

GOVERNMENT OF INDIA
DEPARTMENT OF ARCHAEOLOGY
CENTRAL ARCHÆOLOGICAL
LIBRARY

954.0236/Ala/Kaz

CALL No.

HUS

ACC. No. 37228

D.G.A. 79.

GIPN—S4—2—D. G. Arch. N. D./57.—25—58—1,00,000.

Acc no.

37228

4384
SV

BIBLIOTHECA INDICA

A

COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY

THE

ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

THE

ĀLAMGĪR NĀMAH

BY

MUHAMMAD KAZIM IBN-I MUHAMMAD
AMIN MUNSHI

EDITED BY

Mawlawis Khadim Husain and Abd al-Hai.

UNDER THE SUPERINTENDENCE OF
MAJOR W. N. LEES LL. D.

PRINTED AT THE COLLEGE PRESS

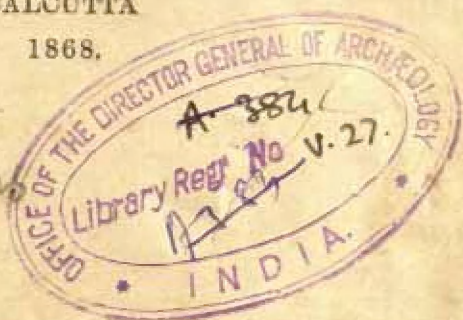
CALCUTTA

1868.

954.0236

Ala/kaz/Hus

Acc. No. 37228
37228

Acc. No. 37228
Date 16-7-63

فهرست عالمگیرنامه

37228

- نیرنگ حازقی کلک بدائع نگار جادومن در سبب انشاء
۱۷ این کتاب و تمهید کلام بتعریف سخن
ذکر بدائع وقائع و احوالی که اسباب و مقدمات طلوع نیر
سلطنت و سطوع تابشیر صبح اقبال این بر گزیده ذوالجلال
۲۵ .. از مشرق سعادت کمال امت بطریق اختصار و اجمال
ابتدای سوارزی ابوالمظفر محی الدین محمد اورنگ
زیب بهادر عالمگیر بادشاه غازی از دکن بسمت هند .. ایضا
نهضت رایات نصرت آیات از خطه فیض بنیاد اورنگ آباد
و وقوع فتوحات گوناگون دران یورش ظفر اثر بیمن
۳۶ عزایت ایرقی و نیروزی اقبال خدا داد
نهضت موکب منصور قرین دولت و نیروزی از بلند مبارکه
۴۸ برهانپور بصوب مستقر الخلافة اکبر آباد
ذکر محاربه عساکر جلال با راجه جسونت سنگه به کان در

۱۲۵۰ قلعہ بابر شہر است
۱۲۵۰ قلعہ بابر شہر است

۱۲۵۰ قلعہ بابر شہر است

۹۶ قلعہ بابر شہر است

- و از غرائب امور و طریقهای احوال آن بی بهره جوهر
 دانش و شعور آنکه ۱۸۱
 توجه الیه ظفر طراز بر سبیل ایلغار بتعاقب دارا بی شکوه
 ادبار شعار ۲۰۰
 تعیین یافتن صف شگفتان بتعاقب دارا بی شکوه از ملتان
 و ترک ایلغار موکب گیهان ستان ۲۰۳
 تعیین یافتن شیخ میر با فوجی تازه از عساکر گردون شکوه
 بتعاقب دارا بی شکوه ادبار پژوه ۲۰۸
 معاودت موکب منصور از دار الامان ملتان بدار السلطنة
 لاهور و نهضت نمودن از انجا بدار الخلافه شاهجهان آباد قرین
 فتح و فیروزی بذابر فتنه انگیزی ناشجاع - و شرح هوانشی
 که بعد از آن روی نمود ۲۱۱
 جشن وزن فرخنده شمعی سال چهل و دوم ۲۲۷
 توجه الیه ظفر پیرا بشکار گاه موردن جهت اطفاء نائرة
 فتنه ناشجاع ۲۳۵
 ذکر محاربه شیران بیشه هیمجا و بهادران رزم پیرا و فتح و فیروزی
 عساکر ظفر لوا و فرار ناشجاع ادبار افزا از معرکه مرد آزما ۲۴۳
 ذکر توجه الیه ظفر طراز بعد از شش روز و هزیمت ناشجاع
 از موضع کچهوه بمسئقر الخلافه اکبر آباد جهت تدبیر استیصال
 دارا بیدشکوه ادبار قرین و تنبیه راجه جسونت سنگه خسران
 مآل و مزده تسخیر قلعه اله آباد ۲۸۴
 ذکر رحیدن دارا بی شکوه بد مآل بگجرات و کیفیت

- ۵۹ ظفر یافتن بر جنود کفر و ضلال بعون عنایت داور بیهمال
 ذکر محاربه عساکر منصور نزدیک بمستقر الخلافه اکبر آباد
 بایبی شکوه بی خرد مغرور و هزیمت یافتن ارا از جنود اقبال
 ۸۷ و گریختن بجانب دهلی و از اینجا بلاهور و وقوع مقدمات دیگر
 نهضت موکب مسعود از مستقر سلطنت خدا داد بصوب
 ۱۲۳ دار الخلافه شاه جهان آباد - و شرح سوانح دیگر
 ذکر مراتب زیاده سری و محال جوئی مراد بخش جاهل
 ۱۳۲ نادان و دستگیر شدن او به یمن تدبیر و اقبال والای خدیو جهان
 فرستادن خلیل الله خان با جنود قاهره بر سر متغلا بکنار آب
 ستلج و تعیین امیر الامرا با جنود ظفر پیرا بسمت هردوار
 ۱۴۷ بجهت سد راه سلیمان بی شکوه
 زینت یافتن تخت شهنشاهی و ازرنگ گیتی پناهی
 به جلوس مسعود طرازندگ انسر و بر ارنده سریر شهنشاه
 ۱۴۹ جهان دار عالمگیر
 تعیین فوجی تازه از عساکر نصرت پزوه بجهت سد راه
 ۱۵۹ سلیمان بی شکوه
 نهضت موکب ظفر آیات بجانب پنجاب بقصد پیراستن آن
 ۱۶۰ ناحیت از خار وجود دارا بی شکوه بد مآب
 چون محملی از احوال آن برگشته روزگار و شمع از سرگذشت
 آن سر گشته دشت ادبار مرقوم خامه وقائع نگار گشت اکفون
 کلک بدائع ارقام بذکر محملی از حال دارا بی شکوه نکوهیده
 ۱۷۷ فرجام بعد از وصول او به پنجاب تمهید کلام می نماید ..

- دستگیر شدن بی شکوه ادبار پژوه بسعی کارکنان قضا و قدر
 ۴۰۸ در دست جیون زمیندار
- بنای حصار دولت آثار شیر حاجی بر دور قلعه سعادت
 ۴۱۳ بنیاد معتقد خلافت اکبر آباد
- چشم وزن قمری سال چهل و دوم ۴۲۵
 بموجب یرایغ معلی دارا بی شکوه و سپهر پیشکوه را که بهادر
 خان آورده در حوضه سرکشاده از میان شهر بخضر آباد بردند ۴۳۰
- برآوردن دارا بی شکوه از قید هستی ۴۳۲
 ذکر اکرام عام حضرت شاهنشاهی و بخشیدن باج غله
 و دیگر اجناس و حاصل راه داری کل مملکت محرومه .. ۴۳۵
 توجه رایات جهان کشا بصوب ساحل رود گنگ بشکار جهت
 تقویت عساکر بنگاله ۴۴۴
- چشم وزن خجسته شمسی سال چهل و دوم .. ۴۴۵
 بنای مسجد فیض امام مختصر نزدیک آرامگاه خاص .. ۴۴۷
 رحیدن پادشاه زاده محمد سلطان بچذاب خلافت و ممنوع
 شدن از سعادت ملازمت و به سلیم گده نگهداشتن .. ۴۷۸
- آغاز سال سیوم از سنین دولت داری عالم گیری مطابق
 سنه هزار و هفتاد هجری ۴۸۰
- ذکر جشن همایون و دیگر جوانح دولت روز افزون .. ۴۸۱
 روگردان شدن شاهزاده عالی تبار محمد سلطان و رفتن
 به پیش ناشجاع فتنه شعار و شرح وقایعی که بعساکر ظفر
 پناه رو داده ۵۰۹

- بر آمدن او باجمیر ۲۱۰
- ذکر محاربه شیران بیشه هیجا و نهنگان بحروغا و فتح و
- فیروزی ابدیای دولت و فرار دارابی شکوه بد عاقبت از اجمیر ۳۱۸
- معادرت رایات ظفر پیرا بدار الخلافه شاهجهان آباد .. ۳۳۵
- گفتار در تمهید جلوس ثانی ۳۴۹
- جلوس میمنت عنوان پایه افزای هفت اورنگ امکن گیهان
- خدیدو فیروز مند جهان ستان دوم باره بر سر بر سلطنت
- جهان شوکت و تعین خطبه و سکه گرامی و نام زد القاب
- سامعی این برگزیده الطاف ذوالجلال الهی ۳۵۴
- ذکر زائجه طالع سعادت مطالع جلوس میمنت مانوس بطور
- اختر شناسان فرس ۳۷۲
- ذکر وضع تاریخ مجدد از مبدای ایام عالم آرائی این زیب
- اورنگ کشور کشائی ۳۸۵
- رفع بدعت نوروز و تبدیل آن بچشم نشاط امروز جلوس مبارک
- ۳۸۹
- تعین محتسب و منع منتهیات و مسکرات ۳۹۱
- شرح بعضی از عنایات و مراحم شهنشاهی که از جلوس
- میمنت عنوان عید قربان که منتهای ایام جشن بود
- نسبت باصرای نامدار و اعیان دولت پایدار سمت ظهور
- یافته و گذارش بعضی از سوانح حضور لامع النور در عرض
- مدت جشن و سور ۳۹۳
- وصول خبر مخالفت بادشاهزاده والا تبار محمد سلطان
- در بنگاله ۴۰۴

- ۶۳۳ جشن وزن شمسی و آغاز سال چهل و چهارم
ادراک سعادت ملازمت خواجه احمد سفیر مبد العزیز خان
۶۳۷ والی بخارا و گذرانیدن نامه در ایام این جشن طرب پیدا
جشن کدخدائی پادشاه زاده عالی تبار بخت بیدار
خجسته شیم محمد معظم با دختر عفت میر راجه روپسنگه
راتهور بر طبق سنت سنه میمنت امروز
۶۳۸ تسخیر ولایت بلون از متعلقات صوبه بهار
باتمال جهان کشا ظفر پیدا رفتن معظم خان خانخانان سده
سالر به بنگاله با عساکر نصرت پیدا فتح لوا در بهی ناشجاع
بد فرجام بهنگ تسخیر ملک آشام و کشایش آن ناحیات
بمیان معی و جهاد اولیای دولت فیروزی اعتصام پس
از کشایش کوچ بهار
۶۷۶ جشن جلوس جهان امروز و آغاز سال پنجم از سنین دولت
فیروز والی عالم گیری مطابق سنه هزار و هفتاد و دو هجری
۷۳۷ گفتار در انحراف مزاج مقدس پایه افزای نوبت خلافت
روزی چند از منهج صحت و استقامت
۷۴۴ اعتدال مزاج خدیو هفت کشور و شهشاه بحرر بر خلیفه
دین پرور
۷۵۰ جشن وزن فرخنده قمری سال چهل و هشتم
۷۵۴ جشن وزن فرخنده شمسی سال چهل و پنجم
۷۶۰ توجه ربابت عالیات بصوب پنجاب
۷۶۳ فتح ولایت جام و کشته شدن رایسنگه تیره سرانجام

برگشتن پادشاه زاده محمد سلطان بدلالات اقبال بی زوال

۵۴۲ خدیو جهان

۵۴۲ جشن وزن فرخنده قمری آغاز سال چهارم

تعیین امیر خان با فوجی از جنود قاهره بتادیب راجه

۵۷۰ گرن بهوزعه

کشایش قلعه چاکنه که از قلاع حصینه ولایت کوکن است

۵۷۴ بسعی امیرالامرا روداد

۵۹۰ جشن وزن مبارک شمسی آغاز سال چهل و سوم

۵۹۶ کشایش قلعه پرینده باقبال بیزوال

رسیدن امیر خان با افواج نصرت قرین و آوردن راو کون را

۵۹۹ با دو پسر بحضور ظفر پیکر

رسیدن کنور رام سنگه از سری نگر و آوردن حلیمان

۶۰۰ پیشکوه را بحضور پرنور

فرستادن پادشاه زاده محمد سلطان را از سلیم گده بقلعه

۶۰۲ گوالیار با حلیمان پیشکوه آهوی دشت ادبار

رسیدن ابراهیم بیگ سفیر مبحثان قلی خان والی توران

۶۰۶ بآستان فیض مکن

رویت هلال مبارک رمضان و آغاز سال چهارم از جلوس

۶۱۲ فرخنده و ترتیب جشن عید و جلوس

ملازمت بوداق بیگ ایلمچی و رسانیدن نامه و گذرانیدن

۶۲۱ سوغات والی ایران

۶۲۳ جشن وزن مبارک قمری سال چهل و پنجم

- ۸۷۷ هفتاد و پنج هجری
 ۸۸۴ جشن وزن فرخنده قمری
 فتح اکثری از قلاع ولایت سیوا و ایل شدن آن جهالت کیش
 ۸۸۷ فتحه گرا بحسن کوشش و تدبیر راجه جیسنگه
 تعیین یافتن عمده راجها راجه جیسنگه با عساکر منصوره بعد
 فراخ از مهم سیوا بتخریب ولایت بلجاپور و تنبیه عادل خان
 ۹۰۹ جشن وزن مبارک شمسی
 نور آگین شدن تبت بزرگ بفروغ آثار اسلام و در آمدن زمیندار
 ✓ ۹۲۰ ضلالت نرجام آنجا بشاهراه اطاعت و بندگی درگاه ملک احترام
 رحلت مغفرت آیت مورد تاییدات ربانی مشمول توفیقات
 آسمانی اطن حضرت صاحب قران ثانی بوسعت آباد جهان
 ✓ ۹۲۸ قدس و فرحت جاریدانی
 ۹۴۰ گفتار در فتح چانگام از متعلقات ولایت رخنگ
 آغاز حال نهم از سفین دولت والی عالمگیری مطابق سنه
 ۹۵۷ هزار و هفتاد و شش هجری
 ۹۶۲ جشن وزن فرخنده قمری
 ۹۶۷ فرار نمون هیوای ضلالت شعار از درگاه پیر مدار
 تعیین مهین شعبه دوحه سلطنت و فرمان روائی گزین باره
 نهال خلافت و کشور کشائی پادشاهزاده کامگار بخت بیدار
 ۹۷۳ محمد معظم بانواج نصرت طراز بدار الملک کابل
 نهضت الوبه مهر پیرایه از مستقر الخلافه اکبر آباد بدار
 ۹۷۷ الخلافه شاه جهان آباد

زمینه دار آنجا بحسن صرامت و شهامت قطب الدین خان

۷۶۸ خوبشگی فوجدار چونانگه

معاددت خان خانان میهدار بنکاله از جنگ بعد مصالحه

۷۷۶ و تحصیل پیشکش و بدرود کردن جهان فانی

آغاز سال ششم از سنین خلافت والای عالم گیری مطابق

سده هزار و هفتاد و سه هجری و توجه بجانب کشمیر جفت

۸۱۳ نظیر

۸۳۱ جشن وزن مبارک قمری سال چهل و هفتم

نهضت ریات جاه و جلال از نزعت آباد کشمیر بجانب

۸۳۵ ویرناک و از آنجا بصوب دارالسلطنه لاهور

۸۴۱ جشن وزن مبارک شمسی و آغاز سال چهل و هشتم

فرستادن صحیفه قدسی در جواب شاه عباس والی ایران

۸۴۶ باسوغاتی قیمت هفت لك روپیه مصحوب تربیت خان

معاددت شهنشاه سلیمان هریر از پنجاب بدار الخلافه

۸۴۵ شاه جهان آباد

آغاز سال هفتم از سنین والای عالم گیری مطابق سده هزار

۸۵۳ و هفتاد و چهار هجری

۸۵۹ جشن وزن خجسته قمری

۸۶۳ فرستادن مصطفی خان بسفارت توران

۸۶۶ تعیین راجه جیفسکه با افواج منصور جهت دفع حیوای مقهور

۸۶۸ جشن وزن مبارک شمسی

آغاز سال هشتم از سنین دولت والای عالم گیری مطابق

تصحیح غلطیهای کتاب عالمگیرنامه

صفحه	مطر	غلط	صحیح
۲	۱۵	لَا أَحْصَى	لَا أَحْصِي
۱۱	۱۶	هراد	مهراد
۱۴	۲	کونبای	گونبای
۲۵	۱	تاشی	تأسی
۳۳	۱	دکیانیده	کیبانیده
۹۸	۲۲	رسمانه	رستمانه
۹۸ و دیگر جاها		جمیعت	جمعیت
۱۰۴	۱۲	لِلشَّيَاطِينِ	الشَّيَاطِينِ
۱۰۶	۱۸	بَدَابِيَان	بَدَابِيَان
۱۰۹	۱۱	الشَّيْءِ	الشَّيْءِ
۱۱۲	۵	نَاقِبَلِي	نَاقَابَلِي
۱۱۷ و دیگر جاها		جبه	جبهه
۱۲۵ و ۱۲۷	۱۲	مَسْقَر	مَسْقَر
۱۲۸ و دیگر جاها		بَاحْتِزَاز	بَاحْتِزَاز
۱۲۹ و دیگر جاها		اَسْتِيْلَام	اَسْتِيْلَام
۱۳۴	۵	مَرْفَع	مَرْفَع
۱۴۵ و دیگر جاها		اَعَزْآبَاد	اَعَزْآبَاد
۱۵۳	۲۱	پَر خَارْمَت	پَر خَارْمَت

- ۹۸۹ جشن وزن مبارک شمسی
- شرح تاخت ولایت بلج‌آهور و محارباتی که عساکر جهانکشا
- ۹۸۸ را با دکنیان شقاوت گرا روی نمود
- تعیین یافتن دایم‌رخان با انواع قاهره به تنبیه زمیندار چانده
- ۱۰۲۲ و تحصیل پیشکش نمایان
- آغاز حال دهم والای دولت عالمگیری مطابق حده هزار
- ۱۰۳۰ و هفتاد و هفت هجری
- تولد نوگل حدیقه دولت پادشاهزاده محمد کام بخش
- ۱۰۳۱ شورش انگیزی افغانان یوسف ژنی در حواله دریای نیلاب
- و تنبیه و تادیب آن طائفه باغیده به نیروی اقبال دشمن
- ۱۰۳۹ مال شاهنشاه مالک رقاب
- تعیین یافتن محمد امین خان با انواع قاهره و تنبیه
- ۱۰۴۵ افغانان یوسف ژنی
- ۱۰۴۶ جشن وزن فرخنده قمری
- ۱۰۴۰ جشن وزن فرخنده شمسی
- ۱۰۶۹ خاتمه
- گزارش برخی از کرائم عادات و شرائف صفات این خدیو
- ۱۰۷۰ کمال الذات
- ذکر کرائم اشغال شاهنشاه حق پزوه خیراندوز در اوقات
- ۱۰۹۴ شبانروزی

مفرد	مطر	غلط	صحیح
ایضا	۹	انگریزی	انگریزی
ایضا	۱۵	گرویدند	گرویدن
۵۱۵	۳	جانگیرنگر	جهانگیرنگر
۵۳۱	۷	رکا	کڑ
۵۶۷	۱۶	حبها سنکر	حبها سنکه
۵۷۳	۱۷	حصیة	حصینة
۹۱۴	۱۹	موسم	موسوم
۹۱۵	۲۱	مقبری	مقبرری
۹۱۷	۱۸	سکارک	مبارک
۹۲۱	۹	الامفال	الامتثال
۹۲۳ و ۷۶۷	۰	درانخان	دارانخان
۹۳۰	۲۲	ذلات	زلات
۹۳۱	۹	السطنة	السلطنة
ایضا	۹	گزیر	گزیر
۹۳۷ و دیگر جاها -	۰	صیفخان	صیفخان
۹۴۳	۱۲	انعطاس موران	انعکاس مورآن
۹۵۰	۲۱	ندارد	نداد
۹۵۵	۳	بکار	نابکار
ایضا	۱۵	انزاع	انتزاع
ایضا	۲۰	امتنا	امتناع
۹۵۸	۱۵	فوج	موج

رگدانه	دگدانه	۱۹	۱۹۱
تابیدنانش	تاباناش	۵	۱۹۲
نذر محمد	نذ محمد	۱۴	۱۹۲
صحب	غلط	۵۰	صفحه
مورشته	مورشته	۱۹۹	و دیگر جاها
طواف	طوف	۱۷	۱۷۲
برگشته	برگشته	۲۱	۱۸۵
مجازی	مجازی	۲۳۳	و دیگر جاها
سجانه سنگه	سجانه سنگه	۲۴۶	و دیگر جاها
فرجام	فرجام	۳	۳۰۹
سید	کسید	۱۰	۳۴۹
ساخته	ساختگ	۴	۳۶۶
قلعه	قله	۳۳۳	و دیگر جاها
سنگه	سنگه	۷۳۵	۴۳۷
راجروپ	راجروپ	۹	۴۴۱
مارزاه الفهر	مارز الفهر	۴۶۱	و دیگر جاها
متبراه	متبراز	۱۶	۴۶۳
ثنا	تا	۲۰	۴۸۲
بشاهراه	بشاهزاده	۱۹	۴۹۴
آسمانی است	آسمان نیست	۲۲	ایضا
بانصرت	نصرت	۱۲	۵۰۱
تسویلات	تسودات	۲	۵۱۱

صفحه	مطر	غلط	صحیح
۷۳۳	۵	بردارت	بردارت
۷۳۶	۱۸	موانع	موانع
۷۳۹	۲	مباهات	مباهات
ایضا	۸	جشی	جشن
۷۴۱	۷	سپیداران	سپیداران
۷۵۱	۱۹	نش	نشینی
۷۵۳	۷	ر	را
۷۵۹	۱۶	طمع	طبع
۷۶۱	۱۰	عمیان	اعیان
۷۶۶	۵	نواهی	نواهی
ایضا	۱۰	صبح	صبح
۷۷۷	۶	تقاتر	تقاتر
۷۸۵	۳	در	در
۷۸۹	۱۴	خسالت	خصال است
۷۹۰	۱۲	خبر	جز
۷۹۲	۱۹	زوم	زوم
۸۱۸	۱۱	شده	مد
۸۲۵	۱۵	نواصح	نواصح
۸۲۶	۲۲	مفیده	مفیده
۸۲۹	۲۲	مهمی	مهمی
۸۳۰	۱۱	اتقیان	اتقیا

مصحح	غلط	سطر	مقاصد
جمعی	جمع	۱۸	۶۵۳
مداوا	مدوا	۲۰	۶۶۲
علائق	عائق	۱۸	۶۶۴
بهمراهانش	بمراهانش	۲۲	ایضا
حیات	حیاط	۱۶	۶۷۵
اوقات	اوتات	۲۱	۶۷۶
شیمه	یشمه	۱۹	۶۸۷
عمانی	عمالی	۲	۶۹۳
بهار	بهادر	۵	ایضا
قطعی	قطع	۱۸	۶۹۷
نوئین	نوندین	۶۹۹ و دیگر جاها	
راه	را	۲۰	۷۰۳
پشتونشان میدادند	پشتونشان میدارند	۶	۷۰۴
صدمه	صدمه	۱۷	ایضا
حائل	هائل	۱۴	۷۰۹
الْمَكْرُومِيَّةُ	الْمَكْرُومِيَّةُ	۶	۷۱۰
و دار دادند	ودادند	۱۷	ایضا
دفاتر	فاتر	۱	۷۲۲
توانایی	توانایی	۲۰	۷۲۶
خلق شان	خلقشان	۲۱	ایضا
ارادی	الروی	۱۸	۷۲۸
در	در	۰	۷۳۲ و ۹۶۸

بسم الله الرحمن الرحيم

ای داده بمقل پرتو آگاهی • شاهان ز تو کمیداب شاهنشاهی
آن را که زکینات برتر خواهی • بر سر نهیش انصر ظل الهی
اورنگ نشینان کشور بیان را تیغ زبان باقبال ثنای بی همتائی
عالمگیر است که برافراختن لوای دولت سلاطین دین پرور
شریعت آئین باوچ نصرت و بهیروزی از آیات جهان افروزی قدرت
اوست و برافراختن اساس شوکت معاندین تیره اختر ادهبار قرین
از ماحمت اقبال و بهیروزی بمقتضای ملاح اندوژی حکمت او
و نکته گزینان انجمن معانی را تحفه سخن به برکت حمد جهان
پیرانی دلپذیر است که آرایش شاهد ملک و عروس ملت بگوهر
تدبیر و جوهر شمشیر سلاطین جوان دولت خرد پیر باز بعنه تقدیر
اوست و پیرایش گلبن حشمت و گلشن سلطنت از شاخ و برگ
زاید و خص و خار مفرد آثار چمن پیرای لطف مصلحت
تأثیر او • • بیت •

صفحه	مطر	غاط	مصلح
۸۳۱	۱۸	حوا	سوار
۸۳۳	۱۹	مناکار	میذاکار
۹۰۱	۱۵	نبروی	نبردی
۹۲۰	۱۰	ثبت	ثبت
۹۲۶	۱۸	لا	را
۹۲۸	۱۹	دروش	دروش
۹۳۷	۱۴	خد	خلد
۹۵۲	۱۲	قامت	اقامت
۹۸۸	۱۳	ای	پای
۹۹۴	۱۵	ظفر سیاه	پا و ظفر
۹۹۷	۳	سری	سوی
۱۰۲۲	۷	ارجمند شد	ارجمندش
۱۰۵۱ و ۱۰۵۶ *		نردر	نرور
۱۰۷۳	۱۲	الخوانه	الخلانه
۱۰۸۴	۱۹	به مرحله	هر مرحله
۱۰۹۵	۱۴	یشکان	پیشکان

نقص و آلبش در عرصهٔ هل من مزید قدس و کمال بیدانگی را
نمایش بیدش کوتاه بین را درین مشهد حیرت اعتراف بقصور عین
دوراندیشی و پیش بینی است و عقل ضعیف عجز آئین را برین درگاه
عزت اظهار مسکنت و ناتوانی محض صلاح دانی و مصلحت گزینی •

سخن را چلد یاشی محمل آرای

بدست آویز عجز اینجا بنده پای

مبحان الله در جناب احدیت و کبریائی که گوهر کمالات عقلی
مانند نقایص فروغ شایستگی ندارد و زخارف خیالات باطل تهیدستان
را اینجا چه مایه قبول و روانی و در بازار عزت و جلالی که نقد
گنجینهٔ دانش و آگاهی بپذیری برنگیرند و به پشیزی نپذیرند تا سر
فلس مقالات بیپوده حرف پرستان را کدام رتبهٔ پذیرائی • نظم •
دل ز کجا وین پر و بال از کجا • من که و تعظیم جلال از کجا
و هم حبیبی بسی ره نوشت • هم ز درش دست تهی بازگشت
پرورش آموختگان ازل • مشکل اینخرف نکردند حل
کز ازلش علم چه دریاست این • تا ابدش ملک چه صحراست این
تعالی شانه این چه رتبهٔ علو شان الوهیت و یکتائی است که از مرتبه
مایهٔ ظهور و پیدائی کور دلان ظلمت کدهٔ اسکان را در مشاهدهٔ انوار
هستی خویش بجای چشم پوشی و ناپیدائی نگذاشته و با اینهمه جهان
پیرائی و نمود وجود و خود نمائی از کمال احتجاب کده ذات پرده
از جمال عالم آرای حقیقت خود بر نداشته زهی داندار صنع پرداز
و قادر حکمت طراز که از نیرنگ سازی خامهٔ قدرتش صفحات حال
کاینات برنگینی نسخهٔ بال طاووس است و بجهان ابروزی پرتو حکمتش

گرا بنداخته و بر بر انداخته * بنوعی که باید چنان ساخته

فرمان روائی که نامه شهنشاهی از نقص خاتمه تفاهمی عزت
و جلالت پاکست و در جست و جوی سر منزل عرفانش اعتراف
بمعجز و نقصان غایت تکاپوی عقل دراک که العجز عن درک
الادراک ادراک آری ممکن ناتوان که جز نقص فطری سرمایه ندارد
اندازه کمالات ذاتی بر نداشته چون راه ثنای ایند بیچون بود و انسان
حیران که نقش برود این بارگاه است از راز درون برده آگاه
نگشته چنان حمد آفریدگار درون و بیرون گوید حاش لله دست
سپاس فرورمایگان نشیب حدود بمدد کرسی اندیشه و حواس
بطاق بلند ایوان کبریای قدم نرسد و غبار ادراک خاک نشینان
گوی مناصر بجنبش نسیم فکر و دانش بدامن هوای اوج لا ممکن
نه نشیند هرگاه عقل کل و نور اول که مهبط انوار فیض ابد دازل
است با وجود کمال تنزه و قدسی نرزدی و نهایت ربط و قرب بحضرت
مبدأ العبادی در پیدای ناپیدا کنار شناخت کنه آفریدگار راه عجز
و انکسار بود و لا احصى و ما عرفناک گوید عقل محجوب ما
محبوسان کلیه حدود و امکان که باوجود جزئیت و نقصان پیوسته
پایمال کشاکش وهم و خیالست بدست آویز کدام نسبت و آشفانی
کامیاب معرفت و شناسایی جناب کبریا تواند گشت و ما محصوران
چار دیوار طبایع را که بیگانه وادی قدس تجردیم بسرمایه چه دریافت
و دانش حرف ندایش آلهی بر زبان اندیشه تواند گذشت هیئات
هیئات کالای دست بالای خالق بیچون بچند و چون هوس چرب
زبان تهی کیسه راست نیاید و نقد ستایش معاملان چار سوی

زمانی بر طبق اقتضای آن یکی ازین گروه والا شکوه را خلعت
معجز طراز رسالت پوشانید و بر سر پر عصمت مصیر نبوت
نشانید تا بدستداری معیار دعوت و هدایت تیار گیر جواهر نفوس
معدا و اشقیای بوده بدوای امر و زواج نهی انتظام بخش سلسله
وجود و رونق افزای کارگاه ایجاد باشند و کام جان قابلیت و
استعداد ممکنات را که تشنه لبان شربت فیض و گرسنه چشمان
طعمه انصال اند سیراب زلال معرفت و کامیاب نوال آگاهی
سازند و همواره نور جهان امروز نبوت و رسالت را که فروغ آسمانی
و لطیفه ربانیت در مجالی افراد بشری و مظاهر اشخاص
صوری ترقی و استکمال نوری سیر فرموده در یکی از کمال افراد
بشر بمرتبه کمال منظر رسانید و ذات قدسی او را متمم آن نور
هدایت پرتو گردانید چنانچه مظهر اتم آن نور اعظم و حامل اکمل
آن سر آلهی ذات مقدس حضرت ختمی بناهی است یعنی
اشرف مظاهر وجود - حامل کارگاه هست و بود - محرم سرپرده قدس
احدیت - همدم محفل انس صمدیت - واحطه نظام سلسله هستی -
رابطه انتظام مرحله حق پرستی - عنوان فصول کایفات - فهرست
ابواب مکونات - لوح محفوظ اسرار حقایق غیبی - بیت معمور انوار
معارف لریمی - ازلی نور - ابدی ظهور - سلطان جبر قرب حضور -
سفیر کشور لاهوت - دبیر دفتر ناسوت - فروغ تابش صبح غیب - شمع
شب امروز ظلمت و یب - صورت نامه رحمت آلهی - رحمت عامه
عوالم نامتناهی - نخستین پرتو آفتاب صبح ازل - پیشین ثمر نهال صانع
قدیم لم یزل - خازن کفوز وحی و کتاب - کاشف رموز ثواب و عقاب -

ظلمت پیرای زاریه استعداد ممکنات از روشنی رشک خلوت
 فانوس • • نظم •

چنان لطف خاصیش با هرتن است • که هر بنده گوید خدای من است
 چنان کار هر یک جدا ساخته • که گوئی به غیری نه پرداخته
 بی نیازی که نقش پردازي کلک لطایف نگار مشیتش از پرده کارگاه
 حب ذات نقش بدیع خلقت انسان که طلسم کشای گنج پنهانست
 بر روی کار ابداع آورده زینت پیش طاق آفرینش و عنوان لوحه دانش
 و بینش ساخت و مستعد نوازی که سابقه عنایتش بجوهر شناسی
 علم ازل جواهر زواهر نفوس قدسیه انبیا و رسل را که گوهرهای شب
 چراغ انجمن قدس اند در مکامن معادن فطرت و استعداد بتابش
 انوار خورشید صفوت و رشاد پرورش داده از وجود مسعود شان
 دامن هستی را گوهر آگین کرد و آن قدسی منشان کرامت آگین را
 سرمایه شناخت جمال حقیقت و بضاعت دریانت امرار کارخانه
 وجود ارزانی داشته بادرآک جلاول دلایل ذات و صفات کرامت
 امتیاز بخشید و چون بصر بصیرت و دیده بینش کوتاه نظران مرمعه
 آفرینش از مطالعه انوار قدس الوهیت محجوب و دست استعداد
 محجومان سلسله امکان کوتاه از دامن کبریایی وجوب امت برای
 تاریک نشینان محفل کون در تیره شب ضلالت ذاتی و ظلمت
 فطری از فرط عنایت چراغ هدایت از مشکوه نبوت برانروخت و
 پیوسته از فروغ دلالت زمره انبیا و مرعین که صدر آرایان بارگاه
 تقدس و پرده گزینان جلاباب بشریت اند پیشگاه وجود و ساحت
 هستی بلوامع انوار معرفت و خدا پرستی روشن داشته در هر

جز آن شب که بر فرض می یافت دمست • زخوان فلک نیم نالی شکست
 بعد از اكمال دين و اتمام نعمت معرفت و يقين بوجود نور آگين
 حضرت خاتم المرسلين که کار ملت و ايمان بشايستگی رونق و سامان
 يافته مرآت اعتقاد و آئينه استعداد اين است فرخنده بخت سعادت
 نژاد بمصقل هدايت و توحيد از زنگار ظلمت شرک جلي منجلي
 گرديد و دوره نبوت بانجام و گنجينه وحی بهمراختتام رسيد باقتضای
 کمال رحمت و رامت نامتناهی نير خلافت و امامت از مشرق
 متابعت و کرامت دمانيد و جهانيانرا از بیم تيره روزی رهانيد
 چنانچه ماحمت کعبه ايمان و والی قدس اعلام از پرتو انوار معی
 خلفای راشدين و ائمه دين که چراغ امروز مشکوه نبوت اند روشنی
 و ضیا پذيرفت و کارخانه سنت نبوی و دستگاه ملت مصطفوی را
 بصيرت کاري متابعت و اهتمام حقانيت آن بر گذيدگان تقدس آئين
 و پيشوايان هدايت گزين که پایه قدر و جلال و اندازه فضل و کمال
 شان از اندیشه وهم و خيال افزونست و کلام اعجاز پيرای آلهی و
 حديث وحی طراز حضرت رسالت پناهی بجایيل نعمت و مناقب شان
 مشحون رونق و انتظام افزود و قواعد خدا شناسي و رموز حق سپاسی
 والا پایگی و بلند اساسی یافت و گلشن دين و اعتقاد از خص و
 خاشاک شرک و ارتداد پيرایش گرفت و بتقدیم فرض غزا و جهاد
 آئين دين پروري و کفر سوزی تازه شد و ملت احمدی را متأثر
 شوکت و اعتلا و مدارج نصرت و امتیلا در اطراف و اکناف جهان
 بلند آدازه گرديد عساکر نصرت شعار اعلام را بحسن تجهيز دلپذير
 و برکت اصابت تدبير آن فرازندگان پایه خلافت و طرازندگان خلعت

نقاد جواهر نفوس انسانی - صیقلی نقود خزاین امکانی - اولین رقم
 خامه بیچون - سرخین انشاء کن فیکون - مبدین احرار مبداء و معاد -
 معین مراتب حق و رشاد - گل سر - بزرگشن لیدالی و ایام - متاع
 روی دست چار - صومى عذاصرو اجرام - واعظہ انجلاى عیوب - وسیله
 انجلاى ذنوب - خلف الصدق - دودمان غیب و شهادت - ابوآباء
 نقایح خیر و سعادت - قهرمان کشور باطن و ظاهر - آفریده اول و
 برگزیده آخر - هدایت کیش شفاعت گستر - عصمت پدیرای اعجاز
 پرور - فروغ گوهر ارواح - مصباح زجاجه اشباح - نور مقدس و عقل مجرد -
 روح منزله و نفس موید - فیاض عوارف معارف ربانی - قسام وظایف
 کمالات انسانی - قاید قوائیل وجود - هادی مراحل شهود - جلا بخش
 مرات استعدادات - آئینه دار جمال سعادات - سبل زدای دیدة دانش
 و بینش - طلسم کشای گنج آفرینش - دانای اسرار سواد و بیاض -
 مهین خلیفه مبداء فیاض - پیدشوی دنیا و عقبی - رهنمای صورت
 و معنی - دبداچه آرای نسخه جلالت و حروری - خاتمه پیرای رحاله
 رحالت و پیغمبری - رهبر وادی فوز و نجات - دار و عرصه محشر و
 عرصات - کرسی نشین عرش رفعت و اعتلا - صدر گزین مسند عزت
 و اصطفا - حضرت محمد مصطفی - علیه وآله و اصحابه من الصلوات
 و التحیات ما کان اتم و اوفی • • نظم •

محمد شهنشاه ایوان قرب • بهار دل افروز بستان قرب
 بحق لایق مسند کبریا • رایی فخرش از فقر و از پوریا
 ز درویشیش بسکه سرمایه بود • ز ناداری فقر بی سایه بود
 شب و روز بر سفره روزگار • بدی از زمین جهان روزه دار

و گوسفند در مصالح عدالت سر بریده - در پرسش گاه ممدانش ظالم
 پدشگان جور پرور را هول روز جزا واضطراب باز پرس محشر - و در بارگاه
 نصفتش چرخ ننگه گرد کشاکش باز خواست شور و شر - کج تلاشانی
 که پا از اندازه گلیم خود بیرون می کشیدند چون نقش قالین بر بساط
 انصافش لگد کوب - سیاست را آماده اند - و خود ناشناسانی که قدم
 از حد خویش فراتر می نهادند بتوزک نگاه تهدیدش همه در پایۀ
 خود ایستاده - پالینگ غضبش بر گردن سرکشان و جداران چون طوق
 قمری با گردن همراه - و گسیختن زنجیر قهرش از پای خود سران و
 کج رفتاران از سوهان اجل میانجی خواه - از بیم تاکید شکنۀ عقابش
 در پرده داری ناموس شمع را از چاک پرده فانوس پنه تن در
 گذاختن - و بسطوت قهرمان صلاحش در نهی می پرستان لاله در بزمگاه
 گلستان بانداز ماعز از کف انداختن - اگر در چمن از تابش
 حرارت خورشید رنگ گلی شکسته چهرۀ غضبش بتقصیر هوا
 داری سحاب چون عارض آفتاب گرم بر امروزختن امت - و اگر
 در گلستان از کشاکش تعدی باد قبای اطلس گل و پیراهن
 حریر لاله چاک خورده بکوتاهی رفوکاری آن خیاط نامیده را از شعلۀ
 عذابش بیم سوختن - بحمایست مستوفی عدالتش گل حساب خرده
 خود از نسیم میتواند گرفت - و به پشت گرمی محاسب انصافش
 ابر شمار در خویش از دریا می تواند جست - اگر نه جرم کجروی
 آسمان بودی - فکر فلک پیمایش بفاخن تدبیر عقدۀ ذنب کشودی -
 و اگر روی آفتاب در میان ندیدی - فروغ اختر رایش از هرنرۀ
 خورشیدی نمودی - خیاط قضا در دوختن خلعت بقا بر قامت

نداشت فتح بلاد و اعمار و قتل و قمع کفار فجار بصهرت و آسانی
 میسر گشت و پایه قدرت و منزلت دین صبدین بیدین مسامی جمیل
 آن رهنمایان حق آئین و مقتدایان طریق یقین در اندک فرصتی
 از اوج شهر برین در گذشت رضی الله عنهم بحسن الخلفاء و الامامه
 و رضوا عنه بقوز القرب و الکرامه و چون طرارت چمن شریعت و نصارت
 گشمن ملت بی آبداری تیغ معدلت و سیامت و استحکام اساس
 دین و استقرار قواعد شرع متدین بی دنیاری امر سروری و ریاست
 صورت نگیرد و نسیم آثار بدع و مناهی و ترویج سنن نبوی و اجرای
 اوامر الهی و تنظیم امور مصالح و مهام رعیت و حفظ قانون عدالت
 و سویت بی وجود قهرمانی داد گستر و فرمان روائی عدل پرور
 اسکن نهذیرد لا جرم بمقتضای حکمت بالغه ایزدی پس از انقضای
 عهد معادلت عهد خلافت و انقراض زمان هدایت عنوان اصامت
 منشور ریاست کند برابا که ظل مرتبه خلافت علیامت بنام نامی
 فرمان روایان معدلت پیرای آرایش بخشیده زمام مهام خلائق و
 عباد و سر رشته بست و کشاد کار خانه تکوین و ایجاد بکف عدل و
 داد سلاطین دین پرور و الا نژاد که اساطین بازگاه وجود و برگزیدگان
 کارگاه هست و بود اند سپرده آمد و ملک و ملت و دین و دولت را
 از میامن آثار لطف و قهر و فروغ انوار رامت و نصفت آن سالکان
 معالک سلطنت و ناهجان مفاهیم خلافت رونق و ضیا افزود و هر چند
 که خورشید لطف و عنایت ربانی از اوج اقتضای حکمت و مشیت
 بر ساحت احوال طایفه از گروه والا شکوه نوع انسانی تافته این امر
 جلیل القدر و خطب عظیم الشان در ایشان ودیعت گذاشت ازان

در خطبه گاه و غا تا از گوهر پی بهای مردی کابین نه بخشیده
 در بر نکشیده - و شاهد خلطت را در انجم دعوی سروری تا از
 آئینه تیغ جهان کشا رو نما نداده یزدن نقاب نکشاده - لطفش
 را در پرورش دوستان خاصیت باد بهاری - قهرش را در خانه خرابی
 دشمنان تاثیر سبل کوهساری - گاه نوازش همه شتاب هنگام سیاست
 همه تاخیر - وقت تدبیر گوهر عقل دم هلیجا جوهر شمشیر - گلشن
 بخت سر سبز کرد طالع ارجمندش - نهال فتح دست نشان اقبال
 بلندش - طینت پائش خمیر مایه سعادت و توفیق - جوهر
 ادراکش پیرایه دانش و تحقیق - لطفش تریاق موم حوادث
 روزگار - قهرش زهر قاتل دشمن نابکار - پایه اورنگ قدرش بر سر افسر
 خورشید - گوهر پایه بختش دره الناج جمشید - سیه درونان او برق
 صفانش در خطر - سر طینتان از آب تیغش پر حذر - گوهر شب
 چراغ عقل نگین خاتم سلیمانیش - جام جهان نمای ضمیر ساخت
 بزم جمشیدیش - قهرش با لطف انباز - فضیلتش را غفور دمساز -
 کف همتش در دربار - تارک عزتش گوهر نثار - جبین عبودیتش
 بر خاک - پای همتش بر افلاک - با عهد راسخش کوه در پایداری
 صفت - حدس صابیش را عقد اخوت با کرامات درست - در
 برابر فروغ رایش روی آئینه کنندار چون پشت آئینه بی نور -
 با رعیت دستگاه جاهش ماحات حشمت سلیمان تنگ تر از دید
 مور - نخل آمال دشمنانش در بی برک و باری همطالع چوب دار -
 گلشن امید معاندانش را زخم جگر حسد پرور گل همیشه بهار -
 تیغ عالمگیرش با تیغ آفتاب از یکجوهر - کف گهر ریش با دست

والی دواتش استداد زمان را بجای يك رشته در سوزن کشیده - و
معمار قدر هنگام بنای قصر رفیع حشمتش کونبای نظر نضای
عرصه امکان و پهنای ساحت مکان را اندازه طرح یک ایوان دیده -
از بس خرابه ها بمعمارى لطفش سمت عمارت یافته - و جبال و بوادی
از فیض آبادی کرمش آبادی پذیرفته - در ایام خیر انجامش جز
چند بی خانمانی - و بغیر از چرخ و شاهین بی آشنایی - نشان نتوان
داد - از آنجا که در معارک هیچا بجوش توکل و - پرتسلیم از صدمه
تبغ و عنان بی هراس و بیم است تصرف جود همیش القوام
مپور را در بزم قرار داده تا از باب خواهش و تمنا از خازن مکرمتش
زویه - پیر برند - و چون از غایت تقدس ذات و حسن توفیق لب
بشرب رحیق نمی آلاید اجتهاد قهر و سطوتش شیشه و جام مخصوص
رزم ساخته تا غازیان خون آشام هنگام انتقام بآن خون دشمن خورند -
هر کشائی که به نخوت کلاه جباری از سرگردن میبردند سر انقیاد
بر آستان عبودیتش نهاده اند - و جبارانیکه ببازاری تطاول پلجه
از خورشید میبردند دست بیعت بقبضه تیغش داده - هر که سر
بر خط فرمانش نگذاشت سر بر سرمنارش گذاشت - و هر که تخم
عداوتش در دل کاشت جز خصران حاصلی برنداشت - در ایام
عدالت فرجامش اگر ظلمی رفته برگزشتگان و پیشینیانست - و در
زمان نصفت عنوانش اگر حتمی مانده بر محرومان این آستان
اقبال آشیان - دشمنان را بی زحمت جنگ و پیکار از پا در انداختن
تصرف اقبال بلند اوست - و دوستان را بی توسط خواهش و اظهار
کلم دل روا ساختن اختراع همت ارجمند او - عروس ملک را

خانواده دولت و سرور می بلند اختیری را با قصر سعادت و برتری
برافراخته بادی و بانی آن دولت آسمانی و میدخ و مخترع
قوانین حشمت و جهانبانی ساخت و ازان سلسله ارجمند قوی
طالع بخت بلندی را مربی آن دولت جهانکشا و مکمل آن سلطنت
عالم پیرا گردانیده او را بجاییل توفیقات خاص و مزین کرامت
اختصاص از سایر اقران سعادت قرین و نام آزان آن طبقه جلالت
آئین نواخت تا پایه جاه و جلال بمیامن بخت و اقبالش بذروه
ترقی و کمال رسیده محامد اطوار خجسته آثار و مکارم خصال
قدسی مژدالش در مراتب دولت و جهانبانی و مراسم سلطنت و
گیتی ستانی دستور معامله دانان این رتبه عالی و دیدارچه نسخه
مفاخر و معالی باشد چنانچه آثار صدق اینمعنی از تباشیر مبع
خلافت طبقه رفیع کورگانی و سلسله علیه صاحبقرانی بر ساخت
شهود و منصف بروز چون لعمه مهر منیر عالم افروز است چه همچنان
که بادی آن دولت ابدی ظهور و بانی آن سلطنت ازلی احاس
دست پرورد توفیقات آسمانی - مورد تاییدات ربانی - مصدر آثار
عظمت و جلال - مطلع افوار انبث و اقبال - فرازنده لوای جهان
کشائی - طرازنده سریر فرمان روانی - مطاع خوافین گیتی و خدایگان
سلاطین عالم - امیر کبیر و خافان اکرم - حضرت امیر تیمر و صاحبقران
اعظم - است انار الله پرهانه که فتوحات شکوف و مساعی جمیل
آن حضرت در مدت سی و شش ساله سلطنت و کشور ستانی زیب
عنوان ظفر نامهای پاستانیدست مظهر تکمیل قواعد این خلافت
ابدی و محیی آثار و رسوم این دولت سرمدی ذات قدسی سمات

• محاب از یک گوهر •
 • نظم •
 بر جودش حساب بحروکات پاک • از در بیم بخشش نقد انلاک
 کند پر در چو دست جود پرور • تو گوئی بحر کف آورده بر سر
 چراغ بزم گردون اختر او • فروغ هفت دریا گوهر او
 بود جوهر بتیغش گاه خون ریز • بسان موج دریا شورش انگیز
 گذارد بر منافش مردم کین • سرافرازی دشمن نیست جز این
 جهان از منده در عهدش امان یافت • ز تیغ جان ستانش ملک جان یافت
 چنان زد امن و آسایش فزوده • که چشم فتنه هم خوابش ربوده
 وجودش مایه تخمیر عدلست • بدورش ظلم در زنجیر عدلست
 سپهر و انجم و مهر و ماه او • قدیمی خادمان درگاه او
 نه تنها دولت دینیش دادند • که ملک صورت و معنیش دادند
 بود روشن چو خورشید از جبینش • مسخر کردن روی زمینش
 بدولت چون لوائی دین برافراخت • بنصرت رایش را حق علم ساخت
 بکار دین بود در حشمت و بخت • نگنده همتش سجاده بر تخت
 تقدس خانه زاد طیبت او • توکل پیشکار دولت او
 نه پیش از فرمان آلهی • ازان حکمش رود بر ماه و ماهی
 چنان گزید دولت او دین قوی شد • همش دین کام بخش از خسروی شد
 نشاندش حق ازان بر تخت شاهی • که بر کرسی نشیند دین پناهی
 بدورانیش که نامی از منم نیست • خرابی جز در اقلیم عدم نیست
 بناء عدلست چون در جهان کرد • جهان را عدل او دار امان کرد
 همین یک ظلم انقون در جهانست • که نام عدل بر نوشتی روانست
 آلهی آسمان را تاملدار است • چمن را سبزی از خرم بهار است

جان و جان جهان - فروغ گوهر خرد - جدا کنندۀ نیک از بد -
 پیرو رضای حق مقید امر قادر مطلق - نیاز اندوز بارگاه الوهیت -
 ناصیه امروز سجدۀ عبودیت - شریعت مطیع سلاطین مطاع - نقش
 بدیع خامۀ ابداع - مظهر الطاف سبحانی - آیۀ رحمت رحمانی -
 رونق افزای هنگامۀ بزم و رزم - پیدشوای سلاطین والا عزم - نظر کردۀ
 معادۀ ازلی - دست پرورده لطف لم یزلی - صورت عظمت
 و جلال - معنی دولت و اقبال - آسمان شوکت و شان - محیط
 برد احسان - مسند آزادی اورنگ خلافت - مربع نشین چار بالش
 سلطنت - برگزیده لطف و عنایت آله - شمع این شش النجم
 و ستون این نه بارگاه - خورشید عالم آزادی اوچ سروری و سرامزاری -
 ابو المظفر محی الدین محمد اوزنگ زیب بهادر عالمگیر بادشاه
 غازی - ازال موافقا باحیاء الدین الله و حقه رسوله الحجازی - و موبدا
 لاعلاء کلمۀ الله و احراز المقاهر و المغازی • نظم •
 شهنشاهی که اقبالش بتابید • مسخر کرد عالم را چو خورشید
 هم از آغاز بختش بود ظاهر • که عالمگیر خواهد گشت آخر
 چو سرزد هر او روشن روان را • بود روشن که میگردد جهان را
 زهی خدیو موبد اقبال مند - و شهنشاه حق پژوه سعادت پیوند - که
 به نیروی بازوی توفیق ازلی و قوت سر پنجه تابید آسمانی لوای دین
 و رایت دولت بیکدمت هست برافراخته و بتقویت شرع شریف
 و اجرای اوامر الهی شهنشاهی را با خلافت پناهی انداز ساخته -
 تا تیغ سعی و جهادش در محور موم کفر و ضلال جوهر نما گشته
 از خوف اشتباه هر زناور رگ بر تن کشیشان نابکار در کشاکش

گیتی خدیو عالمگیر جهان ستان شهشاه خدا آگاه زمان ماست
 که از فیض ظهور عهد همایون فالش دین و دولت در پایه رفعت
 و سرافرازی و به نیروی بال اقتبالش همای شوکت و حشمت در
 ارج شرف و بلند پرواز دست یعنی شهشاه ظفر جنود تائید سپاه -
 فروغ کوکب حشمت و جاه - اختر مظهر بلند اخترى - مرور اقلیم
 سرورى - دریا دل ابر دست - حق جوی یزدان پرست - فیروز تخت
 جوان دولت - و الاهمت قوی صولت - خورشید رای جمشید نظیر -
 صبح حیمای مشرق ضمیر - آینه روی دانش و هنر - حرز بازوی
 نصرت و ظفر - افتخار افسر و تخت - سزوار دولت و تخت -
 دور اندیش پیش بین - حق منش حقیقت آئین - کامیاب
 فضیلت جود و تغضل - بهره مند نشاء وثوق و توکل - صورت شرع
 و معنی عقل - پیکر انصاف و جان عدل - نخل پیرای ریاض
 سعادت سرمدی - گلچین حدیقه خلق محمدی لنگر سفینه حلم
 و وقار - قطب فلک ثبات و قرار - ماهیچه زایت نصرت و نیروزی -
 شمس ایوان دولت و بهروزی - اسلام پرور کفر سوز - سرزدای
 خیر اندوز - زار گسل بت شکن - حق دوست باطل دشمن -
 میزان استقامت اخلاق و احوال - معیار امتحان همت و کمال - شاهد
 اعدل معنی عادلیت - مصداق اکمل نشاء قابلیت - مبدع دست
 انجمن جود و کرم - گران رکن مضمار ثبات قدم - ماغر شکن
 بد مستان - پنجه تاب دراز دستان - کامل نصاب جوهر دانش
 و بینش - مالک رقاب کشور آفرینش - طرز آموز رموز کشور طرازی -
 قانون پیرای طور مسکین نوازی - قرار زمین و مدار زمان - جهان

ملک بادش بزیز پایتخت * و زر مرعز بادا گلشن بخت
بمدلش هفت کشور باشد آباد * ز حق توفیق عالم گیریش باد

نیرنگ سازی کلک بدایع نگار جادوفن در صیب

انشاء این کتاب و تمهید کلام بتعریف سخن

سبحان الله گوهر شیپراغ سخن طرفه فروزنده جوهریست که
تیره روزان زارینه گمنامی را در شمای تارنا کمی چراغ امید ازو
بر امروزد و ستاره سوختگان پیر مراد را کوکب طالع از لواحق آن
فروغ سعادت اندوزد نی نی درخشنده اختریست از آسمان قدس
که تاریک نشینان انجمن خمول بمشعل پرتو هدایتش راه بحریم
بارگاه قبول توانند برد و واپس ماندهگان قوافل اقبال در شگیر همت
از بارتد دلالتش مراحل کعبه آمل توانند سپرد گرانمایه گوهریست
از معدن دل که چون عروس طبع ازان پیرایه گیرد رخ بزبور مکرمت
و احسان پیراید و شگرف مقاعدیست از کشور آکهی که هر کس
بساط سودای آن چینه کامیاب سود مقصود آید تخلیص است که
نخستین میوه اش ثمره دولت و شاد کامیست و نهالیت که
اولین شگوفه اش گل شهرت و نیکنامی چهره نما مرآتیت که
جمال شاهد مطلوب درو نمایش گیرد و عقده کشا مقناحیت
که طلسم گنج سعادت بآن کشایش پذیرد * * * نظام *
آرایش ملک هفت کشور نخست * اکسیر سعادت مخور نخست
نتوان بزبان وصف سخن کرد بیان * کز هر چه سخن گفتد برتر نخست
خاصه در روزگار هنر پروری و هنرمند نوازی زینت بخش این

گسیختن است و برهمین بنخانه نشین از صددل جبین حر گرم
 رنگ بدای مسجد رختن - بتوفیق اعلاء معالیم دین نبوی گرمی قصر
 رفعتش عرش اشدیاد - و ببرکت حیانت مآثر شرع مصطفوی دست
 زلزله حوادث از دامن کاغذ دولتش کوتاه - در محکمه قاضیان قضا قدرتش
 بتقدیر احکام شریعت غرا گدا با جمشید و ذره با خورشید دوش
 بدوش - و بمقامت محتسبان قدر صولتش در منع آثار بدع و اهو
 آسمان از کهکشان دره بر دوش - بمیامن سعی و اجتهادش کار دین
 و ملت با برگ و ساز - و از زبان تیغ جهادش زبان اسلام بر کفر
 دراز - از هیبت ترکخان قهر دشمن گدازش هندوی سرکشی که در
 هند مانده زلف بتان است - و کافر طرازی که ترک بیداد نکرده
 دل بیرحم خوبان - روزی که رافتش لوی معدلت در جهان انراخته -
 نخست رفع کین سپهر و جور انجم از فلک زندگان نموده - و دمی که
 همتش بکشایش کار عالم پرداخته اول گره از پیشانی بخت فرو
 بسته بی طالعان کشوده - بمیامن عدل و دادش همه چیز براحتی
 گوانیده مگر میزان که دمدم از سلجیدن بار عطایش خم میشود -
 و به برکت صدق و سدادش هر مایه انزایش پذیرفته الا حاصل
 بحر و کان که هر نفس از باد دمتی - غایش کم میشود - سرشته
 زنجیر عدالش در دست مظلومان جور دیده از سلسله زلف معشوق
 در دست عاشق ستم کشیده خوشتر - و نوای کوس انصافش در گوش
 داد خواهان بیتاب از نغمه ظنهور و رباب در مسامع مستان خراب
 دلکشتر - شعله قهرش صوفی روشن کجرفنار را بسان مار پوست از تن
 در دست کشیده - و جلاک غضبش کهنه گرگان مردم آزار را بسان بزه

را که از فقدان مشتری و کساد بازاری در گرو عقده طالع مانده بود
آب و تاب اعتبار داده بنظر قبول شهنشاه جوهر شناس رحانه
بدستکاری طبع سخن مرا از حسیض مذلت و خمول برآمده بر بحاط
عزت و قبول نشستم و بسحر طرازی خامه نکته پیرا طلسم گنج
معنی کشوده کار نامه هنر بر پیشطاق شهرت بستم بخت خفته سر
از کنارم برگرفت دولت یی دارم در برآمد آسمان قدر گوهرم شناخت
زمانه گوهر قدوم آشکارا ماضی کامیاب معادت جاوید گشتم زله
بندخوان امید گردید دولتیم بیمار کبان آمده مزده حصول مقصود داد
یوسف گم گشته بختیم بوی پیراهن بچشم روشنی دل فرستاد ایام
که همواره تلخ کام ناکامیم داشت از نبع خامه چاشنی نیشکر چشانید
و دوران که پیوسته پایت قدوم می نهفت دستم گرفته بر بالای دست
عطارد نشانید طوطی خوشنوا می کلکم بشیوین زبانی ثنا خوان بزم
اقبال گشته شکر چش فوال لطف و اتصال سایه ذوالجلال گردید
و عندلیب نوا سنج طبعم در آب و هوا بهارستان جود و احسان
خلیفه جهان گل گل شگفته باهنگ شکر سرائی صغیر صریر بر کشید
آثار قلم بطفیل نثر مناقب این بر گزیده الهی چون بوی گل از
فیض همراهی صبا بهر مو انتشار یافت و ملک سخنم بمیامن نثار
شهنشاهی مانند رشته به تبعیت گوهر سمت قبول پذیرفت •

• نظم •

طبعم از اقبال ثنا گستری • یافت در اقلیم سخن مروری
نطق من اعجاز مصلحا نمود • خامه بدستم بد بیضا نمود
گرچه بسی بیده بشناختم • کام خود آخر ز سخن یافتم

زمان محمود و اورنگ آرای این عهد سعادت احاس خدیو
 هوشمند نکته رس نظرت بلند دقیقه شناس که به یمن احسان و
 تحسینش مستعدان هنرور به بخت والای هنرمی نازند و از خاک
 آمدان فیض مکانش نکته سنجان بالغ نظر بعمل کیماء سخن اکسیر
 معادت جاوید میسازند آن شهشاه قدردان دانش پسند که از پرتو
 تربیتش کوکب تیرد ارباب معانی نور بخش مهیل یمانی و
 بغرغ عاطفتش پیشانی طالع اهل هنر چون جبین خورشید
 نور اندیست بطنطنه کوس اقبالش بخت غفود ارباب استعداد از
 خواب گران ناکامی جسته و در مصر مکرمت و انصالش یوسف
 سخن بصد عزیزی بر کرسی قبول نشسته جوری که تا اکنون از
 زمانه بر خردمندان صیرت لطفش بصد گونه دلجوئی بتلانی
 آن پرداخته و عیبی که همیشه مایه داران دانش از بخت زیان کار
 داشتند حسن انصافش رفع آنرا از منعمات دادرسی شناخته
 اگر دریغ معنی سخنی باشد قیاس صدق آن از حال من نا توان
 توان گرفت که پس از عمری که چون حرف وفا از خاطر روزگار
 فراموش و در زوایه گمنامی با شاهد ناکامی دست در آغوش بودم
 بآبروی سخن درین زمان دانش طراز روشناس محفل عزت
 و امتیاز گشته غبار بدرونقی از چهره طالع زدودم و به یمن صدیح کمالی
 این اورنگ نشین کشور مفاخر و معالی کامبخش کلام و زبان گردیده
 گوی دولت از همگان ربودم مشاطه دهر یفات انکارم را که از بخت
 بستگی در نهانکده ضمیر پرده نشین بودند بزبور ثناء خدیو زمان
 آراسته در بزم اشتهار جلوه داد و صیرفی روزگار جواهر معانی شاهوارم

بص که خاموش نشستم سخن از یادم رفت
طرز سخن طرازی و شیوه شیوا زبانی از یاد رفته لیکن چون هر
خوشی ذوق دولت آستانبوس درگاه معلی و نشاد کمبایی این
سعادت والا طبع امسوده را بگلگونه نشاطچهره برافروخت و غنچه
دل پرموده را بتازگی شکفتگی آموخت زبافرا ذوق سخن و خاطر را
خار خار معنی تازه گشت و بکاک استعجال صفحه چند بانهای
مدایح و محامد این ذات اقدس نگاشته تحفه انجمن اقبال و هدیه
بازگاه عز و جلال که معدن گوهر دانش و استمداد و موطن منتخبان
قلمرو ایجاد است گردانید از آنجا که دران محفل عزت انصاف و
قدردانی را پایه بلند و از محاسن عادات ارجمند این خدیو خرد پرور
هنر پسند است که از ارباب معنی گلی بگلشنی میگیرند و گوهری
بمعدنی می پذیرند آن خرف ویزهای ساحل خیال که جز عرق
تشویر و انفعال آبی نداشت بانوار نظر قبول و آحسین شهنشاه
جوهر حنیف دانش آئین آب و تاب در خوشاب پانته پسند خاطر
دقیقه باب اقتاد و روش انشا و اسلوب کلام این بی سرانجام ملایم
طبع اقدس آمده اشاره معالی صادر شد که بدایع و فایع این دولت
کرامت آئین و حلاطت سعادت قرون را که زبب نسخه مغاخر
فرمان روایان باستانی و عنوان دیباچه خلافت و کشور ستانیت و کم
کسی از سلاطین جهاندار و خواتین پیر اقدار را مثل آن احوال
بدیع و منازب شکوف از شکوه همت و رسوخ عزیمت و اصابت
رای و متانت تدبیر و جلال فتوحات و عظام محاربات و مصامی
مشکوره و کوششهای موفوره روی داده بنیروی نگاہی سعی فراهم

خاطر اگر چند در رنج بود • لیک از مایه صد گنج بود
 بخت که میکرد رم از نام من • گشت بانسون سخن رام من
 خضر قلم از ظلمات دوات • ریخت بکام دام آب حیات
 داد فلک از پس ناکسیم • دولت جاوید نکو نامیم
 کیفیت احراز این موهبت علیا آنکه در آغاز نخستین حال
 جلوس همایون شهشاه مهر افسر سپهر سریر که کوکب بخت جهان
 کشا و نیر دولت عالمگیرش از اوچ سروری و اقبال پرتو سعادت
 بر جهان گسترد و خورشید عالم آزای جاه و جلالش از مشرق شرف
 و کمال و مطلع نصرت و فیروزی جلوه جهان افروزی آغاز کرد این
 غبار کوئی حقارت و ذره منشی محمد کاظم بن محمد امین منشی
 که خطری از اوقات بمقتضای تقدیر گوهر پی بهای حیات را دست
 فرموده ببحاصلی ساخته روزگار به بطالت می سپرد و بحکم ضرورت
 بکچند در بند ناصاعدی ایام چون مرغ زیرک در دام بسر می برد
 بیادری دولت و رهبری توفیق شرف احلام این سده فلک احترام
 یافته ظلمت زدای اختر طالع گردید و ناصیه سعادت بنقش
 ارادت آراسته در سلک بندگی و خدمتگذاری انتظام گزید و اگرچه
 از نقص هم پدشگی تنگ مایگان سخن و فرو پایگان این فن که
 همواره چهره قدر سرمایه داران معنی بناخن عیب همکاری آن گروه
 خراشیده است مدتی بود که طبع غیور منش هوای سودای سخن
 سرائی از سر نهاده بار ناصوس انشا از دوش خاطر پر گرفته بود و
 دل نکته سنج معنی گزین را از تمادی ترک ممارست این صنعت
 بدیع آئین بمضمون اینمقال که • ع •

خدمت بلند رتبت قامت امتیاز انراخته حکم معلی بطفرای نفاذ پیوست که وقایع نگاران پیشگاه حضور و سر رشته داران سوانح اقبال نسخه واقعات گرامی و فهرست واردات احوال عامی ماه به ماه و سال به سال با وقایع صوابع و حقائق ولایات که از اطراف و اکناف ممالک به پیشگاه خلافت می آید بر اقم این دفاتر معادلت میارزند و جزئیات احوالی که خود آنرا معاینه نکرده باشد مثل تفصیل حقائق بعضی جنود ظفر اعلام که بیورشهای نصرت انجام معین بوده اند و کیفیات مراتب محارباتی که اولیاء دولت را با عدا و سلطنت واقع شده از تقریر معتمدان کار آگاه درست گفتار که دران عساکر نصرت و معارک فیروزی شرف حضور دریافته اند اجتماع نموده درین دفاتر اقبال ثبت نماید و مقدماتی که تقدیش آن محتاج بعرض اشرف باشد از زبان کهر بیان خلیفه زمان که لسان صدق عبارت از انست نفوشیده بارشاد آن رموزدهان اسرار ملک و ملت بنای کلام دران بر اساس تحقیق نهد و مقرر شد که هر چه ازین سوانح دولت بیرون نگارش یابد بعد از ترتیب درست و تهذیب شایسته داستان داستان ازان نامحظ ظفر نامه های پاستان در خلوات قدس و اوقات مناسبت بعرض اشرف شهشاه دقیقه رس نکتہ دان رسد تا هم آن سوانح معادلت طراز حمت تصحیح و تنقیح یابد و هم شاهد لفظ و معنی بیدین اصلاح و ارشاد آن شهشاه بیدشور دانش فہاد زیب و زینت پذیرد و این کتاب میمنت عنوان را که مانند صیت دولت و طغطنه صولت آن حضرت عالم گیر باد بمنامیت لقب اشرف اندس بعالم گیر نامه موسوم ساخته حکم

آورده بی عائبه بیدش و کم بقلم صدق رقم در قید تحریر کشد و آن
 جواهر اقبال را که هر یک آویزه پدشطاق عز و جلال تواند بود به سلامت
 بیان و جزالت کلام در ملک تالیف و ترتیب انتظام بخشد تا این
 نسخه نامی و صحیفه گرامی بر صفحه روزگار بیدارگار مانده پس ماندگان
 قافله هستی را که از گران خوابی نشاء عدم شرف ادراک این زمان
 مسعود در نیانده عین حرمان این سعادت عظمی دارند سرمایه
 اطلاع بر شرایف سوانح این عهد سعادت فرجام که ایام دولت روزگار
 و روزگار دولت ایام است تواند شد تا باری اگر بچشم عیان و مدرک
 بصر مشاهده مآثر حشمت و جلال این خدیو کامل الذات قدسی
 حیر نکرده باشند از راه علم و خبر و وساطت اوراق و دفتر بر حقایق
 احوال فرخنده فال و جزئیات وقایع عهد اقبالش آگهی یافته اندکی
 از بسیاری بمدارج کمالات نامتناهی این برگزیده الهی پی برند و
 اگرچه اقدام برین امر جلیل و اتمام این شغل نبیل از اندازه توانایی
 و استعداد خود فراتر میدید اما چون میامن توجه و التفات
 شهنشاهی که انصرام بخش هر کار و عقده کشای هر دشوار است
 دل را نیروی جرات داد و همت را بلند پایگی بخشید •
 • نظم •

من هم کمر قبول فرمان • بستم بمیان خدمت از جان
 بنشستم و خامه برگرفتم • این یار گران بسر گرفتم
 تا سرکنم این شگرفنامه • باریک شدم چو سوی خامه
 لطف از شعور حسن خدمت از من • فرصت ز سپهر همت از من
 و این ناچیز ذره را از خلعتخانه مکرمت بتشریف مرا مرزایی این

بر آیدگان شاهراه همتی که توفیق اقتداء و تاشی باین خصال
 قدمی یا بند حقی ثابت نماید و چون زبان خاصه را یا رای آن
 نبیست که درین صحیفه معالی تصریح باسم مقدس معلى نماید
 در هر جا از آن بلغظی شریف و عبارتین بدیع که مناسب مقام و
 ملایم حق کلام باشد تعبیر مینماید و حضرت صاحب قران ثانی را
 بر حسب اشاره والا باعلی حضرت و حضرت اعلی فام برده از دارا
 شکوه و شجاع و سلیمان بی شکوه و و نا شجاع سخن میسراید •
 کمال است بطریق اختصار و اجمال •

ذکر بدایع وقایع و احوالی که اسباب و
 مقدمات طلوع نیر سلطنت و مطوع تباشیر
 صبح اقبال این برگزیده ذوالجلال از مشرق
 سعادت کمال است بطریق اختصار و اجمال

ابتدای سواری ابوالمظفر محی الدین محمد اورنگ
 زیب بهادر عالم گیر بادشاه غازی از دکن بمسقط هند
 حکمت طراز کارخانه اسکان که وقوع حوادث عالم کون بنوسط
 اسباب و وسایل صوری ربط داده و بقاء حدوث سوانح نشاء صورت
 بر اساس وجود وسایط و علل ظاهری نهاده چون خواهد که از نگار
 خانه تقدیر بملک بدائع نگار ارادت نقش لطیفه مصلحت آمیز
 بر لوح وجود و کارگاه ابداع کشد و صورت قضیه خبرت بخش عبرت
 انگیز از جلال قدرتها و دقیق حکمتایی پی منتهای خویش بر روی

فرمودند که چون احوال فرخنده نرجام ایام بادشاهزادگی از ولادت
با سعادت تا هنگام عالم آرائی اقبال و جلوس بر اورنگ عظمت
و استقلال در کذاب مستطاب بادشاهنامه که مشتمل است بر سوانح
عهد سلطنت و فرمان روائی مظهر تائیدات ربانی مورد توفیقات
مبجانی اعلیٰ حضرت صاحب قران ثانی مفصلا مذکور و مسطور
است عنان کمیت آسمان خرام خامه از تکاپوی آن وادی معطوف داشته
بگزارش وقایع ایام سلطنت و سریر آرائی پردازد و از هنگام نهضت
موجب معالی از دکن بمستقر اورنگ خلافت که در جمادی الاولی
هفده هزار و شصت و هفت هجری روی داده و آغاز جهان افروزی
و عالم آرائی و مبدأ انکشاف صبح سعادت و جهان کشائی است
داستان طراز گشته هزده ساله احوال را یک مجلد سازد لیکن وجه
نیت و پیشفهاد همت آنست که اگر بخت یاری و روزگار مددکاری
کند پس از پیرویش این گلشن جاوید بهار اقبال و نگارش معظمت
احوال فرخنده فال بجهت شادابی گلزار بیان مجملی از سوانح
دولت افزای عهد بادشاهزادگی که منضمین بدایع وقایع و فتوحات
حترک است مرقوم دلیگ نکته سنخ حقایق نگار ساخته مقدمه این
فهرست دولت سازد امید که بمعاضدت همت و مساعدت سعادت
توفیق اتمام این نسخه میمنت طراز که فهرست ابواب شوکت و
بختیاری و دستور العمل آداب خسروی و جهاندار است یافته شطری
از شرائف مذاقب و مفاخر این خدیو کشور باطن و ظاهر بخامه
صدق نگاشته شود تا هم اندکی از حقوق نعمت و مکرمت شهنشاهی
که نمونه ایست از جلال نعماد الهی از ذمه عبودیت ادا حازد و هم

لیل و نهار برای طلوع اختر بخت و انباشش حیر و دور میکرد و
 شطرنجی روزگار درگستردن بساط حوادث منصوبه دولت و کمالش
 میدید چنانچه حدوث وقایع و احوالی که از موجبات سطوع نیر
 خلافت و جهان بانی آن نرازند؛ لواء گیتی ستانیدست و خامه
 حقایق نگار درین دفاتر نصرت مآثر بذکر مجملی ازان پرد؛ از
 جمال شاهد معال میکشاید و تصدیق ایلمعنی مینماید شرح شمه
 ازین موانع بدیعه آنکه هفتم فی حجه سال هزار و شصت و هفت
 هجری اعلی حضرت صاحب قران ثانی را در دار الخلافه شاهجهان
 آباد بحسب تقدیر آسمانی عارضه جسمانی برپیکر مقدس و عنصر
 همایون طاری شده مزاج اشرف از منهج صحت و قانون اعتدال که مناط
 سلامت احوال و استقامت افعال امت منحرف گشت و چون ایام
 کوفت امتداد یافته ضعف قوی روز بروز صحت تضاعف و اشتداد
 می پذیرفت و ازان جهت بنظم و نسق امور مملکت نمی پرداختند
 و سایه توجه بهارگاه چهار نشان خاص و عام و محفل خلد آئین
عملخانه نمی انداختند و خلیف که هر روز بمشاهده جمال مبارک
 آن حضرت معتاد بودند مدتی مدید از فیض طلوع آن نیر اوج
 عظمت و جلال محروم گشتند و انواع اختلال باحوال ملک و دولت
 راه یافته فساد عظیم در مملکت فلک فسحت هندوستان بهمرسید
 و دارا شکوه نا خلف باطل پزوه که خود را ولی عهد میدانست و
 باوجود عدم قابلیت رتبه والی سلطنت و مروری همیشه خلعت
 احتشاق این امر جلیل القدر بمقراض طمع بر قامت نارحای
 امتداد خود می برد و پیوسته سودا این تمنای بیجا در سرداشته

کار ایجاد و اختراع آورد تا اهل دانش و بینش که نظارگیان منظر
شهود و تماشانیان عرصه آفرینش اند محو تماشای آثار قدرت و
مست نظاره آیات صنع او گشته دیده بصیرت و اعتبار بر کشایند
و از پرده نقش و نگار حوادث امکانی مطالعه عجایب حکم پلہائی
و مشاهده غرایب مصالح آسمانی نمایند هر ایند بر وفق مود آد
صدق انتماء اذا اراد الله شیئا هیئ اسبابه نخست پیشکاران پیشگاه
قدرتش احباب و مقدمات وقوع آن امر شکر و باحسن وجهی
سامان و سرانجام کنند و کار گذاران نهانخانه حکمتش شرایط
و معدّات ظهور آن سر بدیع از پرده خفا بمنصه شهود جلوه دهند از
نظایر صدق این مدعا صورت حال خجسته مال شهنشاه گردون سریر
عالم گیر است که چون حکمت کامله ایزدی تقاضاء آن نموده بود
که درین عهد شرانت قرین و زمان میمنت آئین خورشید گیتی
آزای دولتش از مشرق سعادت و فیروزی جلوه جهان امروزی
نماید و بهار عالم پیرای سلطنتش بغیض معدلت و افضال کلین
دین و کلشن ملک را به پیرایه عالم پیرا از در دولت جوانش نشاط
جوانی از سر گیرد و جهان کهن بمعمارای آثار عدل و احسانش از
نور رونق پذیرد لا جرم کار کفان آسمانی برونی تقدیر ازلی و حکمت
ربانی همواره در پیشگاه ظهور اعداد مواد سلطنت و جهان بینی
آنحضرت می نمودند و پیوسته در عالم اسباب انتظام بخش
مقدمات خلافت و کشور ستانی او بودند زمانه هر حائجه که می
انگیخت توطیة ظهور نور عالم آزایی او بود سپهر هر نیرنگی که
مینمود مقدمه وصول نوبت کشور کشانی او چرخ دوار در اطوار

مراد بخش در گجرات رایت خودمری انراخته بر تخت نشست
و خطبه رسکه بنام خود کرده ام حاکمیت بر خویش بست و ناشجاع
در بدگاه همین محاکم پیش گرفته بر سر پند لشکر کشید و از انجا
پیشتر آمده به فارس رسید و از کارهای ناصوابی که دران ایام از
بی شکوه برگشته بخت تیره سرانجام بظهور رسید آن بود که چون
مواد شوکت و استقلالش بپایه کمال رسیده و کثرت امپای جاه و
مکنت سر مایه پندار او گردیده با سپاه موفور در پیشگاه حضور بود
و حضرت اعلی در ایام این گوشت ملاحظه عظیم ازو داشتند و بنابر
رعایت مراتب حزم و احتیاط در اکثر امور حلوک طریق مدهنده
و مساعد با او مینمودند و بمقتضای ضعف و وهن تواد جسمانی
که باعث فتور در مشاعر نفسانیدست چشم از صلاح دولت خویش
پوشیده ارخاء عذاب آن خود مر نموده بودند و در اعتقاد خاطر و
انجاء مطالب و ملتحماتش میگوشتند در بوقت از غایت رعب
و هراسی که همیشه ازین خدیو فیروز مند رستم نهیب در دل آن
فانابل بی نصیب جا کرده بود آن حضرت را بانواع تخیلات و
تصویلات برین آورد که اکثر عساکری را که بجهت تسخیر ولایت
بیجاپور کومکی موکب نصرت مآب و ملازم رکاب ظفر انتساب
شهنشاه مالک رتاب بودند در عین آن یورش فیروزی اثر که فتح
بیجاپور نزدیک شده بود به پیشگاه حضور طلبیدند و انصرام آنهم
یا این عیب در عقد تعویق و تاخیر افتاده از عظامه امراء کومکی
غیر از مظمغان و شاهنواز خان و نجابتخان کسی در دکن نماند
و چون از تبه رانی و نامعاقبت اندیشی بتدبیر ناص خود چنین

باین آرزوی خام و هوس نا تمام از پایت سر بر خلافت مصیر
 جدائی نمی گزید درینوقت که حضرت اعلی را شغل طبیعت بدفع
 آن عارضه جسمانی و استغراق نفس در تدبیر کشور بدن مانع
 اشتغال بتدبیر امور جهان بینی و قیام بمصالح فرمان دهی و حکمرانی
 شده بود و از کمال ضعف و آزار چنانچه باید بمهمات ملک و دولت
 نمی توانستند پرداخت انتظار فرصت نموده از بخوردی و زیاده
 سری زمام اختیار سلطنت که نه در خور فطرت و انداز استیصال
 او بوده بقبضه اقتدار خود آورد و دست استقلال آن حضرت از مراتب
 ملک و مال و نظم امور دولت و اقبال کوتاه ساخته باقتضای رای
 صحت بنیاد بروفق خواهش و متمنای خود در جمیع کارها عمل
 مینمود و چون خرد راهنما نداشت از تبعه رائی راه وصول خبرها
 باکثاف و حدود محدود ساخته خطوط و نوشته های مردم را
 میگرفت و کلاه دربار جهان مدار را منع نوشتن حقایق و اخبار
 باطراف و اقطار نموده بمحض نهمت و مظنه محبوس و مقید
 میساخت چنانچه جمیع شاهزاده های عالی مقام و امراء نامدار و
 سایر مردمی که در بک و صوبه های این مملکت وسیع بودند بلکه
 اکثر بار یافتگان مدد خلافت و ملازمان عتبه سلطنت و سایر اهل
 دار الخلافه که حیات با برکات آن حضرت باور نمی نمودند تا آنکه
 باین حجب خلل عظیم باحوال ملک راه یافتند سرکشان هر گوشه
 و کنار و متمردان هر صوبه و مرکز سر بقتله و نفاق برداشتند و
 رعایاء واقعه طلب در هر جا که بودند ترک مال گذاری نموده تخم بغی
 و مصیان در زمین تهر کاشتند و رفته رفته کار بجائی رسید که

تا خلف خویش بر سر ناشیاج تعیین نمود و لشکریهای مذکور چهارم
 ربیع الاول این سال از محقر الخلافه بدان مهم روانه شدند و بعد از
 طی منازل از بنارس گذشته در موضع بهادر پور که بمسافت
 در نیم کوه از بلده مذکوره بر کنار آب گنگ واقع است و ناشیاج
 آنجا رحل اقامت انداخته نواره بنکاله را که عبارت از کشتیهای آن
 ولایتست نزدیک خود داشت بفاصله یک و نیم کوه برابر لشکر او
 نزول نمودند و در کمین فرصت و دستبرد می بودند تا آنکه بیست
 و یکم جمادی الاولی بیهانه تبدیل منزل و تغییر مکان آوازه کوچ
 در انداخته سحرگاه یاراد جنگ و پیکار سوار شدند و هنگام صبح که
 شجاع مغرور بی پروا خواب آلود غفلت و بیخبری بود و تسویه
 صفوف رزم و جدال و تمهید مقدمات حرب و قتال ننموده ناگهان
 از سر خدعه و غدر بر لشکر او ریختند و بباد حمله آتش کارزار بر
 انگیختند و آن بیخبر ناتجربه کار بعد از اندک اویزشی چون کار از دست
 و دست از کار رفته بود خود را بنواره رسانیده پدای مرعی سیر
 کشتی رهگرای فرار گردید و همگی اردو و خزانه و توپخانه و دواب
 و کارخانجاتش عرصه نهب و غارت شد و یکام و ناکامی از پتله گذشته
 بموقع رسید و در صدد محافظت آن در آمده روزی چند آنجا
 ثبات و توقف ورزید و چون لشکریهای که بتعاقبش رفته بودند
 بنمغیر مونگیر و بر آوردن او ازان حدود نیز مامور شدند در آنجا هم
 مجال درنگ نیافته روانه بنکاله گشت و مونگیر تا پتله ضمیمه اقطاع
 بی شکوه شد و جمعی از نوکران و مردم او را که در معرکه دار و گیر
 بحسب تقدیر دستگیر شده بودند بی شکوه با کبر باد طلبیده بعد از

اندیشیده بود و صلاح کار خویش درین دیده که مقدمه سرکشی
 فاشیاج و مراد بخش را بهانه فرستادن عساکر پادشاهی بدفع
 واستیصال ایشان ساخته هم در حین حیات میمنت آثار حضرت اعلی
 به نیروی استظهار آنحضرت کار آن هر دو بسازد و پس از آن بجمعیت
 خاطر و فراغ بال با تمام لشکریهای خویش و عساکر پادشاهی بمهم
 دکن و تدبیر کار این برگزیده آلهی پردازد و بودن خود و اقامت
 رایات عالیات در مستقر الخلافه اکبرایان که وسط این مملکت
 مدبر بمطت و پای تخت این سلطنت ابد مدتست در حصول
 این مدعا اوفق و ادخل میدانست و نیز میخواست که خزاین
 و ذخائر انجاد در دست او باشد لهذا باین اندیشهای نامواب حضرت
 اعلی را بانواع ترغیبات در عین اشتداد مرض که هنگام سکون و
 آرامش بود نه وقت نهضت و جنبش و جز خواص و نزدیکان
 آن حضرت را نمیدیدند و عامه خلایق هنوز جز بمحبت فائض الانوار
 نداشتند تکلیف عزیمت بجانب مستقر الخلافه اکبرایان نمود
 بنابراین رایات جاه و جلال بیستم محرم سنه هزار و شصت و هشت
 هجری مطابق سنه سی و یک جلوس همایون از مرکز خلافت
 انتهای نموده نوزدهم صفر سایه وصول بمستقر الخلافه انداخت
 و در اینجا چون خواست که مکنون خاطر فساد اندیش خویش بفعل
 آورد باغواهی حضرت اعلی کوشیده راجه جیسنگه کچوا را که عمده
 راجهای عظام و رکن رگین این سلطنت ابدی درام بود با چندی
 از امراء نامدار و عساکر بی شمار پادشاهی و سپاهی فراوان از خود
 باتو بخانه و سایر اسباب محاربه بسرذاری سلیمان بی شکوه مهین

گراید طبع مبارک حضرت اعلی را از دیکیدانیده مایل بامتدصالش
 ساخته بود آن حضرت قاسمخان را با لشکری جداگانه بکفایت مهم
 او تعیین کرده مقرر فرمودند که همراه راجه جسونت سنگه با راجه
 رود و بعد از رسیدن آنجا اگر مصلحت اقتضا کند قاسمخان متوجه
 دنع سراد بخش و اخراج او از گجرات گردد و الا کومکی راجه
 جسونت سنگه و ضمیمه لشکر او بوده بدتفاق یکدیگر مهمی که
 رود هدیان قیام نمایند و عساکر مذکوره بدست و دوم ربیع الاول این
 سال از پیشگاه خلافت بدانصوب رخصت یافت و بی شکوه باین اتفاقا
 نکرده صوبه سبع مالوه را نیز از حضرت اعلی التماس نمود باقطاع
 خود گرفت و خواجه محمد صادق بخشی دوم خویش را با فوجی
 شایسته بآنجا فرستاد که در بندوبست ولایت مذکوره و احتمالت
 قلوب زمینداران آن مرزو بوم گوشیده هنگام کار و وقت پیکار کومکی راجه
 جسونت سنگه باشد باجمله راجه مزبور و قاسمخان با راجه رسید
 آنجا رحل اقامت انداختند و بضبط صوبه مالوه و حفظ قلاع و ثغور آن
 پرداختند و بی شکوه مترصد رسیدن پسر یزرگ و لشکری که با او
 بمهم ناشجاع رفته بودند می بود که آنها را نیز بهمین هیئت
 مجموعی با راجه فرستاد تا هر دو لشکر یکجا جمع آمده مرکوز
 ضمیر فساد اندیش او بفعل آورند و در بدمدت بر همخوردگی و آشوب
 ناشجاع و مراد بخش از تنگ ظریفی و بحصولگی لوای سرکشی بر
 امراشده اکثر مردم اطراف نیز بموانقت ایشان تغییر سلوک پیش گرفته
 قدم در راه نافرمانی گذاشته بودند با آنکه خدیو تدبیری نژاد از انچهگاه
 حلم و وقار و وسعت حوصله خداداد و کمال مدانت و دانائی در ذات

امانت و تشبیر بحکم بدمروتی و تعاضد قلب بقطع بد عقوبت
 نمود و از انتہائی چند بدان گزند نقد روان از کف داده دستخوش
 فغا گردیدند و آن بدکیش بشخرد بارتکاب این نگوینده کردار که
 اکبر کبایر و آقام و مرمایه مخط و غضب حضرت قهار شدید التلقام
 است گرانبار و زر و وبال گشته خزی و نکال موری و معنوی اندوخت
 و در همان ایام که سلیمان بی شکوه را بمقابله و مدافعه ناشیام
 تعیین نمود چون از عطوت اقبال دشمن مال خدیو روزگار بغایت
 خایف و هایب بود در تدبیر کاران برگزیده آفریدگار چنان اندیشید که
 لشکری عظیم بصوب مالوه که سر راه دکن است بفرستد تا در اجین
 که حاکم نشین آن ولایت تمکن گزیده بحفظ قلاع و حدود آنجا
 پردازند و گذار آب نریخته و گذرهای آن بقید ضبط در آورده حد راه
 دکن باغند و بنا برین اندیشه فاسد بسخنان غرض آلود مصلحت نما
 و مقدمات غوایت آمیز فساد انرا حضرت اعلی را برین آورد که
 چشم از رعایت صلاح دولت و اقبال و ملاحظه حسن عاقبت و مال
 پوشیده و از منہج مستقیم عقل و رای عدول و زبیده تجویز این معنی
 نمودند و راجه جبروت سنگه زاتهور را که زبده راجهای هندوستان
 و ہمزید شوکت و کثرت لشکر پیشوای امراء عالی مکان بود و آنحضرت
 اورا مہاراجه خطاب داده رکن رکن دولت و ستون قویم سلطنت
 میدانستند با چندی از امراء فی شوکت و عہدہای دولت و
 لشکری گران و فوجی بیکران و خزانه وافر و توخانه فراوان بصوب
 مالوه تعیین فرمودند و چون دفع مراد بخش نیز مکنون خاطر
 آن قلعه پڑا بود و صلحواست که کار او ہم بکیفیت حال ناشیام

پنداشت و کتاب آنها را که به پند مومنان امت کتاب آسمانی و خطاب
 ربانی میدانست و مصحف قدیم و کتاب کریم میخواند و از کمال
 اعتقاد باطلی که به پند بلیحاصل داشت برهمنان و سنیاسیان از
 اطراف و اکناف بمعیبهایی بلیغ و رعایتهایی عظیم جمع آورده در
 صد ترجمه آن شد و همواره اوقاتش مصروف این شغل فاسد و
 تفکر و تدبیر در مضامین افسالت قرین آن کتاب می شد و بجای
 اسماء حسناى آلهی اممی هندوی که هنوز آنرا پریهومی نامند
 و اسم اعظم میدانند بخط هندوی برنگینهایی الماس و یاقوت
 و زمرد و غیر آن از جواهری که می پوشید نقش کرده بآن تبرک
 میجست و چون معتقدش آن بود که تکلیف عبادات ناقصان راحت
 و عارف کامل را عبادت درکار نیست و کریمه و اَعْبَدَ رَبَّكَ حَتَّى
 يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ را بمشرب مالحده فرا گرفته دلیل این معلی می
 ساخت بنابراین عقیده فاسد نماز و روزه و سایر تکالیف شرعیه را
 خیر باد گفته بود و این خدیو دین پرور پاک اعتقاد را که همیشه
 حمایت دین مبین و رعایت شرح حضرت حید المرسلین صلوة الله
 و سلامه علیه و علی آله و اصحابه الطیبین نصب العین ضمیر مدیر
 امت و مقصود از سلطنت و دولت ترویج شرع و ملت و غرض
 از شاهی و سروری اعلام دین پروری میدادند و همواره از
 عنفوان صبی و شباب بمقتضای سعادت مذهبی و نیکو سرانجامی
 خلاصه اوقات گرامی بداء فرایض و سفر و نوازل مصروف داشته
 حتی المقدور در اقامت مراسم امر معروف و نهی منکر کوشش
 مینمایند از استماع این عقاید زدی و اطوار باطله از آن بی سعادت

والانتهای آنحضرت است اصلاً و قطعاً بوقوع اینهمه مراتب و سلوک این
 قضایا از جا در نیامده مصدر امری که مشعر بسرکشی و نافرمانی
 باشد نگاشته بودند و به مقتضای سعادت فطری و رعایت ادب سرمدی
 از طریق متابعت و رضا جوئی والد سلیمان حشمت عدول نمایندوند
 بی شکوه فتنه پیژوه همواره از کمال عداوت و فساد اندیشی در انحراف
 طبع مبارک آنحضرت ازین بهره مند سعادت ازلی میجوید
 و مقدمات نا ملایم غرض آمیز و امور غیر واقع وحشت انگیز خاطر
 نشان کرده گرد کدورت و غبار کلفت در میانه می انگلیخت تا آنکه
 رفته رفته بشامت فتنه حازی و افساد او تغیر گونه بمزاج همایون
 راه یافت و باغواء او عیسی بیگ ملازم سرکار والا را که در دربار
 جهانمدار بخدمت و کالت قیام داشت بی صدر جرعی محبوس
 ساخته بضبط اموال و امتعه او فرمان دادند و بعد از یکچند که در
 بند بود بقیع آن ادا متغفن گشته او را از قید رها نیدند و خلعت
 داده بخدمت خدیو جهان رخصت نمودند و از شنایع اطوار آن برگشته
 روزگار که عنقریب یوبال آن گرفتار آید و باعث التهاب نوایر قهر و انتقام
 این خدیو اسلام و مقتدی آثار حضرت خیر الانام علیه و علی
 آله و اصحابه کرایم الصلوة و السلام پیشتر همان شد این بود که در
 اواخر حال از برگشته بختی و بی سعادت بی باظهار مراتب اباحت
 و الحاد که در طبع از سرگور بود و اقرا تصوف نام می نهاد اکتفا
 نه نموده بدین هندوان و کیش و آئین آن بد کیشان مائل شده بود
 و همواره با برهمنان و جوگیان و سنیامیان صحبت میداشت و آن
 گروه ضال مضل باطل را مرشدان کامل و عارفان بحق واصل می

و فرمان رزائی که ظل مرتبه ربوبیت و خدائیت بر راحت دولت و نضای معادات صاحب اقبال انگنده او را مظهر صفات جلال و جمال و دلیل بر قدرت کمال خویش مازد و خواهد که بحکم سابقه لطف یکی از نامداران گروه عباد که گل سرچید گلشن ایجاد باشد بجهت منصب ریاست عامه که نظیر مرتبه قدرت تامه اوست برگزیده لوای والای حشمت و رایت منصور دولتش باوج کمال و ذروه سپهر استقلال بر افرازد تابه پرتو نیر معذلت و داد پرستی نور افزای انجمن هستی گشته از فروغ هدایت و توفیق چراغ احسان و مشعل ایمان در بزمگاه گیتی بر افروزد و رونق کارگاه ملک و دولت از رواج کارخانه دین و ملت جسته بشعله تیغ کفر سوز و اعمه شمشیر عالم افروزش و خاشاک شرک و بدعت بسوزد هر آئینه ذات قدسی حمایتش بجاییل فضایل و شرایف مناقب که طراز کسوت سلطنت و جهانداری و عنوان صیقله ابهت و نامداریست از علو نفس و رسوخ عزم و وفور شجاعت و کمال دین داری و افاضات رای و اصابت تدبیر و بخت و اقبال بلند و همت آسمان پیوند آراسته همواره او را مطمح انظار لطف بی غایت و مطرح انوار فضل بی نهایت خویش دارد و کلید فتح ابواب مرادات و سر رشته نظم اجزای معادات بدست اقبالش سپارد چنانکه نقش هر مدعا که بکمال اندیشه بر لوح ضمیر کشد مطابق رقم تدبیر باشد و صورت هر مطلب که بر خاطر ارجمندش جلوه نماید حصول آن بی تشویش توقف و تاخیر صورت بندد مظایم امور که عقول و انهام اهل روزگار آنرا محال انکار در نظر همت والایش مهمل نماید و کارهای دشوار که انکار

و خیم العاقبت عرق حمیت دین و مسلمانی بجرکت می آمد و این معنی بر همگان روشن بود که اگر کار از باستقلال تمام گراید و در فرمان فرمائی و حکم روائی مطلق العنان گردن هر آئینه ارکان شریعت غرا از پرخلل و صیت اسلام و ایمان بطنظنه کفر و وجود مجدل خواهد گشت تا آنکه درین ایام که این مراتب را از حد برده ایم احلاق و افعالش بمرتبه کمال رسیده بود غیرت الهی بر وفق مودای کریمه ان الله لا یغیر ما بقوم حتی یغیروا ما بانقضهم مکانات آن عقاید و اعمال را بنکال و استیصال او تعلق گرفت چنانچه سرانجام حالش بمنقریب عبرت افزای دیده وران دور بین خواهد گردید چون برخی از سوانح و وقایعی که مقدمه ظهور نور خلافت و عالم آرائی این خورشید اوج سلطنت و فرمان روائیست مرقوم خامه صفحه پیرا گشت اکنون وقت آنست که کلك حقایق نگار بنگارش مآثر اقبال و گزارش میامن احوال سعادت منوال این برگزیده ذوالجلال که مقصود از تمهید این مقال است گرائیده آغاز سخن نماید .

نهضت ریات نصرت آیات از خطه فیض بنیاد

اورنگ آباد و رفوع فتوحات گوناگون دران بورس

ظفر انریمن عنایت ایزدی و نیروی اقبال خداداد

یگانه ایزد مفضل متعال و داور قیوم بیهمال که نخل پیرای حدایق امکان و نقش طراز کارگاه کون و مکنست چون آفتاب عالمتاب عذابتش از اوج اقتضای حکمت و مشیت پرتو تقویض رتبه خلافت

ز قدر او کند دعوی برتری • نماند کسی را هر مروری
 نظیر این تحریر و مصداق این تقریر صورت حال فرخنده مآل
 گیتی خدای عالمگیر است که چون خامه تقدیر باقضاء کمال
 حکمت منشور سلطنت و خلافت عالم را بنام نامی آنحضرت رقم
 سعادت کشیده بود و مصلحت منج قضا صلاح کار دین و دولت و
 مصلحت امور ملک و ملت بجلوه بخت فیروز و اقبال جهان
 افروزش اندیشیده لاجرم پیوسته ذات بیهمالش در مدارج استکمال
 این مفاخر و معالی بیای همت عالی عروج می نمود و یوما فیوما
 سر رفعت و جلالش از ترقی بچرخ برین می نمود همواره سابقه عنایت
 ازلی او را در حل وقایع و مشکلات بطائف تایید نصرت میداد و
 بارقه لطف لم یزالی در تیره شب حادثات از فروغ الهام چراغ
 هدایت در راه تدبیرش می نهاد عیان عزیمت کشور کشا بهر
 جانب که می تافت نصرت و ظفر دوا - پده باستقبالش می شناسمت
 و یگران همت والا بسمت هر مقصد که می تاخت کار ساز
 حقیقی آنرا با حسن وجهی می ساخت هر آتش کیدی که
 حصاد دولتش می افروختند بآن خرمن بخت و اقبال خود
 می موختند و هر غبار کینی که اعداء سلطنتش می انگیزتند ازان
 گرد ناگهی و ادبار بر فرق روزگار خود می پیختند چنانچه شاهد
 صدق اینمقال از تتبع مآثر احوال میمنت پیرا و استماع بدایع
 وقایع دولت افزا که آنحضرت را در ایام فرخنده فرجام بادشاه
 زادگی بیمن جوهر همت و علو فطرت روی نموده بر پدشگاه خاطر
 همگان جلوه گریست و مجددا از ملاحظه غرایب حوادث و نتایج

و اوهم زیرکان هشبار از قبیل ممتنعات شمارد از دست عزیمت
کشورکشایش بآسانی براید نهال دولت اعدایش مانند چغمار آتش
از خود برآرد و نخل حشمت دشمنانش از برگ و شاخ تیشه واره
از برای خود سازد هرکچ اندیشی که با او کمان عناد کشد روزگارش
هدف ناوک بلا گرداند و هر باطل پژوهی که بر شمع دولتش دم
سردی وزاند بآن چراغ بخت خود نرو نشاند عقدهای مشکل بیک
حرکت سرانگشت تدبیرش کشاید و کارهای خطیر به نیم اشاره
ایروی شمشیرش ساخته آید درکشایش صواب امور جز بشود
ستود توکل توسل نجوید و هنگام شداید حروب و فتن غیر از طریق
ثبات قدم نپوید از شرط شهامت و وقار در مواقف هیچا مانند کوه
بسیلاب لشکر انبوه از جا نرود و از کمال استقلال و قرار در آزمونگاه
جوهر شمشیر حررشته رای و تدبیر از کف نهد و در جمیع معارک
و میدان آن سعادت مند دنیا و دین را جنود نصرت و قائید آسمانی
قرین و همراه باشد و در همه شداید و مهالک سالار عون و عذایت
ربانی پیشرو سپاه ظفر پناه •

• نظم •

چو ایند یکی را ز الطاف خاص • بفرمان روانی دهد اختصاص
به نیروی طالع توانا بود • بتلقین الهام دانا بود
بتدبیر کشور کشائی کند • بانبال معجز نمائی کند
فرزاد لوا چون بدعوی ملک • سپارد بار ملک دارایی ملک
شوه اختر دولتش چمن عیان • عدوی بد اختر فتد در زبان
بهر کار مشکل که رای آورد • بآسانی آنرا بجای آورد
چو خورشید بختش نماید جمال • رسد اختر دشمنان را زوال

آن جاهل بیخرد نفرمایند و شورش ملک و دولت را زیاده ازین تحمل نکرد. بعزم ملازمت حضرت اعلیٰ از خطه دلکشای اورنگ آباد که مرکز ریاست حشمت و اقبال و آرامگاه موکب جاه و جلال بود بصوب مستقر خلافت نهضت نمایند و در بار عالم مدار را بفرو وجود فائز الانوار زیب و آراستگی بخشیده یکچند در ملازمت آنحضرت بنظم و نسق امور ملک که انواع فتور بارگان و قواعد آن راه یافته بود بپردازند و دعت استیلاء بیشکوه که مصدر این همه فتنه و فساد گشته در صرعه خالی گوی سلطنت و حکم روائی میبایخت و طبل خود گامی و خود رانی میفروخت از امور دولت کوتاه ساخته حضرت اعلیٰ را از قید تعلق او بر آورند و مقرر فرمودند که مراد بخش را که از خاصی و بلخصوصی مصدر اداهای جاهلانه گشته درینوقت دست اعتساف و استمداد بدامن عاطفت و ذیل عنایت خمرواقه زده بود با خود بملازمت آنحضرت آورده اعتدالی جرایم او نمایند و بعد از تصمیم این عزیمت خیر انجام چون عبور موکب نیریزی اعتصام از راه مالوه می شد و راجه جسونت سنگه و قلم خان چنانچه مذکور شد با لشکری عظیم در ارچین بودند و احتمال این بود که از بی سعادت و ادبار باشکوه بیشکوه که راضی بتوجه همایون بدربار نبود مد راه موکب ظفر شعار شوند و بگام محاربه و پیکر پیش آیند و نیز در پایه سریر خلافت آن فتنه پزوه با لشکری انبوه و دلی از شک شکوه اقبال این حضرت لبریز غصه و اندوه در گمین کینه جوئی بود و با حیا مختصر عزم این نهضت خیر اثر خلاف قانون احتیاط مینمود لهذا حزم بادشاهانه مقتضی آن شد

خبرت بخش که به نیروی سخت بلند و رسوخ عزیمت آسمان پیونددش
 از ابتداء نهضت رباب ظفر طراز از خطه دلگشای اورنگ آباد تا
 جلوس عالم آرائی بر سر بر خلافت اید بنیاد صورت وقوع یافته پرتو
 ظهور این معنی بر ساحت ضمیر آگاه دلان می تابد تفصیل این
 اجمال تبیین این شگرف دامت اقبال آنکه چون خدیو جهان حال
 کوفت و بیماری و کیفیت بی اختیاری حضرت اعلی و فساد و
 اختلال ملک و فتنه انگیزی و تبه رانی بی شکوه برین منوال یافتند
 که نگارش پذیرفت و یقین دانستند که آنحضرت را از امتیاء ضعیف
 و فتور قوی سر و برگ پرداخت مملکت نمانده است و بنابر رعایت
 مراتب حزم و احتیاط ارشاء عنان پیشکوه کرده با او مواسات و مساعدات
 مینمایند و بیم آنست که اگر چندی دیگر برین نهج بگذرد در ارکان
 سلطنت و اساس خلافت خللهای عظیم بهمیرسد که تدارک آن
 به هیچوجه صورت پذیر نفاشد و حفظ ناموس دین و دولت و جبر
 اختلال امور ملک و ملت در کیش غیرت و حمیت پادشاهانه
 واجب مینماید و نیز این معنی متحقق بود که اگر بی شکوه فرصت
 دنع و استیصال مراد بخش یافته خاطر از مهم از پیردازد و پسر
 کلان و لشکری دیگر باز پیوند هر آئینه قوت و شوکت عظیم یافته
 بتدبیر مهم دکن خواهد پرداخت و چون طینت فتنه مرشت او
 بر کینه جوئی و فساد انگیزی میجویدست ملوک طریق حلم و
 مدارا با سودی ندارد لا جرم رایی جهان آرای که جلوه گاه خواهد
 رموز آسمانی و مطلع انوار الهام ربانیت چنان اقتضا نمود که
 پیش ازین صبر بر اوضاع و اطوار نگویده و اعمال و افعال ناپسندیده

و اسب با حاز طه و یک زنجیر فیل و میر ضیاء الدین حسین را که
تا آن وقت بخدمت دیوانی سرکار والا قیام داشت بعنایت خلعت
و اسب و فیل و راجه اندر من دهند و را بمخدمت خلعت و فیل و
باضافه پانصدی پانصد سوار بمقتضای سه هزار سوار کامیاب
مواطف شهنشاهانه ساخته سایر کومکیان آن نوج نصرت طراز را در
خور رتبه و حال بمراحم والا عزتدباز بخشیدند و پنجم ماه مذکور
مطابق بیستم بهمن که ساعتی بساعات مقرون بود حکم بر آوردن
پیشخانه همایون بصوب خاندیس نمودند و یگانه گوهر محیط سلطنت
گرامی ثمر نهال خلافت بادشاهزاده بلند مقدار فرخنده شیم محمد
معظم را بصوبه داری دکن معین فرمودند و نوادگان گلستان سعادت
تازه نهال ریاض اہمت پادشاهزاده والا گهر محمد اکبر را که نو رسیده
عالم قدس بودند با اکثر بردگیان مرادق دولت در قلعه سپهر بقیاد
دولت آباد گذاشتند و مشغور عاطفت پیرا بدام مراد بخش صادر شد
که از کجرات متوجه مالوه گردن و بعد از عبور موکب ظفر لوا از آب
نریده بمساکر جهانکشا ملحق گشته بادر اک ملازمت اکسیر خاصیت
چهره مراد بر افروزد و رخشنده اختر برج عظمت تابنده گوهر درج
حشمت بادشاهزاده والا قدر سعادت توام محمد اعظم را اقبال آما
ملازم رکاب نصرت پیرا ساخته کامیاب سعادت همراهی نمودند و
روز مبارک جمعه دوازدهم شهر مذکور مطابق بیست و هفتم بهمن
در ساعتی کرامت طراز میمنت اثر که مختار اهل دانش و بینش
و زیب جدول تقویم آفرینش بود با جهانی فرو عظمت و شوکت و شرف
• نصرت قرین طالع و اقبال همعنان •

که در توفیر لشکر و سامان توپخانه و سایر اسباب فوج آرائی و لوازم
 نبرد آزمائشی کوشیده همایون موکبی در خور این عزیمت والا
 و نهضت جهان پیرا ملازم رکاب نصرت مآب سازند بغایرین پرتو
 اهتمام و توجه بصوب این مطلب انگنده در عرض اندک فرصتی
 لشکری نمایان و توپخانه شایان ترتیب نمودند و سران سپاه ظفر
 شعار و سرداران جنود انجم شمار را بمناصب عالیّه و خطابهایی شایسته
 مرافراز و نامور ساخته بانواع مکرمات و عنایت و اقسام مرحمت
 و رعایت نوازش فرمودند و نظر التفات پیرداخت حال لشکریان انداخته
 بقدر تفاوت درجات و مراتب همه را کامیاب مراحم و مواهب نمودند
 و علوفه و مواجب افزودند و از بندهای پادشاهی که در آنصوبه بودند
 هر کرا توفیق و سعادت مساعدت نمود و تخم اخلاص و دولتخواهی در
 زمین عبودیت کاشت و مزارات بر خط بندگی و همراهی گذاشت
 بیمن عواطف و مکارم خسروانه گوی بخت و دولت از همکنان ربنده
 لوای حرب بلندی و کامرانی برافراشت و بقصد امضاء این عزم نرخته
 قال و اجراء این اراده خیمه مآل میدان شمع دوحه جاو و جلال نروزان
 اختر - پیر سعادت و کمال پادشاهزاده محمد سلطان را بانجابت خان
 و فوجی از عساکر اقبال مقدمه جنود فتح و ظفر و پیشرو افواج نصرت
 اثر ساخته دو شبّه غره جمادی الاولی سنه هزار و شصت و هشت
 هجری مطابق شانزدهم بهمن برسم منقلبی بیشتر روانه برهانپور
 نمودند و هنگام رخصت پادشاهزاده والا نژاد را بمرحمت خلعت خاصه
 و طوغ و نقاره و درامپ با زین و ساز طلا و در زنجیر نایل نوازش
 فرمودند و از عمدتهایی آن جیش مسعود نجابتخان را بعنایت خلعت

۱۹۵۱/۱۶
 ۱۶
 Blue

عابد بعطانی خلعت و امپ و خنجر مرصع باعلقه سردارید و غازی
ببچاپوری بمرحمت خلعت و نیل مفتخر و مباحی شدند و شمس
الدین خوبشکی باضافه هزار و پانصدی پانصد سوار بمنصب
سه هزاری دو هزار سوار و حسن خان دکنی باضافه پانصد سوار
بمنصب سه هزاری دو هزار و پانصد سوار و ولی محمداثر باضافه
پانصدی دو صد سوار بمنصب دو هزار و پانصد سوار و میر احمد
ولد ساداتخان باضافه پانصدی دو صد سوار بمنصب هزار و پانصدی
هشتصد سوار و محمد ابراهیم پسر فاجاتخان باضافه هفتصدی سه صد
سوار بمنصب هزار و پانصدی هفتصد سوار و محمد منعم ولد میرزاخان
باضافه پانصدی دو صد سوار بمنصب هزار و پانصدی ششصد سوار
و میر صالح داماد شاهنواز خان باضافه پانصدی دو صد سوار
بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و از اصل و اضافه سید نصیرالدین
دکنی و حیف الله عرب هر کدام بمنصب هزاری هشتصد سوار و
و خداوند حبشی بمنصب هزاری چهار صد سوار و از رتبه گردیدند
و این گروه و بسیاری از بندهای دیگر خلعت نوازش پوشیدند و
به برخی شمشیر و جمدهر و سپر عطا شد و از جمعی که تازه بدولت
پندگی سرافراز شده بودند اسمعیل افغان بمنصب هزار و پانصدی
سه صد سوار و سید زین العابدین بخاری بمنصب هزاری سه صد
سوار و حکیم محمد امین شیرازی و میر محمد مهدی اردستانی
که هر دو بصمت حداقت و مهارت در فن طب موموند هر یک
بمنصب هزاری و مجموع بعنايت خلعت مر بلفند گشتند و در
هر روز یکروز مقام شده سیزدهم سوکب ظفر طراز از ان مر منزل

باتفاق جنود آسمانی و ثابید عون عنایت ربانی از راحت خطه فیض

بفیداد اورنگ آباد بصوب پرهانپور نهضت نمودند • • نظم •

زمانی که با فرخی یار بود • نظرها بطالع مزادار بود

گران شد زبایش مرمع رکاب • برآمد بچرخ بلند آفتاب

و در موقع هر رسول که مضرب خدام جاه و جلال و اولین منزل کعبه

دولت و اتیال بود بفرخندگی و فیروزی نزول سعادت گزیده در

همین روز صعود بادشاهزاده کامکار بخت بیدار محمد معظم را بعطای

خلعت خاص و طوغ و نقاره و دو اسب از طویل خاصه با ساز طلا و

یک زنجیر نیل با ماده نیل نواخته رخصت سعادت یارنگ آباد

فرمودند و خواجه منظور را که مورد انظار اعتماد بود بقعه داری

فقدار دولت

دولت آباد معین ساخته خلعت و اسب و نیل مرحمت نمودند و

میر عسکری که ثانی الحال بکتاب عاقلخانانی نامور شد و در آن وقت

بخدمت بخشیدگری دوم قیام داشت بحراست حصار شهر و شاه

بیگخان از کومکبان دکن بفوجداری بیرون اورنگ آباد مقرر گشته

هر یک بعطای خلعت و نیل نوازش یافت و در وقت جمعی کثیر

از ملازمان عتبه سلطنت فیض اندوز نوال و مرحمت گشته نخل

مراتب و مناصب بسیاری از فیض محاب تربیت بادشاهانه نشو

و نما پذیرفت از انجمله مرشد قلیخان که جوهر رشد و کردانی و آثار

ارادت و جانفشانی از میماء احوالش ظاهر بود بتفویض خدمت

جلیل القدر دیوانی از تغیر میر ضیاء الدین حسین و عطاء خلعت

خاص و اضافت منصب و دیگر مواهب خسروانه سرمایۀ افتخار

اندوخت و میر ملک حسین بعنایت خلعت خاص و اسب و خواجه

بانعام هزار روبه مورد نوازش باد شاهانه گشت و مفتخر خان ولد اعظم خان
مرحوم بخد مت میر بخش گیرایی و مرحمت خلعت خاص و باضافه
هزاری هزار سوار بمنصب سه هزاری دو هزار سوار مقرر شد و
میر ابو الحسن حاجب بیجاپور بغایت خدمت و سادگی و انعام
ده هزار روبه مدهی گشته رخصت انصرا بمانت و بسیاری از
امرا و منصبداران بر حسب تفاوت مراتب باضافه مناصب و
احراز عطاها و مواهب کامیاب گشتند و جمعی تغییر بمنصبهای
شایسته سراسازی یافتند از انجمله سرامراز خان باضافه هزاری هزار
سوار بمنصب پنج هزاری چهار هزار سوار و جادور او باضافه
هزاری پانصد سوار بمنصب چهار هزاری دو هزار و پانصد سوار
و داماجی باضافه هزاری سیصد سوار بمنصب چهار هزاری هزار
و سیصد سوار و رستم راو باضافه پانصدی دو صد سوار بمنصب
دو هزار و پانصدی هزار دو صد سوار و فتح روهله باضافه پانصدی
پانصد سوار بمنصب دو هزاری دو هزار سوار عبد الله بیگ
سرای باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب دو هزاری هزار سوار
و بیجوچی باضافه پانصدی بمنصب دو هزاری هزار سوار و میر
شمس الدین ولد مختار خان باضافه پانصدی دو صد سوار بمنصب
دو هزاری هزار سوار و سید شیر زمان بارهه باضافه پانصدی دو صد
سوار بمنصب دو هزاری شصت سوار و میرزا هوشدار ولد ملقفت
خان باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی هفتصد

سعادت باهتزاز آمد و بعد از طی دو مرحله میرزا حطمان صفوی
 بعهده خلعت خامه و اسب با ساز طه و باضافه هزاری پانصد سوار
 بمنصب چهار هزاری دو هزار سوار نوزش یافته باورنگ آبد
 مرخص گردید که در خدمت بادشاهزاده عالیقدر والا قرار باشد
 و موکب جاه و جلال کوچ بر کوچ طی مراحل نموده بیست و پنج
 ماه مذکور موافق دهم اسفندار رایت منصور ظل درود به سلامت
 بلند برها پور انگند و مزارات دولت بنیان قلعه مبارکه آن از
 فر نزول اقبال پایه رفعت بآسمان رسانید و بادشاهزاده عالیقدر
 والا تاج محمد حطمان که چنانچه مذکور شد پیشتر آمده بودند
 بادراک ملازمت قدسی انوار چهره بخت و دولت نورانی ساختند
 و نجم الدین و میر ضیاء الدین حسین و دیگر بندهائی که در
 رکاب بادشاهزاده ارجمند معین بودند و محمد طاهر صوفی دار
خاندیس یا جمعیکه در برها پور بودند احراز سعادت زمین بوس
 نمودند و مدت یکماه موکب ظفر پناه آن بلند فیض اسرار را
 از زمین اقامت مهبط انوار شرف و کرامت ساخته و رزق انزای
 صرحه خاندیس بود و در خلال آن فرخنده اوقات عیسی بیگ وکیل
دربار که چنانچه سابقا رزمند کلك حقایق نگار شده حضرت
اعلی او را باغواد بدشوکه یک چند محبوس ساخته بودند و آخر از قید
 رهاپیده بملازمت والا رخصت نموده دولت زمین بوس دریافت
 و بمقامت خلعت و اسب و منصب هزار و پانصدی در صد سوار
 بلند پایه گردید و چون امتعه و اموالش در دربار جهانمدار
 پسر کار بادشاهی ضبط شده خسارتهای مالی باورسیده بود

257/10
19/10257/10
19/10

فرمان روائی و کشور متانی نهایت خلل پذیرفته بود بنقص نفیس متوجه گردیده کار دولت و سلطنت را از نو نظام و مراحجام بخشند و دامت تصرف و استقلال بیشکوه خسران مآل از مراتب ملک و مال کوتاه سازند و درین مدت که انتظار ورود خبر محسوس اثری از دربار جهانمدار مشعر بمژده حصول صحت و عافیت والد میسر مقدار و تمکن آن حضرت بروساده اقتدار داشتند اخباری که اشعار یضد ایغمعنی می نمود متواتر می رسید و آثار آن که فساد مملکت و اختلال دولت بود یوما فیوما بظهور می پیوست و در خلال آن ایام همچنانکه مذکور شد عمسی بیگ از محنقر الخلفه اکبر آباد رسیده حقایق و اخبار دربار و مراتب تبه رائی و فتفه اندیشی بیشکوه و بی اختیار می حضرت اعلی را در امور حکمرانی و جهانداری بنوعی که مشاهده کرده بود معروض داشت و نیز راجه جمون حنکه بدکیش باطل اندیش که چنانچه سبق ذکر یافته با لشکری گران و میاهی انبوه باغوا و افساد بیشکوه ناقص خورد ادبار پاره بارجین که حاکم نشین مالوه و قریب الجوار صوبه خاندیس است آمده بود چون طبع کج گرای آن بی بهره جوهر دولت بدین و آئین هند و احیاء مراسم کفر و جحود مایل میدید و ازین جهت میل عظیم بسلطنت او داشت بذابر خوش آمد و رعایت جانب او مصدر اداهای بی ادبانه و حرکت ناهموار گشته بخيال محال و پندار دور از کار خود را سد راه مرکب جاء و جلال می شمرد و از سطوت و صوات سپاه بهرام انتقام نیندیشده از بدرگی و فرومایه گهری خبرگی و زیاده حری از حد میبرد لاجرم عزیمتی که پیش نهاد خاطر قدسی

سوار و تیر نیکی به واسطه پانصدی دو صد سوار بمنصب هزار
پانصدی هزار سوار و قلعه دار خان پانصدی پانصدی بمنصب
هزار و پانصدی هزار سوار و قاضی نظامی ^(۲) گروزی پانصدی
پانصدی بمنصب هزار و پانصدی دو صد سوار و از اصل اضافه
سید عبد الرحمن بمنصب هزاری هزار سوار و محمد اسمعیل
و لدنچا پانصدی بمنصب هزاری پانصد سوار مشمول عاطفت گردیدند
و از گروهی که بیاری بخت و رهبری دولت تازه سراقراز بندگی
درگاه خلیفه پناه شده بودند بیاس را بمنصب دو هزاری هزار و
دو صد سوار و داداجی بمنصب دوهزار سوار و دادکوجی
بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و هر کدام بعنایت خلعت
میامی گشتند •

نهضت موکب منصور قرین دولت و فیروزی از بلده

مبارکه برهانپور بصوب مستقر الخلافة اکبر آباد

چون خدیو کشور اقبال بجهت استکشاف حال عرضداشتی بروم
پرخش کویت و اعتلال بخدومت حضرت اعلی ارمال داشته بودند
مدت یکماه چنانچه گذارش یافت در بلده مبارکه برهانپور
بانتظار جواب توقف فرموده همواره ترصد داشتند که شاید عارضه
آن حضرت بالکلیه زایل شده محنت کامل حاصل آید تا بنظم و نسق
مهمات خلافت و جهانپانی که بسبب ضعف و آزار آن دستور العمل

مطرز امت و قیل ازین مدتھا بخدمت جلیل القدر وزارت قدام نموده
 بخطاب وزیر خانی و مرحمت خلعت و قیل کامیاب عاطفت
 شد و بعد شاه محمد بخطاب مرتضی خانی و فتح روهیلہ بخطاب
 خانی و میر شمس الدین ولد مختار خان مرحوم بخطاب پدر
 خویش و ہریک بمرحمت علم و میرزا محمد مشہدی بخطاب
 امانتخانی و عطاء طوغ و نقارہ و ملتفت خان ولد اعظمخان مرحوم
 بمعایت نقارہ و میر ملک حسین بخطاب بہادر خانی و میر ضیاء الدین
 حسین بخطاب ہست خانی و مفتخر خان ولد اعظمخان بخطاب
 بہادر خانی و محمد ابراہیم ولد نجابتخان بخطاب شجاعت خانی
 و عبد اللہ بیگ مرای بخطاب عبد اللہ خانی و محمد بیگ میر
 آتش بخطاب ذو الفقار خانی و میر ہوشدار ولد ملتفت خان
 بخطاب ہوشدار خانی و محمد منعم ولد میرزا خان بخطاب منعم
 خانی و خواجہ مہابد بخطاب عابد خانی و میر معصوم ولد شاہنواز
 خان بخطاب معصومخانی و عطاء علم و مظفر لودی بخطاب لودی
 خانی مرانراز گشتہ رایت امتیاز باوچ بلند نامی انراختند بالجملہ
 شہنشاہ دین پناہ دو روز قرین دولت و کامکاری در باغ نور آبادی
 مقام کردہ طراوت بخش گلشن حشمت و بخند یاری بودند
 و بدست و ہشتم در کردہ کوچ فرمودہ نواحی مرای بقولہ از نزول
 ہمایون پرتو سعادت گرفت و دو روز آنجا مقام شد دران منزل
 وزیر خان را کہ صوبہ داری خاندیہ بدستور سابق باو مفوض گشتہ
 بود بمعایت خلعت و امپ و قیل نواختہ مرخص ساختند و احمد
 بیگ داماد خان مذکور بفرجداری نواحی بلند بہرانیہ معین شد

۵۸۱
 مرای پونا
 میرزا محمد و وزیر

مآثر بود بتازگی تصمیم یافته این نهضت فیروزی اثر را در کیش
 حمیت ماطنت و فرمانروائی لازم و مستحکم دانستند و روز مبارک
 شنبه بیست و پنجم جمادی الآخره موافق دوم فروردین که طنطنه
 اهتزاز موکب ربیع صیت خرمی و شادمانی در اطراف و اکناف
 جهان انداخت و شاه سبز اوزنگ عالمگیر بهار با انواع ریاحین
 و عمارت ازهار رایت نهضت بجانب گلزار انراخت تا تختگاه چمن
 و دار الملک گلشن از شر عفاد خار بد نهاد که باعث فساد باغ
 و بستان و ناخلف دردمان گلستان بود پیردازن و لشکر کثیر کیش
 دی را که بگام جرأت در راه موکب هر تجمل گل ایستاده خیرگی
 میسود علف تیغ انتقام غازیان چپا نامیده سازد لواء توجه جهان
 کشا از بلده مبارکه برهانپور بصوب مستقر الخلاء بر انراختند
 و برناتج جیوش نمیبی و جفود آسمانی کوچ فرموده سمند همت
 بلند و یکران عزیمت آسمان پیوند بصری مقصود سبک عنان
 ساختند •

• نظم •
 برای صواب و بعزم درست • بآهنگ نهضت میان دست چست
 چو پا در رکاب سعادت نهاد • بر و خواند نه آسمان ان یکاد
 و باغ فرمانبازی که بیدر شهر بمسافت نیم گروه واقع شده فیض اندوز
 نزول اقبال گردید و درین ایام بسیاری از یندهای اخلاص کیش
 عقیدت شعار مورد انظار تربیت و مرحمت شهنشا روزگار گشته
 بخطابیهای مناسب و انزایش مناصب و عطاء نقاره و علم والایا یکی
 یافتند از انجمله محمد طاهر خراسانی صوبه دار خاندیس که کموت
 اخلاص و ارادتش بطراز قدم عبودیت و منزلت قرب و محرمیت

۲۵/۱/۱۳۲۵

نصب و شیخ میر بشیر معاودت نمودند و او را از خانه خودش مزار
 کرده بقلعه رسانیدند و در حصار ارگ آن حصن قوی امام محبوب
 ساختند و روز دیگر مراجعت نموده بموکب نصرت قرین پیوستند
 بالجمله عساکر ظفر مآثر از ماندوه بهشت کوچ متواتر بکنار آب نریده
 رحید و درین ایام عیسی بیگ بخدومت بخشگیی درم و عنایت
 خلعت و خطاب سزاوار خانی و بختیار خان ب خطاب خواص خانی
 و خوشحال بیگ قاقشال ب خطاب قلیچ خانی و محمد یوسف ب خطاب شمشیر
 خانی و محمد طاهر داروغه توپخانه دکن ب خطاب صف شهنشانی مرمانه
 مباحات اندر ختند و عبد الرحیم ولد عابد خان و میر احمد ولد ساد اتخان
 و تاتار بیگ ولد اوزبک خان هر یک ب خطاب پدر خویش نامور
 شد و مصر بخان افغان بمرحمت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب
 هزار و پانصدی پانصد سوار مرافراز گشته در سلطت کومکیان
 برهانپور انتظام یافت و میر ابو الفضل معصوری کامگار و غلام محمد
 افغان هر یک از اصل و اضافه بمنصب هزاری چهار صد سوار کامیاب
 گردید هم ماه مذکور رایات منصور در گذر اکبر پور از آب نریده
 پدایاب عبور نموده آنروی آب فیض یاب نزول موکب ظفر مآب
 گشت و اصل اتخان و میریز مهمند هر یک بمرحمت امپ مورد
 عاطفت شد یازدهم بجهانگیر پور مرکز دایره اقبال گردید درین روز
 محمد عاقل برلاس ب خطاب تهور خانی و از اصل و اضافه بمنصب دو
 هزاری چهار صد سوار و قاضی نظامی کردزی^۱ ب خطاب مخلص خانی

و بهیل افغان بخطاب پرداختن سواراژی یافت و تاتار بیگ ولد
 اوز بکخان بخطاب پدرش زامور گشت و درین ایام بخندار خان باضافه
 پانصدی پانصد سوار بمنصب دو هزاری هزار و پانصد سوار و کرن
 کچی از زمینداران مالود بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار
 ونعمت الله ولد حسام الدین خان از اصل و اضافه بمنصب هزاری
 دوصد سوار سر بلندی یافتند و غره رجب موضع ماندند و مضرب خدام
 نصرت گشته روز دیگر آنجا مقام شد - از سوانج این هنگام آنکه چون
 شاهنواز خان صفوی بموسسه خیالات باطل و اندیشای لاطایل از
 توفیق انقیاد و موافقت و معادت اتفاق و متابعت خدیو جهان
 محروم گشته باقتضای فساد رای و سوء تدبیر از همراهی مرکب
 عالمگیر تعلل و امهال میورزید و در بلده برهانپور مانده بلطایف
 الحیل در بر آمدن دفع الوقت می نمود و تخلف او از رفاقت عساکر
 جلال درین عزیمت فیروزی مآل منفی صلاح دولت و اقبال بود
 لاجرم شهنشاه در برین دانش آئین که رای رزینش دقیقه یاب
 امور دولت و دین امت نظر بر صلاح کار و مصلحت وقت نموده
 در منزل مذکور مهین گوهر خلافت تابان اختر برج سلطنت
 بادشاه زاده عالی تبار والا نژاد محمد سلطان را با عده
 فدویان صایب تدبیر شیخ میر مقرر فرمودند که به برهانپور
 رفته آن خان خلاف اندیش را که بایستی در راه متابعت و رضا
 جوئی از همه بندهای عقیدت کیش در پیش می بود دستگیر
 نموده در قلعه بلده مذکور مقید دارند تا دیگر خلاف منشان را
 سرمایه عبرت و هدایت گردد بفرمان همایون بادشاهزاده گرامی

رن کچی

Page 52

بمنصب دو هزارى چهار صد سوار و حميد بيگ بمنصب هزارى
چهار صد سوار مشمول مرحمت گردیدند و سيد عبد الرحمن
بخطاب دلاور خانى نامور شد و فتح خان و منعم خان و تهور
خان و هزير خان و محمد صادق و غیرت بيگ و کيمرى سنگه
ولد راو کړن پھورتیه و حميد الدين ولد ابو سعيد نيره اعتماد الدوله
و چندی دیگر بمرحمت اسب عنان تومن دولت گرفتند و جمعی
بمطاء خلعت قامت امتیاز انراختند و درجن مال زمیندار
چیت پور پانعام چهار هزار روپيه محمد قلى چيله بمرحمت جيفه
مرمع نوازش یافتند بیستم ظاهر ديبالپور مرکز رایات منصور
گردید درین منزل سيد حسن نوچدار بکانه که بموجب حکم والا
ازانجا بموکب ظفر لوا رسیده بود شرف استقام مدد سنيه دریافته
تشریف عنایت پوشید و درین ایام کار طلبخان بمطاء خلعت و
مابد خان و عبد الله خان سرایى و تهور خان و جادونراى و جھونٹ
راو و ستم راو هر یک بمرحمت اسب و مونسنگه برادر مها سنگه
زمیندار کالى بهیت بمنصب هزارى پانصد سوار و گروهی دیگر
از نو سرامرازان دولت بقدگی بمقامب شایسته کامروای عواطف
بادشاهانه گردیدند بیست و یکم از ديبالپور کوچ شد و در اثناء راه
مران بخش که از گجرات بموجب حکم لازم الامتثال احرام کعبه
جلال بسته بود رسیده بادر اک دولت ملازمت اکسیر خاصیت چهره
مراد برانزدخت و مرادم کورنش و تعلیم بجای آورده سرمایه
سعادت دارین اندوخت خدبو تطوفت پرور مهربان او را بجلال
عواطف و جزایل مکارم نواخته ازانجا بهمعنائى عون عنایت

نيره

سید احمد علی

(Bafana)

21 Raj

12 Page

و تبه امتیاز یافتند و جمعی از بندها بمرحمت امپ مباحی گشتند
 و شیخ عبد القوی باضافه ششصدی پلجاء سوار بمنصب هزار
 پانصدی صد سوار مر بلند گردید و دوازدهم بالای کتل ماند و از
 فر نزول والا سرباوج سپهر رسانید و روز دیگر آنجا مقام شد و درین منزل
 پهادرخان که فرمان همایون بنابر مطلبی عقب مانده بود باعتماد
 عقبه اقبال چهره سعادت بر انروخت و باباجی بهونحله بمنصب
 دو هزار پانصدی هزار و پانصد سوار محمد شریف پولکچی بمنصب
 هزار و پانصدی هزار سوار و هریک بعهده خلعت سرامراز شده
 کاصیاب دولت بندگی گشتند و سید شیر زمان باره بخطاب
 مظفر خانی و حیات افغان بخطاب زبردستخانی و از اصل و اضافه
 بمنصب هزاری هشتصد سوار مفتخر و مباحی گردیدند و درجن
 حال زمیندار چیت پورجهه سالی سده سفیدگشته بعنایت خلعت
 و امپ وارزیسی مرصع سربلندی یافت و پس از طی دو مرحله
 دیگر باره موکب فیروزی اعتمام یکروز مقام نمود و بسیاری از سعادت
 پذیران خدمت و شرف اندوزان رکاب دولت مورد انظار مراسم
 پادشاهانه گردیدند و از انجمله نجابتخان باضافه هزاری دو هزار سوار
 بمنصب والی هفت هزاری هفت هزار سوار و شجاعت خان
 پسر خان مذکور بعنایت امپ و باضافه پانصدی صد سوار
 بمنصب دو هزار سوار و پهادرخان باضافه هزاری پانصد سوار
 بمنصب صد هزار سوار و پانصد سوار و مرشد قلیخان از اصل
 و اضافه بمنصب صد هزار و هزار و پانصد سوار و سید مراد
 مازندرانی بخطاب غیرتخانی و باضافه پانصدی صد سوار

خدیو جهان که بواسطت مراسلات یاد فرموده بودند در هژده گروهی
کلچروده از معنی که می آمد عثمان بر تافت و از بالای کلچروده
گذشته در نواحی دیبالیور چنانچه گزارش یافت بموکب اقبال
پیوست و در ظلال حمایت و عاطفت این مایه ذو الجلال در آمد
القصد راجه جسونت سنگه بعد از سه چهار مقام در نواحی کلچروده
که انتظار خبر مراد بخش می بود شنید که او از راهی که می
آمد بسمت دیگر گشت و در صدد تفتیش سبب آن حرکت بود و
هنوز از عبور موکب مقصود از نریده خبر نداشت درین اثنا نوشته
راجه شیروام گور که در مافدیج بود مشتمل بر حقیقت گذشتن جنود
مسعود از نریده بار رسید و جمعی از نوکران بی شکوه که در قلعه
دهار بودند و بعد از قرب وصول عساکر فیروززی متأثر بنواحی قلعه
مذکور از بیم سطوت افواج قاهره قلعه را خالی کرده برآمده بودند
نیز باو ملحق شده اظهار این معنی نمودند راجه را از شنیدن اینخبر
رعب اندود حیرت بسر بر آمد و از نشاء باد غفلت و بیخبری
هشیار گشته از کلچروده براهی که آمده بود بی نیل مقصود باز
گشت و از آنجا بعزم جنگ و آریزش گام جرات و قدم جسارت از
حد خویش فراتر نهاده بکمنزل بسمت جنود اقبال پیش آمد و در
برابر دهرمات پور بفاصله یک گروه معسکر ادبار گردید که سدا راه
موکب نصرت پناه شود بالجمله این مظهر فضل و رحمت آلهی و مورد
تأییدات نامتناهی از آنجا که همواره همت قدسی شکوه مصروف
صلاح حال عباد و نهمت خیر پژوه مقصود برسد ابواب فتنه و فساد
امت و بمقتضای شمول رافت و عموم شفقت پیش نهاد نیت

ایزدی بموضع دهر مات پور که در هفت گروهی اوجین واقع *Sharnak*
 است و راجه جسونت سنگه با قاسم خان و تمام لشکریهای پادشاهی
 بعزم مقابله موکب منصور بفاصله یک کوه در برابر آن نزول نموده
 بود شرف قدوم بخشیدند و برکنار ناله چور نرایفه قبه بارگاه حشمت
 و جاه باوج نصرت و فیروزی انراشته شد - اکنون کلک حقایق ارقام
 بحکم اقتضاء مقام بگذارش مجملی از حال راجه جسونت سنگه
 گرانیده جبین صفحه پیرا میگردد که راجه مذکور بعد از آمدن بمالوه
 و اقامت در اوجین چون از پیشگاه خلافت به تنبیه و نادیب
 مراد بخش مامور گشته بود وقتی که خبر بر آمدن او از گجرات بصوب
 مالوه شنید با قاسم خان و سایر جنود پادشاهی از اوجین بقصد
 محاربه و قتال براه بانس برله روانه گشته بسر راه او رفت و به *Blanshar?*
 گروهی کلچروده که از آنجا میان او و مراد بخش هژده کوه فاصله *Kachrode*
 بود رسیده توقف گزید و جاموسان فرستاد که بر کیفیت حال
 مراد بخش و حقیقت عزیمتش آگهی یافته خبر محقق پاور
 رسانند از آنجا که شهنشاه عالمگیر از کمال دانائی و مدانتت تدبیر ✓
 بنوعی ضبط گذرهای آب نریده و حفظ طرق و شوارع فرموده بودند
 که اخبار موید دکن و خاندیس بارو نمیرسید خبر نهضت رایب
 منج آیت از بلده مبارکه برهانپور بصوب مالوه نداشت و اجمعیت
 خاطر کمر بکفایت مهم مراد بخش بسته همت بر حرب و
 بیگارش میبکاشت و چون مراد بخش از آمدن او با لشکریهای
 پادشاهی که تاب مقاومت آن نه در خور طاقت و توان و انداز
 مکت و استعداد خود نه میدید آگاه شد بموجب هدایت و ارشاد

کیش حمیت بادشاهانه فرض و ضرور بود بترتیب لوازم رزم و پیکار
و تمهید مقدمات نبرد و کارزار پرداخته تقسیم انواع نصرت مآل
و تعیین صفوف حرب و قتال نمودند و آن روز و آن شب رعایت مراتب
حزم و احتیاط که مضامین مبارزت و پیاگیری و اساس سرداری
و سروری است بجای آورده تدبیر جنگ و توزک مهیا فرمودند •

ذکر محاربه عساکر جلال با راجه جسونت

سنگه بد سکال و ظفر یاقنن بر جنود کفر

و ضلال بعون عنایت داور بیمهال

چون سابقه عنایت ایزدی بدرقه موکب دولت بخت بلندی
گشته لوای توجه والا و رایث عزیمت کشور کشایش بصوب عالی
مقصودی برانرازد و جیوش توفیق و جنود اقبال رفیق طریق امانی
و آمال سعادت مندی سازد که در سلوک مسلک حشمت و
کامکاری هرکجا خاری بر سر راه دولتش آید دست حمایت بخت
کار ساز راه اوزان یزدان و در طی مراحل سعادت و بختیاری
هر تیره روزگاری که سد راه عزیمتش گردد زور بازاری طالع دشمن
گداز زودش از پا در اندازد و از غبار فساد که بان نخوت اعداء
پد نهاد انگیزد گرد فتوری بدامن دولتش نشیند و از صرصر
عدای که از هوای پندار مخالفان شقاوت بپایان بخیزد نهال جاه
و حشمتش گزند نبیند و هر خیل ضلالی که بآهنگ خلافتش رایث
جسارت در میدان کین برانرازد خذلان و نکل دو امپه باسندق بالش
تازد و هر حزب ادباری که چهره دلیری به پیکارش برانرزد بیگ

علیا آن بود که گرد پیکار انگیزخته نگردد و خون مسلمانان در میان
 ریخته نشود پنج شش روز قبل از وصول بدهرمات پور کب رای را
 که از برهمنان فهمیده بود نزد آن جهالت کیش فرستاده او را
 بنصایح ارجمند صلاح انگیز منع ارتکاب جسارت و ستیز نموده بودند
 و پیغام فرموده که چون مارا اراده جنگ نیست و عزم ملازمت
 حضرت اعلیٰ پیش نهاد خاطر والا است اگر او را بخت و دولت
 و هبیری نماید بعزم ملازمت همایون مستعد گشته تقبیل رکاب اقبال
 را مایه افتخار و شرف روزگار خود سازد یا از سر راه موکب ظفر
 پناه بر خاسته بجوده پور که وطن اوست بروی والا پایمال جنود دشمن
 مال گشته جز خسران و نکال حاصلی نخواهد داشت از آنرو که
 آنجاهل مغرور را کلمه دماغ ظلمت اندود درد غفلت و غرور و پیشگاه
 ضمیر خالی از پرتو دانش و شعور بود بروفق مضمون ابی و استغفر
 وَ كَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ از قبول این پیام صلاح آئین و کلام هدایت قرین
 شیطان صفت سر باز زد و بکثرت اعوان و انصار و جمعیت راجه پوتان
 متهور جلالت آثار که دران حزب ضلالت و خیل ادبار فراهم آمده
 بودند باد نخوت در سر انگنده آماده جنگ و پیکار شد و کب رای
 را باز فرستاده اظهار مخالفت و عصیان نمود و چون درینوقت
 نزدیک رسیده چنانچه گزارش یافت در برابر دهرمات پور که مضرب
 خیمام فیروزی بود نزول نموده بود خدیو موید منصور در منزل
 مذکور که جهالت و جسارت آن تبه رای مغرور بیقین پیوست و
 موکب ظفر اثر بروفق فحواد قد اعذر من انذر در صف آراشی و نبرد
 آزمای با آن جیش خذلان معذرت و تنبیه و تادیب آن خیل عدوان در

آمده و آتش قهر خروانه زبانه زده تنجیه و گوشمال آن باطل مگال
 در کیش مردی و حمیت و آئین فرمان روائی و سلطنت واجب
 دانستند و روز مبارک جمعه بیست و دوم رجب سنه هزار و شصت
 و هشت هجری مطابق هفتم اردی بهشت هنگام صبح که شاه چرخ
 اورنگ عالمگیر مهر در عرصه چارم - پیر تیغ ظلمت سوز بقصد انتقام
 همدیوی تیره روز شب از نیام کین کشیده لشکر کافر کیش ظلام را
 انهزام داد و اعلام سیه نام جنود لیل از پرتو ماهیچه رایت انوار
 سلطان بهار رو بحجاب توارى نهاد خدیو موفق و منصور پاک
 اعتقاد بقصد مدافعه آن جیش کفر و عذاب که فی الحقیقت غزا و
 جهاد بود بتصویب صفوف جدال و آرایش انواع اقبال و آراستن
 فیلان کوه پیکر خصم انگن و پیش بردن توخانه دشمن سوز صف
 شکن فرمان داده دل بر من عذایت ایزد نصرت بخش نهاده حکم
 نواختن کوس جنگ و افراختن لوای رزم که زهره گداز بیدلان عرصه
 نبرد و غیرت افزای مردان مرد است فرمودند و مانند مهر تابان که
 بر بلند آسمان برآید - سوار فیلی کوه پیکر فلک توان شده بنوزگی
 شایسته و آئینی خجسته با جاود نصرت و تایید آلهی و سطوت و
 صلابت شهنشاهی متوجه دنع و استیصال آن فرقه ضلال و مستحقان
 عذاب و نکال گشته رخ بعرضه کارزار آوردند و هراول نصرت اثر را که
 مقدمه الجیش فتح و ظفر بود برایت اقتدار بادشاهزاده و الانزاع
 عالی تبار محمد سلطان و نجانبخان استوار کرده شجاعت خان
 خلف خان مذکور و سید مظفر خان باره و احمد خویشکی و لودبخان
 و پردلخان و کمال لودی و حیدر نصیر الدین دکنی و جمال بیجاپوری

22
1068
79

لطیف مر پندۀ قهر و مطوتش رنگ جرأت از رخسار همت در باز
 آری فوج ظلمت تیره روز با همه سیاهی لشکر در راه موکب
 عالمگیر مهرانور سفید نتواند شد و سپاه نکبت شعار غبار با آن
 ازدحام و کثرت حشر در رهگذر باد صرصر جز پریشانی طرفی
 نتواند بست جانی که شهپاز همت بلند قصد پرواز کند اگر زاغ
 مستمند در هوای دعوی پرواز نماید بی شک شکار شاهین قضاست
 و گاهی که شیر دلیر بقصد نخچیر پر خیزد اگر روباه حقیر با او
 ستیزد لا محاله خونش هبا برگزیده آلهی را از کج اندیشی و
 بدخواهی مہمتی نفاق منش خلاف آئین چه زیان و دست پرورد
 لطف نامتناهی را از شر انگیزی و کینه توژی جمعی محال طلب
 کوتاه بین کدام نقصان •
 • نظم •

کسی را که اقبال رهبر بود • اگر مدد راهش سکندر بود
 بغیر از صدای کشاید رهش • شود عرصه بخت جوانگش
 چو تابید حق یاور کس بود • بدانندیش او کمتر از خس بود
 هر آنرا که اقبال خصم افکن است • چه پاک ارجهانش همه دشمن است
 موبد صدق این معنی کیفیت حال شهنشاه موبد پاک دین است
 در محاربه ارجہ جسونت سنگه ضلالت آئین و صورت جسارت و بی
 ادبی آن نابکار بی دین و هزیمت یانمن از جنود نصرت قرین
 تبیین این مقال آنکه چون آن جاهل بدکیش بنصایح ارجمند
 بادشاهی که کذب پیش طاق دانش و آگاهی بود متنبه نشد و از
 تبه رانی و کوتاه اندیشی مصالح کار پی نبرده با جنود ابدار قدم
 جرأت از حد خویش پیش گذاشت عرق غیرت شهنشاهانه به حرکت

خوشگى و کيسرى منگه بهورتيه و رگوندانه منگه را تهور و مسعود
منگلى و ميد منصور و بادل بختبار و سيف بيجاپورى و گردهى
 ديگر از دلداران جلالت آئين در جانب بيمين موكب نصرت قريب
 طرح نموده و صف شکناخان را با جمعي از اهل توپخانه و خواصخان
 و مکندر روهيله و برخى از امراء دکني مثل جادو زاي و رستم راد
 و دولتمند خان و داماجي و باباجي و بيتوجي و يسونب راد طرح
 دست چپ فرمودند و قراولى جنود ظفر پناه بعد از تردد و کار
 طلبي خواجه عبيد الله و قزلباشخان و عبد الله خان حراي و دو حمت
بيگ برادر او و محمد شريف تولکچي و رعد انداز بيگ و جمعي
 ديگر از مردان کار و زمره قراولان و عمله شکار مقرر گشت و ماهيچه
 زايست نصرت نشان خورشيد شان از اوج قول طلوع نموده گيتي خديو
 عالمگير با فراسماني و تايد ازلى مانند جوهر شجاعت و پردلي در
 قلب لشکر جامي گرفتند و جمعي از بندهاي خاص و دلداران ثابت
 قدم در محنت اخلاص مثل اصالتخان و مخلص خان و تهور خان و قلبيج خان و
جوهر خان و هزبر خان و قو القدر خان و بيگ محمد خوشگي و
غيرتخان و مزاوار خان و مير ابراهيم قوربيگي و بهکونت منگه و دک
راو ستر مال هاده و موبهکرن بنديله و آله يار بيگ مير توژک
 در رکاب نصرت مآب کامياب معادت گشتند . . . نظم .

بيازاست شاه توکل شعار . چاه ظفر را بيمين و يعار

مپاهي ثبات و تحمل همه . همه تن دل و دل توکل همه

و الهام الله و عبد الباری انصاری و میر ابو الفضل معصومی و قادر داد انصاری و جمعی دیگر از مجازان و ابطال و دلبران عرصه قتال با ایشان معین ساختند و ذوالفقار خان که از قدیمی بندهای جانمبار بود با برخی از اهل توبخانه و بهادر خان با ها دیداد خان و حید دلاور خان و زهر دستخان و ساداتخان و حمید کاکر و دیگر مجاهدان شهاست پرور بهر اولی بادشاهزاده والا تجار لواء مبارزت باوج دلاوری بر افرافتند و اهتمام توبخانه بعهده شجاعت و کار دانی و کوشش و جانفشانی مرشد قلیخان که از بندهای راجع العقیده فدوی بود مقرر گردید و مراد بخش را با سپاه و حشم او در برانغار موکب نصرت شمار بازداشتند و سرداری جرانغار فیروزی آوار نامزد فرقه باصره دولت غره ناصیه حشمت بادشاهزاده والا گهر معادت توام محمد اعظم نموده ملتفت خان و همت خان و کار طلبخان و سپه دار خان و راجه اندر من دهندیره و هوشدار خان و مختار خان و میر بهادر دل برادر خان مذکور و مدعخان و شیخ عبد العزیز و سید یوسف و اسمعیل ندازی و یعقوب دلاور و اوز بکخان و نعمت الله ولد حسام الدین خان و سید حسن و کرن کجی و راجه سارنگدهر و غیرت بیگ و صمیریز مهمند و جمعی دیگر از جنود قاهره در انطرف بمبارزت و نقد اوری گماشتند و سرداری التمش بشهاست و صراحت پناه مرتضی خان تفویض یافته سید بهار و حمید الدین ولد ابوسعید نبیره اعتماد الدوله و ملازمان چوکی خاص با او معین شدند و زبده فدویان اخلاص منش شیخ میرزا که جرهر شمشیرش بگوهر تدبیر آراستگی داشت باسید میر برادر او و عبد الرحمن و غازی بیجاپوری و فتح خان زوئیله و اسمعیل

او را بملازمت اشرف آوردند و استعفاء جرایمش نمایند چون التماس آن
 کمچ اندیش تیره رای ناشی از سکر و تزویر و مبغی بر دفع الوقت
 و تاخیر بود و پرتو صدق و فروغ راستی نداشت اثری از آن ظاهر نشده
 جوابی نفرستاد و آماده جنگ و فساد و مہدایی نبود گشته بدشت کفر
 و ضلالت لوایی جرأت و جہالت بر افراخت و بترتیب لشکر و صف
 آرائی انواع نکبت اثر خویش پرداخته قاسم خان را سردار هراول
 ساخت و جمعی از راجپوتان عمده نامی جلالت شعار مثل مکند
سنگ هاده و راجه حیدر سنگ بندیلک و امر سنگ چندر راوت و رتن
راتهور و ارجن کور و دی الداس جہالا و سوهن سنگ هاده و دیگر اعاظم
 راجپوتان و خوشحال بیگ کا شعری و سلطان حسین ولد امیر النخان مرحوم
 و دیگر بندگان معتبر بادشاهی و مردم کار طلب سپاهی در آن نوچ تعیین
 کرد و بہادر بیگ بخشی آن لشکر را کہ داروغہ توبخانہ ہم بود با تمام
توبخانہ بادشاهی و جانی بیگ خویش قاسم خان و جمعی دیگر
 در پیش صف لشکر باز داشت و مخلص خان و محمد بیگ و
 یادگار بیگ را کہ از چاہیان ذابح توران بودند بقراولی گماشت
 و مہیس داس گورد گوردھن راتهور را با فوجی از مردم کار دیده و
 راجپوتان جلالت مناس در التمش مقرر نمود و خود با راجپوتان
 تہور کیش خویش کہ از دو ہزار سوار بیش بودند و بعضی دیگر از راجپوتان
 عمده بادشاهی مثل بہیم ولد راجه بیتھلداس کور و امثال آن در قول
 قرار گرفته راجه رایسنگ میسودیه را با جمیع راجپوتان قوم او
 در مہمنہ قول و انتخار خان را با سید شیرخان بارہ و سید سالار و
 یادگار مسعود و محمد مقیم ولد شاہ بیگ خان و گروہی دیگر

بالجمله چون راجه جسونت سنگه خبر اهتزاز موکب جلال بعزم
محرابه و قتال شنید صدمه سطوت و صلابت و نهیب قهر و مهابت
شهنشاه توفیق سپاه تزلزل در بناد صبر و ثباتش انگنده دل ضلالت
منزلش از تاثیر جلالت شان و صولت اقبال خدایگان جهان مغلوب
لشکر رعب و هراس و دستخوش جنود خوف و اضطراب شده
خواست که دفع الوقتی کند و آن روز بدستگیری ربو و رنگ باعث
تعویق جنگ گشته کار خود را چاره درست اندیشد و نقش حیل
و تزییری بر آب زند غافل ازین معنی که • • • بیت •

چو آنکس صیدی کند شاهباز • نکردد پدم لبه صعو باز
و باین خیال خام و اندیشه نا تمام وکیل خود را بخدست همایون
فرستاده اظهار عجز و بندگی و ندامت و هراکندگی کرد و بزبان
مسکنت و انکسار پیغام نمود که مرا داعیه رزم و پیکار
نیست و یارای جرأت و جصارت با موکب نصرت شعار نه بلکه
اراده ملازمت دارم و جز بندگی و اخلاص طریقی نمی سپارم
اگر خدیو جهان بمقتضای فضل و کرم برین بنده بخشوده تسخیر
عزیمت نبرد نمایند آمده تقبیل بساط عبودیت را سرمایه دولت
میشمارم از آنجا که ضمیر منیر شهنشاه عالمگیر پیوسته از صور الهام
نقش پذیر است بمکنون خاطر او متفطن گشته جواب فرمودند
که چون بفرخی و فیروز ممدی سوار شده ایم توقف و درنگ معنی
ندارد اگر گفتار او بصدق و راستی مقرون و خالی از شایبه حیل
و افسوسست از لشکر جدا شده تنها پیش نجا بخشان بیاید که خان
مذکور او را بخدست بادشاه زاده عالی تبار محمد سلطان برد و ایشان

نوجوی در خور کثرت و هجوم مخالفان نداشتند دست اعتصام بحبل المنین اقبال بیزوال خدیو جهان زده و پای ثبات و قرار در عرصه کارزار استوار داشته از جا نرفتند و بعد از گیسو دار بسیار سعی و تلاش بیشمار که منتهای مرتبه پداهگیری و جانفشانی بود مرشد قلیخان مردانه وار نقد جان نثار نموده بگلگونه شهادت چهره سعادت بر افروخت و باحراز نیک نامی جاوید سرمایه حیات ابدی اندرخت و ذوالفقار خان بآئین داوران ناموس جوی هندوستان که چون کار جنگ تنگ شود از اسبان پیاده شده دل بر هلاک می نهند و انفرادات بحسن ثبات قدم و روح عزیمت غنیم را هزیمت میدهند از اسب فرود آمده با معدودی پای همت و جلالت بقصد نیل سرخروئی و شهادت در میدان رغا انشرد و داد شجاعت و دلیری داده دران آزمونگاه جوهر مردانگی گوی ثبات و استقلال از اقران و امثال برد اگرچه گل زخمی از شاخمار مردی چید لیکن ببرکت توجهات والای حضرت شاهنشاهی و میامن حسن اعتقاد و نیکو خواهی از آسیب هلاک ایمن ماند راجپوتان بد گهر جهالت پرور از وقوع این حال خیره تر شده و از توپخانه همایون گذشته بهمان هیئت اجتماعی بر هراول موکب منصور تاختند و جمعی دیگر از هراول آنخیل ضلالت افش و جوتی از لشکر قول و التمش نیز بکوسک و امداد آن تیره یختان بد نهاد حمله آورده جنگی عظیم در پیوست پادشاهزاد و الا تبار و

از منصبداران را در میسر جای داد و مالوجی و هرموجی و راجه
 دیبی سنگه بندیل را بمحافظت اردو که نزدیک بجنگ گاه بود گذاشت
 و بعد از تسویه صفون بعزم رزم آهنگ جنگ از معسکر خود
 سوار شده با آن لشکر گران و سپاه بی شمار متوجه عرصه ستیز و پیکار
 گردید القصه پنج شش گهزی از روز گذشته تلافی فتنین اتفاق افتاد
 نخست از طرفین بانداختن بان و توپ و تفنگ که آتش افروز
 رزم و مقدمه جنگ است هنگامه حرب و جدال تیز شده رفته رفته
 نیران قتال اشغال یافت و کار کشش و کوشش بالا گرفت • نظم •
 بلا آتش فتنه را کرد تیز • تو گفتی پدیدار شد رستخیز
 چنان تیغ کین را شد آتش بلند • که جستی ز جا جوهرش چون سپند
 عساکر اقبال بتوزک تمام و ترتیب شایسته صف بسته و بسال
 آراسته چنانچه قانون رزم آزمائی و آئین پنه آرائی ست آهسته آهسته
 پیش می آمدند و بضرب تیر و بندوق و بان رخنه در باده مر
 مخالفان می افکندند درین اثنا از هراول آن موکب ارباب جمعی
 کثیر از راجپوتان متهور جلالت خو • نظم •
 همه سرکش و جاهل و جنگ جو • چو شمشیر آهن دل و سخت رو
 ببحر دغا جملگی هم قدم • همه بسته چون موج دامن بهم
 مثل مکند منگه هاده و زتن راتهور و دیال داس جهالا و ارجن گور
 و دیگر عمدعا و رومی آن قوم بی باک ضلالت کیش با تمام اتباع
 و سپاه خویش رایت جهل و تهور افراشته و دست تعلق از جان
 برداشته بیکبارگی جلو انداختند و نخست بتوپخانه همایون رسیده
 بجنگ و ستیز پرداختند مرشد قلیخان و ذوالفقار خان با آنکه

رسانید و در همین اثنا شهشاه عالمگیر ظفر لوا که سوار نیل کوه
 شکوه بودند و مشاهده سعی و جلاوت و نظاره تلاش و کوشش هر دو
 گروه میفرمودند چون دیدند که اعداء جهالت کیش را بت جرأت
 واستیلا امراشته و مدعی تیغ قهر و ناوک بلا بجان برداشته خیره روئی
 و چیره دستی میکنند عرق شجاعت خسروی حرکت نموده و جوهر
 بسالت ذاتی را کار نموده با ملازمان ركب نصرت قرین بکوسک
 مبارزان جهاد آئین متوجه گردیدند و بهادران جانسپار و دلیران
 عرصه کارزار را که با دشمنان نابکار گرم گیر و دار بودند بیمن اعانت
 و امداد و نیروی اقبال خدا داد قوت بخشیده چنان نزدیک رسیدند
 که قول همایون بهراول پیوست • بیت •

بجائی که او رخس کین رانده بود • تهور چو گرد از قفا مانده بود
 از آثار شوکت و شکوه بادشاهی که پرتو انوار عظمت و جلال
 آلهی ست اعداء بد عاقبت را هشت همت شکسته بازوی جرأت
 بسستی گرائید و جنود معبود را این حمله رستمانه و حرکت بهادرانه
 از ان جوهر تیغ عالمگیری مایه دلوری و دلیری گردید غازیان لشکر
 منصور مانند خیل نور که با حیا ظلمت متیز و بسان شعله برق
 که در سیاهی آویزد با گروه مخالف و فرقه ضال بکوشش و قتال
 در آویخته بضرپ شمشیر و طعن سنان آن جهالت کیشان را مانند
 بذات الفعش متفرق و پیرشان ساختند و خورشید سان بتیغ عدو
 سوز بسیاری از هندوان بد اختر تیره روز را چون سایه بر خاک
 هلاک انداختند • نظم •

ز بس راجپوتان به پیکار و جنگ • گذشتند از جان بناموس و ننگ

نجاران و سایر بهادران هر اول موکب گردون شکوه مانند کوه
 بسیلاب حمله آن گروه از جانفرته پای قرار در میدان مبارزت استوار
 ساختند و بذیروی بازوی همت و شجاعت بمداغ و مقابله آن
 متهوران ضلالت آئین پرداختند اگرچه جنود غنیم خسران مآب
 در کثرت و انبوهی یاد از تراکم افواج محاب میداد لیکن تیغ آتش بار
 مجاهدان ظفر شعار کار برق خاطف مینمود و هر چند نخل ثبات
 و نهال استتلال اعداء در زمین کین ریشه محکم داشت اما یاد
 حمله میاززان فیروزی اعلام قایم مقام ریح عاصف بود ناوک جان
 ستان دلیران عرصه هیچا چون تیر قضا بلیخط از شست می جست
 و گرز گران سبکستان میدان و غا از خود گامه بر سر اعدا می شکست
 از بص عقاب تیز پر تیر از خانه کمان در پرواز بود شیر فلک روی هوا
 نیشقان می پنداشت و بسکه زمین از خون معاندین رنگین
 مینمود و هم غلط بدن از روی اشتباه عرصه رزمگاه را ساحت لاله
 ستان می انگاشت •

• نظم •

شدی تیر چون سوی هندو روان • همه صندل جبهه کردی نشان
 ز بص بهر دین تیغ در کار بود • زهی بر همان جا که زنا بود
 و چون غنیم لثیم بهجوم تمام و جلالت عظیم با جنود اقبال در آویخته
 گرم ستیز و خونریز بود شیخ میر با سایر داوران طرح دعت راست
 بوقت حمله آور گشته خود را بر کمرگاه آن خیل ادبار زد و سرتضی
 خان نیز با دلیران التمش در رسیده مصدر ترددات نمایان گشت
 و همچنین صف شنگخان با بهادران طرح دست چپ رخس
 شجاعت انگلیخته بر مخالفان حمله کرد و کوششهای مردانه به تقدیم

و امر سنگه چندراوت از هراول غنیم لثیم با خیل و حشم و طبیل و علم در افتاء نبرد و پیکار از معرکه کارزار رو تافتند و پیاپی مردیغ فرار رخت هستی از آنعرصه فتنه بار بدر برده بجانب اوطان خود شتافتند و مراد بخش که در برانغار موکب ظفر پیرا صف آرا بود از جانب یمین بر بنگاه اعدا که در عقب آن جیش هزیمت گرا بود ریخته بغارت و تاراج پرداخت و باین حرکت بی موقع آن گروه متهور جاهل را لختی مضطرب و متزلزل ساخت و از جوتی که حراست اردوی غنیم بآنها متعلق بود مالوجی و پرموجی تاب مقاومت نیاره رخ از جنگ و ستیز و رو از شمشیر تیز بر تافته آهنگ گریز کردند و دینی سنگه که عقل در صمت و تدبیر دور اندیش داشت از راه انقیاد در آمده پیش مراد بخش رفت و او را شفیع عفو جرایم و وسیله صفیح مآثم خویش ساخته با او همراه شد و چون عبور لشکر مراد بخش درین حرکت از دامت چپ راجه جسونت سنگه بود و از نزدیک قول آن مرخیل فتنه گذشت چاه او را فی الجملة آریزیشی با اعداء جسامت منش روی داد افتخار خان و چندین دیگر که در صمت یسار آن حرب ادبار بودند بمقابله و مدافعه پرداختند و بترکتاز جرأت هیجا دو اسبه بجانب عدم تاختند و راجه جسونت سنگه از ملاحظه اینحال و مشاهده نیروی اقبال بی زوال بر خلاف داب راجهائی بزرگ تدار و راجهوتان تهور کیش نهاست آثار ننگ فرار بر خود پسندیده و نیل عار بر چهره روزگار

فتاد آنقدر کشته در کارزار • که شد بسته راه گریز حوال
 ز تیغ جهاد آتشی بر فروخت • کزان هندوی جنگجو زنده سوخت
 دران میدان کین چندان خون کفاری دین ریخته شد که تا ابد
 سیمز از خاک آن زمین لاله گون روید و آنقدر پشته از کشته آمده
 گشت که زاغ و زغن آن ولای تا قیامت طعمه نجوید از بس مخالفان
 تیغ سرانجام را سر از تن جدا کرد دم تیغ انتقام کندی آواز نهاد
 و بس که پیغام فنا بگوش جان اعدا رسانید زبان تیز خنجر از
 کار افتاد •
 • نظم •

دران کینه خواهی ز بس طعن و ضرب • ز کار خود افتاد آلات حرب
 چو تیر شکسته گمان شد ز دست • زره پاره شد چون گریبان صحت
 حاصل که بهادران فیروزمند با آن گروه شقاوت پیوند چنان گیروداری
 کردند و کارزاری نمودند که ترک خون آشام بهرام را از نظاره آن
 قهر و صولت تیغ مطوت در نیام خجلت ماند و هندوی تند خوی
 زحل را از مشاهده آن دلیری و کندآوری دور حیرت بسر بر آمد
 و درین رختخیز به و ستیز مرد آزما میکند سنگه هاده و سجان سنگه
 حیصودیه و رتن سنگه راتهور و ارجن گور و دیال داس جهالا و صوهن سنگه
 هاده که از مرداران معتبر و عمدها و اعیان آن لشکر بودند بتیغ
 آبدار آتش بار مجاهدان ظفر شعار مردانه وار سر در جیب عدم
 کشیدند و جمعی کثیر و فرقه انبوه از نام آوران آن گروه باطل پزوه
 همراهی آن سالکان معالک فنا گزیدند و از غلبه شکوه و صلابت
 موکب گیتی گشا و مشاهده آن فر عظمت و جلال شهنشاہ ظفر لوا
 راجه رایسنگه حیصودیه از قول مخالف و راجه سجان سنگه بدذبله

دار و ادوات رزم و پیکار همراه داشتند بنیروی زیردستی و خصم انگلی
طالع رالی خدیو زمان این چنین شکست فاحشی خورده عزای
جسارت و بی ادبی و پاداش جهالت و محال طلبی خویش یافتند
چنانچه بغیر از زخمیانی که پدای سردی فرار نیمجانی از مرصه
کارزار بدر بردند و جمعی از آنها نیز در بوادی خذلان و خواری از
آسیب زخمهای کاری جان بجان آفرین سپردند قریب شش هزار
کس از مقتولان آن صخزلان و کشتگان آن بخت برگشتگان باشاره
والا بشمار و تعداد در آمده • • نظم •

بگیتی ست تا رسم فتح و شکست • چنین فتح کس را نداد ست دست
نه چشم زره این چنین فتح دید • نه گوش سپرد در مصافی شید
و از آنجا که خلقت قدسی سرشت این برگزیده الهی منبع گوهر
سروت و معدن جوهر فتوتست تعاقب لشکر گریخته که آب روی
سردی بر خاک بی ناموسی ریخته بودند تجویز فکرة بهادران
نصرت لوا را که از رم تگامشی که شیوه عاجز کشی ست منع
فرمودند و نیز بمقتضای کمال دین پروری و مسلمانی که
سر رشته جبلت همایون ست حکم عالم مطاع بنفاد پیوست که دران
معرکه و غا هرکرا مسلمان یابند بجان امان داده دست از خون او
بدارند و از آرد و بنگاه غنیم متعرض عرض و ناموس مسلمین نگردند
و بیدمن اقبال سردی و مدد حفظ و حمایت ایزدی که در جمیع
معارک و میادین شامل حال هوا خواهان دولت ابد قرین است
درین آویزش و کارزار که نظیر کارنامه رستم و اسفندیار بود چندین
امراء نامی از راجپوتان و مسلمان یقیغ قهر و انتقام مجاهدان

خود کشیده با معدودی از راجپوتان زخمی نیم کشته که بقية
العیف محاکر نصرت بودند راه دطن پیش گرفت • بیت •
چنان بیمناک و هراسان گریخت • که زنان را از گرانی کسبخت
و قاسمخان و سایر لشکر پادشاهی که دران رستخیز بلا هدف ناوک
قضا نگشته بودند یکام باکسی راه فرار سپردند و بر آوردن نقد حیات
ازان مهلکه غنیمت شمردند و همای همایون فال فتح و ظفر از اوج
لطف و عنایت آلهی بر پرچم رایت منصور سایه گستر شده شاهد
نصرت و فیروزی در آئینه تیغ مجاهدان موکب جلال جمال نمود
و گلهای خرمی و شادمانی در سراستان آمال و آمانی هوا خواهان
شگفتن آغاز کرد و مجموع توپخانه و خزانه و نیلن غنیم بقید ضبط
و تصرف اولیه دولت فیروزی لوا درآمده همه اموال و سامان و اردو
و بنگاه مخالفان تاراج لشکر ظفر اثر شد • • نظم •
دلبران چو فارغ ز هتجا شدند • بناراج بنگاه اعدا شدند
ز دشمن کسی بخت اثر یار داشت • همین سر بر برد و سامان گذاشت
بدست اندر آمد بسی باد پا • ز خون جمله رست و پا در حفا
به بند آمد از هر طرف نبل دست • چرمستی که افتد عسس را بدست
بالجمله بنیم اشاره آبروی شمیر و یک حمله انبال عالمگیر شهنشا
جهان این قسم فتح نمایانی که طراز متوحات آسمانی و عنوان
نامهای پادشاهی تواند بود نصیب احباء این سلطنت جاویدانی
گردید و ازینگونه لشکری گران و جیشی پیکران که اعظم راجهای
هندوستان و سرداران عمده جلالت نشان دران فراهم آمده بودند و توپخانه
عظیم با ساز و سامان و نیلن فلک شکوه کوه توان و سایر اسباب گیر و

ملازمت اکسیر خاصیت فایز گردانید و حضرت شاهنشاهی تمام روز آنجا بسر برده بعد از نماز مغرب که خبر رسیدن اردوی معلی و انراخته شدن دولتخانه والا بعرض اشرف رسید قرین سعادت با عساکر ظفر مآثر سوار شده بمعسکر گردون شکوه که بمسافت یک کروزه در همان نواحی واقع شده بود شرف نزول ارزانی فرمودند و مراد بخش را بجلدوی یکدلی و موافقت با اولیای دولت درین فتح آسمانی مورد انتظار عاطفت و مهربانی فرموده پانجم هزاره هزار اشرفی و مرحمت چهار زنجیر نیل کوه پیکر و دیگر عطایا و مواهب عز اختصاص بخشیدند و نهال گلشن عظمت و سر بلند کوهر محیط سعادت و ارجمندی پادشاهزاده عالیقدر محمد سلطانرا باضافه پنج هزاری پنج هزار سوار بمنصب پانزده هزاری ده هزار سوار شمول انتظار مرحمت فرمودند و بیست و سیوم ماه مذکور ظاهر بلده اوجین از پرتو نزول همایون مطلع انوار فیروزی شد و گروهی از بندهای عقیدت سگال که درین نبرد اقبال مصدر گوشش و جانفشانی گشته بودند مورد جلال الطاف و اعطاف شده کامیاب فوازش پادشاه گردیدند از آنجمله نجا بخشان بمرحمت خلعت خاصه و در زنجیر نیل و انعام یک لک روپیه مطرح انوار عنایت گشته بخانخان بهادر سپه سالار والا خطاب شد و ملفتخان خطاب اعظم خانی و خدمت جلیل القدر دیوانی و مرحمت خلعت خاص و اسب با سار طلا و طوغ و نقاره و از اهل و اضافه بمنصب چهار هزاری در هزار و پانصد سوار پایه اعتبار بر افراخت و مفتخر خان برادرش که میر بخشی موکب اقبال بود خطاب خانزمانی و

فیروزی مآل مورد غنا و زوال گشتند از سردوان لشکر منصور و نام
 آوران جنود مسعود سوای مرشد قلیخان چنانچه سبق ذکر یافت
 دیگر کسی عرصه تلف نشد و غیر ذلک الفقار خان و سکندر روهیله
 و شیخ عبد العزیز و کفاته حنکه و اتهور دیگری از عمدها را
 آسیب زخم نرسید ازین فدویان نصرت مند شیخ عبد العزیز بکثرت
 تردد و جانفشانی و حسن شجاعت و کار طلبی بیست و یک زخم
 برداشته بود لیکن بزرکت اخلاص درست و نیکو عقیدتی از مضرت
 جانی و خطر هلاک ایمن مانده بمرهم گستری الطاف و عنایات خدیو
 دشمن گداز دوست نواز آن زخمها پالتیام گزاید نیش بنوش
 جراحت براحمت مبدل گردید القصه بعد از وقوع فتح و ظفر
 شهنشاه سوید دین پرور نعمت نیاز بدرگاه ایزد نصرت بخش کار ساز
 برآورده سجدهات شکر آلهی و سواست الطاف نامتناهی بتقدیم رسانیدند
 و لوای غلبه و فیروزی باوج حشمت و بهروزی افراخته و نواهی
 کوس فتح و گورک شادبانه مانند صیت اقبال و طقطنه جلال
 خویش بلندی گرا ساخته قرین بخت فیروز و طالع دشمن سوژ
 بدولتخانه مختصری که در جنگ همراه بود و باشا و والا در موضع
 لشکرگاه غنیمت برپا کرده بودند نزول اجال نمودند و آنجا با ملازمان
 و کاتب نصرت و مجاهدان جنود دولت نماز ظهر بجماعت گزارده بعد
 از ادای فرض و سنت شکرانه این صوهبت کبری را از روی نیاز
 دوگانه ادا کردند و مراد بخش اینجا بعر بساط بوس رسیده تسلیم
 مبارکیاد فتح نمود و دینی سنگه بندیله را که با خود بسده سینه آورده
 بود از میامن مراحم پالتشاهانه التماس عفو تہ صبرش کرده بدولت

هزار خانی و اضافه پانصد دو صد سوار بمنصب دو هزار پانصد
 سوار و محمد بیگ خوشکلی خطاب دیندار خانی و اضافه پانصدی
 دود سوار بمنصب دو هزار پانصد سوار و مرتضی خان بمرحمت
 فیل و اسب و از اصل و اضافه بمنصب دو هزار پانصد سوار
 و احمد خوشکلی خطاب اخلاصخانی و اضافه پانصدی صد سوار
 بمنصب دو هزار پانصد سوار و حمید کاکر خطاب کاکرخانی
 و مسعود منگلی خطاب منگلی خانی و احمد بیگ میرتوزک
 خطاب ذو القدر خانی و اسماعیل نیازی بعطای علم و خطاب
 خانی و میر ابو الفضل معموری خطاب معمور خانی و اضافه
 پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و حمید
الدین خطاب خانه زاد خانی و میر عیسی ولد اسلام خان خطاب
 همت خانی و عطای خلعت و اسب و منصب دو هزار دود
 سوار و شیخ عبد العزیز بغایت خلعت و اسب و خطاب خانی
 سر بلند گشته و خواجه کلان بخدمت دیوانی صوبه مالوه معین
 گشته خطاب کفایت خانی و مرحمت خلعت و اسب و اضافه
 صدی و صد و پنجاه سوار بمنصب هزار دود سوار سرانرا
 شده و عالم حنکه زمیندار گنور که در وقت دولت زمین بوس
 دریافته بود خطاب راجگی و عطای خلعت فاخره و اسب و فیل
 با سازنقره و شمشیر و کمر خنجر و جلیقه مرصع و گوشواره مرارید مشمول
 مراسم گوناگون گشته رخصت رطن یافت که همراه کفایت خان
 بمرام خدمت دولت خواهی قیام نماید و سوبه نگه زمیندار
 کالی بهیت بغایت خلعت و اسب و دهکده کی مرصع و امر منگه

مغایت طوغ و نقاره و یک زنجیر نایل و میر ضیاء الدین حسین که
 سابق بخطاب همت خانی نامور شده بود بخطاب اسلام خانی و
 مرحمت اسپ و انعام چهار هزار روپیه باضافه پانصدی پانصد
 سوار بمنصب سه هزارى و پانصدى هزار و پانصد سوار و بهادر خان
 بعزایت اسپ و علم و ذو الفقار خان بعتاء خلعت و اسپ سرافراز
 خان بمرحمت اسپ و نایل و غازى بیجا پوری بخطاب زندوله خانی
 و باضافه هزار سوار بمنصب چهار هزارى چهار هزار سوار و کار طلب خان
 باضافه هزارى هزار سوار بمنصب چهار هزارى چهار هزار سوار
 از انجمله هزار سوار در اسپ و سه اسپ و عابد خان باضافه هزارى دو صد
 سوار بمنصب چهار هزارى هفتصد سوار و شجاع خان ولد خانخان
 بهادر سپه سالار بعزایت خلعت و اسپ و باضافه هزارى هزار سوار
 بمنصب سه هزارى دو هزار سوار و عبد الرحمن بیجا پوری بخطاب
 شرزه خانی و باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب سه هزارى
 هزار و پانصد سوار و الهام الله ولد رشید خان انصاری بخطاب پدر
 خویش و مرحمت خلعت و علم و باضافه هزارى پانصد سوار
 بمنصب سه هزارى سه هزار سوار از ان جمله پانصد سوار در اسپ
 و سه اسپ و راجه اندرمن دهن دیر بعتای نقاره و علم و دیبى سنگه
 بندیده بمرحمت خلعت و اسپ و لود خان بعزایت اسپ و نقاره
 و علم و فتح رو حیل بخطاب فتح جنگ خانی و مکرمت نقاره و
 علم و باضافه پانصدی بمنصب دو هزار و پانصد سوار و اسمعیل
 خوشگى بخطاب جانباز خانی و عطاى علم و اضافت پانصدى
 صد سوار بمنصب دو هزارى ششصد سوار و کمال لودی بخطاب

بجائی دیگر چون گرفتاری قرار • که تخت شاهی میکشد انتظار
 و درین ایام نصرخان وک خاندوران بهادر مرحوم که بحراست قلعه
 راسین قیام داشت و یرلیغ جهان مطاع بطلب او صادر شده بود
 جبهه سالی عتبه عبودیت گشته بمعنایت خلعت خاص و احپ
 و نیل و خطاب والی خاندورانی مشمول عواطف خصروانی گردید
 و بعد از وصول رأیت ظفر نگار بگوالدار چون بی شکوه فتنه پزوه
 با لشکری اندوه چنانچه رقمزده کلک بیان خواهد شد دهولپور آمده
 بانواع تدبیرات و لطایف حیل در منع عبور موکب جلال از آب
چنبل میکوشید و اکثر گذرهای مشهور و مقرر را ضبط کرده به بستن
 صورچال و نصب ادوات توپخانه استحکام تام داده بود لاجرم رای
 عالم آرای حضرت شاهنشاهی بعد از اطلاع بر اینمعنی پرتو اهتمام
 و توجه بر تحقیق گذر و تدبیر عبور از دریای مزبور افکند و از آنجا که
 آن خاقان موید دین پرور را همواره خضر توفیق در هر طریق راهبر
 است بعد از استکشاف و تفحص از زمینداران آن بوم و بر بظهور
 پیوست که گذر به دوریه که از سمت گوالدار بر سمت راست دهولپور
 بمسافت بیست کرده واقعت پدایاب قابل عبور موکب ظفر ایاب
 است و چون عساکر منصور هنوز از گذار آب دور و گذر مذکور غیر
 مشهور است بی شکوه بخشد ضرور از کوتاه بینی تا حال بضبط
 و محافظت آن نپرداخته بنابراین روز دیگر که جنود ظفر اعلام آنجا
 مقام داشت خدیو جهان خانخانان بهادر سده سالار و ذو الفقار خان

زمیندار نور بمکرمت خلعت و اسب و شمشیر و چیت بندیده
 عطای اسب و خلعت مهابی گشته و دولت افغان بمنصب هزاری
 و پانصد سوار سرامراز دولت بندگی گردید و همچنین دیگر زمینداران
 مالیه مورد عذایات و مطرح التفات بادشاهانه شدند و بسیاری از
 بندهای آستان سلطنت و ملتزمان رکن دولت باضافه منصب
 و عطایای حذیه از اسب و نیل و شمشیر و سپر و نقاره و علم مطرح
 انتظار فضل و کرم گردیدند و از گروهی که بر همنوئی بخت و
 دلالت توفیق از خیل مخالف جدا شده باسلام عقبه جلال کاهریاب
 گشته بودند مخلصخان خلف منصور حاجی اخطاب یکم تازخانی
 و منصب سه هزار و پانصد سوار و عطای خلعت و اسب
 و انعام بیست هزار روپیه و سیف الدین محمود معروف بقدر الله
 ولد تربیت خان مرحوم بمرحمت خلعت و خطاب حیف خانی و
 منصب هزار و پانصدی هفصد سوار و مسعود یادگار نیر احمد بیگخان
 مغفور بمکرمت خلعت و اسب و خطاب جد خویش احد بیگ
 خانی و منصب هزار و پانصدی شش صد سوار و محمد مقیم ولد شاه
 بیگخان بمعنایت خلعت و خطاب مقیم خانی و منصب هزار و پانصد
 سوار نوازش یافتند بالجمله گیتی خدیو موید منصور پیش از سه مقام
 در ظاهر بلده اوجین بیست و هفتم رجب ترین دولت دارین از آنجا
 نهضت نموده به بیست و هشت کوچ و سه مقام بیست و هشت
 شعبان حدود گویار را از فرمول همایون زینت پذیر ساختند
 و در جنب بلده مذکور خیمام نزول برافراختند • • نظم •
 چو جذب شهشاهیش میکشید • نیازست خالی اقامت گزید

۱۸

۲) Raye

۲۸۸

و فصل تابستان نزدیک رسیده و اطباء از خوف عود مرض گذرانیدن
 موسم گرما را دران مقرر دولت که هوايش بمراتب گرمتر از هوای
 دارالخلافه شاهجهان آباد و منازل و عمارت دولتیخانه اش از حیثیت
 وسعت و فضا و نزهت و صفا دون مرتبه عمارات آن خطه فیض
 بنیاد است تجویز نمی نمودند لهذا آنحضرت را عزم معاودت بموی
 دارالخلافه که بمزیت روح هوا در تابستان و نور طراوت و نصارت
 باغ و بهتان و تسلسل نهر کوثر مثال و ترویج هبوب شمال و وسعت
 مساکن دایمیر و نزهت اماکن فردوس نظیر از اکثر بلاد و امصار
 امتیاز دارد از خاطر مقدس سربر زده و این اراده مصمم گشته و
 بی شکوه اگرچه اینمعنی را منافی مطالب دور از کار و ضد خیال
 و پندار خود میدانست و راضی بنهضت الیه مسعود از آن معتقد
 دولت نبود اما چون طبع مبارک حضرت اعلی را بعزیمت این
 حرکت بصیار مایل دید و نیز از کمال سفاقت بنوشهای لقب آمیز
 راجه جصونت سنگه که بدعویهای بلند و تعهدات ناپسند غرور افزای
 از بود خاطر جمع نبوده چنان می پنداشت که او با لشکری که همراه
 دارد مد راه موکب ظفر پناه می تواند شد لاجرم بنهضت و ایات جلال
 ازان مرکز سلطنت تن در داد و حضرت اعلی هژدهم رجب که بیست
 و دوم آن محاربه عساکر نصرت پیرا با راجه جصونت سنگه ضلالت
 گرا در اوجین روی داد ازان خطه دولت بنیاد متوجه دارالخلافه
 شاهجهان آباد گشتند و دوم شعبان که ایات عالیات آنحضرت
 بمعنقر خلافت نزدیک رسیده موضع بلوچ پور مخیم نزل اردوی
 همایون بود رحتم بیگ گرز بردار و حافی بیگ یساول که از پیشگاه

وصف شکفتن را با مبارزان توپخانه و جمعی دیگر از بندهای
جانسپار تعیین فرمودند که بر جناح استعجال روان گشته بآن گذر
از آب بگذرند و تا وصول رایت اقبال آنرا از تصرف مخالفان
بد سگال میانیت نمایند بموجب فرمان واجب الامعان بندهای
اخلاص نشان توسن همت بسان برق آتش عمان کرده صباح آن که
حاج شعیان بود بکفار چنبدل رسیدند و بی توقف و درنگ چون
باد از آب گذشته آنطرف منزل گزیدند و در همین روز کیتی خدیو
فیروز منذ از گوالیار نهضت نمودند پدایمردمی همت بلند و عزیمت
آسمان پیوند بدو منزل طی آن مسافت بعید کرده روز دیگر که غره
ماه مبارک رمضان بود قرین تایید آسمانی از آب مذکور عبور
فرمودند و عساکر نصرت انرو نهنگان دریای فتح و ظفر نوح فوج
مانند موج بسهولت از آب گذشته آنروی آب چنبدل از فیض نزول
اشرف مهبط انوار عز و شرف کردند چون سر رشته کلام در نگارش
مآثر اقبال شهشاه خورشید قدر گردن احتشام باینجا رسید
بحسب اقتضای مقام ذکر شمه از احوال حضرت اعلی و مراتب
کوته اندیشی و فتنه پزوهی بی شکوه بعد از اجتماع خبر انبزام راجه
جسونت سلطه از اولیای دولت در فوای ارجین که مقدمه شکست
کلر آن بی بهره سعادت دارین بود ضرور مینماید و کلک حقایق
نگار بطریق اجمال چنین پرده از جمال شاهد مقال میکشاید که -
حضرت اعلی را اگرچه در معتقر الخلافات اکبر آباد فی الجملة مستحقی
و محقق در کوفت بهمرسید لیکن چون هذوز بکلیه آن عارضه مندفع
نگشته بقیه آن آزار بحال و ضعف و فتور نوی در مرتبه کمال بود

شماره ۳۵

رسد

کشود و مجموع توپخانه و فیلان جنگی کوه پدیکر را ضمیمه حاکمان
نبرد و علاوه شوکت لشکر ساخته کله گوشه نخوت و غرور بر فرق پندار
کج گذاشت و دامن فتنه بر میان زده همت بر استیصال خود
گماشت • نظم •

زبید انشی در دماغش فکاد • هوایی که داد آخرش مریدان
مرش را چو خودای افسر گرفت • در گنج بکشد و لشکر گرفت
بجمع مده زر پریشان نمود • پریشانی خویش حاکمان نمود
و از جمله کارهای ناصوابی که دران ایام ازان بلخورد بد فرجام بظهور
پیوست دختگیر حاکم محمد امین خان خلف الصدق زبده امرای
نظام معظم خان بود بی صدور جرم و تقصیری •

ذکر مجملی از منشای این قضیه آنکه خدیو جهانستان پس
از تعمیر ظفر آباد و گلپان و مراجعت از مهم بلجا پور که بمعاندت
و بد اندیشی بی شکوه خاطر خواه صورت نه بحث عمده السلطنة
القاهرة معظم خان را با بعضی از انواع بادشاهی برای تحصیل مبلغ
صد لک روپیه پیشکش عادلخان که بشکرانگ مراجعت موکب اقبال
بقبول آن منت پذیر شده بود در حدود بلجا پور گذاشته بودند و بعد
از آنکه هم بافساد آن فتنه پژوه که در خلل و شکست اینکار ماضی
بود و خطوط مبني برانوا و اضلال بعادلخان و ارکان دولت بلجا پور می
نوشت این مطلب نیز صورت دلخواه نیانده در عقد تعویق انداد
و حضرت اعلی که دران ایام چندان اختیاری در امور دولت و
جهانبانی نداشتند بمبالغه التماس آن ناقص خرد خان مذکور را
بحضور طلبیدند آن عمده السلطنة بمذاکر فرمان همایون آن حضرت

سلطنت نزد راجه جسونت سنگه رفته بودند معارفت نموده خبر
 انبازم آن مقامات شعار و توجه خدیو کامگار بعزم ملازمت حضرت اعلی
 رسانیدند بی شکوه از استماع این خبر مغلوب سلطان رعوب و هراس
 گشته و مر رفته رای و تدبیر از کف فرورشته عزیمت رجعت
 قهقری بمستقر الخلافت اکبر آباد نمود و حضرت اعلی را که اصلا
 راضی باین معنی نبودند و کمال اهتکشاف از برگشتن اظهار
 میفرمودند بمبالغه و الحاح تمام و تمهید مقدمات غرض آمیز
 فساد انجام بارتکاب معارفت مضطر ساخته عنان اراده آنحضرت از
 رفتن شاهجهان آباد بصوب مقصد خود تافت و موکب مسعود
 بادشاهی از بلوچ پور رایت مراجعت بجانب اکبر آباد اترارخته
 سپاه ۹۰۰ نفره مذکور پرتو وصول بآن مرکز خلافت انگذ و بی شکوه بجمع
 میاه و لشکر و سر انجام اسباب نبرد و پیکار پرداخته جمیع افراده
 منصبداران بادشاهی را که طلبیدن آنها از صوابجات و محال فوجداری
 و جاگیر ممکن بود بمده سلطنت طلبید و در تعلیه خواطر و تصغیر
 قلوب آنها کوشیده همه را با خود متفق و همدستان ساخت و امرا
 و عمدتهای حضور و سایر ملازمان پایه سریر خلافت را به چرب و نرمی
 و ملایمت و نوید احسان و رعایت مستمال گردانیده رایت استبداد
 بقصد ثقله و نفع بر اترارخت و در اندک فرصتی از بندهای
 عتبه سلطنت و میاه قدیم و جدید خود حشری انبوه و لشکری
 بیشمار که قریب شصت هزار سوار بود فراهم آورده از اسلحه و ادوات
 قور خانه بادشاهی چندانکه خواست بر لشکریان قسمت نمود و سر
 بخود رانی و شورش افزائی بر آورده دست بانواع افراف و تدبیر

اصلا راضی نبودند و نمیخواستند که بدست حلی خویش اسباب
 خدایان و ادبار آماده کرده تیشه بر پای بخت و دولت خود زند از بلجها
 پیوسته در خلال این اوقات بمقتضای صلاح اندیشی و خیرسگالی
 بنصایح هدایت پیرا آن جاهل خمران مآب را رهنمون طریق
 عافیت و صواب بودند هرچند افسوس موعظت و پند برو دمیده آن
 لجاجت کیش را بصلح و صلح که سرمایه نجات و نجات او بود ترغیب
 میدادند درو تاثیر نمیکرد و از آنجا که روز اقبالش بشام ادبار رسیده
 اراده ازلی به بر کردن ریشه حسمت آن نهال بی ثمر گلشن رجوت
 تعلق گرفته بود بهیچوجه از اراده لشکر کشی و چه آرائی باز نمی
 آمد و چون حضرت اعلی را درین ایام سر رشته اختیار و اقتدار از
 کف رفته بر منع و زجرش قادر نبودند ناچار تن باز داده او در داده
 راه مدارا پیمودند و آن فتنه گرای تبه زای عزیمت ناصواب خود
 مصمم نموده شانزدهم شعبان موافق میم اردی بهشت خلیل الله
 خان را با قباد خان و راسهنگه راتهور و امام قلی و نوری بیگ آغور
 و سایر آغران و جمعی دیگر از بندهای بادشاهی و دارود خان و
 مسکری خان مرداران خود را با جوتی از سپاه خویش برهم منقلای
 بیشتر رخصت نمود که رفته در دهلپور تا رسیدن او اقامت نمایند
 و گذرهای آب چنبل را بقصد ضبط آورده محافظت کنند و خون
 نیز با سپهر شکوه پسر کهتر خویش و سایر امواج و عساکر و توپخانه
 و سامان وافر بیعت و پنجم ماه مذکور مطابق هشتم خرداد از
 اکبر آباد برآمده به پنج منزل دهلپور رسید و چند روز آنجا اقامت
 گزیده بدولت زمینداران آن مرز و بوم بتحقیق و ضبط گذرهای

مجلس ۱۶
 ۲۵/۱۱/۱۳۰۵

مجلس ۲۵
 ۲۵/۱۱/۱۳۰۵

با بقیه لشکرها ازان حدود برخاسته باورنگ آباد فیض بنیاد آمد
 که از آنجا با عساکر منصور روانه دربار جهانمادر گردید چون این معملی
 دران هنگام مذاکرات مصالحت دولت قاهره و باعث خیرگی دکنیان
 فتنه جو بود خدیو زمان آنخان بلند مکن را که از عزیمت رفتن
 به پیچوجه تقاعد نمی نمود بذابر مصالح ملکی و مقتضیات جهان
 داری بالضرورت دستگیر کرده در دکن نگاهداشتند بی شکوه بعد از
 اطلاع بر این معنی از بد اندیشی و بدگمانی ابله مقدمه را بر سازش
 و اتفاق معظم خان با خاقان جهان و تمهید و توطئه آن عمده نوئیضان
 محمول داشته مقدمات وحشت انگیز خاطر نشان حضرت اعلی
 نمود و محمد امین خان خلف او را که در انوقت خدمت میر
 بخشیکری بارگاه خلافت باو مفوض بود متهم بامور غیر واقع ساخته
 اذن گرفتارش گرفت و او را بخانه خود طلبیده دستگیر کرد بعد از
 سه چهار روز که در قید بود حقیقت حال و صورت بیگناهی خان
 مذکور بر خاطر ملکوت ناظر اعلی حضرت لایح و ظاهر شده او را از
 قید بی شکوه رهانیدند بالجمله حضرت اعلی را چون زور بازوی
 اقبال بلند و نیروی همت از چمنند حضرت شاهنشاهی کماهی بر
 خاطر روشن پرتو افکن بود و به یقین میدانستند که آن بیجوهر
 ناقص خرد را از ارتکاب ستیز و آدیز با آن خدیو موفق مویذ جز
 مآل بد و نکل ابد حاصلی نخواهد بود لاجرم به افروختن نیران
 قتال و افراختن لوائی جدال که آن تبه کار فساد اندیش پیش
 گرفته بود و ازان کیفه چوئی و فتنه گزینی در مرآت پیش بینی آن
 حضرت چهره موه هانبت و رخامت خاتمت او جلوه ظهور می نمود

و فساد در عین حورت گرما و شدت حرارت هوا خواهند که تجشم
حرکت نموده از راه دریا شرف قدوم بآن لشکرگاه ارزانی دارند و
بمیان تدبیر و لطایف دانش سد باب جدال و قتل نموده
بملایمت و مصالحت دفع آن منازعت نمایند و باین عزم صواب
پیشخانه بدرون فرستاده حکم فرمودند که در میان هر دو لشکر
هر اوقات جلال باوج رفعت برافرازند و خود نیز متعاقب اراده
هواری داشتند بی شکوه خذلان پژوه چون بفرهنگت مسعود آنحضرت
که باعث فتح باب مصالحت میدانست راضی نبود و طبع فساد
اندیش او از تبه رانی و فتنه گرایی تجویز صلیح نمی نمود به قیون
حیل و انصون در تاخیر و تعویق عزیمت همایون کوشیده در ارتکاب
جنگ و پیکار تعجیل نمود و از باطل ستیزی و بخردی ابواب نکال
ایندی و ادبار سرمدی بروی روزگار خود کشود چنانچه بتفصیل
مرقوم خامه حقایق نگار میگردد .

ذکر محاربه عساکر منصور نزدیک بمستقر الخلافت

اکبر آباد با بی شکوه بی خرد مغرور و هزیمت

یگتن او از جنود اقبال و گریختن بجانب

دهلی و از انجا به لاهور و وقوع مقدمات دیگر

سبحان الله یکی از یو العجیبهای قدرت جهان آفرین و شگرف

کاریهای مشیت قادر حکمت آئین در سلسله آفرینش و کارخانه ایجاد

و تکوین اینست که از دودمان سلطنت و سروری ناخلف بی جوهری

را که در بدو نظرت از پیرایه دولت و بختملندی و سرمایه سعادت

آن آب پرداخت و هر جا مظنه امکان عبور پویاب بود جمعی
به بند و بست و محافظت آن معین ساخت و چون انتظار رسیدن
حلیمان شکوه مهین نا خلف خود و لشکرهای که همراهش بودند
و درینوقت بموجب طلب او از آنجا برگشته به تعجیل می آمدند
داشت بصواب دید رای ناقص همت بر آن گماشت که بکچند بابین
عنوان حد راه موکب ظفر پناه گشته در صف آرائی و کارزار دفع
الوقت نماید تا آن لشکرها نیز بار پیوندد و ازینمعنی غافل بود که
موکب دولت و جیش نصرانی که قهرمان تایید آنرا حالار و جنود
مصعود تونیق رفیق و مددگار باشد گوه و دریا حد راهش نشود و
هیچ چاره و تدبیر عایق صولت و استیلائی آن نکرده القصه بعد از
استماع خبر عبور موکب منصور بآن چستی و چالاکئی از آب مذکور
که فوق تصور او بود ازان رهنمائی بخت و تیز دستی اقبال مورد
رعب و هراس و دست خوش اندیشه و دسواس گشته و لشکرها را
یکجا فراهم آورده با دلی خایف و خاطری اندیشناک ناچار از
دهولپور متوجه مقابله عساکر گروین مآثر گردید و در موضع راجپوره
که ده گروهی اکبر آباد مت نزدیک بکنار آب چون زمینی برای
جنگت خوش کرده مخیم نزول ساخت و بتوزک لشکر و ترتیب
انواج پرداخت و درین اوقات نیز هر چند اعلی حضرت از راه ترحم
بحال آن بی دولت بد مآل مذاشیر نصایح آمیز مبني بر تاکید
مرااتب صلح و سازگاری و مشعر باجتناب از جنگ و سبیز کاری باز
میفرمودند بلیچوجه از اراده ناصواب خویش باز نمی آمد تا آنکه
آن حضرت با وجود کمال ضعف و بقیه کومت بقصد اطفای نایره فتنه

همت قدرت بیچون باشد به تمامه ای ایام و تدریج شهر و اعوام
 سمت ظهور یافته تکمیل صفات جلال و جمال مستعد عروج هر
 معارج عظمت و اعتدال گردد مصداق مقدمه اولی صورت و خاصیت
 حال بی شکوه خسران مآل است و نظیر تقریر اخیر کیفیت
 بهروزی طالع این خدیو جهانمقتان عالمگیر که کمال حکمت ایزدی
 بجهت تمهید و توطئه دولت ابدی و تکمیل اسباب سعادت
 سرمدی او روزی چند آن فا قابل دولت و سزوار ادبار را بگرد آمدن
 مواک غرور و پندار امتحان نموده حقیقت نا قابل و بحاصلش
 برخلق و جهان آشکار ساخت و چون هنگام آن رسید که خورشید جهان
 امروز سلطنت این مهر سپهر حشمت و جلال از اوج کمال تیغ کشیده
 بارقه نور ظهورش عالمگیر شود اسباب نکال و استیصال آن نیره بخت
 برگشته اقبال را هم از افعال و اعمال نگوهید؛ او سامان نموده نخل
 دولت و نهال شوکتش که جز فساد ملک و سلطنت نمی داشت
 از بیخ و بن بر انداخت چنانچه مراتب تبه کاریهای او که موجب
 زوال و ادبارش بود تفصیل از مقدمات گذشته بر ساحت ظهور بر تو
 انکس گشته و بتجدید از ارتکاب سنیز و پیکار با این دست پرورد لطف
 آرید کار حقیقت فساد رای و سوء کردارش روشن و میرهن میگرد
 تبیین این مقال آنکه بعد از عبور موکب نصرت نشان در غره ماه
 مبارک رمضان از آب چنبل شاهنشاه مالک رقاب دو روز درین روی
 آب بجهت ترفیه پیاه و لشکریان که مسافتی بعید پیموده بودند
 مقام نمودند و چون خبر پیش آمدن بی شکوه از دهلیور بعزم
 مقابله عساکر منصور بمسامع همایون رسید چهارم رمضان از ساحل

و نیک اخترى بى بهره آفریده شایعندگی رتبه حشمت و برترى
در ندیده باشد بر وفق تقدیر مصلحت پیرای او روزگار از باز بچه
کارى چند روزى بطریق عاریت بلباس ایهت و کامگرى آراسته در
نظر کوتاه نظران انجمن صورت و مجاز که از غلط اندازی و لعبت
بازی دهر نیرنگ ساز غافل اند بعنوان دولت و بخنداری جلوه دهد
و توسل ایام از راه فریب گامی چند بر وفق خواهش و کم او
گردیده فعل و انگون زند تا کیفیت باد جا و دولت که محک آزمایش
جوهر فطرت است سبب ظهور بى مایگی استعداد و فرومایگی
قابلیتش گشته آثار بیدولتی و دواعی ادبار که بمقتضای سرشت
و مضمون سرنوشت او باشد بمنصف بروز و شهود آید و بر اهل روزگار
که ظاهر بیدان کار خانه حکمت آفریدگار اند جوهر بلجوهری او
جلوه ظهور نماید و برخلاف این نسبت ستم سنیه آلهی برین رفته
که سعادتمند نیک اخترى را که در ازل آزال رقم سعادت و قبول بر
پیشانی بخت و ناصیه اقبال او کشیده استعداد رتبه والی سلطنت
و جهانبانی و استحقاق مرتبه عظمی خلافت و کشور ستانی بخشیده
باشد بمقتضای حکمت کامله مدتی نقاب تعویق و تاخیر بر
جمال دولت عالمگیرش فرو هشته آن دست پرورد تایید خویش
را از روی تربیت خاص روزی چند سیر مدارج اطوار کمال و تماشای
غرایب اسرار کارخانه کبریا و جلال فرماید و بهست و بلند روزگار و نشیب
و فراز صورت و معنی بپای تجربه و دانش او پیموده دل هوشمند
و فطرت ارجمندش را شناسای بدایع صنایع و مراتب آفرینش نماید
تا جلایل هم و فضایل شیم که در ذات همایونش ردیعت نهاده

مصالحات دیدند و تا شب انتظار حرکت غنیم کشیدند و چون اثر
جنبشی ازان جیش فتنه ظاهر نشد و آن روز جنگ بشعوبق افتاد
حکم جهان مطاع بنغان پیرومت که جنود قاهره همانجا منزل نموده
خیمها بر پا کنند و مورچالها بجهت خبرداری و کشک لشکر بر
دور معسکر تقسیم نموده شرایط محافظت بجای آورند و آن شب
بفرمان معلی سران و سپهداران لشکر منصور بوازم احتیاط و بیداری
و مراقب تیقظ و هوشیاری قیام ورزیده و دیده بخت و دولت
بخواب غفلت نسیپرده تا صبحگاه از مشاهده کرور سپاه انجم و
تماشای توزک و آراستگی جنود کواکب تمهید فوج آرائی و معرکه
پیرائی می نمودند و منتظر طلوع صبح نصرت و اقبال از مطلع عون
عزایت در اجمال بودند و صبحگاه که مویک عالم امروز اورنگ نشین
خطه روز با بخت فیروز و طالع ظلمت سوز بتوزک و آراستگی
لایق از منزلگاه مشرق برآمده سمند عزیمت بمیدان آسمان تاخت
و با لشکر عالمگیر نور و ضیا که بتازگی از پیکار هندوی شب تیره
لوا برداشته بود رایت ارتفاع بصوب دار اخلافت گردون برانراخت
شهنشاه عدو بند دشمن گداز باهتزاز عساکر ظفر طراز فرمان داده
بترتیب و تسویه افواج بحر امواج پرداختند و حکم قهرمان جلال
صادر شد که توپخانه همایون را پیش برده مهدای عدو موزی
و آتش افروزی دارند و با اشاره والا فیلان مسعت جنگی کوه توان باتواع
کجیم و جوشن و برگستوان اراسته گشته اقسام اسلحه و ادوات حرب
بر خرطوم پیکر خصم افکن شان تعبیه شد و آن عریده جوان صف
شکن که هریک نمودار کوه آهن بود جا بجا در صفوف اقبال از

چندل مرتحل شده که کوچ متواتر فرموده ششم ماه مبارک نزدیک
 بلشکر آن فتنه پیروزه رسیدند و بفاصله یک و نیم کوه از محل اقامت
 او توقف ورزیدند تا کیفیت حال جنود مخالف و حقیقت عزیمت
 آن فساد کیشان معلوم رای جهان آرای گردد بی شکوه در همین
 روز بعد از اطلاع بر قرب وصول موکب نصرت لوا ترتیب افواج و
 تسویه صفوف نموده با عساکر ادبار بعزم جنگ و پیکار سوار شد و
 از اردو و نگاه خویش قدری راه پیش آمده یصال بسته ایستاد لیکن
 از هیبت جلالت فر و شان و نهیب دورباش شکوه خدیو جهان از آنجا
 قدم جرأت پیش نگذاشته تمام روز از کمال اندیشه و بیم با افواج
 خود که همه مسلح شده بودند دران هوای سوزان و میدان شعله خیز
 بسر برده لشکریان را تعدیمی عظیم کرد چنانچه جمعی کثیر از غلبه
 گرما و فرط تشنگی و قلت آب بهر آب عدم رسیدند و پیمانۀ هلاک
 در کشیدند و هنگام غروب آفتاب که شام ادبارش نزدیک رسیده بود
 رخ از عرصۀ مقابله تافته بمنزلگاه خویش معادلت نمود روشن ضمیران
 بیدار دل اینمعنی را نشان برگشتگی بخت و حشمتش دانستند
 و شگون فرار و ادبار آن رسیده اختر تیره روزگار گرفته فال نصرت و
 فیروزئی این فرازند؛ لواء دولت و بهروزی زدند و چون آن روز
 موکب ظفر مآب در عین شدت گرما و سوزش آفتاب با وجود قلت آب
 پنج کوه طی مسافت نموده بود و صفوف مخالف از جای خود
 حرکت نکرده قدم جرأت پیش نگذاشت لا جرم شهنشاه دانش
 آفرین باقتضای رای دور بین و موابدید درلتخواهان اخلاص گزین
 حرکت لشکر فیروزی اثر پیشتر مناسب ندانسته همانجا توقف

و رندوله خان و قلیچ جفنگخان و جانیداز خان خوبشگی و سید منصور
 خان و رگناته سنگه و اتپور و کیسری سنگه بهورتیه و منکلیخان و عنایت
 بیجاپوری و بازید غرزی افغان و گروهی دیگر از مردان مرد و نهنگان
 عرصه نبرد با او معین گشتند و بهادر خان با جوتی از بهادران مدوی
 جانفشان مثل سید دلاورخان و عزیرخان و هادیداد خان و سوبهکرن
 بددیه و کالی افغان و هزار و پانصد سوار از بندهای منصبدار طرح
 دست راست قرار یافت و خان ددزان با فوجی از دلیران رزم جو در
 دست چپ طرح شد و خواجه عبید الله قراول بیگی با عبد الله
 خان سرای و دولت بیگ برادرش و بهرام ولد قزلباش خان و
 گروهی دیگر از بندهای کار طلب اخلاص شعار و جمعی از قراولان
 و عمله شکار بموجب فرمان به قراولی کمر همت بر میان برداری
 بستند و خدیو جهان سلطان با فر فریدون و حشمت جمشید بر مقال
 رخشده اختر و تابنده خورشید بر سپهر جلالت و فلک رفعت
 یعنی تخت فیل کوه پیکر آسمان منظر جایی گرفته فروغ بخش
 عرصه کارزار گردیدند و بادشاهزاده نیک اختر خجسته شیم محمد
 اعظم را دران اوج برتری و اعتلا در خدمت والا جایی داده قول
 همایون را بفر وجود اشرف زینت بخشیدند و مرتضی خان و
 اصالتخان و دیندار خان و مخلص خان و قلیچ خان و ذوالفقارخان
 و ساداتخان و سزاوار خان و غیرتخان و منعم خان و بکه تاز خان و
 اورنگخان و مقیم خان و دولتمند خان و کنی و خواجه حسن ده

امباب سطوت و صلابت موکب گردن حشمت گردید و مهین شعبه
 دوحه سلطنت گرامی ثمر نهال خلافت بادشاهزاده عالی نژاد
 محمد سلطان را با خانخانان بهادر حیدر حاکم هرول جفود نصرت
 شمار نموده جمعی از بندهای ثابت قدم جان بهار مثل حید مظفر
 خان باره و شجاعخان ولد خانخانان بهادر و لودخان و پردخان
 و اخلاصخان و تهور خان و رشید خان و خواصخان و زبردستان و
 احمد بیگ خان و معمر خان و حید نصیر الدین دکنی و جمال
 بیجا پوری و قادر داد خان و عبد الباقی انصاری و غایت افغان
 با ایشان معین شدند و ذو الفقار خان و صف شکنخان را فرمان
 شد که هر کدام با توپخانه که باهتمام او بود در پیش صف هرول
 قرار گرفته آماده خصم انگنی و دشمن شکنی گردد و سرداری برنغار
 نامزد گرامی گوهر محیط ابهت و نامداری تابان اختر سپهر عظمت
 و کامگاری بادشاهزاده ارجمند سعادت توام محمد اعظم نموده سپاه
 و حشم ایشانرا با اسلام خان و اعظم خان و خانزمان و مختار خان و کار
 طبخان و سیفخان و هوشدار خان و همت خان و راجه اندرسن
 دهندیره و راجه سارنگدهر و چندت پندبیل و بهگونت سنگه هاده و
 سید حسن و اسمعیل خان نیازی و میرت بیگ و محمد صادق و
 نعمت الله ولد حسام الدین خان و ابو مسلم و کرن کچهی و میریز
 مهمند و جمعی دیگر از مردان کار و دلیران عرصه کارزار دران طرف
 تعیین فرمودند و مراد بخش را با نوج و سپاه او در جرنغار موکب
 نصرت آثار حکم صف آرانی شد و سرداری الذمش بعده نوئیزان
 اخلاص دانش شیخ میر مقوض گشت حید میر برادرش و سرزده خان

توپخانه خود را بسرداری برق انداز خان میرانش خویش از دست
راست و توپخانه پادشاهی را که سردار آن حسین بیگ خان بود از
طرف چپ در پیش صف لشکر جای داده از امرای عتبه خلافت
راو ستر سال هاده را که از راجپوتان عمده هندوستان بمزید شجاعت
و دللوزی و فنون سردازی و سپاهگیری امتیاز داشت و ثبات قدم
و استقلالش در معارک رزم و قتال نزد مسلمان و راجپوت معلوم
القبوت بود با سایر عمدها و رؤساء راجپوتیه مثل راجه روپ سنگه
راتهور عم زاده راجه جسونت سنگه که با او هر همسری میخارید و او را
بنظر هم چشمی میدید و بیرم دیو میسودیه و گردهر برادر راجه
بیتهداس کورو بهیم پسر راجه مذکور و راجه شیورام گورو دیگر
راجپوتان نامی جلالت نشان هراول ساخت و از مردم خود دارد
خان قریشی را با زیاده از چهار هزار موار برگزیده و عسکر خان میر
بخشی خویش با سه هزار کس از نوکران عمده و مردم چیده ضمیمه
آن فوج گردانید و سرداری برقرار بخلیل الله خان که از عمدهای
بارگاه خلافت و میر بخشی لشکر پادشاهی بود سفوض داشته ابراهیم
خان خلف علی مردان خان را با دو برادر دیگرش اسمعیل بیگ
و اسحاق بیگ و طاهر خان و قباد خان و سایر تورانیان و رام سنگه
راتهور و غضنفر خان و سلطان حسین واد اصالتخان مرحوم و میر
خان ولد خلیل الله خان و راجه کُشن سنگه تونور و پریتھراج تهانی
و دیگر امرا و منصبداران پادشاهی آن در فوج تعیین نمود و پیر

بیدی و میر ابراهیم توربینگی و آله یار بیگ میر تیزک و خانه زان
 خان و شیخ عبد القوی و جمعی دیگر از بندهای خاص درست
 اخلاص بملازمت رکاب فیروزی مآب اختصاص یافتند و از آنجا که
 بارها در معارک و غا و مهالک همچا که آنحضرت با خصوم و اعدا
 صف آرا گشتند بشجوه معلوم خاطر جهان پیرا شده که فتح و ظفر
 بکثرت سپاه و افزونی لشکر نیست بلکه منوط است بعون نصر و تائید
 آفریدگار و ثبات قدم و استقلال مردار لاجرم از کثرت افواج غنیم
 و افزونی جنود مخالف نیندیشیده دست توکل و توکل بمضمون
 وَ مَنْ يَقُولْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ استوار داشتند و بتوزک و آئینی
 که دیده پذیر جنگ دیده زمانه و چشم کهنه سوار روزگار در هیچ
 معرکه بکارزار سپهداران و توج آریان نامدار ندیده و چه سالار
 خیل انجم و صف آرای معارک این سبز طایم مواکب کواکب را
 هرگز بآن ترتیب و آراستگی بمیدان سپهر نکشیده بود لوائی عزیمت
 بسمت مستقر الخائنات که بی شکوه با عساکر ادبار سد راه بود
 بر افراشتند .

• نظم •

بجنبید آن کوه آهن ز جای • جهان پر شد از ناله گرنای
 به تندی روان شد سپاه گران • که میگفت دریا نکرد روان
 بیشکوه تنه پژه صبح همین روز که هفتم ماه مبارک رمضان
 موافق بیستم خرداد بود چون طنطنه اهقراز موکب اقبال شدید بالشکر
 آراسته خویش بدستور روز بیش سوار شده بعزم مقابله عساکر
 مفسور در هر زمینیکه روز گذشته ایستاده بود صف کشیده ایستاد
 و ترتیب افواج آن سر خیل جیش عفاک و فساد بدین نهج بود که

7 Raw
20 Khordad

لزم استعمال صادر شد که از توپخانه همایون نیز بهادران جنگجو و
 دلاوران شعله خوار آتش امروز رزم و پیکار کردند بمجرد صدور اشارت
 فوری بشارت توپ اندازان و باندازان چالاک برق سرعت و تفنگچیان
 خصم افکن رمح مطوت دست باستعمال آلات توپخانه کشوده در دم
 روی هوا از ابر دود تیره شد و نهنگ خون آشام تفنگ باهنگ جان
 دشمنان بی بنیاد خروشیدن کرد و محیط آشوب و بلا از موج خون اعضا
 بجوشیدن آمد و نهیب صدای صاعقه توپ و آمد و شد تیر شهاب بان
 زلزله در زمین و زمان افکند و گول و بندوق جان شکار مانند زاله در
 فصل بهار بر فرق مخالفان تیره روزگار باریدن گرفت و از طرفین
 جنگ توپ و تفنگ گرم شده رفته رفته آتش حرب و قتال افروخته
 ترو خرمن عمر اعدای از آسیب برق اجل سوخته ترمیگشت
 تا آنکه انواع غنیمت نزدیک رسیده از هر دو طرف تیغ تیز و شمشیر خون
 ریز بقصد پیکار علم گردید و کار ستیز از قاصت فتنه انگیز سفان بالا گرفت
 و زره چشمک زن فاوک بلا و سر کوشی کمان باحادثه بر ملا شد
 پیغام اجل از زبان تیغ بتصریح انجامید و راز سر بسته مرگ از
 تقریر سفیر تیر باعشا پیوست .

• نظم •

بلا باز هنگامه آرای شد • دگر سیل خون دشت پیمای شد

مپا از دوحو تیغ درهم نهاد • زره دیده از بیم برهم نهاد

و حورنغار لشکر مخالف که سرداران چهره بی شکوه و رستمخان بودند
 شوشی و خیرگی نموده نخست و بر روی توپخانه همایون بقدم
 جرات حمله آوردند تفنگچیان برق صولت و شعله خوبان جنود
 دولت پای همت استوار داشته دست بمداغ کشودند و با آتش

بی شکوه پسر خود را بار خنجران که بختاب بهادری و فیروز جنگی
نامور و در سلک اعظم امراء معتبر و سپاهی مسلم مقرب بود در
جرفار باز داشته قاصد خان و سربلند خان و سید شیر خان باره
و مالوجی و پرموجی دکنی و سید بهادر بهکری و مها سنگه
بهادر و عبد القبی خان و سید نجابت و سید منور باره و سید
نور العیان و سید مقبول عالم را با جمیع سادات و اهل جلو و گرز
برادران از بندهای پادشاهی دران فوج معین ساخت و خود با
سه هزار سوار از عمدها و خاصان و مخلصان و مقربان خویش جمعی
از مردم پادشاهی مثل فیض الله خان و خوشحال بیگ کاشغری در قول
قرار گرفته کفور رام سنگه سپهرین خلف راجه جی سنگه را با کیرت
سنگه برادرش و شیخ معظم فتحپوری و جمعی از راجپوتان و سید
باهر خان نوکر خود با ده هزار سوار القمش کرد و دو فوج دیگر
بر زمین و یسار قول قرار داده ظفر خان و فیروز میواتی نوکر خویش
را با سرداری فوج میمنه گذاشت و نگاهداشت میسر به بعد فاجر
خان نجم ثانی که بتقرب و مصاحبت او اختصاص داشت گذاشت
القصه بعد از گذشتن یکپاس روز از کوه اندیشی و بلخردی عزیمت
حرب و قتال مصمم گشته بقصد کینه توزی و فتنه اندوزی استقبال
موکب جلال نمود و در منتصف نهار که آفتاب دولت این فرازنده
لواهی اتبال در اوج کمال و غیر شوکت آن بد اختر تیره روز مشرف
بر زوال بود چون کوکبه موکب ظفر طراز و ماهیچه رایت نصرت
اهتزاز از دور نمایان شد نخست بانداختن بان و توپ و تفنگ نیران
جنگ امروزه هنگامه نبرد گرم ساخت بعد از وقوع این حال بر بلخ

تا ۶۰

؟ باقر

رستمخان هدف تبر قضا گشته گریبان بجنگ اجل داد و سپهر
بی شکوه با بقية السيف روی بفرار نهاد . • نظم •

گریزان شدید آن کرده دایر • چون خجیر و آهوز غرنده شیر

یکی جبهه امکند تا جان برد • کلاه آن دگر تا سر آسان برد

و از دلاوران فوج برنغار نصرت آتار مید حسن بخش از روی اخلاص
و سعادت مندی مصدر ترددات نمایان شد و میفغان تلاشهای

مجاهدانه نمود و غیرت بیدگ و محمد صادق و میریز مهمند کوششهای
پهلوانانه بظهور رسانیده نقد شجاعت و مردی بسکه زخم کامل عیار

ساختند و دارای شکوه نغده پزوه که از رموز و قواعد پیکار و رزم آزمائی
و رسوم و قوانین سرداری و پده آزمائی بهره نداشت از کمال خامی

و بی تجربگی بعد از تیز جلوی رستمخان و پیر بی شکوه خود
نیز متعاقب آنها با فوج قول و القمش بصرعت تمام روی بروی

توپخانه و هراول لشکر منصور روان شد و هراول خویش را زیر کرده
از توپخانه خود در گذشت و چون به توپخانه همایون نزدیک شد

از بیم آسیب آن دریای آتش زورق طاقش در گرداب اضطراب افتاد
و دیده جنگ ندیده اش از صدمه توپ و تفنگ و بان ترسیده تاب

ثبات نیاورد و از آن سمت منحرف شده بجانب دست راست خود
میل نمود ازینجهت هراول آن خیل ادبار را در ابتدای کار و اول

جنگ و پیکار با هراول لشکر ظفره پیرا که در عقب توپخانه صف
آرا بود اتفاق آویزش نیفتاده با فوج مراد بخش که جرنگار موکب

نصرت شعار بود رو برو شد و خلیل الله خان نیز با سپاه برنغار
حمله آورد و جنود اوزبک که با او بودند دست جرات بجنگ تیر

پیکار و گرمی کارزار کیفیت کرد ناز در عین مطمح خاک بآن باد
 پیمایان بی باک نمودند درین اثنا یکی از فیلان سره فوج رحمتخان
 بضرب بادلیج از پای در آمد و صدقات جانگزی توپ و تفنگ و بان
 رخنه در بنای ثبات و زلزله در احاس حیث آن باطل ستیزان افکند
 و چون دیدند که این طرف از کمال استحکام توپخانه خلل پذیر
 نیست ترک کوشش نموده ناگهان ادبار بسمت برنغاز موکب
 ظفر شعار تافتند و بقوچ بهادر خان که طرح دست راست بود و از
 غایت کار طلبی بسیار پیش رفته بجنب هراول لشکر منصور
 پیوسته بود بروزده بجنگ و پیکار پرداختند خان مذکور بمذاقعه
 آنها در آمده اسبه نهایت مرتبه تلاش و چاهگیری بود بتقدیم
 رمانتید و زخمی برداشت و حید دلاور خان و هادیخان از
 همراهان او قدم جرأت و جلالت اتش در بدلیزری و دلاوری چهار
 معاد با بگل کرده شهادت پیراستند و بعد از ژد و خورد بسیار و کشتش
 و کوشش بی شمار چون فوج غنیم عظیم بود دفع آنها بشعی این
 گروه صورت نه بصت و نزدیک بود که پای ثبات و قرار مجاهدان
 میروز مند لغزش پذیرد درین اثنا اسلامخان با بهادران فوج برنغاز
 از جانب یمین در آمده با مخالفان ادبار قرین مردانه و از بجنگ
 و پیکار در آویخت و عمده نوئیقان اخلاص کفش صفات شمشیر
 میروز نیز بانوچ التمش خود را رسانیده بیروز بازی شهادت و
 بودلی و بدلیزری اقبال این مورد تاییدات ازلی سلک جمعیت اعدا
 از هم گسیخت و خاک معرکه بخون بسیاری ازان جسارت کیشان
 بی باک بر آویخت و درین آویزش مردانه و دار و گیر رسمانه

هر لحظه چمن چمن گل زخم بر جگر اعدا میشکفت و بر ضرب دست مبارزان هر لحظه قضا صد اتوبن میگفت تیر منقر شکاف دلیران خصم افکن از چار آینه و جوشن چون خطوط شمع بصر از عینک روشن میگذاشت و انسون حیدله و تدبیر دشمنان گزند سینه مارستان را مانع نمیکشت • • نظم •

زبیداد تیغ جدائی فکن • سر از تن جدا ماند و تن از کفن دور شمشیر هرجا که میشد علم • چو منقراض میدوخت تیرش بهم جدا با زره دستها مو بمو • چوداسی که یک ماهی افتد درو شد از تیغ بیداد در یک نفس • هر از مرغ اراج این نه قفس حاصل که مبارزان فیروزی اعلام را با معاندان تیره سر انجام جنگی در پیوست و نبردی روی داد که چرخ بیداد گراز فتنه سازیهایی خود اندیشیده از صدمه انقراض بهادران خون آشام چون بید برخوشتن لرزید و شهوار فلک تاز خورشید که در انوقت بسعت الراس جفود اقبال رسیده بود از بیم آشوب آن عزمه هواناک در هبوط از اوچ املاک تعلل و تأمل می ورزید درین نبرد مرد آزما مرتضی خان بجوهر شهابت و دلوری صدر ترددات مردانه گردیده بزخم شمشیر پیکر شجاعت را زیانت بخشید و ذوالفقار خان نیز در مراتب گبر و داز با مخالفان تیره روزگار داد سعی و کوشش داده بنافذ زخم و خسار مردی برانروخت و دیندار خان جوهر جلالت و کار طلبی نموده زخمی برداشت و غیرتخان و الله یار بیگ میر توزک تلاشهای سپاهیان و چپقلشهای بهادرانه بظهور رسانیدند و اگرچه بهادران فیروز مند و ملازمان رکاب نصرت پیوند داد مردی و دلوری دادند

کشودند مراد بخش قدم ثبات افشردند بمداغنه و کارزار در آمد و
بعد از کوشش بسیار و آویزش بیشمار که چند زخم تیر برداشته بود
پای قرار و مردیش لغزش پذیرفته بعقب رفت و مقارن اینحال
حضرت شهشاهی روی فیل ظفر پیکر آسمان تمثال که سپهر
خورشید دولت و اقبال بود بسمت دارایی شکوه باطل پزوه گردانیده
عساکر منصور و قول همایون نیز بجانب او میل نمودند و درین اثنا
راجپوتان جهالت کیش که مراد بخش را هزیمت داده از رزم او
وا برداشته بودند رخش تهور و جلالت بر انگیخته و رشته پیوند تعلق
از گوهر جان گسیخته بر قلب موکب ظفر لوا تاخندند دلبران نصرت
نشان و بهادران قدری جانفشان که جانبازی در راه خدیو حقیقی
و خداوند مجازی پیرایه مباحات و سرانرازی میدانستند و میدان
رزم در خدمت ولی نعمت صورت و معنی محفل بزم میشناختند
چون بفر جلالت نشان و حسن ثبات قدم و استقلال شهشاه جهان
پشت همت قوی دیدند دست جلالت از آستین سعی و کوشش
بر آورده بصدقه تیر و تفنگ و بان و ضرب تیغ و طعن شان بدفع
مخالفان پرداختند و دهمدم از نشاء باد دلدھی و دلداري
خدیو گوه وقار در مراتب جانبازی و گیر و دار سرگرمتر شده
بتلاشهای مردانه و حملهای متواتر رستمخانه جوهر شجاعت و بهالت
خویش اشکار می ساختند بیاد حمله مجاهدان سرهای دشمنان
از نهال قامت شان چون برگ رزان از باد خزان میریخت و بجزر
بازوی اقبال خسرو مالک رقاب تار بود حیات خصم بد مآب
مانند رشته بی تاب از هم می گسیخت از آب تیغ بهادران

چون بهادران اودات نشانرا ازان جسارت و سوادب عرق حمیت
و غضب بحرکت آمده بود ضبط خود نتوانستند نمود و عذاب تمالک
و تماسک از دست داده او را از پای در آوردند بحسان الله نهایت مرتبه
تقدس ذات و الا نهاد و رحم و مروت خدا داد اینخدیو کشور باطن
و ظاهر و فرمان روی اقلیم صورت و معنی را بیدار دلتان هوشمند
از اینجا قیاس توانند کرد که آن قسم بد اندیش تیره اختری که
بجرم جسارتش قتل عام کشوری و باتش شرارتش سوختن لشکری
گنجایش داشت و بارتکاب این جنوات و شقاوت آسمان و زمین از
وجودش دلتنگ و خاک تیره را از خون او رنگ بود بمقتضای
کرم ذاتی و تفضل جبلی اعدام و اهلاکش روا نمی داشتند و همگی
همت قدسی حیات بر حفظ بنیان حیاتش می گذاشتند زهی
شهشاه مروت کیش رحم گستر و خدیو فتوت آئین عفو پرور که
قهرش با مهر انباز و غضبش را لطف دمساز است مخالفان کینه
خورا همه وقت از حسن نگوئی و لطف خوش خویش احباب رجوع
آماده است و دشمنان پر خاشجورا در عین جنگ از میامن بخشایش
و رافتش در صلح بر رخ گشاده ایزد بیهمال این شایسته بخش و مزار
اقبال را که ذات قدسی نزدش مطلع انوار جلال و جمال و طینت
روحانی نهادهش مظهر آثار فضل و کمال است پیوسته بنیروی
توفیق بر اعدای دین و دولت مظفر و میامن اطف و قهرش را
رونق افزای و پندرایه بخش هفت کشور دارا بالجمله دارا بی شکوه
بمد از مشاهده اینحال و اطلاع برگشته شدن رستمخان و روسترخسال
و دیگر عمدهای راجپوتان که در ارتکاب این فتنه و پیکار اعتضاد و

و کار نامه مبارزت و رزم آزمائی برطاق بلند صردی و مردانگی
 نهادند لیکن از راجپوتان ضلالت شعار جهالت منش نیز تپهرهای
 عظیم و جلالت‌های غریب بوقوع پیوست چنانچه راجا حرمال هاده
 و راجه سنگه راتهور و بهیم پهر راجه بیت‌لداس کور و راجه میورام
 برادر زاده راجه مذکور و جمعی دیگر از دلیران و نام آوران آن گروه خدایان
 پرتوه از تیره بختی و بدرکی راه خیرگی پیموده بهایمردی جرأت
 و دلیری بقول همایون بمیار نزدیک رسیدند و بروفق مضمون •

• بیت •

چو پروانه خود را ژند بر چراغ • نمیرد چراغ او بمیرد بداغ
 حوی آسمان هر که انداخت تنگ • شکست سرش رخ بخون کرد رنگ
 چو خواهی که گیری نبدستان ز شیر • پرو بیشتر ماتم خود بگیر
 خیال محال آن فرقه ضال صورت نبسته و نقش کج اندیشی آن
 بدکیشان در صحت نه نشسته بدالالت تیغ بهادران نصرت شیم ره نور
 دلی عدم و شعله افروز نار جهنم گردیدند و راجه روپ سنگه راتهور
 از کمال جهل و محال طلبی بر همه آن گمراهان یکم تهور و غرور
 پیشی گرفته بفیل فلک شکوه سواری اشرف که بسان کوه از گران
 قدری و بار قرار وثبات شهشاه دنیا و دین لغو ممانت بر زمین
 انداخته بود رسانید و پیاده شده در پای فیل مبارک آثار جلالت
 و بی باکی بظهور آورد و خورشید سپهر خلافت از او چ رفعت و اقبال
 تماشای جرأت و تهور آن جاهل بدسکال میفرمودند و از کمال صروت
 منشی و تقوت پروری و مشاهده جوهر دلیری و دلوری او ملازمان
 و کتب دولت را از قصد هلاک آن بی باک منع می نمودند لیکن

قدم بهره نداشت و نقد حیات مستعار را با وجود این تنگ و عاز
 مستقم می پنداشت پیش ازین تاب مقاومت نیاورده یکام ناکمی
 راه ادبار پیش گرفت و سپهر بیدشکوه نیز در اثنای گریز باو پیوسته
 رفیق طریق نکبت و خذلان گردید و نسائم نصر و تایید از مهب
 عفتیت و اعزاز ایند کامبخش کارساز بر شقه رایت ظفر طراز وزیده
 اعلام شوکت معاندان شقاوت شعار بر خاک ادبار نگولسار شد و
 منهی بخت و سرورش توفیق پیام بهروزی و مزده فیروزی بگوش
 هوش اولیای دولت رسانیده صدای کوس فتح و شاد بانه نصرت
 باوچ اقبال رسید و بعد ازان چنان فتح نمایانی که هوا خواهان این
 سلطنت خدا را یقازگی در اجن ^(۲) روی داده هنوز تیغ بهادران
 فیروزی او از خون فامد اعدا رنگ داشت و جراحت زخمیان عرصه
 وغا از بخیه و مرهم بالقیام نگرائیده بود مجدداً از فیض بهار فضل
 ربانی اینقسم گلی فتحی در سرابستان حشمت و کامرانی شکفت
 و نسیم لطف و مرحمت سبحانی دگر باره گرد ملال از ساخت
 خاطر اخلاص کیشان خیر اندیش رفت * * بیت *

قرین شد بهم این در فتح قریب * چو نصر من الله فتح قریب
 و درین فبرد خضروی و مصاف سلطانی چندان خرمن عمر اعدای
 بدسکال بباد فنا رفت و از هر صنف و گروه آن قدر خلق ازان جیش
 بیدشکوه بر خاک هلاک افتاد که صف آرایان معارک وغا و کار آزمایان
 موافق هبجا مثل آن کم نشان توانند داد و خامه لشکر نویس

استظهارش بانها بود و باعتماد شهامت و پایداری آن جلالت کیدش
جهالت منش طریق نساد و راه مفاد می پیمود دمی چند ایستاده
بقدر کوششی نمود و درینوقت محمد صالح دیوانش که او را خطاب
وزیر خانی داده بود و جمعی دیگر از مردم عمده نامی آن فتفه
جو مثل سید ناهرخان پاره که از سرداران خوب او بود و یوسف
خان برادر دلیر خان که افغانان او را از یک جوان دلاور و در سراتب
مهاجگری ثانی اندین مهین برادرش می شمردند از آب تیغ
مجاهدان شهامت پرور شربت هلاک چشیدند و مقارن این حال
چند بان متواتر از توخانه که در رغب همایون بود بفرج قول و
اطراف فیل حواری او رسیده بود رجیم جهل و غرور که در نهاد پرشر
و شوران بلخورد مغرور نمکن داشت از بیم آسیب آن سهام آتشین
که مصداق کریمة [وَ جَعَلْنَا رَجُومًا لِلشَّاطِطِينَ] و هر یک شهابی
نائب در قتل و رجم مخالفان شیطننت آئین بود راه فرار پیمود
و با آنکه هنوز جمعی با او بودند و کار نبرد و پیکار با آخر نرسیده بود
تزلزل در بناء صبر و سکونش انداده از غایت هراس و بیداری از
فیل فرود آمد و بی سلاح و بیراق با پای برهنه بر اسب سوار شد
ازین حرکت و اضطراب بی هنگام لشکر نکبت اثرش که از صدمه
انتقام بهادران فیروز مند بکام انهزام ایستاده بودند پراگند و پریشان
شده راه فرار پیمودند و در انقای اینحالت یکی از خدمتگاران
نزدیک او که ترکش بر میانش می بست هدف تیر قضا گشته از
پا در افتاد و از وقوع این حال یکباره مورد رعب و خوف گردیده چون
از جوهر شجاعت و مردانگی و پدیرائی شهامت نفس و ثبات

خاک هلاک افتاده راه عدم پیمودند و اینهمه سرداران و سپه سالاران
 که نظیر شان بر روزگاران بهم نتواند رسید بقدر رفتند و از رؤس محاسن
 نصرت قرین غیر اعظمخان که بعد از فتح از غلبه حدت هوا و شدت
 گرما جان بجان آفرین سپرد و عیسی بیگ مخاطب بمزاور خان و
 هادیداد خان و حید دلاور خان دیگر کسی عرض تلف نشد و آمیب
 زخم جز بهادر خان و ذوالفقار خان و مرتضی خان و دیندار
 خان و غیرت بیگ و محمد صادق و ممریز مهمند بدیگری از
 عمد های نرسید و از فوج مراد بخش غریب داس حیدر په
 وانا راجسنگه و سلطان یار پسر همت خان قدیم و حیدر شلیخ باره
 و چندی دیگر نقد جان در باختند با جمله دارا بیشکوه رسیده بخت
 تیره ایام پس از انهزام از غایت رعب و هراس و نهایت دهشت
 و اضطراب چون سیماب هیچ جا قرار نگرفته با چپهر بیشکوه پسر
 خورد و چندی از نوکران سرانیمه و هراسان بجانب اکبر آباد شتافت
 و بصد تگ و تاز قرین بخت تا کم و طالع تا ساز فزدیک بوقت
 شام که روز دولت و حشمتش بانجام رسیده بود با دلی شکست
 خورده جنود یاس و حرمان و خاطری غارت زده لشکر خون و
 پریشانی خود را بمستقر الخلافه رسانیده بمنزل خویش که سعادت
 و انبال از ساخت آن رخت کشیده بود و عناکب نکبت و خذلان برزادایای
 آن تنیده در آمد و از مرط خجلت و شرمساری در آن غمخانه بروی
 آشنا و بیگانه فراز کرده رو بکسی نغمود و از کمال انفعال و تشویر
 و ملحظه توبیخ و تعدیر بخدمت حضرت اعلی نیز نرفته تا سه
 یاس شب در نهایت ترس و بیم انجا بسر برد و چون از نهیب

و هم و قیاس زبان بتعداد آحاد آن نتواند کشاد و با آنکه شهنشاه جهان
از کمال نفوت منشی لشکر گریخته را حکم تکامشی نفرمودند ازان
معرکه انبال تامستقر الخلافت اکبر اباد که ده کرده مسافت بود از
گریختگان و بقیة السیف عساکر بهرام انتقام در هر چند گام تنی چند
از زخمهای منکر و غلبه حرارت هوا جان بجان آفرین میپرد و برخاک
ادبار و خاکساری افتاده بودند و جمعی دیگر بشهر رسیده از
شهر بند حیات راه عدم پیمودند و از بندهای روشناس پادشاهی
بغیر از نریقی که نام برده شد گروهی دیگر علف تیغ مجاهدان
موکب فیروزی نشان گشتند از انجماء اسماعیل بیگ و اسحاق
بیگ پسران امیر الامرا علیمردانخان و شیخ معظم فتحپوری و
خواجه خان و حاجی بیگ و اسفندیار بیگ و عاشق بیگ گرز بردار
و سید با یزید و گمان سنگه هاده بودند و از مردم عمده دارا پیشکوه
سوی آنچه مذکور گردید شیخ خان محمد برادر داود خان و کیسری
سنگه راتهور و مهدی بیگ ترکمان و سید اسمعیل بارهه و سید
کمال الدین بخاری و ابراهیم بیگ نجم ثانی و شیخان سنگه راتهور
و سید فاضل بارهه بودند و از سرداران و نوکران فاسی او که درین
جنگ از آسیب نازک اجل جان برده بودند کم کسی بود که
زخمی برنداشته باشد تا بقایبان آنها و سایر الناس چه رسد و از
بدایع آیات بیذات اقبال این مورد الطاف ذو الجلال آنکه درین
قسم جنگی که ایفقدار امرای فی شوکت و راجهای والا رتبت که
هر یک صاحب طبل و علم و مالک خیل و حشم بودند و در صوبه
و ولایتی ازین مملکت سپهر مسحت ریاست و حکومت می نمودند بر

خزانه و جواهر و مرصع آلات و کارخانجات و فیلق و امپان و مائر
اسباب حشمت و تجملش در اکبر آباد مانده باو نرسید • بیت •
زرد سیم و مالش بذاچار ماند • چمن بی خس و گنچ بی مار ماند
از دولت عاریت تافت رو • فلک داده خویش بگرفت ازو
و پاره دیگر در جنگ گاه و برخی در شهر بتاراج حادثه رفت و بشاست
نفاق و عذاب و اصرار در خصوصت و افساد و نشنیدن نصایح هوش
افزا و مواعظ سعادت پیرای والد ماجد قدسی نژاد دولت و شوکت
چندین ساله بباد فنا داد و بدست کردار نگوهیده برق افروز خرمن
بخت و اقبال گشته رو بوا دی آوارگی را دبار نهاد و آنچه از شرانگیزی
و بدخواهی برای این برگزیده الهی اندیشیده بود بیرون مضمون
کریمه [وَلَا يَحْقِيقُ الْمَكْرَ السَّيِّئَ إِلَّا بِأَمْرِهِ] خود مورد آن گردیده هم درین
مکافاتخانه اعمال بدسگالی و تباه اندیشی خویش را کیفر و پاداش
بسر داد و مزرع کردار و کشته نیت بدش از موسم جزاء آخرت
در همین نشاء صورت درود چنانچه سرانجام حال آن بد فرجام
بتقصیل و تمزده کلک حقایق ارقام خواهد گردید • بیت •
ز اندیشه خام آن کج نهاد • سر و افسر و جاه برباد داد
تهی بود مغزش از آن چون سب • بدست خود انشود خود را گلو
شرارت بود چون شرر خانه موز • شود تیره دل عاقبت تیره روز
چکار آید از دست بدکیش را • بجز آنکه آتش زند خویش را
القصة شهنشاه نصرت نصیب فیروزی لوا بعد از هزیمت یافتن
اعدا و حصول این فتح صورت پیرا که از مهین بخششهای ایزد
جهان آفرین و بهین مطایب دادر تفصل آئین بر هوا خواهان

مطوت عظمت و جلالت این خدیو شیر صولت رستم صلابت بمرتبه
 رعب برو مستولی گشته بود که از سایه خود میروید و از درو دیوار
 وحشت داشت دل بیقرارش پیش ازین دران هر منزل ادبار قرار
 نگرفته و آخر شب مذکور عزم قرار نمود و زوجه و صبله و بعضی
 دیگر از پردگیان را رفیق طریق آذارگی ساخته و برخی از جواهر
 و مرصع آلات و باره اشرفی و طلا که دران اضطراب و سرانیمگی
 دست قدرتش بآن رسید همراه بر داشته با سپهر پیشکوه و معدودی
 از نوکران که همگی دوازده سوار بودند در حجاب ظلمت لیل از
 مستقر الخلافت اکبرآباد بصمت دهلی رهگرای رادی ناکمی
 گردید و چون لشکر شکسته و سپاه از هم گسسته اش که بپایمردی
 قرار از شکار شاهین اجل بسته بودند بعضی زخمی و برخی از
 آسیب شدت گرما خسته بودند و اکثر مراکب و دواب و خیمه و
 پرتال شان عرضه تلف گشته بود آنشب بغیر آنمعدود دیگر کسی
 با او رفاقت نکرد و صباح آن باره مردم با بعضی ما محتاج بار
 رسیدند و تا دو سه روز دیگر جمعی از سپاه و لشکریانش متعاقب
 رفته بلا می پیوستند تا آنکه قریب پنجاه هزار سوار بار صاحب شد
 و بعضی کار خانجانش نیز رسید لیکن بیشتر نوکرانش جدائی
 گزیدند و بدالات بخت و رهبری سعادت روی ارادت بعینه اقبال
 آورده اختیار بندگی درگاه آسمان جاه حرمایه شرف و مباحات
 ساختند و شهنشاه فتوت کیش صروت پرور همه را در مهاد امن و آمان
 و ظلال لطف و احسان جای داده هر یک را بمقتضای شایسته ثر
 و مواجبه انزول قرار از آنچه پیش او داشت نواختند و همچنین اکثر

بر پیشگاه ضمیر حق اساس جلوه ظهور نموده بود بشرائف عوطف
و جلال الطاف بادشاهانه نواختند و هر کس را در خور رتبه و قدر و موافق
پایه و حالت کامیاب مواهب و مکارم ساختند و زخمیان عساکر گردون
مائر را مرحمت خسروانه مرهم گستر آمد و شهدا و کشتگانرا نوازش
بادشاهانه از خاک بر گرفت و روز دیگر با فریزدانی و تائید آسمانی
ازان حر منزل نصرت و کامرانی که بر اعداء دولت ابد مقرون بد
شگون و بر اجداء سلطنت روز افزون فرخنده و همایون بود رایت
ظفر پیکر بشکارگاه سموکوارتفاع یافته عمارات فیض انین آن سرزمین
دلنشین که برکنار آب جون واقع است بیدم قدوم نصرت پیرا رونق
و صفا پذیرفت و درین روز خجسته معذرتنامه مشتمل بر صورت
حال و اعتذار وقوع صف ازائی و قتل که باعث و بادی آن دارا بیشکوه
ببخرد مغرور بود و جنود منصور بحکم شرع و فتوای عقل در اقدام
بران مغرور نگاشته کنگ ادب دانی و طرز شناسی ساخته بخدشت
حضرت اعلیٰ فرستادند و درین تاریخ محمد امین خان خلف
معظمخان که بقدم عبودیت و اخلاص بر سائر بندهای عتبه خلافت
سبقت جسته بموکیب جاه و جلال شتافته بود کامیاب دولت
آستانبوس گشته مورد انظار عنایت گردید و بمرحمت خلعت خاص
و باضافه هزاره سوار بمنصب چهار هزاره سه هزار حوار
سر بلند پی یافت و روز دیگر که دران منزل فیض پیرا مقام بود اعتقاد
خان ولد یمین الدوله آصفخان مغفور و جعفر ولد اله وردیخان و غضنفر
خان برادر او و فاخر خان نجم ثانی و جمعی دیگر از بندهای
جناب خلافت از شهر رسیده باسلام صد سینه نایه سعادت بر

این دولت ابد قرین بود سپاس الطاف و مواهب و هاب حقیقی
 بجای آورده جبین عبودیت و نیازمندی را از سجود درگاه کبریا
 بپایان رسانید و سعادت و سرمدی بخشیدند و با انواع ظفر اعتصام
 بآرامیدگی و توکل تمام در عقب مخالفان برگشته بخت تیره
 سرانجام روان شدند و بمنزلگاه اعدای که اگرچه بجاروب غارت و تاراج
 حادثه رفت و روب یافته بود اما هنوز خیمه دارا بیشکوه برپای
 بود شرف نزول ارزانی داشته تا رسیدن اردوی معلی و دولخانه والا
 در خیمه او بسر بردند و امرای رفیع القدر اخلاص شعار و نوئیان
 سعادت منش ارادت دثار و سائر عمدها و ارکان دولت پایدار
 تسلیم مبارکباد نموده آداب تهنیت این فتح خداداد بقدیم
 رسانیدند و مورد انظار تحسین و آئین شهنشاه زمان و زمین گشته
 زبان عبودیت بدعا و ثنا کشودند و مراحم بادشاهه پرتو تفقد بحال
 مراد بخش که زخمی چند برداشته بود گسترده بچرب نرمی مرهم
 لطف و نوازش تدارک جراحتهای او فرمودند و جراحان مهارت
 پیشه و اطباء صائب تجربه و حدس بمعالجه و مداوا گماشتند و بعد از
 رسیدن اردوی نصرت قرین که برق لمعان قبه بارگاه اقبال بسپه خیمه
 افلاک رسید و سراق عظمت و جلال و سایبان حمایت بر پیشگاه
 ایوان کیوان کشید دولخانه همایون را بفر نزول اشرف صهیط انوار
 عز و شرف ساخته بمرام صابخشی و عطا گستری پرداختند و نظر
 توجه و مرحمت باحوال امرا و بندها انگنده جمعی را که درین مرد
 آزمای نبود خصروی و فیروزی مصاب سلطانی مصدر کوشش و
 جانفشانی گشته جوهر مردی و شجاعت و گوهر اخلاص و ارادت شان

و جهان پیرای این جوهر تیغ جهان کشائی بچشم نطانت و بصیرت دیدند و اولیای دولت و هوا خواهان سلطنت از ظهور این لطیفه بشارت انزا نوید فتح های تازه و نصرت های بی اندازه بگوش فرامت و هوشمندی شنیدند و بالجمله درین تاریخ طاهر خان و قباد خان و فیض الله خان و سر بلقد خان و نوازش خان و جمعی دیگر از بلدهای بارگاه خلافت برهنمونی طالع احراز دولت آستان یوس نموده بعنایت خلعت مباهی گردیدند و چون درین وقت که عساکر گردون مآثر در ظاهر شهر نزول اجلال فرموده بودند اهل مستقر الخلافت را فی الجمله تذبذبی باحوال راه یافته جمیعت خاطر و اطمینان قلب حاصل نبود و نیز بمسامع اشرف رسید که نوکران سرک بخش که از عدم ضبط و نسق و کمال بی پروائی او خود سر بودند و هر جا میر رسیدند دست تعدی و تطاول بعرض و ناموس مردم دراز مینمودند از جسارت پیشگی بعضی طریق خلاف حکم پیموده بشهر در آمدند و شیوه عتف و ستم و مردم آزاری آغاز نهاده شورش انزائی میکنند و ممکن بود که از بی اعتدالی آن گروه که اکثر ادبش و ازال بودند آشوبی در شهر بهم رسد و هنگامه فساد گرم شده در آسایش و آرامش خلائق فتوری روی نماید رای عالم آرای خدایو ظلم گاه عدل پیرا بحکم کمال نصفت و رعیت پروری و وفور رافت و معدلت گستره چنان اقتضا نمود که رخشنده اختر برج سلطنت گرامی گوهر درج خلافت پادشاه زاد و الاقدر محمد سلطان را بایکی از عمدهای بارگاه دولت و جمعی از مواکب بهرام صولت بشهر فرستند تا بضبط و ربط آن

10 Sam

نور منزل

انرو خندند و بعنايت خلعت رتبه امتياز اندوختند و دهم ماه مبارک
 موكب ظفر البر در طان رايت خديو مريد مظفر از سموكر باهتزاز آمده
 ساخت باغ دلگشاي نور منزل كه در ظاهر معتبر الخلافت واقع
 است از نزول همايون نيق اندوز گشت و حضرت اعلي بعد از وقوف
 اين احوال بر كيفيت بطلان و بطل اعلي و حقيقت بيدولتي و ناقبلي
 دارايشكوه ناخلف ادبار بنزوه كه بي بهره جوهر عقل و دانش و نخل
 بي ثمر گلشن آفرينش بود في الجملة اگهي يافته مجدداً پذيروي
 بازوي بخت و اقبال اين دست پرور تائيد ايند بيهمال تيقن
 و وثوق حاصل نمودند و قدسي صحيفه در جواب معارفنامه خديو
 جهان مرقوم كلك گوهر افشان ساخته مصحوب فاضلخان مير اسان
 فرمادند و سيد هدايت الله صدر را نيز بر فراقت خان مذكور
 دستوري دادند و بر موجب حكم اعلي آنها باغ نور منزل آمده
 دولت اندوز ملازمت اشرف گشتند و بعد از گذرانيدن آن صحيفه
 شرافت پيرا و گذارش مقدماتي كه با بلاغ آن مامور بودند بعنايت
 خلعت كموت مباحات پوشيده رخصت معاودت بخدست اعلي
 حضرت يافتند و فردي اين فرخنده روز دگر باره فاضلخان و سيد
 هدايت الله با مر حضرت اعلي بعينه والا رسيده پيام عاطفت
 رسانيدند و بقبضه شمير موسوم بعالمگير كه آنحضرت مصحوب
 آنها ارسال داشته بودند بخدست همايون گذرانيدند همانا اينمعني
 در نفوت بالهام ملهم غيبي از آنحضرت بوقوع آمد و بهروزي و
 خجسته نالي را آيتي تازه چهره ظهور بر انروخت آگاه دلاور ديده ور
 و دور پيگان دانش پرور از بارقه آن پلارك اقبال فروغ عالمگيري

11 Sam

نشان شد و خدیو زمان جواب مطلب بمواظبت فاضلخان بخدمت
 اعلیٰ حضرت پیغام نموده خلیل الله خان را بذابر بعض مقتضیات
 مصالح سلطنت و جهان بانی در ملازمت اشرف نگاهداشتند و
 میرمیران خلف خان مذکور و مالوجی دکنی و جمعی دیگر از
 ملازمان مدۀ خلافت دولت ملازمت یافته خلعت سرنزاری پوشیدند
 پانزدهم قاضی خان و احد خان بخشی دوم و ناصدار خان و ظفر خان
 و حید شیر خان باره و حسین بیگلخان و عهد الفبی خان و جمعی
 دیگر از بندهای آستان خلافت به تقبیل عقبه اقبال سر بلند گشته
 بمرحمت خلعت تشریف امتیاز پوشیدند و چون مهمات چکله
 مترا که قبل ازین باقطاع دارا بی شکوه تعلق داشت درین وقت
 از تفرق سپاه و مردم او که بنظم و نسق آن قیام مینمودند مختل
 و نامنظم شده بود و مفسدان واقع طلب آنجا سر یفساد برداشته
 طریق بغی و عصیان پیموده بودند رای ملک آرای خدیو جهان
 پرتو التفات به پرداخت آن انگنده جعفر ولد الله وردی خان را
 بفوجدار ی و نظم مهمات آن چکله و تادیب مفسدان آن سرزمین
 تعیین فرمودند و بعنایت خلعت و فیل باصافه فیل و از اصل و
 اضافه بمنصب سه هزار ی سه هزار سوار ازان جمله هزار سوار دو
 اسبه و سه اسبه نواخته از پیشگاه سلطنت رخصت نمودند هفدهم
 بادشاهزاده عالمیقدر والا تبار محمد سلطان را فرمان شد که بشرف
 ملازمت اکسیر خاصیت جد بزرگوار استعمااد یابند بادشاهزاده والا
 نژاد بموجب حکم لازم الانقیاد داخل قلعه مبارک شده از روی توره
 و آداب چنانچه از شهشاه فلک قدر مالک رقاب مسترشد گشته بودند

سه ۱۵

مستند

سه ۱۷

مرکز خلافت کما یزنی قیام نموده نوید جمیعت و امنیت یکافه چپاه
 ورعیت رسانند و مردم را از بیم تعرض و تعدی مطمئن خاطر
 گردانند بنابراین بادشاه زاد^{۱۲} والا تبار و خانانان بهادر سپه سالار
 دوازدهم ماه مذکور بفرمان همایون با فوجی از جنود قاهره داخل
 شهر گشتند و مؤمنان امن و امان و نوید لطف و احسان شهشاه زمین
 و زمان باهل مستقر الخلاقه رسانیده در صدد بند و بست شهر و ضبط
 و نسق احوال مردم شدند خلائق را از انتشار صیت معدلت و
 افضال خدیو جهان نوید بهجت و خوشدلی بگوش جان رسید و
 خاطر پریشان اهل شهر از دست انداز لشکر تفرقه و تشویش بر
 آورد و درین تاریخ خسرو بهرام پسران نذر محمد خان و محمد
 بدیع پسر خسرو بن نذر محمد خان و توبیت خان و خواجه
 عبد الوهاب ده بیدی و جمعی دیگر از بلند های عتبه خلافت
 باسلام سده سپهر رتبه هر بلند گشته بعنایت خلع فاخره قاصت
 مباهات امر اخفتند چهاردهم عمده اسرای بلند مکان خانجهان مهین
 خلف یمین الدوله آصفخان مغفور که حضرت اعلی بعد از استماع
 خبر هزیمت یافتن دارا بی شکوه باغواهی آن فتنه پزوه و انصاف
 جمعی از ارباب غرض ادرا دستگیر کرده مقید ساخته بودند و پس
 از دو روز که صورت بیگناهی آن خان والا مکان بر خاطر انور پرتو
 انگن گشته بود ادرا از قید رهانیده بتلذیم عتبه جلال ظلمت زدای
 اختر بخت گشته مشمول عواطف بدکوران شهشاه جهان گردید و
 عمده الملک خلیل الله خان که حضرت اعلی ادرا با فاضلخان برای
 مطالبی و گزارش پیدای فرستاده بودند ناصیه های آستان سپهر

زمره اهل قلم و ارباب محاسبات جبهه سالی عتبه علیه گشت و
 برخی از مراتب ملک و مال که درین مدت انواع مقور و اختلال
 بقواعد آن راه یافته بود معرض اشرف این واقف رسوم سلطنت و
 فرمان روائی و دانای اصرار خلافت و جهان پیرائی رسانیده دران
 ابواب باحکام کرامت نظام که امور دین و دولت و مهام ملک و
 ملت را سرمایه رونق و انتظام بود مامور و مستقر شد گردید و از
 غرق این ماه مبارک اثر که در معنی غرق شهر نصرت و ظفر بود
 تا این تاریخ میمنت گستری جمعی نذیر بمراحم و عنایات شهنشاه
 عدو سوز دوست پرور کامیاب و بهره ور شدند از انجمله تابنده گوهر
 محیط حشمت گرامی ثمر فہال خلافت بادشاه زاده والا قدر محمد
 سلطان بمرحمت جیفه و خلجہ مرصع با علاقه مروارید و دو زنجیر
 فیل نوازش یافتند و از خزانه مکرمت و احسان شهنشاهانه پیست
 و شش لک روپیه بمراد بخش عطا شد و خانخانان بہادر سپہ سالار
 کہ بمنصب ہفت ہزاری ہفت ہزار سوار سرفراز بود مجموع
 تابیدان او دو اسب و سہ اسبہ مقرر گشت و زبدہ نوینان درست
 اخلاص شیخ مدیر بعنایت خلعت خاص اختصاص یافت و شجاعت
 خان خلف خانخانان کہ بمنصب سہ ہزاری دو ہزار سوار مرہندہ
 داشت بمنصب پنج ہزاری پنج ہزار سوار کامیاب عنایت و رعایت
 بادشاهانہ گشتہ مخاطب بخان عالم گردید و تنج جنگخان باضافہ
 پانصدی پانصد سوار بہ منصب سہ ہزاری سہ ہزار سوار و یکہ
 تاز خان باضافہ پانصدی پانصد سوار بمنصب سہ ہزاری دو ہزار
 سوار مباہمی گشتند و علی هذا القیاس جمیع بقدها بعنایت خلعت

کامیاب ملازمت جد امجد والا جناب گردیدند و درین تاریخ شیخ
 میرک و جمعی دیگر از بندهای سده خلافت شرف زمین بوس
 بارگاه جلال یافته بغایت خلعت سرفراز شدند و نوزدهم پرتو آرای
 هودج عزت زینت انزای مشکوی ابهت ملکه خورشید احتجاب
 تقدس لقاب بیگم صاحب بموجب امر اعلیٰ حضرت یداع نور منزل
 آمده ادراک ملاقات همایون نمودند و زبده امرای منبع الشان
جعفر خان که منصب جلیل القدر وزارت کل بار مغفوض بود و
تقریخان که در پیشگاه سلطنت نهایت قرب و منزلت داشت
 سعادت اندوز ملازمت اشرف گشته بعطای خلعت خاص اختصاص
 یافتند و همچنین دیگر امرای عالیقدر و ارکان دولت پایدار و
 سایر ملازمان عتبه خلافت بجناب والا و آستان معلی شتافته فوج
 فوج روی امید بدرگاه عالم پناه آوردند و در کرباس گردون اساس
 جهانی از اصناف خلق و عالمی از فرق فاس فراهم آمد و گیتی
 خدیو فلک سریر عالمگیر بر مسند عظمت و اقبال جلوس اجمال
 فرمودند خلائق را که امیدوار دولت ملازمت فایز الانوار بودند بارعام
 دادند و طوایف انام بوسیله بخشیدان عظام و ایستادگان بساط فلک
 احترام آداب ملازمت و قواعد تهفیت بجا آورده باشاواره والا میر
 توزکان مرتبه دان و یساوان پایه شناس بروفق درجات و مراتب
 و بر حسب تفاوت مناصب هر کدام را در جا و مقام مناصب
 باز داشتند و همگی در خور رتبه و حالت خویش مورد الطاف گشته
 رایت عزت بارچ کامرانی انراشتند و زای رایان که بحسن کفایت
 و کاردانی سر دفتر اهل دیوان بود با جمیع متصدیان دیوانی و

جهان مر بهر در پناه تو باد • سر دشمنان خاک راه تو باد
و منزل دارا بی شکوه که با اشاره والا پیشکران پیشگاه خلطت آنرا
از گود بیرونقی رفته به بسط بهاط دولت و معادت آراسته بودند
فیض اندوز نزل همایون گردید و درین روز عالم امروز آفتاب
مرحمت سایه ذوالجلال از اوچ حکومت و انصال پرتو تربیت و توجه
بر احوال امرا و بندهای آستان خلافت انگذده جمعی کثیر بمواهب
عالیه و مراتب ارجمند کامیاب و سر بلند گشتند از آنجمله عمده الملک
خلیل الله خان که سابق پنج هزاری پنج هزار سوار از آنجمله دو
هزار سوار دو اسبه و سه اسبه منصب داشت بمنصب والی شش
هزاری شش هزار سوار دو اسبه و سه اسبه بلند رتبه گردید و
محمد امین خان بخدست جلیل القدر میر بخشگیری والا پایگی
اندوخته بمرحمت خلعت خاص اختصاص یافت و تربیت خان
باضافه هزار و پانصدی دو هزار سوار بمنصب چهار هزاری چهار
هزار سوار سرفراز گشته بنظم مهام بلند طیبه اجمیر معین شد و
خان زمان باضافه دو هزاری بمنصب چهار هزاری دو هزار سوار
و عطای نقاره مورد نوازش شده بقلمه داری ظفر آباد سر بلند
گشت و اسد خان بخش دوم باضافه پانصدی بمنصب سه هزاری
هزار و پانصد سوار و فیض الله خان باضافه هزاری بمنصب سه
هزاری هزار و پانصد سوار پایه عزت برانراخت و ارادتخان ولد
اعظم خان کلان که چندین پیش ازین در زمان اعلیٰ حضرت از
منصب معزول شده بود درین هنگام عنایت پادشاهانه شامل
حالش گشته بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار مورد

واحسان و نقود و غیرها مورد نوازش گشتند یسقم که عزم دخول
بمستقر اورنگ حشمت پیش نهاد خاطر ملکوت ناظر گشته بود
رایات نصرت طراز از باغ نور منزل باهتر از آمده مراد بخش را چون
هنوز اثری از زخم و آزارش باقی بود حکم شد که در همانجا که بود
اقامت داشته باشد و خدیو جهان دار جهان ستان قرین تائید ربانی
و فرآسمانی از آن بستان سرای دولت و کام رانی که مدت نه روز
از فیض نزول اشرف کامیاب حضرت و نصارت بون با بخت بلند
و اقبال آسمان پیوند بر نیلی ابر خرام سپهر مانند - وار گشته لوی
توجه بشهر امراختند •

ظفر از یمین نصرتش از یسار • فلک یار و اختر و بخت یار
زمین تابع و آسمان پیروش • نشان جم و شان کیخسروش
خلایق را از مشاهده خورشید جمال عالم آرای شهنشاه جهان ر
بادشاه نوجوان دیده امید تازگی و روشنائی پذیرفت و جمیعت
و آمودگی که بیگانه و حشت سرای دلها شده بود دگر باره با خواطر
پریشان طرح الفت و آشنائی انگند ساکنان مستقر الخلافت چون
از میامن الطاف بیکران و مآثر عدل و رامت بی اندازه خدیو
زمان جان نو و حیات تازه یافته بودند و از خورد و بزرگ بشکر آن
نعمت سترگ از هر گوشه زبان بدعا و ثنا کشودند و بلسان حال
مضمون این مقال ادا نمودند •

• نظم •
خدا یاورا مملکت پرور • میکند سریرا جهان داور
ز آدم بمیراث عالم تراست • جهان بادشاهی مسلم تراست
مهدن گوهر سلک آدم نوی • بهین میوه باغ عالم تویی

و نفوذ و اجناس و امتعه و ذخائر امرا دراز نموده در هر جا هر چه
میپایانست تصرف مینمود و چون بسلیمان بی شکوه پسر بزرگ خود
که بموجب طلب او با لشکرها از پهنه می آمد و پامرای عتبه
خلافت که همراه او بودند نوشته بود که ازان طرف آب جون رد
بسمت دهلی آورده برجناح سرعت و استعجال بار مالحق شوند
انتظار رسیدن پسر با آن لشکر میکشید و این هوس فاسد نا تمام در
دیگ سودای خام می بخت که بعد از رسیدن آن گروه که هر دو
لشکر یکجا شود و مواد شوکت و قدرتش تزیید پذیرد دیگر باره لوی
فساد افراشته صف آرای کین و عذاب گردد و اگر چه میل خاطر
امرای خیر اندیش دولتخواه و انجذاب قلوب کافه لشکر و سپاه
باین پایه افزای اوزنگ عظمت و جاه از دیرگاه میدانست لیکن
از روی مکیدت و شرانگیزی که پیوسته بفای معامله او بران
بود خفیه بخطوط و استمالات نامهای فریب آمیز عمدها و ارکان
دولت حضور و امرای صوبه جات و حکام ولایات را از نزدیک و
دور به نافرمانی و مخالفت و عدم انقیاد و اطاعت خدیو جهان
اغوا نموده بجانب خود دعوت مینمود چنانچه آثار شوارت و اقصاء
او از اوضاع گروهی که نقد عبودیت شان ناقص عیار اخلاص بود و
بر کسوت عقیدت طراز خلوص و بیکرنگی نداشتند لائح می شد
و همچنین بنوشتهای فساد انگیز پنهانی در وسوسه و اغرای اهل
حضرت میکوشید و از آنجا که نهاد آدمی بر پذیرفتن نقوش
و سادس و قبول آثار تخفیات خاصه آنچه در لباس نیک خواهی و
خیر اندیشی جلوه غلط نما کرده خرد آشوب و دانش فریب گردد

مرحمت گردید بپست و یکم که همان منزل دل نشین از فر نزول
برازند از رنگ دولت و دین فیض آگین بود تجدید مراسم کام
بخشی و عطا گستری نموده بسیاری از بندهای عتبه خلافت را
بمراحم خسروانه نواختند از انجمله طاهرخان باضافه هزارى دو هزار
و پانصد سوار بمنصب چهار هزارى دو هزارى و پانصد سوار
و قباد خان باضافه هزارى پانصد سوار بمنصب دو هزارى دو
هزار و پانصد سوار مر بلند گردیدند *

اکنون کلک حقایق ارقام بذکر شمه از حال دارا

بى شکوه نکوهیده فرجام تمهید کلام نموده بنگارش

مآثر اقبال دشمن مال خدیو جهان مى پردازد

آن رانده کشور دولت و عاقبت بعد فرار مستقر الحاقات اکبر آباد

با قریب پنج هزار سوار چهار دهم ماه رمضان خود را بدلهلى رسانیده

در قلعه بابر شهر گنده که بمذامبت خرائى و بى رونقى شایان نزول

او بود مانند چغد بهیرانه فرود آمد و چون شهشاه توفیق سپاه بعد

از وقوع فتح و فیروزی از کمال صروت ذاتی و نقوت جبهلى که شیمه

قدسیه آن حضرت است تعاقب آن بد عاقبت روا نداشته افواج نصرت

قرین بتکامشی او تعین نفرمودند و یکچند رایات ظفر پیوند در مستقر

خلافت توقف نمود آن کوتاه اندیش باطل پژوه را بتازگی وسوسه

دیو پندار رهنمون وادی ادبار گشته خیال محال تدارک و اندیشه

خام انتظام در سر افتاد و بقصد سامان نرفته و جنگ در دهلى

بساط توقف و درنگ گسترده بسر انجام سپاه و لشکر پرداخت و

دست تعرض پاشیا و اموال و امپان و امیال سرکر خاصه بادشاهی

14 Sam

و دیداد خلاف مرغوب و منافی مطلوب آن حضرت بود و مع هذا از آن جانب امری که محرک و ملهمه جنبان ملاقات باشد بظهور نپیوسته لا جرم خدیو دقایق غناس دانش آئین باوجود این مراتب و مقدمات بادی ملازمت شدن را بی لطف دانسته بحکم تقاضای حال ترک آن عزیمت که قبل ازین مرکوز خاطر تدبیری شایم بود نمودند و چون در خلال این احوال خبر توقف دارا بی شکوه در دهلی و مراتب فتنه مگالی او چنانچه سمت گذارش یافت بمصانع جاه و جلال رسید و دفع مادی شورش و فساد و قطع ریشه خصومت و عداوتش بر ذمه همت علیا لازم بود و تعارض و تاخیر در آن خلاف آئین رای و تدبیر مینمود کفایت شر آن بد اندیش وجه عزیمت جهان کشا ساختند •

نهیست موکب مسعود از مستقر سلطنت خدا داد بصوب دار الخلافه شاه جهان آباد و شرح سوانح دیگر

چون رای عالم آرای و همت مملکت پیروی حضرت شاهنشاهی باتقاضای مصلحت دواست و انبال اعازم این نهیست همایون فال گشت بر خاطر ملکوت ناظر چنین پرتوانگند که مهین شعبه دوحه جاه و جلال گزین باوه نهال حشمت و کمال بادشاهزاده عالمقدر محمد سلطان را با جمعی از جنود قاهره در مستقر الخلافه اکبر آباد گذاشته خود با بقیه موکب گردون شکوه متوجه مقصد کردند لجرم آن و الا نژاد را بنظم امور آن مقرار رنگ خلافت معین ساخته بمرحمت خنجر مرصع با علاقه مروارید و در زنجیر

مجبور و مفسورست تسویل و اغوای او را فی الجمله تأثیری از
 بعض اطوار آن حضرت نیز مستنبط میگشت مگر بعد از دفع
 نفقه آن باطل ستیز شورش انگیز که ماحمت مرابستان ملطفت
 و اقبال از خار وجود شرآمودش پدیرایش یافت و حریم کعبه جاه
 و جلال از پرتو ماهچه زایت منصور فروغ سعادت پذیرفت خدیو
 پیدار بخت سعادت نصیب را از کمال خلوص نیت و صفای
 طوبیت مکنون خاطر فیض پیرا و پیش نهاد اراده والا این بود که
 در ساعتی مسعود احراز ملازمت حضرت اعلی نمایند و بتقدیم
 مراسم اخلاص و عقیدت در استرضای خاطر اشرف کوشیده اگر
 بمقتضای بشریت از رهگذر وقوع حوادث و حدوث وقایع که
 بحکم ضرورت رویداد غبار بر آئینه ضمیر مهر انور باشد آنرا مشافهه
 بی توسط اغیار بسر آستین اعتذار بزدایند تا بالکلیه غایله حجاب
 مرتفع شده مصافات تام حاصل آید لیکن چون آن حضرت را کمال
 توجه و التفات بحال خسران مآل دارا بی شکوه بود و بتسویبات و
 تزویراتش فریفته شده سر رشته صواب اندیشی از کف گذاشته بودند
 و بجهت رعایت جانب او چشم از صلاح دولت و اقبال پوشیده
 همگی در اصلاح حال آن فساد اندیش غرق و تربیت آن نهال
 بی بر و نخل بی ثمر میکوشیدند چنانچه باوجود ظهور آثار
 بیجوهری ازان تا خلف دردمان سلطنت و سروری که صورت
 بددولتی و حقیقت بیحاصلی او مشهور عالمیان گردید هنوز آن
 حضرت را اثر توجه باطن نسبت بآن ظاهر البطلان معلوم می شد
 و سنوح اموری که بتقاضی تقدیر ربانی و مشیت یزدانی

و چهارم عمارات دولت خانه گهاٹ سامی از فرقدوم اقدس گرامی
گشت و موکب مسعود در آن فرخنده منزل نیز دو روز اقامت
نمود درین خجسته هنگام از تقریر منہیان فرخنده پی خبر فرار
دارا بی شکوه از دهلی معروض حجاب بارگاه خلافت شد چون
توقف او در اینجا چنانچه گزارش یافت بامید رسیدن سلیمان
بی شکوه و مہاء همراه او بود و آنها در آن نزدیکی نرسیدند و به یقین
میدانست کہ خدیو در رین دانش آئین از استماع خبر توقف
و فتنہ مگالی او در دهلی بقصد دفع آن خمیر مایہ فساد رایت
عزیمت بصوب دار الخلافت شاه جهان آباد خواهند افراشت اورا
در آنجا مطلق العنان و خلیع العذار نخواهند گذاشت و اگر
بیش ازین اقامت و درنگ گزیند شاید پسر او باو ملحق نشود
و جنود اقبال متوجہ استیصال او گردد و از آنجا کہ موسم بر شگال
در رسیدہ بود این اندیشہ ہم داشت کہ مبادا از کثرت بارش و دغور
گل و لای راه مفر مسدود گشتہ رسیدن بلاهور کہ آنرا گوشہ عافیت
و محل امینست خویش می اندیشید صورت نہ بندد و مقارن ایفحال
آوازه توجہ رایات جاہ و جلال از مسقر اورنگ سلطنت بصوب دار
الخلافت شنید لهذا دگر بارہ مغلوب رعب و هراس گشتہ دل از
بودن دهلی برگرفت و بیست و یکم ماہ رمضان از آنجا رخت
ادبار بر بسته روانہ لاهور شد و کیفیت حال کثیر الاختلال خود
یسلیمان بی شکوه و باقی بیگ مخاطب بہ بہادر خان نوکر خود
کہ اورا اتالیق آن باطل بیجوہر و صاحب اختیار لشکر ساخته
همراہش کردہ بود اعلام نمودہ بآنها نوشت کہ اگر توانید از انوری

۲۰۰
۲۰۰

۲۰۰

فیل و دو اسب عربی و شصت اسب ترکی و انعام دولک روپیه
 نواختند و احلام خانرا بخدمت اتالیقی آن نهال گلشن دولت
 و فاضلخان را بجهت خدمت اعلیٰ حضرت و پرداخت مهمات
 بیوتات و رتق و فتق امور کلخانجات سرکار خاصه شریفه که اکثر
 در آن مرکز حشمت بود و ذو الفقار خان را بحراست قلعه مبارک
 مقرر نمودند و تقریخان را که در معالجه حضرت اعلیٰ معالی
 جمیل و تدابیر لایقه بظهور رسانیده بمزاج اشرف اشنا شده بود حکم
 فرمودند که در خدمت آن حضرت بوده بعلاج بقیه کوفت و تدبیر
 صحت مزاج مقدس قیام نماید و او را بعنايت خلعت خاص و
 جمدهر مرمع باعلاقه مروارید و انعام سه هزار اشرفی کامیاب مراحم
 بادشانه گردانیدند و بیست و دوم ماه مبارک رمضان فتح و ظفر
 همراکب و نصرت و اقبال هم عنان بعزم دار الخلافه شاه جهان آباد
 از معتقر حریر سلطنت ابدی بنیان نهضت نموده موضع بهادر پور
 را از انوار فیض نزول فروغ میمنت بخشیدند و درین روز نوگل
 حدیقه سلطنت تازه نهال گلشن مظهرت بادشاه زاده ارجمند عالی
 تبار متوده شیم محمد اعظم بر موجب فرمان خدیو جهان بخدمت
 جد امجد والا مکن شناخته باحراز شرف ملازمت آن حضرت سرمایه
 دولت و سعادت بر گرفتند و پانصد مهر و چهار هزار روپیه بطریق
 نذر گذرانیدند حضرت اعلیٰ بدیدار ترقه باصره دولت و کامرانی مسرت
 و شادمانی اندوخته آن ثمره القواد سلطنت و جهانبانی را در آغوش
 عاطفت و مهربانی کشیدند و باقواع عنایات و مراحم نوازش نموده
 رخصت معارفت بخشیدند و دو روز دیگر آنجا مقام شده بیست

مقصود خیز است و قبل ازین باقطاع و ستم خان تعلق داشت بجاگیر
 قاسم خان عطا فرمودند و ارزا بعنایت خلعت و اسب و فیل امتیاز
 بخشیده رخصت آن صوب نمودند و ذوالفقادر خان که بحرامت قلعه
 محقر الخانات تعیین یافته بود بعطای خلعت و اسب و فیل و
 نقاره و انعام شصت هزار روپیه و اسلام خان که بخدمت بادشاهزاده
 محمد سلطان مقرر شده بود بمرحمت خلعت و انعام سی هزار
 روپیه و هریک باضافه منصب مورد انتظار عاطفت گردیده مرخص
 شدند و ارادت خان بصوبه داری اوده معین گشته باضافه هزار و
 پانصدی هزار و پانصد سوار بمنصب سه هزاری سه هزار سوار
 از آنجمله هزار سوار دو اسبه و سه اسبه والا رتبه گردید و بمرحمت
 نقاره نوازش یافت و مختار خان بفوجداری مرکب (ناندیر) تعیین
 یافته باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب سه هزاری هزار و
 پانصد سوار تارک افتخار برانراخت و عبد النبی خان بفوجداری
 اثاره تعیین یافته مشمول مراحم خسروانه گردید و هوشدار خان
 بخدمت داروغگی محل خانه از تغییر خانه زاد خان خلعت
 سرفرازی پوشید و قلندر بیگ بقلعه داری کلیان منصوب گشته
 بخطاب قلندر خانی و داراب برادر مختار خان از کومکیان دکن
 بخطاب خانی و صبر بها دردل برادر دیگرش بخطاب جان سپار
 خانی ناصور شدند و شفقت الله ولد سزادار خان مشهیدی که پدرش
 چندین قبل ازین در صوبه بهار و دیعت حیات مستعار سپرده بود
 لخطاب پدر خویش مخاطب و از اصل و اضافه بمنصب هزاری
 دو صد و پنجاه سوار کامیاب نوازش گردید و هم درین اوقات عاطفت

بنی اعظمان

ناصر

مکتوب

قلندر بیگ

آب چون براه بوریه و مهارن پور برجناح تعجیل خود را در مهرند یا
لاهور باو برسانند و سرانجام احوالش بعد ازین گذارش خواهد یافت *

از سوانح این ایام تعیین یافتن خاندورانست با برخی از عساکر
گدیهان مندان به تسخیر قلعه اله آباد - چون بمسامع علیه رسید
که سید قاسم پاره که از جانب دارایی شکوه بحکومت آن صوبه قیام
داشت با وجود اطلاع بر کیفیت حال آن خسران مآل و حقیقت
اقتدار و استقلال این برگزیده ذوالجلال توفیق سلوک طریق عبودیت
و دولتخواهی نیافته سر بر خط انقیاد نمی گذارد و بوموه خیالات
فاسد و اندیشههای خام قلعه اله آباد را که در مخالفت و حصانت
شهر ایام امت استحکام تام بخشیده یاستظهار رصانت و محکمی
آن حصار استوار راه کجروی و خلاف می سپارد لاجرم عزم تسخیر
آن پیش نهاد خاطر انور گیتی خدیو ممالک ستان گشته درین
هنگام خان مذکور را بانوجی از جنود منصور بدانصوب معین
فرمودند که اگر سید قاسم از خواب غفلت بیدار شده بصلاح کار و
حسن مآل راه برد و بی تعلل و درنگ و ارتکاب جدال و جنگ قلعه
را تسلیم کند آن را بتصرف در آورده سید قاسم را بجناب والی
خلافت فرستد و خود بحکومت و نظم مهام آن صوبه قیام نماید و
اگر از کوتاه بینی و محال اندیشی در مقام حرکتی و نگاهداشت
قلعه باشد بمحاصره آن پرداخته بقهر و استیلا مفتوح سازد و خان
مذکور را هنگام رخصت بمعایت خلعت خاص و امپ و نیل نواختند
و از منصبش که پنج هزاری پنجهزار سوار بود دو هزار سوار دوا سپه
و سه اسپه مقرر ساختند و هم درین ایام مراد آباد را که از محال

هزاری پانصد سوار چهار هزاری در هزار سوار معزز نموده هنگام
 رخصت او را بعنایت خلعت و اسب و انعام سی هزار روپیه
 فواختند و درین هنگام تابنده گوهر درج دولت درخشنده اختر
 برج سلطنت بادشاه زاده والا گهر محمد معظم را که در دکن بودند
 بارسال خلعت خاص شرف اختصاص بخشیدند و مهابت خان
 صوبه دار کابل وزیر خان صوبه دار خاندیس و سیادت خان ناظم
 امور دار الخلافت شاه جهان آباد و سعادت خان قلعه دار کابل
 را بعنایت ارسال خلعت حرفراز گردانیدند و کنورال سنگه
 پسر را ناراچ سنگه که از وطن رسیده باسقیام سده سنیه نامیده
 امروز طالع گردید و بمرحمت خلعت فاخره و یک عقد سروارید
 و سرپیچ و طره مرصع کلم یاب عزت شد و عاطفت بادشاهانه
 از سر نوازش رانا را بارسال سرپیچ مرصع گران بها حرفراز ساخت
 و فیض الله خان از تغییر نوازش خان تور بیگی شده مطرح انوار
 التفات گردید و سید مظفر بارة ولد شجاعخان مرحوم بخطاب
 پدر خویش بلند نامی یافت و خواجه نور که از بندهای درگاه
 آسمان جابه بود بخدمت گذاری اعلیٰ حضرت تعین یافته مخاطب
 به معتمد خان گشت و خلعت و اسب و نیل بار عطا شد و چون
 ماه مبارک رمضان بهزاران فرخندگی و فیروزی منقضی گشت
 شب چهارشنبه یازدهم تیر هلال خجسته فال عید الفطر از انق
 سعادت طلوع نموده عرصه جهان را بانوار بهجت و شادمانی و لواجم
 عشرت و کامرانی چون مشرق خورشید نورانی ساخت کوس طرب
 و شادبانه نشاط بنوازش درآمد و رسم عیش و آئین طرب تازه گردید

بادشاهانه مراد بخش را به بخشش دو صد سی و سه مرامپ نواخت
و بفتح جنگ خان و کار طلب خان و رشید خان هر کدام بیست
هزار روپیه و مید مظفر خان پانزده هزار روپیه و برندوله خان و دتازجی
هر کدام ده هزار روپیه و باخلاص خان و مقیم خان و سید نصیر الدین خان
دکنی و زبردست خان و اسماعیل خان دلی و سکندر روپیه و ترنگچی
و ناناجی بهونسله و رستم راو و اود احترام هر کدام پنج هزار روپیه و علی
هذا القیاس به بسیار بندها عطا شد بیست و هفتم موکب جهان نور
از گهاٹ سامی باحتراز آمده نواحی جلال آباد مضرب سرادقات جلال
گشت و روز دیگر دران سر منزل همایون اتفاق اقامت افتاده فردای
آن نزدیک باغ سلیم پور منزل گاه دولت شد و سلج ماه مبارک که
موکب ظفر اعتصام در آن فرخنده منزل مقام داشت رای عالم
آرای شهنشاه عدو بند کشور کشا چنان اقتضای نمود که فوجی از
عساکر اقبال به تعاقب دارابی شکوه خسران مآل که هنوز هوای
فساد اندیشی و کینه جوئی در سر داشت و بقصد سرانجام اسباب
تدارک متوجه پنجاب گشته بون تعیین فرموده آن تیره بخت تباہ
روزگار را در هیچ جا فرصت ثبات و قرار و مجال اعداد مواد فتنه
و پیکار ندهند بقایران بهادر خان را با گروهی از مبارزان جنود
نصرت به تعاقب آن بد عاقبت معین ساختند و منصبش را باضافه

(۵ ن) و چندین از امرای عتیقه سلطنت و بندهای مستحسن

خدمتگر بانعام دواک روپیه کم یاب ساخت •

(۶ ن) ترنگچی و باباجی بهونسله و رستم راو و ادراجیرام الخ •

ترنگچی

و جمده مرصع و باضافه هزارى هزار سوار به منصب پنج هزارى
 پنجاه هزار سوار مطرح افطار مكرمت شد و عبد الله خان ولد سيد سلطان
 بهادر مرحوم كه او نيز از سلیمان بنی شكوه جدا شده بود احرار
 سعادت ملازمت اشرف نموده به نيازيت خلعت و خطاب سعيد خانى
 و ديگر عنايت خسروانى مباحى گردهد و سيد عبد النبی ولد خاندوران
 بهادر مرحوم خلعت يافته به اله آباد مرخص شد كه در ملك
 كوهگيان مدين برادر خود باشد و صف شكن خان بمركضت اسب
 و انعام بيست هزار روپيه سرفرازي يافت و بيست هزار روپيه
 بچندى ديگر از ملازمان ركاب دولت العام شد دوم ماه فرخنده
 فال شوال آن روى قصبه متبرا از سايه سنجق جهانكشا فروغ
 آگين شد و چون اين روز عشرت اقروى موافق ميژدهم تير
 بود كه روز عيد كمانى است در منزل مذكور ديگر باره جشن طرب
 و نشاط ترتيب يافته آئين كامرانى و كام بخشى تازه شد و چنانچه
 درين دولت ابد طراز ميعود است امرى نامدار و عدهاى
 آهنگان بهر مدار صراحيهاى مرصع و ميذاكار پراز گلاب و عرق
 فلفله و بهار گذرانيدند و از زبان حال آهنگ اين دعا ترانه
 سرا گشتند •

فرخنده بود چو عيد هر روز و شدت • بنى ذيل اعل مباد دست طلبت
 تا پر عرق فلفله بود شيشه چرخ • پر باد صراحي ز گلاب طربت
 و درين روز خيخته بسيارى از ندهاى آستان جلال ملتزمان ركاب
 انبال باضافه منصب و ديگر عطايا و مواهب فيض اندوز عاطفت
 بادشاهانه گردهد از آن جمله سعيد خان باضافه پانصدى پانصد

و روز عید که از منزل سلیم پور کوچ میشد توبیذان نامدار و امرای عالی مقدار و مائر بدهای اخلاص منش عقیدت شعار بجناب والای سلطنت و سده آسمان سالی خلافت حاضر گشته به تسلیحات تهنیت تارک آرای سعادت گردیدند و بتقدیم آداب مبارکباد این روز سعید که مقدمه هزار عید امید بود رسم بندگی بجا آوردند و آن روز سه کروه طی گشته نزول اجلال شد و دران فرخنده روز جهان افروز عاطفت بادشاهانه عمده السلطنة القاهرة خان جهان را که حضرت اعلی بعد از هزیمت یافتن دارا بی شکوه چنانچه گذارش یافت باغواوی و افساد آن فتنه پزوه مورد بی عنایتی ساختم از منصب و جاگیر عزل فرموده بودند منصب جلیل هفت هزاری هفت هزار سوار دو اسبه و سه اسبه و عطای خلعت خاص و جمدهر مرصع و شمشیر خاصه نوازش نموده بخطاب والای امیرالامرائی بلند نامی بخشیدند و محالی که دو کورر دام جمع آن بود برسم انعام مکرمت فرمودند و خانخانان بهادر اسبه حاکم بعطای خلعت خاص و انعام دولک زدیم و محالی که دو کورر دام جمع آن بود کامیاب مواهب بادشاهانه گردید و خلیل الله خان بمرحمت خلعت و اسب با ساز طلا و اعتقاد خان بعنایت اسب و قیل و مرغزای اندوختند و دلیر خان که بیابوری بخت از تبعیت و همراهی سلیمان بی شکوه تخلف ورزیده بود شرف اندوز تقبیل سده اقبال گشته بعطای خلعت فاخره و اسب باساز طلا و شمشیر

مفسدان دعوی کر پیرایش پذیرد مدعیان باطل گرایش را فلک پیوسته زهر حرمان مدعا جشانند و همچشمان باد پیمایش را گردون مدام غبار ناکلی در چشم امید افشانند بیخورد فتنه پروری که از سلسله انقیادش برآمده راه خود عری پیماید سلسله تنبیه روزگارش پای نرmaid و کوتاه اندیش میگری که سر از ربه اطاعتش کشیده آهنگ بالا دعوی نماید پدای خود گرفتار بند تقدیر آید بدصفتان انجمن غرور را ساقی اقبالش هم در اول بزم از پا در اندازد و بی ادبان بساط نخوت را ناصح تدبیرش بند از حبس و بند حازد متانت قوت رایش خام طمعان دعوی پیشه را به پختگی بر زمین ادبار زند و درست نقشی بخت و الایش کج باز ان نفاق اندیشه را در ششدر مکانات انگند • نظم •

چو بخشد حق یکی را سربلندی • دهد ز ارماف خویش بهره مندی
 ز لطف خود توانائیش بخشد • بملک و جاء یکنائیش بخشد
 بلی آفکس که ظل ذوالجلال است • شریکش چون شریک حق محال است
 شهنشه فرد می باید در اقلیم • در یکتا بود در خورد دیهیم
 شاهد صدق این تقریر صورت حال خجسته مآل گیتی خدیو عالمگیر
 است که چون انریدگار جهان بمقتضای حکمت بالغه منشور
 ریاست کبری و خلافت عظمی را بنام نامی او رقم سعادت کشیده
 و ذات قدسی خصالش را در صفات جمال و جلال بذات بیهمال
 خویش تشبیه بکمال بخشیده لجرم آن یگانه دودمان اقبال را که
 مظهر اتم ظل الهی و مصداق اکمل شاهنشاهی است بصفت تفرّد
 و یکنائی در خلافت و فرمان روائی از نقص مشارکت اغیار مبرا

حوار بمنصب سه هزاری دو هزار و پانصد حوار و خواصخان باضافه
 پانصدی پانصد حوار بمنصب سه هزاری دو هزار حوار مباحی
 گردیدند و مید شیرخان باره بقوجدارى سرکار ترهت منصوب
 گشته باضافه پانصدی سه صد حوار بمنصب سه هزارى هزار و
 پانصد حوار سرفرازی اندوخت و بعنایت علم لوائى امتیاز برانراخت
 و عبد الله بیگ ولد علیمردانخان مغفور و اعتماد خان که در حاکم
 همراهان سلیمان بی شکوه بودند عز بضاط بوس دریافتند مشمول
 مرحام خسروانه گشتند *

ذکر مراتب زیاده مری و محال جوئی

مراد بخش جاهل نادان و دستگیر شدن او

به یمن تدبیر و اقبال والای خدیو جهان

از آنجا که امر جلیل سلطنت و شهنشاهی و شغل نبیل خلافت
 و گیتی پناهی که ظل خورشید عظمت و جلال الهی است مانند
 شان الوهیت و مرتبه ربوبیت مستدعی عدم سهم و انباز است
 و صدق کریمه [لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ] بمشرب و افغان اسرار نظام کل
 شامل نشأتین حقیقت و مجاز حکمت و مصلحت پیرای ایزد
 جهان آرا در نظم سلسله وجود و کارخانه تکوین چنین تقاضا نمود
 که والا قدر سعادت مندی که بغور این رتبه بلند و منزلت آسمان
 پیوند مستعد گشته از پیشگاه کبریا قامت سعادت به تشریف این
 موهبت علیا بداراید صاحت حریم دولتش از غبار مساهمت و
 مشارکت افیار مندرده آید و گلشن جاه و حشمتش از خار نزاع

صاحب تعلق داشت فرستاده قلعه آن را بقهر و احتیلا با اموال و اشیایی که از خالصه شریفه سرکار بادشاهی و نواب علیه در آن جا متصرف گشت و دست تعدی و تعرض با اموال و امتعه مردم دراز نموده کارهای نا شایسته پیش گرفت چنانچه محمد شریف پسر اسلام خان مرحوم را که از خانه زادن شایسته درگاه خلائق پناه و متصدی مهمات بندر مذکور بود با دیگر متصدیان آنجا محبوس ساخت و انواع اهانت و آزار رسانید و علی نقی دیوان خود را که از بندهای روحانیس یارگاه خلافت بود و بموجب امر اشرف اعلی پشغل دیوانی و کفالت مهمات سرکار اوقیام داشت بی صلور جرمی و رتوح زلتی بقوه نفاق و مظنه عدم یکجهنی بدست خویش بقتل رسانیده بانواع خود سری و شورش افزائی پرداخت و علانیه طبل سرکشی و خود رانی نواخت و با وجود قرب جوار باین برگزیده لطف پروردگار که سلطنت و فرمانروائی خلعتی بود بر قامت استعدادش زیبا و خلافت و جهان پیرائی کموتی بر پیکر اقتدالش زبیده و رسا و از فرط ادب پروری و سعادت منشی اما تغییر وضع نکرده اختیار جلوس بر اورنگ فرماندهی فرموده بودند برین جرأت و خبرگی اقدام نمود و بعد ازان که کذب آن اخبار موحشه ظاهر شد و بتحقیق پیوست که حضرت اعلی را اگرچه بیماری طاری گشته وضعف و تنور عظیم در قوی رفته اما هنوز شمع حیات با برکت آن حضرت در انجمن هستی فروزان است از آنجا که هوای خود سری در سرش جا گرفته مدهوش لذت سلطنت عارضتی شده بود تغیر اوضاع تا پهلای فداد و طرقة تر آنکه در

میخواهد و پیوسته دعوی کیشان نفقه جو و شرکت اندیشان محال
 طلب را حرمان نصیب مطلب ساخته چمن دولت و ریاض
 شوکتش را از نخل بی ثمر وجود این گروه باطل بهره پیرایش
 میدهد تا نهال جاه و استقلالش در کفار جویبار کمال قد کشیده
 جهانیان در سایه حمایتش مرفع نشینند و از شاخسار مکرمتش
 میوه عدل و انصاف چینند چنانچه پرتو ظهور این معنی از نفقه
 جوئی و تبه رانی مراد بخش نادان و دستگیر شدن او بسر پنجه
 تدبیر و اقبال والی خدیو جهان بر ساعت ضمیر آگاه دامن روشن
 و تابانست تفصیل این اجمال آنکه چون آن تپی دست نقد شعور
 را بمقتضای خامی و نادانی و غرور دولت و جوانی دماغ هوش
 از سودای تمنای سلطنت و جهان بانی آشفته بود و از خام طمع
 همواره این پندار محال در سر داشت که بعد از حضرت اعلی
 دعوی وراثت ملک و سلطنت از پیش خواهد برد و فرمان روائی
 و سریر آرائی هندوستان بار خواهد رسید لاجرم در مهادی سنج
 عارضه آن حضرت که بشامت تبه رائیهای دارا بی شکوه خبرهای
 صوحش کشور آشوب در اطراف و اکناف مملکت شیوع یافته بود
 در گجرات بمحضر استماع این خبر شورش اثر بی تحقیق حال
 و اندیشه سال از بلخوصلگی و تنگ ظرنی رایت استقلال را استبداد
 انراخته بر تخت نشست و خود را بمرزج الدین ملقب ساخته
 اسم سلطنت بر خویش بست و خطبه و سکه بنام خود کرد و نوحی
 به بقدر صورت که در آن وقت باطاع پرده آرامی هودج عزت نور
 افزای شعبستان ابهت ملکه قدسی نقاب غور شدید احتجاب بیگم

بتازگی هوای سلطنت در عرش افتاد و از بی دولتی پادشاه نفاق و مخالفت در دل پخته مرهم سری خازیدن آغاز نهاد و بعزم فتنه و فساد و قصد سرکشی و استبداد باوجود نقدان خزانه و وجه تلخواه موجب سپاه در صدد توفیر لشکر شده امرا و بندهای پادشاهی را بانواع استمالت و اقسام ملائمت بجانب خود دعوت میدمود چنانچه جمعی از کوتاه اندیشان ناعاقبت بین که سود خویش را از زیان نمیدانستند به تحریک بی سعادتى پاو گرویدند و مناصب نامناسب و زوهای بی موجب و خطاب های بیجا بمردم بی حریص داده اسبابه شورش و سرکشی سرانجام میکرد و دست باحرف و تبعذیر کشوده روز بروز بی اعتدالی را از حد میبرد و خیالهای خام و هوس های فاسد نا تمام در سر داشت و بنابراین اندیشه های محال هنگام نهضت ریات اقبال از مستقر الخلاء اکبر اباد نخست در رفعت مویک جاه و جلال تملل و اسهال و رزیده بهانها آغاز کرد و آخر که قرار بهمرامی داد چند روز بعد از جنود مسموم ازل مرکز دولت کوچ کرده همان جا عقب لشکر ظفر اثر آمد و بقاصله چند کره دور از اردوی همایون نزول گزیده در کمین انتهاز فرصت کین بود لجرم در دفع ماده شورش انگیزی و مخالفت او که مودی بقساد حال بلاد و عباد میشد و ازان فتور عظیم درامن و آرامش جهانیان راه مییافت بر پیشگاه ضمیر منیر شهشاه عالم گیر این رای دلیذیر جلوه نمود که آن بی ادب محال طلب را بطائف دانش و تدبیر دستگیر نموده بعنوانی که مستلزم فتنه و آشوبی نباشد تنبیه و تادیب نمایند و گلشن ملک و دولت از خار انعدادش

و آخر حال که فی الجمله از مستی غرور و نادانی بهوش آمده
 بحکم ضرورت دست استشفاع و استمداد بدامن عاطفت و ذیل
 اشفاق خدیو عطونیت پرور قدسی اخلاق زده بود و در پناه حمایت
 شاهنشاهانه در آمده چاره کار در مطابعت و همراهی آن برگزیده
 الهی اندیشیده میخواست که بوسیله شفاعت آن حضرت
 شاهنشاهی در خدمت حضرت اعلیٰ بعد از اداهای خارج و حرکات
 نامنجان خویش پردازد و ناهموریهای خود را هموار سازد و از
 نادانی و بی خردی ترک اوضاع سابق و اطوار نگوید؛ نالایق
 فکریه تخت و چتر و حائز لوازم سلطنت همچنان با خود داشت
 و شهنشاه دانش پرور کمال خود این سفاهتها را بر جاهلی و خورد
 مالی محمول داشته از کمال بزرگی و دانائی این مراتب را از
 در میگذرانیدند و بمقتضای عطوفت و اشفاق و نهایت بردباری
 و حسن اخلاق برفق و مدارا با او سلوک میفرمودند که شاید
 رفته رفته بقبیح آن اطوار ناسزاوار متفطن گشته ترک زیاده
 صریحا نماید لیکن از آنجا که پرده نخوت و غرور حجاب چهره دانش
 او شعورش گشته بود اصلا او را تنبیه حاصل نشد و از مستی شراب
 غفلت و نادانی بخود نیامد تا آنکه بعد از جنگ دارا بی شکوه
 و وقار سوانحی که در مستقر خلافت اکبرایان روی داد چون
 دید که امر سلطنت و فرمان روائی باین زمینده لورنگ جهان کشائی
 قرار گرفته زمام حل و عقد امور خلافت بکف اقتدار خدیو روزگار
 آمد عرق حسدش حرکت نموده و اغوای خوشامد گویان و تحریک
 فتنه جوان ضمیمه سودای غرور و مالی خویای پندار او گشته

می شکوه بوطن رفته بود و را یسنگه^(۱) برادر زاده راجه جسونت سنگه و سید فیروز خان بارهه و جمعی دیگر از بندهای عتبه خلانت که همراه راجه جی سنگه آمده بودند و ابراهیم خان خلف علی سردار خان که بعد از شکست دارایی شکوه بمقتضای خاصی جوانی خود خود از زیان نشناخته همراهی مراد بخش اختیار کرده بود سعادت آستان یوس درگاه والا یافته بمرحمت خلعت سر بلند شدند و کنور لعل سنگه بمرحمت سر پیچ و طره مرصع تارک میاهات انراخت و ارسی برادر را نا که همراه پسر او بدرگاه جهانپناه آمده بود بغایت دهکده کی مرصع میاهی گردید و قطب الدین خان خویشگی و راجه دیبی سنگه بددیله و سید حسن ولد سید دلیر خان و سید منصور بارهه و رحمت خان و دلدوست ولد سرور خان قدیم و دلدار بیگ برادرش و مجاهد بیجا پوری و محمد عابد^(۲) نیلا زری و منوهر داس پسر غریب داس میسودیه و چندین دیگر از بندهای آستان خلانت که در سلک همراهان مراد بخش انتظام داشتند و علیقلی بیگ و صیر فتح از سرداران او و میر مهدی میر سامان و هائر نوکران عمده و متصدیانش برهبری بخت بیدار احرار دولت ملازمت اکبر خاصیت نموده خلعت نوازش پوشیدند و همگی در خور حالت و شایستگی از میامن فضل و احسان گیتی خدیو مالک رقاب کامیاب گردیدند و همچنین مجموع سپاه و لشکریانش را که از سابق و لاحق زیاده تر بر بیست هزار سوار بود حکم معلی

به پیرایند و بنا برین عزم مصلحت احاس چهارم ماه مبارک شوال که موکب جهان پیرا دران روی قصبه مذهب را اقامت داشت چون مقرر شده بود که آن بلخورد نفاق پژوه که بعد از جنگ دارا بی شکوه تا این هنگام بعز بساط بوس نرسیده بود بملازمت اقدس رسد رای عالم آرای خدیو عدو بند کشور کشای برین قرار گرفت که در همین روز فیروز این اراده والا از قوه بفعل آورده فرصت کار از دست نگذارند و او را مجال غدر نکالی و فساد اندیشی ندهند

• بیت •

بود روشن بر دانش پرستان • که باشد دست پیش دشمنان
 زبان دهر را به زین مثل نیست • که گوید دست پیشین را بدل نیست
 لهذا در آوازل این روز که آن بی بهره جوهر دانش بگورنش آمد
 ادرا بحسن تدبیر دستگیر نموده خلیق را از شر شورش و افسادش
 رهازدند و چون بودن او همراه موکب ظفر بقا بمقتضای مصلحت
 نبود بصواب دید رای صائب بعد از دوپاس شب آن تیمره روز فتنه
 اندوز را بعد از دربان دولت خواه شیخ میر سپرده و دلیر خان را
 با جمعی همراه کرده بقلعه پیر بنیان شاه جهان آباد فرستادند
 که آنجا پای بند زندان مکات باشد بالجمعه روز دوم وقوع این
 قضیه که دران منزل فیروزی اثر مقام بود راجه جیسلمکه که برهبری
 بخت بیدار از همراهی سلیمان بی شکوه تخلف ورزیده متوجه
 حد اقبال گشته بود دولت اندوز تسلیم آستان جاه و جلال گشته
 بمعنا بت خلعت خاص و شمشیر مرصع و فیل با ماده فیل شرف
 اختصاص یافت و کیرتسنگه پسر راجه مذکور که بعد از جنگ دارا

سرفرازی یافتند و حسنعلی ولد اله ورد بخان که هنگامی که
 شجاع از حلیمان بی شکوه و راجه جیحنگه هزیمت یافته به بنگاله
 شتافت از پدر خویش که رفعت شجاع گزیده جدا شده بلشکر
 پادشاهی ملحق گردیده بود و درینوا بواسطه راجه جی منگه
 دولت زمین بوس دریافتی بخطاب خانی و منصب هزار و پانصدی
 هزار سوار مورد مرحمت شد و نصرت اله ولد سعید خان بهادر
 مرحوم بخطاب نصرت خانی و کامگار ولد کامیاب بخطاب خانی و
 شیخ عبد العزیز بخطاب عبد العزیز خانی و اله یار بیگ میرنوزک
 بخطاب اله یار خانی سرمایه مباحات و کامرانی اندوختند و رام
 منگه ولد رتن راتهور که در موطن خویش بود و پدرش چنانچه
 گذارش پذیرفته در جنگ اوجین به آب تیغ مجاهدان جنود اقبال
 شربت هلاک چشید عاطفت خسروانه از روی ذره پروری و خانه ژان
 نوازی که شیمه کریمه این گوهر افسر سرفراز بخت بمنصب هزار
 هشت صد سوار و عطای جاگیر در وطن بدستوری که رتن داشت
 نوازش نمود و فرمان شد که به پیشگاه حضور رسد و از خزانه انعام
 پادشاهانه شصت هزار روپیه بچندی از ملازمان رکاب دولت و
 مبارزان بهرام صولت عطا شد و درین ایام راجه رای سنگه میعود به
 که در جنگ اوجین چنانچه سابق ذکر یافت در سلک رفعت راجه
 جی صولت منگه انتظام داشت و پس از انهم از موطن شتافته بود
 دولت ملازمت یافته غبار آندان سلطنت را مفضل نامیده اعتبار

صادر شد که بخشیان عظام جوق جوق از نظر انور بگذرانند و بمناسب
و مواجب مناسب سرور از ساخته ضمیمه مواجب انجم شمار گردانند
و از زمره که مذکور شدند قطب الدین بمنصب سه هزار و سه هزار
سوار و مید منصور بارهه بمنصب سه هزار و سوار و پانصد سوار و
مید حسن بختاب خانی و منصب دو هزار و دو هزار سوار
و مجاهد بمنصب دو هزار و دو هزار سوار و دلاورست بختاب
سردار خانی بمنصب دو هزار و هزار سوار و علیقلی بیگ بختاب
علی قلی خانی و منصب دو هزار و هزار سوار و رحمت خان
بمنصب دو هزار و ششصد سوار و دلاور بیگ بختاب دلاور خانی
و منصب هزار و پانصدی هزار سوار و میر فتح بختاب خانی
و منصب هزار و پانصدی هزار سوار و محمد عابد بمنصب هزار و
ششصد سوار و منوهر داس بمنصب هزار و چهار صد سوار و میر
مهدی بمنصب هزار و دو صد سوار تارک امتیاز افرایند ششم ماه
مذکور مواجب نصرت طراز ازان فرخنده منزل باهتزاز آمده پنج
کوچ متواتر نمود و باز دهم مقام کرده دیگر تا خضر آباد جای
اقامت نکردند و در عرض این چند روز خجسته جمعی کثیر
از بندهای عتبه سلطنت مطرح انوار مکرمت گشته بمواهب
ارجمند مباہی گردیدند از انجمله پرموی دکنی باضافه هزار
سوار بمنصب سه هزار و سه هزار سوار ناصیه انتخاب انور وخت
و ابو طالب ولد امیر الامرا بمنصب دو هزار و هشت صد سوار
و ابو الفتح پسر دیگرش بمنصب هزار و پانصدی هفتصد سوار
و بزرگ اسید پسر میومی بمنصب هزار و سه صد سوار و تبه

از مال او که در بعضی مواضع مدفون بود و مردم نشان دادند
 بر آورده متصرف گشت و از آنجا بعزم دارا لسلطنت لاهور که باقطاع
 او تعلق داشت روانه شد و چون بکنار آب متلج رمید کشتیها از
 جمیع گذرها فراهم آورده بعضی را شکست و پاره را غرق نمود و
 دارک خانرا که از سرداران عمده او بود با برخی از لشکر در گذر
 تلون که گذر متعارف و مقرر آن آب است گذاشت باین اندیشه
 فاعد که چون موسم برشکال است و راهها از کثرت گل والی
 قابل عبور مویک منصور نیست و از طغیان آب دریای متلج پایاب
 ندارد و کشتی مفقود است بچند از صدمه عساکر جهانکشا ایمن
 خواهد بود و تا موسم بارش سپری نشود و دریاها پایاب و راهها
 قابل عبور جنود ظفر مآب نگردد توجه زیات خورشید تاب بصوب
 پنجاب صورت نخواهد بست و او در عرض این مدت در بلده لاهور
 که از خزائن بادشاهی و اموال خودش یک کرور روپیه باقور خانه
 و توپ خانه و دیگر کار خانجات و اسباب تجمل و ادوات نبرد و پیکار
 در آنجا بود بفراغ بال باصلاح حال خود پرداخته لشکر و سپاه جمع
 خواهد ساخت و دیگر باره لوای محاربه و جدال خواهد افراخت
 غافل ازین معنی که نهال دولتی که اراده ازلی ببرکندن ریشه آن
 تعلق یابد به آبیاری سعی و تدبیر برگ بقا نگیرد و کلخ حشمتی
 که حکمت ایزدی انهدام احساس خواهد شد باشد بمعماري جهد و
 کوشش مرمت نپذیرد مجمله بعد از ظهور این احوال رای عالم
 آرای خدیو کشور اقبال چنین اقتضا نمود که آن تباه اندیش کینه
 خورا که قدرعاقبت و سلامت ندانسته هنوز مهدیای فساد و آماده

ساخت و بعنایت خلعت و احب و فیل و جمدهر مرصع تارک
 عزت بر انراخت چهاردهم خضرآباد مرکز دائره اقبال گشته
 عمارات دایذیرش از نزول اشرف بیت الشرف دولت شد درین
 روز دانشمند خان که در ایام بیماری اعلی حضرت گوشه نشین
 شده بود در دارالخلافت شاهجهان آباد بسر می برد فیض اندوز
 ملازمت همایون گشته بعطای خلعت خاص اختصاص یافت و روز
 دیگر که آنجا مقام بود شیخ میر و دلیر خان که چنانچه گذارش
 یافت برمانیدن مراد بخش بقلعه شاهجهان آباد معین شده بودند
 شرف بساط بوس دریافتند درین اوقات خجسته آثار بوماطت
 منهبان درست گفتار بمسامع جاء و جلال رسید که دارابی شکوه
 باطل پژوه خسران مآل باوجود آن همه خذلان و نکال که نتیجه سوء
 افعال او بود هنوز متنبه نشده راه بصلاح حال نبرده است و ترک
 فتنه اندیشی و فساد انگیزی نجسده عنایت را مغتنم نشمرده و
 از مجال طلبی و باطل پرستی بهمان خیال خام و اندیشه نا تمام
 در صدد تدارک و تلافی است و روز بروز از مردم راقعه طلب فتنه
 جو جمعیتش می افزاید و بهیچ وجه ترک خود رانی و شورش
 افزائی نمی نماید چنانچه در اثنای فرار چند روزی که در سهرند
 اقامت داشت باموال راجه تودرمل که نظم و پرداخت مهمات
 آنچه کله بار متعلق بود و بعد از استماع خبر قرب وصول آن رائده کشور
 اقبال و قبول سهرند از دور اندیشی و پیش بینی از هر راه کفاره
 گزیده به لکهی جنگل رفته بود دست تعدی دراز نموده کسان
 به تفحص و تجسس ذخائرش گماشت و قریب بیست لک روپیه

آمال آن حضرت اعلیٰ رفیق طریق نصرت و اقبال ساخته عزیمت
 پنجاب مصمم فرمودند و چون فرخنده ساعت میمنت قریبی که
 اختر شامان والا نظر و دقیقه حلیان اصرار آسمانی برای حلوس
 مسعود بر سریر کمرانی و اورنگ گیتی سذانی برگزیده باختیار
 آن رقم سعادت بر صفایح تقویم انجم و انلاک کشیده بودند روز
 مبارک جمعه غره ذی قعدة موافق یازدهم امر داد بود و وقت
 و فرصت آن وسعت نداشت که داخل دارالخلافه شاهجهان آباد
 و قلعه مبارکه فیض بیداد گشته بسر انجام لوازم و اسباب و تمهید
 قواعد و آداب این امر جلیل القدر بنوعی که معمول این دولت
 روز افزون و مطابق توره و آئین این سلطنت همایون است بپردازند
 بر پیشگاه خاطر قدسی متأثر بر تو انگند که این مهم لازم الانصرام
 و عزیمت نصرت انجام را که عین صلاح دین و دولت و حرمانه
 نظام ملک و ملت بود بدین حجب در عقده تاخیر و تعویق نینداخته
 بجهت ادراک این ساعت میمنت قریب در باغ فیض بیداد اعزایان
 که نسخه از فردوس برین و مشتمل بر منازل عالی دل نشین است
 چند روزی اقامت نموده در ساعت مذکور بر تخت سلطنت و اقبال
 جلوس اجلال فرمایند و از مراتب جشن و نشاط و لوازم این محفل
 انبساط بآنچه در وسعت وقت و فرصت گنجید اکتفا نموده بزودی
 متوجه مقصد گردند پس از تمشیت این مهم والا و حصول دیگر
 مقاصد علما که خاطر ملکوت ناظر از معظّمات مراتب ملک پیرائی
 و جلالت مہدات کشور کشائی هندوستان بپردازند و گلشن حشمت
 و ابهت از خس و خار وجود مفسدان دعویکار بالکلیه پیرایش

عناد بود در لاهور فرصت ثبات و درنگ و مجال سامان اسباب
 فتنه و جنگ نداده ماهیت پنجاب را از خار وجود فتنه آمودش
 پیردازند و این مهم ظفر خرجام را بعهده امرای عظام که در عقب
 آن بد عاقبت تیره سرانجام معین شده بودند نگذاشته خود بنفس
 اندس هم دران زردی همت خضرانه بدفع او گمارند و اگرچه موسم
 برشکال بود و از کثرت آب و زور گل وای عبور عساکر جهان پیما
 براه پنجاب متعسر بل متعذر میدموه و بر تقدیر طی مسالک و قطع
 مراحل گذشتن از آب متلج و بیاه بافقدان کشتی و عدم پایاب و
 باوجود ممانعت و مدانعت غنیمت خسران مآب در تصور و خیال
 همگان نمی گنجد و قطع نظر ازین مراتب بر مرکب جهان نوره
 که درین سال همایون فال تعب و محنت بکمال کشیده مسافتهای
 بعیده پیموده بود و مکرر اقدام بر حرب و جدال و تحشم صف آرای
 و قتال نموده عزیمت این یورش ظفر اثر بی آنکه روزی چند
 تمکن و اقامت واقع شود و مپاه منصور از رنج سفر و محنت شاق
 برآماید بغایت صعوبت داشت و اکثر عمدها و ارکان دولت نیز
 درین موسم تجویز این نهضت همایون نمیکردند لیکن از آنجا که
 پیوسته مقاصد و مرادات این برگزیده ذوالجلال ساخته و پیرداخته
 کارکنان آسمانی و عزایم و ارادات این دست پرور اقبال بتلقین الهام
 و بالیمت درینباب رای ظاهر یندان و کنکاش عاقبت گزینان را
 منظور نداشته بتعلیم و روش بخت و صواب دید همت والا عمل نمودند
 و بروفق مضمون [فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ] شیمه قدسیه
 توکل را که پیوسته نقد وقت و حال و سرمایه حصول اسانی و

گشته جمالخان پسرخان مذکور بذیابیت پدر بتقدیم آن خدمت مامور
و بمنصب هزاری چهار صد موار سر بلندی یافت نوزدهم خدیو
گیتی حنان قرین دولت و بختیاری از باغ مندر باری کوچ
فرموده مرا بختان فیض بنیاد اعز آباد را از قرنزول مسعود طراوت و
شادابی افزودند •

فرستادن خلیل الله خان با جنود قاهره برسم

منقلا بکنار آب منلیج و تعین امیرالامرا با جنود

ظفر میرا بسمت هردوار بجهة سدره سلیمان بی شکوه

درین ایام فرخنده انجام رای گیتی آرای حضرت شهنشاهی
چنین اتفاق افتاد که فوجی از جنود اقبال بمرگردگی عمدة السلطنة
خلیل الله خان بلشکری که پادشاهی بهادر خان بتعاقب دارا
بی شکوه معین گشته بود ملحق سازند تا هر دو لشکر یکجا جمع
شده بکنار آب منلیج رسند و آنجا رحل اقامت انگذند تا وصول
موکب منصور بتدبیر عبور از آب مذکور بردارند و تفحص و تحقیق
گذرها نموده سوانح احوال آنصوب معروض بارگاه اجلال سازند بذا بران
بیست و چهارم ماه مسطور آن نوین اخلاص آئین را بعبای
خلعت خاص و نایل و شمیر نواخته رخصت فرمودند و میرخان
خلف او بمرحمت خلعت و اسب و علم باضافه هزاری هفصد
سوار بمنصب سه هزار و پانصد سوار و روح الله پسر
دیگرش بمرحمت خلعت و اسب نوازش یافته با پدر مرخص
گشتند و طاهرخان و رایمانگه را تهور هر یک بمعنایت خلعت و اسب

پذیرد بفراغ بال و جمعیت خاطر تمهید مراسم جشن و سرور و
 سرانجام لوازم عیش و سرور چنانچه شایسته جلالت قدر و شان این
 دولت جهان مدار و سزاوار شوکت و عظمت ملاطین گردون اقتدار
 باشد نموده در خجسته سامعی دیگر اورنگ سلطنت و سریر خلافت
 بجلوس اشرف والا پایه گردانند و خطبه و سکه را بقام نامی خویش
 پایه سعادت و پیرایه میمنت بخشند بنابرین مقدمات پرتو ورود
 بساحت دار الخلافه نیکنند داخل شهر نگشتند و شانزدهم موكب
 ظفر طراز از خضر آباد باهتزاز آمده باغ سندر باری که بمسافت
 یکروزه از دار الخلافه بسمت دار الحلفه لهور واقع است از فر نزول
 اشرف نصارت و خرمی پذیرفته دو روز دیگر آنمکان فیض نشان
 بیمن اقامت شهنشاه عالم گیر میمنت پذیر بود درین ایام عاطفت
 بادشاهانه راجه جیسنگه را بانعام محالی که یکروز دام جمع آن بود
 رتبه امتیاز بخشید و محمد امین خان بمرحمت نقاره و علم رایت
 مباحات افراشت و هیاد تخان که بنظم مهمات دار الخلافه و حرامت
 قلعه مبارکه قیام داشت ادراک ملازمت اکسیر خامیت نموده
 بمعنایت خلعت تشریف انتخاب پوشید و فدائیلخان مهین برادر بهادر
 خان که فوجدار میان درآب بود تقبیل مدد مظهر تمثال نموده بعبای
 خلعت و امپ و نقاره و علم مشمول نوازش شد و پاضافه دو هزار
 و پانصدی هزار سوار بمنصب چهار هزاری دو هزار و پانصد سوار
 والا و تیمکی یافت و قطب الدین خویشکی بفوجداری سرکار مورته
 معین گشته بمعنایت خلعت و امپ و نقاره و علم مشمول نوازش
 شد و فوجداری سرکار لکهنو از تغیر ابرج خان بدایر خان مقوض

و سید فیروز خان بارهه بعزایت اسب و محمد طالب ولد امیرالامرا
بخطاب عقیدت خانی و مرحمت اسب و بزرگ امید برادر خورد
او و سید علی اکبر بارهه و کشن سنگه و سید لطف علی و جمعی
دیگر از بندهای شهامت پرور و مبارزان جنود فتح و ظفر
بآن زبده امرای عظام معین گشته هر یک در خور حال مشمول
عزایت پادشاه دریا نوال شدند و سید شجاعت خان به تهنه داری
هر روز تعیین یامت بالجماء شهنشاه جهان تا رسیدن ساعت جلوس
مبارک در باغ خلد آئین اعزاز و بنظم امور خلافت و جهانگشائی
و تمهید مقدمات جشن سرور آرائی و سرانجام اسباب بورش پنجاب
و تجهیز و تعیین جیوش نصرت مآب بدفع و استیصال اعلامی
خسار مآب پرداخته قرین دولت اقامت داشتند و هر روز بانواع
اصطناع و احسان و اقسام اکرام و انصال پرتو انوارش بحال بندهای
عقیدتمند و فدویان ارادت سگال امکنده همت بلند نهایت بر
کام بخشی خلاق میگماشتند و درین ایام ابرج خان که از نظم
مهام سرکار لکنو معزول شده بود از آنجا رسیده بتقدیل عتبه خلافت
چهره امروز طالع گردید •

زینت یافتن تخت شهنشاهی و اورنگ گیتی

پناهی به جلوس مسعود طرازنده افسر و

برازنده سریر شهنشاه جهان دار عالمگیر

چون حکمت کامله حضرت آفریدگار و دانای نهان و آشکار

بهر مدتی که حال روزگار بلختلال گراید و مزاج زمانه از منبج

بلماز طلو و فیل و قباد خان بعنایت خلعت و اسب و عبد الله خان
 سرائی برحمت خلعت و فیل و انعام هفت هزار روپیه و یکم تارخان
 بعنایت خلعت و فیل و سید منصور خان باره بعنایت خلعت
 و عبد الله بیگ و علیمردان خان بمرحمت نقاره و اسب و سید منصور
 باره و اردیهان را تهور هریک بعنایت اسب و شهباز خان
 افغان و آتش قلیماق و گروه دیگر از ملازمان رکاب دولت و مبارزان
 بهرام دولت با خان مذکور معین گشته بمراحم و مکارم خسروانه
 مفخر و مبهی شدند و چون بعرض اشرف رسید که سلیمان بی شکوه
 باجمعی از نوکران خود و پدرش که همراه او مانده بودند ازان روزی آب
 گدگ عنان ادبار بسوی هر دو از تافته بقصد اینکه دران حدود به
 معاونت زمینداران آن هر روزیوم از آب گذشته اگر تواند از راه بوریه
 و سهارنپور خود را بحدود پنجاب رساند و پدر را بی شکوه ملحق
 شده ضمیمه جیش فتنه و علاوه ماده فساد او گردد خدیو دور بین
 دانش آئین را دفع و استیصال آن شعبه درجه خصوصیت و عتاد
 که باعث قطع پروبال و موجب ضعف حال پدر فتنه گردید گشایش
 یو در کیش مصلحت بینی و صواب اندیشی لازم و متکتم نموده
 عمده امرای رفیع مقدار امیرالامرا را با فوجی از عساکر نصرت
 شعار بسمت هر دو از تعیین فرمودند که مد راهش شده بکفایت
 مهم او پردازند و آن نوئین بلند مکان را هنگام رخصت بعطای
 خلعت خاص و شمشیر و فیل با ماده فیل و دو اسب با حاز طلا
 نواختند و فدائی خان بمرحمت اسب و نقاره و سودی خان
 بمرحمت خلعت و اسب و فیل و شمشیر و انعام پانزده هزار روپیه

مظلومان و غور و غمی مستمندان نماید و بحسن دانش و بینش خریدار مطامع هنر و قدردان جوهر خردمندان باشد هم کشور صورت بمیامین فیض و جودش معمور شود و هم دارالملک معنی از وجود معبودش رونق پذیرد و بتعظیم او امر الهی لوی عزت و عظمت بر افرازد و اجتناب از مناهی و ملامتی شعار و دثار خویش سازد بجواهر مفاخر و آلتی معالی شاهد ملک و ملت بیاراید و ذکر محامن و مکارمش بر باد پای السنه و افواه بصیط جهان پیماید بلذائف اکرام و رضائف احسان دلهای آزادگان در قید کمند محبت خویش آورد و بشرائف عاطفت و جلال عطا وارستگان را بستد زنجیر والای خود سازد •

جهاندار باید که کار جهان • کند راست بر داب کار آگاهان
 بخلق خدا مهربانی کند • بدین گله حق شبانی کند
 برحم آتش جور و ستم دهد • ز ظالم ستاند بمسکین دهد
 بدارد بتدبیر ناموس ملک • کند پیک اندیشه جاسوس ملک
 شاهد صدق این بیان صورت احوال میمنت طراز گیتی خدیو
 عالمگیر است که چون از روز نخست کلک تقدیر نسخه این صفات
 حمیده و فہرست این خصال پسندیده در دفتر خلقت بنام نامی
 آن حضرت نوشته و دست قضا طینت میمنت آئینش باین اخلاق
 کامله و ملکات نافله سرشته بود چنانچه از آغاز طلوع صبح ولادت از
 مشرق سعادت بموجب مضمون این خجسته مقال که • نظم •
 بشہزادگی شاه صاحب فرست • که در غلچگی گل تمام اقصامت
 بزرگان بزرگ اند ز آغاز کار • ز خاور دمد مهر کامل عیار

اعتدال انحراف باید بمقتضای کمال مصلحت بیلای رانت
شامله بنجدیده نظام کارخانه ایجاد تعلق گیرد و خواهد که کهن بنای
عالم تکوین از نور رونق و زینت پذیرد انصر خلقت و فرماندهی
بر هر بختیاری گذارد و زمام اختیار جهان بکف اقتدار جهاننداری
مپارد که ملک و ملت در سایه حراستش از آنت خلل و نقصان
ایمن و حیا و رعیت در پناه میاستش از آسیب ظلم و ظفیان
مطمئن باشند عرصه شش جهت از نور معدلتش مانند خلوت
فانوس از پرتو شمع شب انورز روشن شود و ساحت هفت اقلیم
از پرتو مکرمتش چون مشرق خورشید بفرغ آفتاب جهانتاب منور
گردد سراز خط شرع بر ندارد تا طغرای سعادت جاوید بنام
نامی خویش رقم نماید و گردن از حکم یزدان نه بپیچد تا گردن
سرکشان بکمند فرمانش در آید در لباس بادشاهی حق بندگی
و شرط پرستندگی معبود حقیقی بجا آرد و درزی سلطنت و فرمان
دوانی همت بر فرمان برداری خالق بیچون گمارد قدم بر سریر
دولت بآن نیت گذارد که احکام دین را بر کرسی نشاند و خلعت
سلطنت و کمکاری بقصد آن پوشد که برهنگان وادی احتیاج را
تشریف عطا و احسان پوشاند بحکمت عملی قهر و میاست را
بلطف و نوازش آمیزش دهد و بسعادت ازلی کموت خلقت و
سروری بطراز شریعت پروری آرایش نماید کشایش کار فرو بسته
بفتح کشوری حجاب کند و صید قلب دلخسته را بنسخیر اقلیمی
برابر شناسد تدبیرش را خاصیت حکم تقدیر باعد وصیت سخایش
چون جوهر شمشیرش عالمگیر بمیامن عدل و انصاف داد دهی

مطابق یازدهم امرداد در عمارات دایمیر باغ فیض بنیاد
 امزایاد • ع •

که همچو روضه جنت مدام خرم باد
 بفرمان واجب الذمان پیشکاران پیشگاه سلطنت و خلافت بساط
 انبساط گسترده جشنی والا و مجلسی دلکش ترتیب دادند و ابواب
 عیش و سرور و طرب و سرور بر روی عالمیان کشادند • • نظم •
 چو خلد برین بزمی آراستند • برقص آسمانها زجا خاستند
 در عیش جارید کردند باز • برامشگری زهره برداشت ساز
 چو گل عالمی را ز عیش و طرب • فراهم نمی آمد از خنده لب
 جهان مجلس آرائی از سرگرفت • زمین را نگین وار در زر گرفت
 و بعد از انقضای پانزده گهری و بیست و دریل از روز مذکور که
 موافق شش ساعت و نه دقیقه و ده ثانیه نجومی باشد شهنشاه
 با بخش کامکار با تخت پیدار و دل هوشیار قرین فرایندی و تائید
 الهی بر تخت سلطنت و شهنشاهی و سریر فرماندهی و گیتی
 پذاهی جلوس اجال نموده بایه امزای اورنگ و سرمرازی بخش
 دیهیم گردیدند • • نظم •

بر آمد بر اورنگ شاهدشهی • شرف دادش از مرطال الهی
 شهنشاه شد زینت امزای تخت • و طن کرد اقبال دریای تخت
 چو از پای او تخت انسر گرفت • با تملک خود را برا بر گرفت
 صدای نقره شادبانه و نوای کوس طرب بغوازش گوش ساکنان مهر
 از چپ و راست بر خارست و آهنگ زمزمه تحیت و گل بانگ
 ترانه دعا از حضار ان بهشتی انجمن هزاران منت بر اجابت نهاد

بوزق این محامد و لواحق این محامن از نامیده حال فرخنده مثال
 آن طرازند؛ سریر حشمت و جلال می تافت و از مبداء جهان
 انروزی و ابتدای عالم آرائی فروغ اوزنگ نشینی و لمعه فرمان
 روانی از جبین افوار آیدن آن زبند؛ سلطنت هفت کشور جلو
 ظهور داشت حواد خوانان صحائف پیش بینی راپیوسته از مشاهده
 افوار فرو کمالش ظاهر و هویدا بود که عنقریب بنائید ایزدی
 همای سلطنت در سایه چتر گردون عایش بال اقبال خواهد کشود
 و شهباز طالع کشور کشایش بصید طائر ملک پیر از خواهد نمود لجرم
 کار کفان آسمانی بابتضای حکمت ربانی پیوسته ابواب حصول آمال
 و آسانی بر روی دولت آن حضرت می کشوند و سر انجام اسباب
 حشمت و کبرانی و تمهید موجبات خلافت و جهان بانی می نمودند
 همواره بخت هوا خواه بود و تخت چشم بر راه روزگار دید؛ امید
 بر شاه راه از سنده و ادوار کشاده انتظار ورود این حامت مبعود می برد
 و چرخ پیر طفلش در ترمه وصول این عید دل انروز روز می
 شمرد تا آنکه درین هنگام که انواع خلل و نقور بارکان و قواعد ملک
 راه یافته بود و رونق و نظام از گردین و ملت بکلی رخ تافته سرکشان
 واقعه طلب از نزدیک و دور رایت نخوت و غرور می انراختند و
 مفسدان فتنه جو از هر گوشه و کنار طبل فساد و عناد می نواختند
 بدیامن اقبال بیزوال و برکات عنایات قادر ذو الجلال خورشید عالم
 آرای سلطنتش از مطلع سعادت و فیروزی پرتو جهان انروزی جلو
 گر آمد و آرزوی دیرینه روزگار برآمده زمان انتظارش بسر آمد و
 روز مبارک جمعه غره ذی قعدة سال هزار و شصت و هشت هجری

مدت امت بآن ملهم گشته بر دقائق فهمان اشارت غیبی و خفایق
 شناسان رموز آسمانی که بدایع نکات و اسرار زیان رمز و ایما توافقد
 فهمید مستور نیست که ظهور این لطیفه بشارت بخش که بتلقین
 ملهم غیب رخ نموده اشارت است بآنکه این پیشوای سلاطین اولی
 الامر و مقتدای خواقین ذوی القدر برگزیده و پندیده خالق
 بلچون و بکمال حقیقت و حقانیت مستحق خلافت ربع مسکون
 امت و خلائق را پس از اطاعت الهی و متابعت حضرت
 ختمی پناهی اطاعت او امر و قبول فواهی او فرض عین و منتج
 سعادت دارین امت و میر جعفر خراسانی که در فن تاریخ گوئی
 جرآمد اهل زمان و از ثنا خوانان این دولت دیر پایان است (شهنشاه
 فلک اورنگ) تاریخ وقوع این عطیه شگرف یافته و دیگر از نکته
 حنیان انجمن معنی • ع •

سراور سریر پادشاهی

گفته امید که تا چتر زر نگار - پیر برین بر فراز اورنگ زمین سایه
 گسترد مهر عالم کبر را تاچ فیروز می و افسر جهان افروزی بر سر
 امت سریر جهانبانی و دیبیم گیتی حقانی را از وجود این پادشاه
 حق آگاه دین پرور عدل گسترد زیب و فرو بخت بلند و اقبال عدو
 بندش در تسخیر جهان هم طالع خورشید انور باد بالجمله از انجا که
 لوازم و مقدمات این جشن ارجمند و جلوس سعادت پیوند را
 خدیو اورنگ اقبال بحکم اقتضای حال چنانچه گذارش یافت قرار
 داده اکثر مراتب و مراسمی که لازمه سریر آرائی امت بجلوس ثانی
 حواله نموده بودند درین جلوس میمنت قرین خطبه و سکه و تعیین

امرای رفیع القدر نامدار و فوئیفان اخلاص منش عقیدت شعار
 به تسلیمات تهنیت تارک آرای سعادت گشته در خور رتبه و منزلت
 دران خجسته محفل دولت بر اطراف سریر گردون مصیر گیتی
 خدیو عالم گیر صف کشیدند و اورنگ والا پایه آسمان سایه از فر
 جلوس فرمانروائی ایام مانند فلک بکام خود دیدند طبق طبق
 زور و بیم مانند اوراق شکوفه که نسیم در صحن چمن بر تاج هفت
 ترکی گل افشاند بر تارک و دیهیم آن زبیدند سلطنت هفت اقالیم
 امشاند شد و دامن دامن چون جواهر شب امروز انجم و اختر که گردون
 نثار بدر صیبر کند بر فرق فرقدان سای خدایگان سپهر سریر ریخته
 آمد و از خلعتخانه جود و انصال بادشاهی جامهای رنگارنگ و
 خلعتهای گوناگون گروها گرده مردم را زیب قامت افتخار گشت
 و خازن مکرمت و احسان سایه الهی دست بخشش کشوده دامن
 آرزوی کامجویان را مالا مال نقد مراد کرد . • نظم •

دران محفل از بذل شاهنشاهی • دل دیده پر گشت و سخن تہی
 شد از بخشش شاه والا کهر • جگر گوشه بحر و کان در بدر
 ز خلعت دران بزم گردون اساس • چو خورشید شد خلق زرین لباس
 فصاحتی بلاغت شعار و سخن سلجان نغمه گزار تواریخ بدیعہ برای
 این جلوس اقبال پدید یافته اند از انجمله کریمه [اَطِيعُوا اللَّهَ وَ اَطِيعُوا
 الرَّسُولَ وَ اُولٰٓئِی الْاَمْرِ مِنْكُمْ] است که کمال ندرت و غرابت دارد
 وحید عبد الرشید قزوینی که در ملک دعاگویان این دولت ابد

ساز طلا و از اصل و اضافہ بمنصب والای پنج هزارى پنجهزار سوار
 دو اسب و سه اسب مشمول الطاف شاهنشاهانہ گردید و راجہ جیسنگہ
 بعطای خلعت خاص و جمدھر مرصع و در اسب یکی با زین
 و ساز طلا و عمدۃ السلطنتہ جعفر خان بمنایت خلعت خاصہ و
 باضافۃ هزارى هزار سوار بمنصب ششہزارى ششہزار سوار دو اسب
 و سه اسب و دلیر خان بمنایت خلعت و فیل با مالہ فیل و
 ذوالفقار خان و اسلامخان کہ در معتقر الخانۃ اکبر آباد بودند ہر يك
 باضافۃ هزارى هزار سوار بمنصب پنجهزارى سه هزار سوار و کنور
 رام سنگہ باضافۃ هزار سوار بمنصب چہار هزارى چہار هزار سوار
 و سید اتخان باضافۃ پانصدی پانصد سوار بمنصب سه هزار و
 پانصدی دو هزار و پانصد سوار و نامدار خان باضافۃ پانصدی
 پانصد سوار بمنصب سه هزارى دو هزار سوار و محمد امین خان
 میر بخشی بمرحمت يك زنجیر فیل و مرتضی خان بعطای شمشیر
 و جمدھر میدا کار و اسب با ساز طلا و راجہ زلی سنگہ سید سودیہ
 بمکرمات خلعت و جمدھر مرصع با علاقۃ سردارید و اسد خان بخشی
 دوم بمنایت یک زنجیر فیل و ہوشدار خان بمنایت نقارہ و اسب
 با ساز طلا و صف شکفتان بمرحمت فیل و اسب با ساز طلا و بیلند
 گردیدند و اصالتخان بمنایت خلعت و يك زنجیر فیل و انعام
 بیست هزار روپیہ و باضافۃ پانصد سوار بمنصب چہار هزارى دو
 هزار و پانصد سوار مورد نوازش گشتہ رخصت دکن یافت کہ
 در خدمت بادشاہزادۃ ارجمند والا گوہر محمد اکبر بودہ ہنگامی
 کہ بہ موجب برلیغ معلی آن نو بارۃ گلستان سلطنت با ثمرات

لقب اشرف بعمل نیاورده موقوف داشتند و امرای نامدار و نویفان
عالمقدار نیز چون وقت را آن وسعت نبود که پیشکشهای لایق نمایان
که این بزم فرخنده و جلوس خجسته را شایان باشد تهیه و سرانجام
توانند نمود بمقتضای وقت هریک نذری در خور حال گذارانیده
سامان پیشکش بهنگام فرصت که خاطر از مهم اعمادی پرداخته آید
و گلشن ملک و دولت از خار عفاک اهل فساد به پیرایه قرار دادند
و شهنشاه ابر کف دریا قوال دست مکرمت از آستین انضال بر
آورده هریک از بادشاهزادهای والا قدر عالی نژاد و ملازمان عتبه
مهر بنیاد را در خور منزلت و مرتبت کامیاب موهبتی و مشمول
مرحمتی ساختند از انجمله رخشنده اختر برج سلطنت فرورنده گوهر
درج خلافت بادشاه زاده والا قدر خجسته شیم محمد معظم را که
در دکن بودند بمرحمت خلعت خاص و یک زنجیر فیل با ماده
فیل و ده سراپ از طوبله خاصه نواختند و غره جبین دولت و
اقبال طراز آستین ابهت و جلال بادشاه زاده ارجمند سعادت توأم
محمد اعظم را که تا این هنگام منصب نیافته بودند بمنصب ده
هزاری چهار هزار سوار و عنایت علم و نقاره و تومان طوغ و آفتاب
کبر و دهکدههای الماس گران بها و برخی جواهر گرانبها و ده سراپ
از طوبله خاصه پایه قدر افتراختند و خلعت خاص و ده سراپ
برای مهین شعبه درجه شصت و نامداری گزین باوه نخل ابهت
و کامکاری بادشاه زاده والا نژاد محمد سلطان را که در مستقر اخلافة
اکبر آباد بودند فرستادند و زنده فدویان شیخ میر بمرحمت خلعت
خاص و یک زنجیر فیل و ده سراپ از انجمله یکی با زمین و

سلطنت باضافه مناصب و دیگر عطایا و مواهب که گذارش تفصیل
آن موجب تطویل است مطمع انتظار عاطفت گردیدند و قریب
سه لک روپیه از خزانه احسان و مکرمت خسروانه بچندی از امرا
و برخی دیگر از بندها انعام شد و انعام سه هزار روپیه باریاب نغمه
و سرود عنایت گردید و دوم روز این جشن دل افروز حکم معلی
بمقتصدیان و عمله پیشخانه صادر شد که مرادق اقبال بجانب پنجاب
بیرون زنند و تا ششم ماه مذکور حضرت شاهنشاهی قرین بخت
ارجمند در مرا بستان فردوس مانند اعزباد که بوقوع این عطیه
عظمی و شرافت این لطیفه کبری هرگل زمیفش صد ناز بر سپهر
برین داشت بحر بوده سریر آرای دولت و کمرانی و زینت افزای
اورنگ جهان بانی بودند *

تبعین فوجی تازه از عساکر نصرت پزوه

بجهت سد راه سلیمان بی شکوه

اگرچه عمده السلطنة امیرالامرا با ابواج نصرت پدرا چنانچه
گذارش یافت معین شده بود که بهر دوار رفته نگذارد که آن بیپهرو
جوهر سعادت از آب گنگ عبور نماید لیکن از آنجا که آئین دوربینی
و حزم اندیشی است رای عالم آرای حضرت شاهنشاهی چنان
اقتضا فرمود که فوجی دیگر نیز از جنود ظفر پنا بجهت سد راه او
رخصت فرمایند که درین روی آب چون بوده اگر آن آواراه دشت
ادبار بالفرض از جای محال عبور از آب گنگ یابد در گذشتن
آب چون سد راه پیش شوند و از آن جانب امیرالامرا با آن لشکرها

ریاض عفت و ابهت و حائر پردگیان سر اندق عظمت از دولت آید
عازم حداد چهر بنیاد گردند همراه بوده لوازم خدمت بتقدیم رساند
و مالوجی بعطای خلعت و اسب با زین و ساز طلا مباحی شده
بفوج امیر الامرا که بر سر راه سلیمان بی شکوه تعین یافته بود
مرخص گشت و سید میر برادر شیخ میر بمعنایت خلعت و اسب
و خطاب امیر خانی مورد التفات گشته بقلعه داری دار الخلافه
معین شد و محمد بدیع بن خسرو بن نذر محمد خان که بنابر
بعض اسباب و دواعی از منصب معزول شده بود بمعنایت خلعت و
حالیانه سی هزار روبده مورد عنایت و رعایت گردید چون بعرض
اشرف رسیده بود که ابراهیم خان داعیه گوشه نشینی دارد بمالیانده
شصت هزار روبده کامیاب شد و احمد بیگ خان که در زمان اعلی
حضرت از منصب معزول گشته بود بم منصب دو هزار و پانصدی دو هزار
سوار مقرر شده بفوجداری سرکار بهرایج که قبل ازین بمعتقد خان
متعلق بود تعین یافت و میر سلطان حسین ولد اصالخان مرحوم
بخطاب افتخارخانی و میر ابراهیم حسین برادرش بخطاب ملتفتخانی
و میر محمد مراد بخطاب سید محمد خانی و میر فضل الله ولد
میداد خان بخطاب فضل الله خانی و ابو الفتح مفسی بخطاب
قابلخانی و انعام چهار هزار روبده چهار امتیاز افر بخند و مانسنگه
ولد راجه روپ سنگه و اتپور که پدرش چنانچه گزارش یافته در جنگ
دارا بی شکوه مصدر جهالت و جسارت گشته متهورانه نقد جان
در باخته بود بم منصب هزار و پانصدی هفتصد سوار مشمول فضل
و کرم شد و بسیاری از عمد های بارگاه خلافت و بند های عتبه

ظهور انوار فیض آسمانی و محل ورود انظار رحمت ربانی امت
 فرا زند؛ لواء کشور ستانی پای عزیمت در رکاب دولت گذاشته
 از باغ اعزاز باد نهضت فرمودند و نواحی سرای نریله مضرب خیام
 اقبال گشت درین منزل حیات تخیل که نظم مهمات دار الخلافه
 بدستور سابق بار تفویض یافته بود بعنایت خلعت و اسب و
 دانشمند خان که دران هنگام گوشه نشین بود بمرحمت خلعت
 و انعام بیست هزار روبیه و جادو نرایی که ضمیمه کوسکیان دار
 الخلافه گشته بود بعنایت خلعت و باضافه پانصد سوار بمنصب
 چهار هزار و دو هزار و پانصد سوار و خواجه عبد الوهاب ده بیدی
 و محمد صالح کرمانی دیوان بیوتات آمرکز خلافت و جهان بانی
 و روح الله دیوان آتجا و لطف الله ولد سعد الله خان مرحوم بعهده
 خلعت نوازش یافته بشهر مرخص شدند و بعد فیروز رحمتخانی
 از نوکران دارابیشکوه بعنایت خلعت و منصب هزار و پانصدی
 دو صد سوار چهره افتخار برانروخت و میر ابو احسن ملازم ناشجاع
 که قبل ازین در دربار جهان مدار بشغل وکالت او قیدم داشت درین
 ایام برهبری طالع اختیار بندگی آسمان سلطنت سرمایه سعادت
 ساخته بود بمرحمت خلعت و اسب و منصب هزار و دو صد
 سوار سر بلند شد و وزیر خان و پدر خان هر ایک با انعام پنج هزار
 روبیه و دکناته سنگه را تهور با انعام سه هزار روبیه کامیاب عنایت
 شهنشاهانه گردیدند و سید انوار از اصل و اضافه بمنصب هزار و
 هفتصد سوار مباحی گشته بوضع داری سرکار خیر آباد خلعت سرفرازی
 پوشید و فضل المعان مهین خان مذکور که در سالک کوسکیان پدر

و ازین طرف ابن جیش نصرت پیرا بدفع و استیصال او پردازند
 بنابرین شیخ میرزا با دلیر خان و صف شکن خان و برخی از اهل
 توپ خانه و دیگر مبارزان نصرت نشان مثل زندوله خان و میر صالح
 داماد شاه نواز خان و دلیر ولد بهادر خان زو هیله چهارم ذی قعدة
 بجهت کفایت این مهم تعیین فرمودند و از کومکدان این عسکر
 منصور زندوله خان بمرحمت فیدل و جمعی بمعطای خلعت و چندی
 بعفایت احب نوازش یافتند •

نهضت موکب ظفر آیات بجانب پنجاب بقصد

ببراستن آن ناحیت از خوار وجود دارا بی شکوه بدمآب

چون خاطر جهان پیرا از نظم و پرداخت بعض امور سلطنت
 و تعیین عساکر نصرت اثر به کفایت مهم سلیمان بی شکوه فراغت
 پذیرفت و اورنگ فرمان روائی از جلوس همایون زیب و فریافته
 جهان افسرده و عالم برهم خورده رونق و انتظام از مرگرفت
 عزیمت توجه پنجاب که بنابر فتنه دارا بی شکوه مرکز خاطر قدسی
 متأثر شده بود و تاخیر دران مغایر قانون تدبیری مینمود پیش نهاد
 همت بادشاهانه گشته دگر باره نسیم ظفر شمیم نهضت و اهتزاز
 پر پرچم ریایات نصرت طراز وزید و موکب جهان نورد هنوز گرد
 حفر و غبار تعب نیده شونده بعزم یساق جنبش گزید • نظم •
 نمود زین لشکر کشان تر هنوز • عرق فاک اسدان لغم هنوز
 نیا موده از بار جبه تنی • نرسنه هم از رنج ره توسنی
 و هفتم ذی قعدة مطابق هفتمهم امرداد قریب بصلح که وقت

بمنزله حشمت و جاه نیله گاو و آهوی بسیار شکار میفرمودند
 و درین ایام سیفخان بمرحمت احب و از اصل و اضافه بمنصب
 دو هزار بی هفتصد سوار و مهیص داس را تهور باضافه پانصدی
 صد سوار بمنصب هزار و پانصدی شصت سوار از اصل و اضافه و
 عید الحمید بیجاپوری بمنصب هزار بی هزار سوار و حسن بیگ از
 کومکین دکن بمنصب هزار بی هفتصد سوار و سیف بیجاپوری
 بمنصب هزار بی شصت سوار و میر ابراهیم میر توزک بمنصب
 هزار بی چهار صد سوار و قباد بیگ بمنصب هزار بی دو صد سوار
 سر بلند گردیدند و میر محمد مراد بحراست قلعه چاندر و خطاب
 سید محمد خانی و عنایت خلعت و احب و ذوالفقار خان بمرحمت
 شمشیر با ساز میثا کار نوازش یافتند و چنپوت بندینه بعنایت قیل
 و پر بهتراج بهانی بمطای خلعت مباحی گشته بفوج خلیل الله خان
 مرخص شدند و میر مهدی یزدی که میر سامان مراد بخش بود
 بمنصب هزار بی دو صد سوار سرفراز شده در ساک بندهای درگاه آسمان
 جاه انتظام یافت و چون راه راست از کرنال گذشته بسبب کثرت آب
 و زور گل و آبی قابل عبور موکب جهان بدما نبود رای عالم ارای گیتی
 خدیو کشور کشائی بران قرار گرفت که بسمت یمن شاهراه که گل و لاله
 آنرا کمتر نشان میدادند میل کرده از آن راه به برگنه روهر که بر کنار آب
 سلاج است توجه نمایند و در آن موضع تدبیر عبور آب مذکور فرمایند
 یقیناً برین پانزدهم که از نواحی کرنال کوچ شد موکب اقبال بسمت
 قصبه اندری منحرف شده کوچ بر کوچ متوجه روهر گردید و در
 عرض این ایام فرخنده انجام تا حین وصول موکب نصرت اعظم

منتظم گشته بود و متصدیان و کومکدان آن مرکز خلافت و جهانگیری
 بعطای خلعت نوازش یافته بشهر مرخص شدند و روز دیگر موکب
 ظفر اثر کوچ کرده سه کروه طی نموده درین روز عمدة الحظنة
 جعفر خان که صوبه داری مالوه باو مفوض گشته بود یکهزار سوار
 از تابانش دواسپه و سه اسپه مقرر شده که منصبش از اصل و اضافه
 ششزاری ششزار سوار از آنجمله چهار هزار سوار دو اسپه و سه
 اسپه باشد و بعنایت خلعت خاص و نیل باعداد نیل و جمع هر
 صرمع و شمشیر خاصه و دو حراسپ از آنجمله یکی باژین و سه از طلا
 مشمول مزاحم شهشاهانه گردیده بآنصوب رخصت یافت و نامدار
 خان مهین خلف او بعنایت خلعت و اسب و نقاره و محمد کمار
 برادر خودش بمرحمت خلعت مباحی گشته با پدر مرخص شدند
 و نوازش خان بقوجداری سرکار مندر و حراست حصار آن نوازش
 یافت و ابرج خان و رستم برادر او در حالک کومکدان صوبه مالوه
 متعلق گردیدند و محمد بدیع واد خسرو بن نذ محمد خان که
 بنابر بعضی اسباب و دواعی از منصب معزول شده بود بعطای
 خلعت و سالیانه سی هزار روپیه کامیاب عنایت و رعایت گشته
 بدار الخلافت مرخص شده انجا بوده بدعاگوئی دولت قاهره قیام نماید
 و موکب گردون متأثر به شش کوچ متواتر چهاردهم ظل اقبال
 بر نواحی قصبه کرنال انگند و خدیو جهان همه جا شکار گفان و
 مید انگدان راه نصرت و ظفر می پیمودند و هر روز تا رسیدن

آباد آورده بودند و از صفائی که بسعی و تفحص بندهای
 درگاه و رهنمونی زمینداران آن نواحی بدست آمده بود بیعت
 و پنج منزل کشتی آماده ساخته در کمین انتظار فرصت بود
 تا آنکه به نیروی قوی و یاری همت شب شانزدهم ذی قعدة
 عزیمت عبور مصمم نموده بر رسیدن خلیل الله خان و لشکری که
 با او بود مقید نگشت و اعتماد بر عین غایت مهین کار را از
 و تکیه بر امداد اقبال نصرت طراز شهنشاه دشمن گذاشته
 قریب هشتصد کس از همراهان خود که هزیک نهنگ دریای
 نصرت و ظفر بود بران کشتیها نشانده یکپاس از شب مذکور
 ماندن بآن طرف آب روان نمود آن شهابت مدشان دریا دل زورق
 همت در بحر توکل انگذده آنوقت شب بی توقف و درنگ بعزم
 جنگ از آب گذشتند و از کشتیها فرود آمده و توپخانه که همراه
 داشتند پیش رو کرده بطرف مخالفان که از پنبه غفلت و بیخبری
 مصداق کریمه [خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَ عَلَى سَمْعِهِمْ وَ أَبْصَارِهِمْ وَ أَرْزَلَهُمْ
 هُمُ الْغَافِلُونَ] بودند روان گشتند و بسطوت و صولت بحر زخار که
 هنگام مد آب خود را بر ساحل زند بران مدبران غافل حمله آوردند
 آن گروه باطل پزوه ازین تیز دستی اقبال که فوق تصور و خیال
 آنها بود مورد رعب و خوف گشته تاب ثبات نیاوردند و عمان
 استقلال از کف گسسته رهگرایی دادی فرار گردیدند و مجاهدان
 کارطلب پیکار جو کامیاب نصرت و قرین آبرو دران روی آب مورچال
 بسته بجای مخدولان نشستند و چون گریختگان بتلون رحیده
 بمقهوران آنجا پیوستند آنها را نیز با اجتماع این خبر رعب اثر

بکنار آب ستلج بسیاری از بندهای عتبه خلافت که در جشن
 جلوس مبارک بسبب ضیق وقت و قلت فرصت پرتو لطف و
 انضال گیتی خدیو دریا نوال بساحت احوال آنها ننانده بود
 کامیاب مراجع شهنشاهانه گردیدند و بعد از طی سه مرحله از کرنال
 عرضداشت بهادر خان مشتمل بر مرده عبور موکب منصور از آب
 ستلج که باین زودی و سهولت فوق تصور همگان و دور از خیال
 ظاهر بنیان بود رسیده بشارت نصرت و فیروزی اولیای سلطنت
 بیوزال رسانید و نیزنگ حازی اقبال این دست پرورد لطف
 ذوالجلال بتازگی حیرت بخش عالمیان گردید مجمعی از کثیفیت
 این فتح آسمانی آنکه خانمذکور که قبل از خلیل الله خان از پیشگاه
 خلافت بتعاقب دارا بی شکوه مرخص شده بود چون شنید که آن
 فتنه پژوه داود خان را که در گذر تلون بود اهدام و استحکام آنروسی
 آب و سرداری و کارفرمائی جنود آن خسران مآب باو تعلق
 داشت بذایر بعضی مطالب بلاهور طلبیده است از روی مصلحت
 بینی و کار طلبی عزیمت نمود که درین وقت خود را بکنار آب
 رسانیده فرصت کار از دست نگذارد و بهر نوع که باشد گذشتن از
 دریا همت گمارد و چون جمعیت مخالفان بیشتر در گذر تلون بود
 عبور عساکر گردون مآثر دران موضع متعذر می نمود بدالت
 زمینداران و مشورت رای صائب برجناح تعجیل بکنار روهر که
 بر دست راست تلون بحمت بالای آبست شتافته در صدد گذشتن
 از دریا شد و از کشتیهایی همراه که بموجب فرمان همایون
 متصدیان نواره سرانجام داده بر عرابها از دار الخلافه شاهجهان

طرف بانست و فرمان عاطفت عنوان با خلعت فاخره و ذیل پاماد
 فیصل برای رانا مرسل شد و حاجی بقا ملازم شجاع که آن بی بهره
 جوهر اقبال او را از بنگاله با نامه مبئی بر مراسم تهنیت و فتوحات
 و مشعر باظهار مراتب خالت و مواخات بجانب والا فرستاده بود
 جبهه ساری سده معلی گشته بعنایت خلعت و اسب و علم
 و نقاره و اضافه منصب مشمول نوازش گردید و غضنفر خان
 بفوجداري میدان در آب از تغیر فدائیلخان معین گشته بمطاع علم
 و خلعت و اسب و اضافه منصب سرافراز شد بیست و یکم ماه
 مذکور شیخ میر و دلیر خان و صف شکفخان با سائر همراهان که
 بعد از آواره شدن سلیمان بی شکوه بکوهستان سری نگر از کنار آب
 چون برخاسته بودند بموکب ظفر اثر پیوسته شرف احتیاط عتبه
 خلافت دریافتند و برلیغ جهان مطاع بنفاد پیوست که عمده السلطنه
 امیرالامرا از کنار آب گنگ برخاسته بمستقر الخلافه اکبر آباد شداید
 و تا معاودت موکب جاه و جلال ازین یساق نصرت مآل در خدمت
 بادشاهزاده عالیقدر فرخ خصال محمد سلطان بنظم مهمات آن مرکز
 محشم و جهانپناهی قیام نماید و فدائی خان و سائر امرا و لشکری
 که بار معین بود بموکب ظفر قرین پیبوند و چون سر رشته سخن
 در طی این مهربمت حریده مفاخر و معالی باینجا رسید ذکر شمه
 از حال سلیمان بی شکوه بعد از هزیمت یافتن بدر نگوئیده سیرش
 تا در آمدن او بکوهستان سری نگر ناگزیر ضبط وقایع مینماید و
 کلک حقایق نگار چنین پرده از جمال بیان میکشاید که آن جاهل
 ادبار فرحام که راجه جیسنگ و دلیر خان و دیگر سرداران و اسرای

های همت سست گشته نیروی قرار و استقامت نماند و از گذر
 مذکور برخاسته روانه سلطانپور شدند و همچنین مردم دیگر که جایجا
 در گذرها بودند بآن ها ملحق گشتند و مجموع در سلطانپور فراهم آمده
 حقیقت حال بدارا بی شکوه نوشتند و خلیل الله خان که بعد از
 بهادر خان از پیشگاه خلافت روانه شده بود شب هفدهم ذیقعد
 یکپاس شب گذشته نزدیک حرای زای رایان که در منزل بالای
 مهرند امت خبر گشتن بهادر خان از دریا شنیده بمجرد اجتماع
 این مزدجتهت افزا از آن منزل کوچ نموده ایلغار کرده روز دیگر
 بررهر رسید و باتفاق هم لشکرها را بهمان چند منزل کشتی از آب
 گذراتیدند و متممات این احوال و لواحق این سوانح فیروزی مآل
 عنقریب سست گذارش خواهد یافت و هم درین اوقات نصرت
 حیات بعرض اشرف رسید که سلیمان بی شکوه که در آن طرف آب
 گنگ برابر هر دو از نزول ادبار نموده در مدد تدبیر عبور از آب
 مذکور بود چون از وصول عساکر ظفر مآب بگذار آب راه مقرر مسدود
 دید و تاب مقاومت جذوق قاهره از اندازه طانت و توانائی خویش
 افزون یافت ناچار متحمل زمیندار سری نگر شده بکوهستان ولایت
 او در آمد و بهزاران خسران و ناکامی و نکبت و بد سرانجیاسی در آن
 شعب کفر و ضلال و پیغول ادب و نکال که نمونه است از درکات
 حق مقرر گزید چنانچه تفصیل مرقوم کلک حقایق نگار خواهد شد
 و درین ایام ارسای برادر راناراج سنه که بهمراهی پسرش برای
 ادای مراسم تهنیت آمده بود بعطای خلعت و جمدهر مرصع
 باحافه مرورید و اسب بازمین و ساز طلا مباهی گشته رخصت آن

همراه بلا توقف و احوال بصوب دهلی شتافته خود را به پدر زمانی
و اگر اختیار این نقیصه صواب آنکه باله آباد مراجعت نمود، تا
مآل حال قدرت معلوم شود آنجا بمربی و چند آنکه سلیمان بی شکوه
اورا تکلیف رفاقت نمود از آنجا که عقل مصلحت بین و خرد صواب
گزین داشت بالاحاج آن جاهل بمحصل مرسته صلاح اندیشی از کف
نداده اراضی بهمراهی او نگشت و از فهمیدگی و نیک سرانجامی جواب
ضرب داد که همراه نمی آیم و بدرگاه خلافت پناه میروم و بمنزل
خود آمده دیگر پیش او نرفت و آن حیران در طقه مرگشنگی روز
دوم درود اینخبر از کمال حیرت زندگی مقام کرد که باز با مردم کنکاش
نموده کار خود را چاره درست اندیشد و درین روز دلیر خان را
طلبیده بعد از ملائمت بسیار با او در صلاح کار مشورت کرد دلیر
خان این رای نمود که به اله آباد مراجعت نماید و از آب گنگ
عبور نموده بشاهجهانپور که آباد کرده بهادر خان و وطن افغان است
برود و آنجا لشکر و سپاه از اقوام افغان و غیر آن فراهم آورده آنچه
صلاح وقت و مقتضای حال باشد بعمل آورد و سرانقت و موافقت خود
باو مشروط به قبول این تدبیر ساخته گفت که اگر بصواب دیدمن
عمل کلی رفاقت و همراهی میکنم سلیمان بی شکوه قبول این کنکاش
نموده بنابراین مصلحت هست بنیاد قرار داد که روز دیگر کوچ
کرد، باتفاق دلیر خان بصمت اله آباد روانه راجه جیدنگه چون برین
معنی آگاهی یافت و دانست که دلیر خان از خامی و بی تجربگی
سود خود را از زبان نشاخته نرد تدبیر غلط باخته است بمقتضای
دوستی و دوستی که با او داشت بابلاغ نصائح دوستانه و تذکیر

بادشاهی از پتله بمنجیل می آمد یازدهم ماه مبارک رمضان که هفتم
 آن محاربه عساکر گردون مآثر با دارا بی شکوه روی داده بود سه
 منزل از آله آباد گذشته در نواحی موضع کُره خبر انهزام پدر
 نفقه گر خویش شنید و نصحت فرمان حضرت اعلی و پس
 ازان نوشته دارا بی شکوه که مشعر بحقیقت وقوع صف آرائی و قتال
 و کیفیت نصرت و نیروزی جنود اقبال بود باز رسیده بر صورت
 حال آگهی یافت و این خبر رعب اثر دران لشکر شائع شده
 سنگ تفرقه در جمیعش انداخت حضرت اعلی چون تا آن وقت
 هنوز بصلاح کار دولت و مصلحت امر خلافت راه نبرده متوجه
 اصلاح حال و خامت مآل دارا بی شکوه بودند و باغواوی آن نفقه
 پیرو عمل میفرمودند بموجب خواهش و التماس او باین باطل
 بپوهر نوشته بودند که با نوکران پدر و لشکر ایتز خود عازم دهلی
 شده خود را باز رساند و از مرداران و عساکر بادشاهی هر که خواهد
 باز رفاعت نماید و دارا بی شکوه نیز بهمین مضمون رقبه بار نوشته
 بود استمال التماسها بامرا و اعیان لشکر بادشاهی مبنی بر تکلیف
 و رفاعت و همراهی او فرستاده بود آن ناقابل دولت و اقبال بعد
 از اطلاع برین حال مراحمه و مضطرب شد و عذاب ثبات و استقلال
 از کف همت فروهشته در چاره کار و تدبیر امر خویش متحیر
 گردید و همان روز راجه جیسفکه را طلبیده با او نکش کرد راجه
 بمقتضای [اَلْمُسْتَشَارُ مَوْتَمِنٌ] گفت که صلاح درین است که با پناه

دید کسی میخواست و هر طایفه از همراهانش مصلحتی می
اندیشیدند و هر فرقه تدبیری می نمودند رای جمعی این بود که
در اله آباد رحل اقامت افکند و آنحدود را با پتله در تحت ضبط
آورده اسباب خود سری و فتنه پروری سرانجام کند و برخی صلاح
درین میدیدند که به پتله رفته طرح صلح و الفت باشجاع اندازد
و باتفاق و اعتضاد او هنگامه شورش و فساد گرم سازد و جمعی
از مادات باره که عمدهای دارا بی شکوه و متوطن میان دو آب
بودند میگفتند که باید که بمست چاند پور و ندینه (۹) رفته در آن
حدود از آب گذشت و در نواحی بوزیه و مهارنپور از آب چون عبور
کرده متوجه پنجاب گشت و بعد از گفت و گو و کفکش بسیار و
اختلاف آرای و افکار سلیمان بی شکوه این رای را پسندیده
بدان عزیمت زدائد اموال و کارخانجات و برخی از پردگیان خویش
در قلعه اله آباد که از حصون رزمینه و قلاع حصیفه این مملکت
گیهان فصاحت است گذاشته سید قاسم باره را که یکی از نوکران
عمده دارا بی شکوه بود و قبل ازین نیز از قبل او بحکومت آنصوبه
قیام داشت بحفظ و حراست قلعه مذکور گماشته از گنگ عبور نمود
و از انطرف آب مراجمه و از طی مراحل ادبار نموده گسی بنامی
میزد و نمی دانست که بکجا منتهی خواهد شد و در هر منزل
جمعی از نوکران او و پدرش جدا شده میرفتند و روز بروز ملک
شوکت و جمیعتش از هم می پاشید و مواد تفرقه و پریشانی
تزیید می یافت تا آنکه از لکنو گذشته به پرگنه ندینه که باقطاع
پرده آرای هودج عزت مدر نشان مشکوی ابهت ملکه تفرقه نقاب

مقدمات عاتقانه خان مذکور را ازین اراده فاسد که جز خانه خرابی او
و تبذیر اشل حاصلی نداشت باز آورد و در عزیمت آمدن بعتبه اقبال
که منتج صلاح حال و سرمایه حصول آمال او بود باخود متفق و
همداستان ساخت و صباح آن که سلیمان بی شکوه بقایر قرار داد روز
پیش ازان منزل کوچ کرد. عزم مراجعت به اله آباد نمود دلیر
خان تمهید معذرت نمود با راجه جیسنگه در همان منزل ماند و
همچنین جمیع بندهای بادشاهی ترک همراهی گزیده کوچ
نکردند و جمعی کثیر از نوکران جدید او و پدرش که هنگام رفتن به
پنجه در اثنای آن مهم نوکر شده بودند و اوطان آنها دران سمت بود
باستماع این خبر متفرق گشتند سلیمان بی شکوه بعد از وقوع
ایمحال خواست که با جمعی که همراه او مانده بودند به سمت دهلی
متوجه شده بهر نوع که باشد خود را به پدر رساند باقی بیگ
مخاطب به بهادر خان که از نوکران عمده دارا بی شکوه بود و او را
اتالیق آن بیدولت برگشته اختر و صاحب اختیار لشکر ساخته
بنای تدبیر آن مهم برزای و رویت او گذاشته بود تجویز این اراده
نکرده عیان عزیمتش بصوب معاودت اله آباد تافست ناچار آن سر
گشته تبه ارباب با باقی بیگ مذکور و سید صلابتخان بارهه که او نیز
از عمدها و پروردهای دارا بی شکوه بود و قریب شش هزار سوار از
مردم خود و نوکران پدر به اله آباد رفته مدت هفت روز انجا قرین
حیثرت و دهشت و سرگشنگی اقامت داشت و هر روز با جمعی
مصلحت و کنکاش کرده از سرامیکی و وحشت زدگی هر دم نقش
تدبیر بر لوح خاطر می نگاشت و هر نفع بنای عزیمت بر محواب

و معاونت مرزبان مری نگر- شاید از گنگ عبور نماید و از برابر مراد آباد گذشته بمرزمین چاندی که محاذی هر دو دار و متصل بمرحد و لایت مری نگر است رسیده در مدد گذشتن از آب شود و بهوانیداس دیوان بیوتات خود را که قبل ازین از جانب دارا بی شکوه پیش زمیندار سرینگر رفته محرک سلسله ارتباط نیمابین شده بود و بر حقیقت طرق و مسالک کوهستان آن سرزمین اطلاع داشت با بعض رعایت اشیا نزد مرزبان مذکور فرستاده از و استعانت و اعتماد در مرانجام کشتی و گذشتن از آب نمود و چند روزی آنجا رحل اقامت افکنده انتظار وصول خبر و جواب میکشید درین اثنا عمدة السلطنة امیر الامرا فدائی خان و سایر عساکر گردون مآثر که از دار الخلافت شاهجهان آباد بجهت مد راه او تعیین یافته بودند بآن روی آب رسیده در برابر چاندی که محل اقامت او بود نزول نمودند و خیم و اعلام مواکب ظفر فرجام و آثار و علامات جنود نصرت اعتصام ازان طرف دریا نمودار شده آن رسیده بخت تیره ایام از مشاهده سیاهی لشکر نیروزی اثر روز سیاه و حال تباه خود معاینه کرد و چون دانست که تاب ثبات و مقاومت از حوصله طاقت او افزون و طریق وصول به مطلوب از طریقه عقل و رای بیرون است و اگر بعد ازیں توقف گزیند و چندی دیگر در چاندی بنشیند بمقرب اقواچ نصرت مآب از آب گذشته خاک ادبار بر فرق روزگارش خواهد افکند بخت لجرم مغلوب جنود یاس و ناکامی گشته دل بر فرار نهاد و کوه مری نگر را مامن و مقر خویش اندیشیده قرار توکل و التجا بمرزبان آن سرزمین داد و از چاندی

قدیمی احتیاج بدگم صاحب تعلق داشت رسید و چون شنید که مبلغی از سرکار ایشان که از برگنه مذکور بتحصول رسیده بود آنجا موجود است کسان فرستاد که تجسس و تحقیق کرده آنرا از کروری آنجا بموصل رسانند کروری از یلمعنی خبر یافته در خانه خود متحصن شد و با اتباع و همراهان خویش سهمیای مدانعت و ممانعت گشت آن ناقص خرد صفاهت پرور بعد از اطلاع بر ابا و استفاد او از دادن زر لشکریانرا فرمود که سوار شده خانه او را قبل کردند و یورش نموده بر سر اهل و عیالش ریختند و او را با پهرش دستگیر و متعلقانش را اسیر ساختند و دست تعدی و تطاول بمال و ناموس او و دیگر سکنه و مردم آن برگنه دراز کرده با سر و نهب برداشتند و باین عنوان زیاده بر مبلغ دو لک روپیه از مال سرکار نواب علیه و غیر آن بدست آورد و کروری مذکور را مقید ساخته بکسان خود سپرد و در خلال این اوقات سید صلابتخان باره که در سلك همراهان او بود چون از ناصیه حال آن صورت معنی بطلان رقم بی دولتی و خذلان خواننده دریانت که بوی خیر از او شمعش نمی آید بصواب دید رای مائب از جدا شده طریق مفارقت گزید و از عادت منشی و نیک سرانجامی احرام طوف کعبه اقبال بسته عازم درگاه خلافت پناه گردید مچما آنجاهل بمحاصل تار سیدن به ندینه چون در هر رهگذری که قصد گذشتن از دریای گنگ میکرد قبل از وصول او بدان گذر کشتیها را ازین روی آب بآن طرف میبردند و هیچ جا میمال عبور نمی یافت از ندینه عازم پیش شد بقصد اینکه در برابر هر دوار باعانت زمیلداران آن بوم و بوم

د'را بی شکوه و مردم آن جاهل باطل پزوه که از بهبود حال و حسن
 مالش نومید گشته خیریت خود در اختیار مفارقت و ترک رفاهت
 او میدیدند و اراده جدا شدن داشتند و درین کوهستان بسبب وجود
 زمیندار آنجا و مردمش که راهها و درها در دست آنها بود این
 اراده از قوه بفعل نمی توانستند آورد با یکدیگر متفق و همدستان
 شده چنین مصلحت دیدند که او را از عزیمت سری نگر باز داشته
 بلطائف حیل و حسن تدبیر ازان دیوالخ کفر و شعب ضلال برارند
 تا در زمین وسیع هندوستان بی مانعی و مزاحمی راه جدائی توانند
 پیمود لهذا عمدها و مرداران اتفاق کرده خاطر نشان او نمودند که
 رفیق بهری نگر بعنوانی که مرزبان آن بوم و بر میگردد خلف
 آئین حزم و احتیاط است و صلاح امر درین که چون عساکر پادشاهی
 بسبب برخاستن ما از کفار گنگ و آمدن باین صوب از آب عبور
 نکرده ازان طرف دریا برخاستند و بالفعل کسی حد راه نیست
 از اینجا بهمان ره که آمده ایم برگشته بسمت اله ابدا مراجعت نکند
 و بجهت مزید ترغیب و تحریک خطی از جانب سید قائم قلعه
 دار اله آباد ساخته یار نمودند مضمونش آنکه شجاع با لشکری عظیم
 از بنگاه متوجه اینصوب شده عتقریب میرسد بهتر این است که
 شما هم برگشته به اله آباد آئید و باهم اتفاق نموده آنچه صلاح حال
 و مرکوز خاطر باشد بفعل آورید بذابراین مقدمات دور از کار آن
 برگشته روزگار فسخ عزیمت سری نگر و جزم اراده معاودت بصوب
 اله آباد نموده زمیندار آن کوهستان را عذر خواست و برخی از
 جواهر و مرصع آلات با یک زنجیر فیل یار داده از اینجا براهی که

کوچ کرده به کانه تال که هر حد ولایت سری نگر و پنج گروهی
آن سمت رفته منزل گزید مردم زمیندار مذکور که بعد از رسیدن
بهوانیداس آنها را فرستاده بود آنجا رسیده باو برخوردند و آن
رهگرای وادی حیرت و مرگشنگی را رهنمون طریق آوارگی شده
بهکوهستان در آوردند و چون بهچهار منزل سری نگر رسید مرزبان
انجا خود آمده باو ملاقی شد و گفت ولایت من جای مختصری
است و گنجایش لشکری که با شما است ندارد و معینا راه عبور
اسب و فیل و دیگر دواب نیست اگر میل بودن اینجا دارید پیاده
را رخصت کرده با اهل و عیال و معدودی از نوکران بسری نگر آیدید
و درین وقت باقی بیگ مخاطب به بهادر خان چون بعد از برآمدن
از اله آباد بیمار شده گوشت مهلکی داشت و یک چشمش نیز
بسبب عارضه از کار رفته فی الحقیقه داخل اموات بود از رخصت
گرفته جدا شد و چون از میان کوهستان برآمد جان بقایض ارواح
مرد و از کارهای ناصوابی که از جلیمان بی شکوه واقع شد این بود
که گروهی پرگفته ندینه را که مدتی مظلوم بیگناه با قید و زنجیر
همراه بود چنانچه سبق ذکر یافت دستخوش انواع ظلم و تعدی
و مورد هتک عرض و ناموس گشته بود درین کوهستان باغواهی
بعض مردم غرض پیشه و فتواهی خرد ناقص اندیشه بیجا و ناحق
بقتل رسانید و ازو بال آن ضمیمه خزی و نکال خود گردانید
القصة بعد از هفت و هشت روز اقامت دران پیغوله خمول و ادبار که
کنکاش و مشورت در چاره کار می نمود و در ارتکاب عزیمت سرینگر
بعنوانی که مرزبان آنجا میگفت متفکر و متردد بود چون نوکران

و حیدر شجاعخان تهاذه دار هر دو بار و غضنفر خان نوجدار میان
دواب که آنها نیز بقصد گرفتن سر راه او از آب گنگ گذشته بودند
متعاقب قاسم خان رسیده در پی او شتافتند چون آن بیستولت تیره
اختر خبر تعاقب افواج قاهره شنید خائف و هراسان شده در کمال
وحشت و اضطراب از جای که بود قصد فرار نمود و درین روز مجموع
مردمی که تا اینجا همراهی کرده بودند چون حال او باین اختلال
و نکالش بدین مغوال دیدند از صواب اندیشی ترک رفاقت نموده
راه مفارقت پیمودند و آن وحشی دشت حرمان و ناکامی زوجه
و چندی از پرده گیان و پاره از جواهر و مرصع آلات و اشرافی که دران
سراپیمگی همراه توانست گریخت بزداشته با محمد شاه کوکله خود در هفده
سوار دیگر رهبرای وادی آوارگی گردید و بدلاست چندی از مردم
زمیندار که بجهت رهبری همراه او بودند راه متعارف را گذاشته از
پیراه متوجه سری نگر شد و بعد از چند روز پدای کوه سری نگر رسیده
زمیندار ضلالت پزوه او را بدای کوه برد و در ولایت خود جای داد
و سرانجام حالش در محل خود گزارش خواهد یافت •

چون مجملی از احوال آن برگشته روزگار و شمه
از سرگذشت آن سرگشته دشت ادبار مرفوم خامه
وقایع نگار گشت اکنون کلک بدایع ارقام بذکر
مجملی از حال دارا بی شکوه نکوهیده فرجام
بعد از وصول او به پنجاب تمهید کلام مینماید

آن رسیده بخت تیره ایام دوازدهم شوال بظاهر دار السلطه

آمده بود برگشت و چون به ندیفه رسید مردمش که بجهت صلاح کار خود این توطئه کرده جدا شدن را انتظار وقت و فرصت می کشیدند از عاقبت بینی و عامیت گزینی شروع در جدائی کرده هر کسی بطرفی رفت تا آنکه اکثر متفرق و پیریشان شده پیش از هفصد سوار با او نماند و آنها نیز در فکر جدا شدن بودند چون آن مرگشته تبه نکال حال برین منوال دید و دانست که بخت و روزگار ازو برگشته سعادت و اقبال از کارش رخ تافته و با آن جمع قلیل به اله آباد که وجهه قصد او بود نمی تواند رسید و آنها را نیز در رفاقت این عزیمت تا همه جا همراه نمی دید بنازگی مورد یاس و ناکامی و مغلوب رعب و مراسیمگی گشت و از بر آمدن کوهستان پشیمان شده دگر باره عزم رفتن سری نگر کرد بظاہرین صواب دید صباح آن که کوچ نموده متوجه سمت کوه شد از مردم باقی مانده نیز اکثر مفارقت گزیده حوای احمد کاشی و تاج فیازی و بهادر لوحانی و حید احمد برادر حید قاسم باره و محمد شاه کوکله او و معدودی که همگی قریب دویست سوار بودند از مردمش با او همراهی نکردند و برخی از کارخانجات و نیلان و دوابش نیز ماند و آنروز هفت کوه طمی کرده نزول ادبار نمود و قاسم خان که مراد آباد به قبول او مقرر شده دران تازگی بانجا رفته بود و بعد از بر آمدن آن بطلان پزیره از میدان کوه با سپاه خود بقصد گرفتن مرزا او متوجه ندیفه گردیده چون خبر فرار آن سر گشته دشت ادبار دوم بار بجانب سری نگر شنید اولغار کرده نیم شبی که روزش او بجانب کوه فرار نموده بود به ندیفه رسید و آنجا توقف و درنگ نکرده بدماقب آن بد عاقبت روانه پیش گردید

نیز جمعی از کوتاه بینی و طمع خام باستمال و انعام فریفته شده
 باو گرویدند از آن جمله راجه راجروپ زمیندار کوهستان جمون بود
 که قبل از صف آرایی عساکر اقبال بآن خصوصیت کمال در وقتی
 که بجهت تهیه جیش فتنه و فساد بتحریک آن حفاظت پرور فرمان
 اصلی حضرت بطلب جمیع اسرا و سران لشکر از نزدیک و دور صادر
 شده بود او را نیز بمستقر الخلاء طلب داشته بودند و او بموجب
 آن طلب از وطن متوجه جناب خلافت گردیده بچنگ نرسید و در
 مابین مرهند و دهلی بدو برخورد و بملاطفت و ملائمت بدش
 از بیخ آن باطل اندیش مد راهش شده بامیدهای خام و
 طمعهای ناتمام رفاقت او گزیده بلاهور برگشت و دیگر خنجر خان
 فوجدار بهره و خوشاب که بعد از رسیدن آن خسرو مآب بدینجا بفریفته
 انسون استمال او شد و سود خود را از زیان ندانسته بمقتضای سفاهت
 و نادانی باو پیوست القصد در لاهور بواسطه وفور خزانه و زور سامان
 جمعیت لشکر روز بروز صواب شوکت و اقتدار دارا بی شکوه می افزود
 و این هوس دور از کار در دیگ پندار پخته بود که اگر یک چند از
 نهیب ورود عساکر بهرام صواب مهلت یابد ارتکاب جلوس بر سریر
 که شایستگی آن از عطا خانه تقدیر باو نداده بودند نموده اسم
 سلطنت بر خویش بندد و در خلال این احوال همواره در اغوای و
 اضلال عمدها و نویغان بارگاه جلال کوشیده چنانچه عادت او بود
 خفیه احتمالات نامهای غوایت آمیز فتنه انگیز بهریک میفرستاد
 و همچنین باصرای صوابجات و راجپوتانی که در اوطان خویش
 بودند خطوط شورش افزا مشتمل بر تحریک حرکتی و مخالفت

لاهور در باغ فیض بخش نزول ایدبار نمود و چهاردهم ماه
 مذکور داخل شهر شده در منزل خود فرود آمد هفدهم از آنجا
 بقلعه نقل کرده در عمارات بادشاهی بساط اقامت گسترد
 و هنگام فرار از مستقر الخلافه اکبرایان بسید فیرت خان که از
 قبل او بحکومت آنصوبه قیام داشت نوشته بود که بسرانجام لشکر
 و لوازم توپخانه چندانکه تواند بکوشد و خود نیز باطراف و اکناف
 و حدود و نواحی آنصوبه وسیع لشکر خیز استمالت نامهای ملاطفت
 امین مبلی برودعه رعایت و احسان فرستاده سپاه آن مرزبوم را از
 هر قوم و قبیلۀ ترغیب نوکری خود کرده بود و برای زمینداران و
 فوجداران و کومکبان پنجاب و ملتان و بهکرناتپه که مجموع باقطاع
 او متعلق بود و همچنین لشکرهای سمت پشاور و کابل که
 مهابتخان بایالت و امارت آن قیام داشت خلعتها فرستاده مردم
 را از نزدیک و دور بجانب خود دعوت نموده بود بعد از داخل
 شدن لاهور چون خزانه عظمی از اموال سرکار خاصه شریفه بادشاهی
 باقورخانه و توپخانه و دیگر کارخانجات آنجا بود دست اسراف
 و تبذیر گشوده ابواب داد و دهش بر روی همگنان مفتوح داشت
 و بجمع سپاه و لشکر و اصلاح حال اکثر خویش پرداخته همت بر تهیه
 اسباب تدارک و انتقام گماشت و چون بیدریغ زرهای وافر و منصب
 های عمده و اسب و صلاح و خلعت بسیار بمردم میداد و بی ملاحظه
 لیاقت و شایستگی نوکران را بخطابهایی نامناسب بدنام میکرد
 و واقعه طلبان هنگامه جو از همه سوز و باز کرده در معرض اندک
 فرصتی قریب بیست هزار سوار فراهم آمدند و از بندهای بادشاهی

ملک و مال و حشمت و اقبال بیداد فنا و زوال داد همچنان که
در محل خویش رقم زده کلک مواعج نگار خواهد گردید •

و از غرایب امور و طرفگیهای احوال

آن بی بهره جوهر دانش و شعور آنکه

اگرچه بظاهر در سر انجام اسباب جنگ و ستیز و حاکمان مقدمات
نبرد و پیکار می‌کوشید لیکن از آنجا که صدمه صوأت حبوش قاهره
در دل دهشت زده او کار کرده باطنش مغلوب سلطان زعم و
هراس گشته بود و محاربه و مقابله عساکر همایون از حوصله طاقت
خویش افزون میدیدد مرکز خاطرش داعیه فرار و رفتن بجانب
ملتان و قندهار بود و تهیه اسباب این عزیمت نیز از کشتی و بار
بردار و غیره آن مینمود و بنزدیکان و محرمان خویش میگفت که
مرا تاب رزم و پیکار با خدیو نصرت شعار نیست و مرد نبرد آن
شهنشاه عرصه اقبال نیستم اگر دیگری با من طرف مبارزت و رزم
آزمائی می بود بر حرب و قتال دل نهاده صف ارامی گشتم چون
اکثر مردم این معنی را تفرس نموده دریافته اند که آن بیجوهر باطل
جرات و دل درباخته عزم ثبات و فرار ندارد و هرگاه مواکب جاه و
جلال را یمت توجه باستیصالش اندازد بی اقدام بر حرب و کارزار
قدم بوادبی فرار خواهد گذاشت پیوند امید ازو بر گرفته آهنگ
جدائی کردند چنانچه راجه راجروپ که بخدایات قاعد و اندیشههای
واهی رفاعت و همراهی گزیده بود بعد از استماع خبر توجه رایات
عالیات به پنجاب چون دریانت که بوی ثبات و استقلال از اوضاع

باین برگزیده بارگاه الهی مینوشت و بغیر جمعی که هنگام رفتن
 بدهور چنانچه گزارش یافت با دارود خان در کنار آب سلاج گذاشته
 بود بعد از وصول بدهور چهار پنج هزار سوار دیگر با توپ و بان بسیار
 و سایر اسباب توپخانه بکنار آن آب فرستاده بودند که گذر تلون را
 چنانچه باید استحکام دهند و بعد از استماع خبر توجه رایات خورشید
 تاب بصوب پنجاب بتازگی جمعی دیگر را نیز با سید عزت خان
 و صاحب بیگ و دیگر نوکران خود بسمت گذر روهر فرستاده
 جایجا در کنار آن آب لشکرها تعیین کرده بود از مبداء ایام خدائی
 و ادبار که از مستقر خلافت اکبر آباد رهگرایی و ادبی فرار شد با ناشیاع
 که شکست خورده جیش عناد و دل آزردگی و انساد او بود هنوز
 خبر اختلال حال خود نکرده بحکم ضرورت و مصلحت در مصالحه
 زده و حرف دوستی و التیام در میان آورده مکاتیب تزییر املوب
 مبنی بر کیفیت حالات و مشعر باظهار مواخات و موالات نوشته بود
 و او را ترغیب حرکت از بنگاله و تکلیف لشکر کشی و سپه آرایی
 با این زیب اورنگ کشور کشائی نموده مقرر ساخته بود که چون
 خود در پنجاب تهیه اسباب نموده بشورش و فساد پردازد او نیز
 از بنگاله لوائی عزیمت به اله آباد افرازد و مراتب عهود و موافق
 موکد بایمان در میان آورده که بعد از حصول مرام بر فرض محال و
 تصور خام ملک و مال با او بمساوات قسمت نماید چنانچه اتسون
 کید و قریب آن نموده اندیش بد سکاں دزان خسران مآل اثر کرده
 از زیاده سرری و برگذاشته اختیری پا از حد خویش پیش نهاده
 سزای آن کردار نگوید و حرکت ناهنجار در کنار روزگار خود دیده

همایون از اندازه طاقت او افزون است لشکرها را از آن روی آب
 باین طرف طلبیده حقیقت حال بدارا بی شکوه نوشت بنابراین
 آن تباہ اندیش باطل پزوه - پیرایی شکوه پسر خورد را با اکثر لشکر
 و توپخانه که با او بود متعاقب داؤد خان بگذر گویندوال فرمندان که
 بآن جنود اِدبار ملحق گردد و بروفق اقتضای مصلحت خواه درین
 طرف آب و خواه در آن طرف با عساکر جاه و جلال صف آرا گشته
 بمداغه و قتال پردازد و همه این احوال عنقریب گزارش خواهد
 یافت بالجملة بیعت و پنجم ذی قعدة ماهیچہ رایت جهانکشا
 ظل ورود بکنار آب مثلج افکنده گذر روهر از فیض نزول شهنشاه
 عالم گیر شرافت پذیر شد و مهاراجه جسونت سنگه که بعد از واقعه
 آجین بچودھپور وطن خویش رفته بود از آن ذلت و تقصیر در
 حجاب انفعال و تشویر بود و پس از وقوع مولنج اکبر آباد و پیرایش
 گلزار سلطنت از خار عذاک دارا بی شکوه خصوصیت نهاد بالتماس
 عمدها و نوینان بارگاه پیر بنیاد مثل راجه جیسنگه که با او صحت
 قرابت داشت خدیو خطا بخش جرم پوش رقم عفو و صفح بر
 صفحہ زلات و مآثم او کشیده از تقصیراتش در گذشته بودند او بعد از
 شنیدن این مرند جان فزا عازم تقبیل سده والا گردیده بود و درین
 منزل خجسته بدولت آستانموس فائز شده از سر عجز و بندگی و
 ندامت و سرافکندگی جبین خجست بر زمین عبودیت سود و پانصد
 اشرفی و دو هزار روپیہ بر سبیل نذر گذرانید خاقان مرودت کیش
 تفضل شعار اورا بمرحمت خلعت خاص و یک زنجیر نایل مزین بپل
 زر بخت و ساز نقره با مانده نیل و شمشیر مرصع گرانها نوازش

ان بد مال نمی آید و عنقریب رهگرایی وادی فرار خواهد شد و او
 با قبیله اش در عرصه تهر و عذاب خدیو مالک رقاب گشته موطن و
 مال و ناموسش بباد فنا خواهد رفت بیهانه اینکه بوطن رفته
 سرانجام سپاه و لشکر - و استمالت قلوب زمینداران آن بوم و بر نماید
 رخصت گرفته جدا شد و بنابر مصلحت پسر و وکیل خود را در
 لاهور پیش او گذاشت و بعد از چند روز پسر نیز بنابر مواضع
 که با پدر داشت نیم شبی از لاهور برآمده راه مفارقت پیمود و
 چون خلیل الله خان و بهادر خان با جنود قاهره چنانچه گذارش
 یافت برهنموننی الطاف الهی و مددگاری اقبال بدینوال حضرت
 شهنشاهی بهسولت و آسانی از آب ستلج عبور نمودند دارا بیدکوه
 بعد از استماع این خبر بمرداران و اعیان لشکر خود که از گذر تلون
 و دیگر گذرها برخاسته بودند نوشت که در سلطانپور توقف نمایند
 و داود خان را که چندی قبل ازین چنانچه مذکور شد از گذر تلون
 نزد خویش طلبیده بود با جوتی دیگر از لاهور بکنار آب بیداه فرستاده
 مقرر نمود که پس از رسیدن آنجا اگر مصلحت در گذشتن از آب
 و محاربه باجنود ظفر مآب داند از آب بگذرد و با لشکر آن طرف
 یکجا شده بمحاربه و مدافعه قیام نماید والا درین روی آب توقف
 نموده آن لشکرها را فیر باین طرف طلبد و حتی المقدور در مضط
 و استحکام این روی آب کوشیده مستعد جدال و قتال باشد و او را
 از حقیقت حال آگهی بخشد چون داود خان بر جناح سرعت و
 استعجال بگذر گویند وال رسیده کما ینبغی بر کیفیت و کمیت
 جنود مسعود اطلاع یافت و دانست که مقابله و مقاتله با عساکر

در موضع **مَلْجُور** از اعمال برگرفته راهون منزل گزیدند و چون التماس کومک از پیشگاه خلافت کرده بودند هم بانتظار وصول مدد و هم بجبهت تحقیق حال اعدای دو روز آنجا اقامت گزیدند و بیست و پنجم کوچ کرده در موضع نوشهره نزول نمودند و بنابر رعایت مراسم حزم و احتیاط که از لوازم حیاگری و سردارست موزچالها بجبهت کشیک لشکر بر دور معسکر تقسیم نموده بلوازم خبرداری قیام درزیدند و چون منزل پیش نشیب و فراز بسیار و آب کندهای دشوار گذار داشت که عبور لشکر منصور ازین بآسانی میسر نبود جمعی از بیلداران پیشتر فرستادند که راه را هموار سازند ازین جهت روز دیگر مقام کرده بیست و هفتم که راه ساخته شده بود جنود ظفر بهره از نوشهره کوچ نموده در موضع گده سارنگ نزول کردند و تا رسیدن کومک از عقب آنجا قرار اقامت داده بیست و نهم راجه جیسه گه و دلیرخان که از پیشگاه خلافت بامداد و مظاهرت عساکر منصور معین شده بودند دران مقام بآن جیش فیروزی اعلام ملحق شدند و بعد از وصول آنها نیز دو روز دیگر لشکر ظفر اثر بجبهت تحقیق و استکشاف حال جنود مخالف اقامت گزیدند و از تقریر منبهیان فرخنده پی چنین سامعه امروز دولتخواهان گردید که دارای شکوه رسیده بخت که از سطوت عساکر گردون متأثر دل بلخته بود پای ثبات و قرارش لغزش پذیرفته داعیه نبرد و پیکار بعزم قرار مبدل ساخت و سپهری شکوه را که بقصد مدافعه و قتال بگذار آب بپاش

نموده از تشویر تقصیر بر آوردند و چون از عرضه داشت خلیل الله خان چگین بوضوح پیوسته بود که افواج غنیم عاقبت و خیم دران روی آب بپایه که بقصد مدافعه و پیکار با جنود فیروزی آتار فراهم آمده اند و داود خان با دیگر سرداران دارابی شکوه از لهور آمده بان حرب ادبار پیوسته و سپهر بی شکوه هم با لشکری دیگر و توپخانه تازه بایشان ملحق شده و دارابی شکوه خود نیز عزم بر آمدن از لهور کرده عتق رب بآنها خواهد پیوست بنابراین شهشاه دور بدین دانش آئین راجه جیسنگه و دلیر خان را با جوقی دیگر از دلیران و ابطال بکوسک آن فوج نصرت مآل تعیین نموده رخصت فرمودند و روز دیگر که موکب ظفر اعنصام در رهبر مقام داشت صف شکنخان میر آتش را نیز با توپخانه دشمن روز رخصت نموده ضمیمه آنجایش نصرت ساختند و بمقتضای حزم و احتیاط بادشاهانه بر ابغ گیتی مطاع به خلیل الله خان و بهادر خان صادر شده که تا رسیدن این جنود ظفر ورود هر جا که باشند توقف گزیده بعد از وصول ایشان که عدت و عدت عساکر فیروزی نشان افزایش پذیرد بشوکت و قدرت تمام متوجه دفع و استیصال اعادی بد فرجام گردند *

اکنون بحکم اقتضای مقام محملی از سوانح لشکر خلیل الله خان و بهادر خان مرقوم کلک حقایق نگار گشته دران ضمن کیفیت مآل کار دارا بی شکوه و نیرنگی اقبال بیروزال گیتی خدیو موید حق پزوه بتحریر می پیوندند و آن دو خان اخلاص کیش بعد عبور از دریای سندج و گذرانیدن تمام افواج قاهره از آب بیست و دوم بقعه ازان روی دریا کوچ کرده

سران و سرداران جنود قاهره صلاح در کوچ دیده مجموع آن عساکر
فیروزی مآثر به هدایات اجتماعی و توزک و شایستگی تمام کوچ
کردند و به پنج منزل که هر روز مسافت بعید می پیمودند ششم ماه
مذکور نیم گروهی دریای بیداه مضرب خیم جنود ظفر پناه گردید
و درین روز راجه راجروپ از وطن رسیده براجہ جیسفکه ملاقات کرد
و همراه راجه آمده بخلیل الله خان بر خورد و هر دو را شفیع عفو
جرائم و رحیلہ صفح مآثم خویش در خدمت خدیو خطابخش و مذر
نیوش ساخته اظهار ندامت و تمهید معذرت نمود و در همین روز
صف شکنخان با توپخانه رسیده ضمیمہ جیش نصرت و فیروزی
گردید و روز دیگر انواع بحر امواج بجمہر از آب بیداه عبور کرده
دہم ماه مذکور ظاہر دار السلطنت لہور مضرب خیم عساکر منصور
گردید و متصدیان دار السلطنت آمدہ بخلیل الله خان ملاقی شدند
و تقریر نمودند کہ دارا بی شکوہ بعد از استماع خبر توجہ ربابات
عالیات باین صوب از روی تجدد داعیہ نبرد و پیکار اظهار می نمود و
سپہر بی شکوہ را چنانچہ گذارش یافت باین عزیمت بگو بندوقال
فرستادہ بود و ارادہ داشت کہ خود نیز متعاقب بعزم جنگ بر آید
آخر نہیب ہیبت اقبال این برگزیدہ ذوالجلال کہ دست قضا
خلعت ظفر و استیلا بر قاصت دولتش درختہ و بمقتضای متابعت
نبوی چراغ نصرتش از مشکوٰۃ نصرت با رعب انروختہ تزلزل در
بنای ثبات و استقلال آن فتنہ اندیش بد کمال افکنده رای وارادہ
خویش تغیر داد و عزیمت فرار مصمم نموده رو بوادی اہبار نہاد
و جمیع خزائن و ذخائر لہور از اشرفی و روپہ و طلا و نقرہ غیر

فرستاده بود بتعجیل تمام برگردانیده بدست و نهم ذی قعدة از
 لاهور رخت ادبار بسته بجانب ملتان روان شد و داؤد خان را با
 برخی از سپاه خویش مقرر نمود که چند روزی در کنار آب توتف
 گزیده کشتیها را سوخته و غرق کرده بعد از قرب وصول جنود مسعود
 برخاسته متعاقب بار پیوندد بندهای عقیدت کیش اخلاص پرور
 باستماع این مرده مصرت اثر مبتهج و مسرور گشته حقیقت این
 مقدمه را که از شگرت کاربهای قدرت ایزدی و نیرنگی های اقبال
 این دست پرور تائیدات سرمدی بود معروض بارگاه جلال داشتند
 و جمعی را بر حبیل تعجیل بگویندوال فرستادند که تا رسیدن
 جیوش نصرت مآب کشتیهای که در اطراف و فواحي و مواضع
 بالا آب از تضییع و اتلاف اعمادی سالم مانده باشد بدالت زمینداران
 آن مرز و بوم جمع نمایند و آنچه مخالفان در آب غرق کرده باشند
 بسعی و تفحص بر آورده در بطن جسر جدد و اهتمام تام بظهور
 رسانند و باقتضای رای مصلحت بدین مقرر نمودند که طاهر
 خان بانوری بیگ و امام قلی آغرو شهسوار بیگ و زمره آغران
 برسم منقله پیدشتروزانه شده بر جناح تعجیل خود را بلاهور رسانند
 و هرچه از اشیا و اموال دارا بی شکوه و تبعه و نوکرانش عقب مانده
 باشد مانع شده نگذارند که بار رسد و نیز تا وصول موکب منصور
 بدار السلطنة لاهور که خالی از وجود حاکم و امیری بود از بلد
 مذکور خبردار بوده کوتوال و حارسان تعیین نمایند طاهرخان با
 همراهان بر جناح استعجال روان گشته ششم ذی الحجه بدار السلطنة
 لاهور رسید و بضبط و خبرداری شهر پرداخت القصد دوم ماه مذکور

جدا شده اراده بزدگي درگاه آسمان جاه داشتند و زن او آمدند و آن
نویسن عقیدت آئین آن گروه را بنویسند و مراسم و مناسبت
داده و اسقامت نموده و مناسبت مناسب درخور حال و
شایستگی هر یک تجویز کرده به پیشگاه خلافت فرستاد و روز دیگر
از اینجا کوچ نموده روانه مقصد گردید •

اکنون کنگ حقائق رقم بتحریر سوانح حضور لامع
النور پرداخته چندین صفحه پندرا میگردان که
شهباشاه ظفر لوا بعد از وصول بکنار دریای سندج بجهت فراهم آمدن
کشتیها و تدبیر عبور موکب منصور از آب و تحقیق سرانجام حال
دارا بی شکوه بدست مدت هشت روز با بخت فیروز و طالع دشمن
سوز بساط اقامت گسترده چهره افروز دولت و کامرانی بودند و درین
ایام مهاراجه جسونت سنگه را بدار الخانات شاهجهان آباد رخصت
فرمودند که تا انجام این مهم نصرت فرجام و معارفت موکب
فیروزی اعلام در اینجا باشد و هنگام رخصت او را بعزایت خلعت
خاص و جمده هر صرح با علاقه مرزاید و انعام محالی که یک کرور
دام جمع آن بود نوازش نمودند و مهدیش داس را تهور بمرحمت
اسپ مبهایی شده بهمراهی او معین گشت و نوازش خان باضافه
پانصدی بمنصب سه هزاری هزار سوار نوازش یافته در ملک کومکیان
صوبه مالوه منتظم شد و عبد الله بیگ والد علیمردان خان از
کومکیان لشکر خلیل الله خان بخطاب گنجعلی خان بلند نامی
یافت و کدسری سنگه والد راوگرن بهورتیه بمرحمت شمشیر با ساز
صیفاکر و تهور خان بانعام پنج هزار روپیه و جانباز خان خورشیدی و

مصکوک که مجموع زیاده از یک گروزر روپیه بود بانفائض امتعه و اجناس کارخانجات بادشاهی که همراه توانست گرفت و اکثر توپها و سائر ادوات توپخانه برداشته بدشتر احمال را در کشتیها انداخت و برخی دیگر بردواب بار کرده بعزم رفتن قندهار روانه ملتان گردید و در همان روز که از شهر برآمد چپربی شکوه که بموجب طلب او از گوبندوال برجذاج سرعت و استعجال برگشته بود باو پیوسته رفیق طریق خدایان و نکال شد و یک روز در موضع آنچه ره که نخستین منزل راه ملتان است مقام کرده رهگرای وادی آوارگی گردید و داود خان نیز با لشکری که در عقب مانده بود باو پیوست و اگرچه برخی از نوکران در لاهور ازو مفارقت بجسته بدلالیت سعادت روی نیاز و ارادت بعقبه والای سلطنت آوردند لیکن چون خزانه بسیار همراه داشت وزرهای وافر بمردم میداد قریب چهارده هزار سوار باو همراهی کردند مچلا چون برلیغ معلی صادر شده بود که خلیل الله خان با بهادر خان و دلیر خان و صف شکنخان و طاهر خان و سائر عساکر نصرت نشان که با او بودند در دار السلطنه لاهور توقف نکرده تعاقب دارابی شکوه نمایند و او را هیچ جا مجال درنگ نداده ساحت مملکت از خار وجود نجات آموذش به پندایند خان مذکور چون بظاهر دار السلطنه رسید داخل شهر نشده بازدهم ذیحجه کوچ کرده به آنچه رفیق نزول نمود و یکروز آتجا بجهت نظم و نسق امور دار السلطنت و سرانجام بعضی مهم مقام کرد و خواجه صادق بخشی دارابی شکوه و سائر مردمی که برهنمائی بخت بیندار ازان مرحله پیمای وادی هرگشتگی و ادبار

بنام رخشدند! اختر برج دولت تابدد! گوهر درج سعادت باد شاهزاد! والا تبار فرخنده شیم محمد معظم صادر شد که خان مذکور را از قلعه ارک بر آورده در حصار میمنت قرین پائین در منزلی لایق جای دهند که تا انقضای ایام برشکال مخلی بالطبع آنجا بسر برد و پنجاه هزار روپیه از خزانه عامه آنصوبه بر صبیل انعام بدهند و هرگاه فرمان طلب صادر شود آن والا تبار گرامی نسب او را روانه جناب خلافت سازند و بعد از وصول این منشور کرامت پرتو نوید این مراحم جلیله و مکارم منیده بآن خان بلند مکان رسانیده پیش خود طلبند و دو اسب با ساز طلا و یک پالکی داده او را بمنزل رخصت کنند و باعتبار خان خواجه سرائه حارس ارک قلعه مذکور بود برلیغ جهان پیرا عز نغان یافت که سر انجام ضروریات و تهیه لوازم سفر و دیگر مهماتش بعهده سعی و اهتمام خود دانسته در احترام و نگو داشت او دقیقه فرو گذاشت نه نماید و بوزیر خان صوبه دار خاندیس فرمان شد که تمامی اموال و امثعه خان مذکور از نقد و جواهر و مرمع آلات و دیگر اشیا که بسرکار والا ضبط شده در بلد برهانپور موجود بود بتصرف گماشتهای او سپرده وقتی که بموجب طلب از دولت آباد روانه حضور پرنور شود و به برهانپور رحد پنجاه هزار روپیه دیگر از سرکار خاصه شریفه باو دهد و فرمان مرحمت عنوان مشتمل بر مزد این الطاف سینه و اعطاف بهیه با خلعت خاص و جمدهر خاصه گرانها بیجهت او ارسال یافت و چون شیخ فرید مخاطب باخلاص خان صوبه دار پتله بعد از وقوع مقدماتی که در مستقر الخلافه اکبر آباد روی داد از پتله برآمده روانه درگاه

مید مصنوع باره هریک بعزایت احب و سوبه کرن بندیه بمرحمت
 فیل مباعی گردیدند و راجه تودرمل خلعت یافته بخدمات
 خود مرخص شد و چون حقیقت جدا شدن راجه راجروپ
 از دارا بی شکوه و ندامت او بر وقوع تقصیر و اراده آمدنش
 باستیلام سده چهر نظیر بعرض اشرف رحید عاطفت بادشاهانه او را
 بعزایت ارسال خلعت نواخته حکم جهان مطاع از پیشگاه فضل
 و اصطناع صادر شد که بمنصب سابق که سه هزارى سه هزار سوار
 بود مرافراز باشد و بزودی خود را به دولت ملازمت رساند و از وقائع
 دار الملت کابل معروض بارگاه خلافت گردید که دالور ولد بهادر
 خان روهيله از کومکيان آن صوبه بساط حیات در نور دید و چون
 زبده امرای عظام معظم خان که از بندهای شایسته و سزوار احسان
 بود و منشأ خدمات بزرگ و مصدر کارهای عترک میتوانست
 گشت بنابر بعضی مصالح و تدابیر ملکی که ناگزیر نشاء
 سلطنت و جهانپانی است تا اینوقت در حصن چهر بنیاد دولت
 آباد محبوس بود چنانچه کلک حقایق نگار قبل ازین ایمانی بان
 نموده درین ایام فیروزی انجام که اموردین و دولت و مهام ملک
 و ملت بر وفق خواهش اولیای سلطنت اقتساق و انتظام یافته
 مصلحتی در محبوس داشتن خان مذکور نمانده بود شهشاه عاطفت
 پرور مهربان که قدر دان جوهر پاکیزه گوهرا و قیمت حنچ گوهر
 صاحب جوهرانند پرتو تفقد و بنده پروری بحال آن قدره خوانین
 انگنده بانواع عزایت و اقسام مکرمت و انضال در مقام تلافی و
 تدارک وقوع آن عذاب مصلحت آمیز شدند و یرلیغ گیتی مطاع

هشتمند سوار و غیرت بیگ از اصل و اضافیه بمنصب هزاری درصه
سوار و مذکلی خان و میر ابراهیم میر توزک هر یک بمعنایت اسب
و روپ سنگه راتهور بمرحمت خلعت مباحی گره بیدند و یادگار
که قبل ازین بخطاب احمد بیگ خانی نامور شده بود بخطاب
مسعود خانی سعادت اندوز گشت و منصب اعتبار خان خواجه حرا
خارس قلعه ارک دولت آباد از اصل و اضافیه هزاری درصه سوار
مقرر گردید و اعتقاد خان از معتقد الخلفه اکبر آباد رسیده جبین
اخلاص و اعتقاد زمین عبودیت خود و بمرص اشرف رسید که راجه
انروند^۱ ولد راجه بیگنلداس گورکه بهمراهی سلیمان بی شکوه در جنگ
ناشجاع زخمهای کاری برداشته بود و در بنارس بجهت معالجه
خود توقف نموده درین اوقات که فی الجمله خفتی در آزارش
حاصل شده بود عازم استیلام سدا^۲ والا گشته بمتمهرا رسیده است حکم
جهان مطاع از پدشگاه عاطفت صادر شد که باکبر آباد معاودت
نموده تابیرگشتن رایات جلال از یورش پنجاب در خدمت بادشاهزاده
عالمقدور والا تبار محمد سلطان باشد و خوشحال بیگ کاشغری که
اختیار گوشه نشینی کرده بود بسالیدانه پنجهزار روپیه و عطای دهی
چند در وجه مدد معاش از محال پنجاب کسریاب شد و چون سید
مظفر ولد سید خان جهان باره چنانچه در محل خود مرقوم گردیده
بخطاب شجاعخان^۳ نامور شده بود شجاعخان معروف بشاد خان
خارس قلعه کابل بخطاب مغولخانی ممتاز گشت و عاقلخان که

آسمانچاه گشته بود برلغ لازم الانقیاد صادر شد که به اله آباد آمده
در سلك كوميان خاندوران باشد و از نيجهت كه خطاب اخلاصخاني
باحمد خوشگي مرحمت شده بود و شيخ قريب خطاب الحشام
خاني عزامتياز اندرخت پنجم ذلحجه كه باقتضای رأي محالم آرا
عزيمت عبور از آب ستلج پيش نهاد همت جيهانگشا گشته بود
شهشاه فيروززي شعاربگشتي از آب مذکور گذشتند و چون سقائي
كه فراهم آمده بود صلاحيت بسن جسر نداشت حكم فرمودند كه
آنها را بر لشكر ظفر اثر قسمت نمايند تا بگشتي بگذرند و از انجا كه
عبور موكب نصرت آيات بذابرقلت گشتي و عدم پاياب جز در
عرض چند روز ميسر نبود مقرر شد كه تا گذشتن مجموع اردو و لشكر
خديو مالك رقاب در انطرف آب بدولت اقامت فرمايند چنانچه
مدت يازده روز آنروي آب از لنزل اشرف نيل اندر بود و درين
ايام ميرزا سلطان صفوي از كوميان صوبه دكن بجاگير داری برگشته
دهامروني و بمرحمت برگشته چورا گده بر سبيل انعام كاسياب مواهب
شهشاهانه گردید و اعتقاد خان از مستقر الخلافه اكبر آيان رسیده
جدين اخلاص و اعتقاد بر زمين عبوديت سود و از اصل و اضافه
بهكومت سنگه هاده بمنصب دو هزار و پانصدی هشتصد سوار و
شير سنگه ولد رام سنگه راتهور كه چنانچه گذارش يافت پدرش
در جنگ دازا بی شكوه از دم تيغ مجاهدان جندو اقبال شربت
هلاک چشیده بود بمنصب هزارى هزار سوار سورد نوازش شدند و
سورجمل ولد راجه سيو رام كور كه او نيز پدرش دران معركة و غا عرضه
غنا گشته بود باضافه هفتصدی هفتصد سوار بمنصب هزارى

اصل و اضافه پنج هزاری پنجهزار سوار سه هزار و پانصد سوار دواپده
 و سه اسبه باشد و عمده فدویان شیخ میر بعطای جمده مریدان کار باعلاقه
 سرورید و اسد خان بخشی دوم بعنایت نقاره و کتور رام سنگه
 بمرحمت دهکده کی مرمع و شیخان بعطای علم و مخلص خان
 از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصد سوار تارک افتخار
 افراتند و از عظمای امرای کومکدان صوبه کابل مغولخان باضافه
 پانصدی بمنصب سه هزار و پانصدی سه هزار سوار و سعادخان
 باضافه پانصدی بمنصب سه هزار و پانصدی سه هزار سوار و
 شمشیر خان حاکم غزنین باضافه پانصدی بمنصب سه هزار و
 دو هزار و پانصد سوار و مبارز خان باضافه پانصد سوار بمنصب
 دو هزار و پانصد سوار و رعایتخان بخشی احدیان صوبه
 مذکور باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و
 احقاق بیگ بخشی منصبداران آن صوبه باضافه پانصدی
 بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و میر یعقوب دیوان آنجا
 از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصد و پنجاه سوار و مجموع بعنایت
 ارسال خلعت سرمایه مباحات اندوختند و لشکر خان صوبه دار
 کشمیر بمرحمت ارسال خلعت باضافه پانصدی پانصد سوار
 بمنصب سه هزار و پانصد سوار و پانصد سوار مر بلندی یافته مامور
 شد که بحضور پرور آید و سعید خان بقوجداري بهنیر و نوشهره
 معین شده بعطای خلعت و اسب نوازش یافت و فتاح خان

حراست حصار شهر دولت آباد باو متعلق بود بتفویض محارمت
حصن رفیع بنیاد آن خطه فیض پیرا از تغییر اعتبار خان خواجه مرا
و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و بیژن بیگ
که سابق قلعه دار کلیان بود از تغییر عاقلخان بحراست حصار
آن شهر کرامت بهر و خطاب قلعه دار خانی و از اصل و اضافه
بمنصب دو هزار و چهار صد سوار سرمرازی اندوختند و هم ماه مذکور
که عید فرخنده اضحی مسرت پیرای دلها گوید دران روی آب
سقلج که زیفت پذیر موکب جلال بود پیشکاران پیشگاه سلطنت و
اقبال بموجب حکم لازم الامتثال بساط جشن و انبساط گسترده قبه
بارگاه حشمت و جاه باوچ مهر و ماه بر افراختند و بزمنی دلکشا و
مجلسی طرب پیرا مرتب ساختند شهنشاه مهر انسر چرخ اوزنگ
چون آفتاب که بر سر در سپهر فیروزه رنگ جلی گیرد بر تخت
بلند پایه فلک پیرایه جلوس جماعت فرموده انجمن آرای نشاط و
کمرانی گشتند و در همان منزلگاه دولت دورکعت نماز عید گذارده
ادای مراسم قربانی نمودند و درین روز میمنت امروز جمعی کثیر
از فیض مراسم خدیو دست پرور دشمن سوز کامیاب و بهره اندوز
گردیدند از ان جمله راناز جسنکه باضافه هزار و سوار دو اسبه
و سه اسبه بمنصب شش هزار و شش هزار سوار یک هزار سوار
دو اسبه و سه اسبه مطمح انظار عاطفت گشت و محالی که دو کرور
دام جمع آن بود بر سبیل انعام باو مرحمت شد و مهالخان صوبه دار
کابل بعفایت ارمال خلعت خاص و فیل باعاده فیل نوازش یافته
هزار سوار از تابینان او دو اسبه و سه اسبه قرار یافت که منصبش از

خدمتگاران آستان سلطنت انعام شد سیزدهم فداالنخان از میان
 در آب رسیده ناصیه های آستان خلافت گردید و درین هنگام
 شهیداز خان یغوجداري چکله دیداپور از تغییر راجه تودورمل معین
 گشته باضافه پانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد
 سوار میاهی شد و منصب ابوالبقاء از کومکین صوبه احمد آباد
 باضافه پانصدی هزار و پانصدی هزار سوار مقرر گردید پانزدهم
 فداالنخان بعنایت خلعت و نایل معمول عاطفت گشته مرخص
 شد که بخلیل الله خان پیوسته در تعاقب دارایی شکوه ضمیمه جنون
 اقبال باشد و قلیچ خان یغوجداري بهره^(۵) و خوشاب از تغییر خلیج خان
 معین شده بعطای خلعت و نایل مفتخر گردید و منصب صف
 شکنخان باضافه هزاری پانصد سوار سه هزاری هزار و پانصد سوار
 مقرر شد و حید منور ولد سید خان جهان پاره بخطاب خانی
 ناصور شده باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی
 ششصد سوار میاهی گردید و امان الله بحراحت قلعه دار السلطنت
 لاهور و عنایت خلعت و اسب و از اصل و اضافه بمنصب هزاری
 در صد سوار سر بلندی یافته مرخص گشت شانزدهم مومک ظفر
 طراز ازان روی آب متلج باهتزاز آمده نواحی موضع ماچپواره
 مضرب خیم نصرت اعتصام گردید و از وقایع صوبه گجرات بعرض
 اشرف رسید که مجاهد جالوری از کومکین آنجا و بدعت حیات
 مستعار سپرد و روز دیگر نواحی قصبه راهون فیض اندوز نزول

بعفایت امپ و ملیق لیخان بمرحمت خلعت و امپ سرتراز شده
 بلشکر خلیل الله خان مرخص گشتند و اللهیار خان میر توزک
 باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی سه صد سوار و محمد
 حلیم بخشی صوبه کشمیر از اصل و اضافه بمنصب هزار و چهار صد
 سوار مورد انظار مرحمت گردیدند و سارنگدهر زمیندار جمون از
 کومکین لشکر خلیل الله خان بموجب التماس خان مذکور بتفویض
 فوجداری دامن کوه جمون سر بلند شده بعفایت علم رایت مباحات
 انراخت و اخلاص خان بمرحمت امپ سوانراز گردید و همچنین برخی
 دیگر از عمدهای اطراف و امرای صوبجات باضافه مناصب و دیگر
 عذایات سر بلند گردیدند و وزیر خان صوبه دار خاندیس باضافه
 هزار و هزار سوار بمنصب پنج هزار و سه هزار سوار و صف شنگخان
 باضافه هزار و پانصد سوار بمنصب سه هزار و هزار و پانصد
 سوار تارک افتخار انراختند و اعتماد خان بصوبه داری کشمیر جنت
 نظیر از تغییر لشکر خان معین گشته بعفایت خلعت و اضافه
 منصب نوازش یافت و عبد الله بیگ ولد علیمردانخان بمناصب
 خطاب جد بخطاب گنجعلی خانی و سید منور ولد سید خانجهان
 بارهه بخطاب خانی و محمد یوسف که سابق مخاطب بشمشیر خان
 شده بود بخطاب نصیر خانی و یادگار مسعود که قبل ازین بمناصب
 خطاب جد خویش باحمد بیگ خان مخاطب گشته بود بخطاب
 مسعود خانی نامور گشتند و بسیاری از ملتزمان رکاب دولت
 و مبارزان جنود نصرت باضافه مناصب و دیگر عطایا و مواهب
 مورد انظار ماطقت گشتند و پانزده هزار روپیه بچندی از

و خوشاب بود و بعد از آمدن دارا بی شکوه بپهور چنانچه مذکور شد بذاتر قلت سرمایه دانش و تدبیر صلاح کار خویش از فساد باز ندانسته بار ملحق شده بود و درینوقت که آن رمیده بخت ارباب نصیب از دهشت قرب و صول موکب نصرت زیب رهگرای دادی فرار می شد بغلط کردار خود متغطف گشته از جدائی گزیده بود بشفاعت مقربان پیشگاه انبال سعادت اندرز تقبیل متبذره جلال گشته بعفو جرائم تقصیر کامیاب مراحم شهنشاه جرم بخش عذر پذیر گردید و بمرحمت خلعت نوازش یافته به تنبیه و تادیب مفسدان دارا من کوه کاکره معین شد بدست و دوم گذار دریای بیاه صحت حراق حشمت و جاه گردید و روز دیگر خدیو جهان بکشتی از آب مذکور عبور نموده آنطرف دریا منزل فرمودند و اردو و لشکر بچمر که بموجب حکم جهانمطاع بسته شده بود گذشتند و درین ایام یک زنجیر قیل خاصه برخشدند برج اختر عظمت تا بند کوه درج ایهت بادشاهزاده ارجمند محمد اعظم عطا شد و سید صابانخان بصوبه داری برار از تغیر حسام الدین خان تعیین یافته بخطاب اختصاص خانی و عقایت خلعت و اسب سرمایه افتخار اندوخت و نوجداری سرکار بشجا کده بحسام الدین خان مفوض شد و راجه راجروپ بمرحمت چمدهر و اسب مبهلی گشته به تهاذه داری موضع چاندی که مرحد ولایت سری نگر است تعیین یافته که بضبط و بدد و بست بیرون آن کوهستان قیام نموده مد راه بر آمدن حلیمان بی شکوه و مانع رفتن مردم نزد آن خدایان پروه باشد و مانعگاه گوالداری جدیدی حامی عمده پهر اما گشته بعقایت خلعت و از اهل

همایون گشت و راجه زاجروپ که بوسیله اظهار ندامت برتقصیرات
و التماس شفاعت راجه جیسگنه و خلیل الله خان و دیگر عمدهای
بارگاه خلافت مرحوم شاهشاهانه رقم مغو بر جریده جرائم او کشیده
بود از وطن رمیده ناصیه خجالت و الفعال بر زمین عجز و ابتهال
مود و بمرحمت خلعت فاخر و از اصل و اضافه بمنصب سه هزار
و پانصدی سه هزار و پانصد سوار مباحی شد و سید ملا بخشان باره
از عمدهای دارا بی شکوه که بیاوری بخت و رهبری دولت از
همراهی سلیمان بی شکوه تخلف ورزیده روی عبودیت بدرگاه
آسمانجاء آورده بود جبه های عتبه اقبال گشته ظلمت زدای چهره
طالع گردید و بعطای خلعت فاخره و جمدهر مینا کار و بمنصب
سه هزار و پانصدی دو هزار و پانصد سوار مطرح انوار مکرمت و
تفضل شد و ازاصل و اضافه رکنذاتیه راتپور بمنصب هزار و پانصدی
پانصد سوار و خواجه عبیدالله بمنصب هزار و پانصدی چهارصد سوار
مشمول مرحمت گشتند و راکه پندت گپ اندر هریک باذنام یک هزار
روپیه مورد عنایت گردید و درهم سه کروه از تصبه راهون گذشته
نزدل اجلال شد و درین روز جمععی کثیر از نوکران دارا بی شکوه
که برهنمونی دولت ازو جدا شده بندگان آستان خلافت وجهه
همت ساخته بودند باحراز سعادت ملازمت قدیمی برکت سرمایه
مباهات اندوخته در سلك بندگان درگاه خلاق پناه انتظام
یافتند و بعنایت خلعتها و مناصب شایسته کامیاب گردیدند
بیمت و یک نزدیک تصبه سلطانپور فیض اندوز نزول مویک
اقبال شد و خفجرخان که در زمان اعلی حضرت فوجدار بهر

پذیرش شاه عالمگیر که مرات صورت دوران پیش و پیش بینی و دستور
 العمل صلاح دانی و مصلحت گزینی است بر تو این عزیمت تافت
 که خود بنفس نفیس بازید و سپاه ظفر پناه ایلغار نموده تعاقب آن
 بد عاقبت نمایند و از او هیچ جا مجال ثبات و درنگ و فرصت خیال
 جدال و جنگ نداده ساحت ملک و دولت بیاد دامن همت از غبار
 وجود نساد آوردش پیرایند تا خاطر ملکوت ناظر بالکلیه از مهم او
 جمیعت پذیرفته بزرودی عذر معاودت بصوب دارالخلافه شاهجهان
 آباد معطوف گردد و بغراغ بال توجه والا بظفر پرداخت امور سلطنت
 که انواع فتور و اختلال باران و قواعد آن راه یافته بود مصروف شود
 بقابردن درین منزل قوه الظهر عظمت و جلال نصرت الصدر ایهت
 و اقبال بادشاهزاده خجسته شیم محمد اعظم را بازواند لشکر اردوی
 بزرگ و کارخانجات بدار السلطنة لاهور رخصت نمودند که تا
 معاودت موکب ظفر دیگر ازین مهم نصرت اثر آنجا بسر برند
 و دولخانه مختصری با کارخانجات ضروری همراه گرفته باخلاصه
 عساکر گردون مآثر عزیمت ایلغار مصمم فرمودند و هنگام رخصت
 بادشاهزاده والا نژاد را بمرحمت ذیل خاصه مزین بساز نقره و جل
 زربفت و در اسب با حاز طلا مشمول نوازش ساختند و محمد امین
 خان میر بخشی و اعتقاد خان و رای رایان متصدی امور دیوانی
 را بعطای خلعت نواخته در خدمت آن گوهر محیط جاد و حشمت
 رخصت کردند و بجمعی دیگر نیز از مردم همراه ایشان خلعت
 مرحمت شد و بدست و پنجم ماه مذکور موکب جهانکشا از هیبت
 پور بسمت سنگره و قصور متوجه گشته نه گروه جریبندی طی نمود و باغ

و اضافه بمقتضای هزار و پانصدی هزار سوار نوازش یافت و میر
مهدی یزدی بدیوانی سرکار پادشاهزان کسگر بخندار والا قدر سعادت
توأم محمد اعظم سربلند گشته بمعطای خلعت مباحی گردید و
محمد حنین سلدوز از نوکران دارا بی شکوه دولت اندرز ملازمت
اشرف شده خلعت حرارازی پوشید بیست و چهارم نواحی قصبه
هیبت پور مهبط انوار نزول گشت •

توجه الیه طفر طراز بر سبیل ابلاغ بنعاقب دارا بی شکوه ادبار شعار

چون از عرایض خلیل الله خان و دیگر دولخواهان که بتکامشی او
مأمور شده بودند بوضوح پیوست که آن باطل پژوه با خزانه و توپخانه
و سامان شایسته و لشکر آراسته که قریب چهارده هزار سوار بود از لاهور برآمد
و مغلوب ضعیف فساد تاثیرش ایست که هرجا قابو داند با جنود
ظفر پیرا صف آرا گردد و احتمال آن میرود که در ملتان ثبات
قدام ورزیده عنان عزیمت از وادی فرار بسوی مدافعه و پیکار بر
تابد و ازین جهت که با عساکر منصوره سردار توره که مردم ازو حساب
بر گیرند و در برابر آن ناخلف دردمان سلطنت و سروری شان
و اعتبار سرداری و سر لشکری داشته باشد نبود و از راه عزم و
احتیاط مظنه آن می شد که اگر جنگی روی دهد و نبردی اتفاق
افتد خدا نخواسته چشم زخمی بجنود اقبال رسد که تدارک آن
مشکل باشد و از سرداران عساکر نصرت نشان نیز بملاحظه ایمن معنی
مسامحه و کوتاهی در تعاقب او واقع شده بود لاجرم بر ضمیر الهام

مؤمن بود از پرتو درو اشرف بر نور شد *

تعیین یافتن صفی شکنخان بتعاقب دارابی شکوه از ملتان و ترک ابلاغ موکب گهوان ملتان

چون بمسامع جلال رسید که آن خسران مآل در ملتان ثبات
قدم نورزیده باستماع خبر توجه رایات اقبال در کمال سراسیمگی
و تشویش حال بسمت بهکر ره نور وادی قرار شد و بسیاری از
سرداران و نوکرانش که تا ملتان با او همراهی کرده بودند از آنجا راه
مقارقت پیمودند و روز بروز ملک جمیعت سپاهش بیشتر از پیشتر
از هم گسیخته اسباب پریشانی و ادبارش تنزاید می یابد و جز اینکه
بزرگواران بسیار و پایمردی فرار از سطوت و صولت جنود فیروزی
شعار خود را بملاجای و مقری رساند کاری دیگر نمیتواند ساخت لاجرم
زای عالم آزادی گیتی خدیو کشور کشا برین قرار یافت که ترک
ابلاغ نموده عدان سرعت و استعجال باز کشند و بمیر منزل حکم شد
که من بعد منازل نزدیک قرار داده مسافت بعید نه پیمایند و امر
اعلی بنفاد پیوست که صف شکنخان میرآتش از ملتان بتعاقب
آن بد عاقبت شتافته او را از ممالک محروقه بادشاهی رهگرای
وادی آوارگی سازد و فوجی از دلیران کار طلب رزم جوو بهادران
جلالت کیش شهابت خو مثل محمد بیگ و یادگار بیگ و شهسوار
بیگ و گدا بیگ بازمرد از اوزبکان و زاهد بیگ ترکمان و امام قلی
و نوری بیگ آغری باطایفه آغریان و پیردخان و جمال خان بلخاپوری
و سید نصیرالدین دکنی و عنایت میانه و سید منور خان باده و

قطب الدین خان خویشکی که در ظاهر تصبه قصور واقع است از فیض نزول اشرف رونق فردوس و تصور یاست و روز دیگر نیز نه گروه طی شده نزدیک بموضع محمد پور مخیم جیش منصور گردید و درین منزل راجه جیسنگه که بموجب حکم معلی در لاهور توقف نموده بود شرف اندوز دولت ملازمت اکسیر خاصیت گشت و رندوله خان بغایت خلعت و اسب مباهی شده بدکن مرخص گردید و چون بعرض همایون رسید که ارادتخان صوبه دار اوده و دیعت حیات مستعار بمقتضای اجل موعود - پرده است عاطفت بادشاهانه هوشدار خان برادر زاده ابرا بعطای خلعت از لباس کدورت برآورد و بهادر چند و راجه کمانون و مان دهاتای خلف راجه راجرپ که بنیابت پدر خویش بحراست قلعه کهمرندیام داشت بغایت احوال خلعت قامت مباحات افراختند و بیست و هفتم هفت گروه طی شده موضع شیر گره از فر نزول شهشاه شیر دل زیقت یافت و راجه جیسنگه که از دیر باز بوطن خویش نرفته تعب بماتهای پی در پی کشیده بود رخصت وطن یافته بمرحمت خلعت خامه مورد نوازش گشت و روز دیگر موکب گردون شکوه هشت گروه طی نموده منزل آرای اقبال گردید و فدائی خان که بموجب فرمان همایون از لشکر خلیل الله خان رحیده بود بموکب معلی پیوسته احرار سعادت ملازمت نمود و بفوجداری اوده و گورکپور و غایت خلعت و مانده فیل و باضافه هزار و پانصد سوار بمقتصب چهار هزار و چهار هزار سوار نوازش یافته مرخص گردید و رگهذاته سنگه راتهور بمرحمت احب مباهی گشت بیست و نهم یازده گروه طی گشته نواهی موضع

بزرگ انداخته فیروز میواتی و بسنت نامی خواجه مرا با جوتی از - پناه بر سر کشتیها گذاشت که آنها را محافظت نموده به بهکر رسانند و خود از راه خشکی بطرف اوچه روانه شد و از آب بپناه و ستلج که پاشاره او بر هر دو جسر بسته شده بود عبور نموده راه بهکر پیش گرفت بقصد آنکه از آنجا رخت ادبار بحدود قندهار کشد و چون یکروز بعد آمدن از از ملتان این خبر در نواحی تلبنهه ؟ بخایل الله خان و بهادر خان و حائر سرداران جنود اقبال که بتعاقب آن خمران مآل می شتافتند رسیده بر جناح استعجال روان گشته سوم محرم بملتان رسیدند و قراولان - پناه ظفر اثر که پیشتر بجهت تحقیق خبر رفته بودند چون تا آنوقت هنوز مشخص نبود که او عزم اجمیر دارد یا اراده بهکر بلکه رفتنش بطرف اجمیر اقرب مینمود راه اجمیر سرکرده بطرف دیباپور شتافته بودند و اثری از او نیافته و حال آنکه آن مر گشته دشت ادبار براه لکھو^۶ کهاره بعزیمت بهکر مرحله پیمای وادی فرار گشته بود و ظاهر شد که حاجی خان بلوچ که از زمینداران عمده ملتان امت از روس دولتخواهی و خدمت گزاری با جمعی بر سر کشتیهای خزانہ و احوال او که فیروز و بسنت میبردند رفته میخواست که سد راه شود و آنها را بر گرداند چون توپخانه و مدای همراه داشتند بمذایع پیش آمدند و نیمابین جنگی رو داد چندی از طرفین کشته شدند آخر الامر از عهده ممانعت بر نیامده آنها را راه دادند و چهارم محرم الله یار خان با خزانہ بملتان رسیده برلیغ

اود بیهان راتهور هر يك با قوم و تبيله خود و جوتی از مبارزان توپخانه
و جمعی دیگر از منصبداران که قریب شش هزار - وار بودند با خان
مذکور معین گشتند و برلیغ گیتی مطاع مشتمل بر تفویض این خدمت
با خلعت خاص و شمشیر و یک زنجیر فیل برای او و بیست هزار
اشرفی بجهت تنخواه مواجب سپاه مصحوب الله یار خان ارسال
یافته حکم شد که بسرعت خود را بملتان رساند و عساکر کومکی را
سزاولی نموده مجال درنگ و امهال ندهد و فرمانی دیگر بخلیل الله
خان صادر گردید که گروهی با صف شکنخان معین گشته اند همراه
او روانه ساخته خود با بقیه جنود فیروزی تا رسیدن موکب جلال
در ملتان توقف نماید •

مجمعی از حال دارا بی شکوه بعد فرار از لاهور آنکه
بسبب تاخیر و کوتاهی که از عساکر منصور در تعاقب او
واقع شد فرصت یافته بمرحله پیمائی و ره سپاری روزی چند از
ورطه هلاک و گرفتاری برآمد و هفدهم ذی حجه بملتان رسیده
نزول ادبار گردید و چون از مطوت موکب جهانگشا مغلوب خوف
و رعت گشته پاسبان همیش را نیروی استقامت نموده بود بعد از
هشت روز اقامت دیگر باره بعزم فرار رخت فاکمی بسته بیعت و
پنجم ماه مذکور از انجا رو بآوادی ادبار قهات و چنانچه عادت او بود که
بهرجا میرسید دست تصرف و تغلب باموال و خزائن بادشاهی دراز
می نمود بیست و دو لک روپیه که در خزانه آن صوبه فراهم آمده بود
متصرف شده آنرا با اکثر خزانه و توپخانه و احوال و ائقالی که
همراه داشت و از لاهور بکشتی آورده بود بر همان نهج برکشیدهای

سوار بمنصب در هزار و پانصدی در هزار و پانصد سوار از انجمله
پانصد سوار در اسب و سه اسب نوازش نمود هفتم محرم گذار آب
راوی که سه گروهی ملتان است از قیدش نزول شهنشاه عالم گیر
میسمنت پذیر گشت و خلیل الله خان و بهادر خان و دلیر خان
و طاهر خان و خان عالم و رایسنگه ولد راو امر سنگه و بکه تاز خان و
گنجعلی خان و چندیت بندیده و سائر بندهای که بقماقب دارابی شکوه
پیش آمده بموجب حکم والا در ملتان توقف نموده بودند احرار
دولت آستان بوس نمودند و از نوکران عمده دارا بی شکوه سید عزتخان
که برهبری سعادت در ملتان از همراهی او تخلف و زبیده بود و شیخ
موسی کیلانی که از قبل او بحکومت بلده ملتان قیام داشت و سید
مسعود پاره که او نیز بیماری بخت درین هنگام از جدا شده بود
باستقامت مدد سلطنت سر بلندی یافتند و سید عزتخان بعطای
خلعت و منصب سه هزار و پانصد سوار و سید مسعود بعقابت خلعت
و منصب هزار و پانصدی دود سوار مشمول مرحمت گشت و فیض الله
خان از تغییر خواجه عبید الله قراول بیگی شده بعنایت خلعت
قامت مباحات بر افرامخت و نوازش خان بقوحداری سرکار ملند
و حرمت حصار آن نوازش یافت و از اصل و اضافت ملگانی خان
بمنصب هزار و ششصد سوار و بادل بختیار بمنصب هزار و سه صد
سوار و محمد علی ولد تقرب خان بمنصب هزار و صد و پنجاه سوار
مباغی گشتند •

واجب الادمان که در باب تماذب دارایی شکوه صادر شده بود بصف
 شکنخان رسانید و او امتثال مثال همایون را کمر همت بر میان جان
 بسته از روی کار طلبی همابروز کوچ کرده بدعاقب شدافت و تتمه
 این احوال بعد ازین در محل خود گذارش خواهد یافت •
 اکنون بر مرتحریر وقائع حضور پر نور رفته سر رشته سخن
 از جای که گذشته بود بدست کلک جادو فن میدهد
 چون خبر فرار دارا بی شکوه از ملتان سامعه امروز اولیای
 دولت گشته سرعت سیر وایلغار موقوف شد ریای ظفر اعتصام
 در کنف رفاهیت و آرام طی مراحل نموده تا ظاهر بلند ملتان
 هیچ جا اقامت نگزید دران اوقات میر باقر که میر سامان ایام
 خلافت انجام شاهی بود بفوجداری و نظم مهمات سرکار بهکر
 سر بلند شده بمطای خلعت واسپ و خطاب باقر خانی و از اصل
 و اضافه بمنصب هزار سوار نوازش یافت و سالیانه میرزا
 توذر صفوی که مبلغ سی هزار روپیه بود باضافه ده هزار روپیه
 انزایش پذیرفت و آقا یوسف بخدمت داروغی فیدل خانه از تغیر
 ملذذت خان خلعت سرمرازی پوشید و از اصل و اضافه چاقوچی
 دکنی بمنصب هزار سوار و غیرت بیگ و ابو مسلم و محمد
 صادق هر یک بمنصب هزار سوار و جمعی از نوکران دارا
 بی شکوه که بدلال بخت سعادت اندوز تقبیل عتبه خلافت گشته
 بودند بمنایت خلعت مباحی گردیدند و چون از عرضداشت خان
 دوران حقیقت حسن خدمت و کار طلبی راجه دیدی سکه بدیله
 بعرض اشرف رسید عاطفت خسروانه او را باضافه پانصدی پانصد

بودند با او معین گشتند و هنگام رخصت آن نوین اخلاص آئین
 عطای خلجی خاصه با علاقه سرورید و انعام یک لك روپیه و دلیر
 خان بمرحمت یک زنچیر نیل و جمدهر میذاکر و شرزه خان بغایت
 خلعت و نیل و دیگران هر يك در خور حال بمرحمتی مفتخر
 و مباهمی شدند و روز دیگر شهنشاه یزدان پرست حق آگاه بقصد
 زیارت روضه فیض آئین جناب قدوة الاولیاء الواصلین عارف صمدانی
 قطب ربانی شیخ بهاؤ الدین ملتانی قدس الله حرمه العزیز بشهر
 کرامت بهر ملتان شرف قدوم بخشیده فیض اندوز مزار برکت نثار
 آن مقرب درگاه احدیت گردیدند و استمداد همت و استفاضه انوار
 توجه از باطن پرفروش آن نقاره کبراء عارفین فرموده شیخ
 بهارالدین صاحب سجاده آن پیشوای اولیاء عظام و خدمه مجاوران
 آن مقام قدمی احترام را از فیض انعام عام بهره ور ساختند و در رفتن
 و آمدن از زرفشان بی دست جود و عطا خلقی انبوه را نقد آرزو
 بدامن امید افتاد و دو روز دیگر قرین نصرت و ظفر انجا بصر بوده
 نشاط اندوز دولت و کمرانی بودند و درین ایام شاه نواز خان که
 بنابر بعضی مصالح ملکی چنانچه در محل خویش گذارش یافته
 تا این هنگام در قلعه برهانپور محبوس بود مورد انظار فضل و کرم
 گشته عاطفت شهنشاهانه او را از قید تقصیر و حجاب تشویر برآرد

(۲ ن) ایک هزار روپیه بشیخ بهاد الدین صاحب سجاده که از
 اولاد کرام آن پیشوای اولیاء عظام است و یک هزار روپیه بخدمه
 و مجاوران آن مقام قدمی احترام انعام نمودند

تعیین یافتن شیخ میر با فوجی تازه از صاگر کردن شکوه بتعاقب دارا بی شکوه ادبار بزره

اگرچه صف شکفتن ب موجب یزید گیتی مطاع با فوجی
از جنود قاهره چنانچه سبق ذکر یافت چهارم محرم از ملتان
بتعاقب او برآمده از روی کار طلبی برجفاح سرعت و استعجال
در پی آن خصران مآل شنافته بود لیکن چون با خان مذکور
لشکر و سامانی در خور اینکار نبود و هنوز دارا بی شکوه لشکری
آراسته با خزانه و اثر و توپخانه بسیار داشت حزم و احتیاط
ههشت شاهانه اقتضای آن نمود که عهده نوئیان صائب تدبیر شیخ میر
که سرداری با سکیه و وقار و نقد شجاعت و بسالخش بر صیحک
امتحان کامل عیار بود با فوجی دیگر از صاگر نصرت شعار بتعاقب
آن ره نورد وادی فرار و مرحله پیمای بادیه ادبار تعیین باید تا
هیچ جا مجال اقامت و درنگ نیافته خیال فاسدی بخاطر راه
ندهد و اگر بالفرض جای ثبات قدم ورزیده بجنگ و مداومه برگرد
جنود اقبال از عهده نبرد و پیکار آن برگشته روزگار برآمده کفایت
آنها نتواند نمود بنابراین آن زید و ندویان هشتم شهر مذکور مرخص
شد که برجفاح تعجیل بصف شکفتن* و لشکر پیش ملحق گشته
باتفاق یکدیگر کمر همت به تقدیم این خدمت بگذاشتند و دلیران
بادلیر و زن صست پسران بهادر خان روهیل و قباد خان و شرزه خان
و پردلخان و مانسنگه بندیل و حید منصور و سنگلی خان و جمعی
دیگر از مردان کار و مبارزان شهامت شعار که مجموع ده هزار سوار

معاودت موکب منصور از دارالامان ملتان بدار
السلطنة لاهور و نهضت نمودن از انجا بدار الخلافت
شاهجهان اباد قرین فتح و فیروزی بنابر فتنه انگیزی
ناشجاع و شرح سوانحی که بعد ازان روی نمود

با آنکه حضرت شاهنشاهی که ذات قدسی ملکاتش مظهر الطاف
الهی و مصدر اعطاف نامنداهی است در باره ناشجاع انواع احسان
و اصطلاح بجا آورده بودند چنانچه بعد از شکست دارایی شکوه و وصول
موکب اقبال بمستقر خلافت از عظام امور اول کمری که پیش نهاد
خاطر را مانده بر جمیع مطالب و مهمات مقدم داشتند این بود
که موکب را با صوبه بهار و پهنه که همیشه آن ادبار قرین آرزوی
آنداشت و میسر نمی شد از حضرت اعلی بمبالغه تمام برای او گرفته
ضمیمه ملک و مبع بنگاله گردانیدند و فرمان تفویض این ولایات ازان
حضرت حاصل کرده فرستادند و با او در مقام کمال عظمت و محبت
بودند چنانچه بعد ازین مفصلا گزارش خواهد یافت درین هنگام
از عراض و تئع نگاران معالک عرقی بمجامع حقائق مجامع رسید
که آن بیخرد سفاقت پرور از فاسیامی و حق ناشناسی قدر این
دولت و عاقبت ندانسته هوای خود سری و زیاده طلبی در دفاع
نخوت و پندار انگفته است و باندیشهایی محال از بنگاله برآمده عزم
مخاصمت و منافذت دارد چون این خبر بطریق تواتر و توالی
بجانب خلافت رسیده به تقضای مصالح سلطنت و ممانروائی دفع
ماده شرور و افزائی او لازم و منتهم نمود و مهمات مملکت گنجهان

و بعنایت ارمال فرمان مرحمت عنوان با خلعت خاص و بمنصب
قدیم باضافه هزاری هزار سوار دو اسبه و سه اسبه که از سابق و لا حق
شش هزاری شش هزار سوار از انجمله پنجاه هزار سوار دو اسبه و سه اسبه باشد
نوازش نموده خدمت صوبه داری گجرات که تا آنوقت در دست مراد بخش
بود باو تفویض فرمود و معصوم خان مهین خلع خان مذکور
باضافه هشتصدی پانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار
و میر محمد معظم پسر دگرش باضافه پانصدی دو صد و پنجاه سوار
بمنصب هزاری پانصد سوار مورد انظار تربیت گشتند و محمد حسین
حاجور از نوکران دارا ایدشکوه بمنصب هزاری دو صد سوار و لودن خان
بمرحمت شمشیر و میرداد افغان بعنایت اسب مر بلند شدند و اگرچه
لشکر خان صوبه دار کشمیر بصوبه داری ملتان معین گشته برلیغ همایون
بطلب او صادر شده بود لیکن چون تا رسیدن خان مذکور بجهت
نظم مهمات آنصوبه حاکمی ضرور بود مقرر گردید که خان عالم تا
آمدن لشکر خان بحکومت و ضبط آنجا قیام نماید و بعد از رسیدن
او بحضور پرنور آید و بعنایت خلعت نوازش یافته بدین خدمت
مرخص شد و محمد یوسف از اولاد کرام عزیز مصر کرامت و عزیزی
شاه یوسف کردیزی که مرتد شریف آنجناب در بلند طبعه ملتان
است بعطای خلعت و ماده فیل سرمایه اعتبار اندوخت *

السلطنة بر سمت راه ملتان واقع است محبظ مرادقات دولت و عظمت گردید و اعتقاد خان که در شهر بود و سیفخان که رخصت از راه یافته بشهر آمده بود رسید هدایت الله صدر و جمعی دیگر از بندهای عتبه سلطنت دولت اندوز ملازمت اشرف گشتند و پرم دیو میسودیه از وطن رسیده غبار آستان خلافت را صندل ناصیه اعتبار ساخت و بغضایت خلعت قامت افتخار امراخت و معین خان و سید فیروز و محمد حسین سلدوز و عباس افغان از نوکران عمده دارا بی شکوه که بیارویی طالع از سلیمان بی شکوه مفارقت جستند و خواجه صادق بدخشی که در لاهور از دارا بی شکوه جدائی گزیده بود بتلغیم حده جلال مشرف شده بمرحمت خالص و مناصب شایسته مراکز گشتند و دومهین (?) بمنصب هزاری دو صد سوار مباهی شد و چون از وقایع صوبه گجرات بعرض همایون رسید که دلدار خان فوجدار پٹن دیبعت حیات مستعار سپرده سردار خان برادرش بخدمت او منصوب گشته باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصد سوار از انجمله هزار سوار دو اسبه و سه اسبه نوازش یافت و چون درین روز برای ملازمت فروغ اختر عظمت و جلال غره جبین ابهت و اقبال بادشاه زاده والا قدر محمد اعظم ساعتی مختار اختر شناسان نبود حکم شد که فردای آن که ساعتی مسعود بود و رایات عالیات ظل درود بشهر می انگند آن نوگل حدیقه دولت احراز معادت ملازمت اشرف نمایند و اگر چه خاطر ملکوت ناظر حضرت شهنشاهی چنان میخواست

صحیح هندوستان نیز چنانچه باید هنوز انتظام نیافته خاطرجهان
 پیرا پیرداخت امور ملک و ملت و رفع اختلال قواعد دولت متعلق
 بود لاجرم درین هنگام که دارا بی شکوه رسیده بخت ادبار فرجام
 بهزاران ناکسی و سرگذشتگی رهگرای وادی فرار و آوارگی گشته از
 ملتان بچادب بهکر شدافت و افواج قاهره بتعاقب آن بد عاقبت
 تعیین یافت خاطر اقدس را عزم معاودت بسوی معتقر سریر خلافت
 مصمم گشته دوازدهم محرم الحرام رایات ظفر اعتصام از ظاهر بلند
 ملتان که مدت پنجروز فیض اندوز اقامت موکب گیتی فرور بود
 باهتزاز آمد و شهنشاه فیروز تخت عالمگیر از کنار آب راوی قرین
 عز و جلال بر سفینه اقبال نشسته لوائی مراجعت بر انراختند
 درین تاریخ حاجی بلوچ که از زمینداران عمده ملتان امت بامتلام
 عتبه فلک رتبه فائز گردید و بمرحمت خلعت و فیل و اسب کالیاب
 عزت و مباحات گشته بمحال زمینداری خود مرخص گشت و طاهر
 خان بمعنایت نقاره مورد نوازش شد و قباد خان از کومکیان شیخ میر
 بمرحمت ارسال نقاره مصحوب عبد الله بیگ پسرش بلند آوازی
 یاست و - عادت خان خویش خلیفه سلطان که در جاگیر خود بود
 باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی در هزار سوار والرتبه
 گشته حکم شد که باله آبان شتافته در سلک کومکیان خان دوران باشد
 و بعد از طی چهار مرحله رای رایان که بموجب یرلیغ والا از لاهور
 عازم پدشگاه حضور گشته بود، بلشکر منصور پیوسته دولت استان
 بوس دریافت و موکب گیتی کشا کوچ بر کوچ قطع منازل نموده
 بدست و چهارم شهر مذکور باغ و عمارات آنچهره که در ظاهر دار

یرلیغ معلی از کشمیر آمده بود کامیاب دولت ملازمت گردید و از
 نفائس امتعه کشمیر پیشکشی بنظر انور در آورده بقبول آن سر
 بلندی یافت و بعفایت خلعت کسوت مباحات پوشید و خلیل الله
 خان بتغویض صوبه داری پنجاب میامی شده بعطای خلعت خاصه
 و انعام محالی که یک کرور دام جمع آن بود مشمول نوازش شهنشاهانه
 گردید و چون بجهت نظم و نسق بعضی مهمات ضروری صوبه
 پنجاب و رهاصیت و آسودگی جنود ظفر مآب که بتازگی درین ایلغار
 تعب بسیار کشیده بودند چند روز اقامت ضرور بود تا بدست و نهم
 ماه مذکور آن سرا بستان حشمت و جاه از فیض بهار اقبال خرمی
 و نصارت پذیرفت درین ایام منصب مکرم خان فوجدار جونپور
 باضافه پانصدی پانصد سوار چهار هزاری چهار هزار سوار مقرر
 گردید و احتشام خان از کومگیان خاندوران که بمحاصره قلع
 اله آباد قیام داشت باضافه پانصدی به منصب چهار هزاری
 سه هزار سوار و مبارز خان از کومگیان صوبه کابل باضافه پانصدی
 بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار و راجه امر سنگه
 نرودی که سابق بذاتر تقصیری از منصب معزول شده بود بمنصب
 هزار و پانصدی هزار سوار و کلیان سنگه زمیندار باندو بموجب
 القماص خان دوران بمنصب هزاری پانصد سوار و علی بیگ ولد
 مرشد قلیخان مرحوم که تازه از دکن باستلام مدد سلطنت رسیده
 بود بعفایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزاری چهار صد
 سوار و عباس افغان از نوکران دارا بی شکوه به منصب هزاری چهار
 صد سوار و میر محمد صادق ولد میر عبد الله صفوی از گوشه

که روزی چند در دارالسلطنة لاہور بساط اقامت گستردہ پیردخت
 مهمات پنجاب کہ از وجوہ دارایی شکوہ کمال خلل و فتور پذیرفتہ
 بود پیردازند و خاطر اقدس از بند و بخت آنحدود جمع حازند لیکن
 چون مصلحت ملک و دولت بذایر سببی کہ گذارش یافت مقتضی
 توقف نبود قرار اقامت در دارالسلطنة لاہور و نزول اجمال در قلعة
 مبارکہ ندادہ امروالا بنفاد پیوست کہ اردوی معلی داخل شہر
 نگشتہ باغ فیض بخش کہ در بیرون دارالسلطنت بمست دہلی واقع
 است منزلگاہ نصرت شود و مقرر فرمودند کہ خود بدولت ہر سبیل
 عبور شہر را از فیض قدوم گرامت بہر آذین سعادت بستہ از آنجا ظل
 دروہ باغ اندازند و روز دیگر کہ بیست و پنجم ماہ بود بادشاہزادہ
 عالیقدر والاہر از شہر رحیدہ بانراک شرف پایبوس سرمایہ دولت
 و کامکاری اندوختند و محمد امین خان میر بخشی و سائر ہندہای
 کہ در خدمت آن نہال گلشن حشمت و بختیاری بودند بتقبیل
 مدد ہندیہ چہرہ مبہات افرودختند و شہشاہ جہان با جہانی فرو
 جلال ہر گویہ پیکر فیلی فلک تمثال سوار شدہ از آنجہرہ رایت توجہ
 بشہر افرودختند و تا دروازہ ہندیہ بول شرف قدوم بخشیدہ لمحہ سوارہ
 توقف فرمودند و قلعة را بنظر احتیاط ملاحظہ نمودند و امان اللہ
 قلعة دار دولت زمین بوس یافتہ باحکام ارشاد آئی کہ در ہر باب
 بنفاد پیوست مسترشد گردید و از آنجا عیان اقبال منعطف ساختہ
 در اثنای راہ بمسجد وزیر خان فرود آمدند و نماز ظہر آنجا بجماعت
 گزاردہ نزدیک سہ پاس روز ساحت باغ فیض بخش از نزول اشرف
 فیض اندوز گشت و لشکر خان کہ بجهت صوبہ داری ملتان بموجب

بمرحمت خنجر با علاقه مرورید مباحی گشته رخصت مراجعت
 بلاهور یاست و لشکرخان که صوبه داری ملتان باو تفویض یافته بود
 بعنایت نقاره و فیل واسپ سرافراز گشته مرخص شد و میرخان
 خلف خلیل الله خان بفوجداری دامن کوه کانگوه و غذایت خلعت
 و باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزاری دو هزار سوار مربلند شد
 و واجه مان سنگه گوالیاری بمرحمت دهکدهکی مرصع مشمول
 عاطفت گردید و از اصل و اضافت تهور خان بمنصب دوهزاری
 پانصد سوار رسید مقتدر بمنصب هزاری ششصد سوار و غیرت
 بیگ بانعام دوهزاروپنجاه کامیاب غذایت گشتند سوم موضع چنپال
 و فردای آن نواحی سرای چوهرمل از سایه شمع جهانگشا نورآما
 گردید و حیات زمیندار راجور بخطاب راجگی و غذایت اسپ
 و خلعت نوازش یافت و چنیت بغدیل و انکد پسرش بمرحمت
 خلعت مباحی شده بدار السلطنت لاهور مرخص گشتند که درسلک
 کومکبان خلیل الله خان باشند پنجم آب بید که بموجب حکم
 بادشاه دین پناه بران جسر بسته شده بود از پرتو عبور رایت
 خورشید تاب رشک چشمه آفتاب گشته آن روی آب فیض اندوز
 نزول خدیو مالک رقاب شد و روز دیگر موکب منصور از سلطانپور
 گذشته نزول فرمود درین هنگام قباد خان که در سلک همراهان شیخ
 صبر بود بصوبه داری تنه تعیین یافته بعطای نقاره و باضافه
 پانصدی پانصد سوار بمنصب چهار هزاری سه هزار سوار نوازش
 یافت محمد یوسف از اولان کرام عزیز مصر کرامت و عزیزی شاه
 یوسف کردپزی که مرقد شریفش در بلده طیبه ملتان است بمرحمت

نشینان لغور به عطاء خلعت و انعام یک هزار روپیه نوازش یامند و حاجی بقا ملازم نا شجاع که چندی قبل ازین از جانب او تهدیت نامه فتح آورده بود بمرحمت خلعت و انعام مباحی گشته رخصت مراجعت یافت ملخ محرم مواکب نصرت طراز از باغ فیض بخش باهتزاز آمده قرین سعادت بصوب دار الخلافه شاهجهان آباد نهضت نمود و آنروز اندک مسافتی طی گشته نزول اجلال شد و پیش کش بهادر خان از جواهر و صرمع آلت و نفائس اقمشه و غیر آن بنظر انور گذشته برخیز رتبه قبول یافت و خاندوران بعنایت ارسال خلعت مشمول نوازش گردید و رضوان خان که درین ایام از مستقر الخلافه اکبر آباد بسده مظهر بنیاد رحیده بود خلعت یافته بخدمت عرض مکرر منصوب گشت و سید فیروز رستمخانی بفوجدارى دوابه جناب و راوی معین شده خلعت سرافراز پی پوشید و روز دیگر که غره صغریود مقام شده خدیو اولیم شکار عالمگیر نشاط اندوز صید نخچیر گشتند درین اوقات نوری بیگ و امام قلی آغیر که همراه صف شکنخان بودند چون خانمذکور حقیقت کار طلبی و حسن خدمت آنها معروض بارگاه جلال داشته بود مشمول سراحم شهنشاهانه گشته اولین بترکناز خان و دومین بآغیرخان مخاطب گردید دوم ماه مذکور کوچ شده آنطرف تالاب راجه تودرمل مضرب خیام اقبال گشت و درین منزل خلیل الله خان که بصوبه دارى پنجاب معین شده بود

(۲ ن) بمرحمت خلعت و انعام یک هزار روپیه — بمرحمت

خلعت و انعام دو هزار روپیه

بالطبع در قلعه دولت آباد بود بصوبه داری خاندیس مهابی
 ساخت که یکچند آنجا بوده بنظم و نسق احوال خود و سر انجام لشکر
 و پناه پردازد و فرمان مرحمت عنوان مشتمل بر نوید این حوافر ازی
 با شمشیر خاصه برای او مرحل گشت و وزیر خان صوبه دار خاندیس
 بعفایت احوال خلعت خاص عز اختصاص یافته حکم شد که بعد
 از رسیدن معظم خان ببرهانپور از آنجا بارینگ آباد شناخته به تنظیم
 مهمات آن صوبه دولت بنیاد و خدمت بادشاهزاد عالیقدر و الانزاد
 قیام نماید و مهابتخان صوبه دار کابل بعفایت احوال خلعت خاص
 مصحوب طهماسب پهرش شرف امتیاز یافت و از کنار دریای حلیج
 به سه مرحله زایت جهان پیرا همای آماطل و رد به بلد فیض
 قرین مهربند افکند و باغ خلد آئین آن که مشتمل بر عمارات
 دلنشین عالیشان و به نزهت و صفا گل سرحد باغهای جهان است
 به یمن نزول اشرف روکش حدیقه جفان گشت و پیشکش راجه
 تودرمل از اقسام امتعه و نفائس مهربند از نظر اشرف گذشت و از آنجا
 لوای گیتی کها بدو منزل برگشته انباله که باغی خوش و دستافسرای
 دلکش دارن پرتو سعادت گسترده و باغ مذکور از نزول همایون خرمی
 و نصارت پذیرفت درین وقت منصب سارنگدهر زمیندار جمون
 باضافه پانصد سوار و منصب مراد قللی سلطان کمهران از کومکیان
 صوبه کابل باضافه پانصدی صد سوار هزار و پانصدی هزار و پانصد
 سوار از آنجمله پانصد سوار دو اسبه و سه اسبه مقرر گشت و نویختان
 چیله بفوجداری درآبه جالندر از تنبیر نصیری خان معین شده
 خلعت سرافرازی پوشید پانزدهم نواحی قصبه شاه آباد و روز دیگر

خلعت و ماده نایل حرمايه اعتبار اندوخت ششم موکب منصور
از سلطان پور گذشته نزول فرمود درون ایام منصب وزیر خان
صوبه دار خاندیش باضافه هزارى هزار حوار پنج هزارى سه هزار
حوار مقرر گردید و منصب میرزا سلطان صفوی نوجدار دهامنى
و چوراکده باضافه پانصد حوار چهار هزارى دو هزار و پانصد حوار
قرار یافت و حسین بیگ خان بغوجدارى هر دو بلکش از تغبیر
فتح الله خان و عطای خلعت و باضافه پانصد حوار بمنصب
دو هزارى دو هزار حوار از انجمله پانصد حوار دو اسبه و سه اسبه
و داور داد بغوجدارى و قلعه دارى انگ از تغبیر ابراهیم بیگ
و عنایت خلعت و اسب نوازش یافته بمخدمات مرجوعه امرخص
گشتند و کاکرخان بغوجدارى مکرار کرده مانک پور و از اصل و
اضافه بمنصب هزارى هفت صد حوار و بلندی یافتند و میر
غضنفر میرتوزک و چندی دیگر بمرحمت اسب مهابی گردیدند
هقتم مابین سلطانپور و نور سرای مضرب خیام ظفر پیرا گشته
روز دیگر باغ نور سرای از پرتو رایت جهانکشا نور آگین شد
و خواجه اسمعیل کرمانی از اصل و اضافه بمنصب هزارى صد
و پنجاه حوار و محمدتقی برادرزاده وزیر خاں و شیخ کتب هریک
باتمام یکهزار رومیه و جمعی از بندها بمرحمت خلعت و برخی
بعنایت اسب سرانرازی یافتند نهم گذار آب حلق از نزول اشرف
کامباب بیض و صفاگردید درینوقت عاطفت شهنشاهانه عمده امرای
عظام معظم خان را که چندی قبل ازین چنانچه گذارش پذیرفته از
حبس رهائی یافت و بعنایت و مکارم ارجمند سر بلند گشته مغل

و کثرت سنگه ولد راجه جیسنگه و گرد هرداس کور و میل سنگه
 میسوده و جگت سنگه ولد نکند سنگه هاده و سورجمل و منو هرداس
 کور از اوطان خویش رسیده جبهه صای آستان سلطنت گردیدند و
 بعطای خلعت که سوت مباحات پوشیدند و بهار سنگه مذکور پنجم
 زنجیر نیل بطریق پیشکش گذرانید و سوبهاگه پرکش زمیندار سرسور
 بعطای خلعت و گوشواره مروارید و اسپ با زمین و ساز نقره و
 خنجر مرصع با علاقه مروارید مورد مراحم گوناگون گشته رخصت و ظن
 یامت و راجه هاده سنگه گوالیاری بمرحمت مریدم مرصع مر بلند شد
 و دژ خان که در نواحی بهکر از دارا بیشکوه جدا شده از راه جیسلمبر
 بحصار فروره که وطن اوست رفته بود بعذایت ارحال خلعت نوازش
 یافت و محمد صالح کرمانی که قبل ازین دیوان بیوتات دارالخلافه
 شاهجهان آباد بود بدیوانی بیوتات مستقر الخلافه اکبر آباد و خواجه
 اسمعیل کرمانی دیوانی دار السلطنه لهور معین گشته بعذایت
 خلعت سرافراز گردیدند و از اصل و اضافت درویش محمد بمنصب
 هزارری پانصد سوار و سلطان بیگ بمنصب هزارری چهار صد سوار
 و جمعی نقیر از بندهای عتیقه خلافت و گروهی انبوه از نوکران
 داری شکوه که نو سرافراز دولت بندگی بودند بعطاء خلعت و اسپ
 کامیاب مواهب شاهد شاهانه گردیدند و از وقایع صوبه گجرات معروف
 حجاب بارگاه اقبال گشت که ابو القاسم ولد حیفخان مرحوم که در
 سلك کومگیان صوبه مذکور بود باجل طبعی بضاط حیات در نورید

ظاهر قصبه تهنایسر مضرب خدام نصرت و ظفر گشت و شمع عید
 الکونیم تهنایسری بنظم مهمات چکله مهرند از تغییر راجه تودرمل سر
 بلند شده بغضایت خلعت و فیل و بانام هزار و پانصدی هشتصد
 و پنجاه سوار بمنصب دو هزار و هزار سوار چهار اعتبار براندرخت
 و از تهنایسر بدو منزل ظاهر قصبه کرنال محل ورود موکب جاه
 و جلال گشته نوزدهم نواحی قصبه پانی پت از سایه حنیق جهان
 کشا نور اندوز شد و از آنجا بیچار منزل بیست و دوم صاحب دلکشای
 باغ اعزآباد از فیض نزول اشرف خرمی و طراوت پذیرفت و هوای
 ظاهر دار الخلافه از گرد قدوم موکب عالمگیر دامن دامن عبیر
 رفت و راجه جسونت سنگه که بموجب حکم لازم الانقیاد در
 شاهجهان آباد بود و معان تخان صوبه دار آنجا و دالشمند خان
 و ابراهیم خان خلف علیمردان خان که هر دو دران مرکز خلافت
 گوشه نشین بودند و دیگر بندها و مستعدیان آنمصر دولت و انبال
 جبهه سای آحتان جلال گشته سعادت ملازمت یافتند و راجه انرده
 کوواز اکبر آبک رسیده جبهه سای عتیقه عبودیت گشت و سوپهاک
 پرکش زمیندار سرور که تازه بنقییل سده سلطنت رسیده بود
 بغضایت خلعت و سرپیچ مرصع تارک افتخار انراخت و عاطفت
 بان شاهانه راجه جسونت سنگه را بمرحمت خلعت خاص با نازری
 عز اختصاص بخشید و چون ساعت دخول شهر و قلعه مبارکه چهارم
 ماه ربیع الاول بود مدت نه روز خدایو جهان دران سرا بستان فیض
 سکان اقامت گزیده بهار انروز دولت و بخت و نشاط اندوز حشمت
 و کامرانی بودند درین هنگام اعلام خان از اکبر آبک و بهاو سنگه های

بی شکوه تنه پڑوه در نواحی اکبر آباد از عساکر گردون شکوه مهترم
گشته بودنی آزارگی شناخت و دست تسلط و استیلائی او کوتاه شده
نظم اسباب سلطنت و بهت و کلاه مهم خلافت بفرماندهی و اقتدار
خدیه زمان قرار یافت چنانچه گزارش پذیرفت از عظام امور اول
کاری که پیش نهاد خاطر اشرف ساخته بر جمیع مطالب و مهم
مقدم داشتند این بود که مونگیر را با صوبه بهار و پنه که همیشه
نا شجاع را آرزوی آن مکنون ضمیر بود بمبالغه تمام از حضرت اعلی
برای او گرفته ضمیمه ولایت وسیع بنگاله که باقطاع او تعلق داشت
گردانیدند و فرمان آنحضرت مشتمل بر تفویض این ولایت حاصل
نموده با قدسی صحیفه ملاطفت پیرا مبنی بر تفقد و دلجوئی
بسیار و مشعر بسوانح و حقائق دربار جهانمدار محسوب محمد
میرک گرز بردار از پیشگاه خلافت نزد او فرستادند و باو نوشته بودند
که چون همواره خواهش اینصوبه داشتید بالفعل آنرا با ولایت بنگاله
منصرف شده بجمعیت خاطر و فراغ بال روزی چند بنظم و پرداخت
آنصوبه جبر اختلال احوال خود پردازید تا آنکه جنود قاهره از تعاقب
دارایی شکوه و کفایت مهم او فارغ شده بمستقر اورنگ حشمت
مراجعت کنند در انوقت مطالب و مدعیات دیگر که داشته باشید
در حصول آن نیز خواهیم کوشید و چنانچه آئین اخوت و مقتضای
فتوت است در هیچ چیز از مراتب ملک و مال مضایقه نخواهیم
نمود و چون محمد میرک به بنگاله رسیده فرمان عالیشان و ملاطفت
نامه خدیو جهان باو رسانید از وقوع این عطیة عظمی که فوق تصور
و تخیل او بود منت پذیر گشته در پیداهن نشاط نگنجید و از خبر

از سوانح عبرت بخش آنکه درین ایام منہیان کار آگاه از ممالک شرق
 رویہ پیدایی بدرگاہ خلائی پناه رسیدہ خبر فتنہ جوئی و شورش
 انگیزی نا شجاع حق ناشناس و عزیمت او از پتنہ بصوب الہ آباد
 بقصد افراختن لواہی غذا و افروختن فیران جدال بمصامع عظمت
 و جلال رسانیدند و عرائض امرا و نوشتہای وقائع نگاران آنحدود نیز
 مشعر باینمعنی برسیدل تواتر و توالی بہ بیشکاہ خلافت رسید و آنچه
 قبل ازین از بعض اخبار و امارات مظنون خاطر دور بین شہنشاہ
 دانش آئین بود درین اوقات بیقین پیوستہ منشاء تعجب خردوران
 ہوشمند گردید و الحق این حرکت ناہنجار و عزیمت دور از
 کار ازان مدہوش نشاء غفلت و پندار بی صدور باعفی بغایت
 محتبعد و نامزوار بود زیرا کہ ہمیشہ با حضرت شاہنشاهی لاف
 مخالفت و مصادفت و دم یکجہتی و موافقت میزد و ہموارہ
 بمشافہ و مکتبہ اظہار اینمعنی نمودہ عہود صفوت و صفا و سوانح
 یگانگی و ولا در میان می آردہ آن گوہر یکنای معدن فتوت را
 نیز بمقتضای مہر اندیشی و محبت اخوت از قدیم الایام با اورابطہ
 الفت و التیام بود و ہموارہ در رواج کار و رونق حال و حفظ بقیان
 دولت و استقلال او کوشیدہ در صدد نصرت و اعانتش بودند چنانچہ
 از قضیۃ شکستی کہ او را از غذا و انسداد دارا بی شکوہ در نواہی
 بنارس رویداد و خلل و فتوری کہ ازین جہت بمیانین احوال و مراتب
 ملک و مالش راہ یافت پیوستہ خاطر عاظر ملالت آگین بود و
 میخواستند کہ جبر آن الکمار فرمودہ دگر بارہ کار او را رونق و نظام
 و احاس ملک و دولتش را استحکام بخشند لا جرم بعد از آنکہ دارا

که زیادت غالبات ظل و زود بساحت پنجاب انگذده خاطر جهان پیرا مشغول دفع فتنه دارا بیشکوه بود انتهاز فرصت نموده لوای عزیمت از پنده بسمت اله آباد انراشت و باغواهی مفسدان کوتاه اندیش قدم جسارت از حد خویش پیش گذاشت و چون بنواحی قلعه رهناس رسید رام سنگه نوکر دارا بیشکوه که از جانب او بحراست آن حصن فلک احساس قیام داشت بایمائی آن فتنه پزوه که بعد از فرار از مستقر الخلافه اکبر آباد باو و دیگر قلعه داران سمت اله آباد نوشته بود که قلاع آن نواحی به نا شجاع دهند رفته باو ملاقی شد و قلعه را سپرد و همچنین حیدر عبد الجلیل بارهه که از جانب دارا بی شکوه حارس قلعه چناره بود قلعه مذکور باو داد و در خلال این ایام همواره حیدر قاسم خان قلعه دار اله آباد باو میفرشت که من هم باین مأمورم که اگر خود باینصوب آیند قلعه را تسلیم کنم و منوح اینمقدسات نیز باعث رسوخ عزیمت باطل و ازدیاد مواد بخرشی او گشته قدم جرأت بیشتر نهاد و چون این حقائق واحوال معروض بارگاه اقبال گردید اگرچه بمقتضای عموم رافت و صلاح اندیشی که شیعه قدسیه این خدیو مهر پرور خبر گستر است مرکز ضمیر انور آن بود که تا ممکن و مقدور باشد پرده مسامحه وانماض برکار او کشیده این حرکت ناهنجار از ان بیخرد نگوئیده اطوار ناکرده انکارند و از مقالات هوش افزا و مقدمات دولت پیرا او را بشاه راه اهتدا آرند و چنان نشود که کار بغتده و خولریزی کشد چنانچه بعد از تحقیق این اخبار شورش افزا مکرر از کمال بزرگ منشی و والا نهادهی موعظت نامهایی دلاویز صلاح انگیز بآن پیوده کوش باطل

فرار و ادبار دارا بی شکوه که همواره باو کمان کین و عناد کشیده داشت و کفایت شروع دفع افسادش جز بسطوت انقبال دشمن مال شهنشاه عالمگیر صورت پذیر نبود بغایت مسرور و مبتهج گشت و تهفیت نامه مشتمل بر مراسم مبارکبادی و مراتب شکرگزاری در جواب نوشته بجناب والا فرستاد و خود از ابرنگر که حاکم نشین بنگاله است به پهنه آمد لیکن از آنجا که بخت و سعادت ازو رسیده روزگار دولتش بسر رسیده بود و ضمیر کار آگاه و عقل معامله دان که سرمایه تمیز سود از زیان است نداشت بعد از رسیدن به پهنه و تصرف در صوبه بهار سودای زیاده طلبی در سرش جای کرده بطمعهای خام و فکرهای دور از کار دیگر باره سرانجام اسباب ادبار نمود و قدر نعمت و عاقبت ندانسته و حق تفقد و دلجوئی خدبو زمان نشناخته راه ناسپاسی و طریق حق ناشناسی پیمود و چون دانست که رایات خورشید تاب بنعاقب دارا بی شکوه متوجه پنجاب شده و اتمام آمهم را بزودی گمان نمی برد و تختگاه سلطنت و مستقر خلافت را از فر شکوه مویک جلال خالی می نمود از خام طمعی و بلخردی باین واسطه انتاد که لشکری جمع آورده بصوب اله آباد آید و از آنجا اگر تواند خود را با کهر آباد رساند شاید باین تیز دستی کاری از پیش برود و اغوای نوکران و خوشامدگویان و تحریک واقع طلبان و تنه جویان که چشم از صلاح دولتش پوشیده رونق کار و گرمی بازار خود می جستند نیز عاقله بداندیشی و تبه رانی او شده دماغ پندارش را بشورش آورد و بعد از اندک توقفی در پهنه با لشکریهای آنحدود و توپخانه و نواره عظیم بنگاله اواسط صفر این سال

میگردد چهارم ربیع الاول مطابق نهم آذر ماه آیات نصرت پیکر
 اوائل روز از باغ دلکشای اعز آباد بقصد دخول دار الخلافه باحتراز
 آمد و چون ساعت داخل شدن قلعه مبارکه اواخر روز بود
 شهنشاه جهان نخست بشکارگاه توجه نموده نشاط اندوز شکار
 گشتند و بعد از مراجعت که قریب دو پاس از روز گذشته بود بباغ
 سندر بازی که مابین شهر و اعز آباد واقع است نزول سعادت نموده
 ساعتی چند آنجا باستراحت گذرانیدند و آخر روز با بخت فیروز و
 اقبال عسکرموز چون خورشید جهانفاب و بدر عالم افروز که بر ادج سپهر
 برین بر آید بر فیلی که پیکر بدیع منظر که تخت زرین بر کوه
 پشت آن نصب گشته بود موار شده لوای عزیمت بصوب عرصه
 مصر دولت و اقبال و ساحت دار الملک مسجد و جلال انراختند
 نقارهای نشاط و کورکهای شاه یانه بنوازش آمده از غربو طبل و کوس
 و خروش کرنا و نفیر طنطنه شوکت و غلغله حشمت در گوش روزگار
 پیچید و گیتی خدیو عالم گیر با فرا الهی و شکوه شهنشاهی همعنان
 نصرت و ظفر نیل موار از میان بازار نعمت آثار شهر عبور فرموده
 چون وقت نماز عصر رسید به بود نخست پرتو نزول بمسجد جامع
 افکندند و نماز بجماعت گذارده قریب دولت موار شدند و دو نیم
 گهری از روز مانده قلعه مبارکه از فر نزول اشرف مرکوب حصار
 انلاک و شرافت بخش مرکز خاک گشت .

جشن وزن فرخنده شمس سال چهل و دوم

بر حقایق سنجان این صحائف مآثر اقبال و دقائق شناسان

ستیز نوشتند که شاید سرمایه شعور و آگاهی شده از کرده نا صواب
 خود باز آید و دست ندامت بذیل اعتذار زده باز گردد لیکن
 درینوقت بنابر رعایت مراتب حزم و احتیاط که مذاط حفظ
 سلطنت و جهانداري و مقتضای خردمندی و هوشیاری است بر
 خاطر خورشید مآثر چنین تافت که اگر آن رسیده بخت برگشته
 روزگار از بیهوشی نشاء غفلت و پندار بخود نباید و ترک اراده
 ناپسند و عزیمت نا سزاوار خویش نکرده بر مخالفت و عناد
 اصرار نماید چون خاندوران با عساکر کومک الیه آباد تاب مقاومت
 او ندارد چندی دیگر از اعظم امرا و نوجی از موکب نصرت پیرا
 در ظل رایب بادشاهزاده محمد سلطان بدانصوب تعیین نمایند تا
 سد راه او بوده از حقیقت محال و کیفیت عزیمت و اراده آن نادان
 فتنه سگال هرچه در یابند بسد جلال معروض دارند بنابراین برلیغ
 کرامت طراز بطفرای نغان پیوست که بادشاهزاده والاتبار نظم مهام
 مستقر الخانة بمدة المظلة امیر الامرا که آنجا بود و گذاشته با
 توپخانه و لشکر اکبر آباد هفتم ربیع الاول که ساعتی مسعود بود
 لوای نهضت بانصوب برافرازد و از پیشگاه حضور نیز جمعی از
 مبارزان نبرد آزما و دلیران عرصه و غا معین گشتند و حکم شد که
 چون نا شجاع باله آباد نزن یک شود خاندوران دست از محاصره
 قلعه باز کشیده بجنود مسعود پیوند و تقه این احوال
 عفریب مرقوم کلک موانج نگار گشته عبرت افزای ناظران این
 مجموعه بدائع قدرت ایزدی خواهد شد اکنون بوضیفة مسعود
 زبان خامه بگزارش وقائع حضور قدسی نشان گوهر افشان

سال چهل و دوم بود جشن و زن شمعی بآئین مقرر و رسم معهود صورت انعقاد پذیرفت و هفتم ربیع الاول مطابق دو ازدهم آذر بزم والا جشن دلگشا ترتیب یافته در ایوان گردون آمان غلخانه مبارک اوائل روز که ساعت بانوار میمنت قرین و میزان فلک را چشم حسرت بر زمین بود کفۀ ترازو از گوهر عنصر مقدس شهشاه دنیا و دین گرانبار قدر و شرف گشت و آن پیکر دولت و هیکل اقبال که از شرط بزرگی و کمال عظمت با گوهر جانهای پاک و جواهر خزانن انلاکش نتوان منجید بمقتضای رسم و عادت و آئین صورت و مجاز بزر و حیم و سائر اشیاء معهوده منجیده شد و بعد از ادا این رسم میمنت پیرا خافان جهان چون آفتاب جهان از برج میزان برآمده حریر آرای دولت و کمرانی شدند و دران جشن خجسته بسیاری از بندهای عتبه خلافت بمواهب و مکارم ارجمند سر بلند گردیدند از آنجمله مهاراجه جسونت سنگه بغذایت طره مرمع تارک افتخار بر افراخت و محمد امین خان میر بخشی و بهادر خان و مرتضی خان و سائر امرای ربیع الشان و بسیاری از منصبداران و ملازمان حده پیر نشان بقدر تفاوت رتبه و پایه بخلعتهای فاخر گرانمایه کسوت امتیاز پوشیدند و امیر الامرا که در مستقر الخلافه اکبر آباد و راجه جیسنگه که در وطن بود و جعفر خان صوبه دار سالو و خلیل الله خان صوبه دار لهور و سائر امرا و عندهای که از پایة سریر خلافت دور بودند با رمال خلعت مرمایه مباحات اندوختند و مهابتخان صوبه دار کابل باضافه هزار سوار بمنصب شهزاری پنج هزار سوار سه هزار و پانصد سوار دو ایچده و سه ایچده بلند

این دفاتر مفاخر عظمت و جلال مخفی نماید که از بدائع توانین
معمولاً این دولت جارید طرازیکي آنست که فرما روایان این
دردمان عظیم الشان عمیم الحسان در هر سال از سنین عمر سعادت
قرین چون تاریخ میلاد میمنت بنیاد در رسد بشرائف نقود از زر و
حیم و دیگر نفائس اشیا سنجند باین طریق که یکدفعه بطلا و دیگر
صرتبه بنقره و پس ازان چند نوگت دیگر بمائز فلزات و اشیایی که
مقرر و معهود شده آن مبارک وزن بعمل می آید و وجوه مذکوره
به محتاجین و ارباب احتیاق بذل و انفاق کرده جهانی را نقد
مقصود بدامن آرزو میریزند و دران جشن خجسته ملازمان عتبه
خففت و ایستادگان پیشگاه قرب بروفق رتبه و شایستگی بمراحم والا
عز امتیاز می یابند و بذایر اختلاف تاریخ شمسی و قمری در سالی
دوبار این جشن عالم آرا پیرایه انعقاد یافته مگر را باعث جهان
پیرائی و طرب افزائی میگردد • • رباعی •

هر سال شود بعدادت اهل زمان • با گوهر و زر وزن شه ملک ستان
لیکن اگر از روی حقیقت سنجند • افزون آید سایه حق از دو جهان
و همانا غرض از وضع این قانون فرخنده آنست که هم ایند معنی وسیله
کامیابی بینوایان و حاجتمندان شده برکات دعاء اجابت اثر آنگروه
سرمایه حصول مقاصد علیا گردد و هم تقریب جشن و سور منشاء
مدور آثار عنایت و تربیت شهنشاهانه گشته نوازش و کامبخشی
بندهای مدد ملطفت و ایستادگان بساط خدمت بظهور رسد و درین
ایام خجسته فرجام که سال چهل و یکم شمعی از عمر مسعود شهنشاه
کیوان غلام بسعادت فیروزی صورت انجام یافته آغاز جهان افروزی

بمطای خلعت و شمشیر و منصب چهار هزار و سی هزار سوار کمربند
 عزایت شد و بهای سنگه هاده که تازه از وطن باسلام عقبه چهر رتبه
 رسیده بود بمنصب سی هزار و سی هزار سوار و عطای خلعت و
 جمدهر مرصع و اسب با ساز طلا و یک زنجیر نیک و نقاره و علم
 مورد انظار مرحمت گردید و چون همواره شخصی که ارشد آن حلسه
 شهادت آئین و مورد نوازش فرماندهان این دولت ابد قرین
 باشد از پیشگاه سلطنت مخاطب بر او میشود عاطفت بادشاهانه
 او را از روی تربیت و خانه زاد پروری باین خطاب نامور ساخته
 محمود اقران گردانید و محمد بدیع بن خسرو بن نظر محمد خان
 که سابق بنابر تقصیری از منصب معزول شده بود بمنصب خاقان
 که سی هزار و سی هزار سوار بود سر بلند گشته و گردن هر داس کور
 باضافه پانصدی بمنصب سی هزار و سی هزار سوار و بر موجی دکنی
 باضافه هزار سوار بمنصب سی هزار و سی هزار سوار سرمایه افتخار
 اندوختند و حو بهاک پرکاش زمیندار سر مور که درین تازگی دولت
 آستانبوس دریافته بمطای خلعت و اسب و سر پنج مرصع باضافه
 مروارید مورد مراحم گوناگون گشته رخصت وطن یافت و فیض الله
 خان بمرحمت شمشیر و علم و الله یار خان بعهده جیفه مرصع
 مراقرازی اندوختند و از اصل و اضافه دیندار خان بمنصب ده هزار
 و پانصدی هزار سوار و شیخ عبد القوی بمنصب هزار و پانصدی
 پنجاه سوار مشمول مراحم خسروانی گردیدند و همت خان خلف
 املاخان بمرحمت خلعت و نیکل مباهی گشته با پدر خویش
 مرخص شد و مخلص خان خلعت یافته باکبر آباد مرخص شد که

پایگی یافت و اسلامخان باضافه دو هزار سوار بمنصب پنجهزاری
 پنجهزار سوار و مرحمت امپ با ساز طلا و شمشر مرمر از گشته
 بخدست بادشاهزاده محمد سلطان مرخص شد و بهادر خان که
 بمنصب پنجهزاری چهار هزار سوار مباحی بود باضافه هزار سوار
 در اسب سه اسب والا رتبه گردید و مرتضی خان بعنایت علم لوی
 امتیاز امراخته از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار و دو هزار سوار
 سر بلند گشت و راجه انور کور از اکبر آباد رسیده جبهه سالی عتبه
 خلافت شد و بمرحمت نبیل و سر پیچ مرصع مباحی گردید و
 نجابتخان که چندی قبل ازین بنابر صدور تقصیری عظیم به تغیر
 منصب و جاگیر و عزل از رتبه شوکت و اعتبار و سلب خطاب
 خانانانی و سه سالاری مورد بی عنایتی گشته مدتی از دولت
 بار و سعادت کورنش حایه آمردگار محروم بود چون درین هنگام
 بوسیله شفاعت و التماس ایستادهای بساط قرب مراحم شهنشاهانه
 رقم عفو بر جریده جرائمش کشیده او را رخصت کورنش ارزانی
 داشته بودند درین روز خجسته بوساطت امیر خان جبهه سالی سده
 اقبال گشته عرق خجلت و تشویر از ناصیه تقصیر افشاند و بعطای
 خلعت خاص اختصاص یافت و دانشمندخان و ابراهیم خان که در
 ملک گوشه نشینان بودند بعنایت خلعت تشریف امتیاز پوشیدند
 و داود خان که در حدود بهکمر از دارا بی شگوه جدا شده بود
 بمساعدت سعادت درین ایام دولت آستانبوس درگاه والا یافته بود

پذیرائی یافت و چون آن روز فرخنده بآئین بهجت و کامرانی و
 و قرین طرب و شادمانی بانجام رسید شب هنگامه آتشیازی که
 باشاره والا دران روی آب جون محازی درمن مبارک آلات وادوات
 آن ترتیب داده بودند صمرت امروز خاطر نظارکیان شده فروغ افزای
 انجمن عشرت گردید و شب دیگر چراغانی که هم دران روی آب در کمال
 خوبی سرانجام یافته بود نظر فریب تماشاکیان گشت و تا سه روز
 این جشن پرنشاط و بساط انبساط مرتب و مهذب بود و درین ایام پیشکش
 امیر الامرا مشتمل بر جواهر و مرصع آلات از معتبر الخلفه به پیشگاه
 حضور رسید و پذیرای انوار قبول عد و درین هنگام برلیغ گیتی
 مطاع بنام زبده امرای عظام معظم خان صادر گردید که نظم مهمات
 صوبه خاندیس بذبابت خویشکی از کومکدان صوبه مذکور که
 مناسبت داند مفوض داشته برخی از تابینان خود آنجا بگذارند و بر
 جناح تعجیل روانه پیشگاه حضور گردند و شب دوازدهم ماه مذکور
 که شب میلاد سعادت بنیان خلاصه نشاء انجمن برگزیده خالق عباد
 سرور عالمیان بهتر آدمیان حضرت خاتم الانبیاء صلوات الله و سلامه
 علیه و علی آله و اصحابه الاصفیاء بود شهشاه دین پرور بآئین مقرر
 این دولت خیر اثر دوازده هزار روپیه بارباب استحقاق و مستحقین
 و زمره اتقیا و صالحین انفاق فرموده سعادت دارین اندر بختند
 در ازدهم هوای سیر باغ دلگشای صاحب آبک که در عین دارالخلفه
 واقع شده در گلشن همیشه بهار خاطر اشرف سریر زده نشاط اندوز
 گلگشت آن سراستان فیض مکان گردیدند و روز دیگر عزم زیارت
 روضه منوره حضرت جنت آشیانی همایون بادشاه طاب ثراه مرکوز

کومکدان آن مستقر الخلافه را که برکات بادشاهزاده محمد سلطان
معین شده بودند در برآمدن قدغن و هزارلی نموده مجال تعلل
و امهال ندهند و مصحوب او یک عدد جیفه مرصع از سرنوازش
بجهت بادشاهزاده والا تبار مرسل شد و غیرت بیگ بخطاب شجاع
خانی و محمد صادق بخطاب دلاور خانی روزیر بیگ بخطاب
ارادتخانی و محمد علی ولد تقرب خان بخطاب خانی نامور گشته
و شیخ عبد الوهاب بخاری و ملا عوین و جید و قاضی عبد الوهاب
افضی القضاات هر یک با انعام یک هزار روپیه کمنداب گشت میر حسین
بندیده و میر رحیم خانی و میر عزیز بدخشی از نوکران عمده دارا
بی شکوه که درین ایام بمساعدت طالع بدولت آهنا نبوس رسیده
بودند بمطای خلعت و بمناصب شایسته مباحی گردیدند و بسیاری
از امرا و عمده های بارگاه سلطنت و سائر بندهای عتبه خلعت
بافزایش منصب و عطای خلعت و شمشیر و خنجر و اسب و فیل
و برخی بمرحمت نقاره و علم و بعضی با انعام نقود نوازش یافتند
و خوشحال خان و بسرا مخان که سر آمد نغمه سنجان هندوستان اند
هر یک بمغایات ماده فیل بهره اندوز عزت گردیدند و بسائر اهل
نغمه و نشاط و سرود سرایان آن محفل انبساط پنج هزار روپیه انعام
شد و پیشکش بادشاهزاده محمد سلطان مشتمل بر سه زنجیر فیل
و یک مر اسب عربی و نقائص جواهر و مرصع آلات بنظر انور
رسیده رتبه قبول پذیرفت و همچنین نوینان عالیقدر و امرای
نامدار و سائر بندهای آستان فلک مدار هر یک در خور حال رسم
پیشکش و نقار بجا آورده از مجموع موازی سه لک روپیه درجه

و راجه انروده کور و راه بهار منگه هاده و گرد هرداس کور رجگت منگه
 هاده و برم دیوسیدسودیه و علیقلیخان و گروهی دیگر از مبارزان
 نصرت نشان ضمیمه جانود معلی گشته مرخص شدند و همگی
 در خور حال بعطایا و مواهب پادشاه دریا نوال سرانرا از گردیدند •

توجه الویه طفر پیرا بشکارگاه سورون

جهت اطفاء نائرۀ فتنۀ ناشجاع

چون بتواتر اخبار و ظهور شواهد و آثار معلوم خاطر مهر
 انور گردید که ناشجاع عافیت دشمن نامیاس با وجود اطلاع
 بر معارفت موکب ظفرایاب از حدود پنجاب و وصول بمستقر
 اورنگ خلافت از اندیشه کج و پندار خطا باز نگشته بوسوسۀ خیال
 باطل راه مخالفت و عناد می سپارد و بکام جرات با جنود ادبار
 محدود بنارس نزدیک رسیده قصد اله آباد و عزم جنگ جوئی و
 افساد دارد رای مصلحت پیرای حضرت شاهنشاهی که گنجور
 اسرار دانش و آگاهی و دستور رموز خلافت و جهان پناهی است
 بر آن قرار گرفت که فرین دولت از مقر سلطنت نهضت نموده
 بسمت شکارگاه سورون توجه فرمایند و یکچند دران نواحی بنشاط
 شکار گذرانیده منتظر ورود اخبار و تحقیق حال آن خلاف منش
 حقیزه کار باشند که اگر بنصائح هوش افزا و مواعظ عقلمت زدا بصلاح
 گرا راه برده دست ندامت بذیل اعتذار زند و قدم جرات از حدود

خاطر اقدس گشته گشتی سوار بن اقصوب توجه فرمودند و روان پاک
آن همای سدره نشین را بفتح و دما روح و راحت بخشیده پنج
هزار روپیه بخدم و مجاوران آن روضه خلد مانند انعام نمودند و
بعد از فراغ آن بطواف مزار فائض الانوار قدوة عرفای کرام
حضرت شیخ نظام الدین معروف باریا که در همان محبت است
تبرک جسته یک هزار روپیه بمستحقان و مجاوران آن بقعه متبرکه
انفاق کردند و از آنجا بروضه تدسیه جناب قطب الاولیاء الواصلین
قدوة الاتقیاء الموحدین خواجه قطب الدین کاکلی قدس الله حره
العزیز که در هفت کرمی دار الخلافه است توجه نمودند و رحم
زیارت بجای آورده و استمداد همت نموده دو هزار روپیه بدست
آن مقام قدسی احترام مکرمت فرمودند و واسطه روز از آنجا توبین
توبین رنایی و برکات آسمانی عیان معاودت معطوف داشتند و
در انسانی راه عشرت اندوز شکار گشته اواخر روز دولخانه همایون
از فر قدوم اشرف رشک بیت الشرف خورشید گردید و درین هنگام
تابان اختر سپهر سلطنت گرامی گوهر بحر حشمت بادشاه زاده والا
قدر محمد سلطان را بمرحمت دو احب از طویل خاصه یکی با ساز
میفا کار و دیگری با ساز طبل نوازش نموده مصحوب ارادتخان ارحام
داشتند و بیرایغ گیتی مطاع بنام ذوالفقار خان صادر گشت که قلعه
مبارک اکبر آباد را بعد از رسیدن رعد انداز خان که بقلعه دری
آن مرکز سلطنت مقرر شده بود باو سپارد و یک هزار روپیه با برخی
اشرفی از خزانه عامره آنجا برداشته با توبخانه و همراهان خویش
روانه اله آباد شوند و به بادشاهزاده ملک مکن مجد سلطان ملحق گردند

انصراف یافتند و بعد انداز خان که بقلمه داربی مستقر الخلافه
 الکبرآباد مورد انتظار اعتماد گشته بود بعطای جمدهرمینا ۴۰ و باضافه
 پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار نوازش
 یافته مرخص شد که خود را بر جناح سرعت باکبر آباد رساند و
 خدمت میر بخشی گری زمره اهدیان که باو متعلق بود بسزاوار
 خان تفویض یافت و او بهاو سنگه بغایت نیل و جمدهرم مرصع
 و اسب با ساز طلا و یرم دیو سیسودی بهعطای دهگدهکی مرصع و اسب
 با ساز طلا و سبل سنگه سیسودی بهمرحمت اسب و راجه اودیدهان
 مرسته بغایت خلعت مهابی شده ضمیمه جلود منقله گشتند
 و فضل الله خان بخدمت بخشی گری واقع نویسی دار الخلافه
 و گرم افغان بفرجدارائی نواحی شهر تعیین یافته بغایت خلعت
 سرفراز گردیدند و خواجه عبد الوهاب ده بیدی و میر عبد الرحیم
 ولد اسلام خان مرحوم و جمعی دیگر از بندها در ملک کوسکیان آن
 دار الملک حشمت و جاه انتظام یافتند و کیرت سنگه بکامل بهاری
 که فوجدارائی آن باو متعلق بود مرخص شد و راجه پرتی چند
 باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار
 سر امر از گشت بیستم ماه مذکور رایات منصور بغیروزی و نصرت از
 خضر آباد نهضت نموده بعد از طی سه مرحله بعرض اشرف رسید
 که غره ناصیه فتح و ظفر بادشاهزاده عالیقدر دارالکبر محمد سلطان
 باعساکر منقله نوزدهم همین ماه باآورد رسیدند باجمعه شهنشاه
 جهان مید کنان و شکار انگدان طی منازل نموده سیوم ربیع الثانی
 سابعه عز و جلال بر نواحی فصیه سور گشودند و روز دیگر دران

بنارس پیش نه نهاده بصورت پتله معاودت کلد بادشاهزادان ناسدار
 والا تبار محمد سلطان را با مساکر منقلا باز گردانند و خود نیز
 بمغات بعد از فراغ شکار سوزن بمعتقر دولت روز افزون مراجعت
 فرمایند و اگر از غنوده بختی ویدولتی توفیق آگاهی و انتباه نیافته
 سرخوت و استکبار افرازد و باله آباد آمده بارتکاب محاربه و پیکار
 پردازد و تنبیه و گوشمال او را وجه همت گیتی کسا ساخته بدفع
 آن فتنه جو توجه نمایند و بذابریں عزم خیر اساس شانزدهم ربیع
 الاول موافق بیست و دوم آذر عملی منشیخانه را خلعت داده حکم
 فرمودند که سراق اقبال بیرون زنند و عمارات فیض بنیاد خضر
 آباد محط بارگاه حشمت و جاه گردند و روز دیگر که ساعتی فرخنده
 اثر بود اوائل روز با بخت فیروز و طالع دشمن سوز از قلعه مبارک
 بر فیول ظفر گنج حوار شده بهمعنائی جنود آسمانی زایت عزیمت
 همایون بصوب مقصد برافراختند و از میان شهر متوجه گشته تا
 خضر آباد همه جا خلائق را از زرافشانی دست جو کاسیاب
 ساختند و برای سرانجام بعض امور دو روز دران مقام داکشا بساط
 اقامت گسترده انتظام بخش مهم دولت بودند قلعه داری دار
 الخلافه و حراست و بهبودی مراد بخش که در انجا محبوس
 بود بدستور سابق بامیرخان تفویض یانت و سیادتخان بنظم
 مهمات آن مرکز خلافت معین گردیده بعنایت نادری خاصه مجاهی
 شد و دانشمند خان بانعام بیست هزار روپیه کاسیاب مرحمت
 گشته بانجابتخان و ابراهیم خان و فخرخان و ظفرخان که از
 منصب معزول شده در دار الخلافه وظیفه خوار احسان بودند رخصت

جنگ و پیکار تعجیل نکرده انتظار وصول موکب مسعود برند و در همین روز که از نواحی سوزن کوچ می‌شد در الفقار خان از مستقر الخلفه اکبر آباد رسیده بلشکر ظفر اثر صلح گشت و بهادر خان بلشکر مقله مرخص شد و بعد از طی دو سه مرحله بوضوح پیوست که ناشجاع باله آباد رسید و دید قائم قلعه دار الآباد بمقتضای قرار داد رفته باو ملاقی گردیده است. مجملی از حال بد فرجام آن ناحق شناس بعد بر آمدن از پنده آنکه چون به بنارس رسید از ظلم پرستی و بیداد گری که همواره در طبع او مرکوز بود دست جور و اعتساف بر مکنه و متوطنین آن بلده کشاده محصلان و متشدان گذاشت که مبلغی خطیر از زمره تجار و متمدنین هند و مسلمانان که در آنجا بودند بگیرند و بچبر و قهر و عذف قریب سه لک روپیه بزور سر پنجه تطاول از اهل بنارس گرفت و از کمال بی پروائی و بی‌هوشی او جمعی که متصدی این جور و ظلم بودند بر وفق مضمون •

• بدت •

به نیم بیضه که سلطان مدم روا دارد • زند لشکریانش هزار مرغ بسین اصناف مبلغ مذکور از میان برده انواع ظلم بعرض و مال و ناموس آن مظلومان رسانیدند و آن بی خرد بد مال جمع این مال را حرمایه جمعیت اسباب پریشانی و فکال ساخته از آنجا قدم جرأت پیش گذاشت و چون فوجی بسر کردگی حید عالم و حسن خویشکی و خواجه خسرو نوکران خود بر مر جونیور فرستاده بود و آنها رفته بمحاصره آن پرداخته بودند مکر مخان صفوی حاکم آنجا تاب ثبات و پایداری در خود ندیده بعد از انداختن توپی چند راندک

تخییر گاه اقبال مقام کرده بنشاط شکار پرداختند و از آنجا که خدیو
 جهان را نیت خیر فرجام و همت حق شناس بر هدایت ناشجاع
 فتنه انگیز نا سپاس مقصور بود و بمقتضای عموم راقبت و صلاح
 اندیشی میخواستند که تا ممکن و میسر باشد این مهم بمدارا
 و مصالحه انجام یابد و کار به ستیز و آریز نکشد از یک منزلی سوزون
 دیگر باره قدسی صحیفه مدنی بر مراتب نصیحت و خرد پروری
 مرقوم کنگ فتوت گستری ساخته مصحوب یکی از بندهای درگاه
 نزد او فرستادند تا کیفیت عزیمت و حقیقت ما فی الضمیر آن
 بی بهره جوهر دانش و تدبیر بوضوح پیوسته اتمام مراتب حجت نیز
 بظهور رسد و در همین منزل مخلص خان که برهم مزاولی عساکر
 منقلا تعین یافته بود از لشکر بادشاهزاده خورشید قدر سپهر مکن محمد
 سلطان رسیده احراز دولت ملازمت اشرف نمود و عرضه داشت آن
 والا نسب مشعر بکفایت حال جنود مخالف بخدمت همایون
 گذرانید و چون اخبار قرب وصول ناشجاع و مقدمات فتنه جوئی
 و شورش انگیزی او روز بروز بمسامع دولت می رسید و بیقین انجامید
 که آن شوریده دماغ سودای سلطنت بزواج نوائج و شرائف
 ملاطقات خمروانه ترک باطل مآئیزی نکرده از بلخردی همت بر
 احتیصال خود میگردان و در کج اندیشی و عناد بغوی راسخ است
 که بهیچ وجه مدارا و مواسا باو سود ندارد لجرم نیران سطوت و جمال
 خدیو کشور و اقبال با استعمال آمد و چهره غیرت و عذاب بادشاهانه
 غرور آن شده پنجم ماه مذکور از سوزون لوای توجه بمداغه اعدا
 امر افتاد و به بادشاهزاده والا نژاد و عساکر منقلا اومان شد که در

و خطاب میرزا خانى و انعام مى هزار رويده و باضافه هزارى
پانصد سوار بمنصب سه هزارى دو هزار سوار مشمول مراسم گونا
گون گردید و بعرض اشرف رسید که راجه انرده کور از کومکيان
عساکر مقله که بسبب اشتداد آزار قدیم چند روزی در اکبر آباد
توقف کرده درین اوقات با وجود بقیه کوفت از روی کار طلبی
بعزیمت لشکر ظفر اثر از اینجا روانه شده بود در نواحی مستقر اختلافه
اکبر آباد روزگار حیاتش بسر آمد چهاردهم که عبور موکب منصور
از نواحی مکن پور می شد شهنشاه مؤید دین پناه که همواره طلب
همت از دلایى آگاه و احتیاضه انوار توجه از بواطن اولیاء الله شیمه
کریمه آلحضرت امت بروغه قدسیه فدوه اصفیاء عظام نقاره عرفاء
گرام حضرت سید بدیع الدین قدس سره که بزبان عوام اهل هند
بشاه مدار اشتهاور دارد عمان توجه والا انعطاف داده رسم زیارت اینجا
آوردند و مجاوران آن مزار فائض الانوار را از فیض انعام عام بهره ور
ساختند هفدهم ظاهر قصبه کوره که بادشاه زاده والا تبار عالمقداد
ارجمند بخت بلند محمد سلطان با عساکر مقله آنجا نزول داشتند
و ناشجاع پچارگروهی آن رسیده توقف ورزیده بود و توپخانه در برابر
خود چیده عزم صف آرایی داشت مضرب سرانق نصرت و ظفر گردیده
و بادشاهزاده ارجمند بلند مقدار محمد سلطان احراز سعادت ملازمت
اشرف نموده بگهزار مهر بطریق نذر گذرانیدند و بعطای خلعت

(۲ ن) و دو هزار رويده بخند و مجاوران آن مزار فائض الانوار عطا

کردند هفدهم الحج

آویزشی از قلعه بر آمد و باتفاق فرقه مذکور در دو منزلی اله آباد
 باو پیوست و هفتم ربیع الثانی که آن موقت نیران فتنه و فساد
 پاله آباد رسید حید قاسم بارهه نیز از قلعه بر آمده باو ملاقی شد
 و چون آن باطل اندیش بلخورد بدستور سابق قلعه را بتصرفش
 وا گذاشت و حید تاج الدین نام سیدی از اقوام خود بنیابت
 خویش آنجا گذاشته با جمعی که داشت ضمیمه حبش فتنه
 گشت و ناشجاع بعد از هشت و نه روز توقف در اله آباد از آب
 گذشته قدم جمارت پیش نهاد و سرانجام حالش عنقریب عهت افزایی
 هرشندان خواهد گردید درین هنگام عاطفت پادشاهانه داود خان را
 بمرحمت فیل با جل زر بفت نواخت و حسن علیخان را قوش بیگی
 کرده عطای خلعت و علم باضافه پانصد بمنصب دو هزار و هزار سوار
 مباحی ساخت و یزدانی پسر عم او بفوجداری فتح پور خانوه از تغییر
 راجه مهاجرت بهدوریه و مرحمت خلعت و اسب و باضافه شش صدی
 چهارصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و سزاوار خان بخدمت
 میر بخشگیری احدیان از تغییر رعد انداز خان و عفایت خلعت
 و از اصل و اضافه بمنصب هزار و صد و پنجاه سوار و قزلباشخان
 باانعام پنجهزار روپیه و شجاع خان و چندی دیگر از بندها بمرحمت
 اسب مورد نوازش گشتند درازدهم ماه مذکور میر ابو المعالی ولد
 میرزا والی مرحوم از جایگیر داران صوبه بهار که بنا بر ضرورت
 پناشجاع گردیده درین وقت برهبری سعادت از لشکر او روی ارادت
 بموگب اقبال آورده بود دولت زمین بوس دریافتن عطای خلعت
 و اسب با ساز طلا و فیل با جل زر بفت و شمشیر با حاز میفا کار

ذکر محاربه شیران بی‌شک و بهادران رزم پیرا و فتنه و فیروزی عساکر ظفرلوا و فرار ناشجاع ادبارافزا از معرکه مرد آزما

بر ضامنه دور بین دیده دران دانش آئین صورت این معنی جلوه گر
است که هیچ صفی در آدمی نگویده تر از لجاجت و برخاش
جوتی و شور انگیزی و فتنه خوئی نیست چه برداشت این خصال
ذمیده بسیار باشد که دولت‌های عظیم خلل پذیر گردد و کسب رفعت
و قصر حشمت سلاطین و الا مقام بانهدام گراید بسا نامداران و الا نژاد
با مرز و نیران جدال و عداوت خرم اقبال و کمرانی بیاد داده اند
و از باطل ستیزی و جدک سری سر بر هر کینه رزی نهاده • شعری
بنزدیک کار آگاهان روشن است • که زنجیر گردن رگ گردن است
کجا شعله باخار و خس آن کند • که با خویش مغرور نادان کند
تبی مغرور ظرف همچون حباب • ز خویش است بنیاد کوش خراب
خاصه دران هنگام که این رذائل عداوت انجام با سوء تدبیر و اختلال
رای که خود به تنهایی سرمایه هزار زیان و تحقیقت دشمن
خاکی عبارت از آنست قریب شود و اگر پایتخت و خامت اثر
کفران نعمت و نافرمانی و نسیان عهد و تاحق شفاعی عاوه گردد
و نیت خیر اساس و اندیشه حق پژوه که در است و بیروزی و سعادت
و فیروزی از نتایج و برکات آن است مفقود باشد مکنات آن بطریق
اولی از پیشگاه عدالت منظم حقیقی که پادشاه هر نیک و بد در
کارخانه قدرت بدیع او آماده و مهیاست بمنصه ظهور رسد و پیدا است

خاص با نادری مورد نوازش گردیدند و همچنین سایر اسرار و بندهایی که در رکاب ایشان بودند بدولت زمین بوس رسیدند . از شرائف اتفاقات و بدائع اسباب فیروززی آنکه زودتر امرای عظام معظم خان که بموجب یرلیغ گیتی مطاع از خاندیس متوجه درگاه آسمان جاه گشته بود درین تاریخ که دو روز بعد از ان محاربه و قتال روی داد بموکتب جاه و جلال پیوسته جبهه ساری آستان سلطنت شد و از رسیدن بوقت مجدد احسن اخلاص و نیکو بندگی و جوهر همت و کار طلبی آنخان والا مکان که در پیشگاه خلعت جاوید ظهور نموده مشمول انظار عاطفت و توجه بادشاهانه گشت و یک هزار مهر بر سبیل نذر گذرانیده بعطای خلعت خامه با نادری قامت مباهات انراخت و شهنشاه مؤید مظفر روز دیگر دران منزل فیروززی اثر اقامت گزیده بتقسیم انواع نصرت شعار و تمهید لوازم رزم و پیکار پرداختند و درین روز بادشاهزاده محمد سلطان بمعانیت خلجی خامه با علاقه مروارید و یک صد اسب از انجمله ده اسب عربی و عراقی و معظم خان بعطای جمدهر مرصع با علاقه مروارید و یک صد اسب از ان جمله پنج اسب عربی و عراقی یکی با زین و ساز طلا و خان دوزان و راجه رای سنگه هر یک بعطای خلعت و محمد بدیع بن خسرو بن نذر محمد خان بمرحمت اسب عراقی و پرسوجی بضافه هزار سوار بمنصب سه هزار و دو هزار سوار معظم انظار نوازش گردیدند .

که روز سیوم وصول زایات ظفر پناه بموضع کوره بود عزم صف آرایی
و کارزار با آن برگشته بخت تیره روزگار از خاطر اقدس سر برزده
فرمان قهرمان جلال صادر شد که توپخانه رعد نهیب برق نشان را
پیش برده در برابر افواج غنیم صاعقه بار و آتش نشان سازند
و مواکب نصرت پیرا لوائی همت بدفع اعدا برانرازند بمجرد صدور
امر کرامت اثر دریا دریا لشکر چون بحر از جنبش نسیم بجوش آمده
و نهنگان شیر افکن دشمن شکن تن بزیب جبهه و جوشن پیورخته
فوج فوج مانند موج از پی هم برخاستند و بساواں جلوه دولت
و میرتوزکل بهرام صوات به ترتیب و تصویف عساکر گردون شکوه
پرداخته صفوف قتال برآراستند هراول برایت اقتدار غره جبین
حشمت و سر بلندی طراز کسوت نصرت و فیروز مندی بادشاهزاده
والا تبار محمد سلطان رونق یافته خان عالم رسید مظفرخان باره رسید
نچایتخان باره و ارادخان و شیر سنگه راتپور و قزلباش خان و
راجه اودیبهان میرتیه و هرچس کور و بهادر بیگ و راجسنگه کور
و اودیبهان کور و گروهی دیگر از مبارزان شهابت نشان بایشان معین
شدند و ذوالفقار خان یا توپخانه و اکثر برقداران و جمعی از
دلیران عرصه و غا و ثابت قدسان معرکه اینجا مثل فتح جنگخان
و رشیدخان انصاری و اودبهاو سنگه هاده و لودبخان و سید شیرخان
باره و زبردستخان و سکندر روهیله و رام سنگه راتپور و دولت
انغان و سید نورالعیان باره و کاکر خان و عبد الباری و قادر داد

که چون کسی را اتفاق ظهور این احوال با یکی از خداوندان اقبال
و برگزیده‌های مخاص ذوالجلال افتد زود تر از زود مستحق خدایان
و نکال و سزادار نکبت و ادبار گشته حرا انجام کارش بخواری و نگوینداری
کشد آری در پیشگاه اراده ازل و مشیت ربانی هر کس غبار
خلاف انگیزد روزگارش خاک مذلت بحر ریزد و هر که از محال
جویی و ناخرسندی با قضا و قدر ستیزد و با کار گداز آسمانی
در آویزد • ع • چنان افتد که هرگز بر نخیزد • مصداق این بدیع
سخن صورت حال ناشجاع نذره جوی عافیت دشمن است که از
بی خردی و باطل اندیشی و زیاده طلبی و حسد کیشی حرق مروت
و مردمی خدیو جهان و سرعات خواب و پیمان بر طاق نسیان
گذاشته بباد دامن نخوت و غرور دیران خلاف و نزاع امروزت
و بدست گردار خویش تیشه بر پای بخت و دولت زده بآتش
کین خود سوخت تفصیل این مقام آنکه چون بفصائح والی
بادشاهی که هر یک عنوان نامه هوشمندی و آگاهی بود آن سر
خوش نشاء غفلت و غرور را امانت شعور دست نهاد و چنانچه گزارش
یافته از اله آباد بقصد محاربه و پیکار گام ادبار پیش نهاده در عزیمت
نامواب خویش رسوخ و اصرار داشت و درین وقت با جنود نکبت
اثر در برابر مولک ظفر پیکر نشده همه ت بر استیصال خود می
گماشت لاجرم شعله قهر جهان سوژ شهشاه دشمن گداز از کلون
غیرت زبانه زده بر سر خطوت بادشاهی از مهیب غضب وزیدن گرفت
و تذبیده و گوشمالی آن بخورد به مآل از واجبات دولت و اقبال
دانسته روز یکشنبه نوزدهم ربیع الثانی مطابق بیست و سیومدی ماه

نصرت مند بهر اوراق آن فوج مامور شدند و سرگردانی الشمس
به حسن جرأت و کوشش بهادر خان تفویض یافته مصری و غلام
محمد افغان و عبد القیام انصاری ولد هادی داد خان و محمود خان
ولزاق و سلطان داؤد زنی و عمر ترین و گروهی دیگر از بهادران
جلالت منش شہامت آئین در سلک همراهی او منتظم گردیدند
و در دست راست موکب جلال داؤد خان با جمعی از دلیران
عرصه قتال مثل راجه اندرمن دهفدیبه و راجه دیبی سنگه بندیلہ
و یکه تاز خان و سادات خان و سید شجاعت خان و عبد الرسول دکنی
و چتر بھوج چوہان و اندرمن بندیلہ و ابو الحکام ولد افتخار خان
مرحوم و خواجہ رحمت اللہ و خواجہ حسن و خواجہ محمد شریف
دہ بیدی و گشن سنگه چندراوت بطریق طرح معین گشته کمر
جانیفشانی بزمیان همت بست و راجه حجان سنگه با سید فیروز
خان و وزیر خان و حسن قلیخان^۵ و سید بهادر بھکری و فتح خان
و کامگار خان ولد شاه بیگ خان و مقیم خان و اوزبکخان و حید
مقبول عالم و بہرام ولد یوسف محمد خان و میرزا علی عرب و
قاسم و خضر بہران وزیر خان و سید قطب عالم و دیگر مبارزان
بسالت کیش ثابت قدم در دست چپ طرح شده چتر آسمان
سای ہما آسای از اوج قول سایہ سعادت برمقارق ندربان عقیدت
مند امکنده قلب لشکر بفر شوکت و حشمت پادشاهی کہ پرتوانوار
عظمت و جلال الہی امت قوت گرفت و جمعی از بندہای

انصاری و عبد الرسول بیگ روز بهانی و محمد مراد بیگ بهراولی
آن مقدمه الجیش فتح و فیروزی و اهتمام مراسم برق انگلی
و دشمن روزی پیش قدم میداد نصرت گشته گوی مصابقت از
اقران ربون و راجه جسونت سنگه را با سپاه و راجپوتان او دربرانغار
نصرت آثار حکم صف آرائی شد و مهیس داس راتپور و محمد
حسین شلدوز و میر عزیز بدخشی و بلوی چوهان و راسنگه و هررام
راتپور و مهمه فوج او گشتند و اسلام خان با احتشام خان و سیف خان خان
و اکرام خان و همت خان و سید بهادر و سید علی اکبر باره و سید
زبردست باره و شجاع خان و دلاور خان و ابو مسلم خویشت اسلام خان
و صمیر و مهمه و سید یادگار حسین باره و عبدالله بیگ و کشور سنگه
هاده و سید احمد کبیر و سید کرم الله باره و شهاب الدین قلیخان
و حیدر خان بیگ روز بهانی با برخی از توپخانه و جمعی از برقداران
بهراولی آن فوج دریا موج قرار یافت و مرداری جرانغار فیروزی
شعار نام زد قره باصره دولت و کامکاری و غرقه ناصیه حشمت و
بخشباری بادشاهزاده عالیقدر سعادت توام محمد اعظم شده سپاه
ایشان با خان دران و راجه رایسنگه سیسودی و میرزا خان و بیرم
دیو و سنیل سنگه سیسودی و هوشدار خان و مسعود خان و سندر
داس سیسودی و سید شمس باره و راجه چترمن جادون و جمعی
دیگر از بدنها و منصبداران دران طرف نصرت آراستند و کفور
رام سنگه بازار و امر سنگه باره و چندراوت و علی قلیخان و جگت سنگه
هاده و مورجمل کور و شرمخان بیگ ترکمان و کاکر خان و میر
حمینی و میر بهانی و فتح سنگه کچوا و چندی دیگر از مبارزان

بازوی نصرت و ظفر بود بدر فوج دیگر استحکام یافته سرداری میدنه
 بجوهر شهابت و کار فرمائی محمد امین خان میر بخشی مقرر
 گردید و گنج علی خان و سید منصور باره و بهکونت سنگه هاده
 و متر حین بندبیل و سید مسعود باره و عباس افغان و فرهاد بیگ
 علی مردان خانی و خواجه صادق بدخشی و حیمنگه بهندوریه و سید
 تاتار باره و شیخ نظام قریشی و سید حامد بخاری و روپسنگه راتهور
 و چندی دیگر با خان مذکور معین شدند و کار فرمائی میسر بحسن
 بصالت و جانفشانی مرتضی خان تغویض یافته سید حامد
 خلف او و کیسری سنگه بهورتیه و رای سنگه راتهور و سوبهکر
 بندبیل و محمد بیگ ارلات و نصرت خان و نیازی خان و رکبناقه
 سنگه راتهور و خانه زاد خان و قابلخان و سلطان بیگ و میر رستم و
 احد کاشی و شیخ جلال داود زئی و لطف الله میدانی بهمراهی
 او تعین یافتند و عبد الله خان سرای و عبد المجید دکنی و
 رنبهاجی و سیف بجایپوری و آتش قلماق و ولی بیگ کولالی و
 امام وردی و یادگار بیگ ارلات و عرب شیخ ولد طاهر خان مرحوم و
 جمعی دیگر از دلبران کار طلب بقراولی سپاه ظفر پناه توسن جلالت
 برانگیختند و خدمت چنداولی بخواصخان و اخلاصخان و سزاوار
 خان و رای قنوجی و جمعی دیگر از منصبداران و گروهی از احدیان
 مفوض گشت و نیاکان فلک پیکر خصم افکن دشمن ربا که هریک
 تیره ابر طوفان خیز بلا و مایه سیه روزی اندا بود باسلحه و یراق
 جاگ شکوه آسمانی یافته و برق انگنان چابک دامت قوی بازو
 و تفنگچیان مو شکاف شعله خو بر پشته پشت آنها جای گرفتند

اخلاص نشان مثل عابد خان و احد خان بخشی درم و فیض الله خان
 یا محمد عابد برادر خود و سید عزت خان و محمد بدیع بن خسرو
 بن ندر محمد خان و دیندار خان و رضوان خان و منعم خان و غیرت خان
 و تهور خان و مخلص خان و افتخار خان و اله یار خان و سید
 هدایت الله صدر و رای رایان و شیخ عبد القوی و نصرت خان و پلنگ
 حمله و میر نعمت الله و محمد علی خان و مراد خان و ذوالقدر خان
 و سیف الدین صفوی و شیخ نظام و ملتفت خان و اسمعیل ولد
 نجای خان و اطف الله خان ولد سعد الله خان و افتخار ولد ناصر خان
 و قباد بیگ و آقا یوسف و محمد مقیم دیوان بدوئات و معین خان
 و قطب کاشی و محمد عابد ولد زاهد خان مرحوم و فتح الله نواسه
 معتمد خان و جهانگیر قلی بیگ داروغه تور خانه و محمد تقی
 برادر زاده وزیر خان و اختیار ترین و عبد الله بیگ شیرازی و ولی
 محمد انصاری و جمال غوری و صالح بیگ و کامل بیگ گرز بردار
 و خواجه بختاور و خدمتگار خان کامیاب ملازمت رکاب ظفر مآب
 شهباشاد مالک رقاب گردیدند و تا بنده اختر برج سلطنت رخشدند
 گوهر درج خلافت بادشاهزاده محمد اعظم را بدستور دیگر معارک
 و حروب بهره اندوز سعادت همراهی نموده باخود در حوضه فیل خاص
 نشانیدند و عمده امرای عظام معظم خان را که با جمعی قلیل
 پایلغار رسیده بود در حوضه فیلی جای داده حکم فرمودند که فیل
 مرکوب او در جنب فیل مبارک باشد و یمنین و یسار قول که در

با فوجی عظیم در برانغار باز داشته حسن خوشکی را با جمعی
 هزاران او ساخت و مکر مخان صفوی را با سید راجی و چنددی دیگر از
 سرداران عمده و گروهی انبوه در جرانغار مقرر نمود و شیخ ظریف
 داور زئی را با فوجی طرح ساخته اسفندیار معموری را در التمش
 مقرر داشت و اهتمام توپخانه با ابوالمعالی صبر آتش گذاشته میر
 علاء الدوله دیوان خود را با جماعهٔ یچندارای و سید قلی اوزبک را
 با جوتی بقراولی گذاشت مجمله بعد از انقضای چهار گهوی از
 روز مذکور که صفوف قتال ترتیب یافته شهزاده مؤید عالمگیر
 بسفت سفینه خویش که در معارک رزم و بیگلر و التزام - حواری بر
 قبل فرموده اند تا فروغ طلعت مهر انوار از اوج رفعت و علو بر عرصه
 کارزار تافته هم از حسن دلیری و تلاش و جوهر - عی و کوشش
 مجاهدان فیروزی شعار آگهی یابند و هم انواع نصرت اثر و کافه - پناه
 و لشکر را مشاهده فر عظمت و جلال آنحضرت سرعایه ثبات و قرار
 همت و استقلال گردد بسان خورشید که بر - چهار اعلی برآید بر نیای
 ظفر پیکر آسمان - منظر سوار شده پایه افزای عزت و علا گردیدند
 و همعنان جنود توفیق و تایید با فر فریدون و حشمت جمشید در
 کمال آهستگی و آرام بنوعی که ترتیب صفوف و تسویه انواع برهم
 نخورد مسانتی که تا لشکر گاه غنیم بود بگام نصرت پیمودند و سه
 پاس از روز گذشته بفاصله نیم کمره از معسکر - خالف در سر زمینیکه
 توپخانه همایون را نصب کرده قراران موکب اقبال آنجا میدان
 جنگ دیده بودند در برابر اعدای صف کشیدند ناشجاع قلعه
 اندیش آنروز قدم جرأت از جای خود پیش نگذاشته برخی از

و در هر قوج چندی ازان عریده جویان معرکه آشوب با توپخانه
جد آگانه معین گشته از اسباب - طوت و صوات دقیقه تا مرعی نماید
در آنروز از کثرت - پناه و جوش لشکر آثار شور محشر هویدا بود و از
غبار هم ستور و وقور مواکب منصور چهره آسمان و روی زمین ناپیدا
لشکری آرامته و رنگین چون خیل سفزه و ریاحین توگفتی از زمین
میجوشید و جیشی پر قهر و طیش مانند امواج بحر مواج از
شورش کین میجوشید زمین با همه تحمل و سخت حانی از حمل
گرائی آن خیل انبوه ستوه بود و از بسیاری فیلان آهنین جوشن
فلک شکوه سراسر دشت و صحرا کوه می نمود * شعر *

زمانه شور محشر عرض میکرد * زمین از چرخ وسعت قرض میکرد
چنان از جوش لشکر فطحا بود * که نقش سایه بر دوش هوا بود
اگر سیلاب باریدی چو باران * بماندی بر سنان نغزه داران
القصة قریب بود هزار سوار مکمل آراسته که کم وقتی در ظل رایست
حلاطین نامدار و خواتین گردون اقتدار مثل آن فراهم آمده باشد
میهنای نبرد و آماده گیر و دار گردید و حکم اشرف صادر شد که
اردوی معلی و دولتخانه والا در همانجا که بود نزول اجلال داشته
باشد و در همین روز ناشجاع نیز به ترتیب و تسویه افواج خویش
پرداخته خود بالله ورد بخان و عهده الرحمن بن نذر محمد خان در قول
قرار گرفت و بلند اختر پسر خرد خود را با سید عالم باره و عبید قاسم
قلعه دار اله آباد و سنجر و سیف الله پسران الله ورد بخان با فوجی
خان مذکور و قشونی دیگر از مردم کلای هر اول کرد و شبنم ولی نورملی
را با جمعی بهرایی آنها تعیین نمود و زین الدین پسر بزرگ را

اقبال ترتیب یافته بود نزل اجلال ارزانی داشتند و بعد از ادای
 نماز مغرب و عشا و طلب نصرت و فیروزی از حضرت خلاق ما پشاه
 با بخت بیدار و دل هوشیار بر بستر استراحت تکیه فرمودند و در
 اواخر این شب سعادت پرتو حائجه شورش افزا بظهور پیوست که
 ظاهر بینان صورت پرست آنرا چشم زخمی عظیم دانستند و از انجبت
 فی الجملة تفرقه و برهم خوردگی بعساکر منصور راه یافت چنانچه
 جمعی از کوته فطرتان تذک حوصله را که از پیرایه ثبات نفس
 و رموخ همت بهره نداشتند پای ثبات و قرار لغزش پذیرفته عیان
 اعتدال از کف رخت و تیره درونان نفق پرتو را که هیچ لشکری
 از وجود فساد آمود آن گروه خالی نیست دست آویز خلاف منشی
 و پیرایه روی بدست آمد اما هوا خواهان و نا کیش عقیدت مند
 که پیوسته لطائف تاییدات آسمانی و اعداد عون صفایات ربانی
 در باره این دولت جاودانی بی توسط اسباب ظاهری بچشم شهود
 و عیان دیده و حسن توکل و رموخ همت آسمان پیوند این خدیو
 مؤید فیروز مند بارها در مهالک و اخطار حنیفیده بحبل المتین
 اقبال بیزوال شهنشاه دین پناه و شوق و اعتصام تمام داشتند تزلزل
 در اعماق و الای عبدودیت و اخلاص شان راه نیافت - شرح این واقعه
 عبرت افزا آنکه راجه جسونت مانکه ضلالت کیش جهالت خو که
 شهنشاه فضل پرور فطرت گستر از کمال صروت ذاتی و گرم جبلی
 موابق زلات و تقصیراتش را بعفو و بخشایش مقرون ساخته مراحم
 و صفایات بی اندازه که بعض ازان رقم زده کلک حقائق نگار شده
 در باره او بظهور رسانیده بودند اگرچه بظاهر سر بر خط بندگی و

توپخانه را با سید عالم بارهه و سید مرتضی امامی و شیخ ظریف و شیخ ولی فرملی و سید راجی و سرداران خویش ربع کرده از لشکر گاه پیش فرستاد که آمده برابر جنود ظفر اثر به توپ و تفنگ نیران جنگ برانروزند با اشاره والا کار فرمایان توپخانه منصور نیز شعله امروز حرب و پیکار گشته ازدهای آتش نشان بان و نهنگ خون آشام توپ و تفنگ را سر بجان مخالفان دادند و تا شب از طرفین هنگامه جدال گرم بود و چون شب در رسید و ظلمت لیل پرده تیرگی بر چهره یخت اعدا کشید ناشیاج فرقه مذکور را با توپخانه باز پس طلبیده سپاه خود را یکجا فراهم آورد و چون سرزمینی که اعدا آنجا بجنگ پیش آمده بودند مکانی مرتفع بود و بر معسکر آنها اشراق داشت معظم خان بصواب دید رای صائب چهل توپ از توپخانه بادشاهی پرده در سرزمین مذکور رو به لشکر اعدا نصب نموده و برلیغ گیتی مطاع صادر شد که عساکر ظفر قرین بهمان ترتیب و آئین که صف بسته ایستاده بودند از اسپان فرود آمده با جوشن و سلاح شب را پاس دارند و سرداران فیروزی نشان هریک در پیش موج خود مورچال بسته از غدر و کید اعدا غافل نباشند و بموجب امر اعلی معظم خان تا پاسی از شب بر اطراف لشکر فیروزی مصاب گشته باهتمام مورچالها و تاکید مراتب خبرداری و کسک قیام داشت و آن شب بر طبق فرمان لازم الاستقبال مبارزان موکب فیروزی مآل سلاح از یر نیگفتند و زمین از اسپان بر نداشتند و گیتی خدیو عالم گیر بعد فراغ از مراسم حزم و احتیاط بادشاهانه از میل فرود آمده بدو توپخانه مختصری که با اشاره والا دران نبردگاه

در اردویی معلی راه یافته مردم بهم برآمدند و خبرهایی موخش
لشکر آشوب شائع شد و مقصدان فتنه جو و هرزه کاران اردو سر
بفساد برداشته دست جرأت بخزانة و کارخانجات و دواب پادشاهی
و استعنه و اموال امرا و منصبدار و سپاهی دراز کرده بخود سری
و شورش انزائی برداختند و چون نزدیک بصیح این خبر بلشکر ظفر
پیکر رسید باعث برهم خوردگی جنود فیروزی اعلام گشته ملک
جمعیت موکب همایون از انتظام افتاد و بسیاری از مردم پست
ظفر تم کم حوصله و آحاد لشکر و سپاه برای خبرگیری بنگاه از روی
سراسیمگی و اضطراب بمعسکروالا شتافتند و باین تقریب رخ از عرصه
کارزار تافتند و جمعی از سقله نهادان کوتاه اندیش و دورویان متناقض
کیش بخیاالات باطل و فکرهای لا طائل احتمال غلبه طرف مخالف
را رجحان داده شبها شب بلشکر ناشجاع پیوستند و گروهی دیگر از
بیدلان عافیت گزین و کم فرصتان ادیارقین پای همت پس
کشیده از دولت مراقبت و همراهی موکب جهانکشا باز ماندند
بالجملة چون خبر فرار آن ضلالت شعار بمسامع جلال رسید خدیو
روزگار که ذات قدمی نشانش معدن تحمل و وقار و همت ثابت
ارکنش در شدائد و مهالک بسان کوه استوار است اصلا و قطعا بتوقع
این مقدمه از جا نرفته تزلزل در بنای استقلال آنحضرت راه نیافت
و از سرا پرده اقبال بیرون خرامیده بر تخت روان سواره ایستادند
و بخواص امرا و بندهایی که در رکب فیروزی مآب حاضر بودند خطاب
کرده فرمودند که حنوح این قضیه را از متممات اسباب فتح و ظفر
میدانیم چه هرگاه آن مقصد ضلالت کیش را داعیه بدخواهی و خلاف

انقیاد نهاده اظهار دولت خواهی میکرد چنانچه بدین جهت درین
 یورش ظفر پدرا بهمراهی موکب جهانکشا اختصاص یافته بود لیکن
 از آنجا که طیفنت فتنه سرعت او از خمیر مایه کفر و عناد مخمر
 و داعیه شروعت در ضمیر نفاق پرورش مرکوز و مضمحل بود و نظر
 بر خدث باطن خویش کرده خائف و ناایمن می زیست پیوسته
 از بد نهادی و شقاوت منشی فرصت انصاف و بد اندیشی می جست
 و نهانی ماده خلاف و طغیان در خاطر می بخت تا اینکه
 در نفیقت که خدیو جهان نظر بر ظاهر حال آن کافر بد سگال کرده
 او را سردار فوج برانغار ساخته بودند بعزم شورش انگیزی از معرکه
 کارزار قصد فرار نمود و شب آشپ کس نزد ناشجاع فرستاده از داعیه
 فاسد خود او را خبر داد و اواخر شب مذکور از تیره روزی و برگشته
 بختی با تمام لشکر و سپاه خویش و گروهی دیگر از راجپوتان ضلالت
 کیش که با او در برانغار معین بودند مثل مهیس داس و رام سنگه
 و هر رام راتهور و بلوی چوهان و جمعی دیگر از دست عقیدت ان
 یاغوی غول جمل و غرور از موکب منصور روگردان شده عنان بوادی
 ادبار تافت و نخست یاردوی پادشاهزاده محمد سلطان که بر سر راه
 آن گمراه بود گذشته مردمش دست جصارت بغارت کشودند و هر چه
 توانستند تاراج نمودند و چون بلشکرگاه اقبال رسید نیز در انضای
 گریز از مقابله لئیم دست اندازیهایی عظیم واقع شد و همچنین
 آن سرخیل اهل نکال با آن حزب کفر و ضلال بهرجا میگذاشت
 هر چه و هر کس بر سر راه می آمد دست خوش تاراج و پایمال
 تطاول راجپوتان میگذاشت و ازین جهت شورش و انقلاب عظیمی

در مضمار شجاعت و شهامت گوی سروری و قصب الصبق
 برتری از خسروان آفاق ربوده نظر التفات همت بر تفرق انواع
 و نقص کمیت لشکر منصور نیفکنده باستظهار جنود غیبی و اعتضاد
 جیوش هماری با بقیه عساکر فیروزی مآل متوجه میدان رزم
 و عرصه قتال گردیدند و ناشجاع که روز پیش چنانچه گزارش یافت
 تقسیم انواع نموده میمنه و میسر و قلب و جناح مرتب داشته بود
 درین روز آن ترتیب و صف آرائی را تغییر داد و مجموع لشکر
 خویش یک صف کرده در عقب توپخانه باز داشت و خود با بلند
 اختر پسر خود در وسط فوج قرار گرفته زمین الدین پسر بزرگ او رسید
 عالم و شیخ ظریف دلوگدزنی و شیخ ولی فرملی و حسن خوشکی
 در دست راست و حید قاسم و مکرم خان و عبدالرحمن خان بن اندر
 محمد خان در دست چپ صف آرا گشتند مجله شهنشاه جهان
 با عساکر گیهان ستان به توزک و آئین شایسته آهسته آهسته روان
 شده چهار پنج گهری از روز گذشته با فوج غنیمت رسیدند و نخست از
 طرفین بان اندازی و جنگ توپ و تفنگ هر شده نیران جدال
 اشتعال یافت و هنگامه برق انروزی و عدد سوزی گرمی پذیرفت
 از نهیب مور ضرب زن و نیش زنبورک خصم افکن آثار قیامت
 آشکار و رگ جان دشمن نگار گردید توپ حیه درون آهنین دل
 با آواز بلند آوازه اجل در شش جهت معرکه در داد و مهره تفنگ
 جان گسل از مهره پشت مخالفان گذر کردن آغاز نهاد و از گرمی برق
 بندوق و بان آب تبخیر و سنان آتش آمیز شد و بسکه فائز کین
 هر انبروخت تو گفتی زمین شعله خیز و آسمان شراره ریز گشت

اندیشی در خاطر بود رفتن او عین مصلحت دولت است و بمقرب
 مزای گردار نگویدد خویش خواهد یافت و بجبر بر همخوردگی
 صفوف و تجدید توڑک انواع پرداخته اسلام خان را که هراول بیرانگار بود
 بجای آن رسیده بخت تیره روزگار سردار کردند و سیفخان و اکرام خان را
 با جمعی از دلیران پیکار جو و مبارزان بحالت خو هراول او ساختند
 و دیگر باره صفوف نصرت و نیروزی آراسته لواهی دولت و بهروزی
 امراختند و چون کوبه اقبال جهان امروز صبح ظاهر شده غبار فساد
 هندوی تیره روز شب فرو نشست و خسرو گردون سریر عالم گیر مهر
 بقصد جهان کشائی ترکش زرین از خطوط شعاعی بر میدان بصت
 شهشاه خورشید قدر فلک اقتدار بعزم رزم و پیکار و آهنگ جنگ
 و کارزار جوشن نصرت و تونیق پوشیده و تیغ بخت و تایید حمائل
 کرده بدستور روز پیش بر فیلی کوه پیکر پیر مانند سوار شدند و
 اگرچه از لشکری که روز گذشته در ظل رایت فتح آیت مجتمع بود
 بواسطه سوج قضیه شورش انگیزی راجه جسونت سنگه تیره بخت
 درین روز خجسته قریب بنصف متفرق شده از موکب جلال
 تخلف ورزیده بودند لیکن از آنجا که این بادشاه تونیق چاه را
 بمقتضای وَمَا الْقَصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ در معارک کشور کشائی و جهان
 حقانی جز بر تایید آسمانی و نصر و اعزاز ربانی نظر نیست و از
 کمال صدق توکل و حسن اعتقاد اعتماد همت خدا دادش بر
 اعانت و امداد سپاه و لشکر نه چه بکرات در شداند معاربات صدق
 کریمه کَمِنْ نَفْثَةٍ قَلْبًا غَلِبَتْ نَفْثَةُ كَيْفَرَةٍ بِاللَّهِ را هنگام قدرت
 اعادی و قلت اعوان و انصار آزموده به نیروی ثبات و استقامت

قشان و سه فیل صحت جنگی کوه توان که هریک آشوب کشوری
 و برهم زن لشکری بود از دست راست غنیمت بر جرانگار موکب ظفر
 شعار حمله کرده بصدمه فیلان مذکور افواج دست چپ برهم خورد
 و پای ثبات اکثر مردم آن صحت لغزش پذیرفته توفیق مدانعه
 و محاربه نیافتند و بی کوشش و آرزویی هزیمت خورده براه بی
 ناموسی شتافتند از وقوع اینحال کمال تفرقه و فتور بعساكر منصور
 راه یافته تمام افواج بحرامواج بهم برآمد و مردمی که نه آبروی
 غیرت و حمیت داشتند و نه بهره از گوهر بی بهای اخلاص و فدویت
 بوسه دیو پندار و رهزنی غول ادبار از سعادت و اقبال روگردان
 شده عذاب بوابی گریز میبردند و بی ضرورت عار فرار گزیده عرض
 سپاه گری و ناموس مردمی خود بردند و سلک جمعیت قول همایون
 فیض از هم گسسته زیاده از دوهزار سوار در رکاب فیروزی مآب نماند
 یا جمله مخالفان تیره اختر از مشاهده تزلزل افواج نصرت اثر خیره
 تر شده به همان هیئت اجتماعی با فیلان مذکور روی جسارت بقلب
 لشکر ظفر اثر آوردند درین هنگام از بهادران جنود قاهره مرتضی
 خان از میسر قول و بهادر خان از التمش و حسن علی خان از طرح
 دست چپ هریک با معدودی از همراهان به نیروی همت و اخلاص
 رخس شجاعت برانگیخته سر راه بر دشمنان گرفتند و در همین
 وقت شهشاه توفیق سپاه نیز از مشاهده این حال روی فیل مبارک
 آسمان تمثال بسمت ادایی بد سگال گردانیده متوجه دنع آنها
 گشتند چنانچه پشت قول همایون بجانب برانگار نصرت آثار گردید
 و مبارزان فیروزمند و مجاهدان ظفر پیوند که بر اعدای حمله برده

• شعر •

غد از برق کین گرم بازار جنگ • خروشید باز از دهائی تفنگ
 دمام ز خوابیدن ماشها • همین رفت دشمن بخواب غذا
 ز بس آتش کینهها در گزشت • عرق بر بدن رنگ اخگر گزشت
 درین حالت از توپخانه همایون توپی به فیل مرکوب زمین الدین
 پسر ناشجاع رسیده یکپای فیلبدان و یکپای شخصی که در عقب
 فیل نشسته بود بر پرانید لیکن بار و فیل آسیبی نرسید و رفته رفته
 شعله حرب انروخته تر شده میان هر اول چنود مسعود و لشکر
 مخالف کار جنگ از رعد خروشی و صاعقه ریزی توپ و تفنگ
 گذشته بآمد و شد ناوک و خدنگ رسید و مبارزان پیکار جو و بهادران
 شهامت خو از هر دو سو دست کوشش از آستین جرأت برآورده
 بمقاتله و ستیز پرداختند و با آتش غیرت هنگامه کارزار گرم ساختند
 از کثرت بارش تیر کمان نمودار ابر مطیر بود و عرصه دار و گیر از
 مبارزان دلیر نیستان پر شیر می نمود نوک پیگان جگر فرسا سوزن
 آما خار آرزوهای باطل از دل اعدا بیرون کرد و ناوک صغفر شکاف
 جان ربا بمشک سازی و رخنه پردازی هوای پندار و غرور از سر
 پر شور مخالفان بر آورد • شعر •

ز برج کمان طائران خدنگ • پریدند بروی مردان جنگ
 نهان گشت از تیر فرق عدد • بدان سان که در زیر فرگس کدو
 گذشته خدنگ از تن زخم دار • به بیرحمی باد از لاله زار
 درین اثنا سید عالم بارهه که از سرداران عمده آن لشکر و رکن اعظم
 آن جیش مکتب اثر بود با نوجی عظیم از دلیران کار طلب جلالت

جنگ جو و باغاره کجک محرک مولمت و تقدیق آن بد صمت
دیوانه خوبود به تغلک بزند و از لپچالکی و تیز دستی بندوقی
انداخته بمساعدت اقبال خصم افکن شهشاه جهان تیرش بر نشان آمد
و آن مقهور لثیم مانند دیو رجیم که بشهاب ثاقب از آسمان فرو افتد
و بهان پلنگ خشمگین که از قلعه کوه تگونهار گردد از بالای نیل
فرو افتاد و فیلق بادشاهی رسیده فیلبانان دایرو چاکک خود را
به پشته هشت او رسانیدند و آن ده صفت گسسته عزان در
تقد اطاعت و فرمان خویش آوردند و آن دو نیل دیگر از قول
همایون گذاره شده بجانب صمت راست جنود مسعود حمله بردند
و درین اثنا بلند اختر پسر ناشجاع و چندی دیگر از سرداران او مثل
شیخ ولی فرملی و شیخ ظریف داؤد ژنی و حسن خورشیدی و خواجه
خسرو هریک با فوجی روی جصارت بصمت برانغار موکب نیروزی
آوردند و هم از رفتن نیلان مذکور و هم از حرکت این فریق بآن
طرف درین وقت که خدیو کامگار مخالفان تیره روزگار را از جرانغار
دفع کرده بودند از عقب قول منصور که بجانب برانغار گشته بود
آثار برهم خوردگی و انقلاب ظاهر گشت و معلوم شد که غنیم بآن
طرف حمله کرده شهشاه مالک رقب خوانمند که با ملازمان رکاب
نصرت مآب عزان توجه والا بآن مو تانته بدفع اعادی پردازند از انجا
که یکی از کرائم فضائل و جلائل خصائل آنحضرت این است که در
عین شدت هنگامه حرب و پیکار که کم کسی از شجاعان و پهلوان
روزگار را دران حالت مرد آشوب متانت رای بر جای ماند و اجرای
آثار شهامت و دلیری بر نهج اقتضای عقل اتفاق افتد آن خدیو

بودند به نیروی جرأت و استقلال خدو کشور انبال و پشت گرمی
 اسناد و اعانت سایه نور الجلال بجهد و کوشش تمام بآن گروه بد فرجام
 در آویخته چون باد صرصر که بر خاک و خاکشک سبک هر روز آن
 جوار کیدشان محال اندیش را از پیش برداشتند و به تیغ تیز و سنان
 خون ریز بسیاری ازان برگشته بخنان باطل حقیر را بر خاک هلاک
 انگذده لوای غلبه و اعتیاد بر افراشتند مید عالم را بمشاهده جوهر
 شهادت و دلوری بهادران نیروزی لوا باد نخوت از مر رفته و بازوی
 همت صحت گشته بگام فرار و ادبار براهی که آمده بود باز گشت
 لیکن آن سه فیل صحت مریدت جو که پیشاپیش فوج او بودند از
 دفع و منع مبارزان دلیر و ضرب تغنگ و تیر رخ از عرصه کارزار
 نفاخته بر همان وتیره خیره و تیره پیش می آمدند بلکه از بارش
 تیر و پیکل و صدمه بندوق و بان بهان حیل از ریزش ابر تند تر شده
 روی قهر و صومت بجانب قول ظفر قرین آوردند و ازان سه فیل کوه
 پیکر عفریت مظفر یکی پیشتر آمده بفیل مرکوب مبارک قریب شد
 و چون ابر تیره بخورشید تابان نزدیک رسید شهنشاه گران قدر کوه
 وقار بحمله آن حبه صحت بان کین از جا نرفته سر رشته نبات
 و قرار که مهین شیمه آن خاقان موید کامگار است از کف نگذاشتند
 • شعر •

بمردی ز جا یک سرمونشد • ز راه چنان حیل يك موشد
 به تمکین مرشته پس جوهرش • نجیبید جز نبض از پیکرش
 و بقدرایی که در حوضه یکی از فیلان همراه نشسته بود اشاره والا
 بصورت پیروحت که فیلیان بد گهر خیره رد را که سوار آن فیل دلیر

و پیش روی سیفخان و اکرامخان بود در آن آویزش و پیکار جان نثار
گشته بمرتبه والای شهادت و نیکنامی رسید و در اثنای این اختلال
شهنشاه فیروزی سپاه با جنود نصر و تابید آلهی و صلابت و شکوه
شهنشاهی بکومک رسیده بقیهٔ عساکر ظفر مآل را که قدم استقلال
نشرده روی همت از عرصهٔ کارزار نتافته بودند قوی دل ساختند
و به یمن دلیری و دلوری آن حضرت مجاهدان بهرام صولت و ملازمان
و کاب دولت دست جلالت از آستین سعی بر آورده باعدای تیره
بخت در آویختند و بکوششهایی دلیرانه و نبردهایی مردانه سلک
جرات و جمعیت آنها از هم گسیختند و درین گیرودار شیخ دلی
فرملی که هراول بلند اختر بود از دم تیغ مبارزان شهادت پرور زهر
هلاک چشید و حسن خوبشکی زخمی شده در عرصهٔ رزمگاه افتاد
و بسیاری از آن مخدولان بد نهاد را شعلهٔ سنان آتش بار و برق
شمسیر صاعقه کردار مجاهدان بسالت شعار خرمن حیات بباد فنا
برداد و بلند اختر چون اختر راجع برگشته با معدودی خون را بناشجاع
برگشته طالع رسانید القصه خدیو فیروز بخت کامیاب چون خورشید
جهانتاب که بیک تبع کشیدن راحت میداد سپهر از هجوم نجوم
بپردازد و مانند یاد صبا که بیک وزیدن صحن چمن از خس
و خاشاک پاک سازد بیک توجه بادشاهانه عرصهٔ برافزار را نیز از
غبار تسلط و استیلای مخالفان جسامت منس برداختند و بعد از
دفع آن مقهوران بدسگال قرین عظمت و جلال متوجه پیش شده
لوامی همت بدفع ناشجاع افراختند و قدمی چند رفته بودند که
مکر مخان صفوی فوجدار جونیپور که چنانچه قبل ازین گزارش یافته

مؤید عالم گیر را با کمال جوش نشئه پادشاه شجاعت و پهلوی مرز شته
 دانائی از کف نمیدرد و همواره جوهر شمشیر با گوهر تدبیر یکار
 میبردند در انضای این اراده بخاطر دانشور رسید که چون روی جنگ
 و کارزار بسمت چرانغار گشته هجوم انواع مخالف در آن طرف است
 و ازین جهت هراول منصور نیز بآن جانب میل کرده میداد از انحراف
 قول بسمت برانغار پادشاهزاده عالیقدر والا تبار محمد سلطان
 و ذوالفقار خان را که مقدمه الجیش ظفر اند تذبذبی بخاطر راه
 یافته این حرکت را بر چیزی دیگر حمل کنند و خدا نخواسته
 فتور و تزلزلی بفوج هراول رمد و باعث مزید خیرگی و چیره دستی
 اعدا گردد لهذا بحکم دور اندیشی و پیش بینی کس نزد پادشاه
 زاده والا تبار و خان شهابت شعار فرستاده حقیقت حال باز نمودند
 و پیغام فرمودند که شما بخاطر جمع و دل قوی در برابر غنیم بوده
 مرز شته کوشش و پایداری از کف ندهید که ما بسطوت و اقبال
 دشمن مآل این جسارت کیشان محال اندیش را از برانغار دفع کرده
 بکوسک خواهیم رسید و بعد از رعایت این دقیقه حزم به نیروی
 همت خسروی و معاضدت تایید سماوی روی قیل مبارک بجانب
 دمت راحت گردانیده بمداغه مخالفان توجه نمودند و در خلال
 اینحال فیلی که اسلام خان سردار برانغار بران سوار بود بصدمه
 پان رم کرده انواع آن طرف برهم خورد و اکثر مردم آن سمت از جای
 رفته توفیق ثبات و قرار نیافتند اما سیفخان و اکرامخان که هاول
 اسلام خان بودند با معدودی قدم همت نشوده کوششهای مردانه
 نمودند و بختان بیگ روز بهانی که کار نرمایی توپخانه برانغار

مردانی با وجود تفرق و انتشار لشکرو برهم خوردن انواع ظفر اثر
و ظهور انواع نفاق پیشگی و عذر مکاری صانعان کید اندیش واقع
طلب و چندین فتور و چشم زخم عظیم که عساکر جاه و جلال را
درین مصائب اقبال روی داده اینچنین فتح نمایانی که طراز فتوحات
آسمانی و عنوان مآثر گامگاری و کاسرانی تواند بود نصیب احبابی
ملطفت روز افزون گردید و ناشیام رسید بهخت برگشته ایام بهزاران
خسروان و ناکس و خذلان و بد سرانجامی با پسران الله در دستان
و مآثر جزد نکبت نشان عیان بود ای ادبار تافته راه مرار پیش گرفت
و اردو و بنگاه و اکثر اسباب تجمل و جاهش دست خوش تاراج
انواع ظفر پناه گشته ییاده نهیب و غارت رفت و تمام توپخانه و بیشتر
فیلان بزرگ نامی او غنیمت اولیای عزت گردید چنانچه یکصد
و چهارده توپ از خرد و کلان و یازده زنجیر میل کوه توان بقید ضبط
و تصرف آمد القصه خدیو جهان بعد از حصول این فتح شگرف
که فی الحقیقت بی منت سپاه و لشکرو مشارکت کوشش
خدمت فروشان کوتاه نظر دست داد بلکه بعضی از وی وامداد
جیوش همایونی اتفاق افتاد دست نیاز بدرگاه ایزد نصرت بخش
کار ساز برآورده سپاس مواهب نامتناهی الهی بجای آوردند و با
جنود مسعود از لشکرگاه غنیم که نزدیک بنالاب موضع کچوه بود
گذشته منزل آرای اقبال گردیدند و از آنجا که بمقتضای دور بینی
و مصلحت گزینی قلعه ماند افساد و شورش انگیزی ناشیام
بلخورد باطل سبیز بر ذمت همت پادشاهانه از لوازم خیر اندیشی
و ضرز دانی و واجبات امور ملطفت و جهان پیرانی بود و تاخیر

بنابر اضطرار بناشجاع پیوسته ضمیمه لشکر او شده بود و درینوقت
 بدولت یخت و رهبری سعادت از جنود ادبار روگردان گشته بجانب
 موکب ظفر قرین می آمد از دور برسم زنهاریان نمایان شد و از میان
 مراحم بادشاهانه امان یافته شرف زمین بوس دریانت خاقان
 جهان او را برحوضه فیلی جای داده همراه گرفتند و بعد از
 عبد الرحمن بن نذر محمد خان که در زمان اعلی حضرت در
 سلک کومکیان هنگام انتظام یافته با قاشجاع می بود رسیده جبته
 نیاز بر خاک عبودیت بود و منجر پسر الله وردیخان که جدائی
 پدر اختیار کرده روی ازادت بلشکر ظفر اثر آورده بود با حراز ملازمت
 اشرف چهره میاهات بر افروخت و درین اثنا پیک اقبال مرده
 نصرت رسانیده خبر فرار ناشجاع سامعه پیرای اولیای سلطنت
 گشت و از گلشن عفت ازل باک بهار مسرت و خوشدلی بر غنچه
 خاطر بندهای عقیدت مند و فدویان اخلاص پیوند وزیده گل فتح
 و فیروزی از گلین امید شگفت همای دولت بال سعادت کشود
 و شهباز حشمت اوج عزت گرفت زمانه تهنیت دوستکامی داد
 چهر بشارت کمرانی نرسد دهان تیر از خند نشاط بهریز گشت
 تیغ را زنگ غم از دل زدوده شد کمان آبروی نیاز بالا کشید صفان
 قد بر عفتی افراخت نقارهای شادیانه و نشاط بر پشت فیضان و احیان
 بنوازش در آمده نوای دلکشای بهجت و کشمبایی بلند گردید و از
 صدای کرنا و خروش نفیر طنطنه عظمت و جلالت بگوش گردون
 رسید و بالجمله بمیان تابدات ربانی و احداث جنود آسمانی و حسن
 نبات قدم و نیروی بازوی همت و جرأت این فرازنده نوای کشور

نگشته بود بمنصب والی هفت هزاری هفت هزار سوار و انعام
 ده لک روپیه و عطای خلعت خاص با پوستین ممور و نیل خاصه با ساز
 نقره و جل زر بفت و شمشیر و سپر با ساز مرصع مشمول مراسم گوناگون
 گردید و محمد امین خان خلف خان مذکور بمرحمت یک زنجیر
 نیل و بهادر خان بمهرمت خلعت خاصه با نادری و عبد الرحمن
 بن نذر محمد خان که چنانچه سابق ذکر یافت در روز جنگ از خیل
 مخالف جدا شده به تقبیل ركب اقبال ظلمت ددای چهره بخت
 گشته بود بمنصب پنج هزاری دو هزار و پانصد سوار و عطای خلعت
 خاص و پنج مر اسب یکی عراقی با ساز طلا و مکر سخا که کیفیت
 حال او نیز سمت گزارش یافته بعنایت خلعت خاصه با نادری
 و پنج مر اسب یکی عربی و دیگری عراقی و یک زنجیر نیل و باضافه
 هزاری بمنصب پنج هزاری چهار هزار سوار و ذوالفقار خان و اسلام
 خان هر یک بعنایت خلعت خاصه و کنور لعل سنگه ولد راناراج سنگه
 بعطای یک عمده مروارید و سر پیچ و جیفه مرصع و زار بهاو سنگه
 هاده بمهرمت خلعت و اسب و شمشیر با ساز مرصع و باضافه
 هزاری پانصد سوار بمنصب چهار هزاری دو هزار و پانصد سوار
 و راجه سجان سنگه بدیله باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب
 سه هزار و پانصدی سه هزار سوار و رایسنگه راتهور بمهرمت اسب
 با ساز طلا و سر پیچ مرصع و جمدهر مرصع با عمده مروارید و باضافه
 هزاری پانصد سوار بمنصب سه هزاری دو هزار سوار و هوشدار خان

دران منافع قانون تدبیر می نمود چه منظور بود که آن نخل گرفته
 نمر بومنان ملک در حدود بنگاله قوت گرفته دیگر باره شاخ و برگ
 فساد جهانند و ریشه غرور و استبداد در زمین خصوصیت و عناد درافند
 لا جرم بعد از نزول بمنزل گاه عز و جلال جمعی از عمائر نصرت مآل
 پادشاهی جوهر تیغ عظمت و کمال فروغ کویک ابهت و اقبال
 پادشاهزاده والا قدر محمد سلطان بتعاقب آن مرحله پیمای دادی
 ادبار و خذلان تعیین نموده حکم فرمودند که بمراسم تگامشی پرداخته
 هیچ جا درو مجال اقامت و درنگ ندهند و تا اقصی ممالک
 بنگاله رفته ساحات ولایات شرق رویه را از خار وجود شر آموزش
 بپیرایند و فرمان شد که پادشاهزاده والا تبار در منزل مذکور توقف
 نکرده همدردین روز فیروز با جمعی که در رکاب ایشان حاضر بودند
 بنزدی متوجه آن مهم گردند و پیشتر منزل گزیده آنجا انتظار رحیدن
 امرای کومکی و جمعیت انواع برزند و آن مهین شعبه درجه خلطت
 را عجاله بعطای یک عقد مرزاید گران بها که پدوشش اندس اشرف
 پذیرای سعادت و شرف بود با دو پتقه که بر کتف همایون داشتند
 نوازش نموده مرخص فرمودند و بعد از رحیدن اردو و کارخانجات سه
 تفوز خلعت خاص با شمشیر خاصه برای ایشان فرستادند و تا بیست
 و ششم این ماه شهشاه با حشمت و سعادت و اقبال و عز و جاه
 دران منزل فیروزی اثر اقامت گزیده سریر آرای دولت و کمرانی
 بودند و هر روز جمعی از بندگان عتبه خلعت و مجاهدان جنود
 نصرت کامیاب عواطف پادشاهانه می گشتند از انجمله زبد امرای
 عظام معظم خان که بعد از رهائی از قید تا اکنون بمنصب سر بلند

در یافتن بمنصب دو هزار پی پانصد سوار تارک افتخار بر افراسخت
و بسیاری از بدهای ارادت پیوند و مبارزان نصرت مند باضافه
مناصب و دیگر عطایا و مواهب از خلعت و اسب و نعل و خنجر
و شمشیر مورد انظار عاطفت خسروانه گردیدند و سی هزار روپیه
بچندی از خدمت گذاران آستان سلطنت انعام شد و بیست ششم ماه
مذکور راجه جی سنگه از وطن رسیده غبار آستان سلطنت را مندل ناصیه
دولت ساخت و پانصد مهر و یک هزار روپیه بطریق نذر گذرانیده بعطای
خلعت خاص با نادری و طرף مرصع و جمدهر مرصع با علاقه سروازید
عز امتیاز یافت و گردن هر داس کور بموکب معلی پیوسته دولت زمین
بوس اندوخت بیست و هفتم از نواحی کچهوه کوچ شده بماحل رود
گنگ از ساریه ملحق جهانکشا کسب انوار میمنت نمود و تا سلج
این ماه کفار آن رود دایم شرف اندوز اقامت موکب عالم گیر بود
و پس از نزول باین منزل عمده نویندان معظم خان یا ذوالفقار خان
و اسلاصخان و گلور و اسنگه و داور خان و فدائی خان و راجه اندرمن
دیندیره و راو بهاو سنگه هاده و احتشام خان و فتح جنگ خان و
راوا مرنگه چند روزت و اخلاص خان خوبشکی و خواصخان و بکه تاز
خان و رشید خان و لود خان و سید فیروز خان باره و سید شیرخان
باره و سید مظفر خان باره و زبور ستخان و علیقلیخان و قزلباش
خان و اسبقدر زوهیل و کاکر خان و داور خان و نیکنماخان و نیازی
خان و قادر داد انصاری و گروهی دیگر از مردم کاری و دلیران
مرصه جانشداری تعیین یافت که به باد شاهزاده محمد سلطان ملحق
گشته بتعاقب ناشجاع پردازد و هر یک ازین فریق بمرحمتی مورد

باضافه پانصدی بمنصب سه هزارى دو هزار سوار و راو امر هنگه
 چندررات و يکه تاز خان و خواصخان و راجه اندرمن و على قليخان
 هرنک بمكرمت خلعت و اكرام خان باضافه پانصدی پانصد سوار
 بمنصب دو هزارى هزار سوار و سيد مسعود بارهه باضافه پانصدى
 بمنصب دو هزارى سيصد سوار و نصرت خان از اصل و اضافه
 بمنصب هزار و پانصدى بمنصب هفتصد سوار و نرهاد بيگ على
 مردان خانى باضافه پانصدى صد سوار بمنصب هزار و پانصدى
 سيصد و پنجاه سوار و از اصل و اضافه عذابت افغان بمنصب هزارى
 پانصد سوار و شجاع خان بمنصب هزارى سيصد سوار و محمد قاسم
 على مردان خانى بمنصب هزارى دو صد و پنجاه سوار و قطب كلبي
 بمنصب هزارى دو صد سوار و قابل خان و سوبهگون بنديله كه
 برادرش جان نثار گشته بود و جمعى ديگر از بندهاى سده اقبال و
 مبارزان فيروزي مآل بعذابت خلعت و ديگر مرام جليله مستمال
 گرديدند و راى مكرم فوجدار برلى بعذابت خلعت و اسب
 كامياب نوازش گشته بمحال فوجدارى خود مرخص شد و مرتضى
 خان بعطايى علم و نقاره نوازش يافت و نرسنگه ولد راجه انرود كور
 كه پدرش چنانچه مذکور شد درين تازگى وديعت حيات سپرد
 بود بمنصب دو هزارى دو هزار سوار و برادرانش هر کدام بمنصبى
 در خور حال منظور انظار عذابت گشته يعطايى جاىگير در وطن
 بدستور يکه راجه انرود داشت كامياب گرديدند و مير محمد هادى
 ولد مير رفيع الدين صدر ايران كه در سلك كومكيان صوبه بنگاله انتظام
 داشت و بغير نظار همراهى ناشجاع گزيده بود دولت زمين بوس

راجگی و گجسنگه و انوب سده برادران خردش هر کدام بمفصلی در
 خور حال سرترازی یافته بمرحمت جابگیر در وطن بدستوری که
 راجه انورده داغت کامیاب عاطفت گردیدند و سادات خان بمعایت
 نقاره نوازش یافت و میر محمد هادی ولد میر رفیع الدین صدر
 ایران که در سلک کومکین صوبه بنگاله انتظام داشت و بذابراضطرار
 وفات ناشجاع اختیار کرده همراه او آمده بود باحراز دولت ملازمت
 اشرف چهره افروز طالع گشته بمعایت خلعت و منصب دوهزاری
 و تصد سوار مهابی گردید و میر رحمت الله متولای مزار فائض الانوار
 اسیر کبیر و خاقان اعظم مطاع سلاطین عالم حضرت صاحب قرانی
 طاب مثواه که از خطه سمرقند آمده درین ایام سعادت آشفاده
 بوس درگاه معلی یافته بود بانعام چهار هزار روپیه بهره اندوز
 مرحمت شد و میر عرب باخزری بفوجداری محرک کوره و کباتم
 پور و از اصل و اضافه بمعصب هزاری پانصد سوار نامیده اعتبار
 بر افروخت .

اکنون کلک سوانح طراز که نخل پیرای این گلشن متأثر
 دولت و کامکاری است سر رشته نگارش وقایع حضور پر نور اینجا
 گذاشته بگزارش حقائق لشکری که بسرگردگی شیخ میر و صف
 شکنخان بتعاقب دارابی شکوه معین شده بود از ابتدای آن مهم
 نصرت فرجام تا اختتام با برخی از کیفیت سرگشتگی های
 دارابی شکوه تیره ایام نهال شاداب سخن را شاخ و برگ تفصیل
 میدهد تا نظارگیان این بهارستان اقبال بر حقائق احوال گماهی
 آگاهی یابند پوشیده نماند که صف شکنخان بموجب برلیغ گبنی

نوازش گردید و رای سنگه را تهور که برادر خردش را شخصی از روی نادانستگی بضرب بندوق از پای در آورده بود عاطفت بادشاهانه بعزایت خلعت و سر پیچ مرصع دل جوئی نموده از لباس کدورت برآورد و درین ایام مرتضی خان بعطای نقاره بلند آواز یافت و محمد بدیع بن خسرو بن نذر محمد خان بانعام ده هزار روپیه واز اصل و اضافه بمنصب سه هزار و پانصد سوار و سید عزت خان از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و هفت صد سوار و سیف خان باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب دوهزار و پانصدی هزار پانصد سوار و حسنعلی خان باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصد سوار و هرچس کور باضافه هشتصدی ششصد و پنجاه سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و چتر بهوج چوهان از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هشت صد سوار و آقا یوسف باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی و پانصد سوار و الله یار خان و میر نعمت الله و خانه زاد خان هر کدام از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی چهار صد سوار و میر رستم باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی سیصد سوار و عمر ترین باضافه پانصدی هفتصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصدی و اضافه سیف الدین مغوی و ملتفت خان و عباس افغان هر کدام بمنصب هزار و پانصد سوار و محمد عابد ولد زاهد خان مرحوم بمنصب هزار و دو صد سوار مفتخر و میاهی گردیدند و نرسنگه داس ولد راجه انورده کور که چنانچه گزارش یافته پدرش درین تازگی و دهعت حیات - پورده بود بمنصب دو هزار و پانصد سوار و خطاب

گشته از تقریر سنگه آن معلوم گردید که دارا بی شکوه ده ازدهم از انجا کوچ کرده تقریباً هشتاد کروه پیش افتاده خواهد بود و چون صف شکفخان را بانتظار رسیدن شیخ میرچند مقام بایست کرد در قصبه مذکور دو مقام نمود و بعد از طی شش مرحله دیگر که بانتظار وصول آن جیوش قاهره دیگر باره مقام داشت شیخ میر و دلیر خان و قباد خان با سائر عساکر منصوبه از عقب رسیده با زوی جرأت مبارزان جلالت اثر و سجادان شهاست پرور با اعتضاد و استظهار یکدیگر قوی شد و درین منزل از لشکر قزاق خبر رسید که دارا بیشکوه پیست و پنجم همین ماه در بهکر از دریا عبور کرده بسکهر نزول نمود و از منزل مذکور تا بهکر که این روی آب است شصت و ده کروه و از آنطرف تا سکر قریب صد کروه بود شیخ میر با صف شکفخان و دیگر دو انخواهان گذارش کرده مصلحت در آن دید که خود با دلیر خان و قباد خان و لشکری که همراه اوست از آب گذشته از آنطرف بجانب سکر روان گردند و صف شکفخان با کومکین خویش ازین روی آب بسمت بهکر شتابند تا از هر دو سو بدعاقب پرداخته کار بر دارا بیشکوه بد عاقبت تنگ سازند و اواسط همان روز هر دو لشکر کوچ کرده در نواحی قصبه کن نزول کردند و روز دیگر بنا برین صوابدید صف شکفخان از شیخ میر جدا شده بسمت بهکر روانه شد و شیخ صیر آنروز بجهت سرانجام کشتی و تمهید اصحاب عبور مقام کرد و فردای آن چون یکصد کشتی فراهم آمده بود اردو را کوچانیده بر ساحل دریای سند در گذر قصبه کن فرود آورد و آن روز قباد خان با سپاه خود و سائر اوزبک که از آب گذشت و تا دو روز دیگر اردو و

مطاع چهارم محرم که ده روز قبل ازان دارا بی شکوه از ملتان رهگرای
 نمرار گشته بود از بلده مذکوره بتعاقب آن باطل پیروزه شتافته در
 پنج گروهی شهر منزل گزید و روز دیگر بانتظار رسیدن کومکیان
 و در صحت شدن سلک جمعیت مقام کرده از آنجا بدو منزل مسافتی
 بعید پیموده بگذار آب بیاه رسید و چون پیشتر جسر بر آن بسته بودند
 هشتم از آب عبور کرده بطبق دو مرحله دیگر در کنار آب حنلج که
 از آنجا تا قصبه اوجه دوازده کوه است نزول کرد و با اهتمام بستن پل
 پرداخت و ظاهر شد که دارا بی شکوه در سه روز در اوجه مقام داشته
 باستماع خبر وصول جنود ظفر پناه بکنار آب بیاه هشتم اینماه در
 کمال خوف و سراسیمگی روانه بیش شده و روز دیگر که جسر بسته
 شده بود صف شکنخان با جنود منصور از آب مذکور عبور کرد
 و دوازدهم قصبه اوجه مورد نزول انواع قاهره گشته دو روز آنجا
 بانتظار وصول خزانه و بعض کومکیان که هنوز نرسیده بودند مقام شد
 و صالح بیادر گرز بردار از جذاب سلطنت رسیده هشتاد هزار اشرفی
 و دیگر ضروریات با جمعی از بندو قچیان و پیداده و بیلدار و سقا
 که از درگاه والا نرسیده شده بود رسانید و کومکیان و مردمی که
 عقب مانده بودند بآن جیش نیروزی ملحق شدند و چون از
 اوجه کوچ شده دو مرحله طی گشت از نوشته شبنم میر که با دلبر
 خان و قباد خان و دیگر عساکر نصرت نشان چنانچه گزارش یافته
 هشتم محرم از پیشگاه خلافت مرخص شده بود بوضوح پیوست که
 درین تاریخ با همراهان بگذر بیاه رسیده و سی کوه بین العسکرین
 فاصله است بیستم قصبه جمعی و آهن محل ورود جنود مسعود

پیموده اند چنانچه دژخان با جمعی براه جیسل میر بسمت حصار
فیروزه که وطن او بود رفت و میر رستم با گروهی متوجه استقام
سده خلافت شد و میر عزیز و شیخ نظام و سید تاتار و سید جواد
چنانچه گزارش خواهد یافت بصف شکنخان ملحق شده خان مذکور
آنها را روانه درگاه سلاطین پناه نمود و جمعی دیگر نیز در بهکر از
جدا شده آنجا مانده بودند چنانچه از آن نریق شیخ عبد الرحیم
خیر آبادی که در سلک مقریان و صاحبانش انتظام داشت
در وقت آمده بشیخ میر ملاقی شده اظهار نمود که قریب سه هزار
سوار با او همراه مانده اند بالجمله شیخ میر پس از یکروز اقامت
در مکر نجبت رسیدن بقیه اردو و لشکر که بسبب ایلغار عقب مانده
بود دیگر باره راه تعاقب سپرد و از تقریر زمینداران بوضوح پیوست
که چون از مکر بیعت و پنج کرده پیشتر راهی بجانب قندهار
جدا میشود دارای شکوه بعد از ورود آنجا میخواست که بقندهار رود
چون دریافت که نوکرانش همراهی نخواهند کرد و اهل حرمش
فیروزی بآن عزیمت نبودند ناچار عذر انداز بسمت تهنه
منعطف ساخت و صف شکنخان که بسمت و نهم محرم در نواحی
قصبه کن از شیخ میر جدا شده پیشتر بسمت بهکر شافته بود
از آنجا بدو منزل می و سه کرده پیمود و در منزل درم از نوکران
دارایی شکوه نریقی که مذکور شدند باو ملاقی گشتند و خان مذکور آن
گروه را بمعنایت پادشاهانه مستمال ساخته روانه سده والای خلافت
و جهانپاسی نمود و قراولان لشکر او و کوتوال دارا بیشکوه و چندی دیگر
از نوکران او را با علمهای اردو بازارش که هنگام مجبور او در بهکر

لشکر بنویست از آب عبور میکرد و اواخر روز دوم شیخ میر خود نیز از آب گذشته مقرر نمود که بقیه مردم شبشب از آب بگذرند و دلیر خان و قباد خان و لشکر را که پیشتر عبور کرده بودند برسم منقلای روانه پیش ساخت و از کنار آب بسه منزل قریب هشتاد گز پیموده پنجم صفر بدوازه گروهی سحر رسید و چون درین سه منزل راه از کثرت بیشه و تراکم اشجار خار دار بغایت صعب و تنگ و دشوار گذار بود و طول مسافت و سرعت میر نیز علاوه آن گردید دواب بسیار تلف شد و لشکریان تعب و آزار کشیدند و در منزل سوم از خیمه و بار جدا مانده آذوقه کمتر یافتند و ششم ماه مذکور قصبه سحر محل ورود جیش منصور گردید و صف شکنخان سه روز پیشتر به بهکر رحیده روز پیش از اینجا کوچ کرده بود و ظاهر شد که دارا بی شکوه احوال و ائقال و بعضی پرندگان با برخی از خزانه و آلات و نقره آلات سنگین بقلعه سحر درآورده بسنت نام خواجه سرا را که مورد اعتمادش بود با سید عبد الرزاق یکی از نوکران خویش بحراست قلعه برگماشته و چند توپ بزرگ که با خود داشته با دیگر لوازم توپخانه و گروهی از برق اندازان و تیر اندازان و پدادهای بندوقچی دران حصار استوار گذاشته سلج محرم از سحر تلخ کام یاس و حرمان روانه پیش گشته است و بقیه خزانه و احوالش در کشتیها است و خود براه بیشه و جنگل درخت بریده و راه ساخته میبرد و از نوکران عمده اش داود خان و شیخ نظام و میر عزیز و میر رحتم و حید تاتار باره و سید جواد بخاری و دیگر سرداران با قریب چهار هزار سوار در نواحی بهکر از جدا شده راه مفارقت

گروه از محاذی لشکرگاه دارا بی شکوه گذشته اوائل روز بر کنار دریا
 بفاصله یک کره از سرزمینی که محاذی قلعه سیوهستان بود نزول
 نمود و محمد معصوم پیشتر رسیده تا نیم کره راه بر کنار دریا مورچالها
 بسته بود و خان مذکور خود نیز بعد از درود بانجا تا نیم کره
 دیگر مورچال بسته مترصد کشتیهایی غنیمت نشست مخالفان کشتیها
 را از جایی که بود آورده بمسافت یک و نیم کره از معسکر ظفر
 اثر در آن کنار دریا باز داشته بودند و قریب یک هزار موار ازان خیل
 ادبار نیز با ده غیل و علمي چند در آنطرف نزدیک بکشتیها نمایان
 بودند صف شکنخان خواست که با جنود ظفر مآب از آب گذشته
 بدفع و منع اعدای پردازد و چون کشتیهایی آنها پیش آمده مانع
 رسیدن کشتیهایی همراه از بود بمحمد صالح پیغام نمود که ازان
 طرف کشتی بفرستد و خود نیز با سپاه و تاباندان خویش از قلعه
 بر آید و عقبه صعب دشوار گذاری که نزدیک بمیوهستان واقع
 شده و عبور دارا بی شکوه ازان میشد گرفته تا رسیدن جیش منصور
 حتی المقدور در سرانپد ممانعت کوشش بکار برد و باهل قلعه
 تاکید نماید که هرگاه مخالفان کشتی هارا از جای خود حرکت
 داده خواهند که از پای قلعه بگذرانند از قلعه ابواب انداختن
 توپ و تغذات مفتوح داشته شرائط ممانعت بتقدیم رسانند محمد
 صالح از بی جوهری و فرومایه همتی توفیق خدمتی بسزا نیافته
 پیغام داد که اگر کشتی فرستاده شود مردم دارا بی شکوه که بر روی
 آب اند از راه خواهند گریخت و مرا بی امداد عساکر بادشاهی قدرت
 گرفتن سرکنل و تاب مقاومت و مصادمت جنود مخالف نیست

از دریا (بنظر) مانده فرصت گذشتن نیانده بودند بشکر ظفر اثر رسانیدند و ظاهر شد که پنجاه تن از سپاه مخالف در کنار دریا بآب تبغ مجاهدان نهنگ صامت غریق بحر هلاکت گشته اند بالجمله سیوم صفر صف شکنخان به بهکر رسیده نزدیک بقصبة لوهري نزول نمود و روز دیگر بنظم و هتق بهکر پرداخته آغرخان را با سه صد و پنجاه سوار بفوجداری آتجار محمد علی بیگ جماعه دار توپخانه را با دو صد سوار برق انداز و سه صد پیاده بندوقچی بکوتوالی تصبة لوهري گماشت و قوجعلی بیگ را با پانصد سوار برق انداز و سه صد پیاده بندوقچی و پنج توپ از توپخانه همراه در مکر تعیین نمود که از مداخل و مخارج قلعه باخبر باشد و حتی المقدور تا معاونت لشکر منصور به توپ و تفنگ شعله افروز نیران جنگ بوده کار بر متحصنان تنگ نماید و بنجم از آنجا کوچ کرده بعد از طی هشت مرحله دوازدهم ماه مذکور در سیزده گروهی سیوستان نزول گزید و نوشته محمد صالح ترخان فوجدار و قلعه دار آتجار سید که دارا بی شکوه به پنج گروهی قلعه رسیده باید که شما خود را زود رسانیده کشتیهای خزان و اموال و اشیای او را که از عقب می آید در کنار دریا سد راه شوند لهذا خان مذکور محمد معصوم خویش خود را با هزار سوار برق انداز و چهارده شترغال و پاره بان و جمعی بیلدار و سقا پیشتر فرستاد که از کشتیهای دارا بی شکوه گذشته نزدیک بقلعه سیوستان جائیکه عرض دریا کمتر باشد بر کنار دریا مورچالها بسازد و توپها نصب کرده برق اندازان و بان داران را جائجا بفرستد و خود شبشب کوچ کرده دوازده گروهی طی نموده سه

و خیالات باطل مردم غریب پردا بینش گشته دیده ناعاقبت بین
از شرائط دولخواهی و خدمت گذاری پوشید و صادر کار برمسامحه
و تساهل نهاده از سطوت قهرمان عتاب نیندیشید و درینوقت که
بانددک حسن سعی و جوهره همتی مصدر خدمتی نمایان میتوانست
شد مرز شنگه صلاح اندیشی و خیر حکامی از کف داده بادی حقوق
عبودیت و نیکو خدمتی واحوا از نصب السبق ارادت و هواخواهی
که در گرو اتفاق این قسم اوقات و رهن انتهاز اینچنین فرصتها
میباشد موافق نگشت و الا اگر بدالت بخت و یاروی سعادت
کمر همت بر میان دولت خواهی بسته سرکشل را میگرفت چنانچه
صف شکنخان ازین طرف تهیه اسباب ممانعت نموده بود او نیز
از آنطرف ابواب مدافعت بر روی مخالفان میکشود نه از ایی شکوه باطل
پژوه با لشکر ازان عقبه صعب میتوانست گذشت و نه کشتیهای آن
غریق بحر ادبار را عبور از پای قلعه با آمانی میسر میگشت
و عنقریب زده نوئیضان اخلاص کیش شیخ میر با جنود اقبال
و عساکر دشمن حال از پی رسیده آن مرگشنگه تیه نکل را با تمام
اشیا و اموال بدست می آورد و همبران زودی ساحت ملک و
دولت از غبار فساد او پیرایش می یافت لیکن از آنجا که برآمد
هر کار در گرو وقتی معین و حصول هر مطلب باز بسته بزمانی
مقدر است و مصلحت منجان قضا و قدر چندی دیگر آن رسید
کشور عاقبت و رانده اقلیم دولت را در بوادی حیرت و سرگردانی
و نیافی وحشت و پریشانی مرگشنگه می خواستند تا با اقدام رنج
و تعب نشیب و فراز دشت ناکامی و همت و بلند بیدلی آزارگی

و چون ازین گذار عمیق آب به مرتبه کم است که عبور کشتی امکان ندارد و بالضرورت عبور کشتیها از آن کنار خواهد شد از آن طرف در مراتب ممانعت باید کوشید بنا برین صف شکنخان از آب عبور نکرد و باجیوش قاهره تمام شب بانظار کشتیهای دارا پیشکوه برکنار دریا مستعد ممانعت و مهیای ممانعت بسر برد و نوشته شیخ میر که چنانچه گزارش یافت از جانب سکر بتعاقب شتافته بود رسید مشعر بآنکه ما نیز درین دوسه روز میرحیم و روز دیگر منبجان خبر رسانیدند که دارا پیشکوه مقام کرده لهذا مجاهدان لشکر فیروزی تمام آن روز در مورچالها خبر دار و مستعد کار بودند و نردای آن یکپاس از روز گذشته از اثر گرد و غبار آن روی آب ظاهر شد که دارا بی شکوه کوچ کرده و در آن اثنا کشتیهای او نمودار گردید و صف شکنخان بگمان آنکه گفتار محمد صالح فروغ صدق دارد و کشتیهای غنیم را ناگزیر عبور ازین طرف خواهد شد با تمام لشکر آماده و مقصد بر گذار دریا نشسته بود و بعد از ساعتی معلوم شد که مخالفان کشتیها را از آن طرف روانه ساخته بسمت مورچالها نمی آیند بمقارن اینحال توپخانه بادشاهی را که بر گذار دریا نصب شده بود کشودند لیکن از جهت بعد ممانعت چندان نفعی نبخشید و بغیر از دو کشتی که یکی از صدمه توپ شکسته در پای قلعه ماند و یکی در گل نشست دیگر مجموع آنها بی ممانعتی از طرف قلعه عبور کرده از آن ورطه تهلکه و بیم گذشت و این قسم منصوبه فتحی بهج بازی محمد صالح باطل گشت همانا آن بی بهره جوهر دانش و تهی دست سرمایه سعادت را افسون و موسهای طمع و امید فریفته

لشکر از آب عبور نمود صف شگفتان با هم راهان از آن طرف دریا
 کوچ کرده برجها صرعت روان شد و بیست و هفتم بشیخ میر که
 چند منزل پیش رفته بود رسید و روز دیگر هر دو لشکر باتفاق کوچ
 کرده راه مقصد حیدرند و قراولان جانود فیروزی پیاده چند که در
 تهته از لشکر دارا بی شکوه جدا شده بودند بعسکر ظفر اثر رسانیدند
 از تقریر آنها بوضوح پیوست که آن مرحله پیمای وادی فرار با
 جلد ادبار بیست و ششم صفر داخل تهته شده بعزم رفتن کجرات
 سپاه و اردوی خود از آب میگذرانید و غره ربیع الاول دیگر باره در
 اندامی راه بصف شگفتان که از شیخ میر پیش افتاده بود نوشته
 ترکنار خان که با عبدالله بیگ فیمن و زمره آغران قراول انواع قاهره
 بود رسید مشعر بآنکه دارا بی شکوه بیست و نهم صفر از دریا عبور
 کرد و ما را بعد از وصول به تهته با گروهی از مخالفان بدست آب که
 هنوز از آب نگذشته در صدد عبور بودند آویزش روی نمود و جمعی
 از آن گروه خذلان پزوه طعمه تیغ انتقام مبارزان شهامت گیش
 گشتند و باره زخمی شده از بیم آتش تیغ خود را در آب افکندند
 و چندی دستگیر مریجه قهر و جرات بهادران نصرت نشان
 گردیدند و از بندهای پادشاهی یک کسر جان نثار گشته برخی چهره
 مردی بگلگون زخم پیرا شدند و دارا بی شکوه خود هنوز در آن طرف
 آب نزول دارد خان مذکور باحتماع این خبر آن روز چهارده گروه
 پیموده در یک گروهی تهته بکنار دریا نزول نمود و روز دیگر مقام
 کرده بخشی سپاه نصرت پناه را با محمد معصوم بشهر نرسند که
 آنچه از اموال دارا بی شکوه بدست آمده باشد ضبط کند و همان

پیموده از هر سرخاری گل پاداش اعمال چینه و از هر رنگ
 بادیه خندان سنگ مکانات در راه خود بیند درینوقت اگرچه
 بظاهر اسباب گرفتاری و استیصال آن وحشی دشت ادبار فراهم
 آمده بود اما ایام مهلتش منقضی نگشته زمان مقدر نرهمیده بود
 شاهد این مقصد در آئینه حصول چهره نما نشد و چندی دیگر
 در پردۀ تعویق ماند و چون هنگام آن رسید که کارکنان آسمانی
 آن صید از دام بسته را بکنند تقدیر بسته بدست قهرمان جلال
 سپارند و پیش ازین او را در بر انگیختن غبار فتنه و آشوب مطلق
 المنان و خلیع العذار نگذارند دست قضا عدالتش گرفته از توسن
 اقبال فرو انداخت و گلشن دین و دولت را از خار شورش و فسادش
 برداشت چنانچه تفصیل آن در جای خود عبرت بخش همگان
 خواهد گردید بالجمله چون دارا پیشکوه بدعاقتبت کشتی عنایت ازان
 گرداب خوف و موج خیز خطر بساحل نجات رسانیده از گریه بیوهستان
 که محل یم و هلاک بود عبور نمود شانزدهم ماه مذکور که خبر
 گذشتن او از کذل بصف شکنخان رسید کوچ کرده همدین روی آب
 بتعاقب آن بد مآب در مرحله پیمود و هژدهم که بانتظار رسیدن
 شیخ میر مقام کرده بود آن زبده نویینان دولخواه از انطرف بالشمیری
 که همراه داشت رسیده باو پیغام نمود که صلاح دولت درین است که
 شما هم از آب گذشته باینطرف آیند تا باتفاق راه تعاقب پیورده
 همت بر استیصال مخالفان گماریم لهذا خان مذکور بیستم از دریا
 عبور نموده آن طرف نزول کرد و ازین جهت که کشتی کم بود تا
 چند روز جنود ظفر مآب بنوبت از آب میگذشتند و چون تمامی

ظفر قرین از تهته نکرده نسخ اراده تعاقب و جزم عزیمت مراجعت نمودند و بذابریں صوابدید نوزدهم شیخ میر با دلیر خان و حائر همراهان ازین روی دریا وصف شکنخان با کومکدان خود ازان طرف کوچ کرده عنان معارفت بیکر معطوف داشتند و از اخبار منهبان بوضوح پیوست که دارا بی شکوه هشتم ربیع الاول بقصد بدین که در سی گروهی تهته بسمت گجرات واقع است رحیده از انجا روانه ولایت کچه گردید و بطبی سه مرحله بکنار چول رحید و چون درین حال از جهت کمی بازارن قابلهای آن راه بی آب بود و در بعضی جاها که چاهی بود لشکر را کفایت نمی نمود دران دور سه منزل از رهگذر کمی آب اکثر لشکران خسران مآب نزدیک بهلاکت رحیده دواب بمبار تلف شده و یازدهم داخل چول شد حقیقت چول مذکور آنکه دشتی شورستان است بمسافت چهل گره برکنار دریای شور و در تمام آن مسافت آب شیرین مطلقا نایاب و از همه سو بجای آب جلوه امواج مرابست و بواسطه قرب دریا در بعضی مواضع آن سرزمین نوعی از گل است که در ته آب دارد و دواب دران فرو میروند و بهندی آنرا دلدل گویند و در جاده پیش از چند سوار پهلوی هم عبور نمی توانند نمود طول آن بیابان منتهی میشود بموضع لونه که داخل ولایت کچه است و از انجا يك راه بگجرات جدا میشود و راهی دیگر بچونا گده القصه شیخ میر وصف شکنخان با عساکر فیروزی نشان ششم ربیع الثانی به بیکر رسیدند و یگروز بجهت بندوبست آنجا و تدبیر تسخیر قلعه اقامت نموده یازده توپ با آنچه از آلات و ادوات توپخانه همراه برد نزد باقر

روز شیخ میر و دلیر خان با لشکر ظفر اثر از عقب رسیده نزدیک
 بهر منزل گردیدند و قباد خان که از پیشگاه خلافت صوبه داری
 تهنه بار مقوض گشته بود داخل شهر شد و اواخر روز خبر رسید که
 دارا بی شکوه از آن طرف دریا کوچ نموده بصوب گجرات روانه گشت
 و چهارم شهر مذکور صف شکنخان از جایی که بود کوچ نمود سه گروه
 از شهر پیش رفته بعزم گذشتن از دریا و قصد تعاقب برکنار آب
 نزول کرد و بسر انجام کشتی و بعدن جسر پرداخته هفتم که جسر
 بسته شده بود از دریا عبور نموده آن طرف منزل گزید در خلال این
 احوال یرایغ لازم الامتثال بفام شیخ میر و دلیر خان پرتو ورود
 انگشت که ترک تعاقب نموده برجناح سرعت و استعجال خود را
 به پیشگاه جاه و جلال رسانند که کارهای اهم در پیش است بنابراین
 شیخ میر و صف شکنخان و دیگر دولتخواهان یکجا فراهم آمده در باب
 پیش رفتن از تهنه و معاودت بدرگاه خلافت بفاد باهم مشاوره و
 مطارحه نمودند و چون مبارزان آن جیش مسعود درین یورش
 فیروزی اثر مسافتهای بعید و مراحل صعب شدید پیموده
 و خنخوش انواع رنج و تعب و متحمل انعام محنت و مشقت
 گشته بودند و اکثر سپاه و لشکریان را مرکوب و بار بردار تلف شده
 بضاعت ایلغار نبود معینا در خزانه عسره همراه پیش از تلخوه
 یکماهه مواجب سپاه زر نموده اتمام آن مهم را کفایت نمیکرد و نیز
 راهی که دارا بی شکوه خذلان پزوه بنابر اضطرار اختیار کرده رهگزینی
 وادی فرار شده بود اکثر آن چول و بیابان بی آب و آبادانی بود
 قجرم رایی دور بین دولتخواهان صلاح گزین تجویز پیش رفتن لشکر

فتنه اندیش و تنبیه و تادیب راجع جسمونت سنگه ضلالت منش
 جسارت کیش نموده بزودی خاطر اقدس ازان دو مهم بهر دازند
 بغیرین غره جمادی الاول موکب جاه و جلال از کنار گنگ باهتر از
 آمده بعزم مراجعت مرحله آرای اقبال گشت و نواحی قصبه کوره
 مضرب خیم ظفر اعتصام گردید درین منزل خجسته از عرضه
 داشت پادشاهزاده دلا نژاد محمد سلطان خبر فتح قلعه اله آباد پرتو
 وصول انگنده طغتنه کوس فیروزی سامعه امروز اولیای دولت گردید
 تبیین این مقصد آنکه چون ناشجاع قلعه داری اله آباد را چنانچه گزارش
 یافت بدستور سابق بسید قاسم نوکر دارا بی شکوه مقوض داشته
 بود و او سید عبدالجلیل نام یکی از اقوام خود بنیابت خویش در
 قلعه گذاشته با برخی از سپاه همراه ناشجاع آمده بود بعد از هزیمت
 یافتن آن تیره بخت از روی پختگی و منصوبه شناسی ایلغار نموده
 پیش ازان مرحله پیمایی و اتبع فرار خود را باله آباد رسانید و با
 تابستان خویش داخل قلعه شد و چون ناشجاع باله آباد رسید
 چند آنکه سعی و تلاش کرد که قلعه را بتصرف آورد سید قاسم از
 صواب اندیشی و مثل بینی باین معنی تن در نداد اما بمقتضای
 زمانه سازی فی الجمله مداراتی کرد و بقول و قرار و عهد و پیمان
 آنها از قلعه برآمده بار ملاقی گردید و بعد از ملاقات مرخص شده
 بقلعه رفت و چون خبر آمدن پادشاهزاده خورشید قدر شهر مکان
 محمد سلطان با معظم خان و سایر عمال نصرت نشان باله آباد
 شنید از صدمه صولت سپاه ظفر پناه حصار عافیت بر خود تنگ
 فسادیده چاره کار و مصلحت امر خویش در سلوک طریق پندگی

خان فوجدار بهکر گذاشته ولی بیگ علیمردان خانی را بداروغی
توبخانه آنجا گماشتند و آفرخان با زمره آفران در مکه و زاهد بیگ
چورغلی و حاجی الله وردی را با یکصد سوار برق انداز در قصبه
لوهری مقرر داشتند که از طرفین باخبر بوده مانع رسیدن آذوقه
بمحصوران باشند و هشتم ماه مذکور از بهکر کوچ کرده بر جناح
۱- تعجیل روانه پیشگاه خلافت گردیدند • اکنون خامه حقائق نگار
بتحریر وقائع حضور سراسر نور باز گشته سر رشته نگارش سوانح دولت
انرا را از جانی که گذاشته بود باز یکف می آرد •

ذکر توجه الویه ظفر طراز بعد از شش روز و هزیمت
ناشجاع از موضع کچهوه بمستقر الخلافه اکبر آباد جهت
تدبیر استیصال دارایی شکوه ادبار قرین و تنبیه راجه
جسونت سنگه خسران مال و مؤده تسخیر قلعه آله آباد

چون بعد از هزیمت یافتن ناشجاع مدت شش روز بموضع
کچهوه و روز دیگر بساحل دریای گدگ از پرتو ماهیچه رایت
جهان کشا نور آگین گشته افواج نصرت اثر بقعانب آن برگشته اختر
تعیین یافت و خاطر جهان پیرا از مهم او فراغت پذیرفت از بهجهت
که خبر رفتن دارایی شکوه بگجرات و شورش انگیزی و فتنه سکالی
او در آنجا بمصامع حقائق مصامع رحیده بود بیش ازین توقف در
حدود آله آباد جائز ندانسته بر ضمیر مهر نظیر چنین پرتو افکند که
عنان سمند عزیمت بسوی معاودت تانده لوای نهضت والا بمستقر
الخلافه اکبر آباد بر امرانند و تدبیر دفع و استیصال دارایی شکوه

هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار و راجه مانسنگه گوالیاری
 باضافه ششصدی صد و پنجاه سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار
 سوار سرفراز گشتند و از اصل و اضافه داور خان بمنصب هزار
 و پانصدی دو صد سوار و داراب خان بمنصب هزار و پانصد سوار
 و قلعه دار خان بمنصب هزار و چهار صد سوار نوازش یافتند دوم
 ماه مذکور نواحی گهاتم پور مضرب سراق منصور گردید و مکرم
 خان بعزایت خلعت خاصه و اسپ با ساز طلا مبهایی گشته بدستور
 سابق بفوجداری سرکار جرنپور مرخص شد و میرزا خان و راجه
 سچانسانگه بتدبیل و گروهر داس و منوهر داس کور خلعت یافته
 ضمیمه کومکین بادشاهزاده بامدار عالیقدر محمد سلطان شدند
 و میر نعمت الله بخطاب نعمت الله خانی و عطای خلعت سرفراز
 گشته همراه مکرم خان بجونپور مرخص گردید و میر محمد هادی
 بخطاب هادی خانی نامور شده رخصت جاگیر یافت و سیف خان
 بمرحمت شمشیر و اسپ با ساز و طلا کامیاب عاطفت شد و سلطان
 بیگ بقلعه داری آله آباد معین گشته بعزایت خلعت و اسپ و
 از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار سربلند گردید
 و نصرت خان باضافه پانصدی دویست سوار بمنصب هزار و پانصدی
 ششصد سوار و فرهاد بیگ علی مردان خانی باضافه پانصدی صد
 سوار بمنصب هزار و پانصدی سیصد و پنجاه سوار و شیر افغان که
 تازه در سلک بتدگی انتظام یافته بود بمنصب هزار و دویست سوار
 و دلی بیگ گوالی از اصل و اضافه بمنصب هزار و پنجاه
 سوار سرفراز گشتند و عمرترین بفوجداری کره و فتیپور معین شده

و دولت خواهی و سپردن قلعه به بندهای بادشاهی دانست و رفیق
 مشعر بمراسم ندامت و استعقایی جرائم و اراده تسلیم قلعه پارلیابی
 دولت بدینوال و خواهش انحلاک در ملک بندهای عتیقه اقبال
 بخاندوران که از زمره کومکیان بادشاهزاده ارجمند والا تبار محمد
 سلطان بود نوشته با عرضه داشتی که درین باب بخدمت ایستانهای
 پایه اورنگ خلافت بکلک عجز و انکسار نگاشته بود نزد خان مذکور
 مرصداک و اورا بمنامبت آنکه قبل ازین بمحاصره اله آباد قیام
 داشت و اضطرر طلب امان از پیشگاه فضل و احسان ساخت خان
 مشار الیه مکتوب اورا با عرضه داشت بخدمت بادشاهزاده والا نزار
 برده ایشان حقیقت اینمعنی بدرگاه خلایق پناه معروض داشتند
 و عرضه داشت اورا فرستادند از آنجا که عذر نبوشی و خطا پوشی از
 جلائل مکرم و شرائف اخلاق شهنشاه آفاق امت اورا امان داده یرلیع
 کرامت نشان رقم نفاذ پذیرفت که خاندوران باله آباد رفته قلعه را
 متصرف شود و سید قاسم را بمواطف بادشاهان مستمال ساخته
 روانه درگاه آسمان جاه سازد و خود صوبه دار اله آباد بوده بحکومت
 و ایالت آنجا پردازد و خان مذکور بعقابت ارسال خلعت سرورازی
 یامت و فرمان جهان مطاع به داؤد خان که همراه معظم خان بود
 صادر شد که بمد از رسیدن به پتقه بصوبه داری آنجا منصوب باشد
 و منصبش که چهار هزار و سیصد سوار بود باضافه هزار سوار دو
 اسبه سه اسبه افزایش پذیرفت و درین هنگام سیفخان قلعه دار
 کاکره شرق زمین بوس آستان معالی دریافتده بعقابت خلعت کسوت
 مبداهات پوشید در آنچه سار نگد هر ملازم باضافه پانصد سوار بمنصب

بوده بجای آن بد کیش محال اندیش ریاست قوم خویش کند
و محمد امین خان را هنگام رخصت بعطای خلعت خاص و شمشیر
و اسب عربی با ساز طه و يك زنجیر نیکل مشمول مرحمت فرمودند
و چون بعرض اشرف رسید که سیف خان اراده گوشه نشینی دارد
اورا از منصب معزول گردانیدند و انتخار خان را از تغیر او آخته
یکگی ساخته بعنایت خلعت و باضافه پانصدی دوصد سوار
بمنصب دو هزار بی هزار سوار عرب بلندی بخشیدند و در منزل
مذکور یکروز مقام کرده پنجم از انجا قرین دولت و کامرانی نهضت
نمودند و تا بموضع عماد پور که نزدیک به سموگر است ازین
جهت که صف آرائی عساکر اقبال با دارا بیشکوه فتنه سال و فتح
و فیروزی اولیای دولت بی زوال در نزدیکی آن اتفاق افتاده
الحال بفرمان همایون موسوم بفتح شکار است جای دیگر مقام
نفرمودند (برخی از حوائج حضور پرنور در عرض این فرخنده ایام
آنکه سادات خان باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی
دو هزار سوار مورد مرحمت گشته بجایگزین خود مرخص شد و بیگونیت
سنگه داده که در جنگ نا شجاع زخمی بر نهشته بود شرف بساط
بوس دربانده بعنایت خلعت و اصل و اضافه و منصب دو هزار
پانصدی هزار سوار کامیاب نوازش شد والله یار خان میر توزک
بخدمت داروغگی ملازمان جلو که قبل ازین بسیفخان مقرر بود
تعیین یافته بعطای خلعت و باضافه پانصدی هزار سوار بمنصب

بمعنایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزاری هزار حوار
 مباحی گردید سوم رایات منصور از فتح پور گذشته نزل نمود و
 از آنجا که تنبیه و گوشمال راجه جسونت هنگام ضلالت شعار و حرا
 دادن آن جوارات منفس زشت کردار که طبل خلاف و نفاق بر ملا
 نواخته از موکب صعلی رو گردان شده بود و بکام فرار و ادبار راه
 وطن پیش گرفته عزم پیوستن دارا بی شکوه و خلوک منهج انسان
 باستظهار آن باطل هژوه در خاطر داشت بر ذمت همت ملک پیرا
 لازم بود و تاخیر درین امر و فرصت دادن او منافعی آئین تدبیر و
 صواب اندیشی مینمود و حضرت شاهنشاهی درین منزل محمد
 امین خان میر بخش را با فوجی از امرا و منصبداران مثل عبد الله
 خان و وزیر خان و محمد بیگ ارلات و سید مسعود بارهه و یلنگ
 حمله و نصرت خان و فرهاد بیگ علی مردان خانی و محمد طاهر
 نواسه رحم خان و راجه سورجمل کور و حیف بلجاپوری و سید
 علی اکبر بارهه و روپ سنگه راتهور و سید تاتار بارهه و سفدر داس
 و راجسنگه کور و گروهی دیگر از بندهای کار طلب پیکار جو و مبارزان
 جلالت آئین شهابت خوکم قریب نه هزار سوار بودند باستیصال آن
 سرخیل اهل ضلال تعیین فرمودند و رایسنگه راتهور را که برادر زاده
 راجه جسونت سنگه است بخطاب راجگی نامور ساخته و بمعنایت
 خلعت و فیل با ماده و شمشیر مرصع و نقاره و اقام یک لک روپیه
 باضافه هزاری دو هزار حوار بمنصب چهار هزاری چهار هزار حوار
 پایت قدر و منزلت افزوده همراه نمودند که بعد از مستاصل شدن
 آن مقهور راجگی قبیله راتهور و مرزبانان ولایت جوده پور راو متعلق

هزار سوار و رعید خان از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و سه هزار
 سوار و لودی خان باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزار و دو هزار و
 پانصد سوار و از اصل و اضافه یک هزار و پانصد سوار بمنصب سه هزار و
 دو صد سوار و سعید مظفر خان بمنصب دو هزار و پانصد سوار و
 در صد سوار و علی قلی خان بمنصب دو هزار و سه هزار سوار و قزلباش
 خان باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار و هشتصد سوار
 و همت خان باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار و چهار
 صد سوار و الله داد ولد اخلاص خان باضافه پانصد سوار
 بمنصب هزار و پانصد سوار و از اصل و اضافه زبردخت خان
 بمنصب هزار و پانصد سوار و پانصد سوار و سکندر و هیله بمنصب
 هزار و پانصد سوار و دو صد سوار و عبد المجید بیجاپوری بمنصب
 هزار و سه هزار سوار و قادر و داؤد و عبد الباقی انصاری هر کدام
 بمنصب هزار و پانصد سوار و سرخس را می یافتند (دوازدهم زندگ امرای
 رفیع مقدار امیر الامرا که از مستقر الخلافة اکبر آباد با استقبال موکب
 جلال برآمده بود چهار منزلی فتح شکار بموکب معلی پیوسته با
 عقیدت خان و بزرگ امید خان و ابوالفتح پسران خویش کامیاب
 ملازمت اکبر خاصیت گردید و بعطای خلعت خاص کسوت مباحات
 پوشید و چون درین ایام از روی دور بینی و مصلحت گزینی رومی
 عالم آرای انتضایی آن نموده بود که مراد بخش را از قائم شاه جهان آباد
 که مستقر اورنگ خلافت ابد بنیاد است و پیش نهاد خاطر مقدس
 آن بود که بعد فراغ از مهم دارا بی شکوه آن مرکز سلطنت را بعد
 نزول اشرف آسمان پایه گردانند برآورده بقلمه محکم اساس گویار

هزار و پانصدی هزار پانصد سوار سر بلند گشته رخصت جاگیر یافت و اندر من بتدبیل باضافه پانصدی و دویست سوار و سردار قیام خانی بظابط الف خانی و باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی هفتصد حوار و قباد بیگ باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی دویست سوار و شرف خان بیگ از اصل و اضافه بمنصب هزار و نه صد سوار فیض اندوز مرحمت گشتند و حسنعلی خان و خواجه عبید الله هر یک بمعنایت خلعت و سنجر ولد الله وردی خان بمرحت خلعت و اسب و انعام سه هزار روپیه مباحی شدند درین اوقات خان عالم از ملتان و طاهر خان از جاکیر خود رسیده جبهه سامی مدی خلافت گردیدند و چون نوگل حدیقه سلطنت تازه نهال گلشن خلافت پادشاهزاده والا گهر محمد اکبر با پردگیان مرادق دولت و عظمت که در دولت آباد بودند بموجب منشور لامع النور از انجا متوجه کعبه حضور گشته بودند خان بمعنایت خلعت نوازش یافته با جمعی مرخص شد که بذبحه شد آن غره ناصیه دولت را بزودی بعزم ملازمت رساند و منصب قباد خان صوبه دار تپتیه باضافه پانصدی پانصد سوار چهار هزار و سه هزار سوار و منصب مرحمت خان از اصل و اضافه دو هزار و پانصد سوار مقرر گشت و مناصب امرای که در رکاب پادشاه زاده محمد سلطان معین بودند بمعنایت پادشاهانه افزایش پذیرفت از انجمله فتح جنگ خان باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب سه هزار و پانصدی سه

داد سازند بظاہرین عزم دخول بمستقر خلافت نمودند مقرر فرمودند
 که برای سرانجام بعضی مهم در روز دران نخبگیرگا دولت و در روز
 در باغ نور منزل مقام کرده از آنجا بمقصد اقبال متوجه گردند و درین
 روز خسرو بن نذر محمد خان که در مستقر الخلافه بود و ناضلخان
 میر سامان (و میرزا نوذر صفوی) و معتمد خان خواجه سرا با جمیع
 متصدیان مهمات مستقر الخلافه شرف اندوز ملازمت اشرف گشته
 بعنایت خلعت سرنوازی یافتند و راجه راجروپ که بموجب فرمان
 طلب از تہانہ چاندی کہ سرحد ولایت سری نگر است بمعدہ سلطنت
 آمدہ بود جبہہ حامی مبدیہ خلافت گردید (و بہاچی دکنی کہ در جنگ
 ناشجاع زخمی برداشته بود دولت ملازمت یافته بعنایت خلعت
 و باضافہ پانصدی دو صد سوار بمنصب ہزار و پانصدی ہزار دو صد
 سوار میاہی شد و حید بہادر بارہہ باضافہ پانصدی صد سوار
 بمنصب ہزار ہشتصد سوار چہرہ اعتبار بر افروخت و شیخ محمد
 سعید و شیخ محمد معصوم پسران شیخ مغفور مرحوم واقف اسرار
 حقائق و علوم شیخ احمد سرہندی کہ در ہریک فضائل و کمالات
 صوری و معنوی خلف الصدق آن مالک مسالک طریقت و عرفان
 است بانعام صد اشرفی و میر ابوالبقا ولد میر محمود صفاہانی
 بانعام دو ہزار رپہہ و خوشحال خان کلاونت بانعام یکصد اشرفی و
 جمعی دیگر از بندہا بانعامات لائقہ سورد نوازش گردیدند (ہر دہم
 رایت منصور از فتح شکار باہتزاز آمدہ باغ نور منزل از نزول ہمایون

که در رفعت و حصانت و رصانت شهره روزگار و حیدرگاه کج روشن
 جصارت شعار است بفرستند تا آنجا پای بند زندان مکانات بوده
 از خیالات محال فارغ بال باشد لجرم یرایغ گیتی مطامع بنام امیر
 خان حارس قلعه دار الخلافه صادر گردید که بعد از رسیدن عمده
 نوئیقان شیخ میر که بموجب فرمان همایون با عساکر منصور از
 تعاقب دارا بی شکوه برگشته بر جناح اجتماع به پدشگاه اقبال
 می آید آن بی بهره جوهر دولت را از قلعه مذکور برآورده با
 تابعین خود و کومکبان دار الخلافه و جمعی از همراهیان شیخ میر
 بگوالیار رساند و از آنجا بموکب صعلی پیوسته با مهین برادر اخلاص
 پرور خویش شرف اندوز رکاب ظفر اثر باشد و صفی خان که در قلعه
 دارائی کانگه ازو آثار نیکو بندگی بظهور رسیده بود بقلعه دارئی
 دار الخلافه مورد انظار اعتماد گشت و بعزایت اسپ و علم و باضانه
 هزاره پانصد سوار بمنصب دو هزاره سوار نوازش یافته
 مرخص شد که بزودی خود را بشاهجهان آباد رساند چهاردهم که
 دو گروهی فتح شکار مرکز رایت ظفر نگار بود تقریباً از مستقر
 الخلافه اکبر آباد رسیده باستلام سده سپهر بنیاد حرمایه سعادت
 اندوخت و روز دیگر حاجت دلکشای فتح شکار مضرب خیام
 حشمت شده عمارات دلخشین آن فیض اندوز نزول معهود گردید
 و چون بقصد دفع و استیصال دارا بی شکوه و تنبیه و تادیب راجه
 جمیونت سنگه ضلالت پرتوه عزیمت صوب اجمیر پیش نهاد خاطر
 گیتی خدایو عالمگیر بود و می خواستند که بی توقف و درنگ
 رایت توجه بآنحدود امرانده کفایت آن مهم ضمیمه این فتح خدا

مروارید مباحی گردیدند و میرفتح خلعت یافته در ملک کومکینان
 (کبرآباد منتظم شد) و بیست و سیوم عمارات فیض اساس شکارگاه
 رو به اس شرف اندوز نزول اشرف گشته نزهت آن مرمعه دلیپذیر
 و نشاط صید نخچیر بهجت افزای طبع مبارک شهنشاه اقلیم شکار
 عالم گنبر گردید و روز دیگر آنجا مقام فرموده بشکار وحوش و طیور
 مسرت پیرای خاطر بر نور بودند و بیست و پنجم کفرایات عالیات از
 آنجا نهضت نمود عمده نوئیمنان اخلاص کیش شیخ میر و دلیر خان
 بموکب گیهان ستان پدیده سعادت پذیر ملازمت اکسیر خاصیت
 گردیدند و عاطفت پادشاهانه هریک را بعطای خلعت خاص و احب
 با ساز طلا اختصاص بخشید •

ذکر رسیدن دارا بی شکوه بد مآل

بکجرات و کیفیت بر آمدن او با جمیر

چون ناظران این روز نامه مآثر افعال را اطلاع بر مجملی از
 حال آن خسران مآل بعد از رسیدن بولایت کجرات و کیفیت
 بر آمدن او از آنجا بصوب اجمیر ضرور مینماید کلک بدائع ارقام
 سر رشته وقائع حضور لامع النور را درین مقام گذاشته بشرح بعض
 احوالش میگرداید چون افواج قاهره در تهنیه بموجب فرمان همایون
 و بذابر مقدمات دیگر که در محل خویش رقصند کلک بیان شده
 از تعاقب آن بد عاقبت باز ایستاده طریق سعادت سپردند او
 ایذمعی را نغمیت شمرده دیگر باره هوای خود سری و خودای
 محال جوئی در دماغ پندار انداخت و چون ولایت کجرات را از

خرمی و نصارت یافت و دو روز دیگر خدیو مؤید مظفر آنجا بساط
اقامت گسترده چمن آرای دولتی و کامرانی بودند و در عرض این
چند روز که قنچ شکار و باغ نور منزل از پرتو لوی جهان کشایی
نورخ سعادت داشت فاضلخان مبر سامان برخی از اموال دارا بی
شکوه را که درین مدت بحسن سعی و اهتمام خان مذکور بحیطه
ضبط در آمده بود و از نقد و جنس قریب پنجاه لک روپیه میشد
بظرف انور شاهنشاه جهان گذرانید و بیست و یکم مویک جاه و جلال
نژاد سر منزل دولت و بستان سرای حشمت نهضت نمود و چون
مقرر شده بود که امیر الامرا درین سفر فیروزی اثر ملازم رکاب نصرت
مآب باشد در منزل دوم مخلص خان که بصوبه داروغ مستقر الخانه
معین شده بود و بعنایت خلعت و نیل و باضافه پانصدی دو صد موار
بمنصب دو هزار و پانصدی هفت صد سوار مهابی گشته بدان
خدمت رخصت یافت و تقریخان بعطای خلعت خاص و معتمد
خان خواجه سرا بمرحمت جمدهر میدانکار و یک زنجیر نیل و از اصل
و اضافه بمنصب هزار و سیصد موار و محمد صالح دیوان بیوقات اکبر
آباد بعنایت خلعت و خطاب مکرمتخانی و حاجی محمد سعید
دیوان و سائر متعهدیان آن مرکز اقبال (و محرم خان خواجه سرا
هر یک) بعطای خلعت و حکیم صالح شیرازی بعنایت خنجر سرمع
مرفوز شده رخصت انصراف بمستقر الخانه یافتند (و هوشدار خان
بمرحمت یک زنجیر نیل و سوپه گران بندیده بعطای گوشوار

بندگی که گوهر همت کم یاب و درین قسم اوقات جز از دبیری
 بندهای وفا کیش رامت عبودیت و ثابت قدمان مسالک اخلاص
 و فدویت چشم نتوان داشت در کسی مشاهده نمیکرد بازوی همت
 سمت کرده در مقام مدافعت و ممانعت نشد و با کمال دعوی دانائی
 و فهمیدگی سر رشته صلاح دانائی و صواب اندیشی از کف گذاشته
 بمقتضای رنج خاطر و نقار باطن که دور از آئین بندگی است
 راه مسامحه پیمود اگر برجاده بندگی و درلتخواهی ثابت قدم بود
 به نیروی جرأت و بازوی همت کار میکرد آن بیخود فساد اندیش
 را که در آن وقت لشکر و سپاهی چندان نداشت مانع دخول باحمد
 آباد میتوانست شد و بر تقدیری که اینمعنی از نیروی طاقت و
 قدرت خود فراتر میدید بایستی که قبل از وصول او بآنحدود از آنجا
 برآمده بدکن رود یا خود را به پیشگاه حضور رساند چنانچه شهنشاه
 هوشمند دانش آئین که از فرط پیش بینی صورت اینحال در مرآت
 ضمیر الهام پذیر میدیدند او را پیشتر درین باب ارشاد فرموده بودند
 و فرمان سعادت عنوان متضمن اینمعنی از موقف عاطفت صادر
 شده بود حاصل که هم از خطای گنگش و تدبیر وهم از کم عیاری
 نقد اخلاص وضعف عقیدت که همکنان را ازو خلاف متوقع بود بادای
 حقوق عبودیت موافق نگشته قرار گردیدن و سازگاری بدارا بپیشگاه
 داد و با رحمت خان دیوان آسجا و جمیع کومکدان آنصوبه بامتقبال
 آن بی بهره جوهر دولت و اقبال از گجرات برآمده در موضع سرکنج
 که در کردهی شهر است با او ملاقی شد و از روی هوا خواهی
 و خیر اندیشی پیش آمد و آن باطل پرتو بی مانع و مزاحمی بشهر

وجود لشکر و سرداری که با او مقاومت و مدافعت توانند کرد
 خالی میدادست بعزیمت آنحدود قدم در راه چول و بیدایان گذاشته
 پرهشمانی و امداد بعض زمینداران از راه کنار دریای شور که
 طریقی است غیر مسلوک و راهی معذب و دشوار گذار رهگرایی وادی
 ادبار گردید و چون بولایت کچه رسید مرزبان آنجا از بیدانشی
 و ناعاقبت اندیشی سود خویش از زبان نشاخته باستقبال شتافت
 و با او ملاقی شده دارا بی شکوه از مردم فریبی که داشت ملایمت
 و بخشش بسیار باو کرد و دخترش برای سپهر بی شکوه پسر
 خود خواستگاری نموده نامزد ساخت زمیندار مذکور بطائف
 استمالت و چرب زبانی های او فریفته گشته آن اداره تبه خدان
 را از میان ولایت خود راه داد و از آنجا با قریب سه هزار کس
 از مردمی که با او مانده بودند روی عزیمت بگجرات نهاد شاه نواز
 خان صوبه دار آنجا که دران تازگی بآن صوبه رفته بود چون از وقوع
 قضیه که هنگام توجه رایات اقبال از برهانپور بقصد دفع نفقه آن
 باطل پزوه بذایر رعایت مصالح دولت و فرمانروائی و نظر
 بر مقتضیات نشاء سلطنت و جهانشائی نسبت باو ظهور یافت
 چهره اخلاصش خدشه ناک گشته مرآت عقیدتش غبار آلود
 و نجشهای نفسانی بود و نیز لشکری شایسته که بآن متصدی مدافعه
 و پیکار آن برگشته روزگار تواند شد هنوز بهم نرسانیده بقدومت
 آن صوبه نکرده بود و در کومکبان گجرات هم که کهنه فعله آنجا شده
 برای رونق کار و گرمی بازار خود هنگامه جو و واقعه طلب بودند
 اتفاق و انقیادی که بایست نبود و جوهر توفیق خدمت و نیکو

موان شور و شر کوشد و گاه اراده بر آمدن بصمت اجمیر و قصد صف
آرایی و نبرد با موکب عالم گیر مینمود لیکن از آنجا که صدمه
اقبال دشمن مال شهنشاه جهان رعیب افکن باطنش گشته از لطفه
قهر و سطوت پادشاهی چهره همنش رنگ جرأت در باخته بود در
ارتکاب این عزیمت تردد داشت تا آنکه خبر جنگ آله آبان
بطریق غیر واقع و بر عکس آنچه روی نمود باز رسید و محیب آنکه
بنا بر چشم زخمی چند که موکب طغر پیوند را دران مجاریه روی
داد بداندانی که در عین جنگ و آریزش از معرکه قتال رخ تافته
بودند بی تحقیق انجام حال از خبرهای موحش کشور آشوب خود
را بدر بردند و نخست آن اخبار کاذبه باطراب و اکتاف رسیده
شورش انرا گردید و پس ازین خبرهای فیروزی اثر اولیای ماطنیت
صامعه افروز دور و نزدیک گشته سرمایه امن و امان ملک و دولت
شد مچلا آن فساد اندیش فتنه گر بمچرد شنیدن آن خبر کذب
اثر بی توقف و انتظار و تفتیش حقیقت کار عزیمت صوب اجمیر
مصمم نموده غره جمادی الآخره از گجرات برآمد و شاهنواز خان را
با جمیع اتباع و لواحق از پسران و خویشان و کوچ مراد بخش که آنجا
بود و اکثر کومکدان عمده آنصوبه مثل رحمت خان دیوان آنجا همراه
گرفت و سید احمد برادر سید جلال بخاری را که جز نسبت فرزندی
شاه عالم و اندساب بخاندان مکرم آن هدایت شعار کرامت شیم
بهره از شایستگی نداشت صوبه دار گجرات کرده چند کسی از نوکران
خود آنجا گذاشت و چون از گجرات سه مرحله پیمون باخبر مذهبیان
و نوشتهای که بار میبردید کذب اخباری که اوزا باعث جرأت برین

درآمده سر خود سربى برداشت و دست تصرف و تعرض باموال و اشیاء و کارخانجات مراد بخش که آنجا مانده بود دراز کرده قریب ده لک روپیه از مال او متصرف گشت و چنانچه عادت آن تپى دست نقد سعادت بود ابواب اسراف و تبذیر گشوده در صدق فراهم آوردن لشکر و سپاه شد و کومکيان آنصوبه را بداد و دهش واستمالت و بخشش فریفته بدادن مناصب نامناسب و زرهاى بى موجب و خطابهائى بيجا هذگامه آرايى سفاقت و بیخردى گردید و طمع در محصول و خراج بندر حاصل خیز صورت نموده امینانى گجراتى را که در زمان اعلیٰ حضرت بکچند حکومت آنجا کرده و آموخت در گجرات بود از جانب خود بآنجا فرستاد و صادق محمد خان ملازم سرکار والا که بنظم امور بندر مذکور قیام داشت بى کوشش و مدافعتی از بلجوهري و ناکرده کاری خود معزول شده زمام مهم آنجا را بدست اختیار او گذاشت و چند روزی که امینا باین حکومت عاریت منصوب بود انواع اختلال بمهمات مالی و ملکی آن بندر رسانیده بتضییع اموال خاصه شریفه جداتنها کرد و آخر الامر بدوازهرس عذاب بادشاهى که نمونه سخط و عقاب الهی است گرفتار آمد بالجملة دارا بیشکوه خسران پزوه در گجرات مدت یکماه و هفت روز بسر برده فوجی آراسته و لشکر شایسته که بیست و دو هزار سوار بود فراهم آورده توپخانه خوبی آراسته دیگر باره دفاع ادبارش از باد غرور و بلندار گرم شده خیالت ناسد بخاطر راه داد گاهى عزم آن میکرد که از گجرات بصوب دکن رفته آنجا غبار نساد انگیزد و از قطب الملک و عادلخان استعانت نموده در توفیر لشکر و تعظیر

و بختیاری قریب یاصرف ابهت و نامداری بادشاهزاده نیک اختر
والا گهر محمد اکبر با سائر ثمرات ریاض سلطنت و پرده گزینان
تنق عظمت که بموجب فرمان طلب از دولت آباد آمده بودند
بحریم کعبه حضور رسیده کامیاب سعادت ملازمت گردیدند و اصالت
خان که در خدمت بادشاهزاده نیک اختر والا تبار از دکن آمده بود
شرف اسلام مدد سپهر احترام دریافت و اکرام خان بتفویض قلعه
دارئی مستقر الخلافه اکبر آباد از تغیر رعد انداز خان مورد انظار
اعتماد گشته بعنایت خلعت و اسب و علم و شمشیر و ماده نیل
مباهی شد و خواجه عبید الله بقلعه دارئی گوالیار تعیین یافته
بافزایش منصب و عطای خلعت و علم و شمشیر و اسب و ماده
نیل و خطاب عبید الله خانی و از اصل و اضافه بمنصب دو هزار
هزار سوار سر بلند گردید و محمد مقیم دیوان بیوتات بخطاب مقیم
خانی فامور شد و چون چندیست بندیده که هنگام معاودت رایات
خورشید تاب از پنجاب در سلک کومکیان آنصوبه انتظام یافته بود
باغواهی شقاوت و تیره بختی راه بغی و طغیان پیموده از آنجا فرار
نموده بود در وطن خویش رفته بدزدی و رهزنی و امحاک که شیمه
قدیمه آن ضلالت نهان بود قیام می نمود و منردین راه مالوه از
شورش انگیزی و عصیان او در آزار بودند لجرم درین ایام دفع شر
و رفع ضرر آن مدبر بد گهر وجه همت ملک پیرا گشته سوبهکن
بندیده که هم از قوم اوست و از حقائق بوم و بر آن ولایت و کیفیت
سرزمین آن گروه فساد آئین آگهی داشت به تنبیه و استیصال
آن خسران مآل تعیین یافت و باضافه پانصدی هزار سوار بمنصب

حرکت شده بود معلوم نمود ووهن و نقوری در ارکان عزم و داعیه اش
 بهم رسید و در مصلحت کار خویش متردد گشت درین اثنا
 نوشتند از راجه جسونت سنگه عصیان مفشر مشعر بکیفیت حال
 خود و تحریض آمدن آن ناقص خرد بصوب اجمیر بار رسیده
 محرک ملعلل عزیمت باطلش گردید و بااستظهار موافقت
 و مرافقت آن شقاوت شعار و امید جمعیت قبیل و اتوار دیگر
 اقوام راجپوتان که اوطان آنها در نواحی اجمیر بود تجدید اراده نامند
 خود نموده در پیش آمدن دلیر شد و در هر منزل نوشتند مبنی
 بر مزید ترغیب و تأکید از راجه جسونت سنگه ضالالت نیش بان
 فتنه جوی محال اندیش میروید و آتش عزمش بباد سفاقت
 تند ترمیشد تا آنکه بمیرد نه سه منزلی از جوده پور است
 رسید و تقه حال بد مال آن تیره بخت برگشته روزگار فقرب
 مرقوم خامه حقائق نگار خواهد گردید اکنون عذران یکران قلم بصوب
 تحریر وقائع حضور اشرف تافته از جای که سر رشته سخن از کف
 گسسته بود دیگر باره سوافی نگار میگردد بیست و هفتم جمادی الثانی
 ربابت جهانکشا پرتو دولت و بختیاری بشکار گاه باری انگذد عمارات
 فیض اساس بکفار تالاب مهبط انوار نزول خاقان فلک جذاب گردید و
 سه روز در آن نخچیرگاه اقبال بساط اقامت گسترده نشاط اندوز شکار بودند
 و چون قراولان در پیشهای آن نواحی در شیر دیده بعرض همایون
 رسانیدند شهنشاه شیر دل هزبر صولت بشکار آنها توجه فرموده آن
 در جمع جانگزی را که مضرت رسان ساکنان آن سرزمین بودند
 به تنگ از پای در آوردند درین هنگام غره نامیده حشمت

پانصدی هزار حوار مباحی گشت و درویش بیگ از امل و اضافه
 بمنصب هزاری هفت صد سوار سر بلند شد هفتم نزدیک قصبه
 هلدون مضرب خیام فیروزی گشت و آنجا بکروز اقامت شد درین
 منزل صف شکنخان که از شیخ میر در عقب مانده بود باهمراهان
 بموکب معلی پیوسته احراز دولت زمین بوس نمود و بعنایت
 خلعت کموت مباحات پوشید و فاضل خان و امالتخان بمطای خلعت
 خاص اختصاص یافتند و چون رای عالم آزادی حضرت شاهنشاهی
 چنان اقتضا نموده بود که پرده گزینان سر اداق عظمت و انبال را
 بمستقر الخانه اکبر آباد فرستند شیخ میرک و رضوی خان و سید
 هدایت الله صدر و لطف الله ولد سعد الله خان و معین خان و
 جمعی دیگر را بمرحمت خلعت نواخته مقرر نمودند که مخدرات
 مشکوی حشمت و ابهت را بمستقر الخانه رسانند نهم موضع وزیر
 پور مخیم عساکر منصور گردید درین تاریخ بهادر خان که بموجب
 پرلیخ همایون از پادشاهزاده محمد سلطان جدا شده روانه پیشگاه
 حضور گشته بود بموکب ظفر نشان پیوسته دولت زمین بوس
 دریافت و این منزل نیز بکروز فیض اندوز اقامت موکب جاوید
 فیروز گشته یازدهم از آنجا کوچ شد و تا هلمک وصول بقصبه توده
 در جایی اتفاق مقام نیفتاد درین تاریخ سید قاسم قلعه دار آله
 آباد که آن حصن فلك بقیاد را بخاندوران سپرده خود از روی
 صدق نیت بقدم عبودیت روانه درگاه آسمان جاہ گشته بود بادرآک
 دولت آستان بوس چهره افروز طالع گردید و بعنایت خلعت و
 خطاب شہامتخانی و بمنصب سه هزار و سوار و رمایه انتخاب

دو هزار و پانصدی در هزار سوار و عطای خلعت و اسب و
 فیل و علم کامیاب عاطفت گشته مرخص شد و اندرین بندیده
 بمرحمت خلعت و خنجر مرصع و اسب و علم و راجه مهاسنگه بهدوریه
 بعفایت خلعت و اسب و مترهین بندیده (^۲) بعطای خلعت
 و اسب و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار و دو
 صد سوار دار بهگونت سنگه و چیسنگه بهدوریه (و جمعی دیگر از
 راجپوتان بعفایت خلعت مباحی شده بهمراهی او معین گردیدند
 و عزت خان از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و هفت صد سوار
 و حسنعلی خان بمرحمت اسب نوازش یافتند) و همگی بعفایات
 خسروانه سرفرازی یافتند دوم جمادی الآخرة ریات نصرت طراز از
 شکار گاه باری باهتزاز آمده (روز دیگر مقام شد درین اوقات
 مهالخان صوبه دار کابل و اعتماد خان صوبه دار کشمیر هریک
 بعفایت ارمال خلعت و هوشدار خان بمرحمت یک قبضه شمشیر
 مفتخر گردیدند و دوزنجیر فیل پیشکش راجه نرسنگه کنور و دوزنجیر
 فیل پیشکش حسام الدین خان بنظر انور رحیده رتبه پذیرائی یافت
 و محمد مقیم دیوان بیوتات بعفایت خلعت و خطاب مقیم خانی
 سر بلندگشته خدمت دیوانی سرکار ملکه ثریا جناب تقدس نقاب
 نور انزای هودج عفت و احتجاب روشن آرا بیگم ضمیمه خدمتش
 شد و نوجدار خان از تغیر یزدانی بفوجداری روپاس خلعت
 سرافزای پوشیده باضافه پانصدی در صد سوار بمنصب هزار و

افسانه مصری افغان بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و غلام
محمد افغان بمنصب هزاری چهار صد سوار کامیاب عنایت
پادشاهانه گردیدند (هر دهم محمد امین خان که بذایر قرب وصول
دارا بی شکوه بموجب امر اعلی از نواحی لوه کده برگشته بود
با همراهان بموکب اقبال پیوسته سعادت اندوز ملازمت اشرف شد
نوزدهم نواحی قصبه توده که جاگیر و وطن راجه رایسنکه سیسودیبه
ست از نزل موکب ظفر قرین فیض آگین شد و راجه مذکور یک
ونجیر فیل و دو سرامپ با دیگر اشیا پیشکش نمود و درین منزل
همایون بمرور مقام شد چون غنیم نزدیک و جنگ قریب بود حکم
والا صادر گردید که خزانه و زوائد کارخانجات و احوال و ائقال غیر
ضروری بقلعه که در قصبه مذکور واقعست برده نگاه دارند و باقتضای
رای اصابت پیرا بعض از پرمختاران و خدمتگزاران سرائق عزت را
که سعادت پذیر دولت همراهی بودند نیز انجا گذاشتند و راجه
رایسنکه را خلعت مرحمت کرده بمحافظت قلعه گماشتند (درین
هنگام دلیر خان بمرحمت امپ با ساز طلا و بهادر خان بعنایت
زره و خود و سید قاسم قلعه دار اله آباد بمنصب سه هزاری هزار
سوار و خطاب شهابت خان و پدر دل خان بعطای خلعت و دلیر واک
بهادر خان رو هیله و رنجهاجی هر یک بمرحمت امپ و خواجه
عنایت الله بانعام دو هزار روپیه و عطای خلعت سرفروزی یافتند)
و بیست و یکم رایات عالیات از توده نهضت نمود و بیست و چهارم

اندوخت میزدیم تربیت خان حاکم اجمیر که قبل از وصول دارا بی شکوه بانجا از قلعه برآمده بود بموکب نصرت قرین پیوسته ادراک دولت ملازمت نمود پانزدهم امیر خان که بموجب امر لازم الانقیاد مراد بخش را از قلعه دار الخلافه شاهجان آباد برآورده یگوالیار رسانیده بود به معسکر همایون پیوسته کامیاب ملازمت اشرف گردید (پرتل خان و شرزه خان از کومکیان شیخ میر و ترکناز خان از همراهان صف شکنخان شرف تقبیل سده سینه یافتند) و چون دارا بی شکوه باجمیر رسیده آماده رزم و پیکار بود رای مهر انوار شهنشاه نصرت شعار چنین اقتضا نمود که جمعی برسم قراولی تعیین فرمایند تا از کیفیت لشکر مخالف آگاهی یافته خبر رسانند بنابراین شانزدهم طاهر خان را بعنایت ترکش نوازش نموده با جمعی دیگر بدین خدمت رخصت فرمودند (و هرجس گور بمرحمت جمدهر مرصع مبهایی گشته بهمراهی خان مذکور معین شد و درین هنگام زبد نویدان عقیدت منش شیخ میر بمرحمت پنج سر اسب ازان جمله یکی عربی باساز طلا مورق انظار عاطقت گردید و راجه نرسنگه کور بعنایت علم رایت مبهاتات انراخت و مهدی قلی خان سپاه منصور باضافه پانصدی بمغصب دو هزار و پانصدی هزار سوار و راجه کشن سنگه تونور باضافه پانصدی بمغصب هزار و پانصدی هزار سوار و خواجه رحمت الله ده بیدی باضافه پانصدی بمغصب هزار و پانصدی سیصد سوار و از اصل و

دریا موج فرمان پذیر شدند و سرداری جرافغار فیروزی آثار نامزد
گرامی گوهر محیط سلطنت تابان اختر پیر خلافت پادشاهزاد
ارجمند سعادت توأم محمد اعظم گشته حکم شد که پناه ایشان با بهادر خان
و محمد بدیع بن خسرو بن نذر محمد خان و نصرت خان و ملتفتخان
و شیخ نظام ولد شیخ فرید و میر ابراهیم میر توزوک و فضل الله خان
و سید حامد بخاری و شیخ نظام قریشی با جمعی دیگر در آنطرف
صف آرای نصرت گردند و فیض الله خان و دیندار خان با گروهی
از مبارزان نبرد جو بهراولیی این فوج مقرر شدند و محمد امین خان
میر بخشی با جوفی از بهادران کار طلب مثل سید مسعود بارهه
و نرهد بیگ علیمردان خانی و محمد طاهر نواسه و حتم خان و کاسکار
خان و عباس افغان و سید علی اکبر بارهه و اوزبک خان و قطب
کلی و روپسنگه راتهور و سید قاتار بارهه در دست راست موکب
جلال بطریق طرح تعیین یافت و هراولیی این فوج بر اجه راجرپ
قرار گرفت و هوشدار خان و شرزه خان و غیرت خان و پلنگ حمله
و میرزا علی عرب و عبد الله بیگ و راجسنگه کور و گروهی دیگر
از دلبران عرصه و غا طرح دمت چپ شده هزیر خان بهراولیی آنها
معین گشت) و در قول نصرت طراز که مطلع خورشید رایت بادشاهی
و میمنت پذیر سایه چتر ظل الهی بود عبد الرحمن بن نذر محمد
خان و فاضلخان و عابد خان و افتخار خان و تهور خان و رایریان
و آقا یوسف و محمد علی خان و قباد بیگ و شیخ عبد القوی

شش گروهی تالاب رامسر محل نزول عسکر ظفر اثر گردید و طاهر خان که برسم قراولی پیش آمده بود اواخر روز بعد ملازمت رحیمده آنچه از کیفیت حال غنیم دریافته بود معروضداشت و باز مرخص شد و درین منزل حضرت شاهنشاهی پرتو توجه بترتیب و توزدک لشکر و تقسیم اموال نصرت اثر افکنده تعیین صفوفات اقبال فرمودند و سرگردگی هراول بجوهر شهابت و دلاوری راجه جیسنگه و دلیر خان مقرر شده حسن علیخان و بهوجراج کچهاوه و دلیر و نعمت پسران بهادر خان زوهیل و سوزجمل کور و بهار سنگه کور و پرتویراج بهاتی و جمعی دیگر از مبارزان کار طلب جلالت نشان بآنها معین شدند و صف شکنخان با توپخانه منصور و زمره برقتدازان در پیش صف هراول مقرر گردید و سرداری التمش بحسن شجاعت و کوشش زبده نوینان اخلاص منش شیخ میر مغرض گشته امیرخان برادر او و راجه رایسنگه راتهور و کیسریسنگه بهورتیه و جان نثار خان خوشبختی و حکمت سنگه هاده و میررحتم و منگلخان و سید منصور و سید زین العابدین بخاری و شجاع خان و میرداد افغان و جعفر بیگ ترکمان و بایزید غازی و گروهی دیگر از دلیران جلالت کیش بهمراهی او مامور شدند و برانغار نصرت شعار بسردازی زبده امرای زنیع مقدار امیر الامرا رونق گرفته پسران خان مذکور و گنج علی خان و بیرم دیو سیسودی و سبل سنگه سیسودی و مصعود خان و ابو المکارم ولد افتخار خان مرحوم و چندی دیگر در سالک کومکبان او انتظام یافتند و خانعالم و راجه نرسنگه کور و محمد بیگ و یادگار بیگ بهراولی آن نوچ

و در نزول و رکوب شیمه حزم و احتیاط که منافع رزم آزمائی و احاس
جهانگشائی مت مرعی دارند اکنون چون بحکم اقتضای مقام
ذکر شده از حال دارایی شکوه بد فرجیم بعد از رسیدن بمبرقه و
کیفیت معامله او با راجه جسونت سلگه تیره ایام از متممات داحتان
طرازی و وقائع نگارست سر رشته سوانح موکب اقبال اینجا گذاشته
بر سر آن سخن میروند و نخست بذکر مجملی از حال راجه مذکور
که مقدمه اتمام این مقال ست تمهید کلام نموده مقصود را گزارش
میدهد آن جهالت منش ضلالت شعار چون در جنگ ناشجاع
مصدر بغی و عصیان گشته از موکب نصرت نشان رد گردان شد
از آنجا که جرم و زلت خویش را از پایه عفو و بخشش فراتر میدید
و به یقین میدانست که امواج قاهره عنقریب بتادیب و تنبیه او
معین خواهد شد ناچار چاره کار دران دید که محرک سلسله شورش
و افساد دارا بی شکوه گشته بلطائف ترغیب و تحریض او را
بجانب خویش کشد و از الوس راتهور و دیگر اقوام راجپوتان
لشگری فراوان گرد آورد و باستظهار از رایت خلاف اندیشی و محال
جوئی بر فرزند و آن بشخرد رسیده بخت را با خود شریک بلا سازد
بدابرین بعد از رسیدن بمجوده پور چنانچه مذکور شد بتحریرک
و اغوای دارا بی شکوه پرداخت و خود در صدد فراهم آوردن
راجپوتان و سرانجام لشکر شده منتظر رسیدن او بود در خلال این
احوال راجه جیسنگه که بحسن خدمت و دولتخواهی و فرط عقیدت
و خیر اندیشی در پیشگاه خلافت منظور انظار قرب و اعتبار و پیشوای
راجهای بلند مقدار بود بتابرعایت مراسم جنسیت و رابطه

و جانباز خان و ذو القدر خان و قابل خان و امانت خان و خواجه صادق
دخشی و اعتبار خان خواجه سراد جهانگیر قلی بیگ داروغه تور
خانه و خسرو چيله و قادر خواجه و خواجه بخندار و در بار خان و جمعی
دیگر از بندها مقرر گشته محافظت میمند قول بحسن بمالت
و اخلاص امانت خان و نگاهداشت میسر بخدمت گذار می تربیت خان
تغویض یافت و با هر کدام قشونی از مبارزان نصرت اعنصام آماده
رزم و پیکار شد و در فوج دیگر بطریق طرح بریمین و یسار قول
مرتب گشته در جانب راست مرتضی خان با بهکونت حنکه
هاده و نصرت خان و رگنا ته حنکه راتهور و خانه زاد خان و اسد
کلی و قلندر داؤد زئی و سید حامد ولد مرتضی خان و ابراهیم
خوشکی و در جانب چپ الله یار خان با ملازمان جلو و گرز
برداران و اود بیهان راتهور و سید بهادر و شیخ ظریف فرملی مستعد
کوشش و جانفشانی گردیدند و سرگردگی فوج قراول به تگاپوی
جرأت و سپاهیکری طاهر خان و عبد الله خان مغوغ شد و بعد انداز
خان و شهسوار بیگ و خواجه رحمت الله ده بیدی و آتش قلماق
و ترکناز خان و گدا بیگ و خواجه حسن ده بیدی و ولی بیگ
و محمد شریف ده بیدی و محمد الله بیگ نیمین و دوست بیگ و
زمره الواسه کابل بهمراهی آنها کمر همت بر میان عبودیت بستند
و حکم معلی صادر شد که بعد ازین افواج نصرت قرین باین توزدک
و آئین حوار شده آماده و مسلح مراحل دولت و غیروزی سپارند

در طلب او گرد نمودند و فی‌المثل چون دارا بی شکوه بعیرته که
 سه منزلی جوده‌پور است رسید و اثری از آمدن راجه جسونت سنگه
 ظاهر نشد متوجه خاطر گشته آنجا توقف نمود و دو بین چند نام هندوی
 معتمد خود را نزد او فرستاد و طلب ایفای وعده و تکلیف سرعت
 در آمدن کرد و فرستاده مذکور در پنج گروهی جوده‌پور که راجه
 مدتی بود که بهانه انتظار فراهم آمدن اعوان و انصار آنجا مقام
 داشت و در آمدن تعلل و امهال می ورزید باو برخورد پیغام
 رسانید و او جواب داد که وجه تاخیر انتظار رسیدن مردم و درست
 شدن سلک جمعیت است و صواب دید من آنست که دارا بشکوه
 پیشتر رفته در اجمیر که مرکز ارطان راجپوتان است رحل اقامت
 اندازد تا اقوام راجپوت از همه سو رو باو آرند و من نیز پناه و اتباع
 خود جمع نموده عنقریب می‌روم و فرستاده را رخصت نمود بدو بین
 آن بیخود برگشته روزگار بامید رسیدن و فراهم آمدن راجپوتان
 پیشتر باجمیر آمد و تربیتخان ناظم مهمات آنجا چون تاب مقاومت
 نداشت قبل از وصول او چنانچه سبق ذکر یافت از آنجا برآمده
 بموکب مغلی پیوست و دارا بی شکوه بعد از رسیدن باجمیر
 دگر باره دو بین چند را نزد راجه جسونت سنگه فرستاد که محرک
 شده بزودی او را ببارد این نوبت در بیعت گروهی جوده‌پور در
 حالتی که راجه را ازاد آمدن اجمیر بدویر مقدساتی که گزارش
 پذیرفت تصور یافته عزم مراجعت جزم شده بود بار برخورد تحریک
 و تاکید آمدن نمود چون از سیمای حال و فحوائی مقال دریافت
 که عزم آمدنش بسستی گزائید و در مقام یکدلی و اتفاق که

مسبقی که بآن خسارت گدش داشت ترحم و عطوفت بحال آنها
 نموده و جیلان ضراعت بر زمین عبودیت سوده بزیان محض و انکسار
 درخواست عفو تقصیر آن ناپاک از مراحم شهنشاهانه کرد و معروض
 داشت که اگر عاطفت پادشاهی رقم صفح بر جریده زلات از کشد و
 آن خائف نا ایمن را بمزده عفو و امان جان بخشد هم اینمعنی باعث
 سرسرازی این بنده خواهد گردید و هم آن وحشی رنجورده بکمند
 اطاعت و انقیاد در آمده دگر باره از سر صدق و اخلاص گردن بطوق
 بندگی خواهد سپرد مراحم والای پادشاهی که نمونه الطاف
 آلهی است بقبول این ملتمس آن عمده راجهای دولتخواه را
 عزت و مرتبندی بخشیده حکم همایون صادر شد که از جانب خود
 مکتوبی بنویسد و مصحوب یکی از معتمدان خویش فرستاده
 او را از وادی خلاف و گمراهی بمسلک قویم عبودیت و دولتخواهی
 رهنمون گردد و بنویسد عفو جرائم و صفح مآثم مستمال ساخته از
 اراده پیوستن بدارای بی شکوه باز دارد و از پیشگاه مکرمت و تفضل
 تیز منشور نجات و رقم عفو زلات بفام آن گمراه صادر گردید و چون
 مرده این فضل و موهبت و بشارت این بخشش و مرحمت بار
 رسید دل وحشت منزاش را که مغلوب جنود خوف و هراس
 و دستخوش هزار اندیشه و دسواس بود آرام و اطمینان حاصل شده
 از دهشت و سراسیمگی باز آمد و اینمعنی را فوزی عظیم و نعمتی
 صغتم دانسته از بدست گروهی جوده پور که بعزم آمدن اجمیر و
 لاحق شدن بجنود ادبار دارا بی شکوه برآمده بود فسخ آن عزیمت
 ناصواب کرده مراجعت نمود چندانکه آن باطل پژوه مبالغه و الحاح

و چون میدانست که لشکرش تاب صدمه عساکر اقبال و طاقت
مقاومت با مواکب جاه و جلال ندارد و جرأت صف آرایی و معرکه
پیرانی در خود نمی یافت از کوه اندیشی و ناقص خردی
مصلحت وقت در آن دید که در کوهستان اجمیر را که از دو جانب
بجبال ملک تمثال محدود است گرفته سراسر عرض آن را مورچال
بند و سیبها ساخته بتوپ و تفنگ و سائر آلات و ادوات جنگ
استحکام دهد و باین عنوان روزی چند گذرانیده به بوند که چه رخ
میدماید ازین معنی غافل بود که باستظفار مشتی خاک و گل که
دست کوشش باطل برهم نهد از آسیب سطوت نقد سیل خروشان
ایمن نتوان نشست و بدیوار پستی که بر آرد همت کوتاه
بود بلند آفتاب تابان را راه نتوان بست القصة باین خیال خام
و تدبیر حسرت نا تمام قبل از وصول مواکب ظفر اعلام شروع
در بختن مورچال نموده سیبها بر مردم خود بخش کرد و هر حید
بعده محافظت و اهتمام یکی از عمدها مقرر ساخته بآلات توپخانه
استحکام تمام داد از جانب یمین خویش مورچال نخستین که
متصل بکوه کده بیتلهلی بود بکار فرمائی مید ابراهیم که او را
مصطفی خان خطاب داده بود و عسکر خان نجم ثانی و جان بدگ
پسرش که در آن وقت میرانش بود مقرر نمود و مورچال پهلوی آن
بغیر روز میوانی که از سرداران عمده او بود سپرد و در جنب آن چند
توپ کلان بر فراز پشت که بر دره مشرف بود نصب کرده نزدیک
بآن جای بودن خود قرار داد و از جانب چپ پهلوی خود مورچالی
دیگر بسته شاهنواز خان را با پسران و سائر اتباع و اشباع خان

اظهار مینمود نیست امید از نیل مطلب بریده باجمیر مراجعت
 نمود و راجه از آنجا برگشته روانه جودهپور شد و باوجود اینمراجعت
 دیگر باره دارا بی شکوه بعد از برگشتن دوبین چند از خام طمعی و
 باطل اندیشی سپهر بی شکوه را باصد سوار نزد راجه فرستاد که بهرنوع
 که باشد او را بکند تدبیر و تزییر باجمیر کشاند آن ثمره شجره
 فساد برجناح سرعت شتابه در نواحی جودهپور باو رسید و
 ملامت بمیار کرده تکلیف آمدن را بسرحد مبالغه و الحاح رسانید
 و چون راجه از صدمه قهر و سطوت بادشاهی لطمه بیم و دهشت
 پررخصار همت خورده بود و خذلان و استیصال خویش در صورت
 اتفاق بآن بخورد محال اندیش بدیده پیش بینی مشاهده
 مینمود و از مرده عفرو بخشایش خدیو زمان و وصول منشور امان
 حیات تازه یافته بیقین میدانست که اگر این بار راه خلاف و طغیان
 پیماید و طریق مرکشی و عدوان سپارد بعد ازین ندامت و اعتذار
 مودی ندارد لاجرم باقتضای رای مصلحت بدین و خرد صواب
 گزین انفسون ملامت و الحاح او نپذیرفته قدم عزیمت بر جهان
 انابت و بازگشتی که کرده بود استوار داشت و بلیت و لعل و
 لطائف معاذیر و حیل دنع الوقت مینمود تا آنکه آن شعبه در حقه
 خصوصیت و عذا از آمدن او نومید شد و بی نیل مقصود باجمیر
 معاودت نمود و چون دارا بی شکوه قطع طمع از آمدن راجه کرده
 از اتفاق و امداد او دید امید فرو بست و مقارن اینحال رایات
 جهانکشا نیز باجمیر نزدیک رسید بالضرورت صلاح کار در ارتکاب
 آویزش و پیکار دیده خواه خواه دل بر «خاربه» سپاه ظفر پناه نهاد

همراهان بموجب حکم معلی توپخانه را بقدر یک توپ انداز از
 موکب نصرت طراز پیش برده در جای مناسبی باز داشت و چون
 بغنیم نزدیک بود از کمال دور بینی و حزم بادشاهانه حکم اشرف
 صادر شد که عمده نوئیقان عقیدت منش شیخ میربا لشکر التمش
 و دلیر خان با دلیر و رنمست پحران بهادر خان روئیله از معسکر
 ظفر قرین پیش رفته نزدیک به توپخانه مهدای رزم و پیکار و از
 غدر و دست برد مخالفان خبر دار باشند و روز دیگر عساکر گردون
 شکوه نیم گروه پیش آمده نزول نمود و از پیشگاه جلال پرتو اشارت
 یافت که امیر الامرا با جنود برانغار و راجه جیسنکه با فوج
 هراول بر دست راست موکب نصرت شعار محاذی کوه پهازی و
 جیوش برانغار در دست چپ عسکر فیروزی اثر در برابر کرده
 بیتلهی دائر کند و سائر افواج بحر امواج با لشکر قول بر اطراف
 و حواشی دولتخانه والا نزول کرده دایره سان بر مرکز اقبال احاطه
 نمایند و درین روز صف شکستگان توپخانه را از جایی که بود پیشتر
 برده بفاصله نیم توپ انداز در برابر مورچالهای غنیم عاقبت
 وخیم نصب نمود و مجاهدان دشمن سوز شعله امروز کوشش و جدال
 گشته برخنه کردن دیوار عمر مخالفان و هدم بنیان احتلال مقهوران
 بازویی جرأت و جلالت کشوند و توپ رعد خروش قیامت نهیب
 از طرفین بغرش در آمد و صاحب زاله ریز تفنگ از هر دو حو بارش
 گرفت هوای معرکه از دود بارت نمودار ابر صاعقه بار شد و
 زمین کاور از مجاورت شعله و شرر حکم کبریت احمر پذیرفت

مذکور و محمد شریف نام نوکر عمده او که او را قلیچ خان خطاب داده در آن اوقات میر بخشی ساخته بود و برق انداز خان و جمعی دیگر بضبط و نگاهداشت آن گماشت و ازان گذشته مورچالی دیگر که بکوه معروف بکوکله بهاری متصل بود فامزد سپهر بی شکوه کرده سپاه مردم او را با مغول پسر تحماق خان خوایی آنجا گذاشت چون برخی از احوال آن کوتاه اندیش بدسگال که مقدمه گزارش موانع اقبال بود بتحریر پیوست اکنون بتگارش وقائع موکب ظفر لوا پرداخته ملک نکته پرد از راهستان طراز نصرت و فیروزی میبازد بیست و پنج جمادی الآخره شهنشاه گیتی پناه بآئین صف آرائی و تئوزوک جهان کشائی از پانزده گروهی اجمیر نهضت نموده نواحی تالاب رامسر را از نزول والا سربر اوج سپهر برانراشتند و روز دیگر نیم گروهی موضع دیورانی که از آنجا تا اجمیر سه گروه ست و تا محل اقامت دارا بی شکوه اندک مسافتی داشت مرکز ریات فلک فرسا گردیده فرمان قهرمان جلال صادر شد که صف شکنخان میر آتش توپخانه همایون را برده روز بروی مورچالهای غنیم در مکانی مناسب نصب نماید و شروع در پیش برد کار و تمهید مراسم رزم و پیکار کرده تفنگچیان برق صولت و شعله خوبان جنود دولت سرگرم دشمن موزی و آتش افروزی گرداند و جمعی از مبارزان نبرد جو مثل پردلخان و سید نصیرالدین دکنی و جمال و عنایت پنجاپوری و یوسف فیاز و ایمن آفریدی بهمراهی خان مذکور مامور شدند و او با

مقاومت مردم خوب کار آمدنی بعیث تلف میگشتند و احتمال
آن بود که باوجود این نیز کاری از پیش نرفته خدا نخواسته چشم
زخمی بجنود مسعود رسد که تدارک آن مشکل باشد لهذا در باب
صف آرایی و یورش و حمله بردن بر اعدای بد مذش سرعت
و تعجیل جائز نداشته بنابراین رعایت مراتب حزم و تدبیر ثانی
و تاخیر می ورزیدند و منصوبه می اندیشیدند که بی آنکه مردم
خوب ضائع شوند و بی فائده جمعی برخاک هلاک افتند صورت فتح
و نصرت در آنیافته حصول جلوه گر آید و نیز ظفر و فیروزی از افق
اقبال چهره نماید تا آنکه کار کنان آسمانی و نقش پردازان تقدیر که
همواره در تمهید مقدمات رزعت و اعتلای این دولت ابدی بقا
و اعداد مواد غلبه و استیلائی این سلطنت ازلی بنا چهره کشای
بدائع اسباب اند و پیوسته مقاصد و مدعیات این برگزیده الهی
را بنوعی که در حوصله عقول و اوهام نگنجد و مدارک و اقیام
دوربینان بمقیاس تصور نسجد بدست توفیق سرانجام میدهند
شاهد این فتح دشوار نما را بدیع ترین صورتی و آسان ترین وجهی
پیرایه حصول بخشیده بر منصف ظهور جلوه دادند تا ظاهر بینان سبب
اندیش و تدبیر گزینان تقدیر ناشناس را که از سر کار و کنه اقبال
این برگزیده ذوالجلال غافل اند روشن و مبرهن گردد که بخت
جهانکشایش کامیاب نصرت ازلی و دولت عالم آرایش بهره اندوز
نایبند لم یزلی ست •

زهر موافق ریخت توپ و تفنگ • در آتش نهانگشت میدان جنگ
 بانداز خون ریز هم از در سو • نشستند برق انگنان ز روبرو
 القصد مبارزان خصم افکن دشمن شکن بصدقات توپ و ضرب زن
 زلزله در اماس قرار و ثبات اعادی انگنده سرگرم تلاش نصرت و
 غیرزی بودند و آن تیره بخندان باطل ستیز نیز از مورچالها توپ
 و تفنگ و بان بر توپ خانه همایون و افواج منصور انداخته آثار
 مدافعت و مقاومت بظهور میرسانیدند و آن روز و آن شب و روز
 دیگر تا سه پاس برین تیره فاشه حرب و آویزش بمایهین اشتعال
 داشت و گاهی جمعی از مخالفان محال اندیش از مورچالها بر
 آمده خبرگی مینمودند و قابوی کین جسته در کمین انتهاز فرصت
 بودند و چون اهل توپخانه همایون اسایش و آرامش را خبر باد
 گفته در مراسم پاس داری و لوازم هوشیاری تهاون نمی ورزیدند و شب
 و روز کمر همت بسته مردانه دار میکوشیدند مخدولان محال طلب
 محال دستبرد نمی یافتند و ازین جهت که مورچالهای غنیم بد
 فرجام در کمال مذات و استحکام بود و چنانچه مذکور شد حر تا
 سردر دیوارهای استوار بر آورده مدی شدید و حائلی محکم
 در پیش رو داشتند و جا بجا توپ و تفنگ و سایر آلات فیرد
 و ادوات جنگ نصب کرده از سر جمعیت خاطر در پناه حمایت
 دیوار همت بمدافعت و محاربت می گماشتند بقایر آن شیخ میرو
 دایرخان و سایر سرداران موکب ظفر نشان از روی پیش بینی و در
 اندیشی مصلحت دولت درین نمیدیدند که سوار شده بر مورچالها
 پورش کنند چه در صورت ثبات و استتال مخالفان در مراتب

روزگار شان بر زمین ادبار زند و بصودای دور از کز اگر هزار بار گرد
 نخوت انگیزند مهر شان بر خاک مذلت انگند دائم از محال
 جوئی داغ حسرت بردل و پای حیرت در گل بپنند و مدام از
 ننگه جوئی چشم دولت خیره و روز حشمت تیره یابند بفاخن
 سعی خویش همه چهره اقبال خراشند و بدست تدبیر خود خاک
 ناکسی بر فرق آمال باشند • شعر •

کسی را که لطف ازل یار است • همیشه ز بختش بمر انهرست
 چو اقبالش آید بخصم انگلی • کند دشمنش را ناک دشمنی
 ک شاید عدویش چو با زوی کین • زند آسمانش سبک بر زمین
 بار هر که جست از خصومت نبرد • نه با او که با چرخ آویزه کرد
 بد اندیش از بخت بد کشته • جهان کین ز بد خواه او خواسته
 از شواهد صدق این مدعا شکست یافتن دارا بی شکوه باطل ستیز
 هزیمت نصیب است بقا زگی در اجمیر از جنود نصرت نشان و
 آواره شدن بودی هلاک و خذلان تبیین این مقال آنکه پس از
 سه روز آویزش و پیکار که میان عصاگر گیتی کشا و اعدای تیره بخت
 ادبار لوا بتوپ و تفنگ فیران جنگ اشتعال داشت و چنانچه
 گزارش یافت صورت پذیری یورش در مرآت ضمیر مصلحت کیش
 امرای خیر اندیش جلوه ظهور نمی نمود و مران و سپه داران لشکر
 منصور صلاح در سواری و جنگ فوج ندیده و توقع نصرت و ظفر را
 بزودی و آمانی گمان نمی بردند روز هیوم که یکشنبه بیست و نهم
 جمادی الآخره مطابق هیوم فروردی بود از نیرنگی اقبال بی زوال
 شهنشاہ جهان و شگرف کاری طالع والی گیهان خدیو گیتی ستان

ذکر محاربه شیران بیشه هیجا و نهنگان بحر و فاقه و فیروز و فیروزی اولیای دولت و فرار دارا بی شکوه بد عاقبت از اجمیر

مصلحت منج دقایق آفرینش که رموز حکمت نهانش چهره
افروز حال جهان است چون بشکوف کاری مشیت بالغه نقش
اقبال برگزیده را در کارگاه عز و جلال در صفت نشین سازد و احباب
دولت و کمال سعادت در پیشگاه ازل بدست عنایت خویش
پرداخته خواهد که چتر والای جهان خدیوی و عالم گیری بر فرق
فرقد های عزت او برافرازد نخست باقتضای حکمت کامله اختر
طالع دشمنان فتنه سگال و مدعیان باطل خیال را به وبال نکال
انگنده پرتو نظر هدایت اثر توفیق که شمع راه سعادت و بخشنایری
همان تواند بود از حال آن گرده خسران پژه باز گیرد و قضا و قدر
را که طرازندگان صور آسمان و نقشبندان بدائع احوال اند از موافقت
آرا و عزائم آن کج اندیشان محال طلب باز دارد تا نقش هر
حامل که بکلیک بد اندیشی بر لوح تدبیر کشند باقتضای تقدیر
کج نشیند و صورت هر مطلوب که بچشم بد خواهی در مرآت اندیشه
بینند عکس آن در آئینه وقوع جلوه ظهور گزیند پیوسته بخت و آژون
چراغ دولت شان در رهگذر باد نهد و همواره طالع بد شگون رخت
امید شان بسیلاب دهد از دست زمانه لطمه حرمان بر رو و سنگ
ناکامی بر حبو خورند و پدای نا مرادی و سرگشتگی وادی بخت
برگشتگی - پزند بوسه دیو پندار اگر صدمه بعزم پیکار برخیزند

فرموده بودند و آن بندهای ارادت شعار را بذات تأخیر در پیش
برد کار به سخنان گرم عتاب آمیز و مقدمات همت بخش غیرت
افزا تحریض بر حرب و قتال نموده درین وقت آن بسالت منشان
جلالت آئین را بمشاهده این حال جوهر شهابت و کار طلبی
حرکت کرده کمر جانفشانی بدفع اعدا بر میان عبودیت بستند
و نخست دلیر خان از دست راست توپخانه با فوج خود سوار شده
بانتظار اقبال دشمن مال خدیو جهان لوائی جرأت و دلیری
بجانب آن جسارت گیشان بر افراخت و بعد از زدن نوئیقان
عقیدت مند شیخ میر با همراهان خویش از دست چپ حواری شده
باو پیوست و همچنین راجه جیسنگه با فوج خود و امیر الامر
با عساکر برانگار و اسد خان و هوشدار خان با جنود جراتدار از دو
طرف سوار شده بعزم رزم و آهنگ یورش صفوف نصرت آراستند
لیکن ازین افواج قاهره لشکری که بر مورچال مخالفان یورش
برده مصدر نبرد و آویزش شد فوج شیخ میر و دلیر خان بود و در
سپهسالاران موکب گدیان ستان کمی که مصدر خدمت شایان و
جانفشانی نمایان گشته توفیق ادای حق عبودیت دریافت آن
دو سردار دلیر شهابت آثار بودند و بعد از اتمام جنگ و پیگر
که نسیم فیروزی بر شقاع اعلام مبارزان ظفر اعتصام و زیده اقدام
نجات خصم تیره سر انجام لغزش پذیرفته بود راجه جیسنگه از
عقب رمیده ضمیمه آن افواج منصور گردید بالجملة شیخ میر و
دلیر خان بمیامن همت اخلاص پرور باتفاق یکدیگر بر مورچال
شاهنواز خان که بسمت کوهله پهازی بود حمله آور گشتند و مجاهدان

بی توطئه و تمهید هوا خواهان بغتۀ صورتی بدیع از بردۀ غیب رخ
 نمود و منصوبۀ اتفاق افتاد که نقش مراد اولیای دولت ابدی بنیاد
 بر صفحۀ شهود جلوه گر گشت و بنوعی که در تصور ظاهر بیدان نمی
 گنجید و از پایۀ اندیشۀ مصلحت گزینان فراتر بود قفل مقصود
 بمقتایع توفیق ربانی و ثابید آسمانی کشایش پذیرفت کیفیت
 ظهور آن فتح مترک آنکه راجه راجروپ ژسیندار کوهستان جمون که
 پیداهای او در کوه گردی و کربوه نوردی ورزیده کار و چالاک اند چون
 بعرض اشرف رسانیده بود که مردم من از عقب کوهله بهاری راه
 بر آمدن بران کوه دیده اند حکم والا صادر شد که در کمین فرصت بوده
 هرگاه قابو یابد پیداهای کوهی خود را با جمعی از بندوچیان
 توپخانه همایون ازان راه بفرستد که اگر توانند آن کوه را از دست مردم
 دارابی شکوه بگیرند بذایران راجه مذکور اواخر این خجسته آوان آن
 گروه را بسمت کوهله بهاری فرستاده خود نیز بانواج خویش سوار شده
 روز بروی آن کوه بکومک آنها مستعد ایستاده ماند مخالفان برین حال
 اطلاع یافته قصد ممانعت و ممانعت نمودند و ازینجهت که مبارزان
 توپخانه منصور حاصتی آرام گرفته دست از جنگ کشیده بودند
 و توپ و تفنگ نمی انداختند افتهاز فرصت نموده قریب هزار سوار
 ازان خیره رویان تیره روزگار بخيال محال و پندار دور از کار دلیرانه
 قدم جرأت از مورچال بیرون نهادند و بفوج راجه راجروپ نزدیک
 رسیده بجنگ و پیکر در آویختند چون حضرت شهنشاهی اوائل این
 روز نصرت افروز سرداران حیاة ظفر پناه را بحضور لامع النور طلب
 داشته در مراتب یورش تاکیدات خسروانه و ارشادهای پادشاهانه

چون قطرات اقطار که از ایر بهار باره و مانند اوراق ازهار که بتخریک نسیم در صحن گلزار ریزد سرمایه آب و رنگ چمن اخلاص و عبودیت شمرده روی همت و جلالت ازان موثق صعب که آزمونگاه جوهر توفیق و معادت بود بر نداشتند و بتلاش جرأت و دلیری و سطوت شجاعت و مردانگی داخل مورچال شده تیغ خون آشام بقصد دشمنان بد فرجام از نیام قهر و انتقام کشیدند و مخالفان تیره روزگار نیز پای تجلد استوار داشته بقدر طانت و توانائی میکوشیدند از خروش های و هوای دلارزان و نهیب گبر و دار بهادران نغمه جانخراش فنا بگوش جان اعدا رسید و از کرب و غم یلان و زک و خوردن پر دگان شیر حوار میدان سپهر چون شیر علم بر خوبشتران لرزید •

چنان تیغ را بود شوق مصاف • که چون برق جستی زابر غلاف غضب آنچنان کرد درمرد کار • که رگ شد به تن افغی زخمدار چو سرینجه از دست میشد رها • ز کین مست گشتی بروی هوا پلارک بدوشی نه پیوسته بود • که برقش ز زیر بغل بسته بود و دارا بی شکوه مردم جمعی را از پیش خود بکومک تعیین میکرد چنانچه شاهنواز خان را که در یغوت با او بود فرستاد که بمورچال خود رفته در مراتب مدافعت کوشش نماید خان مذکور در عین جنگ رسیده بآویزش و جدال و تحریض مردم بر حرب و قتال پرداخت و دران نبرد مرد آزما و مصاف نصرت پیرا روز بآخر رسیده خورشید خاوری از هول و بیم آن معرکه رنگ جرأت در باخت و دران ستخیز بلا شاهنواز خان پاداش کردار و مکافات تقصیر هدب

توپخانه همایون نیز آتش کارزار بر انداخته از وی کوشش
 بخصم افکني و برق اندازی کشادند و علی الاتصال بیچالاکی و گرم
 دستی توپ و ضرب زن تفنگ و بان بر مورچالها انداخته دشمنان
 تیره بخت را فرصت دیده کشودن نمیدادند چنانچه از هر مورچال
 جمعی که بقصد کومک بر آمده میخواستند که خود را بمورچال
 شاهنواز خان رسانند بمصدمات متواتر توپخانه بارش ابریه و صولت
 برق اجل را بر آبی العین مشاهده کرده قدم همت باز پس می
 نهادند و درون بیغولهای مورچال می خزیدند و در یقوت که افواج
 گیتی کشا نزدیک بمورچال احدا رسیده آثار تسلط و استیلا می جیوش
 نصرت لوا ظاهر شد مردم راجه راجه و دلیر شده چندی بر فراز
 کوهله پهازی بر آمدند و علم اودا بر بالای آن بر آورده بعص تنزل
 ارکان استقلال مخالفان گردیدند و مقارن اینحال شیخ میر و دلیرخان
 با عساکر اقبال بادشاهی بمورچال شاهنواز خان رسیده با دشمنان
 مقهور که جمعیت نموده آماده مدافعت بودند بجنگ و پیکار در
 آویختند اگرچه مخدولان نابکار باستظهار حمایت دیوار کمال می
 و تلاش بکار می بردند و به توپ و تفنگ و تیر در مراتب جدال و
 قتال نهایت کوشش بظهور میرساییدند و چنانچه گزارش یافت
 از جنود نصرت طراز هوای فوج شیخ میر و دلیرخان لشکری
 دیگر بجنگ نرسیده لیکن میاهدان فبروزمند و مبارزان نصرت
 پیوند که جانفشانی را در راه قبله و مرشد دوحسانی سرمایه حیات
 جادوانی میدادند و سر بازی را در معارک و غا پایت بلند حرفه را
 می شناسند ریزش گوله توپ و تفنگ و بارش ناوک و خدنگ را

نیروی طالع والی خدیو جهان و طوت و صولت عساکر گیهان
 سدان را آزموده از نهیب اقبال پادشاهانه جگر در باخته بود و یقین
 میدانست که بخت رسیده و طالع بر گردیده او را دگر باره راه
 آوارگی و فرار و ادای سرگشتگی و ادبار در پیش است هم در اول
 جنگ و پیکار مقرر کرده بود که پند گیان او را سوار کرده در خزانه
 و کارخانجات ضروری بار نموده آماده فرار دارند و خود با سپهر
 بی شکوه مهبای گریز بر فراز بلندی ایستاده مشاهده کوشش طرفین
 میکرد و انتظار انجام کار می برد و با آنکه بغیر مورچال شاهنواز خان
 که عساکر گردون متأثر از آن راه یورش کرده بودند و مورچال - سپهر
 بی شکوه بفاصله قریب اتصال بآن برهم خورد و دیگر همه مورچالها
 استحکام داشت قریب شش هفت هزار حواری او آماده کارزار بودند
 جوهر همت و ثبات در خود ندیده فرار بر قرار اختیار نمود و چون
 شام در رسیده پند ظلام بر روی مخالف و موافق کشیده بود و سپاه
 منصور ندر بسبب کشته شدن شیخ میر سرخود - سری برداشته
 مشغول نهیب و غارت بودند انتظار فرصت نموده با سپهر بی شکوه
 و فیروز میواتی و چند سی دیگر از سپاه راه گریز - پند و خائف و هراسان
 در حجاب ظلمت لیل جان از آن عرصه بیرون برد و ازین جهت که
 نوکران عمده اش اشیاء و اموال و اهل و عیال خود که همراه داشتند
 بقلمه اجمیر در آورده بودند از سرداران سوای فیروز میواتی کسی با او
 و ندیک طریق نکبت و خذلان نشد و مجموع اردو بنده و اسباب شوکتش
 بتاراج حادثه رفته بسیاری از خزانه و کارخانجاتش را چپوستان و
 مردم بی سر و پا که درین مدت برو گرد آمده بودند در آن هنگامه

تیر تقدیر گشته از پا در افتاد و سید اتخان پسر خان مذکور چند زخم برداشت و محمد شریف میر بخشی دارا بی شکوه را از دست دلیر خان تیری بر شکم رسیده از پشت گذر کرد چنانچه مذکور خواهد شد بهمان زخم کبری در گذشت و محمد و ابابکر خویشکی از عمده های لشکر مخالف بتبع اجل سپری شده در معرکه افتادند و از مجاهدان موکب جلال زبده نوئیان عقیدت سگال شیخ میر که بر حوض فیلی سوار و مردانه و از هر گرم کوشش و پیکار بود بضرر بندوقی که بر حیفه اش رسیده جان سپردنی و حیات گذاشتنی را در راه خدیو حقیقی و خداوند مجازی نثار کرده بپای سعادت پیایه والای شهادت که معراج کمال مجاهدان میدان ارادت است فائز شد درین وقت سیدی میر هاشم نام از اقوام خان مذکور که در عقب سر او بر حوض فیلی نشسته بود بتأقین ملهم اقبال حضرت شاهنشاهی مسترشد گشته حسن تدبیری بکار برد و آن نوین شهادت نصیب سعادت نشان را در بر گرفته بوضعی که بود نگاهداشت تا جنگ بآخر رسید و غلبه و احتیال نصیب اولیای دولت فلک اعتلا گردید و دلیر خان کوششهای مردانه و تلاشهای دلیرانه کرده زخم تیری بر دست خورد و حائر مجاهدان جلالت پروردان مردی و دلوری داده بضرر تیغ و طعن سنان بیخاری ازان محال اندیشان شقاوت منش را بر خاک هلاک انداختند و رایت فیروزی و نصرت بدست جرأت و بسالت برانراختند و درین اثنا راجه بجیسنگه نیز با فوج خود رسیده ضمیمه جنود ظفر شعار گشت و مخدولان نابکار را بیکباره پشت همت شکسته تاب ثبات و قرار نماند دارا بی شکوه از آنجا که

بخت جهانکشا و طالع نصرت پیرای آن خدیو مؤید مظفر لوا
بنوعی که متوقع اولیای دولت و اصفیای سلطنت بود صورت وقوع
یافته ملک و ملت را زیب و پذیرایش داد و بلاد و عباد را امن و
آرامش بخشید در حدائق مملکت گلهای امنیت بر نهال امنیت
جهانیان شکفت و نمیم فیروزی خاشاک خلاف از طرف چمنستان
خلافت رفت پیشگاه جاه و حشمت بی غبار و گلزار ابهت و
کمرانی بی خس و خارش شد چشم فتنه غنود و روان ملک بر آسود
فتنه جویان واقعه طلب را دست آویز شورش افزائی از کف رفت
و عقیدت منهان دولتخواه را خاطر از اختلال دولت فراهم آمد *

• شعر •

بنازم باین شاه فیروز مند • که هرگز مبادش ز گیتی گزند
بیک تقد باد نهیبش شد آب • دل اندر بر خصم همچون حباب
عدو هر کجا سد تدبیر بست • شکویش بیک حمله در هم شکست
دل خصم ازان گونه درهم فشرد • که خود حمله بر قلب دشمن نبرد
جهاند اسپ نصرت شد کامیاب • بداندسان که نفهاد پا در رکاب
بر ضمایر دور بین دیده و روان هوشمند و بالغ نظران حقیقت پیونده
که مرآت خاطر شان نقش پذیر وقایع روزگار گشته از تصفیج سوافج
دهر حادثه را و مطالعۀ پاستانی ناصبای حیرت بخش عبرت افزا
تماشای سراپای اوضاع و احوال جهان نموده اند و دعاتر متأثر و
صیائف مفاخر حلاطین ماضیه و خواقین حایقه جلوه گاه انظار تتبع
ساخته نظارگی کارخانه ابداع بوده صورت اینمعنی پوشیده نیست که
کم کسی از پادشاهان کشورستان و خسروان عالی مکان را در عرض

شورش و آشوب غارت کردند و بعد از جواهر پوشیدنی و قلیلی از اشرافی که در عمارت‌های اهل حرمش بر نیلان بود از امتعه و اموال چیزی یار نریدند و خائب و خاسر بصد پیرشانی و بی سرانجامی ره نورد وادی خسران و ناکامی شده عازم گجرات گردید و بعد از رفتن او جمعی از سرداران و مردمش که در مورچالهای صمت گدّه بینجلی بودند و از رفتن او خبر نداشتند مثل عسکرخان و سید ابراهیم و جان بیگ پسر او و محمد بیگ ترکمان از کومکدان گجرات که او را از آنجا همراه آورده قزلباشخان خطاب داده بود تا قریب یکپاس شب مورچالهای خود نگاه داشته بجنگ و تلاش مشغول بودند و با هوشدار خان و اسد خان و فیض الله خان و دیندار خان و دیگر سپاه ظفر پناه که بآن طرف حمله برده بودند باستظهار حمایت دیوار مدافعت و پیکار می نمودند و پس از آنکه بر کفایت قرار آن برگشته روز کار اواخر آن شب عسکر خان و سید ابراهیم و محمد شریف میر بخش او که چنانکه گزارش یافت زخم تیر خورده بود با دیگر سرداران و عمدها از صف شکنخان اسان طلبیده نزد او آمدند و محمد شریف چون زخمش کاری بود آن شب در همان جا بمطایع حیات در نوردید و دیگران روز دیگر بوساطت خان مذکور روی عبودیت و التجا بجنگاب والا آورده جبهه های آسمان جلال و مورد انتظار بخشایش و انصال گردیدند القصه این قسم فتحی نمایان که دین و دولت را سرمایه صالح و بهروزی بود بی آنکه شهنشاه جهان بنفس اقدس تصدیع نهضت و سواری کشند و چتر اقبال پرتو سعادت بر ماحضت میدان رزم و عرصه قتال افکند بمیدان

همت و مردانگی نهاده بضرب تیغ حرامشان و قوت بازوی نصرت
 نشان گوی سروری و قصب السبق برتری از معاندان دعوی کار
 و شرکت اندیشان نخوت شعار بردند و با این کوشش همت و تلاش
 جرأت و معاصی جهانکشا و محاربات ظفر پیرا که ازان خاخان گیتی
 ستان مشهور عالمیان گشته از غایت آگاه دلی و هوشمندی هرگز
 پندار این امور شگرف بود غفلت بردانش خدا داد آنحضرت
 نمی گشت و از نهایت خضوع و نیازمندی که بدرگاه کبریا دارند این
 مراتب را بیازوی قوت و نیروی اقتدار خویش اسفاد نکرده همواره
 در خلوات قدس و محافل انص بر زبان حق ترجمان که مفتاح
 خزائن صدق و ایمان است میگذرد که ظهور این مواهب عظمی
 و فتوحات علیا را از معجزات باهرات حضرت سرور کائنات و آثار
 میاسن امداد و اسعاد باطن مقدس آن خلاصه موجودات علیه و علی
 آله و اصحابه شرائف الصلوات و کرائم التحیات میدانیم لا جرم
 پیوسته شکر این نعمت ارجمند بطاعت و عبادات و ابتغای مرضیات
 الهی و ترویج شرع مطهر حضرت ختمی پناهی و محو آثار بدع
 و مفاهیم بجا می آورند و از ندسی منشی و تونیق نصیبی با وجود
 کثرت امیاب جاه و تجمل و وقور مواد حشمت و کامرانی لمحله تن
 بغفلت و تن آسانی نداده بدوام آگاهی و ایزد پرستی و کمال
 عدل پروری و رافت گستری و پژوهش حال سپاه و رعیت و رعایت
 قانون انصاف و سویت که فرض از سروری و سر فرازی همان تواند
 بود سلطنت را فروغ خلافت بخشیدند امید که پیوسته کشور صورت
 و معنی و اقلیم ظاهر و باطن از فرماندهی آن خدیو عالم گیر

این قدر مدت این چنین محاربات شگرف خسروانی و مصائبی
 مرد آزمای سلطانی اتفاق افتاده و از آن دم که توفیق ربانی و تایید
 آسمانی دست نوازش بر سر اقبالمدان گیتی پناه نهاده کم بخت
 بلندی را این نصرتهای غیبی و فتوحات سماوی دست داده چه
 اگر بدیده تحقیق نیک ملاحظه رود و از تاریخ نامهای کهن عیار کار
 ملوک روزگار گرفته آید اکثر کشور کشایان نامدار را که علم عالمگیری
 و جهان پروری بدست همت برافراخته اند و ستمد عزیزست در
 میدان خصم افگنی و دشمن سوزی تاخذه هنگام ظهور داعیه گیتی
 ستانی و طلوع نیر اقبال و کامرانی باقتضای قوت طالع و نیرنگی
 تقدیر دشمنی قوی که بحسب جاه و دولت و سپاه و شوکت با ایشان
 برابری کند و دم معارضه و هم سری زند مفقود بوده وصف آرائی
 و نبردی که کارآزمایان مواقف هیچجا ازان باز گویند در مدت
 سلطنت بطریق ندرت روی نموده و بر همکنان ظاهر و هویدا ست
 که این پادشاه فیروز بخت نصرت سپاه خدیو عالم گیر گیتی پناه را
 با وجود اعادی قوی دست ذی شوکت و مدعیان با اقتدار و
 مکنت که هر یک کلاه گوشه نخوت و استکبار بر فرق بلندار می شکست
 به نیرویی توفیقات ازلی و تاییدات لایزالی در عرض سالی این
 محاربات سترگ و نبردهای دشمن سوز واقع شده همه جا غلبه و
 ظفر نصیب اولیای دولت ابد پیوند گردید و خود بنفس نفیس
 در سه موقف دشوار و معرکه خونخوار که جگر گسل شیر دلان روزگار
 و زهره گداز رستم و اسفندیار بود نبرد جو و رزم آزما بودند و در هر
 صف آرائی و کلزار از کار نامه دلوری و استقلال بر طاق بلند

امت نزل اجل نمودند و اردویی همایون باشاره معالی از جائی که
 بود کوچ کرده بنواحی قلاب آمد و چون تعاقب دازا بی شکوه
 خسران پژوه از مضمات جهان پیرائی و غنچه زندائی بود بعد
 معارفت از روضه معیینه باقتضای رای عالم آرای راجه جیسنگه
 و بهادر خان را با جمعی از بندهای کار طلب و مبارزان نصرت
 نشان مثل پردلخان و محمد بیگ و یادگار بیگ و اودیجهان
 و اتهمور و بهوجراج کچهواهد و شمسوار بیگ و مصری افغان و مسکت
 سنگه تونور و سورجمل کور و یوسف نیازی و آتش قلماق و
 جان نثار خان و غلام محمد افغان و ترکداز خان و شیخ نظام
 بتکامشی او تعیین کرده مرخص ساختند که آن سرگشته تیه ادبار را
 هیچ جا سجال درنگ و قرار نداده اگر مبسر شود دستگیر کنند و الا
 همت بر تعاقب او گماشته او را آواره دشت ناکسی سازند و هنگام
 رخصت راجه جیسنگه را بعفایت خلعت و یک زنجیر فیل
 و شمشیر مرصع و انعام یک لک روپیه و بهادر خان را بعطای
 خلعت و جمدهر صیفا کمر با علاقه مروارید و انعام سی هزار روپیه
 نوازش فرمودند و از کومکبان آن جیش فیروزی یادگار بیگ
 بعفایت خلعت و خطاب یادگار خانی و محمد بیگ برادرش ب خطاب
 مراد از خانی و دیگر عمدها بمرحمت خلعت و بعضی بعطای اسب
 سر بلند گشتند و برای تسلیم خاطر رمیده راجه جیسونت سنگه که
 صدق ندانست و باز گشت او بر ساحت ضمیر خورشید نظیر شهنشاه

رونق پذیر بوده تبخ سطوت و اقبالش سر انداز خود حیران
و ماهیچه رایت عز و جلالش هم چشم خورشید خاوران بان بالجمله
حضرت شاهنشاهی بعد از استماع مژده این فتح آسمانی روی
نیاز بدرگاه ایزد نصرت بخش کار ساز آورده مراسم شکر و سپاس
آلهی بتقدیم رسانیدند لیکن خاطر حق پرست و فاجوی که قدردان
جوهر عبودیت و تیمت شفا گوهر عقیدت است از تزیین کشته شدن
زینده نوینان اخلاص شعار شمع میبر که از دیرین بندهای قدوسی
ارادت کیش و سرخیل دولتخواهان خیر اندیش بود قرین تاسف
و تأثر گردیدند و روح او را بانوار توجهات باطنی و طلب غفران و آسایش
نوازشهای معنوی و الطاف روحانی نموده حکم فرمودند که چون صبح
شود نعل آن نوین مغفور را بآئینی شایسته برداشته در روضه
قدسیه معینیه بسمت پائین پای قدوس ابرار حضرت خواجه بزرگوار
قدس الله سره العزیز دفن کنند و نعل شاهنواز خان را فیض با آنکه
نقد حیات نه در راه اخلاص و عقیدت باخته بود نظر بر سابقه
نصبت و خدمتش حکم شد که باعزاز و احترام برداشته در همان
بقعه مبارک مدنون سازند و روز دیگر که سلخ جمادی الآخره بود
خاقان مؤید پاک دین بطواف روضه مذوره پیشوای اهل یقین
نخبه اصفیای کرامت آئین حضرت خواجه معین الدین قدس
سره العزیز شرف قدم ارزانی داشته بعد از تقدیم آداب زیارت
پنجهزار رپیه بمجاوران و خدمت گذاران آن مزار قدسی انوار انعام
فرمودند و از آنجا عفا توسن اقبال را انعطاف داده در عمارات
فیض احاس دولتخانه پادشاهی که در کنار تالاب انا ساگر واقع

خلعت از لباس کدورت بر آورده دل جوئی و نوازش نمود و جمعی دیگر از خویشان و منصوبان آن نوین منفور خلعت مرحمت شد و چون موافق نسبت و بندگی شاه نوازش خان منظور خاطر عاظم پادشاه حق پرست حق شناس بود پرتو التفات بحال فرزندان و باز ماندگانی او افکندند و به پسران آن خان مرحوم و اصالت خان و میر صالح هر دو دامادش و خانه زاد خان که نسبت قرابت باو دارد خلعت عنایت کرده آن ها را نیز از کلفت ماتم بر آوردند و معصوم خان مهدین پسر او را که حائق هزار و پانصدی هزار سوار منصب داشت بمنصب دو هزار و هزار و دویست و پنجاه سوار و

سه هزار سوار و مرحمت نقاره و شمشیر و جمدهر با علقه سرورید و میر ابراهیم مهدین پسر آن مرحوم بمنصب هزار و چهار صد سوار و دو پسر دیگرش بمنصب شایسته سر بلند گردیدند و به جمعی دیگر از خویشان و به منسوبانش خلعت عنایت شده مجموع کامیاب عاطفت شدند و چون سابقه نسبت بندگی شاهنواز خان منظور خاطر عاظم پادشاه حق پرست و حق شناس بود باز ماندگانی آن خان میرور را نیز مطرح انوار التفات ساختند و همرا به عطای خلعت نواختند و معصوم خان پسر بزرگ او را بمنصب دو هزار و یک هزار و سیصد سوار و عیادتخان پسر دومین را بمنصب هزار و پانصدی و هفتصد سوار و میر صالح دامادش را بمنصب هزار و پانصدی سوار و میرزا علی بخشیدند و بسیاری از بندهای عقیدت آئین و مبارزان نصرت قرین بمواهب سفید و مکارم بهیه مورد انتظار نوازش گردیدند.

جرم بخشش عفو پذیر پرتو وضوح افکننده بود فرمان مرحمت عفو
 مبنی بر مرزده بخشایش و عفو موافق زالت و خطایا از پدشاه عاطفه
 صادر گشته خلعت خاص جهت او مرسل شد و بمنصب سابق
 که هفت هزار و هفت هزار سوار از انجمله پنج هزار سوار دو اسبه
 سه اسبه بود سر نیز از گردید و چون از وقوع تفصیرات و مآثم گذشته
 اثر خجالتی در قامیه عبودیتش بود جلال مرحمت و انضال
 پادشاهانه چنان اقتضا نمود که بکچند از یساق قرب و حضور دور بوده
 از خجالت کردار و نشویر تقصیر بر آید لهذا صوبه دارن کجرات
 بار تفویض یافته حکم معلى صادر شد که بآن صوبه شنانده بنظم
 مهمات و جبر اختلال امور آنجا پردازد و کنور پرتوی منگه پسر
 خود را روانه پدشاه حضور جازد و تا سه روز دیگر رایات جهانکشا
 دران مکان فیض نشان اقامت گزیده سایه چتر اقبال فروغ بخش
 حاجت آن بوم و یر بود و هر روز محفل کمرانی و کم بخشش مرتب
 گشته هم امور ملک و ملت انتظام می یافت و هم آذار نوازش
 و مکرمت بظهور میر رسید و درین هنگام باقتضای رای عالم آرای
 امیر الامرا بمستقر الخلافه اکبر آباد مرخص گشته بعطای خلعت
 خاص و شمشیر مرصع گران بها عزا اختصاص یافت و عاطفت
 خمر روانه امیر خان را که از قصه شیخ میر شهسوار بوده بعطای

(۶ ن) و پرتو توجه بحال باز ماندهای شیخ میر افکنده
 همگی را بعطای خلعت از لباس کنسرت بر آورد و امیر خان برادر
 آن مغفور باضافه دو هزار و دو هزار سوار بمنصب چهار هزار

بخشند و قریب يك صد زنجیر میل از نردمانه و خرد و بزرگ از لشکر غنیم غنیمت اولیای دولت گشته داخل انیدال خاصه شریفه شده

معاودت رایات ظفر پیرا بدار الخلافه شاهجهان آباد

چون خاطر جهان پیرا از مهم دارایی شکوه و دفع فتنه او فراغت یافت و راجه جهونت سنگه برهبری طالع بیدار دعت ندامت بذیل اعتذار زده سرانقدان بر خط عبودیت نهاد شهنشاه عالمگیر را عزم مراجعت از اجمیر بدار الخلافه شاهجهان آباد مصمم گشته چهارم رجب که ساعتی میمنت اثر بود قرار نهضت فرمودند و اوائل آن روز فرخنده همغان معاودت و توفیق بطواف روضه قدسیه معینیه توجه نمودند و چون بدروازه قلعه رسیدند از غرط نیازمندی و حق طلبی پیاده شده زمین را رشک افزای آسمان گردانیدند و بقدم صدق اعتقاد بآن بقعه فیض بقیان خرامش اقبال فرموده بعد از تقدیم مراسم زیارت و استغاضه انوار توجه از باطن کرامت مواعن آن قدره اکابر عظام و صفوة اولیای کرام بسنده و خدام آن مطاب قدسی احترام را کلمیاب فیض انعام ساختند و قرین دولت روز انزوت بدولت خالقه همایون مراجعت نموده تا اواخر روز آنجا بسر بردند و یک گهزی از روز مانده که ساعت نهضت مسعود بود لوائی توجه بسوی معاودت برافراختند و روز دیگر که مقام بود تربیت

(۲ ن) بالمجهزار روپیه بسنده و خدام آن مطاب قدسی احترام انعام کردند

حیات خان پسر دومین را از اصل و اضافه بمنصب هزار و
 پانصدی هفتصد سوار و میر صالح دامادش را بمنصب هزار و
 پانصدی پانصد سوار و محمد احسان پسر خرد را بمنصب هفتصدی
 میصد سوار مرارازی بخشیدند و فیض الله خان بعنایت قیل با
 ماده قیل و اسد خان بمرحمت ماده قیل و صف شنگخان بعطای
 خلعت و نقاره و ماده قیل و باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزار و
 دو هزار سوار و پرداخان بمرحمت اسپ و باضافه پانصد سوار
 بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار و پانصد سوار و عقیدت خان
 ولد امیرالامرا باضافه پانصدی دویست سوار بمنصب دو هزار و پانصدی
 دو هزار و از اصل و اضافه اودی بهان راتهور و بهوجراج کچهواژه
 هر کدام بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و ابوالمکارم ولد
 افتخار خان مرحوم بمنصب هزار و ششصد سوار سر بلند گشتند (و
 عسکر خان و سید ابراهیم و برق انداز خان و جمعی دیگر از نوکران
 دارا بی شکوه که از وفارقت گزیده ملتجی بجناب خلافت گردیده
 بودند بعطای خلع ناخوره و مناصب شایسته سرفراز گشته در سلک
 بندهای درگاه خلایق پناه انتظام یافتند و رحمت خان دیوان
 گجرات که دارا بی شکوه او را بجزیر و عطف همراه آورده بود به تقبیل
 عتبه جلال چهره طالع بر اثر رخسار و چون بعرض اشرف رسید که
 دارا بی شکوه جمعی گذیر و فرقه انبوه را بمظنهای بلجا و گمانهای
 غلط از کمال سفاقت و بیخردی محبوس و مقید ساخته بود و آن
 گروه در قلعه اجبر اند خدیو عدل پرور فضل گستر باقتضای
 عاطفت و مهربانی حکم نمودند که آن بیگماهان را از قید رهائی

با دیگر بندهای بادشاهی بیست و چهارم شهر مذکور داخل قلعه
 مونگیر شد از ورود این مژده بهجت پیرا اولیای دولت و اصفیای
 سلطنت را مسرت بر مسرت افزوده صغیر تغیر نصرت و طنطنه کوس
 شادمانی نوای بشارت بمصامع همگنان رسانید و مراحم خسروانه
 بادشاهزاده محمد سلطان را بارسال خلعت خاص عز اختصاص
 بخشید و شش هزار سوار از تابندگان خود آن والا نژاد را در آنچه حد اسپه
 مقرر فرمود که از اصل و اضافه بمنصب پانزده هزار پیاده هزار سوار
 از آن جمله پنجهزار سوار در اسپه سه اسپه هر بلند باشند و معظم
 خان بارسال خلعت خاصه و انعام محالی که يك كرور دام جمع آن
 بود کامیاب عنایت گشت ^{نهم} موكب جلال از قصبه نوده گذشته
 نزول اقبال فرمود روز دیگر آنجا مقام شد درین منزل دلیر خان
 که در جنگ زخم تیر برداشته بود عز بساط بوس دریافته بعنایت
 خلعت و شمشیر و انعام پنجاه هزار روپیه نوازش یافت و از
 منصبش که پنجهزاری پنجهزار سوار بود یک هزار سوار دو اسپه سه
 اسپه مقرر گشت (و ^{سید} منصور بفوجدار حق بقلاده معین شده
 بعنایت خلعت و باضافه پانصد پیاده پانصد سوار بمنصب هزار
 و پانصدی هزار سوار مباحی گردید و هر جس کور به رحمت علم
 لوای مباحات افراخته رخصت جاگیر یافت و دلیر و زنده
 پسران بهادر خان روهیله هر یک بعنایت خلعت و اسپ سر فراز
 گشت) یازدهم کوچ شد و بطی ده مرحله بیستم ماه مذکور

خان را بدستور سابق بصوبه دارى اجمیر منصوب کرده بعفایت خلعت
 و اسب نواختند (و مانسنگه راتپور بعز ملازمت فائز گشته يك زنجير
 نيل و دو سر اسب پیشکش گذرانید و بمرحمت خلعت عربیچ مرصع
 سر بلند گشته رخصت وطن یافت رعد انداز خان بخدمت میر بخشیدگرى
 احدیان معین گشته خلعت سرانرازي پوشید و رخصت خان بعفایت
 خلعت مباهى شد) ششم ماه مذکور نزدیک تالاب رامسر مستقر
 رایات ظفر اثر گردید و روز دیگر که از آنجا کوچ شد راجه رایسنگه
 سیسودیه از قصبه توده که موطن اوست رسیده دولت زمین بوس
 دریافت و مقیم خان دیوان بیوتات نیز با خزانه و زوائد کارخانجات
 که بموجب امر اعلی در قلعه قصبه مذکور بود بموکب معلی
 پیوسته احراز ملازمت اشرف نمود و هشتم که بدستور روز پیش
 کوچ بود از عرضه داشت اختر برج سلطنت گوهر درج خلعت
 پادشاهزاده والا قدر محمد سلطان و معظم خان بوضوح پیوست که
 ناشجاع باطل ستیز فتنه سگال که بخيال محال روزی چند در مونیگر
 ثبات قدم ورزیده باستظهار پای دیواری استوار که در قدیم الایام
 افغانان در پیش آن بلده کشیده اند منور گشته بود و میخواست
 که آنرا استحکام داده چندی آنجا پای همت فشارد از نهیب
 قرب وصول امواج فاعره اساس استقلالش تزلزل یافته تاب ثبات
 و پایداری نیاورد و بیست و یکم جمادی الاولی از مونیگر رایت
 ادبار ابراشته بگام ناکسى روانه جهانگیر نگر گردید و معظم خان

اسپه و عنایت و ارسال خلعت و خطاب خانی مشمول مرحمت شد (و راجه اندر من که چهار هزار سی هزار سوار بمنصب داشت پانصد سوار از تابینان او در اسپه و سه اسپه مقرر گردید و شرزه خان بقوجدارئی سلطان پور و ندر پور مریدند گشته بمنایت خلعت و نقاره نوازش یافت و هوشدار خان بمرحمت یک قبضه شمشیر مورد عاطفت گردید و فتح الله خان ولد سعید خان بهادر مرحوم و خواجه عنایت الله هر یک باضافه پانصد سوار بمنصب هزار و پانصد سوار و از اصل و اضافت گویال سنگه ولد راجه حروپ از کومکیان صوبه کابل بمنصب هزار و پانصدی هزار و در صد سوار و مصری افغان بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و قلام محمد افغان بمنصب هزار و چهار صد سوار) و محمد قاسم علیمردان خانی از کومکیان بادشاهزاده محمد سلطان بخطاب اهتمام خانی سرورازی یافته (و منگلی خان بقوجدارئی سرکار سارن معین شده بمنایت خلعت و اسب و باضافه پانصدی چهار صد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار ناصیه اعتبار افروخت) و درین هنگام حضرت شاهنشاهی بظاہر رعایت مراسم قدر دانی و ذره پروری روزی در حین نهضت و سواری عنان توجه پادشاهانه بمر منزل باز ماندهای شاهنواز خان انعطاف داده از روی نوازش پرسش آنها فرمودند و بیست و بیستم که موکب نصرت طراز از قصبه هندون باهتزاز آمد فاضلخان مدیر سامان برای هرانجام بعضی مهام بمستقر الخلاء

ظاهر قصبه هندون مخیم عساکر منصور گردید و دو روز آنجا
مقام شد درین ایام رخشنده اختر برج دولت تابنده گوهر
درج حشمت بادشاه زادۀ عالیقدر فرخنده شیم محمد معظم که در
دکن بودند یارسال خلعت خاص و یک قبضه حیر خاصه مورد
نوازش گشتند و بمحمد امین خان و فاضل خان از روی عاطفت
خلعت عطا شد و راجه رایسنگه سیسودیہ بمرحمت خلعت و جمدهر
مرصع با علاقه مروارید و بیرم دیو سیسودیہ بمعنایت خلعت واسپ
و نقاره و پر سوجی دکنی و ملدر داس سیسودیہ و مسعود خان
و اردیبهان راتپور و پرتاب سنگه جبالا و جمعی دیگر بمرحمت خلعت
سرفراز شده در سلک کومکیان دکن انتظام یافتند و هنگام رخصت
همگی بمعنایات و مراسم خسروانه مورد نوازش گردیدند و قطب الدین
خویشگی فوجدار سورتیه و چوناگده که هنگام شورش انگیزی دارا
بی شکوه در گجرات بمقتضای پیش بینی و کار آگهی سررشته
بفدگی و دولت خواهی از کف گذاشته از سعادت منشی بآن
باطل پزوه نگروریده بود منظور انظار عاطفت بادشاهانه گشته باضافه
پانصدی پانصد سوار دو اسبه اسبه بمنصب سه هزار و
و پانصدی سه هزار سوار از آنجمله هزار و پانصد سوار دو اسبه سه

(۷ ن) باقتضای رای عالم آرای راجه رایسنگه و بیرم دیور
ملدر داس سیسودیہ و پرسوجی دکنی و مسعود خان و اردیبهان
راتپور و پرتاب سنگه جبالا و جمعی دیگر در سلک کومکیان دکن
انتظام یافتند

و جاه رسیده رتبه قبول پذیرفت و دو اسب عربی باک رفتار که امام اسمعیل والی یمن از روی اخلاص و عقیدت مندی مصحوب میر ابراهیم ولد میر نعمان بوسم پیشکش بدرگاه خلافت پناه فرستاده بود بقطر اکسیر اثر رسیده پذیرای انوار استحسان گردید و پیشکش و ادا راجسنگه مشتمل بر دو قیض شمشیر با ساز مرصع و یک عدد برجهی مرصع میثا کار به پایت حریر اعلی رسید (و مهابت خان صوبه دار کابل و خلیل الله خان ناظم مهام دار السلطنة از لاهور بعنایت ارسال خلعت خاص عز اختصاص یافتند و عبدالرحمن بن نذر محمد خان که در اجمیر بقابری تقصیری از منصب معزول شده بود بمنصب سابق که پنجم هزاری پانصد سوار بود سرراز گردید و باصالت خان و مرتضی خان و طاهر خان و اسد خان بخشی درم و هوشدار خان و خان عالم و راجه راجسنگه راتهور از روی عنایت خلعت مرحمت شد) و کنور لعل سنگه ولد رانه راجسنگه که دولت اندوز ملازمت رکاب ظفر مآب بود بمرحمت خلعت و حمرین سروارید و جیفه مرصع و نیل باجل زر بفت سر بلند گشته رخصت وطن یافت (و راجه دیبئی سنگه بذر دیله و جعفر فوجدار متبراً بتقدیل مدد حنیفه فائز گردید) و شهابت خان بتهانه داری غزنین از تغیر شمشیر خان منصوب گشته بعنایت خلعت و یک زنجیر نیل مباهی شد و عزتخان بفوجداری سرکار بهرایج (سراراز گشته بمرحمت خلعت و اسب و باضانه هشتصد سوار بمنصب سه هزاری

اکبر آباد رخصت یافت او دلیرخان ولد بهادرخان زوجه‌ای که هزاری
هزار سوار منصب داشت دو صد سوار از تابندگان او دو اسبه و سه
اسبه شد و منصب راجه بهروج زمیندار موغلیو از اصل و اضافه
هزاری هزار سوار مقرر گردید و فتح افغان بعنایت خلعت و شمشیر
مباهی گشته رخصت وطن یافت و بیست و چهارم عرصه دلکشی
فتح پور از پرتو رایت جاه و جلال مطلع خورشید اقبال گشته
عمارات فیض احساس دولتخانه آن شرف اندوز نزول همایون گردید
خدایو حق پرست مکرمت شعار، مبلغی گرانمند برهم نذر بیرویه
قدیمی قدره اکبر عظام شیخ سلیم چشتی فرستاده چهار دولت
و مر بلندی را فروغ نیازمندی بخشیدند درین روز مخلص خان
از اکبر آباد رسیده ناصیه سامی آسنان سلطنت شد و فردای آن
امیرالامرا که پیشتر آمده بود و تقریرخان که در خدمت اعلی
حضرت بود و کومکدان و متصدیان آن مستقر الخلفه از شهر
رسیده دولت اندوز ملازمت گشتند و روز دیگر معتمد خان خواجه
سرا آمده زمین عزت بوسیده یک هزار اشرفی که پرده آزای هودج عزت
نور افزای شهبندان حشمت ملکه قدسی صفات ملکی ملکات پیغم
صاحب برهم تهنیت قدوم اشرف فرستاده بودند بنظر انور رسیده
درجه پذیرائی یافت و تا پنجم شعبان آن عرصه دل نشین فیض
اندوز اقامت موکب ظفرقرین بود درین ایام پیشکش عادلخان حاکم
بلجاپور از نفائس امتعه و جواهر و مرصع آلات به پیشگاه حشمت

در ملک کومکیان صوبه کابل منتظم گشتند) و همت خان از لشکر
 پادشاهزاده محمد سلطان رمیده جبهه سایی عتبه خلعت گشته
 (بعطای خلعت کسوت مباحات پوشید و محمد ابراهیم و محمد
 یعقوب و محمد اسحاق بصران شیخ میر مغفور که در مستقر الخانه
 اکبر آباد بودند دولت زمین بوس دریافتند بشمول مراحم خسروانه
 منظور انظار نوازش گردیدند) و محمد بیک ترکمان از کومکیان صوبه
 گجرات که دارا بی شکوه ادرا با خود آورده بود خلعت یافته بدستور
 قدیم در ملک خدمتگذاران آنصوبه متسلک گردید (و خواجه عنایت
 از خواجهای ماوراء النهر درین ایام بدولت آستان بوس رسیده
 بعطای خلعت و انعام پنج هزار روپیه کامیاب شد) ششم شعبان (ایت
 منصور از فتح پور بعزم توجه بدار الخلافه شاهجهان آباد نهضت نموده
 موضع چنڈاولی مضرب خیام ظفر اعتصام گردید درین تاریخ از
 عرضه داشت پادشاهزاده محمد سلطان و معظم خان بر پیشگاه سلطنت
 پرتو بشارت یافت که ناشجاع رمیده بخت تیره اختر چنانچه
 گزارش یافت بصدقه دولت عساکر قاهره در مونگیر تاج ثبات
 فیآورده به اکبر نگر که آنرا محل مانویت و مسکن امنیت خویش
 می پنداشت رفته بود درین وقت که جنود گردون شکوه برهبری
 دولت و اقبال از مونگیر ایته آفتاب آن فتنه پرور شتافته باکبر نگر
 نزدیک رسید چون بر قرب وصول افواج نصرت شعار اطلاع یافت
 در آنجا نیز تاب مدافعه و پیکار از اندازه جمعیت و اقتدار خود انزوی

هزار و پانصد سوار نوازش یافت و اعتبارخان خواجه سرا بقلعه داری
 مستقر الخلافه اکبر آباد از تغیر اگر امخان بعنایت خلعت واسپ و معتمد
 خان خواجه سرا بخدمت ناظر بی حرم سرای مقدس بجای اعتبارخان
 منصوب گشته بعنایت خلعت و مراحم نوازش یافتند و سیفخان که
 بعد از جنگ آله آباد از منصب معزل شده بود درین هنگام عاطفت
 پادشاهانه شامل حالش گشته بعطای خلعت بمنصب سابق که
 دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار بود مورد انظار التفات شد
 (و راجه مجان سنگه بدیله باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب
 سه هزار و پانصدی سه هزار سوار والا رتبه گردید و عسکرخان
 نجم ثانی از نوگران دارا بی شکوه بمنصب دو هزار و چهار صد
 سوار سرفراز گشت و بالله یار خان و میر توزک افتخارخان
 آخته بیگی و حید نصیر الدین و جمعی دیگر از پندهای حضور
 خلعت مرحمت شد و فوجدار خان بفوجداری فتح پور و خانوه
 از تغیر یزدانی و عنایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار
 و پانصدی هزار سوار دو اسبه و سه اسبه) و میر فتحاف بفوجداری
 بروده (و عطای خلعت واسپ و خطاب فتحاف خانی و از اصل اضافه
 بمنصب هزار پانصدی هزار سوار دو اسبه سه اسبه سرفرازی یافتند
 و روپ سنگه میسودیه و پرتهی راج بهاتی و راجه کشن و محمد
 طاهر نواسه سنگه مذکور و رستم خان بعنایت خلعت مبداهی شده

(۶) بیک نسخه (۷ ن) که از اعمال صوبه گجرات تعین یافته

بخطاب فتح خانی تارک مبداهات برانراخت

و رعایت خلعت امیر خان برادر آن مغفور بمرحمت خلعت خاص و شمشیر با ساز میثاکر و جمده میثاکر با علاقه سروازید و عطای نقاره و باضافه دو هزار و دو هزار سوار بمنصب چهار هزار و سه هزار سوار مر بلند شد و میر ابراهیم مهین پسر آن مرحوم بمنصب هزار و چهار صد سوار و میر اسحاق و میر یعقوب پسران خرد و سید محمد خواهر زاده او بمنصب شایسته مورد انتظار تربیت و نوازش گردیدند و فیض المله خان بعنایت خلعت واسپ با ساز طلا و شمشیر با ساز میثاکر و صیف خان و همت خان بمرحمت شمشیر مهابی گشتند) و بعد از طی سه مرحله باغ بلوچپور از نزول مسعود خرمی و نصارت پذیرفته روز دیگر آنجا مقام شد و دانشمند خان که برهبری سعادت از دار الخلافه امتقبال موکب جلال نموده بود جبهه سامی عقبه اقبال گردید و جعفر خان فوجدار منبرا خلعت یافته بخدمت مرجوعه مرخص گشت و اکرام خان قلعه دار سابق اکبر آباد بعز ملازمت فائز شد و بعرض اشرف رسید که حید شجاعت خان بارهه بساط حیات در نوزدید و سردار خان که در سلک کومکبان گجرات انتظام داشت چون درین هنگام که دارا بی شکوه بد فرجام از اجمیر فرار نموده بآن صوب رفته بود و دیگر باره قصد تصرف گجرات داشت مصدر دولت خواهی و خدمات شایسته گشته آن بلده را از تصرف آن باطل پزوه محافظت کرده بود عاطفت پادشاهانه او را باضافه پانصدی هزار و پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار و پانصد سوار از آنجمله پانصد سوار در اسبه و اسبه نوازش نمود

دانسته دیگر باره عزم فرارش بدقراز ساخت و بیست و یکم رجب
 یا اهل و عیال و مردم خود رخت ادبار بکشتیها کشیده از دریای
 گنگ گذشت و اکبر دگر که مرکز حکومت و مقر ایالت ادب و
 بقصر بندهای درگاه خلائق پناه در آمد از ورود این سرور دولت
 افزا انوار بهجت و مسرت فروغ افزای خواطر اصغیای سلطنت شد و
 نوای تهنیت از باز یافتگان بساط عزت بلندی گرا گشت و نقارهای
 شاد یاده بنوازش آمده امرای رفیع مقدار و سائر ایستادهای
 محفل ملیمانی تسلیم مبارکباد این فتح آسمانی نمودند (درین
 منزل حکیم نور الدین دیوان بیوتات اکبر آباد و دیگر متصدیان آن
 مستقر خلعت خلعت یافته مرخص شدند و روز دیگر گذار دریای
 چون برابر موضع کوکل مقرب سراق ظفر پیرا گشته فردای آن
 مقام شد و مخلص خان بعنایت خلعت کسوت افتخار پوشیده بر نهج
 سابق بنظم مهم اکبر آباد مرخص شد (و حکیم صالح شیرازی که
 بموجب امر و الا دولت اندوز خدمت حضرت اعلی بود بعنایت
 خلعت مباحی گشته رخصت معارفت یافت) نهم ماه مذکور باغ
 و عمارات بادشاهی که ما بین منبرا و بندر این ست فیض اندوز
 نزول اشرف گردید و پیشکش جمفر خان فوجدار منبرا مشتمل بر
 اسبان خوب و نقائص مرغوب بنظر اکسیر اثر رسیده پذیرای
 انوار قبول شد (درین هنگام عواطف بادشاهانه پرتو التفات و توجه
 بحال باز ماندهای شیخ میرانگنده هریک را کامیاب فیض عنایت

بمنصب دو هزارى دو هزار سوار از انجمله بانصد سوار دو احمده سه
 احمده) و حسنعلی خان بقوجدارى نواحى دار الخاننه شاهجهان آباد
 از تغیر کبیرت سنگه (رعنايت خلعت و احپ و فضل الله خان
 بداروئگی جواهر خانه و مرحمت خلعت و سید ابراهیم بی شکوهی
 بمنصب هزارى چهار صد سوار و سید محمد قنوهی بانعام دو هزار
 روپیه سرفرازی یافتند و قابل خان که پدرش فوت شده بود
 بعنايت خلعت مورد عاطفت شد) و رعایت خان بقوجدارى
 سیستان از تغیر محمد صالح ترخان تعین یافتند مشمول مراسم
 خسروانه گشته و درین ایام میمنت پرتو شهنشاه حق پزوه قدسی
 خصال همزمان دولت و سعادت بزیارت روضه منوره قدره اکابر عظام
 اسوه مشایخ کرام حضرت خواجه قطب الدین کاکى قدس الله سره
 العزیز توجه فرموده برکت اندوز گشتند و خدمت و سجاوران آن بقعه
 مبارکه را از فیض مکرمت و انعام بهره ور ساختند و سلخ ماه مذکور
 که سعادت داخل شدن بمستقر اورنگ حشمت بود گیتی خدیو عالم
 گیر اوائل روز قرین عز و جلال با کوبه یخت و دبدبه اقبال بعزم
 دخول دار الخاننه بر فیلی فلک خرام کوه تمثال سوار شده پایه
 افزای عزت و اعتلا گردیدند و صدای نفاذه و خروش طبل و کوس از
 گنبد آبنوس در گذشت و صفیر نفیر و نواي کرباي پرده کشای
 گوش افلاکیان گشت و چنانچه رسم و آئین این دولت ابد قرین حیات

(۶) بیک نسخه (۷) دو هزار روپیه بخدم و سجاوران آن بقعه

مبارکه انعام نمودند و سلخ الخ

(۱) کمار خان که بفوجداری سکندره بود بعفایت خلعت و اضافت پانصدی سیصد سوار بمنصب هزار و پانصدی نهصد سوار و سید مرزا - جزواری از کومکیان پتفه که درین ایام بپایه سرپرستی اعلی آمده بود بمرحمت خلعت و از اصل و اضافت بمنصب هزار و سیصد سوار سرفراز شدند (۲) دهم یک منزلی خضر آباد مضرب خیم نصرت اعتصام گردید و قاضیخان میرحامان که بموجب حکم والا بجهت آوردن کارخانجات پادشاهی در مستقر الخانه اکبر آباد مانده بود بدو کب معلی پیوسته فیض اندوز ملازمت همایون گردید نوزدهم عمارات فیض بنیان خضر آباد از سایه شفق جهانکشا فروغ سعادت پذیرفته روز دیگر سیادتخان ناظم مهام دار الخانه و نجاتخان و ابراهیم خان و ظفر خان و فخر خان که در سلك گوشه نشینان بودند با متصدیان آن مرکز خلافت بدولت آستان بوی رسیدند و مدت یازده روز شهنشاه جهان قرین دولت و بامرانی دران منزلگاه اقبال بمناط اقامت گسترده نزول اجلال داشتند درین وقت (۳) راجه جسونت سنگه صوبه دار گجرات و راوبهاو سنگه گور که در سلك کومکیان دکن بود بعفایت ارسال خلعت سرمایه مباحات انداختند و بجیسنگه بم رانایمنایت خلعت و اسب سرفراز شده بوطن مرخص گردید و راجه دیبی سنگه بتدلیه بفوجداری بهلمه از تغیر راجه عالم سنگه و عفایت خلعت و اسب و اگر اخوان بفوجداری نواحی مستقر الخانه اکبر آباد از تغیر سید سالار خان (۴) عطای خلعت و قیل و باضافه هزار سوار

دار الخلافه امگفتند و از راه دروازه لاهوری داخل قلعه مبارکه شده
نخست در ایوان معادت بنیان خاص و عام و پس از آن در محفل
دولت اساس غمخانه سریر آرامی حشمت و کسراتی گردیدند زبده
نویندگان عظام امیر الامرا مبلغی گرانمند بصیغه تصدق و نثار گذرانید
و دیگر امرای و الامقدار و ایستاده‌های بساط سلطنت در خور حال رسم
تصدق و نثار بجا آوردند و صفی خان قلعه دار دولت اندوز ملازمت
اشرف گردید از سوانح دولت افزا آنکه درین ایام از عرضداشت
خان دوران صوبه دار آله آباد معروض پیشگاه خلافت و جهانداری
گردید که قلعه چغاده که چنانچه قبل ازین گزارش یافته بعد از برهم
خوردنی دارا بیشکوه بتصرف ناشجاع آمده بود و گسید ابو محمد
قام یکی از نوکران او بحراعت آن حصن منیع قیام داشت اوائل
رمضان المبارک این سال فرخنده فال بی تعب محاصره و جدال
بتصرف اولیای دولت بی‌زوال در آمد و حید ابو محمد برهبری
طالع بیدار بشاه راه عبودیت و دولخواهی مهتدی شده اختیار
پندگی درگاه آسمان جاه قمود و یربلغ گیتی مطاع بصدر پیوست
که حراست آن حصن فلک اساس بخواص خان که از کومکدان آن
صوبه بود مفوض باشد و حید ابو محمد به پیشگاه حضور آید •

گفتار در تمهید جلوس ثانی

قبل ازین در داستان نخستین جلوس معادت قرین گزارش

فیضان کوه پیکر بدیع منظر گردون شکوه گروهها گروه آراسته بپیراهنهای
طلا و نقره و جلاجل زرین و سلاله حیمین و برگستوانهای زرد دوزی
و مخمل زربفت و بر پشت هریک علمهای خورشید تاب نور افشان
چون رایت آفتاب از اوج چرخ کبود درخشان و کوكبهایی کواکب
نشان بسان قندیل ماه و مهر از پیش طاق سپهر تابنده و درخشان
و پیری چهره اسپان عراقی نسب عربی نجاج همه زرین مقام و مرموع
لجام و ماده فیضان کوه پایه و شتران نر و ماده جمله با زینت و پیرایه
و پیادههایی بسیار از تفتنگچی و باندار با برقهایی زر نگار پیش پیش
افواج نصرت شعار نظر فریب تماشاخانه شهر و بازار گردید و امرای
ناصر و نوئیندان رفیع مقدار آن بدر منیر و خورشید عالم گبر را هاله
وار در میان گرفته و عساکر ظفر مآثر از عقب و یمین و یسار نوح
نوح مانند خیل کواکب سیار صف بسته در ظل رایت مهر انوار
هریک بجا و پایه خویش روان گردید ترک بهرام را از مشاهده این
شوکت و احتشام چشم نظاره خیره گشته بحیرت و شگفت فرو ماند
و فلک جهان دیده از حسن این تیز و آئین پسندیده ترک
خرامش کرده بتفرج ایستاد از بس زر و سیم نثار در هر طریق
و رهگذار بسان شکوفه از باد بهار ریزان بود و دامن آمید نظارگیان
از نثار چینی لیریز نقد عطا و احسان • شعر •

و هم پنداشت مگر خاک زمین زرخیز است

عقل میگفت که گردید فلک سیم نشان

القصه خدیو مکنند نشان باین توره و آئین و شوکت و شان از میان
بازار شهر قدیم با امرا و ندیم عبور فرموده پرتو درود بساحت

یافته را بابت نصرت پیکر کامیاب فتح و ظفر بمصنفر خلافت نزول
اجلال نمود این اراده دلپسند که سرکوز ضمیر آسمان پیوند بود از
پیشگاه باطن الهام موطن سر بر زده اشاره والا بصدر پیوست که
محسوطی کشایان رصد بند و اختر شناسان دقیقه سنج فرخنده حاضری
میمنت بخش برای این جلوس همایون اختیار کنند و باتفاق
زمره ارباب تنجیم از اهل نرس و هند بیست و چهارم شهر رمضان
المبارک که مستجمع انوار نبیوض و برکات و منتخب جداول تقویم
ازمنه و اوقات بود ساعت این جلوس مسعود مقرر شد و حکم گیتی
مطاع بظاظمان منظم دولت صادر گشت که تا ساعت مذکور تهیه
لوازم جشن و سرانجام مراسم طرب نمایند و بارگاه حشمت و جاه را
بزیب اسباب تجمل و شکوه به پدید آید کار پردازان امور سلطنت
و پیشکاران پیشگاه خلافت کمر بااستقلال فرمان بعده بآرایش محفل
نشاط و احسان اسباب انبساط دست سعی و کوشش گشودند و
بموجب حکم اعلیٰ محقق و متونهای ایوان چهل ستون دولخانه
خاص و عام را بمخمل زر بفت و مخمل زر دوزی و زر بفت های
طلا بان و نقره بان عراقی و طامهای گجراتی برکار در کمال
خوبی و نظرنریبی آذین بینه و شک نگار خانه چین ساختند و
کوکبهایی مرصع و میثاکر و طلای حاده ساختند کواکب رخشان از
طاقهای آن ایوان سپهر نشان بزنجیرهای زرین در آویختند و در
وسط ایوان تختگاهی مربع ساخته اطراف آن را بمحجر طلا مزین
گردانیدند و تخت مرصع را که تا خصر زرین کلاه مهر بر سر بر
میعباب گون سپهر قرار گرفته چنان فلک پایه اورنگ گرانمایه ندیده

یافته که چون دران هنگام فرخنده فرجام مواعید نصرت اعلام
 بقصد دفع دارا بی شکوه عزیمت یورش پنجاب داشت و وقت
 فرصت را گنجایش آن نبود که جشنهای پادشاهانه و بزمهای
 خسروانه که شایان این امر متبرک باشد آراسته گشته جمیع مراتب
 و مراسمی که معمول این دودمان کرامت بنیاد و منت سریر آرائی
 اورنگ نشینان این سلطنت خدا داد است رعایت کرده شود لا جرم
 خدیو جهان آن جلوس مبینت طراز را بحکم تقاضای وقت و حال
 مختصر قرار داده خطبه و سکه و تعیین لقب اشرف را موقوف
 داشتند و پیش نهاد ضمیر مهر تنویر آن بود که چون خاطر ملکوت
 ناظر بالکلیه از دفع فتنه اعدا بپردازد و غبار شورش فساد اندیشان
 باطل سگال بآب تبغ جهانکشا از صاحت ملک و دولت فرو نشیند
 و موکب ظفر لوا از رنج سفرها و محنت یساقها آسایش یافته
 قرین سعادت و کسمرانی و نصرت بمرکز خلافت و جهانبانی معاودت
 گزینند دران دار الملک مجدد و جلال بجمعیت خاطر و فراغ بال دیگر
 باره به تمهید جشن جهان پیرانی و بزم سریر آرائی بذوقی که این
 امر جلیل القدر را سزاوار و درخور باشد پرداخته اورنگ سلطنت
 بجلوس عالم آرا آسمان پایه گردانند و رؤس منابر و وجوه دنانیر
 بخطبه دولت و سکه انبال آرایش داده آنچه از مراسم جشن و سرور
 و طرب و سرور و لوازم عطا پروری و کرم گستری و مراتب داد و
 دهش و انعام و بخشش در حیرت توقف و تاخیر مانده باشد
 بعمل آورند لهذا درین ایام فیروزی انجام که مهمات سلطنت و
 گیتی ستانی بر وفق خواهش اولیای دولت جاودانی انتظام

زربفت و مخمل و طاس آذین بستند و شامیانهای زربفت و مخمل
 زر دوزی بر فراز صحن ایوان هر حجره برها کرده فرشهای ملون
 و بساطهای مزین گسترده و همچنین مخمل خلد مشاگل غمسخانه
 را که انجمن خاص دولت مت بآذین حشمت و ابهت پیراسته
 اهدیک مخمل زربفتی که عاشر فلک اطلس تواند بود بدو منون
 عظیم الشان نقره که هریک از کهکشان نشان میداد در پیش ایوان
 بارج کیوان بر آویختند و در زیر اطراف دامن اهدیک مذکور محجر
 نقره بر زمین نصب کرده درون آن قالبهای نفیس کرمایی و
 بساطهای رنگین خسروانی فرش کردند و اندرون ایوان را که از
 غایت تکلف و تجمل و زیب و آرایش اصلی تماشاگاه صورت
 منع جهان آفرین مت و سقف و جدار و طاق و رواقش از
 صنعت گری و کارپردازی هنردران بدائع طراز حیر آئین نحت از
 نقش ارزنگ و نگارخانه چین بود بحال خود وا گذاشته کمال حسن
 و حسن کمالش را محتاج تکلفی ندانستند جز اینکه از طاقهای آن
 ایوان فلک نشان کوکبهای صرغ و میذاکار و هرچمهای طاق پردهای
 زرنکار آویختند و تخت کوچک صرغ و میذاکار را که مخصوص جلوس
 این انجمن خاص ست در پیش ایوان قرار داده زرین تختی گل
 مژمن مصقف در وسط ایوان گذاشتند و ایوانهای اطراف صحن
 غمسخانه را بزربفتهای نفیس تزیین نموده در پیش آن
 شامیانهای زربفت و مخمل بستونهای نقره برپای کردند و در
 ایوانهای مذکور چندان اوانی طه و ظریف نقره که از لوازم آرایش
 این قسم بزمهای دولت آذین مت بر کرمیهای زرین و میمین

بر روی آن جای دادند و در پیش تخت شامیدانه لوانو نگاری که حاصل عمان صرف آن شده و مسلسل دورش از مرزهای گران بها ترتیب یافته بچهار حنون مرصع بر پای کردند و بر جانبین تختگاه در فرخنده چتر مرصع و مسلسل از مرزاید که خورشید در سایه آن از شرف حریر آسمان باید بارج اقبال بر افراشتند و بر دو بازوی تخت مرصع دو زرین حریر مینا کار گذاشتند و در عقب تخت سندلی های طلا نهاده قور خاصه را که مشتمل ست بر شمشیرهای مرصع ساز با پردل های جواهر طراز و سپرها و برج های مرصع کار جواهر نگار که در ترصیع آنها از جواهر نمینده خراج کشوری بکار رفته بر روی آن سندلی ها گذاشتند و در پیش ایوان مذکور بر فراز صحن آن که محاط ست بمحجر سرخ شاد روانی عظمت نشان از مخمل زربفت که ایوان کیوان سایه نشین دامانش تواند بود بستونهای صیقل صیغ فروغ بر افراشتند بر دور آن شامیدانهای مخمل زربفت و مخمل زر دوزی بستونهای نقره پرپا کردند و فرشهای زرنگار رنگارنگ و بساطهای گوناگون گسترده بیرون محجر نقره که کنار ایوان منصوب ست محجر نقره دیگر در میان محجر سرخ نصب کرده بر دو طرف خرگاههای عالی با پوششهای زرنگار بر پای کردند و در دیوار خاص و عام را بمخمل زربفت و مخمل کلاپتون دوزی و ده یک دوزی و پردهای نرنگی و دیبادهای روسی و چینی زینت دادند و پذیرایش حجرهای دور صحن خاص و عام بعهده امرای عظام و نویسندگان والا مقام مقرر شده مجموع آنها را بر قداس ایوان عام و خاص بنفائس اتمش از

بالفیه سلسله نفرت عالم کون و نساد و طبائع مختلفه اعداد را
 بوحدهت قهری و عدالت قسری انتظام و الدیام بخشیده و صدمه
 سطوت و عذاب خداوندان اقبال و نهیب عدل و داد اورنگ نشینان
 کشور جاه و جلال را سرمایه صلاح حال زمان و پدیرایه اعتدال مزاج
 دوزان گردانیده اگر سر رشته انصاف و سیاست فرمادهای نامدار
 شیرازه جمعیت روزگار نگرند دفتر آراسته نظام کل بصر صر حادثه
 مانند اوراق گل از باد پریشان گردد و اگر رابطه حفظ و حراست
 خسروان ذوی اقتدار در نظم مهمات احوال جهانیان رشته وار پا
 درمیان نهد چون سبزه سیخته حال خلق بتفرق و اختلال گراید
 آری نعمت امن و امان باز بسته بوجود کشور کشایان ذی شانست
 و رونق کارگاه کون و مکان از فیض هست و بود ایشان بیاس
 رافت و نصفت این گروه معدلت پژوه مت که عافیت گزینان
 کشور تعلق در مهد تنعم و آسایش تن به بستر راحت داده
 اند و خاک نشینان کوی تجرد در زاویه مسکنات از خشت
 فقر بالاش عافیت در زیر حر نهاده هم اقلیم صورت از برکات فیض
 وجود شان بدست المعمور ست و هم دارالملک معنی از رجود
 مسعود شان دار السرور • شعر •

ز شاهان کشور آبادی پذیرد • که از خورشید عالم نور گیرد
 چه گل چیدن توان زان ملک و اقلیم • که نبود خلق را از کس درو بیم
 ز سلطانت خرم گلشن ملک • ملک جانست گوئی در تن ملک
 اساس رافت و خیرند شاهان • ستون این کهن دیرند شاهان
 جهان بی بادشاه از عقل دورست • چمن را گلشن آرائی ضرورت

چیده شد که دیده نظارگیان از مشاهده آن خیرگی می پذیرفت
و پاشاره معلی اکثر عمارات فیض آیات بتجلیده و تصفیه و سفیدکاری
و نقاشی و تجدید تصویر و رنگ و روغن زینت و صفای تازه یافت
القصر هرچه از مراتب زیب و آراستگی و فرو بها و شان و شکوه
و شوکت و عظمت در حوصله روزگار می گنجید و دست قدرت و مکت
امکان بآن میرسید در تمهید این بزم دلکشا جلوه ظهور نمود و آن
قدر نقش بدیع غریب و تصرفات دل پهنده خاطر قریب که در کارگاه
فکر و خیال گنجایش داشت در آرایش و پیرایش این انجمن
طرب پیرا بروی کار آمد .

• شعر •
چو خلد برین محفلی ساز شد • بنظاره چشم فلک باز شد
مزین بصد نقش خاطر قریب • همه آشنای دل اما غریب
برنگینی باغ در نو بهار • بزیبائی خلوت وصل یار
هویدا در نقش هر صنعتی • زهر معنی جلوه گر صورتی
ز نظاره اش دیده رنگین چنان • که شد بال طاووس مزگان ازان •

جلوس مبمنت عنوان پایه افزای هفت اورنگ امکان

گیمهان خدیو فیروز مند جهان ستان دوم باره بر سر بر

سلطنت جهان شوکت و تعین خطبه و مکه گرامی و نام

زد القاب سامی این برگزیده الطاف ذوالجلال الهی

یکانه ایزد جهان آفرین که رافت مصلحت بینش بقاء نشاء ایجاد

و تکوین را بر آسایش والای حکمت نهاده و از عطا خانه جود و افضال

اسباب خیر و کمال بهر ذره از ذرات امکان داده بمقتضای مشیت

و معدمت گیرد و از آنجا که بنای نگار خانه همتی بر تغیرات گوناگون
و تقلب اوضاع و ثلوث احوال از خصائص عالم کن نبکون هست
سنت منیه آلهی برین رفته که هرگاه سریر مملکت و خلافت از
وجود فرمانروائی خالی و عاطل ماند یا باقتضای منوح حوادث
آسمانی که هر ظهور آن جز مصلحت حنجان تقدیر نداشت و هن
و فتوی در تواعد سروری و استقلال یکی از خسروان نامدار راه یافته
حال جهان و جهانیان از آن باختلال گراید بحکم صلاح اندیشی
الطاف شامله اختر دولت بخت بلندی دیگر از مطلع نور ظهور
عالم آرا سازد و سریر فرماندهی از شکوه اقبال سعادت مندی
آسمان پایه گردانده که بقوت تایید ازلی و نیروی توفیق آسمانی
حامل امر جلیل خلافت و جهانیانی تواند شد و بار گران سروری
و پامبانی عالم بردوش همت بلند نهست تواند گرفت و از زنجیر
عدالت سلسله انتظام جهان بر پای دارد و بکار فرمائی عقل متین
همت برسد رخنهای مملکت گمارد پاس سیرت عالمیان را ناگزیر
ناموس مملکت و جهانداری داند و اغماض از زلات زیر دستان
فرض عین عفو و بردباری شناسد بالهام اقبال در عظام امور قدم
تدبیر از حد اندیشه ظاهر بینان فراتر نهد و به نیروی شهامت و
استقلال در مهالک و اخطار پای همت از منتهای طانت شیر دلان
پیشتر گذارد بمیامن حق طلبی دین و دولت را چون شیر و شکر
با هم آمیزش وحدت دهد و از فیض شریعت بروری ملک و ملت
را مانند شاخ و برگ پایکدیگر پیوند الفت بخشد تیر تدبیرش در
مضممار جهانیانی بحدی دور آهنگ بود که خدنگ فکر و اندیشه

و چون نباشد که کاخ دین و قصر ایمان بمعماری سیاست سروران
اعلام قوی بنیان ست و اوامر شرع و احکام عقل بفرمان فرمانروایان
صاحب احتشام کامیاب نفاذ و جریان ازان دم که کلک قضا رقم
هستی بر لوح امکان زده منشور ترویج حق پرستی بقام ناسی
بادشاهان دین پرور نوشته و ازان حمایت که دعوت تقدیر تخمیر
عالم آب و گل نموده خمیر مایه نظام ملت بآب تیغ دین پناهان
شریعت گستر مرشته بی مفتاح شمشیر جهان کشا ابواب رواج و رونق
بر روی اوامر حق کشوده نگردد و بی مصقل تدبیر جهان پیرا
زنکار شرک و بدعت و غبار کفر و ضلالت از چهره مرآت دین
زدوده نشود

• شعر •

وجود جهان در جهان کیمیاست • شمع است آنکه بالاتر از وی خداست
لجرم حکمت کامله ایزد بیچون بهر دوری از ادوار یکی از برگزیده های
خاص خود را که بخامه موهبت ازلی رقم قبول و اقبال بر ناصیه
حالش کشیده مظهر اتم قدرت بر کمال و مرآت صفات کبریا و جلال
خوبش گردانیده باشد بر تبت علیای ظل الهی و منصب والای
گیتی پناهی کرامت امتیاز داده بر خلق جهان سرور و فرمان روا
سازد و سر رشته امور بدائع انام بقبض اختیار او نهاده رایست
اقتدارش باوچر نعمت و برتری و ذرزه پیر سروری برانرازد تا پیمایان
عدل و رانت و مکارم احسان و نصفت و اجرای لوازم لطف و قهر
و امضای عزائم نهی و امر و تمیید مراسم داد دهی و کرم گستری
و تشیید قواعد کفر موزی و شریعت پروری اساس قوام عالم حقلی
و منطاط استحکام نظام جهانی بوده دین و دولت در سایه حمایت

مهاجرت اوطان و مفارقت خلق گزیده روی عبودیت و نیاز بدان
آرند باقبال بلند دخت دعوی دشمنان از دامن مملکت کوتاه دارد
و بطالع نصرت مند همت بر نصرت و اعزاز دین گمارد و ترویج
سنن نبوی را از واجبات دولت و کامکاری داند و تعظیم احکام الهی
را از موجبات عظمت و بخت یاری شناسد مشعل دولت از مشکوة
دین برافروزد و حرمانی ایهت از طریق شریعت اندوزد تسخیر
قلوب آزادگان بر تسخیر عالم مقدم داند و دستگیری از پادشاهان
زکوت نصاب قدرت و زبردستی شناسد ارباب فضل و کمال را بمواند
جود و انضال موظف دارد و محبت اهل ورع و صالح حرمانی فوز و نفع
شمارد و ولایش در خاطر مسافران مقیم شود و دعایش بر زبان
غریبان وطن کند

• شعر •
کسی را کند حق مزاور ملک • که باشد بدانش نگهدار ملک
بآن بختور زبید اقبال و بخت • که نازد بشمشیر او تاج و تخت
فلک دولت آنرا دهد بیدریغ • که باشد نگهدار دولت به تیغ
بر آنکس مسلم بود سروری • که بر سر نهد بار دین پروری
خلافت کسی را ز آدم رسد • که عدلش بفریاد عالم رسد
مصدق این مکارم و مفاخر دلپذیر و سرآت صورت صدق این تقریر
ذات مقدس گیهان خدیو فلک قدر عالم گیر ست که چون نقشبند
قضا در نگار خانه تقدیر چهره سعادت سیمای دولتش بفروغ این
فضائل شگرف و محاسن ارجمند برافروخته بود و کسوت طراز قدر
در کارگاه ابداع خلعت والی دین پناهی و عالم گیری بر قامت
طالع کشور کشایش دوخته الجرم پیوسته روزگار برای تمهید مقدمات

عقل دور اندیش بآن نرمد و حمند عزیزمتش در طریق کشور ستانی
 بمذابجه جهان نورد باشد که توسن همت فلک تیز گرد از همراهی
 آن باز ماند کوس انصاف را از پوست تن جور اندیشان بلند صدا
 دارد و قانون میاست از تار موی نازک گردن کشان خوش نوا
 سازن بنگاه گرم عتابش نگه در دیده خیره چشمان بی ادب بسوزد
 و لطمه نهی احتسابش آتش از رخسار مبتدعان دین برافروزد
 کمند زود پیوند سطوتش تارک گردن سرکشان نخوت مند تاب
 خورد و آب تیغ گرم خونش با خون اعدای دولت جوش الفت زند
 انصر سر بلندی از سجد درگاه صمدیت جوید و منشور جهان مطاعی
 از اطاعت فرمان شریعت طلبد چتر والای ظل آلهی بآن نیت بر
 حرانرازد که ظلال احسان و انصال بر مفارق کائنات اندازد و پای
 دولت برادرنگ گیتی پناهی بآن عزیزمت نهاد که خلائق را در
 کنف عاطفت و مکرمت پناه دهد طنطنه کوس اقبالش پرد
 غفلت از گوش جباران اطراف کشاید و جبهه های آستان جلالش
 چین نخوت از پیشانی سرکشان انکاف فرساید عموم وظایف
 مکرمتش از ادراوات سحاب نیمان باز گوید و دوام عواطف مرحمتش
 فیض بخشی آفتاب تابان نسبت جوید ببارش سحاب تربیتش
 نهال استعداد ارباب هنر نشو و نما نمایان گیرد و از تابش آفتاب
 عنایتش گلبرگ فطرت اهل کمال رنگ و بوی امتیاز پذیرد حریم
 درگاهش کعبه سعادت ساکنان شش جهت عالم بود که رنج ره
 نوردی و محنت بادیه گردی بر خود پسندیده همت بر طوف
 آن گمارند و بارگاه جاهش قبله ارادت قاطنان هفت کشور باشد که

چو با نخبید و صید افتاد کارش • غزال ملک بود اول شکارش
 ز فریخت و اقبالش عیان بود • که شاهنشاه عالم می شود زود
 تا آنکه درین هنگام سعادت فرجام که کار پردازان امتار تقدیر اسباب
 خلافت و جهانبدائی آن پادشاه عالم گیر بر وجه کمال آماده ساخته
 صلاح حال جهان و مصلحت امور جهانیان منوط بقر معدلت و
 فرمانروائی او دیده بودند و خلق عالم خصوصا ساکنان کشور هند
 که بکچند بنابر اختلال میانجی مملکت و شورش افزائی مدعیان
 سلطنت مورد حوادث و فتن و دستخوش تقلبات و محن بودند
 هزاران برکت سروری و جهاندارجی او گشته استحقاق این موهبت
 علیا داشتند باقتضای حکمت بالغه ایند بهمهال نیز عالم آرای جاه
 و جلال و کرم سعادت پیرای عظمت و کمالش از مطلع نصرت
 و فیروزی پرتو جهان امروزی بر عرصه آفاق گسترده و جهان افسرده
 و عالم برهم خورده را دیگر باره روزگار دولتش بهارستان خرمی
 و نگارستان بیغمی گرد زمانی که معود آسمانی در ادوار و اکوار
 امکان سرگردان وصول آن بودند رسید و وقتی که وقت شناسان
 سلسله کون و مکان در دهور و قرون انتظار بروز آن میبردند بجلوهگاه
 ظهور خرامید مرادی که زمینیان از گردش افلاک و انجم میچسبند
 بحصول پیوست و مقصدی که علویان در تمناهای آن دیده بر زمین
 دوخته بودند پدایه والای روانی برآمد در ساعتی فیض آیت لامع
 النور که زیده اوقات سنین و شهر و جامع برکت بطون و ظهور بود
 یعنی روز فرخنده یکشنبه بیست و چهارم ماه مبارک رمضان حال
 هزار و شصت و نه هجری مطابق بیست و پنجم خرداد ماه الهی

حکومت و کامیابی او در کار بود و چرخ دوار در سرانجام اسباب
حشمت و بخت یاری او بقرار هر دم اقبال بلندش بنیرنگ سازی
توفیق نقشی مینمود و هر لحظه طالع نیروز مندرش بسر انگشت
تا پدید عقد میگردید بشیر بخشش هر روز بنو مرده میداد و سرورش
دولتش هر نفس بنوازه بشارتی می فرستاد چنانچه هم در سباده
انگشاف صبح فطرت و جهان پیرائی و عنفوان ظهور تابش نور خلقت
و عالم آرائی که نخل برومند حشمتش در سراستان سعادت نونهال
و سرور فرراز قدرش نورسته جویدار جاه و جلال بود ناسم کامرانی
از گلشن کمالاتش بر پیشگاه خاطر ارباب فطنت و ذکا میوزید و شمام
جهان یابی از بهارستان فضائش بمشام ادراک تیغ هوشان میرید
فروغ جهان فروزی از سایه چترش چون آفتاب روشن بود و جوهر
دشمن سوزی از جوهر تیشش مانند شرراز شعله بر ساحات ظهور
پرتوانگی می نمود رصد بندگان ملک دانش و شعور از جدال
تقویم خطوط جبهه اش استخراج دلائل بخت مندی و استنباط
درجات مریدانی میکردند و واققان رموز رمل سعادت از نقاط خال
رخسار سعادت فالش قرعه سلطنت ربع مسکون بنام همایونش بر
 لوح تغال و شگون می زدند زینت دادن افسر عزت و سروری از زر
تارک آسمان مایش هویدا میگشت و پا نهادن بر اورنگ خلعت
و برتری از نقش پای ملک فرمایش خوانده میشد لمولفه • شعر •
هنوزش بود با گهواره الفت • که بودش خار خار تخت دولت
هنوزش تخت در نشو و نما بود • که با پیل دمان تیغ آزما بود
لبش بودی هنوز آلوده شیر • که میزد همتش سر بنجه با شیر

و کام گاری بر ورق منشور اقبال نوشته ببازوی پرنیروی قدرش بشنوند
 قدسیان دفع گزند را از کوکب بخت بدخواه سپند بر مجمر گردون
 سوختند و علویان از جواهر خزائن افلاک دامن دامن گوهر بهر
 نثار اندوختند سپهر و اختران شادمانی کرده بشارت کامرانی دادند و
 زمین و زمان تهذیب گوگشته باین ترانه زبان بر کشادند • شعر •
 کای ز تو اورنگ شهی خرمراز • تاج خلافت ز تو گوهر طراز
 آئینه صورت شاهی توئی • عایه خورشید آلهی توئی
 تیغ ترا شد چو مسخر جهان • خیز و کنون خطبه دولت بخوان
 کوس شهی بر سر جمشید زن • مکه خود بر زر خورشید زن
 ژیب ده از همت والی خویش • نامه اقبال بطنماری خویش
 شرب کوس شادی و مغیر لغیر شادمانی آهنگ دروازه افلاک کرد
 و غفلت گلبانگ دعا و شور زمزمه تحیت و ثنا با فروش ذکر گردیدان
 بهم آمیخت شعله آراز خنیاگران در خرمن طاقت ناهید در گرفت
 و مضرب ماز مطریان تاز صبر برجیس را بگسستن برد نواهی طنپور
 و قانون و نغمه نای و ارغنون یاد از جنگ زهره در یک پرده کوک
 شد و حرکت شوقی افلاک بر اصول دست افشانی و پای گویی
 اهل نشاط افتاد • شعر •

شده نغمه سازان دستان سرا • در آن گلشن بزم بلبل نوا
 سرود آن چنان لوج برداشته • که یک بخت خوابیده نگذاشته
 کدوهای بدین کامهای رباب • می نغمه پیچیده بر شمع و شاپ
 خاکدان انجمن علوی همچو خوبان جلوه درمست و لعبان پری چهر
 بنماشای این شگرفت مجلس طرب پیرای سر از غرفات چرخ و

و بدست و هفتم خرداد ماه جلای سنه پانصد و هشتاد و یکد سلطنتشاهی
 و ششم آذر ماه قدیمی سنه هزار و پیدست و هشت بزرگ جردی و پنجم
 خریزان ماه رومی سنه هزار و نهصد و هفتاد اسکندری که عمر ابد طراز
 بچهل سال شمسی و هفت ماه و سیزده روز و چهل و یک سال قمری
 و ده ماه و ده روز رسیده بود بعد از انقضای هشت گزری و هفت
 پل از روز مذکور که سه ساعت و پانزده دقیقه نجومی باشد خاقان
 سپهر سریر مهر انصر شهنشاه عالم گیر عدل پرور دینم کرامت آثار
 جهان یانی بر سر و خلعت سعادت نگار کامرانی در بر بایوان فلک
 نشان چهل ستون خاص و عام که بتأدین ایت و احتشام زیب
 و آرایش یافته وقوع این لطیفه ارجمند و عطیة شرافت پیوند در انجا
 مقرر شده بود خرامش اقبال نمودند و بافر آلهی و شکوه و عظمت
 شهنشاهی بر اورنگ حشمت و جلال در سریر عظمت و امتقلال
 جلوس اجل فرمودند لمولفه • شعر •

شد از مشرق بخت شاهنشهی • جهان تاب انوار ظل الهی
 ز شاهنشاه نوجوان تازه شد • تن ملک را باز جان تازه شد
 شب هند را صبح دولت دمید • بهر کلبه آفتابی رحید
 سریر مرصع سپهر آسا که از جواهر شب تاب و گوهرهای نوروزان
 در انتظار این جلوس دولت همه تن چشم گشته بود بآرزوی خود
 فائز شد و چتر زرین مهر فرسا که عمری بترصد این لطیفه سعادت
 بیک پا ایستاده بود بتمنای خویش رسید در آندم ساکنان صوامع
 جبروت از الواح قدس آیات بیانات فرخی و بهر روزی خوانده بر تارک
 انصر زیبش دمیدند و مقدمان مجامع ملکوت حرز سعادت

بمطایب تشریفی از خلعت خانۀ جود و احسان قاصت مباحثات
 می افراخت و چون زبان را بگوهر نام ارجمند خدایگان جهان زینت
 بخش هفت ارزنگ امکان پیرایۀ سعادت بخشید و دهان بذكر دعا
 و نشر ثنای پادشاه دولت و دین چون دهان غنچه عطر آگین گردانید
 بگران مایه خلعتی زر نگار که کسوت شرف و افتخار نام جویان روزگار
 تواند بود تشریف امتیاز پوشید و جیب و دامن امیدش بقصد
 مقصود آموده شد چندان طبقیهای سیم و زر بر نام والای خاقان دین
 پرور نثار کردند و آن قدر خوانهای در و گوهر بر تارک آسمان سای
 خدایگان دین پرور بر افشاندند که از نثار چنینی آن بزم فرخنده
 کیسۀ فراخ اهل مجلس پر شد و دست کشادۀ از لب ریز در گشت
 ایستادهای بساط عزت و بار یافتگان محفل قرب در موقوف تسلیم
 عبودیت دست ادب بر تارک اخلاص نهادند و از صفای عقیدت
 و صدق ضمیر دل به بندگی و هواخواهی بسته زبان بدعای بقای خلیفۀ
 زمان کشانند خزائن انعام پادشاهی چون ابواب رحمت عام آلهی بر روی
 جهانیان گشایش یافت و از خلعت های رنگارنگ و تشریف های
 گوناگون قاصت تمنای پیرو جوان آرایش پذیرفت خدمت پیشگان
 انجمن دولت پیدالهای ارکجه بگردش آورده پردوش ایستادهای
 آن بزم عشرت را چون جیب غنچه و گریبان یاسمین مشک پر
 و عطر آگین ساختند و خوان های پان بخش کرده خرد و بزرگ
 آن محفل انبساط را بپرک طرب و نشاط نواختند در د بخور عنبر
 و عود زلفهای مشکین عنبر آمود بر روی هوا فرو هشت و شمیم
 عطر و عنبر دماغ جهانیان را از بزم روحانیان خبر داد در همان روز

مناظر سپهر بر آوردند و شاهدان استار فلکی که پیوسته از گوشه
 چادر شب رو می نمودند در عین روز بنظاره آن نورج آئین محفل
 دل افروز بر بام افلاک جلوه گر گشتند روزگار بعد از کج روی و ستمکاری
 کمر خد متکاری بر میان بسته سر بر خط بندگی و فرمان برداری
 نهاد و آسمان از کهکشان دست کورنش بر سر گذاشته با مقربان
 دولت و نوئینان عالی جاه دران والا بارگاه دوش بدوش ایستاد چتر
 بسرفرازی علم گردید که سایه بر سر سایه الهی گشود و تخت بر
 خوبشترن بالید که کوه وقار و جهان حلم برو تکیه کرد دین و دولت
 باهم بر آمیخته یکدیگر را تهیته گفتند و صورت و معنی هم آغوش
 گشته قبار دوشی از میان رفتند شام نذره را سر درمید و روز تفرقه
 بسر رسید جهان هوای جوانی از سر گرفت و دران قبای کامرانی
 در بر کرد آئین حشمت و جلال تازه شد و خطبه دولت و اقبال
 بلند آوازه گردید خطیب سعادت منش بلاغت نشان دران محفل
 عالی شان پدای مردمی بخت بلند بر صبر کرامت پایه آسمان پیوند
 که سلم بام شرف و معراج سپهر عزت بود برآمده از رفعت ردای
 کهکشان بردوش گرفت و با خطبه سرایان حظائر قدس همزبان
 و هم آغوش شد و خطبه بلیغ افشا کرده بعد از سپاس آمرین کار
 جهان و درود واسطه ایجاد کون و مکان بفشر مدائح و مناقب نام
 آوران این دودمان همایون و ذکر القاب سامی و اسماء گرامی
 تاجداران این خاندان ابد مقرون پرداخته داد بلاغت داد و چنانچه
 رسم و آئین این سلطنت فیض قرین ست نام والا مقام هر یک از
 از آبابی عظام و اجداد کرام آن حضرت که بر زبان جاری می ساخت

و القای توفیق الهی مقرر فرمودند که یک روی اشرفی در دیده را
بلقش این بیت دل پذیر که • • بیت •

سکه زد در جهان چو بدر منیر • شاه اورنگ زیب عالمگیر
و روی دیگر را بنگارش ضرب بلده و حقه جلوس همایون زیب و
زینت بخشید و منشور اقبال بطغرای غرای ابوالمظفر محی الدین
محمد اورنگ زیب بهادر عالم گیر بادشاه غازی مزین
و محلی گردید و فرمان شد که دبیران سخن پرداز عطاران نشان
مناشیر جلالت عنوان مشیمل بر مرده این جلوس میمنت طراز
بهرداران و حقه کشان اطراف و امرا و حکام صوبجات نکاشته
مصحوب مصرعان خجسته پی باکفاف و حدود ممالک محروسه
فرستند و بشارت امن و امان و نوید سعادت و احسان بجهانبیان
رسانند القصه پایه افزای اورنگ جهان بانی در آن محفل
خضر و انبی تا هفت گهری بر سر بر مرصع جلوس اجمال نموده فروغ
افزای بزم دولت و کامرانی بودند و از اینجا بهمشکوی قدس شرف
قدم بخشیده صاحب آن حرم کده عزت بانوار ظل الهی برافروختند
و دران شبستان سعادت نیز همایون مجلسی نور افروز بزم قدسیان
و مقدس محفلی نمودار مجمع روحانیان ترتیب یافته محتجبات
مرادق حشمت و مخدرات استار سلطنت پروانه وار برگرد آن
شمع انجمن خلافت و گیتی سنائی جمع آمدند و وظائف
تهنیت و مبارک بادی بجای آورده برای نثار آن برگزیده
الهی طبق طبق میم و زر با گوهر جان برآمیختند و دامن
دامن درو گوهر با نقد حیات در هم ریختند خدیو بحر کف

عالم امروزهای ناب بسکه دولت آن پادشاه مالک رقاب چهره
 بزبور قبول آراسته نقش رواج گرفت و زادگان کل از فرمان والای او
 با پاک گوهران دودمان دریا دعوی میاهات کردند گنجینه داران
 آسمانی طبق های املاک از اختر شب تاب مملو ساختند
 بدار الضرب اقبال رسانیدند تا بسکه سلطنت فرمان روای جهان
 زیب و زینت گیرد و حارسان خزائن سپهر طلای بیغش خورشید
 را دیگر باره گذاخته بعیار کاه عزت و جلال آوردند تا بزبور نام
 همایون خدیو زمان عیار کامل پذیرد لمولفه • شعر •

از سکه اقبال شه مهر نظیر • میم و درم ستاره شد نقش پذیر
 از خطبه او غنله در چرخ افتاد • گردید زر از سکه او عالم گیر
 چون در عهد سلطنت اعلی حضرت متن یک روی اشرفی و رویه
 بکلمه طیبه و حاشیه باحامی سامی خلفای راشدین مهدیین
 رضوان الله علیهم اجمعین و روی دیگر بنام نامی و القاب گرامی
 آن حضرت مزین بود شه شاه موق شریعت آئین را که در جمیع
 امور منظور نظر حق بین اقتضای آثار شرع مدین و رعایت اعزاز دین
 حضرت خاتم المرسلین صلوة الله و سلامه علیه و علی آله اجمعین
 ست و همواره از سعادت منشی و والا گهری در تعظیم و احترام
 شرع و اسلام کوشیده امری که مستلزم اهانت و ازراء بقواعد ملت
 بیضا باشد جائز نمیدارند بخاطر هوشمند و ضمیر آسمان پیوند رسید
 که نقش کلمه طیبه بر دراهم و دنانیر که شب و روز دست فرسود
 طوائف اقام میگرد و لوٹ کف کفار ضلالت آثار بآن میرسد
 موجب سوء ادب و هنگ حرمت است لاجرم بالهام مروش غیبی

و ده هزار روپيه انعام فرمودند و چون حرم مرای اقبال از انوار شوکت و جلال خدیو زمان فروغ میمنت یافت از انجا بدولت کده خاص غسل خانه پرتو قدوم انگنده سربر آرای سعادت گردیدند و دران محفل سپهر احترام نیز بدستور مجلس خاص و عام انجمن نشاط آراسته گشته آئین کام بخشی و کامرانی تازه شد و هنگامه عشرت آرائی و جهان پیرائی دیگر باره گرمی پذیرفت و از فیض محاب عنایت و مکرمت بادشاهی نخل مراتب و مذاصب بالیدن گرفت و از نسیم باد دستیج جود و احسان خلیفه الهی غنچه اعمال و امانی شگفتن آغاز نهاد و هریک از بادشاه زادهای کامکار نامدار مؤید منصور بختیار را مورد انظار توجه و نوازش ساختند بمواهب عظمی و مراحم علیا عز اختصاص بخشیدند از ان جمله برای مهین شعبه درجه سلطنت گزین باو نهال خلافت بادشاه زاده نام دار و الامکان محمد سلطان که در بنگاله بودند سه لک روپيه و جهت رخشنده اختار برج دولت و مروزی تابنده گوهر درج عظمت و برتری پادشاه زاده عالی قدر فرخنده شیم محمد معظم که در دکن بودند دو لک روپيه برحم انعام فرحتانند و نوگل حدیقه عزت و ارجمندی تازه نهال جویبار حشمت و سر بلندی پادشاه زاده کامکار سعادت توم محمد اعظم را بانعام دو لک روپيه و مرحمت شمشیر مرصع گران بها و فیل خاصه با یراق نقره و جل زر بغت و باضامه یک هزار سوار به مقصب والای ده هزار ی پنج هزار سوار نواختند و قره العین سلطنت و نامداری مصره الصدر ابهت و بغت یاری پادشاه زاده والا گهر محمد اکبر را بانعام یک لک روپيه مشمول عاطفت ساختند و همچنین بهر

دریا نوال دست عطا و انضال کشاده هر يك از بیگمان معظم
 و بانوان مکرم و پرستاران بارگاه خاص و پردگیان حریم عزت و اختصاص
 را با نعامات سامیه و مواهب عالیله نوازش فرمودند ازان جمله
 بمسند نشین حرم عزت و احترام پرده گزین نقاب ابهت و احتشام
 ملکه ملکی خصائل مالکه قدسی شمائل عاقله هوشمند کامله
 سعادت پیوند نخله ریاض عظمت و اقبال درجه گلشن جاه و
 جلال روشن رای بیگم گرامی همشیره خویش که بمیدان شرافت
 ذات و کرامت صفات و محاسن اخلاق گزیده و مکارم اطوار پسندیده
 و صدق اخلاص و عقیدت و رسوخ یک جهتی و ارادت بخدومت
 خدیو جهان و خلیفه زمان که مدبر مهند مشکوی دولت بوجود برکت
 آسود آن ملکه تقدس نقاب مزین ست پنج لک روپیه مرحمت
 کردند و به پرده آزایی هودج عز و علا نوربخش تنق عظمت و اعلا
 زبده مکرمات دودمان خلافت احوه مقدسات خاندان شرافت بارقه
 انوار صاحب دانش و هوش مندی لامعه ذیبر سعادت و سربلندی
 زیب مسند عزت مخدومه نقاب عظمت زیب النسا بیگم چهار لک
 روپیه و بدره فاخره بحر حشمت و کسرا نی ذمه طیده نخل دولت
 و جهان بینی زینت مرادق ابهت طراز طیلان عفت زینت النسا
 بیگم دو لک روپیه و بقره باصره دولت و سروری غره ناصیه سعادت
 و برتری زهره سمای زینت بدر آسمان جلالت بدر النسا بیگم یک
 لک و شصت هزار روپیه و لمحجوبه استار عزت نور انزای شهبستان
 ابهت زبده طاهرات نخبه مکرمات زبده النسا بیگم یک لک و پنجاه
 هزار روپیه و بچندی دیگر از پرده گزینان مرادق عصمت یک لک

ظل الحق گفت الحق این را حق گفت

و یکی از فضایل پایه سربراعالی (بادشاه ملک هفت اقلیم) گفته
و دیگری از نکرده (سلجان زیب اورنگ و تاج پادشاهان) یافته و ملا
عزیز الله خلف ملا محمد تقی مجلسی صفهانی بالقای مروح غیبی
و امداد الهام و دانی تاریخ وقوع این عطیه ارجمند را از انوار مشکوت
کلام آهی چنین اقتباس نموده که (اِنَّ الْمُلْكَ لِلَّهِ يُوْتِيهِ مَنْ يَّشَاءُ)
الحق ورود این لطیفه بشارت پیرا بیدان فصیح بل بنص صریح ازان
افصاح مینماید که طلوع نبر این دولت آسمانی و جلوس
این زینده افسر خلافت و جهانبانی بر اورنگ عظمت و کشور
حقانی بمیان تائیدات حمای و کرائم توفیقات سبحانی
مت و آنچه از مراتب غلبه و استیلا این برگزیده ایزدی
و مدارج رفعت و اعتلای این سلطنت سرمدی و دفع و استیصال
اعدای بد حکال و نصرت و فیروزی جنود ظفر مآل درین فرصت
اندک و مدت قلیل بمنصه بروز آمده چون مصلحت کامله ازلی
و حکمت شامله لم یزلی اقتضای ظهور آن نموده لا محاله
بشرایف رضای ایزد بیچون مقرون بوده مت و چون نباشد
که بمیان آثار دینداری و برکت دولت و کامگاری این بادشاه حق
پسند شریعت پرور احکام ملت بیضا و شرع مطهر امروز در
شش جهت و هفت کشور کامیاب نفاذ و روانیست و شاهد مستور
حقیقت و حقایقیت که از غلبه بطلان و استیلا باطل گزینان مجال
ظهور نداشت درین عهد سعادت مهد نقاب خفا از رخ برانگنده
سرگرم جلوه خود نمائی مت در پناه حمایت دولتشر دین از

کدام از امرای نامدار و نویندگان عالی مقدار و مرداران و حیدر داران
 چنود نصرت و مائربندهای آستان خلافت بقدر رتبه و شایستگی
 مواظف نمایان و عنایات شایان که بر سبیل تفصیل جداگانه رقم
 زد کلاک بیان خواهد شد سمت ظهور یافت و بزم صلا و اتقیا
 و سخن حنجان و شعرا و ارباب طرب و نشاط و سرود سرایان آن انجمن
 انبساط انعامات لائقه و صلات گرانمایه مرحمت شد بالجمله آن
 مجلس دل گشا و محفل سعادت پدرا در کمال رنگینی و دل
 فریبی و زیب و زینت و شکوه و عظمت و بهجت و حرور و شاد کسی
 و حضور بسر رسید و حضرت شاهنشاهی تا دو گهری در آن بارگاه
 جلال و نگارین سرای اقبال سریر آرا و بزم امروز گشته باطف و
 نوازش و عطا و بخشش داد تمغای عالمی دادند و اشاره معلی بصدر
 پلوصت که این جشن سعادت آذین بهمین ترتیب و آئین تا دهم
 ذی الحجه تمتد بوده بمقدم فرخنده عید اصغی متصل باشد تا
 در عرض این اوقات خجسته فرجام که ایام دولت روزگار و روزگار
 دولت ایام سمت جهانیان را کلم دل در کنار آمده آرزوهای دیرین
 جهان بحصول انجامد تاریخ این جلوس میمنت قرین را ملا شاه
 بدخشی که بسمت فقر و تجرد معروف بود و دلرا بی شکوه بلو
 رابطله ارادت و اعتقاد عظیم داشت ظل الحق گفته و این گوهر
 نظم سقده • رباعی •

صبحی دل من چون گل خورشید شکفت

کامد حق و غبار باطل را رفت

تاریخ جلوس شاه حق آگه را

که اختر شناسان فرص استخراج نموده اند می پردازد تا ارباب دانش و ادراک و دقائق سنجان انجم و افلاک را بر خشی از انظار سعادات علوی و آثار برکات آسمانی که این زائچه میمنت طراز یان مخصوص و ممتاز است بر خاطر حقائق ناظر جلوه ظهور نموده باصطرب حقیقت پیمای فکر و تعمق ارتفاع درجات آفتاب این دولت ازلی اساس توانند گرفت و ازین جدول تقویم سعادات و لوحه ارقام مرادات استخراج احکام فرخی و بهروزی و استنباط انوار عالم آرائی و جهان فروزی این سلطنت ابد پیوند توانند کرد •

شرح مراکز بیوت دوازده گانه

خانه اول برج اسد ست

که بیت نیر اعظم و عطیه بخش عالم ست و در کتب اختیارات معطور ست که بهترین بروج برای طالع جلوس برج اسد ست مرکز این خانه درجه هفتم ازین برج ست که حد زهره و وجه زحل و اثنا عشریه زهره ست و نه بهر عطارد و هفت بهر زهره و در انجان شمس و آذر جان زهره ست و رب مثله آفتاب ست بشرکت زحل و مستوی برین خانه آفتاب و سهم الملک و السلطان درین خانه ست و دقیقه سنجان علم احکام بودن سهم الملک در و تد طالع دلیل دوام و ثبات دولت گرفته اند •

بیان احکام

این خانه دلالت میکند بر استحکام اساس دولت و فرمان روائی و انتظام امور خلافت و جهان پیروانی و کثرت آوازه گوی

کشاکش شرکت شرک و ضلال فارغ الیال و بنکابوی اقدام معی
و همتش آثار کفر و رسوم بدعت پایمال محو و زوال ست ابرید که
تا بدر صغیر را بر اورنگ صیدا رنگ مذهب جای قرار و خورشید عالم
گیر را بر تخت مرصع و چتر زرنگار باشد سریر شاهنشاهی و چتر
گیتی پناهی ازین دست پرورد الطاف الهی فلک پایه و خورشید
سایه باد •

ذکر زائجه طالع سعادت مطالع جلوس میمنت

مانوس قرین بطور اختر شناسان فرس

لموافه

ای رصد آموز خرد دستگاه • کوکب طالع نگر و ارج جاه
طالع فرخنده شاهی به بین • مطلع انوار الهی ببین
دیده برین زائجه ارجمند • باز کن و زیج سعادت ببند

چون بمقتضای تقدیر ازلی و تایید سبحانی جلوس معمود این
پایه انزای اورنگ خلافت و کشور ستانی در اعداد اوقات و ایمن
ساعات که جامع برکات کونی و آلهی و حارث میامن ارضی و سماوی
بود اتفاق اندازه لاجرم خامه نکتہ سنخ حقائق نگار که رصد بند
آسمان معانی و دقیقه باب جداول اصرار نکتہ دانی ست زائجه
طالع آن جلوس همایون درین صحیفه اقبال ثبت و مرقوم میسازد
و از اینجا که استیفای جمیع دقائق و نکات و احتیاج همه مزایا
و خصائص این سعادت نامه هفت آسمان فراتر از نیروی شرح
و بیان است بتدبیر بعضی از لطائف رموز و شرائف احکام آن بنویس

ممالک و اقالیم جهان بحیطه تصرف و تسخیر آید و سمند
عزیمت آفاق گیرش عرصه دوران بکام نصرت و فیروزی پیدماید
و هر کسان اطوار و نخوت منشان اکذاف سرطاعت و انقیاد بر
درگاه سلاطین مطافش دهند و خواقین روزگار و فرمان دهان فاسد او
گردن از ربه متابعش نه پیچیده کشور دها بنصرف والیان و الیش
دهند و دلیل ست بر توفیق یافتن آنحضرت باعلای اعلام دین
متین و اهیای من حضرت حید المرسلین صلوات الله و سلامه علیه
و علی آله و اصحابه اجمعین و ابداع قواعد سلطنت و جهانبانی و
اختراع قوانین خلافت و کشور ستانی و تصرفات بدیعه و دخلهای
بجا در هر باب و وضع ضوابط و رسوم پسندیده بذهن ثاقب و فکر
صواب پیرا که حالها و قرنها در روزگار از آن باز گویند و بزرگان جهان
و سرداران دوران آن را دستور معامله خود سازند •

خانه دوم برج منبله ست

که خانه عطارد و عرف اوست و مرکز این خانه درجه
ششم ست که حد عطارد و وجه شمس و اثنا عشریه مریخ و نه بهر
زحل و هفت بهر قمر و در بیان عطارد و آذرجان مشتری ست
و رب منبله زهره ست بشرکت مریخ و این درجه مضیده
و مذکر ست و مستوی برین خانه عطارد که رافع ست در یازدهم
در خانه خود •

بیان احکام

این خانه دلالت می کند بر آبادی خزانه عامره و کثرت نقود و

خیل و حشم و صلابت و جلالت در دلهای اهل عالم و غلبه و فیروزی در معارک و غا و نگونساری و تیره روزی اعدا - و وقوع مشنری درین خانه و اتصال او با آفتاب که صاحب خانه ست بنظر قبول دلیل ست بر ثبات ملک و بقای حشمت و صدق اخلاص و یکرنگی اولیای دولت و رهوخ عقیدت و یک جهتی اصفیای سلطنت و کثرت بندهای چانسپار خیر اندیش و ونور ملازمان دولت خواه و فاکیش و روز افزونی اسباب سعادت و کمال بمیامن تابید ایند متعال و نشو و نمای نهال جاه و جلال از فیض بهار ریخت و اقبال - و از بدائع تابیدات آسمانی آنکه طالع مهر فروغ این آفتاب جهان تاب اوج عالم گیر و جهان بانی موافق مآشر قران علویدین در برج قوس واقع شده و اهل قرانات این قران را قران اوسط گمان کرده اند چه در مثلثه آبی دوازده نوبت قران شده و این اول قرانست که از مثلثه آبی بآنشی انتقال نموده و قران مذکور در مدت در بیست و چهل و پنجم سال تقریباً واقع میشود - و از شرائف اتفاقات غریبه آنکه طالع ولادت سعادت قرین خدیو زمان و زمین با طالع این قران موافق ست و این هر دو اتفاق بدیع دو دلیل قوی و دو شاهد صادق ست برینکه پایه والی این دولت خدا داد و رتبه ارجمند این سلطنت کرامت بنیاد در مراتب عز و علا و مدارج رفعت و اعتلا هم چشم ندیرین و انگشت نمای خائفین گردد و صیت عالم گیر و دولت و آوازه جهانستانی و صولت این حضرت در انتشار باطراف و اقطار بر بیک صبا و شمال و برید و هم و خیال مسابقت جوید بضرب شمشیر و حسن تدبیرش

و مستولی برین خانه زحل ست واقع در بیت شرف و حد
در مائده خود *

بیان احکام

این خانه دلالت میکند بر غلبه و برتری و بزرگی و سروری بر
اخوان و اقربا و غالب آمدن بر اعدای حاکمیت و مدعیان مملکت
در معارک و غا و مهالک هیچا و کمال مهر اندیشی و رافت
و عطا و عفو و بروری و شفقت نسبت بخوهران و خویشان و نهایت
اکرام و افضال در حق ایشان و مسرور گشتن طبع مبارک از بعضی
مغرها و نهضت های همایون که رایات عالیات را روی دهد
و متضمن فوائد و منافع عظیمه باشد و وصول مرزدهای نتج
و ظفر و رسیدن خبرهای مسرت اثر از اطراف ممالک و حدود
و رایات بر سبیل تواتر و توالی بدرگاه سپهر آیات و میل خاطر
ملکوت ناظر بکشف مسائل دینیه و تحقیق مباحث بقیذیه
و غور و تأمل در قضایای شرعی و عرفی و تدبیر و تعمق
در مقدمات عقلی و نقلی و رغبت بصحبت علما و دانشوران
و مجالست اتقیا و پرهیزگاران و راسخ و تصلب در امور دین و
و استقامت و استقامت بر جاده شرح مبین و امر به بنای
مساجد و معابد اسلام و حکم بهدم بت کدها و عبادت خانهای
کفار ضلالت فرجام *

خانه چهارم برج عقرب ست

که خانه مریخ ست و مرکز این خانه درجه اول از حمل ست

جواهر و اجتماع کنوز و ذخائر و فراهم آمدن تحف و نفائس از هر دیار و رسیدن اموال خراج و پیشکشهای نمایان از اطراف و اقطار و ازدیاد محصول مملکت بسبب تدابیر صائمه و ضبط و نسق مداخل و مخارج سلطنت از روی معامله فہمی و هوشمندی و دلیل ست پر آنکه اولیای دولت ابد قرین و یزدهای اخلاص آئین مصدر خدمات شایسته و ترددات پسندیده گشته کارهای بزرگ و مهمات سترگ بمساعی همت ایشان بظہور رشد و معضلات امور و عقدہای مشکل بحسن کار دانی و رای و ریت آن گروه اخلاص طوبیت کشایش پذیرد و همواره بصدق ارادت و خدمت گذاری و حسن عقیدت و جان-پاری مشمول عنایات و منظور توجهات پادشاهانہ باشند و بودن ہم السعادة کہ دلیل مال ست با صاحب ثانی مقصص از کمال قوت و سعادت خانہ مال ست و وقوع ہم المال در برج میزان و بودن صاحبش در رتد عاشر در خانہ شرف خود ہم دلیل کثرت خزان و ذخائر و رفور احباب حشمت و بخت یاری و وسعت دستگاه مکنت و نامداری و حصول گوهرهای قیمتی و جواهر نفیسه ست •

خانہ سوم برج میزان ست

کہ خانہ زہرہ و شرف زحل ست و مرکز این خانہ درجہ چهارم ازین برج واقع شدہ کہ حد زحل و وجہ و اثنا عشریہ مریخ و نہ بہر و ہفت بہر و ذریعان زہرہ و آذرجان عطارد ست و رب مثلثہ زحل بشرکت مشتری و این درجہ ہونہ و نیمرہ ست

بیان احکام

این خانه دلاّت میکند بر دوام عیش و سرور و کمال خرمی و حضور و شگفتگی گلزار همیشه بهار خاطر ملکوت نظر و نزاهت و تقدس باطن و ظاهر و توجه طبع اقدس بمخالطت و مقارنت نسل و تعلق و تعشق بعه طلعتان و پری رویان و میل کردن پلذات مشرب و مباحه و رخت بلباسهای فاخره متشرعانه و آمدن رسل و رسائل با نفائس تحف و هدایا از ملوک اطراف و انکاف پدایه سریر سلطنت و رسیدن خبرهای مسرت پدیدار و دهائی جامعه افروز بجناب خلعت و سعادت مندسی و بر خور داری فرزندان کامگار و شاهزادهای نامدار بتوفیق فرمان پندری و حسن خدمت و انقیاد و صدور آثار شفقت و ظهور انوار تربیت در باره آن زمره عالی نژاد

خانه ششم برج جدی ست

که خانه زحل و شرف مریخ ست و مرکز این خانه درجه هفتم ازین برج واقع شده که حد عطارد و وجه و اثنا عشره و نه بهر و هفت بهر مشتری و ذریحان زحل و آذر جان شمس ست و در مثلثه زهره ست بشرکت مریخ و این درجه مونس و قیبه ست و مستوی برین خانه زحل ست که در بیت شرف قوی حال ست واقع بتصدیس مشتری •

بیان احکام

این خانه دلاّت می کند بر آنکه ذات اقدس و عنصر مقدس در اکثر اوقات قرین عافیت و سلامت باشد و اگر گاهی مزاج فسی

که حد و درجه و اثنا عشریه مریخ ست (و نه) بهر قمر و هفت
 بهر و ذریحان و آذر جان مریخ (و رب) مثلثه مریخ ست بشرکت
 قمر و این درجه مونث و قیمة ست و مستولی برین خانه مریخ ست •

بیان احکام

این خانه دولت دارد بر اقتران عواقب امور سعادت و بهروزی
 و اختلاف مقاصد و مهام به خجستگی و نیروزی و آبادانی مملکت
 و آسوده حالی رعیت و خبر حاصلی و لایات و انزونی محصول
 خاصات و آراستگی ساخت دولت بمسکن عالی بنا و منازل خلد
 آسا و طرح انگندن عمارات عالی اساس و بعاتین فردوس مانده
 بمعماری همت بلند و بودن راس درین خانه دلیل ازدیاد مواد
 جاه و دولت و ترقی بانقصی مدارج هشت و ابهت و حصول
 سعادت و توفیقات و روئی مرادات و مقاصد و ادراک اجر و مژوبت
 باعداات بقاع خیر و مساجد •

خانه پنجم برج قوس ست

که خانه مشرقی و شرف ذنب ست مرکز این خانه درجه پنجم
 ازین برج ست که حد مشرقی و درجه عطارد و اثنا عشریه زحل
 و نه بهر زهره و هفت بهر مریخ و ذریحان مشرقی و آذر جان
 قمر ست و رب مثلثه آفتاب ست بشرکت زحل و این درجه نیره و
 مذکر ست و مستولی برین خانه مشرقی ست که واقع شد در طالع •

و عفت و طهارت پردگیان حریم جاد و جلال و معاملات مندی
مخدرات مشکوی اقبال •

خانه هشتم برج حوت است

که خانه مشتری و شرف زهره است و مرکز این خانه درجه ششم
ازین برج است که حد مشتری و وجه عطارد و نه بهر آفتاب و هفت
بهر مشتری و اثنا عشر به زهره است و رب مژده مریخ است
بشرکت قمر و این درجه قیمة و مونس است و مسئولی برین
خانه زهره است واقع در رتد عاشر در بیت خون •

بیان احکام

این خانه دالت دارد بر آنکه ذات اقدس در مهالک و اخطار
و معارک و احوال از آسیب بلیات در کنف حفظ ایزدی و حمایت
عدایت مرعده بود و در اکثر اوقات و ازمان از علل و امراض و آفات
و اعراض مه پون بود بر چار بالش صحت و عافیت مذکور باشد
و اگر گاهی عارضه روی دهد زود بصحت گزاید و هرگز نبار اندوه
و مکرر بر آئینه خاطر ملکوت ناظر نه نشیند و همواره طبع مبارک
قرین بهجت و نشاط و کامیاب ذوق و انبساط باشد و اموال اعدا
و افساد و اسباب جاد و مکذبات اهل عذق بتصرف اولیای سلطنت
ابدی بنیان آید و مالک و دولت موروث بتمام و کمال در قبضه
تصرف و تملک بندهای این آسمان اقبال باشد •

خانه نهم برج حمل است

که خانه مریخ و شرف آفتاب است مرکز این خانه درجه چهارم

امتنزاج را از منهج اعتدال استخراجی رد دهد زود بصحت و استقامت
گرایند و عاقبت کوفتها بکمال خیریت اقتدران یابند و ماده تغیر مزاج انفر
سردی و خشکی و گاه قزله و زکام باشد و دلیل است بر آنکه بدهای
فدوی جان نثار و ملازمان کلر آگاه هوشیار بر آستان سلطنت و سدا
خلافت فراهم آیند که مصدر خدمات سترگ و کارهای بزرگ
گشته آثار کفایت و درایت در جان فشانی و عبودیت از ایشان
بظهور رسد و پرستاران خجسته منظر زیبا و مخدرات نرغنده طلعت
مه سیما در سرا بود دولت و حرم کده سلطنت بهم رسند که بحسن
خدمت رضا جوئی خاطر مهرانوار کامیاب قدر و اعتبار باشند

خانه هفتم برج دلوست

که خانه زحل است و اقوی حال مرکز این خانه درجه هفتم
ازین برج است که حد عطارد و وجه زهره و اثنا عشریه مریخ و نه
بهر و هفت بهر مشتری و ذریحان و آذر جان زحل است و رب مائده
زحل بشرکت مشتری و این درجه بیره و مذکر است و سهم
الغیب که منسوب بآفتاب است با سهم الرجا درین خانه است و
جمع کواکب باین خانه ناظر اند •

بیان احکام

این خانه دلالت میکند بر بهره مندی طالع همایون از فتح
و فیروزی در جمیع معارک و میادین و ظفر یافتن بردشمنان دولت
و اعدای دین و اقتدران سفرها بمن عراف و حصول مطالب
و مآرب و دلیل است بر ذوق و ابتهاج طبع وهاج از مذاکسه و ازدواج

بیان احکام

این خانه دلیل است بر کمال دولت و جلالت سلطنت و علو قدر و موصوفت و انتظام قواعد خلافت و فرمانروائی و اتحاق قوانین نصفت و جهان پیرائی و برآمد حاجات و حصول آمال و معاهدت طالع و مظاهرت اقبال و تصرف یافتن بر ولایات و معالک و نیروز گشتن در میدانین و معارک و اطاعت و انقیاد حاکمان و متابعت و خراج گذاری نخوت منشان و بالا رفتگی جاه و دولت و بلند بی هیئت انصاف و معدلت و کمال سطوت و نهایت صلاحیت و چون بیت عاشر برج ثابت و صاحبش در وقت قوی حال است دلالت می کند بر ثبات ملک و دوام سلطنت و امن قرار قواعد شوکت و ابهت •

خانه یازدهم برج جوزا است

که خانه عطارد و شرف راس است و مرکز این خانه درجه پنجم ازین برج است که حد عطارد و وجه مشتری و اثنا عشریه قمر و نه بهر مریخ و هفت بهر قمر و در بجان عطارد و آذرجان آفتاب است و رب مثله زحل است بشرکت مشتری و این درجه مذکر و تیره است و عطارد که صاحب این برج است درین خانه واقع شده و سهم السعادة و آفتاب نیز در همین خانه اند •

بیان احکام

این خانه دلالت میکند بر آنکه نقش هر مامول که بر لوح ضمیر مقدس او تمام یابد عنقریب بحصول گراید و شاهد هر امید که در

ست که حد مشتملی و وجه مریخ و اثنا عشریه و نه بهر زهره
و هفت بهر و ذریحان و آذر جان مریخ ست و رب مذهب آفتاب ست
بشرکت زحل و این درجه مونث و مظالم ست و مسئولی برین
خانه مریخ ست و او قوی حال •

بیان احکام

این خانه دایمل ست بر درستی نیت و پاکیزگی اعتقاد و ثبات
و استقامت بر جاده صلاح و عداد و کمال و رع و پرهیزکاری و نهایت
تقوی و دینداری و حسن توفیق بادی طاعات و عبادات و تأیید
یافتن باحراز منوبات و سعادت و تقدیم مراسم امر معروف و نهی
منکر و ترویج احکام شریعت طاهره حضرت خیر البشر علیه و علی آله
و اصحابه صلوات الله علیکم اکبر و آگاهی از اصول و فروع دین و
بهره مندی از فضیلت علم و یقین و دیدن خوابهای راست و سهولت
حصول مهماتی که پیش نهان همت و اگر در وظهور لطیفهای غیبی
و منصوبهای آسمانی و موافقت تدبیرات با نقد یزات ربانی و منانیت
فکر و رزانت رای و ملهم گشتن باوادهای مواب و عزائم جهانکشی •

خانه دهم برج ثور ست

که خانه زهره و شرف قدر ست و مرکز این خانه درجه اول
از سن برج ست که حد زهره و وجه عطارد و اثنا عشریه زهره و نه بهر
زحل و هفت بهر و ذریحان زهره و آذر جان ثور ست و این درجه
مونث و قیمة ست و مسئولی برین خانه زهره بشارکت ثور و هر دو
قوی حال و متصل بنظر قبول •

برق رفتار و خیل و دراب بسیار بر رموز دانان احرار فلکی و دتیقه
 سنجان اوضاع آسمانی پوشیده نیست که چه مایه نظرات سعد درین
 طالع همایون جمع آمده و چه انوار شرف و میمنت از مطالع آن
 روی نموده چون بمیامن تائیدات حماری و تقدیرات سبحانی
 بزبور جمیع سعادات محلی و از نقص همه نحوسات معری ست
 و نادرست که طالع جلوسی با اجتماع شرائط و ارتفاع محذورات
 بدین مذهب آراسته و پدراسته باشد دلیل ست بر آنکه این اورنگ
 نشین کشور اقبال را ترقی باعلی مدارج جاه و جلال و عروج باقصی
 معارج عظمت و کمال که کم کسی از سلاطین ذی شان و خوقین
 گردون نشان را مدلل آن دست دانه باشد روی نماید و انوار این
 دولت آسمان بصطت چون پرتو مهر منیر جهان تاب و عالم گیر
 گشته اکثر ممالک ربع مسکون بتصرف اولیای این سلطنت روز
 افزون در آید *

ذکر وضع تاریخ مجدد از مبدای ایام عالم

آرائی ابن زبب اورنگ کشور کشائی

بر واقفان حقائق اوضاع روزگار و ناظران دفاتر لیل و نهار
 پوشیده نماند که چنانچه ضبط روز نامه و قانع یومیه باز بسته بتعین
 ماه و سال و محاسبه مواعج کونیه بی تدبیر از منته و اوقات محال ست
 همچنین حفظ سر رشته حوادث ایام و تصاریف دهور و اعوام را

(۲ ن) در آید مستبعد نیست *

پیشگاه خاطر اقدس جلوه نماید از پرده غیب بخوبیترین صورتی ظهور
کند و دلایل ست بر وجود ملازمان صافی عقیدت یکدل و یک رنگ
و فراهم آمدن بندهای کز آگاه قوی فرهنگ و توفیق یافتن ایشان
بتقدیم خدمات مرضیه و حل مهمات معضله و استظهار مکارم ذات
و صفات و انتشار صیت نیک نامی در اقطار و جهات و اظهار محبت
و داد ملاطین ذی شان و ارسال رحل و رسائل باین آستان سپهر
نشان و همیشه در مقام متابعت و یک رنگی بودن ایشان •

خانه دوازدهم برج سرطان ست

که خانه قمر و شرف مشتری ست مرکز این خانه درجه هفتم
ست ازین برج که حد مریخ و وجه زهره و انداء شریه و نه بهر عطارد
و هفت بهر زحل و ذریحان قمر و آترجان زحل ست و این درجه
مونس و قیمه ست و مسئولی برین خانه قمر ست و او در خانه
شرف و قوی حال •

بیان احکام

این خانه دلالت می کند بر آنکه دشمنان و مخالفان اگر چه
بدبوی ملک و دولت بر خیزند و گرد خلاف و نزاع انگیزند عاقبت
مغلوب و مخدول و برخی آواره و بعضی مقتول گردند و دلیل
ست بر محفوظ بودن ذات بیهمال از آفات عین الکمال
و عدم تضرر بیکر مقدس در مواضع اخطار و احوال و معارک
وزم و قتال و آراستگی این دولت خدا داد به فیضان فلک
توان گوی بیکر و هیوان دیو هیکل پری منظر و مراکب باد سپر

فرمانفرمایی منشی تاریخ می ساخته اند و در ایام دولت اسلام نیز این طریق به عمل آمده و با وجود تاریخ فرخنده هجری بواسطه بعد آن عهد سعادت مهد جلوس بعضی از خواقین ذی شان مبدای تاریخ مجدد گشته است چنانچه تاریخ جلوس ملکشاهی تا حال معتبر ارباب نجوم و در تقویم مثبت و مرقوم است لهذا بظاهر اقتضای سنت حالفین در عهد سلطنت حضرت عرش آشیدانی جلال الدین محمد اکبر بادشاه طاب ثراه که مجدد آئین جهانیانی و مشید قوانین این سلطنت جاودانی اند بر موجب خواهش و فرموده آن حضرت فضلی پایه سریر خلافت مثل انطاوون الزمانی امیر فتح الله شیرازی و مؤتمن الدوله شیخ ابو الفضل و غیرهما تاریخ جدیدی وضع کرده تاریخ الهی نام کرده بودند و بطریق سالهای ترکیب هر دوازده سال از مبدای جلوس اکبری یک دور قرار داده و هر سال را بنام یکی از شهور اثنا عشریه شمسی موسوم گردانیده نوروز سال اول را از مبدای جلوس اکبری که مقارن و مقارب جلوس آن حضرت بوده مبدای سنوات الهی ساخته بودند چنانچه در اکبرنامه بتفصیل مذکور است و در نوبت سریر آرائی حضرت جنت مکانی نور الدین محمد جهان گیر بادشاه طاب مثواه جلوس جهانگیری منشی تاریخ گشته بر همان نهج آثار حنین از فرودین نشاط آئین رتبت اعتبار یافت و بهمان دستور ضبط وقائع بر حنین و شهور شمسی قرار گرفت و بعد از آنکه هریر خلافت بجلوس اشرف اعلی حضرت صاحب قران ثانی والا پایه گردید آن حضرت تاریخ الهی و جهان گیری را که مبتنی

از تقدیر مبدای معین ناگزیر و حلسه اطلاع بر وقایع دوران باعتبار
فرض بدایت جزئی از زمان انتظام پذیر است لاجرم از مبدای
ظهور آمرینش ناظران منظم دانش و بینش به جهت ضبط
دقائق اطوار عالم و حفظ مراتب احوال بنی آدم بعد از تقدیر ازمنه
و اوقات بمقادیر حرکات و اوضاع علویات پیوسته جزئی خاص از
حلسه زمان را که حامل ظهور شرانعی عظیم و مشتمل بر وقوع
امری شگرت بوده مبدای اوقات حوائج قرار داده مدار انضباط احوال
نشاء کون و نصاد و اندازه بخت و کشاد کارخانه تکوین و ایجاد بران
نهاد اند و هر چندی که بذایر طول عهد و تمانی عصر حفظ آن
سر رشته و نگاهداشت آن قاعده تغیر یافته تا از طلوع نیر سعادت پی جدید
و ظهور صورت سانحه غریب پرتو نسج بر راحت اعتبار آن تافته است
بتجدید آن منت حقیقه پر داخته وقوع امری خطیر و صرح حادثه
بدیع منشای تاریخ مجدد ساخته اند و از بدر ایجاد عالم همواره
طوائف اسم را تاریخی بوده که بذای احکام معاملات دینی و دنیوی
خود بر آن می نهاده اند چنانچه منقول است که نخست هبوط
حضرت ابو البشر و بعد از آن بعثت نوح و از آن پس رافعه
طوفان و از آن گذشته بعثت دیگر انبیای عالی مکان و وقوع حوائج
غریبت نشان از حدوث دول و تجدد ملل منشای تاریخ بوده تا
آنکه وضع تاریخ میمنت طراز هجری زیب مهرمت ازمنه و اعداد
و زیمنت دفاتر لیل و نهار گشته رقم نصیح بر اعتبار و اشتها را تواریخ
ماضیه کشید و چون سفت طائفه عجم قبل از ظهور دولت اسلام
چنین بوده که جلوس ملوک و خسروان خود را بر مرمر حشمت و

قرین اعتبار نموده حکم معلى بلغاف پیوست که در دفاتر و تقاویم و اسناد و مناشیر برین نمط ثبت نمایند و مدار ضبط حوادث و نگارش احوال درین صحیفه مآثر عظمت و جلال برین فرخنده تاریخ بوده حال بحال وقائع این سلطنت بی زوال برین منوال بقید تحریر آمد چنانچه بقرار مذکور تا حال سوافج یک سال و بیست و چهار روز از عهد سعادت مهد خلافت و شهنشاهی این شایسته اورنگ دین پناهی سرقوم کلک حقائق رقم گشته و قبل ازین چهار ماه وقائع ایام سعادت فرجام بادشاه زادگی از هنگام اهتزاز مرکب ظفر طراز بعزیمت عالمگیری و کشور ستانی از خطه دولت بنیاد اورنگ آباد که در غره جمادی الاولی سنه هزار و شصت و هشت هجری اتفاق افتاده تا غره رمضان آن حال که میدای اعمام این خلافت سعادت قرین است صمت گزارش یافته که مجموع یک سال و چهار ماه و بیست و چهار روز باشد و من بعد بیداری سعادت و سرگرمی توفیق از سال دوم جلوس مسعود وقائع نگار خواهد گردید امید که تا رقم شهر و اعمام و نقش لیالی و ایام بر صفحه روزگار صحت محامیان دفاتر تکوین و ایجاد و محرران روزنامه کون و غسان را سفین و شهر این دولت این بنیاد مبنای حساب باد •

رفع بدعت نوروز و تبدیل آن

بجشن نشاط افروز جلوس مبارک

چون عالمین عجم و اکامره فرس بدآب و سنت جمشید که واضح آئین کسروی و مختار قوانین خسروی صحت عمل نموده غره

بر سال و ماه شمسی بود اعتبار نکرده بفاصل ضبط حوادث و مدار
حفظ اوقات بروفق معمول اهل اسلام بر سنین و شهور قمری
که میبای تاریخ هجری ست نهادند و غرض جمادی الآخره که در
هشتم^(۲) آن بر سر بر سلطنت جلوس فرموده بودند مبدای تاریخ قرار دادند
بنابرین درین عهد شرافت قرین و زمان میمنت آئین که جهان پیر
از فیض بهار دولت شاهنشاه جوان بخت عالمگیر نشاط جوانی از سر
گرفته امیر سلطنت و فرمانروائی از تارک آسمان سایش مر بلندی
یافت و اورنگ خلافت و جهان پیرائی بفر جلوس و الیش پدایه
از چمنندی رسید همان منت سفید که بشیبه کریمه دین پروری اقرب
بود مختار و پسند خاطر حق گزین آمده بآن طریقه اندیقه عمل
فرمودند و مدار ضبط وقائع بر سنین و شهور قمری گذاشته ظهور این
دولت کرامت نشان که حر مایه برکت کون و مکان و پدیرایه شرافت
زمین و زمان بود مضامین تاریخ مجدد نمودند و اگرچه نخستین جلوس
همایون در غرض ماه مبارک ذی قعدة سده هزار و شصت و هشت
هجری اتفاق افتاد لیکن چون لمعان انوار نصرت و فیروزی و طلوع
نیر جهان فیروزی آن فرازنده لوامی دولت و بهروزی در ماه مبارک
رمضان این سال پرتو سعادت بر جهان گشود و طالع اختر شوکت
و استقلال آن برگزیده ذوالجلال در آن خجسته ایام چهره افروز بخت
و اقبال شد غرض آن ماه مبارک اثر را که غرض جبین سعادت نامتذاهبی
و حامل برکات کونی و آلهی بود مبدای سنین این دولت کرامت

که فی الحقیقت جشن عید ماه صیام و اقرب بر رعایت آئین اسلام
حت بعمل آید لا جرم راقم موافق این دولت جاریدانی نیز در بین
صحائف اقبال و کامرانی برخلاف وقایع نگاران پاستانی که غرض
فروردین را مبدای حال نو قرار داده در تعریف بهار و نوروز دستان
مهرانی و سخن پیرانی کرده اند از غرض ماه مبارک رمضان به تمهید
قدوم حال نو خواهد پرداخت و بتوصیف جشن جلوس میمنت
مانوس از تعریف عید مجوس عدول نموده طرح سخن بر اساس
نو خواهد انداخت امید که همیامن دین پروری و مآثر شریعت
گسترش این خلیفه جهان و خدیو جهاندار جهان متان تا منقرض
ایام پیرایه نظام ملک و دولت و سرمایه استحکام شرع و ملت
بوده روزگار عالم آرای سلطنتش رشک انزای صبح عید قوانین
جهان پیرای خلعتش غیرت بخش آئین جمشید باد .

تعیین محتسب و منع منهیات و مسکرات

از آنجا که شهنشاه اسلام پرور دین پناه را همواره همت بلند نهیت
بر رفع آثار مذاهب و ملاحی مقصور و از سلطنت و پادشاهی و
خلعت و گیتی پناهی پیوسته اجرای احکام الهی و ترویج شرع مطهر
حضرت رسالت پناهی صلوات الله و سلامه علیه و علی آله و اصحابه
مقصود و منظور است درین هنگام رای عالم آرا چندان اقتضا نمود
که یکی از فضایی پایه سریر اعلی که بصفت تدین و مسلمانی
و حمت نقاهت و مسئله دانی موموم باشد بخدومت احتساب
منسوب سازند تا خلعتش را از ارتکاب منهیات و محرمات خصوصاً

فروردین را از عیدهای بزرگ میدانسته اند و بعد از آن خواتین احلام نیز بفاخرسم و عادت پیشینیان آن طریقه را معمول داشته در آن روز رعایت مراسم جشن و نشاط میکرده اند لا جرم قبل ازین درین دولت همایون و سلطنت روز افزون نیز بهجت ملوک مالفه و خواتین ماضیه در هر نوروز لوازم جشن و عید بعمل می آمد چنانچه در عهد سلطنت اعلیٰ حضرت هم این طریقه معمول بود و رسوخ این بدعت بمرتبه رسیده بود که عوام الناس این روز را در تعظیم و رعایت حرمت ثانی عیدین می شمردند و از ایام متبرکه گمان می بردند از آنجا که این پادشاه مؤید حق آگاه را همواره همت والا نهمت شریعت پیدا بر رفع آثار بدعت و نفع اطوار جاهلیت مقصور و طبع حق پسند حقیقت پیوندش از رسوم و قواعد که نه بر قانون شرع و سنت باشد نفور است رفع آن بدعت مستمره که از آثار عجم و اطوار مجوس است از ضروریات دین پروری و لوازم شریعت گستره شمرده حکم فرمودند که من بعد آن رسم منقطع منسوخ باشد و بجای جشن نوروزی هر حال در ماه فرخنده رمضان که غره آن شهر کرامت بهر میدای مال مجدد از سنین این دولت میمنت قرین است و جلوس عالم آرا نیز دوم باره بر سریر اقبال و اورنگ استقلال در آن ماه خجسته نال واقع شده بچندین جهت اولیای این سلطنت ابد مدت مبارک و متبسم است جشنی پادشاهانه و بزمی خسروانه ترتیب دهند و آن جشن معهود را بعید همایون نظر متصل ساخته لوازم عیش و نشاط و مراسم شادی و انبساط عیدی که قبل ازین در نوروز بفعل می آمد در آن جشن جهان افروز

بزرور بازوی توفیق و نوک کزاک تیغ
 زدرد نقش مذهبی ز صفحه ایجاد
 چنان ز مطوت او می پرست شد هشیار
 که دست لاله بلرزید و ساغرش افتاد
 ز بیم آنکه بمستی کنند متهمش
 نهال تن بتمایل نمیدهد از باد
 رواج شرع بعهدش چنانکه در رمضان
 چمن گر آب خورد سرور را کند آزاد

امید که ایزد بیدمال و دادار هستی بخش بی زوال دین و دولت
 و شرع و سلطنت را از یمن حمایت و پاس عدالت این پادشاه
 یزدان پرست حق آگاه کامیاب رونق و رواج دارد و فیض توفیقات
 الهی و امداد روح مقدس حضرت رحالت پناهی اجر این مصاعی
 مشکور بروزگار فرخنده آثار دولت پایدارش عائد گرداناد *

شرح بعضی از عنایات و مراحم شهنشاهی که از
 جلوس میمنت عنوان عید قربان که منتهای ایام
 جشن بود نسبت بامرایی نامدار و اصیان دولت
 پایدار سمت ظهور یافته و گزارش بعضی از سوانح
 حضور لامع النور در عرض مدت جشن و سرور
 چون مدت در ماه و شانزده روز هنگامه این جشن عالم آفرین امتداد
 داشت و خدیو کام بخش کرم پرور در عرض این ایام فرخنده اثر هر روز
 ابواب بذل و عطا بر روی جهانیان می گشودند و همواره بندهای

شرب خمر و خوردن بنگ و بوزه و سائر مسکرات و مباشرت فواحش
 و زانیات منع و زجر کرده حتی المتدور از قبائح اعمال و شذائع
 افعال باز دارد بغایران ملا عوض و جبه را که سر آمد دانش و روان
 توزان ست باین خدمت سر بلند نموده بعطای خلعت نواختند
 و در عوض سالیانه اش که پانزده هزار روپیه بود منصب هزاری صد
 سوار عفايت کرده او را کامیاب عاطفت ساختند و جمعی از منصبداران
 و اعدیان برای معاونت و دستياري برفاقت او معین فرمودند که
 اگر بعضی بی باکان و خود سران از روی جهل و نادانی و شقاوت
 و خیرگی از منع و نهی او سر کشیده و دوش اطاعت و تسلیم از
 در احتسابش پیچیده بجنگ و پرخاش پیش آیند آن گروه خذلان
 پژوه را تنبیه و تادیب نماید و بحکام جمیع صوابع و اطراف
 و اکناف ممالک محروسه برلیغ گیتی مطاع صادر شد که باین دستور
 حد ابواب خبانت و منکرات و منع ارتکاب محرمات و منهیات نموده
 کما هو حق بهرام احتساب پردازند و لله الحمد که امروز بدولت دین
 پروری و میامن شریعت گسترای این پایه افزای اورنگ خلافت
 و سروری تمام مملکت فلک فسحت هندوستان و سر قاسم راحت
 این خرم بوستان از لوث نافرمانی شریعت غرا و خس و خاشاک
 بدع و اهواء پیراسته و مبری ست و معالم شرع نبوی و مآثر سنت
 مصطفوی از وصمت خلل و فتور و سمت نقصان و تصور مصیون
 و معری لمولفه

• قطعه •

زهی خدیو موفق که در مدارج حق

نهیب دولت او داد دین و ملت داد

نویسنه والا احتشام هیچ کس از امرای عظام و عمدهای سلطنت
 ابدی دوام را دستوری آن نبود رتبه مباحات یافت و به محمد امین
 خان میر بخشی خلعت و جمده هر مرصع با علاقه مروارید و بتقریب خان
 خلعت و سی هزار روپیه برسم انعام و بدلیز خان خلعت و شمشیر
 با ساز مرصع با علاقه مروارید و به عبدالرحمن بن نذر محمد خان خلعت
 و خنجر مرصع و به امیر خان خلعت و اسب و سپر و به مرتضی خان
 خلعت و جمده هر مینا کار با علاقه مروارید و یک زنجیر نیل و باصالت
 خان خلعت و اسب و جمده هر مرصع با علاقه مروارید و به اعتقاد خان
 خلعت مرحمت شد و به ناصح خان میر سامان به عنایت خلعت
 و به اضافه هزاری پانصد حواری بمنصب چهار هزار و دو هزار حواری والا
 پایگی یافته اهتمام نگارش امثله جلیله و مناشیر عالیشان که درین
 دولت اید نشان بدیوان کل و وزیر اعظم تعلق دارد یار مغرض
 گردید و منصب وزیر خان که در دکن بود به اضافه هزاری هزار حواری
 پنج هزاری سه هزار حواری مقرر شد و دانشمند خان که از اواخر زمان
 اعلی حضرت تا این هنگام در سلک گوشه نشینان انتظام داشت
 مورد انظار عاطفت پادشاهانه گشته به عطای خلعت و جمده هر مینا
 کار با علاقه مروارید و منصب چهار هزار و دو هزار حواری نوازش
 یافت و طاهر خان به مرحمت خلعت و به اضافه هزاری بمنصب پنج
 هزار و دو هزار و پانصد حواری و عابد خان به مرحمت خلعت و یک
 زنجیر نیل از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار و یک هزار حواری و آمد
 خان بخشی دوم به عنایت خلعت و شمشیر با ساز مینا کار و به اضافه
 پانصدی پانصد حواری بمنصب سه هزار و پانصدی دو هزار و

عقیدت مند و اخلاص منشان سعادت پیوند را که سزاران لطف و تردیت پادشاهانه بودند کامیاب مکارم و مواهب ساخته بقدر مایه اخلاص و پایه بندگی مراتب و مناصب می افزودند و امرا و ارکان سلطنت و عمدت های آستان خلعت نیز هر روز بنوبت ادای مراسم پیشکش و نیاز می نمودند و در هر تاریخ برخی از بندها بخدمات از جمله سر بلند گشته جمعی بصوابات و اطراف ممالک مرخص می گشتند و گروهی از اوطان و محال تیول و اقطاع خویش بعد از سلطنت رسیده دولت اندوز ملازمت اشرف میگردیدند و دیگر وقایع دولت انرا نیز درین مدت روی داد که نگارش تاریخ آن درین روز نامه مآثر اقبال ناگزیر است لکن بجهت حفظ سر رشته وقایع نگاری و ضبط ملک کلام سوانح این ایام سعادت فرجام از داستان جلوس مبارک جدا کرده تاریخ وار بر سهیل تفصیل بدین گونه گزارش میدهد بیست و چهارم ماه مبارک رمضان که روز جلوس همایون بود عنایت پادشاهانه رخشنده اختر برج عظمت تابنده گوهر درج سلطنت پادشاه زاده والا تبار محمد معظم را که در دکن بودند باز سال خلعت خاص عز اختصاص بخشید و محمد نوینان عظام امیر الامرا بعطای خلعت خاصه با چارقیب زر دوزی و جمدهر مرصع با علاقه سروازید و دو مراسم یکی بازی و ساز طلا مشمول مرحمت گردید و برخصت نوازش نوبت در ایام شرف اندوختن حضور پر نور بعد از نواختن نوبت پادشاهی بدستوری که یمین الدوله عضد الخلفه آصف خان خان مرحوم درین دولت ابد طراز بآن امتیاز داشت و غیر از آن

پیشکش بنظر کیمیا اثر رسیده انوار قبول پذیرفت و پیشکش
امیر الامرا مشتمل بر جواهر زوهر و سائر تحف و نوادر مبلغ یک
لک و سی و پنج هزار روپیه بنظر انور در آمده درجه پذیرائی یافت
و پیشکش مهابت خان صوبه دار کابل مشتمل بر یکصد امپ و دیگر
تحف و نفائس بمحل عرض رسید و همچنین دیگر امرا و بدها
پیشکش ها کشیدند و رسم نثار بجا آوردند و سید محمد علی فقیر
عادل خان و محمد ناصر حاجب قطب الملک که برای ادای مراسم
تهنیت با پیشکشها بدرگاه معالی آمده بودند جبهه سالی عتبه سپهر
رتبه گردیده بعطای خلعت تشریف امتیاز پوشیدند و آنچه آورده بودند
بمحل عرض رسانیدند پیشکش عادل خان که مشتمل بر بیست و یک
زنجیر نعل و نفائس جواهر و مرصع آلات بود بهشت لک و پنجاه هزار
روپیه و پیشکش قطب الملک از اقسام جواهر و مرصع آلات بدو لک
روپیه بها شد و درین تاریخ گنور رام سنگه و امر حقه چنداروت
و شیر سنگه و اتپور که بنابر حبیبی که در مقام خود گزارش خواهد
یافت از لشکر پادشاهزاده والا قدر عالی منزلت محمد سلطان جدا
شده بودند بجبهه سالی سده سلطنت نامیده امروز عبودیت گردیدند
(^۹) و سید محمد قنوجی و میر ابراهیم ولد میر نعمان مرحوم و شیخ
قطب و نعمت خان هریک بانعام یک هزار روپیه کامیاب نوازش
گشت) و بچفتی از نعمه سلیمان و سرود سرایان پایه سرپر گردون
مصیر که در فن خود سرآمد و بی نظیر اند برخی از حلی و حلل

پانصد سوار و نیکس الله خان بعطای خلعت و نقاره و باضافه پانصدی
 پانصد سوار بمنصب سه هزار و پانصدی دو هزار سوار و شیخ میرک
 باضافه پانصدی بمنصب سه هزاری و صد سوار سر بلقد گردیدند
 و بنجابخان و ابراهیم خان و سیف خان خلعت و یک زنجیر نیل
 و بصف شکفخان خلعت و اسب و شمشیر با سال میذا کار و بعقدت
 خان ولد امیر الامرا خلعت و جمدهر مرصع و بمالوجی دکنی
 خلعت و اسب و شمشیر و بخان عالم خلعت و جمدهر مرصع و
 بافتخار خان خلعت و علم و بالله یار خان خلعت و یک زنجیر نیل
 و بهمت خان خلعت و اسب عذایت شد و زای رگنهاته متصدی
 مهمات دیوانی ب خطاب راجگی نامور گشته بمرحمت خلعت و باضافه
 پانصدی بمنصب دو هزار و پانصدی پانصد سوار مباہی شد و صفی
 خان بخدمت بخشگیری و برخی از بندهای ایام خیر فرجام بادشاه
 زادگی و عساکر کومک دکن از تغیر مخلص خان منصوب گشته
 خلعت سرفرازی پوشیدند (و کبریت سنگه ولد راجه جیسنگه
 بمرحمت خلعت و باضافه پانصدی بمنصب دو هزار و پانصدی
 هزار و پانصد سوار سرفراز گردید) و قریب سی کس دیگر از امرای
 عظام و بندهای مدد ناک احترام بمعایت خلعت قامت مباہات
 امراختند و برخی بانزایش منصب سرفرازی اندوختند و درین روز
 جهان افروز از جانب نهال برومند گلشن جاء و جلال گوهر ارجمند
 محیط اقبال پادشاهزاده سرخ خصال محمد معظم نه هزار اشرقی عوض

و بیعت کس از امرا و منصب داران بعطای خلعت تشریف
 امتیاز پوشیدند و راجه نرسنگه کور بمعایت حربیج مرصع تارک
 مباحات افراخت و جعفر ولد آله و رد بخان که فوجدار متبر بود
 بمرحمت امپ نوازش یافته بمحال فوجداری خود مرخص شد
 (و از اصل و اضافت محمد بدیع بن خسرو بن نذر محمد خان
 بمنصب سه هزار و هفت صد سوار و دیندار خان بمنصب دو هزار
 و پانصدی هزار و دو صد سوار و نصرت خان باضافت پانصدی
 بمنصب دو هزار و هفت صد سوار و شیخ عبد القوی باضافت
 پانصدی دو صد و پنجاه سوار بمنصب دو هزار و سیصد سوار)
 و میر رحمت خان خواتی بمرحمت امپ^۱ و باضافت پانصد سوار
 بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و ملتفت خان باضافت
 پانصدی بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و فضل الله خان
 باضافت پانصدی بمنصب هزار و پانصدی سیصد سوار و از اصل
 و اضافت حکیم محمد امین شیرازی و حکیم محمد مهدی از دستان
 هر یک بمنصب هزار و پانصدی پنجاه سوار و شیخ نظام بمنصب
 هزار و پنجاه سوار مباحی گردیدند) و حید بهار بمعایت شمیر
 با ساز میذا گار و حید نصیر الدین بمرحمت علم نوازش یافتند
 و پیشکش قاسم خان مشتمل بر دو زنجیر نیک و سه سر امپ

(۶ ن) و پانزده کس از عمدهای آستان سپهر مدار باضافت
 منصب از ذات و سوار مطرح انوار التفات شهنشا روزگار گردیدند
 پیشکش الخ

عطا گردید و بغیر فرقه که نام برده شد به بهیاری از منصبداران و برق اندازان و گرز برداران و یساوان و بجمیع ارباب نغمه و سرود از خلعت خانه جود و احسان پادشاهی تشریفات گوناگون و خلعتهای رنگارنگ مرحمت شد و شب هنگام هنگام چرافان گذار دریا که بموجب حکم اشرف باهتمام امرای عظام هر انجام یافته بود فروغ انزای انجمن عشرت و شادمانی گشته شب تیره را چهره بهم چشمی روز روشن برافروخت و روشنای چهره را دل از تاب آتش غیرت سوخت از بس پرتو شمعهای خورشید تاب که بر آئینه بلورین آب می تافت چرخ میما بگون را دل از هوس آب گردید و ماه شب گرد بحکم آنکه در جذب انوار آن لیلۃ القدر عشرت مانند چراغ پیش آفتاب پرتو نداشت در نقاب خفا احتجاب گزید پرتو انوار عیش و نشاط بخت حیات شب چون روز طالع مقبلان روشن گشت و از گلریزی شمع و چراغ سطح دریا نمودار صحن چمن و ماحت گلشن شد و کشتیهایی که گماشتهای امرا بفرمان همایون بر آنها چوب بندی بطرحهای غریب کرده چراغان نموده بودند با ساز و نقاره و کرنا و فانوسهای رنگین بدیع آئین هر یک چون چهره مکتوب که با چراغ انجم و قندیل ماه و مهر بسیر و گردش در آید بر روی آب جلوه گر شده بظر غریب تماشاگران گردید روز دیگر که بیست و پنجم بود بدمنور روز پیش انجمن نشاط مرتب گشته پرتو مراحم شاهشاهانه چهره پیرای حال جهانیان شد و درین روز فرخنده قریب یکصد

و ماه بیگ خان و عاقل خان که در دکن بودند هر یک از اصل
و اضافه بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار مباحی گردید و
غیاث الدین ولد احلام خان مرحوم از کومکبان دکن بخطاب
خانی مریددی یافته خدمت بخشیدگرمی صوبه ادرنگ آباد از
تغییر میر ابو الحسن باو تفویض یافت و علی خان ولد میر صومی
مازندرانی بخطاب تشریف خانی و زاهد بیگ ترکمن از کومکبان
تهته بخطاب زاهد خانی کامیاب عزت گشتند و از اصل
و اضافه افتخار ولد فاخر خان بمنصب هزار و صد سوار و احمد
بیگ نجم ثانی بمنصب هزار و صد سوار سرافرازی یافتند و ملج
این ماه مبارک اثر می هزار روپیه بزمه اتقیا و صالحین و ارباب
احتیاق و محتاجین بوساطت صدر الصدور مرحمت گشته برکات
منوبات آن ضمیمه ذخائر حسنات و میامن توفیقات شهنشاه حق
آگاه یزدان پرست گردید و روز مبارک یک شنبه موانق غره ماه
تیر مقدم فرخنده عیدنظر معزت پیراست خاطر جهانیان گشته آئین
عشرت و خوشدلی تازه شد و هنگامه بهجت و گرمی از نور رونق
و گرمی پذیرفت خلایق را از اتفاق این عید مسعود در ایام این
جشن نشاط آمود معزت بر معزت نرود و شاهد معنی نور علی نور
در نظر اهل بصیرت جلوه ظهور نمود و شهنشاه دین پرور شریعت
گستر که بادای فرض صیام و دیگر عبادات مستونته آن ماه متبرک
لازم الاحترام به نیروی توفیق آسمانی و قوت تائید ربانی قیام
نموده بودند قرین حشمت و جاه بعیدگاه توجه فرمودند و نماز عید
بجماعت گذارده اواسط روز بهم غذائی اقبال و جمادات معاونت نمود

عراقی و ترکی بنظر انور گذشته رتبه قبول یافت و محمد امین خان میر بخشی و دلیر خان و اصالت خان و مرتضی خان و امیر خان و اسد خان (۲) و فیض الله خان (۳) و جمعی دیگر از امرای عظام و عمده های بارگاه سپهر احترام پیشکشها از نفائس جواهر و دیگر رغائب و نوادر گذرانیدند و امیر الامرأ دیگر باره پیشکشی از جواهر مرصع آلات گذرانید و ظفر خان و فاخر خان چون از منصب معزول شده در ملک دعاگویان دولت قاهره انتظام یافته بودند نخستین بسالیانۀ چهل هزار روبیه و دویمین بسالیانۀ سی هزار روبیه کامیاب مراجع پادشاهانه گشتند و غضنفر خان نوجدار میان دو آب چون نوجداری موضع دون ضمیمۀ خدمت شده بود منصبش باضافۀ پانصد سوار دو هزار و پانصد سوار مقرر گردید چون درین هنگام بعرض اشرف رسید که مغول خان حارس قلعۀ ارک کابل و دیعت حیات مستعار سپردۀ سعادت خان که حراست حصار شهر کابل باو مفوض بود بمحارست قلعۀ ارک معین گشته بغضایت ارسال خلعت مر بلند شد و محافظت قلعۀ شهر از تغیر او بفتح الله خان که از کومکبان آن صوبه بود تفویض یافت و عاطفت پادشاهانه او را بعطای خلعت و باضافۀ پانصدی بمنصب دوهزار و پانصد سوار نوازش فرمود (۴) و منصب رعایت خان که بنوجداری سیستان از تغیر محمد صالح ترخان منصوب شده بود باضافۀ هفت صد سوار هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار دو امپه و سه امپه مقرر گشت

همیمن گذاشته شمع کافوری برافروختند تو گفتی اُستاد صلح مصلحت
 فقره نام آب را بخط شعاعی آفتاب جدول کشیده بود با در گذار
 همیشه بهار خلد از لب جویبار نصیم گلهای آتشین دمیده چون
 هوای دلکشای آن سرا بهتان اقبال ملایم طبع اقدس افتاد روز
 دیگر نیز آنجا بمطابق اندیسات گسترده بهجت اندوز بودند و بهتجم قرین
 سعادت از آنجا عزم معارفت بشهر فرمودند و نخست از باغ سایه
 توجه بشکارگاه انگنده نشاط اندوز میدید نوله کار شدند و از آنجا مراجعت
 کرده اواخر روز داخل قلعه مبارک گردیدند درین ایام دایره خان
 رخصت جاگیر یافته بمرحمت ده احباب عراقی و سی احباب ترکی
 سر بلند شد و غضنفر خان فوجدار میان دو آب بهذات یک زنجیر
 نیل مشمول عاطفت گشته بمحال فوجداري خود مرخص شد
 و پیشکش جعفر الدوله فوجدار متبرعا و برد بخان دوزنجیر نیل یکی
 از آن جمله با حال فقره و بیعت و ده مراب عربی و عراقی
 و ترکی و پیشکش عابد خان مشتمل بر اسپان ترکی و شتران
 بختی و دیگر نفایس توران و پیشکش شیخ عبد الکریم تهنائیسری
 متصدی مهمات چکله مهرند از قسم جواهر و مرصع آلات و یک
 زنجیر نیل پیشکش هزبر خان بلظر اکسیر اثر رسیده پایه قبول
 یافت و انتخاب خان و خواجه عبد الوهاب ده بیدی و چندی
 دیگر از عمد ها در خور حال پیش کشها گذرانیده و جگت
 سنگه دان مکند سنگه هاده از وطن رسیده جبهه سای سده
 سیده گردید و بمطای خلعت و دهکده کی مرصع کامیاب
 نوازش شد و سردار خان که در سالک کومکیان صوبه کجرات منظم

و بعد از مراجعت حریر آزادی دولت و کهرانی گشته ایواب کام
بخشی و کرم پروزی بر روی جهانیان گشودند و درین روز خجسته
دانشمند خان و فاضل خان و طاهر خان و چند دیگر از عمدها
هریک پیشکش از جواهر و مرصع آلات بنظر قدسی انوار در آورد و
راجه رایسنکه راتهور و چندی دیگر از عمدها در خور حال پیشکشها
گذرانیدند و عاطفت بادشاهانه طاهر خان و کبیرت سنگه واد راجه
جیسنگه و عبد الله خان سرانی را هر کدام بمرحمت جمدهر مرصع
بانگه مرورید و دیندار خان را بمطای جمدهر میثاکار نوازش نمود
و عزازار خان از اصل و اضافه بمقصب هزاری سه صد و پنجاه سوار
و محمد شریف بکول بخطاب شریف خانی سر بلندی یافتند و
چون شب در رسید چراغانی که هوشدار خان در آن روی دریا سحازی
عمارت فیض آساس غسل خانه بر روی زمین از شمع ترتیب داده
بود مسرت افزایی خاطر نظارگیان گشته پسند طبع اقدس انتاد و روز
دیگر جمعی از امرا و عمدهای بارگاه در خور حال پیشکشها گذرانیدند
و پنجاه و پنج کس از بندهای آستان خلانت بعنایت خلعت
مباحی گردیدند و شهبگاه بفرمان فرمانروائی ایام دیگر باره چراغان
گشتیها بدستوری که قبل ازین شده بود هنگامه آرای انجمن عشرت
گردید حور شوال هوای گلگشت باغ و بستان از بهارستان خاطر
ملکوت ناظر شهشاه جهان سر بر زده باغ آباد خجسته بنیاد توجه
نمودند و در اقلای راه نشاط شکر گشته یک نیده کار بتفنگ مید کردند
و شب دران گلشن سرای دولت بسر برده در طرف شاه نهر را
چراغان فرمودند بموجب حکم والا بر طرزی آن نهر فیض بهر لکنهای

ارمال خلعت هريلد گشتند و دانشمند خان بعطای جمدهر
 ميذا کار باعلاقه مرواريد و کنور رای سنگه بمنایت خلعت و راجه
 رای سنگه راتهور بمرحمت گوشواره مرواريد نوازش يافتند و
 ميد بهار بخطاب شجاعت خانی و انعام پنج هزار روپيه سرفراز
 گشت و چون بعرض اشرف رسيد که بزرگ خانم کوچ ظفرخان
 که صبيحه سيف خان مرحوم از بطن عفت نقاب ملکه بانوبیغم
 بدت غفران پناه يمين الدوله آصفخان بود جهان گرزان را پدرود
 نمود عنایت بادشاهانه ظفرخان و عنایت خان پسرش را بعطای
 خلعت از لباس کدورت بر آورد و ميد اشرف ملازم عادل خان و
 مترعین بنديله و جمعی کثیر از بند های آستان خلعت تشریف
 مرحمت پوشيدند و چون متصدیان توخانه بفرمان همایون بجهت
 این جشن فرخنده انواع ادوات آتش بازبهای غریب دلفریب
 سامان نموده روزی عمارت دولت بنیان غسل خانه برکنار دریا
 چیده بودند حضرت شهنشاهی بعد فراغ از نماز مغرب در سمت
 شرقی ایوان غسل خانه که جانب دریاست سربر آرای گشته بنگاه
 کرم متوجه آتش امروز گرمی آن هنگامه دل پذیر شدند ترا کم ابر
 دود سپهری دیگر بر روی هوا آشکار کرد و از کثرت شراره خیل متاره
 درو نموده شد برق آتش بدامن سیه خیمه افلاک رسيد و از خروش
 صدای باروت آثار نهیب رعد هويدا گردید فروغ انوار مهتابی کرد
 خاک را چون جرم قمر منور کرد و سطح مرآت الصفا آب را آئینه
 رخسار ماه انوار گردانید توگفتی ماه نخشب از جیب شب سربر
 زده یا شام تیره روز را صبح معادت از افق طالع دمیده هر تیر

بود بعنایت یک زنجیر فیل سرفرازی یافت و از اصل و اضافه
 آمد کاشی بمنصب هزاری شش صد سوار و آقا یوسف بمنصب
 هزاری پانصد سوار و سید مسعود بارهه بمهرمت شمشیر یا ساز طلا
 و داور داد فوجدار اٹک و حکیم صالح شیرازی هر یک بعطای ماله
 نیل پلنگ حمله بخطاب ازملان خانی و عبدالرحیم ولد اسلام خان
 بخطاب خانی و سی کس از بندها بعنایت خلعت و چندی باضافه
 مناصب مباحی گشتند و درین هنگام از وقائع صوبه بنگاله معروض
 بارگاه جاد و جلال گردید که محمد قاسم مخاطب باهتمام خان که
 دیوان لشکر بنگاله و داروغه توپ خانه آن جیش نیدوزی بود در
 محاربه و پیگار نا شجاع بجوهر مردی و دلوری نقد جان نثار
 کرده مرغ روئی جاوید اندوخت چنانچه شرح این مقدمه بعد
 ازین در طی نگارش سوانح شرق روم رقم زده کلک حقایق نگار
 خواهد گردید گنبدی خدیو بنده پرور عاطفت گستر پرور و انفات
 بحال باز ماندهای او انگنده انها را بوظائف عنایت و شرائف
 رعایت نوازش فرمودند سیزدهم ماه مذکور که مطابق
 سیزدهم ماه تیر بود جشن فرخنده عید گلابی بآنین معهود
 مرتب گشت بادشاهزاده کامگار نامدار عالی قدر خجسته شیم
 محمد اعظم و نویندگان عظام و امرای والا مقام بدستور مقرر
 صراحی های سرور و مینگار پرگلاب و عرق فتنه و بهار گذرانیده
 سرت افزای طبع مبارک خدیو روزگار گردید و جمعی از عمددهای
 بارگاه سلطنت پیشکشها کشید درین ایام مهاراجه جهونیت
 سنگه صوبه دار احمد آباد و قاسم خان فوجدار مراد آباد بعنایت

در صید خاطر ایشان میکوشید فریفته شده برخی خیالات و امور
وهمیه نیز علاوه آن گردیده بخت و هفتم شهر رمضان که جلوس
همایون بر سریر سلطنت روز افزون در بخت و چهارم آن روی داد
با چندی از نوکران عمده خود بر کشتی نشسته از دریای گنگ
عبور نمودند و بعزم موافقت و مراقبت بشجاع پیوسته طریق
مخالفت پیمودند و از منوج این حادثه لشکری که در رکن آن
والا گهر معین بود بهم برآمده کمال اختلال بحال حیدر ظفر پناه راه
یافت و معظم خان بمجرد آگاهی بر منوج این حادثه از سوتی
بایلنار خود را بمعسكر شاهزاده رسانیده بتدارک این فتور و ضبط و
نسق لشکر منصور پرداخت حضرت شاهنشاهی را از وقوع این قضیه
مکروه که چشم زخم این دولت آسمان شکوه بود خاطر مقدس غبار
مالت پذیرفته جرآن سافحه و حل آن معضله را بطایف عمن و
امداد ایزد کار ساز که همواره کلم بردار این ماطنت جاوید طراز است
حواله فرمودند و بمعظم خان یولیع رفت که بمظاهرت بخت
نیروزی مند و نیرنگسازی اقبال ابد پیوند مستظهر بوده سر رشته
ثبات و استقلال از کف نگذارد و انواع بحر امواج را گردآوری نموده
همت بر انصرام آن مهم گمارد که عنقریب پس از انقضای ایام جشن
جهان بدرائی و فراخ از نظم و نسق مهمات سلطنت و جهان کشائی
ریات عالیات نیز از مرکز خلافت بدانصوب نهضت خواهند گزید
و تفصیل این وقائع و سرانجام این احوال در مقام خود مبین و
و مشروح صحت گزارش خواهد پذیرفت •

هوانی که موی آسمان می‌رفت هنگام برگشتن صد عقد پروین
بر روی هوا می گسیخت و دامن دامن اختر شب تاب و خرمن
خرمن کوکب فروزان ازان می‌ریخت حاصل که از آندم که پیرگردون
از برق و تیر شهاب سوگرم شغل آتش بازیست چنین هنگامه دل
افروزی بیاد ندارد •

وصول خبر مخالفت بادشاهزاده

والا تبار محمد سلطان در بنگاله

از سوانح نا ملائم که درین ایام بحسب نیرنگیهای تقدیر
روی داده سرمایه کدورت خواطر اولیای دولت و اصفیای سلطنت
گردید آنکه در خلال این جشن عالم افروز که جهان لبریز عشرت
و نشاط و جهانیان کلمیاب طرب و انبساط بودند از وقایع بنگاله بمسامع
حقایق مجامع رسید که بادشاه زاده بلند قدر عالی نژاد محمد
سلطان که با زبده نوینیان معظم خان و عساکر کیهان سدان چنانچه
سبق ذکر یافته باستیصال ناشجاع فتنه مگال معین بودند در حالتی
که خان مذکور باقتضای مصلحت با بعضی از جیش قاهره چهارده
کرده پیشتر از اکبر نگر در موضع موتی اقامت گزیده مشغول دفع
اعدای بود و آن بادشاه زاده دلا کهر در اکبر نگر با برخی از افواج
نصرت اثر این طرب دریای گنگ در مقابل جیش مخالف فنزل
داشتند با کمال جوهر دانش و هوش مندی و سرمایه علو فطرت و
شکوه مرتلندی از آنجا که خامیهای جوانیست بافسون فریب
ناشجاع ادبار نصیب که نهانی بار سال رحل و رسائل دام تنویر گسترده

و فرصت دهوی همسری و اندازی دهد از بدائع شواهد صدق این
مقال درین اوقات خجسته قال گرفتاری دارا پیشکوه رسیده بخت
برگشته اختر امت در موضع دادر بحسن سعی جیون زمینداران
بوم و برتیبین این کلام و تفصیل این مقدمه دولت پدرا از آغاز تا
انجام آنکه آن بد عاقبت تیره ایام بعد از جنگ اجمیر و هزیمت
یافتن از موکب عالم گیر یکباره سلک جمیعتش از هم گسسته و
هشت همت و شوکتش شکسته پریشان حال و بی پروا بال بصوب
گجرات رهگرای وادی آوارگی و نکال گردید که شاید دران حدود
چند روز بجز حال پراختلال خود پراخته کار خویش را چاره و
تدبیری اندیشد و درین رجوع با او از عمدها و سرداران همین
فبروز میدوئی بود با ده دوازده سوار غارت زده بی سامان و اگرچه
دران روز که شب هنگام آن هزیمت یافت بغایر احتیاط و پیش
بینی اهل حرم خود را بر عمارت های فیلق سوار کرده با خزانه و طلا
آلات و نقره آلات و کارخانهای ضروری که بر فیلق و شتران و اسبها
بار بود از اواسط روز بر کنار تالاب اناساگر دور از جنگ گاه باز داشته
بود و جوقی از سوار و پیاده با آنها گذاشته که اگر شکست روی دهد
خود را بآن ها رسانیده بجمعیت و سامان راه فرار سپارد لیکن در آن
وقت از غایت رمب و دهشت و خوف و وحشت خبری از آن ها
نگرفت و بیدج خبر هیچ کس ملتفت نگشته از طرفی بدر وقت
و خواجه معقول خواجه حرای معتمد قدیمی او که ناظر حرمش
بود چون مشاهده آثار شکست و برهم خوردگی لشکر نکبت اثر او
گرفته دید که عساکر قاهره بادشاهی غلبه و استیلا یافته بلشکر گاه

دستگیر شدن بیشکوه ادبار پزوه بسعی کار

کنان قضا و قدر در دست جیون زمیندار دادار

سبحان الله اقبال خصم افکن دشمن شکار خدیو جهان را طرّفه
خاصیتی است که صید از دام جسته ارباب نیروی تکاپوی گریز از چنگ
صیاد قضا ایمن نیست و نخبچیرم خوردند او را بپایمردی محرانوردی
و دشت پیمائی رهائی از گمگند بلا ممکن فی زخمی تیغ ابدار
صوتش اگر چون مرغ نیم بممل گمی چند پدای اضطراب بهر طرف
پوید آخر از پا در آید و هزیمت خوردند جیش مطوتش اگر چند
روز از جهان پرفریب و مهیو غدار فرصت یافته راه چاره جوئی سپرد
عاقبت در بواهی ادبار پای اسیدش بسنگ ناکمی بر آید همانا
روزگار با این دولت پایدار در ازل عهد بسته که تا دشمنان بد فرجام
اعدای تیره سر انجام را سر بطوق گرفتاری نیارد سر آرایش و ارام
نخارد و تا مدعیان باطل ستیز و محال جوان فتنه انگیز را دست
بسته بدست قهرمان جلال این بهین مظهر اقبال نسپارد دست از
کوشش و اهتمام بر ندارد آری سعادت مندی را که ایزد توانا از
خلق جهان برگزیده بر تنه واقعی طالب خویش سر بلند می دهد و ذات
قدسی خصالش را بتشبییه ذات بیهمال خویش رنبد ارجمندی
بخشد حاجت حرم و حشمتش کی فبار آلود نقص شراکت اغیار
پسندد و رخنه گران مملکتش را کجا مجال انصاف و فتنه سازی

عافیت قصد داخل شدن شهر کند اورا راه ندهند بنابرین مردار
 خان ازبندهای بادشاهی که از قدیم الایام در ملک کومکیان آنصوبه
 انتظام داشت از سعادت منشی و نیک سرافجامی بادای حق عبودیت
 و خدمت گذاری موقوف شد و باجمعی متفق و هم دامتان گشته حید
 احمد برادر سید جلال بخاری را که دارا پیشکوه حاکم کجرات کرده بود
 دستگیر نموده مقید ساخت و با استحکام قلعه و بندبست شهر
 پرداخته آماده ممانعت و مدانعت گردید دارا پیشکوه بعد از اطلاع
 برین معنی از تصرف شهر طمع بر گرفته به برگشتن گری که هشت
 گروهی کجراتست رفت و آن جا با کنجی کولی التجا برده ازو
 اعانت و امداد خواست کنجی با اتباع خود همراه شده اورا بحدود
 ولایت کچه برسانید و ازان جا مراجعت نمود و در انهای این احوال
 گل محمد نام یکی از نوکرانش که او را فوجدار بندر سورت کرده بود
 با پنجاه سوار و دو صد پداده بندوتچی باو ملحق گشته همراه شد و
 چون بکچه رسید راجه آنجا که هنگام آمدن او بکجرات مسامت بعیدی
 باستقبال بر آمده انواع خدمت و همراهی بظهور رسانیده بود چنانچه
 سابق ذکر یافت دختر خود نامزد پسرش کرده این نوبت در کمال
 بیگانگی پیش آمد و باو برخورد لهذا بیش از دو روز آنجا توقف نکرده
 بعزم حدود بهکمر روانه پیش شد و چون بکنار دریای سند رسید فیروز
 میواتی که از بهبود کار آن تیره روزگار نومید گشته بوی خیر از اوضاعش
 نمی شنید و حیدای فرخی و بهروزی در ناصبه احوالش نمی دید
 از عاقبت بینی و مضحکت گزینی دل از همراهی او بر گرفته با
 همراهان خود راه مفارقت پیمود و از نیک اختر و سعادت یاری

او را بختند و بقتل و غارت پرده‌آخته نزدیک بنالاب رسیدند و از آن
 تیره بخت هزیمت نصیب خبری نرهمید فرار او را متیقن شد
 و پرده‌گدانش را از آن آشوب گاه فتنه بصمت کوهستان کشید و از میان
 کوه و دره راهی سر کرده دوازده فیل که زوجه و صبیحه و سایر عورتش
 در عماری ها بر آن فیالان حوار بودند پرده داری ظلمت شب بصد
 کوشش و تعب با معدودی از خواجه سرایان و پیداهای بدر برد و
 جمعی که بحراست آنها گذاشته بود متفرق شده هیچ کس همراهی
 نکرد بلکه نخست همان رافعه طلبان آشوب جو در آن تاریکی برزفرهم
 آمده بودند بتاراج پرده‌آخته دست جعارت بذهب و غارت برآوردند
 چنانچه قطارهای اشتران را که اشرافی برانها بار بود راجهوتان که
 بمحافظت آنان گماشته بود و در نواحی اجمیر وطن داشتند پیش
 انداخته بمجاوب ارطان خود شتافتند حاصل که از خزانه و اسباب
 و کارخانجات و دواب هیچ باو نرسید و اکثر بتاراج حادثات رفت و آن
 و خیم العاقبت و اهل حرش که تمام آن شب و روز دیگر هر یک
 از طریق راهی فرار سپرده بودند و آخر روز بعد از هشت پاس
 یا یکدیگر ملحق شدند و بعد از ساعتی توقف دیگر باره بهمان
 سرعت و مراسمی روان گردیده سرگشته و حیران و غارت زده و
 پیریشان کامی بفا کاسی میزدند القصه آن رمیده بخت تیره روزگار
 پدای مردی فرار در عرض هشت نه روز بنواحی کجرات رسید و
 چون اسرا و کومکبان آنصوبه بعد از اجتماع خبر شکست قطع علاقه
 آمید ازو کرده دل بدولت خواهی خدیو جهان نهاده بودند و باخود
 قرار این معنی داده که اگر آن اداره کشور دولت و رانده اقلیم

همی زنت شادان و دامن کشان • کشیده فضا تیغ کین بر فسان
 القصه طالع بدشگون و بخت سیه روزگار غلار ادبارش گرفته محدود وطن
 ملک جیون که مہبط کوکب آسمان و آخرین منزل اقبال او بود رسا فید
 و چون پیشتر رقیمة مشعر بآمدن خود بآن صوب نوشته بود و او را
 ازین معنی اطلاع داده ملک جیون ایوب نام افغانی برعم استقامت
 فرستاد و در حالتی که دارا بدشکوه داخل حدود زمینداري او شد
 ایوب مذکور رسیده همراه گردید چون بیک گروهی وطن ملک
 جیون رسید ملک برآمده باو ملاقی گشت و درین وقت هلاک داخل
 وطن او نشده بود زوجة آن خسروان مآل که بعد از فرار اجمبر عارضة
 سل بہمرسانیده درین مدت بیمار بود و روز بروز کوفتش می افزود
 مرحلہ همتی طی کرده بسر منزل فدا پیوست دارا بی شکوه را
 از حدوث این سانحه کمال اندوه و ملال دعت داده جزع و بیقابی
 بسیار نمود و ماتم زده و سوگوار نعرش او بر داشته بوطن ملک جیون
 آورد و چون آن عورت وصیت کرده بود که نعش او را بہہندوستان
 فرستد بعد از دو روز خواجه معقول ناظر را همراه تابوتش کرده
 روانہ ہندوستان نمود کہ بلمہور آورده در مقبرہ زیدۃ المالکین میان
 میر کہ آن بطلان پژوہ تہمت سریدی او بر خود بسته بود مدفون
 سازد و چون درین اوقات او را اختلافی در رای و فتوری در شعور
 روی داده و سررشتہ تدبیر ناقص از کفش رفته این معنی علاوہ
 بیدانشی فطری و باطل اندیشی ذاتی او شده بود اعتماد بر اظہار
 اخلاص و هواخواہی ملک جیون کردہ حزم و درویشی را کار نہ بہست
 گل محمد نوکر خود را کہ جوانی مہاہی کار آمدنی بود با قریب

عازم اسلام درگاه خلائق پناه گردید و آن سیه روز فتنه اندوز از دریای
هند گذشته بولایت چاند خان رسید آن گروه بار بمخالفت پیش
آمده دمت بغارت و رهنبری کشوند و در مدد گرفتن او نیز بودند
چون هنوز جمعی با او مانده بودند بجنگ و کوشش بسیار از جنگ
آنها رهائی یافته بولایت مکه میان رفت و میرزای مکه که سرخیل
آن قوم و مرزبان آن حدرد بود او را استقبال کرده بوطن خود که از آنجا
تا قندهار ده دو ازده منزل است برد و از راه موافقت پیش آمده
قدومش را با احترام تلقی نمود و اظهار اخلاص و هواخواهی و تقبل
امداد و همراهی کرده متعهد گشت که بدرقه کرده او را بسرحد
قندهار رساند از آنجا که آن رسیده بخت بی دولت را ایام مهلت
ملقضی گردیده روزگار حیاتش بسرحد انتها رسیده بود و کارکنان
تقدیر بمقتضای مصلحت نظام کل اجباب گرفتاری و مواد
نگونساری او آماده کرده بودند قبول این معنی ندمود بظاہر سابقه
مهرمنی که باملک جیون زمیندار دادار داشت گمان موافقت
و هواخواهی بار برده بموجب مضمون • مصرع •

مید را چون اجل آید سوی مید رود • روی عزیمت بسرحد دادار
نهان باین خیال خام که روزی چند اینجا از محنت سفر و تعب راه
آسوده شده بدرقه امداد و همراهی از خود را بقندهار رساند • نظم •
اجل راه سرگرد و افتاد پیش • کسان سوی دام نفاذید خویش
تماشائیان قضا و قدر • بر آورده از روزن غیب حر

آن تربیت کرده ایزدی و دست پرورده سعادت مریدی است که نه از
 وقوع صواب امور و شدائد مهمات آثار دلالتگی و ملال بر چهره و قار
 آن حضرت ظاهر میشود و نه از حدوث مقدمات طرب بخش مسرت
 فزا امارات فوج و شادمانی و علامات بهاشت و کامرانی در بشره
 همایون مشاهده میگردد از وصول اینخبر بهجت پیرا و مرده عشرت
 آما از جا در نیامده از کمال حوصالت خدا داد و منانت و وقار ذات
 قدسی نزار مورد نشاط و مغلوب اینساعت نگشتند و به تکرار و تذکار آن
 زیاده توجهی نفرمودند چنانچه حکم بنواختن شادیانه نیز صادر نگردید
 تا آنکه بعد از چند روز دیگر که خبر رسیدن بهادر خان بدادر و بدست
 آوردن آن باطل پزوه فتنه گر رحید بنابر مصلحت اعلام عامه خلایق
 که بعضی از آنها را در وقوع این معنی شائبه شکی مانده بود باشاره
 والا شادیانه اقبال بنوازش آمد باجمعه بهادر خان بعد از وصول
 نوشته ملک جیون از جای که بود ایلغار کرده خود را بدادر رسانید
 و آن خسران پزوه را با سپهر بدشکوه بقید ضبط و تصرف آورد و
 ملک جیون را همراه گرفته با راجه جیسنگه و سائر جنود نیروزی بر
 جناح سرعت روانه بهکهر شد و عمقریب سرانجام حال آن بد فرجام
 درین سعادت نامه بدائع ارقام گزارش یافته دیده وران هوشمند
 از آن کامیاب عبرت و آذهی خواهند گردید اکنون کلاک حقایق نگار
 سوانح حضور لامع النور رتبه تنده وقائع ایام جشن جلوس مبارک
 را از جایی که گذاشته بود بر صفحه بیان مرقوم میسازد بیست و دوم
 شوال سید محمدعلی حاجب بلچاپوری از جانب عادل خان یکهقد
 مروارید و یک انگشتری الماس که زیاده از پنجاه هزار روپیه ارزش

هفتاد سوار خوب که بنیر ازان لشکر و سپاهی دیگر نداشت و با مستظهار
 همراهی آن معدود تا اینجا رسیده بود همراه قعش زن کرد و خود
 با چند تنی از خواجه سربازان و خدمتگاران آنجا مانده قرار داد که چند
 روز دیگر اقامت نموده از مائمه برآید و بعد ازان متوجه قندهار شود
 چون ملک جیون از کار روانی و مصلحت شناسی صلاح کار خویش
 در دستگیر ساختن آن قنده اندوز فساد اندیش دیده بود و بدیقین
 میدانست که اگر او را از محال زمینداری خود راه دهد و در رفتن
 قندهار امداد و همراهی نماید عنقریب دستخوش نائره قهر و غضب
 و مورد باز پرس و عتاب خسرو مالک رقاب خواهد گردید لهذا انتهاز
 فرصت نموده صبح بیست و نهم ماه مبارک رمضان این حال که دارا
 بیشکوه از اینجا کوچ کرده داعیه سمت قندهار داشت با اتباع و مردم
 خود بر سر راه او آمد و آن تیره اختر بر گشته بخت را با سپهر
 بیشکوه پسرش دستگیر نموده و حقیقت حال بابا در خان و راجه
 جیونگه که با انواع قاهره بادشاهی راه تعاقب آن بد عاقبت می
 میردند و درین وقت بآن حدود نزدیک رسیده بودند و همچنین
 بباقر خان فوجدار بهکمر نکاشت باقر خان بمحیره ورود نوشته ملک
 جیون این مقدمه را بدرگاه خلائق پناه عرض داشت نموده با
 رقیقه ملک جیون مصحوب مسرعان بجذاب والای خلافت فرستاد
 و این مؤده دولت انزایی بیست و یکم ماه فرخنده شوال بمسامع جاه
 و جلال رسید حضرت شهنشاهی بعد از مطالعه عرضداشت باقر خان
 و نوشته ملک جیون بظاهر اینخبر صیمنت اثر مامعه افروز
 ایستادهای پایه اوزنگ اقبال گردیدند لیکن از اینجا که شیمه قدیمه

حکیم محمد حسین گیلانی فرمان مرحمت عنوان با خلعت خاص
 و جمدهر مرصع با علاقه مروارید و دهکده کی الماس گرانبها برای
 سرفرازی عادلخان مرسل شد و فرمان عاطقت نشان با خلعت
 خاص و جمدهر مرصع با علاقه مروارید برای قطب الملک ارسال
 یافت و بیست کس از امرای دکنی تشریف بعفایت پوشیده با آن
 عمده نوئیان مرخص گردیدند و یولیع عاطقت پندرا بقام قره باصره
 سلطنت و اقبال پادشاه زاده محمد معظم طفرای نفاذ یافت که
 پس از رسیدن امیرالامرا با وزیر خان که در خدمت آن بادشاهزاده
 عالیقدر کامکار بود متوجه کعبه حضور گردند و مرحمت پادشاهانه
 سرپیچ مرصع گرانبها برای آن دره التاج خلعت و جهانپائی
 و خلعت خاصه جهت وزیر خان مرسل گردانید و از امرای
 کوهی دکن راجه رایسنگه سیسودیه و سرامراز خان و خان زمان
 و چهل کس دیگر از عسدهای آن صوبه بعفایت ارسال خلعت
 قامت امتیاز افراختند و درین هنگام فیروز میوائی از نوکران
 بیشکوه که چنانچه مذکور شد در کفار آب سند ازر جدا شده
 بود برهبری سعادت بدرلت آستان بوس رسیده ظلمت زدای اختر
 طالع گردید و بعفایت خلعت و شمشیر و منصب هزار و پانصدی
 پادصد سوار مشمول نوازش یافت بیست و پنجم چون روز وزن
 ششم سال شمسی از عمر گرامی تازه نهال ریاض سعادت و بخت
 مندی نوگل حدیقه دولت و سریندی شاهزاده و انتران خجسته
 شیم محمد اعظم بود آن پادشاه زاده گران قدر بعفایت سرپیچ مرصع
 و خنجر خاصه با علاقه مروارید و پنج سراسب از طویلۀ خاصه

داشت برسم پیشکش گذرانید و تقریر بخان العالی که بدره هزار روپیه
 قیمت باشد با سه اسب عراقی پیشکش نمود و روز دیگر جمع غمروالد
 اله و دود بخان از منتهرا رسیده احرار دولت ملازمت نمود و بمرحمت
 خلعت مبداهی شد و درین ایام رای عالم آرا اقتضای آن کرده بود
 که گوهر درج ششم اختر برج عظمت بادشاهزاده والا نژاد فرخنده
 شیم محمد معظم را که مدتی از شرف ملازمت کیمیا سعادت محروم
 بودند از دولت آباد فیض بنیاد پدایه سرور گردون مصیر طلب فرموده
 یکچند آن والا تبار سعادت پیوند را در پیشگاه عز وجلال کاصیاب دولت
 حضور و بهره مند سعادت خدمت لامع النور دارند لهذا زبده امرای
 عظام امیر الامرا را از تغییر آن غره ناصیه ششم و بختیاری بصوبه
 داری دکن سر بلند ساختند و بیست و چهارم ماه مذکور او را بعزایت
 خلعت خاص و خنجر خاصه باعلاقه مروراید و پدر با ساز مرصع و
 ماده فیل و بیست اسب از انجمله ده راس عربی و عراقی یکی
 با ساز ظلا مشمول مراحم گوناگون ساخته مرخص فرمودند و عقیدت
 خان مهین پسر خان مذکور بمرحمت خلعت و اسب عراقی با ساز
 طلا و ابوالفتح و بزرگ امید دو پسر دیگرش هر یک بمرحمت جوده
 میفاکار باعلاقه مروراید مبداهی شده با پدر مرخص گشتند و
 حکم والا صادر شد که عقیدت خان از تغییر مائل خان بحراست قلعه
 ارک دولت آباد قیام نماید و خان مذکور به پیشگاه حضور آید و سید
 محمد علی سفیر عادلخان بعطای خلعت و انعام پنج هزار روپیه
 و محمد ناصر حاجب قطب الملک بعزایت خلعت و اسب عراقی و
 انعام پنج هزار روپیه مرورازگشته رخصت انصراف یافتند و مصحوب

بر اینکه بعد از اجتماع خبرگرفتاری دارا بیشکوه با راجه جیصنگه و
 سائر انواج قاهره نهم شوال از نواحی بهکهر گذشته باوجود شدت
 حرارت هوا و بادهای سموم جانگزا که در آنحدود میوزد هرروز مصافحت
 بعیدي طی کرده خود را بدادر رسانیده است و دارا بیشکوه را بدست
 آورده متوجه حضور پرنور گردیده بعد از وصول این عرضه داشت
 منشور مرحمت و نوازش بنام راجه و خان مذکور شرف صدور یافته
 با خلعت خاص جهت هر دو مرسل گشت و درین ایام عاطفت
 خسروانه معظم خان و سائر امرای عظام و مجاهدان ظفر اعتمام را
 که در سمت بنگاله بودند و جمعفر خان صوبه دار مالوه و خایل الله
 خان صوبه دار پنجاب و دیگر صوبه داران و ممدیها و امرای
 اطراف را بدشرف عزت و مبداهات نولخت و مهابت خان
 صوبه دار کابل را با ارسال خلعت و شمشیر با ساز مرصع مورد انتظار
 نوازش ساخت و داد خان صوبه دار پافه با ارسال خلعت و شمشیر
 و سید سالار خان بمکرمت امپ عراقی و زنبهاجی دکنی بعطای
 شمشیر مبدای گردیدند و شهابت خان بغوجداری غزنین از تنبیر
 شمشیر خان منصوب گشته باغانه هزار سوار بمنصب سه هزار
 در هزار سوار سرافراز شد و چون بعرض اشرف رسید که فتح الله خان
 ولد سعید خان بهادر مرحوم که حارس حصار شهر کابل بود باجل
 طبیعی درگذشت سعید خان برادر او که در سلک گومکیان آنصوبه بود
 بجای او منصوب شده باضافه پانصدی بمنصب سه هزار و پانصدی
 دوهزار و پانصد سوار مورد نوازش گردید و سید نصیر الدین بخطاب
 خانی و عنایت بگزنجیر قیل و جمال بشاپوری بخطاب خانی و

از انجمله در اس عراقی یکی با زمین و ساز میفا کر و دیگری با ساز
طلا مورک انظار عاطفت گردیدند و درین ایام سید جعفر مهین
خلف مید جلال بخاری که بجای پدر صاحب سجاده آن سلسله
است بعنایت ارسال خلعت بهره اندوز عزت گردید و شجاع خان
بقلعه داری چنانکه از تغییر خواصخان و عبد الرحیم ولد اسلام خان
مرحوم بخطاب خانی سرفراز گشتند و پیشکش بهرام ولد نذر محمد
خان و بهگونت منگه هاده از کومکدان دکن و خواصخان و چندنی
دیگر از عدهها بنظر قدسی اثر در آمد و بعرض بار یافتگان پیشگاه
عزت رسید که میاد تخان برادر اسلام خان مرحوم باجل طبیعی
روزگار حیاتش بسر آمد و اقامتی سفانی مخاطب بامانت خان
بموت مفاجات در گذشت بدست و هشتم طبع اقدس پایه انزای
اورنگ جهاندار بی بنشاط شکار و سواری رغبت نموده بیرون دار الخلافه
توجه فرمودند و در شکار گلهای نواحی شهر آهویی چند بتفنگ
صید نمودند و سلخ ماه مذکور عزم سیر اعز اباد از خاطر فیض بقیاد
سر برزده عنان توسن اقبال بآن گلشن سرای دولت و کامرانی
انعطاف یافت و درین روز فضل الله خان ولد سیدالت خان را با
برادر خردش و همچنین صفی خان و عبد الرحیم خان و عبد
الرحمن پسران اسلام خان مغفور را که برادر زادهای آن مرحوم اند
خلعت عنایت نموده از لباس کدورت برافروند و روز دیگر جعفر
نوجدار متهرا را بمرحمت خلعت خاصه نواخته بان صوب مرخص
ساختند و دوم ذی قعدة قرین سعادت لوای معارفت بشهر انراختند
و پنجم ماه مذکور عرضه داشت بهادر خان بجذاب خلافت رسید مبنی

بن نذر محمد خان بمرحمت مریدج مرصع تارک مباحات
 انراخت و راجه رایسنگه را تهور بعنایت دهکدهای زمرد فوازش
 یانت و بمیاری از بندهای عتبه خلعت بعطای خلعت سرور از
 گشتند هفدهم نامدار خان از مالوه رسیده بققبیل سدق سیفه فائز
 گردید و بعنایت خلعت تشریف مباحات پوشید و درین ایام
 باقتضای رای عالم ارای راجه را جرورپ با فوجی از عساکر ظفر اثر
 یکوهستان سری نگر که پرتهی پت زمیندار آن از کمال کوتاه اندیشی
 و نا عاقبت بدنی سلیمان بیشکوه را در ولایت خود جای داده
 حمایت و نگاهداشت او را بیده صمی می نمود تعین یانت که
 آن بیدوله نشین دیوانخ ضلالت را بلطائف وعد و وعید بیم و امید
 داده بحسن تدبیر آن شعبه در حقه خصوصیت و عناد را که وجود
 بی سودش مضر تولید فتنه و فساد بود ازان کوهستان برآرد و اگر
 زمیندار مذکور بموعظه و پند متنبه نگشته در نگاهداشتن آن باطل
 بیحاصل اصرار نماید ولایت او را بی سپر انواع جهانگشا ساخته
 همت بر استیصالش گمارد و از نوشته وقائع نگاران ممالک شرق
 رویه بمسامع حقائق مجامع رسید که اله وردیخان را که بمقتضای
 ضعف طالع و سرنوشت بد همراهی ناشجاع فتنه پرور بفرود
 اختیار کرده بود آن متم کیش جور اندیش را بقبح بیداد از هم گذرانیدن
 مجملی از کیفیت حال خان مذکور آفکه در عهد سلطنت اعلی
 حضرت موبه دار پنده بود و دران اوقات که بواسطه منوح عارضه آن
 حضرت و سوء تدبیرات دارای شکوه خبرهای شورش انگیز مذک
 آشوب باطراف و اکفاف مملکت رنیت و ناشجاع را هوای خود

مرحمت علم و عنایت میانه بخطاب میانه خانی و عطای علم و
 نرهاد بیگ علیمرد انخان بخطاب نرهاد خانی و بمرحمت نذل
 سرورازی یافته مامور گشتند که خزانه عامره که از پیشگاه حضور
 لامع الفور برای تنخواه موجب سپاه بنگاله مقرر گشته بود بآنجا
 رسانند و ملک جیون زمیندار داد بجلدوی دولت خواهی و حسن
 خدمتی که در گرفتن دارا بیشکوه ازو بتقدیم رحیده بود بعنایت
 ارسال خلعت و منصب هزاری درود سوار و خطاب بختیار خانی
 کامیاب مزاحم شهنشاهانه گردید چون بعرض همایون رحیده بود که
 قابلقان مدعی اراده گوشه نشینی دارد عاطفت پادشاهانه او را
 بعالدانه بلچهرارز رزیده موظف ساخت و پیشکش مهاراجه جسونت
 سنگه مشتمل بر نفائس جواهر و مرصع آلات بنظر قدسی برکت
 رسیده زبور قبول یافت و چون بحجوبه نقاب هفت مخدرة قباب
 عصمت نوازش بانو بیگم زوجة کریمه شاهنواز خان برای سرورازی
 خوبش التماس قدوم میمنت لزوم اشرف بمنزل خود نموده بود
 حضرت شاهنشاهی بجهت افتخار و مباهات آن بانوی حمیده
 صفات هشتم ماه مذکور حایه سعادت بمسکن او انگنده ساعتی چند
 بنور حضور فروغ بخش آن گلشانه بودند و نعمت خاصه آنجا تناول
 فرمودند و آن عفت دثار رسم های انداز و نثار و شکر مقدم خدیو
 روزگار بجا آورده پیشکشی از جواهر و مرصع آلات و دیگر نفائس
 گذرانید و آخر روز بدولت خانه معلی قرین سعادت معاودت
 نمودند و درین اوقات بمفاصبت موسم برشکال بجمیع عمدهای بارگاه
 اقبال بقدر تفاوت مراتب خلعت بارانی مرحمت شد و بعد الرحمن

وصول عساکر قاهره با کبر نگر تاب ثبات و مقارعت در خود ندیده
 از آنجا بدانده میرفت چون اراده مقارعت و عدم رفاقت از ناصبه
 هالش تفرس نموده بود بقتلوی بیداشی و جور اندیشی و اغوای
 جمعی از مفسدان فتنه انگیز او را با سیف الله خان پسر کوچکش
 بقتل رسانیده تحصیل این یزر و وبال را نیز ضمیمه خزنی و نکال
 خویش گردانید چنانچه تفصیل این مقدمه بعد ازین در طی
 نگارش موافق بنگاله و گزارش احوال ناشجاع بد ترجمان مرقوم کنگ
 حقائق ارقام خواهد گردید •

بنای حصار دولت انار شیر حاجی بر دور قلعه معادت بنیاد مستقر الخلافه اکبر آباد

از آنجا که مهندس بنیان ایجاد و معمار حصون سبع شاد بلخ
 والای این دولت ابدی بنیاد را برای تشدید قواعد ملک و ملت
 و تأسیس مبانی حشمت و جلالت باوج زینت و اعتلا افراخته رونق
 کهن سرای دهر و آبادی دیرین بناد جهان بحسن تدبیر گیتی آرای
 این زینت افزای سرای آفرینش منوط و مربوط ساخته لجرم
 همواره همت بلند جناب در حصانت و رصانت حصن دین و حصار
 دولت مصروف میدارند و پیوسته اهتمام زای رزین و عقل متین
 بر استحکام بنای مملکت و جهانداری و ترمیم ارکان ایهت و
 ناصداری میگذارند مؤید این فلام درین خجسته ایام احداث حصار
 شیر حاجی امت بر دور قلعه مستقر الخلافه اکبر آباد و چون آن
 قلعه دولت اسان فلک مدام که حضرت علیین مکانی عرش

سرب در سر افتاده قدم از حد خود فراتر نهاد و بعزم دعوی ملک
 و سلطنت از بنگاله برآمده بر سر پلته لشکر کشید خان مسطور از
 تبه رائی و مصلحت ناشناسی صالح کار در گرویدن باو دانسته پلته
 را بی ایستادگی و ممانعت بتصرفش داد و از غلط اندیشی کمر
 اطاعت بموافقت و متابعت آن ناسزوار دولت بسته دل بیرهمراهی
 و دولت خواهی نهاد و ناشجاع اورا معزز و محترم داشته خان
 بهائی میگفت و در جمیع امور بکنکش و صوابدید او عمل میکرد
 و چون بعزیمت اکبر آباک از پلته بصوب بنارس روان شده در بهادر پور
 چنانچه در اوائل این صحیفه اقبال برسم اجمال سمت گزارش یافته
 با عساکر بادشاهی که بصره اری سلیه ن بیدشکوه بمداغته او معین
 شده بود جنگ کرد و هزیمت خورده برگشت خان مشار الیه
 موافقت ورزیده به بنگاله همراهش رفت و با او می بود و در زمان
 سلطنت و استقلال و ظهور نیر عظمت و جلال حضرت شهنشاهی
 که آن ناسپاس فتنه مگال دوم باره باندیشه فاسد و خیال محال
 باله آباد آمده چهره بخت خویش بذلخن کفران نعمت و حق
 ناشناسی خراشید و با سوکب نصرت پیرا صف آرا گردیده نیز همراه
 آن باطل ستیز بود چنانچه بدشتر گزارش یافته بعد از هزیمت یافتن
 او دگر باره رفیق طریق فرار و هم عنان تسلک ادبار گشته به بنگاله
 رفت لیکن درین مرتبه چون از سیمای حال آن بیدولت برگشته
 اقبال نشان و خامت عاقبت و سوء مآل لایح و هویدا میدید و آثار
 فرخی و بهر روزی از چهره کاوش در فنی یافت از نومید گشته از روی
 مدارا روز می گذرانید و درین وقت که ناشجاع فتنه پرور از قرب

غیر حاجی مقرر شد و پنج دروازه که هر ایک باب ابواب دولت
و معادست بران حصار میمنت انوار قرار یافت از انجمله سه
دروازه ردبروی دروازه هتیه پول و خضری و اکبری و یکی بر سمت
یمین دروازه که در جانب شاه برج است و دیگری بجانب دریا
محدی دروازه خردی که در ته جهرونگ مبارک است و کنگره
و سنگ انداز بدستور قلعه مبارکه معهود گردید بالجمله بفرمان
شهنشاه دین پناه معماران خبرت آئین صاحب مهارت و استادان
فن عمارت دست کوشش با فراختن آن حصار و پرداختن آن بنای
مهر آثار کشوده صنعت طرازی و کار نامه پردازی بکار میبردند
و خارا شگنان آهنین چنگ قوی بازو و سنگ تراشان فولاد دست
غرهان نیرو داد استادی و هنروری داده بنوک الماس تیشه نام
کوهکن از صفحه ایام می ستروند و باهتمام تمام و تاکید و قدغن
عظیم هر روز خلقي کثیر و ثرقة انبوه کار میکردند تا آنکه در عرض
مدت سه سال صورت اتمام و پیرائه انجام یافت •

جشن وزن قمری سال چهل و دوم

درین اوقات سعادت مذاط که جهان کامیاب عیش و نشاط
و عالم لبریز عشرت و ابدساط بود بزم آرایان دولت قاهره جهانیان
را بپورود فرخنده جشنی تازه ملا دادند و انجمن پیرایان حشمت
یاهره بارگاه سلطنت را بتازگی آذین مسرت و کامرانی بسته
ابواب طرب و خرمی بروی عالمیان گشادند یعنی جشن وزن
قمری سال چهل و دوم از عمر کرامت قرین شهنشاه ملک قدر

آشپانی جلال الدین محمد اکبر بادشاه طاب ثراه بنا کرده اند از
 معظومات قلاع منبیه و حصون رفیعہ مملکت مہر فسحت هندوستان
 و مرکز و مقر این سلطنت گردن نشان است و از آن عهد همایون
 تا این زمان سعادت مقرون از بس بفتائش ذخایر از زر و جواهر
 مشحون گشته رشک افزای بحر و کان است و انثر احباب شوکت
 و اہمیت این دولت ابد مدت دران میباشد و قبل ازین فصیل کہ
 بلحاظ اہل عرف شیر حاجی گویند نداشت لہذا درین هنگام
 سعادت انجام کہ قواعد خلافت و اقبال از توانم اورنگ حشمت
 و جلال خلیفہ زمان بتازگی مشید گردید و جهان پیرا از ہرتو
 دانش و تدبیر شہنشاہ عالم گیر رونق و جوانی از سرگرفت رای
 عالم آرای کہ زینت بخش معمورہ ہستی است چنان اقتضا نمود
 کہ آن قلعہ مبارکہ را باحداث حصار شیر حاجی استحکام بخشند
 و حکم لازم الانقیاد بظاہر مہمات مستقر الخلافہ اکبر اباد صادر
 شد نہ حصاری استوار از سنگ سرخ فتحپور ہران وتیرہ کہ در قلعہ
 مذکور بکار رفته است بنا کردہ در اتمام آن کمر سعی و اہتمام ہر
 میان بردند و شب سہ شنبہ پانزدہم ذی قعدہ این سال فرخ فال
 کہ واقفان اسرار تنجیم برای آن بنای آسمان شکوہ ہمایون آثار
 سعادت اختیار کردہ بودند بفرخندگی و مبارکی آنرا احساس نہادند
 از جانب دریا ارتفاع دیوار بنا بر ہستی زمین دوازده ذرع و فاصلہ
 تا دیوار قلعہ شصت ذرع و عرض دیوار پنج ذرع و از دیگر جوانب
 کہ زمین رفعت داشت ارتفاع دیوار ہفت ذرع و فاصلہ تا دیوار
 قلعہ نیز ہفت ذرع و عرض دیوار چہار ذرع و خندق در بیرون

۱۵۵۸
 رجب

ساز میفاکار و یک زنجیر نیل مزین بساز نقره و جل زر بخت با
 ماده فیل کاسروای عاطقت شد و عبد الرحمن بن نذر محمد
 خان بعطای ماده فیل و امیر خان بانعام سی هزار روپیه و مالوجی
 دکنی باضافه هزار سوار بمنصب پنج هزاری پنج هزار سوار و عقیبت
 يك زنجیر فیل و مرتضی خان باضافه پانصد سوار بمنصب چهار
 هزارى دو هزار پانصد سوار و انعام پانزده هزار روپیه و دانشمند
 خان بعقابت شمشیر با ساز میفا کار و اسب با ساز طاه و نامدار
 خان باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزار و پانصدی دو هزار و پانصد
 سوار و هوشدار خان بعطای یک زنجیر فیل مطرح انوار التفات
 شدند و بیماری از عمدهای آستان دولت و بندهای سده خلعت
 بافزایش مناصب و دیگر عطایا و مواهب کامیاب مرحمت خسروانه
 گردیدند و گروهی از اصرای ربیع القدر که از پیشگاه حضور دور
 بودند بعقابت ارسال خلعت چهاره سباهات اقر و ختند و گلجعلی
 خان از اصل و اضافه بمنصب سه هزارى یک هزار و دو صد سوار
 مطرح انوار التفات شدند و فیروز میواتی بمنصب هزار و پانصدی
 پانصد سوار و عقیبت شمشیر با ساز میفا کار و محمد بیگ باضافه
 پانصدی بمنصب هزار و پانصدی سه صد سوار و از اصل و اضافه
 فضل الله خان بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و سیف
 الدین صفوی بمنصب هزارى چهار صد سوار حراقرازی یافتند و مراد
 خان بخطاب التفات خانی و مراد صالح فرمان نویسن بخطاب
 مکتوب خانی مامور گشتند و قهور خان و جمعی دیگر از بندهای
 آستان خلعت بعطای خلعت کسوة افتخار پوشیدند و سید محمد

خورشید نگیں در رسیده بهجت امروز روزگار گشت و بیست و سیوم
ذی قعدة موافق بیست و دوم امرداد آن بزم خجسته و مجلس
همایون صورت انعقاد پذیرفته بعد از انقضای چهار گهزی از روز
مذکور در محفل سعادت اساس غسلخانه میزان دولت از شکوه
عظمت و جلال اورنگ نشین کشور اقبال گران سنگ گردید و وزن
مسعود بآئین مقرر وقوع یافته آن پیکر قدسی و عنصر قدوسی که
ترازوی زور بازاری خرد از سنجیدن بار قدرش قاصر است بطلا و فقره و سائر
اشیاء معبوه سنجیده شد و از باب استحقاق و نیازمندان کوی احتیاج
را از رجوع آن نقد مقصود بدامن امید آمد خدیو ابر کف دریا نوال
دمت جود و افضال گشوده ایستادهای پایتخت سریر مهر نظیر را بگونه
گونه مرحمت و کام بخشی چهره کشای شواهد آسانی و آمال گردیدند
از انجمله درة التاج سلطنت عظمی قرة العین خلعت کبری بادشاه
زاده ارجمند محمد اعظم را بعنایت یک عقد سروراید گران بها
که دانهای لعل آبدار نیز در آن منظوم بود سر بلند می بخشیدند و
امیر الامرا صوبه دار دکن بمطای خلعت خاص با تومان طوخ که
درین دولت مهر فروغ عمدها و نویثان بازگاه خلعت بان عز اختص
می یابند والا رتبهگی یامت و محمد امین خان میر بخشی باضافه
هزاری هزار سوار بمنصب پنج هزاری چهار هزار سوار بلند پایه گردید
و ابراهیم خان خلف علی مردان خان که قبل ازین چنانچه گزارش
یامت از منصب معزول گشته بسالیانه موظف شده بود درین روز
عالم امروز مطرح انظار عنایت شهنشاهانه گردیده بمنصب پنج هزار
پنج هزار سوار و مرحمت خلعت خاص و شمشیر و سپر هر دو با

مباهات افروختند و چون در زمان اعلیٰ حضرت امیر الامرا علیمردان خان مرحوم تخت مرصع مختصری برای پیشکش آن حضرت میساخت و در آن هنگام پیرایه اتمام نیافته در عهد اورنگ نشینی و استقلال این پایه افزای سریر عظمت و جلال امر اعلیٰ باتمام آن عز نفاذ پذیرفته درین وقت آماده و مهیا گشته بود حکم اشرف صادر گردید که آن را در انجمن خاص غلخانه بجای تخت کوچک میثا کار نصب نمایند و نهم ماه مذکور که ساعت قرین انوار سعادت بود آن زیبا سریر جواهر نگار زینت پذیر جلوس شهنشاه روزگار گردید و الهقلی بیگ داروغه زرگر خانه راجلودی حسن خدمت و اهتمام در اتمام آن تخت همایون بخت عنایت بادشاهانه بزرگشیده شش هزار و پانصد روپیه که همسنگ او بر آمد بار عطا شد و روز دیگر که عید فرخنده اضحی بود بارگاه عزت و دولت سرای عظمت بتمهید لوازم عید غیرت بزم جمشید و رشک بیت الشرف خویشید گشته دگر باره نوای کوس اقبال آوازه طرب و نشاط در داد و زمانه آغوش شوق ببغل گیریی شاهد عیش و انبساط گشاد آئین خرمی و عبور تازه گردید و آئین بیغمی و سرور بزمگاه دلها را طراز عشرت بخشید بندهای عقیدت شعار و نوئیدان رفیع مقدار در عتبه والای خلافت و مدد آسمان سای سلطنت فراهم آمده بتسلیمات تهنیت تارک آرای سعادت گردیدند خدیو موید دین پناه سعادت معبود بعزم ادای نماز عید بر نیل کوه شکوهی که تخت چهر پایه طلا بران نصب گشته بود سوار شده با فر الهی و کوکب شهنشاهی بزیب و زینت تمام و کمال ابهت و احتشام بلوخی که معمول این

قنوجی و ملا عوض وجیه و میر سیدی شاعر هر کدام با تمام بکهنوار
 روپیه مباحی گردید و چندی از بندها بمرحمت اسپ مر بلند
 شدند و ده هزار روپیه بچندی از ارباب فضل و صلاح انعام شد
 و درین روز فرخنده نامدار خان و هوشدار خان و راو امر سنگه
 چندراوت و کنور رامسنگه پیشکشهای شایسته از جواهر و مرصع آلات
 بمحل عرض رسانیدند و پیشکش لشکر خان صوبه دار سلطان مشتمل
 برده اسپ عراقی و جواهر و مرصع آلات و دیگر اشیا از نظر انور
 گذاشته درجه قبول یافت و پیشکش چندی از عمدهای اطراف
 بنظر همایون رسید و پنج هزار روپیه بسرود سرایان آن انجمن عشرت
 عطا شد و شبنم چرافانی که با اهتمام هوشدار خان بر زمین کنار
 دریای جون از شمع ترتیب یافته بود فروغ افزای بزم اقبال گشته
 باعث انبساط خاطر ملکوت ناظر گردید سیوم ذی حجه حضرت
 شاهنشاهی بسیر باغ اعز آباد نشاط افزای طبع مبارک شده آن روز
 و روز دیگر دران گلشن فردوس مانند بدولت و کمرانی و مسرت
 و شادمانی بسر بردند و پنجم قرین سعادت معاودت فرمودند درین
 ایام ابراهیم خان بمرحمت سپر با ساز میفا کار و هوشدار خان
 بعطای یک زنجیر نیل نوازش یافتند و منصب سیفخان باضافه
 پانصد سوار دو هزار و پانصد سوار و منصب راجه کشن سکه تونور
 از اصل و اضافه هزار و هزار سوار مقرر شد و شیخ موسی گیلانی
 و احمد کاشی هر یک بعنایت اسپ و بعیاری از بندهای
 عتبه خلعت بعطای خلعت سر افزای اندوختند و گروهی از
 عمدها که از پیشگاه حضور دور بودند بعنایت ارسال خلعت چهره

چندینه که از حضور پر نور برای خبر داری آن ادبار نصیب معین
گشته بود باشاره وال شازدهم ماه مذکور آمده دولت زمین بوس
دریافت و حقائق احوال و خاصیت مآلش معروض بارگاه اقبال
داشته باز مرخص شد و سه شنبه بیستم مطابق هفدهم شهریور امر
اعلی بصدور بیوست که آنخندان پیروز را با سپهر بیشکوه در حوضه
سر کشاده بر ماده فیلی بنشانند و نظر بیدگ چیله در پس حوضه
نشسته و بهادر خان با افواج قاهره همراه گشته داخل شهر سازند و
از راه میان شهر و بازار بدلهلی کهنه برونه بخضر آباد رسانند و در
جای محفوظی از عمارات خواص پور آن که برای بودن او قرار
یافته بود نگهدارند و غرض ازین تشدید آنکه همگی خلایق خرد و
بزرگ و خاص و عام آن رسیده تحت تیرہ سرانجام را بی شائبه
شک و ریب برآی العین مشاهده نمایند و من بعد ژاژ خایان
بیده گو و واقعه طلبان فتنه جو را جای سخنان لطائف و مجال
تصورات باطل نمایند و در حدود و اطراف مملکت ارباشان را بهانه
انسان و دست آویز شورش بهم نرسد و بموجب حکم جلالت اثر آن
سیه روز برگشته اختر را با پسرش بر یک حوضه فیل نشانیده
آشکارا براه بازار داخل شهر کردند و از پای قلعه مبارکه گذرانیده
بنوعی که همه کس دیدند و احدی را در وجود بی سود او شک
و شبهه نماند بشهر کهنه بردند و بر موجب حکم اشرف بخضر آباد
رسانیده در جای که مقور شده بود نگهداشتند و بهادر خان بعد
معادلت از خضر آباد سعادت اندوز ملازمت اکسیر خاصیت گشته یکپزار
مهر بر سبیل نذر گذرانید و بعنایت خلعت خاص اختصاص یافت *

دولت ابدی است بمسجد عیدگاه فیض قدوم ارزانی فرمودند و نماز
عید بجماعت گذارده قرین سعادت معارفت نمودند و در رفتن و
آمدن تماشاگران و اهل کوچه و بازار از زر نثار کام دل انداختند و
از مطالعة انوار جمال سایه افریدگار و مشاهده فر شوکت و جلال
خدیبو روزگار دیده بنور ظل الهی برافراختند و بعد مراجعت از
عیدگاه تقدیم سنت قربان نمودند و پس ازان بر اورنگ کاسرانی
جلوس فرموده بکام بخشی بندهای عقیدتمند پرداختند و بداد
و دهش و عطا و بخشش کام جهانی روا ساختند و چون جشن جلوس
همایون که امتداد مدت آن تا این عید سعید مقرر شده بود
بهزاران فرخی و نیروی بسر رسید حضرت شهنشاهی روز دوم عید
بیاض فیض بنیاد اعزآباد عز قدوم بخشیدند تا پیشکاران پیشگاه سلطنت
بفراغ بال بساط جشن در چیده اسباب آذین برگزیدند و چهارهفتم
بشهر معارفت فرموده حریر ارای دولت و معدلت گردیدند •

14 DHA

بموجب یرلیغ معلی دارا بیشکوه و سپهر

بیشکوه را که بهادرخان آورده در حوضه

سرکشاده از میان شهر بخضرآباد بردند

درین هنگام بهادرخان که آن مدبر بد فرجام را با سپهر بیشکوه
بسر کهنرش از بختیارخان رسیدار داده گرفته معین بمکافات
صوری و معنوی بآئینی که بد منشان نگهیده کردار را در خورد
وسزاوار باعد بموجب یرلیغ معلی بآستان فلک نشان می آورد با
بختیارخان و حائر همراهان بظاهر دارالخلافه رسید و نظریک

و بشاره معلی پیکر فتنه مرشد پر شور و شرش را بمقبره منوره
حضرت جنت آشیانی علیین مکانی همایون بادشاه انار الله مقواه
نقل کرده در تعانه که زیر گنبد مرقد متبرک آنحضرت است
و شاهزاده دانیال و شاهزاده مراد پسران حضرت عرش آشیانی
جلال الدین محمد اکبر بادشاه طاب ثراه آنجا مدفون اند دهن نمودند
و روز دیگر خرمای جهان مطامع ببقای پیوست که سیف خان حیدر
بدشکوه را بقلعه گوالیار رسانیده بحارسان آنحصن عالی امان سپارد
و بمستقر الخلافه اکبر اباد معارفت نموده بصوبه داری آنجا از تغییر
مخلصخان که به بنگاله تعیین یافته بود قیام نماید و هنگام رخصت
او را بمرحمت خلعت و شمشیر و ماده خیل و نقاره نوازش فرمودند
و وزیر خان بعطای یک زنجیر قیل مباحی شده باجمعی از انواع
قاہره بهمراهی او معین گردید بدست و میوم راجه جیسنگه که
از بهادر خان در عقب مانده بود جبہ حای عنقه سپهر آساگشته
یکهزار اشرافی و دو هزار روپیہ برسدیل نقل گذرانید و بعطای خلعت
خاص و پهلوی مرصع و قبل خاصه مزین بمساز نقره و جل زریفت
با ماده نیل مورد مرحمت گردید و چون بمعرض اشرف رسیده بود
که از کثرت ابلاغ و طی مسافتهای بعید اسب بعید از راجه
مذکور و بهادر خان تلف شده عاطفت بادشاهانه آن زیند راجها را
بعطای دو صد اسب از انجمله پنج راس عربی و عراقی یکی
با ساز طلا و بهادر خان را بعطایت یکصد اسب از انجمله پنج راس
عربی و عراقی یکی با ساز طلا نوازش فرمود و پرداخان و جان نثار
خان و افرخان و آتش قلماق و جمعی دیگر از بلدها و مجاهدان

بر آوردن دارا بی شکوه از قید هستی

چون وجود ظلمت اندود آن نخل بی ثمر گلشن وجود جز بزرگ
 نفعه و فساد و خار ضلالت و الحاد چیز بی در بار نداشت و ارکان
 دین و دولت و قواعد شرع و ملت را احتمال انواع اختلال از بودن
 او متصور بود چنانچه درین وقت نیز از آتش شرارت وجودش
 شراره فساد می جسته سائحه روی داد و در روز دوم بردن او بخضر اباد
 اوباشان شهر و هرزه کاران کوچه و بازار بر افغانان بخندیارخان
 شوریده چندی را بضرب سنگ و چوب در هجوم عام از پا در آوردند
 و برخی را خسته و مجروح گردانیده نهایت بی اعتدالی کردند و
 نزدیک بود که شعله فساد بالا گرفته فتور عظیمی در شهر بهم رسد
 لا جرم خدیو جهان را هم بحکم دین پروری و شریعت گستری و هم
 باقتضای مصلحت دولت و مروری ستودن غبار وجود شر آمود از
 ساحت کشور هست و بود لازم آمده آن باطل پرست ضلالت
 نهاد را که انساد و الحاد او هر یک علة مستقلة فرو نشانیدن ظلمت
 حیاتش شده بود پیش ازین برهم زن هنگامه امن و امان درخده
 اتکن احساس جمعیت حال عالمیان روا نداشتند و آخر روز چهار
 شنبه بیست و یکم ماه مذکور مطابق هزدهم شهریور که همان روز
 قضیه اوباشان شهر روی داده بود فرمان قهرمان جلال صادر شد
 که آن و خیم العاقبة را در خضر اباد از قید هستی بر آرند و باهتمام
 سیفخان و نظر بیگ چیله و چندی دیگر از چیللهای معتمد اوائل
 شب پنج شنبه چراغ زندگانی او خاموش شده بنهانیخانه عدم شدافت

یغجهزار سوار و عنایت یکرنجیر فیل و راجه نرسنگه کور بمرحمت
جمده هر مرصع و چندی دیگر از بندهای آستان سلطنت بمواهب
خسروانه و بعطای خلعت و اسب جرافراز گشته در سلك كوميكيان
عساكر بنگاله منظم گردیدند و چون توپخانه تازه به بنگاله فرستاده
میشد برق انداز خان باهتمام رسانیدند آن معین گشته از اصل
و اضافه بمنصب هزاری صد سوار و مرحمت اسب مباهی شد
و همت خان که از بنگاله آمده بود بعنایت خلعت و جمده هر
میدانکار و انعام دو هزار روپیه نوازش یافته باز به بنگاله مرخص
گشت بیست و هفتم باغ فیض بنیاد اعزاز باد از یمن قدوم
اشرف بهارستان دولت و اقبال شد و شب هفتم پاشا فرمانروای
ایام بر طرفین شاه نهر چراغان شده باعث انبساط خاطر ملکوت
ناظر گردید روز دیگر قرین سعادت و کامرانی آنجا بسر برده
بیست و نهم مراجعت فرمودند *

ذکر اکرام عام حضرت شاهنشاهی و بخشیدن باج غله و دیگر اجناس و حاصل راهداری کل مملکت محرومه

حضرت راهب العطیات جلالت کبریاوه که بعلم ازلی شناسای
احوال عامه خلایق و کائنات برابست چون گروهی از بدائع نوع
بشر را بانظار خیر و رحمت و انوار فیض و نعمت سزوار دانند و
و خواهد که آن زمره نیک بخت را از اهل دیگر قرون و اعصار که
اکثر دلت فرسود چور روزگار بوده اند رتبه امتیاز بخشد هر اینه

جنود نصرت که همراه راجه جیسنگه و بهادر خان معین بودند
دولت اندوز ملازمت گشته بعزایت خلعت میباهی شدند و ملک
چگون که قبل ازین بجلدوی خدمت شایسته که از بظهور آمد
بمنصب هزاری درود سوار و خطاب بختیار خانی کامیاب عزایت
شده بود باضافه صد سوار و مرحمت خلعت و خنجر مرصع و
احپ عربی با زین و حاز سطلی و یگزنجیر نیل و شمشیر با ساز
میفاکار مشمول مراحم گوناگون گردید و چون حکم جلیل القدر از
پیشگاه معذلت بتحقیق منشأ قضیه شور انگیزی اوباشان شهر
که نسبت باافغانان او روی نمود صادر شده بود بعد از تحقیق و
تفحص بثبوت پیوست که هیبت نام فتنه جوی بی معادتی
از خیل احدیان بادشاهی بادشاهی این جرات شفیع گشته محرک
حاصلت فساد بوده است لهذا شحنة شهر او را گرفته پیشگاه عدالت
حاضر ساخته و ازین جهت که منشأ ایفاسم جسارتی شده باعث
هلاک جمعی از مسلمانان گشته بود مورد انظار قهر و عذاب پادشاهانه
گردید حکم شد که او را بیاسا رسانند تا موجب عبرت دیگر بی
ادبان خود سرو جسارت گیشان فتنه پرور شود درین ایام پیشکش رانا
راجسنگه که مشتمل بر یگزنجیر نیل کوه پیکر با ساز نقره و برعی
از نوادر جواهر و پیشکش جعفر خان صوبه دار مالوه از نعمات
مرصع آلت بنظر اکسیر اثر در آمده پذیرای انوار قبول شد و
سعاد اتخان از جاگیر خود رحیده شرف تقبیل عتبه اقبال دریافت
و بعطای خلعت صورت مباحات پوشید و مالوجی دکنی باضافه
هزار سوار که سابق از منصبش کم شده بود بمنصب پنج هزاری

دو سال بذایر وقوع سوانحی و حوادثی که درین دفاثر مآثر نصرت
 و فیروزی گزارش پذیرفته بعضی مقورات در ممالک هندوستان قبض
 مکان روی نموده ازان رهگذر فی الجمله اختلافی بحال سنگه و رعایا
 راه یافته بود و در ایام ظهور شورش و فترت بسبب بغی و طغیان
 متمردان هر ناحیت درین مملکت - پهر بسطت گشت و زرع و ضبط
 و عمل نیز چنانچه باید بوقوع نیامده و در هر جا زراعتی شده بود
 اکثر دستخوش تاخت و تاراج و پایمال تعدی و تطاول سرکشان و
 عصیان منشان گردیده ازیں جهت سرغلات و حبوبات بالا رفته
 بود لاجرم درین خجسته هنگام سعادت فرجام که غبار نسان ملک
 و دولت بآب تیغ اقبال شهشاه عدد سوز فرو نشسته اورنگ عظمت
 و استقلال بفر وجود مسعود آن حضرت زیب و زینت پذیرفته بود
 مراحم خسروانده بر حال کافه رعایا و قاطبه برایا بخشوده سلسله
 عاطفت عمیم بادشاه عادل باذل مهربان کریم بچنبش آمد
 و رای عالم آرای بقصد جبر و تدارک این حوادث اقتضای رای
 گرامی عام و احسانی شامل نام نمود که صغیر و کبیر و غنی و
 فقیر و مومن و کافر و مقیم و مسافر از عوائد آن بهره مند
 گردند و بذایرین نسبت علینا نخست در جمیع طرق و ممالک
 ممالک محروسه و قلمرو خالصه شریفه محصول راهداری از رسد
 غلات و دیگر اشیا و اجناس که قبل ازیں همیشه گرفتن آن در
 محال خالصات سوارک پادشاهی مقرر و معمول بود و داخل ابواب
 جمع گشته بخزانة عامه میرسید و در مواضع ثیول و اقطاعات امرا
 و مناصب داران و حدود زمیندارها در وجه تنخواه جایگزین ازان

باقتضای لطف کامل خدرویی نیک رایی عادل و شهریاری
 بلند همت دریا دل برایشان گمارد که ترقی درجات عز و جاه
 بر ترفیه حال عباد الله مقصور شمارد و اعتلای مدارج دولت و
 سروری از سلوک جاده رعیت پروری چشم دارد از وسعت دستگاه
 جود و کرشم خلایق از تنگیهای ایام باز رهند و بمیامین مضائل
 و نعمش جهانپایان داد آسایش و کسرانی دهند بینوایان قلیل
 البضاعة از مآثر احسان عامش بطیب عیش و وسعت رزق نارغ
 الهال زیند و مسکینان عذیم الاستطاعة از برکات اصطناع و اکرامش
 آورده و مرفه احوال باشند بحکم تفضل عام وجهه نذیش خیرت
 امر عموم بریت بود و بمقتضای لطف خاص پیشنهاد همتش
 رعایت حال خصوص رعیت باشد شاهد صدق این بیان کیفیت
 سعادت مندی در بانگن این عهد میمنت مهد و زمان فرخنده
 عنوان است که ایند جهان آمیزین بمحض الطاف بدیانت آنمقبلان
 عادت نصیب را در سایه حمای همایون فال این خدیو گرم پرور
 مرحمت گستر ظلم کاه عدل پیرای جهان امروز عالم آرای جای
 داده ابواب فیض و انصال و بر و نوال این برگزیده ذوالجلال بر
 روی روزگار آنها کشاده از فیض عاطفتش هر زمان بلطفه احسانی
 خاص و مردم بوظیفه مرحمتی عام کامیاب میگرددند از جمله آن
 مراحم کامله و مکارم شامله که درین ایام معدلت پیرا جلوه ظهور
 نموده سرمایه رفاهیت حال جهانیان گردید عفو کردن جمیع رجوع
 راهداریت در کل ممالک محروسه و بخشیدن باج غلات و حبوبات
 و سایر اجناس ماکولات و مشروبات در اکثر بلاد معظمه چون درین

گشتند و بمیامن این فضل عظیم و امتنان جسیم در کل ممالک
نصیحة المسالك هندوستان تفاوت فاحش در نرخ غلات بهم رسید
و اگرچه چند سال متواتر بعد ازین نیز در بعضی از ولایات باران
کمی کرده خشکی روی داد و بدان جهت ایام عسرت بامقداد
کشید لیکن باشنداد نه افجامید و الحال اگر احدیانا بعض سقوات
در برخی از محال و بلاد بسبب قلت باران فتوری در مراتب
کشت و کار و زرع روی میدهد و آفتی سمایی یا ارضی اتفاق می افتد
بدین جهت که از دیگر مواضع معموره بی زحمت باج و تمغا
غلات صوفوره بآن ناحیت میتواند رسید سکنه و قاطنان آنجا ار
امتیلائی تحت ایمن اند و بشدت غلا ایلا نمی یابند امید که ایزد
جهان افرین پرتو عاطفت این بادشاه با داد و دین و خدیو ظلم
گاه معدلت گزین را تا انقراض زمان بر بسیط زمین محسوط داراد
و همت بلند جنابش را همواره در اشاعت انوار لطف و کرم و ازاله
اثار جور و ستم به فیروزی توفیق و تائید بخشاد هشتم محرم
الحرام ده هزار روپیه وجه خیرات مقرر آن ماه بواسطت صدر الصدور
بارباب استحقاق عطا شد درین ایام ذوالفقار خان قرامانلو که در
سلک گوشه نشینان بود جهان گذرانرا پدرود نمود و عاقبت بادشاهانه
اسد خان خلف او و نامدار خان را که نسبت دامادی بآن خان
مرحوم داشت بعطای خلعت نوازش نموده از لباس کدورت برآورد
و از وقائع صوبه دکن معروض بارگاه جلال گردید که اختصاص خان
صوبه دار برار و حسام الدین خان فوجدار بیجاکده باجل طبیعی
بساط حیات در نور دیدند و عاطفت حسروانه شاه بیگ خان را که

محمرب بود و خزائن مومور و گنجهای معمور از رجوه آن سرانجام
 توانستی نمود بمحض تفصل بادشاهانه برسدیل دوام معاف فرمودند
 و پس از چندی از کمال مکرمات باج غله و دیگر اجناس ماکوه
 و مشروب نه بیشتر گرفتن آن در جمیع شهرها مقرر بود از دارالخلافه
 شاه جهان آباد و مستقر الخلافه اکبر آباد و دار السلطنه لاهور و
 بلده مبارکه برهانپور و چندی دیگر از معظمت بلاد و معمورها و
 بسیاری از دیگر رجوه مال - سائر در جمیع ممالک بر وجه استقامت
 و استمرار بخشیدند تا رسد غلات و حبوبات و سائر اصناف ماکولات
 برسدیل و نور از نزدیک و دور بجای که مهبط انوار نزول ریات
 عالیات باشد میرسدیده باشد و در هر شهر و معموره ازانی و فراوانی
 در اقوات مردم پدید آمده این معنی سرمایه عیش و رفاهیت
 خلایق گردد چنانچه باین جهت از سرکار خالصه شریفه هر ساله مبالغ
 بیست و پنج لک روپیه که هفتاد و پنج هزار تومان رائج ایران
 است بخشیده شد و آنچه از کل ممالک محروسه بصیغه راهداری
 معفو گردید محاسب و هم و مستوفی اندیشه از عهده ضبط و تعداد
 آن بیرون نتواند آمد و درین باب امده جلیله و مناشیر مطاعه
 موشح بقا کنید شدید و قدغن بلیغ نظام متصدیان هر صوبه و سرکار
 و فوجداران و کروریان اطراف و اقطار این کشور همایون آثار بطفرای
 نفاذ پیوست که من بعد دست از اخذ این رجوه که بخشیده هست
 والا شکوهست کشیده و کوتاه دارند و گرز برداران و یساولان واحدیان
 از جناب معدلت و جهانداری برای رسانیدن این احکام کرامت
 نظام و تقدیم مراسم منع و تاکید حکام بهمه صوبجات و ولایات معین

قلعه دار واپسین بغایت ارسال خلعت مرصع عزت اندوختند و پیشکش راجه رایسنگه میسودیه از جواهر و مرصع آلات و پیشکش حاجی خان بلوچ مشتمل بر اسب و اختروش و باز و جره و پیشکش پرتیپ پت زمیندارا سری نگر از اسپان تانگن و جانوران شکار افکن که دران کوهستان بهم میرخیدند و پیشکش چندنی دیگر از امرای اطراف بیایه سربر خلائق مظاف رسید و رعد انداز خان که چندنی پیش ازین چنانچه گزارش یافت بهم سری نگر معین شده درین ایام بنابر مطلبی چند باشاره همایون به پیشگاه حضور آمده بود دگر باره مرخص شد باتفاق راجه راجرپ باتمام آن سهم پردازد هنگام رخصت بمطای خلعت و ماده فیل سر بلند گردید و یک قبضه جمد هر مرصع بخان مذکور حواله شد که برای پرتیپ پت زمیندار آنجا بفرستند و خلعت و جمد هر مرصع برای سونهاگ پرکاس زمیندار مرمرور و خلعت جهت راجه بهادر چند زمیندار گمایون از روی مرحمت ارمال یافت و بختیار خان زمیندار دادر بانعام ده هزار روپیه و عطای ماده فیل کامیاب بغایت گشته بحال زمینداری خود مرخص شد و شیر سنگه راتهور از اصل و اضافه بمقصب هزاروی هزار دواپه ده اسپه و مرحمت اسب و خلعت نوازش یافته بجاگیر داری سروراز گشت و چون قبل ازین درین دولت سپهر بسطت داروغگی داغ و تصحیح چهاره اسپان تابینان جمیع امراء و منصفداران بیک کس متعلق بود و درین ایام و نور عساکر منصوره و کثرت انواع قاهره بمرتبه رسید بود که يك داروغه از عهد آن بر نمیتوانست آمد و ازین جهت کار مردم بتعویق می

قبل ازین از منصب معزول شده بود بمنصب چهار هزار
 هزار سوار نواخته بصوبه داری برار تعین فرمود و چون ولایت
 کرناٹک را که معظم خان در هنگام انتصاب بقطب الملک تسخیر کرده
 بود حضرت شهنشاهی بر سبیل انعام بخان مذکور عطا کرده بودند
 و بعضی قلاع آن مثل کنجی کورته که از حصون معظمه آن ولایت
 است با توپخانه بسیار و سائر اشیا در تصرف کسان و گماشتگان
 او بود و ازین جهت که قطب الملک را خار خار طمع و تصرف
 آن ولایت میشد مهمات آنجا اختلال داشت بنابراین درین هنگام
میر احمد خوانی بنظم و نسق امور آن حدود رخصت یافته
 بخطاب مصطفی خانی و رعایت خلعت و اسب و یک زنجیر فیل
 و باضافه هزار و پانصدی هزار و چهار صد سوار بمنصب سه هزار
 دو هزار سوار کامیاب مرحمت شد و حیفخان بیجاپوری بهمراهی
 خان مذکور معین گشته از اصل و اضافه بمنصب هزار و هشتصد
 سوار مباحی گردید و نامدار خان از تغیر فیض الله خان قور بیگی
 شده بمعایت خلعت سرفرازی یافت و ساداتخان بمرحمت داده
 فیل مباحی گشته در ملک گومکیان عساکر بنگاله منتظم شد و فیروز
 میواتی بفوجداری مرکب از اژده از تغیر عبدالنجبی خان معین شده
 بخطاب فیروز خانی و مرحمت اسب و باضافه پانصد سوار بمنصب
 هزار و پانصدی هزار سوار تارک افتخار افرخت و حید فیروز خان
 باره خطاب اختصاص خانی نوازش یافت و رضویخان بخاری
 چون اراده گوشه نشینی داشت بمالیانه دوازده هزار روپیه کامیاب
 مرحمت گردید و مخلصان از گومکیان بنگاله و عبد العزیز خان

مصافحات و یکجتهی در میان آورد و از بصلح راضی شده از خامی و
معامله نا فهمی بعزم ملاقات سبحان قلیخان از حصار با جمعی
قلیل متوجه بلخ شد و چون قریب بموضع خلم رسید سبحان قلیخان
گروهی برسم استقبال فرستاده بانها گفت که اگر توانند او را بقتل
رسانند آن فریق در آن موضع افتهاز فرصت نموده او را از هم گذرانیدند
و بعرض اشرف رسید که سید بهادر بخاری باجل طبیعی روزگار
حیاتش سپری شد و از وقائع چکله سهند معروف پیشگاه خلافت گشت
که شیخ عبد الکریم تہانیسری متصدی مهمات چکله مذکور جهان
فانی را بدرود نمود و عبد الذبی خان بنظم سهام آن چکله معین
گشته بعنایت خلعت و باطافه بانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی
هزار و پانصد سوار سر بلند شد و محمد اسماعیل ولد نجا بنخان که
کد خدا شده بعطای خلعت و خنجر مرصع و انعام ده هزار روپیه
جهت سرانجام لوازم طوبی مشمول عاطفت گردید بیست و فهم
صفر حضرت شاهنشاهی عزم سیر خضر اباد نموده قریب سعادت
بآن صوب توجه فرمودند و نخست بروضه مکوره حضرت جنت
اشیانی علیین مکانی همایون بادشاه طاب ثراه پرتو ورود گسترده
بقائحه و دعا روح آن سریر آرای اقلیم قدس را روح و راحت افزودند
و پنج هزار روپیه بخدمه آن روضه فیض آگین انعام نمودند و از آنجا
بعمرار فائض الانوار قدوة الاصفیا شیخ نظام الدین معروف باولیا
قدس سره عنان سعادت تافقه رسم زیارت بجا آوردند و بکھزار روپیه
بمجاوران آن بقعه قدسیه عطا کردند و از آنجا سایه چتر دولت و
اقبال بر ساحت خضر اباد امکنده روز دیگر قریب حشت و کامرانی

کشید رای عالم آرای حضرت شاهنشاهی چنان اقتضا نمود که
 داروغه دیگر یا مشرف و امینی جداگانه قرار دهند و میر عابد
 خوانی باین خدمت سر بلند گشته حکم شد که تا هزاری منصب
 دار را او تصدیق نماید بنیان بیند و از هزاری بالا تر تصدیق نماید
 آنها بقیاد بیگ داروغه سابق متعلق باشد از حوائج عبرت
 بخش آنکه درین هنگام از وقائع صوبه کابل معروض بارگاه اقبال
 گردید که شیر بیگ ولد سعدتخان بنادر زمین خان مغفور بزخم
 جمد هر قطع حیات پندر کرد فرمان شد که مهابت خان
 صوبه دار آنجا او را مقید و محبوس دارد و هر حکمی که در باره
 او از پادشاه خلافت صادر شود بآن عمل نماید و بجای سعدتخان
 شمشیر خان بمحارمت قلعه ارک کابل معین گشته از اصل و اضافه
 بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و هشت صد موار نوازش یافت
 و درین ایام میرزا نودر صفوی از اکبر آباد رسیده ناصیه مالی آستان
 معلی گردید و چون حاکم بندر شجر پنج به اسپ غریبی برسید
 پیشکش بدرگاه خلایق پناه فرستاده بود آورنده بانعام یک هزار روپیه
 مشمول مرحمت گشته شش هزار روپیه باو حواله شد که از امتعه
 هندوستان خرید نموده برای حاکم بندر مذکور ببرد و از وقائع توران
 زمین بمصامع حقائق مصامع رسید که چون میان سبجان قلیخان
 حاکم بلخ و قاسم سلطان برادرش که ایالت حصار باو تعلق داشت
 غبار مخالفتی برخاسته مودت و رفاق بکدورت و نفاق متبدل شده
 بود سبجان قلیخان بلطائف تدبیر در مقام دفع او شد و جمعی از
 مردم خود بحصار نزد او فرستاده حرف صلح و آشتی و حدیث

نمود که رایات عالیات بعزیمت شرق روده از مستقر سریر
 خلافت حرکت کرده بسمت ساحل رود گنگ ارتفاع یابد و بعد از
 رسیدن بآن حدود اگر ضرور شود و مصلحت تقاضا کند بصوب اله آباد
 و پنده نهضت نموده باین توجه همایون آنخان ارادت پرور و سایه
 جفود ظفر اثر را تصرف و مظاهرت نمایند و اگر تا آن وقت خبر
 غلبه و استیلائی اتواج نصرت مآل و مقهور گشتن اعدای بد سگال
 بمسامع جاه و جلال رسد و خاطر ملکوت ناظر از اختلال و فتور
 جیوش منصور جمع گشته مصلحتی در پیش رفتن ننمایند روزی
 چند درکنار رود گنگ و نواحی آن نشاط اندوز میر و شکار گشته
 لوای مراجعت بدار الخلافه برافرازند بفابران سیوم ربیع الاول موافق
 بخت و ششم آبان که ساعتی مسعود بود متصدیان و عملاً پیشخانه
 را فرمان شد که باین عزیمت خیر انجام مرادقات اقبال بیرون
 زنند و چون موسم وزن مبارک شمسی نزدیک بود مقرر فرمودند
 که آن جشن نرخنده را در مقر اورنگ حشمت گذرانیده پس
 از آن بدولت متوجه مقصد گردند *

جشن وزن خجسته شمسی سال چهل دوم

درین ایام سعادت فرجام جشن وزن مبارک شمسی سال چهل
 و دوم از عمر کرامت قرین شاهنشاه زمان وزمین خدیو رافت
 گستر معدلت آئین صورت انعقاد یافته بزمی دلکشا و محفلی
 روح افزا مرتب گشت و بارگاه سلطنت و پیشگاه خلافت بسیط بساط
 عشرت و انبساط و زیب اسباب نجم و احتشام آرایش پذیرفته روز

انجا بسربردند و بآن روی آب توجّه فرموده بشکار کلفت نشاط
انزای طبع همایون گشتند و دوم ربیع الاول ازان مکان فیض
نشان بزیارت روضه متبرکه حضرت قطب الاولیای و الواصلین
قدوة العرفای و الکاملین خواجه قطب الدین قدس الله سره العزیز
توجّه فرمودند و برسم معبود دهرزار رویداد بمجاوران آن مزار مهر
انوار مکرمت شد و بعد از ادای مراسم طواف برآه دامن کوه لوائی
مراجعت بشهر انراختند و در کوهچّه قدم رسول صلی الله علیه و آله
و سلم آهوی چند شکار کرده قلعه مبارکه را صهیبت انوار اقبال ساختند

توجه رایات جهانکشا بصوب ساحل رود گنگ بشکار جهت تقویت عساکر بنگاله

چون از رفتن بادشاهزاده محمد سلطان بطرف ناشجاع و وقوع
آنجاهلی و سوء تدبیر که بمقتضای تقدیر ازان و التبار نا تجربه کار
بظهور آمد عساکر قاهره را در بنگاله چنانچه سمت گزارش پذیرفته چشم
زخمی عظیم و اختلالی فاحش روی داده بود و اگرچه زندۀ امرای
عظام معظم خان باستظهار اقبال بی زوال خدیو جهان لوازم استقلال
و پایداری بکار برده در مراتب سرداری کوتاهی نکرده بود و مغلوب
رعب و تزلزل نگشته با مجاهدان درست اخلاص عقیدتمند و مبارزان
شهامت کیش ظفر پیوند در برابر غنیم عاقبت و خیم بر منہج
مستقیم عبودیت و جان نشانی ثابت قدم بود لیکن بنابر آئین
حزم و دور بینی رای جهان آرایی که جلا پذیر انوار الهام ربانی
و سرآة غیب نمایی مصالح دولت و جهانپادشاهیست چنان اقتضا

علم نوازش یافت و خان عالم که بذایر وقوع تقصیری از منصب معزول شده بود بمنصب سه هزاری دوهزار سوار مورد انتظار فضل و مكرمت گردید و كبرت سنگه لك راجه جیسنگه بمرحمت مریدج مرصع سربلند گشته بكاسان بهاری که فوجداری آن بار متعلق بود مرخص شد و صفیخان بمرحمت یکنزنجیر قبل و باضافه پانصدی بمنصب دوهزار و پانصدی هزار سوار و راو امرسنگه چندراوت باضافه پانصدی بمنصب دوهزار و پانصدی هزار سوار و شهابتخان بمعنایت علم و غیرتخان باضافه پانصدی دوهزار سوار بمنصب دو هزار و پانصدی شش صد سوار سرفراز گشتند و تهور خان که چندی پیش ازین مورد عنایت خسروانه گشته از منصب معزول شده بود بمنصب دوهزار و پانصدی پانصد سوار کامیاب مرحمت شد و محمد صالح ترخان که سابق قلعه دار سیستان بود بذایر تهاون تقصیری هنگام رفتن دارا بیشکوه بنهته چنانچه در مقام خود گذارش یافته از مادر شده از منصب معزول گشته مغضوب و معاتب بود از مرحام شهنشاه جرم بخش رخصت کورنش یافته بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار کامیاب تفضل گردید و منصب رشید خان از کومکیان بنگاله باضافه پانصد سوار هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار مقرر شد و راجه امر سنگه بزودی از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و سان سنگه و لك روپ سنگه را تهور بمعنایت پهلونچی مرصع و باضافه پانصدی دوهزار سوار بمنصب هزار و پانصدی هفت صد سوار و اسماعیل و لك نجابتخان بخطاب خانی و باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و

✓ مبارک پنجشنبه پنجم ماه مذکور مطابق بستم و هشتم آبان بعد از
انقضای یکداس و یک گهری ازان روز نیروز که ساعتی میمنت بخش
نشاط امروز بود دو پله میزان از سنجیدن گوهر عنصر مقدس شاهنشاه
آسمان جاه نمودار گفتین خورشید و ماه گردید و وزن مسعود پائین
معمود بفعل آمده از وجوه آن عالمی را دامن خواهش مالا مال
نقد آمانی و آمال شد و مال چهل و یکم شمسی از عمر ابد طراز
بانجام رحیده مال چهل و دوم آغاز شد خدیو بنده پرور مکرمت شعار
دست ابر آثار بحد و احسان کشاده بند های آفتان را و ایستاده های
پایه مریر معلی را بانواع لطف و مرحمت نوازش فرم فرمودند
از آنجمله راجه جیسنگه بانعام یک لک روپیه مطرح انوار عاطف
گردید و راجه جسونت سنگه که بذاب و قوع زلالت و سوابق تقصیرات
خطاب مهارجگی ازو مملوب شده بود درین روز همایون مورد
لطف و تفضل بادشاه جرم بخش گردیده دگر باره بان والخطاب
کلمیاب گشت و بهادر خان بانعام بیست هزار روپیه نوازش یافته
یکهزار حوار از تاپینان او در اسبه سه اسبه مقرر شد که منصبش از
اصل و اضافه پنج هزار و پنج هزار حوار در اسبه سه اسبه باشد و میرزا
نو در صفوی که در سلت گوشه نشینان بود بانعام ده هزار روپیه
مشمول عاطفت و امضال شد و کنور را سنگه باضافه هزار و
حوار بمصوب چهار هزار و چهار هزار حوار و مرتضی خان باضافه
هزار حوار بمصوب چهار هزار و سه هزار حوار بلند رتبه گردیدند و
عابد خان بانعام دوازده هزار روپیه مباحی گشته بعطای علم لوای
تغایر بر امر اخمت و میرزا خان از کومکین بنگاله بمعذایت نقره و

بود عطا شد و بعدیاری از یفندهای بعفایت خلعت قامت امتیاز
 انراختند و درین روز جهان امروز از جانب مسند نشین مشکوی
 عزت و اقبال پرده آرای هودج ابهت و جلال ملکه تقدس نقاب
 خورشید احتجاب روشن رای بیگم و همچنین از جانب ثمرات
 ریاض خلعت و جهانداري مقدسات تنق عظمت و کامکاری و دیگر
 پرده گزینان استار عفت و نزهت پیشکشهای شایسته از جواهر
 و صرغ آلات و خوانهای زر و سیم نثار بنظر انور شهنشاه روزگار رسید
 و باین دستور اموای رفیع منزلت و سائر مقربان پیشگاه دولت
 پیشکشا بمحل عرض کشیده رسم نثار بجا آوردند از آنجمله راجه
 جیستگه پیشکشی از جواهر و صرغ آلات و نقائس اتمش گذرانیده
 قریب یک لک روپیه بها شد و درین تاریخ جعفر نوحدار منبرا
 و مرحمت خان که از دکن آمده بود دولت زمین بوس حده
 سلطنت یافتند و حید لطف علی بخاری که سید بهادر پسرش
 فوت شده بود بمرحمت خلعت از لباس کدورت برآمد و چون شب
 در رسید خدیو جهان در انجمن خاص غسلخانه سریر آرای دولت
 و کمرانی گشته بتماشای چراغانی که باشاره والا برکنار آب چون
 در کمال خوبی و نظر فریبی ترتیب یافته بود مسرت انزای خاطر
 اقدس شد و از آنجا که شهنشاه دین پرور توفیق شعار از کمال حسن
 نیت و صفای طوبیت مبلغی خطیر از نقد و جنس موازی
 شش لک و سی هزار روپیه بود نذر سادات و مجاورین و خدمه و
 معتکفین حرمین شریفین زادهما الله شرفا و جلالا نموده مقرر
 فرموده بودند که مصحوب یکی از معتمدان درگاه آسمان جاد بآن

فضل الله خان و آقا يوسف هریک از اصل و اضافه بمنصب هزار
 و پانصدی پانصد سوار و ذر القدر خان باضافه پانصدی
 بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و میر ابراهیم میر توزوک
 باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار
 و سزوار خان باضافه پانصدی پنجاه سوار بمنصب هزار و پانصدی
 چهار صد سوار و پردخان باعام هشت هزار روپیه و آغرخان
 باعام چهار هزار روپیه و عطای خنجر مرصع و قادر داد انصاری
 بخطاب خانی و آتش قلماق بخطاب آتش خانی و محمد ثقی
 برادر زاده وزیرخان بخطاب خانی و از اصل و اضافه بمنصب هزار
 صد سوار سربلندی یافتند و معتمد خان خواجه سرای باضافه پانصدی
 بمنصب هزار و پانصدی سه صد سوار میاهی شده بمحارست قلعه
 مبارکه دارالخلافه بعد از نهضت ربابات عالیات مورد انتظار اعتماد گردید
 و مکرمت خان بدیوانی صوبه گجرات و اهتمام سرانجام امتعه و
 اشیای که برای سرکار خاصه شریفه در کارخانهای انجا مهیا میشود
 از تغییر رحمت خان منصوب گشته بعنایت خلعت و ماده ذیل
 و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی سه صد سوار مقتدر
 و میاهی شد و عبد الرسول دکنی بمرحمت جمدهر مینا گر
 نوازش یافته باکیر آباد مرخص گردید که در ملک همراهان اعتبار
 خان باشد و دربارخان خواجه سرای بمخدمت ناظری حرم سرای
 مقدس خلعت سرانرازی پوشید و پنجهزار روپیه باهل طرب و نشاط
 و سرود سرایان آن محفل انبساط و یکهزار روپیه بملا محمد صادق
 طالب علم ایرانی که درین ایام باستقیام خلافت و جهانپانی رسیده

از افواج نصرت مآل بدفع و استیصال آن بغی اندیش فتنه سگال
تعیین یافت و بعنایت خلعت خاص و شمشیر و سپر هر دو با ساز
مرصع مورد نوازش گشته درین تاریخ سرخص شد و از امر سنگه
چند رات و جگت سنگه هاده و راصدنگه راتهور و اغرخان رسید
مصطفی و زگهانته سنگه و محمد صالح ترخان و غیرت و مظفر
بهران بهادر خان افغان و بلوی چو خان و گروهی دیگر بهمراهی او
معین گشته بمراحم خسروانه سر بلند گردیدند و دانشمند خان که
نظم مهام دار الخلافه باو تفویض یافته بود بمرحمت خلعت
خاصه و یک زنجیر نیک و نجابتخان که در ملک گوشه نشینان
بود و معتمد خان خواجه سرا که بمحارمت قلعه مبارکه معین
شده بود هر یک بعنایت خلعت مباهی گشته سرخص شدند
و اعتقاد خان و تقرب خان بعنایت خلعت سر بلند گشته رخصت
یافتند که تا معارفت رایات عالیات در دار الخلافه بسر برند و کبرت
سنگه که فوجدار میوات بود فوجداری نواحی دار الخلافه از تغییر
حصن علی خان ضمیمه خدمتش گشته بمرحمت امپ و باضافه
پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار مقتدر
گردید و روح الله دیوان دار الخلافه و عبد الرحیم خان که بخدست
بخشیکری و واقعه نویسی آن مرکز خلافت تعیین یافته بود و حقیقت
خان و عنایت خان و دظفر خان که از زمره لشکروغا بودند خلعت
رخصت یافتند و خوشحال بیگ کلشغری که در ملک گوشه نشینان
منتظم بود بانعام دوصد اشرفی و قابلیخان منشی که او نیز بوظائف
دعا گوئی اشتغال داشت بانعام یک هزار روپیه مشمول عنایت شده

امکان قدس فرستاده زمره سادات و صلحا و مشایخ و اتقیا را که
 شرف اندوز مجاورت حریم آن در حرم مکرم باشند از فوائد آن بهره‌ور
 سازند درین اوقات سعادت پیرا میر ابراهیم خلف مغفرت آیات
میر نعمان که حیدری پاک طینت صالح و سیمای تدبیر و پرهیزگاری
 از نامیده حالش هویدا و لایح بود و قبل ازین نیز بزیارت حرمین
 مکرمین مشرف گشته لیاقت و شائستگی این امر داشت بتقدیم
 این خدمت و اذرتبت مقرر شده سعادت دارین اندوخت و بعدایت
 خلعت مباهی شده مرخص گردید و خواجه سلامت بخندمت
 تحویلدارئی نقود و اجناسی که مصحوب او فرستاده میشد و موازی
 شش لک و سی هزار روپیه بود معین گشته خلعت صرفرازی
 پوشید هشتم ماه مذکور موافق غره آذر که ساعت نهضت رایات ✓
 عالیات بود بعد از انقضای يك پاس و سه گهزی حضرت شهزاده‌ای
 قرین تائید الهی از آب چون عبور نموده لوای جهانکشا بصوب
 ساحل گنگ افراتخند و آن روز دو گروه طی کرده منزل آرای اقبال
 گردیدند و چون از وقائع سمت پورب مکرر بعرض واقفان پایتخت سرور
 خلافت مصیر رسیده بود که بهادر بام مفسدی از طائفه پچکوئی
 در سمت ییسواره سر بقتنه و نساد و رهزنی و افساد برداشته امت
 و جمعی کثیر و فرقه انبوه از کواران و متمردان طایفه بیدس و دیگر
 واقعه جویان و خلاف منشان آن سمت بار گزیده باستظهار جمعیت
 و هجوم اوباش لوای جرأت و جسارت بتاخت و غارت آن حدود
 افراشته ورعایا و مترددین از سرشورش و طغیاننش در امان نداشتند
 لهذا دفع او نیز پیشلهاد خاطر اقدس گشته بهادر خان با جمعی

شایسته و سزاوار در انجمن خاص غسلاخانه سعادت اندوز ملازمت افسیر
خاصیت شاهنشاه روزگار شده آداب کورنش و تسلیم بتقدیم رسانیدند
و یکهاز اشرفی و یکهاز روپیه بصیغه نذر گذرانیدند و چون آن والا
نزد عالی تبار بدولت پای بوس مریدندی دارین اندرختند
حضرت شاهنشاهی از کمال شوق و عاطفت آن فخل گلشن حشمت
و کسراپی را در آغوش عنایت و مهربانی کشیده کامیاب سعادت
دو جهانی ساختند و خلعت خاصه با نادری و یکصد اسب از انجمله
بیعت راس عربی و عراقی یکی با زمین و ساز میفکار و دیگری
با ساز طلای حاده و یکزنجیر نیل خاصه مزین بهار فقره و جل
زربفت و یکقبضه جمدهر مرصع باعلاقه مروارید بان غره ناصیه
دولت مرحمت فرمودند و وزیر خان که در خدمت آن پادشاه زاده
ارجمند آمده بود جبین ارادت بر آستان عبودیت سوده پانصد مهر
و یکهاز روپیه بر سبیل نذر گذرانید و بعنایت خلعت خاصه نوازش
یافت و چون قراولان در بیشههایی آن نواحی شیری قیل کرده بودند
شهنشاه هزار صولت شیر شکار عزم صید آن صبح ضار فرموده بعد از
ملازمت پادشاه زاده سعادت پیوند که یکپاس از روز گذشته بود قرین
عز و علا بر تخت روان طاقی که سرپوشیده بشکل بغله ساخته بودند از
مختصرات طبع مقدس این مبدع آئین دولت و کسرافست و درین
هنگام پدیرایه اتمام یافته بود سوار شده بشکار توجه فرمودند و نزدیک
نخچیرگاه بر نیل سوار شده پادشاه زاده محمد معظم را در عقب سر
مبارک جای دادند و چون بشیر رسیدند آن صبح جانگزی را
بضرب بندوق از پا در آوردند و در همان نواحی ساعتی چند بشکار

مرخص گشتند و در منزل مذکور دو روز مقام شده یازدهم رایات
 مالیات از آنجا نیضت نمود و اعتقاد خان بغایت خلعت سر بلندی
 یافته بشاه جهان آباد مرخص گردید که تا مراجعت موکب منصور
 آنجا بصر برد و رضویخان که منصبتش بر طرف شده بسالیانه دوازده
 هزار روپیه کسب مرخص شده بود عطای خلعت و انعام پنجهزار
 روپیه صرفراز گشته بکجرات که وطن مالوف اوست رخصت یافت
 که آنجا صرفه الحال بدعای دولت ابدی دوام قیام نماید نوزدهم
 رایت مسعود ظل درود بر محل روز گذک انگذده موضع گده مکئیسر
 فیض اندرز نزول انبال شد و چون چرز و کانگ و مرغابی و دیگر
 اقسام شکار از حباع و وحوش در آنجا بسیار بود و سرزمینهای خوش
 و جنگلهای دلکش داشت روزی چند بقصد سیر و شکار دران
 مکان دلنشین فرغت نشان اقامت موکب جلال مقرر گشت و
 ازین جهت که رخشنده گوهر درج دولت تابنده اختر برج عظمت
 بادشاه زاده والا قدر خجسته شیم محمد معظم چنانچه گزارش یافت
 بموجب پرلیغ طلب با وزیرخان از دکن متوجه کعبه حضور گشته
 درین وقت نزدیک رسیده بودند بیست دوم که ساعت ملازمت
 آنفردا نایب حشمت بود حکم شد که محمد امین خان میر بخشی
 و فاضلخان میر حاکمان تا یک گروه راه پذیر گشته آن بهین نوادار
 فہال سلطنت را بعد ملازمت اشرف نائز گردانند و بعد از انقضای
 شش گھڑی از روز مذکور بادشاهزاده والا قدر کسکار بتوره و آئینی

سلطان پور منصوب گشته بعفایت اسب و از اصل و اضافه بمنصب
 هزار و پانصدی هزار سوار عز انتخاب یافت و پیشکش اعتماد
 خان صوبه دار کشمیر از نفائس امتعه آنجا بنظر قدسی اثر رسید و
خواجه برخوردار مخاطب با شرف خان که از قلعه داری اودیس
 معزول شده بود شرف اندوز ملازمت اشرف گشته یکرنجیر فیل
 پیشکش نمود و چون تخت روان معقف طلائی که مذکور شد
 باهتمام امینای زرگر که داروغگی کارخانه ساختن طلا آلات و نقره
 آلات باو تعلق داشت در عرض اندک فرصتی موافق حکم معلی
 و خواهش طبع والا صورت اتمام یافته بود مراحم پادشاهانه او را
 بعطای ماده فیل و اضافه منصب نوازش فرمود بالجملة چون قراولان
 بتفحص شکار رفته بودند بمساح جلال رسانیدند که در موضع برکههانگر
 چرز بسیار است خاطر ملکوت ناظر بشکار آن سمت توجه نمود
 و بیست و ششم رایات ظفر اثر از کده متدیر باعتزاز آمده عرصه
 برکههانگر مرکز دایره اقبال گردید و سه روز آنجا مقام شده اشتغال
 بصید چرز نشاط افزای طبع مبارک بود و چون قراولان در آن روزی
 گنگ شیرینی قبل کرده بودند شهنشاه شیر دل هزیر امکن روز میوم
 از آب عبور فرموده آنرا بضرب تفنگ از پای در آوردند سلخ
 ماه مذکور موکب منصور از آنجا نهضت نموده بطی دو مرحله
 پرتو سعادت و فیروزی بر موضع فیروز پور گسترده و یک روز آنجا
 مقام شد از سوانح این ایام مفتوح شدن حصن ملک اساس رهتاس

چیز بهجت اندوز گشته مراجعت فرمودند و سه روز دیگر قرین دولت
و کامروائی اقبال دران سر منزل عز و جلال اقامت گزیده بنشاط
شکار مسرت پیرای طبع اقدس بودند درین ایام پادشاه زاده کامگار
بختیار محمد معظم را بعزایت بعهده مروارید و دهکده کی و پهنوچی
مرمع و شمشیر خاصه و سپر با ساز میفاکار و دو صد ثوب از ملبوعات
خاص عز اختصاص بخشیدند و انا را جسنکه و مهالخان صوبه دار
کابل بعزایت ارحال خلعت زمستانی قامت مباحات افراتند و
امیر خان بمرحمت یکنجیر فیل سر بلندی یافت و مبارک خان
نیازی از کوسندان صوبه کابل بفوجداری بنگش از تغیر حسین
بیگخان منصوب شده هزار سوار از تابندگان او دو اسبه سه اسبه مقرر
گشت که از اصل و اضافه منصبش دو هزار و دو هزار سوار از آنجمله
هزار سوار دو اسبه سه اسبه باشد و منعم خان بقلعه داری احمدنگر
از تغیر دارالخانی معین گشته بعزایت خلعت و اسب و اضافه
پانصدی بمنصب دو هزار و پانصدی هزار سوار سر انراز گردید
و احماعیل خان بفوجداری جالپور تعین یافته بمرحمت خلعت
و اسب مباحی شد و مانسنگه ولد روپ سنگه راتهور بعطای
جمدهر مرمع باعلاقه مروارید مشمول عاطفت گشته رخصت وطن
یافت و مهراب خان فوجدار بالپور بعزایت ارسال خلعت کمدیاب
عزت شد و مرحمت خان و تشریفخان که از دکن آمده بودند بعطای
خلعت و آتشخان بمکرمت خنجر باعلاقه مروارید و اردی کرن
وکیل را نا بمرحمت اسب و بهگوتیداس دیوان مستقر الخلافه
اکبر آباد بخطاب رانی سر بلند شدند و مصری افغان بفوجداری

بصرب تفنگ از پای در آوردند و بچه شیر را با شاره همایون قراولان
زندہ گرفتند درین هنگام عاطفت پادشاهانہ گوهر درج ششم
واقبال اختر برج عظمت و جلال پادشاه زادہ محمد معظم را بعطای
دہمکہ کی العاص و یک عقد مروارید گران بہا عز اختصاص بخشید
و فیض اللہ خان قراول بیگی و جمفر خوجدا متہرا و حسنعلی
خان قوش بیگی بمعنایت خلعت قامت امتیاز افراختند و ہرجم
ولد راجہ پتہلداس کہ برادرش فوت شدہ بود همچنین راجسنگہ
و رامسنگہ پسران ارچن کور کہ برادر زادہائی او بودند بمعنایت خلعت
سرفراز گردیدند و عبد الرحیم و محمد رشید پسران مخلصخان کہ
چندی قبل ازین در صوبہ کابل در گذشتہ مورد انظار فوازش شدہ
بمناصب مناصب کسباب تربیت پادشاهانہ گشتند یازدہم ماہ
مذکور موضع سرن گھاٹ کہ قراولان شکار بسیار در نواحی آن دہدہ
بودند مضرب خیام فلک احترام گردید و خدیو جهان چہار روز
دران سر منزل فیض نشان بساط اقامت گستردہ نشاط اندوز شکار
بودند و چرڑ بسیار صید کردہ دو شیر بہ تفنگ زدند از سوانج آنکہ
چون گوہر محبط خلعت و جہانبانی پادشاه زادہ والا قدر خجستہ
شیم محمد معظم برتہ بلوغ و جوانی کہ هنگام نشاط و کامرانی ست
رسیدہ بودند عاطفت پادشاه کامل خرد بالغ نظر پرتو تربیت بحال
آن نونہال گلشن اقبال انگذدہ پانزدہم در ہمین منزل گاہ عز و
جاء مخدومہ عفت سرشتی کہ از بنات اشواف خراسان بود و
شائستگی اقتران با آن اختر برج عظمت و کامگاری داشت عجلالہ
در ملک ازدواج آن پادشاه زادہ ارجمند سعادت پیوند کشیدند و

است قبل ازین بابا بیگ نوکر فاشچاق که از جانب او بجزا ست
آن قلعه سپهر ارتفاع قیام داشت از سعادت منشی و نیک سرانجامی
اظهار دادن قلعه و خواهش عبودیت این آستان جلالت نشان کرده
بود و باشاره همایون سلطان بیگ و کامکار خان با جمعی از جنود
گیهان ستان معین گشته بودند که بانجا شتافته آن حصن قوی
بنیان را بتصرف آورند درین هنگام از عرضه داشت آنها معلوم
رای جهان آرای شد که بابا بیگ مذکور برونق قرار داد قلعه را
بتصرف پندگهای بادشاهی داده متوجه درگاه خلائق پناه گردیده
است عاطفت بادشاه بنده پرور مکرمت گستر که پیوسته برای نوازش
قدویان اخلاص مند و تردیت و پرورش پندهای عقیدت پیوند حبیب
جود بهانه طلب است این فتح آسمانی را که بمعاضدت اقبال
بی زوال و بی تکلیبی سعی و کوشش و فیروزی محاصره و جدال روی
داده بود تقریب مرحمت و بنده پروری ساخته سلطان بیگ را
بخطاب شاه قلی خان و عنایت ارسال خلعت و اسب و از اصل
و اضافه هزار و پانصدی هفت صد سوار و کامکار خان را از اصل
و اضافه بمقصد هزار و پانصدی هزار سوار مباحی گردانیدند
و حراست قلعه مذکوره بشاه قلی خان تفویض یافت سیوم ربیع
الثانی موضع احمد پور مرکز ریات منصور گشته روز دیگر آنجا مقام
شد و از آنجا لوای جهانکشا بطی دو مرحله بموضعی از کنار گنگ
که چرز دافر داشت پرتو نزول امکنده چهار روز آنجا اقامت واقع شد
و حضرت شاهنشاهی چرز بسیار شکار کرده بدو دنعه در آنروی
آب دو قلاده شیر یکی نرو دیگری ماده که بچه همراه داشت

و مباحی شدند چهارم از کده مقتدیر بمزیت اله آباد کوچ شده
سینزهم عرصه سوزون که شکار گاهی دل پذیر و دشتی پر نخچیراحت
کامیاب نزول موکب عالم گیر گردید و در انداختن راه ماده شیرینی که
قراولان قبل کرده بودند شکار شهنشاه وزیر صولت شد و درین ایام
کنور رام سنگه بعطای خلعت خاص مباحی گردید و پرتوی سنگه
ولد مبارجه جسونت سنگه که از پیش پدر خویش آمده بود جبه
حای آستان خلعت گشته دو زنجیر فیل برسم پیشکش گذرانید و
بعطای خلعت و دهکدهکی الماس و یک عقد مروارید عز مباحات
اندوخت و بهگونست سنگه ماده از وطن و قلعه دارخان از دکن
رسیده دوات اندوز ملازمت اکسیر خاصیت گردیدند و خان مذکور
یک زنجیر فیل برسم پیشکش گذرانید و شیخ محبوب محمد از
اولاد کرام نقاره اولیای عظام خواجه بهاءالدین ملتانی قدس الله
سره بعطای خلعت و ماده قبل کامیاب مکرمت گشته رخصت
وطن یافت باجمله شکار گاه سوزون سه روز فیض اندوز نزول همایون
گشته سیر و شکار آن عرصه نزهت اثر مسرت افزای طبع مبارک
خدیو خورشید قدر جمشید فر شد و از جمله شکارهایی خسروانه
در آنجا بوقوع آمدن آن بود که خاقان جهان در یک روز پنج شیر
بنیروی بازوی اقبال عالم گیر از پا در انگنده ساکنان آن مرز و بوم
را از شر آن سباع جانگزا بفیض معذات شهنشاهانه رهائی بخشیدند
و درین منزل جعفر ولد اله ورد بخان را که فوجداری متبرا باو
تعلق داشت و پدرش را چنانچه سابقا گزارش یافت ناشجاع به تیغ
بیداد از هم گذرانیده بود مشمول انظار مرحمت گردانیده منصوبش

شهبهنگام که ساعت عقد بود اقصی القضاة قاضی عبد الوهاب را
 طبیبین در حضور پیر نور عقد فرمودند و از روی عنایت یکمقد
 مروارید گران بها بآن عالی قنار والا گهر مرحمت نمودند شافرنده
 از سرن گهاک کوچ شده بالای موضع نورنگر مخیم اردوی ظفر پیکر
 گشت و چون هنگام نزول بمنزل عبور اشرف از پیش دایره بادشاه
 زاده والا قدر معادت توأم محمد معظم وزیر خان شد آن کامکار
 بخندار و خان اخلاص شعار هر یک پیشکشی از جواهر و مرصع
 آلات گذرانید و سوکب ظفر پناه پنج روز دران سر منزل مقام فرموده
 نشاط شکار مسرت افزای طبع همایون بود و چون خاطر ملکوت ناظر
 از حیر و شکار آن حدود پرداخت عزم توجه الیه اباد که مقصد اصلی
 ازین نهضت جهانکشا آن بود وجه همت ملک پیرا گردید و بیست
 و دوم رایت نصرت طراز از نورنگر باهتر از آمده بکنده مکتبصر مراجعت
 نمود و شهبشاه دین پناه در اتقایی راه شیرینی که قراولان دران نواحی
 قبل کرده بودند بتغذگ زدند و بشش کوچ و دوم مقام دوم جماد الاولی

۲۸۱ دیگر باره چتر والای اقبال بر ساحت کده مکتب سر سایه گستر شد و روز
 دیگر که آنجا مقام بود از وقایع بنگاله معروض بارگاه خلافت گردید
 که یک تاز خان در محاربه که عساکر ظفر مائر را درین ایام با ناشجاع
 روی داده بود جان نثار گشته سرخروئی جاوید افروخت و درین
 وقت بادشاه زاده کامکار عالی مقدار محمد معظم بمرحمت خلعت
 بازاری و اسب عربی با ساز طلا و یک عدد پاندان مرصع با خوانچه
 و دیگر ادوات آن که مجموع مرصع بود مورد انتظار عاطقت بادشاهانه
 گردیدند و جمعی از بزرگهای آستان سلطنت بنیاد خلعت مفتخر

بد مال که بسودای باطل و خیال محال درین مدت در بنگاه تمام
استقامت بمداومت و مقاومت جنود اقبال افشوده غبار فساد
انگلیخت و چون مرغ نیم بسمل دست و پائی زده حرکه المذیبه می
میکرد درین هنگام از سطوت و استیلا عساکر ظفر مائر قواعد همت
و ارکان ثباتش تزلزل یافته سلك شوکت و جمعیتش از هم گسسته
است و آن خان عقیدت نشان بانواج منصور از آب گنگ عبور کرده
بقلع و استیصال و اتمام مهم آن فتنه انگیز بد کمال کمر همت
بسته چنانچه بالفعل از ناده که آنرا بنگاه خود ساخته آنجا رحل
اقامت انداخته بود عزیمت جهانگیرنگر کرده است همچنانکه
تفصیل آن بعد ازین مرقوم کنگ حقائق نگار خواهد گردید بالجمله
روز دیگر که مقام بود چون قراولان دران نواحی شیرینی قبل کرده
بودند شهنشاه هنر افکن شیر شکار سوار شده آن سبع ضار را بضرب
تغنگ از پای درآوردند و از آنجا بطی سه مرحله بالای شمس آباد
تزلزل سعادت نمودند و دران موضع بنا بر وفور صید و شکار سه روز
اقامت گزیده در ماه شیر و چرر و مرغابی بسیار شکار نمودند چون
مقصد اصلی ازین بهضت جهان پیرا معاضدت و امداد عساکر بنگاه
بود و نیروی تائیدات آسمانی و میامن توفیقات یزدانی بی آنکه
کوسک تازه بان جنود مسعود پیوند و صورت فتح و ظفر در آید
تبغ مجاهدان جیوش قاهره جلوه گر شده مزده نصرت و فیروزی و
نوبت دولت و بهروزی بمسامع جاه و جلال رسید و خاطر مهر تنویر
ازان مهم خطیر فراغت پذیرفته موبک منصور را مصلحتی در پیش رفتن
نماند رای عالم آرای بادشاه عالمگیر کشور کشا درین منزل همایون

را به حد هزار و سیصد سوار از انجمله یک هزار سوار در اسپه
 اسپه بود از اصل و اضافه سه هزار و پانصدی سه هزار سوار دو اسپه
 اسپه مقرر ساختند و بخطاب اله ورد بخانی و عنایت خلعت
 خاصه و امپ با ساز طه تواختند و بخدمت مرجوعه رخصت نمودند
 سه پسر او را نیز خلعت مرحمت کردند و درین هنگام خاطر
 ملک پیرا پرتو التفات بحال مجاهدان توپخانه همایون انگنده ولی
 بیگ کولابی را منک باشی اول پرقندازان فرمودند و بعنایت
 خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصد سوار نوازش نمودند
 و ولی بیگ علیمردان خان را منک باشی دوم ساخته بمرحمت
 خلعت و اضافه منصب مفتخر و مباهی گردانیدند و جمعی
 کثیر از جماعت داران دیگر را برتبه بوز باشیکری پایه عزت افزوده
 خلعت سر افزای بخشیدند هفدهم از سوزن کوچ شده موضع
 چاندپور محط سرانق منصور گردید و از وقائع بنگاله بمسامع
 حقائق مجامع رسید که نور الحسن که از عدهای نا شجاع
 بود برهبری بخت بیدار ازان پر گشته روزگار جدا شده بجای
 مسعود پادشاهی پیوست و روز دیگر سه گروه طی کرده نزول
 اجلال شد و چون طبع اقدس حضرت شاهنشاهی بتماشای جنگ نیل
 رغبت داشت فردای آن که کوچ بود اوائل روز حضرت شاهنشاهی
 یک جفت نیل بچنگ انداخته نشاط اندوز آن تماشای غریب
 خاطر فریب شدند و بعد از فراغ قرین سعادت و کامرانی ازان منزل
 نهضت فرمودند درین تاریخ عرضه داشت زنده امرای عظام معظم
 خان مشعر باین معنی به پیشگاه خلافت رسید که نا شجاع بشخص

سوزن

چاندپور

بفرستادهای او حواله رفت که از نفائس امتعه هندوستان فیض
 مکان خرید نموده برای خواجه مشار الیه ببرند و آن ها نیز
 کامیاب انعام و افضال پادشاه دریا نوال گردیدند و خواجه میر عبد
العظیم که او نیز از خواجهای ماور الفهر است بعطای در هزار
 روپیه مورد عاطفت گشت و میر مظفر حسین و میر ابن حسین
 از اولاد ابن حسن خان فیروز جنگ که درین ایام از ایران بعزم
 بندگی این درگاه خلائق پناه آمده بودند هر یک بعنایت خلعت
 و خنجر و انعام در هزار و پانصد روپیه کامیاب مرحمت گشته
 بمناصب مناسب مفتخر و مباحی گردیدند و موکب جاه و جلال
 از بالای شمس آباد بچهار منزل سلج ماه مذکور پرتو ورود بشکار
 گاه سورون افکند و یکروز آنجا اقامت یزد و از آنجا تا چهار روز دیگر
 بر کنار رود گنگ مرحله پیمای گشته ششم جمادی الآخر از ساحل
 گنگ بسمت دار الخلافه میل کرد و از سورون تا اینجا حضرت
 شهنشاهی به نیروی تائید الهی هشت شیر دیگر شکار نمودند درین
 هنگام در الفقار خان از کومکیان بنگاله بعنایت ارسال خلعت خاصه
 با نادره عز امتیاز یافت و اله وردیخان فرجدار متبراز از محال
 فوجداری خود رسیده دولت اندوز ملازمت گردید و پیشکشی از
 مرصع آلات گذرانید و میر بافی ولد میر محمود اصفهانی که
 مراد بخش در ایام فتور و زمان خود سری بمظنه نفاق و بی
 اخلاصی ازو منحرف شده او را با پدرش از گجرات اخراج کرده
 از راه دریا با یران فرستاده بود و او درین ایام باستماع میت
 خلافت و مریر آرائی شهنشاه جهان از ایران احرام طواف کعبه

عزیمت معارفت مصمم فرمود و عنان توجه والا بصمت دار الخلافه
 انعطاف داده لوای مراجعت برانراختند درین ایام فروغ اختر عظمت
 و اختیاری بهار گلشن ابهت و نامداری بادشاهزاده عالیقدر ارجمند
 محمد معظم بعنایت خلعت خاص زمستانی تر اختصاص یافتند
 و همچنین امرای عظام و سائر عمدهای آستان سلطنت مقام که
 کامیاب خدمت حضور بودند باین مرحمت کسوت امتیاز پوشیدند
 و امیر الامرأویه دار دکن و معظم خان پدیدار بنگاله و دیگر عمدها
 و امرای اطراف باین عنایت قاصت مباحات انراختند و مرتضی
 خان بمطای شمشیر خاصه و ابراهیم خان بمکرمت خنجر مرصع
 مشمول عاطفت خسروانه شدند و میر خان خلف خلیل الله خان
 که در حدود کوهستان جمون خدمات شایسته از بظهور رسیده قلعه
 تاراکده را که مفسدان آن سر زمین در ایام فتور از تصرف بندهای
 بادشاهی بر آورده بودند استخلاص نموده بود بعنایت ارسال خلعت
 و نقاره مورد نوازش شد و فیض الله خان و علف شکر خان بعطای
 خلعت مباحی گردیدند و پرتی سنگه راند مهاراجه جسونت سنگه
 در زنجیر قیل پیشکش نموده بعنایت دهکده کی الماس سربلند
 گردید و نصرتخان یفوجداری مانکپور معین گشته از اصل و اضافه
 بمنصب دو هزاره معزز معتبر مایور النهار است چون درین
 ایام عریضه منی بر مراسم دعاگوی قواعد هواخواهی با مختصر
 پیشکشی بدرگاه آسمان جاه فرستاده بود از خزانة انعام
 بادشاهی که نمودار گنجینه فیض عام الهی ست درازده هزار روبه

دو اسبه سه اسبه افزایش پذیرفت و عسکر خان بقوعداری بنارس
 از تغییر شرف خان بیگ منصوب گشته بعزایت خلعت و از اصل
 و اضافه بمنصب دو هزار سی و پنج سوار سواراوی یافت
 و معین خان بخدمت و کالت سرکار بادشاه زاد نیک اختر والا گهر
 محمد معظم خلعت مباحات پوشیده از اصل و اضافه بمنصب هزار
 و پانصد سی و دو سوار و پنج سوار مشمول عزایت گشت سیزدهم کوچ
 شده موضع شاهدره که یک کروه شهر است محط سراق جاد و جلال
 گردید و حضرت شاهنشاهی در اثنای راه نشاط اندوز شکار گشته
 یازده آه و کدنگ و مرغابی بسیار میدانمودند و روز دیگر مقام
 شده نجابت خان که برسم گوشه نشینی در دار الخلافه بسر میبرد
 جبهه حامی عقبه خلافت گردید و کثرت سنگه ولد راجه جیمسنگه از
 میوات رسیده بتقبیل سده سفید تارک انتخاب امرخت و بهادرخان
 چنانچه گذارش یافته بدفع نفقه بهادر میچاکوتی معین شده بود
 چون کفایت مهم او نموده رفع فساد آن بد نهاد کرده بود درین
 اوقات بصوبه دارچی اله آباد از تغییر خان دوران سر بلند گشته فرمان
 مرحمت عنوان مشعر باین معنی با خلعت خاصه برای او ارسال
 یافت و روز مبارک جمعه پانزدهم جمادی الاخره مطابق نهم
 اسفندار که ساعت دخول دار الخلافه بود خدیو زمان شاهنشاه جهان
 سنان با جهانی فروشان بر فیلی کوه پیدر گردون توان که تخت
 فلک پایه طلا بر پشت آن نصب کرده بودند قرین سعادت و عظمت
 سوار شده متوجه شهر گردیدند و نبل سوار از دریا عبور نموده داخل
 دار الخلافه شاه جهان آباد شدند و نخست پرتو نزول بمسجد جامع

اقبال یستمه متوجه درگاه خلایق پناه شده بود بادشاه دولت زمین
 بوس ظلمت زدایی اختر طالع گردید و بمرحمت خلعت و انعام
 چهار هزار روپیه نوازش یافت درین اوقات نگارندگان وقائع حضور
 لامع انور بعرض اشرف رسانیدند که درین مدت که شاهنشاه روزگار
 نشاط اندرز مید و شکار بودند و چهار صد چرز شکار شاهین دولت
 شده از انجمله در صد و پنجاه و هشت چرز بدست مبارک مید فرمودند
 و مابقی چه در حضور پرنور و چه غایبانه شکار توشچیان و میر
 شکاران شده و بدست و پنج شیر هدف تیر اقبال عالمگیر گشته از انجمله
 بیست و سه شیر بنفس اندس از پای در آوردند و یکی را پادشاه
 زاده جوانبخت کامگار محمد معظم باشاره والا بتفنگ زدند و یک
 شیر بچه را قراولان زنده گرفته و دیگر اقسام شکار از مرغابی و دراج و
 غیر آن مزون از چیز تعداد است بالجمله موکب چهارکشا از کنار
 گنگ بطنی شش مرحله یازدهم ماه مذکور ظل اقبال بر نواحی
 دار الخلافه انگنده در پنج گروهی شهر نزول اجلال گزید و روز دیگر
 مقام شد و دانشمند خان صوبه دار دار الخلافه و اعتقاد خان و ظفر
 خان و فاخر خان و خواجه عبد الوهاب و متصدیان و کوصدیان آن
 مستقر دولت سعادت زمین بوس دریافتند درین ایام راجه
 جیسنگه یک راس اسب عربی با ساز طلا بنظر معلی در آورده
 بقبول آن سر بلند شد و طاهر خان بمرحمت اسب عراقی با ساز طلا
 مورد نوازش گشته بجاگیر مرخص گردید و جانباز خان بفوجداری لکهی
 جنگل و دیبال پور از تغییر شهباز خان معین گشته بمرحمت خلعت
 و اسب مباحی شد و منصبش که در هزارتی پانصد سوار بود باضاده

و عزادان مراجعت نمودند و روز دیگر هم عذاب و معادات شکل
گفتن و صید انگدان بمستقر خلافت رسیدند و چون منزل گرامی
گوهر محیط حشمت و کماکاری تابان اختر سپهر عظمت و اختیاری
بادشاه زاد و الا قدر فرخنده شیم محمد معظم بر سر راه بود برای
سر بلندی آن دره التاج معادات و ارجمندی آنجا نزول اجلال
نموده بدولت ساعتی نشستند و بادشاه زاد نامدار عالی مقدار ادای
مراسم نثار و شکر مقدم شهنشاه روزگار نموده پیشکشی از زواهر جواهر
و نفائس اتمشه بنظر مهر انور در آورده اند •

بنا مسجد فیض اساس مختصر نزدیک

بآرام گاه خاص اختصاص یافت

از آنجا که همواره همت حق نهیت گیتی خدیو دین پرور یزدان
پروژه بر مواظبت طاعات و عبادات و احراز مژوبات و معادات
مصرف است و همگی خواهش طبع مقدس آنکه تا ممکن
و مقدور باشد صلوات خمس و سلفن و نوافل را در مسجد ادا نمایند
بر پیشگاه خاطر ملکوت ناظر که پیوسته شاهراه جنود ارادات الهی
و سر منزل رفور عزائم قدسی است پرتو این عزیزیت تافت که
نزدیک بآرام گاه خاص خجسته مسجدی مختصر طرح اندازند و
عبادتجای فیض اثر یسازند تا همواره بصورت و آسانی بی چشم
رکوب و طول حرکت در اوقات لیل و نهار از راحتگاه قدس بآنمعد
همایون آثار خرامش اقبال فرموده بطاعت داد. ر پاک و پرستش
دلور بیهمال پردازند بغابران در سمت شمالی غسلخانه مبارک

انگنده نماز جمعه گزاردند و از آنجا با شکوه آسمانی و فریزدانی سوار
 شده در ساعتی مسعود قلعه مبارکه را از یمن نزول همایون سرباویج
 گردون برانراختند و زمانی در خاص و عام و لمس در غسلخانه
 سریر آرای اقبال گردیدند و تقرب خان که در شهر بود و معتمد خان
 قلعه دار بادرک دولت زمین بوس چهره عزت برانراختند درین
 ایام پیشکش تازه نهال گلشن حشمت و جلال بادشاه زاده ارجمند
 سعادت پیوند فرخنده فال محمد اعظم از نوادر جواهر و نفائس
 اقمشه بنظر اکسیر اثر رسیده رتبه قبول پذیرفت و یک زنجیر نیل
 با حاز نقره و جل زربفت و یک ماده نیل که مختار خان از دکن
 برسم پیشکش بچذاب خلعت فرستاده بود و پیشکش تیان خان
 صوبه دار گشته بمحل عرض رسیده شرف پذیرای یافت و بهگونت
 سنگه هاده بمرحمت علم رایت مباحات افراخت و شاه قلیخان
 که چنانچه گزارش پذیرفت قلعه داری رهناس باو تفویض
 یافته بود باضافه پانصدی بمنصب دو هزاری هفت صد سوار مورد
 انظار مرحمت گردید و منصب و قلعه دار خان از اصل و اضافه
 هزاری چهار صد سوار قرار یافت و درین هنگام خضر آباد از میانه
 قدوم خدیو جهان فیض اندوز گشته دو روز میر و شکار آن نواحی
 مسرت افزای خاطر ملکوت ناظر گردید و از آنجا معاودت نموده
 باعز آباد توجه فرمودند و دو روز دیگر قرین دولت و کامرانی دران
 مکان فیض نشان بسر برده روز میوم از آنجا بشکارگاه سیولی که آن را
 با توپ شکار موسوم ساخته اند متوجه گشتند و دران نخچیرگاه
 اقبال نیز دو روز بشکار نیله گاو و آهو نشاط اندرخته بیست و هفتم

در عرض اندک مدتی بتأکید و اهتمام تام ایوان اصل مسجد مهیا گشته
چنان شد که حضرت شاهنشاهی در آن نماز میگزاردند لیکن آن
بقعه مبارکه بالتمام در مدت پنج سال پیرایه اتمام یافت و مبلغ
یک لک و شصت هزار روپیه صرف آن شد بالجمله این فرخنده
مسجد عالی بنا اگرچه عمارتش مختصر است لیکن زیب و زینت
و فیض و کیفیت آن در مرتبه قصوی و درجه علیاست و بغایت
مطبوع و دلنشین واقع شد و در سقف و جدار آن سراسر تخته‌های
سنگ مرمره بنوک تیشه استادان هنر پیده تراش یافته چنان تنگدرز
بکار رفته است که گویی از معدن صنع یک لخت برآمده بتجلیه
و تصفیه بمذاب صفا و صفال یافته که پای نظر ژرف نگاهان بر سطح
آن لغزش پذیرد نقاشان نازک دست بدائع نگار طاق و رواق و سقف
و جدار آن را موای ازاره دیوار بگونان گون نقشهای دل پسند غریب
و الوان گلهای و بوتهای مرغوب خاطر فریب که طراحان جادو قلم بر
صفحه سنگ رقم زده اند مثبت کرده کار نامه هنر برطاق بلند استادی
تهاده اند و از راه دیوار صاف و هموار و ساده پرکار قرار یافته روشنی
و صفای آن به مرتبه است که طعش باصرح مردم در محاورات میزنند
و از صفحه آئینه حکایت میکنند و گنبد های آسمان شان آن مسجد
فیض نشان و از تانگه پوشش ساخته بطای ناب تلمیع نموده اند
و همچنین سرگلدستهای را بگلهای ملمع مهر فروغ و زیب زینب فزوده
بی شائبه تکلف و صف طرازی و آب و رنگ سخن پردازی نظارگیان

مرادین عمارت آن نگارین سرای حشمت و جلال و باغ خلد مقالش
 که موسوم بحیات بخش است زمینی برای این بناء کراست انوار
 اختیار نموده بمعماری توفیق مسجدی میمنت اساس از سنگ
 مرمر طرح فرمودند مشتمل بر در ایوان عالی بنیان باهم در طول
 متصل و سقف هر یک به شکل بنگله و دو گنبد بر یمن و یعار بر
 نهجی که در ایوان عقب که جائی محراب است گنبد از بیرون
 چندان نمودار نباشد و بر بالای ایوان پیش سه گنبد عالی نمایان
 باشد یکی بر بالای بنگله و در بر هر دو بازو و طول عمارت پانزده ذرع
 و عرض نه ذرع سواي اساس و طول صحن آن پانزده ذرع و عرض
 درازده ذرع و هزده تسو و ارتفاع زمین گرسی عمارت از صحن یک
 و نیم ذرع و بر سمت شمالی این عمارت مختصر ایوانی طولش
 پنج ذرع و عرض سه و نیم ذرع یک در ازان بجانب ایوان مسجد
 و نه منظر بهمت باغ حیات بخش سه ازان شرقی و سه غربی و
 سه شمالی و در وسط ایوان حوض مطبوع خردی که آب ازان جوشد
 و از صحن مسجد سه در بجانب باغ گشوده شود و پنجم ربيع الثانی
 این سال همایون فال که زایات عز و جلال در ساحل رود گنگ نشاط
 اندوز سیر و شکار بود باشا و والا مسجد مذکور اساس یافته متصدیان
 مهمات عمارت کمر سعی و اجتهاد باهتمام آن بناء شرافت بنیاد
 بر میان همت استوار ساختند و از معماران پیشه و رو بقیان هنر
 گستر و سنگ تراشان فراهم فن و خارا شگفتان کوه شکن و نقاشان
 سحر طراز و طراحان کارنامه پرداز هر روز گروهی انبوه در عمارت آن
 مسجد قدسی شکوه بازوی جد و سعی گشوده بکار پرداختند و اگرچه

خرده دان و رهبری دولت بیدار خدیو جهان بشاعت کردار خود
 منقطن شده از غلط صریح که کرده بودند برگردیدند و ششم
 جمادی الآخره بعنوانی که ازین طرف رفته بودند باکبر نگر آمده
 باسلام خان ملحق شدند چنانچه حقیقت این مقدمه بعد ازین
 بتفصل در طی وقایع بنگاله مبین خواهد گشت این خبر بشارت
 اثر مجدد آثار نیرونگی اقبال نصرت طراز این دست پرورد الطاف
 ایزدی در نظر بصیرت دیده دران دور بین جلوه ظهور نمود و مراحم
 بادشاهانه آن والا نژاد را با ارسال خلعت خاص با نادری مصحوب
 محمد میرک گرز بردار نواخته یرلیغ گیتی مطاع بطغرای نفاذ
 بیوست که فدای خان با جمعی از عساکر بنگاله آن عالی تبار را
 به پیشگاه خلافت رساند و درین اوقات پیشکش عادل خان حاکم
 بیجاپور از اقسام جواهر و مرصع الات سوازی یک لک سی هزار روپیه
 بحضرت سلطنت رسیده پایه قبول یافت و چون از وقایع بندر سورت
 بمسامع حقائق مجامع رسید که میر عرب خوانی متصدی مهمات
 آنجا باجل روزگار حیانتش - پری شد میر احمد خوانی بنظم مهمام
 بندر مذکور معین گشته بانرایش منصب و خطاب مصطفی خانی
 و دیگر مراحم خسروانی کامیاب عاطفت شد و تشریف خان بخطاب
 معتخر خانی سرمایه امتحار اندوخت و عاقل خان از دکن و همت
 خان از بنگاله و رحمت خان از گجرات بموجب فرمان طایب رسیده
 دولت زمین بوس یافتند و خوشحال بیگ قانشال که قبل ازین
 مخاطب بقلیچ خان شده بود بخطاب سعادت خانی و عذایت اعپ
 مباحی گشته در سلک کومکین صوبه کابل انتظام یافت و همت

را از مشاهده آن گنبد های فلک اعتلا کوه های طلا بنظر می آید
و هرگاه پرتو آفتاب بران می تابد تیز بینانرا از بارتق انوار ملمعش
دیده بخیرگی میگیراید •
• نظم •

بغاء ز انوار رحمت چو طور • ستونهای مرمر علمهای نور
ز گل دستهایش که شد اوج گیر • جو انانه گل زد بسر چرخ پدر
فلک را درو پشت طاعت دوتا • ز انجم بکف سجده کهر با
نمایان ز سنگ لطافت سرشت • که شد سجده عکس خط سرنوشت
تاریخ اتمام این بغاء قدسی احترام ملائک مقام را عاقل خان که از نیکو
بفدهای قابل این درگاه گردون نشانعت آیت کریمه (وان المساجد لله فلا
تدعوا مع الله احدا) یافته اگرچه زیب و زینت و تکلفات این مهبط
انوار برکات در سال هزار و هفتاد و چهار صورت اتمام یافت لیکن
اصل عمارت در سنه هزار و هفتاد و سه که عدد حروف این ایت واقعی
هدایت مشعر با نسبت مرتب شده بود چون تاریخ مذکور کمال
ندرت و غرابت دارد پسند طبع همایون آمد و بموجب امر اعلی
دران بقعه مقدسه بر سنگ ثبت افتاد از هوانج دولت پیرا آنکه
درین ایام سعادت انجام از وقایع بنگاله بمسامع حقائق مجامع
رحیم که بادشاه زاده عالیقدر والا نژاد محمد سلطان که باغواهی
خاصی و جاهلی چنانچه گذارش پذیرفته طریق مخالفت و عصیان
پدره بذاشجاج گرویده بودند درین هنگام که از غلبه و استیلا
مساگر نصرت نشان و سطوت اقبال بیزوال شاهنشاه زمان رهن
و اختلال عظیم بارکان شوکت و قوت آن بد مآل راه یافته بود و
عزیمت نزار بجهانگیر نگر داشت باقتضای مصلحت دید خرد

۱۵۷۴

۱۵۷۳

بخشیده فردای آن از آنجا بخاص شکار توجه فرمودند دو روز در آن
نخچیرگاه اقبال نشاط افروز شکار گشته میزدند و رایت معاونت بشهر
افراختند و درین ایام شیخ میرک هرزی که از دبیرین بندگان
این آستان سپهر نشان بود و جمال حالش بحلیه سادات و علم و
صلاح آراستگی داشت بخدمت جلیل القدر صدارت کل از تغیر مید
هدایت الله قادری والا رتبیکی یامده بعطای خلعت کسوت مباهات
پوشید و عبید الله خان بقوجداری گوالیار از تغیر کشن سنگه تونور
معین گشته از اصل و اضافه بمنصب در هزاری هزار دو صد سوار
سر بلندی یافت و رحمت خان بخدمت دیوانی سرکار ملکه قدسی
خصال تقدس نقاب پرده آرای هودج عفت و احتجاب روشن
رای بیگم از تغیر مقیم خان منصوب گشته بعنایت خلعت
و باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی سه صد سوار مباهی
گردید و یادگار خان از کوهستان جمون رسیده دولت اندوز ملازمت
اشرف گشت و میر هدایت الله خویش خلیفه سلطان که تازه از
ایران آمده بدولت بندگی این آستان سپهر نشان سرافرازی یافته
یانعام پنجهزار روپیه فیض اندوز مرحمت گردید و شیخ عباس
برهان پوری یک هزار روپیه و جمعی از قرائان و عملة شکار بعطای
خلعت و برخی بمرحمت اسب مباهی گشتند و چون خلیل الله
خان صوبه داز لاهور چندی قبل ازین التماس عتبه بومی کرده
بود و ملتزم او درجه پذیرائی یافته حکم اشرف یغان پیوسته
بود که میر خان خلف خود را بذیابست خویش در لاهور گذاشته
بدولت پای بوس رسد بیعت و چهارم ماه مذکور به پیشگاه خلافت

خان بعنایت خلعت و اسب و باضافه پانصدی بمنصب دوهزاری
چهار صد سوار و عادل خان بعطای خلعت مشمول مرحمت گردیدند
و قلعه دار خان بحراعت قلعه ارک کابل از تغییر شمشیر خان معین
شده بعنایت اسب و باضافه پانصدی سیصد سوار بمنصب هزار
و پانصدی هفت صد سوار سرراز گردید و ارسلان خان در خلک
کومکدان صوبه کابل منتظم شده بعطای خلعت توازش یافت و مانکو
بلال دکنی که درین هنگام بندگی درگاه آسمان جاه از دکن آمده
بود جبهه حای آستان خلافت گشته یک زنجیر فیل و دو اسب
عراقی برسم پیشکش گذرانید و بعطای خلعت و اسب و بمنصب
دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار مبداهی گشته بدولت بندگی
سر بلندی یافت و میر باقی ولد میر محمود اصفهانی که چنانچه
گزارش یافت تازه از ایران آمده بود نه سراپ عراقی پیشکش
نموده بقبول آن سرمایه مبالغات اندرخت و بمنصب هزاری صد
و پنجاه سوار سرراز گردید و خواجه پهل بانعام یک هزار روپیه و
چندی از قراران بمرحمت اسب مورد عنایت گشتند چهارم رجب
مرمه دلفشین خضراباد مهبط انوار قدوم همایون گشته دو روز فیض
اندوز نزول اشرف بود و ششم بشهر مراجعت فرمودند هشتم ماه مذکور
که غره فروردین بود وزیر خان پیشکشی نمایان مشتمل بر نفائس
جواهر و مرصع آلات و لطائف اقمشه و پنج زنجیر فیل و هفت سر
اسب بظفر کیمیا اثر در آورده بقبول آن تارک تفاخر بر ابراخت
و مجموع بمبلغ یک لک و بیست هزار روپیه بها شد و روز دیگر
حضرت شهنشاهی بعزم سیر و شکار باعزاباد فیض بفیاد شرف قدر

قریب الجوار است بتنبیه و تادیب آن خلالت شعار جهالت آئین
 و انتزاع قلعه ولایتش تعین یافته بمعطای خلعت و اسب و باضافه
 پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار مشمول
 عاطفت شد و غیرتخان بقلعه داری رهتاس از تغیر شاه قلینخان منصوب
 شده بعنایت خلعت و اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی
 هزار سوار سر بلند گردید و غضنفرخان فوجدار میان دواب از محال
 فوجداری خود رحیده دولت اندوز ملازمت اشراف شد و مبارک
 خان نیازی که بفوجداری هر دو نبکش قیام داشت و منصبش دو
 هزار و دو هزار سوار بود یک هزار سوار از تابینان او دو اسبه
 اسبه مقرر گردید و چتر بهوج چوهان بفوجداری و ثبانه داری
 موضع دون که قبل ازین ضمیمه خدمت غضنفرخان فوجدار میان
 دواب بود منصوب شده بمعطای خلعت و باضافه پانصدی نه صد
 سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار سرافرازی یافت
 و سر انداز خان و یادگار خان در ملک کومکیان بنگاله انتظام یافته
 بمرحمت خلعت میداهی شدند و شهبازخان از اصل و اضافه بمنصب
 هزار و هشت صد سوار و عید الرحمن خویشکی بمرحمت اسب
 سرافراز شده در ملک کومکیان کابل معدود گشتند و منصب غلام
 محمد افغان از کومکیان صوبه اله آباد و از اصل و اضافه هزار و
 و هفت صد سوار قرار یافت و فیروزخان میدواتی بفوجداری سرکار
 آثاره معین گشته خلعت سرافرازی پوشید و خانه زاد خان چون
 گذرخدا میشد بمعطای خلعت و انعام ده هزار روپیه مشمول عنایت
 شد و زمیندار چانیده بمرحمت ارسال یک زنجیر فیل و اسب بازمین

رسیده احرار معادت ملازمت نمود و پانصد اشرفی و یک هزار روپیه بصیغه نذر و خلجی مرصع گران بها برسم پیشکش گذرانید بیست و نهم هوای گلگشت باغ و بهستان از گلزار همیشه بهار طبع اقدس شهباشاه جهان سر بر زده نخست بیباغ صاحب آباد عز درون بخشیدند و از آنجا بیباغ معروف بسی هزاره و ازان گذشته بیباغ سفید باری که هر دو بر سر راه اعز آباد واقع است پرتو قدوم انگنده بعد فراغ از سیر آنها با عز آباد توجه نمودند و سه روز آنجا بهیر و شکار مسرت اندر ز گشته دوم شعبان بدار الخلافه معادلت فرمودند درین ایام پیشکش ملکه ملکی صفات قدسی خصال صدر آرای شهبستان دولت و اقبال بیگم صاحب که در مستقر الخلافه اکبر آباد کامیاب معادت خدمت اعلیٰ حضرت بودند مشتمل بر جواهر و مرصع آلات بنظر انور رسیده رتبه قبول پذیرفت و محمد امین خان مبر بخشی بمرحمت قلمدان مرصع مورد نوازش شد و خان دوران که سابق صوبه دار اله آباد بود بنظم مهام اودیسه معین گشته فرمان عالیشان مشعر باین معنی بار طغرای نغاذ یافت و طاهر خان از جاگیر رسیده بتقبیل عنیه خلافت ناصیه افروز عبودیت گردید و منصب نوازش خان که در سلسل کومکیان صوبه مالوه انتظام داشت از اصل و اضافه سه هزار و دو صد سوار مقرر گشت و چون بعرض اشرف رسیده بود که چکر سین بهیل زمیندار موضع گهاتا کهیزی از اعمال مالوه باقتضای شقاوت کیشی و ناماقتبت اندیشی از منجی تویم اطاعت و انقیاد انحراف ورزیده سلوک طریق قمر پش گرفته امت بهگونت سنگه هاده که موطن او بانحدود

خان قواعد همت و ثباتش اختلال فاحش یافته بحالی که سزاوار
 امدادی بد صال باشد از اینجا بر کشتی نشسته روانه جهانگیر نگر شد
 چنانکه بعد ازین حقیقت این مقدمه در گذارش تفصیل حال
 آنحضرت مآل مشروح و مبین خواهد گردید از درود این خجسته
 خیر ایستادهای بساط سلطنت و بندهای آستان خلافت مرام
 تهنیت بجا آورده تسلیم مبارکباد نمودند و نقارهای نشاط بنوازش
 آمد و عاطفت خسروانه معظم خان را بمعانیت ارسال خلعت
 خاص و شمشیر و سپر خاصه عز مباهات بخشید و محمد امین
 خان خلعت او را بجلودوی ترددات شایسته و مساعی آن خان
 اخلاص نشان بمرحمت خلعت و اسب با ساز طلا مبادی ساخت و
 دلیر خان و داره خان و مخلص خان و چنددی دیگر از عمدهای
 گومکیان لشکر ظفر اثر بنگاله را بمرحمت ارسال خلعت نواخت و
 درین هنگام پیشکش امیر الامرا مشتمل بر جواهر نفیسه و دیگر
 تحف و رغائب از دکن بدرگاه خلافت پناه رسیده پایه قبول یافت
 و خلیل الله خان چون میر روح الله پسر خون را با صبیغه امیر الامرا
 نسبت کرده اراده طوی او داشت پیشکشی از جواهر و مرمع آلات
 بمحل عرض رسانیده التماس رخصت کرد عذایت بادشاهانه روح الله
 را بعطای خلعت و اسب با ساز طلا و جمدهر مرمع با علاقه سرورین
 و مهره سرورید که در روز طوی بر سر می بندند نوازش فرموده بین
 الاقران امتیاز بخشید و مرتضی خان بمرحمت ماده فیل مباحی
 شد و مکرم خان فوجدار جونپور بفوجداری سرکار اوده که قبل
 ازین بفدائی خان مقوض بود و غضنفر خان بفوجداری سرکار

و ساز مطلبی مورد عاطفت پادشاهانه گردید و کفایت خان از بنگاله
رسیده دولت ملازمت اندوخت و محمد مومن ولد شاه بیگ خان
بعطای اسپ نوازش یافته بدکن مرخص گشت و مصحوب او خلعت
برای شاه بیگ خان مرسل شد و میررحمت الله متولی روعه
منوره امیر کبیر و خاقان اعظم مطاع سلاطین گیتی و سرور خواتین
عالم حضرت صاحب قرانی انار الله برهانه که چندی قبل ازین
از خطه محرقند بدرگاه سپهر مانند آمده بود بانعام هفت هزار
روپیه از خزانه احسان پادشاهانه کامیاب نوازش شد و چلبی
بیگ نوکراوتار خان حاکم قندهار که از جانب او بآستان سپهر مدار
آمده بود بعنایت خلعت و انعام دوهزار روپیه بهره اندوز مرحمت
گردید و چون پادشاه زاده عالمقدار والا نژاد محمد سلطان که
ندائی خان از بنگاله با فوجی از جنود قاهره بآوردن ایشان مامور
شده بود بکعبه حضور نزدیک رحیده بودند حکم والا صادر گشت که
مرحمت خان پذیره شده و آن والا نژاد را بزودی بدار الخلافه رساند و
هنگام رخصت بمرحمت اسپ مبهامی شد و از آن رو که در بنگاله از
ندائی خان و چندین دیگر از امرا بعضی تفصیلات سر زده بود
فرمان شهنشاه مالک رقاب از پیشگاه عتاب بصدر پیوست که خان
مذکور بحضور لامع الفور نیامده از همانجا بگور کپور که جاگیر او بود
برود نوزدهم ماه مذکور از وقائع بنگاله بمسامع حقائق مجامع
رسید که ناشجاع فساد انگریز فتنه پرور که در تائده پای جرأت
فشرده حتی المقدور در مراتب مدامت کوشش می نمود
بمساعی جمیل و ترددات شائسته معظم خان و دلیر خان و داور

زاویه وحدت از شر اغوا و وسوسه اغرای شور انگیزان شیطان منش در
 مهک امن و آسایش بوده روزگار فرخنده بمانیت سپردن بنابران صبح
 روز بیست و پنجم شعبان بموجب حکم اشرف الله یارخان داروغه
 گرز برداران بشکر پور که آن روی آب چون است رفته ایشانرا از راه
 دریا تسلیم کده برای بودن آن والا گهر مقرر شده بود رسانید و
 حراست و خبرداری ایشان بمعتمد خان خواجه مرا که در پیشگاه
 خلافت مورد انتظار اعتماد است تفویض یافت بیست و هفتم
 از وقائع مستقر الخلافه اکبر آباد بعرض همایون رسید که ذو الفقار
 خان که از ینگاله کوفتنگ برآمده در اثنای راه آزارش اشدک نموده
 بود و بدان جهت از خدمت بادشاهزاده محمد سلطان جدا شده
 در مستقر الخلافه ماند جهانگذران را پدرود نمود چون از بندهای
 درست اخلاص شهامت منش بود حضرت شهنشاهی را خاطر
 مبارک قرین تأثر گردید درین اوقات راجه جیسنکه بعطای خلعت
 خاص و هوشدار خان بمرحمت یک قبضه شمشیر سر بلند گردیدند
 و راجه راجروب که با رعذ انداز خان و دیگر اقواج منصوره چنانچه
 گزارش یافته بمهم سری نگر قیام داشت و درین ایام بنابر بعضی
 مطالب بادراک شرف حضور مامور گشته بود دوامت اندوز ملازمت
 اکمیر خاصیت شد و جانباز خان و پردلخان و آنشخان که به
 همراهی بهادر خان به تنبیه بهادر بچکوئی تعین یافته بودند و
 اندرمن و مترسین بندیده که در سلک کوسکیان حو بهکرن منظم
 بودند شرف زمین بوس درگاه والا یافتند و وزیر بیگ مخاطب
 بارادت خان که از قدیم الایام بخدمت بادشاهزاده محمد سلطان

چونپور از تغیر خان مذکور منسوب گشته بعنایت خلعت و اسب و از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی و دوهزار سوار سرفراز شد و عاقل خان بفوجداری میان دواب از تغیر غضنفر خان معین شده بعنایت خلعت و اسب با سار طه و باضافه پانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار سربلند گردید هر یک با افزایش منصب و دیگر مزاحم خسروانه سربلند گردید و راجه عالم سنگه زمیندار مالوه از وطن خویش و سربگرن بندیده که بکفایت مهم چندیست مقهور معین بود بدراگاه معلی رسیده دولت زمین بوس یافتند و بالتفاتخان و چندی دیگر از بندهای که طوی کند خدای آنها بود خلعت و به برخی اسب مرحمت شد و میر رضی خراسانی متخلص بدانش بعطای خلعت و انعام یک هزار روپیه کامیاب عقیقت گردید •

رسیدن بادشاه زاده محمد سلطان بجناب خلافت و ممنوع شدن از سعادت ملازمت و به سلیم کده نگهداشتن

درین هنگام فرخنده انجام که آن عالی نژاد بمیان هدایت الهی و رهبری اقبال بلند حضرت شاهنشاهی نزدیک بدار الخلافه رسیده بودند رای عالم آرای که رموزدان امراء دولت و جهانبا نیست چنان اقتضا نمود که چون بحکم جهالت و خطا اندیشی دامن کردار آن والاتبار غبار الودعیان و مخالفت شده است یکچند بمکافات آن از دولت کورنش و سعادت حضور لامع النور محروم بوده در گوشه خمول بسر برند و در

شده آغاز جشن کرده آنرا بعید فرخنده فطر متصل عازند درین اوقات وزیر خان بصوبه دارئی مستقر الخلافه اکبر آباد از تغیر سیف خان معین گشته بعنایت خلعت خاص و اسب عراقی باساز طلا و جمدهر مرصع باعلاقه مروراید و فیل خاصه با ماده فیل مرینندی یانست و قلم خان از مراد آباد و اله ورد یخان از مهترا رسیده دولت اندوز ملازمت اشرف گردیدند و الف خان که بموجب حکم جهان مطاع از صوبه کابل آمده بود و باقر خان که از فوجدارئی بهکر معزول شده بود باسقیلام عتیقه سپهر رتبه فائز شدند و ایرج خان از گوسکیان مالوه بفوجدارئی بهلسمه از تغیر راجه دیبی سنگه بندبیله تعیین یافتند از اصل و اضافت بمقتضای دو هزار حواله مرقرار شد .

ذکر جشن همایون و دیگر سوانح دولت روز افزون

چون اسباب و اشوات این جشن فرخنده بسعی کار گزاران بارگاه حشمت و جاه مهیا گردید بیست و چهارم این ماه میمنت اثر سوانح چهاردهم خرداد که وقوع این بزم مسعود دران روز خجسته معبود بود در دولت خانه مبارک دار الخلافه شاه جهان آباد محفلی دلکشا و انجمنی والا ترتیب یافته بساط عشرت و انبساط گسترده شد و احباب خرمی و نشاط اماده گشت مجلس آرای اقبال هنگامه عالم آرای و طرب پیروی از سر گرفت و بزم افزون دولت پدشاه ایام را بزبور تجمل و احتشام آذین بست نخل سراتب و مناصب را از فیض بهار تربیت بادشاهی موسم نشوونما

معین بود جبهه های آستان خلافت گشته بظاہر وقوع تقصیر در
محاربت آن والا نژاد مغضوب و معاتب و معزول از منصب شد •

آغاز سال سیوم از منین دولت دارای عالم گیری مطابق سنه هزار و هفتاد هجری

درین هنگام مبارک فرجام که جهان بگام هوا خواهان این
سلطنت گیتی اعتصام و امور دین دولت کامیاب انتظام بود
قدوم فرخنده ماه میام میمنت بخش ایام گشته سرمایه نزول
برکت آسمانی و پیرایه حصول سعادت جاودانی شد و شب سه
شنبه مطابق بیست و یکم اردی بهشت رویت هلال اتغاق افتاده
سال سوم از سنین خلافت و جهان پیرائی خدیو جهان و خایف
زمان بفرخی و فیروزی و نیک اخترى و بهروزی آغاز شد و دگر
بار ابواب فوز و فلاح و سداد و صلاح بروی عالم و عالمیان باز گردید و
اشاره والا بصدر در پیوست که ناظران امور سلطنت و پیشکاران
پیشگاه اہمت و بترتیب اسباب و تمهید مقدمات جشن جلوس
میمنت قرین که هرساله بجای جشن نوروزی چنانچه گذارش پذیرفته
مقرر و معهود گشته پدید آزند و دولتیخانه مبارک خاص و عام و انجمن
خاص غسلیخانه را بدستور حال گذشته اذین دولت و اقبال بسته اسبک
دل بادل که سپهر برین چون ساحل زمین سایه نشین و دامانش
تواند بود در پیش ایوان فلک نشان خاص و عام باوج عظمت و
احترام برانرازند و مقرر شد که بیست و چهارم این ماه سعادت
پرتو که جلوس ثانی بر اورنگ عظمت و کرامتی دران روز واقع

هر روز بیدارای به پیش انجمنی • که اورنگ نشین بزم اقبال توئی
آسمان که از هوا خواهان این دولت جاودانیدست بلب ادب زمین
عبودیت بوسیده بعرض این مضمون لب کشاد • لمؤلفه • نظم •

از جشن تو بزم دهر آرایش یافت
واز عدل تو چشم فتنه آرایش یافت
در عهد تو از شکوه و زینت
هر چیز که میکرد جهانخواهش یافت

القصة این جشن سلطانی و انجمن دولت و کامرانی بنوعی انعقاد
یافت و بعنوانی تمهید پذیرفت که مشاهده ترتیب و توزدک و
زیب و آرایش آن هوش ربای حاضران و حیرت فزای ناظران
گردید شهنشاه کام بخش گرم پرور با جهانی قدر و عظمت و شوکت
و فرساعتی چند دران محفل خلد مثال بر اورنگ حشمت و جلال
جلوس سعادت فرموده باحیای مراسم لطف و بخشش و اناضه
آثار عطا و نوازش پرداختد و بحرمان کف احسان گشوده دامن امید
اهل تمنی را لبریز گوهر مدعی ساختند و از انجا بانجمن خاص
غسلخانه که آنهم بدستور خاص و علم زینت و آراستگی تمام یافته
بود و شرف قدوم بخشیده دران بزم همایون نیز ساعتی سرپر آرا
گردیدند از شرائف لطائف اقبال انکه درین روز عالم افروز خبر از
بنگاه رسید که ناشجاع و خیم العاقبة که از صدمه صولت و استیلا
جلود قاهره چنانچه ایمانی بان رفته رخت ادبار از ناندۀ بجهانگیر نگر
کشیده بود آنجا نیز از سطوت جیوش نصرت آیات مجال ثبات
نیامده ششم ماه رمضان این حال که اوائل سنه ثالث از جلوس

رسید و نهال آمل و آمانی بقطره فشانی محراب الطاف و مراحم
 خسروانی دگر باره سرسبزی آغاز نهاد جود و کرم را هنگام جهان
 پیرائی و آرزو امید را وقت حاجت روانی آمد • مؤلفه • نظم •
 دگر تازه شد رسم عیش و سرور • جهان گشت لبریز ذوق و حضور
 شنیدند از هم زمین و زمان • ز تو مرده عشرت جاودان
 فلک دهر را باد کلم داد • طرب دست بیعت بایام داد
 و بعد از یکپاس روز حضرت شاهنشاهی با فروشان الهی دولت
 خانه خاص و عام را از فیض قدوم والا غیرت بخش سپهر اعلی
 ساخته چون مهر منیر و آفتاب عالم گیر از مشرق سر بر مرصع نگار
 گردون نظیر انوار سعادت بر جهانیان گسترده صدای نثاره نشاط
 و غلغل کوس شادی و طنطنه شوکت جمشیدی و حشمت کیقبادی
 بمصامع ساکنان مجامع افلاک رسانید و آهنگ تحیت و نوای
 تهنیت از خیل قدسیان بزمین و از زمرة انسیان بپرخ برین رسید
 تخت از شکوه عظمت و جلال خدیو جهان صد پایه بر خویش
 افزود و چتر از فرمیدنت فرق فرقدان سایه خلیفه زمان با سایه
 بال هما دعوی شرف و مباحث نمود بهرام پرنهییب بر بام پنجم
 فلک برای توزوک این جشن فرخنده کمر خدمتکاری بر میان
 بست و ناهید عشرت نصیب در انجمن سومین سپهر بقصد هنگامه
 آرائی و طرب سازی برامشگری و نغمه پردازی نشست بخت که از
 خدمتگاران این مملکت آسمانیست باین خجسته مقال نا خوانی
 آغاز نهاد • مؤلفه

• نظم •
 شاهان گهر محیط اجل تویی • آرایش بزم جود و انصال تویی

برومند چمن خلعت بادشاه زاده جوان بخت محمد اعظم بعیای
 در عقد مرواید با آریزه لعل و زمرد مطمح انظار عاطفت
 گشتند و معظم خان بعنایت ارسال خلعت خاص و خنجر مرصع
 تارک مباحات افراخت و براجہ جیسنک و خلیل الله خان
 و محمد امین خان میر بخشی و مرتضی خان و امیر خان و
 اصالت خان و تقرب خان و فاضل خان و دیگر امرای رفیع مقدار
 و ارکان دولت پایدار و بسیاری از بندهای منصبدار بقدر درجات
 و مناصب و ترتیب رتبه و پایه خلعتهای فاخر گران مایه مرحمت
 شد و امیر امرای صوبه دار دکن و مهاراجه جسونت سنگه صوبه
 دار گجرات و جعفر خان صوبه دار مالوه و مهابت خان صوبه دار
 کابل و دیگر امرای اطراف و عمدہای صوبجات و حکام ولایات
 بعنایت ارسال خلعت سرمایہ افتخار اندوختند و بتمامی اهل
 نشاط و نعمه سفیان آن محفل انبساط خلعتهای رنگارنگ عطا شد
 چنانچه درین ده روز جهان امروز قریب شش صد دمت خلعت از
 خلعت خانہ جود و احسان بادشاهانہ زیب قامت افتخار بندہای
 سدہ خلافت گردید و جمعی کثیر و زمره انبوه باضافه منصب و
 دیگر عطایار مواهب سرفرازی اندوختند از انجمله امیر خان بمرحمت
 یک زنجیر فیل و مرتضی خان بعیای احسب با ساز طه وصف
 شکن خان بمرحمت احسب با ساز مطلبی سربلندی یافتند و تربیت
 خان بصوبه داری ملتان از تغیر لشکر خان منصوب شده خلعت
 سرفرازی پوشید و لشکر خان بصوبه داری تهنه از تغیر تہان خان
 معین گشته بعنایت ارسال خلعت و فرمان مرحمت عفوان مشعر

همایون حضرت شاهنشاهی است بولایت رخنگ آواره گردید و عو
تا سر مملکت و بیع بنگاله از گرد شورش و انساد او پیرامته بحیطه
ضبط و تصرف اولیای دولت در آمد و معظم خان با عساکر ظفر
نشان نهم ماه مذکور داخل جهانگیر نگر شد از ورود این مزده دولت
افزا اولیای مملکت و احبای خلافت را مصرت بر مصرت افزود
و بتازگی ادواب بهروزی و کامرانی بر روی این دولت آسمانی
کشود و غبار نساد از سر آه حشمت زدوده شد و خار عناد از سرایستان
ابهت دروده گشت خیل فتنه منهنزم و ملک امنیت منتظم گردید
ملک بقرارگاه سلامت رسید و سلطنت بآرام جای جمعیت خرامید
هوای فتنه و شور از دماغ پندار و غرور مخالفان بیرون شد و مواد
نزاع خصم بد سگال بقطع و فصل تبغ اقبال مرتفع گردید هواخواهان
خیر اندیش را نقش مامول بر صفحه حصول درست نشست و
مخلصان ارادت کیش را از کشاکش تفرقه و تشویش رست
و عنقریب کلک حقائق نگار بعد از اتمام داستان این جشن جهان
پیرا بتفصیل سوانح بنگاله که تا حال جا بجا بر سبیل اجمال و ایما
گزارش یافته خواهد پرداخت بالجمله درین جشن مسعود که مدت
ده روز امتداد داشت عذایب بادشاه ابر کف دریا نوال شامل حال
همگان گشته دور و نزدیک و خرد و بزرگ بمزاحم والا و مکارم سترگ
کامیاب شدند نخست رخشنده گوهر محیط حشمت تابنده اختر
سپهر عظمت بادشاه زاده ارجمند والا قدر محمد معظم بمرحمت
خلعت خاص و سریند مروارید که دانهای لعل ابدار نیز دران منتظم
بود شرف اختصاص یافتند و نخل ارجمند گلشن سلطنت نهال

و منصب هزارمق دوصد سوار سرمایه کامرانی اندوخت و میرباقی ولد میر محمود اصفهانی بانعام ۵۵ هزار روپیه و عزیزالله پسر خرد خلیل الله خان بمرحمت ماده فیل کامیاب عنایت گشتند و شمشیرخان از کومکیان صوبه کابل بحراست حصار آن دارالملک اقبال از تغیر سعید خان منصوب گشته فرمان گیتی مطاع درین باب باو صادر شد و رحمت خان بخدست دیوانی بیوتات حضور الجمع النور از تغیر مقیم خان و خانمذکور بدیوانی صوبه کشمیر از تغیر محمد عسکری و عنایت خلعت و اضافه بمنصب هزارمق دوصد سوار و اسمعیل بیگ کرمانی ببخشگیری اول احدیان از تغیر رعد انداز خان و از اصل و اضافه بمنصب هزارمق صد سوار و نظر بیگ چپله که داروغگی نقارخانه باو مفوض شده بود بخطاب نوبت خانی فوازش یافت و هرچس کور بفوجداری بعضی از محال ولایت دهندیره معین گشته بمرحمت اسپ مباحی شد و شیخ بهاء الدین از اولاد امجاد قدوره اولیای عظام زبداء اصفیای کرام قطب ربانی شیخ بهاء الدین ملتفانی قدس سره العزیز بعنایت خلعت و ماده فیل و انعام یکهزار روپیه بهره اندوز عزت گشته بوطن مالوف مرخص شد و سید جلال بخاری و سید محمد خلف او و سید حسن برادر سید جلال مغفور بمرحمت خواجه فخره کسوت امتیاز پوشیدند و میر ابراهیم و میرطالب برادر زادهای میر حسن قاینی بواسطت فاضل خان دولت ملازمت اشرف یافته بانعام شش هزار روپیه کامیاب بمکرمات بادشاهانه گردیدند و خوشحال خان کلات را که سرآمد نغمه سرزبان پایگاه مربر خلافت مصیر و در فن خود منقره

باین معنی عز امتیاز یافت و منصب راجه سچانصنکه بنذیل که
 سه هزار و پانصدی سه هزار سوار بود باضافه پانصد سوار دو اسبه
 سه اسبه افزایش پذیرفت و گلجعلی خان از اصل و اضافه بمنصب
 سه هزار و دو هزار سوار مباحی گشته در سلک کومکیان صوبه کابل
 انتظام یافت و راجه رگهزاده از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و
 پانصدی شش صد و پنجاه سوار و از اصل و اضافه شاه قلیخان
 بمنصب دو هزار و هزار سوار و الله یار خان بمنصب دوهزاری
 هفت صد سوار و رعند انداز خان بمنصب هزار و پانصدی شش
 صد سوار و رام سنکه ولد رتن را تهور که در سلک کومکیان بهادر
 خان صوبه دار اله آباد منتظم بود و بمنصب هزار سوار و مید
 حامد ولد مرتضی خان بمنصب هزار و سه صد سوار مشمول
 عاطفت خسروانه گردیدند و میر روح الله ولد خلیل الله خان بخطاب
 خانی و باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی در صد سوار و
 التفات خان باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی صد سوار
 مباحی گشتند و بهرام ولد قزلباشخان مرحوم که سابق از منصب
 معزول شده بود مورد انظار التفات گشته بمنصب هزار و شش صد
 سوار مرفراز گردید و سالدانه فخر خان که سی هزار روپیه بود
 باضافه پنج هزار روپیه افزایش پذیرفت و میر عماد خواهرزاده خلیفه
 سلطان که از نیک اختری و سعادت یادری بعزم بندگی درگاه
 خلافت پناه از ولایت ایران آمده درین اوقات به تلذیم مدد خلافت
 چهره طالع بر افروخته بود بمرحمت خلعت و خنجر مرصع و شمشیر
 با ساز میناکار و اسب با زین و ساز مطلا و انعام دوازده هزار روپیه

تقریب خان یکمراعی عربی با ساز طلا گذرانیدند و محمد امین
 خان میر بخشی و مرتضی خان و دیگر ارکان دولت و عیالهای بارگاه
 سلطنت پیشکشهای لایق از جواهر و مرصع آلات و سایر نفایس و
 مرغوبات بنظر مهر انور در آوردند و همچنین از جمیع امرای اطراف
 و حکام صوبجات در خور حال پیشکشها پدید آورید و نظیر رسید و
 خوانهای زر و حیم نقار و پیشکشهای شایسته و سزاوار از جانب پرتو
 آرای هودج عزت مسند نشین مشکوی ابهت ملکه تقدس نقاب
 روشن رای بیگم و دره فاخره بحر سلطنت نخل طبع گلشن خلافت
 ملکه ثریا جناب زیب النما بیگم و دیگر ثمرات ریاض عظمت و
 اقبال و مقدسات مشکوی ابهت و جلال بانوار نظر اکسیر اثر زیور
 قبول یافت و همگی بمکارم عالیه و مواهب سامیه عز اخلاص یافتند
 و در ایام سعادت انجام این جشن فرخنده باشاره معلی یک مرتبه
 بر کنار دریای جون محاذی درون مبارک چراغانی که از شمع
 بر روی زمین ترتیب داده بودند فروغ بخش انجمن دولت
 گردید و درم باره چراغان کشتیا که بدستور سال گذشته باهتمام
 متصدیان سرکار بادشاهزادهای ارجمند کامکار و گماشتهای نوکیفان
 مالی مقدار در کمال خوبی و دایذیری سرانجام یافته بود نظر
 فریب تماشاگران شد و یکشب تماشای آتشبازی که اسباب و
 ادوات آنها هم بر کنار دریا نصب کرده بودند مسرت فزای خاطر
 ملکوت ناظر گشت و در همین ایام عزایت بادشاه ابر کف
 دریا نوال بمناسبت موسم بر شکل نخل برومند گلشن عظمت
 فہال سعادت ثمر بوستان حشمت بادشاه زاده ارجمند محمد

و بی نظیر امت عاطفت خسروانه بزر حقیقه هفت هزار روپیه
 که هم تنگ او برآمد بار عطا فرمود و سی هزار روپیه بوساطت صدر
 الصدر باریاب استحقاق و محتاجین و زمره اتقیا و صالحین
 مرحمت شده آثار دعای اجابت انتمای آن گروه ضمیمه برکات این
 دولت گردون شکوه گردید و دوکس از کپتانان قریب که درین ایام
 باستلام آستان خلافت نشان رسیده بودند بمکرمات خلعت و انعام
 پنج هزار روپیه مورد نوازش پادشاهانه گردیدند و شیخ قطب و ابلاطون
 چیله هریک بانعام یک هزار روپیه مباحی گشت و پنج هزار روپیه
 بنغمه سنجان و سردو سزایان این جشن مسعود عطا شد و درین
 بزم عالم افروز پادشاه زادهای کسکار بخت بیدار و نوینان رفیع
 مقدار اقامت رجم نثار نموده پیشکشهای شایسته گذرانیدند
 از آنجمله اختر-پهر عظمت و بختیاری گوهر محیط حشمت و
 نامداری پادشاه زاده ارجمند محمد معظم پیشکشی که قریب یک
 لک روپیه قیمت آن بود گذرانیدند و از جانب معظم خان پیشکشی
 از جواهر و اسب و نفائس امتعه و اقمشه بنظر اشرف رسیده پنجاه
 هزار روپیه بها شد و خلیل الله خان از جواهر و موصع آلات و احیان
 عربی و عراقی و ترکی پیشکشی نمایان که دو لک روپیه قیمت آن
 شد بنظر همایون رسانید و قاسم خان موازی شصت هزار روپیه از
 جواهر موصع آلات پیشکش کرد و اله وردیخان و هوشدار خان
 هریک پیشکشی که پنجاه هزار روپیه بها شد گذرانید و امیرخان و
 و فاضلخان هر کدام از نفائس و مرغوبات قریب باین مبلغ بنظر
 اکسیر اثر رسانید و ابراهیم خان زمین موصع با ساز و لوازم آن و

و مواظبت دیگر عبادات و تحصیل مرصیات و سعادات و ذکر
و طاعت و شب بیداری و خیر و صبر و پرهیزگاری و التزام موالیج
انعال و اهتمام بشرائف و وظائف و اعمال و اشتغال بتلاوت کلام
ملک عالم و سلوک جاده سنن حضرت خیر الانام علیه و علی آله
کرائم الصلوة و السلام بسر برده بودند عنم توجه بمصلی فرموده
بتوره و آئینی که معمول این دولت خداداد است بر فیدلی کوه شکوه
سپهر مانند که تخت مهر فروغ طلا از کوه پشت آن برنگ اورنگ
زربین شفق از چرخ نیلوفر بی سطوع بارقه تلمع روشنی بخش
اتاق بود سوار شده بادشاهزاده نیک اختر را گهر ستوده شیم محمد
معظم را در عقب سر مبارک جای داده بعدگاه توجه فرمودند و
نماز عید بجماعت ادا نمودند و بعد از معادلت ساعتی در محفل
سعادت اساس خاص و عام بر اورنگ کامرانی و کلم بخشی نشسته
خورشید سان پرتو مرحمت و احسان بر ساحت احوال جهانیان
کستردند و ابرو از فیض عام مکرمت و انعام حدائق امید خلایق را
سرحبز و شاداب گردانیدند و تا در روز بعد از عید مراسم جشن و سرور
و تمهید و قواعد عیش و سرور مشید بود و درین ایام فاسم خان بعنایت
خلعت خاصه و اسب با ساز طلا مباحی گشته بمران آباد که جاگیر
او بود مرخص شد و اله ورد بخان بمرحمت اسب با ساز طلا سر بلند
گردیده رخصت معادلت بمنهرا یافت اکنون کلک سوانح نگار سرشته
وقائع حضور قدسی سرور را اینجا گذاشته بنگارش حقائق ممالک
شرقی و شرح حال فاشحاج خسروان مال و ذکر ترددات و محاربات
امواج قاهره که پپاشلیقی بادشاهزاده عالیقدر و الانزه محمد سلطان

معظم و نویندگان والا مرتبت و امرای رفیع منزلت را به عطای خلعت
 بارانی عز اختصاص بخشیدند و شب شنبه مطابق نوزدهم خرداد
 هلال فرخنده شوال از مطلع شرف و کمال سر بر زده در اثنای این
 جشن مسعود جهانیان را بتازگی مؤلف خرمی و بشارت خوشدلی
 داد اختر مراد از سپهر امید دمید ماه سعادت از فلک عزت تابان
 شد اطفال آمانی و آمال بعید دل افروز حصول و انجام پیوستند
 و آرزومندان دمید طرب از صوم انتظار بر آمده بر سحاط نشاط نشستند
 ماه نو چون زهره جبینان غرق نشین از منظر قصر زمردین سپهر
 گوشه ابروی التفات بمنظران عید امید نمود چرخ پیر از مرط
 شادمانی مانند کودکان زینت دوست از کف الخضیب دست در
 خدا گرفت بکلید هلال درهای شادگمی بر روی عالمیان گشاده
 شد و از طلعت ماه منیر طلوع انوار عشرت و کمرانی آشکار گردید
 غریب کوس شادبانه و طمطراق شک خسروانه پرده کشای گوش زمانه
 گشت و ططنه تهنیت و زمزمه مبارک باد از زمره خاکیان بمسامع
 افلاکیان رسید بهجت قدوم عید اسلامیان بانشاط جشن شهنشاه اسلام
 مانند رنگ و بوی گل بهم آمیخت و آمیزش این در هنگامه سور
 گلهای نرج و سرور در دامن روزگار فرو ریخت و چون طلوع تابشیر
 صباغ فرخ روح عید جهان را چهره بنور سعادت و بهروزی بر
 افروخت نویندگان رفیع قدر و امرای نامدار و سائر بندهای آستان
 سپهر مدار در عتبه والای سلطنت و سده علیای خلافت حاضر
 آمده بتقدیم تسلیم تهنیت رمع عبودیت بجا آوردند و شهنشاه
 موقر موبد دین پرور که بر تاسر این ماه مبارک اثر بادای صوم

اوائل این صحیفه دولت مجملایمائی بآن نموده الغصه باین خیال
 خام پای تجلد دران مقام استوار کرده شروع در کشیدن دیوار و بستن
 مور چال نمود و از قلعه چنانکه هنگام آمدن باله آبان بتصرف آورده
 بود هفت توپ کلان برآورد در مورچالها نصب نمود و کسان فرستاده
 بود که دیگر توپها از آن قلعه بیاورند درین اثنا طغطنه وصول پادشاه
 زاده نامدار و الاتجار محمد سلطان و معظم خان پاعساکر گردن شکوه
 بدر منزلی چنانکه شنیده ارکان ثبات و عزیمتش قزلزل یافت
 و توقف در بهادر پور مصلحت ندیده بکام فرار بسمت پهنه شقامت
 و بیست و هفتم جماد الاولی بظاهر آن بلده رسیده قرین خفت
 و خواری در هین مذلت و شرمساری آنجا نزول ادبار نمود از کار
 های بی هنگام آن بیخورد و تیره ایام آنکه در خلال این احوال پر
 اختلال که ناموس حشمت و سردری بدست لجاجت و نقه پروری
 بیاد داده شاهد ملک و دولت از د قراق می جست و عروس بخت
 و اقبال طاق می طلبد در پهنه داعیه کدخدا کردن پسر از خاطرش
 سر بر زد و صبیحه ذوالفقار خان قراما نلو را که برسم گوشه نشینی
 آنجا میبود بمنف و تکلیف تمام برای زمین الدین مهین ناخلف
 خویش خطبه نموده بقید ازدواج او آورد و از آنجا روانه پیش
 گشته ششم جمادی الاخره داخل مونگیر شد و چون یک طرف آن
 بلده کوهیست بلند فلک مانند و طرف دیگرش دریای گنگ است
 و افغانان در زمان حکومت خود بجهت استحکام بلده مذکوره
 در پیش آن دیواری کشیده از یکجانب بدریاد و از طرف دیگر بکوه
 که فاصله نیمابین یک کره و ربع جریبی است متصل ساخته اند

و عمدة الملك معظم خان در ربیع الثانی نخصتین سال جلوس
 همایون از اله آباد بتعاقب آن تیره بخت معین شده بود میپردازد
 و از هنگام رسیدن او به بنارس آغاز سخن کرده تا برآمدنش از
 بنگاه بجانب رخنگ که قریب شانزده ماه بود آن سوانح دولت
 امرا را که قبل ازین در طی این دفاتر مائنر نصرت جا بجا بطریق
 اجمال مذکور شده بر سبیل تفصیل گزارش میدهد تا ناظران این
 مجموعه بدائع عظمت و جلال بر کیفیت احوال آن فتنه اندیش
 باطل کال و قوت بازوی بخت و نیروی سر پنجه اقبال این برگزیده
 الطاف قادر بدیهال کماهی آگهی یافته عبرت اندوز کارخانه ایجاد و
 خبرت پذیر تقلبات نشأ کون و فساد گردند بر متتبعان خیر و آثار این
 دولت گیتی مدار پوشیده مباد که آن بلخرد و تیره رای بعد فرار
 از اله آباد چون به بنارس رسید از بیداشی و باطل اندیشی اراده
 کرد که در بهادر پور که دو ونیم گزوه بالای بنارس برکنار دریای گنگ
 واقع است حصاری کشیده مورچالها ببندد و روزی چند انجا قدم
 ثبات نهاده حتی المقدور همت بر مدافعت گمارد و هرگاه کار برو
 تنگ شود باستظهار نواره راه قرار بپارد و بهادر پور سرزمینی است
 که آن برگشته بخت ادبار قرین قبل ازین در ایام بیماری اعلی
 حضرت که بهوس خود مری و استقلال لشکری فراهم آورده بسمت
 اله آباد می آمد بصوابدید رای ناقص انجا رحل اقامت انگذده
 حصاری بر دور معسکر خود کشیده بود و مورچالها بسته و در همانجا
 از عساکر باد شاهی که بسر داری سلیمان بیشکوه بر سر او تعیین
 فتنه بود شکست خورده راه فرار پیمود چنانچه خامه حقائق نگار در

مملک مستقیم بندگی و خدمتگذاری و منهج تویم دولت خواهی
 عبودیت شعاری اختیار کرده برهبری سعادت قبول رهنمونی جنود
 اقبال از طریق کوهسان نمود و افواج قاهره بدالمت از مونگیر را طرح
 داده و کوه را در دست چپ گذاشته براه دامن کوه کهرکپور که بیشه
 و جنگل است روانه شدند که از عقب ناشجاع در آمده کار بروتنگ
 سازند آن تیره بخت چون برین معنی اطلاع یافت و دانست که
 اگر چندی دیگر در مونگیر توقف کند جنود مسعود از عقب رسیده
 راه فرار او مسدود خواهد شد و رسیدنش به بنگاله که مقر اهل و
 عیال و مستقر حکومت و ایالت او بود و حلجا و مقری جز آن
 نداشت متعذر خواهد گشت ارکان ثبات و استقامتش متزلزل گردید
 دست از آن مطلب باطل و سعی بلیغ حاصل کشیده بیست و یکم ماه
 مذکور از مونگیر روانه پیش شد و عساکر قاهره باستماع این خبر از
 پیاله پور که قریب بیست گروه از مونگیر بسمت اکبرنگر است
 براه راست میل کرده معظم خان بمونگیر آمد که بند و بست آن
 نماید و پادشاهزاده پیر مکان محمد سلطان باعساکر ظفر قرین
 تا برگشتن آنخان اخلاص آئین دران حدود اقامت نمودند و
 چون ناشجاع بموضع رنگمائی که از مونگیر سی و سه گروه و تا
 اکبرنگر قریب پانزده گروه است و آن فیزبوضع مونگیر واقع شده
 که یکطرفش کوه و طرف دیگر دریای گنگ است رحید و خبر میل
 کردن عساکر منصور براه راست شنیده گمان برد که چون راه کوهستان
 متعذر العبور بوده ترک آن نموده از راه متعارف بقعاب خواهند
 پرداخت درانجا باز بهمان خیال فاسد و اراده پیهوده که در مونگیر

و خندقی حفر نموده و فا شجاع بظاہر احتیاط از سال گذشته تا این هنگام بنجدید و مرمت آن کوشیده در هر می گز برجی ساخته بود و خندق آنرا بآب رسانیده بعد از وصول بآنجا از محال طلبی و باطل اندیشی باستحکام آن دیوار پرداخته و باستظهار حمایت آن محل اقامت انداخته خواست که روزی چند آنجا قدم جرأت استوار سازد و بلوازم مدافعت و محاربت پردازد و باین هوس خام و خودای ناتمام مورچالها بمردم خود بخش کرده آنها را بآلات توپخانه که در نواره داشت مستحکم گردانید و راجه بهروز زمین دار که بهروز چون بظاہر بظاہر مصلحت مماشات با آن تیره اختر برگشته روز میکرد و خود را باو متفق و امید نمود محافظت دامن کوه که از میان آن راهی غیر مسلوک دشوار گذار باکبر نگربود بعهده راجه مذکور گذاشته با اعتماد موافقت و هواخواهی او خاطر جمع نمود و چون پادشاهزاده ارجمند عا لیقدر محمد سلطان و معظم خان که با عساکر کپهانستان راه تعاقب آن بد عاقبت می میردند اواسط جمادی الآخره بمجدد مونگیر قریب شدند از مصلحت منجی و حسن تدبیر اراده تسخیر مونگیر و محاصره آن که بطول می انجامید مستدرک دانسته قصد درآمدن از راه کوهستان کردند و راجه بهروز را بنوبت الطاف و مراحم بادشاهانه بر فرض عبودیت و دولت خواهی و بتهدید قهر و عتاب خسروانه بر تقدیر مخالفت و گمراهی پیغام داده بشاهزاده اطاعت و بندگی دعوت نمودند از آنجا که مقدمات نصرت و استیلا و موجبات رفعت و اعتلای این دولت جاودانی همواره ساخته و پرداخته کار گذار آسمان نیست راجه مذکور از باوری بغت و بهروزی طالع

عنوان که از سونگبر عبور کرده بودند کوه را در دست چپ گذاشته
 براه دامن کوه طریق نصرت پیمودند و اسفندیار چون خواجه کمال
 را با احبابی سلطنت متفق یافت بی نیل مطلب معاودت کرد
 از سوانجی که در خلال این ایام دران لشکر فیروزی اعتصام روی
 دان قضیه شورش انگیزی و نفاق پزوهی راجپوتان ضلالت کیش
 و جدا شدن آن گروه نا عاقبت اندیش است از جنود مسعود ثمدین
 این مقال آنکه چون اکاذیب موحشه و اخبار غیر واقعه از جنگ
 اجمیر پانها رسیده از اجتماع آن اراجیف بمقتضای واقعه طلبی
 و نغذه جوئی غبار نفاق و دو رویی بر چهره احوال شان نشسته بود
 بعد از روانه شدن مهاگر منصور از پیاله پور کنور راسنگه ولد راجه
 جیسنگه و راو بهار سنگه هاده با اکثر آن فرقه ضلال مثل امر سنگه
 چندراوت و گردهر داس کور و چتر بهوج چوهان و شیر سنگه روتله
 و پرده من کور از بیدانسی و کونه اندیشی بی تحقیق حال و ملاحظه
 سوء مآل بعزم تخلف از همراهی انواع اقبال چند روز هنگام
 سواری و فرود آمدن ترک کورنش و ملازمت بادشاهزاده عالیمقدار
 محمد سلطان نموده در روز مقام نیز بخدست ایشان نمی آمدند
 و کیفیت جنگ اجمیر را بعنوانی فا سزاوار که نصیب دشمنان این
 دولت پایدار بان شهرت داده برهمزن جمعیت دلهای مستعقیدتان
 گردیدند دوازدهم رجب که لشکر ظفر اثر در درونزی بربهم بود
 تغیر فاحش در سلوک پیش گرفته هذگام نزول در جای که برای هر یک

کرده بود هوای قرار و درنگ داشته و سودای اهذک مدانعه و
 جنگ در سرانگند و دیگر باره دیواری چون بنای همت خود سمیت
 بنیاد از سمت دریا بر آورده بکوه رساذید و پانزده روز اینجا اقامت
 گزیده باستحکام آن دیوار و ساختن سورچال پرداخت و چون خواجه
 کمال افغان که زمین دار بیربوم و چات نگر بود بذابر مطالب
 و مدعیات زمیندارانه بظاهر با او دم موافقت میزد آن بی بهره
 جوهر عقل و رای از خام طمعی کار او را بر معامله راجه بهروز
 قیاس نکرده بحکم (الغریق یتشبث بکل حشیش) باظهار اتفاق
 و هوا خواهی او مستوثق شد و اصفندیار معموری نوکر خود را با او
 همراه کرده بموضع بیربوم فرستاده که سد راه سپاه ظفر پناه شده
 نگذارند که از میان پیشه و جنگل آن حدود راه عبور یابند بالجمله
 معظم خان بموگیبر رسیده بنظم و نسق شهر و قلعه پرداخت و تاتعیین
 قلعه داری از حضور لامع النور محمد حسین سلدوز را بحراست
 قاعه معین ساخت و بعد فراغ از ضبط و بند و بست آن معاشرت
 نموده به بادشاهزاده والا نژاد محمد سلطان پیوست و عساکر منصور
 از پیاله پور بدستور پیش بره بدشه و کوه متوجه مقصد شدند و از اینجا
 که خواجه کمال را تدبیر درست و عقل مثال اندیش بود و از
 کارشناسی و مصلحت دانی خود از زبان میدانست بعد از
 رسیدن افواج جهان کشا به بیربوم در راه دادن عساکر بادشاهی
 و سلوک جاده بندگی و دولتخواهی بطریقه راجه بهروز عمل نموده
 باولیاى دولت آثار مخالفت و ممانعت بظهور نرمانید و خود آمده
 بیادشاهزاده و الا تبار ملازمت نمود و جنود قاهره اینجا نیز بهمان

که دوازده گروه از اکبر بگر به سمت مخصوص آباد است از آب گنگ عبور کند از شهر برآمده در دوسه گروهی گذر مذکور نزول کرد و سراج الدین جابری و نور الحسن را که از عمد های او بودند در شهر گذاشت که اهتمام بر آوردن کار خانات و مردمش نمایند و خود بکنار آب رفته کشتیها بمردم بخش کرد و مقرر نمود که اواخر شب از دریا بگذرد چون آنشب بادی عظیم میوزید و دریا بتلاطم آمد روان شدن کشتیها را مانع گردید از کنار آب مراجعت کرده بدایره خود آمد که صباح از آب بگذرد و درین وقت عساکره قاهره بموضع بلکته که تا جای نزول او قریب پانزده گروه بود رسیده مقام داشت چون الف و رد بخان از معامله فهمی و کار شناسی رقم خدایان و نکال از ناصیه حال آن خسران مآل خوانده این معنی را متیقن نمود که بر تقدیری که به تکاپوی گریز و آوارگی از تیغ قهر و سطوت مبارزان جیش اقبال آمان یابد لامحاله در دریا طعمه ماهی و نهنگ یا محشور با دد و دام صحرای رخنگ خواهد گردید و بر هضمونی عقل صواب اندیش میخواست که از غلط کردار خویش برگشته بچند مسعود پیوندد و درین هنگام که طنطنه قرب وصول افواج فیروزی لوا جگر کسل مخالفان و زهره گداز اعدا شده بود حصول این مطلب را نزدیک بکار میدانست درین شب که ناشجاع از کنار آب برگشته بخیمه گاه خود آمد خان مذکور انتهاز فرصت نموده بشهر مراجعت کرد و چون بسیاری از مردم ناشجاع که از بهبود حال و حسن مآلش امید بر گرفته آرا را جدائی داشتند باو متفق و همدانان بودند و خود نیز جوقی از سپاه داشت منزل خویش را امنحکام

مقرر شده بود فرود نمی آمدند و همگی اجتماع نمودند دور از لشکر
 که نزول می نمودند و وقت کوچ اردوی خود را در میان گرفته
 عذب لشکر می آمدند تا آنکه شانزدهم رجب که جنود قاهره دو
 سه منزل از بیربوم گذشته بود اتفاق نموده روی دولت از همراهی
 جیش منصور بر تافتند و بهیأت مجموعی برای مخالفت و معارفت
 شدائند و شاهزاده عالمقدار و معظم خان بمقتضای مصلحت متعرض
 احوال آنها نگشته جزای حرکت ناهنجار آن جهالت نشان
 جصارت عمار را بقر و عذاب بادشاهانه حواله نمودند و اصل ازین
 معنی متنازل نشده باعثضاد جنود عون الهی و اعظام اقبال
 بینوالی شاهنشاهی روانه مقصد گردیدند بالجمله ناشجاع بعد از آگاهی
 برگزشتن عساکر جهان کشا از بیربوم هوای مقاومت و ممانعت
 از سر بیرون کرده ناچار و ناکام باجنود نکبت فرجام از رانگامائی
 روانه اکبر نگر شد و اوائل ماه رجب بآنجای رسید و چون از بیم تعاقب
 امواج بحر امواج سفینه طاقت بگردآب اضطراب داده نیروی همت
 و جرأت در باخته بود قرار استقامت و پایداری باخود نتوانست داد
 و در آنجا مقاومت باعثاکر ظفر مائر از اندازه قدرت و عدت خویش
 فراتر دانسته واسط رجب بعزم گذشتن دریای گنگ از اکبر نگر برآمد •
 از شتایع افعال ناصواب آن بیخرد بدستاب که در خلال اینحال بارتکاب
 آن وبال دارین اندوخت کشتن اله درد بخان بود با حیف الله بحر
 خرد او تبیین این مقدمه آنکه چون میخواست که در گذر دو گامی^(۲)

نزول ادبار نمود و بقتوی رای فتنه پرور و تحریک مفسدان کوته نظر چشم از عذاب یوم الحساب و باز پرس روز محشر پوشیده او را با سیف الله پسرش دران مقام بتیغ کین و انتقام از هم گذرانیده و دست تطاول و بیداد باخذ و نهب اموال او کشوده تماسی را متصرف شد و بذایر مصلحت سه روز دیگر در اکبرنگر بسر برده بیست و یکم رجب دگر باره قرین خزی و نکال و رهین و زروبال از شهر بر آمد و در دو کُلْچِی از آب گذشته در سرزمین باقرپور که محاذی آنست طرح اقامت انداخت و مجموع نوار بنگاله که مدار جنگ و تردد دران ولایت برانست بحیطه ضبط و تصرف خود آورد و از باقرپور تا مقابل سوتی جا بجا مورچاها ساخته بنواره و توپخانه و سرداران و مردم کاری استحکام داد و بادشاهزاده والا نژاد محمد سلطان و معظم خان با حنفی گبهانستان سلج رجب باکبر نگر رسیده نصرت و ظفر در درگلچی نزول نمودند و چون مابین موضع مذکور و باقرپور درمیان دریا سرزمینی مرتفع بود ناشجاع خواست که آن زمین را گرفته برخی از توپخانه با جمعی از پناه فراز آن بر آرد که از آنجا باسانی توپ و تفنگ بر افواج قاهره اندازد و باین اندیشه شبهنگام جوتی از مردم خود با توپی چند بکشتیها در آورده با آنجا فرستاده آنها در حجاب ظلمت شب بران سرزمین بر آمده شروع در بستن مورچال و ساختن دمدمه نمودند و اهل نواره دست جرأت بانداختن توپ و تفنگ کشودند معظم خان همت اخلاص قرین بر انتزاع آن سر

داده در مقام این شد که اگر جمعی از جانب آن شور انگیزفته
 هر روز بر سر او آیند بنیروی جمعیت اتباع و همراهان بجنگ و
 مدافعت پیش آید و اعلان مخالفت نماید چون ناشجاع خبر
 برگشتن او بشهر شنید در آن باب تدبیری اندیشید و خبرهای غیر
 واقعه که فروغی از صدق نداشت شهرت داده بسمت اکبرنگر برگشت
 و آنروز نخست میوزابیگ نام یکی از نوکران عمده خود را از راه
 بر سر او تعیین کرد و پس از آن هرکس از سرداران و نوکران که
 بنظرش می آمد پی در پی میفرستاد چنانچه اکثر چپاه و مردمش
 بیرون منزل خان مذکور اجتماع کرده مترصد اشاره بودند که برخانه
 او یورش نمایند و سراج الدین جابری دیوان خود را فرستاده بود
 که او را بلطائف و عدوید و استمالت و تهدید از اراده مخالفت
 و مقارقت باز داشته بهر عنوان که باشد پیش آن ارباب اثین برد
 چون خان مذکور صورت حال بر این منوال دید و از برگشتن
 ناشجاع بشهر و اشتها را کاذب باطله که آن بخیر کوته اندیش
 شهرت داده بود جمعی که با او متفق بودند از کل ثبات و همت شان
 بسستی گرانیده بود بحکم ضرورت تن بآمدن نزد آن نگوینده کردار
 داده بر عهد و قول نا استوار او دل نهاده با سیف الله پسر خرد
 خود را بر فراغت سراج الدین از شهر برآمد درین حالت چپاه و
 مردم ناشجاع هجوم آورده او را در میان گرفتند و برسم گناهکاران
 دستها بر پشت بسته در بیرون اکبرنگر که ناشجاع بآنجا رسیده
 در باغ خود فروز آمده بود پیش او بردند و آن تیره بخت تبه رای
 او را با پسرش برفیلی نشانیده همراه بشهر آورد و در منزل خویش

سازند تاج نیازی و جوقی از افغانان و گروهی از تابندگان معظم خان
بران جمارت منشان حمله برده آنها را فرصت تمکن و مجال فرار
ندادند و از طرفین جنگ نمایانی شده چندی از بزد های
بادشاهی و تابندگان معظم خان رتبه جانفشانی یافتند و برخی
از مقهوران را سفینه حیات بگرداب فنا افتاد و پس از یکرور
مدبران شقاوت اندر دگر باره با ستظار نواره آمده بجنگ در پیوستند
لیکن از سطوت و صولت بهادران نیروزمند مغلوب و منکوب گشته
طرفی بقتل شدند و جمعی کشته و پاره مجروح گردیدند و چندی از
مبارزان جلالت شعار نیز جان نثار گشته گروهی را آسیب زخم رسید
و بعد از وقوع این حال اعدای بد سگال طمع خام از گرفتن آن سر
زمین بریده دست از اویزش کشیدند و همگی همت بر استحکام
مورچالها و نگاهداشتن آن مصروف ساختند اما همواره نواره آنها
برزی دریا حیر می نمود و گاهی بسمت اکبرنگر که محمد مراد
بیک باقشونی از جنود مسعود در آنجا معین بود میرفت و شب و
روز از طرفین توپ و تفنگ هنگامه کوشش و جنگ گرم بود بالجمله
چون در سمت دو کلاچی و اکبرنگر دریا عرضی عریض داشت و
ناشجاع با اکثر لشکر و سامان توپخانه در برابر توپ خانه نشسته
بود و آنقدر نواره که جیش منصور بان عبور تواند نمود یافت نمیشد
معظم خان بصوابدید رای اخلاص پیرا چنان اندیشید که خود باشش
و هفت هزار سوار از بادشاهزاده و الانزاد محمد سلطان جدا شده

زمین گماشته چون روز شد بمی کوشش بسیار چند کشتی سرانجام کرد و باین عزیمت صائب وقت شام باجمعی از سواران فیروزی اعتصام بکنار دریا رفت و چون اول شب باد اشتداد داشت و سیر کشتی منغذر بود دوباس از شب گذشته که باد ایستاد و طایم دریا فرو نشست جمعی از بهادران جاهات آئین بران کشتیها نشانیده بصوی آن سرزمین روان نمود و آنها فرود آمده کشتیها را باز پس فرستادند و برخی دیگر دران سفائن نشسته رفتند و همچنین بمیامن کوشش و اجتهاد آتخان اخص نهاد تا از آخر شب قریب دو هزار کس از تابندگان او و چندی از بندهای عمده بادشاهی مثل ذوالفقار خان و فتح جنگ خان و رشید خان انصاری و لودی خان و راجه سبجان سنگه بندیده و تاج نیازی هریک با تابندگان خویش و دو و بست بیلدار و پاره توپخانه از آب گذشتند و چون صبح رسید مخالفان از عبور لشکر منصور آگهی یافته اندام ثبات آنها لغزش پذیرفت و توپها را بر سفائن انداخته مانند خاشاک سبک سر از پیش موج گریزان شدند و مجاهدان فیروزی لوا بجای آنها آمده دران سرزمین علم نصرت بر امرآختند و طرح مورچال انداختند روز دیگر اعدای تیره ایام با هئیت و جمیعت تمام با کل نواره بر سر آن سرزمین آمدند و از کشتیها جنگ توپ و تفنگ سر کرده بر روی آب آتش کارزار بر امرآختند و عساکر قاهره نیز از مورچالها بمداومت پرداخته قدم همت از جای خود برداشتند و نیروی مردانه نموده چند کشتی را بتوپ زدند جمعی ازان خیل ادهار از کشتیها برآمده خواستند که باستظهار نواره برگذار آب مورچال

کشتی مشحون بالات توپخانه کرد و جمعی از تغلقچیان و مردم
 کلری بران نشانیده شبی روانه نمود که بآنطرف رفته دستبرد می بکار
 برند کشتیهای مذکور چون قریب بمیان دریا رسید دیده بانان و
 قراولان نوار غنیم آگاه شدند و نوار آنها بمداغعه پیش آمده این فریق
 کلری نساخته بر گردیدند روز دیگر آتخان عقدیت پرور دگر باره بآن
 عزیمت نصرت اثر بیست کس از بندهای بادشاهی و جمعی از
 غلامان خود برده در کشتی نشانیده در گرمگاه روزی که هوا در فحایت
 حرارت بود و اعدای غافل بودند آنها را فرستاد که شاید فرصت
 یافته دستبرد می نمایند آن کار طلبان چالاک بسبک سیرجی باد از
 آب گذشته بر مر توپخانه غنیم که در سوراچالهای کنار دریا بود رسیدند
 و بدلیبری و تیزدستی شش توپ برداشته بکشتیها در آوردند و دو
 توپ کان که قابل نقل و تحویل نبود آتشگاه آنها را میخ زده باطل
 گردانیدند و حالما و غانما معاودت کرده بغیرنگی اقبال بیروزال خدیو
 جهان اینقسم دستبرد می عظیم و جرأتی نمایان از آنها بظهور آمد
 اعدای از وقوع این مقدمه انگشت حیرت بدندان تعجب گزیده از
 سطوت و صولت مبارزان بهرام انتقام حساب تمام بر گرفتند چون
 ناشجاع ازین معنی آگاهی یافت سید عالم را که رکن اعظم لشکراو
 بود باسوجی تازه بجای نور الحسن تعیین نمود و پس از وقوع
 این قضیه شگرف باقتضای تدبیر عساکر گردون مآثر را چشم زخمی
 روی داد و تبیین این مقدمه آنکه چون مبارزان فیروزی نشان
 چنان دستبرد می نمودند و نقش آن تدبیر بحسن اتفاق و بقایر
 غفلت ارباب هلاک و شقاق در دست نشین شد معظم خان را بخاطر

بطرف سوتی که قریب چهارده کروه از اکبرنگر سمت جهانگیرنگر
 واقع است رفته آنجا بتدبیرگذشتن از دریا پردازد و عساکر ظفر مآثر
 از دوگچی تا سوتی جا بجا در کنار آب مورچالها حلقه در کمین
 انداز فرصت باشند بنابراین آنخان ارادت ائین با برخی از جیوش
 نصرت قرین بسوتی رفته آنجا بساط اقامت گسترد و همت عقیدت
 پیوند بر عبور از دریا و استبصال اعدا مقصور گردانیده بسرانجام
 اسباب و تمهید مقدمات آن پرداخت ملی قلیخان را با جمعی در
 صحافی دوناپور که قریب شش کروه از باتر پور بصمت جهانگیرنگر
 است تعیین کرد و بادشاهزاده بلند مقدار محمد سلطان با ذوالفقار
 خان و اسلام خان و فدائی خان و جمدی دیگر از امرا و هائراواج نصرت
 پیرا در دوگچی قرار اقامت داده روپروی ناشجاع نشستند و آن باطل
 ستیز فتنه پرور نور الحسن را که از عمدهای او بود با توجی و برخی
 از توپخانه فرستاد که در مقابل سوتی نشسته بمراتب مدافعت
 پردازد و اسفندیار معموری را با جمعی بدوناپور معین نمود که
 آنجا مورچال بسته مانع عبور عساکر منصور باشد و زین الدین پسر
 بزرگ خود را باتمامی پردگیان و زائد اموال و اشیا بمانده فرستاد
 بالجملة معظم خان بعد از استقرار در سوتی بسر انجام نواره پرداخته
 قریب صد کشتی سامان نمود و شب و روز در کمین فرصت بوده
 مخالفان آنطرف دمدنها بسته هشت توپ گران بر فراز آنها نصب
 کرده بودند و پیوسته بلشکر منصور می انداختند و اکثر اوقات
 آسیب آن بلشکریان و اهل اردو و دواب لشکر میرمید معظم خان دو
 خلال این ایام خواست که دستبرد می بمقهوران نماید بنابراین ده

فشرده دست جرأت بانداختن تیر و تفنگ کشودند و مخالفان را برگردانیدند گذاشتند که داخل مورچال شوند لیکن مردمی که در کشتیها بودند توفیق اعانت و امداد نیافتند و در عین این زد و خورد قدم همت پس کشیده کشتیها را برگردانیدند و از مجموع نواره پادشاهی همین شش کشتی دران گزار ماند که برخی مردم از آنها فرود آمده داخل مورچال شده بودند و باره هنوز در کشتی بودند مخالفان از مشاهده این حالت چیره و دلیر شده بهمان هیئت اجتماعی که نخست بر مورچال حمله آورده بودند با درنیل مست باهنگ مدافعه برگردیدند لیکن متعرض مردمی که داخل مورچال شده بودند نگشته برحرر کشتیهای مذکور هجوم آوردند و فرصت غنیمت شمرده بازوی جسارت بمحاربه و پیکار کشودند معظم خان چنانکه محمی کرد که کشتیهای که از گزار برگشته بود باز بکوسک آنها برود یا باینطرف آید که جمعی دیگر موار کرده بمدد فرستد صورت نبست و درین اثفا که بهادران فیروزمند باعدای شقاوت پیوند گرم تلاش و اویزش بودند از نواره مخالف چند گوشه جنگی از اطراف این کشتیها در آمده بروی آب نیز مخدولان خاکسار آتش امروز پیکار شدند و بحر طوفان خیز فتنه و ستیز بتلاطم آمده حرری صعب فیما بین روی داد و نهنگان بحر شجاعت را با آن روزه صفتان اویزش رستمانه اتفاق افتاد زبر ستمخان برادر فتح جنگ خان که بارنقای خود دریکی ازان کشتیها بود باجمعی از مخدولان که در گوشها بودند جنگی مردانه و کوشش دلیرانه کرده بسیاری ازان گروه ادبار پزده را مقتول و مجروح ساخت و جنگ

رسید که دستبرد ی بهتر از آن بکار بود لهذا بعد از وقوع این مقدمه
 به چند روز بندهای بادشاهی را طلبیده قرارداد که نوبتی دیگر
 جمعی کثیر باستعداد تمام به کشتیها نشسته بر سر مخالفان روند و
 باین عزیمت شب دوشنبه نوزدهم شعبان از نخستین سال جلوس
 همایون خود بکنار دریا رفته زمره از دلبران و دلوران جیش مسعود
 را که مرداران و مردم نامی دران میان بودند بر کشتیها نشانید و
 بهمی و اهتمام تمام تا اواخر شب هفتاد و سه کشتی مشحون
 بمردان کار و آلات پیکار ساخته نزدیک صبح بآنطرف آب روانه نمود
 چون درین نوبت اعدای غافل نبودند بلکه از عزیمت این حرکت
 پیشتر آگاهی داشتند و آماده مدافعت شده شب و روز لوازم حزم
 و پاسداری و مراسم تیغ و هوشیاری بکار میبردند سید عالم که
 سرگروه مخالف بود مستعد مقاومت و مصاصمت گشته بالشکری
 شایسته و چند نبل مست جنگی دور از مورچال عقب دمدمها در
 کمین فرصت شد کشتیهای مذکور نزدیک بکنار رحیده دو سه کشتی
 که از همه پیش بود اهتمام خان و گروهی دیگر دران بودند خان مزبور
 و معدودی از مبارزان منصور پجستی و چالکی فرود آمده بر مورچال اعدا
 حمله آور گشتند و مردمی که در مورچال بودند از پیش آنها گریزان
 شده بهادران نصرت لوا علمهای خود بر بالای مورچال زدند بمشاهد
 ایحال سید عالم بآن جمع کینه خواه از کمینگاه بر آمده درینوقت
 که این زمره قلیل فرود آمده باقی در صدد نزول بودند و اکثر کشتیها
 هنوز بکنار دریا نرسیده بود برین گروه حمله کرده بکام مدافعت
 پیش آمد مبارزان جلالت آئین باوجود قلت عدد قدم دلیری

و جمعی دیگر را اعدای هجوم آورده دستگیر ساختند قصه بهی
از وقوع این مقدمه بچند روز چون موسم برشکال نزدیک رسیده بود
بازان مر شده بمیانجی ابر قطره بار غبار پیکار فرو نشست و کثرت
بارش و طغیان آبها باعث خمود نیران جدال و قتال گردید و از طرفین
بساط محاربه در نور دیده بسر انجام احباب گذرانیدند ایام
برشکال پرداختند *

روگردان شدن شاهزاده عالی تبار محمد

سلطان و رفتن به پیش ناشجاع قتنه شعار

و شرح وقایعی که بعساکر طغر پناه روداده

چون ایند جهان آرا خواهد که یکی از برگزیده های خویش را که
جمال عظمت و کمال جلالش از نظر ظاهر نگر صورت بینان در
نقاب احتجاب مستور باشد در پیشگاه ظهور جلوه دهد و لطائف
توفیقات و شرائف تائیدات شان معنوی و مرطل الهی او را بکنند
عالمیان نماید تا هم اهل روزگار که بی دستپاچی دلائل ظاهره
براهین باهره کلمیاب معرفت حقائق اشیا نتوانند شد بعلوت قدر
و منزلت او راه برده چراغ بینش از مشعل هدایت بر افروزند
و حرمان آگهی و بصیرت اندوزند و هم آن دست پرورد انوار توفیق
از ظهور بدائع و قانع و جلائل احوال اندازه مواهب و الطاف ذوالجلال
در باره خود گرفته دست اعتصام و توسل از غرور و تقی توکل بر ندارد
و همواره همت والا بشکر نعم والای نامتناهی آلهی گسارد باقتضای

کنان از میدان گوشها برآمده بکفرخ تفنگ و در زخم تیر برداشت و
 چند کس از همراهانش نیز زخمی شدند و شهباز و شریف برادران
 فتح جنگ خان و رستم و رمول برادر زادهای خان مذکور و جمعی
 دیگر از اقربا و تابعین او که در کشتی دیگر بودند برخی فرود آمده
 بمداامت اعدا پرداختند و مابقی در مدد فرود آمدن بودند درین
 اثنا فوجی دیگر از دشمنان بد سیر قریب بدو دست سوار نیلی
 پیشاپیش برانها حمله کرد و غیل باب درآمده بر سر کشتی رسید
 این دلیران جانسوار مرد وار دل بر هلاک نهاده آنچه نهایت مرتبه
 سپاهگری و جانفشانی بود بظهور رسانیدند و بعد از کوشش بسیار
 شهباز را غیل بصدقه دندان از هم گذرانید و رستم و رمول با جمعی
 دیگر جنگ کنان برتبه والای شهادت فانی گشتند و تنی چند که مجروح
 گشته از تلاش و تردد بازمانده بودند بحسب تقدیر دستگیر شدند
 حاصل که دزان موقف قیامت اثر و موج خیز حادّه و خطر جمعی کثیر
 را آب هلاک از سر گذشت و سفینه حیات بسیاری بگرداب اجل
 فروشد و بعد از وقوع این کارزار مخالفان نابکار بر سر اتمام خان و گروهی
 که بیشتر از کشتی نزول نموده بمورچال درآمده بودند هجوم آوردند
 آن دلاوران شهاست پرور که جان نشانی را در راه بندگی پیرایه بقای
 جاردانی و سرمایه عمر ثانی می شمردند با زور بیالیت و دلیری
 کشاده خرید متاع نیکذامی را نقد روان برکف همت نهادند و تبخ
 گین از نیام قهر کشیده داد سعی و جلالت دادند لیکن چون پیاده
 بودند و از عقب کوسکی نرسید و قیلان غنیم از اطراف بر آنها حمله
 کرد اتمام خان و برخی دیگر گوهر حیات در راه عبودیت دریافتند

ناشجاع از روی عذر و سکیدت بارمال رحل و رسائل و تمهید
 تسویات و تخلیلات که در نفوس جوانان نا تجربیه کاران حریج الذائیر
 احست باغواى آنشعبه دوحه سلطنت میگویند و به نیرنگ تلبیس
 و تزویر انسون مکرو فریب میدید و حرف تزویج صبیغه خود با آن
 والا نژاد در میان آورده بود و نیز بعضی مفسدان واقع طلب میانه
 ایشان و معظم خان که حضرت شاهنشاهی بمقتضای پیش بینی
 و کار آگاهی او را در سرداری عساکر نصرت شعار کمال استقلال و
 اختیار داده بودند غبار نقاز انگیزخته همواره بنمائی و غمازی
 و نجش انگریزی و فتنه سازی می نمودند درین وقت آن عالی
 تبار را بنابر مقدمات و همیه اندیشیهای فاسد بخاطر راه یافته این
 معنی علاوه مراتب اغوا و افلال مخالفان گردید و از خامی و
 جاهلی ارتکاب امری که سزوار آئین دانش و هوشمندی و
 شایان شگوه حشمت و سربلندی نبود نموده چهره دولت و سعادت
 خود بناخن مخالفت خراشید و اراده گرویدند بناشجاع و موافقت و
 معاونت او پیشنهاد خاطر ساخته باین قصد ناصواب و عزیمت
 نالایق شب بیست و هفتم ماه رمضان دوم حال از جلوس همایون
 با امیر قلی داروغه توپخانه و قائم عالی میر توژک خویش که
 محرم این راز بودند و دو سه کس دیگر از خدمتگذاران برکشتی
 نشسته از آب گذشتند نا شجاع بعد از اطلاع برین مقدمه انبساط
 و استبشار عظیم نمود و بلند اختر پسر کهتر خویش را با جانی بیگ
 که سر خیل عمدهای او بود باستقبال فرستاده قدوم ایشانرا باعزاز
 و احترام تمام تلقی کرد و این معنی را سرمایه رونق کار و بهبود

حکمت‌های پنهان که در منوج حوادث نشأ کون و فساد و دیعت نهاده
گاهی در ساحت دولت آسمان رفعتش غبار حادثه ناملائم که با صرغ
آشوب ظاهر بیدان و توتیلی دیده دانش هوشمندان باشد بباد
دامن مصلحت برانگیزد و احبای سلطنت و اولای خلافتش را
بحدوث سانحه نا مرغوب که غافلان اسرار حکمت ایزدی آن را از
صوید عین الکمال و خردمندان بصیرت منش از آیات مبین
اقبال شمارند امتحان نماید تا چون عقول و افهام ارباب الباب در
تدبیر آن معضله فرو ماند و اقدام نفوس اصحاب همت در حلول
آن واقعه از جاده ثبات و استقامت لغزش پذیرد سلسله عنایت
ازلی که همواره کفل آمال و ناظم اشدات احوال این دولت آسمانی
شکوهست بجنبش آمده بچاره گرمی و کار سازی پردازد و بحل
آن عقد دشوار قوت بازاری بخت کسکار او بر همگان روشن و اشکار
سازد از شواهد و نظائر صدق این مقال در مدارج ظهور نیز ایهت
و جلال خدیو جهان و خلیفه زمان قضیه مخالفت و طغیان بادشاهزاده
عالی نژاد محمد سلطان است که درین هنگام بحسب تقدیر روی
داده موجب حیرت آزاد افکار شد و بآ نسب فی الجمله و هن
و اختلالی بعصا کر کیهان ستان راه یافته یکچند سرمایه نخوت و غرور
مخالقان گردید و آخر الامرامداد لطیفه تائید الهی و رهنمایی
انوار شمع دولت حضرت شاهنشاهی آن والا تبار خلاف اندیش
را از تبه عصیان و گمراهی بر آورد و مجدداً نیروی طالع والی این
خدیو انفس و اقلق بر تو ظهور داده جهان و جهانیان را دیده بنور
بنفیش بر افروخت تبیین این غریب واقعه آنکه چون درین مدت

شویشکی و راجه اندر من بندیده و قزلباشخان و چندی دیگر از امرا در اکبر نگر ماندند و چون رای عالم آرای حضرت شاهنشاهی که پیوسته از فروغ الهام روشن و دقائق امرار ملک و ملت در آن پرتو افکن است از کمال دور بینی و مصلحت سنجی چنان اقتضا نموده بود که یکی از بندهای شہامت کیش جانشینان با فوجی از جنود نصرت شعار از دریای گنگ عبور نموده بر سر تانده که بنگاه ناشجاع بود بروی چنانچه معظم خان با عساکر نصرت اثر از حمت مخصوص آباد و اکبر نگر در استیصال آن شور انگیز ننگه گر میکوشید از آن طرف دریای گنگ نیز برخی از افواج ظفر لوا بدفع او پردازند و از هر دو سو کار بران برگشته روزگار تلک سازند از جناب خلافت و جهاندارای یرلیغ گیتی مطاع بنام داود خان صوبه دار بهار صادر شده بود که کمر همت بتقدیم این خدمت بندد و با تابندگان خود و کوسکیان آن صوبه هرجا مناسب داند از آب گنگ گذشته بر سر تانده رود خان مذکور بعد از ورود منشور لامع الفور شیخ محمد حیات برادر زاده خود را با هزار و پانصد سوار و دوهزار پیاده بنیابت خویش در پتده گذاشته بموجب فرمان واجب الادمان غره ماه مبارک رمضان با رشید خان و میرزا خان و هادی داد خان و قادر داد خان و خواجه عذایت الله و سائر کوسکیان صوبه بهار بلده پتده از گنگ گذشت و چون موسم برشکال رسیده آبها و نالها طغیان کرد و دریای ترجوک و گلدک و دیگر شعبهای دریای گنگ که در آن فصل بدون کشتی و جسر عبور از آنها متعذر است در راه واقع بود و غنیم عاقبت و خیم با منظرهار نواره عظیم جا بجا بر کنار

حال خویش دانسته باحتظار یکدلی و اعتضاد موافقت آن والا
 نژاد مستوثق گردید و ازین سانحه کمال فتور و اختلال بجنبود اقبال
 راه یافته سپاه ظفر پناه بهم برآمدند و بند های بادشاهی را دل از
 جایی رفته بازوی همت بستنی گرانید و فاشجاع لشکری با برخی
 از نواره بدو کچی فرستاد که از اشیا و اموال و کار خانجات و لشکر
 شاهزاده هرچه توانند بآنروی آب برند معظم خان همان شب از
 سونج این قضیه آگاهی یافته بحسن همت و نیروی تدبیر عثمان
 ثبات و سکون از کف داد و اصلا مغلوب تنزل و هراس نگشته پای
 عبودیت از جاده مستقیم اخلاص و دولت خواهی بیرون نهاد و
 فردای آن بقصد جبر این حادثه از روی کمال سرداری و عبودیت
 شعاری جریده از حوتی خود را بدو کچی رسانید و لشکر نصرت
 افر را که از وقوع این سانحه سر رشته استقلال از کف داده بودند
 ضبط و نسق کرده باستقامت و دلدی همت بخشید و جمعی از
 مخالفان را که چرگی و چیره دستی کرده با نواره بقصد بریدن کار
 خانجات و لشکر شاهزاده باین طرف آب آمده بودند از آنجا دفع
 نموده خائب و ملهزم ساخت و کمر اخلاص و بندگی بر میان جان
 بسته بدبیر تدارک این قضیه ناملائم پرداخت قصه بعد ازین
 مقدمه چون موسم طغیان آنها بود از طرفین مورچالها برخاست
 و معظم خان خود در موضع معصومه بازار که مرکز مینی مرتفع و از
 اکثر نگریمامست می کرده واقع است قرار گذرانیدن ایام برسات
 داده آنجا بساط اقامت گشود و بروفق تجویز و موافقت او ذوالفقار
 خان و اسلام خان و فدائی خان و حید مظفر خان و اخلاص خان

تیره بخت اورا حاکم جهانگیر نکر کرده بود زمینداران آنجا را
 باخود متفق ساخته در عدد بندگی و دولت خواهی خلیفه جهان
 است و منظور خان پسر معصوم خان زمیندار جانگیر نکر باشا را
 اکثر نوارا پادشاهی را بقید ضبط و تصرف خود آورده بآن برگشته
 ایام در مقام سرکشی و غلب است و مجموع زمینداران آنحدود
 بمواقت او دم از مخالفت میزنند و عنقریب خانمذکور بانوارا پادشاهی
 بمعظم خان پیوست از اجتماع این خبرلواعج نیران خوف و هراس از
 کفون باطنش مر بر زده زین الدین مهین نا خلف خود را با خواجه
 خسرو که نوکر صده او بود و لشکر شایسته بجهانگیر نکر فرستاد تا
 بضبط و نسق آن حدود و استمالت زمینداران آنجا پردازد و رحمان
 یار مذکور خاطر خود را بفعل نتواند آورد و چون خاطرش ازین معنی
 بغایت هراسان بود باین اکتفا نکرده سید عالم را باجمعی دیگر
 متعاقب فرستاد که بزین الدین پیوسته بهر عنوان که صورت بدهد
 رحمان یار را بقتل رسانند زین الدین بعد از وصول بجهانگیر نکر
 تمهید کشتن رحمان یار کرده از روی غدر و مکیدت بفسانه و انهن
 روزی او را دربار عام طلبید و باشا را آنشعبه دوحه نساد مردمی
 که حاضر بودند هریک حربه انداخته او را از هم گذرانیدند و وبال
 این قضیه نیز بروزگار و خاصت آنار ناشیاع عائدگشته ضمیمه اسباب
 خذلان و ادبارش گردید *

و از حوائج این ایام آمدن آن بدست است بایفطرف آب
 و متصرف شدن اکبر نگر بنابر بعضی موجبات و اسباب
 تبیین این مقدمه آنکه چون یکطرف آن بلده کوهستان است

آن آنها مورچال بسته و جمعی بمدافعه مقرر نموده از روی زمین و دریا در مقام صمانعت بودند ازین جهت طی مسافت تا رسیدن محدود منگیر و بهاگلیور بطول کشید و درین مدت اکثر اوقات میان مبارزان جیش منصور و اعدای مقهور جنگها و آویزشها روی می نمود و همه جا غلبه و استیلا اولیای دولت را بود و چون داود خان بموضع قاضی گریه که برابر بهاگلیور است رسید هنوز موسم بارش آن ملک که امتدادش بیشتر از دیگر جاها است سپری نگشته آنها و نالها که عبور از آن ناگزیر بود طفیان داشت خصوصا آب کومی و کله پانی و مهاندی که در برشکال بغایت عظیم می باشد و هیچ یک پایاب ندارد و ازینجهت برای گذرانیدن بانی ایام برشکال و غرو نشستن طفیان آنها و نالها در آن موضع قرار اقامت داده یکچند بافتظار وقت و فرصت آنجا بسر برد و چون ناشجاع بار دیگر چنانچه عنقریب گزارش خواهد یافت اکبر نگر را متصرف شده باین روی آب آمد خان مذکور نیز بصوابدید رای صائب از گنگ گذشته درین طرف اقامت گزید و یکچند در حدود بهاگلیور و کهلکانو گذرانید و در اواخر ربیع الاول که موسم بازار منقضی گشته آنها از طفیان ایستاد و میان ناشجاع و معظم خان درین طرف آب محاربات و صف آراییها روی داده دگر باره از گنگ گذشته روانه مقصد گردید باجمعه ناشجاع بجهت گذرانیدن ایام برشکال در نمانده طرح اقامت انگنده مجموع لشکر خود را آنجا جمع کرد و چون شنیده بود که رحمان یار مخاطب برشید خان پسر افتخارخان قدیم که در ملک کومکیان هنگام انتظام داشت و آن بیخود

مدت که اکبرنگر در تصرف جنود ظفر اثر بود و اهل و عیال اکثر
 نوکران ناشجاع باسوال و استعده آنجا بودند معظم خان و ذو الفقارخان
 نظر پرشیده معدلت و نصفت و شیوه احسان و سرور خدیو جهان
 و خلیفه زمان کرده مسووبان و متعلقان آنها را در مهد امن و امان
 جای داده بودند و احدی را یارای آن نبود که دست تعرض و
 تطاول بعرض و مال آنفریق رساند شیخ عباس مذکور در عرض این
 ایام که در پتوره بود اکتفا بآثار جور و بیداد ناشجاع کرده همواره جمعی
 بر نواره بتاخت و تاراج اکبرنگر صیفرستان چنانچه مال و ناموس
 بسیاری از مردم ناشجاع دران غارتها دستخوش بیداد او باشند شد
 بالجملة بعد از چندی که شیخ عباس در پتوره پای جرأت احتوار
 کرده بود ناشجاع دلیر شده عزم آمدن باین روی آب نمود و سراج
 الدین جابری را بامیر علاء الدین دیوان و محمد زمان میر سامان
 خود در نمانده بمحافظت بنگاه و اهل حرم گذاشته باستظهار نواره نهم
 ذی الحجه باین کنار آمد و در پتوره نزول ادبار نمود و چون میخواست
 که صبیحه خود بحباله نکاح بادشاهزاده محمد سلطان در آرد تا
 ایشان دلتهاک همراهی او شوند و تهیه اسباب این طوی کرده بود
 از اینجا ایشانرا بتانده فرستاد که کد خدا شوند و بعد از وقوع طوی
 مراجعت نمایند و هیزدهم ماه مذکور از پتوره قصد اکبرنگر کرده
 بآنجا آمد ذو الفقار خان با اکثر لشکر ظفر اثر در سرزمین بلندی
 از دامن کوه که صاپین شهر قدیم و شهر نو است جای اقامت
 گزیده بود و راجه اندر من بنفیل با جمعی در منازل و عمارات
 ناشجاع نزول داشت خان مذکور بعد از وقوف برین معنی چون

و همه طرف دیگر را در موسم برشکال و زمان شدت باران و طغیان
آبها که با مصلاح اهل آنملک جهیل میگویند بمذابه آب میگیرند که
همه زمینهای که در غیر این موسم خشک میباشد بزر آب در
می آید چنانچه بحال تردد اسب و آدم نمی ماند و در عین شهر
کشتی کار میکند لهذا در هنگام طغیان جهیل بظاہر آنکه همگی نواره
را که مدار کار آنملک بر آنست غنیم متصرف بود آزوده از راه دریا
بسپاه ظفر پناه نمی رسید و ازین جهت که راجه هر چند زمیندار
منجوه که از تیره بختی و شقارت منشی با اعدای اتفاق داشت
در طرف کوهستان منجوه راه بر مترددین شورا ندیده بنجاره را میزد
ازان راه نیز غله بمعسکر فیروزی نمی رسید بظاہرین مقدمات درین
ایام عصرت و تلگی تمام در لشکر منصور که در اکبرنگر بود روی
داده کار مردم بصعوبت کشید و اختلال عظیم بحال لشکریان راه
یافته اکثر مراکب و دواب از قوت تلف شد و نیز جمعی از
جنود قاهره در سرزمینی مرتفع که آب نمیگرفت رخت اقامت
گسترده منتظر انصرام ایام بر حیات بودند چون ناشیاج بر اینحال آگهی
یافته داعیه گرفتن اکبرنگر از ضمیر فساد پرورش سر بر زده نخست
شیخ عباس را که میر بحر بود با چهار صد سوار و برخی از نواره
بموضع پل^{۱۲۱}نوره که دهی است در هشت گروهی اکبرنگر بر ساحل دریا
و زمینش ارتفاعی دارد فرستاد و او با همراهان پانجا آمده چون
مانع و مزاحمی نبود بساط اقامت و درنگ گسترده و با آنکه درین

ایام برشکال را آنجا بسر بردند و چون موسم باران منقضی شد و طغیان آبها غرور نشست و بادشاهزاد^۱ والا گهر محمد سلطان که بجهت که خدائی پند^۲ رفته بودند با جنود مخالف که دران ظرف آب بود باکیر نگر آمدند تا شجاع را دگر باره سودای پندار و غرور و هوای فتنه و شور بسر افتاده باندیشه محال عزم صف آرائی و نبرد با عساکر اقبال که همه پیش معظم خان در معصومه بازار یکجا فراهم آمده بودند مصمم کردند و با بادشاهزاد^۳ محمد سلطان و بلند اختر بسر خرد خویش و قریب هشت هزار سوار باهنگ جنگ و قصد پیکار روانه شد و میر مرتضی بخشی خود را بحراست اکبرنگر مقرر نمود معظم خان بعد از استماع خبر نهضت غنیم از اکبرنگر بقصد مدافعه و مقابله از معصومه بازار روانه شد و چون نزدیک بموضع بلکهنه رسید بصوابدید رای صائب در عقب ناله عمیقی که بدریایی بهاگیری منتهی شده قرار اقامت داده دو جسر بفاصله نیم کمره از هم بران ناله بستم یکی پیش روی معسکر ظفر افرو یکی با دست راست در سمت بلکهنه که هرگاه خواهد جنود مسعود را باین دو جسر از آب بگذارند و درانطرف جسرها مورچال بسته بادوات توپخانه استحکام داد و محمد مراد بیگ را باهتمام توپ اندازی در مورچال سمت رو بروی خود و یک تار خان را باجمعی بمحافظت جسر جانب دست راست و پیر محمد آغرا را با نرنگه آغرا بقراردای تعیین کرده منتظر ورود اعدای نشست بالجمله چون ناشجاع می خواست که از نواره جدا نشود و از اکبرنگر تا نواحی معسکر جیوش فیروزی که برآه راست همگی بیست و چهار کمره

دران اوقات کوفت‌ناگ بود خود سوار نتوانست شد اسلام خان و
 فدائیان با سائر عساکر بادشاهی سوار شده بقصد مدافعت اعدا
 براه خدابانی که ازان دامن کوه تا شهر نواست و در موسم طغیان
 آنها همان زمین خشک میباشد بجانب مخالفان روانه شدند
 قبل از رسیدن این گروه راجه اندر من با همراهان خود در مقام
 مدافعت درآمده حتی المقدور کوشش و اویزشی با مخالفان نمود
 لیکن از قلت جمعیت همراهان تاب مقاومت نیاورد و اسلام خان
 و فدائیان و سائر عمدها و سرداران لشکر بادشاهی بظاهر اغراض باطنه
 نفسانی بایکدیگر خلاف ورزیده تونیق مجاهده نیافتند و با آنکه
 از جانب اعدا اصلا آثار غلبه و استیلا رخ نمود بامه شوکت و کثرت
 مبارزان جنود دولت را بود بی کوشش و جانفشانی قدم همت
 پس نهاده رخ از عرصه مقابله تافتند و بهمان سر زمین که محل
 اقامت بود برگشته آنجا نیز از عدم اتفاق استقلال فوزیدند
 ذوالفقار خان چون حال بدین ملوال دیدناچار با مجموع عساکر قاهره
 در اواخر شب کوچ کرده براه دامن کوه منجوه و جیاسه بجانب
 معصومه بازار روانه شد و بمعظم خان ملحق گشت و بعضی از
 بندهای هست فطرت سست عقیدت راه بیوفائی پیموده رو گردان
 شدند و بجنود مخالف پیوستند و اکثر نوکران بادشاهزاده و آلاتبار
 محمد سلطان از سپاه و خدمه بآنطرف رفته بعضی کلر خانجات و
 قبیلان و اسبان شاهزاده نیز که آنجا بود بتصرف ایشان آمد
 و مخالفانرا از وقوع اینمعنی نفوت و جرأتی تازه و قوت و شوکتی
 نرزان بهم رسیده قدم جسارت در اکبرنگر فشردند و بی مانع و مزاحمی

آنحرفان و روز بهانیدان بمدد یکه تاز خان فرستاد و آنخان شهادت شعار
 خود دران طرف جسر قرار گرفته و سول بیگ روز بهانی را با
 جماعت او و طایفه آنحرفان و پانصد سوار برق انداز و پانصد پیاده
 بند و تپچی بکومک یکه تاز خان از آب گذرانید القصه فوج مخالف
 باستظهار فیضان و توبخانه عظیم نزدیک بمورچال رسیده بجنگ و
 کوشش پرداخت یکه تاز خان با آنکه میاهمی درخور هجوم مخالفان
 همراه نداشت قدم ثبات و استقلال اندر نهاده داد سعی و مردی داد
 و پس از تلاش و تردد بسیار که منتهای سراتب کارزار و سزاوار
 بهادران جان نثار بود بزخم تفنگی که از دست اجل کشاد یافت
 از پای در آمده با دو برادر حقیقی نقد جان در راه ولی نعمت
 صورت و معنی در باخت و بذیروی کوشش و جان فشانی لوی
 شهادت در میدان سعادت برانراخت و از بندهای روشناس محمد
 صادق اردوبادی نیز دران دار و گیر بسربازی رتبه سرفرازی
 اندوخت و چندی دیگر از جوانان دلاور سربجیب نیکدامی فرو
 برده جمعی کثیر چهره مردمی بزبور زخم آراستند و از ناسدراش لشکر
 مخالف مقصود بیگ مخاطب بقدر انداز خان و سر مست افغان
 هدف ناوک قضا گشته بر خاک هلاک افتادند و بسیاری از آن
 حزب ادبار گشته و زخم دار گشتند و بعد از سنج اینحال چون
 همراهان یکه تاز خان که جمعی قلیل بودند تاب استیلائی اعدا
 نیاروند و از آب گذشته بنو الفقار خان که دران طرف جسر بود
 ملحق شدند آنخان عقیدت مآب از انروی آب بتوپ و تفنگ
 نابره قتال افروخته بازوی شهادت و پردلی بمداغمت کشاد و

بود قریباً پندو ماه طی کرده غمره شهر ربیع الثانی از دوم سال جلوس
 همایون در حدود بلکهه در برابر افواج بحیر امواج نزول انداز نمود
 و چون ناله در میان حائل بود نخست بتوپ و بان و تفنگ جنگ
 هر شده تا هشت روز باین عنوان از طرفین هنگامه نبرد گرم بود
 و گاهی یکه جوانان و دلوران جنود قاهره که برسم قرادلی از آب
 گذشته بودند با مخالفان مقهور که خبرگی نموده قصد نزدیک
 آمدن بجسر میکردند آنش کارزار می افروختند و بشعله جان
 موز تیغ و سنان خرمن وجود جمعی از اعدای نابکار و دشمنان تیره
 روزگار می سوختند چون معاندان دیدند که جسر پی که رو بروی لشکر
 فیروزی اثر بود بمحافظت افواج گردون توان و توپخانه برق سطوت
 رعد نشان و حسن تدبیر و هوشمندی معظم خان مستحکم است
 و از آن سمت مجال یورش و عبور و احتمال آویزش با لشکر منصور
 نیست و قراولان بآنها خبر رسانیدند که در سمت جسر بالا جمعیت
 لشکر ظفر لوا کم است یا مید آنکه شاید آنجا کاری از پیش برند
 روز نهم از مقابل جیش انبال کوچ کرده سمت جسر مذکور روانه
 شدند که آنجا جنگ در انداخته بغلبه و استیلا از آب بگذرند ناخجاع
 خود یا بلند اختر پسر که ترخویش در قول قرار گرفته هراول را با اقتدار
 جرأت بادشاه زاده بلند مقدار محمد سلطان استوار کرده شاهزاده چهار
 فیل جنگی با توپخانه پیش روی خود قرار داده بانینی شایسته
 بسوی جسر روان شدند یکه تاز خان با همراهان خود بقدم همت
 و جلالت بقصد مدامعه بمورچال اینطرف آب آمد و معظم خان
 بعد از توقف برین معنی در الفقار خان را با همراهان او و فرقه

الجیش بودند روان گردید و ازین جهت که راه گل ولای بسیار داشت
 و بیشه و جنگل بود با همسنگی روان گشته چون بکنار دریای بهاگیرتی
 در جای که بذائقه بلکه نپسوسته و پایابمت رسید چنداول غنیم که
 سردارش اسفندیار معموری بود ازان طرف نمودار شد باشاره خان
 سپه دار از توپخانه بادشاهی دست بانداختن بان و گجنال و شترنال
 کشوده نیران قتال بر افروختند و قشونی از افغانان که در فوج هراول
 بودند و برخی از تابینان معظم خان و گروهی دیگر از مبارزان
 نصرت مند از آب گذشته باعدا در آویختند و بیک حمله افواج قاهره
 پای ثبات دشمنان از جای رفت و بسیاری ازان گروه شقاوت پژوه
 به تیغ آتشبار زهرآبدار مبارزان ظفر شعار گریبان بچنگ اجل داده
 سر بچیب عدم در کشیدند و زخمهای کازی با اسفندیار رسیده در معرکه
 افتاد و نور الحسن که از عمدهای مخالف بود چهار زخم برداشته
 از عرصه کارزار عذاب بودای فرار تافت و گرد هراتپور که از نیز از نوکران
 عمده ناشجاع بود و با مبارجه جسوت عتقه سمت خویشی داشت
 دران آویزش و پیکار بدار البوار شنانت و بقیه الیسف بتک پا جان
 ازان مهلکه برآوردند ناشجاع چون برآمدن معظم خان باین طرف
 ناله اطلاع یافت این حسین داروغه توپخانه را با فوجی در برابر
 ذوالفقار خان بر سر جسر گذاشته از انجا بقصد مقابله معظم خان بر
 گشت و بعد از انقضای سه پاس روز روبروی جنود اقبال شده صف
 آرای حرب و قتال گردید و بهشت بدهی که دران نواحی بود داده
 توپخانه را پیش روی خود چند القصد بتوپ و تغذک و زنبورک
 و بان نیران جدال زبانه زده برق فتنه درخشیدن گرفت و رعد به

تلاشهای مردانه و کوشش های دلورانه بظهور رسانیده داد مردی و مردانگی داد و از مشاهده کثرت اعدای و قلت جمعیت همراهان خویش چند کشتی را از آن سر جسر بحدت رای صائب آتش زده سوخت تا اگر بالفرض غلبه نماید و داخل جسر شود از آب نتواند گذشت و مخالفان نابکار پس از سعی بسیار و تلاش بیشمار دست از جنگ کشیده کاری نتوانستند ساخت و قدم جرأت بجسر نتوانستند گذاشت معظم خان بعد از وقوع این مقدمه صواب چنان دانست که از ناله عبور کرده بر سر مقهوران رود پناهنان محافظت اردی و معسکر بعهد ذوالفقار خان نموده باین عزیمت نصرت اثر با عساکر ظفر پیکر در همین روز از آب گذشت و ترتیب و تسویه افواج قاهره نموده خود در قول قرار گرفت و اسلام خان را با عساکر مظفر خان و دلور خان و نیکام خان و جمعی دیگر از مبارزان جلالت آثار در میمنه و ندائیکانرا با راجه سجان سنگه بلندیله و گروهی دیگر از مردان کار در میسر و جای داد و نفع جنگ خان را با لودیکان و زبردست خان و غریقی دیگر از افغانان که همگی در هزار سوار بودند بهراولی مقرر کرد و اخلاص خان خوشگلی را با جوقی از مجاهدان شہامت شعار طرح نمود و تکیه بر ریخت بلند و اقبال نصرت پیروند گیتی خدیو عالم گیر فیروز ملد کرده بتوزوئی لائق و مزار در عقب افواج مخالف که سه سردار توره داشت و پادشاهزاده عالیقدر محمد سلطان پسر مایه جرأت و دلوری و مهارت در فنون مردازی و پیاپیگری که در عرض مدتهای مدید از برکات خدمت و میامن ارشاد حضرت شاهنشاهی اندوخته بودند مقدمه

با انثر جنود تا محمود خویش درین طرف مشغول مقابله و
محاربه عساکر اقبال است از جای که اقامت داشت پیش رفته
قصد تانده نماید و خبر رسیده بود که خان مذکور از آنجا روانه پیش شده
دران زودی از آب کوسی خواهد گذشت و یقین میدانست که عنقریب
ناشجاع فتنه پرور برگشته اخترا باستماع این خبر منور شده ثبات از کف
داده قدم همتش لغزش خواهد پذیرفت و بی تعب حرب و
کوشش و تجمه نبرد و آرایش هزیمت یافته بنانده خواهد رفت
و نیز چون دایم خان از پیشگاه عزوجل بکومک جنود مسعود
معین شده بود انتظار رسیدن او نیز میبرد لاجرم بمقتضای حسن
تدبیر چند روزی صلاح در صف آرایی و معرکه پیرائی ندیده روز
دیگر از گذار ناله کوچ کرد و بقصد تملل و تاخیر در محاربه و
کارزار گذار آن ناله را گرفته بسمت مخصوص آبک روانه شد ناشجاع
از طرح دادن معظم خان و نهضت عساکر فائزه بسمت مخصوص
آباد گمان ضعف و وهنی در حال جنود اقبال و فتور و اختلالی
در جرأت و استقلال معظم خان برده از اصابت رای و صلاح
اندیشی آنخان اخلاص نشان غافل بود و بنابرین خیال غلط و پندار
باطل او نیز با جنود ادبار از محل اقامت خود کوچ کرده ازان طرف
دریای بهاگیری بسمت مخصوص آبک روان گردید که پیشتر رفته
از آب بگذرد و بانواج نصرت شعار کارزار کند و در گذر نصیر پور
که شش گروهی مخصوص آبک است و لشکر منصور در نزدیکی آن
نزول گزیده بود پایاب یافته بقصد گذشتن از آب در برابر جیوش
نصرت مآب نرود آمد و هر روز از طرفین دریا بتوپ و تفنگ هنگامه

نوای فضا ساز کرد معظم خان خواست که بانواج منصور بهمان
 ترتیب و توزوک که قرار داده بود بر مخالفان حمله برد لیکن چون
 اسر بذایرانیت و خود سری سخن شنوی و فرمان بری نکردند
 و با او فی الجمله نفاق ورزیده خود داری و کوتاهی نمودند و باین
 سبب از عساکر ظفر اثر ترتیب و توزوک افتاده ملک اجتماع و
 اتفاق بر جای نماند چنانچه هر اول و طرح از قول بسیار دور افتاده
 میسر چندان بدست چپ میل کرد که قول بمنزل چنداول شد
 و از میمنه بغیر اسلام خان کسی نزدیک نماند و با معظم خان در
 قول از تابینان او پانصد سوار و از اسرا همین قزلباشخان و اودات
 خان و راجه بهروز مانده بودند لاجرم آن روز از طرفین هفده گانه جنگ
 بانداختن توپ و تفنگ گذشت و از کوتاهی مردم کوه اندیش
 کار بسلاح کوتاه نرسیده استعمال تیغ و خنجر و حملهای دلیران و رزم
 آوران که بآن کار پیکار یک روی شود روی نداد چون شیر سوار
 میدان مدبر از مهره گردون برگشته بمنزل گاه مغرب فرود آمد هر
 دو لشکر دست از محاربه و جدال کشیده جانود مخالف آن طرف
 دریای بهاکیرتی نزول ادبار گزید معظم خان چون حال بریدن متوال
 دید باقتضای رای مصلحت پیرای از ناله بلکهته عبور کرده بخیمه
 گاه خود آمد و از آنجا که آن زنده خواندین عظام بداد خان که چنانچه
 گذارش یافته بموجب یرلغ گیتی مطاع با عساکر پنده از دریای
 گنگ گذشته در حدود موئگیر بجهت گذرانیدن ایام برشکال اقامت
 داشت نوشته بود که درین وقت که موسم باران باآخر رسیده دریاها
 و نالها از شدت و طغیان باز ایستاده است و نا شجاع فساد اندیش

نمود و چون تمام اردو و احوال و انقال لشکر نصرت اثر بایستی از
 آب بگذرد و سه ناله دیگر نیز تا معسکر غنیم در میان بود آنروز يك
 و نیم گروه طی شد ناشجاع در گذار ناله که سه طرف دلدل داشت
 توپ خانه را چیده خود با مواج خویش سواره در عقب آن ایستاده
 بود معظم خان چون بر حقیقت گل ولای و دلدل آن سر زمین آگاهی
 یافت پیش رفتن را بی رعایت مراسم حزم و احتیاط که از لوازم
 سرداری و سپاهگریست مناسب ندید و همانجا ایستاده توپخانه
 بادشاهی را روی روی مخالفان چید و بنوپ و تفنگ هنگام جنگ گرم
 شده تا اواخر روز ناله جدال شعله ور بود و مردم از طرفین سواره
 ایستاده بودند و چون شام نزدیک رسید معظم خان اردو را عقب
 مواج فرود آورده بعد از سه گهری شب بخیمه گاه آمد و مقهوران
 در جایی که ایستاده بودند منزل نمودند و درین تاریخ مخلص خان
 و عبد الله خان و سید نصیر الدین خان و سید سالار خان و دیگر بندهای
 بادشاهی که از درگاه سلاطین پناه با خزانه و توپخانه و لشکر منصور
 معین گشته بودند بجنوب قاهره پیوستند و دوازده لک روپیه و هفت
 صد بان و دیگر ادرات توپخانه که همراه آورده بودند رسانیده ضمیمه
 احباب نصرت و فیروزی گردیدند بالجملة سه پاس از شب گذشته
 ناشجاع از جایی که بود کوچ کرده رهگرایی فرار شد و بادشاهزاده
 محمد سلطان را با سید قلی اوزبک که از عمدهای او بود و گروهی
 دیگر چند اهل قرار داد صبح روز دیگر که خبر به معظم خان رسید
 باجنود مسعود بعزم تعاقب سوار شده توپخانه و لشکر را
 با احتیاط تمام از نالها و مواضع گل ولای گذرانید و چون مقهوران خبر

جنگ گرم بود و قراولان لشکر ندریزی از آب گذشته با قراولان غنیم
آویزش می نمودند و ده دوازده روز باین عنوان گذشت تا آنکه
شب دوشنبه بیست و یکم ربیع الثانی که مخدولان بمنزله محاربه و
مجاهده آهنگ گذشتن از آب داشتند و باین سودای محال و پندار
دور از کارلوی نخوت و غرور بهوای استکبار می افراشتند نیرنگسازي
اقبال دشمن گداز شهشاه جهان منصوبه طراز آمد و خبر بناشجاع
رسید که داود خان از آب گومنی که آن باطل اندیش سید ناچ
الدین باره و جمال غوری و خواجه مشکي توکران خود را با فوجي
در کنار آن تعیین کرده بود که آنرا از عبور افواج منصور محافظت
نمایند بکوشش همت و تلاش جرأت گذشته است و جمال غوری
دران مقاومت و مدافعت با جمعی دیگر بدفع جلاوت مبارزان
فیروزمذحی پیری گشته و عنقریب خان مذکور بمانده که بنگاه او بود
میروند از اجتماع این خبر رعب اثر مغلوب جلوه خوف و هراس
گردیده بلوغي که معظم خان اندیشیده بود داعیه نبرد و پیکار
بعزیمت معارفت و فرار مبدل ساخت و اواخر همان شب نا کام و
وناچار در کمال اضطراب طبل رحیل ادبار فرو کوفته با جنود نکبت
و خدایان و وفود خیبت و خسران از کنار آب بهاگیری کوچ کرده
روی عزیمت بسمت سوتی آورد که از دریای گنگ گذشته خود
را بمانده رساند معظم خان که بدیده دانش و تدبیر این منصوبه
پیش دیده بود انتهاز فرصت نموده دفع مخالفان مطرود را کمر
جانشانی بر میان همت بست و بقصد تعاقب بعد از یکپاس روز
سوار شده با مواکب منصور از دریای بهاگیری که پایاب بود عبور

بهد المجید دکنی و چنددی از همراهان خان مذکور و پیر محمد
 آغریا قراران بتجربک غیرت و همت مرکب جلالت برانگیخته
 بران تیره بخندان حمله بردند و به تیغ سرافشان مبارزان نصرت نشان
 جمعی از آنها بر خاک هلاک افتاده بقیة السیف راه فرار سپردند
 و چنددی از مجاهدان شهاست آثار نیز زخمی و جان نثار گشتند
 و چون ساعتی از شب گذشت هر دو لشکر دست از جنگ کشیده در
 برابر هم فرود آمدند و شب را باصلاح پاس داشته مستعد گیرودار
 و اساده کارزار بودند و در اواسط این شب نور الحسن که از عمدها
 و ارکان لشکر مخالف بود چون بحسن فراست و عاقبت بینی
 دریافته بود که بوی خیر از اوضاع ناشجاع نمی آید و عنقریب از مطرت
 و صولت جیوش نصرت شعار راه آوارگی و فرار می پیماید برهبری
 بخت و یاری توفیق ازان برگشته اختر ادیار و نیک سفارقت
 جسته بجنود ظفر اثر پیوست معظم خان اورا بنوید الطاف پادشاهانه
 مستمال ساخته خلعت فاخر و خلجی مرصع و ده هزار روپیه از
 سرکار خاصه شریفه داد و رفیقانش را نیز در خور حال رعایتها نمود
 القصة تا چهار پنج روز باین دستور هنگامه جنگ بدو پ و تفنگ
 گرم بود و ترفیقین حواره و مسلح در برابر یکدیگر صف کشیده می
 ایستادند و قراولان باهم آویزش می نمودند تا آنکه اواخر شب
 بیست و هفتم خبر رسید که غنیم مقهور پاسی از شب مانده
 بجانب دوناپور فرار نمود چون ماهچه رایت صبح نمودار شد معظم
 خان کمر همت بر میدان عبودیت بسته با جیوش رعد خروش
 بتعاقب روان گردید ناشجاع پس از رسیدن بدوناپور که آنجا ناله

رسانیده بودند که غنیم عاقبت و خیم در گذر کلمه صحابی موع
 تردی پور عزم گشتن از دریای گدگ دارد بر جذاج تعجیل بآن
 سمت روانه شد و چون یک کروزه طی نمود خبر رسید که مخالف
 سمت دریای گدگ نیامده بطرف سوتی روانه شده است بنابراین
 آنخان اخلاص کیش بجهت تحقیق حال مقهوران بجای که رسیده
 بود توقف نمود و چون متواتر اخبار محقق رسید که غنیم براه
 سوتی رفته آن نوین معظم از سمت گذر برگشته از همان
 راه بتعاقب شدافت و در نیم کروزه جریبی طی کرده اواخر
 روز در موضع تنج پور نزول نمود و از آنجا تا منزل گاه مخالفان چهار
 کروزه بود چون پاسی از شب ماند توپخانه منصور را پیشتر روانه
 کرده نرهاد خانرا با فوج طرح و پیر محمد آخر را با قراولان و محمد
 مراد بیگ را با اهل توپخانه همراه نمود و هنگام صبح خود با افواج
 قاهره سوار شده در پی اعدای روان گردید و در اندای راه خبر رسید
 که ناشجاع از سوتی گذشته آن طرف جیله اری نزول ادبار نموده
 است عساکر گردون مافور ربع کرده از سوتی گذشته بانواج مخالف
 نزدیک شد ناشجاع خسروان مآل از مشاهده قرب وصول جفود اقبال
 از روی ضرورت بمقابله و مدافعت برگشته توپخانه خود را که پیش
 انداخته بود طلبیده در برابر جیوش ظفر پیکر چید و به توپ و تفنگ
 و بان نابره قتال اشتعال یافته تا هنگام غروب آفتاب برین و تیره
 گذشت و چون شام در رسید قریب صد سوار ازان جیش ادبار
 جمارت و دلیری کرده بفوج ذوالفقار خان که از سمت چپ جنود
 فیروزی شعار به برانگار غنیم مقابل شده بود نزدیک رسیدند شیخ

شده امواج بحر امواج بصدمة توپخانه مخالفان عیان دلیری باز
 نکشیده و شبیه توپ و تفنگ آهوار واقعی نهاده با اعتضاد ثانی الهی
 و استظهار اقبال بی زوال حضرت شاهنشاهی ازان ناله که چندان
 آبی نداشت بقلع جلاوت و دلاوری بگذرند و همت بر دستگیر
 ساختن ناشجاع مقصور گردانیده اورا مجال عبور از دریای کدک
 ندهند لیکن چندانکه درین باب امر و سرداران را تحریک و تکلیف
 کرد کوتاهی و خود داری نموده سخن آن نوین اخلاص آئین زار کا
 بدستند ناچار خان سپهدار توپخانه سبکی که همراه رعیده بود ازین
 طرف ناله بروی غنیم چیده در برابر آن جیش ادبار صف کشیده
 ایستاد و به بوق امگنی و آتش امروزی هنگامه دشمن کشی و عدو
 سوزی گرم گردیده از اواخر روز تا اواسط شب نایره جدال مشتمل
 بود و قریب بنصف شب که اعدای باطل آهنگ دست از جدک
 کشیدند عساکر منصور بعبه گاه خود که تا جایی نزول مخالفان نیم
 کرده بود رفته باقی شب را بسر بردند و روز دیگر معظم خان از آنجا
 کوچ کرده برکنار ناله که بسمت اکبرنگر درپیش غنیم واقع بود نزول
 نمود و صباح آن ناشجاع نیز از جایی نزول خود کوچ کرده برابر
 لشکر نصرت اثر فرود آمد و در صدد گذشتن از دریای کدک شد
 لیکن این اندیشه داشت که اگر نخست خود با جمعی بگذرد باقی
 لشکر نکبت اثرش که پیوند امید ازو گسسته جدائی را فرست
 می جستند طریق مفارقت سپرده همراهی او نخواهند نمود و اگر
 اول لشکر و مردم از آب بگذراند و خود با جمعی قلیل بماند مبادا
 گرفتار سرانجه سطوت و استیلا عساکر قاهره گردن لهذا باقتضای

از دریای گنگ جدا شد و اکثر اوقات بی کشتی و پل متعذر بهر روز
است ازین جهت که لشکر فتح رهبر بتعاقب آن تیره اختر بزرودی
از آب بگذرد و از جمله دو پل بخته که از قدیم الایام بر ناله مذکور
بسته شده یکی را که بگنگ نزدیک بود شکسته بدو کچی رفته بود
معظم خان چون بکنار ناله رسیده پل را شکسته یافت ساعتی چند
آنجا ایستاده باهتمام تمام جای پل را بخاک انباشت و توپخانه
و لشکر را گذرانید و در حین توقف هر کدو آن ناله یک کشتی از
غنیم مشحون بالوات توپخانه که از جمله ده توپ و دو صد بان بود
بدست آمده داخل توپخانه منصور شد و بعد گذشتن از درنا پور
در اندای راه خبر رسید که ناهنجار از کمال مرامیمگی ترتیب افواج
را برهم زده بالشکر پراکنده بدو کچی فرار نموده است از اجتماع
این خبر فتح جنگ خان تیز عثانی کرده با تمام فوج بهراول بی
تحقیق و تاصل برجناح سرعت روانه شد و اسلام خان نیز با افواج برانغار
چلو ریز رفته خود را بهراول رسانید و چنانکه معظم کسان فرستاده
آنها را منع نموده بسخن او باز نه ایستادند تا آنکه بکنار ناله دو کچی
رسیدند افواج مخالف آن طرف ناله صف کشیده ایستاده بودند
و توپخانه را پیش رو چیده مقاومت و مدافعت را مهیا و آماده
شده دست جرأت باندلختن توپ و تفنگ کشودند و حتی المقدور
در دفع صولت سپاه منصور کوشش نمودند و فتح جنگ خان و اسلام
خان با همراهان این طرف ناله عثان کشیده مجال گذشتن و پیش
رفتن نیافتند تا آنکه معظم خان نیز با ذو الفقار خان و فدائیش
و دیگر جنود قاهره رسید و صلاح دران دید که چون این تیز جلویی رافع

بگویم که داشته باشد نواره خود فرساده از گذری که مناسب داند
 خان مذکور را از آب گذرانیده بشکر خویش ملحق گرداند و خود
 روز دیگر در دو کچی برای سرانجام بعضی مهمان مقام کرد و هشتم
 ماه مذکور با عساکر منصور کوچ نموده بسمت اکبر نگر روانه شد و در
 اثنای راه خبر رسید که دایم خان در گذر دوده که بکدم تلی نیز
 اشتها دارد ششم شهر حال بنواره داود خان عبور نموده درین دوروز
 بار ملحق خواهد گردید و چون از پیشگاه خلافت و جهانداري
 یرلیغ گیتی مطاع بنفاد پیوسته بود که هرگاه این روی آب از وجود
 اعدای پیرایش یافته معظم خان با جنود گبهانستان بتعاقب
 مخدولان از کنگ بگذرد اسلام خان با جمعی از لشکر ظفر اثر در
 اکبر نگر بوده ضبط و حراست این روی دریا بعهده او باشد معظم
 خان در همین روز خان مذکور را با فتح جنگ خان و زمزم دست
 خان و راجه سجان سنگ بندیله و سکندر زوهیده و راجه اندرمن
 بندیله و اسمعیل خان نیازی و دلاور خان و نیکفام خان و عبد الرسول
 و شیخ حمید دکنی و میر عزیز بخش و جمعی دیگر که قریب
 به هزار سوار بودند مرخص کرد که با کبر نگر رفته آنجا اقامت گزینند
 و از دو کچی تا سوتی جا بجا تهاه نشانیده ازین روی دریا باخبر
 باشد که مبادا اعدای خسران مآب نقشی بر آب زده دگر باره
 باستظهار نواره بر اکبر نگر و توابع آن استبداد یا بند و خود با ذوالفقار
 خان و فدائیان و مخلص خان و اخلاص خان و سید مظفر خان و لودی
 خان و قزل باش خان و راجه بهروز زمیندار مونگیر و راجه کوکلت
 زمیندار اچینه و دیگر جنود قاهره که گروه جریبی طی کرده در

مصلحت خندق عریض عمیق بر اطراف لشکر گاه حفر نموده
 مورچالها بست و با سباب و ادوات توپخانه استحکام داد تا از صدمه
 افواج بحرامواج ایمن بوده با آسانی و فراغ بال از آب بگذرد و شخصت
 بادشاهزاده ناصدار و الایثار محمد سلطان را که درین وقت از رفقت و
 و اتفاق ایشان خاطرش جمع نبود از آب گذرانیده بپایند فرستاد
 و چون نزدیک دو کاچی و جزیره در میان دریای گنگ واقع شده که
 عساکر ظفر مآل چنانچه گزارش پذیرفته حال گذشته آنجا مورچال
 بسته بودند احوال و ائقال و انقر لشکر را بنوازه از شعبه اول گنگ
 گذرانیده بآن جزیره فرستاد و در صدد بستن جسر شده بانظار
 آماده شدن آن جسر باستظهار توپخانه یک دو روز بهربرد و در
 عرض این ایام نصرت فرجام معظم خان هر روز با عساکر ظفر اعتصام
 از معسکر فیروزی سوار شده نزدیک بمحل اقامت او می آمد و
 بانداختن توپ و تفنگ نایب پیکار افروخته باعث تفرق حال پر
 اختلال او میگردد تا آنکه شب دوشنبه ششم جمادی الاولی که جسر
 بسته شده بود پاسی از شب گذشته منتهیان اقبال خبر رسانیدند که
 آن باطل اندیش بد سگال پریشان و آشفته حال بسان باد از آب
 گذشته بحزب ادبار خویش ملحق گردید و چون روز شد معظم خان
 باقتضای رای صائب فرهاد خان را با سه هزار سوار و محمد مراد
 بیگ را با توپخانه پیشتر بچانب اکبرنگر فرستاد تا راه کدهی و
 رنگا مائی که از هنگام استیلا غنیمت بر اکبرنگر تا این زمان مسدود
 بود بکشاید و آنحدود بامنیت گراید و نوچدار و کوتوال باکبرنگر تعیین
 نمود و بدو آن خان که در آنروی گنگ بود نوشت که اگر احتیاج

تلاطم بود لشکریانی عبور نموده در عرض دو سه روز گذشت و چون
 خبر رسید که چندی از قراولان غنیم بموضع سنده که میان شعبه بزرگ
 و شعبه سیوم گنگ محاذی اکبر نگه واقع است و اکثر ملاحان
 بنگاله آنجا توطن دارند آمده اند تا اهل و عیال آن فرقه را
 کوچانیده ببرند آن خان اخلاص شعار دروست موار از تابستان خود
 با جمعی از قراولان پادشاهی از آب گذرانیده بآنجا فرستد که دفع
 مخدولان نموده اهل و عیال ملاحان را از رفتن بطرف غنیم مانع
 آیند و آنها بسنده رفته از قراولان مخالف که بآنجا آمده بودند چنگ
 سوار را دستگیر کرده آوردند و خود چهاردهم ماه از شعبه بزرگ
 گذشته در جزیره که معسکر فیرزی بود فرود آمد و اشاره نمود که
 کشتیها را بشعبه سیوم گنگ آورد و مهیا به بستن جهر بدانند و هزار
 موار دیگر بسنده فرستاد که آنجا تهاه نموده از اهل و عیال ملاحان
 با خبر باشند تا آن جماعه از حزب مخالف جدا شده باین طرف
 رجوع آورند و مجازان نصرت شعار در سنده دو سوار دیگر از غنیم
 دستگیر کرده فرستادند و از تقریر آنها بوضوح پیوست که نا شجاع
 بر ناله مهملدی جسر بسته قوار داده بود که پادشاه زاده محمد
 سلطان را با توپخانه و لشکری از آب گذرانیده بمداغه دلیر خان
 و داود خان فرستد بعد از استماع خبر عبور جیش منصور از شعبه
 بزرگ گنگ تزلزل در بنای همت و عزیمتش راه یاست و مغلوب
 رعب و هراس گشته جسر را کشود بالجمله دلیر خان و داود خان
 که آن طرف دریا بودند اواخر روز جریده باین روی آب آمده با
 معظم خان ملاقات نمودند و در صلاح کار مشاورت و گفتگو کرده

پیرمهار که مفتیهای اکبرنگر است منزل کرد و مردای آن بگذرد و دهه
 که از پیرمهار بمسامت چهار کوره جریبی واقع است رسیده نزول نمود
 و رسول بیگ روز بهانی را بتهانه داری اکبرنگر و علیقلی خان را
 بتهانه داری دوتاپور و راجه کوکلت را بتهانه داری لوده جنگل
 و رنگمائی و کدهی و راجه بهروز را بفوجداری آنحدود تا مونگیر
 که محال زمینداری او بود رخصت نمود و چون قبل ازین دهه لک
 و پنجاه هزار روپیه برای تلخواه مواجب پناه نصرت پناه از پیشگاه
 خلافت مصحوب مخلص خان بلشکر ظفر اثر مرسل شده بود و خان
 مذکور از آن جمله ده لک روپیه در قلعه مونگیر گذاشته و هفت لک
 روپیه دیگر که حید میرزای حبزای برسانیدن آن معین بود نیز
 بمونگیر رسیده ضمیمه آن شده بود حید نصیرالدین خان را با جمعی
 بآوردن خزانه از مونگیر تبعید نمود و روز دیگر نوآره داؤد خان
 را که یکصد و شصت گشتی بود شیخ حمید پسر او آورده بگذرد
 و دهه رسانید و چون دریای گنگ درین موضع منشعب بسه شعبه
 شده است مقرر کرد که بر شعبه اول که آب آن کمتر بود جسر بسته
 لشکر منصور عبور کند و در سر زمینی که میان شعبه نخست
 و دوم واقع بود فرود آمده از شعبه دوم یکشتی بگذرد و دوازدهم ماه
 مذکور که جسر بسته شده بود باجنود قاهره از نخستین شعبه گنگ
 عبور نموده در جزیره میان دریا نزول کرد و کشتیها را بشعبه بزرگ
 آورده اواخر روز بر مردم قسمت نمود که بتدریج از آب گذشته
 در جزیره که سابقین این شعبه و شعبه سیوم گنگ است فرود آیند و ازین
 جهت که در آن چند روز اکثر اوقات از شدت و اشتقام باد دریا در توج و

مذکور نیز برابر اکبرنکر در موضع چاندپاره بشعبه وسطی ملحق
گشته است و این شعبه از جایی که عساکر گردون مآثر برگزار آن
نزول داشت تا یک گروه عرضش در نهایت تنگی و آبش بغایت
عمیق است و زمین آنطرف دریا از سطح آب کمال ارتفاع دارد
ناشیج از جایی که ناله مهاندی داخل شعبه گنگ شده تا جایی که
از آن جدا گشته بمالده میرود سراسر مورچال بسته حید تاج و خواجه
مشکی را با برخی از جنود ادبار بمحافظت آن تعیین کرده بود و
از محل انفصال مهاندی از شعبه گنگ برگزار دریا دیوار کشیده
مورچالی دیگر ساخته بود و خود با بادشاه زاده بلند قدر عالی نژاد
محمد سلطان در گهات چوکی میردادپور توپخانه را پیش روچیده
آنجا اقامت داشت بالجملة چون گرفتن سرزمینی که حید تاج و
خواجه مشکی بمحارست آن معین بودند بگذشتن از شعبه میوم
گنگ در سمت مقابل اعدای صورت پذیر نبود زیرا که چنانچه
گزارش یافت عرض دریا کم و عمقش بسیار و زمین آنطرف مرتفع
بود رای معظم خان برین قرار گرفت که در بالای آب شعبه گنگ
جایی که مهاندی داخل نشده بجسر از آب گذشته باتفاق دلیر
خان و داؤد خان بتدبیر عبور از ناله مهاندی پردازد و باین اندیشه
صائب مقرر نمود که آن دوخان شہامت شعار درکنار ناله مذکور
برابر اعدای بدسگال مورچال سازند و در روزی که آنها بتقدیم این
امر می پرداختند از کمال حسن تدبیر توپخانه را از جایی که بود
پیشتر برده بتوپ و تفنگ ازین روی شعبه گنگ باویرش و جنگ
پرداخت و مخالفانرا بطرف خود مشغول ساخت تا از آن طرف

بعد از یکپاس شب بلشکر گاه خود رفتند و اگرچه نولین معظم از
روزی کوشش و کار طلبی صلخواست بر شعبه سیوم گنگ نیز جسر
بسته بزودی ازان عبور نماید لیکن چنانچه مذکور شد چون سنده
در سرزمین همین جزیره که معسکو فیروزی اثر بود واقع شده و
افواج غنیم بقاصله دو کوره از موضع مذکور آنروی ناله میباندی
مورچال بسته اقامت داشتند بملاحظه آنکه مبادا اعادی پس از
برخاستن عساکر قاهره از سرزمین مذکور بآنجا آمده آنها متصرف
شوند و در سنده مورچال بسته بمردمی که در اکبرنگر بودند مجال
تعرض و آریزش پابند رعایت مراتب حزم و تدبیر را روزی چند
در همان جزیره قرار اقامت داده در کمین فرصت بود و دلیر خان
و داران خان با همزمان خود و فرهاد خان و جمعی دیگر که با
توخانه بکومک آنها معین شده بودند و در برابر افواج غنیم که بحر
گردگی سید تاج و خواجه مشکلی و دیگر سرداران مخالف در
آنطرف ناله میباندی مورچال بسته بودند فرود آمده در تدبیر عبور
لشکر منصور سعی و تلاش می نمودند *

افزون درین مقام کدک حقائق ارقام بتحریر میجای از کیفیت
ناله میباندی و تصویر چگونگی اختلاط آن پادریای گنگ
و حقیقت مورچال مخالفان باطل آهنگ تر زیان میگرد
آن ناله از کوهستان مورنگ آمده درین مکان داخل شعبه سیوم
گنگ شده و نیم کوره پائین دست این موضع از شعبه مذکور
جدا شده بطرف مالدۀ رفته است و از پیش مالدۀ گذشته
نزدیک شیرپور و هجراپور پدربای گنگ پیوسته است و شعبه

برکنار ناله مورچال ساخته توپها نصب کردند آن ناله در موضع
 مذکور قریب پنجاه گز عرض و آتش عمق بسیار داشت و
 بر طرفین آن جنگلی صعب دشوار گذار از اقسام اشجار در نهایت
 تشابک و تراکم واقع بود و چون بظهور پیوست که مخالفان کشتی
 چند آنجا در آب غرق کرده اند معظم خان بعد از وصول بآن موضع
 جمعی از ملاحان را به برآوردن کشتیها اشاره نمود و آنها عجله دو
 کشتی بر آورده بکنار رسانیدند آنخان اخلاص آئین نخصت جمعی
 از ثقلیچیان پیداده بابرخي از بیلداران بآن دو کشتی بچند توپ
 از آب گذرانید و بعد ازان پیر محمد آغورابا زمره قراولان بدفعات
 بر کشتیهایی مذکور نشانیده بآن روی ناله فرستاد و ایوان آنها بشنا
 گذشتند و آنفریق در آنطرف بپستی و چالاکي و جد و جهد تمام
 مورچال بستند و اگرچه جمعی از سوار و پیداده غنیم یا امیرقلی
 داروغه توپخانه بادشاه زاده و اعتبار محمد سلطان بنگاهدانی آن گذر
 قیام داشتند لیکن از نهیب صهابت اقبال دشمن مال خدبو جهان
 و سطوت و صلابت عساکر کیهانستان قدم جسارت بدفع و منع پیش
 نگذاشته مانند سراب از دور نمایان بودند درین وقت پیر محمد
 آغورابا چندی از قراولان بتکلیف شهادت و دلآوری از مورچال پارک
 پیش رفته بسمتی که آن گروه جلوه گر بودند روانه شد مخدمان نظر
 باطل نگر بر قلت جمعیت آن مبارزان جلالت پرور در افگنده قریب
 صد کس آنها حمله آور شدند دلوزان نصرتمند مضمون (الحرب
 خدعة) را کلر بند گشته از روی مصلحت سپاهگری از پیش آنها
 رد گردان شدند و مقاهیر را بکنار آب کشیدند و ازین طرف مجاهدان

دلیرخان و داود خان بآسانی برگذار ناله میباندی مورچال بسته در برابر اعدای قرار گرفتند و دمدمها بر افراخته توپهای رعد سطوت از در نهیب بران منصوب ساختند و بعد از استحکام مورچال شب و روز از طرفین بنوپ و تغذگ و بان و ضرب زن نواثر جدال و قتال شعله در بود و اولیای دولت و مجاهدان جنود نصرت در تندبیر عبور از ناله مذکور و قمع و استیصال غنیمت مقهور مسامی موفور بظهور رسانیده می خواستند بهر نوع باشد از آب گذشته بنای ثبات مخالفان را بباد هزیمت دهند و چون معظم خان جاسوسان بسمت بالای آب میباندی برای تفحص گذری که صلاحیت گذشتن لشکر فتح رهبر داشته باشد تعیین نموده بود شب سه شنبه بیست هشتم ماه مذکور منتهیان خبر آوردند که در گذر گون رکه موضع قابل عبور هست و از معسکر ظفر اثر تا آنجا بیک راه چهار کوه و براه دیگر دو کوه مسافت بود لهذا آنخان عقیدت نشان هنگام صبح قبل از ظهور طلوع آفتاب برخی از توپخانه یا فرهاد خان و جمعی از قراولان بآن سمت فرستاد که توپها برگذار ناله چیده به بستن مورچال پردازند و آنمکانرا با دوات توپخانه مستحکم سازند و ذوالفقارخان و فدائیان و لودخان را بجهت محافظت و خبر داری اردو و لشکر گاه گذاشته پس از یک و نیم پاس روز خود یا مخلص خان و جمعی دیگر از عساکر گردون توان از شعبه سیوم گذگ بچسب عبور نمود و آنطرف دلیر خان و داود خان و میرزا خان و رشید خان و دیگر مبارزان ظفر پناه همراه شده باتفاق روانه سمت مقصد گردیدند و در انقایی راه قراولان خبر آوردند که فرهاد خان و جمعی که پیشتر رفته بودند

خبر رسید که مخالفان را از سطوت عبور انواع منصور پایی ثبات و قرار از جای رفته مرحله پدمایی را پی قرار گشتند و سید تاج و خواجه مشکئی مورچال را خالی کرده پیش ناشجاع رفتند و سیوم ماه دایرخان و داود خان از جانی که بودند کوچ کرده برگزار ناله نزدیک بمکانی که قبل ازین مخدولان مورچال بسته بودند فرود آمدند و مذهبیان از لشکر ناشجاع خبر آوردند که سید عالم که با زین الدین مهبین ناخلف او در جهانگیرنگر بود با قریب یکهزار و پانصد سوار و پیاده و دوصد توپ از خرد و کلان آمده بار پیوست و چون آنطرف مهباندی یک گروه پیشتر از محل نزول دایرخان و داودخان ناله دیگر بود که لشکر منصور را از آن عبور با یستی نمود پنجم ماه مذکور معظم خان با جمعی از شعبه سیوم گنگ گذشته و از مهباندی بگشتی عبور کرده بگزار ناله رفت و بران جسر بسته یک گروه پیشتر رفته آن مرز زمین را بنظر حزم و احتیاط ملاحظه نمود و مراجعت کرده بمنزل گاه خود آمد و روز دیگر سید سالار خان و میانه خان و جمال الدلق را با هزار سوار و پیاده بسیار و برخی از تره خانه بمالده تعیین کرد و جمعی از مخدولان که در آنجا بودند باستماع خبر توجه این فوج از ناله مهباندی عبور نموده بآن طرف رفتند و مقرر شد که داود خان بامیرزا خان و رشید خان و سایر کوه بیان خویش محاذی مکانی از مابین دریای گنگ و ناله مهباندی که ناشجاع خود آنجا اقامت گزیده بود مورچال بسته بمرام سعی و کوشش قیام نمایند •

توپخانه بنوپ و تفنگ و بان و ضرب زن روی جرأت آن خیره رویان
تیره بخت را برگردانیدند درین حالت گلوله توپی از توپخانه منصور
بسواری ازان زمره نابکار رسیده او را از باره حیات مرو افکند احدی
بدستمال از مشاهده این حال مغلوب رعب و دهشت گشته - رسیده
دار راه فرار - پزدند و پیر محمد آخر با قراولان تعاقب نموده یک کس
از آنها را دستگیر کرد و درین اثنا قریب سه صد کس از تابینان معظم
خان از آب عبور کرده بآن طرف رفتند و چون دوازده کشتی دیگر
که مخالفان غرق کرده بودند بدست آمده بود و دلیر خان و داود
خان از روی کارطلبی بر دیگران - بوقت بسته شروع در گذرانیدن
مردم خود کردند و تمام آن شب - واران بکشتی و اسبان آنها
بشنا میگذشتند و آن دو خان شهادت نشان نیر او آخر شب عبور
کرده بلشکر خود پیوستند معظم خان آنشب و روز دیگر تا پاسی از
شب بر کفار ناله بر سر برد و بذاکند و اهتمام گذرانیدن جنود فیروزی
اعتصاب قیام داشت چنانچه در عرض آن دو روز چهار هزار کس از
آب گشتند و روز سیوم آنقدر کشتی بدست آمد که بر ناله مذکور
جسر بسته شد و رشید خان و میرزا خان و دیگر کو مکیدان و همراهان
داود خان عبور نمودند و چون مورچال دلیر خان و داود خان که
دران روی مہاندی برابر مورچال حید تاج و خواجه مشکي بسته
بودند خالی و غنیم نزدیک بود معظم خان محافظت و خبرداری
آنها بعهده عبد الله خان سرای و سید سالار خان و میانہ خان و جمال
دلزاق کرده خود بلشکر گاه بزرگ که در میان دو شعبه گذگ بود
معاودت نمود و روز دیگر که غره جمادی الاخره بود ازان طرف مہاندی

نهانی با فرستاده بودند که با جنود مسعود در دوکچی منتظر ورود
 ایشان باشد درین هنگام انتهاز فرصت نموده آن اراده پسنیدیده را
 از قوه بقول آوردند و ششم جمادی الآخره اواخر روز به بهانه شکار سوار
 شده بکنار دریا آمدند و خود در کشتی نشسته و یازده کس از نوکران
 روشناس و برخی از خواجه سربازان و خدمه و یک اسب سواری
 در چهار کشتی دیگر در آورده از گذر قانده بگذر دوکچی که اسلام
 خان با افواج قاهره بموجب وعده ایشان آنجا مترصد بود متوجه
 شدند درین اثنا جمعی از مردم ناشجاع که در قانده می بودند
 ازین معنی آگاهی یافتند و در کشتیها نشسته راه تعاقب سپردند
 و بسیار نزدیک رسیده بودند مقارن اینحال اسلام خان که منتظر
 قدم ایشان بود خبردار شده خود را با همراهان بکنار دریا رسانید
 مخالفان ادبار فرجام چون جمعیت لشکر ظفر اعتصاب مشاهده کرده
 دیدند که کشتی پادشاهراهِه بکنار نزدیک رسیده است خاموش و ناگام
 برگشته بآنطرف رفتند و پادشاهزاده بقائید اقبال بی زوال حضرت
 شاهنشاهی قرون سلامت بساحل مقصود رسیدند لیکن یک کشتی
 که گروهی از خدمه ایشان دران بودند از گراباری نزدیک پایین
 گذار غرق شد و برخی مردم را آب هلاک از سرگذشت و چندی
 به نیروی شناوری از غرق آب اجل رفتند و دوپاس از شب گذشته
 این خیر بهجت اثر از نوشته اسلام خان بمعظم خان رسید از وقوع
 این شگرف واقعه مسرت افزا احبای سلطنت و اولیای دولت
 مسرور و مجسم گشته بمعائن الطاب ربانی و غرائب کارهای
 آسمانی که همواره قرین روزگار این خلافت جاردانیست متیقن

برگشتن بادشاه زاده محمد سلطان بدلائت اقبال بی زوال خدیو جهان

از بدائع تائیدات آسمانی و لطائف عنایات ربانی دربار ااین دولت جاودانی که درین هنگام خجسته مرجام بجلوه گاه ظهور آمده غبار ملالت از چهره حال اولیای دولت زود و مجددا جمال عظمت و کمال حضرت شاهنشاهی را بعالمیان روشن و آشکارا نمود آنکه بادشاهزاده نامدار بلند مقدار محمد سلطان که باغواوی و ساوس نفسانی و خامی جوانی چنانچه گذارش یافت ارتکاب مخالفت و عصیان مرشد حقیقی و قبله و کعبه دوجہانی نموده غبار شورش انگیزنده بودند درین وقت که آثار نکبت و خذلان و امارات تیره روزی و ادبار در نامیده حال ناشجاع رموده بخت برگشته روزگار برآی العین مشاهده نمودند و بیقین دانستند که رفاقت او جز موی خائست و خاصت عنایت نتیجه ندارد چشم بصیرت بر سراپای احوال خود گشوده بیداری عقل رهنما بر قبح کردار ناسزاوار خویش متنبه گشتند و از غلطی که بمقتضای تقدیر از ایشان سر بر زده بود بتعلیم سرورش دولت و تلقین ملهم اقبال حضرت شاهنشاهی برگشته بشاهراه سعادت و هوشمندی مہتلی شدند و چون بمزیم رجوع و انابت از روی صواب اندیشی چند روز قبل ازین به بہانہ دیدن اهل حرم خود کہ دران اوقات عارضہ بیماری داشتند از ناشجاع سرخص شدہ بدانده آمده بودند و اسلام خانرا کہ بافوجی از عساکر قاهرہ در اکبرنگر بود از داعیہ خود آگہی داده مکرر نوشتہای

و نواره درجای که ناله مهاندی از آب گنگ جدا شده بطرف مالدیه
 میروند بغاصله ناله مذکور برابر لشکر داؤد خان پای تجلد استوار
 کرده معظم خان چون برین معنی آگاهی یافت عهد الله خان حرامی
 و حق دردیخان و گدا بیگ را با پابند سوار از همراهان ذوالفقار
 خان و قریب هزار سوار از تابینان داؤد خان و دلیر خان و گروهی
 دیگر از مبارزان بکوسک لشکری که در حدود مالدیه بود تعیین
 نمود و درین اوقات سید نصیر الدین خان که با آوردن خزانه از موگیر
 معین شده بود بلشکر ظفر قرین رحیده چهارده لک و پنجاه هزار
 روپیه که از آنجا آورده بود رسانید و چون مدتی بود که ذوالفقار
 خان را کوفتی صعب طاری شده آنعارضه بامتداد کشیده بود و خان
 مذکور از غلبه ضعف و آزار نیروی سواری و تردد و طاقت
 رفاقت عساکر قاهره نداشت بفاویرین از جناب خلافت و جهاندارای
 امتدعای آمدن بمکه حضور نموده یادراک این سعادت دستوری
 یافته بود و درینوقت بعزم روانه گشتن بدرگاه والا از معظم خان
 مرخص شده باکبرنگر آمد القصه چون افواج مخالف در حدود
 مالدیه و بگله گهاات اجتماع کرده بودند و ازینجهت که جمعیت عساکر
 نیروزی متأثران طرف کم بود و سردار عمده نیز بانها نبود مظنه
 این می شد که مخالفان از آب گذشته باین طرف آیند و دستبرد
 نمایند معظم خان بصوابدید رای اخلاص پیرا دلیر خان را نیز بان
 سمت تعیین نمود و خان مذکور بیست و پنج ماه مزبور بان
 جانب روانه شد و چون برلیغ لازم الامثال از جناب سلطنت و اقبال
 بطفرای نغان پیوسته بود که بادشاهزاده محمد سلطان را روانه پیشگاه

گردیدند نصرت را آب رفته بجوی و دولت را رنگ تازه بر روی آمد
و چون پادشاهزاده جریده آمده بودند معظم خان از سرکار خاصه
شریفه برای ایشان از مایحتاج آنچه عجله مقدور بود سامان نمود
و از آنجا که بودن ایشان در آذری آب مقتضای مصلحت نبود قرار
داد که در گذر سده از آب گذشته بشکر ظفر قرین آیند و دهم ماه
مذکور آن شعبه دوحه حشمت و جاء از گنگ عبور نموده بمعسكر
منصور متوجه گردیدند معظم خان با دیگر بندهای پادشاهی پذیره
شده آن والاتبار را بخیمه که برای ایشان مهیا گشته بود فرود آورد
بالجمله چون سفیران خبر رسانیده بودند که در سمت پائین آب مهندسی
نزد یک بگله گهات بماصله پنج کوه از ماله پایا بدست که صلاهیست
عبور موکب ظفر ایات دارد محمد مراد بیگ که با حیدر سالار خان و
میانه خان و جمال دلقاق و گروهی دیگر در ماله بودند با اشاره معظم
خان جمعی از رفقای خویش با برخی از توپخانه همراه گرفته خود را
بموضع پایاب رسانند و آنجا سورچال بسته گذار آب را بادرآت توپخانه
استحکام بخشند ناشجاع بعد از اطلاع بریمعنی بلند اختر بصر کهتر
خویش را با حیدر عالم که عمده ترین سرداران او بود و سید قلی
لوژیک که او نیز بمزید قرب و اعتبار اختصاص داشت و مراج الدین
جابر و میر مرتضی اصامی و اکثر سرداران و نوکران عمده و
سپاه و توپخانه بسمت ماله و بگله گهات فرستاد که دران حدود
بر گذار مهندسی هرجا پایاب و قابل عبور لشکر منصور باشد
سورچال بسته بمرام مدانعت و مقاومت پردازند و خود با جان
بیگ و ابن حسین و فوجی کمتر از هزار سوار باستظهار توپخانه

از کوشش و آویزش بسیار هزیمت فاحش خورده راه فرار سپرده اند
چنانچه میرزا بیگ مذکور یک زخم تنگ و دیگر زخم نریزه برداشته
با هفت سوار نیمجان ازان سواره بر آورده و خواهر زاده او که
بخطاب بکه تازخانی متهم بود و دیگری از رؤسای مقهوران که
بخطاب سرانداز خانی بدنامی داشت دران داروگیر دستگیر
سرنیجه اقبال عدو بدن دشمن شکار شهنشا روزگار گشته اند و گروهی
انبوه ازان جسارت کیشان طعمه تیغ سرافشان مجاهدان فیروزی
نشان شده برخی هنگام گریز ازان رختنیز تنه و ستیز در آب
مهندی بغرق آب عدم فرو رفته اند و آنخان جلالت شعار بعد ازیں
فتح به بگله گهاک رسیده برکنار مهندی مورچال بسته و در آنطرف
سید عالم باتوبخانه و اشکری در برابر نشسته است معظم خان از
وقوع این لطیفه نصرت که بذیرنگی طالع والی خدیو جهان چهره
امروز دولت گشته بود بهجت قرین و مصرت اندوز گشته چهارم
رجب بمحمود آباد که سه گروهی بگله گهاک است و باند اختر پسر
کهنر ناشجاع با سید قلی اوزبک و جمعی دیگر از سرداران و سپاه
مخالف در آنطرف مہنای مدامعه بود رسید و آنجا مورچال بسته
اقامت گزید و روز دیگر سوار شده برای دیدن بگله گهاک و ملاحظه
مورچال بلدشکر دلیر خان آمد خان مذکور دمدنها بر افراخته توپها
بران نصب ساخته بود و شب و روز آنها را بر مقهوران می انداختند
و چون از طریق خشکی بجایا گذر بگره راه است یکی راه مالده که
سید سالارخان و جمال دلزاق و گروهی دیگر به محافظت آن قیام
داشتند و دیگری راه بگله گهاک که آنها را دلیر خان گرفته بود و سیوم

حضور نماید معظم خان بموجب حکم واجب الادعای عاملان لوازم
رفتن ایشان کرده از بلدهائی بادشاهی ندائیخانرا بافوجی از سپاه
ظفر پناه و ارادت خان را که سابق در خدمت ایشان معین بود
باچندی از نوکران قدیمی ایشان بحراست و خبرداری آن والا نژاد
مقرر نمود و بذوالفقار خان که چند روز پیشتر از لشکر ظفر اثر
جدا شده روانه درگاه معلی گشته بود نوشت که بهر جای رسیده باشد
تا رسیدن شاهزاده توقف گزیند و او نیز در خدمت آن عالی نسب
بوده لوازم حراست و محافظت اینجا آورد و شاهزاده بیست و هفتم
ماه مذکور از آب عبور کرده در پیرپار نزل نمودند و غرة رجب از اینجا
روانه درگاه آسمان جاه گردیدند و معظم خان در همان روز که شاهزاده
از آب گذشتند از حوزمین جزیره که مابین شعبه دوم و سیوم گنگ
است و آنخان مصلحت دان باقتضای حزم و صلاح اندیشی مدت
یکماه آنجا اقامت داشت کوچ کرده بآن روی آب رفت و راجه
مبحانسنکه را با هزار سوار و پانصد پیاده بند قچی و برخی از
توانخانه برای محافظت آن سرزمین گذاشت که مباح مخالفان
آنها بتصرف آرند و روز دیگر از ناله مہاندی گذشته آنطرف منزل
نمود و سلخ ماه مذکور که از آن جا کوچ کرده روانه مالد بود در افتاد
راه نوشتند دلیرخان از بگله گهاٹ رسید و موضوع انجامید که میرزا
بیگ نام یکی از سرداران عمده ناشجاع باموجی قریب هزار سوار و
چند فیل که از مہاندی گذشته بقصد محاربه و پیکار بامواج قاهره
باین طرف آمده بود و در میل گهاٹ دلیرخان را باو نبردنی
مردانه و جنگی دلیرانه روی داده است و مخالفان شقاوت شعار بعد

و سید مظفر خان و گروهی دیگر از سرداران شهابت نشان که دران
ضام بودند با سپاه خود از مورچالها برخاسته رفیق طریق نصرت
گردیدند و بهیئت اجتماعی روان گشته اول روز نزدیک بگذر مذکور که
دو گروه پانزین بگله گهاک بود رسیدند چون ناشجاع پیشتر ازین اراده
آگاه شده فوجی بابرخی از توپخانه جهت مدافعت عساکر ظفر قرین
تعیین نموده بود آنها آماده مدافعت درانطرف ایستاده بودند
بمجرد ورود جنود مسعود بکنار ناله دست بانداختن توپ و تفنگ
کشوند معظم خان توقف و درنگ مصلحت ندیده مردم را تکلیف
گذاشتن از ناله نموده مجاهدان فیروزمند و مبارزان نصرت پیوند
بمیامین همت و جلاوت و یاروی توفیق و سعادت جمعیت مخالفان را
وقعی نه نهاده همگی دل بر عزیمت عبور گذاشتند و نخست دلیبرخان و
اخلاص خان و مختاص خان فیل - سوار بآب زدند و پس ازان سید مظفر
خان و دیگر نهنگان بحر شجاعت بآن ناله درآمده از چپ و راست و پس
و پیش فوج فوج مانند موج در آب روان گشتند درین وقت معهوران
بد نرجام بجد و کوشش تمام از کنار آب آتش پیکار برافروختند و
بهادران نهنگ صولت هزیر آهنگ را در میان ناله بشیبه توپ و تبر
و تفنگ گرفته لوازم مقاومت بظهور رسانیدند و چندی از سپاه ظفر
پناه هدف ناوک تقدیر گشته مر نجیب نیکنامی فرو بردند و
برخی را آسیب زخم رسیده جمعی از صدمه ریزش گوله و پیکان
بر گردیدند و گروهی از دلیبران رسالت کیش شهابت خو که حفظ
ناموس سپاه گیرمی و آبرو دامن گیرشان بود روی همت بر تافتند
و چون دو طرف گذر غرق آب بود و در میان ناله از طرفین گذر چوینها

راه شیرپور و هجرا هندی که بسمت پائین آب مهانندی و از بگله گهاٹ
 بمسافت هشت کره واقع است و تا این هنگام تریقی بمحافظت و
 سد آن طریق معین نبودند و غله نیز ازان راه بقانده میرسید
 بنابراین معظم خان درین هنگام لود بخانرا با فوجی و شش توپ و
 دیگر ادوات توپخانه بآنجا تعین نمود که ضبط و حراست راه و منع
 رسیدن غله و آذوقه بقانده نموده ازان ناحیه با خبر باشد بالجمله
 معظم خان مدت یکماه در محمود آباد اقامت گزیده تمام همت
 اخلاص و نهایت خویش بقدری عبور از مهانندی و دفع و استیصال
 دشمنان فساد اندیش که بمیانجی آب و استظهار توپخانه و نواره
 قدم ثبات نهاده اظهار آثار تجلید میکردند بسته بود و چنانچه شیوه
 عبودیت و آئین خدمتگزار بسمت آسایش و آرامش را خیر باد
 گفته شب روز درین باب سعی و کوشش مینمود تا بالکلیه غبار فتنه
 و آشوب ناشجاع باطل ستیز فتنه پرور از ساحت آن بوم و بر فرو
 نشیند و آن مهم نصرت فرجام بزرگی انجام یافته بکر به موسم
 بر شکل آید و نکشد و چون در خال این ایام گذر پایابی در حدود
 بگله گهاٹ بهم رسید بود رای اخلاص پیرای آن نوین ارادت آئین
 برین قرار گرفت که پیش ازین توقف و درنگ جائز نداشته و تکیه
 بر اقبال ببزوال خدیو جهان نموده بهر عنوان باشد بالمشکر منصور از گذر
 مذکور عبور نماید و حران و سرداران جنود قاهره را ازین قرار داد با
 خبر ساخته چهارم شعبان از دوم سال جلوس همایون هاسی از شب
 مانده باین عزیمت صائب با مخلص خان و اخلاص خان خویشکی
 و دیگر مبارزان نیروزی شعار سوار شد و در اندامی راه دلیر خان

فتح شگرف چون آنقدر کشتی که قابل بستن جسر باشد بهم رسیده بود معظّم خان برگذار ناله نهشته باهتمام بستن جسر پرداخت و چون جسر مهیا شد بقیّه جنود مسعود را که از آب گذرانیده همانجا منزل کرد ناشجاع و خیم العاقبة اواسط همین روز خبر عبور عساکر منصور از ناله شنید و چون دید که سبل به نچنان بالا گرفته که بخس و خاشاک تدابیر باطل و اندیشههای بیحاصل سد راه آن توان کرد یکباره مورد یاس و ناامی شده باهزاران خسارت و حرمان و نکبت و خذلان دل از بودن بنگاه و مملکت و دولت دیرساله برگرفت و چون شب در رسید بالشکر نکبت زده و حال تباه از چوکی میرداد پور رحل امامت برداشته روی ادبار پناذ که بنگاه او بود آورد که از آنجا بسیج راه آوارگی نموده بجهانگیر نگرورد بالجملة معظّم خان روز دیگر بافواج ظفر اثر بجانب قانده که ناشجاع تیره اختر بانجا رفته بون روانه شد و بعد از طی اندک مسافتی باو خبر رسید که تمامی نوار غنیم نزدیک تودی پور که از گذر مذکور تا آنجا هشت گروهست جمع شده و ناشجاع خود نیز بآن راه خواهد آمد لهذا باجمعی از لشکر جدا شده بر جناح سرعت و تعجیل بجانب تودی پور شتافت و باقی جنود مسعود نیز متعاقب بآن سمت روان گردید و یکپاس از روز مانده آنخان اخلاص نشان بتودی پور رسید و چهار صد کشتی از نوار ناشجاع بعضی از آن مشحون باموال و کثر خانجات او که در آن موضع بانتظار رسیدن آن رسیده بخت مجتمع بود بقصر اولیای دولت ابد قرین درآمد و معظّم خان نور الحسن و میر عزیز دیوان لشکر ظفر اثر را با واقعه

بر زمین فرو برده بودند که نشان پایاب باشد و مردم بر زمین غرق
آب نیفتند درینوقت بسبب عبور لشکر ظفر اثر آب بتلاطم آمده ریگ
زمین از ته بدر رفت و بعضی مواضع پایاب غرق آب شد و چوبها نیز
خلطیده نشانها برجای خود نماند و بدین سبب از سوار و پیاده
قریب هزار کس را لطمه امواج تقدیر غریق بحر هلاکت ساخت و
فتح پسر دایر خان رخت حیات بسیلاب اجل داد و باقی جنود
قاهره قریب نصرت و سلامت چون باد از آب گذشته بساحل
مقصود رسیدند و بمجرد برآمدن جیوش بحر خروش از آب اعادی
بدن آب رخ از عرصه مقاومت گردانیده بمورچالها رفتند و معظم خان
نیز متعاقب عبور نموده بجنود منصور پیوست و همگی عساکر
گورون مائرا باتفاق بجانب مورچال مخالفان روان گردیدند جمعی
از آن تیره بخندان قدم جرأت نهاده ساعتی چند باستظهار توپخانه
و مورچال هنگامه امروز کوشش و جدال گردیدند و عاقبة الامر تاب
ثبات نیاورده روی همت برتابند و مجموع توپخانه آنها بدست
سپاه ظفر پناه در آمد و در خلال این احوال بلند اختر و سید عالم
و سید قلبی اوزبک که ناشجاع آنها را نیز متعاقب این گروه باین
طرف تعین کرده بود رسیده از دور نمایان شدند و از سطوت
انواع گیتی کشا بی آنکه مجاهدان نصرت لوا بر آنها حمله آرند و
آویزشی قیما بین روی نماید عدان عزیمت تامده راه فرار سپردند و
بر آوردن جان از آن عرصه مغنم شمردند و بلند اختر با حید قلبی
اوزبک از مرادیمگی بنانده شتافت و سید عالم با دیگر جنود
مخالف بکام ادبار بداشجاع بر گشته روزگار پیوست بعد از وقوع این

اموال او جمارت نمودند چنانچه برخی از نفائس امتعه توشخانه اش
 را که صندل نام خواجه سرای تحویلدار بلخاره آن خسران مآب
 انتخاب کرده بر شش فیل و دوازده شتر بار کرده آورده بود که داخل
 کشتی کند با چندی از جنائب خاصه که آنها را نیز میخواست
 بکشتی در آورده همراه ببرد جمعی از او باش بقراج بردند و درین
 وقت مردم بهم برآمده طرفه حالتی رخ نمود و غریب هرج و مرجی
 پدید آمد هر کس را هر چه بدست می آمد بذهب و غارت میبرد
 و آن را غنیمت می شمرد و چون معظم خان ششم ماه مذکور که
 روز پیش آن ناشجاع از دانه بادی آزارگی شناخته بود بانجار رسید
 و برین احوال مطلع گردید بضبط و گره آدری اشیا و اموالی که
 مانده بود پرداخته در استرداد آنچه او باشان لشکر بغارت برده بودند
 از آن خیره چشمان تاراجگر و گستاخ رویان جهالت پرور خامی شد و
 عورت و پردگیان را که آنجا مانده بودند با احتیاط تمام حراست
 کرده جمعی برای کیشک بر اطراف حرمگاه گماشت و ناظران و
 خواجه سزبان قدیمی را تاکیدات بلیغه نموده مقرر ساخت که
 بدستور سابق بخدصت خود قیام نمایند و لوازم هوشیاری و خبرداری
 بیشتر از پیشتر بظهور رسانند و دلاور خان که بعد فرار ناشجاع از
 چوکی میردان روز هر آب مهاندی جسر بسته گذشته بود او را برین
 روز رسید و از جائل دلائل اقبال این برگزیده ذوالجلال و امارات
 روشن بر تیوه روزی و ادبار ناشجاع خسران مآل که درین هنگام جلو
 ظهور نموده بتازگی سرمایه عبرت و بصیرت عالمیان گردید آنکه آن
 دو غراب که مجموع خزانه و جواهر خانه و نفائس اموال آن بدست

نویسی و جمعی از سپاه و ششصد پیاده بندرتچی برای ضبط آن
اموال آنجا گذاشته صبح روز دیگر برسم ابلاغ روانه تانده شد و با
چهار صد سوار قریب بنصف النهار بتانده رسید ناشجاع که شب
پنجم ماه مذکور چنانچه گزارش یافت از چوکی میرد ادپور روانه
تانده شده بود صباح آن بانجا رسیده بعزم فرار و قصد ساز و برگ راه
ادبار بیرون تانده برگزار دریا فرود آمد و بقائید و اهتمام تمام دو غراب
که اعتماد بر استحکام آن داشت از نفائس و غرائب اموال مثل
اشرفی و طلا و جواهر و مرصع آلات پر کرده خلاصه دیگر اشیا و کار
خانجات که در آنجا داشت بر دو غراب دیگر بار نموده آنها را روانه
ساخت و بعد فراغ از سرانجام این امور نیم کروزه از تانده پشتر رفته
در درخت زاری فرود آمد و ساعتی چند آنجا توقف گزید درین
انفا قراولی بار خبر رسانید که افواج قاهره نزدیک رسیده است از
غایت رعب و دهشت مضطرب گشته سراسیمه وار از آنجا سوار شد و
پنج و شش گهزی از روز مانده خود را بگزار دریا رسانید و با بلند
لختر و زین العابدین پسران خود و جان بیگ و حید عالم و سید
قلی ازدیگ و میرزا بیگ و معدودی از سپاه و خدمه و خواجه رایان
که همگی سه صد کس بودند در کشتی نهشته با قریب شصت
کوسه در همان روز که پنجم شعبان از دوم سال جلوس همایون بود
بجانب جهانگیرنگر آواره گردید و دیگر نوکران عمده و سردارانش
که سیمای خیر و صلاح و آثار بهروزی و فلاح در چهره احوال او
نمیدیدند باقتضای صلاح اندیشی خون را بیکسو کشیده مفارقت
گزیدند و اعوانان و خود سران لشکرش دست بذارت کشوده باخذ

مناصب مناسب در خور حال آن فریق تجویز کرد و حقائق احوال آنها را بدرگاه معلی عرضه داشت بالجمله معظم خان دوازده روز در تانده توقف نموده بنظم و نسق مهمات هردو روسی گنگ و گرداوری اسوال ناشیاج نگوهیده فرجام قیام ورزیده هیژدهم شعبان بعزم تعاقب آن بد عاقبت تیره اخگر کوچ کرده بتدری پور آمد و اسلام خان که با فوجی از عساکر ظفر متأثر در اکبر نگر بود چون بفایر نثار خاطری که با آن نوئین ارادت آئین داشت بی آنکه از پیشگاه خلافت و جهانداری فرمان طلب بنام او صادر شود با جمعی از همراهان خود از اکبر نگر برآمده عازم درگاه خلانق پناه شده بود مخاص خان را بفوجداری اکبر نگر مقرر نموده بآنطرف آب رخصت کرد و نتج جنگخان و اخلاص خان خودشگی و عبد الله خان سرای و زبردستخان و مالوجی و میانه خان و علیقلی خان و جمال دالزاق و امرنگه فردری را با هزار سوار دیگر با خان مذکور تعیین نمود و خود با دایر خان و داؤد خان و رشید خان و سید نصیرالدین خان و راجه نرسنگه کور و فرهاد خان و آغرخان و قراولخان و عبد الباری انصاری و گروهی دیگر از مبارزان جیش انبال نوزدهم از تدری پور کوچ نموده در هجرا پور منزل گزید و روز دیگر از اینجا بر جناح معارعت براه خشکی روانه جهانگیر نگر گردید تا فاشیاج آنها مجال ثبات و استقرار نیافته آواره کشور ادبار شود و بالکلیه ساحت آن مملکت از خس و خاشاک فتنه او پدید آمد بالجمله آن فاسزاد دولت و اقبال نکبت زده و پریشان حال با هزاران خسران و ناکامی که بمکافات سوی افعال از پیشگاه عدل داور ببهمال

در آنها بود پس از برآمدن معظم خان از ترقی پور چون محاذی
موقع مذکور رسید بندهای بادشاهی خبردار شده ازین طرف
کشتیها روانیدند و بقوت طالع والای خدیو جهان و خلیفه زمان
هر دو را بدست آورده بکنار رسانیدند و مجموع اشرافی و طلا آلات
و جواهر و نفائسی که در آنها بود بحیطه ضبط و تصرف اولیای دولت
قاهره درآمده ضمیمه غنائم گردید و از شیر پور و هجرا هتی که
لودیخان با جمعی در آنجا بود خبر رسید که هنگام عبور نوار غنیم
قریب سی کشتی که در بعضی از آنها برخی اشیاء و اسباب ناشجاع
و منسوبان و اتباع او بود بدست مبارزان فیروزی نشان آمد و برادر
زاده سید عالم و رندوله پسر خوانده او با چندی دیگر از مخدولان
که در آن کشتیها بودند احتیر سر پنجه افیال دشمن شکار شهشاه کامکار
گردیدند و همچنین اکثر اسباب ناشجاع که بغارت رفته بود بحسن
سمی و تفحص و قدغن و اهتمام معظم خان از جسارت منشانی
که دست تطاول با خدا آن کشاده بودند استرداد یافته بحیطه ضبط
آمد و هشتم ماه مذکور جمعی از نوکران عمده ناشجاع مثل حراج
الدین جابری و اسفندیار معموری و میر مرتضی امامی و ابن
حسین داروغه توپخانه و محمد زمان میر سامان و قاسم کوکه و داراب
پسر فاضل خان قدیم و گروهی دیگر که روی امید ازو بر تافته با اهل
و عیال و امتعه و اسباب ماندند بودند آمده بمعظم خان ملاتی شدند
و آن زنده نویندان نظر بر شیمه فضل و کرم و شیوه بخشایش و
و احسان خسروانه کرده همگی را بجان و مال امان داد و بنوید
مراحم بادشاهی و بشارت مکارم سایه الهی خوشدل و مستمال ساخته

و خیم العاقبت عائد گشته ضمیمهٔ موجبات خیزی و ادبار او گردید
و درین ایام که بد نرجام از ماندهٔ قرار نموده بجہانگیر نگر رحید چو
این معنی را متیقن بود که از صولت و سطوت عساکر جهانکشا آنجا
نیز ثبات و احتیاط نمیی تواند وززید و چاره کار جز قرار بجاقب
رخنگ نمی دید کسان بانوشتها نزد راجهٔ آنجا فرستاده درخواست
نمود که جمعی از مردم خود بفرستند تا او را رهبری و همراهی
کردن بآن ولایت کفر آیت که نمونه از درکات معبر و حورتنی از
معنی بَئِصُ الْمَصِيرُ است برسانند و قریب یکماه بانتظار خبر بهر
برد و از آنجا که معظم خان بانواج نصرت پدر پافانچه مذکور شد
بتعاقب او پرداخته بود از طنطنهٔ قرب وصول مواکیب ظفر لوا مورد
رعب و هراس گشته متعین بر رسیدن خبر و معاونت فرستادهای خود
نشد و یکشنبه ششم شهر رمضان که آغاز سنهٔ قالی از جلوس همايون
بود رخت نکبت بر سفینهٔ ادبار نهاده با زمین الدین و بلند اخترو
زمین العابدین پسران خویش و چندی از عمدها که تا اینجا رفقت
کرده بودند مثل جان بیگ و سید عالم و سید قلی از بیک و سیرزا
بیگ و جمعی از سپاهیان و معدودی از خدمه و خواجه سربان از
جہانگیر نگر برآمد و در موضع دهانه که چهار گروهی شهر و جایی
تهانه است منزل نمود و در آنجا جمعی از ملکان و فرقهٔ از سپاهیان
که و خاصیت حال و خذلان و نکال خود در صورت رفقت آنخسروان مآل
بدید و پیش بینی و مصلحت شناسی میدیدند برگشته بشهر آمدند
و از فقدان صلاح چندگشتی همانجا ماند و روز دیگر از آنجا روانه شده
در سری پور که یکی از تهافهای عمده و درازتره گروه بالای جہانگیر

مستوجب آن شده بود بازدهم شعبان بجهانگیر نگر رسید و درین مدت که زین الدین مهین ناخلف او در آنجا بود باشاره آن بی بهره جوهر عقل و فرهنگ با راجه رخدگ راه ارسال رسل و رسائل گشوده مکرر کسان با ارمغان نزد او فرستاده بود و بجهت دفع منور خان زمیندار جهانگیر نگر که از بخت مندی و پیش بینی چنانچه گزارش یافته زمینداران آنحدود را با خود متفق و همدستان ساخته هر از اطاعت و فرمان پذیری ناشیاج پیچیده بود چندی قبل ازین کوسک طلبیده و دران وقت راجه جمعی کثیر از رخگیان دیو سیرت بهائم خو با جلیه و غراب بسیار بیده فرستاده چنانچه آن شعبه دوحه نساد بمعاونت و امداد آذوقه بد نهاد بر سر منور خان رفته او را شکست داد و پس از کفایت آنهم صیغی از نقد و جنس بر سبیل جلد بآنها داده آن گروه خدایان براه را رخصت معاودت نمود و بنامه و پیام با راجه مقرر کرد که هرگاه پدر بنده پرورش بر متن رخدگ مضطر شود و بجهانگیر نگر آمده خواهد که پیایم روی قرار رخت ارباب بآن دیار کشد و گویا جمعی بسرحد فرمید که او را دلیل راه آوارگی شده بآن کفر اباد رسانند و راجه بحاکم چاناکم که سرحد رخدگ است تاکید کرده بود که هرگاه ناشیاج درین باب ایمانی کند بی توقف گروهی را نزد او فرستد در رخگیان بد گوهر لئیم درین آمدن خرابی عظیم باطراف و نواحی جهانگیر نگر رسانیده چنانچه شیعه آن بی دیوان و عادت آن ضلالت گزینانست خلقی کثیر از رعایای آنجا که اکثر مسلمانان بودند بقید اسوار آوردن با خود بردند و وبال آن نیز بروزگر ناشیاج

همراه شدند و آن روز در پرگنه لکهی دیه منزل نمودند و صباح آن
 ناشیجاع بیدولت باطل آهنگ بانوار رخنگ ازان موضع روانه شده
 در پرگنه بهلوه در مکانی که تا قلعه آن براه خشک چهار کروه مسامت
 بود نزول نمود و در آنجا امام قلی خویش حسین بیگ اباکش که
 بحراست قلعه بهلوه قیام داشت با اشاره حسین بیگ مذکور آمده
 بآن تیره ایام ملاقی شد و آنقدر تبه کار او را تسلیم و استمالت
 نموده فرستاد که حسین بیگ را مستمال ساخته پیش او آورد حسین
 بیگ از قلت سرمایه دانش و تدبیر سود کار خویش از زیان باز
 ندانسته روز دیگر با مصون فریب آنقتنه پرور با یکصد سوار از قلعه
 بهلوه برآمده بدیدن او رفت و آن آوارگ کشور دولت او را با امام
 قلی مذکور نگاه داشته تکلیف دادن قلعه نمود و امر کرد که بمردم
 خود که در قلعه گذاشته بود بنویسد که قلعه را باتمامی اموال که
 آنجا داشت حواله کسان او نمایند و روز دیگر میرزا بیگ را با
 دوازده کس در دو کشتی نشانیده با نوشته حسین بیگ فرستاد که
 رفته قلعه را باموال و اشیای او بتصرف آورد میرزا بیگ در دو
 کروهی قلعه کشتی را بکنار باز داشت و نوشته حسین بیگ را
 بشخصی داده نزد گماشتهای او که در قلعه بودند فرستاد و بآنها پیغام
 نمود که مرکوبی چند بفرستند که با همراهان از کشتی برآمده بقلعه
 رود چون نوشته بانها رسید از مواف اندیشی و کار شناسی بظاهر قبول
 دادن قلعه نموده جواب فرستادند که اسبان برای سواری میفرستیم
 و پس از ساعتی چند مظفر نام غلام حسین بیگ و هندی که
 دیوان او بود با هشتاد سوار چهار صد پیداد بدو قچی و قیر انداز

نگر است نزول ابدار نمود و در اینجا جان بیگ که از تربیت کرده‌ای
 عمده قدیمی او بود با چندی از نوکران روشناس و گروهی از عملة
 نواره و ملاحان که درینوقت بوجود آنها بیشتر از عمدها و سرداران
 احتیاج داشت ترک رفاعت کرده راه مفارقت پیمودند فردای
 آن از اینجا روانه شد و چون زین الدین مهین فاضل او قبل ازین
 به ماه شخصی نون راجه رخنگ و دوکس دیگر سه چهار روز قبل
 از رسیدن ناشجاع بجهانگیرنگر برای طلب کوسک پیش حاکم
 چائگام فرستاده بود درین روز بعد از طی اندک مسافتی آن هر
 سه کس با بغلچاه و یک منزل جلیله رخنگی و فرزگی مشغول
 بمردان کار و ادوات حرب و پیکار که حاکم چائگام باشاره راجه سامان
 کرده برسم کوسک فرستاده بود بآن برگشته بخت ملاقی شدند
 و نوشته راجه و حاکم چائگام رسانیدند و رؤسای کفره رخنگ اظهار
 نمودند که اگرچه راجه مارا برای امداد و کوسک فرستاده است و
 قرار داده که خود نیز آمده در چائگام بشیفتد و متعاقب نواره عظیم
 بفرستد و جمعی براه خشک نیز تعیین نماید لیکن این مراتب
 در صورتی مقرر بود که شما در جهانگیرنگر قدم ثبات نهاده
 اعتقاست میوزیدید چون اضطراب کرده برآمدید سامور نیستیم که
 شما را بر رخنگ بریم ناشجاع بآنها گفت که ما باین عزیمت از
 جهانگیرنگر برآمده ایم که در موضع بهلوله که سرحد ملک بادشاه است
 محل ثبات انگنده تمکن و اقامت فمائیم و قلعه آنرا با دیگر تهاجمات
 استحکام دهیم باتفاق و اعانت شما هرچه باید کرد از قوه بفعل
 آوریم بنابراین آن گروه ضلالت آئین بمرافقت و موافقت راضی گشته

احمت که بی توقف و درنگ روانه رخنگ شوید تا شجاع قبول این
 معنی نموده بعزم جرم قرار داد که رخت ناکامی بآن ناحیه گشت
 و چون مردمش ازین عزیمت باطل آگهی یافتند و دانستند که غول
 ادبارش را زده و دیو پندار امسون ضلال پرو خوانده از بیداشی
 راه وادی می سپارد که جز خسران صورت و معنی و خذلان دینی
 و عقبی سودی ندارد و اکثر پادهان و خدمه و ملحان متفرق شده
 هریک از طرفی بدر رخت چنانچه صبح روز دیگر که از آنجا روانه
 میشد سید عالم باده کس از سادات باره و سید قلی از بک با
 دوازده تن از مغولان و معدودی دیگر که همگی بچهل کس نمی گشتند
 قرار رفاقت داده مانده بودند بالجمله با اعتماد مرانقت و همراهی
 و اعتضاد و امداد و هوا خواهی آن بی دیوان بد نراد بر رفتن رخنگ
 دلهاد گشته قطع علاقه امید از بودن بنگاه کرد و با آنکه عقل
 مصلحت بین و خرد خرده دان بهزار زبان میگفت • نظم •

اذا کان الغراب دلیل قوم • سیدیم سبیل الهالکین

از کمال حماقت و بیخردی روز دیگر باغواهی آن گمراهان از کشور
 دولت و شهرستان عنایت یکباره آواره گردید و بعد از قطع مراحل
 ادبار و طی لجهای خونخوار بجزیره رخنگ که از دل معمورههای عالم
 و ممکن کفر و ضلالت شیم است رسیده از تیره بختی و بد فرجامی
 باده و دام آن سرزمین محسوس شد و بشامت کفران نعمت و ناپذاری
 و زیاده طلبی و حق ناشنایی و نقض عهد و بیعت و هدم بنیان
 وفا و وفای و سدیزه با قضا و قدر و منازعت و لجاج با برگزیده خالق
 اکبر مملکت وسیع بنگاه و دولت و حشمت چندین ساله را بباد

و دو نیل بکنار دریا رسیده بجنگ پیوستند و قید آنها را بآب زده بر سر
کشتیها آمدند و میوزا بیگ را باده کس از جمله دوازده کس دستگیر
نمودند و دو کس گریخته خود را بدشجاع رسانیدند و او را از سزوح این
مقدمه آگهی بخشیدند آن تها اندیش بیخرد بعد از اطلاع برین
قضیه قرار داد که روز دیگر با صدان رخنگیان و اسقظهار نوارا آنها
کفایت مهم گماشتهای حسین بیگ نموده قلعه بهلوه را بتصرف آورد
و آن غلات کیشان را بسعی و کوشش درین امر تکلیف نمود
چون صبح شد سرداری دیگر ازان گروه شقاوت پرور با سه کشتی از
چانگام رسیده بفرقه سابق ملحق شد چون رخنگیان دیدند که امر
او از صلاح و کارش از اصلاح بیرون است از قبول رای باطل و تکلیف
لا طائل او سر باز زده بزبان معذرت صریح جواب دادند که آداب
و آئین ما نیست که از کشتی برآمده جنگ کذیم بدو و تغذک
بر روی آب آتش کارزار می توانیم افروخت و حسین بیگ ابانش
را که بودن او در قید ناشجاع سرمایه هوس گرفتن قلعه بهلوه بود
ازو طلبیده گفتند که با او معامله داریم و طلب را بمبالغه و
اهرام رسانیده چون دیدند که ناشجاع در دادن او تعلل و امهال
می ورزد پرده مدارا و مراعات ظاهر از پیش برداشته بفاخوشی
و تلخی در آمدند و حسین بیگ را با امام قلی از قید او برآورده
پیش خود بردند و بعد ازین مقدمه با او گفتند که اگر بهلوه بتصرف
می آمد شما را آنجا متمکن ساخته یکی از پسران شما را برخندک
می بردیم و آنچه راجه مقرر میماخت بعمل می آوردیم الحال
چون نقش تدبیر درست نه نشست و بهلوه بدست نیامد صلاح درین

روز خجسته پرتو عاطفت شهشاهانه بر ساحت حال سعادت اندوژان
 بساط اقبال و مقربان پدشگاه جاد و جلال تافته رسم بخشش و نوازش
 و شیوه مکرمت و انعام عام شد و نخل مراتب و مناصب از فیض
 بهار تربیت بادشاهی بدشو و نما گزائیده شاهد آمال جهانی بگوهر
 انشائی کف احسان خلیفه الهی هیزایه حصول یافت ازان جمله
 رخشنده گوهر درج عظمت تابنده اختر برج خلافت بادشاهزاده
 والا قدر خجسته شیم محمد معظم بانعام يك لك روید و مبرحمت
 چینه مرصع و بازوبندی که مشتمل بر دو قطعه لعل آبدار و چهار
 دانه مروارید گران بها بود و یک عقد مروارید که دانهای زمره نیر
 دران انتظام داشت سر بلندی یافتند و تازه نهال حدیقه کامکاری
 شاداب نخل گلشن بخنداری بادشاهزاده عالی نژاد سعادت پیوند
 محمد اعظم عنایت یک عقد مروارید که دانهای زمره دران منظوم
 بود عز اختصاص اندوختند و قره العین سلطنت و فرمان روائی
 قوة الظهر ایست و جهانکشائی بادشاه زاده ارجمند والا گهر محمد
 اکبر بمبرحمت یک زنجیر فیل مشمول عاطفت گردیدند و معظم
 خان سپهدار بگاله بجلدوی مسامی جمیده که در دفع و احتیصال
 ناشجاع خصران مأل از بظهور آمده بود بخطاب والای خانانائی
 و سده سالاری بلند نامی یافته دو هزار سوار از تایلان او دو اسبه
 سه اسبه مقرر شد که منصبش از اصل و اضافه هفت هزار
 هفت هزار سوار ازان جمله پنجهزار سوار دو اسبه سه اسبه باشد
 و بمبرحمت ارسال خلعت خاص و شمشیر یا ساز مرصع عز مباحات
 یافت و از روی عنایت خلعت خاص با شمشیر خاصه برای امیر

نفا داده اواره تیره خندان گردید و خاصیت حال و سویی مآلش باعث عبرت همگان شد و سرانجام کار آن بد عاقبت بعد از وصول بآن ولایت غلات بغداد و ملاقات با سرگروه آن قوم بد نزاک و دون نهاد که بهزاران هزار مرحله از شهرستان اصبهت و کشور انصاریت دور و از حلیه دین و دانش و شعار صروت و مردمی متجور اند بعد ازین در محل خود مشروح و مذکور خواهد گردید .

جشن وزن فرخنده قمری آغاز سال چهل و چهارم

درین هنگام سعادت انجام که زمانه را هر زمان اسباب کامرانی و مواد شادمانی در افزایش بود خجسته جشن وزن مبارک قمری خدیو کلام بخش کامران شهنشاه جهاندار جهان ستان نشاط افزای دوزان گشته بفروغ بهجت و خوشدلی چهره پذیرای حال جهانیان گردید و بتازگی صلی عیش و طرب و نوید خرمی و انبساط بعالمیان داده بزم گاه گیتی را زینت بخشید و روز مبارک در شنبه هفدهم قمری قعدۀ این سال فرخ فال مطابق چهاردهم اسفند هجری از انقضای یکپایس روز که ساعتی سعادت طراز میمنت امروز بود در محفل فیض منزل غمخانه که برای این جشن خسروانه زیب و آرایش یافته بود انجمن عشرت مرتب گشته از - منجیدن گوهر عنصر همایون پایه افزای اوزنگ عظمت و سروری میزان سرنواز بآسمان انراخت و پائین معبود وزن مسعود بفعل آمده جهانی را کامیاب امید ساخت و سال چهل و سیوم قمری از عمر کرامت قرین خدیو زمان و زمین بانجام رسیده سال چهل و چهارم آغاز شد درین

رسیده بود باضافه پانصدی پانصد سوار که سابق بذابر نقصیر
از منصبش کم شده بود بمنصب دو هزاری پانصد سوار سرور از شد
و سوپرکرن بتدلیله بفوجداری ترهار و عفايت اسپ و ازاصل و اضافه
بمنصب دو هزاري هزار دو اسده سه اسده مباحی گشت و
ازاصل و اضافه نصیری خان فوجدار گره مایکپور بمنصب دو هزاری
هزار سوار و سید حسن ولد دلیر خان باره بمنصب هزار و پانصدی
هزار و پانصد سوار دو اسده سه اسده و تهور خان بفوجداری چنور و
مرحمت خلعت و اسپ و باضافه پانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی
هزار سوار و تشریف خان بقلعه داری فتح آباد دکن تعیین یافته
به عفايت خلعت و خطاب معتخر خانی و از اصل و اضافه بمنصب
هزار و پانصدی هزار سوار و محمد بیگ خان بفوجداری و قلعه
داری انتور معین گشته از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی
شش صد سوار مورد نوازش گردیدند و از اصل اضافه کاکر خان
بمنصب هزاری هشت صد سوار و میرزا علی عرب که در ملک
کومکبان دکن انتظام داشت بمنصب هزاری شش صد سوار و اسد
کاسی بمنصب هزاری شش صد سوار و اوزبک خان از کومکبان دکن
بمنصب هزاری پانصد سوار حرامرازی یافتند و نور الحسن که شمه
از احوال او در طی سوانح بیگانه گذارش یافت از انجا رسیده جبهه
سای سده اقبال گردید و بمنصب هزاری پانصد سوار سر بلند
شد و منصور برادر عبد الله خان والی کشغر و مهدی برادر زاده
خان مذکور که هر دو از متوهم گشته براه بدخشان خود را بجمعیت
آباد هندوستان بهشت نشان رسانیده بودند درین هنگام بتقدیر

الامرا صوبه دار دکن و خلعت خاصه بجهت رانا راجسنگه و
 و صہابت خان صوبه دار کابل و وزیر خان صوبه دار اکبر آباد و بہادر
 خان ناظم مہام صوبه الہ آباد مرسل گشت و ابراہیم خان کہ بصوبه
 دارئی کشمیر جنت نظیر از تغییر اعتماد خان معین گشته بود
 بعنایت خلیجہ مرصع با علاقہ مرارہ و اسب با ساز طلا مہامی
 گشته مرخص شد و امالت خان کہ سابق از منصب معزول شدہ
 بود درین هنگام مورد عاطفت خسروانہ گشته بمنصب پنج ہزاری
 سہ ہزار سوار سرلہندی یافت و بقوجدارئی مراد آباد از تغییر قاسم
 خان منصوب شدہ بعطای خلعت خاصہ و مادہ فیل و ترکش
 زرہ رزی کامیاب مرحمت گردید و قاسم خان بقوجدارئی چنگلہ صہترا
 از تغییر الہ ورد بخان معین گشته بعنایت ارسال خلعت نوازش
 یافت و نجابت خان کہ بمقتضای تقدیر در اوائل این سلطنت
 عالمگیر تقصری ازو صادر شدہ بود چون از اسوقت باز کہ مورد تفضل
 و بخشایش خدیو جرم بخش گشتہ رخصت کورنش پامدہ بود تا
 این هنگام بی صلاح بملازمت اشرف می آمد عاطفت بادشاہانہ
 او را بعطای شمشیر نوازش نمودہ حکم شد کہ بعد ازین یراق بستہ
 بہ پیشگاہ حضور می آمدہ باشد و طاهر خان بمنایت خلیجہ مرصع و
 اسد خان بخشی درم بمرحمت شمشیر و قطب الدین خان قوجدار
 چوناکدہ بمرحمت ارسال خلعت و یک زنجیر فیل و سردار خان
 از کومکبان گجرات و سوہاگ پرکاس زمیندار سرمرور راجہ
 بہادر چند زمیندار کمانوں بعنایت ارسال خلعت چہرہ اعتبار
 انور خٹک و لونڈ خان کہ درین ایام از ہنگالہ بہ پیشگاہ خلافت

آن را اعتبار به پیش ناشجاع مورد عتاب شهشاه مالک رقاب گشته از منصب معزول شده بود مطمح انظار بخادش گردیده بمنصب هزاری چهار صد سوار سربلند شد و بقلمه داری ظفرنگر از تغییر میرزا علی عرب تعدین یافت و حیدری فولاد بکوتوالی رکاب سعادت از تغییر محمد خان منصوب شده بعنایت خلعت و خطاب فولاد خانی ناصیه اعتبار برافروخت و حکیم محمد امین شیرازی و حکیم محمد مهدی از دستانی و حکیم مقیم برادر حکیم شمسای کاشی و میرآق متولی روضه منوره امیر کبیر و خاقان اعظم مطامع ملاطین گیتی و پیشوای خواقین عالم حضرت صاحب قرانی انار الله برهانه و چندی دیگر هریک بانعام یک هزار روپیه و حید شیر محمد قادری بانعام سه هزار روپیه و شیخ عبدالله بانعام دو هزار و پانصد روپیه بهره اندوز مکرمت گشت و محمد آمین بیگ خویش ذوالفقار خان که درین ایام از ولایت ایران روی عبودیت باین آستان سپهر نشان آورده بود بمرحمت خلعت و شمشیر و خنجر مرصع و سپهر با ساز طلا و انعام سه هزار روپیه سربلندی اندوخت و سپهاسنکر بهدوریه که از نیکو محضری و سعادت یاری توفیق ادراک شرف اسلام یافته بود بعنایت خلعت و اسب سرافراز گشته مسمی بر او سعادتمند گردید و یکی از اهل دکن که از نیز باین دولت فائز گشته بود بمرحمت خلعت و انعام یک هزار روپیه کامیاب شد و پنج هزار روپیه با برخی از حلی مرصع باهل ساز و نوا و نغمه همچنان آن بزم والا عطا گردید و درین فرخنده روز جهان امروز از جانب مخدرة نقاب حشمت و اقبال محبوبه اسرار

سده سپهر مرتبه فائز شده مشمول عواطف بادشاهانه گردیدند و
 اولین بعنایت خلعت و خنجر مرصع و شمشیر با ساز طلا و سپهر با
 ساز میناکار و انعام شش هزار روپیه و منصب هزاری در صد
 سوار و در همین بمرحمت خلعت و جیفه و خنجر مرصع و شمشیر
 با ساز طلا و سپهر با ساز میناکار و انعام چهار هزار روپیه و منصب
 هفت صدی صد سوار نوازش یافته سرسراز دولت بندگی
 گردیدند و تزلزاش خان بقلعه داری قندهار دکن از تغیر مدیر
 عهد الله معین گشته خلعت سرسرازی پوشید و چون مهدیقلیخان
 سپاه منصور اراده کوشه نشینی داشت بسالپانه ده هزار روپیه
 کامیاب عنایت گردید و سید جعفر ولد سید جلال بخاری که کسوت
 میادتش بطراز تقوی و فضیلت آراستگی دارد و بالفعل صاحب
 سجاد آن سلسله است بمرحمت خلعت و یک زنجیر نیل و انعام
 ده هزار روپیه و سید محمد خلف از بعنایت خلعت و ماده نیل و انعام
 یک هزار روپیه و سید حسن برادر سید جلال مغفور بمطای خلعت و
 ماده نیل مطرح انوار نوازش گشته باحمد آباد که موطن مالوف
 آنهاست و در اینجا بوظائف احسان و شوائف انضال این دولت
 بی زوال موظف اند رخصت انصراف یافتند و سید محمد صالح
 بخاری که از اولاد قدرد مشایخ عظام اودای کریم حضرت شیخ
 قطب عالم قدس سره و صاحب سجاد آن دودمان کرامت نشاست
 بمرحمت خلعت و ماده نیل و انعام در صد اشرافی کامیاب عاطفت
 بادشاهانه گردیدند و وزیر بیگ مخاطب بارادتخان که همراه بادشاه
 زاده عالیقدر بلند مکان محمد سلطان بود و بنابر سلوک قضیه رتدن

یکی از عیالیهان بهابقیه رنجشی قصد هلاکش نموده او را از پای
 در آورد و چون حقیقت گردن کشی و سرتابی متمردان مراد آباد که
 از محال مفسد خیز زور طلب است به سامع حقائق مجامع رسیده بود
 حکم معلی صادر شد که بخشی سرکار تازه نهال بوستان سعادت
 و اقبال بادشاهزاده ارجمند فرخنده فال محمد اعظم با پانصد سوار
 از سپاه ایشان بکومک اصالت خان فوجدار آنجا شتافته بکچند در
 تنبیه و تادیب مفسدان نگویند آئین و ترمذ پیشگان ادبار قرین
 آن سرزمین ممد و معاون خان مذکور باشد و بعد از استیصال
 متمردان بغی سگال مراجعت نموده به پیشگاه جاه و جلال آید درین
 وقت فیض مقدم فرخنده عید الضحی مسرت بخش دلها گشته
 آئین عشرت و خرمی تازه شد و کوس طرب و خوشدلی بلند آوازه گردید
 نوایندگان عالی مقدار و امرای والا جاه در بارگاه فلک پیشگاه جمع
 آمده بتسلیمات عبودیت سمات تقدیم رسم تهنیت نمودند و
 حضرت شاهنشاهی بشیعه معهود عزم توجه بمصلی فرموده بر
 فیل کوه پیکر بدیع منظری که تخت مهر فروغ طلا بر پشت آن
 نصب گشته بود سوار شدند و سرور سرافراز گلشن سلطنت و سروری
 بادشاه زاد کامگار سعادت شیم محمد معظم را در عقب سر مبارک
 جای داده فیض قدوم بعیدگاه ارزانی داشتند و نماز عید بجماعت
 گزارده پس از یک و نیم پاس رز لوای معاودت برافراشتند و در
 رفتن و آمدن تماشاگران و اهل کوچه و بازار از زر پاشی و سیم
 اندازی دست مکرمت و جود نقد مقصود بدامن امین افتاد و بعد
 معاودت از عیدگاه شاهنشاه اسلام پرور دین پناه بدست مبارک ادای

جاء و جلال ملکه ثریا جناب خورشید احجاب بیگم صاحب که در
مسئله الخلافه اکبر آباد شرف اندوز خدمت اعلیٰ حضرت بودند
یکعقد سروارید که پنج قطعۀ لعل آبدار دران منظم بود و دو لک
و هشتاد هزار روپیه قیمت داشت بنظر فیض اثر رسیده پذیرای
انوار قبول شد و از جانب صدر نشین مشکوی ایبهت و احتشام
برده گزین تنق عظمت و احترام ملکه تقدس نقاب روشن رای
بیگم پیشکشی از جواهر زواهر بنظر قدسی مآثر در آمد و گوهر اسرار
سر بلندی فروغ اختر ارجمندی بادشاهزاده والا قدر محمد معظم
پیشکشی شایسته از جواهر و مرصع آلات که پنجاه و دو هزار روپیه
بها شد گذرانیدند و پیشکش قطب الملک که شصت و پنجهزار
روپیه قیمت آن بود و پیشکش امیر الامرا صوبه دار دکن و
پیشکش مهاراجه جسونت سنگه صوبه دار گجرات مشتمل بر جواهر
و مرصع آلات و نفائس و نوادر آن بلده فاخره و احیان کچھی
باک رفتار که بقریب یک لک و پنجاه هزار روپیه بقیمت شد از نظر
اشرف گذشته بمعرض قبول در آمد و راجه جیسنگه پیشکشی
شایسته از جواهر و مرصع آلات موازی یک لک و سی هزار روپیه
بنظر انور رسانید و جمعی دیگر از امرا بقدر پایه و حالت خویش
پیشکش ها گذرانیدند و درین ایام تربیت خان صوبه دار اجمیر که
از انجا معزول شده بود دولت اندوز ملازمت اکبر خاصیت گردید
و بمعرض همایون رسید که داور داد خان ناظم مهات اٹک باجل
طبیعی بساط حیات در نور دید و جمشید چیله که از غلامان روشناس
این آستان دولت آساس بود و بقوجداري سرکار بیراتبه قیام داشت

شکست خورده رهگرایی وادی خذلان و نکال گردید و ساحت خلطنت
 و حریم خلافت از غبار شورش آن بلخورد نسان آئین پیرایش یافته
 سر بر عظمت و کامرانی و اورنگ فرماندهی و جهانبانی بفرجالت
 و اقتدار این دست پرورد لطف افریدگار زینت پذیر شد و عمران
 و سالاران و نوئیقان و مپهداران از نزدیک و دور و غیبت و حضور
 سر عبودیت بر خط فرمان برداری گذاشته غاشیه انقیاد بر دوش
 اعتقاد نهادند و گوش اطاعت بحلقه پندگی سپردند از آنجا که مرآت
 ضمیرش از زنگار ضلالت تیره و دیده تدبیرش از غبار جهالت خیره
 بود توفیق استغفار و اعتذار و دولت اسلام آستان چهر مدار نیافته
 یکچند بمقتضای اندیشه‌های تباه و مصلحت‌های زمیندارانه در آمدن
 ببارگاه جاه و جلال تعلل و امهال می درزود و بسر از مدتی که
 از بلخوردی نشاء غفلت و نادانی بهوش آمده بخطای رای و غلط
 تدبیر خویش متفطن شده غلبه وحشت و دهشت و استیلا
 خوف و هراس مانع آمدن او بدرگاه گردون اساس گشته از کمال
 انفعال و تشویر در پرده حجاب تقصیر مانند و از کوتاه بینی و
 ناعاقبت اندیشی در بیگانه‌پر وطن خود که بولایت مالوار قریب
 الجوار است رحل اقامت انگذده در جواب مناشیر گیتی مطاع که
 از پیشگاه خلافت و جهانداری در باره طلب او عزم مدوری یافت
 از روی مکر و تزویر غرائض مبینی بر حیل و معاذیر نوشته دنع
 الوقت میکرد بنابراین درین هنگام فرخنده انجام رای جهان آرای
 حضرت شاهنشاهی که مطلع انوار الهام الهیست چنان اقتضا نمود
 که یکی از عمده‌های درگاه والا با فوجی از عساکر گیتی کشا بتادیب

حسنت قربان فرمودند درین روز میمنت افروز تربیت خان پیشکش
مشمول بر یک زنجیر نایل و جواهر و مریع آلات و دیگر نفائس بنظر
قدسی برکات رسانید و عاطفت پادشاهانه شامل حال بندهای
آستان عظمت و جلال گشته جمعی کثیر را مورد انظار احسان و
نوازش و مطرح انوار عطا و بخشش گردانید *

تعیین امیر خان با فوجی از جنود قاهره به تأدیب و تنبیه راجه کرن بهورمه

تبعین این مقال آنکه در ایام بیماری اعلیٰ حضرت و هنگام
تسلط و استیلا دارا بیشکوه که آن تیره بخت خسران بزوه از
بی خردی و باطل اندیشی بانغواي آن حضرت پرداخته ایشان را
برین آورد که اکثر عساکری که بجهت تسخیر بلجاپور بملازمت رکاب
نصرت مآب شهشاه عالمگیر مالک رقاب معین بودند طلب نمود
و جمیع عمدها و سران لشکر پادشاهی بدربار جهانمدار شتافته از
امرای بزرگ - وای معظم خان و نجابتخان کسی در دکن ننماید
راجه کرن جهالت منش ضلالت اثین که پیوسته در حاکم گومکیان
آنسویه انتظام داشت بانغواي دارا بیشکوه از دولت اطاعت و خدمت
گزار و شرف متابعت و فرمان برداری خدیو جهان رخ بر تافت
و بی رخصت از دکن برآمده بوطن خویش شتافت لیکن دران
وقت بحکم صلاح اندیشی آنجا توقف و درنگ نموده بدربار گیتی
مدار نرفت و بعد از آنکه دارا بیشکوه فتنه مگال که از جنود اقبال

بخت و دولت از دیرگاه بدگنج این درگاه آسمان جاه اختیار کرده کامیاب
 خدمت حضور بود و با پدر رابطه الفت و داعیه موافقت نداشت
 بموجب التماس در حاکم کومکین امیرخان منتظم گشته بمطای
 خلعت و ماده فیل مباهی شد درین ایام الهوردخان که از
 فوجداري منتهرا معزول شده بود باستیلام کعبه جلال شرف اندوز
 گردید و بعرض اشرف رسید که قاسم خان فوجدار سابق مرادآباد
 که درین اوقات بنظم مهمات چکله منتهرا تعیین یافته روانه آنحدود
 بود برادر زنش که مجهولي شوریده دماغ بود و همانا عبار نقاری
 ازو در خاطر داشت بجهالت ذاتي و جسارت نشاء جنون عارضی او
 را بزخم جمدهر از هم گذرانید و بفرمان جهان مطاع این بدکیش
 شفاوت منس بیاسار رسید و عهد الغبی خان بفوجداري چکله
 منتهرا معین گشته بمعنایت خلعت و ماده فیل و از اصل و اضافه
 بمنصب دو هزاری هزار و پانصد سوار دو اچده سه اچده نوازش
 یانت و نظم مهات چکله میرند از تغییر او بهافر خان تفویض یافته
 منصبش باضافه هفت صد سوار هزاری هزار مقرر گردید هفتم
 محرم اخلاص خان خویشکي که بموجب حکم معلی خزانه و
 جواهرخانه و دیگر اموال ناشجاع با عورت و پردگیان آن وخیم العاقبه
 از بنگاله آورده بود بادرال دولت زمین بوس چهره عبودیت
 نورانی ساخت و بمعنایت خلعت و شمشیر با ساز میثاکار و اصپ
 عراقی تارک مباهات اذراخت و الهوردخان بفوجداري سرکار
 گورکهور از تغییر دایخان میربلند گشته بهرحمت خلعت و شمشیر
 با ساز مرصع امتیاز یانت و الهداد ولد اخلاص خان بمعنایت

آن بدکیش باطل اندیش معین شود که اگر از خواب غفلت بیدار
گشته دست ندامت بذیل اعتذار زند و اظهار خجالت و سرانگندگی
کرده بقدم اطاعت و بندگی پیش آید اورا آمان داده همراه خود
بعینه سپهر مرتبه آرد و الا بتنبیه و تادیب او پرداخته همت بر
استیصالش گمارد و باین عزیمت صواب انجام امیرخان را با فوجی
از جنود نصرت اعتصام و مبارزان بهرام انتقام مثل راجه رای سنگه
راتهور و دیندار خان و پردل خان و الف خان و سید منور خان و
سید بهادر باره و جان سپار خان و ترکناز خان و راجه دیبی سنگه
بندپله و زاهد خان و آتش خان و گروهی دیگر که قریب ده هزار
سوار بودند به سرانجام این خدمت تعیین نموده سیزدهم ذی حجه
مرخص فرمودند و هنگام رخصت اورا پعطای خلعت خاص و شمشیر
باساز مرصع و ماده نیل با حوضه نقره و ده اسب از آن جمله پنج
راس عراقی یکی با زین و ساز مطلق نوازش نمودند و از امرای
کومک و عمدهای آنجیش مسعود راجه رای سنگه راتهور بعنایت
خلعت و اسب با زین و ساز مطلق و دیندار خان بهرحمت ماده نیل
و پردل خان بعنایت اسب و الف خان بهرحمت شمشیر و اسب و سید منور
خان و سید بهادر باره و جان سپار خان و ترکناز خان و راجه دیبی سنگه
بندپله و زاهد خان و آتش خان و قریب سی کس دیگر هر یک
بهرحمت اسب و برخی بعنایت شمشیر و گروهی بعطای خلعت
فلقه سر بلند می یافتند و کیسری سنگه^(۲) ولد راو گرن مذکور که برهبری

ایام برخی ازان ولایت که بملک بیجاپور متصل است بعادل خان و اکثر بنظام الملک تعلق داشت و در زمان فرمانروائی اعلیٰ حضرت که قلعه شهر بنیداد دولت آباد با جمیع ولایات نظام الملک بحیطه تسخیر اولیای این سلطنت ابدی درآمده و از دولت و حشمت آن حلسه بی نظام اثری نماند عادل خان که از عاقبت بینی و مصلحت گزینی حلقه اطاعت و انقیاد در گوش کرده و غاشیه اخلاص و اعتقاد بردوش گرفته در مقام خدمت گزاری و فرمان برداری بوده پیشکشهای شایسته بجداب خلافت فرستاده از خدمت اعلیٰ حضرت التماس کرد که باقی ولایت کوکن که مستخر جنود قاهره شده بود بذابر آنکه بمحال مملکت بیجاپور اتصال داشت باو مرحمت فرمایند و تقبل نمود که بعضی از ولایات خوب خود نیز در عوض آن بتصرف اولیای دولت سپارد آن حضرت بذابر الحاج و اقتراح از ولایت مذکور باو عطا کردند و ازان وقت باز کل کوکن در تصرف محمد عادل خان بود و در اواخر زمان حکومتش اکثری ازان ولایت بانطاع ملا احمد ناتیه که از عمده های او بود تعلق داشت و دو پرگنه که یکی موسوم به پونه و دیگری به سونه است بجاگیر ساهو بهونسله که پیشتر از اتباع نظام الملک بود و بعد از انقراض دولت او بعادل خان گرانیده در سلک نوکران او درآمد داده بود و ساهو آنجا برهم زمینداران وطن گزیده چون خود در سمت کرناٹک معین بود سیوانی پسر بد گهرش بنیابت آن خلافت پرور آنجا می بود و در اواخر زمان اعلیٰ حضرت چون محمد عادل خان را عارضه مرضی که بآن درگذشت طاری شده کوفتش

خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی چهار صد حواری
 سرافراز شد و درین ماه مبارک بیست هزار روپیه بواسطت
 صدر الصدور باریاب استحقاق اتفاق شده ضمیمه ذخائر حسنات شهنشاه
 قدسی غیر قدوس ملکات گردید و درین اوقات عنایت پادشاهانه
 پرتو توجه بحال باز ماندهای قاسم خان افکنده جانی بیگ همشیره
 زانه و پنج پسر و دیگر خوبشان و منصوبان او را بعطای خلعت از
 لباس کدورت برآوردند و همگی را بوظائف احسان و شرائف
 افضال مشمول عاطفت و پند پروری گردانیدند رسور سنگه وکیل
 رانا بمرحمت خلعت و اسپ میاهی گشته رخصت انصراف
 یافت و ابو القاسم نبیر لشکر خان بانعام دو هزار روپیه کامیاب
 عنایت گردید بیست و دوم ماه مذکور خلیل الله خان صوبه دار
 لاهور که چنانچه گزارش یافته بموجب التماس بحضور لامع النور
 آمده یکچند کامیاب خدمت سراسر سعادت بوده رخصت معاودت
 یافته بعنایت خلعت خاص و همشیره با ساز میفاکر و یک زنجیر
 نیل با براق نقره و ماده نیل مطرح انوار مکرمت شد *

کشایش قلعه چاکنه که از قلاع حصیه ولایت

کوکن است بسعی امیر الامرا رو داده

تبدیلین این مقال آنکه قلعه مذکور از قلاع حصیه ولایت کوکن است
 وان ولایتیست واقع در ساحل دریای شور مشتمل بر قلاع محکمه
 و بندرهای زر خیز که ازان جمله بندر چیل و وابل است و پاره ازان
 کوهستان و دره و سنگ لاج و بعضی بیشه و جنگل است در مواقیق

اینجا پور را که بوفور جمعیت سپاه و حشم و مزید جلالت و سپاهگری
 موصوم بود آن مقهور لثیم از کمال ملاحظه و بیم داشت از راه احتیال
 و مکیبت برای استمالت خویش طلبید و بعلی عادل خان نوشت
 که اگر او باین حدود آید و بامن عهد و میثاق در میان آورده خاطر
 رمیده مرا مطمئن سازد بواسطت او به اینجا پور آمده ملاقی میشوم
 و با فضل نیز درین باب خطوط عذر آمیز نوشت بفرمان علی عادل
 خان از خاصی و معامله ناهمی افضل را که دو هزار سوار جلالت
 شعار داشت بآوردن او تعیین کرد و چون بگوین رسید مقرر شد که
 او و سیوا هر یک با معدودی بی سلاح و بیراق در مکانی که سیوا
 معین نموده بود با یکدیگر ملاقات کنند و باهم عهد و پیمان در میان
 آورده قول و قراری که باید بعمل آورند سیوای غدار نا بکار نهانی
 مردم خود مسلح ساخته چندی را نزدیک بمکان ملاقات و ما بقی
 را بر اطراف لشکر افضل در کمین گاهها نشاندند بود و خود نیز حربه
 در آستین پنهان داشت چون افضل بموجب قرار داد بآن پر فریب
 بد نهاد برخورد در اثنای مصافحه و معانقه نخست خود حربه برورزد
 و مردمش از کمین کین بر آمده کار او تمام ساختند و در پسرش
 که رفیق پدر بودند دستگیر شدند و جمعی که جا بجا در کمین
 نشسته بودند از اطراف و جوانب بر حریفگاه و لشکرش ریخته
 دمت جسارت بقتل و غارت گشودند و چون سرزمینی که آنجا
 نزول داشت اطراف آن کوهستان و جنگل بود و لشکر پاناش
 غافل بودند اکثر بقتل رفته معدودی از آن مهلکه بر آمدند و امتعه
 و اموال و انرو و مراکب و اخیال متکثر بدست سیوای مدبر آمد

بامداد کشید و ازین رهگذر انقلابی در احوال مملکت بیجاپور بهم
 رسید ملا احمد سپاهی که در گوکن داشت نزد خود به بیجاپور طلبید
 و آن ولایت و قلعش از لشکر و حشمتی که ضبط و محافظت آن
 کمابذنی تواند نمود خالی ماند درینوقت حیوانی مردود که جلالت
 و بیباکی با مکر و گریزه فراهم دارد انتظار فرصت نموده دران ولایت
 غبار طغیان برانگیخت و آغاز سرکشی کرده جمعی از مفسدان قوم
 خویش بر خود گرد آورد و نخست بحمله و تزویر قلعه چند را
 متصرف شده دست غلبه و احتیلا بما بقی قلاع که از وجود حرمت
 پیشگان رنخیزه و سامان تهی بود دراز نمود دران اثنا محمد عادل
 خان را روزگار حیات مهربی شده علی عادل خان پسرش که دران
 وقت طفلی بود کسوت نیابت پوشید و ازین جهت که او را هنوز
 استقلال در امور حکومت بهم نرسیده فتور و اختلالی در احوال
 بیجاپور راه یافته بود بخبر این قضیه نتوانست پرداخت و حیوانی
 مقهور روز بروز قوت گرفته بر تمامی قلاع و حصون آن ولایت دست
 تملک یافت و بجمعیت خاطر و فراغ بال سامان اسباب بغی و
 تمرن نمود و باستظهار کوه و جنگل و حصانت و رصانت قلاع سرکشی
 و مخالفت را میان بست و احداث حصون تازه کرده از سابق ولاحق
 چهل قلعه مشحون بمسامان قلعه داری بهم رسانید و با علی عادل خان
 اعلان خلاف کرده گردن از طاعت بپسید و چون علی عادل خان را فی
 الجمله استقلال در مراتب حکومت و ایالت بهم رسیده در صدد دفع
 او شد رسل و رسائل بمیان آورده از روی کید و تزویر باظهار خجالت
 قدامت استغفار تقصیر نمود و افضل نام یکی از ارکان دولت

حرست آن پرداخته از اطراف و نواحی با خبر باشد و اهتمام
 رحیدن قلعه و آرزو به لشکر ظرف را اثر نماید و چون بوضع پیوست که
 امواج مخدولان در اطراف و نواحی جلود اقبال برسم قزاقی چنانچه
 عادت دکنیان روزه خصال است جولان می نمایند و فرصت
 دستبرد می جویند مقرر نمود که هر روز یکی از سران لشکر منصور
 با سه چهار هزار سوار بنویت برای محافظت جمعی که بجهت
 آوردن گاه و هیمة و سائر مائحتاج از اردو بیرون می رفتند و با مصطلاح
 اهل هند آنرا که می گویند رنجه به مراسم حرست پردازد و از آنجا
 بعزم قصبه پویه که آن نیز از معمورهای آن ولایت است و محل
 اقامت و مسکن سیوای ضلالت آئین بود چهارم شعبان بموضع
 پارامتی از اعمال برگرفته پویه که قلعه گلی دارد نزول نمود
 و جمعی آنجا گذاشته مقرر کرد قلعه آنرا که شکست و ریخت
 بسیار بآن راه یافته بود فرصت نموده بلوازم محارست و خبرداری
 قیام نمایند و از آنجا بکنار دریای نیرا منزل گزید و چون خبر رسید
 که فوجی از سیوای مقهور بده گروهی لشکر منصور آمده در کمین
 فرصت اند شرزه خان را با سه هزار سوار بدفع آن جمع بد فرحام
 تعین نمود و مخادیل تیره ایام تاب ثبات و پایداری زیارده
 برای فرار شتافتند و چند روزی در آن حدود بسر برده پانزدهم
 ماه مذکور بموضع دهال از اعمال برگرفته پویه که کنار دریای
 نیراست نزول نمود و از آنجا بطی دو مرحله بقصبه سرول که از
 ولایت عادل خان بتصرف سیوا آمده بود رسید و قلعه آنرا که غنیم
 لثیم چون بنای دولت خود مذهب ساخته بود مقرر نمود که تجدید

و بعد ازین قضیه علی عادل خان لشکری به درباری رسد نام یمنی
از نوکران عمده خودش بدفع او تمیدین نمود و در نواحی قلعه پرناله
که از معظّمات قلاع سیوا است میان هردو طائفه جنگ روزی داده
شدست بر لشکر بیجاپور افتاد بالجمله آن مقهور را از ستون اینقبضایا
قوت و استقلال تازه بهم رسیده بالکلیه خاطر از تروم و ملاحظه که
از جانب بیجاپوریان داشت پرداخت و شروع در قزاقی و تاخت
و تاراج اطراف و نواحی کوکن کرده بعضی اوقات که قابو می یافت
به برخی از محال ملک بادشاهی نیز دست جرات دراز می نمود
چون این وقایع بمجامع حقائق مجامع رسید بربیع گیتی مطاع از پیشگاه
خلافت با امیر الامرا صوبه دار دکن صادر شد که با عساکر قاهره
آن صوبه کمر همت بدفع آن بد سگال و انتزاع حصون و قلاع
و لایتش بسته آنحدود را از غبار تمرد و افساد او به پیرایند بذا بران
امیر الامرا بموجب فرمان والا شان بست و پلیم جمادی الاولی
از دوم حال جلوس همایون باین عزیمت صائب با جنود مسعود
دکن از خطه فیض یزداد اوزنگ آباد برآمده مختار خان فوجدار
ناندیر را بحکومت و حراست شهر مقرر ساخت و فهم جمادی الآخر
باحمد نگر رسیده برای نظم و نسق بعضی مهمات روزی چند
آنجا توقف نمود و بیست و سیوم ماه مذکور از آنجا کوچ کرده غره
رجب بموضع سون بری که از محال ولایت سیوا است نزول نمود و
از آنجا بقصبه صوبه که از معمورهای ولایت کوکن است و حصاری
از گل دارد و مقامیر دست از محافظت آن کشیده خالی گذاشته
بودند آمده جادونرای را با جمعی آنجا گذاشت که بمحافظت و

مصلح و آماده بکام مدافعت و مقاومت ایستاده اذن پناهران امیر
الامرا برای ساختن راه و تدبیر عبور از مضیق آن کوه در حیوایپور
قرار اقامت داده شمس الدین خانرا با جمعی از بیلدار و تبردار
بیکی ازان دو راه فرستاد که ملاحظه نموده اگر قابل توسیع باشد
بساختن آن پرداز و جمیع سازه و خرد با گروهی بدیدن راه دوم رفته
چوکی باطراب و نواحی آن کوه تعیین کرد که بتحقیق طرق و
مسالك آن پرداخته راه دیگر تفحص نمایند و چون پس از زمانی
خبر رسید که در کمر آن کوه راهی پیدا شده که بعد از ساختن آن
ارابه باسانی عبور میتوانند کرد در ساعت جمعی از بیلدار و تبردار
با هزار و پانصد سوار از تابینان خود فرستاد که راه مذکور را
بمازند و آنها بجهت بلوغ و کوشش تام بساختن آن پرداختند
تا شام آماده عبور جنود نصرت اعتصام گردانیدند و درین روز که
راجه رایستگه باهتمام کهی رفته بود قریب چهار هزار سوار از بغی
اندیشان سیه روزگار بقصد دستبرد بسمتی که اهل لشکر بکهی رفته
بودند شتافتند راجه فوج خود را توزوک کرده و پای همت در
میدان جرأت فشرده بمدافعت آن جسارت منشان در آمد و چون
ازین معنی پیشتر خبر بامیر الامرا رسیده بود سرقرار خان را با
جمعی از دکنیان و هزار سوار از مردم خود بگومک راجه تعیین
کرده بود این گروه در اثنای این حال بمدد رسیدند و مخالفان
مصلحت در آویزش ندیده پای جرأت پس کشیدند بالجملة روز
دیگر که راه ساخته شده بود امیر الامرا از حیوایپور کوچ کرده اوسط
روز پیاپی کتل رحید و بعد از عبور لشکر منصور ازان عقبه حه و نیم

عمارتش کرده جمعی آنجا باشند و دران موضع سه چهار مقام
 نموده چون آگهی یافت که در اطراف قلعه راجگده که از قصبه
 هرول ده گز مسافت دارد و چهار پنج قلعه دیگر از سیوای بدگهر
 در نواحی آن واقع است جمعی کثیر و فرقه انبوه از مخالفان
 شقاوت ملش ادبار برآورده فراهم آمده بخیمال محال آمده مدافعت
 و قتال اند شمس الدین خانرا بانواج هرول و رادبهاو سنگه را با
 همراهان او و شرزه خان را با جمعی از دکنیان و میر عبدالمعبود
 داروغه توپخانه را با هزار تفنگچی بدفع آنها تعیین نمود اعادی
 مقهور را از سطوت امواج قاهره پای قرار از جای رفته راه فرار
 پدیدند و مبارزان جیش مسعود دههای اطراف راجگده را تاخته
 آن روز دران حدود بودند و روز دیگر لوای معاونت افراخته شبهنگام
 بمسکرنصرت اثر پیوستند و صباح آن که لشکر ظفر پیکر ازان کوچ
 کرده جمعی از مخدولان جسارت نموده برسر اردو آمدند رادبهاو سنگه
 که سردار جنداول بود خبر یافته خود را بوقت رسانید و مردانه وار
 بران گروه نابکار حمله ور گشته تیغ هواشان بهارزان نصرت نشان
 جمعی از مدبران بی پاک را برخاک هلاک افکند و برخی را
 مجروح ساخته رهگرایی وادی فرار گردانید و آسیبی از آنها نبارد
 فرسید و آن روز موضع سیوایور که از قصبه هرول هشت گز مسافت
 مخیم جنود ظفرترین گردید و چون سابین سیوایور و پونه نزدیک
 بموضع کراکه کوهیست که ازان بایست گذر کرد و دوراه مشهور دارد
 که هر یک بغایت معبد المرور است چنانچه سواری بصدد تعب
 عبور تواند نمود و خبر رسید که مخالفان درپای کدل فراهم آمده

که سه چهار کس از آنها جماعت دار بودند مردانه وار نقد جان در
میدان جلالت در باختند و بیست و پنج کس رخسار دلوری بگلگونه
زخم زینت پذیر ساختند و بسیاری از مقهوران سپه روزگار دران
کوزار بدار الجوار شفاخته گروهی زخم برداشتند چون ازین قضیه
بامیرالامرا خبر رسید راجه رایسنکه و راویهاو سنگه را بحراست
اردو گذاشته خود با بقیه لشکر بصورت متوجه بآن سمت گردید
غنیم الدیم را از صولت و سطوت سپاه نصرت پناه پای قرار از
جای رفته رهگرایی فرار گردید و امیرالامرا بتعاقب آن تیره بختان
پرداخته تا سر کتلی که در پای قلعه پونه و هراست از پی رفت
جمعی که در قلعه بودند بانداختن بان و تغنگ پرداخته از برج
و باره آن حصار شراره زیر آتش کین و پیکار گردیدند در خلال
این حال چندی از تابینان شمس الدین خان قبیضه کرده از
کفل بزیرو رفتند و محاذیل که در پائین کتل بودند نظر بر قلت آن
معدود کرده بر آنها حمله نمودند شمس الدین خان را از مشاهده
این حالت مرق حمیت شهادت بحرکت آمد و باوجود ریزش
گلوله تغنگ از برج و باره قلعه با بقیه سپاه خویش از کفل بزیرو
رفته بر مخالفان تاخت و بضرب تیغ جانستان جمعی ازان مدبران
بی باک بر حاک هلاک انداخت و بقیه الضیف رخ از عرصه ستیز
تافته راه گریز سپردند و چون روز بآخر رسیده بود و لشکر منصور
دو کروه از معسکر ظفر قرین دور شده امیرالامرا صلاح در ترک
تعاقب دیده به بنگاه خویش معاودت نمود و روز دیگر ازان منزل کوچ
کرده در موضع راجواه منزلگزید و چون قتل دشوار گذاری بر مر راه

گروه علی کرده در موضع کرده منزل گزید و چون رانها و سنگه را با
 جمعی چند اول کرده در پای کتل گذاشته بود که اهدام گذرانیدن
 بقیه اردو و اشکر نماید بعد از گذشتن آن نوین نامدار سه هزار حوار
 از جلو ادبار در پای کتل نمودار شده بعزم ستیز قدم جرأت پیش
 نهادند رانها و سنگه مرکب جلالت بر انگیزید از روی دلیری و
 دلوری بر آنها تاخت و ملک جمعیت آنفصالت کیشان را متفرق
 و پریشان ساخت و دیگر باره مقهوران مجتمع شده از روی خیرگی حمله
 آوردند درین افنا شمس الدین خان که امیر الامرا او را بعد آگاهی
 ازین معنی بگوهر جند اول تعیین کرده بود جلو ریز رسیده بران
 جسارت مذهب حمله کرد و مقاهر تاب ثبات و پایداری نیارده
 بوادی فرار شدند و روز دیگر قصبه ساپور^(۲) مخیم نزول عساکر منصور
 گشته امیر الامرا بعد از درود بمنزل جمعی از برق اندازان خود را
 بتاخت دههای پای قلعه پونه^(۳) دهر که از اظم قلاع سیوایی بدگهر
 بود و از ساپور بمسافت دو گروه وافع است فرستاد مخالفان خبر
 یافته با سه هزار حوار بر سر آنها هجوم آوردند آنفریق باوجود
 قلت عدد و عدم وصول مدد پای همت استوار کرده دست جرأت
 بجنگ تنگ کشوند و تا حرب باروت داشتند بتغذک اندازی کرده
 مدانعت نمودند و چون مصالح بدوق آخر شد بحکم ضرورت دست
 بقائم تیغ آبدار برده دل بر ملک نهادند و دان مردمی و دلیری
 دادند پس از آویزش بسیار و کوشش بی شمار بیست و چهار تن

روزی چند در پونه اختیار اقامت کرد و قریباً چهل روز آنجا بسر برد و درین مدت اکثر اوقات افواج قاهره را بر سرکهای با مخالفان بد شغال آریزش و جدال روی میداد و چون بسبب طغیان آبهای که درمیان سرحد ملک بادشاهی و آن قصبه واقع است راه رسیدن غله و آذوقه بلسکر ظفر اثر معذور شد و ازین رهگذر عسرت و تنگی بهم رسید بصوابدید رای صائب مصلحت چنان دانست که از پونه کوچ کرده بجایگانه که از آنجا تا سرحد ملک بادشاهی غیر از دریای بهبونه آبی درمیان نیست و آذوقه بلسکر ظفر بیکر با سافتر میرسد رفته اقامت گزیند و باقی ایام بر شغال را آنجا بسربرد و چون تا انقضای موسم باران جفود مسعود بیکار بودند تسخیر قلعه چاکانه که از قلاع متین آن ولایت است و انتزاعش از مقدمات ضروری آن مهم بود پیش نهاد عزیمت ساخت و باین قصد از پونه کوچ کرده بیست و دهم شوال با عساکر فیروزی مآل یوای حصار چاکانه رسید و برج و باره و اطراف و نواحی آنرا بنظر احتیاط در آورده همت اخلاص قرین بر کشایش آنحصن حصین گماشت و مورچالها بخش کرده هر جمعی در طرفی مقرر داشت در سمت شمال رویه خود با سپاه خویش و گرد هرگز و بفرم دیو سیودیه و حبش خان و تربنگچی بهونسله و داراجی و جمعی دیگر از بندگان بادشاهی طرح مورچال افکند و در جانب مشرق که رو بروی دروازه قلعه بود شمس الدین خان و میر محمد المعبود داروغه توپخانه و سید حسن

بود که آنرا بایستی ساخت و نیز خبر رسیده بود که غنیم عاقبت
 و خیم در اطراف چاکنه و پونه هر جا گاه و غله بوده آنرا چون خرمن
 بخت خویش آتش زده دران حدود از آبادی اثری نگذاشته است
 و در منزل مذکور غله یافته میشد و گهی میسر بود بنا بر رعایت
 مصلحت در آنجا بانتظار ساختن راه و بجهت اینکه سپاه ظفر پناه
 مکرر بکمی رفته ذخیره چند روزه برگیرند چهار مقام نمود و هفتم
 ماه مبارک رمضان از آنجا کوچ کرده بصر کتل رسید و چون جمعی
 کثیر از سپاه و برخی از اردو گذشتند خود نیز پیش رفته سرانرا از
 خان و جادو نرای را با گروهی دیگر و فوجی از تابندگان خویش
 گذاشت که جا بجا در اواسط راه ایستاده اردو را هنگام عبور از دست
 اندازی اعدای مقهور محافظت کنند مخالفان هر جا قابو میدیدند
 بقدم جسارت پیش آمده قصد دستبرد میکردند و مبارزان نصرت
 شعار بر آنها تاخته دفع شر آن اشرار نابکار می نمودند تا آنکه مجموع
 اردوی لشکر سلامت از کتل مذکور عبور کرده در نشیب آن نزال نمود
 و از آنجا بطی در مرحله قصبه پونه محل ورود حنوف مسعود گردید و
 چون امیر الامرا هزار هزار از تابندگان خود با در هزار پیاده بند و تپچی
 بصر کردگی اسمعیل فامی از نوکران خویش جهت ضبط ولایت تلکوکن
 فرستاده بود و درینوقت خبر رسید که آن فریق بولایت مذکور در
 آمده اکثر آنرا بقید تصرف در آوردند بنابراین ولایت دکنی را
 بفوجداری و حراست آن ولایت تعیین نمود بود باباجی بهونسله
 و داکهو جی و گروهی دیگر را برسم کومک همراه او معین ساخت و
 ازین جهت که موسم بارش رسیده بود برای گذرانیدن ایام برشکال

امیر الامرأ ببرج مقابل آن نقب روانیده بودند هفدهم ذی حجه از صوم سال جلوس همایون مطابق سوم شهر یور که نقب مذکور بباروت انباشته شده بود امیر الامرأ بصواب دید رای اخلاص پیرا اقرار یورش داده مقرر ساخت که همه لشکر آماده شده بعد از پربدن برج از اطراف و جوانب بر قلعه شوند و یکپاس از روز مانده اشاره کرد تا نقب را آتش داند برج مقابل بصدقه باروت از هم پاشیده اجزای آن مانند خیل کبوتران رسیده بهوا اوچ گزشت و ساکنانش بیدک چشم زدن بیروچ مشیده افلاک رسیدند و چون راهی برای یورش بهم رسید آن نوین عقیدت آئین خود تا پیش دهمه که در مورچال او ساخته شده بود آمده بندهای بادشاهی و تابینان خوبش را بر یورش و کوشش تحریم کرد عساکر فیروزی مآثر که آماده مجاهده بودند تکیه بر نیروی طالع کشور کشای حضرت شاهنشاهی کرده و سپر حفظ الهی بر سر کشیده مجموع بیگ دهمه بر قلعه دویدند و دامن جانفشانی بر میدان زده بازوی جرأت کشادند و همگی داد سعی و تلاش و دلیری دادند خصوصا شمس الدین خان و رابهار سنگه که نهایت کوشش و تردد از آنها بظهور پیوست لیکن چون در عقب برج پشته بلغدی از خاک بود مخدولان بران پشته بر آمده دست جلالت بمدانعت کشودند و بانداختن بان و تفنگ و حقه و سنگ پرداخته کمال جد و اجتهاد در مدانعت نمودند مبارزان نصرت مند آنروز مجال پیش رفتن و برآمدن بران گریوه بلند نداشتند و چون دران آویزش و سقیز روز بآخر رسید و ظلمت شب پردا میانجی در میان کشید مجاهدان عقیدت شعار

و اوژبکخان و خداوند حبشی و یحیی سنگه نوکر رانا راج سنگه با
 فوجی که از در دکن معین می باشند و سلطان علی عرب و علی یار
 بخاری به پیش یردن میجده پرداختند و در طرف جنوب راویهاوسنگه
 و سرافراز خان و جادو فرای و جوهر خان حبشی و جمعی دیگر
 از دکنیان تعیین یافتند و در جانب مغربی راجه رای سنگه
 سیلبدیه و گروهی دیگر مورچال بسته شروع در پیش یرد کار کردند و
 توبه های کلان ازدها صوات که آن نوین رفیع منزلت بجهت تسخر
 قلعه مذکور از قلاع دکن طلبیده بود اشاره نمود که در جاعلی
 مناسب دمدما ساخته آنها را نصب کنند و از موضعی که زمین
 صلاحیت نقب داشته باشد آغاز نقب نمایند بالجمله مبارزان
 نصرت آثار حصار را مرکزوار در میان گرفتند و کمر سعی و اجتهاد
 بر میان عبودیت استوار کرده همت بر کشایش آن حصن قوی
 احاس بستند و باوجود موسم پرشکال و دوام بارش ابرهای طوفان
 بار و تواتر تغاطر امطار شب و روز از طریق بتوپ و تفنگ هفکامه
 جنگ و پیکار کرم بود شراره شعله بارت همواره از برج و باره مانند
 برگ لاله از باد بهار بر فرق مجاهدان ظفر شعار میریخت و کوله
 توپ و بتدوق افواج قاهره در دیوار حصار را پرویزن وار مشک
 ساخته خاک ادبار بر سر دشمنان میروزگار می پشخت و گاهی که
 اعادی فرصت می یافتند جمعی از قلعه برآمده بخيال دست یرد
 بر سر مورچالها هجوم می آوردند و از صدمه پلارک خون آشام
 مبارزان نصرت فرجام خا سر و داکم بر میگشتند القصه مدت پنجاه
 و شش روز برین و تیره نیران قتال شعله در بود و چون از مورچال

اشرف باسلام آباد موموم گشت و حوائجی که بعد ازین در دکن
 روی نمود در مقام خود محبت گذارش خواهد یافت اکنون کمیت
 خوشخرام خامه بشاهراه مقصود برگشته به تحریر وقائع حضور لاسع
 النور عرصه بیان می پیماید و درین ایام بعد انداز خان که چنانچه
 سابق ذکر یافته باشاد معلی بنابر بعضی مطالب از مهم سری نگر
 به پیشگاه خلافت آمده بود باتمام آن مهم دستوری یافته بمرحمت
 جیفه مرصع و اسب عراقی مر بلفد گردید و هفت کس از کومکریان
 او بعد از اسب و چندین دیگر بعطای خلعت مباحی گردید و
 چون بتازگی برای انصرام آن مهم خیر انعام مقرر شده بود که بعضی
 مصالح از بندوچی و پیلدار و برخی آلات و ادوات توخانه ورسد
 غله بلشکر ظفر اثر برند حکم گیتی مطاع به نفاذ پیوست که
 تربیت خان که بصوبه داری ملتان معین شده بود باهتمام رسانیدین
 آن ضروریات قیام نمود پس از رسیدن آنجا باتفاق رعد انداز خان
 و راجه راجه که مقصدی آن مهم بودند جا بجا تهاه بنشانند
 و بعد فراغ از تقدیم این خدمت مراجعت نموده بملتان شتافت و
 خان مذکور هنگام رخصت بمرحمت خلعت و اسب عربی با ساز طلا
 سرانرازی یافت و چون مهمات صوبه بنگاله بروفق خواهش اولیای
 دولت ابدی درام انتظام یافته ساخت آن مملکت بالکلیه از غبار
 اوسان ناشجاع شور انگیز پیرانده شده بود بداد خان صوبه دار بهار
 که بمومک خان خانان سپه سالار معین گشته بود یرلیغ معلی صادر
 شد که پیلده بنده معاونت نموده بنظم مهم آنجا پرواز هژدهم
 صفر که جشن وزن سال هفدهم از عمر عمر می چراغ دردمان حشمت

که عازم فرار برخود نمی پسندیدند اکثر در پای قلعه قدم همت نشسته
 بهر عنوان که بود شب را بسر بردند و صبح روز دیگر که خورشید
 جهان آرا مانند بهادران قلعه کشا بر قلعه ذات البروج آسمان یورش کرد
 دگر باره محاصر فیروزی لوا آماده نبرد و بیدار گشته بر قلعه دریدند
 و بمیامن اقبال گیتی ستان خدیو جهان بحصار شهر پند در آمده
 بقهر و غلبه و صولت و استیلا آنرا محاصر ساختند و بدالت تیغ
 آبدار بمباری از مخدلان نابکار بدار البوار فرستاده قلعه پیکرشان از برج
 سر برداشتند و بقیة السیف بحصار ارک پناه برده آنرا حصن
 عاقبت و آمان گردانیدند و درین دو یورش نصرت اثر دود و
 شصت و هشت کس از بندگان بادهای بادشاهی و تائیدان امرا جالدار
 گشته سرخرویی ابد اندوختند و شش صد کس را آسیب زخم رسید
 و چون مخالفان ضبط قلعه ارک را نیز از حبز قدرت خویش بیرون
 دیدند آسان خواستند و بواسطت رادپار سنگه آمده بامیر الامرا
 ملاقی شدند و قلعه را بارلایی دولت قاهره سپردند امیر الامرا
 فردای آن داخل قلعه شده ملاحظه برج و باره و توخانه و ذخیره
 نمود و بتدبیر بندوبست و اهتمام مرمت آن پرداخت و چون
 از جذاب خلافت و جهانپایی اوزبک خان که در ملک کومکیان
 دکن انتظام داشت بحراست آنحصن رسیدن صعیب شده بود او را
 باجمعی از سپاه ظفر پناه و توخانه شایسته در قلعه گذاشت
 و بعد از چندی با جنود نصرت اثر از آنجا کوچ کرده بقصد تنبیه
 حیوای ضلالت کیش و تسخیر قلعه و ما بقی ولایت آن مظهر
 بغی اندیش بسمت پونه روانه شد و قلعه مذکور بموجب حکم

بساط عیش و نشاط ترتیب اسباب بهجت و انبساط آذین خسروانی
و شکوه آسمانی یافته پیشکاران پیشگاه دولت با اشاره والا اسپک محمل
دلدادل را که سپهر برین از غیبت و سمعت و امانش دلتنگ و از
قدرت و نفاست طرح و رنگ نمونه ایست از نقش ارزنگ در پیدش
ایوان فلک نشان چهل ستون خاص و عام باوج رفعت و احتشام
بر افراختند و سریر گردون نظیر مرصع را که

• ع •

آسمانیست که مهرش شه عالمگیر است

دران ایوان سعادت اساس بقوایم اقبال نصب کرده جمیع لوازم
و ادوات این بزم مسعود بآئین معهود آماده و مرتب ساختند
و اوائل روز مبارک جمعه پانزدهم ربیع الاول این حال فرخنده قال
مطابق بدست و هشتم آبان ماه که ساعتی فیض بخش میمنت
پرتو بود و در محفل شرافت منزل غسالخانه این بزم همایون صورت
انعقاد یافته عنصر مقدس و پیکر کرامت پرور خدیو عطا کار مکرمت
گستر بسیم و زر و سائر اجناس مقرر ساخته شد و از وجوه آن جهانی
را نقد مقصود بدامن امید آمد و سال چهل و دوم شمسی از عمر
کرامت پیوندد قرین خجستگی و بهروزی بانجام رسیده سال چهل
و سیوم ببارگی و بهروزی آغاز شد حضرت شاهنشاهی بعد فراغ
ازین رحم میمنت طراز سریر آرای عظمت و بختیاری گشته خورشید
وار پرتو عام عنایت و نوازش بر سعادت احوال بار یافتگان بارگاه
جلال و سعادت اندوزان انجمن خلد مثال گزیدند و بعد از ساعتی
چند محفل خاص و عام را بانوار قنوم میمنت قرین نور آگین ساخته
اورنگ مرصع نگار و بجلوس همایون والا پایه گردانیدند و تا سه روز

فرورغ خاندان سلطنت بادشاه زاد سعادتمنش فرخنده شیم محمد معظم بود عنایت بادشاهانه آن تابنده گوهر درج اقبال را بمطای یک عقد سروارید شاهوار که دانهایی زمرد آبدار دران منظوم بود و یک تبضه خنجرگران بها عز اختصاص بخشید و درین تاریخ نداشتخان که از فوجداری گورکپور معزول شده بود باستقام سدا جلال فائز گردید و یرلیغ گیتی مطاع بجعفر خان صوبه دار مالوه صادر شد که برخی از تابندگان خود آنجا گذاشته با تدمه سپاه خویش برای کومک امیرالامرا بدکن شتاین و در تقدیم خدمات بادشاهی و ممد و معاون آن عمدة الملک باشد شب دوازدهم ربیع الاول که شب میلاد مسمود برگزیده خالق و دود خلاصه عالم هست و بود حضرت سرور کائنات و اشرف موجودات علیه و علی آله و اصحابه شرائف الصلوة و کرائم التحیات بود شهشاه اسلام پرور دین پناه پانزده هزار رویه بزمراه صالحا و اتقیا اتفاق نموده استفاضة انوار سعادت از میامن روح مقدس مظهر آن سرور فرمودند •

جشن وزن مبارک شمسى آغاز مال چهل و سوم

درین اوقات فیروزى سمات که ابواب مصرت و کامرانی بر روی اولیای این دولت جاودانی باز بود و نسائم نبوضات آسمانی و تائیدات ربانی در بهارستان اقبال حضرت خاقانی در احتیاز فرخنده جشن وزن شمسى خورشید جهانناب اوج عالمگیری و کشورستانی عالمیان را نوید هزاران خرمی و طرب داد و گلشن شادکامی را در برج دلہای عشرت طالب کشاد و دیگر باره بارگاه سلطنت و انجمن خلافت بیسوط

یافته بود و با اشاره دال درین بزم فرخنده جبهه سالی آستان ملی
گردید و بعزایت خلعت و شمشیر و منصب چهار هزار و دوهزار
سوار دیگر باره کامیاب دولت شد و فیض الله خان بمرحمت اسپ
با ساز طه و شمشیر با ساز میناکر و مرزا نوذر صفوی که در سلک
گوشه نشینان بود بعزایت خلعت خاص و انعام ده هزار روبه و
اخلاص خان خوشکی بانعام بیست هزار روبه و صفیخان بانعام
پانزده هزار روبه و محمد بدیع بن خسرو بن نذر محمد خان
بانعام ده هزار روبه و قداخانی که قبل ازین مورد عتاب پادشاه
مالک رقاب گشته منصبش کم شده بود باضافه هزار و پانصدی
پانصد حوار بمنصب سه هزار و دو هزار حوار و حسن علی خان
بمرحمت خلعت و ماده نعل و اسپ عراقی با ساز طه و شمشیر با ساز
میناکر و کفور رام سنگه بمرحمت اسپ با ساز طه بهره اندر عافیت
خسروانه گردیدند و نوازش خان که در سلک کومکیان مالوه منظم
بود از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و دو صد سوار مطرح
انوار نوازش شد و مرحمت خان بقوجداري اجمیر از تغیر تربیت
خان منصوب شده بعزایت خلعت و اسپ مهابی گردید و جمال خان
کاگر بقوجداري هوشنگ آباد مامور شده باضافه هزار و پانصد
سوار به منصب سه هزار و دو هزار سوار سرمایه افتخار اندرخت و
سعید خان بقوجداري سرکار بهرایم از تغیر سید عزت خان معین
گشته بعزایت خلعت و اضافه منصب سرفراز گردید و ملنقت خان
که بخدمت میرتور وکی قیام داشت مدیر بخشگری احدیان ضمیمه
خدمتش گشته بعزایت خلعت قامت اعتبار بر انراخت و محمد

این جشن جهان افروز عالمیان را سرمایه مسرت و شادمانی و پادشاهی
 حصول آمل و امانی بود و هر روز جمعی کثیر از فدویان ارادت
 کیش و هوا خواهان خیر اندیش کامیاب مرحمت و امصال پادشاه
 دریا نوال گشته بمراحم و مواهب و انعامات و انزایش مناصب
 سر بلندی می یافتند ازان جمله نهال برومند بوستان حشمت
 و کامکاری نخل سرافراز ریاض عظمت و نامداری پادشاهزاد
 عالیقدر فرخنده شیم محمد معظم و بهار گلشن ابهت و سروری
 فروغ اختر سعادت و ذبک اختر پادشاهزاد ارجمند بختیار محمد
 اعظم هریک باضافه دو هزار پانصد پنجاه هزار پانصد هزار
 و بمرحمت دو امپ از طویل خاصه یکی با ماز طلا عز اختصاص
 یافت و برای سر بلندی امیر الامرا صوبه دار دکن و خان خانان
 پدیدار بنگاله و جعفر خان صوبه دار مالوه و دیگر امرای نامدار و عمدت های
 رفیع مقدار که از پایه اورنگ خلافت و جهان بینی دور بودند خلایع
 فاخره مرسل گشت و مهاراجه جسونت سنگه صوبه دار گجرات به عذایت
 احوال خلعت با شمشیر خاصه عز امتیاز یافت و راجه جیسنگه
 به عطای خلعت خاص و کوشوار مرورید و دو امپ از طویل خاصه
 یکی با ماز طلا و مرتضی خان باضافه هزار پانصد هزار سوار بمنصب
 پنج هزاری سه هزار سوار و عطای خلعت وای پایی یافتند و اسام
 خان که بذابر بعضی تفصیرات یکچند مورد عتاب پادشاهانه گشته و
 از منصب معزول شده در معتقر الخلفه اکبر آباد ترین محرومی از
 سعادت خدمت انور بسر میبرد و درین هنگام مطمح انظار عفو
 و بخشایش خدیو عطا کیش خطا پوش گشته رخصت ملازمت

ابوطالب مشهدی که درین ایام از خراسان بعزم خدمت گزاری
 این آستان فیض مکان آمده بود جبهه سالی عتبه خلعت گشته
 بمرحمت خلعت و منصب شایسته و انعام پندهاز روپیه نوازش
 یافت و اسفندیار عم زاده اسد خان که او نیز بقصد بندگی عتبه
 صبر مرتبه تازه از دیار ایران رسیده بود دولت اندوز ملازمت
 اکسیر خاصیت گشته بخلعت و منصب شایان مورد عنایت احسان
 شد و پرتوی سنگه ولد مهاراجه جسونت سنگه خلعت پوشیده
 رخصت وطن یافت و بهادر چند زمیندار کمانون بمرحمت ارسال
 یک قبضه شمشیر با ساز مرصع سرمهات باوج اعتبار رسانید و
 بتقوی شعار شیخ محمد سعید خلف شیخ احمد مهرندی خلعت
 و دو هزار روپیه و بسید حسین عرب دو هزار روپیه مرحمت شد
 و محمد وارت و قاضی عبد الوهاب اقضي القضاات و چندی دیگر
 هریک بانعام یک هزار روپیه سرافراز گشت و یکی از چودهریان
 احمد آباد که درین ایام بمعادت اسلام مشرف گشته بود بانعام
 دو هزار روپیه مشتمل عنایت شد و بجمعی کثیر از بندهای آستان
 اقبال و خدمتگزاران بارگاه جاه و جلال و بجمیع ارباب ساز و نوا
 و سرود سرایان آن بزم والا خلعتهای گوناگون عطا گردید و درین ایام
 میمنت پیدا که بساط جشن مبسوط بود یکشب بر زمین آفریدی دریای
 چون صفای عمارت مبارک غسلخانه چواغانی که باه تمام هوشدار
 خان از بدست هزار شمع ترتیب یافته بود بزمگاه دولت را فروغ
 عشرت بخشید و شب دیگر تماشای آتش بازی که ادوات آن هم
 بر کنار دریا چیده بودند حیرت بخش نظارگیان گردید .

ابراهیم ولد نجاتخان که قبل ازین خان عالم خطاب داشت و پایجاب
 تقصیری جلب خطاب را مستحق شده مورد آن بی عنایتی گشته بود
 درین هنگام چون بعرض اشرف رحید که غیرتخان قلعه دار چنانچه
 رخت اقامت از حصار هستی بیرون کشید بخطاب غیرتخانی
 نامور شد و از اصل و اضافه همت خان بمنصب دوهزاری پانصد
 سوار و خانه زاد خان بمنصب هزار و پانصدی دوصد سوار و
 زبردست خان بفوجدارئی کوالیار و ازاصل و اضافه بمنصب هزار
 هزار سوار از انجمله پانصد سوار دو اسبه سه اسبه و جهانگیر قلی
 بیگ داووغه قور خان بخطاب جهانگیر قلیخان و بخندارخان
 بمعنایت اسپ و حکیم جمالی کاشی که سابق مخاطب بدیانت
 خان بود و درین اوقات از غلبه ضعف و استیلائی کبرسن گوشه نشینی
 گزیده بدعاگوئی دوام دولت قاهره اشتغال داشت بمرحمت دوصد
 اشرفی و لای بیگ کوالی از اصل و اضافه بمنصب هزار و چهارصد
 سوار و میر غصنقر میر توزرک بعطای جیفه مرصع مفتخر گردیدند
 و سید هدایت الله صدر چون از استیلائی کبرسن التماس کرده بود
 که رخصت گوشه نشینی یافته بدعای دوام دولت ابد فرجام قیام
 ورزد مراحم پادشاهانه اورا بسالیانه ده هزار روپیه کامیاب گردانید و
 مالوجی و پرموجی دکنی که از منصب معزول شده بودند
 نخستین بسالیانه سی هزار روپیه و دو مین بسالیانه بیست هزار
 روپیه مشمول فضل و عنایت خسروانه گردیدند و بدیع الزمان
 کفایت خان چون از کبرسن استدعای رخصت گوشه نشینی کرده
 بود بسالیانه شش هزار روپیه موظف شد و سید محمد نواسه و میر

رکن السلطنة فرستاد که مشافهت اظهار این مطلب فرساید آن نوین
 اخلاص آئین صورت این معنی بجناب خلافت و جهانبدالی معروف
 داشته اشاره معلی صادر شد که او را بجلال مراحم و عقایات شهنشاهانه
 مستمال ساخته فوجی از عساکر دکن پدای قلعه مذکور فرستاد
 و آنرا بقصر آورد امیر الامرا غالب را بنویسد عاطفت والی بادشاهی
 مستبشر گردانیده نخست بشیخ برهان ملازم خود که از جانب
 او بفوجداری سرکار پر قیام داشت نوشت که با جمعی که همراه دارد
 بر جناح سرعت بجناب پریزده شتابد و متعاقب سرفرازخان و جادو
 نرای و کار طلب خان و پیتھوجی و برادرش و دلور خان و یعقوب
 دلور و میر عبدالمعبد داروغه توپخانه دکن و جمعی دیگر بدان
 صوب معین گردانید چون این گروه پدای قلعه رسیدند غالب از
 سعادت منشی بقرار داد خود عمل نموده بیست و هفتم ربیع الاول
 این سال مبارک فال قلعه را حواله بند های درگاه آسمان جاه کرد
 و خود رخت افامت از آنجا برگرفته با امتعه و اموال و اهل و عیال
 بیرون آمد و باتفاق کار طلبخان با سه پسر و داماد و دیگر اتباع و
 اعیان سلخ ربیع الثانی آمده با امیر الامرا ملاقی شد و آن زیاده
 امرای عظام از سرکار خاصه شریفه هفتاد و پنج هزار روپیه و یکم زنجیر
 نیل و نه سر اسب و یکم قبضه خنجر مرصع و خلعت فاخر بمشار الیه
 و بیست هزار روپیه و یکم زنجیر نیل و خلعت بعبید الله پسرش
 که چنانچه مذکور شد واسطه این مقدمه بود و بهر یک از دو پسر
 دیگر و دامادش خلعت و اسب داده استمالت و دلجوئی آنجا
 نمود و حقیقت بجناب خلافت عرض داشت از پیشگاه حضور لامع النور

کشایش قلعه پرینده باقبال بیروال

از آنجا که سرانجام مهام این دولت جاودانی از روز ازل بکار
 کفان آسمانی حواله رفته لاجرم همواره مقاصد علیا و مطالب والای
 این خدیو عالمگیر بحسن پرداخت و اهتمام پیشگاران پیشگاه
 تقدیری توسل اسباب ظاهر و توسط کوشش و تدبیر با حسن
 وجهی صورت پذیر میکرد و هر روز مبشر اقبال بود؛ فتحی بدیع
 و بشارت نصرتی شگرف سامعه افروز اولیای دولت بی زوال میشود
 مصداق این کلام درین خجسته هنگام کشایش قلعه پرینده است از
 معظمت قلاع حصینه و حصون متین و لایت پنجپور بمحض نیروی
 اقبال کشور شکر این برگزیده آفریدگار بی زحمت محاربه و پیکار
 کیفیت وقوع این فتح ارجمند آنکه غالب نام شخصی که از جانب
 علی عادلخان بحراست قلعه مذکور قیام داشت از آنجا که ملهم بخت
 آیت هدایت برداش فرخوانده طالع بیدارش بصلاح کار رهنمون
 گشته بود هوای عبودیت و هواخواهی این آستان فلک نشان که
 قبل حاجات مقبلان و کعبه آمال همکنان است در سر همتش
 افتاده از خرد منشی و صواب اندیشی بصدق نیت و صفای طوینت
 عزم انصاف در سلک بندهای عتبه خلافت نمود و سپردن آنقلعه به
 مانند را باولیای سلطنت ابد پیوند بهین ذریعه بدوگی و ارادت
 و گزین وسیله ادراک دولت و سعادت دانسته بفرامه و پیغام مکنون
 ضمیر خیر اندیش خویش با امیر الامرای صوبه دار دکن در میدان
 ابر و بجهت تاکید این دامیه عبید الله بهر خویش را نیز نزد آن

رسیدن امیر خان با افواج نصرت قرین و آوردن راوکرن را با دوپسر بحضور ظفر پیکر

سابقا گزارش یافت که خان مذکور بازمرد از افواج قاهره بنادیمب
آن جهالت منش معین گردید اکنون کلک سوانح نگار بتحریر انجام آن
مهم نصرت پیرامی پردازد چون امیرخان با جنود منصور محدود بیکار
نزدیک شد راوکرن بطنطنه توجه عساکر نصرت شعار از خواب گران
غفلت و بیخوردی بیدار گشته چاره کار در سلوک منهی مستقیم
اطاعت و فرمان برداری دید و یقین دانست که اگر بر سر وی کردار
اصرار نماید و بحکم جهالت مسلک مخالفت پوئیده بممانعت و
مقاومت پیش آید تیغ قهر و انتقام مجاهدان دین و مبارزان دولت
گرد دمار از روزگار او انگیزد مال و منوطن و عرض و ناموسش
دست خوش وفا و زوال خواهد گردید لاجرم هوای پندار باطل از هر
جهالت و غرور بیرون کرد و بقدم ندامت و اعتذار نزد امیرخان آمد
و او را شفیع عفو جرائم و زلالت در حضرت خلافت ساخته عازم
استلام عتبه سپهر احترام گردید و خان مذکور او را همراه گرفته با عساکر
راه معاودت سپرد و چهارم ربیع الثانی بر پیشگاه عظمت و
جهانبانی رسیده کامیاب دولت زمین بوس گردید و هشتم راوکرن
بوسیله آنخان عقیدت نشان بآئین بندگی در کمال خجالت و خرم
انگندی با انوپ سنگه و پدم سنگه پسران خویش جبین عبودیت
بر خاک آستان سلطنت سود و مورد لطف و بخشایش خدیو عطا بخش
خطا پوش گشته از استیلا ربیب و دهشت و غلبه خوف و وحشت

حراست قلعه مذکور بمختار خان که سابق موجودارخی ناندیر بار
متعلق بود تفویض یافت و عاطفت بادشاه غالب را بمنصب چهار
هزاری چهار هزار سوار که منتهای تمنای او بود و عطای خلعت
و نقاره و علم و خطاب خانی بهره اندوز حصول آمال و امانی گردانید
پوشیده نماید که قلعه مذکور از قدیم الایام در تصرف نظام الملکیه
بود در اوائل عهد سلطنت اعلیٰ حضرت که ارکان شوکت و استقلال
آنسلسله اختلال پذیرفته مشرف بر انقراض و زوال گشته بود و فتح
خان پسر ملک مغیر سرشته رتق و فتق مهمات آن دولت بکف اقتدار
خویش گرفته از نظام الملک جز ناسی نمانده بود و محمد عادلخان
حاکم بیجاپور افتهاز فرصت نموده شخصی را که در آن وقت بحراست
آن قلعه قیام داشت بطایف تطمینعات بجانب خود مائل گردانید و
سه لک هون بار داده قلعه را گرفت و ازان باز حصار مذکور بتصرف
عادل خان درآمده از لواحق و مضافات مملکت بیجاپور گردید
و بفرمان اعلیٰ حضرت بکمربده مهابت خان خانان بانواج قاهره
بادشاهی بانتزاع آن قلعه معین شد و روزی چند بمحاضره پرداخته
صورت تسخیرش در آئینه معی و تدبیر جلوه گردید و آخر الامر
دست از کوشش کشیده بی نیل مطلوب باز گردید چون از روز ازل
طلسم عقد های دشوار بنام نامی این دولت پایدار بسته شده درین
ایام نصرت انجام پذیروی بخت همایون و اقبال روز افزون حضرت
شاهنشاهی آن حصن حصین باحسن وجهی بحیطه ضبط و تصرف
اولیای سلطنت ابد قرین در آمد .

باظهار ندامت و تمهید اعتذار پرداخت و مکتوبی براجیه جی سنگه
 مبلی بر استدعای صفح جرایم خود از پیشگاه سلطنت و تعهد سپردن آن
 بی بهره جوهر معادت بارلیایی دولت نوشته او را وسیله در خواست
 عفو و بخشایش ساخت حضرت شاهنشاهی پالتماس راجه مذکور
 رقم عفو بر جریده تقصیرش کشیده کنور رامسنگه خلف آن زنده
 راجهای عظام را معین فرمودند که بسرحد سری نگر شتابد و سلیمان
 بیشکوه را از گرفته عقبه عذر رتبه آورد و نوزدهم ربیع الثانی او را
 بغایت شه شیر با ساز میناکار و دهکده کی الماس سر بلندی بخشیده
 مرخص نمودند و او بانصوب شتافته چون پرتی سنگه خبر آمدنش
 شنید جمعی فرستاد که سلیمان بیشکوه را در جای که می بود
 دستگیر کنند تا بموجب یرلیغ گیتی مطاع او را بکنور رامسنگه بدارد
 آن باطل بی حاصل بعد از اطلاع برین معنی از ناقص خردی
 بجنگ و مدافعت پیش آمده محمد شاه کوکه او و چندی دیگر
 از همراهانش بقتل رفتند و خود دستگیر شد و بیستم جماد الاولی
 مطابق هفدهم دیماه آن گرفتار دام ادبار را پرتی سنگه مذکور
 همراه میدنی سنگه پسر خویش و جمعی از مردم خود کرده از
 کوهستان فرود آورد و بکنور رامسنگه و تربیت خان و رعایان ازخان
 که چنانچه مذکور گشته قبل ازین افواج ظفر اثر بمشخیر سری نگر
 و استیصال آن ضلالت پرور معین شده کار بر تو تک کرده بودند
 حواله نمود و چون این خبر بهجت پیر هفتم ماه مذکور بمصامع
 جاه و جلال رسید باشاره معلی شاهانانه اقبال نواختند و دولت
 خرواهان بارگاه خلافت و بار یافتگان بساط سلطنت تسلیمات تهفیت

آرام یافت عاطفت و افضال سایه ذو الجلال او را با پسرانش بعطای خلعت نواخته کسوت عفو پوشانید *

رسیدن کنور رام سنک از سری نگر و آوردن سلیمان بیشکوه را بحضور پرنور

چون پیوسته شرائف تائیدات ربانی و اطائف توفیقات سبحانی کار ساز و کام پرداز این دولت آسمانیست لاجرم همواره جلالت امور و عظامت مهمات که در نظر ظاهر نگر صورت پرستان چهره نمای دشواریست بآسانی صورت گیرد و عقد های مشکل و کارهای صعب که دست تدبیر دقیقه سنجان عالم اسباب از حل آن بدامن عجز آویزد باحسن وجهی کشایش پذیرد از آن جمله بدست آمدن سلیمان بیشکوه که یک چند در حیز تعویق مانده بذایر بعضی موانع ظهورش در نظر همگان بدیع می نمود و درین ایام فیروزی نشان صفات اقبال ببدنوال شهنشاه جهان قفل اعضاء از آن مهم کشود تبیین این مقال آنکه پرتویی سنگه زمیندار کوهستان سری نگر که از بیخردی و باطل پردری آن شعبه دوحه نسان را چنانچه گزارش پذیرفته در سرزمین خود جایی داده تا این هنگام بذایر فکرهای بیهوده و طمعهای خام در حمایت و صیانت او کوشش بی حاصل می نمود درین وقت از بیهوشی نشاء غفلت بخود آمده دانست که اگر پیش ازین برین معنی اصرار نماید عفرتب بر بال نکال آن ذاقابل بر گشته اقبال گرفتار آمده مال و موطنش دستخوش قهر و تاراج انواع بحر امواج خواهد گردید و دیده تدبیر بر سوی کردار خویش کشوده

والا نژاد را با این شعبه و وجه فساد بقلعه سپهر بنیاد گوالیار
 که مراد بخش نیز با پسرش آنجا بود بفرستند تا مجموع دران
 حصن حصین و معقل متین از شر اغوا و اغرای مفسدان ملک
 اشوب و واقعه طلبان شورش انگیز محروس باشند لهذا مرتضی خان
 را با چوتی از بندهای درگاه آسمان جاهد برسانیدن ایشان مقرر
 ساخته بیست و چهارم جمادی الاولی رخصت نمودند و معتمد
 خان خواجه مرا را از تغییر عبید الله قلعه دار گوالیار کرده
 همراه نمودند و هنگام رخصت مرتضی خان را بمرحمت ترکش
 زر دوزی و سپهر با ساز میثا کار و مید حامد پسرش بعطای اسپ
 و معتمد خان را بمرحمت خلعت و اسپ و جمعی دیگر را از کوشکیان
 بعنایت خلعت و برخی را بعطای اسپ مباحی ساختند درین
 ایام عاطفت خسروانه بادشاهزادهای کمکار بخت بیدار و اسرای
 نامدار را بمرحمت خلعت زمستانی عزاختصاص بخشید و امرا
 و عمددهای اطراف را نیز باین عنایت سر بلند گردانید و راجه
 جیسنگه که کوچ او فوت شده بود بعطای خلعت از لباس کدورت
 برآمد و کنوز راسنگه بمکرمیت سر پیچ مرصع و گوشواره مروارید
 نوازش یافت و راو کردن بهورتیه که چنانچه سبق ذکر یافته درین ایام
 جبهه سای آستان سپهر احترام گشته بود پیشگی از جواهر و مرصع
 آلات و یک زنجیر نیل گلان بایراق نقره و پنج سر اسپ بنظر قدسی
 اندر آورده بقبول آن ناصیه مباحات انورخت و صد راس اسپ
 پیشکش مهابتخان صوبه دار کابل ازان جمله ده راس عراقی با ساز
 طلا بنظر معالی در آمد و پیشکش لشکر خان صوبه دار ملتان

بجای آوردند و عاطفت پادشاهانه راجه چیمنگه را بعطای طرف مرصع گران بها تارک تغاخر بر افراخت و یازدهم کنور رامسنگه و تربیت خان و بعد افنداز خان با دیگر بندگان پادشاهی و عساکر قاهره آن نمره شجره خلاف را که چون شجره خلاف نمره نداشت بظاهر دار الخلافه رسانیدند و باصرای او را در قلعه سلیم کده که پادشاه زاده عالیقدر بلند مکان محمد سلطان نیز آنجا بودند جای دادند و چهاردهم حکم اشرف بصدر پیوست که او را به پیشگاه حضور لامع الفور آرند تا سعادت کورنش یافته بتفضل پادشاهانه متمتع و مطمئن خاطر گردد و با اشاره والا الله یار خان و معتمد خان خواجه سرا او را در محفل خلد مثال غسلخانه شرف اندوز ملازمت همایون گردانیدند و حضرت شاهنشاهی که بهین مظهر الطاف الهی اند از فرط رافت و کمال انضال بر حال او بخشوده آن رمیده بخت هراسان را بمزد بخشایش و امان حیاتی تازه عطا فرمودند و دل وحشت منزلش را که رهین خوف و هراس و قرین رعب و دهشت بود بشارت این امتنان عظیم و تفضل شکر استیضاس و آرام بخشیده پس از لمحّه او را رخصت نمودند *

فرستادن پادشاهزاده محمد سلطان را از سلیم کده

بقلعه گولیبار با سلیمان بیشکوه آهوی دشت ادبار

چون رای عالم آرای که دستور امور سلطنت و جهانبانی و پرتو انوار الهام ریانیست چنان اقتضا نموده بود که آن پادشاهزاده

حرم سرای مقدس از تغیر دربار خان منصوب شده بعطای خلعت و خطاب جواهر خانی پایگاه اعتبار فراخت و بمرض اشرف رسید که حیدر بهادر ولد حیدر صلا بتخان پاره جهان گذران را پدرزد نمود و مقصور کاشغری که برادرش فوت شده بود و خضر ولد کمال لودی که پدرش سپهری گشته بود بعنایت خلعت از لباس گذرورت برآمدند و خاینده ولد یکم تاز خان که پدرش چنانچه گزارش یافته در بنگاله نثار شده بود و چندین دیگر از خویشان آن مرحوم بمرحمت خلعت مشمول عاطفت گشتند و طیب خواجه که از خواجهای معتبر مازالذهر است و در عهد سلطنت اعلیٰ حضرت هنگامی که ولایت بلخ و بدخشان مفتوح شد بهندوستان فیض مکن آمده یکچند شرف اندوز خدمت آنحضرت بود پس ازان بوطن مالوف مرخص گردید چون درین هنگام از روی صدق ارادت و روح اخلاص عریضه مبني بر اظهار عقیدت و دعاگوی عبودیت و هوا جوئی بدرگاه جهان پناه ارسال داشته بود چهارده هزار روپیه از خزانه مکرمت و احسان بفرستاده او حواله شد که از امتعه هندوستان خرید نموده بجهت خواجه مشار الیه بدر و همچنین خواجه عبد الفگار نیز که دران دیار بحسب عزت و اعتبار هم وطن خواجه است چون بارمال عریضه و ابراز مراسم عبودیت استغاضه التوار الطاف بادشاهانه نموده بود دوازده هزار روپیه در وجه انعام او عطا گردید و درین اوقات بدمت و هفت راس اسب با برخی از میوههای بلخ که سبحان قلی خان والی النجا برسم ارمغان مصحوب قلیچ بیگ کس خود بجناب خلانت و جهانبدایی مرسل داشته بود بنظر اکسیر اثر

مشتمل برده سر امپ عراقی و جانواران شکاری از باز و جره و بوز
 و دیگر تحف و رغائب بمحل عرض رسید و فتح جنگ خان که از
 بنگاله رسیده جدید حای آستان اقبال گشت و طاهر خان بجاگیر
 مرخص شده بعنایت خلعت سر بلند گردید و تربیت خان که
 چنانچه قبل ازین گزارش پذیرفته صوبه دار می ملتان باو تفویض یافته
 بود بعطای خلعت سرافراز شده بانصوب مرخص گشت و امان الله
 برادرش بعنایت خلعت مباحی شده بهمراهی او رخصت یافت
 و حیفخان که بمحال قبول خود رفته بود سعادت اندوز سده جلال
 گردید و پرتوی سنگه زمیندار سری نگر بعنایت ارسال خلعت
 قامت اعتبار افراخت و میدنی سنگه پسر او که بعد از سپردن
 سلیمان بیشکوه باولیدای دولت قاهره همراه کنور رامسنگه بدرگاه آسمان
 جاده آمده بوسیله او دولت زمین بوس حاصل نموده بود مشمول مراحم
 والا گشته بعطای خلعت و عید و ده راس امپ و پنجاه هزار روپیه و
 جمدهر و پهنوچی و اور بسی مرصع کامیاب مواهب خسروانه گردید
 و چون پدرش التماس نموده بود که او را بمنصبی سر بلند ماخته
 کامیاب خدمت حضور لامع النور دارند عنایت بادشاهانه او را
 بمنصب دو هزاری هزار سوار مرصایه افتخار بخشیده در سلک
 خدمتگزاران آستان سلطنت منتظم گردانید و معصوم خان از تغیر
 حیفخان اخذ بیگی شده خلعت سرافرازی پوشید و پردلخان
 بقوجداری پتن معین گشته بعنایت خلعت مباحی شد و پسر و
 برادرش خلعت یافته با او مرخص گشتند و راجه تودرمال بقوجداری
 اتاوه و عنایت خلعت سر بلند گردید و خواجه انور بخدمت ناظری

تهنیت جلوس همایون بر سریر عظمت و کامرانی و ارزنگ خلافت
 و جهانبدانی و اظهار مراتب صدق و دلا و تحریک حلسه عظمت
 خاطر والا اہم بیگ را کہ از عہدہای او بود با صحیفہ اختصاص
 و بکرنگی و ارمغانی از تحف و نفائس توران روانہ درگاہ آسمان جاہ
 کردہ بود و درین هنگام معروض بارگاہ جلال گردیدہ کہ او بظاہر دار
 الخلافہ رسیدہ است بدست و ششم جمادی اخرہ کہ بجهت استسعاد
 او بعز ملازمت اشرف ساعت مقرر شدہ بود بشارہ معلی صیر
 باقی میرتوزوک پذیرہ شدہ او را ببارگاہ سلاطین پناہ آورد و بوسیلہ
 بخشیان عظام شرف استلام شدہ سپہر احترام یافتہ نامہ حبشان قلی
 خان را گذرانید و سوغاتی کہ از اسپان ترکی و شتران نرو مایہ
 و جانوران شکری و دیگر نفائس و رغائب توران آوردہ بود بنظر
 انوار رسانید و عاطفت پادشاهانہ او را مشمول نوازش گردانیدہ بطای
 خلعت فاخرہ و کمر مرصع و انعام پانزدہ ہزار روپیہ عربلندی
 بخشید و منزلی لایق بجهت بودنش و یکی از بندہا برعایت
 مراسم مهمانداری مقرر گردید و چون او را بعد برآمدن از بلخ عارضہ
 بہمرسدہ درین مدت علیل بود چنانچہ کوفتفاک بعثیہ فلک مرتبہ
 رسیدہ با حالت ضعف و ناتوانی احرار تقبیل شدہ خلافت و جہانبانی
 نمودہ اشارہ والا صادر شد کہ اطباء پایہ سریر اطمین بقدر صحت و
 معالجہ او پردازند و ہم درین اوقات سعادت عنوان از وقائع صوبہ
 ملتان بمسامع اقبال رسید کہ شاہ عباس والی ایران نیز بمقتضای
 صلاح اندیشی و کار آگہی بتجدید مراسم یکجہتی و وداد و تاحیس
 میانی صداقت و اتحاد پرداختہ بوداق بیگ پسر قائمدر سلطان

رسیدند آورنده بعنايت خايعت و انعام نوازش يافت تهم جمادی
 الاخره را و کرم پهلور تيم که کيفيت حال او گزارش پذيرفت
 بمقتضای سه هزارى دوهزار حوار مورد فضل و مكرمت گشته در سلک
 کومکيان صوبه دکن بدستور سوابق ايام انتظام يافت و انوپ سنگه
 و پدم سنگه پسرانش به تشریف عنايت مباهى گشته با او مرخص
 شدند و بیدست و چهارم مرتضى خان از گواليار رسیده بدولت
 ملازمت اکسیر خاصيت استسعاد يافت چون از وقائع بندر سورت
 بمسامع حقائق مجامع رسيد که حسين پاشاى حاکم بصره باقتضای
 نيك اخذى و سعادت يادى عريضه مشعر بصدق ارادت و
 و رموخ عقيدت و مشتمل بر تهنييت جلوس اشرف بر سر بر سلطنت
 و اورنگ خلافت بااسپان عربى نيزاد برعم پيشکش مصحوب قاسم
 افای ملازم خود باستان سپهر بنياد فرستاده موسي اليه بر بندر
 سورت رسیده است يرليغ گيتي مطاع بمصطفى خان ناظم مهمات
 بندر مذکور پيروي نفاذ يافت که چهار هزار روپيه در وجه مدد خرج
 از خزانه عامره آنجا بقاسم انا داده و سرانجام ضرورتاتش نموده
 اورا روانه درگاه معلی گرداند *

رسیدن ابراهيم بيک صغير سبحان قاي

خان والى نوزان باستان فيض مکان

چون آلتخان والا دودمان از روی آداب سلجی و قاعده دانى برای

طراز کسوت حشه و بختیاری بهار گلشن عظمت و کامکاری پادشاهزاده
 عالی تبار فرخنده شیم محمد معظم را بعطای خلعت خاص عز
 اختصاص بخشید و کسان بوداق بیدگ ایلچی والی ایران که خربزه
 کاریز و برخی میوه های دیگر بدرگاه جهان پناه آورده بودند
 بمرحمت خلعت و انعام دو هزار و پانصد روپیه و خواجه ابو ثنائی از
 خویشان عابد خان بعنایت خلعت و انعام سه هزار روپیه کلباب
 موهبت گردیدند و سید نبروز بقوجدارای سرکار ایلچ معین شده
 خلعت یافت و به واسنگه برادر راجه راجروپ زمیندار کوهستان جمون
 که عمری روزگار بجهالت کفر و ضلالت بت پرستی گذرانیده بود چون
 درین ایام بمیان ارادت و عبودیت پادشاه دین پرور حق پرست
 پرتو هدایت و فروغ سعادت برزایید باطنش فائده توفیق ادراک
 شرف اسلام یافته بود مراحم خسروانه او را بعطای خلعت فاخره و
 اسب و ماده فیل نواخته خطاب مرید خانی ارزانی داشت و
 درین ماه فرخنده پانزده هزار روپیه باثقیاء و صالحین و زمره
 مستحقین و محتاجین عطا شد از مآثر کرم پروری و رافت گستری
 خدیو احسان شعار مکرمت آنین درین اوقات میمنت خرون کسرتدن
 ظلال بر و انصاحت بر مفارق کانه نقرا و عامه مساکین چون در
 حال بیماری اعلی حضرت که ایام شورش و فتور بود بنابر انصاف
 متمردان و عصیان مفسدان که از فتنه جوئی و واقعه طلبی در هر گوشه
 سر خود سری برداشته دمت جرأت از آستین طغیان بر آورده
 بودند و آسیب تعدی و تجاوز آنها بکافه رعایا می رسید درین
 مملکت پهر بسلطت گشت و زرع و ضبط و عمل چنانچه باید صورت

چواه تفنگچی اقامی را که در ملک عمدهای او بود با نامه سفیدی
از روابط موافقت و موافقت و مبنی بر تهدید جلوس همایون بر
اردنگ عظمت و خلافت و ارمغانی شایسته روانه درگاه سلاطین
پناه نموده و او از قندهار گذشته براه ملتان عازم آستان جلالت
نشان است بنابراین خاقان جهان ابدال بیگ را که از بلدهای نزدیک
روشناس بود تعیین فرمودند که پذیره شده تا ملتان برود و او را
مهمانداری بجای آورده سفیر مذکور را به پیشگاه حضور لامع النور
رساند و غرض رجب او را خلعت مرحمت کرده رخصت نمودند و
بوداق بیگ را بمعنایت ارسال خلعت مصحوب او کسوت مباحات
بخشیدند و بتبریت خان حاکم ملتان و خلیل الله خان صوبه دار
دار السلطنة لاهور و دیگر حکام و ناظران مهم از سرحد دارالامان
ملتان تا دار الخلافه شاه جهان آباد یرلیغ معلی بطغرای نفاذ
پیوست که هر یک لوازم ضیافت و مهمان پذیری و مراسم تفقد و
لیکوداشت او بعمل آورده از نقد و جنس فراخور حال تکلیفات بجای
آوردن چهارم رجب ابراهیم بیگ ایلچی سبکان قلی خان بمرحمت
عصای مرصع و یک عدد اشرفی که دود توله وزن داشت و یک عدد
رویه بهمین وزن کلمیاب عاطفت شد و چون کوفت مرزمنی داشت
و درین وقت مرضش اشتداد کرده بود پس از روزی چند باقتضای
تقدیر از تقریر سفیر اجل پیام ممات شنید و همراهانش بمعنایت
خلع و انعام هشت هزار روپیه مشمول نوازش گشته رخصت
معافیت یافتند و درین ماه مبارک ده هزار روپیه بواسطت صدر
الصدور باریاب استحقاق اتفاق شد سوم شعبان عاطفت بادشاهانه

پیوست که در مستقر الخلافة اکبر آباد و دار السلطنة لاهور نیز موای
 وجوه خیرات مقرر انگیزهای تازه بدستور دار الخلافة احداث نمایند
 و اهتمام این خیر عام بعهده معتمدان دیانت شعار فرموده جایجا
 داروغلان و محصلان گماشتند و باصرای بارگاه خلافت و عمدهای
 پیشگاه سلطنت نیز تا هزاری منصب حکم اشرف صادر شد که
 بقدر تفاوت مراتب و درجات مناصب از جانب خویش انگیزها
 مقرر ساخته راتب خیر و موائد انفاق مرتب دارند و باین دستور
 هر روز اطعام فقرا می نموده باشند و از غایت اعتنا و اهتمام
 بشان این امر بر امران نیز محصلان تعیین فرمودند که بهرام تاکید
 و قدغن پرداخته نگذارند که کسی از فرموده تخلف ورزد و از میلان
 برکات رافت و احسان این سایه لطف و مرحمت یزدان بنوعی
 همطاکم گسترده شد و قوالهای نوال آماده گشت که هر روز خلقی
 بدان انبوهی کامیاب آن موائد گشته از رنج جوع و محنت و تعب
 در یوزه و طلب رستند و بدمن فضل و احسان خلیفه زمان بسعت
 بخش و رهایت حال پیوستند و دعای اجابت امر آن گروه ضمیمه
 دیگر موجبات بقای این دولت آسمانی شکوه گردید و تا عمر به یسر
 تام مبدل نشد رحم این خیر عام منقطع نگشت و چون بعرض
 اشرف رسید که غله از اطراف کم میبرد و مردم شهر در مواضع
 فروخت غلات هجوم آورده از اقویا برضعفا حیث و میل میروند نظم
 و نسق امور غله و اهتمام آن بقداشخان مفوض گشته پنجاه کس از
 پندهای منصبدار و پنجاه یساول بهمرای او تعیین یافتند و
 از آن جهت که عساکر گردون ماهر و جنود انجم شمار در دار الخلافة

قیامت و موزوعات اکثر محال بذهب و غارت بیداد مفسدان بد
 نهاد رفت و درین چند سال همایون فال نیز برشکال بکمال نشد
 و گاهی در اول موسم و بعضی اوقات در آخر فصل کمی باران
 روی داد درین اوقات فیروزی سمات که این حالت بامتداد کشیده
 بود در اکثر این ممالک فسیحة المسالك اثار عسرت و غلا شائع گشته
 چهره حال فقرا و مساکین و مشارب عیش بینوایان و خاک
 نشینان ازان غبار آلود گشت چنانچه در امور معیشت و تحصیل
 اقوات که مناط زندگانی و سرمایه بقای نوع انسانی است تهی دستان
 دینی برگان فل سوال و رنج طلب میکشیدند و درویشان و مسکنت
 کیشان در کمال معویت و تعب بسر میکردند و در دار الخلافه
 شاه جهان آباد که مجمع طرائف طوائف اسم و مزدحم خلایق عالم
 است باوجود فقرای شهر از قری و قصبات اطراف و نواحی نیز رعایا
 محنت زده آنت رسیده از غایت اضطراب با اهل و عیال بقصد در
 یوز و تحصیل قوت رو بشهر آورده ضمیمه فقرای انجاشدند و از نهایت
 کثرت و انبوهی این گروه وظایف خیرات مقرر در سرکار بادشاهی
 و وجوه انفاقات و مبرات مردم نایز جوع و طلب آنها فرو نمی
 نشانید بنابراین عاطقت بادشاه در بانوال بر حال آن مسکینان شکسته بال
 ترحم فرموده حکم جهان مطاع از پیشگاه تفضیل و اصطناع صادر
 شد که بغیر از لنگرهای مقرر که از سرکار خاصه شریفه هر روز آنجا
 طعام برای فقرا می پزند ده لنگر دیگر در شهر و دوازده لنگر در
 برگذهای نواحی دار الخلافه قرار داده هر روز دو وقت طعام و امر
 به جهت مساکین ترتیب دهند و همچنین فرمان همایون بصددور

بیض اساس غسلخانه را باین مقرر و رسم معهود آذین عشرت و شادمانی بگذرد و اسبک و دلدادل فلک دامن آفتاب ارتفاع را که

• مؤلفه • نظم •

ظدایش چو پهلوی هم جا کند • ره آسمان جاده پیدا کند
بدامان او گر رسد دست کس • همین بنچه افتابست بس
در پیش ایوان چهل ستون خاص و عام باوج رفعت و احتشام بر
افرازند و سریر فلک نظیر مرصع را که • • مؤلفه • نظم •
ز بس تابش در و لعل خوشاب • دهد سایه اش نور چون آفتاب
مهری درو گوهرش ماه و مهر • ولی رسم او برخلاف مهر
ز تابان گهر های گیتی فروز • شمردن توان اخترش را بروز
در وسط آن ایوان کنوان نشان نصب نموده سرکوب کرمی نه پایه افلاک
سازند و آرایش و پیرایش حجر های اطراف خاص و عام بدستور
جشنهای سابق بعهده اتمام مقصدیان پادشاه زادهای والا مقام
و امرای عظام مقرر گشته حکم معلی صادر شد که اسباب چراغان و
آتشبازی نیز بطریق هر حال سامان دهند و دقیقه از دقائق لوازم
این جشن خجسته نرو نگذارند و اگرچه روز سریر آرای این زیفت
بخش اوزنگ کشای بدست و چهارم ماه مبارک رمضان است و
سال گذشته دران روز فیروز آغاز جشن شد لیکن از آنجا که همکنان
را درین ماه میمنت پرتو بمقتضای طبیعت بشری از رهگذر روزه
داشتن و کف نفس از لذات و التزام ریاضت بدنی که باعث کلال
قوای جسمانیست بمرام خرمی و انبساط رغبتی تام و مبلی کامل
نیست و التذادی دای ازان حاصل نه و نیز شهشاه حق آگاه

بسیار فراهم آمده کثرت لشکر در رکاب ظفر اثر برترتبه کمال رسیده
بود فرمان شده که نوئیضان والا احتشام و امرای عظام نصف لشکر و چهار
را در حضور نگاهداشته نیمی دیگر بحال تیول و اقطاعات خویش
نرمند تا هم در انبوهی خلایق شهر تخفیفی پدید آید و هم حال
آلتریق بوسعت و رزاهیت گراید .

رویت هلال مبارک رمضان و آغاز سال چهارم

جلوس فرخنده و ترتیب جشن عید و جلوس

درین اوقات نصرت حمایت که از یمن سعادت و فرماندهی پایه
انزای اورنگ دولت و دین عرصه جهان و ماحیت گیاهان نشاط
آگین و زمین و زمان و مظهر اختران بهزاران خجستگی قرین بود
ایام مبینات انجام میام در رسیده آئین صلاح و حداد تازه شد و هنگامه
طاعت و حق پرستی گرمی پذیرفت و بدست و فهم شعبان مطابق
دهم اردی بهشت غره جبین انجم و املاک نور بخش انجم
خاک یعنی هلال مبارک فال رمضان خوشتر از گوشه ابروی ماه
رویان از مناظر افق جلوه ظهور نموده عبادت منشان سعادت پرتو را
بفروغ ایمان چشم روشنی بخشید و سال سیوم از سنین خلافت
گیتی آرای آفتاب عالم تاب اوج عظمت و جهانپائی بفرخی
و کمرانی پیرایه انجام گرفته چهارم سال سلطنت و انبیا بمبارکی
و فیروزی آغاز جهان افروزی نمود و اشاره همیون به بدشکاران بدشگاه
حشمت و جاه صادر شد که بترتیب اسباب و تمهید مقدمات جشن
جلوس اشرف پرداخته دولخانه والای خاص و عام و محفل

مراسم ضیافت پنجهاز روپیه نه تقووز از نقایس اقمشه هندوستان باو
 تکلف کرد و چون از ملتان برآمده بدار السلطنة لاهور رسید
 خلیل الله خان صوبه دار آنجا شرائط مهمان پذیری و رسم نکو داشت
 بجا آورده او را ضیافتی پسندیده نمود و دران انواع تکلفات بکار
 برده چهار صد قاب طعام و هفت صد خوان از اقسام متنقلات و
 عطریات کشیده بیست هزار روپیه و یکمقبضه خنجر و شمشیر هر دو
 باحاز میناکار و هفت تقووز پارچه از استعنه نغسیده هندوستان باو داد
 هزدهم ماه مذکور عریضه یواق بیگ ایلچی مشعر برواله شدن از
 دار السلطنة لاهور به پیشگاه حضور لامع الکور بابرخی جانوران شکاری
 از باز و جره و چرخ و شاهین و غیران مصحوب کسانش بجا
 عظمت و جهانپانی رسیده آورندها بعنایت خلعت تشریف سر
 افزای پوشیدند از سوانح نصرت پیرا درین خجسته ایام افتتاح قلعه
 کهاتا کهری است از متعلقات صوبه مالوه و استخلاص آن ولایت از
 مخالف قوم بهیل بحسن سعی و کوشش راو بهگونت سنگه هاده
 چون بمسامع جلال رسیده بود که چکرسین بهیل سرگروه مفسدان
 آن سرزمین که قبل ازین بدولت فرمانبرداری و خدمتگزاری آستان
 سلطنت کامیاب توطن و زمینداری آن ولایت بود قلعه مذکور در
 تصرف داشت باغواوی چهل و غرور واستظهار حصانت قلعه مسطور
 از مسلک قدیم عبودیت و منهج معتقدیم اطاعت انحراف ورزیده
 دم استکبار میزد چنانچه از آمدن نزد صوبه دار مالوه و دادن
 پیشکش مقبری عمده لوازم فرمان پذیری آن مخدول بود سر باز زده
 شیوه بنی و ترمز میورزد لجرم حضرت شاهنشاهی چندی پیش

یزدان پرست را که بفیروزی تأییدات سماوی و توفیقات ازلی مرتاسر
 این ماه مبارک اثر بقلب و جوارح در لیل و نهار طاعت و پرستش
 حضرت افریدگار قیام میورزند و احدی از ذکر حق و یاد صانع مطلق
 غافل و ذاهل نیستند از کهال اشتغال بوظائف عبادات و تحصیل
 اسباب سعادات درین ماه متبرک فرصت پرداختن بمراتب بزم
 و سوره طرب و مرور نیست آغاز این جشن سعید را همه ساله از
 روز فرخنده عید قرار داده امتداد مدت آنرا این ثوبت تا ده روز
 مقرر فرمودند از سوانح مسرت پیرا آنکه پس از انقضای
 ده ازده گهری از روز دوشنبه دهم این ماه مسعود در مشکوی
 دولت گوهر انصر حشمت و هرینندی نهال گلشن ابهت و بختمندی
 پادشاه زاده جوان بخت محمد معظم پسری نیک اختر واد گهر
 قدم فرخنده بعالم ظهور گذاشته فروغ بخش دیده اقبال گردید از
 اجتماع این مزده بهجت افزا طبع مقدس خدیو جهان و خلیفه
 زمان بشفنگی و ابتهاج گرانیده خواجه معقول ناظر آنعالی تبار را
 که این بشارت بسمع همایون رسانیده بود بعنایت خلعت و انعام
 یک هزار روپیه نوازش فرمودند پادشاه زاده ارجند کامگار یک هزار مهر
 برمهیل نذر بخدمت اشرف گذرانیده برای آن نو باده نهال
 عظمت و احتشام التماس نام نمودند حضرت شاهنشاهی آن مولود
 مسعود را بمسلطان معز الدین موسم ساختند و درین ایام بمسامع
 حقائق مجامع رسید که بوداق بیگ ایلچی والی ایران که کلک
 حقائق نگار سابقا بآمران او ازان دیار اشعار نموده سلیم شعبان
 داخل بلده ملتان شد و تربیت خان صوبه دار آنجا پس از اقامت

پیروز را دو مسرت رسید از ایام
 زمانه یافت بیک روز از دو شادی کام
 یکی ز عید همایون غرا شوال
 دگر ز جشن جلوس شهنشه اسلام
 برای عیش دروایی روزگار فلک
 در صف عشرت همزوج ساخت در یک جام

و فردای آن که عید خجسته نظر بود و بارگاه سلطنت و انجمن خلعت
 بعضی کار پره از آن پیشگاه دولت جاردانی شکوه آسمانی و پیرایش
 خسروانی یافته بود نوای شادبانه اقبال طغتنه عظمت و جلال
 بگوش گردون رسانیده و نویدمان رفیع مقدار و امرای نامدار و سائر
 بندگان آستان پیروز مدار ادای مراسم تهنیت و مبارکباد و در گریاس
 فلک احساس حاضر آمدند و چون خورشید جمال جهان آزادی گیتی خدیو
 دین پرور اسلام پناه بسان ماه عید از اوج پیروز بارگاه تابان شد بتسلیمات
 عبودیت تارک آزادی سعادت گشتند حضرت شاهنشاهی بهیمنه
 معبود عزیمت توجه به صلی نموده بر نعل اجر خرام گوی پیکر بدیع منظری
 که تخت زرین بران زده بودند قرین دولت سوار شدند و گوهر اسرار
 حشمت و سروری فروغ اختر ابهت و نیک اختر ی پادشاه زاد کامگار
 بختیار محمد معظم را در پی سر مبارکسجای داده بتوزوگ و آذینی
 که معمول این سلطنت این طراز است بمیدگاه شرف حضور بخشیدند
 و پس از سعادت بدوالتخانه همایون دو ایوان پیروز نشان خاص و عام
 سرور آزادی عظمت و احشام گشته بکام بخشی خلائق پرداختند
 و بسیاری از عبودیت نشان اخلاص مند و ارادت گیشان عقیدت

ازین راویهگونی متکده هایه را که محال زمینداری و وطن او بآن
 ولایت قریب الجوار است بدفع آن مدبر خلافت آئین تعیین فرموده
 بودند را و مذکور بموجب حکم جهان مطاع بآنجا شنانده باستیصال
 او پرداخت و قلعه کهاتا کهذری را بحسن کوشش و تدبیر مفتوح
 گردانیده ساحت آن ولایت از لوٹ تصرف آن مردود پاک ساخت
 چون درین هنگام این معنی از عرضه داشت راویهگونی سنگه
 معروض بارگاه جاه و جلال گردید عاطفت بادشاهانه او را مورد
 نوازش ساخته خلعت کسوت مباحات بخشید درین ماه میمنت
 پرتوسی هزار رزیده از خزانه احسان عمیم بادشاه عادل باذل
 مهربان کریم بوحاطت صدر الصدور بزمرة صلحا و اتقیا و ارباب
 احتیاج و استحقاق بذل و انفاق شد و دعای اجابت انتقامی آن گروه
 روزگار همایون آثار متواصل گردید بدست و هشتم چون بوداق بیگ
 ایلچی و الی ایران بسرای بادلی که نزدیک آغراباد است رسیده
 آنجا نزول کرده بود گیتی خدیو عالم پرور مهربان او را بعفایت
 اولوش خاصه مورد نوازش ساختند و اشاره معلی صادر شد
 که میوم ماه شوال که ساعتی نیک بود ادراک دولت زمینبوس
 نماید شب دوشنبه دهم خردادان رؤیت ماه فرخنده شوال اتفاق
 افتاده مسرت بخش دایها و طرب امروز خاطر ها شد درهای بسته
 نشاط بکلید هلال بر روی روزگار کشاده گشت و احباب خرمی
 و انبساط باشاره ابروی ماه نوآماده گردید جهانیان بوزن جشن
 کامیاب بهجت و خوشدلی شدند و عالمیان بقدم در مید یکدیگر
 را تهذیب گفتند

• امولفه • نظم •

و شیخ عبد القوی بخطاب اعتماد خانی و اشرف خان که در سلک
 کومکیان دکن انتظام داشت بمذاکرت امیر پندر خویش بخطاب
 بر خوردار خانی و سید حامد ولد مرتضی خان و سید خان قلعه
 دار ظفر آباد هر یک بخطاب خانی و میر باقی ولد میر محمود
 اصفهانی بخطاب باقی خانی و علی بیگ ولد مرشد قلیخان
 مرحوم بخطاب اهتمام خانی نامور گشتند و قاسم آقای رومی
 که چنانچه سابقا گزارش یافت حسین پاشای حاکم بصره او را
 بجهت اظهار مراتب عبودیت و هواخواهی و استغاضه انوار
 توجهات شاهنشاهی بخطاب خلافت نورستاده بود و شرف تقبیل
 شد. - پیررتبه دریافته پنج سراپ عربی نژاد که پاشای مذکور
 بر سر پیشکش ارسال داشته بود بظفر همایون رسانید و از جانب
 خود نیز چند سراپ عربی و یک غلام گرجی پیش کش نموده
 بقبول آن مرتقاخر بر افراخت و بعنایت خلعت و انعام پنج هزار
 روبیه مشمول عاطفت خسروانه گردید و محمود دلزاق بقوچدارائی
 یکی از محال صوبه دکن معین گشته بعنایت خلعت و اسب
 عراقی و باضامه هشت صد سوار بمنصب هزارائی هزار حواری
 گشت و میر عزیز بدخشی بداروغگی عدالت حضور پر نور از تغییر
 خواجه صادق و عنایت خلعت سربلند گردید و عساکری که از
 دیوانگی تن کشیده معزول شده بود بخدمت دیوانی و لعل چاند
 ولد رومی بهارامل بدیوانی خالصه شریقه شرف امتیاز بر رسید و چون
 خواجه موسی ولد طیب خواجه عریضه مبنی بر اظهار مراسم دعا
 گوی دولت قاهره از ولایت توزان بهارگاه اقبال که کعبه آمل ساکنان

پیوند را بمراحم و مواهب خسروانه مورد نوازش ساختند ازان جمله
 نهال برومند گلشن ابهت و جلال بادشاه زاده ارجمند فرخنده نال
 محمد معظم را بمرحمت خلعت خاص و سر پدج مرمع و یکعقد
 مروارید و انعام یک لک روپیه و نوگل حدیقه ابهت و اقبال بادشاه
 زاده والا قدر خجسته خصال محمد اعظم را بمطای خلعت خاص
 و یکعقد مروارید عز اختصاص بخشیدند و از آنجا که درین دولت
 پایدار و سلطنت گیتی مدار جز بادشاه زادهای نامدار کمکار را
 افزایش مراتب منصب زیاده بر هفت هزار و هفت هزار سوار
 معمول نیست و هرگاه عاطفت بادشاهانه بیک از بندهای عمده
 که باین پایه عالی رسیده باشد اقتضای ظهور مرحمتی کند او را
 بانعام برخی از محال زیاده بر تیول تنخواه منصب کامیاب عنایت
 میسازند شهنشاه بنده پرور مکرمت گستر بواجه جیسنگه که از
 عمدهای بارگاه ملاطین پناه است و باین منصب والا پایه عزت بارج
 ترقی افراخته بآنکه سابق بانعام محالی که یک کرور دام جمع آنست
 سر بلند گشته بود سوازی یک کرور دام دیگر تیول یر سبیل انعام
 مرحمت نموده او را بدین الاقوان سرفراز فرمودند و بآن زبده راجهای
 عقیدت شعار و دیگر نوینیان رفیع قدر و امرای نامدار خلایع فاخره
 عطا کردند و طاهر خان یکاراس اسپ عراقی و کنور رامسنگه بمرحمت
 یک زنجیر نیل مباهی گشت و با خاص خان خویشگی علم و همیاندنی
 سنگه و پرتوی سنگه زمیندار سری نگر سر پدج مرمع مرحمت شد
 و یقطب الدین خان فوجدار سورتیه اسپ با ساز مطا عنایت
 نموده فرستادند و اعتماد خان بمناسبت نام الخطاب اشرف خانی

از امرای عظام و عمد‌های بارگاه بهر احترام هر یک در خور حال
پیشکشی شائسته گذرانیدن •

دلازمت بوداق بیک ایلچی و رسانیدن

نامه و گذرانیدن سوغات والی ایران

چون مفیر مذکور که حقیقت آمدنش سبق گذارش یافته
بظاهر دارالخلافه رسیده بود سیوم عید در اثنای این جشن سعید
حکم معلی صادر شد که اسد خان و حیفخان و ملتفت خان صدر
توزک پذیر شده اورا از بیرون شهر بملازمت کرامت بهر آوردند و آنها
بموجب حکم لازم التمثال اورا به بارگاه جاء و جلال رساندند و در ایوان
فلک نشان خاص و عام که حضرت شاهنشاهی آنجا سر بر آرای
عظمت و کمرانی بودند شرف اندوز تقبیل آستان سلطنت گشته
بطرز و قانونی که معمولی این دولت روز افزونست سعادت
ملازمت اشرف دریانت و بعد از ادای آداب گورنش و تسلیم نامه
والی ایران را گذرانید و عاطفت بادشاهانه دران مجلس مقدس
اورا بعطای خلعت فاخره و جینّه و خنجر مرصع نوازش نمود و از کچه
جشن با پباله و خوانچه طلا و پان با پاندان و خوان طلا مرحمت
شد و پس از انقضای این فرخنده مجلس با اشاره والا اورا بخانه رستم
خان مرحوم که سر منزلت عالی دلفشین برگزیده دریای چون و از
مرکز خاصه شریفه فرش و دیگر لوازم آن سامان یافته بود فرود آوردند
و میر عزیز بدخشی که از بدهای منجیده بود بمهمانداری او معین
گردید گیتی خدو مکرمتا هر روز دیگر نیز او را به باشکوه حضور

شش جهت گیتی است فرستاده بود چهار هزار روپیه در وجه انعام
او مصحوب حاصل عریضه مرسل گشت و بمباری از امرای
و منصبداران بانماغه مناصب و دیگر عطایا و مواهب از خلعت
واحپ و فیل و جینه و شمشیر و خنجر کامیاب عاطفت بادشاه
مرحمت شعار فیض پرور گردیدند و حید محمد متولی مرزا
فائز الانوار خواجه ابرار و احمد احرار قدوة الفقراء الواعیلین خواجه
معین الدین قدس سره بمنابت خلعت و ماده فیل و انعام یک هزار
روپیه و حید حسین مدنی بانعام دو هزار روپیه و حاجی قلم
خوش نویس و شیخ قطب و شیخ عبد الله و ملا فروغی شاعر هر یک
بانعام یک هزار روپیه نوازش یافتند و بصالح بهادر گرز بردار و پنج
کس دیگر از گرز برداران جینه مرصعه و بجمعی کثیر از بندها و
خدمت گذاران آستان سلطنت مصبر خلعت مرحمت شد
و پانزده هزار روپیه بچندی از ارباب فضل و هنر و پنج هزار
روپیه بنغمه پردازان و سرود سرایان آن بزم مسعود عطا گشت و
درین روز عالم امروز از جانب نخله کریمه ریاض ارجمندی دوحه
شریفه حدائق سر بلندی ملکه تقدس نقاب خورشید احتجاب بیکم
صاحب برخی از نوادر جواهر و مرصع آلات که از مستقر الخلافة
اقبر اباد بوسم تهنیت این جشن دولت پیرا بخدمت والا ارسال داشته
بودند بظفر اکسیر اثر رسیده پرتو قبول پذیرفت و راجه جیسنگه
نوزده سراسپ با ساز طرا و بعضی از نفائس جواهر و مرصع
آلات بحمل عرض رسانید و محمد آمین خان میر بخشی و وزیر خان
و امالتخان و بهادر خان و مرتضی خان و تفریح خان و چندی دیگر

شصت هزار روبیه و عطای مائه نیل باحوضه فقره و جل زریفت
 میبایستی ساخت و محمد حسین تحویلدار را بانعام پنج هزار روبیه
 و نظرقلی میر اخور و میرزین العابدین هریک را بانعام سه هزار
 روبیه و احمد بیگ خودش ایلچی را بانعام دو هزار روبیه و مرزازی
 به شید پنجم ذی قعدة مطابق سیزدهم تیرماه که جشن عید گلابی
 بود بادشاه زاد های او جمعی کاهکار و امرای نامدار برسم معهود
 مراحمه های صرمع و میثاکر گذرانیده مسرت پیرای طبع مبارک
 شاهنشاه روزگار گردیدند درین ایام فاضل خان که طفلی ازو در گذشته
 بود بعطای خلعت خاص کموت مرحمت پوشید و راجه رای سنگه
 میسودیه از وطن رحیده جبه سالی آستان خلافت گردید و قباد خان
 که از صوبه دارق تهنه معزول گشته بود بانراک شرف بساط بوس
 فایز شد و چون ابو سعید نیز اعتماد الدوله رحلت کرده بود خانزاد
 خان و صلاح الدین پسران او در آنخان همشیره زاده اش را عاطفت
 پادشاهانه بعطای خلعت از لباس کدورت برآورد و بمعرض اشرف
 رسید که جمال ولد دلیر خان که بنیابت پدر بفوجداری بیسواره بود
 باجل طبعی روزگار حیاتش سپری شد *

جشن وزن مبارک قمری سال چهل و پنجم

درین هنگام میمنت فرجام موسم وزن قمری مهر شهر سلطنت
 و سروری در رسیده آئین جهان پیمانی و عشرت آرائی تازه شد و روز
 مبارک یکشنبه نوزدهم ذی قعدة مطابق بیست و هفتم ماه تیر
 آنجشن فرخنده صورت انعقاد یافته پس از انقضای یازده گهزی از

قدیمی سرور طلب فرموده سعادت اندوز کورنش ساختند و بمطای
یکقبضه شمشیر با ساز مرصع نواختند و چندی از همراهانش را مثل
نظر قلی میر آخور اسپان سوغات و محمد حسین تحویلدار امتعه
و تقسوقات و احمد بیگ خویش الیچی مذکور و میرزین العابدین
صلی اوزا بمرحمت خلعت کسوت مبالغات بخشیدند و شب هنگام در
انجمن خاص تسلیخانه سرور آزای اقبال گشته چراغان گشتیها که
باهتمام و کلاهی پادشاهزادهای عالی نژاد والا مقام و نویسندگان رفیع
قدر و امرای عظام بدستور معهود دیگر جشنها در کمال خوبی و نظر
فریبی سامان یافته بود مسرت امروز طبع مقدس گردید و بوداق
بیگ و همراهانش تماشای آن هنگامه دل پذیر نمودند و هفتم
شوال دگر باره سفیر مزبور را ببارگاه فلک پیشگاه طلب فرموده
کامیاب کورنش گردانیدند درین روز خجسته سوغات والی ایران از
نظر کیما اثر بادشاه دین پرور گذشت ازان جمله شصت و شش سر
اسب عراقی برق تک باد رفتار و یک دانه سرواید غلطان آبدار بوزن
سی و هفت قیراط بود الحق نطقه این قمم گوهری از صلب ابر
نیمسان در صدف اسکان کم قرار میگردد و در دانه باین گون و لون
بطریق قدرت از بحر منع بساحل ظهور می افتد آن در یدیم را
جوهر شادمان پاینده سرور اعلی بشصت هزار روپیه قیمت نمودند و
مجموع آن ارمغان بوقوف ارباب خیرت یچهار لک و بیست و دو
هزار روپیه بقیمت رسید و بوداق بیگ خود نیز از اسپان عراقی و
شتران بختی و دیگر نقائس ایران پیشمشی شایسته بنظر همایون
درآورد و بقبول آن سرورندگی اندوخت و عاطفت پادشاهانه او را بانعام

و دتاجی دکنی از اصل و اضافه بمنصب سه هزاری دو هزار
سوار سر بلندی یافت و راجه راج روپ بمحارست سرحد غزنین
از تغییر سید شهابت خان معین گشته بعنایت خلعت و اسب
مباهی شد و از منصبش که سه هزار سوار بود پانصد سوار
دو اسبه سه اسبه مقرر گردید برلیغ گیتی مطاع بعزنگان پیوست
که سید شهابت خان بعد از رحیدن راجه مذکور بدارالملک کابل
آمده در سلک کومکیان آن صوبه منتظم باشد و سید عزت خان
بفوجداری سرکار بهکر از تغییر خنجر خان منصوب شده بمرحمت
خلعت و باضافه پانصد سوار دو هزاری هزار سوار سرفراز گشت
و عسکر خان فوجدار بنارس از اصل و اضافه بمنصب دو هزاری
ششصد سوار و رعد انداز خان از تغییر عاقل خان بفوجداری میان
دواب و عنایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی
هزار سوار و فوجدار خان بفوجداری نواحی دار الخلافه شاهجهان آباد
و عطای خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار و
پانصد سوار و الف خان از اصل و اضافه بمنصب هزاری هشت صد سوار
سرفرازی اندوختند و شهباز افغان بفوجداری کوهستان جمون از تغییر
میر خان تعیین یافته از اصل و اضافه هزاری هزار سوار و بعنایت خلعت
مورد توازش گردید و ناظر خان خواجه سرا بخدمت داروغگی زرگر خانه
و از اصل و اضافه بمنصب هزاری دو صد سوار مباهی شد و عالم
خان سردار قبیلۀ نوخانی و تملاجی زمیندار کچھ و پرتھی سنگه
زمیندار سرب نگر و راجه دیبئی سنگه بنبیلۀ و اعتبار خان قلعه دار
اکبر آباد بعنایت ارسال خلعت سرمایه مبالغات اندوختند و سیدی

روز مذکور در ایوان کیوان نشان غسل خانه که بترتیب اسباب تجمل و احتشام آراستگی یافته بود وزن معهود بآئین معهود بعمل آمد و سال چهل و چهارم قمری از عمر سعادت قرین خدیو کشور دولت و دین و بفرخی و فیروزی و نیک اختری و بهروزی پانجم رسیده سال چهل و پنجم به مبارکی آغاز شد بادشاهزادهای کامکار والا تبار و نوینان رفیع مقدار رسم نثار بتقدیم رسانیده تسلیعات تهنیت بجا آوردند حضرت شاهنشاهی بعد فراغ از مراسم وزن مبارک اورنگ جهانبائی و سریر کمرانی بعز جلوس همایون والا پایه گردانیده بکام بخشی خلایق برداشتند درین روز نرخلده مهابت خان صوبه دار کابل بعنایت ارسال خلعت خاص قامت امتیاز ابراخت و اصالت خان بمرحمت اسب مباحی گشته بمراد آباد مرخص شد و خان زمان صوبه دار ظفر آباد باضافه پانصد سوار بمنصب چهار هزار و دو هزار و پانصد سوار بلند رنگی یافت و بوداق بیگ ایلچی پانعام پنجاه هزار روبه و مرحمت کمر موضع و خلعت بارانی و پاندان با خوانچه طلا و یک قبضه - پر با ساز مرصع و یک قبضه بندوق خاصه مورد عنایات کوناگون گردید و بمحمد حسین تحویلدار سه هزار روبه و بذکر قلی میر اخور و حکیم یوسف از همراهان بوداق بیگ هر کدام دو هزار روبه و بچند کس از قورچیان و همراهان ایلچی مذکور - یزده هزار روبه عطا شد و اصالتخان قوجدار مراد آباد بمرحمت اسب باساز طلا مباحی گشته بمحال قوحداری خود مرخص شد و خان زمان صوبه دار ظفر آباد باضافه پانصد سوار بمنصب چهار هزار و دو هزار و پانصد سوار بلند رنگی یافت

سوم ذی الحجه بوداق بيگ شفيروالي ايران پانزدهم به عدد اشرفي
 كلان كه وزن مچمربع هفت صد توله بود و سه عدد زوپيه هريك يوزن
 پانصد توله نوازش يافت و درين هنگام پيشكش امير الامرا صوبه دار
 دكن از نوادر و جواهر و ديگر تحف و رغائب و پيشكش قبان خان
 صوبه دار معزول تهته مشتمل بر مرصع آلات و نفايس امتعه تهته
 و يك زنجير نيل و پيشكش شمس الدين خان خويشكي يك زنجير
 ساده نيل و پيشكش منگليخان بنظر قدسي انوار در آمد و راجه
 جيسنگه دو اسب عراقی برسم پيشكش گذرايد و چون بمسامع
 همايون رسيد كه مير ابراهيم واد مير نعمان كه چنانچه گزارش يافته
 جهت رسانيدن مبلغ شش لك و شصت هزار روپيه كه شهناش
 جهان نذر حرمين شريفين زاد هما الله قدر و تعظيما كرده بود بان
 اماكن قدس مرخص شده بود و دران حدود باقتضاي اجل موعود
 رخت همتی ازين سراي فانی بر بسته عاطفت پادشاهانه اسلام
 خان را كه خسر او بود پاهمت خان خلف خان مذکور بعطای
 خلعت نواخت و كنور رايستگه كه كوچ او فوت شده بود و راجه
 رايستگه كه يكي از اقاريش در گذشته بود هر يك خلعت كسوت
 نوازش پوشيد و انتخار خان و ملتقت خان و بهاء الدين پسران
 اصالت خان مرحوم كه والده آنها رحلت نموده بود بعطای خلعت
 از لباس كدورت بر آمدند و مسكر خان نوچدار بنارس كه پسرش
 فوت شده بود بعنايت ارسال خلعت مورد التفات گرديد و از وقائع
 صوبه كابل بموقف عرض رسيده كه نيكنام خان افغان باجل طبعي
 در گذشت دهم ذی حجه كه عيد نرخته اضحي بود دگر بار بارگاه

ابراهیم از ابتاع سیوای مشهور که برهبری طالع از آنحضرت کیش
 جدائی گزیده بعزم بندگی در گاه خلایق پناه نود امیر الامرا آمده
 بود بموجب التماس آن عمده نوینان بمنصب هزاری پانصد سوار
 کامیاب شد و چون سیدی جوهر که از عمدهای علی عادل خان بود ازو
 منحرف گشته بدلالات سعادت نقش ارادت این آستان اقبال بر
 لوح ضمیر مرتسم شاخه بود و سیدی بلال وکیل خود را بجناب
 خلعت و جهاداری فرستاده میخواست که روی نیاز بدر دولت
 ابد طراز آرد عاطفت بادشاهانه اورا بارسال خلعت فاخره با فرمان
 مرحمت عنوان مصحوب سیدی بلال وکیلش هزارزاری بخشید
 و وکیل مذکور بعطای خلعت واسپ و انعام دو هزار روپیه مبا هی
 گردید و جواهرخان خواجه سرا بمرحمت ماده فیل و محمد آمین
 شیرازی و حکیم محمد مهدی آزدستانی و سید محمد صالح
 گجراتی هر یک بعنایت خلعت و قلم اقامی کس حسین پاشای
 حاتم بصری بانعام پنج هزار روپیه و میر شرف الدین صفهانی
 از سادات گلستانه بانعام دو صد اشرفی و حاجی حسین عرب
 بمکرمات خلعت و انعام دو هزار روپیه و سید عبد الرؤف مدنی
 بانعام دو هزار روپیه و شاه قلی و لد شهسوار بیگ که از دکن آمده
 بود بعنایت شمشیر با ساز طه و انعام یک هزار روپیه و پسر امخان
 کلوفت و چندین دیگر هر کدام بانعام یک هزار روپیه فیض اندوز
 عاطفت خسروانه گردیدند و بچندی از شرف اندوزان بساط خدمت
 از خزانه احسان و مکرمات بیست هزار روپیه انعام شد و سه هزار
 روپیه بزمرد نغمه حنجان و مرود سرایان آن بزم مسعود انعام شد

و قائده دانی و بر وفق سنت املاف خویش عمل نموده بجهت تقدیم
 مراسم مبارکباد جلوس همایون بر لورنگ خلافت و جهانبانی خواجه
 احمد پسر خواجه خوانند محمود را که از کبار خواجهای مادی النهر بود
 باتهنیت نامه خلعت آئین بخدمت اشرف فرستاده غیر مذکور یازدهم
 ذی قعدة بخطه کابل رسیده است از پیشگاه سلطنت مصاحب بیگ
 بجهت مهمانداری و آوردن خواجه مسطور تعیین یافته مرخص
 گردید و بطراز کسوت حشمت و نامداری زینت مستد ایهت و بختیاری
 بادشاه زاده والا قدر محمد معظم و راجه جیسنگه و محمد امین
 خان و مرتضی و دیگر امرای عظام بمناسبت موسم برشکال خلعت
 پارانی عطا شد و چون نوکل حدیقه دولت تازه نهال گلشن سلطنت
 بادشاهزاده والا گهر محمد اعظم را تربیت بادشاهانه نوازش بندوق
 اندازی که تحصیل ملکه آن ناگزیر نشاء سروری و سر امرازی است
 ماسور ساخته بودند هوشدار خان که آن شیوه را خوب ورزیده بخدمت
 تعلیم آن والا تبار تارک افتخار انراخته خلعت یافت و بادشاهزاده
 سعادت پیوند بمرحمت بندوق خاصه مورد عاطفت گردیدند و سردار
 خان که در سلک کومکیان صوبه گجرات انتظام داشت بموجب
 طلب ازان صوب رسیده ناصیه سای آندان معلی گردید و یک
 زنجیر فیل و چند قلاده یوز که فرد کامل آن در گجرات پیدا میشود با
 دیگر نفائس اشیا برسم پیشکش گذرانید و بفوجداری و جاگیر داری
 سرکار بهرایج معین گشته بمنایت خلعت و باضانه هزار سوار
 بمنصب دو هزار و پانصد سوار هر بلندی یافت
 و ظفر خان که در سلک دعاگویان دولت قاهره بود رخصت سکونت

سلطنت و جهان‌بانی بآذین نشاط و شادمانی زینت یافته برای
شادمانی اقبال سامعه پیرای همکشان گردید و عمدتاً ای آستان دولت
و سائر بندهای عتبه خلافت دربار جهان مدار حاضر آمده چون خورشید
جمال عالم آرای گیتی خدیو عالمگیر از ارج عظمت و جلال طالع شد
مراسم عبودیت و تسلیمات تهنیت بجا آوردند حضرت شاهنشاهی
بشیمه کریمه خویش عزم مصلی کرده بآئین معبود توجه فرمودند و نماز
عید را آنجا بجماعت گزارده قرین سعادت معاودت نمودند و پس از
ادای سنت قربان در ایوان سپهر نشان خاص و عام بر اورنگ فلک
پایه مرصع نگار جلوس فرموده کم بخش خلایق گردیدند و درین روز
خجسته بوداق بیگ افلجی والی ایران را رخصت انصراف ارزانی
داشته بانعام یک لک روپیه و عذایت بخلعت فاخره و خنجر میفاکر
با علاقه مرورید و احب با زین و لجام طلا و نعل با زین طلا و ساز
نقره و جل زر بفت و یگزنجیر نعل درپائی که شکل و صورتش خالی
از طرفگی و غرابتی نیست و یک منزل پالکی با ساز و لوازم آن
مطرح انوار نوازش ساختند و مقرر فرمودند که جواب نامه متعاقب
او مصحوب یکی از بندهای عمده که بسمت فهمیدگی و سلجیدگی
موسوم باشد با شایسته ارمغانی از نغایس و نوادر هندوستان فیض
مکان بفرستند و بایلچی مذکور از اول تا آخر پنج لک روپیه
و بهمهرا هانش سی و پنج هزار روپیه عطا شد و حکم جهان مطاع
بصدور پیوست که خواجه صادق بدخشانی او را بدرقه نموده بمیلان
رساند و چون درین ایام از وقائع دارالملک کابل بمسامع حقائق
مجامع رسید که عبد العزیز خان والی بخارا بمقتضای طرز شناسی

خوبش را پرده عفو و بخشش پوشانید و چون جنود کیهانستان در
 فواحی مستقر الخدفة اکبر آباد بردارای بیدشکوه ظفر یافته بدعانب آن
 بدعانب متوجه پنجاب گشت و صاحب آن بوم و بر از وجود فتنه
 آمدن او پنداشته شد هنگام مراجعت رایات عالیات بدار الخلافة آن
 مردود بموجب فرمان همایون در سلک گومکدان خلایل الله خان
 منسلک گردید در دار السلطنة لاهور ماند و در وقتی که موکب اقبال
 از مرکز خلافت بدنع تنقذ ناشجاع متوجه اله آباد گردید آنضالات
 کیش را عرق بدرگی حرکت نموده و جوهر فرومایگی از ذات
 خصاست فهاد سربر زده از دار السلطنة لاهور بآئین ممالیک گزیر
 پیشه فرار نمود و مالو رفته بشیمه ذمیمه و عادت قدیمه خویش همان
 طریقه رهنرزی و قطع طریق پیش گرفت و چون دران هنگام از طرف
 اله آباد ناشجاع فتنه جولولوی فساد افراشته گرد مخالفت و عدوان
 انگیزه بود چنانچه سبق ذکر یافته دران برورش نیروزی اثر راجه
 جسونت سنگه در عین معرکه و غا و موقوف هلیا از لشکر ظفر پیرا روگردان
 شده منتهج عساکر پیمود و از سمت کجرات دارا بیدشکوه باطل ستیز دگر
 باره حیا و لشکری فراهم آورده بهوس مقابله و آویزش با موکب ظفر
 لوا روانه اجمیر گشته بود آنضال اندیش بد مال به پشت گرمی
 سئوخ آشور و اختلال انتهاز فرصت نموده ممالک و شوارع ولایت
 مالو بر مترددین میثورانید و جسارت و خیرگی از حد گذرانیده
 بود حضرت شاهنشاهی دران ایام عجالته سو بهگون بدیدله را که هم
 از قوم اوست با چندی دیگر از راجپوتان بتادیت و تقبیه انوردود
 تعین نمودند و بعد از آنکه مهم ناشجاع و دارا بیدشکوه و راجه جسونت

در دار السلطنة الهور یافته بعطای خلعت مباحی شد و عاقل
 خان که از فوجداری میان دواب معزول گشته بود چون بحسب
 بعضی عوارض جسمانی در پیشگاه خلافت و جهانبانی استعدا نمود
 که گوشه انزوا گزیده بدعای دوام دولت روز افزون قیام نماید بسا لایحه
 نه هزار روپیه موظف گشته بدار السلطنة الهور رخصت یافت و از
 نوشته قانع نگاران ممالک شرقی بموقف عرض رسید که ذو القدر
 خان حارس قلعه رهتاس باجل طبیعی رخت اقامت از حصار
 هستی بیرون کشید و هزبر خان بحراست حصن مذکور تعیین
 یافته بعذایت خلعت و از اصل اضافه بمنصب هزار و پانصدی
 شش صد حوار سر بلند گردید از موافق دولت پیرا جوهر نمای تیغ
 اقبال حضرت شاهنشاهیست بسر افشانی چنبت بدگر که
 سرگروه مفسدان خود سر بود آن بغي اندیش فتنه پرور از قوم
 ضلالت کیش بندیده است و از دیرباز در ولایت و سیع مالوه
 باستظهار بدشاهی انبوه و سرزمینهای ناهموار آن حدود قزاقی
 و رهنی جسارت ورزید بپیرایه بغي و طغیان و مسلک نامستقیم
 خلاف و عصیان می پیمود و بآئین دزد پیشگاه زندگانی می نمود
 در ایام سلطنت اعلیحضرت مکرر افواج قاهره بادشاهی بدفع و استیصال
 آن بدسگال معین گشت لیکن قلع ریشه فساد و قطع ماده افساد از
 چنانچه بایست صورت نه بست در هنگام توجه عساکر گیتی کشا از
 دکن بدستگیری عجز و استکالت وتوبه و دامت در حدود مالوه بموکب
 جلال پیوسته دولت زمین بوس دریافت و بسلوک جان عبودیت
 و درات خواهی و اختیار خدمتگزاری و همراهی ذلت و جرایم

عیل و مریض بود مداوای او را از دم شمشیر تدبیر جستند و بحکم ضرورت سر پرشش از تن فتنه پرور جدا کرده نهانی از مردم واجه حجاب سنگه بدربار جهانمدار فرستادند و بانها جواب دادند که ما او را از هم گذرانیده بسزای کردار رسانیدیم و چهاردهم ربیع الاول سر آن مدبر خیره هر بجناب سلطنت رسیده برخاک ادبار و نگونساری پای فرمود مذلت و خواری گردید و ظهور آثار نیرنگی اقبال دشمن شکار خدایو جهان بنزازگی ثمره منشان خلاف ائین را سرمایه عبرت شده دولت خواهان بیدار بخت آگاه دل را بصیرت بخشید *

جشن وزن شمسی و آغاز سال چهل و چهارم

درین هنگام میمنت انوار موسم وزن شمسی خدیو روزگار بصد خرمنی فصل بهار در رسیده گلهای نشاط بر تارک جهانیان افشاند و دگر باره بارگاه دولت و پیشگاه عظمت به آدین خسروانی زیب و زینت پذیرفته رسم عیش و آئین شادمانی تازه شد و چهارشنبه سلخ ربیع الاول مطابق دوازدهم آذر ماه از انقضای هفت گهزی از روز مذکور در ایوان شهر نشان غسل خانه آسپشن خجسته انعقاد یافته از فیض سلجیدن بادشاه فاک دستگاه گفتین ترازو جرم خورشید و ماه را بسنگ کم برگرفت و سال چهل و سوم شمسی از عمر سعادت قرین گیتی خدیو با داد و دین بهزاران نصرت و فیروزی و میمنت و بهروزی بالجام رسیده حال چهل و چهارم آغاز شد حضرت شاهنشاهی بعد فراخ از مراسم وزن بایوان چهل ستون خاص و عام که گران مایه تخت فیروزی بخت سرمع نگار در آنجا نصب کرده بودند سر بر آرای

سنگه بمیامن اقبال فرخنده فال بر وفق خواهش اولیای دولت
 بدینوال یقطع و فصل انجامید و غبار آن فتنها که بیکبار برخاسته بود
 بآب تیغ عالمگیر شهنشاه سکندر نظیر در اندک فرصتی فرو نشست
 و زیات جاه و جلال پرتو درود بدار الخلاقه انگند راجه دیبی سنگه
 بقدیله باستیصال آن مشهور مامور گشته یرایغ گیتی مطاع بقام
 جمیع جاگیر داران و کومکیان صوبه ماله عز نفاذ یافت که باتفاق
 راجه مذکور در دفع و استهلاك او ساعی بوده ریشه فساد آنضالات
 نهاد ازان سرزمین بر اندازند و ساحات آن برو يوم از خار افساد او
 بپردازند و این گروه بموجب فرمان همایون کمر همت بکفایت مهم
 آن مخدول بسته شب و روز در کمین فرصت بودند و آن نابکار از
 بیم صولت افواج نصرت شعار دران مدت بکجا قرار نکرده روزه
 صفت هر روز گوشه می خزید و هر شب مسکن و مقامی تازه میگزید
 تا آنکه درین سال فبروزی مآل بمردم راجه سجان سنگه بندیده که
 خود در سلك کومکیان عساکر بنگاله انتظام داشت و برخی از اتباع
 و تابینانش در وطن او بودند خبر رسید که آن صید بخت تبه کار
 بقوم دهندیره پناه یرده میان آن گروه در آمده اامت باستماع
 این خبر بولایت دهندیره شتافته به تجسس حال او پرداختند و چون
 آگاهی یافتند که آن عصیان منش در موضع سهره که موطن راجه
 اندرمن دهندیره اامت بحماییت مردم او مخفی گشته است
 بآنجا رفته طلب او نمودند جمعی ازان قوم کوته اندیش که
 بمناسبت ملت و کیش او را جا داده بودند از قهر و عتاب پادشاه
 مالک رقاب خائف و هراسان شده در حالتی که آن کافر اجل گرفته

شد بود و بعد انداز خان برسانیدن آن مامور گشته بعفایت خلعت
 و علم و یک زنجیر فیل نوازش یافت و از جمعی که با خان مذکور
 بدکن تعیین یافته بودند رکفاته عقه را تهور بعفایت خلعت و از
 اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار و قادر دانه
 افشاری و جهانباز خان هریک بمهرمت خلعت و از اصل و اضافه
 بمنصب هزار و پانصد سوار و زاهد خان و سید علی اکبر باره
 و چند و دیگر بعفایت اسب و ترکناز خان و سید زین العابدین
 بخاری و جمعی دیگر بمهرمت خلعت و برخی بدطای شمشیر
 بهر اندوز عزت گشتند و سوبهگون بدیله از اصل و اضافه بمنصب
 دو هزار و هزار و دو صد حوار و مهرمت خلعت و شمشیر هراتراز
 گشته در ملک کومکیان صوبه دار الملک کابل منتظم شد و سرادق
 کهک از کومکیان صوبه مذکور باغانه چهار صد حوار بمنصب هزار
 و پانصدی هزار و چهار صد سوار و از اصل و اضافه التفات خان
 بمنصب هزار و پانصدی دو صد حوار و امام اوردی که در ملک
 کومکیان دکن منتظم است بمنصب هزار و هزار حوار و حامد خان
 بمنصب هزار و چهار صد سوار و افتخار ولد ناخر خان بمنصب هزار و
 سه صد حوار و محمد عابد ولد زاهد خان مرحوم بمنصب هزار و
 دو صد و پنجاه حوار و حکیم صالح شیرازی بمنصب هزار و صد حوار
 مشمول انظار عفایت گردیدند و منافسنگه ولد راجه و درهنگه را تهور
 بعفایت سر پیچ مرصع تارک مباحات امراخانه بوطن رخصت یافت
 و روح الله بدیوانی دار الملک کابل از تغیر یعقوب خان منصوب
 شده بعفایت خلعت و خطاب بشارت خانی سرمایه کمرانی اندر خدمت

دولت و کسرافتی شدند درین نزم فرخنده قرة العین عظمت و بختیاری
 قرة الظهر شوکت و فامداری بادشاهزاده فرخ خصال محمد معظم
 بانعام دولت و پویه نوازش یافتند و امیرالصراعی صوبه دار دکن
 و خان خانان سپهدار بنگاله و مهاراجه جسونت سنگه ناظم مهام
 احمد آباد و جعفر خان صوبه دار مالوه و مهابت خان صوبه دار
 کابل بعنایت ارحال خلایع فاجرة قامت مفارقت انراختند و بعد
 الرحمن بن نذر محمد خان بانعام ده هزار روپیه مورد مرحمت شد
 و عابد خان که از نژاد کبار خواجهای ماوری النهر است بتفویض
 خدمت جلیل القدر صدارت کل از تغییر شیخ میرک که اورا
 کبر من دریافته بود و الپایه گردانید و احلام خان بصوبه داری کشمیر
 دلهنیر از تغییر ابراهیم خان معین گشته بمرحمت خلعت و اسب
 با ساز طلا مربلند شد و همت خان بصرش بعنایت اسب
 مباحی گشته برفاقت پدر مرخص گردید و چون صف شهنشاهان
 میر آتش بنایر تقصیری مورد مذاب بادشاهانه گشته از منصب
 و خدمت معزول شده بود ندایلیخان بخدمت داروغگی توپخانه
 خلعت مرمرازی پوشید و قید خان باصفه پانصد سوار بمنصب
 ده هزاری دو هزار و پانصد سوار چیره اعتبار فروخت و اکرام خان
 بقوجداری فتحپور و خانوه معین گشته از اصل و اضافه بمنصب
 دو هزاری دو هزار سوار مورد مرحمت گردید و حسن علی خان
 نوسن بدگی بعنایت خلعت کسوت مباحات یافته جهت بسر
 کردن جانوران بشکار گاههای نواحی دارالخلافه مرخص شد و
 چون نوجی تازه از مبارزان جنود اقبال برآم کومک بدکن معین

و دیگر امرای نامدار و عمده‌های آستان سپهر مدار پیشکشها درخور
حال گذرانیدند و اشاره‌ای صادر شد که تا پنج روز این جشن فرخنده
هنگامه آزادی عشرت و خرمی و انجمن افروز مسرت و شادکامی باشد

ادراک سعادت ملازمت خواجه احمد

سفیر عبد العزیز خان والی بخارا و

گذرانیدن نامه در ایام این جشن طرب پیرا

چون آن خان والا دردمان چنانچه سابقا گزارش یافت
نسبت خوانین اسلاف و طریقه ابا و اجداد که همواره با سریر
آزایان این دولت خدا داد رعایت مراتب یکجہتی و داد و سلوک
سلک صداقت و اتحاد نموده باقتضای صلاح اندیشی طالب ایستاد
و التیام و یادی فتح الہاب ارسال نامه و ابلاغ پیام بوده اند برای
ادای مبارک باد جلوس این فرزند لوی عظمت و کشور ستانی
بر اورنگ خلافت و جهان بینی خواجه احمد نام یکی از نزدیکان
خود را با تہنیت نامه مبنی بر مراتب الفت و استیلا و محتوی
بر قواعد آداب دانی و پایہ شناسی و ارمغانی از نغائس و مرغوبات
توران برسم سفارت باستان فلک نشان فرستاده ایلچی مذکور درین
ہنگام بظاہر دار الخلافہ رسیدہ بود چہارم ربیع الثانی در اثنای این
بزم کسراتی و جشن خسروانی حکم معلی صادر شد کہ بمسعدت
تلذیم مدد جلال فایز گردد و بموجب فرمان ہمایون صیفخان و
وقباد خان پذیرہ شدہ او را بیمارگاہ اقبال رسانیدند و در محفل فلک
شکوہ خاص و عام بومبیلہ بخشیان عظام شرف احتلام مدد سپهر

و سید جمفر خان ولد سید جلال بخاری و سید محمد خلف او که در موطن مالوف خود کجرات بودند بعنایت ارسال خلعت سرمایه افتخار اندوختند و کمال نظر داروغه آبدارخانه بخطاب خدمت طلب خانی پایه عزت یافت و انور خان خواجه سرا که التماس رخصت زیارت حرمین شریفین زادهما الله شرفا و قدرا نموده بود بعنایت و انعام دو هزار روپیه سر امر از گشته بادراک آن سعادت مازون شد و قاسم اقامی کس حسین پاشای حاکم بصره بانعام دوازده هزار روپیه و عطای خلعت کامیاب گشته رخصت انصرام یافت و بهمراهان او یک هزار روپیه عنایت شد و مصحوب از يك قبضه شمشیر مرصع گران بها برای پاشای مذکور مرسل گردید و مغول خان که از زمرد گوشه نشینان بود بانعام پنج هزار روپیه بهره اندوز مرحمت گشت و بسیاری از امرا و منصب داران بمکرمات خلعت و اسپ و شمشیر و دیگر عطایای خسروانی مباحی گردیدند و هفت هزار روپیه بزمرد نغمه سنجان و سرودن سرایان آن بزم مسعود عطا شد و جمعی کثیر از بندهای آستان خلعت و ملازمان رکب دولت بعنایت خلعت و برخی بمکرمات اسپ مباحی گشتند و درین روز جهان افروز از جانب خان خانان چه مالار يك قطعه الماس ابدار که هفتاد و پنج هزار روپیه قیمت آن بود بنظر مهر انوار در آمده پسند طبع همایون اندک و پیشکش مهاراجه جسونت سنگه صوبه دار کجرات از نوادر جواهر و مرصع آلات به پیشگاه حضور رسیده پایه قبول یافت و دانشمند خان المامی که پنجاه هزار روپیه قیمت داشت بمحل عرض رسانید

جشن کدخدائی بادشاهزاده عالی نبار بخت بیدار
خجسته شیم محمد معظم بادختر عفت سیر راجه
روپسنگه رانهور برطبق سنت سنیه میمنت افروز

از آنجا که حکومت کامله خالق احد و بدیع یاز صمد که ذات مقدسش
بتقریه لم یولد متفرد و صمناز و در صفت وحدت و یکتائی
بی مهیم و انباز است حشرته بقای انسان که خلف الصدق
دودمان اسکن و قره العین خانواده اکوان است و مخلوق
از برای پرورش صانع و معرفت یزدان بتوالد و تداخل باز
بسته و سرور اهل دانش و بیدش کدخدائی سرای آفرینش است
در ترغیب سنت سنیه نکاح با مرتذاکچوا نکاترو عقد جواهر رحمت
در دامن بخت نیک سرانجامان است گسسته برقاطیه خلائق و کانه
عیاد خصوصاً سلاطین و الانزاد که اساطین کارخانه ایجاد اند لازم و مستحکم
است که همت بلند نهمت بر تکذیر فزیت که سرمایه نظام کشور ضرورت است
مقصود داشته سراچه هستی و پیشگاه حق پرستی را رونق نزیاند
و اخلاف عالی گهر را با عفت منشان نیکو حیر سمت مزاجت داده
در استیفای فعل که خلوه ذکر و دوام نام از شرائف نتایج آریست
کوشش نمایند بنابراین رای عالم آرای حضرت شاهنشاهی که
بهین مظهر خلیفه آلهی و در همه امور مقتدی بآثار شرح مظهر
جناب رسالت پناهی اند درین هنگام میمنت فرجام چنان اقتضای نمود
که فرزند اختر برج دولت رخسند گوهر درج سلطنت پادشاهزاده
کامگار بخت بیدار محمد معظم را که من شریفش پدایه نوزده

احترام دریافت و پس از تقدیم مراسم گوناگون و تسلیم نامه عهد العزیز خان را بخدست اشرف گذرانید و سوغات که مشتمل بود بر امان راهوار ترکی و شتران نرومایه بخشی و دیگر تحف و نوادر بنظر خورشید مآثر رسانید ازان جمله یک قطعه لعل رنگین خوشآب بود که بچهل هزار روپیه قیمت شد عاطفت پادشاهانه دران روز خواجه احمد مزبور را بمکرمیت خلعت فاخره و خنجر گران بها باعلاقه مرورید و انعام هشت هزار روپیه نوازش نمود و چون در راه کوفتی بهممرسانیده هنوز بقیه ضعفی داشت مصای مرصع عطا فرموده منزلی لایق بجهت بودنش مقرر شد و شب هنگام بالشاره والای فرمان روی ایام کشتیهایی که بدستور جشنهای سابق بران جراغان شده بود بر روی دریای جون جلوه گر گشته حیرت بخش ناظران و طرب نژای حاضران گردید و جراتانی که از شمع داران روی آب بر زمین گزار دریا در کمال خوبی و نظر نریبی ترتیب یافته بود ایستادهای آن انجمن عشرت را مسرت بخشید حضرت شهنشاهی در ایوان سپهر نشان غسلخانه رو بدریا بر سریر عظمت و اقبال جلوس فرموده از اوج رفعت و عیان تماشای بجهت انرا توجه فرمودند و خواجه احمد ایلمچی نیز دران فرخنده مجلس سعادت حضور یافته از تفرج آن هنگامه دایمیر بهره روده •

حلی و حلال و مرصع آلات و زغائب ملبوسات نلطفات بجا آورده
 جهازی شایسته برای آن محجوبه عفت مدش مرتب نمودند و
 سیزدهم ربیع الثانی مطابق پانزدهم آذر که شب هنگام آن باختیار
 اختر شامان پایه سریر اعلی ساعت عقد مقرر شده بود در محفل
 فردوس مثال غسلخانه خجسته جشنی بادشاهانه پیرایه انعقاد یافت
 • مولفه • نظم •

که نظاره جشن آن بزم گاه • تهی ساختی دیده را از نگاه
 بهشتی بزیبائی روی حور • از چشم بد چون غم از عیش دور
 همن نیز چون دامن بومنان • صفا خیز چون سینۀ دوستان
 و آن روز بهجت افروز در منزل فیض قرین پادشاه زاده ارجمند نیز
 بمطاف جشن و سوز مبسوط گشته هنگامه عیش و طرب گرمی پذیرفت
 ارباب نغمه و سرود با دف و چنگ و بربط و عود آنجا فراهم آمده
 نوا سنج عشرت و خوشدلی بودند و اوائل شب مذکور که آن بزم قدسی
 سرور در بارگاه اقبال مسمد گشته بود پادشاه زاده عالی تبار والا
 مقام در کمال شوکت و احتشام از منزل خود برآمده براه دریا حوار
 سفینه سعادت متوجه پیشگاه حضور الامع النور گردیدند و در برج قلعه
 مبارکه از کشتی فرود آمده بکران دولت و کمرانی بنیران
 کشیدند از آنجا تا پای شاه برج که مطلع آفتاب سلطنت و جهانپایانی
 است از دو طرف بر زمین کفار دریا چوپ بخت نموده جراغانی
 در کمال خوبی و نظر فریبی کرده بودند و فانوسهای رنگین و
 و منقش بطرزی دلکش در پیش آن در آویخته بدستور معهود
 دیگر جشنها جراغان کشتیها نیز هنگام افزون آن بزم طرب پدیدار شده

سالگی رسیده نخل برومند قدرش در گلشن شهاب و کسریابی قد
 کشیده بود ازین صفت رافی برکت بهره‌ور سازند و خاطر اقدس از
 پیوند آن نونهال گلستان جاه و جلال که بر ذمت همت والا فرضی
 بود لازم الذا پدید آزند و پس از تامل در اختیار عفت مرشتی که
 هزارار این نصیب ارجمند باشد قرعۀ این دولت یدام صبیحۀ ستوده
 اطوار راجه روپ سنگه را تهور که از نژاد راجه‌ای ذیشان و پسر عم
 مهاراجه جسونت سنگه بود انداد آن مستور و بختمند را نامزد
 پادشاه زاده عالی قدر فرمودند و چون بموجب برلیغ گیتی مطاع
 از موطن خویش بمشکوی قدس و حرممکه اقبال رسید نخست
 بتلقین کلمۀ طیبه و ادراک شرف اسلام فایز گردید و روزی چند
 در خدمت علیه حجله نشینان حرم عفت و پرده گزینان مرادق
 عظمت کسب ضروریات احکام دینی و آداب و مراسم ایمانی نموده
 در اندک فرصتی جمال حالش بزبور اخلاق حمیده و عادات
 پسندیده آرایش یافت و اشاره همایون بترتیب احباب و مقدمات
 آنطوری فرخنده صادر گشته کارپردازان پیشگاه سلطنت بهر انجام
 لوازم آن پرداختند و متصدیان مهمات سرکار پادشاه زاده نامدار
 بختیار نیز بسامان ضروریات آن قیام ورزیده آنچه بایست مهیاساختند
 و عاطفت خسروانه از زواهر جواهر و پیرایه‌های گران مایه زیاده از یک
 لک روپیه بآن مخدوم نقاب حیا عطا فرمود و بسیاری از نفائس
 اثواب و امتعه و دیگر اسباب تجمل و تزیین مهذول داشت و همچنین
 صدرارایان مرادق حشمت و اقبال و معظومات شهبستان جاه و جلال
 اعلی بیگمان تقدس نقاب خورشید اجتماع ثریا جناب نیز از اقسام

تفاوت پناهی آنسلاسه دودمان ساطقت را مطمح انظار عاطفت و
 مطرح انوار مرحمت گردانیده یکمقد مروارید شاهوار که پنجاه هزار
 روپیه ارزش داشت از سر عنایت بدست گرم پرور بر سر ایشان
 بستند و گرانها خریدنی دیگر از یک دانه لعل آبدار و در دانه مروارید
 غلطان که پنجاه و پنج هزار روپیه قیمت آن بود و بازو بندی مرصع
 و خنجر خاصه باعلاقه مروارید و پیرکسی خاصه مروارید دوز و جیفه
 مرصع و یک لک روپیه نقد و یکزنجیر قیل خاصه باتلایرو پنج سر
 اسب عربی و عراقی از آن جمله یکی با ساز مرصع و یکی بازمین و
 ساز طلا مکرمت فرمودند و اشاره والا بانروختن آلات آنشبازی
 صادر شده تماشای آن هنگامه دلیپذیر حیرت بخش ناظران گردید
 نخلهای باروتی که بسان سرو جوی باری از کنار دریای چون قد
 انراخته بود گلهای آتشین در دامن زمین فرو ریخت و انعطاس
 صوران گوناگون نقشهای بدیع از صفحه آئینه نام آب انگیخت
 صورت بر رفتن و باز گشتن تیر هوایی از گلبازی نو نهالان گل
 پیرهن در ساحت باغ و گلشن نشان داد و از شعله ریزی و شرر
 باری گل افشان هوای گلریزان بهار در سر عشرت طلبان افتاد
 لمعات فروغ ماهتابی کره زمین را چون گوی آفتاب رزمین ساخت و
 حلهای زر کش نور بهر آیین بزم سرور بر در و بام شهر و کو انداخت •
 • لمولفه • نظم •

ز انوار مهتابی مه ضیا • جهان بهمه اندوخت نور و صفا
 هوار دشنی بخش ادراک شد • زمین شمع فانوس افلاک شد
 و پس از انصرام این تماشای نشاط افزا چون ساعت عقد در رسید

از تلمع و ضیا سطح بلورین آب هم چشم چشمه آنداب گردیده بود.

• لمولفه • نظم •

ز بس شمع و مشعل برآروخته • زمین همچو منقل شد آروخته
چراغان چنان گشت عالم فروز • که نگذاشت در دهر یک تیره روز
و دران طرف دریا آلات و ادوات آتشبازی چیده شده بود بموجب
حکم اعلیٰ چندی از امرای عظام مثل احد خان بخشی دوم و صفیخان
و امتخار خان اخته بیگی و ملتفت خان میر توژک از جای که
بادشاهزاده بلند مقدار سوار شده بودند در رکاب ایشان روان گشتند و
طایفه مطربان و اهل عشرت و سرور از انات و ذکور با دف و ساز به نغمه
شادی و اهنگ مبارکباد گل بانگ نشاط بر کشیده ترانه سرایان و
سرود گوین پیدش می آمدند و آواز نقاره و کرنا و صفیر و
نفیر و سرنا از بالای سفائن چراغان که بر روی دریا جلوه گر بود و
آوازه شکوه و جلالت بگوش گردون میرسانید و در انجمن همایون
عسکخانه که حضرت شاهنشاهی باقر الهی سرور آرای خرمی و
انبساط بودند ترانه سبجان محفل خاص در پرده تهییت نوا ساز
گشته شعله آواز شان در خرمن طاقت ناهید در گرفته بود و غلغله
شادمانی و صدای شادمانه کلهرانی ازان بزم معلی مظهر اعلیٰ
بر رفته •

سرود مغنی شده گرم جوش • زده نعمه چنگ دلی راه هوش
بی گوهر خوشدلی رشته ساز • چه آهنگ مطرب چه آوازه ساز
بالجمله بادشاهزاده عالی فروراحشمت قرین دولت و مسرت سعادت
آندوز ملازمت اشرف گشته آداب تسلیمات بجا آوردند حضرت

بخشیده بدست و یکم دگر پاره بخاص شکار مراجعت نمودند و سمیزده روز دیگر دران نخچیر گاه نزهت و نشان و نواحی آن بصید نیله گاو عشرت آرا گشته در پرده شکار پرورش حال رعایا و زیر دستان میکردند و بقراولی معادت ازلی صید دانهایی رسیده نموده چهاره امروز دولت و معدلت بودند و در خلال این ایام در موضع انوپ شکار روزی شکاری غریب دلفریب که کمال ندوت داشت مسرت پدوای طبع اقدس گردید گزارش کیفیتش اینکه چون آنحضرت بعزم صید نیله گاو که هنگام مستی آن بود بشکار گاه مذکور رسیدند از جمله قروانی که در تفحص نخچیر بهر سو تکیه داشتند شیخ بدو نام قراولی آمده بموقف عرض همایون رسانید که در نیله گاو درون نزدیکی از جوش نشای مستی بجنگ پیوسته آریزشی شگرف حیرت انزا بایک دیگر دارند حضرت شاهنشاهی بتماشای آن وحشیان توجه فرموده نزدیک بآنها رسیدند چنان پرخاش مستی و شورش بهیمی برانها مستولی بود که اصلا رم نخورده سر از جنگ برنداشتند و بغوی درهم آویخته زد و خورد می نمودند که تمام سر و گردن هر دو منجروح گشته بخون بر آغشته بود پس از جنگ صمد یکی ازان دوستیزنده وحشی مغلوب گردیده راه گریز سپرد و آن دیگر در پی او شتافت درین وقت خدیو روزگار قصد شکار آنها نموده از تخت روان مبارک فرود آمدند و با دالی و سونده که از آلات و ادوات صید و حوش است متوجه شکار گردیدند اتفاقا از رسائی کمند عدویند اقبال حضرت شاهنشاهی که هیچ صید مقصودی گردن ازان نیچند نخچیری که گریخته بود برگشته بر سر تیر آمدن آن

بموجب امر اعلی قاضی عبد الوهاب اقصی القضاة در حضور انور
 بآئین شرع مطهر تمهید قواعد عقد نموده آن محلّه حدیقه
 هفت را بانهاال برومند گلشن حشمت پیوند داد ایستادن های بساط
 قرب و حضور و یاریافتگان آن انجمن پرنور مراسم تهنیت بتقدیم
 رسانیده تسلیم مبارکباد نمودند و نقارهای عشرت بنوا آمده نغمه
 سرایان خوش آواز و ترانه گویان طرب حاز نغمهای دلنواز در مقام
 تحیت و ثنا خوانی سرودند و آن بزم پر نشاط و محفل انبساط
 بمبارکی و فرخندگی صورت انجام پذیرفت درین جشن بهجت
 پیرا بخواجه احمد ایلچی بخارا که باشاره والا شرف اندوز بساط
 حضور بود دو عدد اشرفی یکی سه صد توله و دیگری دو صد توله
 وزن داشت با دو روپیه بهمین وزن عطا گردید و بخوشحال خان
 کلاوت و بسرامخان برادرش موازی چهار هزار روپیه از حلی و
 حلل مرصع و سه هزار روپیه نقد و بکوهرخان کلاوت دو هزار روپیه
 مرحمت شد درین هنگام فرخنده فرجام چون ایام برشکال پیری
 گشته و هوا بخوشی گرائیده بود و فصل زمستان که موسم سیر و شکار
 این کشور فیض پرور است در رسیده هوای نشاط مید نچچیر از
 پیشگاه خاطر مهر تنویر شهباشاه عالم گیر سر بر زده هفدهم ماه مذکور
 ساخت شکارگاه بالام از فیض ورود فرمانروای عالم شرف اندوز شد
 و آن روز و روز دیگر آنجا بشکار کلنگ و آهو نشاط اندوخته نوزدهم
 بخاص شکار توجه فرمودند و روز دیگر از آنجا بشکار پور سعادت قدوم

بدیع آثار باشد و نیز فرمان همایون بلغاف پیوست که در آن موضع خوب
 شکار دولته خانم مختصری بجهت نزول اشرف به پردازند درین هنگام
 بفروغ اختر جاه و جلال کوهر محیط عظمت و اقبال پادشاهزاد
 ستوده خصال محمد معظم یک سراسر از طوبیای خامه عطا گردید
 و بمرتضی داد خان و کفور رامسنگه و هوشدار خان و فیض الله خان
 و حسن علی خان و دارا بخش و برخی از قرائل و عملی شکار خلعت
 شکاری مرحمت شد بنجم جمادی الاولی شهنشاه دین پناه رایت
 معاونت از شکار گاه برافراخته ساخت دارالخلافه را از فرقدوم
 اشرف سعادت بخشیدند درینوقت یرایغ گیتی مطایع بنام مهاراجه
 جسونت سنگه صوبه دار کجرات عزصنور یافت که با تمامی سپاه
 خویش بکوسک امیر الاسرای که با عساکر منصور بدنع و استیصال
 به یوای مقهور قیام داشت بشتابید و بقطب الدین خان فوجدار
 جوانا که فرمان شد که بکجرات آمده تا برسیدن صوبه داری دیگر
 بنظم مهام آنصوبه استغال ورزد و از وقایع دارالملک کابل معروض
 بارگاه خلافت گردید که راجه راجروپ تپانده دار غزنین با جل طبیعی
 مپری شد و شمشیرخان که بحراست حصار شهر کابل معین بود
 بجای او منصوب شده باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار
 پانصدی دو هزار و پانصد سوار مبدای گردید و خدمت او بشاهمت
 خان که در سلک کومکیان آن صوبه منتظم بود مفوض گشته منصبش
 که دو هزار سوار بود باضافه پانصد سوار افزایش پذیرفت
 و مان دهاتا ولد راجه راجروپ که تپانده داری کهمره و غور بند
 و ضحاک بار متعلق بود بنابرقضیه فوت پدر خویش بمعایت

حضرت از روی چستی و چالاکي تفنگ موسوم به بی بدل را که در حرراستی و بی خطائی نظیر ندارد بجانب او ماشه خوابانیدند و گوله بشانه اش رسیده از انطرف گذر کرد و آن صید می قدم رفته از پا در افتاد و دیگری که تعاقب او کرده بود آمده بر دور آنسر زمین سعادت قرین که کیهان خدیو با داد و دین بدولت آنجا سر بر زانوی صید افگنی نهشته بودند گردید و چون بمقابلی آنحضرت در آمد او را نیز نشان کرده تفنگ موسوم بظفر بان را که بر سر دست مبارک بود چنان بجانب او برق افروز شدند که گوله بهان دل در سینه اش جای گیر آمد و او نیز پنجاه قدم رفته فرو غلطید شیخ بدھو و یار محمد قراول که نزدیک بودند رسیده آنها را ذبح نمودند و آن شکار غرابت آثار که انموزجی بود از نقش زیرنگی طالع خصم امکن اقلیم شکار شهنشاه روزگار حیرت افزای دیده وران هوشمند گشته ازان تیز دستانی بخت و صید افگنی اقبال نیروی بازوی قائید این برگزیده ذوالجلال مجدداً بچشم بصیرت مشاهده کردند و طبع مبارک خدیو جهان ازان بشگفتگی و انبساط گرائید و چون دیگر اهنگ توجه بادشاهانه آن دو شگرف نخچیر پرورش دلبذیر که گذارش یامت بدو تیر صید شد و باتفاق مهارت پیشگان فن شکار و صید آزمایان کهن دشت روزگار صیدی باین ندرت و خصوصیت کم اتفاق می افتد اشاره معلی صادر شد که سه تختگاه سنگین یکی دران گل زمین که شهنشاه دولت و دین در حالت صید این وحشیان آنجا نهشته بودند و در دیگر در درجا که آن دو نخچیر هدف تیر اقبال عالم گیر گشته بودند بسازند تا نشانی از کیفیت این شکار

متصرف بود باسقطها و قلاع متین و حصون استوار و کثرت پیاده‌های
جرار و صعوبت طرق و مسالک از بسیاری جنگلهای انبوه و فزونی
گریه و گوه پذیرای انسون دیو غرور گشته دم نخوت و استکبار میزد
و بد سنت جسارت لوای استبداد افراخته از دیرگاه باغی و خود
هر میزیست و از بیجوهری و سست همئی برخی صوبه داران در
بعضی اوقات که انتهاز فرصت میکرد پای جرأت از حد خود فراتر نهاده
دست تعرض بمحال ملک پادشاهی که بحدود زمینداری او قریب
الجوار بود دراز میدمود از کوته نظری و فرومایه گوهری به پندار
جهالت و خیال خود سری سر از ریفقه فرمان پذیری بارگاه پیر مدار
و اطاعت و تبعیت صوبه دار پیچیده در دادن پیشکش برسم معهود
دیگر مرزبانان تهاون و تقاعد میوزید لجرم سال گذشته در هنگامی
که داود خان صوبه دار بهار از مهم بنگاله مراجعت نموده بنواحی
پژده رسید بود و دران حدود یک چند توقف گزیده به تنبیه و تادیب
بعضی مفسدان تیره ایام قیام داشت فرمان قهرمان جلال از پیشگاه
سلطنت و اقبال بخان مذکور پیرایه نفاق یافت که با کومکیان و عساکر
آن صوبه همت بر تسخیر ولایت آن سیه روز ظلمت کفر و غوایت
گماشته ارا نابود و مستاحل مازد و راحت آن مرز زمین را از غبار تصرف
آن مدبر بی دین بپردازد و یرایغ گینئی مطامع بنام فوجداران و تیولداران
و زمینداران و حاکم کومکیان آن صوبه صادر گردید که با سپاه و تابانان
خوبش نزد او شتافته در تقدیم آن مهم شرایط موافقت و موافقت
بظهور رسانند آنخان شهامت نشان بوزرد فرمان عالیشان کمر
عبودیت بدمشیت آن خدمت بسته بدست دزم شعبان آنسال که

احوال خلعت مورد نوازش شد و از اصل و اضافه بمنصب هزاری
هزار سوار سر بلند گردید و بمرد خان برادرش که چنانچه سابقا
گزارش پذیرفته از نیک سرانجامی شرف اسلام دریافته دولت
اندوز حضور لامع انور بود نیز خلعت مرحمت شد دهم ماه مذکور
اله وردیخان فوجدار گورکپور بمزبساط بوس بارگاه سلطنت جبین
طالع بر افروخت و سه زنجیر نیل بر سبیل پیشکش گذراند و عطا
خلعت سرمایه مباحات ازدوخت و درین اوقات بجمع نوئیان والا
قدر و امرای والا نامدار و بسیاری از عبودیت منشان خدمت گذار
خلعت زمستانی عطا شد .

تسخیر ولایت پلاون از متعلقات صوبه بهار

چون از روز نخست کار کزان قضا و قدر مقالید فتح و ظفر
بدست شگوه دولت این خدیو سکندر فر داده اند و در مدارج
عالمگیری و کشور ستانی ابواب تائیدات غیبی و توفیقات آسمانی
بر روی تخت جهان کشای کشاده لا جرم اولیای سلطنت گیتی
فروزش هر روز به تسخیر ولایتی فبروز و یکشایش ناحیتی نصرت اندوز
گشته بلوامع حیون همت و مجاهدت عرصه مملکت از ظلمت
وجود شرکشان نخوت مندرش پیرایش میدهند پرده کشای چهره
صدق این مضمون مسخر گشتن ولایت پلاون است که درین ایام از
میان اقبال کیهانستان خدیو جهان بحسن سعی و کوشش داود
خان صوبه دار پند بهرمنصه ظهور آمد توضیح این مقدمه آنکه چون
سرزبان آن ولایت که بوراثت نیاکان خلافت آئین آن سرزمین را

زمین الدوله آصفخان که در آن وقت بشایسته خان مخاطب بود بصوبه
 داری آنجا منصوب شد اگرچه بموجب فرمان حضرت اعلیٰ باهماکر
 کومک آن صوبه به تنجیده آنصلاطت پرور پرداخت. لیکن او را مستاصل
 نسلخت و انتزاع قلاع و ولایتش میسر نگشته هشتاد هزار روپیه
 پیشکش گرفت و مراجعت نمود بالجملة چون زمیندار شقاوت شعار
 پلوان همواره قلاع سه گانه سرحد را بسامان محاربه و نبرد مشغول
 داشته باستظهار آن دست جرأت ببعضی محال ولایت پادشاهی
 دراز می کرد داؤد خان انتزاع آنها را از مقدمات مطلب دانسته نخست
 تسخیر قلعه کوهی پیش نهاد عزیمت ساخت و پنجم ماه مارک
 رمضان این سال همایون پدای آن قلعه رسید مفسدانی که در آنجا
 بودند از سطوت جنود قاهره پیشتر با تمام خیر مغلوب رنج و
 خوف گردیده رخت اقامت بیرون کشیده بودند و قلعه را خالی
 کرده داؤد خان آنها بحیطه تصرف آورده باندوبست شایسته داد و
 پس ازان کشایش قلعه کنده وجهه همت گردانید آن قلعه است
 در کمال استحکام بر فراز کوهی واقع شده و جمعی کثیر از سقاهیر با
 سامان قلعه داری در آن بودند از قلعه کوهی تا آنجا اگرچه مسافت
 هشت کروزه است لیکن هر اسر راه آن جنگلی انبوه است و در وسط
 طریق کوهی بلند و کرویّه دشوار گذار نیز هست ازین جهت خان
 مذکور نخست بقطع اشجار جنگل و هموار ساختن راه پرداخته در آن
 باب سعی و کوشش تمام بظهور رسانید و چون بپذیری جهد و اهتمام
 مبارزان نصرت اعتصام تا یک کروزه کوهی قلعه گذشته جنگل بریده شد
 و راه قابل عبور امواج منصور گردید احساس ثبات و استیقلال مستحذولان

از تادیب دیگر نرساد کیشان فارغ گشته بود باتفاق میرزا خان فوجدار
 در بنگه و تهور خان جاگیردار چین پور دراجه بهروز زمیندار مونگیر
 و دیگر عساکر پادشاهی و زمینداران و کوهکیان آن صوبه بسمت
 مقصد روانه گردید پلارن بمسافت چهل کروزه در جنوب رویه پشته
 واقع شده از بلده مذکور تا سرحد آن ولایت بیست و پنج کروزه است
 و از اینجا تا صکانی که ممکن و مامن مرزبان آن ولایت و آثار شهر
 و آبادیست پانزده کروزه آن معموره کفر و ضلالت دو قلعه محکم
 اساس دارد هر دو سنگین یکی ازان بر فراز کوهی که دران نزدیکی
 است و دیگری برومی زمین رودی عظیم از پای آن دو حصن ملیع
 میگذرد و در اطراف و نواحی کوههایی مرتفع و جنگلهایی انبوه است
 و سه قلعه متین از متعلقات آن ولایت در سرحد صوبه بهار است
 نخستین قلعه کوتهی که بیست کروهی پلاونست دوم قلعه گفته که
 از کوتهی بمسافت هفت کروزه بر سمت یسار آن واقع است سیوم
 قلعه دیوکن که بمفاصله ده کروزه از کوتهی در جانب بیدین آنست و
 همواره از قدیم الایام زمینداران ضلالت فرجام آن کفریوم را بغی
 و سرکشی با حکام شیوه بوده و به پشت گرمی حصانت قلاع و معوضت
 مسالت و انبوهی پیدها با صوبه داران دم مخالفت زده طریق اطاعت
 نمی پیموده اند چنانچه در عهد سلطنت اعلی حضرت که عبد الله
 خان بهادر فیروز جنگ مدتی بصوبه داری پشته قیام داشت پرتاب
 و دلد بلبلدر چروکه دران هنگام مرزبان آن ناحیه بود از کمال جهل
 و استبداد تن بطاعت و انقیاد ندارد و در مدت حکومت او
 پیشکشی نفرستاد و بعد ازان خان مرحوم که امیر الامرا خائف

گرفتید میرزا خان با حدود سوار جلالت آثار و در صد پیاده بدو قچی
 بهر اولی کمر همت بر میدان پردلی بست و تهور خان با هفت
 صد سوار و صد پیاده در برانغار آمده کارزار شد و شیخ تاتار برادر
 زاده داؤد خان با پانصد سوار از تابندگان خان مذکور و راجه بهروز
 با چهار صد سوار و یک هزار و پانصد پیاده کار فرمای جراتناز گردید
 و داؤد خان خود با دو هزار سوار در قلب جایی قرار گرفته پانصد سوار
 از تابندگان خویش بچند اولی معین ساخت و گروهی انبوه از تیرداران
 بسر گردگی جمعی از بندهای پادشاهی و مردم خویش تعیین
 نمود که سراسر راه را تا قلعه پلوان که جنگلهای صعب داشت و متصور
 بود که مخدولان در پناه آن کمین گاه گرفته با مظهر تشایک اشجار
 طریق آمد و شد بر مقررین لشکر نصرت شعار بشورانند چنگل
 بری نموده سطح و مصفی سازند و در هر جا که با اقتضای مصلحت
 جمعی بایست گذاشت تپانه مقرر کرده جوتی بمکارست آن گماشت
 تا مقهوران را مجال دستبرد نماند مچلا جوش فیروزی لوا بترقیب
 و آئینی که گذارش یافت هر روز سوار شده مسافتی قلیل می
 پیموندند و جنگل بریده و راه ساخته پیش میروند و هنگام نزول بر
 اطراف لشکر مورچالها ساخته بلوازم تیغ و هوشیاری که ناگزیر
 سپاهگیرست قیام می ورزیدند و بنا بر تعویق ساختن راه در عرض
 نه روز ده گروه طی شده نهم ماه مذکور در موضع نرسی که از انجا
 تا قلعه پلوان هفت گروه مسافت است مضرب خیام انواع ظفر
 اعتصام گرفتید و اگرچه درین مدت که داؤد خان برای گذرانیکن
 ایام برشکال در کدّه اقامت داشت چنانچه سابق ذکر یافت و کلاهی

بد مكال تزلزل پذیرفته آن حصار حصانت آثار را نیز بی مدافعه
و پیکار خالی کرده بکام فرار مسلک ارباب سپردند و داود خان با افواج
فیروزی نشان چهارم شوال پدای قلعه رحیده آنحصن متین را
تصرف نمود و انهدام آنرا مقتضای رای صلاح اندیش دانسته
بهدم بنیانش پرداخت و در اندک فرصتی آن حصار استوار را با
خاک برابر ساخت و چون فصل برشکال نزدیک رحیده بود قرار
داد که ایام بارش را که نهفتگام حرکت و بوزش است در آنجا گذرانیده
بعد از انقضای موسم باران رهگرایی مقصد گردد و رعایت مراسم
حزم و تدبیر را از قلعه کوچی تا آنجا در هر سه گروه قلعه گلین
هاخته در هر یک صد سوار از تابندگان خویش و جمعی از پیداهای
بند و تچی و برخی از زمینداران تعیین نمود که چون رود آرزو به معسکر
نصرت آید از حدود خود به سلامت بگذرانند و محافظت راه نموده نگذارند
که از دست برد مقهوران بی دین آسیبی بمقرودین برسد و چون
موسم برشکال سپری شده هنگام نهضت و سواری در زمین همت
اخلاص گزین بر تسخیر پادشاهان بسته با عساکر نصرت قرین عازم آن
مهم شد و با آنکه مرزبان آنجا بصدمه صوت افواج منصور از مستی
پندار و غرور بشعور آمده و کلا فرستاده بود که تمهید مراسم معذرت
و ندامت و تعهد وظائف انقیاد و اطاعت کرده پیشکشی مقرر نمایند
تا جنود قاهره از عزیمت استیصال و انتزاع ولایت آن خسران مآل
در گذشته به پخته معارفت کند آن خان شهابت شعار تزلزل در
اساس عزیمت خود راه ندان و توزوک لشکر و تزییب افواج نموده
غرة ربیع الاول این سال فرخنده بآئینی شایسته روانه سمت مقصد

ورپیه از جمله پیشگشی که قبول کرده بود فرستاد لیکن داود خان
 بران ادای ناهنجار مسامحه ننموده بتحریرک غیرت و تکلیف حمیت
 بعزم پیش برد کار و سزا دادن آن بکار هشتم ربیع الثانی از فرمی
 کوچ کرد و در دامن کوهی که سه کوهی قلعه پلای بود نزول نمود
 و شانزدهم آنجا یک کوه پیشتر رفته خدام نصرت برافراخت
 مخدولان از قلعه برآمده در نیم کوهی عسکر ظفر شعار مورچاها
 استوار بسته بجمیعت و هجوم تمام نشسته بودند و مہدای مدافعه
 و محاربه گشته اظهار آثار جلالت میکردند درین وقت از جناب
 خلعت و جہانداري پرلیغ کرامت عنوان در جواب عرضہ داشت
 داود خان مشعر باین معنی بر تو سعادت گسترده که اگر مرزبان
 مذکور برہبری بخت و یاروی دولت توفیق ادراک شرف اسلام
 در یافتہ بدین مبدین احمدی و ملت والای مصطفوی گراید و ترک
 آئین ضال و باطل ہرمتی نماید اورا بیمن ایمان امان دادہ پیشکش
 بگیری و آن ولایت برو مسلم دارد و الا چنانکہ مامور شدہ ہمت بر
 استیصال آن مقہور و انزاع قلاع ولایتش گمارد آنخان عبودیت منش
 مضمون حکم ہمایون را بآن بدکنش تیرہ ایام پیغام نمودہ انتظار
 جواب داشت ازان جا کہ مبارزان جنود اقبال را شوق جدال و قتال
 با اعدای بد سکاں عذاب گسل شکیمب و تحمل بود تہورخان برلاس
 کہ از صدق ثام بہرہ تمام داشت تا وصول جواب آنخسران مآب کہ
 آثار اعتنا و ابا از قبول این پیام ہدایت پیدا از چہرہ حالش
 لایح بود صبر نکردہ بتحریرص تہور و دلاوری در احراز نصیبت
 مجاہدہ تعجیل نمود و بی اطلاع و مشورت داود خان بیست و

زمیندار پادشاه برای تمهید مصالحه و مقرر کردن پیشکش نزد او آمد
شد داشتند اصحاب مذکور سخن آنها را بسمع قبول راه نداده جوانی
که مشعر بحصول مقصود آنمردود باشد نمیتوانست درین هنگام که
انواج قاهره بموقع نرسی نزول کرد مجدداً صدمه رعب و احتیالی
جنود معبود در باطن ضلالت آورد آن کافر مطرود کار گر آمد و بدشاهه
آثار سطوت اقبال دشمن مال و ملاحظه و خامت عاقبت و سویی
مآل هوای سرکشی و سودای مخالفت از سر پندارش برآمد و ناچار
از راه چاره گالی و لایه گری پیش آمده صورتی که وکیل خود را
که مدار علیه و صاحب اختیار مهمات او بود دگر باره نزد داور خان
فرستاده اظهار عجز و زاری و قبول فرمان پذیری و خدمت گزاری
نموده راجه بهروز را در حصول این مدعی و حیل انگیزخت و تقبل
دادن یک لک روپیه بر مجیل پیشکش بسرکار جهانمدار و پنجاه
هزار روپیه بداود خان کرد خان مذکور درین مرتبه از کمال نضرم
و الحاح او تن بقبول این معنی داد و پذیرفتن مامول آن مخدول
را از مقتضیات صلاح اندیشی شمرده این مقدمه را بجناب سلطنت
و جهانبنانی عرضه داشت و بانقظار رسیدن جواب از بازگاه سپهر
جناب روزی چند دران مقام توقف گزیده در استیصال او امهال می
درزید در خلال این ایام روزی منہیان جیش اسلام خبر رسانیدند که
جمعی از مشهوران انتهاز فرصت نموده در هفت گروهی معسکر
فیروزی رمد غله را زده اند اگرچه پس از وقوع این مقدمه زمیندار
غدار بواسطت وکلا تمهید مراسم اعتذار کرده چنین را نموده که آن
جسارت بی اطلاع و اشارت از از مردم مش سرزده و نیز پنجاه هزار

مورچالها ساخته بودند به نیرودی تلاش جرأت و جهاد همت بدست
 آورده توبی چند بران بالا برد و برق امروزان توپخانه منصور پالایی
 و گرم دستی طی الاتصال آنها را بران مستحقان عذاب و بلا بسان
 غرند ابر نیشان خروشان میساختند و دراماس ثبات و ارکان
 استقلال آن قوم بد کمال تزلزل می انداختند تا آنکه بیست
 و هفتم شهر مذکور اشرار را پای قرار و پایداری لغزش پذیرفته
 از حایبها راه قرار پیسودند و نزدیک بقله رفته بر کنار رودی
 که در پای آنحصار جاریست دگر باره بازوی جهاد و کوشش
 بدستن مورچال کشودند چون از معسکر جنود فیروزی تا آنجا
 جنگلی انبوه بود داود خان دوسه روز باهتمام بردن اشجار
 جنگل و ساختن راه پرداخت و غرق جمادی الاولی که راه قابل عبور
 جیوش منصور گشته بود بانواج ظفر قرین باهنگ یورش بر مورچال
 مقهوران بی دین که برگزار آب بسته بودند روانه پیش گردید شنج
 تاتار و شنج احمد برادر زادهای خود را با تابینان خویش و جمعی
 از منصبداران بادشاهی و پسر راجه بهروز را باتباع او و جمعی از
 تابینان میرزا خان در دست چپ معین ساخته قرار داد که از راه
 درهای کوه بر مخالفان خدایان پیروز حمله برند و شنج صفی را با
 جوقی در سمت یمین تعیین کرد و خود با میرزا خان و تهور خان
 و راجه بهروز و ابو مسلم و سید نجابت و گروهی از منصبداران در
 قلب قرار گرفت و از همه جانب بر متمردان عصیان منش یورش کردند
 دلبران صرغ و غا و شیران پیشه مبارزت بآن حرب کفر و ضلالت رسیده
 فیران قتال بر انداختند و تا در پاس روز بآن تیره روزان شقاوت اندوز

چهارم ربیع الثانی با سپاه خود سوار شده بر طایعان مردود حمله
برد و نزدیک مورچال آنها رسید. فائزۀ نمرود برانروخت چون داود
خان ازین معنی آگاهی یافت او نیز بضرورت با جنود نصرت سوار
شده پیشتر رفت و در برابر مورچال مقهوران بفاصله یک تفنگ
انداز فرود آمده آنجا طرح مورچال انداخت و بتوپ و تفنگ
هنگام جنگ گرم ساخت از یک پاس روز تا هنگام غروب خورشید
گیتی فیروز نیران حرب و قتال شعله ور بود و دلیران جلالت منش
از طرفین سرگرم کوشش و آویزش بودند چون تهور خان بخندان
منشان جهالت پرور نزدیک تر بود شایسته کس از تابینان او سر
بجیب نیکداسی فرو بردند و پنجاه کس از سوار و پیاده و بسیاری
از مرکب را آسیب زخم رسید و اواخر روز آنخان تهور نشان
بصوابدید داود خان بمعسكر ظفر پیوست و چون شام پرده ظلم بر
چهره بخت عاصیان تیره ایام کشید آدمردودان دو توپ بزرگ از
قلعه بر آورده در مورچال نصب نمودند و دست جرأت بتوپ
اندازی کشوندند از صدقه گوله آنها تنی چند از سوار و پیاده با برخی
از دراب مرضۀ تلف گردیدند و درین شب زمیندار مذکور بشقاوت
ازلی و ضلالت جدلی اظهار اصرار بر آئین کفر و انکار نموده
مرتائی خود از ربه تکلیف احلام بداد خان پیام داد باجمعه چون
مورچال متمردان بر فراز کاهی بود و مجاهدان نصرتمند در نشیب
جای سبله ساخته بودند و آسیب توپ و تفنگ آن گروه شقاوت
پزوه بمعاکرمردون شکوه میرسد داود خان کوهچید که مرکوب آن
هرکشان مذکور بود و آن را با سایر کوهها و پشتهای بلند فراگرفته

ورزید غازیان فیروزمند بحصار شهر بند در آمده بشعله تیغ و عنان
 آتش دوان کفرستان زدند و از آنجا بدروازه قلعه رسیده بذیروی
 کوشش همت بوکشایش آن بستند و تا یکپاس شب از طرفین هنگامه
 جنگ بدیوب و تغنگ گرم بود انجام حال بر اهل حصار تنگ شده
 زمیندار تیره روزگار پس از یک و نیم پاس شب برای که
 از قلعه بجانب جنگل داشت برآمده ره گرامی فرار گردید و بدیامن
 عون و تائید الهی و امداد انبیا بی زوال حضرت شاهنشاهی
 فتح و فیروزی قرین حال مبارزان جهاد آتین گشته آن هر در حصن
 حصین بتصرف اولیای دولت و دین در آمد ساخت آن دیار از
 لوث وجود کفار سیه روزگار پدرباش یافت و هنم خانها و معابد
 هندوان که از دیرباز ظلمتکده شرک و ضلال بود بانوار ذکر و تهلیل
 برآمد و درین یورش و آویزش شصت و یک کس از مجاهدین اسلام
 پدای مردی سعادت پدایه والای شهادت رسیدند و یک صد و هفتاد
 و هفت تن بیمن مجاهده و پیکار چهره شجاعت را از گنگونه زخم
 سیمای سرخروئی بخشیدند و بدیاری از آن تیره بخندان بدنهاد را
 تیغ خصم امکن بهادران دشمن شکن برج سر از قلعه تن جدا کرده
 بگوی نیستی فرو افکند و جمعی نیم گشته و زخمدار آوار داشت
 اذبار شدند و جمع غفیر اسیر و دستگیر گردیدند و پس از چند روز
 چون ملهیان خبر رسانیدند که گزوهی انبوه از خسران مذشان باطل
 پزوه در قلعه دیوکن فراهم آمدند و به بلندار دور از کار استعداد جنگ
 پیکار نموده آنجا قدم جرات نهاده داور خان شیخ صفی را با فوجی
 آراسته از تابندگان خویش و برخی از بلندرتیبان بدفع اشرار و تسخیر

هر يکي صعب و نيرودي شديد نموده منوبت غرور و جهاد اندوختند
 و آخر الامر نساتم غلبه و استيلا بر پرچم اعلام جنود اسلام رزيده کفار
 ضلالت فرجام مقهور و مغلوب گردیدند بشعله تيغ سرانشان بهادران
 نصرت نشان جمعي کثير از عصا را آتش در خرمن حيات
 افکند و بسياري از ان بيديگان بهارش تير و تفنگ و ضرب شمشير
 و طعن سنان خسته و مجروح گشته زخمدار بدر رفتند جمعي از آنها
 در پناه کوه و جنگل در خزيديدند و نريقي رخت ادبار بحصار شهر
 بند کشيدند پس از وقوع اين فتح اگرچه قرار داد داود خان اين
 بود که بانواچ نصرت شعار برجای موزچال مخالفان قرار گرفته از
 روي تامل و تدبير بتسخير قلعهها که در کمال متانت و استواري بود
 و کشايش آنها بزودي در سرآه اندیشه چهره نمي نمود پيردازد ليکن
 مجاهدان جيش اسلام که رغبت و شغف تمام با حراز رتبه غزا داشتند
 عنان تمالک و تماک از کف داده بنيروي جلالت و يادوي سعادت
 بتعاقب آن جمع بد عاقبت رخش شجاعت بر انگيختند و نوچ
 نوچ بمان نوچ بک از آب گذشته در پي آن خاکساران باد پيما
 روان گشتند و بحصار شهر بند رسیده بيورش و آديزش پرداختند
 مقهوران بغي انديش تاب ثبات و استقامت از حوصله طاقت
 خویش افزون دانسته مرايمه وار از حصار بيرون شدند و بهزاران
 خواري و دشواري بقلعه پائين و حصار کوه پناه جستند و زميندار
 خسران مآل اهل و عيال و زود (اشيار) اموال خویش که در قلعهها
 بود برآورده بچنگل فرستاد و خود با احتظار حصانت آن در حصار
 با گره ي از کفار تحصن گزيده بمرام مداومت و مقاومت قيام

گرددیده بخدمت همایون اعلیٰ حضرت رفته گزارش بعضی مطالب و مقدمات نماید و پس از تقدیم آن خدمت به پیشگاه حضور آید و هنگام رخصت بعنایت خلعت خاص نوازش یافت و درین هنگام امیرخان صوبه داری دارالملک کابل از تغییر مهابت خان سر بلند شد و بعطای خلعت خاص و شمشیر خاصه و جبهه هر سر مع با علاقه موارید و اسپ عراقی با ساز طه و قیل خاصه با ساز نقره و ماده قیل یازین نقره و جل زربفت و باضافه هزاری هزار حوار دواپه سه اسپه بمنصب پنج هزاری پنج هزار حوار ازان جمله یک هزار حوار دواپه سه اسپه مورد امتنان الطاب گشته هشتاد ماه مذکور بدان صوبه مرخص گردید محمد ابراهیم و محمد اسحاق پسران شیخ میر مرحوم و چندی دیگر در سلك کومکیان آن صوبه انتظام یافته بعضی از آنها خلعت و برخی اسپ مرحمت شد و از کومکیان آن صوبه مرادقلی ککهر و جمعی دیگر هر یک بمرحمت اسپ و خلعت و سعادت خان بدشرف عنایت خلعت مورد نوازش گردید و عسکرخان فوجدار بنارس در سلك کومکیان صوبه بنگاله انتظام یافته خواجه صادق بدخشی بخدمت او خلعت سرافرازی پوشید و دلیر ولد بهادر خان روهیله بفوجداری ترهار از تغیر مید عبدالعزیز معین شده بعنایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزاری هزار و در صد حوار ازان جمله پانصد حوار دواپه سه اسپه مر فراز گردید و از روی عنایت خلعت خاص با درمان مرحمت عنوان جهت راناراج سنگه مصحوب کبرای مرسل گشت هزدهم ماه مذکور خلیل الله خان صوبه دار سابق پنجاب که در لاهور عارضه بر مزاج او طاری گشته از دیر باز کوفت ناگ

آنحصار تعیین نمود و او بانجا رسید به محاصره پرداخت و کار بر
منحصران تنگ ساخت متمردان باطل متبذتاب ثبات نیاورده طریق
فرار پیمودند و آن قلعه نیز بتصرف دولت خواهان درآمد و خان مذکور
بجهت بندوبست آن ولایت و ضبط و استحکام قلعه و حصون و قلع
رشته فساد گمرهان تیره درون چندی دیگر دران حدود توقف ورزیده
منگلی خانرا که بموجب یرباع کیتی مطاع فوجداری پلاون و خراست
آن قلاع بار تفویض یافته بود آنجا گذاشته به بده مراجعت نمود *

اکنون صفه تیز گام آسمان خرام خامه را در طی

مناهی تحریر این شگرف نامه بصمت نگارش و

وقائع حضور برنور عدان تاب گشته مرشته موافق

اقبال را از جای که گذاشته بود باز بکف می آرد

بدست و دوم جمادی الاولی عنایت خسروانه داوود خانرا که در تسخیر

ولایت پلاون مساعی جمیده ازو بظهور پیوسته بود بارحال خلعت خاص

کسوت مباحات بخشید و اضافه منصبش در یکی از جشنهای خسروانه

مقرر گردید و درین تاریخ رأیت اقبال فرمانروای عالم پرتو سعادت

بشکارگاه پالم انگنده سه روز بصید شکاری آن عرصه دلیپذیر مصرت پذیرای

خاطو مهر تنویر بودند و بدست و پنجم ماهیت دار الخلافه بقیض

قدوم اشرف مهبط انوار عز و شرف گردید وصف شکنخان که چندی

قبل ازین مورد عتاب خسروانه گشته از خدمت و منصب معزول

شده بود مورد انظار عفو و بخشایش خدیو بنده پرور قدر دان گشته

بمنصب دو هزاره یک هزار سوار مرافرازی یافت دوم جمادی

الآخره فاضل خان میر سامان بمستقر الخلافه اکبر آباد مرخص

خیر اندیش بود و درین دولت ابد قرین نسبت عبودیت مرورنی
و حقوق خدمت دیرین داشت شهنشاه عاطفت شعار قدردان را از
درگذشتن آن فدوی عقیدت مند خاطر حق شناس حقیقت پیوند
قرین تاسف و تأثر گشته روح او را بانوار توجهات روحانی حرمانی
امرزش بخشیدند و روز جمعه که در روز از رحلت او گذشته بود
بمقتضای کمال قدر شناسی و بزرگی پروری که آیه ایست در شان
این خورشید اوج عظمت و مروری از مسجد جامع پرتو قدم بسر
منزل باز ماندهای آن مرحوم افکنده آن سوگواران را بزبان عاطفت
تسلیم و برحش و دل جوئی و نوازش فرمودند و میرخان و روح
الله خان و عزیز الله خان پسران آن مغفور و افتخار خان و ملتفت
خان و بهاء الدین برادر زادهای او و حیف الدین صفوی دامادش
را بعطای خلاع ناخبره نواخته و همگی منسوبانش را مشمول مراسم
خسروانه ساخته از کدورت ماتم رسیدگی بر آوردند و زوجه و صبیبه اش
را بسالیانه پنجاه هزار روپیه کامیاب مکارم شهنشاهانه گردانیدند و
پسران و دامادش را باضافه مناصب مطمح انتظار تربیت ساخته وقوع
آنها در جشن همایون عید فطر که نزدیک بود مقرر فرمودند ششم ماه
مذکور خنک صور نوگل حدیقه ایست و جلال تازه نهال ریاض حشمت
و انبیا بادشاه زاده والا گهر محمد اکبر زینت انزلی النجم خلافت
گشته در ساعتی مسعود آن قوت الظهر سلطنت عظمی باین سنت
سندیه فائز گردیدند و چون این اراده دل پسند دهنه بی تمهید و توطیه
از پیشگاه ضمیر مهر توفیر حضرت شاهنشاهی که همواره از صور الهام
نقش پذیر امت هر برزد و خاطر ملکوت ناظر بآن متعلق بود که

بود بظاهر دار الخلافه رسيد و از آنجا که بقیة ازان آزار و ضعف بسیار داشت اشاره والا بصدور پیوست که داخل شهر شده بسر منزل خویش فرود آید راز کمال عاطفت و بنده پروری تقرب خان و دیگر اطبای پایة سریر خلافت را حکم شده که بمعالجه او پردازند و میرخان خلف خان مذکور با زوج الله خان و عزیز الله برادران خود احراز دولت ملازمت اشرف نمود غرض رجب فاضل خان از مستقر اخلافة اکبر آباد رسیده ناصیه های آستان خلافت شد و برخی از نفائس جواهر و مرصع آلات که حضرت اطنی از سر عاطفت مصحوب او فرستاده بودند و قریب شانزده لک روپیه قیمت آن بود بخدومت اشرف گذرانید و میرخان هزده سر اسب عراقی با برخی از جواهر و مرصع آلات بر سبیل پیشکش بنظر انور رسانید و هزده سر اسب کجی باد رفتار صرصر خرام از انجمه نه سر با ساز طلا که قطب الدین فوجدار سورتیه بر صرصر پیشکش بدرگاه معلی فرستاده بود بموقف قبول رسید و خواجه احمد ایلیچی بخارا با نعام پانزده هزار روپیه و برخی از نفائس اقمشه مورد نوازش گشت و بمیرزا بیگ میر شکار و لطیف بیگ میر آخور و محمد رحیم مشرف سوغات عبد العزیز خان خلاع فاخره و پنج هزار روپیه مرحمت شد و از سوانح بسر آمدن روزگار حیات خلیل الله خان است چون کوفتش بامتداد کشیده ضعف و مقور قوی بمرتبة کمال رسیده بود باندک نکستی که از بی تدبیری غذا روی داد کارش از مدوا در گذشت و بدعوت اجل نمک خوان (کُلْ نَفْسُ ذَاِیْقَةِ الْمَوْتِ) چشیده دوم رجب پیمانه زندگي او لبریز گشت چون از بندهای ارادت شعار اخلاص کیش و ندویان هواخواه

بدست هزار روپيه عطا شد و چون عبدالرحمن ديوان بيگي عبد العزيز
 خان که از اساطين دولت اوست عريضه مبني بر مراتب عبوديت
 و هواخواهي اين آستان مظهر نشان بخدست ايستادهاي پايه اورنگ
 عظمت و جهانباني نگاشته با مختصر پيشکشي بقصد استغاثه انوار
 مواهب بادشاهانه که فیض عامش بسان ادرارات غمام بجمع طوائف
 اقام ميرسد و دور و نزديک و ترک و تاجيک از عوائد فوائد آن بهره مند
 ميگردند بدرگاه خلافت پناه ارسال داشته بود از خزانه انعام بادشاهي
 هشت هزار روپيه بفرستاده او حواله شده که از امتعه هندوستان خريد
 نموده برای او ببرد و مير عبد الله کشمري و چندي از رفيqaالش
 بانعام چهار هزار روپيه کامياب عنايت گشتند غره شعبان هشده
 زنجير نيل از نيلان فاشجام که خان خانان از بنگاله فرستاده بود و دو
 زنجير نيل از غنائم پالون بنظر همايون رسيد شب پانزدهم ماه مذکور
 که بملة البرات بود پانزده هزار روپيه از خزانه احسان پيكران بوساطت
 صدر الصدور بارياب استحقات اتفاق شد و درين ايام زينت افزاي
 انصر و اورنگ مکرر بعزم شکار کلنگ بخضر آباد توجه نمودند چنانچه
 بکصد و پنجاه کلنگ درين سال صيد شاعبار اقبال همايون قال شد
 و چندين بار چتر فلک فرما و لواي خورشيد سا بسمت اعز آباد رديگر
 صيد گاه هاي نواحي دار الخانة سايه گستر شده اقسام شکار صورت
 بخش طبع همايون گردید و از جمله شکارهاي صيد تمريغه بود که آنروي
 دريبي جون در برابر خضر آباد اتفاق افتاد چون خاطر مبارک بلمشها
 آن شکار شگرت رغبت نمود بفيض الله خان قراول بيگي حکم والا صادر
 شد که مردم اطراف را گرد آورده باهتعام آن پرده اژد و خان مذکور

این خدمت ارجمند که از شرائف اسلطن نویست برودی از قوت بفعل
آید لجرم وقوع آنرا بتمهید جشنی بزرگ در حیژ تعویق و تاخیر نیفکنده
بر وفق انتقار متأخر شریعت غراء زیادت تکلفات بتقدیم آن امر
موکد نپرداختند و ذمه همت علیا ازان حق لازم الادا غارغ ساختند
و درین جشن خجسته جمعی از ملازمان و خدمت گذاران آن پادشاه
زاده کامگار بختبار را بعطای تشریفات نواختند و درین اوقات بروفق
خواهش و اشاره حضرت اعلیٰ خواجه بهول و خدمتخان خواجه مرا
و جمعی از چیلها را خلعت داده بمسئقر الخانة الکبر آباد رخصت
فرمودند که ضمیمه خدمتگزاران آن حضرت باشند و چون در پدشگاه
خلعت و جهاندارای از تقریر بوداق بیگ ایلچی ایران بظهور پیوسته
بود که والی آندبار را بخوردن پان که از شرایف خصایص هندوستان
و برگ سبزی ازین خرم بوستان امت رعیت و شعف تام بهم رسیده
لجرم بمقتضای عطوفت پروری حکم اشرف صادر شد که قدسی
معتدبه از پان نفیس برای والی مذکور ببرند و یکی از ملازمان
درگاه برسانیدن آن معین شد نوزدهم رایات مهر انوار بعزیمت شکار
پرتو اقبال بآن روی دریای جون انگنده پلج روز در آن حدود تصید
نخچیر نشاط اندوز بودند و بیست و چهارم که قرین سعادت معاودت فرمودند
خواجه احمد ایلچی بخارا را بعنایت خلعت و خنجر مرصع باعانه
مرورید و انعام می هزار روپیه نواخته رخصت انصراف بخشیدند و بمیرزا
بیگ میرشکار و لطیف بیگ میرآخور و چندی دیگر از رفقای او
خلع فاخره ده هزار روپیه و برخی از اقمشه مرحمت کردند از اول تا
آخر بمغیر مذکور و بمراهمانش از نقد و جنس قریب یک لک و

گرفتاران بی نوارا که از همه سوراخ تگاهو بسته و در رشته چاره بیرون
شد از جمیع جهات گسسته است پیش ازین بهوای خواهرش طبع
از پای در آوردن از آئین شمول رافت و عموم معدلت دور است و
فتوت بادشاهانه و صورت خسروانه بر حال آن وحشیان مسکین
بخشایش آورده اشاره والا بملع صید و اطلاق آنها از قید صادر شد و
مجموع آنچه سالم مانده بودند از تنگ نای دام رهائی یافته دامن
صحرائی عافیت گرفتند و بعضی همایون رعید که آهوی بسیار
بمحیطه قمرغه در آمده بود چون نزدیک بدام رعیدند بهیات مجموعی
رم نموده پراهل قمرغه حمله کردند و پنج کس را از صدمه شاک آنها
آسیب رسید از انجمله دو تن هلاک شدند و قریب هزار آهو بدرفته
سه صد و پنجاه و پنج بدام آمد بالجمعه درین هنگام بغیض الله و هوشدار
خان و دارالخا خلعیت مرحمت شد و بسیاری از میرشکاران و جمعی
کثیر از بندها و خدمت گزاران بمعافیت خلعت و برخی بمعطای
اسب سرفرازی یافتند و از نگاشته وقائع نگاران صوتی دکن بمصامع
حقائق مجامع رسید که گردد هر دامن کور که در سالت کوسکیان
آن مویده بود بلجل طبیعی بساط حیاط در نوردید از غرائب سوانح
که درین ایام بعرض اشرف رعید آنکه جمعی از اطفال در قصبه
موتی پت چنانکه عادت صبیان است بازی شاه و وزیر هنگامه آرای
لهو و لعب بودند از انجمله دو کس دزد شدند کودکی که شفته آن
بازی بود آنها را گرفته پیش طفلی که بباز بچه حکم رانی داشت
آورد و او برهم بازی اشاره بسلامت آنها کرد آن کودک ناهوشمند دست
و پای هر دو بسته چوبی که در دست داشت چنان بر سر آنها زد

با قراولان و عملی شکار بموجب فرمان بسر انجام لوازم آن کوشیده
 دامی بزرگ که آنرا بزبان میرشکاران هند بادو گویند در عرصه
 شکار گاه کشید و جانور بسیار از هر طرف رانده بدرون آن در آورد و
 چون قمرغه دست بهم داد و کیفیت آن بغرض اشرف رسید گلگون
 عزیمت خسروانه باهنگ نشاط اندوزی آن شکار بدیع آثار بجانب
 خضر آباد سبک خرام گشته روز دیگر با شاهزادهای ارجمند بیدار
 بخت و مقربان بساط عزت و ملتزمان رکاب دولت بآن روی آب
 توجه فرمودند و چون بکنار دام رسیدند پادشاه زادهای والا مقام و
 چندی از امری عظام بدرون آن در آمده مشغول صید انگنی
 شدند و عمدتها و خواص را نیز رخصت شکار فرمودند سی صد و پنجاه
 و پنج آهو بحیطه دام در آمده بود شهباش والا بذبروی دست و بازو
 کشورگشاهشت آهو زدند از انجمله شش به تفنگ و دو بضرب خدنگ
 و سی و یک نخچیر را قراولان دستگیر کردند و چهل و هفت از آن
 عزالان را جمعی که رخصت صید یافته بودند بتیر تفنگ از پای در
 آوردند و از آنجا که پرتو انوار رحم و کرم جیلی و فضل و رانت ذاتی
 این مظهر رحمت نامتناهی چهره افروز حال جمیع مخلوقات الهی
 است و چنانچه افراد انسان را که بدائع و ذائع ایزدی اند دستخوش
 جور و تطاول و پایمال ظلم و تعدی نمی پسندند اصناف حیوانرا
 که بی زبانان کشور آمرزش اند اسیر دام ستم و بیداد روانمیدارند
 در اثنای این حال که طبع قدسی خصال بمقتضای بشریت
 مشغوف صید و شکار بود ببارقه تیر هوشمندی و تابش انوار آگاهی
 صورت این خطر الهی بخاطر ملکوت ناظر جلوه ظهور نمود که آن

ولایت کوچ بهار و توجه جنود ظفر اعتصام امت از آنجا بدستخیز
 مملکت آشام که بمساعی کوشش زنده امرای عظام خان خانان
 سپه دار بنگاله سمت وقوع پذیرفت تفصیل این اجمال آنکه چون
 در اواخر سال هزار و شصت و هفت هجری که اعلی حضرت را
 بیماری طاری شده مدت آن مازعه بامتداد انجامید و چنانچه درین
 صیقل سعادت طراز گزارش یافته بآن موجب در جمیع جوانب و
 اکناف این مملکت سپهر بسطت گرد شورش برخاسته فتور عظیم
 باحوال ملک راه یافت و سرکشان هر طرف و متمردان هر ناحیه
 قدم جرأت از حد خود فراتر نهادند طغیان و طریق عصیان پیمودند
 و مفسدان بغی اندیش و فتنه گرایان و انچه طلب که در کمین
 چنین وقتی بودند فرصت یافته آغاز شور انگیزی نمودند و ناشیاج
 از بی خردی و خام طمع در بنگاله بدعوی سلطنت و سروری
 برخاسته بر سر پهنه لشکر کشید و این حرکت نا صواب ازو باعث
 فتور و اختلال احوال آندیار گشته زمینداران ناصحت جو تغیر ملوک پیش
 گرفتند بیم نراین زمیندار کوچ بهار که قبل از حدوث این حادثه بر
 مذبح قویم اطاعت و فرمان پذیری ثابت قدم بود و چنانچه رسم مقرر
 سائر مرزبانان امت همواره بارمال پیشکش اظهار انقیاد می نمود
 چشم از صلح حال و ملاحظه مآل پوشیده باغواوی دیو ضل از شاه
 راه خرد یکسوسد و از مر جوارت بتاخت گهواره کهنات جسارت ورزید
 و جمعی نفیر از صغیر و کبیر رعایا آنجا که اکثر مسلمان بودند اسیر
 کرده بولایت خود برد و خرابی بهیار بآن ناحیه رسانید و پس از
 ارتکاب این جرأت شنیع دگر باره در مر انجام اسباب نکال خویش

که هر دو را بضرب آن مر از هوای حیات برداشته شد و باقتضای
قضای آن لیهو صورت جد پذیرفت *

باقبال جهان کشا ظفر پیرا رفتن معظم خان خانان
سه سالار بنگاله با عساکر نصرت پیرانج لوا در پی
نا شچام بد فرجام باهک تسخیر ملک آشام
و کشایش آن ناحیت بمیان معی و جهاد اوایی
دولت فیروزی اعتصام پس از کشایش کوچ بهار

هر بخت مند صاحب اقبال را که ایند کام بخش بیهمال بقویض
رتبه علیای خلافت و کیهان خدیوی و بخشش منزلت والای سلطنت
و جهان خسروی بهره مند فضل و کرامت ساخته چهوه عادت
حیامی احوالش بلوامع انوار داد دهی و معدلت پزوهی برافروزد
و علم عالمگیری و اوایی گیتی ستانی بدست دولت گردون شکوهش
داده پایت قدر و حشمت آن برگزیده خولش بلوچ نصرت و استیلا
ورزیده چهور رفعت و اعتلا بر افرازد لامحاله کارهای شکر و مهمات
شکوف که حیرت فزای دور بیدان دیده درو پندش افروز ژرف نگهان
بصیرت پرور باشد بفرنگ سازی مآثر اقبال و کار پرداز میانه بیان
عتبه جلالتش بخوبترین صورتی در پیشگاه ظهور چهوه کشاید و ماحبت
ولایات گردن کشان روزگار و مرصه گاه نخوت سرتابان اطراف و انظار
که بدست غرور سر خود سری خازند و گلاسه استکبار بر فرق پندار کج
گذارند بحوائج مراکب مواکب گیتی حقاننش فرسوده آید از بدائع مصداقات
این کلام صدق انجام درین اوقات خجسته فرجام معجز گشتن

قیام داشت چون دید که حیلاب آشوب از دو طرف در رسیده و شعله
فتنه از دو سو بالا گرفته و تاب مقاومت را فواید از نیروی قدرت خویش
میدانست و از وصول کومک و مدد امیدش منقطع بود باقتضای
صلاح اندیشی رخت اقامت از آن ولایت برگرفته پدایمردی نواره
خود را از مور آن حیل حادثه بر کنار کشید و بحدود جهانگیر نگر
رسید و بهولانانیه وزیر بیم نراین چون بر قصد آشامیان و توجه آن
گروه شقاوت پژوه بدان صوب آگاهی یافت از آنجا که چهره دستی
و استیلائی آنها را متیقن بود و مصاحبت و مقاومت نمی توانست
نمود عیان عزیمت از سمت آن مقصد بر تافته قرون ناکسبی
سراحد معاودت پیمود و متغلبان ضلالت فرجام آشام بی مافع
و مذازع بر ولایات بادشاهی دست تملک و تسلط یافته بفریب
وغارت و جور و بیداد پرداختند و چنانچه شیمه ذمیمه آن جمع بدنهاده
است سکنه و رعایای آندیار را اسیر ساختند و چون ناشجاع بشخرد
بد فرجام که در آن هنگام از محال جوئی و فتنه پروری هوای سلطنت
و خود سری در سر انگنده اسباب شورش و مواد فساد سرانجام داده
بود در اندک فرصتی غبار آلود ادبار گشته بحال پراختلال خویش
در مانده و گرفتار آمد و بجزیر آن قضیه نتوانست پرداخت آشامیان
مقهور از آنجا قدم جرأت پیشتر نهاده بی مانعی تا حوالی برگنه
کری باری که پنج مغزلی جهانگیر نگر است متصرف شدند و در
موضع صحت سه که قریب بکری باری است نهاده ساخته جمعی
کثیر بمحافظت آن گذاشتند و در حواشی ازمنه نیز از آن تیره بخندان
امثال این جرأت و خیرگی بظهور رسیده چنانچه در عهد فرمانروائی

کوشیده بهولانتهه وزیر خود را با گروهی انبوه بقصد ولایت کامروپ
که عبارت از هاجورا و گواهنی و توابع آن است از قدیم ایام
داخل ممالک محروسه بادشاهی بود فرستاد که آن را نیز بتصرف در
آورد درین وقت جی دهجنگ راجه آشام که بحسب وسعت
ولایت و فزونی دستگاه قدرت و کثرت و جمیع لشکر و البوهی
خیل و حشم و بساری نواره و توپخانه و قیلان جنگی برو رتبه تفوق
داشت و بهوای پندار باطل سر بر خط اطاعت و فرمان پذیری
نمیگذاشت و ولایت خویش را که از بنگاله دور دست واقع است
و آبهای عظیم پهناور و دریا های زخار خونخوار و بیشهای صعب
دشوار گذار در طریق آن حائل و بر فلاح رفیع و حصون مدیعه
مشحون بآلات دیکار و مردان کرامت مند است از آسین ترکناز موانع
نصرت طراز ایمن و مصون می پنداشت چون بر سنج آن حوادث
و فتن و مراتب شور انگیزی و ملک آشوبی ناشی از انباز نصیب
سعادت دشمن آگاهی یافت و بر کیفیت دلیری بیم نراین و عزیمت
تازه او مطاع شد او را نیز حودا طمع خام تکلیف جسارت بتصرف
ولایت مذکور نمود چشم از ملاحظه سویی نتایج و مفاسد آنداعیده فاسد
پوشید و از ضلالت منشی و باطل پرستی آن نگوید و جرأت را
پیش دستی با بیم نراین خیال کرده از دخالت انجام آن کردار
ناهنجار نیندیشید و لشکری عظیم از آشامیان در آن نهاد و دیو خصال
بانواره و توپخانه براه دریا و بر خیز دیگر از راه خشک ولایت کامروپ
تعمین نمود و لطف الله شیرازی که در ملک بندهای بادشاهی
و در اعداد کومکیان آنصوبه بود و در آن هنگام بفرج داری اینجا

بولایت بادشاهی دراز نموده ولایت کامرپ را که در قدیم ایام
 و آشام تعلق داشت می خواست متصرف شود هن او را از تصرف آن
 بازداشتند و آن حدود را بحیطه ضبط آوردند الحال هرکس داین خوب
 معین شود این ولایت را بتصرف او بدارم خان خانان باقتضای صلاح
 اندیشی دران وقت بظاهر معذرت او در پذیرفت و وکیل را خلعت
 داد، باز گردانید و رشید خان را با عید نصیر الدین خان و سید
 حالر خان و آغرخان و جمعی دیگر تعیین نمود که رفته ولایات
 بادشاهی را بذایر قرار داد آشامیان تصرف کند و درین اثنا بیم نرابین
 نیز مغلوب جنو، رعب و خوف گردیده درخواست عفو تقصیر
 خود را و کبلی فرستاد از آنجا که تادیب و گوشمال او لازم و محتتم
 بود خان خانان بجواب آن خسران مآب نپرداخت و فرستاده زاری
 فدانه مقید و محبوس ساخت و راجه سجانسنگه بتدیل را با فوجی
 از بندهای بادشاهی و میرزا بیگ کس خود را با یک هزار سوار از
 تابینان خویش بتدبیه آن شقاوت شعار و تسخیر ولایات کوچ بهار
 معین ساخت آشامیان چون بر تعیین رشید خان با انواع نصرت
 نشان بصمت کامرپ آگهی یافتند نخصت برگذه کری بازی و چند
 برگنه دیگر را خالی کرده پس نشستند و آخر تا کنار آب بناس
 ولایات بادشاهی را وا گذاشتند لیکن رشید خان چهار منزل از
 چهارگیر نگر پیش رفته بذایر انراط احتیاط توقف گزید و این معنی
 را بر حیل وری و نیز بر آن گروه مبنی داشته در پیش رفتن تغلل
 ورزید و چندانکه خان خانان مراسم تاکید بجای آورد موثر نبفتان
 تاآنکه حید یوسف که سابق از فعل ناشجاع موجود او برگنه کری بازی

حضرت جنت مکالی بای جسارت از مرحد خود پیش نهاده
ولایت پادشاهی را قلعند رسید ابابکر را که از بندهای عمده
آستان سلطنت بود با گروهی انبوه از سوار و پیاده از حوالی جندهره
باحتیری بردند و در اوائل جلوس اعلی حضرت دگر باره چیره دستی
نموده شیخ عبد السلام فوجدارها جورا با جمعی کذیر از گواهی
دستگیر نمودند و درین مدت هیچک از حکام بنگاله توفیق نداشت
آن جمع نابکر نینانت مگر میر عبد السلام مخاطب باسلام خان که
در نوبت صوبه داری خود در زمان سلطنت اعلی حضرت تسخیر آشام
و تنبیه آشامیان تیره ایام را وجهه همت ساخته بسرکردگی سیداتخان
برادر خویش لشکری بدان صوب فرستاد لیکن چون در خلال آن حال
از صوبه داری بنگاله معزول گشته امر جلیل القدر وزارت باو نامزد
شدو آنصوبه باقطاع نا شجاع تر از گرفت توفیق اتمام آن مهم نیافت
و انواع قاهره پادشاهی از موضع کجل که دهنه ولایت آشام است
پیشتر نتوانست رفت بالجمله چون در ماه رمضان حال سیوم جلوس
همایون نا شجاع از بنگاله بجانب رختگ رهگرای آزارگی گشته خان خانان با
جنود ظفر اثر متعاقب او بجهانگیر نگر رسید و در مدد جبر اختلال احوال
آن حدود شده طغنه صولت و سطوت عساکر نصرت نشان و عیب افکن
داهای سرکشان و عصیان منشان گردید راجه آشام از مدد پلارک قهر
و انتقام مجاهدان جنود اسلام بیمناک و هراسان گشته در مقام اصلاح
کردار ناهنجار و تمهید مراسم اعتذار در آمد و کبلی با معذرت نامه نزد خان
خانان فرستاده اظهار نمود که چون بیم نراین زمیندار کوچ بهار که
با من همت خصومت دارد در ایام شورش و انقلاب دعت تعرض

همت و اخلاص بعت و شب هفدهم ربیع الاول از چهارم حال
 جلوس همایون مطابق سنه هزار و هفتاد و دو هجری بقصد
 احتیصال عاصیان بد ممال از خضر پور روانه شد و دو ثلث نواره همرا
 گرفته باقی را در جهانگیر نگر گذاشت و بموجب حکم معین
 حراست اکبر نگر بمخلص خان و محافظت جهانگیر نگر باحتشام
 خان تفویض یافت و بعد اختصاص خان و راجه امر سنگه نروری
 و جمعی دیگر از عدهای منصبداران با کومکدان مقرری بهمراهی
 احتشام خان معین شدند و انتظام مهمات خالصه شریفه بعد از
 پیگوتیداس دیوان آنجا بدستور معهود مقرر گشته اهتمام مهم
 نواره بمحمد مقیم مفوض گردید و چون معظم خان بانواج ظفر قرین
 بموضع بری تله که مرحد ملک بادشاهیست در رسیده به صدد
 استکشاف احوال طرق و مسالك از مرحد ملک بادشاهی بولایت
 کوچ بهار شد از تقریر ماهیت داندان آن سر زمین چندین بوضوح
 انجاء مید که سه راه مسلوک مشهور بولایت مذکور همت یکی از
 سمت ولایت مورنگ و دوم از جانب ملک بادشاهی از جمله آن
 دو راه یکی راه یک دوار است و آن عبارت از دربندبست محکم
 اساس که بر بالای بندی عریض مرتفع که باصطلاح اهل آن ملک
 آل میگویند از قدیم الایام ساخته شده و شهر کوچ بهار با برخی از
 برگذات محصور است بآن بند عالی و درزش بیست و چهار گروه
 است و بر بالای آن بند از همه طرف جنگلی است انبوه از درخت
 بامس و بید و دیگر اشجار بلند تنومند و شاخهای آنها بنوعی برهم تانده
 شده که مور از آن بدشواری عبور تواند نمود چنانچه جا بران بند

بود و آنرا خان از کومکبان رشید خان و جمعی دیگر باشاره آن نویسن
 عقیدت آئین پیش رفته کرمی باری و برخی از برگذات دیگر را که
 آشامیان واگذاشته بودند بحیطه ضبط و تصرف آوردند و بعد ازین
 رشید خان نیز پیشتر رفته بموضع رنگمائی که از توابع کامروپ است
 رسید و چون مخدولان آشام از تعلل او در پیش رفتن خیره گشته دیگر
 باره بسودای طمع خام دل بنصرف آن ولایت بسته بودند و بقدرت
 و جمعیت تمام با سامان توپخانه و تواره بسیار و سایر ادوات نفیر
 و پیگار در مقام مخالفت و مدانعت در آمده و او لشکر و سامانی
 در خور دفع آنها همراه نداشت در رنگ مائی اقامت نموده حقیقت را
 بخان خانان نوشت و راجه سجاننگه که به تغذیه بیم نراین معین
 شده بود چون دید که آن مهم از پیش نمی تواند برد او نیز در
 نواحی یک دوار که در بلاد ولایت کوچ بهار است توقف نموده
 حقیقت حال باز نمود خان خانان بعد از اطلاع برین حقائق
 مقتضای رای صواب آن دانست که سامان و حرا انجام آن در مهم
 لازم الانصرام نموده خود با تواره و توپخانه و عساکر ینگاله اعزام آن
 مقصد شود و صورت این اراده بخدمت ایستادهای پایه سریر
 خلافت مصر عرض داشته دستوری خواست و پراغ گیتی مطاع
 بر طبق ملتسم او بنفوذ بیوحت و باصرای کومگی و سران سپاه
 ظاهر پناه که در مهم ناشتباغ با او معین بودند حکم معلی صادر شد
 که درین مهم شرائط موافقت و مراقبت بظهور رسانیده از صلاح و
 موافقین او بیرون نباشند و چون ایام بر شکل بانجام رسید و طفیان
 آنها مورد شست عزیمت خریش مصمم نموده کمر خدمت بر میدان

که از گهواره گهاک آمده بدرباری پرمهاتر ملحق میشود آورده نگاهدارند
و راجه سجانسنکه با امر آن نوابان عقیدت کیش با همرفان خویش
بر سر راه مذکور بجوئ منصور پیوست چون عساکر گیتی کشا داخل
آن راه شده شیردان شهابت پدشه دران پدشه در آمدند فدان
فلک توان کوه پیگر و تیر داران و پیداهای لشکر پیش پیش امواج
نصرت لوا نیهای جنگل درهم شکسته حاجت آن عرصه از تراکم
و انبوهی آن می پرداختند و راه می ساختند و نخست حواریان
چیش فیروزی مرکب رانده اهل اردر از عقب آنها روان میشدند
و باین عنوان هر روز بسمی و کوشش عظیم و زحمت و مشقت تمام
دران پدشه راه کشوده پدای همت مردانه آن رانی پرتعب می
پیمودند در اندای طی این معافست رودی عظیم پهناور پیش آمد
که عبور ازان ناگزیر بود مردم آن نوم و بر اظهار نمودند که بی گشتی
و بستن جسر گذشتن لشکر ازان میسر نیست و پایاب ندارد و ازیں
رهگذر برخی صورت پرستان ظاهر بگر که از بدایع تائیدات سماری و
شکوه معنوی این دولت جاوید طراز غافل بودند بگرداب تفکر در
انداده خرد کوتاه مدشان را موج حیرت از حر برگذاشت از آنجا که
همواره میامن اعانت و امداد کارسازان آسمانی عساکر نصرت اثر
را در هر طریق راهبر است قراوان مرکب فیروزی که بلفحص
پایاب هر سو در تکیه بودند بدلالیت خضر توفیق راه گذار جنود ظفر
شمار یافته بخان پده سالار خبر رسانیدند و جیوش نصرت مآب
پایاب ازان رود گذشته بساحل سلامت رسیدند و مشاهده این
عکس کار پ اقبال گلشن ارادت اولیای دولت بی ژوال را آبی دیگر

خصانت بمولد درو در بند در کمال استحکام ساخته و توپهای
 بزرگ و زنبورک و ضرب زن و دیگر ادوات جنگی بران چیده شده مردان
 کار و حراست پیشگاه هشدار بمحافظت هر یک معین اند و برترترین
 آن در بندها یک دوار است که راه مذکور از سمت محاذی آن سر
 برمی آورد و با وجود آن جنگل پر خطر خفنی عمیق بهناور بر دور آن
 در بند حفر نموده اند و راه متعارفی که از آن بولایت کوچ بهار تیره
 می شود همین است و اگر در بند مذکور مفتوح شود تا معموره کوچ بهار
 دیگر عائقی در راه نیست لیکن فتح آن باسانی میسر نمیشود و طریق
 دیگر راه گهواره گهاک است که برنگاهائی اتصال یافته و عرض آن بند
 در انطرف کمتر است لیکن در آن راه ناهای عظیم عمیق دشوار
 عبور و جنگلی خطرناک صعب العبور است که از تشابک شعبهای
 اشجارش هوای آن وادی در زنجیر است و کثرت درختان خاردارش
 باد را هنگام عبور دامن گیر و هوای این طرق سه گانه مشهور راهی
 دیگر از سمت ماک بادشاهی نشان دادند که آل آن طرف عرض
 و ارتفاعش از دیگر اطراف کمتر است لیکن تا معموره کوچ بهار
 همه جا جنگلی انبوه پرنی دارد که بیم نراین ازین راه که احتمال
 عبور سوکب منصور از آن راه دور میدادست چنانچه بایست بمحافظت
 آن نپرداخته بود و باستظهار صعوبت آن بیشه خاطر ازین اندیشه
 جمع ساخته خان خانان یاقتضای رای کار آگاه اختیار این راه نموده
 با پناه ظفر پناه از بری تله روان شد و مقرر کرد که نیاره را در ناله

رایات فتح شد و حید صادق صدر بنکاله با اشاره خان خانان بر فراز
 خانه بیم نراین برآمده بگلپایگ اذان سامعه امروز ساکنان
 آن کفرستان گردید و طغظنه تقبیر و تهلیل که از بدأ سطوع تجاشیر
 صبح ملت احمدی تا آن وقت بکوش باطل نبوش اهل آن دیار
 نرسیده بود نعم البدل صدای نافوس آمد در بتکدها مسجد اصنام
 بسجود و رکوع نماز مبدل گشت و بجای طاق ابروی بتان محراب
 قرار گرفت آثار کفر و فلال همت انطماس پذیرفت و ارکان دین
 و قواعد اسلام بلند اساس شد و از انجا که همگی همت معتدلت گزین
 بادشاه فتوت پرور مروت آئین متوجه آنست که اصناف خلائق و
 گروهها گروه برابا در هر کشور و ناحیه از میامن فضل و کرم و مآثر
 عدل و احسان بادشاهانه برمهاده امن و امان متمکن بوده هرگز از
 رهگذر جنبش عساکر قاهره در اصناف جبرش اقبال پرچمها احوال
 رعایا و زیردستان هرچند باقتضای سرفروشت در اطاعت و فرمان
 پذیری سرگشان و بغی اندیشان روزگار شان سپری شده باشد فبار
 ملای نه نشنید و همواره بسپهداران رفیع مقام و نوینان والا احتشام
 از پیشگاه عدالت و جهانمانی تهدید و تاکید میبرد که قواعد
 نصفت و رافت را در جمیع امکنه و احوال با طوائف انام پاس
 دارند خان خانان بمقتضای کار آگهی و خلوص عبودیت نظر
 پریشانه تدبیر لطف و مکرمت خسروانه کرده یکروز قبل از وصول
 بشهر تاکید و تدغن تنظیم نموده منادی گردانیده بود و جمعی باهتمام
 گماشته که لشکریان و اهل اردو دست تطاول بتاراج و غارت کهشد
 یغما چیلان دست فطرتست نکشوده عرض و مال و ناموس رعایا را

فرزد بالجمله امواج گیتی ستان بصوات آتش و سطوت برق ازان
 نبدان گذشته غرق جمادی الاولی بپای آل رسید جمعی از مخدولان
 تیره ایام که بحراست آن قیام داشتند باوجود آن حد استوار بنای
 همت سست پیوقد شان بسیلاب رعب شکست یافته پس از اندک
 آریزشی رخ از عرصه مقاومت بر تافتند و فردای آن جنود ظفر
 پیرا داخل آل گشته چون بشهر کوچ بهار نزدیک رسید بیم تراین
 که باستظهار آن آل دم هر کشی و استقلال یزد و آنرا حصار
 امنیت ملک و مال خود از آسیب حوادث روزگار میدادند از
 مشاهده آثا قهر و استیلائی عساکر فیروزی مآل و داخل شدن در آل
 عرصه عادیست هر خود تنگ فضا دیده بر آردن جان و ناموس ازان
 در طه مغنم شمرد و سه روز قبل از وصول انواج قاهره بشهر خلاصه
 اموال و تمامت اهل و عیال را بر گرفته با جمعی از خواص و نزدیکان
 رعمرای وادی آرگی و ادبار گردید و پدایمردی فرار خون را بپای
 کوه بهوتنت که پناه جای خویش اندیشده بود کشید و بهولا فائده
 وزیرش با اشاره و صوابدید او با پنج شش هزار پیاده بسمت مغرب
 رویه کوچ بهار که دامن کوه مورنگ است و جنگل های صعب
 دارد فرار نمود بخیال آنکه چون جنود اقبال از آنجا نهضت گزید
 متوجه پیش شود از کمین فرصت برآمده بقطع طریق و شوراندن
 راه و هوشن قری و مزارع و غلات و اغواي سکنه و رعایا پردازد
 و نگذارد که آذوقه بلشکر ظفر اثر رسد و ششم ماه مذکور حوالی شهر
 مضرب خیام سپاه اسلام گشته روز دیگر عرصه آن معموره نزهت اثر
 که از ظلمت و جود تباہ کیشان ضلالت پرور پیدایش یافته بود مرکز

بخت که در جنگل های دامن کوه مورنگ در خزیده جویای
فرست شور انگیزی بود فرستاد که هم آن مخدول را بدست آورد و هم
بنعلیه و استماله رعایا پرداخته آنها را بمساکن خود شان بازگرداند
و فرهاد خانرا نیز با گروهی از سمت دیگر بجهت همین مطلب
روانه ساخت و بحکم کارشناسی و تدبیر اشاره نمود تا عمارات
در بند یک دوار را منهدم ساختند و از هر طرفش تا صد گز جنگل
بری کرده جانبین آن از هجوم اشجار پرداختند و یکصد و شش
توپ از خود و بزرگ و یکصد و پنجاه و پنج زنبورک و راسخنی
و بندوق بسیار و دیگر آلات توپخانه و ادوات بیکار و برخی از احوال
و افعال بیم نراین بقید تصرف در آمد و اسباب توپخانه بجهانگیر فرستاد
ارمال یانت و فرهاد خان که بدعانب بهولا نانه معین گشته بود
و هم تکامشی بجا آورده تا جایی که موارسی توانست رفت
بدنبال او عذافت و برخی از ابدان و اشیای که آن مخدولان گذاشته
بجنگل رفته بود بدست آورده پس از هفت روز مراجعت نمود و
احققدیار بیدگ که ماهیت دان آن بوم بود بمکانی چند که گمان
بودن آن خلالت کیش داشت جاسوسان فرستاده کوشش بلیغ در
تفحص آن مدبر گمراه نمود و چون خبر شنید که در یکی از جنگلهای
آن سمت بمان مودیات در خزیده میخواهد که از آنجا به پناه گاهی
دیگر فرار نماید نصف شب با همراهان خود حواری شده بر سر او
ایلغار کرد و در پاس روز بمکانی که او را نشان داده بودند رسیده
آن بد فرجام را با زن و فرزند و چندی از اقوام که همراهش بودند
دستگیر کرده قرین ذیل مطلب مراجعت نمود و از گرفتار شدن آن

خواه در محاکم خود باشند و خواه از بیم پناه ظفر پناه قرار نمود
متعرض نشوند قدغچیان پس از دخول لشکر به شهر تنی چند از
سوار و پیاده را که دست تعدی بمال رعیت گریخته دراز کرده چند
بزرگوار و برخی اجناس ما کوله متصرف شده بودند گرفته آوردند
خان - چه حال آن مقله طبعان جسامت شعار را برواق توره این
دولت معدلت آثار بسزای کرد از رسانیده آنها را بالشیانی که تصرف
نموده بودند تشهیر نمود و انتشار صیت عدل و انصاف شاهنشاهی
موجب تالیف و احتمالت قلوب رعایای گریخته شد و اکثر باستماع
این معنی بمساکن و اماکن خویش باز گردیده - پاس گذار
و نیایش گزین عدالت پروری و داد گمتری خدیو جهان و
خلیفه زمان گشتند و بشن نراین بحر زمیندار مذکور بپادروسی
بخت و رهبری دولت با عمیال خود از پدر بدگر خویش جدائی گرفته
روی نیاز بشکو ظفر طراز آورد و بطرح و رغبت عرف اسلام دریافت
بیم نراین بنابر آنکه از کج بدنی و جوهر ناشناسی داعیه خود مری
و انتقال از سیاهی حال این پسر تفرس می نمود او را محبوس
و نظربند داشت لیکن از مشاهده احوال و اطوارش امارات خلاف
آن پندار در نظر ارباب بصیرت پرتو ظهور داد خان خاندان او را از
سرکار اشرف خلعت داده استمالت و دلجوئی کرد و جمعی از
مجاهدان جیش اقبال بتعاقب بیم نراین که چنانچه گزارش
یافت در دامن کوه بهو قننت پای اقامت در دامن ناکامی کشیده
بود تعین نمود و اسفندیار بیگ والد اله یار خان مرحوم را که بر
خصوصیات احوال آن مرزمن اطلاع داشت بتفحص بهوانتاه عوریده

آن کوهستان مردی بود معمر مرتاض رعیت پرور انصاف پیشه مردم آن سرزمین چنین را می نمودند که قریب صد و بیست سال از عمرش گذشته و مع هذا قوی و مشاعرش مورد کلال فاحش نگشته از حظوظ و لذات احتراز می نمود و جز کبله و شیر غذایی نمی خورد و با رعیت در کمال رفق و رافت سلوک میکرد و بر جمعی کثیر ریاست داشت در وسط ولایتش تند رودی عمیق کم عرض جاریست و بجای پل زنجیری اهلین پربالای آب بسته اند که هر دو سرش از طرفین بکنجای عظیم بلند است و زنجیری دیگر پربالای آن بارتفاع قامت ادسی بر همان وتیره تعبیه شده مترددین پای بر زنجیر زیرین نهاده و دست هر زنجیر بالا زده بامتصام آن در سلسله عبور مینماید و احوال و انقال و اسباب تازگی را اندیز بهمین زنجیر از آب میگذرانند آن شخص کوهی قوی هیکل و موخ و سفید بود و در سر موی دراز زرد رنگ داشت که از اطراف رو و گردن فرو رفته بود و جز لنگی سفید که بر میان بسته بود لباسی دیگر نداشت گویند زن و مرد آن قوم بدین هذات و رنگ اند و بهمین وضع و لباس زیست می نمایند چون بیان برخی از خصوصیات ولایت کوچ بهار درین مقام ناگزیر است خامه سوانح نگار بگذارش مجملی از آن صفحه را میگردد آن ولایت صابین شمال و مغرب پنگاله عائن بشمال واقع شده طوالت پنجاه و پنج کوه جریبی و عرض پنجاه کوه است بحسب نزعت و صفا و لطافت آب و هوا و نور زیلحین و ازهار و کثرت بساتین و اشجار و خرمن و دلکشائی و فیض بخشی و فرح انزائی از بلاد شرق رویه امتیاز دارد و نوایه و اثمار هندوستان و پنگاله

کافر نجات آئین شکنه آن هر زمین که از شر او خائف بودند سلطان
گشته جمعی که متفرق شده بودند رجوع نمودند و بیم نراین مقهور که در
دامن آن کوه پهوتفت ماری گزیده بود چون آگهی یافت که نوجوی از
جیوش قاهره بدانصوب معین گشته است بحمايت و همراه راج
مرزبان آنکوهستان توسل جست بهالای کوه بر آمد و آن کوهیست که
جز پیاوه را بصد دشواری مجال صعود بر قلل آن نیست مجاهدان
نصرت شکوه پهای آن کوه رسیده یک زنجیر فیل و برخی از اسبان
و دیگر دواب که از ان خسران مآب آنجا مانده بود با یکی از مردم
آن کوهستان بدست آورده بر گردیدند و آن شخصی کوهی پزیان
مجاز و تضرع بخان خانان اظهار نمود که اگر مرا امان دهید و مکتوبی
مشتمل بر مطلبی که باشد بمرزبان این کوه بنویسید رفته باو
میرسانم و جواب می آرم آن خان صالح اندیش او را امان داده
بتشخص خلعت و زر خوشدل ساخت و پروانه بزمیندار پهوتفت
نوشته مصحوب او مرسل گردانید مشعر باین معنی که بیم نراین
مقهور را که با او پناه جسته است بفرستد یا او را از آنجا بیرون کند
کوهستان پهوتفت سرعز است و بمصافت پانزده کروزه در سمت
شمالی کوچ بهار واقع شده و قلل آن که همواره برف دارد از سه
منزلی بلند مذکوره نمودار است میوههای سرد شیرین مثل اسرود
و سیب و به و امثال آن آنجا میشود و اسبان مختصر که آنرا نانگن
و کونت گویند و مشک و پهوت که قسمی از پشمینه است و پری
که پارچه گنده ایست هر زردار منسوج از ریشمان که بکار فرش می آید
در آنجا بهم میرسد و نشود و طلا قلیلی از یک شوی پیدا میشود زمیندار

گذرانیده خود بامر حکومت کمترین پرداخت و ضبط و نسق مهمات
به بهولا فائده وزیر خویش باز گذاشته بود عمارات عمالی و مساکن
دل نشین مشتمل بر دیوان خانه و خلوت و حرم و خواص پوره
و حمام و باغچهها و نهر و فواره و آبشار بقربینه و طرح در کمال زینت
و تکلف ساخته و همه جائز صرافات خوب بکار برده و شهر کوچ بهادر نیز
بطرح و قرینه آباد شده و کوچها همه خیابان دارد و درختهای
ناگیسر و کچنار که بغایت خوش برگ و گل موزونست نشانیده
شده نقص آن سرزمین منحصر درین است که نهال خلعت اشخاص
از بهار خوبی و جمال بهره ور نیست و آب هوایش با کمال لطافت
حسن پرور نه همانا دهقانان قضااتخم و جاهت و زیبائی در زمین
طینت آن قوم نیفشانده و مصور صنع در چهره کشای آن گروه
قصه شبیه کشی صورت انسانی نکرده خرد و بزرگ را روی و طلعت
زشت و نا دلنشین است و لطف منظر از زن و مرد آن کشور گریزان
و گذاره گریزان در هیأت و اشکال بطائفه فاساق مشابیهت دارند لیکن
اکثر سبز قام و برخی گندم گون اند و در قوم مسیح بعضی سفید رنگ
می باشد و این فریق هم مزارع اند و هم سپاهی حربه آدها تیر و
شمشیر و تفنگ است و تیر ها اکثر زهر آلوده پیکانست بمچرد
رحیدن آن ببدن جای زخم آساز میکند و مجروح را هلاک میسازد
گویند علاج آن خوردن گدیزد است و طلا کردن آن بر موضع
جراحت و مسموم شده که بعضی از اهل آن ولایت افسونی میدانند
که چون بر آب میخوانند و مجروح از آن بیداشد از آسیب آن زخم
جانگزارهائی باید بالجمله چون خان خاتان را پیشهوا همت اخلاص

مانند انبه و کیله و انداس و کونله که بهترین اقسام نارنج است بغایت خوب میشود و نهال فلقل گردد نیز دران سر زمین بسیار است آنچه ازان ولایت در اندرون بند واقع است آنرا بهبتر بند و خارج آنرا باهر بند گویند و دریای عظیم و دونهر مختصر داخل بند میشود و آنها با دیگر آبها و دریاها که از جوانب دیگر می آید بدریای سنکوس که از سمت آشام منتهای ولایت کوچ بهار است داخل میگردد و در ایام برسات هچیک پایاب نیست و بعد از انقضای موسم باران بعضی پایاب میشود و اکثر در ته سنگ ریزه دارد و آب شان در کمال لطافت و عذوبت و صفاست و در بیرون بند پنج چکله است مشتمل بر هفتاد و هفت پرگنه و در درون بند دوازده پرگنه و محصول آن ولایت قریب بده لک زبیده است سکنه آن دو قوم اند یکی مسیح و آن گروه در پرگنات درون بند سکونت دارند و دوم بهار که بیرون بند میباشد وجه تسمیه آن ولایت بکوچ بهار وجود آن قوم است و ولایت آشام را نیز کوچ آشام بدین جهت گویند که بسیاری ازان طائفه در اینجا توطن گزیده اند و هر دو قوم کافر و بت پرستند و بیم نراین ازین قوم است و نراین جز نام اجداد و نیاکان اوست بغابر آنکه بتی که اهل آن دیار آنرا پرستش میکنند موسوم به نراین است کفره هند زمینداران آن ولایت را اعتبار عظیم میکنند و از نژاد راجهای بزرگ که قبل از ظهور دولت اسلام بوده اند میدانند زمیندار مذکور سکه بر زر میزد و آن زر را دران ولایت نرائنی گویند و طبعش بعیش و عشرت و خورد آرائی و زینت و پاکیزگی بغایت مائل بود بمستی و هوا پرستی روزگار

توانستنی گرد نشان میدادند لیکن خان - پده سالار پائین حزم اندیشی و دور بینی که احساس سرداری و سپه سالاریست بر رهنمونی آن گروه اعتماد نکرده راه گذار دریا با وجود نهایت معمولیت اختیار نموده مقرر ساخت که دایر خان با فواج هرادل و میر مرتضی با توپخانه منصور آن راه را که راحت بسمت مقصد مذهبی می شد سرگرده پیش پیش فواج قاهره ره نورد نصرت و نیروی کردند خانمذکور دامن کوشش و اجتهاد بر میان اخلاص و اعتقاد زده گام همت در مراحل عزیمت عزو و جهاد نهاد و فیلان فلک پیکر کوه توان بصدقه دندان اشجار جنگل را درهم شکسته و نیهای بیشه را که در کمال اینوهی رسته بود بکمند خرطوم دسته بسته پایمال میساختند و تهر داران و پیداهای لشکر بهتر بقدر وسع و توانائی در تصفیه و تصویب آن مسلک ناهموار سعی و کوشش بکار برده طریق مطلب ارجار موانع می پرداختند و آبها و نالها دران راه بحبار بود لیکن اکثر گذر پایاب داشت و در هر - روزمین که چله و دلدل پیش می آمد آنرا بشاخهای درختان و دستهای نی و پشت های گاه می انباشتند آنگاه بگروان وادی نصرت قدم همت بران می گذاشتند و چون راه باین مرتبه صعب و خطرناک بود و فواره ازین جهت که سر بالای آب می آمد دیر می رسید در روزی دو کرده یا درونیم گروه بیشتر طی نمی شد و هر جا که مرکز رایات نزول میگشت هر جوقی از - پاه اسلام در محط رحال و مضرت خدام خویش جنگل بری نموده جای فرود آمدن می گشادند و رحل اقامت می نهادند و خان پده سالار از بام تاغام بساختن طرق و مسالک و گذرانیدن

منش و غرض اصلی از این یورش تسخیر ولایت آشام و تنبیه و
تادیب آشامیان نابکار تیره ایام بود تادیب و احتیصال دهر مزاج
و انقزام آن کوهستان را بوقتی دیگر حواله نموده عزیمت آشام مصمم
نمود و اسفندیار بیدگ را که بموجب التماس آن نوئین معظم از پیشگاه
خلافت و جهانبانی بخطاب اسفندیار خانی نامور شده بود با جمعی
از منصبداران و چهار صد حوار از تایدیان خود و یک هزار پیاده
بفدوچی بفوجدارئی کوچ بهار گذاشته آنرا به عالمگیر نگر موسوم ساخت
و قاضی صو را که سابق نوکرناشجاع بود و بر حقائق و کیفیات آن
ولایت وقوف و اطلاع تام داشت بدیوانی آنجا گذاشت و در عرض
شانزده روز که عرصه آن ولایت مورد اقامت جنود قاهره بود خاطر از
بفدویمت آنجا پرداخته بدست و حوم ماه مذکور با مهاجر منصور
بعزم تسخیر آشام از راه گهوا گهات روانه شد و بدست و هشتم
موکب فیروزی بکنار دریای بر مهاپنر رسید و دو گروه از رنگامانی
گذشته نزول نمود و رشید خان با همراهان خویش آنجا بشکر ظفر
اثر ملحق گردید و چون نواره فرسیده بود دو روز بانظار رسیدن آن
اقامت واقع شد دریای بر مهاپنر از طرف ولایت خفا می آید و
آبهای دیگر نیز باو می پیوندد و در کمال شدت و تندی جاری
است اکثر جاها عرضش نیم گره است از طرفین این بحر پناه در
تا صرحد آشام و از آن پیشتر تا جایی که علام الغیوب داند در کوه بلند
کشیده در ساحل آن از کثرت بیشه و جنگل و نفور ابها و ناله و گلر
و دلدل عبور لشکر در کمال دشواریست و اگر چه زمینداران
آن حدود و بومیان آن خرزمین طرق و مسالکی که به سهولت عبور

نصب کرده بودند و در عقب آن قریب به دویسم تیر انداز تا کفار
خندق بر سطح زمین بهانچها فرو برده در خندق عمیق آن که
بعرض سه گز بود نیز بر همین وتیره بهانچها تعبیه نموده بودند و سمت
جنوبی آنرا دریای برهما پتر محیط است پیوسته و از جانب مشرق
دریای بناس از پای آن کوه گذشته بدریای برهما پتر پیوسته است
و جهت شمالی بخندق و کوه و جنگلی انبوه استحکام پذیرفته
و محاذی کوه مذکور دران طرف دریا نیز کوهیست که آنرا
بنج رتن گویند و بران کوه نیز بر همین وتیره حصاری متین و قلعه
حصین است در قلعه جوگی که به قریب پانزده هزار کس باتوبخانه
بسیار و درهای قلعه سه صد و بیست کشتی جنگی با ساز و آلات
بیکار بود که اگر عساکر قاهر بران قلعه مسئولی شوند متحصنان
خود را از سمت دریا بدایمردی نواره بقلعه کوه بنج رتن رسانیده
آنجا ثبات و استقامت ورزند و دران حصار استوار فرصت جبر بوده
چون لشکر فتح رهبر ازان جا متوجه پیش شود از کمین کین برآمده
رسد آذوقه را بزنند و راه بر مترددین بشوراند و دران قلعه نیز قریب
شش هزار کس ازان جماعت عصات با ادوات توپخانه آماده مدافعه
و نبرد بودند و چون درین موضع دریا منقسم بدو شعبه گشته در وسط
هر دو شعبه قطع زمینی خشک واقع شده بود که نشیب گاهی داشت
مخدوران نگویند بخت آنجا مورچال بسته آنرا بچوب و بانس استحکام
داده بودند بقصد اینکه نواره بانشاهی از هر شعبه که قصد عبور نماید
بتوپ و تفنگ تیران جنگ فروخته بگذارند که پیش رود خان سپه
سالار روز دیگر آنجا مقام نمود و سید نصیر الدین خان و یار کارخان

ارد و لشکر از مواضع اخطار و مهالك اهتمام همی و کوشش می
 گماشت و دران مراحل مخوف هائل شبها را بآئین حزن و بیداری
 پاس میداشت القصه مبارزان سعادت لوا بمساعدت توفیق در قطع آن
 طریق خار رنج و تعب که گل راه طلب است در زیر پای همت چون
 برگ شکوفه و یا سمین که نسیم فروز دین پای انداز قدوم لشکر
 بهار سازد تصور نموده بشوق غزا و جهان با آشامیان بد نهاد و محو
 رسوم کفر و جهالت ازان بروم ضلالت بنیاد آن مسامت پر آست
 را با انواع مشقت پیمودند تا آنکه ششم جمادی الآخره دو نیم گروهی
 جوگی کپه منزل گاه چگون ظفر پناه گردید و آن کوهیست بلند بر
 ساحل دریای برمه پاتر واقع شده وجه تسمیه اش آنست که در
 موابق از منہ یکی از جوگیان هند در صفای ازان کوه بیغوله گردین
 شده از خلق کناره گرفته بود و بلسان آن قوم غار را کوبه گویند
 از اینجا تا گواهی که سرحد قدیم ممالک محروسه است چهل کوه
 مسافتست و از اینجا ناگر گانو که مسکن راجه آشام و دار الملک آن
 ولایت است یکماه راه آشامیان شقارت پڑه از دامن این کوه که
 که متصل بدریاست قلعه که عرض دیوارش از پائین نه گز و از بالا
 پنج گز و درش از درون حصار زیاده از یک کوه واقع است مشتمل
 بر بروج مشیده در کمال متانت و رصانت ساخته اند ارتفاع
 دیوار از جانب غربی که بر سر راه پناه ظفر پناه بود تا ناله
 کوه رسیده و چنانچه در استحکام قلاع و حصون رسم آن قوم سیه درون
 است بمسافت یک تنگ انداز دور از دیوار کوهالها حفر نموده
 سبخیهای سربز باس که بلغت آنطائفه بهایچه گویند در میان آنها

حصار بنواره پناه جسته بر روی آب آماد افروختن آتش پیکار بودند از مشاهده طوت افواج بصرت پدرا از طرفین دریا و حرکت نوارا منصور حقیقه طاقت بگرداب اضطراب داده لغو ثبات و استقامت بر گرفتند و روی ادبار بودایی نرار نهادند نوارا بادشاهی تعاقب آن بخت برگشتگان کرده کار برانها تنگ نمود اکثری کشتیها بکنار کشیده بچنگل پناه جستند و ما بقی دران بحر خون خوار بطوفان جلدات و آرزو نازیان فیروز مقد لطمه خور اصواج بلا گشته بعضی زخمدار بدر رفتند و جمعی کثیر گرفتار و دستگیر گردیدند و یک صد و چهل و هشت کشتی و شصت و چهار توپ آهنین از کوچک و بزرگ و تفنگ و بادلیج بی شمار و سرب و باروت بسیار و دیگر اسباب و ادوات حرب و پیکار بتصرف مجاهدان ظفر شعار و در آمد و منج آن دو حصار چرخ آثار جبهه امروز دولت پایدار شده مبارزان نصرت شکوه بی کوشش محاربه و یورش کامیاب فیروزی گردیدند اگر مخذولان پای ثبات میفشردند بتلاش بسیار صورت تسخیر آن دو حصار در آنوقت معی و تدبیر جلوه گر میشد چه سه طرف حصن جوگی کپیه چنانچه گزارش پذیرفت بحمایت دریای برمه پتر و بداس و جنگل و کوه استحکام داشت و سمت روی بروی لشکر ظفر اثر که حراسر دیوار بود صلاحیت نقب نداشت زیرا که بکندن دو گز از زمین آب می جوشید بالجملة خان خاندان عطاء الله ملازم خود را با جمعی بمحاربت و تهانه داری جوگی کپیه تعیین نموده عزیمت گواهی نمود و چون از دریای بداس بایست گذشت باشاره آن نومین معظم جسر بران بسته شد و لشکر منصور عبور

و میانه خان و جمال خان و روپسنگه و اتپور و یرتاب جنگه هاده را
 با جوتی دیگر از دریا گذرانید که دران روی آب باشند تا غنیم
 عاقبت و غنیم آن طرف را محل ثبات و درنگ نیندیشد و جمعی
 بخدمت عقب کوه چوگی کپنه تعین نمودند مقرر ساخت که جنگل
 بری کرده تا کنار دریای بناس از عقب کوه زمین از هجوم اشجار
 بپزدازند تا راه فرار گمراهان مردود از طرف جنگل محدود شود چون
 آشامیان دانستند که راه گریز بسته میشود از صدمه خوف و هراس
 حصار طاقت را متزلزل ازکن دیده در حجاب ظلمت شب هردو قاعه
 را خالی کردند و بنواره درآمده استعداد جنگ بانوارا بدشاهی نمودند
 روز دیگر که سه سوار خیل ثابت و حیار بافتزاج بلند حصار سپهر
 از تصرف آشامی شب دیوچهر رایت همت بر امر اخلاص و کار فرمایی
 سفاین کواکب زورق خورشید را بدانان زرنگار کشود از ساحل افق
 سپهر اخضر فلک دریا نورد ساخت خان سه سوار با مواکب انجم
 شمار بادشاهی سوار شده روی بجانب حصار آورد و بنواره منصور را
 با استعداد شایسته و آئین سواران روانه نمود و نصیرالدین خان و دیگر
 امرا با فوجی که از آب گذشته بودند نیز از جای خود باهتزاز آمده
 از آن طرف محاذی این افواج بحر امواج بحال بسته روان شدند
 و دریای لشکر از طرفین آن بحر پیوار برصد شورش محیط بجنبش
 آمد و سواران بنواره مستعد احراز ثبوت عز و جهاد بر روی
 کشتیها نهنگ آسا بحر فرساکشتند از هجوم و انبوهی بنواره توگفتی
 ابرهائی تیره از روی دریا برخاست و غبار جوش سپاه از کنار بحر
 را نمودار رنگ روان گردانید آشامیان شوم بخت قبری روز که از

جنود مسموم بدان موضع خان مپه سالار رشید خان را با فوجی تعیین
 نمود که بسمت شمالی قلعه که راه فرار محصوران ناپاک بود رفته سه
 طریق گریز آنها نماید و آن مقهوران از سطوت عساکر جهان کشا مغلوب
 رعب و هراس گشته پایی ثبات و قرار شان لغزش پذیرفت و شب
 هنگام قبل از رسیدن خان مذکور قلعه را خالی کرده جمعی از آنها
 خود را بقواره رسانیدند و قرین مذلت و خواری از راه دریا طریق
 فرار سپردند و برخی براه خشک آواره دشت ادبار گشته غبار آلود
 ناکمی شدند چون خان خاتان ازین معنی آگاهی یافت از جای
 که بود کوچ نموده بصری گهاک آمد و داخل قلعه شده مشاهده
 وسعت و متانت و رفعت و رسانت آن حصار سپهر آثار نمود و
 خاطر از بند و بست آن پرداخت و از اینجا بگواهی که بمسافت ربع
 گروه پیشتر بود رفته خیام نزول افراخت خارسان قلعه ناندو نیز بی
 ارتکاب جنگ و ستیز براه گریز شتافتند یادگار خان از یک از آنروی
 آب تعاقب آن مردودان بدستاب نموده برخی را به تیغ خون آشام
 و هگرای نیستی گردانید و در موضع کجلی نیز که هفت گروه
 پیشتر از قلعه ناندو همت کفار ضلالت شعار قلعه متین ساخته جمعی
 کثیر با سباب توپخانه و لوازم قلعه داری بحراست آن گذاشته بودند
 باسماج فرار مقهوران از گواهی گروهی از آن دیو میرتان بی دین
 که در آنحصن حصین بودند از حراسه‌گی و بیم قبل از رسیدن
 جنود ظفرورود راه گریز سپردند و هر سه قلعه که در کمال متانت
 و استحکام و اشتغال بمحاصره هریکی از آنها مانع تسخیر آشام بود
 بمقتایق اقبال جهانکشا بدین آسانی کشایش پذیرفت همادا معاونان

نموده نوازدهم ماه مذکور از کنار بناس متوجه پیش گردید و سید
 نصیر الدین خان و دیگر امرا که از دریای برمه پتر عبور نموده بودند
 مقرر شد که از همان روی آب بصوب مقصد در حرکت آیند و هر
 روز در برابر لشکر فتح رهبر نزول نمایند و در وقت گذراندن توپخانه
 از دریای بناس يك كشتي بآب فرو رفته توپ کلانی بآب افتاد خان
 سده سالار چون ازان آگاهی یافت به برآوردن آن توپ که کمال
 اشکال داشت بلکه متعذر می نمود همت بسته راضی بماندن آن
 نشد و عمل توپخانه و نواره را به برآوردن آن تاکید کرد و آنها از
 موضعی که توپ فرو رفته بود زمین کنار دریا را بریده آب را ازان
 جانب دریای برمه پتر انداختند و بچرخهای ثقیل و مساعی جمیل
 پس از چند روز توپ را ازان تفتد رود عمیق برآورده ببلشکر
 رسانیدند و این معنی باعث شگفت همگان گشته در نظر بینش
 ارباب بصیرت از جلالت دلائل و بدائع آیات اقبال روز افزون نمود
 و بیعت و یکم دو گروهی گواهی که حیدر آشام بغلبه و ازدحام تمام
 آنجا قدم جرات نهاده مهیای مداومت و پیکار بودند مرکز رایات
 نزول گردید آشامیان بد فرجام آنجا دو قلعه در نهایت وسعت و
 رفعت و استحکام بنا نموده اند یکی در موضع سری گهاٹ که پنج کوه
 را حصار کرده اند و دیگری برکوه ناندو که آن روی دریای برمه پتر
 محاذی سری گهاٹ است و تمامی نواره خود در میان این دو قلعه نگاه
 داشته بودند و دران دو قلعه از يك لك آشامی زیاده بود بعد از ورود

تأخیر آن ولایت کرده اند باین طریق در آن حدود بوطه هلاکت افتاده خان سپه سالار از کمال حزم اندیشی و کار آگهی ناکند و قدغن نمود که جنود فیروزی اعلام شبها در محل نزول و مضرب خیمات بمراسم تیغ و بیداری و لوازم احتیاط و هوشیاری قیام ورزیده دیده بخواب نغامت نسپزند و سپاه نصرت پناه سلاح از بر نیفکنده زین از پشت مراکب باز نگیرند و هرجوقی بذویت رسم کیشک بجای آورده از مکر و غدر اعادی یا خبر باشند و مقرر شد که هرچا معسکر شود در پیش روی قراولان لشکر و در عقب آنها میر مرتضی خان داروغه توپ خانه منصور با گروه تغلکچیان و برق افکنان و تمامی توپ خانه و از عقب آنها دلیر خان بانوج هرول فرود آمده سد راه مقهوران باشند و درون هنگام مکر و پیچ زمیندار ولایت درنگ که از لواحق آغام است از دور بینی و مصلحت گزینی بقدم اطاعت و انقیاد بجنود نصرت لوا پیوسته طریق عبودیت و دولت خراهی سپرد و دوزنجیر فیل برسم پیشکش آورد خان خانان اورا استمال و داجوئی نموده بهمراهی جیش منصور مامور ساخت و زمیندار درومریه که آن نیز از توابع آشام است برادر زاده خود را که سمت نیابت و جانشینی او داشت با یکزنجر فیل نزد خان سپهبدار فرستاده باظهار بیماری نیامدن خود را تمهید اعتذار نمود آنخان عقیدت مکال برادر زاده اش را مستمال ساخته همراه گرفت باجماع درین طرف دریای برمهاتر که عساکر قاهره را نصرت می نمود قلعه ایست بجمدهر موسم از معظمت قلاع مشهوره آن سرزمین و آن مع حصار استوار است مشتمل بر بروج مشیده که بر فراز کوهی

غذایی و کارکنان آسمایی که همواره سامان طراز و کلام پیر از این دولت جاودانی اند رعب انکس دل‌های ضلالت امای آمردودان باطل مکال گشته صرف عذاب همت و عزیمت شان از وادی ثبات و استقلال نمودند والا اگر پای قرار فشرده بمرام قلعه داری که آن بد کیشان را معلوم است می پرداختند تا رسیدن ایام برشکال که برهم زن هنگامه حرب و جدال است تسخیر یکی از آن حصون صورت پذیر نبود و باجمعه پنخانه کومکها و لوتا چماری و اسمعیل جوگی که از صنمکدهای بزرگ مشهور است و در آن سون های هندی و افسانه‌های هندوان بعظمت و بزرگواری مذکور برقرار کوهی متصل بقلعه نندو واقع شده از نشیب تا فراز آنکوه قریب هزار زینه از سنگ ساخته اند و قلعه کجلی متصل بچنگل موسوم بکجلی بن است که ذکر آن در اعمار کفار هند واقع است و فیل بسیار در آن همت چون ولایت پادشاهی تا گواهی که سرحد قدیم بود از تصرف کفار آغام بفروری تیغ سعی و جهاد مبارزان اسلام مستخلص شد و صاحب آن حدود از خار تسلط و استبدادی آن گروه تیره ایام پیراسته گشت خان خانان محمد بیگ ملازم خود را با جمعی بفوجداری گواهی و حسن بیگ زننده را که او نیز در ملک نوکران او بود بصراست کجلی تعیین نموده بدست و پنج ماه مذکور بالشکر منصور پاهنگ تسخیر ولایت آشام از گواهی روانه شد و ازین جهت که مدار جنگ و پیکار آن قوم هزار نابکار برخدعه و فریب و شیخونست و همواره در سوابق از مده بدستداری مکر سکالی و حیل اندوزی بر لشکرها ظفر یافته اند و بسیاری از جنود سلاطین هند که عزیمت

زمین محاصره آن از نیروی قدرت و طاقت ارباب هم عالیّه انزول
و ساکنانش از سنگباران حوادث روزگار و آسیب منجذیق افلاک
مصون و هم تیز پا در رحیدن پهای برج و باره اش تعلل را کوچه
سلامت اندیشیده و از خیال صعوبت تسخیرش سر اندیشه حصارى
گربان تأمل گردیده •
• لمولفه • نظم •

گشته حصن ز رفعت و وسعت • بهر روز چون حصار چرخ برین
غوطه خور دلو آسمان بپهش • شور چرخش بجای گار زمین
مخدولان نابکار در دو سمت آنقلعه سپهر آثار دو دیوار عریض رفیع
استوار کشیده اند یکی در جانب جنوب و آن منتهی میشود
بکوهی که در عقب قلعه است و از ابتدای این دیوار تا آن کوه
چهار کوه است و دیگری در طرف شمال و این دیوار تا سه کوه
کشیده بدریای برصباقر رسیده است و این دو دیوار مشتمل است
بر پنج برج کلان که دور هریک از چهار مد و می گز است و برجهای
خرد هر کدام بمفاصله پنجاه گز دور از دیگری واقع است و بر
دور هریک از برجهای بزرگ بدستور قلعه دیواری استوار کنگره دار
کشیده از طرف درون و بیرونش خندقى عمیق بزمین فرو برده اند
و دران بجای آب خاکی نرم چون توتیا چنانچه طریقۀ آن کوه
خاکسار است انداشته و بر سر آن هر دو دیوار توپ و بادلیج و تفنگ
و حائر آلات و ادوات جنگ چیده شده بود و قریب سه لک آشامی
جنگجو دیو خود را حصار فراهم آمده سقیزه و قتال را آماده بودند
و در مقام مدانعت بقدام کوشش و ثبات ایستاده جنود قاهره بر
کنار ناله که از سمت جنوب قلعه پهای برج جنوبی رحیده و از آنجا

بلند بر روی هم کشیده اند و پهلوهایی آن کوه را تراشیده و یک
 طرف آن دریای برمه پتتر است و سه طرف دیگر غرقابست عربی
 عمیق که اکثر جاها عرضش یک تیر انداز است و محاذی آن قلعه
 در آن طرف دریا قلعه ایست در کمال وسعت و رفعت و به نهایت
 مدانت و حصانت موصوم بسیمله گده و کثرت و هجوم آشامیان در آن
 بیشتر نشان میدارند چون کرگانو که دارالملک آشام و مسکن و مستقر
 راجه آنجاست آن روی دریای برمه پتتر بود و مدت محاصره
 جمدهر با متداد میکشید و تسخیر آن باسانی دست نمی داد خان
 سیه سالار صلاح کار در آن دید که یکشایش آن ملتفت نشود و عنان
 عزیمت بجانب قلعه سیمله گده معطوف داشته از دریای گذرد و پس از
 کشودن آن حصن حصین که آشامیان بی دین استظهار تمام بدان
 داشتند روی همت بسوی کرگانو آورد و باین اندیشه صائب ششم
 رجب آن لشکر بی شمار را ازان بحر پهناور زخاز بگشتی در عرض دو
 روز گذرانیده با آئین حزم و هوشیاری روانه شد روزی در اثنای طی
 این مسافت تند بادی مرمصر مانند وزیدن گرفته ژاله عظیم بارید
 و به بسیاری از نواره پادشاهی و لشکریان آسیب غرق و شکست رسید
 و ستور و مراکب از خدمت ژاله گزند یافتند چنانچه بعضی ابدان
 و دیگر چهار پایان تاپ مدمات آن نیدارد خود را از سراسیمگی
 بآب زدند و بنایان موج دریا پیوه راه عدم برگرفتند باز هم ماه
 مذکور افواج ظفر طراز بیدای قلعه سیمله گده رسیده بغاصله دو تفنگ
 انداز از قلعه نزول نمود و آن حصنی است متین و حصاری رفعت
 آئین که کوئی انهموزجی است از قلعه ذات البروج آسمان بر روی

می بخشیدند شبی گروهی انبوه ازان جمع ضلالت بنزوه بصولت تمام
 برسیده که باه تمام سپاه و مردم خان خانان بود ریخته اظهار آثار تهور
 و جلالت نمودند و نزدیک بود که آسیبی عظیم و چشم زخمی فاحش
 باهل سببه که دران دم از کید مخالفان غافل بودند برسد تا بیداران
 دلیر خان بر جسارت و چیرگی آنها آگهی یافته بکرمک پرداختند
 و مقهوران تاب حمله آن شیردلان نیاورده روبه صفت گریزان شدند
 و کاری نداشتند چون روزی چند از محاصره گذشت و چندان کاری از
 پیش نرفت چه هر توبی که از توپخانه منصور بر برج و باره قلعه
 میرسد از کمال استحکام و امنواری آن حصن محکم آسان جز گردی
 ازان بر نمی خواست و اثری معتد به چون شکستن دیوار و افتادن
 کنگره بران مترقب نمی شد و نیز مکانی که جنود مسعود آنجا
 خیمام نزول افراخته بودند سرزمینی قلب خطر ناک و در آنجا
 مظنه شبیخون جسارت اندیشان بی باک بود چنانچه در سوابق
 از جمله دو دفعه در همین مکان لشکرهای عظیم هندوستان که بمزیت
 تسخیر آن دیار رفته بودند بخدعه و شبیخون آن قوم غداری سیه درون
 دستخوش هلاکت و پایمال خرابی شده کسی جان بصلاصت ازان
 روطه بر نیارده لاجرم رای اصابت اندامی خان سید مالک بدان قرار
 گرفت که بر یکی ازان دو دیوار که کیفیت حضانت و محکمی آن
 گزارش یافت بورش کرده شود و در کشایش آنحصار حرمت و
 تعجیل بکار رود که در توقف و تاخیر احتمال هزاران آفات و گوناگون
 مخافات است و باین اندیشه درصت و رای صائب فرهاد خان را
 برای تحقیق راه بورش تعیین نمود که اطراف حصار را بنظر احتیاط

بطرف غرب جریان یافته است نزول سعادت نمود و مقدر شده که شبها
 چندی از مردان افواج جهانکشا با فوجی از پناه نصرت پناه حواری
 شده تا هنگام ظهور طلوعه اشکر صبح معسکر ظفر را برسم طلایه پاس
 دارند و از غدر ششگون مخالفان با خبر باشند و مسجد بیک بخشی
 لشکر منصور بنسق این امر معین شده هر شب با عتنام مراسم
 پامداری قیام می ورزید و از آنجا که محاصره تمام آنحصار میسر
 نبود بصوابدید خان پناه سالار دلیر خان با فوج هراول و میر مرتضی
 با اهل توپخانه از معسکر نیروزی او پیشرفته درجایی که بندوق از
 قلعه نمیرحید برابر یکی از برجهای کلان مورچال بستند و توپهای
 بزرگ بر دهندها بر آورده بر قلعه میزدند و جمعی از مبارزان نصرت
 نشان و برخی از پناه خان خانان با اشاره او بساختن کوچه سعادت
 پرداخته سیدها قریب بدیوار حصار رسانیدند و مخدولان آشام هر روز
 تا شام و هر شب تا صبح بمقام حرب و کارزار می پرداختند
 و علی الاتصال توپ و تفنگ از برج و باره می انداختند و مبارزان
 نیروزی شعار ریش آن ابر بلا را چون قطرات امطار که در فصل
 بهار بر میزه و مرغزار باره تصور نموده دهی از سعی و کوشش نمی
 آوردند و دمت از جهان کوتاه نمی نمودند و در بعضی لیالی
 مخدولان غدار انقباض فرصت نموده بقصد دستبرد بر اهل حبیله حمله
 آور میبشدند و بتذیق خون آشام دهادران بهرام انتقام جمعی بخاک
 هلاک انتاده بقیة السیف ناکام و خاکسار به پناه حصار در میروفتند
 و چندی از مجاهدان اسلام نیز دران کارزار و ستیز بر تبه والای
 شهادت میرحیدند و برخی دیگر مردی را بزیست زخم طراز سعادت

نمود که چون بر حقیقت این بوم و بر کما هی آگهی دارم اگر
 برهبری من عمل نمایند افواج فیروزی را بموضع که ارتفاع دیوار
 و عرض و عمق خندق و دیگر موانع یورش کمتر باشد میبرم خان
 سپه سالار بر مکذبت و تفاق آن گمراه آگاه نشده ادرا برهبری سپاه
 ظفر پناه معین نمود و آن عذار نابکار هماندم بمحسوران پیام داد که
 در فلان مکان که اصعب جوانب و حدود است جمعیت و هجوم
 نموده مترصد باشید که من افواج قاهره را بآن طرف رهنمون شده
 بر سر تیر شما می آرم دلیر خان آن بداندیش را همراه گرفته اواسط
 شب رهگرایی مقصد گردید و چون بمحاذی دروازه که در وسط دیوار
 بود رسید میر مرتضی را با میانه خان و جمال خان مقابل دروازه
 گذاشت که آنجا بتوپ اندازی مقهورانرا بخود مشغول ساخته از
 موضع یورش غافل دارد و میر مرتضی توپ خانه را آنجا باز داشته
 باهتمام توپ اندازی و برق افروزی پرداخت و چون همراهانش را
 هائل و پناهی چنانکه باید نبود بسیاری از سوار و پیاده هدف
 توپ و تفنگ شده عرضة تلف گشتند و آن آشامی بد نهان که
 بجهت رهبری همراه دلیر خان بود مرکوز ضمیر بداندیش خویش
 بفعل آورده خان مذکور را با افواج مفسور هنگام ظهور تباشیر صبح
 بمکانی برده راه یورش نمود که خندقی پر آب داشت و صعوبت
 طریق بیشتر از دیگر امکنه و اجتماع مقهوران زیاده از جوانب
 دیگر بود اهل حصار دست جرأت بمداغعه و بیکار کشوده بیکبار
 چند هزار توپ و باداج و تفنگ و دیگر ادوات آتشبازی رها
 کرده روی هورا از ابر دود چون روز بخت خویش تیره ساختند

در آورده جانی که صلاحیت آن امر داشته باشد اختیار نماید اگرچه همه اطراف جنگل بود و مقهوران بنابر کثرت عدد و وفور اینواع و انصار از همه موخبردار و آماده بیکار بودند و توپ و تفنگ بسیار می انداختند لیکن چون جنگل جانب جنوب کمتر بود خان مذکور آن سمت را برای این مطلب انصب دید و مقرر گردید که دلیر خان با جمعی از دلیران و ابطال جنود اقبال بآن سمت شناخته از آنجا یورش نماید و سایر عساکر قاهره نیز از معسکر فیروزی طراز باهنراز آمده از پیش روی خود حمله آور شوند و محصوران را از همه سو مضطرب ساخته تنزل در بنای ثبات و رخه در احساس حیات آن بی دینان افکنند لهذا در شب پانزدهم ماه مذکور باین عزیمت مواب آکین دلیر خان با راجه نرسنگ و فرهادخان و یادگار خان و سرانداز خان و جمال خان و میانه خان و آفرخان و قرارل خان و رنمست پسر بهادر خان و هیله و هزار و پانصد سوار از تابندگان خان خانان و گروهی دیگر از «پارزان و میر مرتضی داروغه توپخانه بآن سمت معین شد یکی از آشامیان تیره بخت که در مبادی احوال از میان آن قوم بد مال برآمده و سال ها در ممالک بادشاهی سر برده در ملک احاد لشکر منصور منظم بود مضمون • بیت •

عاقبت گرگ زاده گرگ شود • گرچه با آدمی بزرگ شود

مورت حالش آمده بدنهادی و فرومایه نزدی خار خار شر انگیزی و نکوهیده سکالی از خاطرش بر انگیزخت و عرق مچانست ذاتی و مناسبت فطری او با آشامیان حرکت نموده بمکر اندوژی در مقام کینه توزی شد و نزد خان خانان آمده بصورت دولت خواهی اظهار

و محو شده آن بند شده بود و خان دلیر با چندی از یلان خصم افکن
 قلعه گیر پدای حصار رحیده بدستیاری شجاعت بدالی دیوار برآمد
 و متعاقب او دیگر پدران و ابطال رسیده باهل ضلالت برزم و قتال
 در آویختند و مقارن این حال میر مرتضی که محازی دروازه حصار
 مشغول کارزار بود بنیرودی برق افروزی و دغمن سوزی محصورانرا
 مغلوب ساخته دروازه را مفتوح گردانید جمعی که در سیله
 بودند بیادری همت از خندق گذشته قدم بدیوار حصار گذاشتند و از
 جمیع جوانب سپاه نصرت شعار داخل حصار شده لوائی غلبه و استیلا
 بر افراشتند و کفار فجار که در درون حصار بیرون از حصر و شمار
 بودند از مشاهده آثار سطوت و ولایت و نهیب قهر و انتقام جنود
 اسلام با کمال قدرت و جمعیت و سامان ادوات حرب و پیکار و
 جصانت و رصانت حصار ارکان نجات و قرار متزلزل دیده قرار اختیار
 نمودند و از قلعه براهی که باندیشه چغین روزی بخانب جنگل
 گذاشته بودند رهکرای ارباب گشتند و حصن کلیا بر را که قلعه اصل
 بود و آنرا محصور بحصار سیله کده ساخته بودند در نهایت جصانت و
 متانت و استواری و کشایش آن فی حد ذاته در کمال معویت و
 دشواری بود از غلبه رعب و بیم خالی کردند و عساکر گردون مآثر
 داخل حصار شده نوجی بسرکردگی محمود بیگ بخشی بنگاشی
 مخدولان شتافتند و جمعی از آنها را طمع شمشیر انتقام گردانیده
 و چند پیرا دستگیر کرده معاودت نمودند و گروهی از مقاهیر که
 بحراست قلعه چدهر قیام داشتند از استماع تسخیر حصار سیله
 کده مغلوب خوف و هراس گشته آنرا نیز خالی کردند و راه فرار

بعد مدای توپ از دهاپیکر از زمین و زمان زلزله انگیز شد و حقهایی
 باروت از بالای برج و باره بر فرق مجاهدان شراره ریز گشت برق بندوق
 از دامن هوا بگریبان سما رسید و ریزش کوله تفنگ عرصه خاک
 را بسان دامن املاک لبریز سنگ حادثه گردانید دران رستخیز بلا
 از حسن اتفاق تفنگی بر مقتل آن آشامی پر نفاق رسیده اوزا
 بجزای کردار رسانید و شاهد معنی (لَا حَقِّقَ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ) جلوه
 ظهور نموده سرمایه عبرت سائر بدانندیشان شد دلیر خان را چون و نور
 همت و شهامت رخ تافتن ازان آشوبگاه حادثه که آزمونجای جوهر
 مردی و مردانگی بود تجویز نمی نمود بر حمایت اقبال بی زوال
 حضرت شاهنشاهی که در صیانت بندهای اخلاص کیش نمود از
 حفظ آلهیست تکیه کرده فیلی که بران سوار بود از کمال جلالت بآب
 خندق راند و دیگر بهادران فیرد جو و مبارزان بسالت خو چون آن
 حسن دلیری از سردار مشاهده نمودند همه را عرق جرأت بحرکت
 آمده پای عزیمت پیش نهادند و مجموع یورش نموده دران
 موقع بر خطر و عرصه قیامت اثر که پردلان روزگار را قدم همت
 از نهیب آن میلغزید و روان تهمتن و روح روئین تن از خوف
 آشوبش بر خویش می لرزید باعدای نابکار داد گیر و دادند
 و جنگی عظیم در بیوسته مبارزان دین و مجاهدان نصرت قرین را
 با کفار نابکار و فرقه اشرار حربی صعب روی داد چنانچه اکثری از
 سپاه اسلام را تن از آسیب زخم و نثار و جمعی را دران بذل کوشش
 نقد جان نثار شد و پنج تیر بدلیر خان رسید لیکن چون سلاح
 پوشیده بود پیکرش ازان مجروح نشد و تیر بسیار بر فیل مرکوبش

الدین خان را با جمعی از بند های بادشاهی و تابینان خویش
 بغوجداری کلیا بر و مید میرزای - جزواری را با مید تاتار و راجه
 کشن سکه بتهانه داری جمدهره تعیین کرده خود از آنجا کوچ
 نموده روانه پیش شد بغابر آنکه تا دو منزل دریای بر مه پتیر بدامن
 کوه پیوسته از پای آن میگذرد و ازین جهت لشکر فتح رهبر را
 عبور بر ساحل دریا میسر نبود و از کنار آب دور افتاده در عقب کوه
 راه می پیمودند مابین عساکر قاهره و نواره مسافتی بعید پدید آمد
 درین وقت مقهوران بی دین که بصحرا و دریا در گمین کین بودند
 انتهار فرصت نموده با قریب هشتصد کشتی جنگی مشحون بمردان
 کار و ادوات بیکار در جای که بیشتر از صد کشتی از نواره منصور بمنزل
 نرسیده مابقی در دنبال بود بغتة بر سر نواره آمد بتوپ و تفنگ
 بر روی آب آتش جنگ بر ابروختند درین حالت ابن حسین
 داروغه توپ خانه چون خان خانان بغابر بعضی مهام او را همراه
 گرفته بود حاضر نبود منصور خان زمیندار و علی بیگ ملازم خان
 سپهدار که بحراست و اهتمام نواره معین بودند دران موج خیز
 فتنه و سدی که طوفان بلا بلند گشته بحر پر آشوب حادثه از صرصر
 خطر ملاحظه بود سفینه طاقوت بگرداب اضطراب نداده و دل بیارزی
 الطاف الهی و مدد گاری اقبال بی زوال حضرت شاهنشاهی
 نهاده در مقام مدافعت اشرار پایداری نمودند و بازوی همت و
 دلیری بمحاربه و بیکار آن جمع نابکار کشودن و چون دو پاس از
 شب سپری شد برخی از نواره بادشاهی که در عقب بودند از پی
 رمیده باعث احتظار مجاهدان ظفر شعار گردید و تا یکپاس روز

میبردند خان سپه سالار بدرون حصار رفته از مشاهده رحمت
 و ممانعت آن حصن محکم اسام و استحکام برج و باره و کثرت
 و نور آلات قلعه داری بشگفت آمد و از تسخیر آن قلعه میپرس
 آسا بدین عنوان مجدداً بنیرنگسازی بخت والا و نیروی انبال
 لشورکشای شهنشاه جهان معنوق شده ناصیه شکر و سپاس
 بسجود درگاه کبریا بر امر و خست و مقرر نمود که از آشامیان تیره بخت
 که مانده بودند جمعی که بقدم عجز و اطاعت پیش آید آنها را
 آمان داده و سلاح گرفته قید کنند و مقید آنها یکجا فراهم آرند و هر که
 از شقاوت و بدردگی راه خبرگی سپرد و دست بیراق کند بتیغ خون
 آشام از هم گذرانیده نقش رجودش از صفحه هستی بسترند و
 تاکید و قدغن نمود که هیچکس از لشکریان دست بغارت نکشاید
 و اهل و عیال رعایا را آسیبی ننماید تا خاطر رمیده و دل رعب دیده
 آن وحشی طینتان دیوملش در خصال از آسیب مضرت جلود
 قاهره ایمن و مطمئن گردیده در مساکن و اماکن خویش قرار گیرند
 و جمعی و خلقی انبوه از فرقه مسلمین و مکه و رعایای ولایت
 کسروپ که بقید آشامیان گرفتار آمده در از یار و دیار دران تیره
 بوم ضلالت و بی دینی و دیومار جهالت و ناصرمی بصحبت
 اشرار معذب میزیستند از تسلط آن ملاعین نا بکار رهایی یافتند
 و باوطان مالوفه خویش شتافتند و مقرر نمود که آسارای اشام را
 بجهانگیر نگریخته بکار بارت ساختن و شغل مرانجام ادوات نواره
 باز دارند و خود قرین نصرت و ظفر باعساگر فیروزنی اثر در پایی
 قلعه گلدیابر نزول نمود و پنج روز آنجا اقامت گزیده بعد نصیر

حمله آور گشتند آشامیان کافر کیش بد سال که از سطوت اقبال
دشمن مال خدیو جهان دل باخته بودند رخ از مردم مقابلۀ یافته
چون خاشاک سبکسر از پیش باد صرصر گزیزان گشتند و نوار
باد شاهی تعاقب آن برگشته بخنان نموده بسیاری از آنها را دران
بحر خونخوار طمه نهنگ تیغ آیدار ساختند و جمعی که بر تندروی
کشتیها اعتماد نداشتند از بیم قهر و انتقام غازیان احلام خود را
بکفار انداخته خاکسار ادبار برافزاران شتافتند و باقی ماندها پدای
مردی سرمت سیر سفائن از طوفان آب شمشیر رهایی یافتند
و قریب چهار صد کشتی که بر هر یک توپی بزرگ با ادوات آن از
سرب و باروت بود بدست مجاهدان ظفر پیوند در آمده فتحی
ستبرگ روی داد و شکستی فاحش بر اعدای شقاوت منس
افتاد اگر نه مساعدت طالع ارجمند دشمن حوز و معافدت بخت
بلند جایزد فردوز حضرت شاهنشاهی شامل حال اولیای دولت
بی زوال گشته همت بخش و ثبات افزای دلاوران نمی شد و اندک
گوتاهی از اهل نواره بظهور می آمد تمام نواره از دست رفته
نهضت جیوش نصرت پیکر پدشتر میسر نمی گردید و چشم زخمی
عظیم از آن مقهوران لایم میرحیدر باجمعه هم از وقوع این مقدمه و
هم از تسخیر حصار سیمله کده که پیش ازین روی داده بود فتور و
شکست تمام باحوال مخدولان آشام راه یافت و چون خود را در
حصار با شیران بدشه شهامت و در دریا با نهنگان بحر صراست آزموده
آثار مجز و زبونی خویش مشاهده کردند چاره کرد در فرار و آوارگی
از شهر و دیار دانسته آماده گریز بجانب کوهستان کسروپ که در

دیگر نایره قتال و جدال شعله ور بود و حرابی معصب و جنگی مانند روی امود چنانچه بآن استنداد و استنداد هیچ گاه جنگ نواره اتفاق نمیخاسته بنابراین کثرت مخالفان و قلت جمعیت مجاهدان نزدیک بود که لشکر اسلام از مدافعت و مقارعت بصدوة آمده سرور غلبه و استیلا کفار شوند و خدا نخواسته چشم زخمی روی نماید درین اثنا که کار بر مبارزان ظفر جنگ تنگ شده بود عون عذایت ایزد نصرت بخش که همواره در جمیع شدائد یاور بندهای اخلاص پوزده عقیدت پرور است چهره ظهور نموده نسیم فتح و ظفر از صهب اقبال بر رایت آمال مبارزان فیروز ملد وزیده آشامیان مغلوب ملهزم و مغلوب گشتند و صهب آن بود که چون در شب آواز توپ بلشکر ظفر پیکر که از کفار دریا تا آنجا مه گزیده مصافت بود رسید خان دپه - آلاز بر وقوع این سانحه متفطن گشته محمد مومن نام یکی از بند های بادشاهی را با جمعی تعیین نمود که خود را بنواره رسانیده بمدد پردازد و او دران شب راه گم کرده بکفار دریا نتوانست رسید پامی از روز بر آمده با معدودی بساحل دریا در موضعی که میان نواره بادشاهی و مخدولان آویریش بود و کرناچی را که همراهش رسیده بود اشاره نموده تا کرنا کشید مقهوران از شنیدن آواز کرنا و نمودار شدن جوتی از حواریان که همراه محمد مومن رسیده بودند سرور رعب و هراس گشته سفینه همت را لنگر ثبات بر گرفتند و مبارزان نواره منصور را جرأت و دلیری افزوده سرمایه انتظار شد و به پشت گرمی و صل کومک بتازگی خود را فراهم آورده و کشنپارا راست کرده نصوالت تمام بر نواره غنیم

که از کوهستان جنوبی سی آید آنجا بدریای برمهاتر ملحق می
گردد و تا گرگانو دیگر آبها و نه‌رهای کوچک نیز داخل برمهاتر
میشود بالجمله یازده زنجیر فیل از راجه در لکھوگده بدست اولیای
دولت ظفر اثر در آمد و در آنجا برهمنی که از مقتدیان راجه بود
باشا را و نزد خان خانان آمده بزبان تضرع و انکسار التماس
مصالحات نمود و متعاقب او یکی از نزدیکان راجه نیز رسیده پان‌دان
و مشرب طائفی و دو سبوی نقره و مبلعی اشرفی و مکتوبی مبنی
بر مراسم ندامت و اعتذار و درخواست صلح و مراجعت افواج
گردون اقتدار و قبول فرستادن پدشکشی شایسته و هزارار آورده از هر
عجز و انتقار گزارش مدعی نمود و چون این مقدمات بحکم فرست
و هوشمندی محمول بر خدیعت و حيله وری بود خان حیدر سالار
جواب داد که الحال خود جنود مسعود عازم گرگانوات بعد از وصول
بآنجا آنچه صلاح وقت و مقتضای حال باشد بعمل خواهد آمد چون
شهر گرگانو بر ساحل رود دیکھو آباد است که در هشت گروهی آن
باب دهنک متصل میشود و آبش آنقدر نیست که سفائن بزرگ
برای مرور تواند نمود مقرر شد که نواره مقصور در لکھوگده که مجمع
آنهار آن دیار است قرار گیرند و کشتیهایی خرد که بر آب رود دیکھو عبور
تواند نمود همراه بگرگانو آید و این حسین داروغه نواره با منور
خان و سائر زمینداران بنگاله و جمال خان و جمعی از منصبداران
و علی بیگ ملازم خان خانان با گروهی از تابندگان او و برخی از
پیداهای تغذگچی بر سر نواره نموده باهتمام رسیدن آذوقه و امنیت
طریق و خبرداری از جوانب و حدود آن ولایت بکوشد و غرض شعبان

کمال صعوبت است و سوار را مجال عبور بر فراز آن نیست گردیدند
چون موضع سوله گده مخیم جنود فیروزی اثر گشت عمدتها و خواص
راجه که مدار مهام ریاست و حکومت او بودند و بلسان آن قوم آنها
را بهوکن نامند بظاہر مکر و خدیعتی که حرثت طیفست آن طایفه
پرنریب بد نهاد است حیل سازای و رویه بازی آغاز نهادند و عرائض
مبنی بر غزو اطاعت و التماس مصالحه نکشیده مصحوب و کلا نزد
خان خاندان فرستادند آنخان کار آگاه جواب داد که اگر راجه آنچه
از توپ خانه پادشاهی و اموال رعایا و سپاهی که بغارت آن از
گواہتی جسارت نموده باتمامی رعیت ممالک محروسه که درین مدت
اسیر کرده در بند دارد بفرستند و من بعد امتثال او امر و نواہی
پادشاهی کرده قرار فرستادن چند نیل کلان هر ساله بآستان فلک
نشان نماید و بالغفل پیشکشی لایق از نقد و جنس با دختر
خوبش بجداب سلطنت مرمل دارد جنود قاهره از تنبیه و
استیصال او غنان عزیمت مصروف خواهد داشت و الا وصول عساکر
جهان کشا را بگرگانو متیقن گشته آماده آوارگی و ادبار باشد و
چون بنای آن ملتصق بر مکر و تزویر و دفع الوقت و تاخیر بود و
همگی نیت آن گروه بد طویرت مقصود برین که لشکر فیروزی
را از مرام حزم و پاسداری غافل سازند تا مکر و خدعه بکار توانند
برد خان سپه سالار سپاه نصرت شعار را در غایت مراتب تیقظ و
هوشیاری بیشتر از بیشتر تاکید و تدغن نموده و هن و فتور در
عزیمت تسخیر گرگانو راه نداد و بیست و هفتم رجب موضع لکھوکده
مخیم جیوش کید انسدان گردید و آن موضع است که آب دهنک

دران نواحی شائزده زنجیر قیل از میان راجه بتصرف اولیای دولت
 در آمد و جمعی از سپاه فیروزی در کچه و در برخی در ترمهانی و
 و فربقی در لام دانگ که موضعیت مابین ترمهانی و کرگانو
 رودی از پیش آن جاریست معین شدند که بضبط آن حدود قیام
 نمایند ششم شعبان از چهارم سال جلوس همایون خصم کرگانو که
 دارالملک آشام است از پرتو ماهیچه رایت اسلام نور آگین گشت
 و جنود ظفر و رود از رود دیکهو عبور نموده در سمت شرقی مساکن
 راجه مرادق نصرت زده نزول نمود از صولمت و استیلا میجاهدان
 فیروزی لواطت شوکت و تاجر اشرار نابکار انکسار یافته غبار آلود
 ناکسی و پیغوله گزین ادبار شدند و به پرتو افوار ایمان ظلمت غوایت
 و باطل پرستی رو بحجاب توار می نهاده ساخت آن تیره بوم
 روشنی پذیرفت از هیبت گلیانگ اذان نا قوس را نفس در سینه
 شکست و بر روز سرینجه قوت دین متین زناز چون رشته اهل باطل از
 میان کفار گسست باهتمام غازیان سعادت مند هیائل امانم بهان
 قوالب لیجان باندک فرصتی از هم فرو ریخت و صدعه و غلبه و نیروی
 اسلام گرد نگو ساری از معابد کفر و منامک شرک بر انگیزت
 ططنه شکوه اقبال شاهنشاهی در اطراف و اقطار آن دیار پیچید و
 و آوازه این فتح نامدار آویزه گوش روزگار گردید و گروه مسلمان و نرفته اهل
 ایمان که از دیرباز محبوس آن زندان ضلالت و محصور با ارباب کفر
 و جهالت گشته در دست جور و جفا و قید تسلط و استیلا آشامیان
 شوم لقا دست خوش رنج و پایمال عفا بودند و هرگز این لطیفه غیبی
 و عطیه آسمانی بخواب و خیال در خاطر محنت زده آن آوارگان و

ز لکھو گنده کوچ شده در مکانی که کارخانه نوارا راجه بود لشکر گاه
 شد و قریب صد منزل کشتی بزرگ که در آنجا مانده بود بتصرف
 اولینای دولت در آمده داخل نوارا منصور گردید و روز دیگر افواج
 گیتی کشا در موضع دیوانگانو از رود عظیمی که در پیش آنجا ریست
 عبور نموده بر ساحل آن خیمانزول بر افراخت راجه در آنجا بتخانه
 عالی بنا و باغی در کمال نزهت و صفا به جهت برهمنی که از
 مقتدایان او بود مشرف بران رود ساخته و روز دیگر آنجا مقام شده
 خان سپه سالار جمعی از تابدیان خود را بتخانه داری آنجا و محافظت
 راه و تحلیله و استمالت رعایا تعیین نمود و درین منزل از بعضی
 مسلمانان کرکانو که بحسب تقدیر اسیر کفار شده از دیر باز آنجا بهر
 می بردند نوشتها رسید مشعر بآنکه راجه بعد از اجتماع خبر قرب
 وصول افواج قاهره اهل و عیال و زبده اموال از جواهر و نفوذ و دیگر
 نفائس آشیا برداشته بجانب کوهستان نامروپ که از کرکانو تا آنجا
 چهار روزه مسافت است فرار نمود و برخی از فیلقان بجنگل ها حرم داده
 بعضی دیگر با سابقی احوال و ائصال آن هر خیل اهل قلال بمحافظ
 و حارمی در شهر مانده است چهارم شعبان قریه کچپور مورد نزول
 جیش منصور گردید و در آنجا چهار زنجیر فیل از فیلقان راجه
 بدست آمد و فردای آن باشاره خان مہمدار فرهاد خان و مید
 محمد دیوان لشکر ظفر اثر با جمعی بجهت ضبط اموال راجه بر
 جناح اجتماع پیشتر روانه کرکانو شدند و روز دیگر آنجا رسیده
 بگرد آوری غنائم پرداختند و آن روز موضع ترمهانی که مجمع رود
 دیکهو و دهنگ است مضرب خیمان افواج نصرت اعتمام گردید و

مقهور شبی بشراف غرارت آتش در چینه‌ها زد که تمامی آنها در آن طوفان
 آتش بباد فنا برسد و از معظمت غذائیم که بکار عامه سپاه و کافه
 لشکر آمد انبارهای برنج بود که مخالفان تیره ایام از سقاقت و
 طمع خام بگمان آنکه بعضی از مراجعت لشکر اسلام باز بران دست
 تملک خواهند یافت بموختن و تلف ساختن آن نپرداخته بودند
 و درین مدت که محاکم نصرت پیکر دران یوم و بر اقامت داشت
 اعظم اسباب قوت لشکر همان شد و اگر نه آن بودی از بی قوتی و
 فقدان آذوقه خصوصاً در موسم برشکال و هنگام طغیان آنها که راه رسد
 آذوقه از اطراف مسدود بود مردم را کار بجان میبردید یک صد و
 هفتاد و سه انبار که در هر یکی ده هزار من برنج و در بعضی کمتر
 بود بضبط در آمد خان سپه سالار از پیش بینی و مصلحت گزینی
 کسان بمحافظت آنها گماشته گذاشت که دست زدن غارت و تاراج
 انواع بحر امواج شود و زیاده از قدر احتیاج پایمال اتلاف و اسراف
 گردد و مقرر شد که رعابای ولایت کاسروپ بادطان خویش رفته بعمارت
 و وزارت پردازند و تا مدت یکسال از ادای مال واجب و تکلیف
 دیوانی سرنوع القلم باشند آن محنت زدن جور دیده و بیچارگان
 حتم رسیده که بمیان برکات دولت بادشاه دین پناه عدل پرور
 رافت گستر از شر آن قوم بد سیر نجات یافته بودند برخصمت خان
 سپه سالار بر حوائث خرد آشامی که از یک تخت چوب میتراشند
 و آنرا کوس گویند سوار شده بمواطن و مسکن خویش پیوستند
 اکنون کلک حقائق ارقام درین مقام بگذارش برخی از کیفیات و
 خصوصیات ولایت آشام و شرح بعضی از احوال آشامیان ضلالت

هشت بلا و بیچارگان بغیرت مبتلا خطور نمی نمود از وصول انواج
ظفر پیرا بهره صد حصول امید گشته جوش شادمانی و نشاط
در گرفتند و مانند معذبین است که در قیامت پس از انصرام ایام
تعذبت بمیامن فضل و بخشایش رب کریم از بلائی جحیم رهائی
یابند از عذاب محبت کفار لایم نجات یافتند بالجمله چون بتحقیق
پیوست که راجه و خواص او بعد از عزیمت فرار از توپ و ضرب زن
چندانکه توانسته اند در تالاب ها غرق کرده اند خان - پده سالار
خود بامتصدیان و عملت توپخانه باهتمام بر آوردن آنها بر سر تالاب ها
رفت و به سعی و تلاش تمام درود و هشت توپ و ضرب زن بر
آورد داخل توپخانه نمود از غذایی که بسرکار والای بادشاهی ضبط
شد زیاده از یکصد زنجیر فیل و تقریبا سوازی سه لک روپیه از طلا و
نقره و دیگر استعده و اجناس آندبار بود و از آغاز این یورش نصرت
طراز تا هنگام مراجعت جنود دشمن گدازشش صد و هفتاد و پنج
توپ که از انجمله یکی قریب سه من گوله می خورد و دو هزار و
سه صد و چهل و سه زنجورک و یک هزار و دویست و چهارم جنگی نویدست
از بندوق کلان و شش هزار و پانصد و هفتاد قبضه بندوق و زیاده
از دو هزار بندوق باروت که هر یک دو و نیم من باروت داشت و
هفت هزار و بیست و هشت قبضه سپرد از آهن و سرب و شوره و
گوگرد آن قدر که از وزن و حساب افزون بود و زیاده از یک هزار
کشتی جنگی بحیطه تصرف درآمد و یک صد و بیست کشتی بزرگ
و زینت تمام در کمال بزرگی و استحکام از سفاین خاصه راجه در گرگانو
بود و چیزها جهت محافظت بر فراز آن ساخته بودند یکی از آشامیان

مسافت است از انجمله پنج منزل آن طرف کوهستان نامردپا
 جنگل و کوهستان صعب دشوار گزار است و ازان گذشته تا آوه که
 مشرق رویه است زمین هموار و دشت است و در سمت شمالی
 دشت جبالی است و چنانچه گزارش یافت دریای برمه پتر ازان سمت
 آمده و چندین آب از کوهستان جنوبی آشام آمده بدریای برمه پتر
 داخل میشود و اعظم آنها آب دهک است که چنانچه سبق ذکر
 یافت در موضع لکھو کده بآن دریای پنهان پیوسته و مابین آن دو آب
 جزیره است معمور مزروع در کمال فسحت و خرمی و صفاتا قریب
 پنجاه کروه کشیده و آبادی آن منتهی میشود بجنگل صعبی که
 چراگاه فیلانست و از انجا فیل میگیرند و سواي آن در جنگل های
 ولایت آشام چهار پنج جای دیگر هست که صیدگاه فیلان است چنانچه
 اگر خواهند در سالی پانصد شش صد فیل گرفته میشود و طرف
 دیگر آب دهک که جانب گرگانو است مرزمینی است و بیع
 خوش و فضای وسیع دالکش و مجموع آن آباد و معمور و در همه
 جا گشت و زرع و باغ و درخت زار موفور و مجموع آن جزیره که مذکور
 شد تا این مرزمین دکن کول از موضع سیمله کده تا شهر گرگانو
 که قریب پنجاه کروه مسافت است همه جا باغهای پر درخت میوه
 دار چنان بهم پیوسته که گویا یک باغست و در میان باغها خانهای
 رعیت است و اقسام ریاحین رنگین خوشبو و الوان گلهایی باغی
 و خودروی درهم شگفته چون در ایام برسات زمینها را آب میگیرد
 بجهت سهولت عبور متردین از سیمله کده تا گرگانو آبی عریض
 بلند بسته اند که مرزمینی مزروع جز آن بنظر نمی آید و از دو

کیش بد فرجام پرداخته متابعان این فائز متأثر نصرت را ازان
آگهی می بخشد ولایت مذکور مابین شمال و مشرق بنگاله واقع
شده و دریای برمهاتر که از سمت ختای آمده از میان آن ولایت
میگذرد و آنچه ازان سرزمین بساحل شمالی دریای برمهاتر
امت اوتر کول گویند و آنچه در طرف ساحل جنوبیست دکن کول
خوانند و منتهای طول اوتر کول کوهستانیست که سکنه آن بقوم سری
مجمی اشتهار دارند و مبدأش گواهی است که سرحد ممالک
محروسه پادشاهی است و امتداد دکن کول منتهی میشود بموضع
که موصوم است بهدی و میادی آن بکوهستان سری نگر پیوسته و
از کوهستان های شمالی مشهور که در طرف اوتر کول واقع است
کوهستان دوله و لامده است و از جبال معروفه جنوبی سمت دکن
کول کوهستان نامروپ امت که چهار منزل بالای گرگانو امت و راجه
بآنجا گریخته بود و دیگر کوهستانیست که سکنه آنرا قوم نانک گویند
و متوطنان جبال مذکور مال گذار راجه نیستند لیکن اظهار انقیاد
میکند و انتقال برخی از احکامش مینمایند مگر قوم دغله که از
دائره اطاعت او بیرونند و گاهی انتهاز فرصت نموده بحدودی که
متصل بدامن کوهستان آنهاست تاخمت می برند ولایت آشام طولانی
واقع شده امتدادش تقریباً دویست گزوه جریبی است و عرضش از
کوهستانهای شمالی تا جبال جنوبی تخمیناً هشت روزه راهست
و از گواهی تا گرگانو هفتاد و پنج گزوه جریبی است و از آنجا تا ولایت
ختن که معکن پیران و یسه بوده و درین زمان مشتهر به آو و دارالملک
راجه پیگوست که خود را از نسل پیران و یسه میدانند پانزده منزل

دارند بفرسنگها از حرز زمین آدمیت دور و از حیلۀ صفات و شمائل
 انسانی بکلی محجور انداز پای تاحر عربان زیست می نمایند سنگ
 و گریه و مار و موش و مور و ملخ و امثال آن هر چه بیداند میخورند
 در کوهستان نامروپ و سدیۀ و لکپو کده نیز عود خوب غرقی پیدا
 میشود و در اکثر آن جبال آهویی مشکین هست و مرز زمین
 ساحل شمالی دریای برمهاتر که اوتر کول گویند در نهایت
 آبادانیست فلقل و فوفل بسیار در آنجا حاصل میشود و دنور معموری و
 کثرت گشت و زرع در آن طرف بیشتر از دکن کول است لیکن چون
 جنگل های صعب و اماکن دشوار گذار در دکن کول افزون تر
 است حکام آغام باقتضای مصالح ملکی آنجانب را محل حکومت
 و مرکز اقامت ساخته دار الملک خویش آنجا قرار داده اند
 و در اوتر کول از ساحل دریا تا دامن جبال که سرد سیراست و
 برف دار و مصافت متفاوتست از پانزده کوه کم زیست و از
 چهل و پنج زیاده نه سکنه آن کوهستان ها توانا و قوی هیکل و وجیه
 و مستوی الخلقه اند و مانند سائر اهل سرد سیر گونه روی شان سرخ
 و سفید است و اشجار و اثمار سرد سیری در آن کوهستان ها میشود
 و در سمت قلعه جمدهره بجانب گواهی کوهستانیست که آنرا
 ولایت درنگ گویند جمیع مردم این کوهها بایکدیگر در احوال و
 اطوار و گفتار مشابعت دارند و باسامی قبائل و امکنه و مساکن
 از هم متمایز اند در اکثر آن جبال مشک و قطاس و بهوت و پری
 و نوعی از اسپ کوهی که آنرا کونت و تانگن گویند بهم میرسد و
 طلا و نقره از یک شونی آنها پیدا میشود و همچنین در کل ولایت

طرف راه درختان بانص سايه گستر مربرهم نهاده از فواكه و اثمار
 آنجا انبه و كيله و كئل و نارنج و ترنج و ليمو و انناس است
 و پنداله كه قسمي ز آمله است در آنجا بمقابله راست مرزه و خوش
 جاشفي ميشود كه جمعي طعم آن دريافته اند بر الوجه ترجمه
 ميدهند و درخت نارجيل و نهال فلفل و فلفل و ساذج نيز و تور
 دارد و نيشكر نفيس نازك شرين سرخ و سياه و سفيد و زنجبيل
 بي ريشه و برگ تفهول ميشود و قوت نشو و نماي نباتات و قابليت
 زمين بمزريقه كمال است هرچه بكارند و هر نهال كه بفشانند
 خوب ميشود و در اطراف كرگانو درخت زرد آلو و انار نيز هست
 ليكن چون خود درخت و تربيت و پيوند نيافته اثمار آن زبونست
 و محصول عمده آن ولايت برنج و ماش است و عدس بسيار كم
 است و گندم و جو نمي كارند و ابريشمي بسيار خوب مثل ابريشم
 حيله^(۲) ميشود ليكن بقدر احتياج ميسازند و نور عظيم ندارد مشجر
 و مخمل و تات بند كه قسمي از پارچه ابريشمي است كه خيمه و
 قنات ازان سازند و ديگر اثواب ابريشمين خوب مي بافند نمك
 در آنجا عزيز و كميابست در دامن بعضي كوهها بهم ميرسد ليكن
 تلخ و گزنده است و در اصل آن ولايت نمكي بنفایت تلخ از درخت
 كيله ميسازند در كوهستاني كه قوم نالك مي باشند عود نفيس
 و ابراهيم ميرسد و هر سال جمعي ازان قوم عود باشام آورده بتمك
 و غله معاوضه ميكند و اين گروه ضلالت پزيره كه دران كوه مسكن

اکثر طوائف اعم بیشتر دارند همه سخت کوش و سخت جان و
 وجدگجو و گینه در غدار و مکارند رحم و شفقت و انس و الفت و
 صدق الهجه و وفا و شرم و عفت و حیا در طینت آن قوم بد نهاد
 نسرشته اند و تخم اهل بیت و ادبیت در مزرع و جود غلات آسود
 شان نکشته چون از لباس انسانیت بکلی عاری اند پوشش درختی
 ندارند کرباسی بر سر و لنگی بر کمر می بندند و چادر بی بدوش
 میگیرند دستار بر سر بهتر و جامه و ازار و کفش پوشیدن دران
 دبار رسم نیست همارت خشت و سنگ و گل در کل آن ولایت غیر
 دروازه های شهر گرگانو و بعضی از بقع آنها نیست غنی و فقیر
 مساکن و بیوت خویش از چوب و نی و علف مرتب می سازند
 راجه و خواص او بر حکامن و رؤسا و اغذیای رعیت بر دولی که از
 حکامن نازک تر است سوار میشوند از دواب اسب و شتر و دراز
 کوش دران هر زمین نمی شود مگر از جای دیگر بانجا برند آن حیوان
 حیرتان بحکم سچانست بدیدن و داشتن دراز کوش میل تمام دارند
 و بقیمت اطلی خرید و فروخت می نمایند و از مشاهده شتر
 تعجب عظیم می کنند و از اسب بغایت میروند چنانچه اگر یک
 سوار بر صد آشامی مسلح حمله برد همه سلاح انداخته فرار می نمایند
 و اگر گریختن نتوانند خویش را به بند میدهند اما اگر یکی ازان
 مردودان با ده پداده از قومی دیگر روبرو شود غلبه میداد حکفه قدیم
 آن ولایت در قومنند آشامی و کلتائی قوم ثانی بر گروه نخستین در
 جمیع امور تقدیم و سزیت دارند مگر در مراسم حرب و سپاهگری
 و تمشیت صواب امور که آشامیان مقهور دران مراتب پیش

آشام از شستن ریک دریاها و نهرها طلا حاصل میشود یکی از محصولات آن ولایت همین است گویند که دوازده هزار آشامی و بره ایتنی بیست هزار بر یک شونی آبها قیام دارند و مقررچندین است که بالمقطع هر یک از آن جمع که باین صنعت مشغول اند در حالی یک توله طلا برآید دهند اهل آشام گروهی بد کیش باطل آئین اند و دین و ملنی مشخص ندارند و هرچه مرغوب طبع کچ رای ایشان افتد بفتوی خواهش نفس و میل طبع عمل کرده باختیار آن میگیرند و هر امر که در نظر ادراک قاصر شان جلوه استحسان کند بآن اقدام مینمایند از کمال خشونت عقید بهیچ طریقی از طرق کفر و اهلایم و مقتدی بهیچ فریقی از مشاهیر فرق انام نیستند برخلاف سائر کفره هذ از اکل مطبوخ مسلمانان احتراز نمی کنند و از تناول هیچ یک از لحوم غیر گوشت آدمی ابا ندارند و میته نیز میخورند و بنابر عدم عادت از خوردن روغن مجتنب اند بمنابیه که اگر بوی آن از طعامی آید رغبت بآن نمی نمایند ستر و حجاب عورات در میان آن قوم رسم نیست چنانچه زنان راجه آنجا نیز رو از کسی نمی پوشند و رخ کشاده و سر برهنه در بیرون تردد می کنند مرد ایشان اکثر چهار و پنج زن دارند بیع و شری و معاوضه ازواج در میان ایشان متعارف و معمول است و سر و ریش و بروت میتراشند و هر کس ازین شعار تحلف روزگ او را زجر و ملامت میکنند و زبان شان بازبان اهل بنگاله اشنائی ندارد قوت و توانائی و جرأت و بدبائی از هیبت و خلقشان پیدا و خصال سعی و صفات بهیمی از سیمای حال شان هویدا است تاب ریاضات بدنی و قدرت بر امور شاقه از

شهر محبوطه ایست مشتمل بر قری و مزارع خانه راجه بر کنار رود
دیگهو است که از میان شهر میگذرد و در هر یک از طرفین آن رود
معموره ایست و بازاری مختصر دارد که غیر از بان فروش دیگر
اصناف محترفه در آن نمی نشینند و سبب آنست که در آن ولایت
خرید و فروخت اطعمه و اغذیه متعارف نیست سکنه آنجا هر حال
اقوات یکساله خویش ترتیب داده ذخیره کنند بر اطراف خانه راجه
آلی بسته اند و بر کنار آن بجای دیوار بانسهای محکم متصل بهم
بزمین فرو کرده و بر در آل مذکور خندق حفر نموده که همیشه
پر آبست و در آن محوطه یک کوه و چهارده جریب است در درون
آن نشیمنهای عالی و مهاکن و صبع بعضی از چوب و برخی از گاه
و علف که آن را چر گویند بجهت راجه ترتیب داده اند و از جمله
آن اماکن دیوان خانه ایست بطول یکصد و پنجاه ذرع و عرض چهل
ذرع مبنی بر شصت و شش ستون چوبی و دوازده هر ستونی قریب
بچهار ذرع است و در اطراف این نشیمن انواع شبکهای چوبی منبت
کار نصب کرده از درون و بیرون آنرا بلوچهای برنجی مصل که
چون پرتو آفتاب بر آن افتد بسان آئینههای درخشد تزیین نموده اند
و بتحقیق پیوسته که حد هزار فجار و دوازده هزار مزدور در سال
متواتر در آن کار کرده اند تا مهیا شده هرگاه راجه درین ایوان می
نشسته یا سوار می شده بجای نقاره و نفیر دهل و داند میزدند و داند
لوحیصت مدور متبر از روی و همانا طاس روئین که در عهد ملاطین
عجم نواختن آن در حروب و رکضات متعارف بوده همین است
و راجهای آن ولایت پیوسته بکثرت حشم و دوز جمعیت اتباع

قدم اند شش هفت هزار آشامی دیو سیرت جلالت شعار با اسلحه
 رزم و پیکار همواره در اطراف نشیمن و خوابگاه راجه بحراست و پاس
 او قیام دارند و معتمد و ندوی و میر غضب راجه آن فرقه اند
 حربی اهل آن ولایت بندوق و شمشیر و نیزه و تیر و کمان بانس
 است و در قلاع و نواره توپ و ضرب زن و رام جنگی نیز بسیار دارند
 و در انداختن آن بغایت ماهر اند راجها و حکام و عمدهای آن
 ولایت چون رهگرایی نیمه‌تی شوند برای آنها دخمه سازند و زنان
 و خواص و خدمه متوفی را با برخی اسباب تجمل و حوائج ایام
 زندگانی از نیل و اوانی زرین و سیمین و فرش و لباس و خوردنی و
 چرانی با روغن بسیار و مشعل داری در دخمه گذارند و این را بمنزل
 توشه آخرت شمرند و سر دخمه بچوبهای قوی با استحکام تمام پیوشند
 چند دخمه کهنه را که مردم لشکریان راه یافته بودند شکافته بودند از
 مجموع آنها موازی نود هزار روپیه از طلا و نقره برآمد از بدائع امور
 که عقل طبیعی مشتریان روزگار از قبول آن سر باز زند و جریان عادت
 بر امتناع و تمسش شهادت دهد آنکه جمعی از منصبداران پیش
 خان خانان آمده متفق اللفظ و المعنی نقل کردند که در یکی از
 دخمها که هشتاد سال بران گذشته بود پانصدان طلائی برآمد که پان
 سیز تاز دران بود و العبدۃ علی الروی شهر کرگانون مشتمل است
 بر چهار دروازه که بسنگ و گل عمارت شده از هر دروازه تا خانه
 راجه مه کرده مسافت است و اطراف شهر را نیکان احاطه کرده و آل
 بلند عربی بجهت تردد مردم در ایام برسات در سراسر شهر ساخته
 اند و در پیش خانه هر کس باغ و مزرعه است و در حقیقت آن

مقاومت نداشت ملوک را خالی کرده بکوهستان رشت حسین شاه
 پسر خود را با اکثر لشکر بضبط آن حدود گذاشته به بنگاله معادلت
 نمود چون بر شکل در رسیده به طغیان آنها طرق و ممالک مسدود
 کردند راجه با اعوان و انصار خویش از کوه فروز آمد و آشامیان
 بد گهر آن لشکر را در میان گرفته بچنگ پرداختند و از جمیع جوانب
 راه وصول آذوقه مسدود ساختند و آن گروه را در اندک فرصتی از
 فقدان قوت کار بجان رسیده در دست مقاهیر قتل و اسیر گشتند
 و همچنین محمد شاه بن تغلق شاه که فرمان روی اکثر مواد اعظم
 هندوستان بود نوبتی يك ملك حواری با سامانی مرزوار بکشایش آندیار
 فرستاده و مجموع دران سرزمین طلسم آئین سر بجیب گمنامی
 فرو برده خبری و اثری از آنها ظاهر نشد و باری دیگر هم بدین
 مذوال جیشی باندقام آن آشامیان بدفعال و تدارک این قضیه تجهیز
 کرده بدان مهم روان نمود و چون بآنها به بنگاله رسیدند قسطنضیمت
 نموده این داعیه را موقوف داشت از مردم سرحد هرکس بآن دیار
 قدم گذارد اذن بر گشتن ندارد و همچنین هیچیک از اهل آن
 ولایت را یارای بر آمدن از آن سرزمین نیست ازین جهت کسی را
 اطلاع بر کیفیت حال آن گروه گماهی حاصل نمی شود مردم
 هندوستان اهل آن ولایت را ساحر و جادو گر خوانند و در افسونهای
 هندوی و مبطلات محر اسم آن ولایت مذکور است و گویند هرکرا
 بدان دیار گذار افتد گرفتار طلسم شده راه بیرون شد نمی یابد
 جی ده بنگاله راجه آنجا منقلب بسرکی راجه است و سرک در لغت
 هندوی آسمان را گویند آن شوریده دماغ مودای بذار را از کمال

و انصار و سرانجام احباب نخوت و مواد نشتکبار کلاه گوشه غرور بر
 تارک پندار کج نهاده اند و هرگز سر اطاعت و فرمان برداری
 به هیچیک از سلاطین نامدار و خواقین کسکار نرود نیاورده باج خراج
 نداده اند در جمیع از مذهب دست استیلاي فرماندهان هندوستان
 از دامن تصرف آندیار کوتاه بوده و مفتاح تدبیر هیچ کس از
 اعظم گیتی کشایان کشور گیر طلسم اشکال آن مهم نکشوده در سوابق
 ایام هرگاه لشکری بعزم تسخیر آن مرز و بوم روی توجه بدان صوب
 می آورد چون بسرحد آن ولایت میرسیده است آشامیان مقهور
 در مقام صداقت درآمده بششخون و خدعه و غدر و سد راه آذوقه
 کار برانها تنگ می ساخته اند و اگر بدین طریق بران گزیده ظفر
 نیافته از مقاومت و صداقت عاجز می آمده اند رعایا را کوچانیده
 بکوهستان ها میبردند و آتش در غلات زده ولایت را خالی
 میکرده اند و چون لشکریان کشور در می آمده است و ایام برشکال
 میرسیده از کمین فرصت برآمده بکینه خواهی و انتقام میبرد اخته اند
 و آن غریق را از فقدان آذوقه و قوت کار بهلاکت کشیده در دست
 آن مخاذیل اسیر و قتل می گردیده اند و باین عنوان مکرر لشکر
 های گران و افواج بیکران دران گرداب بلا غریق بحر فنا گشته متنفسی
 از آنها بر نیامده در ازمنه ساله و قتی حسین شاه نام یکی از سلاطین
 بنگاله را مزیمت تسخیر آن ولایت پیشنهاد همت گشته با لشکری
 جرار از پیاده و سوار و نواره بسیار متوجه آندیار شد و در آغاز کار
 بر آشامیان ضلالت شعار ظفر یافت و با پناه خویش بآن ولایت
 درآمده رایت غلبه و استیلا برافراشت و راجه آنجا چون تاب

و راجه مردود مطرود که کاخ دماغش آشیانه زانج نخوت بود و عمری
در حکومت و ریاست آن قوم بد فعال کوس نخوت و استقلال نواخته
هرگز تصور این ادبار و فکال نمی نمود بودال اعمال گرفتار آمده با
معدودی از عمدها نزدیکان و اهل و عیال و برخی از اشیا و اموال
چنانچه گزارش پذیرفت بکوهستان فامروپ که بردات آب و هوا
و تنگی عرصه و فضا بدترین اماکن عالم و بی شک یکی از درکات
جهنم است قرار نمود و سائر مرداران و پاداهش با اشاره او بآن روی
آب دهنگ رفته در جزیره و میعی که مابین دردی برمه پتر و آب مذکور
است و مشتمل است بر جنگلهای انبوه و بیشه های صعب اقامت
گزیدند و برخی دیگر بعضی کوهستانها جای گرفته جویای فرصت
کین شدند فامروپ سرزمینی است در جانب دکهن کول میان
سه کوه بلند واقع شده و از گرگانو تا آنجا چهار روز راهست از بهی
مکان بد آب و هوای تنگ فضا دالگیر است راجه هرگز مورد غضب
ساختنی بآنجا فرستادی طرق و مسالک دشوار عبور دارد که پیاده
بصعوبت تمام می رود و یک راهست که سوار میتوان رفت ابتدای
این راه تا قریب نیم کرده جنگلی انبوهست و از آن گذشته دره ایست
سنگلاخ پر آب و بر طرفین آن دره دو کوه بلند سر بفلک بر گشیده
بالجمله خان پده سالار روزی چند در گرگانو اقامت نموده بنظم و
نسق سهام و تمایه و استمالت رعایا و گرد آوری اشیا و اموال راجه
پرداخت و مکرر خطبه بنام نامی و القاب سامی خدیو جهان و خلیفه
زمان شهشاه عالمگیر جهان ستان خوانده وجوه دراهم و دنانیر
بسکه همایون زینت پذیر ماخت در انتهای این حال دو سه روز

فعالیت و جهالت معتقد آنست که اجداد بد نژاد او فرمانروای
 ملاء اطل بوده اند یکی از آنها وقتی میل هیبوط نمود و بفرودبان طلا از
 آسمان فرود آمده بکچند بنظم مهام آن ناحیه مشغول شد و چون
 آن سرزمین دل نشین او گردید همانجا اقامت گزیده دیگر بآسمان
 نرفت القصه ولایتی بدین مثابه وسیع معمور و کشوری چندین دور
 دست دشوار عبور که بیان کیفیات اخطار و مهالک و خصوصیات
 معویات طرق و مسالک و دیگر عوائق و موانع تخصیض فراتر از
 نیروی نگارش و تقریر است و قومی چندین دو صفت سبع خصال
 بدیهه اطوار و طایفه همه دیو هیکل سخت گوش بی باک غدار
 با عدت راهبتهی تمام و کثرت و جمعیتی فزون از تصور اوهام همه
 جا در مقام مدانعت و مقارعت عساکر گیتی کشا آماده جنگ
 جوئی و کینه خواهی بودند و چندی قلع حصین محکم اساس
 و حصن متین فلک مماس مشحون بمردان کار و سامان حصار داری
 و بیکار که کشایش هریک از آنها بمدتی مدید میسر نمی آمد داشتند و
 پیشهای صعب پر خطر و دریا های زخار پنهان در راه بود بمدد
 گاری تائید ایزد نصرت بخش فیروزی رسان و سپهداری اقبال
 کشورستان خدیو جهان مسخر جنود فیروزی اعتصام و مرکز ریاست
 دولت اسلام گشته تارک نخوت و احتکبار بسیاری از آشامیان
 مقهور که کردن کشان مغرور و بی دینان از خدا دور اند بحوائف
 مرائب مواکب ظفر مآل پایمال اذلال شد و مجاهدان دین و مبارزان
 سعادت آنین فضیلت غرر و جهاد اندوخته برکات مثنویات آن بزرگوار
 فرخنده آثار شهنشاہ حق پرور شریعت گستر توفیق شعار عاید گردید

بجایانگیر نگر فرستد و میانه خان را با تابیدن او و طائفه از تابیدان
 دیگر امرا بموضع ساپانی که در دامن کوه جنوبی کرگانو واقع است
 و یکی از سرداران عمده راجه با بسیاری از مخدولان آنجا پایی جرأت
 فشرده سرمایه فتنه جوئی و شورش انگیزی بودند و مزاحمت
 بحال سکن آن سرزمین میبرسانیدند معین ساخت که آنجا رفته به
 تفبیه تیره دشمنان و حراست سنگه و رعایا پردازد و غازی نام افغانی
 از نوکران خود با برخی از سوار و پیاده در موضع دیو پانی که مابین
 کرگانو و ساپانی واقع است بخبرداری گماشت و جلال ملازم خویش
 بضبط و محارست کنار آب دهک مقرر کرده فوجی با او همراه
 نمود و بیستم شعبان پامواکب گیاهستان از کرگانو نهضت نموده موضع
 متبراپور مخیم سراق نزل ساخت و بقصد گذرانیدن ایام بارش
 آنجا بساط اقامت انداخت و بشاره آنخان پده سالار فوجی از عساکر
 گردون شکوه هشت گروه پیشتر از آن مکان رفته تهاه نمودند و مکرر
 آنها را با مخدولان نابکار که در لیل و نهار انتهاز فرصت نموده از
 سر جسارت نایره افروز کین و پیکار میگشتند محاربات عظیم اتفاق
 افتاد و آویزشهای عتک روی داد و در هر کرت غلبه و نصرت و
 اولیای دولت را بود و مقاهیر آشامی همواره جمعی بکشتن داده
 خاکسار فرا میشدند و همچنین گروهی از کفار تیره روز کار که آن
 روی آب دهک در بیشها و جنگل های آن ناحیه چون مور و
 مار انتشار داشتند هنگام فرصت و قابو بتکرار شیخونها بر عساکر
 جلال آورده هر بار جمعی از آن مخاذیل بد فرجام عرضه تیغ قهر
 و انتقام غازیان فیروزی اعنصام شده مغلوب و منکوب میگرددند

بارانی بشدت تمام باریده بادهای تند وزیده آثار موسم برشکال که
 دران دیار از سائر ممالک هندوستان پیشتر شروع میشود هویدا گردید
 چون بالضرورت فصل باران را آنجا بایست گذرانید خان سده سالار
 در مدد تعین تهانها و حفظ حدود و جوانب و ضبط طریق رحیدن
 آذوقه شده مقرر ساخت که ایام برشکال را آنجا بگذرانند و چون
 ساحت میدان سپهر از میاهای لشکر محاب منجلی گشته تیر باران
 ابر و برق افروزی هوا فرو نشیند و آبها و دریاها از جوش و طغیان باز
 ایستد عساکر گردون مآثر باهتزاز آمده در قلع و استیصال راجه
 و ابتاعش کوشش نمایند و عرصه آن بر و بوم از خمس و خوار وجود
 ضلالت آموذ آن مردود و بپرایند و باین موافقت خود با اکثر جنود
 منصور در موضع متبر اید که بمسافت سه و نیم کروزه پیشتر از کرگانو
 در دامن کوهی ما بین مشرق و جنوب واقع است و بوضع نضا
 و رفعت و زمین صلاحیت تمکن موکب ظفر قرین داشت قرار اقامت
 داده میر مرتضی دازوغه توپخانه را با راجه امر سنگه و جمعی از
 تاپینان امرا و برخی از بندوقچیان پیداد بمحافظت کرگانو و گردآوری
 آلات و ادوات توپخانه که از راجه مانده بود فرستاد و سید محمد دیوان
 لشکر نصرت اثر را بجهت تسلیم و استمالت رعایا و پرداخت مهمات
 دیوانی و محمد عابد دیوان بیوتات را برای ضبط اموال راجه در کرگانو
 معین نمود و مقرر کرد که میر مرتضی از آلات توپخانه آنچه درکار
 باشد نگاه داشته تنده را بجهت انگیر تکرار سال دارد و محمد عابد ملاحظه
 عرض اموال و اجناس نموده ازان جمله آنچه تنخواه مواجب سپاه
 توان نمود در وجه علوفه آنها تن نماید و بقیه را با ادوات توپخانه

خان خلف آن نوین معظم را که عرضه داشت او گذرانیده بود بعطای خلعت خاص عز اختصاص بخشید و فرمان مرحمت عنوان مبنی بر جلال مراحم پادشاهانه از پیشگاه عنایت و نوازش بدام خان خاندان پدیدار لغای یافته با خلعت خاصه به جهت او مرسل گردید و دیگر عنایات جلیله و مکارم منیله که در مقام خود سمت ذکر خواهد یافت در باره او بظهور رسید اکنون کلك حقائق نگار بتحریر وقائع حضور پرنور پرداخته باقی احوال این مهم خیر مآل و کیفیت انجام آنرا در مقام خود گزارش خواهد نمود .

جشن جلوس جهان افروز و آغاز سال پنجم از سنین دولت فیروز والای عالم کبری مطابق سنه هزار و هفتاد و دو هجری

درین خجسته هنگام میمنت فرجام که از فیض جهان پدوانی و فرمان روانی گیهان خدیو حق پرست یزدان پزوه دین دولت بهم امیزش داشت و ملک و ملت بیکدگر نازش می نمود قدوم فرخنده ماه صیام برکت بخش ایام شده شرف اندوزان دولت اسلام را هنگامه آرای انجمن سعادت و چراغ افروز شیستان عبادت گشت دگر باره نور طاعت و فیض متابعت دین مبین مؤمنان صفای پاک دین را چهره بسیمای صلاح افروخت و نفوس هوا پرستان طبیعت پرور را اجرتکلیف الهی نظر از مناهمی و ملاهی بر درخت برکات ماه مبارک رمضان جهانیان را بر مائده توفیق صلی عام در داد و وظائف طاعات و شرائف عبادات معبود آن شهر

و چون بغداد و شبخون کاری ساختند چند نوبت هجوم و جمعیت تمام در روز مجاهدان جارید فیروز حمله آورده در هر کارزار مبارزان سعادت آئین مظفر و غالب و احمادی بی دین منهنم و خائب میگشتند و چون مکرر این صورت روی نموده نقش جلالت و دلوری جلال مذکور در دلای مغالغاه مقهور که دران سمت بدشتر از دیگر اسکند فراهم بودند قرار گرفته سطوت آن سپاه کینه خواه رعیب انزوا و زهره ربای متسردان تباه اندیش شد و روی همت از عرصه مغالغاه و مجادله بر تانده بزوایای ناکامی در شدند و توقف میانه خان در موضع حلپانی باعث امنیت آن حدود گشته غبار انصاف آشامیان بد نهال فرو نشست و میر مرتضی باهمراهان خویش در گرگانو بضبط و محارست آنجا کماینبغی قیام ورزیده همواره بآئین حزم و احتیاط با جمعی که داشت متعدد و مسلح پاس میداشت و از غدر و مکر احمادی پر حذر و با خبر صیقلیست بالجمله کل مواضع دکن کول بلحت تصرف و تسلط اولیای دولت قاهره در آمد اکثر سکنه و رعایا بانشار صیحت رافت و معدلت شهشاه جهان سریر خط اطاعت و انقیاد نهاده بمساکر و اماکن خویش قرار گرفتند و سکن زمین اوتر کول نیز در صدد ایلمی و فرمان پذیری در آمدند و چون کیفیت این فتح نامدار و خصوصیات صوانح این پورش نصرت آثار درین ایام سعادت انوار که منتهای سال چهارم از جلوس همایون بود از عرصه داشت خان خانان حیده سالار بمصامع جاه و جلال که همواره شاهراه بشائر اقبال باد رحیده مسرت پیروای خواطر اولیای دولت گردید عواطف بادشاهانه محمد امین

خلافت شد و یک زنجیر نیل و دو سر اسب برسم پیشکش گزانیده
 بمطای خلعت قامت ماهات افراخت و شب شنبه بیست و نهم
 اردی بهشت هلال فرخنده شوال بسان ماه رویان زیبا چهره مصرت
 سیما از منظر قصر زر اندود افق بمنظران بزم عشرت و سرور نمود
 هنگامه آرای طرب و سرور شد و فردای آن که عید خجسته فطر بود لوائی
 کوس خسروانی و صدای شادیانۀ عیدی از بارگاه حشمت و جاه
 پرده کشای گوش افلاک گشته انجمن عشرت و انبساط آراسته شد
 آمیزش فیض عید اهل احلام با نشاط جشی جلوس شهنشاه خورشید
 فر فریدون غلام زمانه را بامتزاج برکات دین و دولت و ابتهاج مزاج
 ملک و ملت بشارت بخشید و اختلاط این دو عیش دل افروز رقم
 نسخ بر جریده ذکر جمشید و نام نوروز کشید بخت و سعادت اقبال
 و کامرانی بپورود این دو عید یک دیگر را تهنیت گفته مصافحه
 الفت کردند و روشنان سماری و مقدسان علوی نظاره زیب و
 زیبت این محفل خسروی را برسم تماشاخیان بر افراز بام مهر
 برین هجوم آوردند لوئیخان بلند مکان و امرای عالیشان و حائر
 بندهای آستان کیوان نشان همه مزین و زرین لباس در کرباس
 دولت اساس و عقیقه فلک مماس بجهت ادای مراسم مبارک باد
 فراهم آمدند و چون خورشید عالم گیر اوج خلافت بانوار طلعت
 جهان پیرا فروغ بخش بارگاه سلطنت شد وظائف کورنش و تسلیمات
 تهنیت در موقف عبودیت بجا آورده از زبان حال باین ترانه ثنا
 خوان بزم اقبال گردیدند •

• نظم •

شاه ز تو صد ناز بجهت کزیم • در عید تو آرایش امید کنیم

کرامت بهر ابواب حصنات و مشروبات بر روی زمانیان کشاد و شب
 پنجشنبه سلخ فروردین شرف رویت آن ماه سعادت پرتو روی نمود
 و سال چهارم از سنین سلطنت میمنت قرین طرازند اورتنگ
 جهانپانی فرازنده لوائی کشور ستانی بهزاران ترضی و کسرافانی
 پیرایه اختتام یافته پنجم سال خلافت و حریر آرائی بمبارکی آغاز شده
 نوید حسن انجام رسانید پیشگاران پیشگاه دولت و کار گزاران بارگاه
 حشمت را فرمان شد که ترتیب اسباب و تمهید قوانین و آداب این
 جشن سعید تا رسیدن عید نموده بآئین معهود با فراختن اسبک
 دلایل در پیش بلند ایوان چهل ستون خاص و عام و نصب کردن
 تخت مرصع نگار در وسط آن بارگاه گردون احترام و دیگر لوازم و
 مقدمات این بزم همایون پردازند و اسباب چراغان و آتشبازی
 نیز بطریق هر حال آماده و مهیا سازند و پیرایش و آذین حجرهای
 اطراف خاص و عام بدستور پیشین بعهده وکلای بادشاه زادهای
 عالی مقدار و امرای نامدار قرار یافت ششم رمضان المبارک سی
 هزار روپیه بواسطت صدر الصدور بر سر اقتدای و صالحین و فقرا و
 محتاجین انفاق شده برکات دعای اجابت اثر آن گروه ضمیمه
 اسباب خلوت و بقای این دولت آسمانی شکر گردید و درین تاریخ
 از نوشتن وقائع نگاران دار السلطنة لاهور معروف محفل لامع النور
 گردید که خواجه احمد ایلچی عبد العزیز خان والی بخارا که چنانچه
 گزارش پذیرفت درین نزدیکی رخصت انصراف یافته بود در راه
 کوفت قدیمش عود نموده رخت اقامت از سر منزل هستی بر
 گرفت یازدهم پرم دیو - یهودیه از وطن رحیده چپه سالی آستان

که خان خانان سپه سالار را بجای می مساعی جمیله که از در تسخیر
ولایت آسام و کوچ بهار بظهور رسیده بود مورد موهبتی بمرگ
سازند و منصب آخان ارادت نشان بمرتبه هفت هزاری هفت
هزار سوار پنج هزار سوار دو اسبه سه اسبه که از پایبانی والای
عمدهای درگاه معلی است رسیده بود عاطفت شهشاهانه او را
بانعام محالی که یک کرور دام جمع آن بود زیاده بر انقطاع مقرر
و عطای توأم طوغ که درین دولت بدطرز اعظم نویذیان و سپه داران
رفیع مرتبت را بآن شرف امتیاز می بخشید نواخته رایت عزتش
بواج کامرانی و مباحات امراخت و بمذیت خلعت خاص اختصاص
بخشیدند و راجه جیسنکه و محمد آمین خان میر بخشی و مرتضی
خان و اعتقاد خان و دانش مند خان و فاضل خان و بسیاری از
عمدهای بارگاه خلعت بمرحمت خلع فاخره کسوت افتخار پوشیدند
و امیر امرای صوبه دار دکن و رانا راج سنگه و مهاراجه جسونت
سنگه و جعفر خان صوبه دار مالوه و وزیر خان ناظم مهام مستقر
الخلافة اکبر آباد و امیر خان که ایالت صوبه کابل بار مفوض بود
و دیگر امرای اطراف و حکام صوبها بعفایت ارسال خلعت مطرح انوار
نوازش گردیدند و طاهر خان و قباد خان حسنعلی خان هریک بعطای
یکراس اسب عراقی با ساز طلا و حسن خان بعفایت دو سراسپ عراقی
بمازله مشمول مکارم خسروانی شدند و الله وردیخان بعطای خلعت
و خنجر با علاقه سروارید و سه سراسپ یکی با ساز طلا سربلند گشته
بگورگدور که فوجداری آن بار متعلق بود مرخص شد و سه پسرش
بمرحمت اسب مباحی گردیدند و فدائیخان باضافه پانصدی بمنصب

تا حشر چنان باد که از بخت سعید • بینیم مه روی تو و عهد کنیم
و حضرت شاهنشاهی بمعدت معبود عزم توجه بمصلی نموده بر
فیل فلک هیکل همایون منطری که تخت زرین بر کوه پشت آن
نصب نموده بودند با جهانی فرو شکوه و حشمت و عظمت سوار
شدند و بتوزوک و آئینی که معمول این دولت گردون شوکت و
مخصوص این سلطنت پیر بسطت است فیض انزای ساخت
عیدگاه گشته نماز عید بجماعت ادا کردند و پس از معادرت قرین
سعادت در ایوان خاص و عام که بآذین ابهت و احتشام روش
چرخ برین و رشک انزای نگار خانه چین شده بود بر سر بر مرصع
نگار جلوس فرمودند و غمام بفل و انعام باد شاهی چون سحاب
فیض و رحمت الهی بر گشت زار امید جهانیان قطره بار گشته
فحال آمال بخیاری از شرف اندوژان آن محفل فردوس مثال دوران
بهارستان مکرمت و افضال شگونه مراد گرفت از انجمله رخشنده
اختر برج حشمت تابنده گوهر درج ابهت بادشاهزاده
عالی تبار بلند مقدار محمد معظم بمطای خلعت خاص و سر پیچ
مرصع و خنجر مرصع باعلاقه مروارید و دهکده کی و اوربسی و پهلوی
مرصع و سمرن مروارید مشمون عواطف جلیله گشند و فروغ ناصیه
بخت مندی انصر تارک سر بلند بادشاهزاده کام کار بخت بیدار
محمد اعظم بمکرمت یک قبضه خنجر مرصع باعلاقه مروارید و نوگل
حدیقه دولت تازه نهال جویدار سلطنت بادشاه زاده ارجمند والا کهر
محمد اکبر بمرحمت جیفه مرصع عز اختصاص یافتند و چون
مرام بیکران گیتی خدیو بنده پرور مهربان اقتضای آن می نمود

خلعت سرافرازی پوشیده بمستقر الخلافه اکبر آباد مرخص گردید
و میرعماد خویش خلیفه سلطان بخدمت داروغگی روزبه داران
که سابق بشیخ میرمرحوم متعلق بود مقصوب گشته خلعت یافت
و افتخار ولد فخر خان بمطابق مفاخر خانی میدانی مکه مرستاد
و انا راجسنگه بعنایت خلعت واسپ و صاده فیل مهابی گشته
رخصت انصراف یافت و مید بهار که قبل ازین مخاطب بشجاعت
خان شده بود چون اراده گوشه نشینی داشت بسالباذه ده هزار روپیه
بهره اندر وظائف مکرمت گردید و رضویخان بخاری بانعام پنج هزار
روپیه و عزیز الدین برادر زاده جعفر خان که کندها میدشد بمرحمت
خلعت و انعام پنج هزار روپیه و میراحمد ولد صفی خان بعطای
جیفه مرصع و صاده فیل و مظفر بیگ وزیر کرمان که تازه از دیار
ایران رسیده بدولت پندگی آسمان فلک نشان فائز گردیده بود
بمرحمت خلعت و انعام پنج هزار روپیه و میرابراهیم سازندرانی که
او نیز تازه از دیار بعتبه سپهر مدار رسیده بود بعنایت خلعت
و انعام دو هزار روپیه و عبد الله ولد خدمت طالبخان بانعام یک هزار
روپیه و سعید خوشنویس و میریحیی طالقانی و خواجه اگر که از
مکه معظمه زانها الله شرفا و قدرا برگشته بود هر یک بانعام
یک هزار روپیه نوازش یافتند و درین روز جهان امروز از جانب ملکه
ملکی صفات تقدس نقاب طراز طیلهان عفت و احتیاج بیگم
صاحب برخی از زواهر جواهر و نقائس مرصع آلات که برسم تهنیت
این بزم کامرانی و انجمن شادمانی از مستقر الخلافه اکبر آباد
ارسال داشته بودند بنظر اکبر اثر رسیده انوار قبول پذیرفت و

سه هزار و پانصدی دو هزار سوار و مدیر خان باضافه پانصدی هزار
سوار بمنصب سه هزار و پانصدی دو هزار و پانصد سوار و از اصل
و اضافه الله یار خان بمنصب دو هزاری هزار سوار و یوسف خان
بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار و روح الله خان برادر امیر
خان بمنصب هزار و پانصدی چهار صد سوار و سیف الدین صفوی
بمنصب هزاری شش صد سوار و دارالخانی بمنصب هزاری پانصد
سوار و ناظر خان خواجه مرا بمنصب هزاری دو صد و پنجاه سوار
سرافراز گشتند و پیرم دیو و سیسودی که درین ایام از وطن باستلام
سده سپهر احترام رسیده بود بمرحمت خلعت خنجر مرصع با علاقه
مروارید و دهکده کی مرصع و اسب با ساز طلا تارک تباخر بر
افراخت و علی قلیخان که سابق بنایر تقصیری از منصب معزول
شده بود مورد فضل و بخشش گشته بمنصب هزاری پانصد سوار
فوازش یافت و منصب برای مکوند فوجدار بریلی باضافه پانصدی
هزار و پانصدی هزار سوار و منصب اختیار خان زمیندار را از
اصل و اضافه هزاری چهار صد سوار مقرر شد و رشید خوشنویس که
در زمان اعلی حضرت اختیار گوشه نشینی کرده تا این هنگام در
کنج انزوا بوظائف دعا گوئی دولت قاهره قیام داشت بمنصب
پانصدی هشتاد سوار کامیاب عنایت شد و بخدمت دیوانی سرکار
برده آرای هودج حشمت زینت افزای مشکوی ابهت زبده سخدرات
زمان ملکه جهان بیگم صاحب که سابق نیز یکچند بآن سر بلند بود

پیوند را ملالت بخشید و بمیان عنایت بی غایت ایزدی عاقبت
 بعنایت گرائید تبیین این مقال آنکه چون در ایام ماه
 مبارک رمضان که هوا بغایت گرم و طول ساعات نهار علاوه
 آن بود حضرت خلیفه الرحمانی باقتضای تأییدات آسمانی
 و توفیقات یزدانی اکثر اوقات روز بوظائف طاعات و شرائف عبادات
 و تلاوت و کتابت و حفظ کلام مجید ربانی اشتغال می نمودند
 و از آن گذشته بلوازم نصفیت پروری و معدلت گسترش و پژوهش
 حال مظلومان و داد دهی ستم رسیدگان که مهین عبادت برگزیدگان
 درگاه صمدیت است مشغول بوده بمرام استراحت نمی پرداختند
 و شامگاه که افطار میفرمودند بعبادت معهود مسجد غسلخانه را نور
 آلود حضور ساخته تا مدتی از شب بادی فرائض و سنن و نوافل
 که سنت تراویح از انجمله بود میگذرانیدند و مع هذا بقصد ریاضت
 بدن و تلطیف سر و تصفیه روح بآئین تقدس مذشان و ابرار و سنت
 صالحین و احرار از اشریف لذیذ و اطعمه شهید که سرمایه قوت پیکر
 جسمانی و پیرایه قوام هیکل عنصریست احتراز نموده قریب بدویاس
 شب غذای قلبی که از قوت روحانیان نشان دادی تناول میکردند
 و اکثر شب در نزهت گاه قدس مسجد بعبادت و آگاهی و ابتغای
 مرضات الهی گذرانیده اگر امه میغذودند و دمی می آسودند
 هنوز بستر استراحت از پهلوی مبارک گرمی پذیرفته بودند که بتحریر
 بخت بیدار و دل هشیار بقیقظ و افتدیه میگزایدند و دگر باره از
 چشمه سار توفیق تجدید وضو نموده تا ظهور انوار فجر بمرام
 طاعت و حق پرستی قیام می ورزیدند چنانچه سرتاسر آن ماه

بادشاهزدهای ارجمند کسکار اقامت رسم پیشکش و منقار نموده بسی
از نقائس و نوادر روزگار گذرانیدند و پیدشکهای شائسته از نویقان
رفیع قدر و اسرای نامدار بمحل عرض رسید و درین تاریخ تربیت
خان صوبه دار ملتان که بموجب فرمان طلب از آنجا آمده بود دولت
زمین بوس بارگاه خلافت یافتند بمطای خلعت قامت مباحات
افراخت و چون این روز خجسته بهزاران میحذت و سعادت منقضى
گشته شب در رسید و محفل خاص غلامخانه بانوار حضور شهیدشاه
خورشید جاه مانند بزم نلک بفروغ شمع ماه فرزوان شد چراغان
گشتیها که باهتمام اسرای عظام و متصدیان بادشاهزادهای عالیقدر
والا مقام در کمال خوبی و نظر فریبی سرانجام یافته بود نور افزای
انجمن عیش و خوشدلی گردید و شب دیگر تفرج این هنگامه
نشاط پیرامین شد و چراغانی که از شمع بر روی زمین کنار دریا
چون مرتب شده بود نیز طبع مقدس را مسرت افزود تا سه روز این
چشن گیتی فررز عشرت آرای محفل اقبال بود *

گفتار در انحراف مزاج مقدس پایه افرای اورنگ خلافت روزی چند از منہج صحت و استقامت

درین ایام سعادت انجام که مزاج زمانه از میامن عدل و رافت
خدید داد گر معدلت پرور پیرایه اعتدال داشت و اسباب انتظام دین
و دولت و موجبات شگفتگی خواطر اولیای سلطنت صمت کمال
پذیرفته بود چشم زخم تفرقه و تشویشی بهنگامه جمعیت دلها رسیده
سفرح عارضه ذات همایون روزی چند بندهای ارادت کیش عقیدت

آن گردید در آن شب از شدت آن عارضه رنگ از چهره دولت پریده
بود و نیرو از بازوی انبیاں رسیده مزاج عانیت تغییر داشت و طبع
شومی ممد در سلطنت بر خویش میلرزید و مملکت از گزند فتنه
میترسید پند آریایان مشگومی عزت و پرستاران بارگاه عظمت پروانه
وار بر گرد آن شمع انجمن خفوت و جهاننداری جمع آمده تا هیچ
بر آتش بیقراری بودند و روز دیگر دبرز اثر خفوتی در تب پدید
نیامد و نزدیک بود که از هول آن حادثه ملک و ملت بهم بر آید
و امن و عانیت بشورش گراید از آنجا که ذات مقدس آن برگزیده
ذوالجلال در هر حال بهره مند ثبات و استقلال است و اصابت رای
و دانش ملک آرای آن حضرت در حالت سقم و صحت بر یک
و تیره و هنوال درین حالت نظر رانست گستر بر صلاح امر جهان و
جهانیان افکنده با وجود کمال تغییر حال و اشتداد آزار بجهت حفظ
سلسله امن و آمان قصد بیرون آمدن نمودند و قوت نفس سوید
را قائم مقام توانایی تن ساخته و بیاوری مصای قانید ربانی قامت
انبیاں امراخته هنگام تسلیم قور که بند هائی عذبه خلافت در ساخت
مصلحانه جمع آمده بودند بهمان طرز و آئین که در ایام کمال صحت
و قوت آزان حضرت معهود بود از آرامگاه خاص بیرون خرامیده
بتسلیم قور اشاره فرمودند و خلایق را که منقظر طلوع انتاب سلطنت
بودند از فروغ انوار جمال مهر آثار پرتو سعادت بخشیده خاطر نگران
عقیدت مددان اخلاص کیش را که رهین هزار گونه تفرقه و تشویش
بود آرام بخش گردیدند و لمحۀ بقوت روحانی و نیروی همت
عظمت و جهانبانی بر پای ایستاده بخلافت گاه دولت باز گشتند

فرخنده باین تفوان گذرانیده از قنات غذا و التیام مهر و اقدام
 به عیادات شاقه عنصر مقدس را کمال رنج و تعب رسیدن لجرم پس
 از انصرام ایام صیام و وقوع جشن مبارک بذاتیر تقدیم این اسباب و
 علل آثار گرانی در بدن همایون و مقدمه انحرافی در مزاج و حاج ظاهر
 شد لیکن از آنجا که کمال حوصله و قار و نهایت تحمل و ثبات ذات
 قدسی برکات آنحضرت است بقوت نفس از جملد و علوهست بلند
 خود را مغلوب آن عارضه نگردانیدند و تا حیوم عید که ایام جشن مسعود
 بود هر روز برسم معبود در وقت در محفل والی خاص و عام و انجمن
 خاص غسلخانه سرور آرای اقبال و کسرافنی گشته هنگامه نشاط و
 طرب را نسرده نساختند چون روز حیوم آن حوی المزاج از دیار
 پذیرفته تپی بر پیکر مقدس طاری شد آخر روز که هنگامه
 بار غسلخانه بود از حرمکده قدس بیرون آمده لحظه بر پایی ایستادند
 و بندهای آستان خلافت که بآئین مقرر دران بارگاه عز و جلال
 فراهم آمده بودند کورنش نموده بخشیدان عظام اهل چوکی را
 تسلیم تور فرمودند و پس ازان روز در بارگاه حشمت و جاه
 بخشیده امر معالی به برداشتن اسباب جشن و آذین صادر شد و روز
 دیگر که حرارت تب اشتداد یافته بود و آخر روز حکیم محمد امین
 و حکیم محمد مهدی که سرآمد حذاقت منشان بارگاه سلطنت اند
 آن حضرت را نصد کرده بمعالجه و مداوا پرداختند و آن شب
 کمال گرانی در پیکر کرامت پرور بهم رسیده از استیلائی گرمی
 تب بسان انداب در تاب بودند و گاه مدهوشی روی میداد و ازین
 جهت که بغض خون بصیار کشیده شده بود ضعفی عظیم نیز علاوه

مانده هفتم شوال که روز جمعه بود فرورزنده اختر برج حشمت و
جلال پادشاهزاده ارجمند فرخنده خصال محمد معظم را بقیادت
خویش حکم فرمودند که بآئین مقرر بمسجد جامع رفته نماز گذارند
و اواخر روز راجه جیسلگه و محمد آمین خان میر بخشی و فاضل
خان میر سامان و راجه رکبهزاده نظام امور دیوانی بآرامگاه خاص
طلب فرموده دولت کورنش دادند تا چند روز دیگر هنگام تسلیم
قور شرف قدوم به بیرون می بخشیدند و لقمه ایستاده جمال
جهان اندروز بخلائق می نمودند و گاه دمی بر فراز کرمی قرار
می گرفتند و درین ایام تقرب خان را که چندی پیش ازین
مورد عذاب خسروانه گشته از نظر التفات انداده بود مورد فضل
و بخشایش و مشمول کرم و نوازش ساخته رخصت کورنش
دادند و روز سیزدهم که وقت معهود جلوه سعادت به بیرون نمودند
بر تخت سنگ مرمری که در پیش ایوان خوابگاه مبارک است
جلوس فرمودند و جمیع بار یافتگان انجمن غسلخانه دولت
اندروز کورنش شده بآئین مقرر بر وفق تفاوت پایه و منزلت در مقام
خدمت و عبودیت ایستادند و چون شام در رسید نماز مغرب
بجماعت گذارده بعد از ادا نماز بخلوتگاه انس خرامیدند و روز
دیگر که جمعه بود باوجود نهایت ضعف و بقیه کوفت بدستور ایام
صحت هنگام نماز بر تخت روان نشسته قرین سعادت و توفیق
بمسجد جامع تجمه فرمودند تا امامه خلائق از مشاهده جمال عالم
آرای آنحضرت بذمایی گرانیده از تفرق خاطر رهائی یابند و جمعه
دیگر نیز برین وتیره عمل نموده جهان و جهانیان را امن و آرام

زهی ذات قدسی نهاد و نفس تائید پرورد که به شدت آلام جسمانی
 و عوارض عنصری که شیردان روزگار و بزرگ همگان عالی وقار را
 عذاب تحمل گسلد و سر رشته تماسک از کف رباید مغلوب نگردیده
 دران حالت طبع آشوب و شورش مرد امکن بهر موند جوهر ثبات و
 استقامت باشد و اقتضای خرد والا و دانش ارجمندش بر مقتضیات
 جسم و قوی و آثار طبع و مزاج غالب و قاهر اند نگارنده این صحیفه
 معالی و مفاخر آن روز در ملک بندها حاضر بود دران والا بارگاه
 دولت بار و سعادت کورنشر آن سایه رحمت انوریدگار یافته بدیده
 تفرص عیان میدید که در مدور این حرکت مصلحت پیرا و ظهور
 این جلوه عالم آرا که سرمایه النظام حال زمان و موجب امن و
 آرامش زمانیان گردید آنحضرت را جز قوت نفس موند محمدی
 دیگر از اسباب تحرک نبود چنانچه حضار اذکیا و هوشمندان از
 مشاهده این نیروی همت خسروی در شگفت مانده از مرانصاف
 اذعان نمودند که در چنین شگرف حالتی این سایه ثواب و سکون
 بر شخص اقدس و ذات همایون مسلم است امید که ایند بهمهال
 پیوسته نهال برومند عمر و اقبال این بهین پادشاه ملک و ملت
 و بهین قهرمان دین و دولت را که سرمایه رونق بهارستان ایجاد
 است از نسائم ناملایم نشاءکون و فساد صیانت نموده بزال چشمه
 سار بقا سرسبز و شاداب داراد بالجملة روز دیگر نیز حضرت
 شاهنشاهی یزایرعایت مصالح ملکی بهمین دستور هنگام تسلیم
 قور بیرون آمده از انوار دیدار مبارک پرتو حیات بر عالمیان گسترند
 و فردای آن به بندهای آستان خلافت از دولت کورنش محروم

که رحم احتیاج و بینوائی از جهان بر امتداد محمله حضرت شهنشاهی
در خلال این ایام خیر انجام با وجود کمال ضعف و بقیه آزار سرور شده
صلاح اندیشی ملک و ملت و رعایت تدبیر دین و دولت از کف
همت فرو نگذاشته گاه اوائل روز از مطلع درمن خورشید سان چهره
سعادت می نمودند و گاه وقت تسلیم قور لمحله جلوه اقبال بد میرون می
فرمودند و مطالب و مقدمات ملکی اکثر بمحاطات عرائض و نوشتجات
بعرض میرمید و جواب با صواب بخط قدسی نمط تحریر می یافت
و گاهی بعضی متصدیان عمده در آراء گاه خاص دولت بار یافته ضروریات
امور معروض میداشتند و با حکام مملکت پیرا ارشاد می یافتند
و درین اوقات نخل مرفراز گلشن اقبال گوهر ارجمند محیط جلال
پادشاهزاده ارجمند فرخ خصال محمد معظم بمرحمت خلعت
بارانی شرف اختصاص یافتند و صف شکلخان و راجه رگهذاتیه
و صفی خان و اخلاص خان و الله یار خان و افتخار خان و حسن
ملی خان و جمعی دیگر از امرا که در جشن مبارک خلعت نیافتند
بودند کسوت مبهات پوشیدند و در سراپ عربی پیشکش امیر
الامرا با جاز مرصع و میثاکار و پنج زنجیر نیکل پیشکش خان دوران
صوبه دار ادرسه و یازده سراپ عربی و پنج غلام کرجی پیشکش
مصطفی خان ناظم مہمات بندر صورت از نظر انور گذشت و بعرض
اشرف رحید که قایلخان منشی که مدتی برجم گوشه نشینی در لاهور
بصر میبرد و درین هنگام بموجب طلب بحضور هر نور آمده بود و
کامگار خان که در سلاک کومکریان ادرسه انتظام داشت و مالوجی
دکهنی که چندینی قبل ازین گوشه نشین شده بود باجل طبعی

افزودند و در عرض این ایام بذایر ضعف و نفاقت گاه از منظر
 درمن آفتاب طلعت همایون طلوع می نمود و برخی اوقات هنگام
 تسلیم قوربر آمده بندها را اطمینان می بخشیدند و گاه بجهت
 ادای نماز بمسجد مبارک غسلخانه خرامش اقبال میفرمودند
 و درین وقت بعضی از عمدتها و خواص و محرمان حریم قرب و
 اختصاص دولت کورنش می اندوختند و در هفته دیگر بذایر بعضی
 احباب نکس در آزار آن حضرت روی داد چه آنچه سه روز متوالی از
 آرامگاه خاص بیرون نیامدند و چند جمعه پرتو حضور بمسجد
 نیکگندند چون طبیعت نهایت ضعف پذیرفته بود و این نکس
 روی نمود بعضی عوارض دیگر علاوه کوفت اصلی که سوجی المزاجی
 حاد بود گشته مدت این آزار باصداک کشید لیکن بمیامن فضل
 و موعبت ایزدی بصحت و عافیت انجامیده خاتمت آن احوال
 پراحوال که جان قدسیان از بیم گزندش خسته و فرزند بود بخیر و سلامت
 قرین گشت .

اعمال مزاج خدیو هفت کشور

وشهنشاه بحر و بر خلیفه دین پرور

در معالجه و مداوای این عارضه از حکیم محمد امین و حکیم
 محمد مهدی که باتفاق مقصدی علاج بودند بالقای الهام غیبی
 و توفیق شفا بخش حقوقی خدمتهای نمایان و تدبیرات شایسته
 بطور بدو ست و مدامی جمیع بوقوع آمد و مراتب خیرات و مبرات
 و نشو و نما که از مجربات معالجات روحانیت چندان بکار رفته

بشادی رفع عارضه ذات مدیم المثال در حرمکده قدس و مشکوی
 اقبال فرخنده جشنی ترتیب داده بودند با سر همایون جمیع امرا
 و عمددهای بارگاه خلافت برای تقدیم مراسم تهنیت بسده علیه حرمگاه
 دولت رفته تسلیم مبارکباد بجای آوردند و از سرکران ملکه ملکی
 سیر قدسی اطوار تا قریب پنجاه کس از عمددها بخلاف فائزه مهابه
 گردیدند هم دی الحجه که عید مبارک اضحی بود بارگاه سلطنت
 و دولت سرای خلافت با سبب تجمّل و احتشام زیب و آرایش یافته
 صدای شادبانه عیدی و خروش کوس خسروی جهانیان را صلی
 عشرت و شادمانی در داد پادشاهزادهای کامگار بخت بیدار و نویندگان
 رفیع مرتبت و امرای نامدار و سائر بندهای درگاه جهان مدار در
 جناب والا و آندان معلی حاضر آمده بتعلیمات تهنیت تارک عزت
 بر افراختند و حضرت شاهنشاهی بشیعه معهود عزم توجه بمصلی
 فرموده با فرآسمانی و کوبه عظمت و جهانبانی بر فیل بدیع
 منظر آسمان پیگری که تحت زمین بران زده بودند حوار گشته باقیین
 مقرر پرتو و زود بساحت عید گاه ایگندند و نماز عید گزارده پس از
 معاودت بدست مبارک ادای سنت قربان نمودند و در ذهاب و ایاب
 آن خدیو مالک رقاب از زر و حیم نثار اهل کوچه و بازار را دامن
 امید گرانبار نقد مقصود شد کفّه خلائق و عموم سکنه دار الخلافة از
 مغیر و کبیر و غنی و فقیر که یکچند از حرمان دیدار مهرانوار
 رنج ناکامی کشیده بودند خورشید جمال عالم آرای آن حضرت را
 در ادج کمال با فروغ عافیت و اقبال بکام خویش دیده از فیض
 دو عید و حصول در امید بهره در گردیدند •

روزگار حدیث شان بحر آمدن چون بمسامع همایون رسید که درنواهی
 برگزیده کول که در تیول حسن علی خان بود جمعی مقدسان و رفعا
 طالب از کوثه اندیشی و ثمره کیشی غبار شورش انگیزده سرافکند
 برداشته اند خان مذکور با پانصد برقداز و مللقت خان معبر
 بخشی احدیان پا چهار صد احدی بهجهت تنبیه و تادیب آن عصیان
 منشان تمرک آئین تعیین یافته مرخص گشتند که گروه آن شقاوت
 پزوه و بسزای کردار خویش را نند هفدهم ذی قعدة که بمیدان
 لطف و عنایت ایزدی مزاج و حاج بصمت و استقامت گرانیده جز
 بقیه ضعف و نقاحت اثری از عوارض پیکر قدسی نمانده بود
 حضرت شاهنشاهی بفرقه درم اشرف فیض بخش حمام گشته غسل
 عافیت نمودند و غبار ملالت از دلبهای عالمیان شسته شد و نوزدهم
 قرین فرخی و بهروزی در بارگاه پیر احترام خاص و عام انجمن آرای
 اقبال گشته جمیع بندها را دولت کورنش دادند چون سیزدهم تیره
 ماه که عید گلانی بود در ایام عارضه ذات همایون واقع شده مراسم
 آن بفعل نیامده بود درین روز فرخند باشا و الا پادشاهزادهای
 عالی قدر و امرای رفیع مقدار بآئین مقرر صراحیهای مرصع
 میناکار گذرانیده بشکرانه صحت و عافیت ذات مقدس خدیو روزگار
 رسم نقار بجای آوردند و بیست و ششم صیانت خان که از صوبه
 داری کابل معزول شده بود بآستان فیض مکان رسیده شرف اندوز
 ملازمت اکسیر خاصیت گردید و بعنایت خلعت خاص اختصاص
 یافت و بیست و نهم چون پرده آرای هودج عزت فروغ بخش تنق
 حشمت ملکه تقدس نقاب خورشید احتجاب روشن رای بیگم

سوار ازین جمله سه هزار سوار دو اسبه سه اسبه باشد و بجلدوی
مسمعی جمعیله که قبل ازین در کشایش ولایت هاون از دارالخا
صوبه دار پخته بظهور پیوسته بود یک هزار سوار از تابیدنان او دو اسبه سه
اسبه مقرر گشت که منصبش از اصل و اضافه چهار هزار و چهار
هزار سوار ازین جمله دو هزار سوار دو اسبه سه اسبه باشد و منصب
راو کرن که در ابتدا در کومکیان دکن بود باضافه پانصدی سه هزار و
هزار و پانصد سوار قرار یافت و کنور رام سنگه بمرحمت بهلولچی
مرصع مشمول نوازش شد و رضویخان که قبل ازین در ملک گوشه
نشیدنان انتظام یافته بود مورد انظار عاطفت بادشاهانه گشته
بمنصب دو هزار و پانصدی چهار صد سوار و عنایت خلعت و
جهدهر میثا کار سرانرازی اندوخت و منصب اسمعیل خان
قلعه دار احمد نگر باضافه پانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار
سوار و از اصل و اضافه مکرمت خان دیوان گجرات بمنصب هزار
و پانصدی سصد و پنجاه سوار و قلندر خان بمنصب هزار و هشت
صد سوار و محمد تقی خان بمنصب هزار و پنجاه سوار و
منصور ولد ملک عنبر بسالیانه هزار روپیه مباحی گردیدند و
فرستاده حاکم رند نیز که چندی قبل ازین بآستان فلک نشان رسیده
بود بعنایت خلعت و اسب و خنجر مرصع مورد نوازش گشته
رخصت انصواب یافت و چغدی از نوکران عادلخان که با پیشکش
او بدرگاه خلائق پناه آمده بودند خلعت یافته مرخص شدند و
میر جعفر ولد سید جلال بخاری و محمد صادق برادر زاده سیفخان
هر یک بانعام دو صد اشرفی و خواجه عبد الممنان بانعام سه هزار

جشن و زن فرخنده قمری سال چهل و ششم

درین اوقات میمنت قرین که جهان از میامن صحت و عافیت
 خدیو زمان و زمین پاسبان دولت و دین مسرت اندوز و نشاط
 آگین بود موسم رزن خجسته قمری در رسیده جهانبیان را عشرت
 و خرمی افزوده روز چهارشنبه شانزدهم ذی الحجه مطابق یازدهم
 امرداد که دگر باره بارگاه هشتم و جهانبانی از آذین طرب
 و شادمانی چهره بآراستگی افروخته بود در محفل فردوس ممال
 غسلخانه بزمی نشاط افزا و جشنی عالم آرا مرتب گشت و بعد از انقضای
 یکپاس و پنج گهزی از روز مذکور رزن مسعود بآئین معهود
 بفعل آمد و سال چهل و پنجم قمری از عمر سعادت قرین آن
 حضرت پایه اختتام یافته سال چهل و ششم آغاز شد بادشاهزادهای
 گامگار عالی مقدار و امرای اعیان دولت بایدهار رسم نثار بجا آورده
 تحلیلات تهنیت بتقدیم رسانیدند حضرت شاهنشاهی بعد فراغ از
 مراسم وزن مبارک سریر آزادی اقبال و کسرائی گشته دست دریا
 نوال بمرصت و افصال کشادند درین جشن فرخنده ببادشاهزادهای
 نامدار بخت بیدار و بسیاری از امرا و عدهای حضور فائز الانوار
 خلعت مرحمت شد و برای جمعی از امرا و حکام اطراف خلعت
 فاخره مرسل گشت و مهابت خان که صوبه دار پی گجرات از تغدیر
 مهاراجه جسونت سنگه یار مقروض گشته بود بعد از خلعت خاصه
 و اسب عراقی با سار طلا و یک زنجیر نیل گران با ساز نقره و جلی
 زر بفت مریانک شد و در هزار سوار از تایدافش دو اسبه سه اسبه
 مقرر گردید که منصبش از اصل و اضافه شش هزار و پنج هزار

ماه مذکور چون مطابق روز دهم بود که عدد هندوانست بر راجه
 جیسنگه و کلور راجه خلعیت خاصه عطا فرمودند و از آنجا که
 بعضی از زمینداران کوهستان جمون و مفسدان آن حدود از کوتاه
 بینی و فتنه گزینی طریق قهر و عصیان پیدموده باغواهی جهالت
 و گمراهی - بر بفساد داشته بودند و لایق اخوت و استبداد افراشته
 دفع و استیصال آن گروه خدائن - کمال پیش نهاد همت خسروانه
 گشته میرخانرا با جمعی از بند های حضور لامع النور بآن مهم
 مرخص نمودند و فوجدارى آن - سرزمین نیز از تغیر شهیدار خان
 بخان مشارا الیه تفویض نمودند و هنگام رخصت او را بعنایت
 خلعت و اسب عراقی با ساز طلا و یک زنجیر نیل و باضافه پانصد
 سوار بمنصب سه هزار و پانصدی سه هزار - سوار نواختند و از کومکین
 او بروج الله خان برادرش و سیف الدین صفوی راجه سارنگدهر
 و جمعی دیگر خلعت و به برخی اسب مرحمت کردند و بمیدنی
 سنگه که پسر راجه سوری نگر است خلعت مرحمت گردید شافزدهم
 عزیمت گلگشت باغ فیض بنیدان اعز آباد فرموده بفر قدوم والا بهار
 پیرای انجمنستان دولت گشتند و چند روز آنجا قرین خرمی و نشاط
 بسر برده بیست و یکم مراجعت نمودند و چون درین هنگام تقرب
 خان باجل طابعی رخت هستی بر بسته بود عواطف پادشاهانه
 محمد علیخان پدرش را بعطای خلعت از لباس کدورت بر آورد
 و چون بسبب تقصیرات پدرش او نیز از منصب معزول گردیده بود
 درین وقت مورد فضل و بخشایش شاهنشاه عطا کرامت نمود
 شده بمنصب هزار و پانصدی دو صد - سوار نوازش یافت و احد خان

روپیه و شیخ عبد الوهاب بخاری بانعام دو هزار روپیه و خواجه
 قادر و چندی دیگر هر یک بانعام یک هزار روپیه نوازش یافت و یک
 هزار روپیه به بسرا مخان کلونت و هشت هزار روپیه بصائر نعمه
 سربایان و عروق پوزان آن بزم نشاط پیرا عطا گردید و چون مجلس
 فردوس آئین عسلخانه بهزاران عشرت و شادمانی و مسرت و
 کامرانی بسر رسید حضرت شاهنشاهی حرمکده قدس را بقروغ انوار
 ظل الهی برانراخته دگر باره دران مشکوی اقبال دست دریا نوال
 بحدود و انضال کشودند و مجموع صدر آرایان شهبستان دولت و پرده
 گزینان سرادق ابهت را بجلدوی حسن خدمت و پرستاری که در
 ایام کوفت و بیداری آن زیبندد اوزنگ عظمت و بختیاری ازیشان
 بظهور پیوسته بود بانعامات سامیه و مواهب عالیله نوازش فرمودند
 چنانچه از نقد دولک و سی هزار اشرفی بآن مقدسات تلق عزت
 عطا نمودند بالجملة تا سه روز آن جشن طرب افزا امتداد داشت
 و هفتم محرم الحرام گیتی خدیو کیوان غلام اوائل روز بباغ صاحب
 آباد فیض قدوم بخشیدند و آن روز و روز دیگر قرین حشمت و
 جلال دران گلشن فردوس مثال بسر برده نهم بدولت خانه همایون
 مراجعت فرمودند و چهاردهم برتو عزیمت بخضر آباد انگذده چون
 فیض و نزهت و صفای آن مکان دلکشا ملائم طبع اقدس امتداد
 پانزده روز آنجا بصاط اقامت گسترده مسرت اندوز بودند و سلخ ماه
 مذکور عرصه دار الخلافه از ورود مسعود نور آموذ شد و چهارم صفر دگر
 باره عزم گامگشت باغ صاحب آباد از خاطر انوار سر بر زده دو روز
 دران سرا بستان خلعت نشان بهجت انزای طبع مقدس بودند دهم

بامر معلى خلعت فاخره و خنجر مرصع بخان مذکور عطا گردید
 پيشدم وزیر خان صوبه دار مستقر الخلاء اکبر آباد که مشهور عاطفت
 بطلب او عز صدور یافته بود از اینجا وحیده احراز دولت زمین بوس
 نمود و بعنايت خلعت خاص وامت مدهات انراخت و سيف خان
 که قبل ازین بذابر تقصيري از منصب معزول گشته در سپرد
 برهم گوشه نشين بسر ميبرد درین هنگام مشمول اقوار مرحمت
 گشته بموجب حکم لزم الامتثال بعجبه سانی اعتنان جاه و جلال
 چهره امروز طالع گردید و بعنايت خلعت و شمشير و منصب دو
 هزار و پانصد سوار سروراز شد پنجم ربيع الثاني حضرت
 خليفة الرحمانی بعزيمت سير و شکار لوی توحه به اعز آباد انراختند
 و چون باشاره معلى چندمي قبل ازین نزديک بآن حدیقه خلد آما
 باغي خوش و بستان خرمای دلکش که بنول باری موسوم
 است احساس نهاده بود درین وقت که ميرو گلگشت آن بهارستان
 اقبال بعجت افزای خاطر قدسي مآثر گردید و صارات داپذيرش
 که باهتمام ملتفت خان ميرتوزوک صورت اتمام یافته بود
 بفطر اکسير اثر وحیده پسند طمع انور افندان عاطفت خسروانه خان
 مذکور را بعطای خلعت و اسب و از اصل و اضافه بمنصب هزار
 و پانصدی شش صد سوار سرورازی بخشید از موانع مصلحت
 پیرا نقل نمودن خزائن عامه است از حصن سعادت بديار مستقر
 الخلاء اکبر آباد بقلعه دولت احساس دار الخلاء شاه جهان آباد چون
 درین ایام رای عالم آزاي پایة افزای اورنگ خلافت و جهانبانی
 که صرة جمال نمایی شواهد الهامات ربانیت باقتضای بعضي

بخشی درم که طفلی از در گذشته بود بعطای خلعت خاص از سوگواری برآمد و درین ایام فوجداري تره‌ار از تغیر دلیر افغان براجہ دیبی سنگہ بندبلہ مفروض گشته منصبش باضافہ پانصد سوار دوهزاری دوهزار سوار مقرر شد و پردلخان بفوجداري هوشنگ آباد از تغیر جلال خان مہای گشته یک هزار سوار از تابندان او دو اسبہ سہ اسبہ قرار یافت کہ منصبش از اصل و اعانہ دو ہزاری دوهزار سوار دو اسبہ سہ اسبہ باشد و چون معروض پیشگاه جاہ و جلال گردید کہ اکرام خان فوجدار بیرون مستقر دار الخلافہ اکبر آباد ودیعت حیات بمقتضای اجل موعود - پرنہ عبید اللہ خان بجای او معین گشته باضافہ پانصدی پانصد سوار مرہندہی یافت و ارسلانعلی داد الہوردی خان مغفور بفوجداري بنارس از تغیر خواجہ صادق بدخشی تعین یافتہ بعنايت خلعت و از اصل و اضافہ بمنصب نہصدی ہفت صد سوار مہای شد و از وقائع دار الملک کابل بمعرض اشرف رسید کہ جبارقلی کہکو از کومکیان آن صوبہ باجل طبعی درگذشت دوازدم ربیع الثانی چون روز وزن رخشدہ اختر مہر - فاخر و معالی پادشاہ زادہ ہوشمند فطرت بلغد محمد معظم بود و لطفت پادشاہانہ آن درۃ التاج عظمت و بختیاری را بعطای یک عقد مرورید گرانہا نواخت و باشارہ ہمایون فاضل خان میر سامان بمنزل شریف ایشان رفتہ باہتمام لوازم و سرانجام مقدمات آن فرخندہ جشن پرداخت و وزن آن گران قدر والا گہر بائین مقرر بفعل آمد و سال نوزدہم شمس از سن گرامی ایشان بانجام رسیدہ سال بیستم بمبارکی آغاز شد و پادشاہزادہ ارجمند

موسم وزن خجسته شمسی در رسیده جهانیان را کام بخش عشرت
 و خوش دلی گردانید و روز مبارک غرة جماد الاولی مطابق بدست
 و دوم آذر که بارگاه حشمت و جاه بآذین خسروانی بر آواخته بود
 در انجمن فردوس مقال غسالخانه فرخنده جشنی پادشاهانه منعقد
 گشت و پس از انقضای دوپاس از روز مذکور گوهر عنصر مقدس
 حضرت شاهنشاهی بزر و میم و دیگر آشیای معبوده سنجیده شده
 وزن مبارک بآئین مقرر بفعل آمد و حال چهل و چهارم شمسی از عصر
 سعادت قرین مرور آزای خلافت و جهانپانی بهزاران مرغی و کمرانی
 بانجام رسیده سال چهل و پنجم بمبارکی آغاز شد پادشاه زادهای
 نامدار بخت بیدار و امرا و عیان دولت پایدار رسم نثار بجای
 آورده تسلیمات تهنیت بتقدیم رسانیدند و درین روز عالم امروز
 بهین شعبه دوحه عظمت و انبال گزین باره نهال جاه و جلال
 پادشاه زاده والادار محمد معظم بعطای خلعت خاص و انعام یک
 اک روپیه و ذرة الناج حشمت و کامکاری قرة العین شوکت و
 بختیاری پادشاهزاده ارجمند محمد اعظم بمعانیت یک عقد مروارید
 و نوگل حدیقه دولت فروغ نامیه سعادت پادشاهزاده والا کهر محمد اکبر
 بمرحمت جیفه مرصع مطرح انوار عاطفت گردیدند و راجه جدیسنکه و
 وزیر خان و محمد امین خان و مرتضی خان و اعتقاد خان و دیگر امرای
 نامدار و عمدہای درگاه سپهرمدار بعطای خالص فاخره قامت مہابت
 آفرختند و امیر الامرا صوبه دار دکن و خان خانان سپهبدار ہنگالہ
 و مہاراجہ جسونت سنگہ کہ در دکن بود و جمہور خان صوبہ دار
 مالوہ و امیر خان صوبہ دار کابل و دیگر امرای اطراف بمعانیت

از دقائق مصالح ملک و ملت پرتو توجه بصوب این مطلب انگذده
بود حکم اشرف عزتقاد یافت که وزیر خان بمستقر خلافت شناخته
در بر آوردن آن خزائن موفوره و گلجهای ناصحصوره رسانیدن آن
به پیشگاه حضور لامع الفوز لوازم قدغن و اهتمام بظهور رساند و
و اخلاص خان خوبشگی و کثرت منگه و جمعوی دیگر بار معین
شدند و هفتّم ماه مذکور خان مشارا الیه با همراهان بدین مهم
مرخص گردید و در خلال این ایام مکرر رایت اقبال بصوب اعزاد
و خضرآباد اهتزاز نموده سیرو شکار آن حدود مسرت افزای طبع
همایون گشت و نویسی هنگام نهضت بخضرآباد گیتی خدیو حق
پرو به زیارت روضه متبرکه قدوه اکابر عظام سلطان المشایخ شیخ نظام
الدین قدس الله سره العزیز توجه نموده فیض اندوز گشتند و بعد از
معهود مجاورین آن بقعه قدسیه را از فیض انعام بهرور گردانیدند
درین ایام عاطفت بادشاهانه طراز مسند حشمت و سر بلند فی فروغ
گوهر فطرت و هوشمندی بادشاهزاده کامگار محمد معظم و راجه جیسنگه
را بعطای خلعت زمستانی عز مبهات بخشید و همچنین سائر
عمدهای آستان خلافت و مقریان پیشگاه دولت بترتیب قدر و
 منزلت باین عنایت سر بلند شدند *

جشن وزن فرخنده شمسی سال چهل و پنجم

درین اوقات میمنت پیرا که از شکوه معدلت و فرمان روائی
زیست افزای اورنگ سلطنت و هروری دین و دولت در پایه رفعت
و بر تری و ملک و ملت کامیاب سعادت و نیک اختر می بود

مذکور را بآئین شایسته بجا آورده درین جشن فرخنده دولت زمین
 بوس دریافت و بمطای خلعت خاص و باضافه هزار سوار بمنصب پنجم
 هزاره چهار هزار سوار و الاوتیه گردید و صفی خان باضافه پانصدی
 بمنصب سه هزاره هزار و دصد سوار و راجه رگهاته باضافه پانصدی
 پنجاه سوار بمنصب سه هزاره هفت صد سوار و عبد الرحمن بن نذر
 محمد خان با نعام ده هزار روپیه و دانش مند خان بمرحمت ماده فیل
 و الله یار خان بمعنایت علم نوازش یافتند و علی قلخان بقوجداریه
 اعظم آباد از اعمال صوبه گجرات تعین یافتند خلعت سرفرازی پوشید
 و منصب چکرام از کومکبان دکن باضافه پانصدی هزار سوار مقرر
 شد شیخ بدھوی قراول بمرحمت فیل مورد نوازش گردید و جمعی
 کثیر از منصبداران و خدمت گذاران بارگاہ سلطنت بمعنایت خلعت
 کسوت افتخار پوشیدند و چهار هزار روپیه بزمرد نغمه سنجان و سرود
 سرایان آن بزم عشرت پیرا عطا شد و درین جشن خسروانه پیشکش
 امیر الامرا صوبه دار دکن از جواهر زواهر و نفائس مرصع آلات بنظر
 قدسی برکات رسیده رتبه قبول پذیرفت *

توجه رایات عالیات بصوب پنجاب

چون دران هنگام که موانب جاه و جلال بتعاقب دارا بیدشکوه
 بد مال سایه سعادت و اقبال بر عرصه پنجاب گسترده بنابر سلوک
 فطریه ناشجاع چنانچه سبق ذکر یافته بزودی ازان حدود
 مراجعت واقع شد و آن قدر توقف روی نداده که خاطر اقدس
 حضرت شاهشاهی از میر و لشکر آن ناحیه نشاط اندوز شود و

از مال خلعت مورد نوازش گردیدند و عذابت ماده غیل بدان شدند
 خان ضمیمه عطای خلعت گشت و محمد امین خان باضافه هزار
 سوار بمنصب پنج هزاری پنج هزار سوار و مرتضی خان باضافه هزار
 سوار بمنصب پنج هزاری چهار هزار سوار و اعتقاد خان باضافه
 هزاری بمنصب پنج هزاری یک هزار سوار و فاضل خان باضافه
 هزاری بمنصب پنج هزاری دو هزار سوار و هوشدار خان باضافه
 پانصدی بمنصب چهار هزاری دو هزار و هشت صد سوار و اسد خان
 بخشی دوم باضافه پانصدی بمنصب چهار هزاری دو هزار و پانصد
 سوار سر بلند شدند و از اصل و اضافه عابد خان بمنصب چهار
 هزاری هزار و دویست سوار و فدائی خان بمنصب سه هزاری دو
 هزار و سصد سوار و اشرف خان بمنصب دو هزار و پانصدی چهار
 صد سوار و عبد الله خان ولد سعید خان بهادر مرحوم بمنصب
 دو هزاری هزار و هفت صد سوار و صف شکن خان بمنصب دو هزاری
 یک هزار و دویست سوار و هرم دیو سیسودی بمنصب هزاری پانصد سوار
 و باقی خان میر توکب بمنصب هزاری سه صد سوار و محمد منصور
 کاشغری بمنصب هزاری دو صد و پنجاه سوار سر بلند شدند و نجابت خان
 که در مبادی مال اول این خلافت همایون بذابرت و قیوم تقصیری
 مورد عقاب خسروانه گشته از منصب معزول شده بود مطمح انتظار
 فضل و مکرمت پادشاهانه گردیده بمنصب پنج هزاری چهار هزار
 سوار دگر باره کامیاب دولت شد و خلعت خاصه و جمدهر باعلاقه
 مروارید بار عطا گشت و وزیر خان که چنانچه گزارش یافت بجهت
 آوردن خزائن عامه بمستقر الخلافه اکبر آباد رفته بود خدمت

دولت مرابطه آرایي سعادت گشتند و شکار کفای و صید افغان
متوجه شده پنجم جمادی الاخره بخضر آباد پرتو ورود گسترودند و
پس از استیغای سیر و شکار آن حدود عنان توسن اقبال بصمت راهراست
منعطف ساخته یازدهم باغ انباله را بغزول اشرف خرمی و طراوت
بخشیدند و درین ایام پیشکش امیر الصرای از نفائس جواهر
و مرصع آلات بنظر قدسی برکت رسیده و تبه قبول پذیرفت و فیض الله
خان قراول بیگی و حسن علی خان قوش بیگی و اعتماد خان و رحمت
خان دیوان دیورات و جمعی کثیر از قراولان و عمه شکار بعنایت خلعت
شکاری نوازش یافتند و مصطفی خان ناظم مهمات بندر سورت و
راجه تودرسل نوچدار اژده و راجه بهادر چند زمیندار گمانون بمرحمت
ارسال خلعت سر بلند گشتند و جهانگیر قلینخان بقوجداري میان
دو آبامعین گشته بعنایت خلعت و اسب مباحی شد و چون درین
اوقات صف شکن صفوی که از دیر باز در گوشه انزوا بوطنائف دعا
گوئی این دولت گیتی آرای اشتغال داشت روزگار حیاتش بسر
رسیده بود و اخلاص خان خورشکی باجل طبعی بساط هستی در
نور دیده عاطفت پادشاهانه سیف الدین داد صف شکن مغفور
و دیگر امنسوبان او و خداداد پسر اخلاص خان مرحوم و چندمی
دیگر از خویشان را بعنایت خلعت نوازش فرمود و موپاک
پیرکاس زمیندار سر مور و باقرخان نوچدار سهرند بموکب جاد و جلال
پچوسته ادراک دولت زمین یوس نمودند و عاطفت پادشاهانه
موپاک پیرکاس را بعطای خلعت و اوربسی مرصع و جمدهر
مرصع و اسب با مال طلا سرفرازی بخشید پانزدهم ظاهر بلده مهرند

درین ایام طبع مبارک را یکنهشت نزهت آباد کشمیر فردوس
 نظیر هم رغبت تام بهم رسیده بود و بعضی مصلحت های ملک و
 دولت نیز اقتضای آن میگرفت که رایات خورشید تاب بصوب
 پنجاب انتهای نماید لهذا این عزیمت فرخنده پدش نهاد خاطر
 اشرف گشته غره جمادی الاولی که روز جشن وژن مبارک بود
 اشارت الابدوز پیوست که پدش خانه همایون بصمت پنجاب بیرون
 زنند و هفتم ماه مذکور مطابق بیست و هشتم آذر که ساعت بانظار
 سعد و انوار سعادت قرین بود خدیو زمان و زمین پای دولت در
 رکاب اقبال آورده لوای توجه بدان صوب برافراختند و آن روز اعز آباد
 فیض بنیاد را مهبط انوار نزول ساختند هوشدار خان بصوبه داری
 و حرارت قلعه دار الخلفه تعیین یافته بعفایت اسب با ساز طلا
 و فیل باحوضه نقره سربلند گردید و داروغگی تسلیخه مبارک از تغییر
 خان مذکور بالله بار خان مقوض گشته خلعت و علم بار مرحمت
 شد و یازدهم از مراستان اعز آباد کوچ فرموده چند روز در شکار
 گاههای نواهی آن نشاط صید نخچیر اندوختند و شانزدهم حوالی
 قصبه سونی پست مضرب خدام ابهت و احتشام گشته دوز درانجا
 مقام شد و بیست و هفتم نزدیکی کرنال محط سراوات اقبال گردیده
 چون خاطر ملکوت ناظر بسیر مخلص پور و شکار چرز دران حدود
 مائل بود درین منزل فاضل خان میر سامان را با زواند اردو و لشکر
 و کار خانجات رخصت فرمودند که از راه راحت بدار السلطنة لاهور
 رود و هنگام رخصت خان مذکور را بعطای پوسیدن خاصه پشت
 گرم عنایت ساختند و روز دیگر کوچ فرموده با ملازمان رکاب

و پسرانی بودند و هفتم ماه مذکور بعزم دخول آن مستقر حشمت
و جاه با فر الهی و عظمت شهنشاهی بر قیل کوه شکوه زیبا منظری
که تخت فلک پایه زرین بر کوه پشت آن نصب گشته بود سوار
شدند و رخسندۀ اختر سپهر اقبال بادشاه زادۀ فرخنده خصال محمد
معظم را در پی سر مبارک جای داده لوائی توجه بشهر افراختند
و قریب دوپاس از روز گشته قلعه مبارک که بمیان قدم همایون
مر رفعت بارچ گردون رسانید و چون فصل جوش نرگس و اوائل
موسم شگوفه و هنگام حیر ریاض و گلگشت یساتین بود روز دیگر
بسیر باغ دلکشا که آنروی دریای راویست توجه نموده معصرت
پیرای طبع اقدس گردیدند و فردای آن که جمعه بود در مسجد
فیروز خان که در فضایی بیرون قلعه نزدیک بدروازۀ هتیه پول
واقعست بآنین معهود نماز گذارده مقرر فرمودند که سائر جمعات
بدین دستور آنجا اقامت جماعت می نموده باشند و در ایام
این ماه مبارک اثر بیست هزار روزه بواسطت صدر الصدور عابدخان
باریاب استحقاق اتفاق شد و درین اوقات از وقائع بنگاله بمسامع حقائق
مجامع رسید که سید نصیرالدین خان و سید میرزای حزاوری که
با خان خانان در مساق آشام بودند باجل طبعی مرحله هستی
پیمودند عاطفت پادشاهانه میر علی اصغر پسر سید میرزا ریاسه
برادر دیگرش و درایتخان برادر زاده و عزیز الله دختر زادۀ آنمرحوم
را بطعای خلعت از لباس کدورت برآورد و فیروز خان میواتی فوجدار
اکبری جنگل که دولت اندوز ملازمت شده بود خلعت یافته بمحال
فوجداری خود مرخص گشت و مهاسنگه عمه وانا راج سنگه بغایت

از غبار موکب مسموم عبیر آمود شده باغ خلد مثالش از نزول
 اشرف چمن زار دولت و بهارستان اقبال گشت و بنابر فیض هوا
 و تزهت و صفای آن بستان سرای دلگشا دو روز آنجا اقامت شد و
 باقر خان پیشکشی از امتعه و اقمشه آن بلده بمحل عرض رسانید
 و عطای خلعت مباحی گشت نوزدهم نواهی قصبه لودیانه مضرب
 سرادات جاه و حشمت گردید و روز دیگر ریات عظمت و جلال
 دریای سقلج را که باشاره همایون جسر بران بسته شده بود عبور
 نموده قریب بقصبه پهلور نزل کرد و چون قراولان در پیشیهای
 نزدیک آن دوشیر دیده بودند شاهنشاہ شیر دل هزبر صولت بعزم
 صید آن در صبح ضار سوار شدند و هر دو را بضرب تفنگ از پای
 در آوردند بیست و ششم نواهی تلوندی مخیم عساکر گردون شکوه
 شد و ابراهیم خان ناظم مهمات دار السلطنة لاهور از آنجا رسیده
 احراز دولت زمین بوس نمود بیست و ششم موکب ظفر پناه از
 دریای بیاہ برخی بکشتی و بعضی بپایاب عبور نموده نزدیک
فتح آباد منزل گزید و دوم رجب ظاهر دار السلطنة از طلوع
 ماهچه رایت اقبال فروغ سعادت پذیرفته باغ فیض بخش که
 عمارات دلنشین و مساکن تزهت آئینش غیرت افزای تصور
 فردوس برین است بفزول اشرف مهبط انوار عز و شرف گردید و
 فاضل خان میر سامان که پیشتر آمده بود بدولت ملازمت اتمم عباد
 یافت و چون ساعت داخل شدن شهر و قلعه مبارک دهم ماه
 مذکور مطابق غره امقندیار بود خاقان جهان تا رحیلدن ساعت
 دران بستان سرای دولت بساط اقامت گسترده چمن آرای عشرت

و بلدگی این آستان خلافت نشان زیور گوش جان ساخته بر جان
فرمان پذیری و دولت خواهی ثابت قدم بود و همواره بمقتضای
صلاح اندیشی و کار آگاهی امتثال اوامر و نواهی پادشاهی و ادای
پیشکشی مقوری می نمود چون درین عهد سعادت مہد روزگار
حیاتش مہری شد از پیشگاه سلطنت و جهانبانی زمینداری آن
ناحیه بمقر سال پسرش تفویض یافت و او بموجب برابری کرامت
نشان و رحم معبود زمینداران برحای پدر نشست و سرکردگی
قوم خویش و راجگی آن سرزمین را کمر بست رایسنگه مردود
برادر زمل که مقهوری مغرور و غداري نابکار بود عرق غیرت و
حمیتش حرکت نموده براه دشمنی و مخالفت سراسر شتاب
و در ضد دفع و اہلاک او در آمده چو با جوهر دایری و جرأت
مکر و چربزت فراهم داشت مردم را ازورسانیده بجانب خود دعوت
نمود و بلطائف تدبیرات و خیل فریب پنج شش هزار سوار و
پداہ جمع آورده رایت غلبہ و استیلا بر افرخت و گور دهن
راتہور را کہ جد مادری مقر سال و مدار مہام ریاست او بود بقتل
رسانیده مقر سال را باخواص نوکران و پیشکاران و مادرش مقید
حاکمیت و زمینداری و ولایتش را مقصرف شد بجای پدر نشست
و تمامی زمیندار ولایت کچہ را نیز با خود متفق نموده بمعاونت
و موافقت او مستظہر گشت و از آنجا کہ دیدہ عاقبت بین و عقل
مصلحت گزین نداشت و ظلمتکدہ باطن ضلالت موطنش از تابش
نور خرد بہرہ ور نبود دم نخوت و استقلال زده ہوای خود سرب در
سر پیغمبر انگذد و کسان قطب الدین خان حاکم جوانکدہ را کہ

خلعت مرید شده رخصت انصراف یافت و محبوب او خلعت
خاصه بجهت مروری رانا مرسل گشت و رعایت خان بنظم مهمات
بگذر صورت از تغییر مصطفی خان معین شده بعنایت خلعت
و از اصل و اضافه بمنصب هزاره چهار صد سوار مبهایی گردید
بیست و چهارم حضرت شهباشاهی بعزم شکار تلوندی رایت توجه
بر افراتخته روزی چند دران حدود نشاط اندوز شکار بودند دران نواحی
دو شیر که آسیب آن بسکنه و رعایا میرسید بتغذک از پای در آوردند
و چهارم شعبان ساحت دار السلطنت را از سایه چتر اقبال فروغ
سعادت بخشیدند و چون اراده شیر کشمیر و لپنیز مرکوز خاطر مهر
تغییر بود خدمت کار خان را با جمعی از بیلداوان و تمبرداران
بجهت ساختن طرق و مسالک آن که اکثر کوه های بلند
و کوه های دشوار عبور و درهای تنگ جنگل صعب المرور است
و مضائق و مزائق بسیار دارد رخصت نمودند ششم ماه مذکور مهر
خان فوجدار کوهستان جمون ازان حدره رسیده دولت زمین بوس
دریافت •

فتح ولایت جام و کشته شدن رایسنکه نیره
سرانجام رمیندار آنجا بحسن صرامت و شهامت
قطب الدین خان خوشکی فوجدار جوناکنده

تبعین این مقال آنکه زمیل زمیندار سابق آن ولایت که حلقه اطاعت

اعوان و انصار با رای سبکه شقاوت شعار بود بمناجبت ضلالت
ذاتی و اقتضای جهالت فطری هفت هزار - وار جرار نیزه گزار
از راجه پوتان جلالت شعار بموسک از تعیین نموده بود بالجملة قطب
الدین خان با جقود قاهره نزدیک بمقهوران رسیده بفاصله یک کروزه
در برابر آن گروه شقاوت پیروزه نمود آمد و او نیز بظاہر رعایت مراسم
حزم و احتیاط که مناط سپاهگری و مردار نیست در پیش معسکر
خویش مورچالها بسته بادوات توپخانه استحکام داد و باقتضای رای
صائب توپی چند از لشکرگاه پیش فرستاده که در موضعی که آسیب
کوله آنها بمخدولان رسد نصب نموده مورچال سازند و میسر رستم
و عبد الباری انصاری و احمد کاسی را با گروهی از سپاه خود تعیین
نمود که نزدیک بتوپخانه مذکور نزول نموده از دستبرد مخالفان با
خبر باشند و این گروه با توپخانه از لشکرگاه پیش رفته در جای
مناسبی مورچال ساختند و از طرفین بتوپ و تفنگ هنگام جنگ
مرشده شب و روز نائرة قتال مشتعل بود و ازین جهت که غلبه عاقبت
و خیم نیز بتوپخانه عظیم داشت بتوپ اندازی و برق اندوزی مبارزان
دین را بر دشمنان ضلالت آئین غلبه و احتیاط دست نداد و چون
قریب دو ماه برین وتیره گذشت و کاری از پیش نرفت و منہیان
خبر آوردند که کوسک زمیندار ولایت کچه نزدیک رسیده است و آن
جمع تیره سرانجام بمقرب بمقهوران جام ملحق گشته قوت و شوکت
آبادی منزاید خواهد گردید قطب الدین خان بصوابدید خرد مصلحت
دان صلاح دران دید که پیش از آنکه بوصول مدد و افزایش جمعیت سپاه
بازوی جرأت مخالفان قوت گیرد صف آرای قتال گشته همّت بر

بجهت تحصیل زر پیشکش بآن ولایت معین شده بودند از همه
 جا برخیزایند مردم بادشاهی را از دار الضرب و بندر مروارید که
 از اعمال آن ولایت است نیز معزول ساخت و پس از چندی
 مترسال از قید آن مدبر بدسگال رهایی یافته نزد قطب الدین خان
 آمد و از جور و بیداد آنضالالت نهاد تظلم نمود چون این سوانح
 و وقائع بمصامع حقائق مجامع رسید یرلاغ لازم الامثال از پیشگاه
 قهر و جلال بطغرای نفاذ پیوست که قطب الدین خان کمر همت
 بدفع و استیصال رایسنگه خسران مآل بستد عرصه آن ولایت از خوار
 تسلط و استبدادی او به پیراید و مترسال را دگر باره بزمینداری آنجا
 نصب نماید و میر رستم خوانی و عبد الباری انصاری و امداکاسی
 و جمعی دیگر از کوسکیان صوبه کجرات بمعازنت او تعیین یافتند
 و خان مذکور بمجرد ورود منشور لامع النور سامان لوازم آن مهم نموده
 با سپاه خویش و کوسکیان کجرات که مجموع قریب هشت هزار
 سوار و پیاده بسیار از بندو تچی و تیرانداز بود اوائل جمادی
 الاولی این سال فرخنده فال از جوناگده بعزم دفع رایسنگه روانه
 گردید و اواسط ماه مسطور داخل ولایت جام شد رایسنگه تیره
 بخت بد فرجام با اجتماع توجه جنود نصرت اعتصام همگی سپاه و
 مردم خود را فراهم آورد و سرانجام توپ خانه نموده بجمعیت و
 ایهت تمام از شهر جام بعزم مدافعه بیرون آمده بود و در چهار
 گروهی از شهر نزول ادبار گزیده و اطراف لشکرگاه را به بختن مورچال
 و جیدن ادوات توپ خانه استحکام بخشیده و تماچی مقهور زمیندار
 ولایت کچه که از زمینداران آن حدود در قوت و افتدار و جمعیت

و اندکای این افواج نصرت لوا بقطب الدین خان خبر رسید با
 عساکر قاهره بر جناح سرعت بمقابله کفار نابکار شتافته بجنود ناصحود
 کفر و ظمیان مقابل شد رایسنگه تیره بخت همگی سپاه خویش
 یکجا فراهم آورده بجسارت چهل و غرور پای ثبات درمیدان
 مدافعت نشد و باراجپوتان جاهل تهور کیش که وقت حفظ
 ناصوس و هنگام جوش حمیت زهرآب تبغ خونخوار را شربت خوشگوار
 و شیوه سربازی سرمایه مباحثات و افتخار دانند پیاده شده متهورانه
 دل بر هلاک نهاد و بعد از ساعتی چند که از طرفین ازدهای توپ
 و تفنگ در خروش و بحروغا بطونان آتش درجوش بود مبارزان
 منصور از اطراف و جوانب مقهوران در آمده طائران تبر جنگ
 خدنگ را از آشیان کمان بر روی امادی پرواز دادند و در هر سیمه نیز
 جمعی کثیر و جمی غفیر از ان بی دینان یقمر سعیر و درکت
 بنس المصیر فرستادند و چون رایسنگه مردود قرارگشته شدن باخود
 داده بقصد در باختن نقد حیات قدم استقلال و قرار در عزمه پیکار
 استوار کرده بود تماچی پسر بدگهر خود را با جاذام برادر ضلالت پرور
 خویش و جمعی از اقربا و راجپوتان جهالت اندیش بمبالغه تمام
 رخصت داد که پدای مردی گریز ازان رختخیز بلا برآمده خود را
 بگوشه کشند تا ریشه نسل و بنج نسل او دران سرزمین باقی باشد
 القصه غازیان نصرتمند و مجاهدان همت بلند داد سعی و جهاد
 داده بدالالت تبغ جانستان بسیاری از بی دینان را رهگرایی مظموره
 نیستی گردآیدند و رایسنگه مردود که روی بروی قطب الدین
 خان بود بایک پسر و عم و اقربا و خواص و تمدهاکه همگی شش صد

استیصال آنها گمارد و این عزم مصمم نموده بترتیب و توزوک افواج پرداخت و فوجی بر سر راه کومکیان کچه که نزدیک رسیده بودند معین ساخت که سد راه آن گمراهان بوده از حال آنها آگاه باشند و بهر یک از میر رستم و اسد کاشی و عبد البازی انصاری که از لشکرگاه پیش بودند فوجی تازه از سوار و پیاده و بندوچی کومک داده مقرر نمود که هر کدام از طرفی بر مردردان حمله برند و محمد پسر بزرگ خود را هراول خویش کرده میمنه و میسره بمردان کار و بهادران شهابت آثار استوار ساخت و شب پانزدهم رجب بعزم رزم و آهنگ کارزار چون پاسی از شب مانند افواج نصرت شعار سلاح پیکار پوشیده نقاره جنگ نواختند و از مورچالها بیرون آمده به نیت غزو و جهاد کمر همت بر میان حعی و اجتهاد بستند و اعدای بد نهاد نیز آمده مدافعت و مقاومت گشته از مورچالها برآمدند و قطب الدین خان خود با اکثر لشکر که همراه او بودند در پیش مورچال توقف گزیده قرارداد که نخست افواجی که با ترپخانه پیش بودند نیران قتل فروخته جنگ سرکنند میر رستم و عبد البازی و اسد کاشی دست استظهار و اعتضاد بمیدان تائیدات الهی و اقبال بی زوال حضرت شاهنشاهی زده بپیروی شجاعت و دلوری هریک از طرفی بر حزب کفر و فتنه ضلالت حمله بردند و بگروهی از مخدولان که پیش خیل جنود عدوان بودند مقابل شدند و دایران جلالت کیش دست جرأت از آستین شهابت بر آورده بضرب تیغ و سیب خدنگ روی جسارت مقهوران باطل آهنگ بر تافتند و آن بی دینان پای همت برکشیده برای سبک شقاوت منش پیوستند و چون از سطوت

تعرض حال سنگه شهر منع نموده منادی گردانیده که بفرزندان و مدمالان
 جمعی که کشته شده بودند کعبی آسیب نرساند و سترمال را که
 زمیندار بی آنجا بالامال باو میدرخید بجای رایسنگه مدمکن گردانید و سر
 پر شر رایسنگه تیره اختر و باصفیه پسر و سنگه رام خاله زاده و مانکی
 عمش بگجرات فرستاد که از دروازه های شهر در آورند تا مرماغه عبرت
 دیگر خود سران فتنه پرور باشد و یک دو ماه جهت بند و بست و
 ضبط و نسق آن سر زمین دران حدود توقف گزیده چون منهدیان
 خبر رسانیدند که تماچی پسر رایسنگه و جسامی برادر آن و خیم العاقبة
 سه هزار کس از سوار و پیاده فراهم آورده در موضع هالار غبار
 انگیز فتنه شدند آن خان شهابت فشان محمد پسر خود را با دو
 هزار سوار بدفع و امتهیصال آن شوریده بخندان تعیین نمود و آن هر
 دو سرود باستماع توجه این جیش مسعود باهمراهان از موضع
 هالار فرار نموده رو بجانب کچه آوردند و محمد مذکور بر جناح
 اجتماع از دنبال رسیده با آن کوه اندیشان بجنگ و قتال
 پیوست و حربی معب روی نموده یکصد و هفت تن از نیک
 کفر و طغیان دران آویزش بخاک هلاک افتادند و بقیة السیف
 بنگ پانیم جانی بدر بردند و چندی از مبارزان اسلام بسعادت
 شهادت رسیدند و چون قطب الدین خان عرصه آن ولایت از خار
 فساد بی دیوار بد نهاد پیراسته خاطر از بند و بست آن حدود
 پرداخت بچوناگده سعادت نمود و پس از وصول خبر این نتیجه
 نمایان بآستان دولت آشیان خان مذکور مشمول عواطف پادشاهانه
 گشته شهر جام بفرمان شاهنشاه اسلام مودود اسلام مکر گردید •

تن بودند یکجا دران بحر پر آشوب هجرا بتقد باد حمله بهامران
فیروزی لوا حباب آسا سر بگریبان فلان فرو بردند و قریب یک هزار
کس دیگر از کفار تیره ایام علف تیغ انتقام غارتان اسلام گشته بقیه
العیف راه فرار پیردند و یک صد و هفتاد و هفت تن از مبارزان
شهادت کیش برتبه والای شهادت فائز گردیدند و چهار صد و سی
و چهار کس زخمی شده گل نیک نامی از شاخصار مردی چیدند و
از صیر رستم و اسدکاشی و عبدالباری انصاری که مقدمه این جیش
فیروزی بودند تلاشهای مردانه و ترددات بهادرانه بظهور رسید و
چون عرصه نبردگاه از لوث وجود جهالت منشان گمراه پیرایش
یامت و رخسار سعادت مجاهدان دین قولم بنگار گشت این غرور حترک
و جهاد عظیم آرایش پذیرفت قطب الدین خان در ماحضت میدان
وزم فروغ آمده شکرانه ایزد یگانه را درگاه ادا کرد و سلامت ذات
اقدس و شخص مقدس حضرت شاهنشاهی را که این فتوحات والا
و نصرت های ستورک بنیروی بخت جهان افروز و یادری اقبال
دشمن سوز چهره آزادی دین و دولت میگردد بزبان اخلاص
فاتحه خوانده اواخر روز با جنود فیروزی بلشکرگاه آمد و تفقد حال
مجرور خان نموده جراحان بمداوای آنها گماشت و چون معلوم شد که
فوجی که زمیندار کچه بکومک رایسنکه مخدول تعین نموده بود بدر
گروهی رزم گاه رسیده بوده و باستماع خبر غلبه و استیلای اولیای
دولت رهگرایی فرار گردیده خان مذکور فوجی از جنود منصور
بتعاقب آن برگشته بخندان معین نمود و هفدهم رجب از جایی
که امامت داشت کوچ کرده در ظاهر شهر جام نزل کرد و لشکریان را از

را با جمعی از مجاهدان نصرت لوا در شهر کرگانو گذاشته بدست
 شعبان از چهارم سال جلوس همایون خود با بقیه لشکر ظفر اثر در
 موضع متبرا پور که سه و نیم گره بالای کرگانو واقع است و سرزمینی
 بلند دارد که در موسم برشکال آنرا آب نمیگیرد اقامت درزید درین
 انقا موسم برشکال در رحیده جوش لشکر ابر از ساحت میدان
 آسمان شورش انگیز شد و از ثقاتر امطار و ریزش سحاب مددرا عرصه
 دشت و بسط هامون طوفان خیز گشت موج حیلاب چون زنجیر
 پای دیوانگان دشت فرها گردید و خیمه لشکریان در صحرا نمودار
 عباب روی دریا آمد بمشاهد صولت برق زمین از آب رخ در نقاب
 احتجاب کشید و از بیم تیر یاران ابر دریا زره جامه موج در پوشید
 نهرها و نالها بسان تهر پیشگان بحر بطقیان بر آورد و طرق و
 مسالک از نور گل والی راه تردد بر سپاه و لشکر محدود کرد مران
 و سرداران مقامیر آشام و سپاهان و رزم آوران آن گروه تیره ایام که از
 بیم بلارک قهر و انتقام مجاهدان ظفر اعتصام در تنگنای جنگلها و
 بر قلل جبال سر بحیب ناکسی در کشیده رفته صفت از شیران
 بیشه و غا و هزیران عرصه هیچا اختفا گزیده بودند انتهاز فرصت
 نموده دلیری و جسارت آغاز کردند و نخست در موضع دیولگانو
 غبار تهر انگیزخته بر تهازه دار آنجا شب خون آوردند بندهای
 پادشاهی از آنجا که سوزشته حزم و آگاهی از کف نداده هوشیار و خبردار
 بودند بحملۀ مخذوران از جا نرفته در مقام مدافعت ثبات قدم ورزیدند
 و اعادی را هزیمت دادند خان خانان بعد از استماع این خبر یانگار
 خان اوزبک را تعیین نمود که متمردان آن حدود را تنبیه نموده

معاودت خان خالان مهیدار هنگامه از جنگ بعد مصالحه و تحصیل بیشکش و پدرود کردن جهان فانی

سابقه رقم زده خامه حقائق نکار گشت که چون بدیامن اقبال
کشورستان خدیو جهان و مساعی جمیده خان خالان عساکر اسلام
را نتج ولایت آغام دست داده توفیق غزو و جهاد با آشامیان
شقاوت بنیاد چهره امروز سعادت شد و شهر گرگانو که مرکز
حکومت و معتبر ایالت راجه آنجا است و از دیرباز ظلمتد شرک
و ضلالت و دار الملک کفر و جهالت بود بیرون جلود مسعود نور
آمد گشته تمامی سر زمین دکن کول که ساحل جنوبی دریای
برمه پتر است بتصرف مبارزان دولت و مجاهدان دین در آمد
و راجه مردود آنجا بهزاران خواری و خاکساری رخت ادبار
بکوهستان کلمروپ کشیده عساکر قاهره دران ولایت رایت استقرار
بر انرا شدند و سکنه و رعایای آن دیار که از بیم سطوت سپاه ظفریناه
بکوهها و جنگلها گریخته بودند باستماع صیت معدلت و نصفت
این دولت خداداد باصاکن و مساکن خویش باز گشته سر بر خط
اطاعت و انقیاد گذاشتند ازین جهت که موسم برشکال نزدیک رسیده
بود و ایام بارش را آنجا بایست گذرانید خان سپه سالار همت بر
ضبط و محافظت حدود و ثغور آن ولایت گماشته در هر جا که مظنه
شورش و عصا آشامیان بد نژاد بود تهاذه قرار داد و یکی از سرداران
با فوجی بآنجا فرستاد تا از هر طرف که آن قوم مشهور حریفند و
شور بر آرند مبارزان منصور همت بدفع آنها گمارند و میر مرتضی

چنانچه محمد مراد بیگ خان مذکور را بهایی سردی نواره که با اوست از آب ها و نالها بگذرانند و سراندا از خان با همراهان خویش بر ساحل شرائط امداد و کومک نواره بظهور رسانند و محمد مراد بیگ در موضع نیک که سراندا از خان بانظار رسیدن اوتوقف نموده بود باو رسیده از آنجا پایکدیگر روانه شدند و در گذشتن از نخستین ناله که بر سر راه سراندا از خان بود نمایین مذاحمت و ناسازی روی نموده از ورزش تند باک ستیزه و رنجش کشتی اتفاتشان در موج خیز مخالفت و نفاق افتاد و بغلبه نفسانیت سر رشته دولتخواهی و مصلحت شناسی از کف فرو رفته سراندا از خان از همانجا قدم مراقبت پس کشید و محمد مراد بیگ از خود رانی و خوب شدن نمائی مقید بر فاقیت او نگشته سفینه عزیمت را بدست سبکسری انگر برداشت و شب هنگام که کشتیها را بکنار کشیده منزل گزید برخی از نواره مقهوران نمایان شده ناگهان بر نواره بادشاهی حمله آورد و از طرف ساحل نیز مقارن این حالت گروهی از اهل ضلالت در رسیده بآئین نگوینده خویش شور شبخون در انداختند محمد مراد بیگ و همراهانش را پای ثبات و سکون لغزش پذیرفته همت و دلوری بر مدافعت و مقاومت یاری نکرد و مجموع لشکریان و اهل نواره بی آنکه شرائط پیکار و مراسم کارزار بظهور رسانند از کشتیها خود را بکنار انداخته عمار قرار گزیدند و بتحصانی رحیدند و بغیر چند کشتی از اصنانان دلیر خان که بمیگر ظهور نواره غنیم آن پر دلان بذیروی بازوی جلالت آن حقائق را بمیان نواره مخالفان زده بداد افتاد و به دیولگانو رسیدند دیگر مجموع

بمحافظت آن تهانه قیام نماید و خان مذکور بانجا شتافته دفع
 شراشرار نابکار نمود چون مقهوران در دیوانگانی کاری نداشتند آهنگ
 تهانه کجپور نموده غره شوال بهجوم و جمعیت تمام بر هر انوریگ
 تهانه دار آنجا رفتند و او در اول رهله اگرچه بذیری بازوی
 جرأت و دلیری بران دیوسبرقان ضلالت پرور ظفر یافت و آنها را
 منہزم گردانید لیکن چون پسر از فتح خاطر از دغدغه مخالفان
 برداشته حزم و احتیاط را که سرمایه سپاهیگری و پیرایه دلیری و
 دلوریست کار نیست و مورد غفلت و بی پروائی گشت ضلالت
 کیدشان غدر اندیش که هزیمت یافته بودند بکام جسارت برگردیده
 ناگهان بران تهانه ریختند و او با معدودی شربت هلاک چشیده
 دیگرانرا پای ثبات از جا رفت و آشامیان مقهور کجپور را متصرف
 گشته انروی آب دهنگ از محاذی موضع مذکور تا نواحی لکھوکه
 مورچالها ساخته بسد راه نواره و منع رسیدن آذوقه بلشکر ظفر
 قرین برداشتند چون خان سپه سالار برین معنی آگهی یافت
 سراندا از خان اوزبک را باجمعی تعیین نمود که بکجپور رفته بتدارک
 این قضیه کوشد و چون آن حدود را از غبار فتنه مقدسان به پدید
 در کجپور اقامت گزیده بحراست تهانه آنجا قیام نماید و متعاقب
 او محمد سراد بیگ را که چندی قبل ازین با برخی از سفائن
 جنگی بددوقه کشتیهای آذوقه از لکھوکه بگرگانورفته بود بانواره
 همراه او و چندی دیگر از کشتیهای جنگی مقرر نمود که کشتیهای
 آذوقه را که خالی شده بود بددوقه نوده برگرداند و بسراندا از خان
 ملحق گشته باتفاق راه مقصد پدارند و بمعاونت هم مستظهر باغند

چون دست استیلائی مقهوران بکرگانو نرسید و آنجا کاری از پیش
 نتوانستند برد جمعی کثیر از آن مدبران بموضع دیوپانی که غازی
 افغان با بدست سوار و پنجاه پیداه تپانه دار آنجا بود رفته آنرا قبل
 کردند از آنجا که او را از جوهر دلیری و سپاهگیری نصیبی بود نظر
 بر قلت جمعیت همراهان خود نموده بقصد دفع شر آنشقاوت
 کیشان از محوطه بانسی که بجهت حکومت حکومت خویش ساخته بود
 بیرون آمده باچندی از رفقا که در میدان جلالت و سربازی با او
 شریک العنان بودند بران جمع کثیر تاخت درین اثنا سرداران
 ملعین که خود را بدراراه محوطه رسانیده بود یکی از همراهان
 غازی مقابل شده شمشیری بر پدشانی احب او رسانید و احب
 بصدقه رخ از زمین راست شده سوار بر زمین افتاد و خصم کینه
 جو باتبع آهسته رو بدو نهاد آن مرد صفت شهامت کیش
 بجادى و چالاکى از زمین بر جسته بآمرود در آویخت و بزخم
 جمدهر خونس با خاک بر آویخت اشرار نابکار از کشته شدن
 سردار مغلوب رعب و بیدلى گشته روی همت از عرصه پیکار
 بر تافتند بالجمله از وقوع این قضایا رعایای که سر بر خط انقیاد نهاده
 بمساکن خویش باز آمده بودند بواى فرار شتافتند و در خلال این
 حال خبر استیلاى بیم نراى بر ولایت کوچ بهار اشتهار یافته
 نخوت انزای اعدای مقهور و همت گسل بیدان لشکر منصور گشت
 و این سالحه بدان جهت وقوع یافت که جمعی که بنظم و نسق مهابت
 مالی آن ولایت معین گشته بودند باقتضای مصلحت و تدبیر
 کار نگرفته بدستوری که در ممالک محرومه پادشاهی معمولت

نواره پادشاهی و لشکریان و کشتیهایی که آزرده به گرگانو رسانیده بودند با جمیع اشیای که در آنها بود بتصرف آشامیدان در آمده عرمایه نخوت و استکبار آن گروه نایکار گردید و راه رسیدن آذوقه باشکرفیروزی اثر و طریق آمد و شد نواره و خبر از لگهو کده مسدود شد و چون جزیره آنروی آب دهنگ را که جلال بضبط آن معین بود اکثر آب گرفته از طغیان دریا و کثرت گل و لای باد پایان دشت پیمای را آنجا مجال جولان نبود و مبارزان جهاد آئین از تردد بازمانده در سرزمینی رفعت قرین رحل اقامت و سکون انگذده بودند و در دامن کوه ساپانی که میانه خان با جمعی آنجا بود از کثرت نزول سیلاب آن کوه مجاهدان فرصت پزوه بختوه آمده جز محافظت خویش با صبری دیگر نمی توانستند پرداخت مخدولان آشام از صدمه تیغ خون آشام غازیان ظفر انتصام خاطر بیدغدغه ساخته و رایت جسارت انراخته جمعی ازان خسیسان خمس طبیعت که در سیر روی آب بسان خاشاک بی باک و چالاک اند عینک از آب دهنگ گذشتند و برخی ازان بهت قدر آن نازل مرتبه بنگون ساری بخت و هبوط طالع چون سیل از فراز کوه ساپانی منحدر گشتند و دمت تفرص بحوائی گرگانو دراز کرده فرصت دست برد بحارمان شهر می جستند میر مرتضی که بمحافظت شهر قیام داشت و پیوسته بآئین عبودیت و اخلاص و از روی کوشش و تدبیر بندگی بمرام حزم و پاسداری و شرائط خبر گیری و هشدار می کماشت پس از آگاهی برین معنی پیشتر از پیشتر در وظائف حراست کوشیده روز و شب آمادگی مدافعت و بیکار بود

استعداد استرداد آن ولایت از کفر بندگان نداشتند بضرورت آنجا توقف گزیدند تا مهم آشام بانجام گراید و خبری از خان خانان بپایان بالجملة چون آن نوین سپه دار بر کیفیت جرأت و جسارت آشامیان و آمدن آنها بفواحی گرگانو و محاربه باغازی تهانه دار دیوانی آگاهی یافت ابو الحسن نام یکی از جماعت داران خود با فوجی شایسته بتنبیه مقهورانی که چند جا در فواحی دیوانی مورچال ساخته دگر باره در صدد حمله بردن بران تهانه بودند تعیین نمود و زمره آغران را با جمعی دیگر بکوسک میر مرتضی فرستاد و ابو الحسن بدیوانی رسیده بتادیب مفسدان پرداخت و آن بی دینان سرود را ازان حدود متفرق و پیریشان ساخت و چون قضیه شکست محمد مراد بیگ و استیلاي آشامیان بر نوار که همراه او بود بخان سپه سالار رسید فرهاد خان را با راجه سجان سنگه و قراول خان و دیگر بندگان بادشاهی و فوجی آراسته از سپاه خود بکمپوگده تعیین نمود که رفته کشتیهای آذوقه را که آنجا فراهم آمده باشد بلشکر ظفر اثر رساند و در رفتن و آمدن مفسدان اطراف را تنبیه و تادیب نموده سراندا از خان را بمحافظت کچپور بازدارد و در هر تهانه که کوسک ضرور داند جمعی بگذارند و تهانهای آن حدود را بطوری بدویست دهد که بعد ازین مقهوران بی دین مجال تعرض بمتروکین نیابند و ابو الحسن را که چنانچه گزارش یافته بتنبیه مفسدان دیوانی معین کرده بود نیز مامور ساخت که با همراهان خویش رفیق خان مذکور باشد و فرهاد خان هزدهم شوال بگرگانو رسیده از ناله دیکهو که کمال شورش و طاعن و نهایت

شروع در جمع بندی آن ولایت و مطالبات اموال از رعیت نمودند
از آنجا که زمینداران مملکت هندوستان بمقتضای تدبیر بجهت تسخیر
قلوب و استمالت رعایا که سر از ریقه اطاعت و مالگزاری آنها بر
ندارند در محال زمینداری خویش معامله در اخذ مال بکار می برد
و دستور و قانونی که در ممالک محرومه معمولست بعمل نمی
آورد و بیم نراین نیز برین و تیره عمل می کرد کافه رعایای
آنجا از وقوع آن معامله و قرار آن دستور که از آئین مرسوم آندیار
فور بود و بایستی بتدریج صحت ظهور و استمرار گیرد متوحش و
و نفور گشته خواهان بیم نراین شدند و او را بفروغ آمدن از
کوهستان و تحریک سلسله فساد ترغیب نمودند آن ضلالت آئین
این معنی را دولتی عظیم شمرده از کوهستان فرود آمد همگی
اهل آن دیار بآن بغی اندیش سیه روزگار پیوستند و دگر باره او را
بحکومت و ریاست برگرفته بر سر محمد صالح قام یکی از منصبداران
ازان بادشاهی که در موضع گنهل بازی بون ریختند و او با همراهان
بتبع عصیان آن مخاذیل نقد جان در راه عبودیت در بلخت و
ابواب وصول رسد بلشکری که آنجا بود مسدود شد و بیم نراین
با-فندیار خان پیدام نمود که طریق سلامت آنست که خود را در
معرض هلاک نیارده رخت اقامت ازین دیار برگیری و به بنگاله
رزی خان مذکور چون قوت مقاومت در خود ندید بصوابدید خرد
مصلحت بدین باروقای خویش از آنجا برآمده بگهواره گهات رفت
و درین وقت عسکر خان نجم ثانی که از جذاب خلافت و جهانبانی
پانجا معین شده بود در گهواره گهات رسیده بار پیوست و بفابرا آنکه

شعار را از اجتماع این حالت موجب شامت و ملالت گشته در حل آن معضله فرو مازندند القصه تا یک هفته فرهاد خان و رفقای او بر فراز آن آل محصور آشامیدان دیو سیرت درد خصال بودند و از بی قوتی گاردان لشکر را ذبح نموده بگوشت آنها تغذی می نمودند و مقهوران محال طلب هر روز و هر شب از کشتیها و مورچالها بانداختن توپ و تفک نائره جنگ افروخته مراسم کیده توژی و شر اندوژی بظهور میرسانیدند و چند ثوبت از کشتیها فروز آمده قدم جدوت بر ال نهاده حملات متواتر نمودند و فرهاد خان با مبارزان نصرت نشان در مقام مدافع در آمده بضرب تیغ سرانشان کفایت شر آنشقاوت منشان می نمود نوبتی جمعی کثیر از عقابیر پدای آل آمده بر معدودی از راجپوتان راجه سجان سنگه که بآنها نزدیک بودند حمله آور شدند فرهاد خان ازان حال آگاه گشته خود را بآن موضع رسانید و راجپوتان را اشاره نمود تا مضمون الحرب خدمه را کار بسته از روی مصلحت قدم همت را پس کشیدند آشامیدان بی فرهنگ باطل آهنگ از مشاهده این حالت خیره گشته بی درنگ پیش آمدند و از کشتیها دور افتادند خان مذکور چون تیر تدبیر در هدف مقصود جایگیر دید با همراهان عطف عیان همت نموده بزان گمراهان حمله نموده اکثری ازانها را طعمه تیغ بی دریغ ساخته چند کشتی را منصرف شد مجمل چون این حالت با استداد کشید و جنود مسعود را آذوقه مفقود گشته از بی قوتی کار بصعوبت انجامید خان مذکور و اتباعش بصوابدید همت و جرأت قرار داده که کلکها از درخت کیله و نی و کاه ترتیب دهند و آنها را ضمیمه کشتیهای که از مخالفان

طعیان و اشقلم داشت شب هنگام عبور نمود و ابو الحسن از انروی
آب بار پیوست و چون بموضع نیک رسیده صحرا را دریای بیکران
دید و چند آنکه در جست و جوی راه گشاید چاره و تدبیرش بجای
فرسید چون آن روز و شب آسمان از سحاب قطره ریز و زمین از آب
طوفان خیز بود سواران جزخانه زمین منزل گاهی نگزیدند و پیدها
بغیر ایستادن در آب چاره ندیدند روز دیگر فرهاد خان ناچار
چاره کار در معادلت دانست و هر انداز خان را که دران موضع
بود همراه گرفته بسمت کرگانو روان شد و باز فقا همه دران آب
رانده قریب بموضع ترمهانی رسید آشامیان غدار نا بکار بتازگی آنجا
انهار عمیق و جدول عریض حفر نموده بآب دهنگ متصل کرده
بودند و بر مواحل آن مورچالها ساخته بمردان کار و آلات پیکار استوار
نموده راه مراجعت سپاه ظفر پناه را مسدود گردانیده بودند درین
اثناء بسیاری از مأمورین آشامی که بر کشتیهای جنگی نشسته بودند
در رانده بر اطراف لشکر منصور شروع در انداختن توپ و تفنگ
نمودند و از مورچالها نیز دست با استعمال آلات حرب کشودند فرهاد
خان و همراهمانش حال برون منوال دیده در گرداب حیرت و اندیشه
غرق شدند نه نواره داشتند نه پل دمع اعاصی و قهقرو و از آبها و نالهها
عبور توانند نمود و نه آذوقه که قوت دواب و لشکریان شود ناچار خود
را ببالایی آبی که دران نواحی بود کشیده دل بقضل الهی نهادند
چون ازین صحنی بخان خانان خبر رسید محمد موسی یکه تازخانی
را با فوجی عظیم از سپاه خود یکومک فرستاد و او بترمهانی رسیده
بیشتر نتوانست آمد خان سپه دار و حائر دولت خواهان عقیدت

مرتضی باشد و میانه خان از دامن کوه سلیانی بر خاسته با
 سرانداژ خان آثروی ناله دیکو که از پیش کرکانو جاروست اقامت
 نماید و سکنه آن حدود را از شر تعرض اعدای مردود محافظت کند
 و دیگر لشکرها از هرجا که باشند بمتهراپور آمده بجیش مسعود
 پیوندند باجمعه بذایر سنج این اسباب و موجبات دگر باره جمیع
 ولایت آشام بتصرف آشامیان تیره ایام در آمده غیر از کرکانو و متهراپور
 جای دیگر در تصرف عساکر منصور نماند و از خیرگی مقهوران
 کار بجای کشید که از متهراپور بکرکانو بی فوجی مجال تردد نبود
 از وقوع این حالت وحشت و دل تذگی و دهشت و مرامیمگی بر
 ضامتر استیلا یافت و دلها قرین حیرت و خاطرها رهین ضجرت
 گردید عسرت و قلت آذوقه نیز این حالت پر ملالت را علاوه شد و
 واجبه ضلالت کیش یکی از عمدهای خویش که ادرا بیحدلی بهوکن
 گفتندی سردار و صاحب اختیار کرده بالشکری عظیم بمدامه عساکر
 گردون مقرر تعیین نمود و باطراف آن ولایت نوشت که هیچ کس
 از گفته و فرمان او سر نه پیچد و خود از کوهستان نامروپ برآمده در
 قصبه سولا کوری که در چهار منزلی کرکانو است و در موایق ایام
 دارالملک راجهای آشام بوده اقامت نمود و بیحدلی بهو که
 که بکنار نهر دلی که از کوهستان برآمده و از نزدیک متهراپور گشته بآب
 دهنگ می پیوندد و در موسم برشکال دریای عظیم می شود
 آمده قرار گرفت و از اطراف آندیار مردم را طلبیده حشری انبوه از
 آشامیان شقاوت پزوه فراهم آورد و دیواری عریض مرتفع در کمال
 استحکام بطول می گزید در عرض اندک فرصتی بر لب آب مذکور

بدست آورده بودند ساخته و بر آنها سوار شده بدفع شر اشرار نابکار
پردازند و خود را بهر عنوان که باشد ازان گرداب خطر بساحل نجات
اندازند بنابراین قرار داد پس از هفت روز که دران گرداب عدا و
آشوب گاه بلا برنج تسلط و استیلائی اعدا مبتلا بودند فرهاد خان با
جمعی از بردان که هریک نهنگ بخر شهابت و شجاعت بود در
اول ظهور تابشیر صبح که هنوز روشنی روز جهانرا چهره امروز نگشته
بود بران کشتیها و کک ها که ترتیب داده بودند بر نشستند و حقیقت
همت بدریای توکل افکنده در روی آب بر روی مغضولان خسروان مآب
حمله ور گردیدند آنضالالت کیشان مقهور از اینجا که سر خوش نشاء
پندار و غرور گشته احتمال ظهور این قسم د-تیریدی از مبارزان منصور
راه نمی دادند بجمعیت خاطر و اطمینان دل بی پروا و غافل غلوه
بودند از سنج این حال و مشاهده جرأت و جلالت مبارزان فیروزی
مآل مغلوب رعیب و دهشت گشته بودی فرار و بودی ادبار
شتافتند و غازیان اسلام ازان مهلکه نجات یافتند فرهاد خان سپاس
فضل و موهبت ایندی بجا آورد و بچهل و یک کشتی که از
آسامیان مردود بدست آورده بود لشکریان را از آنها گذرانیده دوم
ذی قعدة بخانخانان پیوست و پس از مراجعت فرهاد خان از
قدرت بارش وطنیان آنها طرق و مسالک بالکلیه معدود شد و هرکس
در هرتپانه که بود بر آمدنش ازان جا و وصول کومک باو نزدیک
بمرتبه تعذر رسید بنابراین خان پدیدار قرار داد که پناه ظفر پناه از
تهانها برخیزند و جلال با همراهان ازان روی آب دهندک و غازی
از دیوبانی و جمعی از مردم تپانهای دیگر بکرگانو آمده نزد میر

خود با همراهان مکمل و مسلح تا صبح آماده مدافعت و محاربت
بود و در مراسم خبر داری و هوشیاری تهاون نمی نمود چون
خان خانان ازین معنی آگاه شد هفتم ذی القعدة فرهاد خان را با سید
حاج خان و قزاق خان بکرگانو تعیین نمود بعد از آمدن فرهاد
خان مخدولان شقاوت پرور پیشتر از پیشتر جسارت و خیرگی نموده
بکرات و مراتب هنگامه آری جدال و قتال گشتند و آویز شهای سترگ
و کوشش های سخت بکار برده هر بار خاسر و ناکام و مغلوب تبخ سطوت
دلاوران اسلام گردیدند و صعب ترین محاربات آن بود که در شب غره
ذی الحجه روی داده فرهاد خان زخمی شد و نزدیک بود که کمرگانو
بتصرف آشامیدان مخدول در آید و کار لشکر نصرت شعار بفساد
گراید و آن چنان بود که معاهدیر باطل مدینر محال طلب پدیده داری
ظلمات شب انبها از فرصت کین نموده از سعتی که خندق محوطه منزل
راجه پایاب بود گذشتند و پدای دیوار بانس رسیده بشور عظیم که
هنگام رزم و جدال شمع آنقوم بد خسالت بر بند و چیدانی که در
پای دیوار بحراست قیام داشتند حمله آوردند آنها را پس از اندک
مدافعتی پاس قرار از جای رنجه فرار نمودند و اشرار نابکار دیوار
را آتش زده بدرون حصار آمدند و نصف آنها نیز گرفتند و از وقوع
این معنی شورش و انقلاب عظیم در اهل حصار بهم رسیده مردم
بهم بر آمدند و حال دیگر گون شد چون مرداران جنود فیروزی
صدای ها و هوی مقهوران را بر معامله هر شب که بر اطراف حصار
آمده شور می انداختند قیاس کرده بخيال این جسارت نیفتادند
و بدو چنان مذکور نیز بغلبه دهشت و سراسیمگی از وقوع این

ساخت که بکسر آن بکوه متصل بود و هر دیگر منتهی شده بجای
 که نهر دلی متصل بآب دهنگ می شود مقاهیر شقارت فرجام
 چندین نوبت بجمعیت و هجوم تمام از آب گذشته بر لشکر دلیرخان
 شب خون آوردند و آویزهای صعب کردند نوبتی آن خان
 شهابت شمار خود سوار شده بران مخدولان تاخت و جمعی کثیر
 را طعمه مصاصم انتقام ساخت و دیگر بلشکر او جصارت نمودند و
 چون زمیندار چارنگ که از اعظم اعوان راجه بود باتباع خود بنزدیک
 منتهراهور آمده مورچال بسته بود خان خانان راجه همان جنگه را
 بدفع او تعیین نمود و راجه مذکور بر سر او رفته با آن کافر لئیم
 حربی عظیم نمود و او را هزیمت داده کامیاب ظفر بلشکر فیروزی
 اثر معاودت کرد و همواره مبارزان جلالت آثار را در لیل و نهار با
 اعدای تیره روزگار آویز شها روی میداد که ذکر مجموع آن بر حیل
 تفصیل موجب اظطراب و تطویر است چون مخالفان را از معاربات و
 مقاتلاتی که در منتهراهور با حاکم منصور بجای آوردند مقصود
 حاصل نشد انتزاع گرگانو که فیلان و اسپان و جمیع آلات توپخانه
 و نواره و ذخیره آذوقه در آنجا بود پیش نهاد همت باطل نهمت
 ساختند و شبها بجمعیت تمام بر اطراف شهر و محوطه خانه راجه
 هجوم آورده فرصت یورش می جستند و نواحی شهر را بشرازه
 شرارت آتش زده خانها را می سوختند و صدق (کریمه بخیرتون
 بیوتهم یابندیم) را چراغ ظهور در پیشگاه بصائر می انداختند میر مرتضی
 در آن آل بر دور محوطه خانه راجه از پیادهای بندرتچی جمعی
 بحراست باز داشته و گروهی بر گذار ناله دیکهو بمحافظت گماشته

ساختند فرهاد خانرا دران رست خیز بلا و ستیز مرد آزما از غنچه
 بیکان اعدا دو گل زخم بر دست شگفته کاپچین ریاض سرخروئی شد
 باجمله انادی ضلالت قرین تاب حملات مبارزان سعادت آئین نیابوده
 هزیمت را غنیمت شمردند و خود را بخندق امکنده طریق نزار و مصلک
 ادبار - پرند و عرصه حصار از خار استیلائی اشرار پدیرایش یافته
 اولیای دولت بفروروز مندی چهره نشاط برافروختند چون حصار مذکور
 ازبانس بود و آشامیان مخفول بصوختن آن مجال دخول یافته
 بودند روز دیگر میر مرتضی بصوابدید دولت خواهان همت برساختن
 دیوار گل بجای حصار بانس گماشته یجد و کوشش بدیع همان
 روز دیوار سمت شمال را باستحکام تام برآورد و در عرض یکم هفته
 بر دور آن محوطه دیواری عریض مرتفع مرتب ساخته بتوب و تفنگ
 و دیگر آلات جنگ مستحکم گردانید و سید سالار خان و عبد الرسول
 دکنی و قشونی دیگر از سپاه ظفر پناه مقرر گشتند که شبها بیرون
 شهر رفته بمراسم حراست و پادارای قیام نمایند و از کید کفار غدار
 با خبر باشند لیکن آشامیان سخت کوش بدکیش از بدوگی ترک
 خبرگی نکرده دست جهارت از کینه توزی و شراندوزی نکشیدند
 و از آئین ننگه سازی و دست اندازی متقاعد نگردیدند هر شام
 بجمیعت تمام از نهر دلی و ناله دندکاله که یک گروهی کرگانه
 گذشته بآب دهنگ می پیوندند عبور نموده بانواج منصور که در
 بیرون شهر پاس میداشتند مقابلت و مجادله می نمودند و بر اطراف
 حصار هجوم آورده جویای فرصت دستبرد بودند و آنروی روز
 دیکه که محل اقامت سراندا از خان و میانه خان بود مورچالها ساخته

جرات دیر خبر بآنها رسانیدند زود بتدارك این قضیه نفر داخلند
مجملاً چون فرهاد خان و میر مرتضی بر کیفیت استیلائی اعدا
آگهی یافتند با جمعی از دلداران موار شده بدفع آنها متوجه گشتند
اما چون ظلمت ایل پرده احتجاب و اعتدال بر چهره مخالفان سیه
روزگار کشیده بود نمی دانستند که جمعیت آنها در کدام طرفست
و بچه جانب حمله باید برد در خلال این حال آشامیان بد حال
یکی از چپبره های بزرگ خانه راجه را آتش زدند از پرتو شعلات
آن شب تیره نمودار روز روشن گشته محل اجتماع فساد کیشان
ظاهر شد و مجاهدان فیروزی مآل بروشنائی آن مشعل اقبال
بران گروه تیره بخت حمله کردند لیکن چون زمین ها کل و لای
داشت و کودالها بر سر راه پر آب شده بود اکثر سواران از هم جدا
افتاده خبر معدودی از سپاه با سرداران فرسیدند آشامیان هست
هست باوجود کثرت عدد از صدمه جرات و دایری بهادران نصرت
نشان مورد رعب و هراس گشته بیالائی آل بر آمدند و از اسب دست
جرات بانداختن تیر کشوند مبارزان بیالائی آل رسیده میر مرتضی با
هفت موار از قدریان سعادت مند بذیری همت و جلالت بیالائی
آل حمله کرد و شدت تیر باران آن لایکارانرا چون قطرات ابر بهاران
هرمایه خورسی و طربفانی شمرده دایران خود را بیلا رسانید
و بیاد آن حمله مردانه ابر جمعیت آن تیره روزان را فراز آن پشته
متفرق گردانید و فرهاد خان از سمتی دیگر با معدودی بر مخالفان
تاخت و همچنین سائر سرداران و دلداران هر یک از طرفی بر
مخدولان بی دین زده تیغ قهر و کین از خون آن ملاعین رنگین

گذیر محاصره دیوار حصار صف کشیده جویای فرصت یورش بودند
درین اثنا تیره ایی متراکم که نموداری از انبوهی و هجوم افواج
مخالف بود ظاهر شده بارشی شدید آغاز کرد که چون ریزش میل
سرشک عشاق فرصت دیده کشودن نمی داد و آب تا زکاب باد پایان
آتش خورسیده داوران اسلام را مجال تاختن بران خاکساران نماند
لیکن مقاهیر نیز پای جرأت پیش نهاده قدرت آویزش نیامفتند
و از اول تا آخر در برابر عساکر نصرت مآثر ایستاده پایان شب رخ
از عرصه مقابله بر نماندند و روز عید الفصحی خبر رسید که گروهی
انبوه از آشامیان شقارت پرتو از آب دندکا عبور نموده در سواک شهر
میان دژال بیستون مورچال دست جسارت گشاده اند فرهاد خان
قراولخان را با فرقه اغران و جلال را با همراهان او و دیگر داوران
بمدافعه بد اندیشان معین ساخت و آنها رفته فضیلت غزو و جهاد
با آن جمع ضلالت نهان اندوختند و آن باطل ستیزان را مغلوب
و منهزم ساخته مورچالها را که بچوب و تخته ساخته بودند آتش
زد و سوختند چون فرهاد خان را الم زخم دست داشتند انجامیده
از کثرت ترده و شدت آن آزار ضعف و ناتوانی بر و مسئولی گردیده
بود مخالفان ازین معنی آگهی یافته خبرگی میکردند خان پنهان
رشد خان را بجای او تعیین نموده او را نزد خود طلبید و خان مذکور
یازدهم شهر مسطور داخل گرگانو شده همان روز شنید که کفار فجار
دگر باره بمورچالی که متصل شهر از تخته و چوب ساخته بودند و روز
پیش غزات اسلام آنرا آتش زدند آمده بتجدید و استحکام آن مشغول
اند بمجرد اجتماع این خبر با جانود ظفر اثر سوار شده به تنبیه آن

پیوسته شب خون بران لشکر می آوردند و آنها چون جای مستحکم می داشتند بمدافعه پرداخته دفع شرآن بد اندیشان میکردند و در هفتم ذی الحجه مخدولان باهمگی ابتاع خویش بکثرت و هجوم تمام شب هنگام بقصد یورش بر حصار از آب گذشتند و بشهر رسیده بیکبار بر افواج بیرون و اطراف حصار حمله آورده جنگ در انداختند فرهاد خان با آنکه از شدت الم زخما که بدستش رسیده بود کمال آزار داشت حوار شده میان حصار ایستاد و اهتمام جنگ و مراسم سرداری بجای آورده سپاه نیروزی را بمدافعه و محاربه کفار نابکار تعیین نمود تا قریب سه پاس شب نیران قتال و جدال شعله در بود و حربی صعب و کارزاری شدید که مثل آن کم بوقع پیوسته بود و نمود خود مقهوران شقاوت هر روز مکرر از هر سو بر دیوار حصار یورش برده در هیچ طرف مجال غلبه و استیلا نیافتند و عاقبت الامر بصدمه تیغ مجاهدان جلالت شعار سپهر انداخته بواسطی فرارشانفتند و درین بیکار و آویزش از اکثر مبارزان عقیدتمند و فدویان اخلاص منش خصوصا فرهاد خان و سید سالار خان و میر مرتضی ترددات مرده و گوشه‌های دایران بظهور رسید و شب هشتم شهر مذکور متهدیان لشکر منصور خبر رسانیدند که دگر باره متهاجر از آب گذشته عزم غدر و شیخون دارند فرهاد خان یا کمال ناتوانی و آزار حوار شده آماد زوم و کارزار گردید و افواج درون و بیرون را خبردار و مستعد بیکار گردانید قریب بد و پاس شب که ماه جهانگرد سر بنقاب احتجاج در کشید عاصیان تیره بخت ظلمت سرشت از کمین دین برآمده برخی با حید سالار خان و عبد الرشول مقابل شدند و جمعی

و درین اثنا عهد الرسول خویش رشید خان با چندی از بهادران
جلالت شعار و چند بیلدار بآب زدند و چون نزدیک بکنار رسیدند
مغذولان مغلوب خوف و رعب گشته روی بفرار نهادند و بیلداران
به تیز دستی و چالاکي راهی که یک سوار بیلا تواند رفت دران
کنار کشادند و مبارزان ظفر پناه ازان راه بیلا برآمده بتعاقب گریختگان
پرداختند و دیگر لشکریان نیز از عقب آنها بسرعت از آب گذشتند
مجاهدان اسلام دران محرابی وسیع باعدای ضلالت فرجام رسیده تیغ
انتقام در آنها نهادند و کشتی بلیغ و قتل بیدریغ کرده متوشت
جهان اندوختند و پسر بلندی بهوکن که سردار آن جمع نابکر بود با
بقیه السیف آن خیل ادبار بنگ پا نیمچانی ازان عرصه بلا بر آورده
بکنار نهر دلی رسید و چون گریختگان از بیم تعاقب جنود ظفر مآب
دست خوش اضطراب بودند سرانیمه وار بکشتیهایی که در کنار
داشتند هجوم آورده خود را بر روی هم در صفائن انداختند و برخی را
کشتیهها غرق شده بسیاری را موج نفا از سر گذشت و یک صد و
هشتاد تن از آشامیان در نهاد که اکثر رؤسای آن قوم بد نژاد بودند
و ازان جمله یکی از سرداران عمده بود بکمند قهر و احتیالی
بهادران فیروزمند اسیر گشتند و رشید خان مورچال آنها خراب
کرده قرین نصرت و ظفر معارفت نمود و از وقوع این فتح نمایان
خوف و هراس بیقیاس بر یواطن آن باطل پرستان ایزد ناشناس
مستولی گشت و از جمیع مورچال ها بر خاسته بزوایای فاکسمی در
خزیدند و فی الجملة آرامشی در اهل شهر و حصار پدید آمد و
باشاره خان مپهدار رؤسای اسازی را مغلول و مفید ساخته مابقی

تیره بخنان شدانت آشامیدان مردود از سطوت و صولت جنود مسعود
 را نورد فرار شدند رشید خان تا گذار آب دندکا تعاقب آن بدعاقتبان
 کرده از اینجا معارفت نمود و در همین روز سراندا از خان نیز خبر
 یافت که ضلالت ملشان آشامی در یکی از مورچالها که نزدیک
 محل اقامت او در آن روی ناله دیکهو ساخته بودند جمعیت نموده
 عزیمت شیخون دارند باوجود کثرت آشامیدان بد اندیش و قلت
 همراهان خویش بتحریر یک جلالت و دلادری بر سر آن زمره بد حیدر
 رفته جمعی کثیر به تیغ کین و کمانه قهر قنیل و اسیر گردانید و مورچال
 را خراب نمود و اسیران را که از صد تن بیش بودند سرهای
 کشتگان از گردن در آویخته نزد خان خاندان فرستاد بعد از وقوع این
 فتح اعادای خسروان مآب دست از تعرض حال افواج آن روی آب
 کشیده دگر باره پیرامون عزیمت شیخون نگردیدند و چون گروهی
 از گذار تیره روزگار بر گذار ناله که موسوم است بکاکو جان و از مابین
 نهر دلی و دندکا میگذرد مورچالی با استحکام بسته بودند رشید خان
 محافظت شهر و حصار بهمیر مرتضی و راجه امر سنکه گذاشته
 شانزدهم ماه مذکور بقصد دفع آن مفسدان مشهوران از کرگانو برآمد
 و از ناله دندکا با تمامی سپاه ظفر پناه به نیروی توکل و دلیری گذشته
 چون بمقار ناله کاکو جان که در آن طرفش نفوذیم مورچال بسته
 بجمعیت عظیم نشسته بود رسید فرقه ضلال بازوی جرأت بمدافعه
 و جدال گشوده شروع در الداختن توپ و تفنگ نمودند و چون زمین
 آن روی آب بنوعی ارتفاع داشت که مسعود بساحل متعذر می نمود
 و جنود قاهره در گذشتن از آب متفکر گشته لختی درنگ گزیدند

برخی از نواره بددیوانگانو فرستاده اورا بلكهوكده طلبید و چند نوبت
 بهای مردی دایری و شهابت با مبارزان منصور بآنروی دریای
 بر مهاتر رفته چندی از رؤسای آشامی را كه گروهی انبوه از ان
 قوم بد نهار فراهم آورده در ان طرف مصدر فتنه و فساد گشته بودند
 و بمنع وصول رمد و قطع طریق مسلك تهر و سرکشی می پیمودند
 تنبیه و تادیب نمود و جمعی از ان بی باكل را بتدیغ بیدریغ از هم
 گذرانیده زهره کثیر بقید امر آورد و اسیرانرا باشیای بهار كه
 غنیمت جیوش نصرت شعار گشته بود بلكهوكده رسانید و در عرض
 این ایام سه نوبت نواره پرمراز و سامان بجهت بدرقه كشتیهایی نرفته كه
 بهغل تجارت غله و رسانیدن آذوقه قیام داشتند بگوهتی فرستاد
 كه از انجا آذوقه را فر بلكهوكده آوردند و چون مكرر بر سگنه حدود قلمه
 سوله گده كه مابین لكهوكده و كلياب واقع است تاخت برده مفسدان
 آن سرزمین را گوسمال داد رعایای آن موضع از تر كناز غازیان سعادت
 پیروزه حثوه آمده سرداران خود را كه محرك حلسه فتنه و شورش بودند
 دستگیر ساخته نزد او آوردند و اظهار اطاعت و انقیاد كردند و چند
 كرت بر متوطنین دامن كوه تاخته قتل و غارتی عظیم نمود و آنها
 نیز دو سردار كه از عمدهای راجه بودند و نزدیک كوهستان مورچال
 ساخته هنگام فرصت قدم جرأت بحوالی كركانو می گذاشتند با زنان
 و فرزندان آنها دستگیر كرده نزد او آوردند و چون اكثر مفسدان را
 تنبیه و تادیب نموده دست جرأت و استیلاي آنها کوتاه ساخت
 یادگار خانرا فرستاد كه بآئین پیش ضبط دیوانگانو نماید و حقائق
 این احوال را بخان خانان نوشته مصحوب یکی از آشامیان

را در کنار ناله دندک بدار زدند تا خلاف اندیشان بد هگل ازان عبرت گیرند شمع از خوانج لکھوگده که نواره بادشاهی آنجا بود آنکه بعد از رسیدن موسم برشکال و طفیان آب ها و مسدود شدن راهها چون خبر چسارت و خیرگی آشامیان مقهور و قصه گشته شدن انور بیگ تپانه دار کچپور اشتهار یافت ابن حسین بر دور لشکر خویش حصار از بانس در کمال مقاومت و استحکام ترتیب داده بر اطراف آن ادوات توپ خانه جید و برکنار دریا نیز بر مر راه و موضع کمین گاه مقاهیر مورچال ها بسته از شر اعدا و شب خون آنها فارغ گشت و برخی از نواره مشکون بمردان کارزار و ادوات پیکر بسر کردگی طی بیگ ملزم خان سپه حاکم بکچپور فرستاد که آنجا رفته بتسلیم و تا دیب اعدای بردارد چون طی بیگ بکچپور نزدیک رسید برخی از کفره نابکار بر روی دریا باسفائن جنگی و جمعی از طرف ساحل بر سر نواره بادشاهی آمده از دوسو بحرب وجدال پیومتنند و در اول کار نواره منصور مغلوب شده تا موضع بانس بازی که مابین کچپور و دیول گانو است باز گردید و در آنجا منصور خان زمیندار که ابن حسین او را با برخی دیگر از نواره بمدد علی بیگ فرستاده بود باز پیوست و هر دو باتفاق بر اهل کفر و شقاق حمله بردند و آنضال اندیشان تاب ثبات نیاورده طریق فرار سپردند و چند کشتی ازان ها بدست مبارزان نصرت مند افتاد و ملور خان و طی بیگ بلکهوگده معاودت نمودند و چون درین وقت یادگار خان در دیول گانو از شر اعدا ایمن نبود و بودن از در آنجا با جمع قلیلی که همراه داشت از مصلحت دور می نمود ابن حسین باذن خان سپهدار

که اگر راجه قبول شرائط مصالحه نکند من ازو مفارقت جست
نزد خان خانان می آیم و بمنهم عبودیت و دوات خواهی خدیو
زمین و زمان میگیریم و بعد از دوسه روز پورنمل را اذن انصراف
داد در خلال این احوال در متهرا پور که خان خانان با اکثر عساکر
منصور آنجا اقامت داشت بسبب کثرت بارش و رذات آب و هوا
اقسام امراض و احقاص خصوصا تب لرزا و اسهال شائع شده اکثر
اهل لشکر مریض و کوفتفاک شدند و اثر مہیتی در هوا و مقدمه
و بانی در جنود نصرت لوا بهم رسیدہ جمعی گذیر باقتضای تقدیر
بساط حیات در نوشتند و این حالت پرمالالت در کرگان و اطراف
و فواحی آن بلکه در جمیع ولایت آشام سرایت کرده این بلیه عموم
یافت و خلقی انبوه از آشامیان شقاوت پوره خصوصا ابداع و اشباع
راجہ کہ خود را بکوہستان های دور و تنگنای درہا و جنگلہا کشیده آن
مواضع را پناہ جایی خویش اندیشیده بودند از تیغ زہر آبدار و یا زخم
نفا خورده بدرکات جحیم پیوستند چنانچہ از خواص راجہ نقل نمودند
کہ دو لک و سی ہزار آشامی ببلہ و با راہ نیستی پیمودند و وقوع
قحط و غلا و فقدان حوائج ضروری معیشت کہ علتش انسداد طرق
و مسالک و عدم وصول رسد از جہانگیر نگر بود علاوہ ای محال گشدہ
کار مردم از آن بدشواری کشید از جملہ یک صد و ہفتاد و سہ انداز
شالی کہ از مخازیل غنیمت اولیای دولت گشتہ بود هنگام طغیان
آب و جسارت و خیرگی اعدای خضران مآب شانزدہ انداز در تصرف
عساکر نصرت شعار مانده مابقی را مقہوران متصرف شدہ بودند
و درین مدت قوت غالب اہل لشکر و دواب برنج بود و دیگر

فرستاد باجمعه چون بپنجادی بهوکن مکرر حملات مرد آزما و شب
 خون ها بر عساکر قاهره آورد و در مراتب مدافعت و محاربت
 هر تدبیری که ممکن بود بکار برده بیفتین دانست که اقدام ثبات
 و همت مجاهدان دین و مبارزان نصرت قرین بامثال این امور
 لغزش نمی پذیرد و شاهد مقصودش در سرآه سعی و کوشش صورت
 نمیکرد ناچار مسلک عجز و اینها را سپرده بدلالیت عقل دور
 بین و خرد مصلحت گزین با اشارت راجه شقاوت کیش ضلالت
 آئین بزبان مصیقت و خضوع اظهار ندانست و استدعای مصلحت
 نمود و عرضیه مبنی برین مراتب مصحوب یکی از مردم کردان
 نزد خان خانان ارسال داشت و فرستاده او بمقتضای پور که محل
 اقامت مواکب منصوب بود آمده خان سید سالار را بتذکر کلمات
 عجز آمیز بخشایش انگیز بصلح راضی گردانید لیکن آن نوین
 صلاح اندیش کردان قبول این معنی را مشروط بآن ساخت که راجه
 پانصد زنجیر نیک و سه لک توله طلا و دختر خویش بجهت پرستاری
 پرده آرایان خرمکده سلطنت و اقبال بفرستد و هر ساله پنجاه زنجیر
 نیک برسم پیشکش به پیشگاه جاه و جلال ارسال دارد و آنچه از ولایت
 آشام پی سپرافواج ظفر اعتصام گشته بتصرف پندهای بادشاهی
 وا گذارد و کوهستان فامروپ و دیگر کوهستانهای اطراف آن ولایت
 باو متعلق باشد و پورنمل نام هندوی از پندهای بادشاهی جهت
 ابلاغ این پیام برفاقت کس بپنجادی بهوکن نزد او فرستاد و چون
 پورنمل آنجا رسید بپنجادی بهوکن قدومش بآداب مهمان
 پذیری تلقی نموده شبی او را نهانی از اغیار طلبید و اظهار کرد

آمده نائره قتل بر انروختند و جمعی کثیر طعمه محصام انقام
 مبارزان نیروزی مآل گشته جز خذلان و نکال حاصلی نیداد و خنند
 دلیر خان را از خبرگی و جرأت آنها عرق غیرت و شهاست و دلیری
 حرکت نموده بتعاقب آن چهارت مفاشان پرداخت و تا ناله دندان
 رفته تیغ جلالت بخون بسیاری از ملاعین بی دین رنگین ساخت
 و پس از وقوع این معنی آشامیان ضلالت کیش سر از هوای
 شب خون پرداخته دیگر قدم جسارت بنزدیکی کرگوان گذاشتند و در
 خلال این ایام در کرگاو نیز امراض و علل مهله شائع شده شدت
 آن بلیه و اشتداد قحط و غلاینهاست انجامید و از آنجا که جز صبر
 و سکون چاره نبود مجاهدان دین و مبارزان ظفر قرین بمقتضای
 (اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِیْنَ) پای همت در دامن مصابرت کشیده و
 دست اعتصام و توسل بحبل المتین تسلیم و توکل در زده منتظر
 انصرام ایام برهات و طلوع نیررهای و نجات ازان در طله پرفات بودند
 و در اواسط ماه صفر باران روی به کمی نهاده خورشید جهان افروز
 لطف و عنایت ایزدی از افق افصال تابان شد و از تاثیر نگاه گرم
 آفتاب رفته رفته نقاب آب از چهره شاهد غیر ابر افتاده روی دل جوی
 زمین نمودار گشت زمرد اسلامیان را پای تمنی از گل برآمد و
 گشتی امید مخالفان خشک افتاده درین ایام چون بظهور بهیوست
 که ازان روی رود دیگهو تا دیولگانو براه چارنگ قریب دامن کوه
 آلی هست که انرا در برشکل آب نمی گیرد و درین وقت که زمین ها
 بقیه از آب و گل دارد و آن راه خشک و قابل عبور است خان
 سهه حاکم بیست و یکم صفر ابوالحسن را با فوجی از مواعب

اجناس غلات و ساکولات و مشروبات و جود مفقا داشت چون گاو
 بسیار از مخالفان بدست سپاه ظفر پناه آمده بود تا یک چند
 گوشت گاو در آب صرف جوشانیده یا در پیله آن پخته با برنج
 میخوردند در اواخر حال آن نیز منقود شد و چون اقسام ایمنون
 و نارنج دران ولایت و افراسیاب گاهی صفرای هوس متلعمان ازان
 می شکست دیگر از انواع خورنی چیزی یافت نمیشد م جملا بذاب و وقوع
 این قضایا و حدوث این بلا یا آشامیدن شقاوت هرور خیره تر شده بنازگی
 آمدند در انتزاع آن ولایت بستند و بلعدلی بهوکن که چنانچه گزارش
 یافت از مجادله و کوشش بجزر گرانیده از روی تصرف طلب مصاحبت
 میکرد دگر باره راه مخالفت و طغیان پیمود و از قرارداد صلحی که پیشتر
 نموده بود برگشته بکینه تیزی و شر اندوژی لشعت و چون
 عقوبت هوای مهتره ور و حدوث عمل و اسقام بنهایت رسید
 خانان با جنود نصرت نشان ازان جا کوچ نموده درازدهم محرم از
 بلجم مال جلوس همایون بگرگانو آمد و آشامیان مخدول این
 حرکت را بر عجز محمول داشته خیره تر شدند و در جاسارت و دایری
 فزودند اکثر شب ها بآئین نکوهیده خویش باطراف حصار آمده
 قصد شب خون میکردند و حملهای متواتر می نمودند چون
 عساکر قاهره از درون و بیرون خبردارو آماده مدافعت و پیگیر
 بودند و شب ها بر بستر استراحت نمی نمودند و مرددان بهر
 طرف حمله می آوردند تیغ قهر بر سر و نواک بلا بر جگر خورده از
 صولت غازیان اسلام بانهزام می گرانیدند نویقی مقابله اجتماعی
 عظیم نموده در مهتاب شبی بموزچال دلیر خان و راجه سچانکنده

میخواستند که بمصلا کوزی آمده بود باز بکوه هندان نامرود پ گریخت و
 بیلحدلی بهوکن اگرچه باستظهار مقاومت و استحکام مورچالی که
 برکنار نهر دلی ساخته بود با گروهی انبوه از آشامیدن شقاوت پیروز بر
 جای خود ثبات و استقامت ورزیده بود لیکن دیگر باره از راه
 محسنت و خشوع درآمد و صفرا فرستاده مکرر التماس مصالحه نمود
 خان سپه دار بقبول ملتخص آن غدار ناپاک اقبال نکرده همت بر
 دفع و احتیصال آن مدبر بد سنگال و گرفتن مورچالش گذاشت و
 هشتم ربیع الثانی ابو الحسن و قراول خان و جمعی از مبارزان
 ظفر قرین را تعیین نمود که بر کشتیهایی جنگی نشسته بترمهانی
 روند و از آنجا بصرا بالایی نهر دلی روان شده از عقب مورچال او
 در آیند پس از رسیدن این فریق بآنجا اعادی بقدم مدافعت و
 مقاومت پیش آمدند و حربی عظیم و کارزاری سترگ روی داد
 آخر الامر مجاهدان فیروزی لوا غلبه و احتیلا یافته بحصارى که
 اعدا از بانس ساخته بودند در آمدند و مخالفان ملهزم گردیدند
 و چون از آن جانب که جنون قاهره در آمده بودند تا محل اقامت
 بیلحدلی بهوکن که محاذی گرگانو بود و فرقه عظیم از مقهوران لئیم
 آنجا بودند ده گروه مصافحت بود و رستم ابو الحسن با همراهان بر
 سر آن گروه مقتضای مصلحت نمی نمود خان سپه سالار قرارداد که
 خود نیز با اکثر عساکر ظفر اثر از گرگانو برآمده بر سر بیلحدلی بهوکن
 رود و مقرر نمود که ابو الحسن با همراهان همانجا اقامت گزیده
 منتظر رسیدن افواج بحر امواج باشد و مقارن وصول جیوش منصور
 از آن طرف بر اعادی حمله برد و مدبر مرتضی را بدستور سابق

نصرت اثر تعیین نمود که ازان راه بچارنگ رفته بتنبیده مفسدان
 اطراف و نواحی آن پردازد و غازی افغانرا با صد سوار و صد پیاده آنجا
 تهاذه دار ساخته خود بدیولگانورزد و آنجا توقف نموده بابن حسین
 اعلام نماید تا کشتیهایی آذوقه را بدیولگانو فرستد ابو الحسن بچارنگ
 رفته تمرذ گزینان آن حدود را تنبیده و تادیب نمود و غازی افغان
 را با جمعی که بهمراهی او تعیین یافته بودند آنجا گذاشته بدیولگانو
 آمد و پس از وصول بآنجا چون کشتیهایی آذوقه از لکه و کده رحید
 ازانرا که هنوز برخی مقاهیر بر طرفین دویا در سورچالهایی خود
 متمکن بودند و نواره را بیم آسیب تعرض و دست انداز آنها بود
 احتیاطا برخی اجناس سفائن را با فوجی از سوار و پیاده براه چارنگ
 روانه گرگانو نمود و خود نواره را همراه گرفته عازم گرگانو شد و چند
 قلعه که اعمامی بر طرفین آب دهک احداث کرده بودند بقیه و
 استیلا انتزاع نموده ملهم ساخت و درین اوقات خان خالان حید
 احمد ملازم خود را با فوجی از سوار و پیاده بتهانه داری بچپور فرستاد
 و حید سالار خان را بچارنگ تعیین نمود که باتفاق غازی بضبط و
 محافظت آن حدود قیام نماید و از آخر ربیع الاول رحید غلات از
 راه خشک سرکرد و ابو الحسن با نواره بر آذوقه بگرگانو رسید و
 بیمن فضل و گرم ایزد میزان شدت عسر به یسر مبدل شد و جمعیت
 و رفاهیت در حال لشکریان بدید آمد بالجمله آشامیدان تیره
 بخت را از فردا شستن آنها و انصرام ایام برشکال و انفتاح طرق
 و مصالح هوای جرأت و نخوت از سر رفته و باره بری ادبار
 بشواحق جبال و تنگنایی درها و جنگل ها نهادند و راجه

جلود اسلام از دیار آسام شد آنکه هنگامی که خان خازان سواره
 بهنگار آب رسیدند مورچال مغذولان را با احتیاط نظر می نمود آن نوین
 عقیدت آئین را غشی وضعی طاری شده بغلیه آن حالت از اسب فرود
 آمد و بر روی زمین تکیه کرده ساعتی بلیخود شد و چون بهوش آمد
 بخیمه گاه رفته نزل نمود و میدای کوفت و آزارش که باعث
 مصالحه با آشامیان گشت و آخر بآن در گذشت هما بود و درین
 موضع بغیر حدوث این عارضه چند روزی اقامت نمود و درین
 مکان بدلی بهوکن که از سرداران عمده نامی راجه و مر آمد شجاعان
 آشام بود و بنابر رنجی که از راجه داشت قطع نظر از اهل و
 عیال کرده با سه برادر خویش از وجدائی گزیده بود روی ارادت
 بلشکر فیروززی آورده نزد خان خازان آمد آن خان سپهدار باقتضای
 مصلحت او را ببخشش خلعت فاخره و دهکده کمی و خنجر مرصع و
 اسب خوشدل حاضر دلجوئی و استمالت نمود و مقرر کرد که از مردم
 جنگی آن ولایت هر قدر تواند فراهم آورده بضبط و محافظت قری
 و قصبات و راهها از ناصروپ تا کرگانو قیام نماید و راه دریا نیز تا
 موضع ترمهانی بعهده او کرد چون او را در میان آشامیان بسر درازی
 و مر لشکری اعتباری عظیم بود در اندک فرصتی چهار هزار کس
 از مردم جنگی آن ولایت جمع نموده بهرام خدمت گزاری و دولت
 خواهی پرداخت راجه ازین معنی بلیخاک و هراسان گشته بر همه
 عمدهای خود بی اعتماد شد و بلیخای بهوکن را که چنانچه
 گزارش یافته هنگام شورش باران و طغیان آب در محاربه و مجادله
 با عساکر نصرت مآب کمال سعی و کوشش نمود اما مدافعت و تهاون

بمحافظت و حراست کرکانو و سر انداز خان را بضبط آن روزی روز
دیگهو معین ساخته چهاردهم ربیع الثانی با جنود مسعود از کرکانو بر
آمد و از آب دندک بهایاب گذشته چون لشکر فتح رهبر یکنار نهر دلی که
بهایاب بود رسید یحیی که از داخل شدن ابوالحسن بمورچال
بذای ثباتش تزلزل یافته دل از دست داده بود و آماده فرار ایستاده
از سطوت عساکر قاهره یکبار مغلوب رعب و خوف گشته چاره کار
در فرار دید و با همراهان خویش از مورچال بر آمده راه گریز
پزد و جنود فیروزی قرین نصرت و بهروزی بآن مورچال که در
کمال رصانت و استحکام بود داخل شده برجای اعدای مخدول
خیام نزول امر داشتند از وقوع این فتح آشامیدان تیره بخت مورد
یاس و ناکامی گشته دل از امید غلبه بر داشتند و رعایا و سکنه
هر ناحیه که در ایام شور انگیزی و فتنه سازی پناه آشام و ضعف
و اختلال حال لشکر اسلام طریق بیوفائی و تمرد گرانی پیموده
بعضی بطوع و برخی بکره براج گردیده بودند دگر داره از متابعت
او رجوع کرده روی التجا بلشکر منصور آوردند و چون منهدان خبر
رسا میدند که جمعی از مقهوران در مورچالی که آنروی آب دهنگ
ساخته اند پامی جرأت فشرده خیال تمرد در سردارند خان خانان
با جنود گیهانستان ازان موضع کوچ کرده هزدهم ماه مذکور بساحل
آب دهنگ رسید مخالفان آشامی که در آنروی آب مورچال
داشتند با آنکه آن آب عمیق عریض در میان حائل بود از مشاهده
رایات و اعلام جنود نصرت اعتصام پانهزام گزاشتند از سوانحی که
درین مقام باقتضای تقدیرات آسمانی روی داده منهای معارفت

حالات سابق رخ نماید یا آنکه خان خانان را بآن عارضه روزگار حیات
 بسر آید از بی سری کار لشکر بفساد گراید مورد تفرق خاطر گشته
 ارکان همت و ثبات شان متزلزل گردید و عظمای لشکر در صدد
 این در آمدند که اگر خان خاندان بجهت اتمام آن مهم و استیصال
 راجه اراده گذرانیدن موسم برشکال داشته باشد مسلک خود سری
 سپرده ازو جدا شوند و به بنگاله آید چون خان سپه سالار در عین
 کوفت و آزار برین معنی آگاهی یافت این الم روحانی بر کوفت
 جسمانی او غلبه کرد و قرین تفکر و رهین ملالت شده چهاردهم ماه
 مذکور کوچ کرده یک منزل پیش رفت تا غنیم لئیم خیره نگرند
 لیکن بظاہر ضرورت و اقتضای مصلحت اراده مصلحت و عزیمت
 معاودت پیش نهاد خاطر ماضی و راجه ضلالت آئین که همواره
 بار سال سفر و وسیله امرا التماس صلح و طلب عفو می نمود و بقبول
 مقرر نمیشد درین وقت که گرفتاری و استیصال خویش قریب
 الوقوع میدید بدلیز خان توسل جست در التماس مصلحت و اظهار
 عجز و مستکنت مبالغه کرد و آن خان شهابت نشان بظاہر صلاح
 وقت خان خانان را باین معنی راضی ساخت و هفدهم ماه مذکور کوچ
 شده موضع پانام که برابر جنگل دره نام و هست محل نزول گردیده
 در زمان پانام متعلق بزمینداری بود که نسبت قریبت و اختصاص
 براجه داشت و از جانب او بخطاب راجگی از اقربان ممتاز بود و
 بشاره راجه در دهنة جنگل و دره مورچالی در نهایت مذانت
 و استحکام بسته بودند و وقوع امر مصلحت درین موضع مقرر گشته
 بود بعد از وصول جنود مسعود باین مکان و کالی کردن آن که راجه

نکرده بود از کمال خوف و امتشمار به بهانه اینکه در مدافعه لشکر
 پادشاهی مساعده و کوتاهی ورزیده است باعیال و اطفال از قکور
 و انات بمسخرها آهذین کشیده بعقوبت شدید هلاک گردیدند چون
 بدلی بهوکن بخان خانان اظهار نمود که چندی از عمدهای راجه
 با جمعی از مقامهیر و چند زنجیر فیل در موضع سولا کوری هستند
 خان سپه دار درویش بیگ ملازم خود را با شش صد سوار بدفع آن
 گروه تعیین کرد او بتانجا رفته مخدولان را انهمزام داد و هفت زنجیر
 فیل بدست آورده بلشکر فیروزی فرستاد و از آنجا که خان خانان را
 همگی همت بر استیصال راجه مقصور بود و می خواست که ساخت
 آنولایت از خار وجود نهد آسود آن کافر مردود پذیریش یابد پنجم
 جمادی الاولی بعزیمت فامروپ که راجه بتانجا پناه برده بود از گذار
 آب دهک کوچ کرده رزد بگر در قصبه سولا کوری نزول نمود و هفتم
 ماه مذکور عساکر منصور در پیش آن قصبه از آب دهک بپایاب
 عبور نموده آنروی آب نزول کرد و نهم که دران منزل مقام بود خان
 خانان را دردی شدید در سینه و معده بهم رسیده تبی محرق طاری
 شد و بعد از دوسه روز مرض ذات الصدر نیز علاوه گردیده روز بروز
 آزارش اشتداد و ضعف و ناتوانی ازدیاد می یافت و لشکریان که
 در موسم برشکال گذشته از قحط و غلا و بیماری و وبا و فقدان
 آرامش و آسایش و دوام محاربه و آویزش سنو آمده انواع شدائد
 و مکاره را متحمل شده بودند چون حال سردار و کیفیت کوفت و
 آزارش برین و تیره دیدند و ملاحظه این داشتند که مبادا پیش
 از حصول مطلب که استیصال راجه بود موسم بارش در رسد دگر باره

مذکوره نوشته شد و چون مقرر گردید که جلوس معهود براه ساحل
آب دهنک لوابی معاودت امراخته بگرگانو بروند خان سپه سالار بمیر
مرتضی نوشت که با همراهان و توپ خانه و آشیایی که آنجا بود و
جمعی از رعایا و سکنه آن ولایت از مسلمان و هندو که اراده بنگاله
داشته باشند از گرگانو برآمده بلمشر منصور پیوندند و باین حدیث
خبر فرستاد که بجهت نقل اسباب گرگانو برخی از نواره بآنجا
فرستند و چون بدای بهوکن اظهار نمود که چندی از قبیل راجه
که هنگام انبزام در صحرا و جنگل رها کرده بودند درین نواحی
هست جمعی بتفحص آنها معین ساخت و شب سه شنبه پنجم
جمادی الاخره وکلای راجه رسیده پیشکشی که رسانیدن آن
بلا تاخیر مقرر بود از طلا و نقره و صبیغه راجه و دختر راجه پتلم
با چهار پسر از عموهای راجه که بودند آنها در بنگاله تاراجیدن
تقدیم پیشکش معهود شده بود بلمشر فیروزی رسانیدند و جمعی که
بتفحص قبیل رفته بودند بعد از چند روز رسیده پانزده زنجیر قبیل
آوردند و دهم ماه مذکور از پنجم سال جلوس همایون که مقدمات
صلح صورت یافته بود خان خاتان با موکب کیدبانستان از دهنگ
کوهستان نامروپ کوچ نموده رایت معاودت بصوب بنگاله برامراخت
و چون درین هنگام فی الجمله خفتی دراز از آن نوشتن بلند مقدار پدید
آمده بود بصرعت میر ده نورد گشته کوچ بر کوچ طی منازل می
نمود و چون بترسپانی رسید و بظهور پیوست که نواره که ابن حسین
بگرگانو فرستاده و نا تحمل اشیا و احوال سرکار بادشاهی نمی
کند و ازین جهت هنوز میر مرتضی از گرگانو برنیامده در فکر

تمشیت صلح برای وراثت آنها مغفوض ساخته بود رحیده بدهید
مقدمات مصالحه پرداختند و پس از گفت و گوی بسیار چنین
قرار یافت که راجه بالفعل مبدی خود با دختر راجه پتام و بیست هزار
توله طلا و یک لک و بیست هزار توله نقره و بیست زنجیر فیل برحم
پیشکش و پانزده زنجیر فیل برای خان خانان و پنج زنجیر فیل
بجهت دایم خان بفرستند و متعاقب در عرض دوازده ماه ده لک
توله نقره و نو زنجیر فیل بسرکار بادشاهی واصل سازد و هر ساله
بیست زنجیر فیل پیشکش می فرستاده باشد و تا وصول تمامه
پیشکش که ادای آن در مدت دوازده ماه مقرر شده بود چهار
کس از عمدتها که ارکان ایالت و حکومت او بودند هر کدام
یک پسر خود برسم گردگان همراه لشکر ظفر پناه به بنگاله فرستند
و فرزندان و عیال بدلی بهوکن با برخی از رعایای ولایت
کامروپ که در کوهستان کامروپ و دیگر جبال محبوس بودند
بلشکر ظفر اثر رسانند و نیز معلوم شد که از سمت اوترکول ولایت
درنگ که یکطرفش بگواهتی و طرف دیگرش بدریای آبی
براز که از حوالی قصبه جمدهر میگذرد متصل است و از جانب
دکن کول ولایت بیل تلی و در سرده که هیچگاه در تصرف
بندهای بادشاهی نبوده داخل پیشکش و ضمیمه ممالک محرومه
باشد و حد فاصل میان مملکت بادشاهی و ولایت آشام در
جانب دکن کول دریای کلذگ و در طرف اوترکول دریای آبی
برازی قرار یافت و عهد نامه مشتمل بر تعهد این امور از جانب
آشامیان و قولنامه از قبل خان خانان مبنی بر قبول صلح بشروط

چون مکردهج راجه درنگ هنگام یورش آشام همراهی جنود ظفر
 اعتصام اختیار نموده دران سحر بماط حیات در نوردیده بود و مادرش
 که با پسر خرد حال او در ولایت درنگ بود درین مدت بلوازم دولت
 خواهی قیام درزیده خان سپه دار کس بطلب مادر و پسر مکردهج
 فرستاده دران منزل چند روز قیام نمود تا آنها در راجه دو مرید که
 او را نیز طلبیده بود برآمد و مهمات آن حدود را نظم و نسق دهد و
 درین ایام آن خان خانان سپه سالار را بنا بر استعمال بعضی از
 ادویه حاره که بتجویز طبیبان فرنگی بکار برد ضیق النفس و خفقان
 و آثار قرحه شش و استسقا که هر یک برآمده مهلک است برآلام
 سابق انزود بالجملة یازدهم شهر مذکور که مادر و پسر مکردهج از
 ولایت درنگ رسیدند خان خانان آنها را بعنایات پادشاهی خوشدل
 و مستمال ساخته آن پسر را که ده ساله بود قائم مقام پدر ساخت
 و چون راجه دو مرید بمسب عارضه که او را طاری شده بود نتوانست
 آمد مادر خود را فرستاده تمهید معذرت نمود و او نیز در همین روز
 رسید و مورد اتمالت شد و آن نوین عقیدت آئین سیزدهم از
 کجلی کوچ کرده بموضع پاندو که مقابل قصبه کواهدنی آنروی آب
 واقعست نزول نمود و چون از پیشگاه خلعت و جهانباتی یرلیغ
 همایون صادر شده بود که رشید خان یفوجداری سرکار نامروپ قیام
 نماید خان مذکور را بآن خدمت معین ساخته جمعی دیگر از امرا
 و مصلحداران و محمد بیگ ملازم خود را با چهار صد سوار و دو صد

سرانجام نواره است مقرر نمود که تهاه داران چارنگ و گچپور و دیو لکانو تا آمدن میر مرتضی در تهاه نهای خود بوده وقتی که میر مذکور عازم لکھو کده شود با او رفاعت نمایند باجمعه خان حیدر ساقی با جنود نصرت شعار بیست و دوم شهر مسطور بلکھو کده رسیده بانتظار رسیدن میر مرتضی چند روز آنجا مقام نمود و چون میر مرتضی با همراهان و جمیع اشیا و اموال پادشاهی و خلعتی کثیر از ذکور و اناث آن ولایت که بطوع و رغبت عزم مهاجرت از آن کفرستان نموده بودند رسید از آنجا که بدربست و سرانجام مهمام سرزمین درنگ و دوری و غیر آن که چنانچه مذکور شد از ولایت آشام ضمیمه ممالک محروسه گشته بود و نظم و نسق مهمات گواھتی که در مدت تسلط و استیلا آشامیان بد سگال کمال اختلال یافته بود لازم بود و نیز بیم نراین زمیندار کوچ بهار را که دگر باره غبار فساد و طغیان انگیزخته بران ولایت مستقوی گردیده بود تذبذب بایستی نمود و موسم برشکال قریب شده بود آن نوین سپهدار بانتضای مصلحت عازم بقالعه گشت و دلیر خان را با اکثر لشکر و نواره بانتظار رسیدن برخی از فیلان پیدشکس که هنوز نرسیده بود در لکھو کده گذاشته بیست و هشتم ماه مذکور عازم گواھتی شد و سلج آن ماه بموضع کلیا بر رسیده غره رجب از آنجا کرچ نمود و بجهت ملاحظه کردن حدود دوسریه و سرحد ولایت آشام و مملکت پادشاهی که بذارگی قرار یافته بود براه دامن کور و اند گردید و بذایر صعوبت راه و انبوهی جنگل لشکریان سه چهار منزل تعب تمام کشیدند و چهارم شهر مذکور از دریای کلانک عبور نموده در پای قلعه کجلی نزول کرد و

است حضرت شاهنشاهی بر فوت آن فوئین ارادت آئین که بندگان
عمده فدوی این دولت ابد قرین بود متأسف گشته روح او را
بانواع توجهات روحانی نوازش فرمودند و محمد آئین خان
خلف الصدق آنخان مغفور را که بخدمت والاّی میر بخشگیری
و منصب ارجمند پنج هزاری پنج هزار سوار مریدانی داشت
مورد انواع مکارم و اصناف اعطاف ساخته تسلی بخش خاطر
محزون او گشتند چنانچه عمق ریب بتفصیل در محل خود صحت
گزارش خواهد یافت اکنون کلمه حقانق نگار سر رشته وقایع حضور
مهر انوار را از جای که گذاشته بود و باز بکف می آرد •

آغاز سال ششم از سنین خلافت والای عالم کبری مطابق سنه هزار و هفتاد و سه هجری و توجه بجانب کشمیر جنت نظیر

درین هنگام میمنت انجام که مآثر عدل و راست پایه افزای
اورنگ حشمت و فرمانروائی دین و دولت را چهره افروز و جهان
از فیض فضل و نصفت زینت بخش دیهیم سلطنت و کشور گشائی
نشاط اندوز بود ماه مبارک رمضان بهزاران فرخندگی در رسیده بر
زمین و زمان از پرتو سعادت نور انشان شد و شب سه شنبه بیست و
یکم فروردی رویت هلال گرامت انوار اتفاق افتاده سال ششم از
عوام خلافت سعادت قرین گزینی خدیو با داد و دین بفرخی و
ببروزی و نیک اختری و بهروزی چهارم آغاز بر افروخت و چون
بیست و پنجم این ماه میمنت پرتو سعادت نهضت رابیات عالیات

پیاده و برخی از نواره بهمراهی او تعبیه نمود و روز دیگر دلیرخان
 از لکهنوده رسیده هشت زنجیر فیل که راجه آشام از جمله فیلان
 بهشکس متعاقب ارسال داشته بود رسانید و چون خان «پندار
 باوجود شدت کوفت و آزار مهمات آن حدود را انتظام بخشیده خاطر
 ازان برداشت بیست و ششم ماه مسطور از موضع پاندو بکشتی
 نشسته کوچ به کوچ روانه گشت و سلخ آن ماه بمقام بری تله
 که سر راه ولایت کوچ بهار است رسیده بعزم انتزاع آن ولایت و تنبیه
 و تادیب بیم نراین آنجا نزول کرد و اردو و سائر اهل لشکر که بهرامشک
 می آمدند بعد از پنج شش روز رسیده محاذی موضع مذکور از
 آب گذشتند و اسفندیار خان و عسکر خان و راجه بهروز که در حدود
 گهواره گهاگ اقامت نموده بودند بلشکر فیروزی پیوستند و درین ایام
 کونت خان خانان بمرتب رسید که کار از مداوا در گذشت و طبیعت
 مغلوب استیلاى مرض شد چون حال خویش برین منوال دید و
 کمال همت و حمیتش بتسخیر کوچ بهار مصروف بود عسکر خان
 را با اکثر جنود قاهره و نواره بیست و ششم شعبان بدان مهم تعبیه
 نموده بجانب خضر پور روانه شد و اواخر روز چهار شعبه دوم شهر رمضان
 المبارک از ششم سال جلوس همایون در دو گروهی خضر پور داعی
 حق را لیدیک اجابت گفته ازین مرحله نفا بسر منزل بقای بومست
 چون این خبر از نوشته سوانح نگاران بنگاله در دار السلطنة لاهور
 بمصامع حقائق میجامع رسید از آنجا که مراحم پادشاهانه قیمت
 سلخ گوهر عذریّت و اخلاص نیکو بدن های عقیدت مند و در
 پیشگاه خلافت و جهانبنانی عاطفت و قدر دانی را پاینده بلند

بعطایا و مواهب سزیه کمدیاب شدند و محمد آمین خان میر
 بخشی بمعنایت خلجیر با علاقه مروارید نوازش یافت و بعد انداز
 خان که برهانیدن نوجوی از جنود اقبال بجهت کوسک لشکر دکن
 معین شده بود از آن صوب رحیده دولت استلام عتیقه جلال دریافت
 و بعرض اشرف رحید که رعایت خان فوجدار موستان باجل طبعی
 بحاط حیات در نوردید و خلجیر خان خلعت یافته در سلک کوسکیان
 صوبه کابل منتظم گردید و معین خان بخدست دیوانی سرکار برده
 آزای هودج عزت زینت انزای مشکوی دولت ملکه مقدس نقاب
 روشن رای بیگم از تغیر مقیم خان خلعت سرانرازی پوشید بیستم
 این ماه مبارک فرجام موافق نهم اردی بهشت مقصدیان پیش
 خانه همایون باشاره را که در ساعتی مسعود سرادقات اقبال از
 دار السلطنة لغور بیرون برده در باغ دلکشا بساط حشمت و اہبت
 گستردند و بیست و پنجم مطابق چهاردهم اردی بهشت که ساعت
 نہشت موعب مسعود بود پس از انقضای پنج گھڑی از روز مذکور
 حضرت شاهنشاهی با نصر الہی و عظمت و شکوہ جهان پناهی از
 قلعه مبارکہ حواز شدہ لوای توجہ بعزم کشمیر بر انراختند و
 دریای راوی را بجسر عبور نموده در باغ دلکشا نزول سعادت فرمودند
 درین روز میر خان فوجدار کوهستان جمون را بمعنایت خلعت و
 احب با ساز طلا نواخته بخدست مرجوعه رخصت نمودند و از وقائع
 صوبہ بنکالہ خبر در گذشتن خان خاقان سپہ سالار ازین دار بيمداو
 بمسامع همایون رسید و پس از ۳۰ روز از کمال مرحمت و ذرہ
 پروری اشارہ معلی بہین نعرہ شجرہ اقبال گزین بارہ نبال حشمت

بمیزبانت خطه دلپذیر کشمیر بود مقرر شد که در ساعت مذکور به باغ
 دلکشانه آن روی آبراهوی صحادی قلمه مبارکه واقعست و بی شوائب
 تکلیفات سخن روی نسخه ایست از ریاض رضوان و مشتمل بر
 عمارات نبض آیات و منازل بهشت نشان پرتو نزول انگنده روزی
 چند آنجا بساط اقامت گستردند و جشن فرخنده جلوس اشرف راکه
 هر ساله وقوع آن در عید سعید فطر معهود گشته است گذرانیدند
 پس از انصرام آن بزم نشاط انجام لایق توجه بصوب مقصد بر
 افرارند و اعارة همایون بکار پردازان پیشگاه سلطنت و حامیان طرازان
 بارگاه حشمت عز و دور یافت که دران بستان سرای اقبال اسباب
 و لوازم آن بزم خجسته ترتیب دهند درین ایام طیب خواجه که
 از اعظم خواجهای ماورای النهر است چون بعادت معهود عریضه
 مہنی بر اظهار مراسم عقیدت و دعاگوئی دولت قاهره با مختصر
 پیشکشی بجناب خلعت و جهانداري ارسال داشته بود عاطفت
 بادشاهانه او را بارمال خلعت کموت مہابت بخشیده ده هزار
 روپیه از خزانه احسان بیکران بکسانش حواله شد که از امتعه
 هندوستان خرید نموده برای او ببرند و هفت هزار روپیه در وجه
 انعام عبد الرحمن دیوان بیگی و سبحان قلیخان والی بلخ که او نیز
 بارمال عریضه اظهار مراسم عبودیت و اخلاص کرده بود عطا گردید
 و بقایبگ ملازم سبحان قلی خان که از جانب او برخی جانوران
 شکاری برسم ارمغان بآستان قبض مکان آورده بود باندام پنج هزار
 روپیه توازش یافت و جمعی کثیر از اهل ماورای النهر که بقصد
 استفاضه انوار مہرمت بادشاهانه بدرگاه خلایق پناه آمده بودند

امپ مریدی با ساز طلا و ماده فیل و شمشیر و سپر و جمدهر
 یا علقه سرورید و پنجابنخان ماده فیل و امپ با ساز طلا
 و بغاضل خان میر سامان یک زنجیر نیل و بدانشمند خان نقاره
 و پیراجه رایسنگه اوربسی صرمع و بتربت خان جمدهر صرمع و
 بعدد الرحمن ولد نذر محمد خان و طاهر خان و اسد خان بخشی
 دود و فیض الله خان و فداییخان و حسن علی خان و قباد خان
 هر یک امپ با ساز طلا عطا شد و نامدار خان که در دکن بود
 باضافه پانصدی بمنصب چهار هزار و دو هزار و پانصد سوار و الا پایگی
 یافت و سر بلند خان که او نیز در ملک کومکیان آن صوبه انتظام
 داشت از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد
 سوار و الله یار خان باضافه پانصدی بمنصب دو هزار و پانصدی هزار
 سوار و افتخار خان آخته بیگی از اصل و اضافه بمنصب دو هزار
 هزار و دو صد سوار و ارسلان خان باضافه پانصدی بمنصب هزار
 و پانصدی هشت صد سوار و از اصل و اضافه روح الله خان بمنصب
 هزار و پانصدی پانصد سوار و دیانت خان بمنصب هزار و پانصدی
 دو صد و پنجاه سوار و التفات خان بمنصب هزار و پانصدی صد و
 پنجاه سوار و الا پایگی یافتند منصب خنجر خان که در ملک
 کومکیان کابل انتظام داشت از اصل و اضافه هزار و پانصدی هزار و
 پانصد سوار مقرر گردید و بختیار خان بعدایت ماده فیل و اسمعیل
 زمیندار هوت که درین ایام شرف اندوز ملازمت اشرف گشته بود
 بمرحمت خلعت و فیل و امپ با زمین و ساز فقره و شلیخ بهادر الدین
 ملتانی بمطای خلعت و ماده فیل و انعام یک هزار و پانصد و بکرم

و جلال پادشاهزاده قدسی شیم محمد معظم صادر شد که برای
 سرافرازی محمد امین خان خلع الصدق آنخان مغفور بسر منزل
 او عز قدوم بخشیده تارک افتخارش باوچ سر بلندی برافرازند
 و او را همراه به پیشگاه حضور آوردند و اسد خان بخشی دوم را نیز
 حکم شد که در رکاب پادشاهزاده عالیقدر برود و چون خان مذکور
 کامیاب این فخر و مباهات بملازمت قدسی برکات رحید عاطفت
 خسروانه او را بعطای خلعت خاص از لباس هو کواری بر آورد و در
 جشن مسعود بدیگر مواهب عالیبه نوازش فرمود چنانچه در مقام
 خود گذارش خواهد پذیرفت شب چهارشنبه نوزدهم اردی بهشت
 هلال فرخنده شوال از افق معادت طلوع نموده هنگامه افروز عشرت
 و شادمانی گردید و روز دیگر که عید خجسته نطر بود حضرت
 شاهنشاهی در مصای که از خیمه ترتیب یافته بود برسم معبوده
 نماز عید گزاردند و بعد فراج از نماز انجمن آرای نشاط و کسرا نی گشته
 هریر عظمت و جهانبانی را از فر جلوس والا آسمان پایه گردانیدند
 درین روز خجسته نخل برومند گلشن دولت و کامکاری نهال نیکو ثمر
 بوستان سلطنت و بخت یاری پادشاهزاده ارجمند محمد معظم دانعام
 در لک زبیده و غره ناصیه حشمت و سر بلندی فریخ اخترا بهت
 و بخت مندی پادشاهزاده والا قدر محمد اعظم عطای طره
 صرمع مطرح انوار عاطفت گردیدند و امیر الامرا و راجه جسوت
 سکه و دیگر عمد های اطراف بمعایت خلعت قامت مباهات
 انراختند و بر راجه جی سکه خلعت خاص و آردایی صرمع
 و در امپ عراقی یکی با ساز طلا و محمد امین خان مبر بخشی

و نهایت عشرت و شادمانی بانجام رسید سیوم شوال رایست نصرت
 طراز از باغ دلگشا باهتزاز آمد از سوانح این ایام آنکه چون میوانی
 مقهور که امیر الامرا صوبه دار دکن و راجه جسونت سنگه با دیگر جنود
 قاهره باستیصال او مامور بودند درین وقت جسارت و خیرگی نموده
 شیخون بلشکر امیر الامرا آدره بود و وقوع این معنی که از غفلت
 آن عمده اسرای نامدار ناشی بود باعث عتاب بادشاه مالک رقاب
 آمد رای عالم آرای چنان اقتضا نمود که صوبه دار دکن را از تغیر او
 بفرزنده اختر برج سلطنت و اقبال رخشدت گوهردرچ عظمت و جلال
 بادشاهزاده عالیقدر فرخنده خصال محمد معظم تغویض فرمایند
 و هشتم شوال که موضع چمبه^{۱۰} ککر مضرب خیام ابهت و احتشام بود
 بادشاهزاده ارجمند و الا تبار را بدان صوب مرخص نمودند و هنگام
 رخصت آن نهال بر زمین گلشن حشمت را بعزایت خلعت خاص
 و پنجاه راس اسب عراقی ازان جمله در راس با زین و ساز طلا
 و پنجاه راس ترکی و یک زنجیر نعل از حلقه خاصه با ساز نقره
 و جل زر بخت و ماده نعل و شمشیر مرصع گران بها و پنج لک روپیه
 و باضافه سه هزار پنجهزار سوار بمنصب پانزده هزاری ده هزار سوار
 مورد عواطف گوناگون ساختند و مهاراجه جسونت سنگه را که در
 دکن بود بعزایت ارمال خلعت خاصه و دو اسب یکی با ساز طلا
 نواختند و وزیرخان صوبه دار اکبر آباد را که بسمت قدامت خدمت و
 اعتماد و صدق عبودیت و اعتقاد موموم است بخدمت آن دره الناج

صفه گوالیاری بعنایت خلعت و اسب بازون و حاز نقره و الله داد
 خوشگویی که فوجدار بهر ایچ بود بعنایت خلعت و خطاب خانی
 و دولتیچند زمیندار کهلور که تازه بدولت زمین بوس رسیده بود
 بعنایت خلعت و خنجر مرصع باعلاقه مرورید و اور بوسی و بهونچی
 مرصع و یک زنجیر نیل و خطاب راجگی مشمول عاطفت بادشاهانه
 گردیدند و عبد الرسول دکنی که از منصب معزول شده بود بهالایانه
 ده هزار روپیه موظف گشت و عبد الله خان بعنایت خلعت مهابی
 گشته درزمره کومکبان صوبه کابل انتظام پذیرفت و مرید خان خلعت یافته
 درسلک کومکبان میرخان فوجدار جمون منتظم شد و برهان الدین
 برادر زاده فاضل خان که از ولایت ایران روی نیاز باین آستان
 بهر نشان آورده بود دولت زمین بوس شده سلطنت یافته بهعطای
 خلعت تشریف مباحات پوشید و بشیخ عبد الوهاب بخاری و بشیخ
 عبد الله اکبر ابادی و شیخ محمد یوسف گرویزی و کب اندر هلندی
 شاعر هر کدام یک هزار روپیه و بدیر محمد صادق و عبد الله صفوی
 و میر موسی نیدی و او یک هزار و پانصد روپیه عطا گردید و پنج هزار روپیه
 بنغمه سلجان و حروف مرایان آن بزم نشاط پیرا مرحمت شد و امرای
 نامدار و عمدہای درگاه بهر مدار مدال راجه جیستگ و نجابت خان
 و مرتضی خان و ابراهیم خان صوبه دار لاهور و فاضل خان میر سامان
 و چندی دیگر اقامت و رسم پیشکش نموده تحف و روائب بمحل عرض
 رسانیدند چون این بزم والا و جشن عالم آرا در کمال دولت و کرامتی

تا پهنبر که راه هموار است هشت منزل و سی و سه کوه و از پهنبر
تا کشمیر که کوهستان است دوازده منزل و چهل و هفت کوه و این
راه ازان سه راه دیگر سرد میرد پربرفتر است و برفش دیر مرتفع
میرد و چنانچه تا اواخر اردی بهشت در سرکقل پرنیچال برف و سرما
می باشد و ممکن نیست که ازین راه بسیر شگونه و لاله جوغاسی
که بهترین اقسام لاله است و در مبادی موسم بهار کشمیر می شکفت
توان رسید لیکن از دیگر طرق نزدیک تر و بهتر است و چون بقایر
صعوبت راه که اکثر برشواخیج جبال است شتر از پهنبر پیشتر
نمی توان بود و دران کوهستان غیر فیل و اسب و استر و مزدوران
کشمیری بار نمی برند و مرادقات جاه و جلال پادشاهی آن قدر
که در دیگر اسفار و حرکات همراه می باشد بآن راه بردن منعصر و
تحقیقی دران ضرور است از زمان حضرت جنت مکانی چنین
معهود شده که در یازده منزل ازان منازل دوازده گانه که چوکی هتی
و نوشهره و چنگش هتی و راجور و تهقه و بیرم کله و پوشانه
و بالای کتل پرنیچال و هیر پور و شاجه مرگ و خان پور باشد
هر جایکست منزل مرغوب مشتمل بر حرم سرا و غسلیخانه
بجهت دولت خانه میسازند و باصطلاح اهل کشمیر آنرا لری گویند
و عمارت و مرمت هر یک ازان لریها بعد از اتمام یکی از امرای
عظام مقرر می باشد و همچنین از هر راه که رایات عظمت و جاه متوجه
کشمیر شود همین طریق معمول است از آنجا که رایات عالیجات را
یک چاند در دارالسلطنة لاهور اقامت روی داده درین نهضت مسعود
تاخیری واقع شد چنانچه اول ماه خرداد الوبه همایون ظل ورود

خلعت و نامداری معین فرموده او را بعنایت خلعت و یک زنجیر
فیل مباحی گردانیدند و سید خانرا بقلعه داری دولت آباد خجسته
بذیاد و محمد تقی خان را بخدمت بخشی کرئ آن صوبه تعیین
نمودند و روز دیگر موکب ظفر پیکر از چیمه گکر نهضت نموده
دریای جناب را بجسر عبور کرد و چهار دهم قصبه بهنجر که از انجا
داخل بکوهستان کشمیر میشوند فیض اندوز نزول اشرف شد از
دار السلطنة لاهور بکشمیر جنت نظیر چهار راه سلوک مشهور است
یکی راه پکھلی که دور ترین مسالک است خم و پیچ و نشیب و فراز
بسیار دارد لیکن گرم سیر است و دران راه برف کمتر از دیگر
راه ها می بارد و زود زائل می شود چون خواهند اوائل موسم لاله
و شگوفه و جوش بهار کشمیر را دریابند ازین راه میروند و راه مذکور
سی و پنج منزل و یکصد و پنجاه و چهار کروزه پادشاهیست که
کروهی درهست جریب و جریبی بیست و پنج ذرع پادشاهی باشد
دوم راه چومک که بیست و نه منزل و یکصد و دو گروهست درین
راه نیز بارش برف کم است اما بعد از آب شدن آن در یکدو موضع
گل وانی بسیار میشود که گذشتن ازان کمال تعب و صعوبت دارد
و ازین راه باداخط بهار کشمیر میتوان رهید سیوم راه پونچ که بیست
و سه منزل و نه کروزه پادشاهیست آن راه نیز کم برف است
و بآن راه اواخر بهار کشمیر را می توان دریافت چهارم راه پرنچال^(۷)
که هشتاد کروزه پادشاهی و بیست و پنج منزل لشکر است ازان جمله

یک زنجیر فیل برسم پیشکش گذرانید و همچنین بهراری که نزول
معدت میشد هر یک از عمدها که اهتمام آنرا متکفل بود پیشکشی
در خور حال میکردانید هفدهم نو شهره که برگشت امت و مبع بغایت
معمور و رودی عظیم از پیش قصبه آن جاریست و در عهد حضرت
عرش آشیانی اکبر بادشاه طاب ثراه بفرموده آنخسرو خورشید جاه
قلعه متین از سنگ بر کنار آن رود ساخته شده مورد نزول همایون
گردید و چون اهتمام لری آن بمتصدیان سرکار نهال حدیقه دولت
و کام کاری بهار چمن حشمت و بخت یاری بادشاه زاده ارجمند
محمد اعظم تعلق داشت آن عالی نصب والا تجار یکدانه سروارید
گران بها با برخی دیگر از نفائس آشیای برسم پیشکش گذرانیدند درین
منزل اسلام خان صوبه دار گشمیر که بجهت صوبه داری مستقر الخلافه
اکبر آباد پرلیغ طلب بنام او صادر شده بود با همت خان صوبن
خلف خویش رعیده دولت زمین بوس دریاقت و بآن خدمت
مریدان گشته بعفایت خلعت و اسب با ساز طلا و فیل با ساز نقره
و باضافه هزاری هزار سوار بمنصب پنج هزاری سه هزار سوار مورد
نوازش گردید و همت خان بفرموده لری فوجی آن مرکز حاکمیت
معین گشته بعفایت خلعت و اسب مبدای شد و از منصبش که
دو هزاری هزار سوار بود پانصد سوار دو اسبه سه اسبه قرار یافت
هفدهم پیشکش هئی و از انجا بر اجور که لری دولتخانه آن با اهتمام
متصدیان سرکار نخل بر میند گلشن اقبال ثمره شجره عظمت و جلال
بادشاهزاده فرخنده خصال محمد معظم متعلق بود شرف نزول
بخشیدند و از جانب آن کامگار بخت بیدار پیشکشی از زواهر

بقصبة پهنبر افگند و بدین جهت برف از راه پرنچال زائل شده بود
 توجه موکب ظفر پناه بآن راه مقرر گردید و چون راهها و کربوهای
 دشوار گذار آن کوهستان عبور تمامی عساکر گردون متأثر را که
 که بسط عرصه زمین بران تنگ و هنگام رکوب و نزول عرض و طولش
 فرسنگ در فرسنگ است گنجایش نداشت حکم اشرف بنفاد
 پیوست که راجه جیسنگه و نجابت خان و فدائی خان و قباد خان
 و غیرت خان و بسیاری از امرا و منصب داران و اقر توپخانه
 و زمره احدیان و زوائد اردو و لشکر در سواحل آب چذاب و نزدیک
 گجرات خرد اقامت نموده تا هنگام مراجعت و ایات جلال از خطه
 کشمیر دران حدود باشند و طاهر خان با برخی دیگر از امرا
 وخصت جاگیر یافت وصف شکن خان با جمعی مامور شده که دریای
 کتل پهنبر تمکن گزیده بضبط و خبرداری دهند آن کوهستان قیام و
 ورزد و آینده و رونده را بی حکم و دستک مانع آید بواسطه آنکه مردم
 در مضائق و مزائق کوهستان درهائی تنگ از کثرت و ازدحام آزار
 نکشد و از عقبات مشکله بآسانی عبور نمایند اشاره والا صادر
 شد که برخی از امرا و منصب داران و ارباب خدمات نزدیک
 با کارخانجات ضروری ملازم نصرت مآب بوده محمد امین خان
 میر بخشی با برخی از بندها و داخل خان مدیر سامان با زوائد
 کارخانجات و بعضی دیگر از مردم دو سه منزل از دنبال موکب
 اقبال یکی از عقب دیگر بپایند و شانزدهم موکب ظفر پناه از
 پهنبر نهضت نموده بلری چوکی هدی که بر کنار تالابی خوش واقع
 است و اهتمام آن باشد خان متعلق بود نزول کرد و خان مذکور

بخاک برآمخته دران دره جریان دارد و متبعش تال پریشان است
و لری دولت خانۀ بادشاهی برگذار آن ساخته شده قبل ازین
آبشاری دران دره واقع بود که بقدر چهار آسیاب ازسی گز ارتفاع ریخته
داخل رود خانه میشد و بمرمودۀ حضرت جنت مکانی روزی آن
نخنگاهی از سنگ ساخته بودند که آنجا نشسته تماشا میکردند
الحال چون بمروز ایام تقدی آب سنگ را بریده ریزش آب و
کیفیت آبشار بحالت سابق نمانده است بالجملة بدست و دوم
لری پوشانه که پای کتل پرچال است از ورود مسعود فیض آمو
شد و روز دیگر موکب منصور ازان کریه صعب المرور عبور نمود
از پائین کتل مذکور تا فراز آن قریب دو کوه پادشاهیست حیاحان
جهان گرد و سیاران عالم نور بر بسط خاک چنان راهی صعب
هولناک نشان نداده اند شعرای محبان بیان و سخن ستیان بلغت نشان
که بنظم و نثر تعریف کشمیر داپذیر و شرائف متفزهات و لطائف
خصوصیات آن خطۀ فردوس نظیر نموده اند طریق وصف صعوبت
راهش نیز پوی خامۀ صدق رقم پیموده اند چنانچه عقدایب نوا می
ریاض قدس معنی حاجی محمد جان قدسی درین باب گفته

• بیت •

بکشمیر اعتقاد ما درست است

ولی ایمان براهش سخت است

و صاحب طبع سلیم محمد قلی وصف تنگی راه بلطف سخن چین

ادا کرده •

• بیت •

درین ره خوش بود معشوق دلخواه • که نتواند کس او را برد از راه

جواهر بنظر مهر انور رهید و شهبانگم چراغانی که باهتمام راجه
 حیات زمیندار آنجا از هیمة برکنار رود خانه و بر فراز کوه ترتیب
 یافته بود بهجت امروز طبع مقدس گردید و عاطفت پادشاهانه راجه
 مذکور را عطای خلعت و انعام پنجهاز روپیه نوازش فرمود بدستم
 موضع تپه که مرتضی خان باهتمام لری آن ماسور بود از ورود اشرف
 کلم یاب عز و شرف گردید و خان مذکور مراسم پیشکش بدقدیم
 رسانید و روز دیگر موکب اقبال از کتل رتن پنجال که کریوه ایست
 سخت دشوار گذار عبور نموده بلری بیدم کله نزل فرمود اگرچه
 طریق این مرحله سر تا سر کریوه صعب المرور است اما سواره آنرا
 طی می توان کرد و بسختی کتل پر پنجال نیست که در بعضی عقبات
 پیاده باید رفت حضرت و نصارت و خرمی طراوت آن کوه فلک شکوه
 بمرتبه است که بتحریر شمع ازان شکفت نیست اگر نهال خشک
 خامه سر سبز بهار جاودان و آب در جوی مسطر روان گردد در تمام این
 راه که گوئی قطره صراطست در میان ریاض جنت تماشای بنفشه
 و یاسمین و اقسام سبزه های شاداب و گل های رنگین و درختان سوزون
 سدره قامت طوبی آنین حسرت بهشت برین از خاطر ناظران میبرد
 و مشاهده آبهای روان کوثر مثال و چشمهای صافی تسخیم زلال غبار
 کدورت و ملال از دل های تماشاگران میشود و این کتل منتهی میشود
 بدره بیدم کله که نمونه از کوچه باغ فردوس است از دو طرف کوههای
 مزخرم پر صنوبر سر بچرخ اخضر کشیده و چون صفحه عارض نوخطان
 مهوش سبز های دلکش بران دمیده و رود خانه که عنایت آن
 گرد برونقی بر چهره چشمه خضر پخته و صفای زلالش آب آینه

بگلشن کشمیر آوردند و ارواح روز دولتخانه والا فیض قدوم اشراف
 روکش حدیقه جهان گردید چون وصف خطه کشمیر و تعریف
 خصوصیات آن بلده فردوس نظیر فراتر از پایه تحریر است و در
 کتاب مستطاب بادشاهنامه که مشتمل است بر وقایع عهد دولت
 اعلی حضرت علیین مکاتبی فردوس آشیانی صاحب قران ثانی
 شاهجهان بادشاه طاب ثراه برخی از خصائص و احوال آن بلده خاند
 مثال از ریاض و بساطین جلالت نشان و جزیره‌های دلکش فیض
 مکان و چشمه سارهایی تسنیم مانند عذوق قرب و گولابه‌های صافی
 ضلال آئینه آئین و آبشارهای دلفریب فرح فزا و بیلته‌ها خوش
 هوای داماشا و سرزمینهای خرم و خوش و درختان موزون دلکش
 و کثرت ریاحین و ازهار و دهور فواکه و اثمار و نزهت عرصه و فضا و
 لطافت آب و هوا و دیگر مزایای شگرف که آن بلده فیض بیداد به آن
 از سایر امکنه و بلاد امتیاز دارد مشروح و مبین گشته لا جرم درین
 صحیفه متأثر سعادت و اقبال بتوصیف منکزهات و شرح خصائص
 و کیفیات آن که تفصیلش را مجلدی جدا گانه باید نوشت نمی پردازد
 بالجمله چهارم ماه مذکور هوای گلگشت باغ و بهستان از بهارستان
 خاطر انور خدیو جهان سر بر زده نخست باغ فیض بخش و فرج
 بخش را از فیض قدوم خرمی و نصارت بخشیدند و از آنجا سایه
 سعادت بدیغ نشاط افکنده سیر آنگلشن فردوس مانند فرمودند و پس
 از فراغ بدولت خانه والا مراجعت نمودند درین هنگام سردار خان
 فوجدار سرکار بهر ایچ بفوجداری سرکار سورتبه از تغیر قطب الدین
 خان که در سالت کومکین لشکر دکن منظم شده بود منصوب گشته خلعت

صبحه موکب جلال بعد از طی آن عقده در نضای بالای کتل که
 لری آن باهتمام اسلام خان بود نزول اجمال نمود بیست و چهارم
 لری هیره پور از نزول همایون کامیاب فیض و صفا گشته روز دیگر
 آنجا مقام شد و فردای آن بمنزل شاهه مرگ توجه فرمودند نزدیک
 منزل مذکور موضع است که مزار شیخ موسی بغدادی که معاصر عارف
 سبحانی و ولی حقانی حضرت سید علی همدانی قدس سره العزیز بوده
 آنجا واقع شده سرزمینی بهر خرم دل نشین است و درختان سوزن
 طوبی نشان دارد و جوئی بقدر دو آهیا که گوئی از نهر سلمبیل
 جدا شده مابین مقبره شیخ و مسجدی که آنجا ساخته اند میگردد
 و همه جا در میان حیره جریان دارد الحق مکانی فیض قرین و نزهت
 گاهی خلد آئین است بیست و هفتم لوای جهان کشا بمنزل خانپور
 در اهواز آمد درین راه مرز میذهایی خرم و خوش و مرغزارهای
 دلکش و جداول آبهای صافی و گلپای رنگارنگ و بهیضهای
 گوناگون بنظر همایون در آمد و خصائص و کیفیات کشمیر بهشت
 نظیر و آثار حضرت و نصارت و صفا و طراوت آن خطه داپذیر
 آشکار گشته غبار تعب و غم و محنت راه از دلپای نظارگیان زدود
 و درین منزل شیخخان که پیشتر بکشمیر آمده بود و مراد خان
 زمیندار تبت دولت زمین پوس در یافتند و روز دیگر آنجا مقام شده
 فردای آن کنار دریای بهت نزدیک موضع هفت چنار مضروب خیام
 حشمت گشت و سلخ ماه مذکور آنجا مقام شد و غره ذی قعد
 مطابق هزدهم خرداد که ساعتی مسعود بود شهنشاه روزگار اوایل
 روز از موضع هفت چنار حوار سفید انبال گشته بهار آسا روی توجه

میر آتش که با توبخانه منصوب در کنار دریای چناب بود با اهل
توبخانه بدان صوب شتافته آن مدبران برگشته روزگار را بسزای
کردار ناهنجار رساند و خان مذکور بمجرد درود منشور لامع النور عازم
آن حدود گشته بنبیده و استیصال طاعیان بدمال پرداخت اگرچه
باستماع توجه افواج قاهره که مقاومت آن فزون از اندازه طاقت
دوران آنها بود اهل و اعیال و اکثر مولشی و مال خویش با جمعی
از آب گذرانیده بودند لیکن گروهی که بجماعت جهل و غرور درین
طرف آب مانده بودند طعمه تبغ سطوت مبارزان نصرت مند گشته
سر بچیدب نیستی در کشیدند و عرصه آن ناحیت از خار وجود
عاصیان سرورده پیرایش یافته از مال و مواشی آنها غنیمت فراوان
بدست سپاه ظفر پناه آمد و قریب در لک روپیه از نقد و جنس
بسرکار خاصه شریفه ضبط شد و فدائی خان روزی چند آنجا توقف
نموده باندو بست تهاذه و ضبط و نسق آن سرزمین نمود و چون
یرایغ همایون بخنجر خان که در سلک کومکدان صوبه کابل
انتظام داشت صادر شده بود که بر جناح حرمت و احتیاجال بدان
صوب شتافته بحراست تهاذه و فوجداری آنجا قیام نماید بعد از
رسیدن خان مذکور فدائی خان او را در آنجا متمکن ساخته
مراجعت نمود چون راجه رکبنازه متصدی سهامت دیوانی را در
راه کشمیر عارضه طاری گشته باشنداد انجامیده بود درین وقت
مستوفی قضا روز نامه حیاتش از دفاتر هستی بر آورد و منصب
جلیل القدر وزارت اعظم بقاضی خان میر سامان که بسمت فضیلت
و جامعیت در علوم سنجیدگی و معامله همی و رزانت رای

سرنرازی یافت و چون مجاهد برادر فیض الله خان باجل طبیعی
 در گذشته بود عاطفت بادشاهانه خان مذکور و دو برادر دیگرش را
 بمطای خلعت از لباس کدورت برآورد از حوائج این ایام دفع و
 استیصال قوم سفل است از کنار دریای نیلاب آن گروه وخامت
 پزوه قبیلہ انداز قبائل افغان فیاضی که بیشتر از آنها درانروی
 نیلاب تمکن دارند و در حوالف ایام برخی ازان طائفه بد فرجام در
 موضع دهنکوت که آنروی آب امت و حضرت شاهنشاهی آنرا
 بمعظم نگر موموم ساخته اند اقامت گزیده بودند و بنابر آنکه قومی
 مفسد جهالت کیش و فرقه دیو حیرت نامعقت اندیش اند و
 بعضی اوقات مصدر شر و فساد می گشتند اشاره والا بقوجداران و
 حکام آن حدود صادر شده بود که آن شور بخندان را ازان سرزمین
 اخراج و ازعاج نمایند و بموجب فرمان همایون آنها را بآنروی آب
 کوچانیده بودند چون بمسامع حقائق مجامع رسید که درین اوقات
 آن جمع واجب القمع بمقتضای جهالت و نامعقت اندیشی
 مسلک بغی و عصیان و طریق تمر و طفیان پیموده اند و گروهی
 انبوه ازان خود سران خسران مآب پیدامردی جسارت و دلیری ازآب
 نیلاب عبور نموده برتهانۀ بادشاهی که درین طرف آب امت حمله
 آورگشته اند خلیل الله خان نوجدار آنجا که بنیروی همت و شهامت
 قدم ثبات فشرده بآن مردودان نابکار بمدافعه و مقابله پیش آمده
 بود دران آویزش و کارزار جان نثارگشته تهانه بتصرف مقهوران
 درآمده امت الجرم چهره غضب بادشاهانه بشعلۀ غیرت نروزان
 شده برلیغ لازم الامتثال از موقف قهر و جلال صادر شد که فدائی خان

لک و چهل و نه هزار روپیه باشد تا ارباب احتیاج در تمام عرض
سال بهر اندوز وظائف خبر و افضال بوده هیچ وقت از مواهب
پادشاهانه محروم نباشند و این مبلغ سوای زیربست که از وجوه وزن
مبارک شمسی و قمری در سالی دو نوبت دامن امید خلایق را
لبریز نقد مقصود می سازد و دیگر مراتب خیرات و مبرات وجوه
انفاقات و ادارات که از کید ضابطه و دستور بیرونست محاسب
و هم و مستوفی خیال بضبط و تعداد آن نتواند پرداخت •

جشن وزن مبارک قمری سال چهل و هفتم

درین ایام طرب بخش نشاط پیدا که عرصه دلکشی خطه
کشمیر از فرنزول شهنشاه مهر افروز سپهر سریر خدیو جهاندار
عالم گیر سعادت آگین و فیض پذیر بود موسم وزن فرخنده قمری
در رسیده جهانیا ترا نوید شادمانی و بشارت کامرانی رسانید و روز
مبارک یکشنبه هفدهم ذی قعدة مطابق سیوم تیر پس از دو
پاس روز آن جشن دل افروز انعقاد یافته وزن مسعود بآئین معهود
بفعل آمد و سال چهل و ششم قمری از عمر کرامت طراز حضرت
شهنشاهی بهزادان میمنت و فرخندگی بانجام رسیده سال چهل و
هفتم آغاز شد درین روز همایون فاضل خان وزیر اعظم باضافه پانصد
سوا بمنصب پنج هزار و پانصد سوار و رایتگری یافت و
دانشمند خان بعطای علی رایت افتخار افرخت و مرتضی خان و
کنور رام سنگه والیه یارخان هر یک به نایب اسب باساز طه میاهی
گشته بعبایت خلعت باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار و

متصرف بود و استحقاق این خدمت والا رتبت داشت نامزد گشته
 یازدهم ماه مسطور بقویض این رتبه والا و مغزالت عظمی سر مہابات
 ہارچ کامرانہ رسانید و بعطای خلعت خاص قاست امتیاز
 افرخت و افتخار خان بخدمت میر سامانی خلعت افتخار پوشید
 و ملتفت خان برادرش از تغییر او آخته بدیگی شدہ خلعت یافت
 و روح اللہ خان بخدمت میر بخشی گری احدیان از تغییر ملتفت
 خان منصوب گشتہ بمعایت خلعت مہابی شد از شرائف سوانح
 این اوقات قدسی برکات افزایش وجوہ خیرات و مہراتت در
 عہد سلطنت اعلیٰ حضرت ہر سال در پنجم ماہ متبرک از خزائن
 احسان بادشاہانہ مبلغ ہفتاد و نہ ہزار روپیہ بوساطت صدر الصدور
 باریاب استحقاق و محتاجین و زمرۃ اتقیاد و صالحین انفاق میشد
 بدین دستور در ہریک از محرم و ربیع الاول دوازده ہزار روپیہ و در
 رجب دہ ہزار و در شعبان پانزدہ ہزار و در ماہ مبارک رمضان
 سی ہزار و در ہفت ماہ دیگر خیرات را وجہی مقرر نبود از آنجا کہ
 ہموارہ ہمت قدسی نہمت شہنشاہ موقوف حق پزیرہ برکام بخشی
 خلائق و آنجاچہ مقاصد حاجت مندان مقصور و طیفنت لازم
 السعادتش بافاضت آذار کرم و اشاعت انوار احسان سحاب آسا
 خورشید سان مسطور است درین وقت حکم معلی از پیشگاہ فضل
 و مکرمت بصدر الصدور و متصدیان امور بیوتات صادر شد کہ دران
 پنجم ماہ متبرک بدستور سابق عمل نمودہ در باقی شہور نیز کہ
 پیشتر وجہ انفاقی مقرر نبود ہر ماہ دہ ہزار روپیہ باریاب استحقاق
 انفاق شود کہ وجوہ خیرات مقررہ از سابق و لاحق در مالی یکا

گذشتن فاضل خان وزیر اعظم است ازین جهان قانی ازاجا که
 کمدیابی ارباب استعداد را سپهر حسد پدیده دشمن دیرین و روزگار
 دل آزار همواره با خردمندان بر سر کین است آنگاه عقیدت آئین
 را که خلعت خدمت بلند رتبت وزارت بر قامت قابلیتش
 زبند و شایان بود پس از تسلیم آن خدمت کوفت معده بهم
 رسیده در اندک فرصتی اشتداد یافت و چون اشهب عمرش از منزل
 ستین بچند مرحله بر گذشته بخود سبعمین مشرف گشته بود
 و طبعیت شیخوخت را قوت مقاومت آن مرض صعب نمانده
 معالجه و مداوا نمودند نیفتاد و بیست و هفتم نوبت فعه که در
 یازدهم آن بغور رتبه والای دیوانی کمرانی یافته بود داعی حق
 را لبیک اجابت گفته جهان گذرانرا پذیرد نمود حضرت
 شهنشاهی که قدردان گوهر اخلاص و قیمت سنج جوهر عبودیت اند
 بر فوت آن دستور دولت خواه متأسف گشتند و نعش آن مغفور
 بموجب وصیتش بلاهور نقل یافته در باغی که جهت مدفن
 خویش ساخته بود مدفون شد و درین روز که سیزدهم تیر ماه وعید
 گلابی بود چون طبع مبارک خاقان حق شناس از حدوث این
 سانحه متأثر گشته بود مراسم آنروز را موقوف فرمودند و روز دیگر
 جشن مذکور بآئین مقرر بفعل آمده بادشاهزادهای کلم کار والاتباع
 و امرای نامدار رسم گذرانیدن صراحیهای مرصع و مذاکار بجا آوردند
 و درین روز برهان الدین برادر زاده فاضل خان مرحوم که تازه از ایران
 زمین بدرگاه سپهر آئین آمده بود مورد انظار نوازش گشته بعزایت
 خلعت از لباس سوکواری برآمد و به منصب هشت صدی مدوینجا

پانصدی دو هزار سوار مشمول عاطفت شد و افتخار خان میر
 سامان باضافه پانصدی بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و دو صد
 سوار و حیف خان بصوبه دارئی کشمیر از تغیر اسلام خان منصوب
 گشته بعنایت خلعت و افزایش منصب مشمول عاطفت شدند
 و حکیم محمد مهدی بخطاب حکیم الملکی نامور گشت و سعید خان
 از اصل و ضافه بمنصب هزار و پانصدی سه صد سوار و مراد خان
 زمیندار ثبوت بعنایت خلعت و احب و خنجر سررع و از اصل و
 اضافه بمنصب هزاری شش صد سوار و منظر خان از اصل
 و اضافه بمنصب هزار و چهار صد سوار و محمد تقی خان که خدمت
 کشمیری دکن بار مغضوب شده بود بمنصب هزار و دو صد و
 پنجاه سوار و خدمت طلب خان بعنایت احب و الله قلی چیله
 بانعام یک هزار روپیه و مرحمت احب و شمشیر مورد نوازش
 گردیدند و سعید جعفر و ان سید جلال بخاری که در موطن مالوف
 خویش گجرات بود بانعام سه هزار روپیه مورد مرحمت گردید و
 و عنایت خان ولد ظفر خان که در کشمیر اختیار گوشه نشینی کرده
 بود از اصل و اضافه بهالیا نه بیست و چهار هزار روپیه کامیاب
 مکرمت گشت و بخواجه سعید الدین ولد خواجه خداوند محمود
 خلعت و یک هزار روپیه و بخواجه عبد الرؤف ده بیدی و قاضی
 عبد الوهاب اتقی القضاة هر کدام یک هزار روپیه و بشیخ
 محسن کشمیری خلعت و دو هزار روپیه و بیچندی از شعراء
 هائندهای کشمیری سه هزار روپیه و بزرگ بغمه سبجان هند که ملازم
 رکاب نصرت مآب بودند سه هزار روپیه انعام شد از سوانح در

نهضت رایات جاه و جلال از نهضت اباد کشمیر بجانب ویرناک و از انجا بصوب دار السلطنة لاهور

چون در سمت جنوبی کشمیر چشمه سارهای کوثر زلال و نهضت کامهای خلد مثال که هریک زینت بخش اقلیمی و چشم و چراغ کشوری تواند بود واقع شده بر پیشگاه خاطر خورشید مآثر چنین پرتو افکند که بدان صوب توجه نموده نشاط اندوز حیران اماکن دلگشا کردند و از ویرناک سمند اقبال را بجانب دار السلطنة عمان بر تابند و روز مبارک در شبیه بیست و دهم محرم مطبق چهارم شهر ربیع که حاجتی فرخنده اثر بود موکب جاه و جلال از آن خطه فردوس مثال نهضت نموده آتروز در موضع پانیپور که سرزمین آن زعفران زار است و در انجا باغی خوش و منزل دلکش برای درآختنه پادشاهی بر گذار آب بهت ساخته شد پرتو نزول گسترد و روز دیگر قریه دینی پور محط سراق منصور گردید و فردای آن قصه بیچ براره که آنجا بر طرفین آب بهت و بستان سرا در کمال نهضت و عفا محاذی هم واقع است از ورود مسعود سعادت آسود گشت و در آن مکان فیض نشان یکروز مقام شد بیست و ششم که رایت ظفر طراز از بیچ براره باهتزاز آمد تا پل کهنه بلکه که منتهای سیر کشتی است حضرت شاهنشاهی سوار سفینه اقبال قطع مصامت فرمودند و از انجا بدولت بر تخت روان نشسته باحلام آباد معروف ماسچه که دو چشمه خوش و عمارات عالی دلکش دارد شرف قدوم بخشیدند و چون آن موضع باقطاع تازه

سوار مر بلند شد دهم ذی الحجه که عید فرخنده اصبی بود مراسم
 آن عید سعید بعمل آمد و حضرت شاهنشاهی بمعدت معهود به مسجد
 عیدگاه پرتو قدوم گسترده و پس از ادای نماز معاودت فرموده
 رحم قریان بجای آوردند و شب بیست و هفتم باشاره معلی بر
 کوهچکه که آنطرف دل رو بروی دولخانه والا واقع است و همچنین
 بر کشتیها در روی دل چراغانی در کمال خوبی و نظر فریبی شده
 تعاشای آن نشاط انزای طبع همایون شد و نوبتی دیگر بر روی
 دل چراغان کشتیها هنگامه افروز عشرت گردید و بکرات حضرت
 شاهنشاهی بگلگشت و بساتین سیر نزهت گاهها توجه فرموده
 مسرت اندوز گشتند درین ایام شهاست خان حارص حصار شهر
 دار الملک کابل بحراست قلعه ارک آن بلده فیض قرین از تغییر
 قلعه دار خان و شمشیرخان تهنه دار غزنین بمحافظت حصار شهر
 مذکور قلعه دار خان تهنه داری غزنین تعیین یافتند و از وقائع صوبه
 بنگاله بمسامع حقائق مجامع رسید که خواصخان از کومکدان آفصوبه
 باجل طبعی بصاط حیات در نوردید و چون از مواج صوبه دکن
 معروض پیشگاه خلعت شد که سید علی و راجی ولد انصل که از
 نوکران عمده عادل خان بود از مفارقت چسته بعزم بندگی درگاه
 آسمان جاه روی ارادت بلاشر ظفر اثر دکن آورده اند عنایت بادشاهانه
 از این را بمنصب در هزاری هزار و پانصد سوار و دویست را بمنصب
 هزار و پانصدی هفت صد سوار فواخت و دوازده خان حبشی از
 کومکدان دکن بخطاب حبش خانی مرقر از شد •

نمودند دوم صقر رایات جهانکشا از بیکم آباد انتهای نمود بهرتو
 وزرد بپشمه سار شاه آباد معروف به ویرناک انگند آن منهل پاک
 و سرچشمه فیض ناک منبع دریای بهت است و آب بسیار دارد در
 کمال صفا و برودت که پنجه آفتاب تاب سردی آن ندارد ازان می
 جوشد و جداول و انهار ازان جریان می یابد دران مکان نزهت قرین
 نیز عمارات عالی دلفشین و بساتین جنت آئین مشتمل بر نهرهای
 خوش و آبشارهای دلکش که هریک آب روی کشوری تواند بود
 ساخته شده چون فیض هوا و نزهت و صفای آن موضع دلکش است
 طبع اقدس خاقان جهان آمد در روز آنجا بساط اقامت گسترده
 گلشن افروز دولت و بخت و چمن آرای عشرت و شادمانی بودند
 از سوانح آنکه چون جعفر خان صوبه دار مالوه بجهت تفویض
 خدمت جلیل القدر وزارت اعظم به پیشگاه حضور طلب شده بود
 صوبه داری مالوه از تغیر او بجهت خان که در کنار چناب بود
 مفوض گشته فرمان والا شان مشتمل برین معنی با خلعت خاص
 بجهت او مرسل شد و منصبش که پنجهزاری چهار هزار حوار بود
 باضافه یک هزار سوار افزایش پذیرفت و از وقایع صوبه گجرات
 بمسامع حقائق مجامع رسید که شوریده بخت بی سربازی از قوم
 بلوچ دران ناحیهت بموسسه سودای باطل و اغوای دیو پندار
 خود را دارا بدشکوه نام کرده بود و جمعی از راقعه طلبان فتنه جو و
 ادبش بی آبرو فراهم آمده غبار فساد می انگیزند و طایفه
 کولیان گجرات که پیوسته هوای تمرد و سودای طفیان آن گروه
 عصیان پزوه را در سر است آن فرومایه را دست آویز فتنه ساخته

نهال ریاض خلافت شاداب نخل گلشن سلطنت بادشاه زاده ارجمند
 محمد اعظم متعلق بود آن نوگل خدیفه دولت پدشکشی از نوادر
 جواهر بنظر قدسی مآثر رسانیدند و بیست و هفتم باغ و عمارات چشمه
 مار آصف آباد معروف بمچپی بهون که مثل آن سرچشمه بچشم
 سیاحت پیشگان جهان دیده کم رسیده و مشتمل است بر عمارات
 عالی دلنشین و حیاض و ریاض فیض آئین از نزول همایون انوار
 میمنت پذیرفت و چون آن مکان نزهت نشان مرغوب طبع اقدس
 آمد روز دیگر قرین عز و احتشام آنجا مقام فرمودند و از جانب
 رخساره اختربرج سلطنت تابنده گوهر درج خلافت بادشاهزاده
 عالیقدر محمد معظم که آن موضع بتیول ایشان تعلق داشت رسم
 پدشکش بتقدیم رسید بیست و نهم چشمه مار فیض بنیاد بیگم آباد
 معروف باحول از ورود اشرف آبرویافت و آن چشمه ایست
 هم چشم کوثر و تسنیم که تا خورشید هر صبح از زلال صافی آن دست
 و رو نشوید سیمای روشنی نگبرد و تا ماه هر شامگاه بطریق العکاس
 دران غوطه نخورد رخسارش جلالت پذیرد آبش را در عنایت گوارائی
 صحت مزیت بر آبهای دیگر است دران نزهت گاه دولت عمارات
 پادشاهانه و منازل خسروانه در کمال زیب و زینت و رفعت و مئذنت
 ساخته شده و باغی خوش و بوستان سرای دلکش دارد که ریشه نهال
 محمدش از مرزمین خاطر رضوان آب می خورد دران بهارستان عشرت
 نیز یک روز مقام شد و چون آن مکان حلد مزال بسرکار پرده ارای هوچ
 عظمت صدر نشین تنق حشمت نواب تقدس نقاب زیب النسا
 بیگم متعلق بود آن ملکه ملکی اطوار ادای مراسم پدشکش و نثار

که احلام خان صوبه دار و کفایت خان دیوان آن مرکز دولت
 پاچا طبعی رخت همتی بر بستند و یرلیغ کرامت عنوان بقام
 هوشدار خان صوبه دار دار الخلافه شاه جهان آباد صادر شد که بعد
 از رسیدن صیغ خان که از تغییر او بحراست قلعه مبارکه و نظم مهمات
 دار الخلافه معین شده بود بمقتقر الخلافه شتافته بصوبه داری آن
 مصر اقبال قیام نماید و صیغ خان خلعت نوازش یافته مرخص
 گردید که بزودی خود را بدار الخلافه رساند و بعد انداز خان از تغییر
 همت خان بقوحداری نواحی اکبر آباد تعیین یافته بعطای
 خلعت مهابی شد و از منصبش که دو هزاری هزار و پانصد سوار
 بود پانصد سوار دو اسبه سه اسبه مقرر گردید و میر مهدی یزدی
 بدیوانی آن مستقر حشمت منصوب گشته خلعت صرفرازی پوشید
 و صقیم خان بدیوانی سرکار ملکه ملکی خصال تقدس نقاب طراز
 هودج عفت و احتجاب روشن رای بیگم مهابی گشته بعطای
 خلعت سربلند شد بیست و ششم سوکب ظفر مآب از دریا می چناب
 ببحر عبور نموده بر ساحل آن نزول معادت فرمود و چون قراولان دران
 نواحی شیری چند قبل کرده بودند شهنشاه شیر شکار بعزم مید آن
 جماع ضار و درندگان مردم آزار روز دیگر که مقام بود سوار شده
 ازان جمله دو ماده شیر را که هر یک بچه داشت بتفنگ از پای
 در آوردند و شیر بچه را قراولان گرفتند و صیاح آن که از کنار دریا
 کوچ شده دگر باره بشکار شیری چند که باقی مانده بود توجه نموده
 دو ماده شیر و چهار شیر بچه را بتفنگ از پای در آوردند و فیض الله
 خان قراول بیگی را بعطای خلعت نواختند چهارم ربیع الاول موافق

شروع انزائی می کردند مهابت خان صوبه دار آنجا بدفع
 او پرداخته ملک جمعیت مقصدانی که بران مجهول فراهم
 آمده هنگامه آرای انساد بودند از هم کسبخت و غرقه گولیان را
 تادیب بلیغ نموده گرد دمار از روزگار شان انگیزیت و آن تیره
 بخت بی نام و نشان را ازان حدرد آواره ساخت باجمله پنجم
 ماه مذکور موکب منصور از شاه آباد بجانب دار السلطنة لاهور
 عمان اقبال منعطف ساخته هشتم بهیرو پور که سر راه پرنچال
 است پرتو نزول انگند و در اثنای راه حضرت شاهنشاهی بمیر
 آبشار او هرکه در دره دست چپ راه واقع است و کمال ندرت و
 غرابت دارد توجه نموده نشاط اندرز تماشای آن شدند درین منزل
 سیف خان که بصوبه دارعی خطه کشمیر منصوب شده بود بعطای
 خلعت و اسب عراقی و یک زنجیر فیل مهابی گشته دستوری
 معاونت یافت و مراد خان زمیندار ثبت خلعت یافته مرخص
 شد و از وقائع دار السلطنة بموقف عرض رسید که ظفر خان که بررم
 گوشه نشینی آنجا بسر می برد باجل طبیعی روزگار حیاتش
 پیری شد و از هیرو پور در عرض یازده روز عرصه پهنیر از غبار
 موکب مسعود عطر آمد گردید و راجه جی سنگه که بموجب فرمان
 همایون در نواحی گجرات اقامت گزیده بود و صف شکن خان که
 در پهنیر نزول داشت و راجه رای سنگه زمیندار خان دولت
 ملازمت اندوختند و راجه حیات زمیندار راجو رعایت خلعت و ماده
 فیل مرقر از گشته رخصت انصراف یافت و روز دیگر که در پهنیر
 مقام بود از وقائع مستقر الخلافة اکبر آباد بموقف عرض رسید

از چیلهای بادشاهی بسابقه عداوتی که با او داشت بزخم جملهدور
از پای درآورده بود معدلت پادشاهانه قاتل را بدینا رسانید و پسران
و دیگر باز ماندگان آن مرحوم مورد عاطفت گشته بعنايت خلعت
نوازش یافتند و کوچک بزرگ ملازم عهد العزیز خان والی بخارا که از
جانب آن خان والا در میان چند سر اسب و برخی جانوران
شکاری برسم ارمغان آورده بود سعادت استقام آستان فلک احترام
دریافته آنها را بنظر انور رسانید و بمراحم خسروانه سرافراز گشت
و حاجی محمد عرب فرستاده امام یمن شرف اندوز ملازمت اکسیر
خاصیت گشته دو سر اسب عربی و دو قبضه شمشیر که امام
برسم هدیه بارگاه خلافت ارسال داشته بود بخدمت اشرف گذرانید
و بعنايت والا نوازش یافت پانزدهم عزم زیارت روضه منوره حضرت
جنت مکانی نور الدین محمد جهان گیر بادشاه طاب ثراه که در آن
روی آب راوی واقع است از خاطر ملکوت ناظر گیتی خدیو حق
پرست سر بر زده بآنمناز فیض انوار شرف قدوم بخشیدند و روح
آن سر بر آرای محفل خلد را بفاتحه و دعا روح افزا گشته ده هزار
روپیه بخدمه و مجاوران آن روضه فیض مکن انعام فرمودند *

جشن وزن مبارک شمسی و آغاز سال چهل و ششم

درین ایام میمنت فرجام که جهان از مآثر عدل و رافت
بادشاه عالمگیر مالک رقاب کامیاب بود و نهال آمال عالمیان بقرع
محاب نصفت و احسان خاقان مهر افسر شهر جلاب سرعبر
و شاناب فرخنده جشن وزن شمسی آن پایه انزلی اورنگ خلافت

پانزدهم مهر رایت ظفر پدرا پرتو سعادت بر ساخت باغ دالکشا
 افکنده عمارات دولت خانه آن از نزول اشرف مهبط انوار عز و
 کرامت گردید و ابراهیم خان صوبه دار دار السلطنة و اعتقاد خان
 و تربیت خان که بموجب حکم والا در لاهور مانده بودند دولت
 آستان بوس دریافتند و پس از دو روز اقامت دران حدیقه خلد
 آسا اواخر روز چهارشنبه عتقم ماه مذکور مطابق هزدهم مهر که
 ساعت دخول دار السلطنة بود حضرت شهنشاهی قرین تائید
 الهی لوای عظمت و جلال ازان بستانسرای اقبال بر افراخته روی
 توجه بشهر آوردند و از دریای راوی بچسر عبور فرموده قلعه مبارکه
 را بقدم صمیمت قرین رفعت و ذروة چرخ برین بخشیدند درین
 ایام راجه جی سنگه بعطای خلعت خاص قامت مہاہات تراختا
 و طاهر خان از چاگیر رسیده جبهه سالی عتبه سلطنت گردید و
 بعطای عصای مرصع نوازش یافت و میر خان فوجدار کوهستان جمون
 از انجا رسیده بتقدیل سده سیف شرف اندوز شد و سید سلطان از سادات
 کربلای معلی که یک چند در گلکنده بود و برهبری سعادت و یاوروی
 بخت از انجا بقصد احلام آستان خلافت و انتظام در سلک خدمت
 گزاران پیشگاه سلطنت از قطب الملک جدا شده بود دولت آستان
 بوس یافته یک زنجیر فیل برسم پیشکش گذارید و بعطای
 خلعت سر بلند گردید و ازین جهت که ملا عوض و جیه دناہر
 تقصیری مورد عتاب خسروانہ شده بود خواہہ قادر کہ شرف سیادت
 با منزلت مضیلت فراهم داشت خدمت احتساب از تغیر او
 خلعت سر فرازی پوشید و چون درین ایام نوبت خان چیلہ را یکی

قرار یافت و آمد خان بخشی دوم از اصل و اضافه بمنصب چهار
 هزارى سه هزار و هشت صد سوار و فدائى خان باضافه پانصدى
 بمنصب چهار هزارى دو هزار و سه صد سوار و صف شکنخان از اصل
 و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدى هزار و چهار صد سوار و سيفخان
 صوبه دار کشمير بعنايت ارسال خلعت و شمشير و افتخار خان مير
 سامان بمطای قلمدان و عبد الرحمن ولد نذر محمد خان بانعام
 پنج هزار روپيه و ملتفت خان باضافه پانصدى بمنصب دو هزارى
 شش صد سوار و مخلص خان باضافه پانصدى بمنصب دو هزارى
 چهار صد سوار و حکيم الملك باضافه پانصدى بمنصب دو هزارى
 پنج صد سوار و از اصل و اضافه سزاوار خان بمنصب هزار و پانصدى
 پانصد سوار و محمد عابد برادر فيض الله خان بمنصب هزارى سه صد
 سوار و بلندى يافتند و عاقل خان که يکچند بر مگوشه نشينى در
 لاهور بسر ميبرد منظور انظار عاطفت گشته بمكرت خلعت و بمنصب
 دو هزارى هفت صد سوار دگر باره كامياب دولت يزدگى گردید
 و حيد سلطان گربائى که چنانچه گذارش يافت که درين ايام باحقان
 معلى رسیده بود بمنصب هزار و پانصدى شش صد سوار سرافراز گشت
 دو از ده هزار روپيه و ده سراسر پاو عطا شد و شير سنگه زميندار چنپه
 که درين هنگام شرف اندوز ملازمت اکسیر خاصيت گشته بود بمرحمت
 سر پيچ و اور بعضى مروض و منصب هزارى چهار صد سوار و خطاب
 راجگي تارک مباهايت امراخت و لطف الله خان و جواهر خان خواجه
 سرا و خدمت طلب خان هر يک بعنايت ماده قتل و هرديو
 زميندار کوهستان جمون و دربار خان خواجه سراهريک بمرحمت

و جهانکشانى طرب پيروى الحىم ايام گشته هنگام خرمى و نشاط
رونق پذيرفت و روز مبارك در شنبه يازدهم ربيع الثانى مطابق
بيستم آبان در عمارات نيكو بنياد شاه برج دار السلطنة لاهور كدر
رفعت و شان عزت بخش چرخ ذات البروج و آفتاب هر صبح بعزم
تماشای آن شگرف مكان بر نردبان نه بایه فلک در عروج است
و باشاره همایون پیشكاران پیشگاه دولت برای این جشن بهجت
طراز آنرا بمسط بساط تجمل و احتشام بقوعى كه معمول این
سلطنت گردون بسطت است زیب و آرایش فزوده بودند خجسته
بزمی دلگشا و مقدس محفلی مسرت اما پیرایه انعقاد یافت
و خورشید گیتی فریز اوج عظمت و اقبال پرتو ورود به برج میزان
اوگنده وزن مسعود بآئین معهود بفعل آمد و سال چهل و پنجم
از عمر همایون بهزاران صیمنت و فرخندگی بانجام رسیده سال
چهل و ششم آغاز شد حضرت شاهنشاهی بعد فراغ از مراسم وزن
مبارك سریز آرای حشمت و كمرانی گشته دست دربانوال بچود
و انضال كشوند درین روز خجسته امیر خان صوبه دار كابل كه
بموجب یرلیخ طالب از آنجا آمده بود ناصیه سالی عمیق خلعت گشته
پیشكشی شایسته از ابدان عربی باد رفتار و تركی راهوار و ثنائس
جواهر و دیگر رغائب و نوادر گذرانید و بعطای خلعت خاص اختصاص
یافته از منصبش كه پنجهزاری پنجهازار سوار بود يكهازار سوار در اسبه
سه اسبه مقرر شد و نجابت خان صوبه دار مالوه بمرحمت يك زنجیر
فیل مشمول عاطفت خسروانه گردید و منصب هوشدار خان صوبه دار
مستقر الخلفه اكبر آباد از اصل و اضافه چهار هزارى سه هزار سوار

والا باحثان معلی رسیده ادای مراتب سفارت نمود و در همان سال کاصیاب مراحم خسروانی شده رخصت انصراف یافت درین اوقات حضرت شهباشی را بر پیشگاه ضحیر آفتاب اشراف که دقیقه منج رموز انفس و آفاق است چنین پرتو انگذ که قدسی صحیفه عطوفت مشکون در جواب آن نامه تهنیت مضمون طراز نگارش داده با برخی از نقائس و نوادر ممالک هندوستان برهم ارمغان مصحوب یکی از عده های درگاه آسمان جاهد نزد والی ایران فرستند و تربیت خان صوبه دار سلطان را که از بند های سنجیده عده این دولت گردون توان و صاحب ثروت و سامان بود باین خدمت مقرر نمودند و در روز جشن وزن اشرف او را بطلای خلعت و یک زنجیر قیل با ساز نقره و ماده قیل و ده سر امپ از انجمله دو عربی و دو عراقی یکی از آنها با ساز طلا و جیفه مرصع و شمشیر و مپد و ترکش همگی با ساز مرصع و با ضافه یک هزار سوار بمنصب چهار هزاره ی چهار هزار سوار مورد انظار نوازش ساخته بسفارت ایران زمین مرخص فرمودند و گرامی مرامله که بموجب امر اعلی دانشمند خان انشا کرده بود با سوغاتی از مرصع آلات و نقائس امتعه و اثواب و دیگر نوادرو رغائب این مملکت فلک نعمت که زیاده از هفت لک روپیه قیمت آن بود مصحوب خان مذکور فرستادند .

معاودت شهنشاه سلیمان صریر

از پنجاب بدار الخلافه شاه جهان آباد

چون خاطر ملکوت ناظر گیتی خدیو عالمگیر از گلگشت

امپ با زمین و ساز نقره مباحی شدند و خواجه بهادرالدین از خواجگان
زادهای ماورای النهر که رخصت طواف حرمین شریفین زادهما
الله شرفا و قدرا یافته بود بعطای خلعت و انعام پانزده هزار روپیه
کامیاب عاطفت شد و کوچک بیدگ ملازم عبد العزیز خان والی
بخارا بمرحمت خلعت و انعام دو هزار روپیه سرافراز گشته رخصت
انصراف یافت و قاضی عبد الوهاب اقصی القضاة و محمد وارث
و حافظ رحیم الدین و حکیم صائب و زاتم ابن محیفة اقبال و چنددی
دیگر هر کدام پانعام یک هزار روپیه مباحی شد و پنجهزار روپیه
بزمزمه نغمه سنجان و سرود سرایان آن یزم پر نشاط عطا گردید و پانچ
زنجیر نیل پیشکش بهادر خان صوبه دار اله آباد بنظر انوار رسید
و جمعی از عمدها و امرای حضور پرنور ادای مراسم پیشکش نمودند.

فرستادن صحیفه قدسی در جواب شاه عباس

والی ابران با سوغاتی قیمت هفت لک

روپیه مصحوب تربیت خان

چون شاه عباس والی آندیار بمقتضای صلاح اندیشی و آداب
سلجی بجهت تهنیت سربر آرای این زبیلده ادرنگ خلافت
و کشور کشائی بوداق بیدگ پسر قلندر سلطان چوله تغلقچی
اقامی را که در سلک عمدهای او بود بانامه مبنی بر مراسم
مبارکباد جلوس همایون بر سر در سلطنت ابد بنیاد و مبنی
از قواعد یکجہتی و اتحاد ارضیانی شایسته از تحف و نقائس
ایران زمین بسد - پھر آئین فرستاده بود و از در سه چهار جلوس

از بلدهای منصوبدار را با اکثر زوائد اردو و کار خانجات رخصت فرمودند که براه راست پیشتر رفته در دار الخلافه احراز شرف ملازمت نمایند و مقرر ساختند که خود با خاصان و نزدیکان و عمله شکار نضمت بشکار گاه کانو داهن توجه نموده در آن نخچیر گاه اقبال نشاط شکار اندوزند و همه جاعکار کنان و صید انگنان طی منازل نمایند و بیست و چهارم در چهار مغزلی دار السلطنة امیر خان عبوده دار کابل را بعفایت خلعت خاصه و خنجر باعلاقه مرورید و در اسپ هر دو با ساز طلا سر بلند ساخته رخصت انصراف فرمودند بیست و هفتم عرصه شکارگاه کانداهن از سایه الحقیق جهان کشا نور آگین گشته عمارات فیض آیات دولت خانه آن بنزول والا مهبط انوار شرف و کرامت شد و در روز فیض اندوز اقامت همایون گردید چون اعتقاد خان القماس نموده بود که یک چلد در لاهور بوده متعاقب بعز حضور رسد او را خلعت عطا کرده مرخص فرمودند و میر خان قوجدار کوهستان جمون بعفایت خلعت و اسپ با ساز طلا سر بلند گشته بخدمت مرجوعه رخصت یافت و از آنجا که بعرض اشرف رسیده بود که برخی از مفسدان نواحی پدیت جالندر بمقتضای ناعاقبت اندیشی غبار تسم و عصیان انگشته اند باز دهم جمادی الاولی فدائیخان داروغه توبخانه بانحدود مرخص شد که تنبیه و تادیب مفسدان فساد آئین و باندوست آن سر زمین کرده متعاقب بیاید و صالح بهادر از تغیر خانه زاد خان بقوجداری آن حدود خلعت سررازی پوشید و شیر سنگه زمیندار چنپه بمکرمیت خلعت و جیفه مرصع و اسپ با سار طلا و نقره

خطه کشمیر و سیر و شکار عرصه پنجاب و نظم مهام آن حدود
فراغت یافت و یک چند سائیه چتر همایون انوار سعادت
بر ساحت آند بار گسترده سائیان آن بوم و براز فیض معدلت
و احسان پادشاهانه کامیاب و بهره‌ور گردیدند عزم مراجعت بصوب
دار الخلافه شاه جهان آباد که مستقر سریر سلطنت ابد بنیاد است
از باطن الهام موطن سر بر زد و روز مبارک جمعه پانزدهم ربیع الثانی
مطابق بیست و چهارم آبان که ساعتی مسعود بود متصدیان و
عمله پیش خانه خلعت یافته بموجب امر والاخرات اقبال بیرون
زدند و دوشنبه هژدهم مطابق بیست هفتم آبان که اختر شناسان پایه
سریر اعلی ساعت این نهضت فرخنده مقرر کرده بودند قریب سه
پاس روز حضرت شاهنشاهی با فرالهی و شکوه جهان پناهی بر فیل
کوه پیکر بدیع منظری که تخت آسمان پایه زرین بر پشت آن
نصب کرده بودند سوار شده لوای توجه بر افراختند و آن روز در
باغ فیض بخش نزول سعادت نموده دو روز دیگر در آن بستان سرای
دولت قرار اقامت دادند و چون صوبه دارى دار السلطنه لاهور
بدستور سابق بایراهم خان مفوض شده بود او را بمعطای خلعت
نواخته رخصت فرمودند و حاجی محمد طاهر بر نهج سابق
بخدمت قلعه دارى آن مرکز سلطنت خلعت سرفرازی پوشید و
فردوز خان میواتی نوچدار دیبالپور بمعطای خلعت و از اصل و
اضاعه بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار مبهی گشته بخدمت
مرجوعه مرخص شد و بیست و یکم که از باغ فیض بخش کوچ
شد مفسکن خان و عابد خان و چاندی دیگر از امرای بهمداری

کامیاب خرمی گردید و چون خاطر ملکوت ناظر به غیر و شکار مخلص
پور مائل بود زیات عالیات از انباله بآن سمت متوجه شده بدست
و هشتم خضر آباد که سه گروهی مخلص پور است مخیم سرانقات
حشمت شد و حضرت شاهنشاهی بعزم سیر عمارت و باغ مخلص
پور که بغیض آباد موسوم است بکشتی از دریای جون عبور نموده
آن گلشن سرای دولت را سیر نمودند و اواخر روز بدولت خانه همایون
مراجعت فرمودند و سه روز آنجا اقامت گزیده بشکار چرز نشاط
اندوز بودند و سوهاگ پرکس زمیندار سرور و آن حدود جبهه های
آستان سلطنت گشته برخی جانوران شکاری از باز و جره و شاهین
برسم پیشکش گذراندید و عطای خلعت کسوت مباحات پوشید
هفتم جمادی الآخره نزدیک کرفال مضرب خیام ایست و جلال شد
و بعرض اشرف رسید که الله یار خان که هنگام نهضت رایست
منصور از دار السلطنت لاهور گونئی بهمرحانیده از راه رامت
پیشتر بدار الخلافت شاه جهان آباد آمده بود در اینجا باشتادان
آن عارضه بساط حیات در نور دید و ملتفت خان بخدمت داروغگی
گرو برداران و مالازمان جلو که بآن خان مرحوم متعلق بود خلعت
سر افزای پوشید و باقر خان فوجدار سر هندی و جهانگیر قلیخان
فوجدار میان در آب خلعت یافته بخدمات مرجوعه مرخص گشته
نهم ماه مذکور فواحی قصبه پانی پت مهبط انوار نازل شد و روز
دیگر که دران منزل مقام بود زنده امرای عظام جمعرخان که او را از
مالوه بجهت تفویض خدمت جلیل القدر وزارت طلب داشته بودند
دولت زمین بوس آستان سلطنت دریافته یکهزار مهر و یکهزار روپیه

و یک زنجیر نیکل کامیاب عاطفت گشته بوطن مرخص شد و از خزانه احسان بادشاهانه پنج هزار روپیه بکس خواجه عبد الغفار که از سادری النهر عریضه او آورده بود و هفت هزار روپیه بفرستاده کو پک اتالیق که از عمدهای سبحانقلی خان والی بلخ امت و مختصر پیشکشی بجناب والی سلطنت فرستاده بود حواله رفت که از امتعه هندوستان خرید نموده برای آنها ببرند درون هنگام عاطفت بادشاهانه فروغ دودمان حشمت و کامکاری بهار بوستان ایهت و بختیاری بادشاهزاده والا قدر عالی هم محمد معظم و مهاراجه جهونت سنکه و دیگر عمدهای اطراف را بمرحمت خلعت زمستانی نواخت و راجه جی سنکه و محمد امین خان میر بخشی و دیگر امرای بارگاه سلطنت و عمدهای آمدان خلافت را بمطای خلع فاخره قامت امتیاز ابراخت و امیر الامرا که از صوبه داری دکن معزول گشته بود بصوبه داری بنگاله معین شده فرمان کرامت عنوان مشتمل برین معنی باخلعت خاصه زمستانی بجهت اوسرسل گردید و حکم شد که پیدشگاه حضور نیامده بدان صوب شتابد سیزدهم ماه مذکور موکب منصور از دریای منلج بجمصر عبور نمود و باقرخان فوجدار مهرند و جهانگیرقلستان فوجدار میان دراب شرف اندروز ملازمت گشتند و روز دیگر دولت خانه باغ مهرند از فیض قدوم چمن پیرای حدائق عظمت و جلال بهارستان اقبال گشت و چون طراوت و نضارت و نزهت و صفا آنگلشن دلگشا ملائم طبع اقدس افتاد و چهار روز شرف اندروز اقامت همایون شد بیست و دوم باغ فیض آئین انباله از نزول اشرف

از نماز قرین تایید ربانی و فر آسمانی از انجا متوجه گشته ساخت
 دار الخلافت را برورد مسعود کرامت آمده ساختند و قلعه مبارکه را
 از یمن نزول همایون هر باوج گردون بر افراختند درین ایام پیشکش
 عادل خان حاکم بیجا پور مشتمل بر شانزده زنجیر نیک و نفائس
 جواهر و صرمع آلات بنظر قدسی برکت رسید و عاقل خان بخدمت
 داروغگی غلخانه مبارک که پیشتر بالله یار خان مرحوم مقوض
 بود سرافراز شده بعزایت خلعت و اسب و شمشیر مباهی گشت
 و ملتفت خان و زارار خان بخدمت میرتوزوکی سر بلند گشته هر یک
 خلعت سرافرازی پوشید و اسفندیار بیگ و بر خوردار بیگ برادران
 الله یار خان مغفور بعطای خلعت از لباس کدورت بر آمده مورد
 عزایت و رعایت خسروانه گردیدند و حاجی محمد فریدانده امام
 یمن بمرحمت خلعت و اقام چهار هزار روپیه مشمول عاطفت گشته
 و خدمت انصراف یافت چهارم وجب اصالخان از مراد آباد رسیده
 باحرار دولت ملازمت چهار مراد بر افروخت و چهار مراد عرقی
 بر سبیل پیشکش گذرانیده بعطای خلعت خاصه سر مایه مباحات
 اندوخت و محمد بیگ خان که سابق قلعه دار الکور بود از انجا
 رسیده دولت زمین بوس دریافت و غیاث الدین خان که بخشی
 صوبه دکن بود بنظم مهمات بندر دورت از تغیر رعایت خان منصوب
 گشته بعزایت خلعت و باضافه پانصدی میصد سوار بمصوب هزار
 و پانصدی پانصد سوار سر بلند شد و سید صدر جهان خویش خلیفه
 سلطان که برهبری سعادت از ایران بعزم بندگی این آستان خلافت
 نشان آمده بود شرف اندوز ملازمت اکسیر خامیت گشته بعطای

بصیغه نذر و برخی از جواهر زواهر بر سر پیشکش گذرانید و شب هنگام که
 ساعتی معصود بود در انجمن خاص عسکخانه بخدمت والی وزارت
 اعظم که آن نوین اخلاص آئین را ایامت و شایستگی آن حاصل بود
 مر بلند گشته بعطای خلعت خاص با چمرکی قامت امتیاز
 افرخت و درین هنگام ملا یحیی نایب که ملا احمد مهین برادرش
 رکن رکین دولت بلجاپور بود و او بیادوری بخت و دلالت سعادت
 جدائی از عادل خان گزیده بآستان خلعت نشان که قبله انبال
 مقبلت صدق نیت روی ارادت آورده بود شرف تلقیم مدو
 سپهر مرتبه دریافته خلعت مباحات پوشید چهاردهم نواحی سونی
 بت مرکز ریات فلک نرسا گشته و در روز آنجا مقام شده طبع
 مدارک بشکار نیله کار نشاط اندوخت و درین اوقات از وقائع صوبه
 بهار معروض بارگاه سلطنت گردید که میرزا خان فوجدار در بهنگه
 که با آه در بخان فوجدار گور که پور به تلبدیه زمیندار مورنگ معین
 بود دران حدود باجل طبیعی روزگار حیاتش سپری شد و بیعت
 و دوم باغ فیض بنیاد آغر آباد بحر دوم گیتی خدیو حق پرست
 کامیاب نزهت و صفا گردید و تابست و نهم دران بستان مرای
 حشمت بزم آزادی ایت و کامرانی بوده چهار شنبه سلخ ماه
 مذکور مطابق یازدهم بهمن که ساعت بانوار سعادت قرین بود
 پس از دو پاس روز بمزیمت دخول شهر بر فیل کوه شکوهی که
 تخت فیروز بخت زرین بر کوهه هشت آن منصوب گشته بود
 سوار شده ریاست توجه بصوب دار الخلافت افراسقند و در باغ سر هندی
 که بر سر راه بود نبرد آمده نماز ظهر بجماعت گزاردند و بعد قرائت

خلعت سرهای افتخار از دوش و معتقد خان که سابق فرجدار
سلطانپور بلهری بود بقوجدار می سرکار چونپور از تغیر غضنفر خان
منصوب شده خلعت نوازش یافت و خواجه نذیر از تغیر هزیر خان
بحراست قلعه فلک اساس رهناس و عنایت خلعت مباحی گشت
بدست و دوم احتشام خان که در سلک کومکیان بنگاله بود از آنجا
رهیده دولت اندوز تقبیل شده علیه گردیده بعطای خلعت کسوت
مباهات پوشید *

آغاز سال هفتم از منین والای عالم کبری مطابق سنه هزار و هفتاد و چهار هجری

درین اوقات خجسته اثر که جهان از فیض سعادت شهشاه
دادگر بهره‌ور بود و زمانه را بفر دولت گیتی خدیو دین پرور
خلعت خوشدلی در بر و انسر شادکامی بر سر قدوم فرخنده ماه
صیام برکت بخش ایام گشته جهانیان را نوید بهروزی و مرد
معادت اندوژی رسانید و شب دوشنبه دهم فروردین ماه رؤیت هلال
اتفاق افتاده سال هفتم از منین میمنت قرین سلطنت و فرمان
روائی خلیفه زمان و زمین خاقان حق پرست پاک دین آغاز شد
و اشاره معلی به پیشکاران پیشگاه خلافت صادر گشت که تا رسیدن عید
سعید بسامان لوازم و ترتیب مقدمات جشن جلوس همایون پرداخته
برجم هر سال محفل والای خاص و عام و انجمن خاص غلستانه را
آذین بندند و چون این شهر فیض بهر بهزاران شرف و کرامت
بأنجام رسید شب دوشنبه نهم اردی بهشت هلال فرخنده شوال

خلعت و منصب شایسته کامیاب شد و هفت مراسب عربی که
 محمد پاشا حاکم لهما از روی عبودیت و اخلاص بر سر پیشکش
 مصحوب عبد الله بیگ نام شخصی بجناب خلعت و جهاننداری
 فرستاده بود بنظر انور رحیده آورنده خلعت و انعام مباحی شد و
 مصحوب او هشت هزار روپیه با برخی اجناس برای پاشای
 مذکور ارسال یافت بیست و چهارم بعزم سیر و شکار رایت مهر
 انوار پرتو اقبال بآغری آباد انگند و در اندای راه رکن الدوله جعفر
 خان سپاه خود بنظر انور عرض نمود و یک مراسب با ساز مرصع
 پیشکش کرده عاطقت خسروانه اورا بعطای خلعت خاص عزراختصاص
 بخشید و حضرت شهنشاهی از آغری آباد بانوب شکار شرف قدوم
 بخشیده چند روز آنجا بصید نخچیر نشاط اندوز گشتند و بیست و نهم
 رایت مراجعت بشهر افراسختند و سیوم شعبان بخضر آباد توجه نموده
 در سه روز بسیر و شکار آن حدود مسرت اندوختند درین هنگام باقتضای
 رای عالم آرا صف شکنخان را با برخی از عساکر قاهره تعیین نمودند
 که باورنگ آباد رفته در خدمت درة التاج سلطنت و بختیاری قوه
 الظهر عظمی و کامکاری بادشاه زاده والا قدر خجسته شیم محمد
 معظم باشد و اورا بعطای خلعت و اسب و باضافه پانصدی صد سوار
 بمنصب سه هزار و پانصد سوار مر بلند گردانیده پنجم
 ماه مذکور مرخص فرمودند و لیچندی از همراهان او اسب و
 برخی خلعت عطا شد و معصوم خان خلف شاهنواز خان مرحوم
 بفوجدارق ترهت معین گشته بعنایت خلعت و اسب با حاز طلا
 سررازی یافت و همت خان از تغیر او توربگی شده بعطای

به غایت خلعت و شمشیر خاصه و بیست سر اسب عراقی و هشتاد
 سر اسب ترکی مورد انتظار مرحمت گردیدند و عرق ناصیه حشمت
 و کامکاری قره باصره شوکت و اختیاری بادشاه زاندا ارجمند محمد
 اعظم بعطای سر پنج مرصع گران بها و سپر با ساز مرصع و یک
 زنجیر نعل از حلقه خاصه با سه زنجیر تلایر عز اختصاص یافتند
 و راجه جیستگه و جعفر خان و محمد امین خان و مرتضی خان
 و اصالت خان و دانشمند خان و طاهر خان و بمبیدی از عمدهای
 آستان معلی و بندهای عتیقه والا به مرحمت خلع فاخره قاصت مباحات
 و امیرالامرا صوبه دار بنگاله و مهاراجه جسونت سنگه و وزیر خان که در
 دکن بودند و مهابت خان ناظم مهمات گجرات و نجابت خان صوبه دار
 مالوه و ابراهیم خان صوبه دار دار السلطانت لاهور و دیگر عمدهای
 اطراف و امرای موثقات به غایت خلعت نوازش یافتند و محمد
 امین خان و نجابت خان که منصب هر یک پنج هزاری پنج هزار
 سوار بود از تابینان هر کدام یک هزار سوار دو اسبه سه اسبه مقرر
 شد و اصالت خان باضافه پانصد سوار بمنصب پنج هزاری چهار
 هزار سوار و دانشمند خان باضافه هزاری بمنصب پنج هزاری دو
 هزار سوار والا پایه گردیدند و عابد خان از اصل و اضافه بمنصب
 چهار هزاری هزار و پانصد سوار و مرحمت یک زنجیر نعل مورد
 عاطفت شد و احتشام خان باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزار و
 پانصدی سه هزار سوار و راکون بهورتیه و جادونرای که در ملک
 کومکیان دکن منتظم بودند هر یک باضافه پانصدی پانصد سوار
 بمنصب سه هزاری دو هزار سوار و حید عزت خان از اصل و اضافه

از انق سعادت طلوع نموده هنگامه آرای عیش و نشاط و فروغ
افزای انجمن انبساط شد و فردای آن که عید خجسته فطر بود و بارگاه
سلطنت و جهانجانی بسط بساط حشمت و تجمل شکوه آسمانی یافته
بود در دربار بهر مثال شادینان اقبال بنوا آمده صلابی خوشدلی و
شادکامی بجهانیان رسانید و پادشاهزادهای کامکار عالی مقدار و
امرای نامدار و سایر بندهای آستان گنبدان مدار در سده حنیفه
سلطنت فراهم آمده آداب عبودیت و تسلیات تهفیت بجای
آوردند و حضرت شاهنشاهی با شان آبی و فرجهان پناهی بر فیل
کوه پیکر زیبا منظری که تخت زرین بران زده بودند سوار شده بتوزوک
و آئینی که معهود این دولت ابد قرین است بمصلی توجه فرمودند
و تماز عید بجماعت گزارده پس از مراجعت در ایوان چهل ستون
خاص و عام که در کمال زینت و آراستگی روزگش بزم بهر و حیرت بخش
دیدند ماه و مهر بود بر تخت فیروز تخت مرصع نگار جلوس فرموده
دست نوازش بکام بخشی خلایق کشادند و شب هنگام در محفل
فردوس مانند غلخانه که آن نیز بهر مقرر زیب و آرایش یافته
هر بر آرای اقبال و انجمن افروز کامرانی گشته باماضت آثار لطف
و گرم و اشاعت انوار جود و احسان داد امید خلایق دادند و شب
دیگر چراغان گشتیها که باهتمام متصدیان پادشاهزادهای عالیقدر
والا مقام و امرای عظام سرانجام یافته بود بزم گاه دولت را فروغ عشرت
بخشید و تا چهار روز هنگامه عیش و طرب امتداد داشت درین
جشن فرخنده نهال برومند گلشن خلافت فخر سرفراز ریاض سلطنت
پادشاهزاد و الا قدر عالی هم محمد معظم که در دکن بودند

و بر موجی دگنی که از منصب معزول شده بود بسالینانه بیست هزار
 روپیه و انوب حنگه زمیندار مائدهو بعلالی مریدج و دهکدهکی
 مرصع و محمد منصور کاشغری بغایت شمشیر یا ساز میفاکرو
 مکتوب خان و نهال چند جوهری و مان سنگه باد فروش هریک
 برحمت ماده فیل و خوشحال خان کلانیت بغایت اسب و
 گردهر دلس پیش دمت میر سامان بخطاب رائی سر بلنددی یافتند
 و شیخ عبد الله اکبر آبادی و خواجه ونا از اهل مارواه القهر
 هریک بانعام دو هزار روپیه و تقوی شعار شیخ محمد اشرف
 لاهوری و سید بدایت الله قادری و حاجی قاسم خوشنویس و
 شیخ جمال محدث و شیخ قطب و ملا فروغی شاعر و چندی دیگر
 هر کدام بانعام یک هزار روپیه بهره اندوز مرحمت گشت و پنج هزار
 روپیه بزمرد نغمه سنجیان و سرود سزایان آن یزد مسعود عطا شد و
 درین روز عالم افروز از جانب بهمن ثمره شجره سلطنت گزین باوه
 نهال خلافت پادشاه زاده والا قدر محمد معظم که در دکن بودند
 پیشکش مشتمل بر یک زنجیر فیل و نفائس انمشه و دیگر
 تحف و رعایب پیشکش قطب الملك مشتمل بر چهار زنجیر فیل
 و زواهر جواهر و پیشکش عادل خان از نوادر مرصع آلات بفظر
 قدسی برکت رسید و جعفر خان و راجه جیسنگه و اصالت خان
 هریک پیشکشی شایسته گذارید و از جانب وزیر خان دو زنجیر
 فیل و چهار سر اسب و برخی جواهر تمینه از نظر انور گذشت و
 محمد امین خان و دانشمند خان و داؤد خان و کفو زم سنگه و فدائی
 خان و احتشام خان و بعضی دیگر از عمدها درخور حال پیشکشها

بمنصب ده هزاری دو هزار سوار و امرنگه چندرات باضافه پانصدی
 بمنصب دو هزار و پانصدی یک هزار و سیصد سوار و وید منور خان
 بمنصب هزار پانصدی هزار سوار و اعتماد خان باضافه پانصدی صد سوار
 بمنصب دو هزار و پانصدی چهارصد سوار و از اصل اضافه تهور خان
 بمنصب دو هزار و پانصدی هزار سوار و نصیری خان بمنصب دو هزار و
 هشت صد سوار و اعتبار خان قلعه دار اکبر آباد بمنصب دو هزار و
 هفت صد سوار و رحمت خان بمنصب دو هزار و چار صد سوار
 و کاکر خان بمنصب هزار و پانصدی هزار هشت صد سوار و
 فضل الله خان بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار و محمد
 علی خان بمنصب هزار و پانصدی سیصد سوار و شجاع خان
 بمنصب هزار و نه صد سوار و دارن خان بمنصب هزار و شش
 صد سوار و حامد خان و میر ابراهیم ولد شیخ میر مرحوم هریک
 بمنصب هزار و پانصد سوار و عبد الرحیم خان و ناظر خان هریک
 بمنصب هزار و دو صد سوار و برق انداز خان بمنصب هزار و
 و پنجاه سوار سر امرازی یاقوند و طاهر خان و فیض الله خان و
 حسن علی خان هریک بعنایت اسپ با ساز طلا و همت خان
 بمهرمت علم و بزرگ امید خان بعنایت اسپ و از اصل و اضافه
 بمنصب هزار و چهار صد سوار و محمد کامگار خان ولد جعفر خان
 از اصل و اضافه بمنصب هزار و دو صد سوار ب خطاب کامگار خانی و
 فرخ مال ولد یمین الدوله آصف خان مرحوم بانعام ده هزار روپیه
 و میر غضنفر میر توژوک ب خطاب یکم تاز خانی و دارا بخش و
 عرب شیخ ولد طاهر خان و بخداور خان هریک بعنایت اسپ

مباهی شد و بخدمت تعلیم قوه الظهر حشمت و نامداری مصرقه العذر
ایست و کامکاری بک شاهزاده ارجمند محمد اعظم خلعت سرافرازی
پوشید و میرخان از کوهستان جمون که فوجداری آن باو متعلق بود
و غضنفر خان از جونیپور و مخلص خان از بنگاله و عبد العزیز خان
از مالو به موجب بر لایح طلبار رسیده دولت زمین پوس دریافتند و سیدی
احمد که والی حبشه اورا با و قدیمه نیاز و مختصر پیشکشی بدرگاه
سلطین پناه فرستاده بود بدولت استلام مدد بهر احترام قائل گشته
تشریف عنایت پوشید و پس از روزی چند دیگر باره بعطای خلعت
و انعام ده هزار روپیه کسبیب مرحمت شده رخصت انصراف
یافت و مصحوب او از نقد و جنس موازی بیعت و پنج هزار روپیه
برای والی مذکور مرسل گشت و شیخ حسن الله فرستاده حاکم
عمان دولت اندوز ملازمت اکسیر خاصیت شده به عنایت خلعت و
انعام پنج هزار روپیه مورن نوازش گردید و او نیز بزودی رخصت
معادرت یافت و ده هزار روپیه بجهت حاکم مذکور مصحوب او مرسل شده

جشن وزن خجسته قمری

درین اوقات فرخ سمات که از میامن حق پرستی خدایو صورت
و معنی دین دولت بکرنگ بود و غنی و فقیر در پله میزان
معدات هم سفک فرخنده جشن وزن قمری خورشید اوج خالفت
و سروری در رسیده جهانیان را نوین عشرت و شاد بکمی داد
و اواسط روز مبارک شنبه بیعت و یکم فی تعدد مطابق بیعت
و هشتم خوردان که بارگاه خلطت و دولت برای عظمت پادشاه

بمحل مرض رسانیدند و بهادر خان صوبه دار اله آباد که مشهور
 عاطفت بطلمش صادر شده بود از آنجا رحیده معادت ملازمت اکسیر
 خامیت دریانت و یک هزار اشرفی و دو هزار رزیده بصیغه نذور
 و پیشکشی شایسته گذرانیده بعزایت خلعت خاص و شمشیر
 مشمول انظار عاطفت شد و دلیر خان که بموجب یولیع طلب از بنگاله
 رحیده بدولت زمین یوس فائز گردید و یک زنجیر نیکل و نه سراسپ
 لنگن برسم پیشکش گذرانیده بعطای خلعت کموت افتخار پوشیده
 و ملا یحیی برادر ملا احمد نایب سه زنجیر نیکل و گویال سنگه هاده
 یک زنجیر نیکل برسم پیشکش گذرانیدند و میر حاجی فولاد الملقب
 عید الله خان والی کشغر که خان مذکور او را با صیغه اخلاص و ولا
 و مختصر ارمغانی از نوادر آن دیار بآستان سلاطین مدار فرستاده بود
 شرف اندوز ملازمت اشرف گشته مشمول مکارم خضرانه شد هشتم
 ماه مذکور احتشام خان بمرحمت اسب مباحی شده رخصت
 جاگیر یافت و راجه کشن سنگه تونور و راجه امر سنگه نوروزی
 خلعت یافته در سلک کومکبان صوبه کابل منتظم گشتند و درین
 هنگام بعرض هایون رحید که میرزا نوذر صفوی که برسم گوشه نشینی
 در معتقر الخلاء اکبر آباد بسر می برد باجل طبیعی و دیعت حدیات
 مستعار سپرد و فیض الله خان قرادل بیگی که پسرش فوت شده بود
 و اسد خان که کوچ او در گذشته بود هر یک بعزایت خلعت مشمول
 نوازش گردید و بمغایر خان بمقامیت خویشی اسد خان خلعت
 مرحمت شد و ملا عوض وجیه که حائقی بنابر تقصیر وی از منصب
 معزول شده بود مورد انظار عفت گشته بمنصب هزارمی مد سوار

و برق انداز خان هر یک از اصل و اضافه بمنصب هزارى دو صد
سوار مقتدر گشت و مير حاجى مولد الميحيى عبد الله خان
والى کاشغر بعنايت خلعت و انعام پنج هزار روپيه و جمعى از
رفيقانش بانعام چهارده هزار روپيه بهره اندوز عاقلست گشته
رخصت انصراف يافتند و مصحوب صغير مذکور از نقد و جنس
مى هزار روپيه براى خان مذکور فرستاده شد و عبید الله خان
فوجدار فرور و بهادر چند زميندار کمانيون و جمعى ديگر از امرای
اطراف بمرحمت ارسال خلعت حرمايه انتخار اندوختند و سيد
عنايت الله که کد خدا مى شد بعنايت خلعت و اسب و جينه
صرع و انعام پنج هزار روپيه و شيخ قطب بانعام دو هزار روپيه و
منصور ولد ملک عبید بانعام یک هزار و پانصد روپيه و شيخ
عبد الوهاب بخاري و شيخ مصرى و دوست محمد خطيب و لوازه
کس ديگر هر یک بانعام يک هزار روپيه فيض اندوز عنايت گشت
و سيد جعفر ولد سيد جلال بخاري و سيد محمد پسرش که در
موطن مالوف خود گجرات بودند بمرحمت ارسال خلعت و انعام
دو هزار روپيه مورد التفات گرديدند و ملا حيدر على داماد ملا عبد الله
شومشيري مشهور که در مير لوفات بمساعدت بخت از ايران باستان معلى
رحيله بود بعنايت خلعت و انعام در هزار روپيه و وظيفه شايسته
کامياب شد و پنج هزار روپيه بزمرد نغمه سنجان و سرور سرايان آن
بزم عشرت پيرا عطا گشت و آن جشن فرخنده تا سه روز جهانيان
وا طرب افروز بود - از سوانح بهجت امرا آنکه در اين هنگام از
عرغه داشت گوهر افسر حشمت و انبال فروغ اختر عظمت و جلال

خضرانی آرایش یافته بود در محفل فیض بقیاد غسل خانه
 دهن مسعود بآئین معهود بفعل آمد و سال چهل و هفتم قمری
 از عمر میمنت قرین خدیو زمان و زمین بهژاران فرخندگی
 و فیروزی بانجام رسیده سال چهل و هشتم بسعادت و بهروزی
 آغاز شد درین جشن همایون عاطفت پادشاهانه گوهر افروز
 حشمت و اقبال طراز مسند ابهت و جلال پادشاهزاد و الو قدر
 محمد معظم را بعنایت خلعت خاص و انعام یک لک روپیه تولاخته
 بمقتضیان دکن برلیغ رفت که مبلغ مذکور را از خزانه آنجا
 بهسرکاران عالی تبار رسانند و براجیه جیسلگر و چندی از امرای
 نامدار خلعت عطا شد و جعفر خان بعنایت خنجر با علاقه سرورید
 مورد نوازش گردید و بهادر خان بمرحمت خلعت و شمشیر و اسب
 با ساز طلا مر بلند گشته باله آباد که صوبه دار بی آن بار تعلق
 داشت مرخص شد و دلیر خان بعنایت اسب با ساز طلا مبهایی
 گشته رخصت جاگیر یافت و طاهر خان بعطای هفت سراسیم
 مطمح انتظار مکرمت شد و منصب شاه قلی خان فوجدار اوده باضافه
 پانصد سوار دوهزاری دوهزار سوار از انجمنه یک هزار سوار دوا
 سه اسبه مقرر شد و ملا یحیی برادر ملا احمد نایبه که چنانچه گزارش
 یافته از بیجاپور روی نیاز بدرگاه خلایق پناه آورده بود بمنصب
 دوهزاری هزار سوار و مرحمت اسب با ساز طلا و شمشیر با ساز
 میثاکار و مخلص خان از اصل و اضافه بمنصب دوهزاری پانصد
 سوار سرامتاز گشتند و منصب مراد خان زمیندار تحت از اصل
 و اضافه هزار سوار قرار یافت و میر عزیز داروغه عدالت

بفوجداری گوالیار تعین یافته بغذایت ارسال خلعت سرمایه
مباهات اندوخت و منصبش از اصل و اضافه هزارى نه صد سوار
مقرر شد و میر اسفندیار معموری بفوجداری خیر آباد منصوب شده
بغذایت خلعت و اسب سر بلند گردید و محمد شریف خویش
اعظم خان مرحوم که تازه از ایران آمده بود بمرحمت خلعت و
انعام دوهزار روپیه نوازش یافته سرامراز دولت بندگی گشت •

فرستادن مصطفی خان بسفارت توران

چون عید العزیز خان والی بخارا در چهارم سال این سلطنت
عالم آرا خواجه احمد خلف خواجه خاوند محمود را چنانچه در مقام
خود گزارش یافته با تهنیت نامه و مختصر ارمغانی از نقائس
توران برسم حجابیت جهت مبارکباد جلوس اشرف بر سریر
خلافت و جهانبدانی باستان معلى فرستاده بود و بعد ازان همواره
بارسال هدایا و ابلاغ پیام صدق و ولا اظهار مراتب موافقت
و یک رنگی می نمود لاجرم حضرت شاهنشاهی را درین ایام
سعادت فرجام بمقتضای کمال عطوفت بر خاطر ملکوت ناظر
پرتو انگند که یکی از ایستادهای بساط قرب و حضور را بسفارت
توران مقرر نموده جواب نامه آن خان والا درودمان با ارمغانی
شایان مصحوب او ارسال دارند و مصطفی خان خوانی که از دیرین
بندگهای سلجوق درگاه آسمان جاه است بمقدم این خدمت معین
گشته هر دم فی حجه مرخص شد و هنگام رخصت بغذایت خلعت
و اسب پاماز طلا و شمشیر باساز میذاکد و جمدهر مرمع با علاقه

پادشاهزاده فرخنده خصال محمد معظم بظهور پیوست که هفدهم
 ذی قعدة در مشكوی دولت آن عالی تدر والا تبار بعد انقضای سه
 پاس از روز مذکور از بطن عصمت نقاب والدۀ كريمة سلطان
 معز الدین پسر می والا گوهر متولد شد حضرت شاهنشاهی آن نوکل
 حدیقه سلطنت را بسلطان اعز الدین موسوم ساختند و امان الله
 ملازم پادشاهزاده والا نژاد را که عرضه داشت ایشان آورده بود بخلعت
 و انعام دو هزار روپیه نواختند هشتم ذی حجه مطابق سیزدهم تیر
 ماه جشن عید گلایی منعقد شده پادشاهزادهای کام کار عالمقدار و
 امرای نامدار بآئین معهود رسم گذرانیدن صراحیهای مرصع و سینگار
 بجای آوردند دهم ماه مذکور که عید فرخنده اصفی بود بارگاه
 سلطنت و جهانپانی بسط بساط شصت و تجمیل آذین پذیرفته
 دگر باره نوای کوس خسروانی نغمۀ عشرت و شادمانی بمسامع
 جهانیان رسايد و حضرت شاهنشاهی بدستور مقرر فیض قدوم
 بعیدگاه بخشیده نماز عید بجماعت گزاردند و پس از معاودت در
 محفل - پیر مشاغل خاص و عام سریر آرای اقبال و انجمن امروز
 کامرانی گردیدند درین روز خجسته جعفر خان بعزایت خلعت
 خاص اختصاص یافت و اصالت خان بمرحمت اسب با ساز طه
 میاهی شده بمراد آباد مرخص گشت و خدیج خان فوجدار معظم
 نگر بعزایت ارسال علم لوای تفاخر بر انراخت و میروزی الدین
 بفوجداری - مرکب حارن از تغیر مقلی خان معین شده بعزایت
 خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هشت صد حوار
 سرور از گشت و عید انور که سابق فوجدار مرکب خیر آباد بود

مهاراجه جسونت سنگه انتظام داشت و در تنبیه و تادیب حیوانی
 مقهور ترددات نمایان ازو بظهور رسیده بود بموجب فرمان طلب
 از آنجا رسیده بچینه عائی آملان خلافت جدید عبودیت نورانی
 ساخت و بعنایت خلعت قامت افتخار انراخت و دوزین ایام
 بمناسبت موسم برشکال بهار گلشن جاه و جلال سحاب چمن
 حشمت و اقبال پادشاهزاده ارجمند محمد معظم و مهاراجه جسونت
 سنگه و امیر الامرا و نجابت خان و وزیر خان و دیگر عمدت های
 اطراف بعنایت خلعت بارانی فوازش یافتند و راجه جیسنگه
 و جعفر خان و محمد امین خان و دیگر امرای حضور و ایستاد های
 پیشگاه قرب بر حسب ترتیب قدر و منزلت باین مرحمت
 سرفراز گردیدند و چون از فیض باران رحمت امیدی هوا اعتدال
 یافته دشت و صحرا بنضارت و خرمی گرائیده بود حضرت
 شاهنشاهی مکرر بسمت آخر آباد و دیگر صید گاه های اطراف
 دارالخلافه توجه نموده نشاط میر و شکار اندوختند و آهوی بسیار
 صید فرمودند و درین اوقات راجه نرسنگه گور از بنگاله رسیده احرار
 دولت ملازمت اشرف نمود و خلعت یافته بوطن مرخص شد و
 از منصبش که هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار بود پانصد سوار
 دو اسبه سه اسبه مقور گردید و چون بمعرض همایون رسید که خواجه
 نذیر درین ایام بقلعه دارق رهناس تعین یافته بود باجل طبعی
 در گذشت و ابو مسلم بحراست آن حصن مظهر اسلح معین شده
 بعنایت خلعت نیکنام خانی سرفراز گردید و بزرگ امید خان بعنایت
 خلعت مباحی گشته به بنگاله رخصت یافت حکم والا صدر یافت که

سروراند و سپهر و توکش هر دو با حازر میفکار و ماده فیل با حوضه
 سر بلند شد و مصحوب او نامه که بموجب امر اعلی دانشمند خان انشا
 کرده بود با موازی یک لک و پنجاه هزار روپیه از نوادر مرصع آلات
 و نفائس اقمشه هندوستان بجهت خان مذکور فرستادند و چون
 سبحان قلی خان والی بلخ نیز در سیوم سال جلوس همایون چنانچه
 درین صحیفه مآثر اقبال گزارش یافته ابراهیم بیگ را که از عمدهای
 او بود بر سر سفارت بجناب عالمیان مآب فرستاده در ادای مراسم
 تهنیت بر عید العزیز خان مبعوث گردیده بود گیتی خدیو مکرمت
 پرور قدردان آن خان والا مکان را هم با ارسال نامه عطوفت عنوان موازی
 یک لک روپیه ارمغان یاد آوری فرمودند درین هنگام غضنفر خان
 بصوبه داری تهنه از تغیر قباد خان منصوب گشته بعفایت خلعت
 و اسب با ساز طلا و یک زنجیر فیل باضافه پانصدی هزار سوار بمقتضای
 سه هزار سی هزار سوار از اجماع هزار سوار دو - ده - ده - ده سر بلند شدند و احداث
 خان از کومکیان صوبه بهار بموجب بولیع طلب از آن حدود رسیده دولت
 زمین یوس دریافت - و از سوانح صوبه بمکالمه معروض پیشگاه خلافت
 شد که میر صالح داسد شاه نواز خان و دوست کام ولد معتمد خان
 که در ملک کومکیان آن صوبه منتظم بودند باجل موعود در گذشتند -
 و از وقائع دار الملک کایل بمسامع حقائق مجامع رسید که بشارت
 خان دیوان آنجا باجل طبعی میری شد - و از وقائع مهرند بظهور
 بدوست که باقر خان فوجدار آن چکله را روزگار حیات بسر آمد و
 عید العزیز خان بجای او معین شده بمرحمت خلعت و اسب
 میاهی گشت بیست و سیوم محرم نامدار خان که دو سلک کومکیان

مانند طائفة سلیقار بدزدی و رهنی برگشتی نشیخان نیز بدگوهری
 خویش هویدا میساخت و هرگاه کشتی مورد فتور دریا گشته بیگی
 از بندرهای او می افتاد تمامی اموال و اشیائی که در آن بود دست
 خوش جور و تغلب او می گشت چنانچه درین ایام بظهور پیوست که
 جهاز بزرگی که جمعی کثیر از طوائف تجار باموال و امتعه بسیار در آن
 بودند طوفانی شده بقبضه تصرف و استیلاي او درآمده بود و آن کافر
 جابر دست تطاول باخذ و نهب اموال آن محکیمان کشوده تمامی
 را متصرف شد و مع هذا مالک اموال را که اکثر مسلمان بودند
 مقید و محبوس ساخته باقرار و آزار طلب زیادت می نمود و از
 ظلم پرستی و شقاوت پروری مدت ها آن محنت زدگان را باین سبب
 در شکجه تعب مبتلا داشت تا آنکه جمعی از آنها که در موطن و
 مساکن خویش بقیه ثروت و بضاعتی داشتند از آن جمله مبلغ های
 کثیری طلب داشته باو دادند و از چنگ جبر و بیداد آن ضلالت
 کیش بد نهاد رهائی یافتند و مهارجه جسونت سنگه که با عداک
 قاهره باستیصال او تعیین یافته بود اگرچه بر سر ولایت آن مردود
 رفته یک چند بمحاصره بعضی از قلاع اوقیام ورزید و در تخریب
 ولایت و تسخیر حصون آن مقهور جمعی موافق بظهور رسانید لیکن
 اثری که مطلوب اولیای دولت بود بر کوشش او مترتب نشد و
 هیچ یک از قلعهای عظیم آن مخدول لایم مقتوح نگشت و مهم او
 بطول و امتداد کشید لاجرم درین اوقات سعادت پیرایه ملک آرای
 حضرت شاهنشاهی که مطرح انوار الهام آفری و مرآت مورد احوال
 مملکت و جهان پداهیمست چنان تقاضا نمود که یکی از نوینان

نزد امیرالاعمرای باشد و متکلی خان که از فوجداری سرکار سارن معزول شده بود سعادت زمین بوس دریافت و در بارخان خواجه سرا بخدست ناظری حرم مرای مقدس از تغیر جواهر خان مورد انظار اعتماد گشته خلعت سرافرازی پوشید و فوجداری نواحی دار الخلافه از تغیر فوجدار خان ضمیمه خدمت فولاد خان کوتوال گشته خلعت باو مرحمت شد و منصبش افزایش پذیرفت هشتم ربیع الثانی چون دهمره بود که عید هندوانست عاطفت بادشاهانه راجه جیسنگه را بعطای خلعت خاص نوازش نمود شانزدهم ماه مذکور داود خان که از صوبه داری پنده معزول شده بود ادراک شرف ملازمت کیمیا خاصیت نموده بعطای خلعت مشمول عنایت گشت و هزبرخان که از قلعه داری رهناس معزول شده بود از انجا رسیده بعز بساط بوس فائز گردید *

تعیین راجه جیسنگه با افواج منصور

جهت دفع صیوای مقهور

چون آن ناپاک شقاوت شعار که مجملی از حال خسران مآل او درین صحیفه متأثر اقبال گزارش پذیرفته در ولایت خود باستظهار قلاع حصین و معادل متدین و کثرت جمعیت او باش و دکنیان و انعه طالب فتنه آئین کمال قوت اسدال پانده ریشه استقرار دران مرزمدین فرور برده بد و شیوه قاخت و قزاقی پیش گرفته غبار شورش می انگیخت و ازین جهت که ولایتش بحال دریای شور نزدیکست و پندری چند در تصرف داشت

مطابق هفدهم آبان که بارگاه حشمت و دولت مرای سلطنت
 بلشاره والاآدین خبررانی و شکوه آسمانی یافته بود بعد از انقضای
 دوپاس و سه گهوی از روز مذکور در محفل فیض بنیاد غسلخانه
 همایون جشنی بادشاهانه انعقاد یافته عنصر انور و پیکر کرامت
 پرور گیتی خدیو دادگر معدنست گستر را باشیای معبوده بتائین
 مقرر گنجد شد و سال چهل و ششم شمعی از عمر اعزف قرین
 سعادت و اقبال بانجام رسیده سال چهل و هفتم به نیک اختر
 و بهروزی جلوه جهان افروزی آغاز کرد و حضرت شهشاهی بعد
 فراغ از وزن مسعود دران انجمن طرب پدرا سریر آرا گشته یکم
 بخشی خلایق پرداختند و نهال آمال بسیاری از عبودیت منشان
 ارادت گل را از فیض بهار مکرمت و انصال کامیاب نشو و نما
 ساختند دران روز عشرت افروز رخشنده اختر برج سلطنت تابنده
 گوهر درج خلافت بادشاهزاده ارجمند والا قدر محمد معظم که در
 دکن بودند بعفایت دوسر احب عربی مورد عاطفت گردیدند و
 و خنجر خاصه باعلاقه مروارید بدو گل حدیقه دولت تازه نهال ریاض
 حشمت بادشاهزاده کامکار محمد اعظم عطا شد و جعفرخان بعفایت
 خلعت خاص با نادرری قاست امتیاز افراخته باضافه هزاره هزار
 سوار بمنصب هفت هزاره هفت هزار سوار از انجمله چهار هزار حوار
 دو احمده سه اسپه والا رتبیکی یافت و راجه جیستکه که بانواج
 قاهره بدفع و استیصال حیوانی مقهور معین شده بود بعفایت
 خلعت خاص با نادرری و شمشیر مرصع و یک صد احب از انجمله
 بیعت راس عراقی و عربی یکی با زمین و ساز طلا و نبل خاصه با

بارگاه خلافت را با لشکری تازه و سامانی شایسته بدفع آن ضلالت
 آنجن تعبیر نمودند. مهاراجه جسونت سنگه را به پیشگاه حضور
 لامع النور طلب دارند و راجه جیسنگه را که از راجه‌های ذی شان و
 بحسن تدبیر و جمعیت لشکر و وفور سامان سرداری و مرلشکری
 را شایان بود با چندی از امرای نامدار و عمده‌های آستان شهر
 مدار مثل دلیر خان و داؤد خان و راجه‌رای سنگه سیسودیه و احتشام
 خان شیخ زاده و قباد خان و راجه سجان سنگه بندبیل و کیرت سنگه
 و ملا یحیی نایبه و راجه نرسنگه گور و پورنمل بندبیل و زهر دست
 خان و بادل بختیار و برق انداز خان و دیگر مهارزان نصرت شعار با
 توپخانه و سایر ادوات نبرد و پیکار که همگی قریب چهارده هزار
 سوار بودند بنقدیم این خدمت تعیین نموده مقرر فرمودند که آن
 زنده راجه و جمعی که در رکاب ظفرمآب بودند در جشن مبارک
 شمسی که وقوع آن نزدیک بود بدان صوب مرخص کردند و برلیغ
 گیتی مطاع بنام دلیر خان و احتشام خان و برخی دیگر که در
 محال قبول خویش بودند بعز مدور پیوست که از آنجا عازم مقصد
 گشته بر راجه مذکور پیوندند •

چشن وزن مبارک شمسی

درین ایام فرخنده انجام که از فیض این دولت آسمانی عرصه جهان
 بهارستان طرب و شادمانی که انجمن گیتی نگارستان شرت و کامرانی
 بود موسم وزن شمسی خورشید اوج خلافت و جهانگشایی در رسیده
 جهانیان را نشاط تازه بخشید و روز مبارک شنبه نوزدهم ربیع الاول

گردیدند و از گروهی که با راجه جیپسنگه بدکن معین گشته بودند
 داود خان بعنایت خلعت و اسب با ساز طلا و یک زنجیر نعل مباحی
 شد و منصبش که چهار هزار و چهار هزار سوار بود باضافه هزار و
 افزایش پذیرفته و یک هزار سوار از تابینانش دوا سده سه اسبه مقرر گردید
 و راجه رایسنگه سیحودیه بعنایت خلعت و اسب با ساز طلا و جمدهر
 مرمع با علاقه سرورید و قباد خان بعنایت خلعت و اسب و باضافه
 پانصدی بمنصب سه هزار و دو هزار سوار و کیرت سنگه بمرحمت
 خلعت و اسب و از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی هزار
 و هفت صد سوار و ملا یحیی نایب بعنایت خلعت و نعل و باضافه
 پانصد سوار بمنصب دوهزار و هزار و پانصد سوار و راجه نرسنگه
 کور و پورنمل بنذیل هر یک بمرحمت خلعت و اسب و بادل بختیار
 و برق انداز خان و بسیاری از مبارزان شہامت نشان بعطای
 خلعت و برخی بعنایت اسب نوازش یافته مرخص گشتند و محمد
 لطیف ولد مکرمات خان مرحوم بدیوانی آن جیش مسعود خلعت
 سرافرازی پوشید و جانی بیگ به بخشگیری آن لشکر مقرر گشته
 بعنایت اسب و خلعت مباحی شد و بجہت دلیر خان خلعت
 دیگر و یک زنجیر نعل و برای احتشام خان خلعت مرسل گشت
 و از امرای دکن سرافراز خان و قطب الدین خان و رندولہ خان و
 شرزہ خان و ہلال خان و غالب خان و جوہر خان و دتاجی بعنایت
 ارسال خلعت سرمایہ مہاہات اندوختند و درین روز ہوشدار خان
 صوبہ دار مستقر الخلافہ اکبر آباد کہ بموجب التماس بہ پیشگاه
 حضور آمده بود شرف زمین ہوس دریافته بعنایت خلعت مرسلند

تلا بر و ساژ نقره و جل زربفت مورد عواطف پادشاهانه گشته مرخص
 شد و مرتضی خان باضافه یک هزار سوار بمنصب پنج هزاری پنج هزار
 سوار و فدائی خان از اصل و اضافه بمنصب چهار هزاری دو هزار و پانصد
 سوار و فیض الله خان باضافه پانصدی بمنصب چهار هزاری دو
 هزار سوار مشمول مراحم خسروانه گردیدند و سادات خان بقوچدار
 شاه آباد تعیین یافته بعنایت خلعت و باضافه پانصدی بمنصب
 دو هزار و پانصدی دو هزار سوار سرفراز شد و حسن علی خان
 باضافه پانصدی بمنصب دو هزار و پانصدی یک هزار و هفت صد
 سوار و مبارز خان بعنایت ماده فیل و خنجر خان قوچدار معظم
 باضافه پانصدی بمنصب دو هزاری پانصد سوار و عیف الدین
 صفوی بخطاب کامیاب خانی و از اصل و اضافه بمنصب هزار و
 پانصدی هفت صد سوار و قلعه دار خان حارس قلعه غزنین بعنایت
 احوال خلعت و یک زنجیر نیل و حکیم صالح شیرازی بخطاب
 صالح خانی و باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی بمنصب
 یک صد سوار و حاجی شفیع دیوان دکن بخطاب شفیع خانی و
 از اصل و اضافه بمنصب هزار و صد و پنجاه سوار و بختاور خان
 و دربار خان هر یک بعطای ماده نیل کامیاب مرحمت گشتند و
 از اصل و اضافه هادی خان از کومکدان صوبه بهار بمنصب دو هزار
 شش صد سوار و روح الله خان و معتمد خان خواجه سرا هر یک
 بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار و التفات خان بمنصب هزار
 و پانصدی و صد سوار و سید سلطان کرمانی بمنصب هزار و پانصدی
 هفت صد سوار و گدا بیگ بمنصب هزاری چهار صد سوار مقنن

مخاطر مبارک شهشاه روزگار بفشاط شکار مائل شده در جمادی
 الاولی باغریاب شرف قدوم بخشیدند و شش روز در نخبه چیرگاههای
 فواحی آن نشاط صید اندوخته نبله گاو بسیار شکار فرمودند در ماه
 مذکور میرزا سلطان صفوی جاگیردار دهامولی از آنجا رسیده احرار
 دولت ملازمت نمود و یک هزار اشرفی بصیغه نذر و نه زنجیر نیل
 و برخی جواهر و مرصع آلات برسم پیشکش گذرانیده خلعت نوازش
 پوشید و هوشدار خان صوبه دار مستقر الحاقه اکبر آباد بمرحمت
 خلعت و شمشیر و اسب با ساز طلا بهایی شده مرخص گردید و
 از وقائع صوبه مالوه بمسامع حقائق مجامع رسید که نجابت خان
 صوبه دار آنجا جهان گذران را بدرود نمود و نظم سهام آن صوبه بوزیر
 خان صوبه دار خاندیس تفویض یافته برباع همایون صادر شد که
 بدان صوب شتافته به بند و بخت مهمات آنجا پردازد و بعدایت
 ارسال خلعت خاص اختصاص یافت و داود خان که در سلک کومکیان
 واجه جیسنگه انتظام یافته بود بصوبه دارمی خاندیس مقرر گشته
 فرمان شده یکی از اقارب خویش باجمعی از تابانان در بلاد طایفه
 برهانپور گذاشته خود با تنه سپاه عازم مقصد شود و عاطفت خسروانه
 غیرت خان خلف نجابت خان را که کامیاب خدمت حضور بود
 بعطای خلعت از کسوت موگوارمی برآورد و معتقد خان و اسمعیل
 خان و دیگر پسران آن خان مرحوم را که از پایت سرپر سلطنت دور
 بودند با ارسال خلعت نوازش فرمود و بعرض اشرف رسید که خنجر
 خان نوجدار معظم نگر را روزگار حیات برآمد و الله یار پسرش
 بعطای خلعت از لباس کدورت برآمد و رزق الله خان که از مستقر

شد و پیرم سنگه زمیند از سری تگر که پدرش اورا بخداست گزازی
 بارگاه خلعت پناه فرستاده بود دولت اندوز تقبیل حدقه سنده گشته
 پیشکشی از طلا آلات و امپان کوهی و جانوزان شکاری بمحل عرص
 رحانید و بعنایت خلعت و سرپیچ و اوربسی و پهنپی مرصع و
 منصب هزاری بانصد عوار مورد عاطفت گردید و احمد بیگ خان
 بانعام ده هزار روپیه و قاضی عبد الوهاب اقصی القضاة بمرحمت
 صاده نیل و انعام یک هزار روپیه و عبد الله ولد حاجی قاسم خوش نویس
 که کد خدا میشد بانعام چهار هزار روپیه و محمد قاسم چوراغامی
 که تازه از توران بآستان مهربان نشان رسیده بود بمرحمت خلعت و
 جیفه مرصع و انعام ده هزار روپیه و خواجه سکندر که او نیز بآزگی
 ازان دیار آمده بود بعنایت خلعت و خنجر و انعام ده هزار روپیه
 و سید شیر محمد قادری بانعام ده هزار روپیه و سید محمد مقیم
 کلشی که از خاصان و صاحبان پیشکوه بود بانعام ده صد اشرفی و
 شیخ عبد الملک و سعیدای خوش نویس و خواجه کمال الدین و
 شیخ الله داد هر یک بانعام ده هزار روپیه و سید شیخ همشیر زاده
 سید جلال بخاری بانعام یک صد اشرفی و محمد وارث و خواجه قادر
 محتسب و بیست کس دیگر هر کدام بانعام یک هزار روپیه بهر
 اندوز عاطفت گردیدند و ده هزار روپیه بنغمه سلیمان و سرور سرایان
 آن انجمن والا عطا شد و درین بزم مسعود نویزان نامدار و امرای
 عالیقدر رسم نثار بجای آورده پیشکشها گذرانیدند و تا سه روز
 این جشن خسروانی جهانیان را سرمایه شادمانی و پیرایه کمرانی
 بود درین ایام چون هوا بسرمدی گرانیده موسم شکار نیله کار رسیده بود

تعلق داشت رسیده جبهه مای عقیده خلافت گردید و چهارده زنجیر
 نیل که از زمیندار مورنگ گرفته بود با نه زنجیر نیل پیشکش خود
 بمحل عرض رسانیده خلعت عاطفت پوشید و یک زنجیر نیل پیشکش
 نصیر خان بقطر اکسیر اثر رسید و درین ایام بادشاه زادهای
 عالیقدر والا مقام و امرای عظام که فیض اقدوز خدمت حضور بودند
 بمرحمت خلعت زمستانی برسم معهود مورد نوازش گردیدند و نهال
 بوستان سلطنت طراز کسوت ابهت بادشاهزاده ارجمند محمد معظم
 و امرای اطراف باین عنایت عز اختصاص یافتند و مکرر رایت
 اقبال بسمت آغزآباد و پالم و خضرآباد و دیگر شکارگاههای اطراف
 دارالخلافه باهتزاز آمده خاطر اقدس از سیر و شکار آن حدرد بهجت
 آموذ شد و بقیض الله خان قراول بدگی و زمره قراولان و عمله شکار
 خلعت شکاری مرحمت گشت و ارسلان علی ولد آله وردی خان
 مرحوم که سابق فوجدار بنارس بود بفوجدارئی سیوستان از تغیر
 ضیاء الدین خان معین گردید و از اصل و اضافه بمنصب هزاری
 نهصد سوار ازان جمله هفت صد سوار دو اسبه سه اسبه مباحی
 شده بمخاطب ارسلانخانی داور گشت و پلنگ حمله مخاطب
 بارسلان خان بمخاطب خنجر خانی سرافراز گردید و وزیرخان
 بفوجدارئی بنارس از تغیر ارسلان خان و از اصل و اضافه بمنصب
 هزار دپانصدی هفت صد سوار مفتخر شد و بعرض اشرف
 رمید که فیروز خان سیواتی فوجدار دیپالپور و حقیقت خان
 که درحاک گوشه نشینان بود باجل موعود درگذشتند و دیندار
 خان بفوجدارئی دیپالپور تعیین یافته بقایمت خلعت و اسب و

الخلافه اکبر آباد آمده بود بعنایت خلعت مفتخر گشته رخصت
 انصراف یافت و راجه تودرمل ناظم مهمات چکنه آثاره که بر موجب
 طلب بحضور پرنور آمده بود خلعت یافته بخدمت مرجوعه مرخص
 شد و مبارز خان از کابل رسیده شرف زمین بوس دریافت و
 بعنایت خلعت سرائرز گشت و عبدالله خان از تغییر راجه اندر من
 دهندیره بفوجداری شاه آباد از اعمال صوبه مالوه معین گشته
 باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصد سوار تارک اعتبار
 برادر اراخت و قاضی عارف کشمیری بنکارش سوانح احوال تربیت خان
 که به حجابت ایوان زمین رفته بود تعیین یافته بعنایت خلعت و
 اسب و انعام پنج هزار روپیه مباحی گردید و حکم شد که بزودی روانه
 گشته بخان مذکور ملحق گردد هشتم جمادی الآخره از عرضه داشت
 گوهر محیط خشمیت و بخنداری اختر سپهر عظمت و کامکاری
 بادشاهزاده والا قدر محمد معظم که در صوبه دکن بودند بظهور پیوست
 که بهست و ششم جمادی الاولی در مشکوی دولت آن واکتبار از بطن
 دختر ستوده میر راجه روپ سنگه راتهور گرامی پسری تولد یافته
 فروغ بخش دیده اقبال گردید و یک هزار اشرفی که بصیغه نذر
 فرستاده بودند بمحل عرض رسید حضرت شاهنشاهی از ورود آن مزده
 دولت پیرا ضرور و مبتهج گشته آن مولود مسعود را باسلطان عظیم
 الدین موسوم ساختند و میر معین مآزم بادشاهزاده کامکار را که
 عرضه داشت ایشان آورده بود بمرحمت خلعت و اسب و انعام دو هزار
 روپیه و میرزا محمد وکیل آن عالی نسب را بعنایت خلعت نوازش
 فرمودند یازدهم ماه مذکور آله وردی خان از گورک پور که باقطاع او

که تا رسیدن عید سعید بترتیب امباب و سرانجام لوازم جشن
 مسعود پرداخته محفل سپهر اساس خاص و عام و انجمن خلد
 مدل غسلخانه را برسم هر ساله آذین عشرت و شادمانی بلند درون
 هنگام آه و دریاخان فوجدار گورکهور که چنانچه مذکور شد به پیشگاه
 حضور آمده بود بخدمت مرجوعه مرخص گشته بعطای خلعت و
 اسب با ساز طه و مهر با ساز میداکار مشمول عاطفت شد و معین
 خان بدیوانی دارالملک کابل از تغیر حکیم نور الدین منصوب
 گشته بمعاییت خلعت و اسب سر بلندی یافت و مقیم خان از
 تغیر او بدیوانی سرکار ملکه ملکی حاصل تقدس نقاب طراز هودج
 عفت و احتیاج روشن رای بیگم خلعت سرانرازی پوشیده از
 اعل و اضافه بمنصب هزاری دوصد سوار مباهی شد و چون ایام
 هیام قریب انوار میمنت و شرف بانجام رسید شب جمعه بیست
 و نهم فروردین هلال فرخنده شوال از افق سعادت طالع گشته چهره
 آرای شاهد عیش و نشاط شد فردای آن که عید فرخنده نظر بود
 و بارگاه خلافت و جهانبا نی بهسط بهاط حشمت و تجمل پیرایش
 و آراستگی یافته بود نوای عشرت و خوشدلی یافت گشته شادمانه
 اقبال طاعت عظم و جلال بگوش گردون رسانید بادشاه زادهای
 کام کار عالیقدر و امرای نامدار و سایر بندهای آستان
 گیهان مدار بسده وال و درگاه معالی فراهم آمده آداب عبودیت
 و تسلیمات تهنیت بجای آوردند و شهشاه مهرانر سپهر سرور

باضافه هشت صد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار حواری
 میبای شد و چون خواجه عبد الغفار بمادت معهود از ماوراء النهر
 عریضه مبنی بر مراسم عبودیت و دعا گوئی بدرگاه خلائق پناه
 ارسال داشته بود از خزانه احسان پادشاهانه هفت هزار روپیه
 در وجه انعام خواجه مزبور و سه هزار روپیه بفرستادهای او عطا
 شد درازدهم رجب حضرت شاهنشاهی یالتماس مخدوم تقی
 عصمت نورس پاشا بیگم زوجة کریمه شاهنواز خان مرحوم شرف
 قدوم بمر منزل او بخشیده آنجا نعمت خاصه تغافل فرمودند و آن
 بانوی حمیده اطوار ادبی مراسم پای انداز و نثار و شکر مقدم خدیو
 روزگار بجا آورده پیشکشی گذرانید و درین هنگام میرخان فوجدار جموں
 که به پیشگاه حضور آمده بود رخصت آن حدود یافته بعفایت خلعت
 و اسب سر بلند گشت و بعد شیرخان بارهه از کومکیان صوبه ادره
 بقلمه داری اندباری و فوجدارئی نواحی آن تعیین یافته از اصل
 و اضافه بمنصب هزار و پانصد سوار سرافراز شد و چون فدائی خان
 محمد صالح که پسر خود را که خدا میکرد پیشکشی بنظر همایون درآورده
 التماس رخصت نمود و عاطفت پادشاهانه پسرش را بعطای خلعت
 و خنجر مرصع نوازش فرمود و حید سلطان کرمانی که او نیز
 کشفدا میشد بعفایت خلعت و خنجر مرصع سرمایه انتخار اندوخت
 بیست و - یوم ماه مذکور معروض پیشگاه خلافت گردید که بیکمقام
 خان قلمه دار رهتاس بساط حیات در نوردید و ولی بیگ گوآپی
 بحراست آن حصن - پیر اساس معین شده از اصل و اضافه بمنصب
 هزار و چهار صد سوار میبای شد و دلاور خان بقلمه داری و تاپور

مانند بدر ملیر و خوشید عالم گیر که بر سپهر برین بر آید بر نیک
 فلک خرام کوه تمثال که تخت زرین بر کوه پست آن نصب
 کرده بودند سوار شده بقوزک و آئین مقرر بمصلی توجه فرمودند
 و اقامت نماز عید بجماعت نموده پس از مراجعت در ایوان چهل
 ستون خاص و عام که تخت فیروز بخت مرصع نگار را دران الحین
 سعادت احاس مرکوب کرسی نه پایه افلاک ساخته در پیش آن
 ادبک دلبادل مخمل بر انراخته بودند سریر آزادی ابهت و
 کمرانی گشت دست نوازش و انضال بکلم بخشی و عطا کاری
 کشودند و تا پنچ روز قرین بخت بیدار و دل هویدار محفل خرمی
 و طرب آراخته باصناف مکرمت و احسان مید دلهای خلایق
 فرمودند و چون بدولت از خاص و عام بر خاصند از کمال حق
 پرستی و توفیق شعاری دگر باره تجشم حرکت و سوازی فرموده
 جهت ادای نماز جمعه پرتو قدم بمسجد جامع گسترده و بآئین
 معمول نماز گزاردند درین جشن خجسته برای مهین باور نهال
 عظمت و اقبال گزین ثمر شجر ابهت و جلال بادشاهزاده ارجمند
 محمد معظم که در دکن بودند خلعت خاص فرستادند و فروغ دردمان
 حشمت و کامکاری چراغ خاندان سلطنت و بختیاری بادشاه زاده
 عالیقدر محمد اعظم را بمرحمت مه اسب از طویل خاصه و یک
 عقد سروارید و نو گل جدیق دولت تازه نهال ریاض خلافت بادشاه
 زده والا گهر محمد اکبر را بعطای جیغه و پهنوچی مرصع مشمول
 عاطفت ساختند و امیرالامرا و راجه جیستگه و دیگر امرای اطراف
 را بمناجات اموال خلعت کسوت مباحات بخشیدند و جعفر خان

تعیین یافت غرق شعبان لشکر خان که از صوبه دارئی تهیه معزول شده بود دولت زمین بوس یافته بعنایت خلعت مشمول التفات گردید پنجم ماه مذکور سیفخان صوبه دار کشمیر که بموجب التماس بجذاب معالی رسیده بود شرف تقبیل مدد حنیف یافته خلعت نوازش پوشید ششم لشکر خان بصوبه دارئی پتله از تغییر دارؤن خان تعیین یافته بعطای خلعت و یک زنجیر فیل و اسب با ساز طه کامیاب مكرمت شد و چون صفی خان میر عبد السلام پسر خود را که خدا میگرد پیشکشی بمحل عرض رسانیده رخصت طوی خواست و عاطفت پادشاهانه پسرش را بعنایت خلعت و خلجیر صرغ نواخت بیست و ششم سیفخان صوبه دار کشمیر رخصت انصراف بآن خطه دایذیر یافته خلعت و اسب با ساز طه بار عطا شده

آغاز سال هشتم از سنین دولت والای عالمگیری

مطابق سنه هزار و هفتاد و پنج هجری

درین اوقات همایون که زمانه را صواد عشرت و کامرانی روز افزون و دین و دولت به هزاران سعادت و فرخندگی مقرون بود شهر کرامت یهر رمضان در رسیده انوار یمن و برکت هر جهان و جهانیان گسترده و شب چهار شنبه نوزدهم ماه احفندار رؤیت آن ماه مهر انوار اتفاق اندازه سال هشتم از سنین خلافت و فرمان روانی طرازنده انصر و تخت شهنشاه مؤید فیروز بخت بمبارکی و نذر روزی و خجستگی و بهروزی آغاز شد و اشاره والا بکار برافرازان پیشگاه دولت و سامان طرازان بارگاه سلطنت صادر گشت

سید و بنجاه سوار و محمد تقی خان بخشی دکن بمنصب
 هزاری سید سوار و عید جمفر بخاری که در طن مالوق خود
 گجرات بود بعفایت ارسال خلعت و انعام دو صد اشرفی و سید علی
 داروغه کتاب خانه بمرحمت خلیج مرصع و پریم سنگه پسر زمیندار
 سری نگر بعفایت جمدهر مرصع و سید عفایت الله بعفایت ماده
 فیل و انعام دو هزار روپیه و خدمت طلب خان بمرحمت اسپ و
 محمد ناصر چیله بمناسبت داروغگی بقار خانه بخطاب نویت خانی
 و خواجه طرب که در خدمت اعلیٰ حضرت بود بخطاب محلدار
 خانی مقتدر و مباحی شدند و ارسال خان فوجدار سابق بفارس
 که چنانچه گزارش یافته بفوجداری سیستان تعین یافته بود جبهه
 های آستان اقبال گشته بعفایت خلعت و اسپ مرسل شد و بدان
 خدمت مرخص گردید و جهانگیر قلی خان فوجدار میان دو آب
 که بموجب التماس شرف اندوز ملازمت اکبر خاصیت گشته
 بود بعفایت خلعت سرفراز گشته بخدست مرجوم رخصت یافت
 و خواجه سکندر که تازه از ماوراء النهر آمده در سلک پندهای این
 آستان فلک احترام انتظام یافته بود بمرحمت جیفه مرصع و شمشیر
 و سپر با ساز طلا و انعام دو هزار روپیه مباحی شد و سید یحیی بانعام
 دو هزار روپیه و شلیخ محمد ماه جونپوری بانعام دو صد اشرفی و
 سعید الله و محمد معصوم از ملازمان قدیمی که در ملک لشکر
 دعا منتظم شده بودند هر یک بانعام سه هزار روپیه و سید محمد
 امین خوش نویسنده بانعام دو هزار روپیه و شیخ پیر محمد صاحب
 مجادله جناب قدوة الواصلین حضرت خواجه مدین الدین قدس سره

بمهرمت خلعت خاص اختصاص یافت و وزیر خان صوبه دار سالوه
که پنج هزارى پنج هزار سوار منصب داشت يك هزار سوار از
تاييدانش در اسب سه اسب مقرر شد و طاهر خان بمهرمت هشت
سراسر از انجمله يكى عربى با حاز طاه و دانشمندان خان باضافه
پانصد سوار بمصوب پنج هزارى دو هزار و پانصد سوار و از اصل و اضافه
اسدخان بمصوب چهار هزارى سه هزار سوار و ميرزا سلطان صفوى
و نامدار خان هر يك بمصوب چهار هزارى دو هزار و هشت صد سوار
بمصوب سه هزارى دو هزار و سيصد سوار و عبدالرحمن بن نذر محمد
خان با نعام چهار هزار رويه و صف شكن خان كه در دكن بود باضافه
پانصد سوار بمصوب سه هزارى دو هزار سوار و انثخان خان باضافه پانصدى
بمصوب سه هزارى هزار و دوصد سوار و حسن على خان بمهرمت
اسب با حاز طاه و مبارز خان بمنايت پنج سراسر و سيد سلطان
كرداى باضافه پانصدى بمصوب دو هزارى هفت صد سوار و سيد
شير زمان باره باضافه پانصدى سيصد سوار بمصوب هزار و پانصدى
هفت صد سوار و از اصل و اضافت همت خان بمصوب دو هزارى
هزار و دوصد سوار و ملتفت خان بمصوب دو هزارى هشت صد سوار و
غياث الدين خان ناظم مهام بندر سورت بمصوب هزار و پانصدى هشت
صد سوار و سزار خان بمصوب هزار و پانصدى شش صد سوار و يوسف
خان بمصوب هزار و پانصدى پانصد سوار و صالح خان بمصوب هزار
و پانصدى صد و پنجاه سوار و فتاح خان فوجدار پونا بمصوب هزار و
هشت صد سوار و فرهاد خان از كوميكان صوبه بنگاله بمصوب هزارى
چهار صد سوار و مكرمت خان ديوان صوبه گجرات بمصوب هزارى

اشرف گذشته بعنایت خلعت و انعام شش هزار روپیه حربلند شد
 و عید دی کامل سفیر حاکم حبشه و سید عبداللہ فرستادہ حاکم حضور موت
 کہ آنها نیز با صحائف اخلاص و انمودگی از تهنوقات آن حدود
 درین ایام بآن جناب معلی رسیدہ بودند باستلام سدہ جلال فائز گشتہ
 نخستین بعطای خلعت و انعام دو هزار و پانصد روپیه و دریمین
 بعنایت خلعت و انعام یک هزار روپیه سرقراری اندوخت و شیخ
 محمد فرستادہ سید عبد الرحمن مغربی کہ از اجلہ سادات
 و اتقیا و سعادت اندوز مجاورت حرم قدس کعبہ معظمہ است تقبیل
 عتیقہ اقبال نموده بعنایت خلعت و انعام دو هزار روپیه کامیاب شد
 و نہ سر اسف عربی کہ امام اسمعیل حاکم یمن از روی اخلاص و
 هواخواهی ارمال داشکہ بود بنظر فیض گستر رسید و این جشن
 جهان افروز تا پنج روز جهانیان را هنگامہ آرای طرب و نشاط بود - درین
 اوقات از وقایع صوبہ دکن بمسامع علیہ رسید کہ احتشام خان شیخ
 زاده کہ در سلک کومکین راجہ جیسنگہ انتظام داشت باجل
 طبیعی روزگار حیاتش سپری شد - و از سوانح مستقر الخلافہ اکبر
 آباد معروض بارگاہ سلطنت گردید کہ اعتبار خان خواجہ سوا کہ
 بحراست حصن سپهر مثال آن مصر دولت و اقبال قیام داشت رخت
 اقامت از حصار ہستی بیرون کشید و رد انداز خان فوجدار نواحی
 مستقر الخلافہ بجای او معین گشتہ بعنایت ارجال خلعت و باضافہ
 پانصد سوار بمنصب دو ہزاری هزار و پانصد سوار مباحی شد و
 خدمت خان مذکور بہوشدار خان صوبہ دار آن مرکز سلطنت متعلق
 گشتہ منصبش باضافہ هزار - سوار چہار ہزاری چہار هزار سوار مقرر

بهمنابیت خلعت و انعام یک هزار و پانصد روپيه و الله يار ولد
 رضا بهادر و حکيم احمد عرب و مير محمود سبزواری و سعيداي
 خوش نويس و ملا فروغی شاعر و کتب اندر و کبيراي که از شعراي
 هندوسي زبانند و چندی ديگر هريک بانعام یک هزار روپيه کامياب
 شدند و پنج هزار روپيه به نغمه سنجان و سرود سرايان آن بزم مسعود
 عطا شد و درين روز خجسته نوئينان رفيع قدر و اصراي نامدار
 پيشکشهاي شايسته که یک لک و هفتاد هزار روپيه قيمت آن شد
 گذرانيد و از جانب امير الاصراي صوبه دار بنگاله برخي از جواهر
 نفيسه و مرمع آلات و از قبل وزير خان دو زنجير نيل با نفايس
 جواهر بنظر اکسير مآثر رسيد و مرتضی خان و دانشمند خان و کنور
 رام سنگه و ديگر عمده ها در خور حال پيشکش ها گذرانيدند و دو
 زنجير نيل با ساز نقره پيشکش مختار خان قلعه دار پرنيده از نظر
 انور گذشت و حاجی احمد سعيد که در چهارم حال جاوس همایون
 بجهت رحمانيدن مبلغ شش لک و شصت هزار روپيه نذر حرمين
 شريفين زادهما الله قدرا و جلالة بآن اماکن قدس تعيين يافته بود
 ازان صوب رسیده جنبه های آستان خلافت شد و چهارده سراپ
 عربي برسم پيشکش گذرانیده سيد يحيی که شريف مکه معظمه او را
 با صقيه نيازی مشتمل بر اظهار مراسم اخلاص و دعاگوئي و سه سر
 اسب عربي و برخي تبرکات و تنسوقات آن مکن ملائک آشيان
 برنافت مشار اليه بدرگاه ملاک پيشگاه فرستاده بود دولت اندوز ملازمت

عظام بمرحمت خلعت نوازش یافتند و کنور راضی نگه بعنایت
شمشیر و مبارز خان بعضای جیفه مرصع و اسپ با ساز طلا سربلند
شدند و از اصل اضافه قلعه دارخان حارس غزنین بمنصب دوهزاری
هزار و پانصد سوار از آن جمله پانصد سوار دو اسبه سه اسبه و رای
مذکور فوجدار بریلی بمنصب پانصدی هزار هزار و دو صد سوار دو اسبه
سه اسبه مباحی گشتند و سهراب خان که سابق فوجدار بالا پور بود
بقلعه دارچی اودگیر از تغیر بهرام خان تعیین یافته از اصل اضافه
بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار سرافراز شد و سعادت خان
قافشال خلعت یافته بجایگیر خود مرخص گردید و حاجی احمد
سعید بنظم مهام چکله اقاوه از تغیر راجه تودرمل معین شده
بعنایت خلعت و اسپ و از اصل و اضافه بمنصب هزار و هفت صد
سوار پایه اعتبار امتراخت و از اصل و اضافه علی قلیخان از کومکیان
صوبه گجرات و خواجه عنایت الله از کومکیان صوبه دکن هر یک
بمنصب هزار و هفت صد سوار و احمد بیگ نجم ثانی از کومکیان
صوبه مالوه بمنصب هزار و چهار صد سوار سر بلندی یافتند و عالم
خان سردار قبیلۀ نوحافی و میر احمد خان قلعه دار بهالیسر و برخی
دیگر از اسرای اطراف بعنایت ارسال خلعت و کامل بیگ فوجدار اٹک
بخطاب کامل خانی و بکرم سنگه ولد راجه مان سنگه گوالیاری از زمینداران
کوهستان جمون بخطاب راجکی و مرحمت ارسال خلعت و سرمایه
افتخار اندوختند و تقوی شعار شیخ محمد اشرف لاهوری بعضای
سه هزار روپیه و شاد قلی چیله بانعام پلجهاز روپیه و خدا بند بیگ
ولد یکه تاز خان مرحوم و پنج کس دیگر هر یک بانعام دو هزار روپیه و حکیم

شد هشتم ذی قعد، مهاراجه جسونت سنگه از دکن رسیده باسلام
 سده سنه چهارم طالع برافروخت و یک هزار مهر و یک هزار
 روپیه برعبدل نذر گذرانیده، بعطای خلعت خاص سرمایه
 مباحات اندوخت *

جشن وزن فرخنده قمری

درین ایام میلینت فرجام موسم وزن قمری پایه افزای
 اورنگ خلافت و جهان بانی در رسیده آئین مسرت و شادمانی
 تازه شد و روز مبارک سه شنبه هفدهم شوال مطابق سیزدهم
 خرداد که بازگاه سلطنت و دولت سرای خلافت دگر باره ببسط
 بساط عشرت و کمرانی آذین خسروانی و شکوه آسمانی یافته بود
 آن جشن خجسته انعقاد یافت و بعد از انقضای یکپاس و
 دو گهری از روز مذکور در محفل خلد مثال غسلخانه وزن مسعود
 برسم معبود بفعل آمد و سال چهل و هشتم قمری از عمر میلینت
 طراز شهنشاه خورشید قدر کیوان غلام قرین هزاران فرخی و بهروزی
 بانجام رسیده سال چهل و نهم آغاز جهان افروزی نمود درین جشن
 عالم آرا بهار چمن حشمت و کام گاری، نهال گلشن ابهت و بخنداری
 بادشاهزاده جوان بخت محمد اعظم بعنایت یک زنجیر فیل با ساز
 نقره مورد عاطفت گردیدند و مهاراجه جسونت سنگه بعطای
 خلعت خامه و پهنچی و دهکدهگی مرصع مشمول التفات شد و
 جعفرخان فوجدار و محمد امین خان و مرتضی خان و اعتقاد خان
 و دانشمند خان و طاهر خان و بیست و پنج کس دیگر از اسرای

همایون رسانید و هاتراسرا و عمدتهای بارگاه دولت در خور حال پیشکش ها گذرانیدند غره فی حجه قاسم آفای رومی که دوم باره از جانب حسین پاشای حاکم بصره آمده بود باستقامت سده سینه جبهه افروز طالع گشته نه سر اسب عربی فرستاد پاشای مذکور و چند اسب از جانب خود بحمل عرض رسانید و بعنایت خلعت و خنجر مرصع و انعام نه هزار روپیه کامیاب عاطفت شد دهم ماه مذکور که عید فرخنده اضحی بود آئین عیش و انبساط تازگی یافت و کوس طرب و نشاط بلند آوازی پذیرفت و حضرت شاهنشاهی پائین معبود رایت توجه بمصلی ابراخته پس از معاودت بدست مبارک ادای سنت قربان نمودند نوزدهم که مطابق سیزدهم تیر بود جشن عیدگلابی منعقد گشته بادشاهزاده های ارجمند بختیار و امراى نامدار رسم گذرانیدن صراحیهای مرصع و میذاکر بجای آورده اند *

فتح اکثری از قلاع ولایت سیوا و ایل شدن آن جهالت

کیش فتنه گر بحسن کوشش و تدبیر راجه جیه سنگه

تبعیدن این داستان نصرت طراز از آغاز آنکه آن زبده راجهای عظام که با عساکر نصرت اعلام چنانچه گزارش یافته نوزدهم ربیع الاول سال گذشته از جناب خلافت رجهانداری بدفع فتنه سیوای مقهور تعیین یافته بود چهارم شعبان آن سال بخطه فیض بنیاد اورنگ آباد رحیده یا همراهان شرف ملازمت دره التاج عظمت و جلال قوه الظهور حشمت و اقبال بادشاهزاده فرخنده خصال محمد معظم دریافتم و هشتم ماه مذکور ازان عالیقدر والا نژاد مرخص گشته روانه سمت

احمد عرب و دوازده کسر دیگر هر یک با انعام یک هزار روپيه کامياب گرديد و سيد يحيى رسول شريف مکه بعنايت خلعت و اسب و انعام هفت هزار روپيه و يكعدد اشرفي و يكعدد روپيه هر يك بوزن صد توله و سیدی کامل مفیر حاکم حبشه بعنايت خلعت و اسب و انعام دو هزار روپيه و سيد عبد الله فرستاده حاکم حضرموت به طای خلعت و اسب و انعام دو هزار روپيه و شيخ محمد فرستاده سيد عبد الرحمن مغربی بعنايت خلعت و اسب و انعام دو هزار روپيه سرافراز گشته رخصت انصراف يافتند و از خزانه احسان پادشاهانه دوازده هزار روپيه برای حاکم حبشه و هفت هزار روپيه جهت حاکم حضرموت و نه هزار روپيه برای سيد عبد الرحمن مغربی مصحوب مقرر ارصال يافت و چون کوپک اتالیقی که از عیدهای سبحان قلی خان والی بلخ بود عریضه مبني بر اظهار مراتب بندگی و اخلاص با مختصر پیشکشی بدرگاه فلک پیشگاه فرستاده بود آورنده بعنايت خلعت و انعام دو هزار روپيه نوازش یافته مرخص شد و مصحوب او هفت هزار روپيه با خلعت فاخره و خنجر مرصع بجهت مشار اليه مرسل گشت و پنج هزار روپيه بمنزه نغمه سنجیان سرود سرایان آن انجمن اقبال عطا شد و درین یزم فرخنده جعفر خان پیشکشی مشتمل بر دو زنجیر فیل و نه سر اسب عربی و عراقی و نقایس اقمشه و دیگر تحف و رغائب بذظر

(۲) چهار (۳) پنج (۴) ده (۵) و صالح محمد

(۶) چهار (۷) کوپک

گروه از پونه بسمت سامور روی بروی کوه قلعه پورندهر واقع است و دو راه از میان آن کوه بملک پادشاهی هست که عاصیان گمراهان در طریق مسلک جسارت می توانستند سپرد رایا و هلمونت را و با حصد سوار و سیصد پداده بلند و چپی پنهانه داری آنجا مقرر نمود و بیست و دوم آن ماه مبارک که یک منزلی سامور رسید دایرخان را که مقدمه جیش فیروزی بود با فرج هراول و توانخانه منصور پیشتر روانه نمود که از کتلی صعب المرور که بر سر راه بود عبور نموده نزد یک سامور منزل گزیند و فردای آن خود نیز با دیگر افواج قاهره متعاقب او روان شده چون بدای کتل رسید داود خان را آنجا گذاشت که پس از آنکه همگی لشکر ظفر اثر از آن کربوه عبور کند از آنجا روانه شود و خود با سپاه همراه از کتل گذشت و دو کربوه طی نموده نزول کرد و دایرخان که پیشتر آمده بود نزدیک بسامور رسیده در صدد نزول بود و سواره ایستاده هر زمین مناسبی برای فرود آمدن می جست درین وقت فوجی از غنیم سیه روزگار نمودار گشته غبار انگیز پیکار شد آن خان شهاست پرور سپاه ظفر اثر را تیزوک کرده بر آن جسارت کیشان حمله ور شد و آنها تاب مدافعت و مقاومت و نیروی ثبات و استقامت در خود ندیده بطرف کوهی که قلعه پورندهر و در حال بر فراز آن مقابل هم بقاصه در تنگ انداز واقع است روی ادبار آوردند و جنگی بگرایز و سقینزی فرار آمیز میکردند خان مذکور با جنود منصور جنگ کتان و خصم انگنان بدای کربوه آن کوه رسید و درین آویزش بسیاری از مقاهیر طعمه شمشیر مبارزان دایر شدند و برخی قلعه را حصار عاقبت ساخته

مقصود شد و بیست و پنج بقصبه پونه که مهاراجه جسونت خانگه
 با انواع قاهره پادشاهی آنجا بود رسید و مهاراجه بموجب فرمان
 همایون سر رشته اختیار آن مهم بدو باز گذاشته روانه درگاه سلاطین
 پناه گردید و آن نوین اخلاص آئین چند روزی در پونه اقامت گزیده
 بضبط و تعمق آن حدود و استحکام تهانها پرداخت و قطب الدین
 خان را با هفت هزار سوار بطرف جنیر فرستاد که دران سمت بوده
 از غنیمت مرود باخبر باشد و مقرر ساخت که رو بروی قلعه لوه گذه در مقام
 مذاحمی تهانه با استحکام ساخته شده هزار سوار آنجا بگذارند و مقابل حصن
 ناردک تهانه دیگر قرار داده دران مکن نیز فوجی شایسته معین
 سازند و خود با تخته جیوش قاهره همواره دران طراق و حدود مواری
 نموده بمراسم هوشیاری و پاسداری قیام ورزند و همچنین در هر طرف
 که مظنه دست برد بغی اندیشان بود جمعی از جنود مسعود تعیین
 نمود و بمقتضای رای مصلحت پیرا نخست تسخیر قلعه پورندهر
 و حصن درمال که از معظمت قلاع سیوای تیره بخت بود پیش نهاد
 همت اخلاص فہمت ساخته باین عزیمت صائب هفتم رمضان
 این حال فرخ فال از پونه بسمت ساسور که هر دو قلعه مذکور نزدیک
 آن بر فراز کوهی واقعست برآمد و احتشام خان را بضبط و حراست
 پونه گذاشته رندوله خان و بیرم دیو سیسودیه و زاهد خان و جان نثار
 خان و خواجہ ابو المکارم و جمعی دیگر را کہ همگی چهار هزار سوار
 بودند ہمراہی او تعیین نمود و بعد از وصول بموضع پونی^(۴) کہ پنج

اقبال را با توپخانه پادشاهی و ترکناز خان و جمعی از راجه جیمنگه در پیش روی خود جای داد و کیرت سنگه با سه هزار سوار راجه و چندی از منصبداران رو بروی دروازه قلعه پورندهر میید ساخت و در دست راست او راجه فرسنگه کورو کرون راتهور و جگت سنگه نروزی و سید مقبول عالم مهرچالها قرار دادند و داود خان با تمام تاباندان خویش و راجه رایسنگه راتهور و محمد صالح ترخان و راجه سنگه و سید زین العابدین بخاری و حسین داود زنی و شیر سنگه راتهور و راجه سنگه کورو و چندی دیگر از پندهای پادشاهی عقب قلعه پورندهر مقابل کهرگی جای مورچال گزید و دخول بیگ روزبهانی با جمعی دیگر از روزبهانیان در دست راست داود خان قرار گرفت و چتریموچ چوهان با جوقی از سپاه دلیرخان رو بروی حصن ردسمال و مئرسین و اندرمن بندیله و چندی دیگر در عقب آن با استحکام مورچال پرداختند و روز دیگر راجه از جایی که بود کوچ کرده بساسور رسید و بغاصله دو کروزه از قلعه لشکرگاه ساخت و خود با جمعی پدای قلعه رفته ملاحظه میدبا و اهتمام پیش برد و کار کرده بدائرة گاه برگشت و چون جاسوسان خبر رسانیدند که نیتوی مردود که خویش نزد یک سیوایی ضلالت گرامست و سرخیل فتند آن مخدول بود با فوجی بطرف پرنیده شدانته است راجه سید سنور خان بارهه را با شرزه خان و حسن خان و جوهر خان و جگت سنگه و دیگر پندهای پادشاهی که در تپانه موپه بودند بتعاقب و تنبیه آن مقهور فرستاد و این گروه تا پرنیده رفته چون مخالفان باستماع توجه آنها فرار نموده بودند معارفت نمودند و از آنجا که احتشام خان

مابقی آواره دشت ناکمی گردیدند و مجاهدان فیروز صفد قدم جرأت
 بر آن کوه بلند سپهر مانند گذاشته بعلو همت چرخ پیوند ابر آسا بر آن
 بر آمدند و معموره که در کمر کوه بود و کفیلان آنرا ماچی گویند
 آتش زده بعزم محاصره قلعه پیشتر رفتند متحصنان هر دو قلعه
 شروع در انداختن توپ و تفنگ و بان کرده برق امروز کین و پیکار
 گشتند دلیر خان با جنود نصرت نشان پای همت پس نکشید
 و بیداری جرأت و رسالت نزدیک بحصن پورندهر رسیده عجاله
 مورچائی بست و حقیقت حال بر اجه جیسنگه اعلام کرد راجه چون
 از بنمعنی آگاهی یافت کثرت سنگه پسر خود را با سه هزار سوار
 خویش و راجه رایسنگه و قباد خان و مترسین و اندرمن بقدیله
 و بادل اختیار و جمعی دیگر تعیین نمود که بدلیز خان پیوسته
 در محاصره هر دو قلعه بکوشند و جمعی از بیلدار و سقا و سرب و
 یاروت و دیگر آلات توپخانه و مصالح مورچال فرستاد و داؤد خان
 که راجه او را در پای کتل پرم چنداولی گذاشته بود چون از بنمعنی
 آگاهی یافت از کتل عبور نموده او نیز بمقتضای کار طلبی از
 هماغا بجانب لشکر دلیر خان شتافت و بار صلیقی شد و چون ملک
 جمعیت مجاهدان منصور درست گردید بشوکت و ابهت تمام
 همت بر محاصره هر دو قلعه بسته با تحکام مورچالها پرداختند و
 کنند تدبیر بر کنگره تسخیر آن بلند حصار چرخ آثار انداختند
 دلیر خان با پناه خود و غیرت و سطر برادر زادهای او و دیگر
 افغانان و اردیبهان و هریمیان کوز از ماچی گذشته مابین پورندهر
 و زدرمال جای مورچال اختیار نمود و آتشخان میر آتش آن جیش

باستعمال آلات توپ خانه کار بر محصوران تنگ ساختند چون آن گروه ضلالت پزوه ستوه آمده نیروی محافظت قلعه درخود ندیدند روز دیگر کس نزد راجه فرستاده بزبان مسکنت و خضوع امان طلبیدند راجه نظر بر شیمه فضل و کرم خسروانه نموده آنها را امان داد و اواخر روز محصوران از قلعه بیرون آمده بدلییر خان ملاقی شدند و آن قلعه بتصرف اولیای دولت در آمد و از فرقه مذکور دو سردار را دلیر خان خلعت داده با دیگر همراهانش پیش راجه فرستاد و راجه نیز چندی را خلعت داده چون رخصت خواستند که باوطان خود روند اسلحه ازانها گرفته همگی را مرخص ساخت - در تسخیر آن حصار احتیوار از مبارزان جلالت شعار قریب پنجاه سوار و سی پداده جان نثار گشتند و سی و دو سوار و هفتاد و هفت پداده را آسیب زخم رسید و بعد از فتح این قلعه راجه بصوابدید راجی اخلاص پدرا داؤد خان را با راجه رایحنگه و شرزه خان و امر سنگه چندراوت و محمد صالح ترخان و سید زین العابدین بخاری و لچل سنگه کچراواه نوکر عمده خود و چهار صد سوار از تابندگان خویش و جمعی دیگر از مبارزان بسالت گیش که همگی قریب هفت هزار سوار بودند معین نمود که از در طرف بولایت سیوی سرود در آمده بتاخت و تاراج پردازند و بدین جهت کار بر آن تیره روزگار تنگ سازند و نوزدهم شوال خان مذکور را با همراهان رخصت نمود و بقطب الدین خان که او نیز با لشکری شایسته در حمت جفیر معین بود و بلوخیان که بمحافظت تلکوکن قیام داشت نوشت که آنها نیز از آن طرف بولایت آن مخدول در

تهافه دار پونه را چنانچه قبل ازین در طی وقائع حضور پر نور گزارش یافت باجل طبیعی روزگار حیات سپری شده بود آن نوین ارادت کمال سیوم شوال قبادخان را بجای او تعیین نمود و بصوابدیک رای صائب از جایی که معسکر فیروزی بوده کوچ کرده در پای کوه نزدیک بمورچال ها نزول کرد چنانچه اکثر دایره های اهل لشکر بر کمر کوه واقع شد بالجماء شب و روز مبارزان نصرت شعار بتوپ و تفنگ شعله افروز نبرد و هنگامه آرای پیکار بودند و متحصنان آن دو حصن حصین در مراتب مدافعت و مقاومت کمال سعی و کوشش می نمودند و راجه هر روز خود بمورچال ها رفته مراسم تاکید و اهتمام بظهور میرسانید چون یک برج قلعه در صال بصدقات متواتر توپ ها که علی الاتصال بر آن میزدند شکست و انهدام یافت دلیر خان سپاه خود را بر یورش تحریر نمود و ششم شوال آنها باستظهار اقبال بی زوال خدیو جهان دلیرانه بر آن برج یورش کرده بر فراز آن برآمدند و جمعی که بمحافظت آن قدام داشتند تاب ثبات و پایداری نیاورده بمحوطه که مقابل برج مذکور است دو خیزیدند و مبارزان فیروزی لوا علم نصرت بر بالای برج افراشته باستحکام آن پرداختند و درین یورش و آویزش چهار کسر از تابندگان دلیر خان پیکر مردی برینت زخم آراستند و هفت تن از مخالفان بر خاک هلاک افتاده چهار کس زخم دار شدند چون راجه ازین معنی آگهی یافت از راجهوتان خود نیز جمعی تعیین نمود که بسپاه دلیر خان پیوسته در تسخیر حصار کوشش نمایند مبارزان منصور دست جلالت و مردانگی بیچال و قتال کشوده لوای غلبه و استیلا بر انراختند و

صرصر حمله دلاوران خاک نیستی بر سر بلخست و بسیاری زخمدار شدند و داؤد خان و راجه رامی سنگه و دیگر مبارزان نیروزمند که بتاخت رفته بودند بیست و یکم شوال بنواحی روهیره و دامن کوه قلعه راجکده رسیده قریب پنجاه قریه را چون خرمن بخت اعادی آتش زدند و چهار موضع که در شعاب جبال آباد بود و جمعی از مختاران آنجا تمکن داشتند گروهی از مغلان که ترادل جیش منصور بودند بآنجا رسیده باعادی در آویختند و خبر بداؤد خان فرستادند خان مذکور راجه رایسنگه را با فوج هراول و اچل سنگه کچهواوه را با راجپوتان راجه جیسنگه بامداد آنها تعیین نمود و مقاهیر رهگرمی فرار گشته هر چهار موضع بخاک برابر شد و رعایای ضلالت گرا امیر گردیده مواشی و اشیای آنها بدست بهادران ظفرلوا در آمد و روز دیگر دران سرزمین مقام کرده فردای آن بسمت راجکده روانه شدند و بسیاری از مواضع و قری را آتش در زده ویران ساختند و بیست و چهارم ییای قلعه مذکور رسیده به تسخیر مضامات و نواحی آن پرداختند درین حالت مقهوران از بالای قلعه توپ و تفنگ و بان می انداختند و جمعی کثیر از قلعه برآمده در کمر گاه کوه صف کشیده ایستاده بودند لیکن از سطوت و صولت افواج قاهره جرأت نرود آمدن نیارستند نمود بالجمله چون آن سرزمین کوهسار و سنگ زار بود و نشیب و فراز بسیار داشت جنود مسعود بعد از تاخات و غارت آن حدره از آنجا دو گروه برگشته نزدیک کتل گونجن کیبوره دایره کردند و شب را بآئین پاسداری و هوشیاری بسر برده روز دیگر بمیواپور آمدند و داؤد خان از آنجا به سمت قلعه گذرانده رفته

آمده در تخریب آن بکوشند و رعایا و منوطین آن سرزمین را که
 همگی در کیش ضلالت و آئین جهالت اند چندانکه توانند بقید
 امر آورند تا حیوای شقاوت پزوه از همه جهت منور آید و بعجز
 و بیچارگی گراید بالجملة در یکی از شبها جمعی از مخالفان غدیر
 اندیش تبره درون باراد دمت برد و شب خون بمورچال کثرت
 سنگه آمدند و چون او با همراهان خبردار و هوشیار و آماده حرب
 و کارزار بود کاری نساخته خاسر و ناکام بر گردیدند و نوبتی دیگر
 انتهاز فرصت نموده پزوه داری ظلمت شب بر مورچال رسول
 بیگ روز بهانی حمله آور گشتند و چون او و رفیقانش مغلوب
 غفلت و بی خبری بودند بر مرتوبهایی که در مورچال او بود رفته
 آتشگاه یکی را میخ زدند و بتایدن رسول بیگ ناگهانی در آویخته
 یکی را از پای در آوردند و چهارده کس را مجروح کردند چون صدای
 این داروگیر بلند شد زبردست خان از مورچال خود و محمود نوکر
 دلیر خان با جمعی از آن خان شهاست نشان رسیده بمقهوران در
 آویختند و چهارتن را طعمه صمصام انتقام ساخته بسیاری را خسته
 و مجروح گردانیدند و بقية الحیف نیم جانی بر آورده به پناه قلعه
 در رفتند و روزی دیگر فریقی از آن بخت برگشتگان بقصد برداشتن
 لاش های کشتگان از درپچه قلعه برآمدند چون دران طرف مورچال
 پردلخان و موپیکرن بندیده و دیگر یندهای پادشاهی بود این گروه
 شقاوت پزوه بمداومت و مقاومت غنیم در آویختند و آن مدبران لئیم کاری
 نساخته رهگرای فرار شدند و درین آریزش هشت تن از مبارزان خصم
 انکس گل زخم از شلخسار مردی چیدند و چهار کس از مخالف را

ساخته آنجا باشد خان مذکور آنجا توقف گزیده دلاور خان و راجه
 رایسنکه و دیگر بندهای پادشاهی و چهارم ذی قعدة پس از چهارده
 روز بلشکر ظفر اثر پیوستند و قطب الدین خان که نزدیک پونه تهاذه
 ساخته آنجا اقامت داشت چون آنگهی یافت که جمعی از غنیم
 شقارت آئین نزدیک قلعه اردرک کمین گرفته فرصت کین می جویند
 با همراهان روزی عزیمت بدان صوب آورده تا نواحی اردرک
 تاخت نمود و نزدیک هر یک از قلاع مخالف که جمعی از بنی
 اندیشان جسامت کیش بخيال محال و پندار دور از کار برآمده غبار
 پیکار انگیزند از صدمه صولت بهادران ظفر شعار بعضی کشته و
 برخی زخمی گشته خاک فرار بر برق روزگار خود ریختند خان مذکور
 آن روز در عقب کوه کوه کده منزل گزید و چون خبر شنید که جمعی
 از باغیان هلاکت بزوه بالای کوه فراهم آمده اند روز دیگر سوار شده
 جوقی از مبارزان دلاور بالای کوه فرستاد ازان عاصیان متشنجی
 که بجنگ پیش آمده بودند بازوی جلالت بهادران فیروزه مند
 بعضی بض نبستی افتادند و برخی بدای مردی فرار رهایی یافتند و
 بسیاری دستگیر شدند چنانچه از مرد و زن حدود تن بقید امر
 آمدند و قریب سه هزار از مواعی آنها بدست سپاه ظفر پناه آمد
 بالجملة چون راجه جیسنگه باستصواب مهارت پیشگان فن قلعه گیري
 قرار داده بود که صدمه بلند باستحکام قام از چوب و تخته ترتیب
 دهند تا گروهی از برق اندازان و توپ افشان با ادوات توپخانه بر
 فراز آن برآمده سرکوب عاصیان منکوب باشند و کار بر آنها تنگ
 سازند بیست و چهارم ذی قعدة که صدمه مرتب گشته بود آن

مضافات آنرا تاخت و قطب الدین خان با همراهان بسمت
 دره^۱ پور کهوره و قاضی کهوره نزدیک قلعه کنواری رفته بخرب و ولایت
 اهل کفر و غوایت پرداخت و از سکنه آن بوم اسیر بسیار گرفت
 و مواشی بی شمار بدست آورد و بیست و نهم شوال که داود خان و
 قطب الدین خان بهم ملحق گشتند باتفاق یک دیگر بسمت قلعه
 لوه گده شتافتند چون امواج قاهره پیاپی قلعه رسید از اعدای نابکار
 پانصد سوار و هزار پیاده جنگی جرار از قلعه برآمده با قراولان جیش
 منصور جنگ در پیوستند چون این خبر بداد خان رسید راجه رایسنگه
 و قطب الدین خان و اچل سنگه نوکر راجه جیسنگه را با پناه او بامداد
 فرستاد راجه رایسنگه و اچل سنگه بهنگام رسیده سبک جمعیت ضلالت
 کیشان جصارت شعار بتبع آیدار از هم گسیختند و خون جمعی را بخاک
 معرکه بر آمیختند و بقیه السیف رهگروای قرار گشته قلعه را حصار
 عاقبت ساختند و مبارزان منصور معبورهای دامن کوه قلعه را آتش زده
 و بران ساخته اسیر و مواشی بسیار بدست آوردند و در آن نواحی دایره
 کردند و صباح آن دگر باره سواری نموده مواضع دامن کوه قلعه
 لوه گده و ایساگده و تپنگی و تکونه را سوخته و خراب کرده بدایره گاه
 برگشتند چون اکثری از ولایت عاصیان مردود پامال خرابی ساخته
 از تاخت و تاراج آن حدود پرداختند روز دیگر بعزم معاودت کوچ
 کرده نزدیک قصبه پونه نزول نمودند و چون راجه جیسنگه مقرر
 کرده بود که قطب الدین خان با همراهان در نواحی پونه تهاجم

وایند و خواهند که از آنجا بر برج سیاه یورش نمایند آنرا آتش زنند
 درینوقت آن باروت را آتش زدند و قریب هشتاد تن از مخالفین
 بی دین بشاره شرارت و شعله کین خود سوختند در همین گرمی
 جلالت کیشان نصرت مجلس را داعیه آن بود که بر برج سیاه نیز
 یورش نمایند چون شب نزدیک رسیده بود و مخالفان میان هر دو
 برج که نشیبگاهی بود آتش در زده بودند راجه جیسنگه از صواب
 اندیشی صلاح دران ندیده سپاه ظفر پناه را ازان عزیمت بازداشت
 و در پای برج سفید مورچال نمودند و چون شام پرده ظلم بر چهره
 بخت عاصیان بد فرجام کشید رخت اقامت از برج سفید برگرفته
 با حال تپاه بیرج سیاه در آمدند و آن برج و برجی دیگر قریفه آن
 که هر دو بنا کرده سیوالی بدنهاد بودند بتصرف اولیای دولت ابدی بنیاد
 در آمد و توپها را بر برج سیاه بسته همت بر انباشتن نشیبگاهی
 که مابین هر دو برج بود گذاشتند و در عرض پنج شش روز آن را
 بحاک و سنگ انباشتند و بر آن زمین مورچالی بلند بر آورده بر
 برج سیاه مشرف ساختند و در توپ بر بالای آن برده علی الاتصال
 می انداختند چون صدقات توپ دران نیز رخنه افکن گشته حارسانش
 را گزند بسیار رسید بوج مذکور را با برجی دیگر که متصل آن بود
 خالی کرده در پناه دیوار حصار جای گرفتند و آن هر دو برج نیز
 بتصرف بهادران قلعه کشا در آمد و درین ایام چون بقباد خان
 تهاذه دار پوئه خبر رسیده بود که جمعی از مقهوران در موضع
 ترکوت مارا دارند ابو القاسم و عبد الله پسران خویش را با جمعی
 از تابندگان خود و رندوله خان و خواجه ابوالمکارم و راجی و بهائی

عمده راجه چندی از مردم خود تعیین نمود که دهمده مذکور را
 محاذی برجی که سیوی مقهور بجهت مزید استحکام آن قلعه
 احداث نموده بود و برج سفید زبان زد است نصب نمایند و اواخر
 روز دهمده در برابر آن برج منصوب شد و مبارزان توپخانه و برخی
 از راجپوتان راجه بر فراز آن برآمدند اهل قلعه از مشاهده این حال
 شروع در بارش توپ و تفنگ و ریزش حقه و سنگ و دیگر آلات
 آتش بازی کردند بدفعه مبارزان منصور و باطل ساختن دهمده مزبور
 پرداختند درین اثنا جمعی دیگر از راجپوتان عمده راجه که در
 مورچال بودند با سیاه دلیرخان پامداد بهادران جلالت کیش رسیدند
 و پس از آنها زبردست گان و آتش خان دازوغه توپخانه خود را
 رسانیدند و هنگام جدال و قتال گرمی پذیرفته از طرفین نهایت جهد و
 کوشش و کمال دلیری و دلادری بظهور رسید و بهوت سنگ نوکر عمده
 راجه جیجنگه که سردار پانصد کس بود و چندی از راجپوتان و یکی
 از تایلینان دلیرخان جان نثار گشتند و بسیاری از مفاهیر بقعر سعیر
 پیوستند راجه بعد ازین سوبه کرن بددیل و ترکناز خان و جمعی دیگر
 از بحالت منشان بمعاونت بهادران نصرت نشان تعیین نمود و دلیر
 خان و کیرت سنگ متصل دهمده ایستاده تا کید جنگ و کارزار و اهتمام
 پیش برد کار میکردند بمهمات توپخانه منصور در برج سفید
 شکست و ریخت و رخنه بسیار راه یافته مبارزان نصرت منشا مکرر
 یورش کردند و خود را بپای برج رسانیده شروع در کوش آن نمودند
 مقهوران لایم ما بین این برج و برج قدیم که به برج سیاه مشهور است
 پارت بسیار ریخته بودند که اگر داوران فیروز مند بر برج سفید استیلا

مردان را دست نمود آن جهالت گذشت ضلالت بزود که از صدقات قهر و
 استبدادی موابب گردون شکوه ستوده آمده ذریعه جهت امن و آمان و
 و یلته برای سلامت مال و جان مشغولست بعهد و قول راجه از خوف و
 هراس و اندیشه و وسواس رسته عزیمت اطاعت و انقیاد و عبودیت
 و فرمان پذیری آستان بهر بقیه مصمم نمود و بخاطر ایمن و دل
 مطمئن هتقم ذی حجه یا معدودی از راجه که بقصد ملاقات راجه
 پائینی که قرار یافته بود روان گردید و شب برای خبر رسیده بود
 که آن ضلالت گدش فردا خواهد آمد چون روز شد راجه بدلیرخان و کبیرت
 سگه که از پیش قدمان عرصه پیکار بودند و سید که آنها بحصار بسیار
 فزونیک رسیده بود پیغام نمود که مورچال خون پیشتر برد تدبیر
 یورش بر حصار نمایند خان مذکور و کبیرت سگه بجد و اهتمام بلیغ
 شروع در پیش برد کار کردند از مشاهده احوال مقهوران بجمعیست
 تمام از حصار بیرون آمده بمرام مدافعت پرداختند مبارزان فبروزمند
 بحملهای متواتر دلیرانه آن جسارت نشان را از پیش رانده
 بدروازه قلعه رسانیدند و نیروی مردانه روی داده قریب شصت
 تن از اعدا بدیغ سرافکن دلیران دشمن شکن سر از هوای هستی
 پرداختند و بسیاری مجروح گشتند و چندی از تابندگان راجه و
 دلیر خان و کبیرت سگه چهره مردی بگونه زخم آراسته معدودی
 جان سپردنی در راه عبودیت در باختند در اندکی احوال که
 هنگام قتال وجدال گرم بود و راجه هر ساعت خبر می گرفت که
 کار جنگ و کارزار بکجا انجامیده مذهبیان خبر رسانیدند که حیوای
 مقهور بموضع یواهور رسیده از آنجا برفاقت سرفرازخان تهبان از آنجا

پسران افضل بیجاپوری و برخی دیگر از پندهای پادشاهی بدان
 جانب تعیین نمود این گروه چون نزدیک بدان موضع رسیدند
 سیصد سوار از اشرار که دران جا بودند فرار نمودند و پناه نصرت
 شعار اسیر و مواشی بسیار گرفته مراجعت کردند بالجمله چون
 سبوی سلامت کیش بر مراتب سطوت و استیلاي جنود قاهره آگاه
 گشته یقین میدانست که عنقریب حصن متین پورندهر که از
 مواد عمدت نخوت و استکبار آن قیره روزگار بود و بسیاری از اقربا و مردم
 کاری او دران محصور بودند بتیردی قهر و صولت اوایه درامت
 مسخر خواهد شد و لامحالہ افواج بحر امواج پس از ان بمحاصره
 حصن راجده که آن ناپاک پشت استظهار بدان باز داده باهمگی
 اهل و عیال و ذخائر و اموال دران بود خواهند پرداخت و آنرا نیز
 بجزیر و قهر مفتوح خواهند ساخت و اگر بر جاده مرکشی و عصیان
 منشی ثابت قدم بوده بمسلک مستقیم متابعت و فرمان برداری
 نگراید و در مخالفت و طغیان اصرار نماید حال حاضر بخذلان و
 نکل و خرابی و استیصال خواهد کشید لاجرم پیش بینی و مصلحت
 گزینی را کار بسته چندی قبل ازین بتکرار کسان نزد راجه جیسنکه
 فرستاده بود که تمهید مراسم اعتذار و اصلاح کار آن سلامت شعار
 نمایند و در آخر پندت نام برهنی که آن مقهور لایم بار رابطه ارادت
 و اعتقاد عظیم داشت باشاره او نزد راجه آمده حرف استدعای امان
 در میان آورده بود و راجه بار عهد نموده که اگر آن مدبر غدار بقدم
 مدق و راستی طریق عجز و ندامت بود و ای صلاح یافتن مجرمان
 آمده مقلات کند از آسیب جانی در امان خواهد بود چون پندت مذکور

نزد دلیرخان و کیوت سنگه رفته بگویند که چون سیوا بدآورنی بخت
 و رهیبری طالع منهنج تویم عبودیت و فرمان پذیری - پرده است
 مراعات خاطر او کرده محصوران را امان دادیم متعرض حال آنها
 نگشته بگذارند تا بیرون آیند و سپاه ظفر پناه بقلعه در آمده آنها
 تصرف نمایند غازي بیگ ابلاغ پیام نمود و کس سیوا باشاره او
 بدروازه حصار رفته متحصنان را باعلام کیفیت حال مرده حیات
 تازه بخشید و آنها آن شب مهلت خواستند و راجه سیوا را که جریده
 آمده بود در دایره خود جای داده با او انواع ملاطفت بظهور
 رسانید روز دیگر بموجب قرارداد هفت هزار تن از مرد و زن از انجمله
 چهار هزار تن مرد جنگی از قلعه برآمدند و بندهای بادشاهی
 داخل شده آن حصن متین را تصرف نمودند و راجه حید محمد
 جوان را که دیوان بیوتات لشکر ظفر اثر بود تعیین نمود که بقلعه
 رفته ذخیره و اسلحه و توپخانه و سایر اشیائی که در آن باشد بقید
 ضبط آورد و چون سیوا در همین روز پنج قلعه دیگر موصوم بلوه کده
 و ایسانده و تپکی و تگوت و روهیره پیشکش کرده راجه جیسنکه بر راجه
 سچانسنکه بدیده که در سمت عقب حصن پورندهر بر سر راه
 راجکده معین بود اشاره نمود که اندر من برادر خود را با فریقی
 برای تصرف قلعه روهیره بفرستد و بقباد خان تپانه دار پونه نوشت
 که با هزار پانصد سوار رفته چهار قلعه دیگر را بتصرف آورد و
 سیوا نیز کسان خود تعیین نمود که مردم او را بر آورده قلاع مذکور را
 به بندهای پادشاه حواله نمایند و چون دلیرخان هنوز در پای
 قلعه اقامت داشت راجه سیوا را برفاقت راجه رایسنکه نزد خان مذکور

بملاقات می آید آن عمده راجها اودیراج مدشی خود را با گرگ
 سین کچهواهد با استقبال او فرستاده پیغام کرد که اگر آمدن بعزم
 فرمان پذیري و عبودیت و قصد سپردن قلاع و حصون بتصرف
 اولیای دولت است باین عزیمت صائب و اراده پسندیده بداید
 که مورد انظار عفو و تفضل پادشاهانه گشته مال و ناموس و
 جاناش در امان خواهد بود والا آمدن در کار نیست چه عنقریب
 بمیامن عون عنایت ابزد متعال و نیروی بخت دشمن سوز عذو
 مال اورنگ نشین کشور اقبال تمامی قلاع و ولایتش محصر خواهد
 گردید اودیراج پس از طی اندک مسافتی باو رسیده پیام راجه گزارد
 آن خسران متأب جواب گفت که الحال خود نزدیک بحضور رسیده ام
 آنچه مقتضای بندگی و دولت خواهی خواهد بود بعمل خواهم
 آورد و پس از ساعتی بمعسكر ظفر پیوسته نزدیک بدایره راجه
 رسید آن لوئین کز شناس جانی بیگ بخشی لشکر نصرت
 اثر را فرستاد که اورا بدرون آرد و چون بدرون خیمه رفته با راجه
 ملاقی شد راجه باو معانقه کرد نزدیک خود جای داد آن غلات
 سگال زبان عجز و ابتهال کشوده اظهار ندامت بر زلات و تقصیرات
 خود نمود و گفت که قلعه پورندهر را با بسیاری از قلاع دیگر بامید
 عفو بخشایش گیتی خدیو فضل پرور کرم گستر پیشکش می کنم و
 من بعد حلقه اطاعت و بندگی در گوش و غاشیه دولت خواهی
 و خدمت گذاری بر دوش خواهم کشید راجه نظر بر شیمه تفضل و
 احسان پادشاه خطا بخش عذر ندوش کرده اورا بجان و مال امان داد
 و غازی بیگ میرتوزوک را اشاره نمود که برفاقت یکی از مردم او

و انجا بغفو عظیم و فضل جمیم شهنشاه جنوم بخش مهریان اکرم
 در زده بقدم ندامت و اعتذار مسلک اطاعت و بندگی و منهج
 عبودیت و سرانگندگی - پورده بود دوازده قلعه که قریب یک لک
 هون محصول مضافات آن ست بدستور سابق در تصرف او باشد
 و بیماری و مسکن خویش بازگشته حنیهاجی پسر خود را که طفلی
 هشت ساله بود نزد راجه فرستد و آن پسر در سلک بندهای درگاه
 خلایق پناه منتظم گشته همراه راجه باشد و پناه و نوکرانش بمرام
 خدمت قیام نمایند و سیوا خود نیز هرگاه در آن حدود مهمی
 بمیان آید کمر خدمت بر میان جان بهته لوازم بندگی بجای آورد
 و بنابرین قرار داد راجه او را در اسب با حازطه و یک زنجیر نعل ماده
 داده رخصت نمود و کبریت - نگه را همراه کرد که تا قلعه کندانه که از
 جمله قلاع پوردهای باولیدی دولت و در حصانت و متانت ثانی
 حصن پورندهر بود رفته بعد از تصرف قلعه مذکور و - پورده آن بزاهد
 خان که بقلعهداری مقرر گشته بود سیوا را از انجا رخصت کند . و تفصیل
 احاسی قلاع مفتوحه اینست پورندهر - ردرمال - کندانه - کهنداکله -
 لوهکده - ایماکده - پتکی - تکونه - روهیره - قاردرک - ماموای -
 بهنداردک - پکس کپول - روپکده - بکتکده - موربخن - سانککده -
 سروپکده - ساگرکده - مرککده - انکوله - سونکده - مانکده - بالجمله
 چهاردهم ذی حجه بر وفق قرار داد سیوا حنیهاجی پسرش نزد
 راجه آمد و چون بندر چبول از جمله ولایاتی بود که از سیوا بتصرف

فرستاد که باو ملاقی شود آن خان شهابت پرور بعد از ملاقات در حر
اسپ یکی عربی با ساز طبل و شمشیر و جودهر هر دو با ساز سررع
و دو تپوز از نفایس افشاه باو داده رخصت نمود و چون پیشتر که
سیوا بقاهر مآل اندیشی و مصلحت شناسی چنانچه گزارش یافت
راه آشنائی و آمد و شد کسان بر اجه کشوده بود و راجه او را بابلغ نصاب
هوش افزا و پیغام بیم و امید بشاهراه اطاعت و بندگی میخواند
بجهت استعالت خاطر آن مدبر فرمان عالیشان مکرمت عنوان
مبنی بر مرده فضل و بخشایش بنام او با خلعت عاطفت و نوازش
از پیشگاه خلافت و جهان مدانی التماس کرده بود و فرمان همایون
و خلعت که بموجب استدعای آن زبده راجهای عظام از جناب
سلطنت مرحوم گذشته بود درین روز رسید اواخر روز سیوا باستماع این
بشارت عظمی بجهت اندوز گشته با استقبال مثال کرامت تمثال
شقافت و بزرگواری آن منشور مکرمت مضمون سر مباحثات باوچ گردون
رسانیده خلعت افتخار پوشید و چون بطن خلعت موطن آن وحشی
دشت مصیان بزرده عفو و احسان شهنشاه جهان فی الجمله آرامش
و اطمینان یافت راجه یا او در باره سپردن تمامی قلاع و حصون
باولبای دولت ابد مقرون سخن در میان آورده بعد از گفت و گوی
بسیار چنین قرار یافت که از جمله سی و پنج قلعه که از زمان
حکومت اولا نظام الملک دران ولایت بود و الحال سیوا در تصرف
داشت بدست و سه قلعه که حصن متین پورندهر و رانر مال
انرا جمله باشد و قریب ده اک هون حاصل ولایات متعلقه آنست
بقصر بندهای درگاه آسمان جاہ سپارد و از آنجا که دست توکل

برخورندند و او را آورده بر اجه ملاقی ساختند آن عمده راجهای عظام
مراسم نکو داشت و احترامش بجای آورد و دو اسب عراقی با سار
طلا و یک زنجیر فیل با ساز نقره و دو تقویر از نقاش اقمشه باو
داده باو طاق بخودش رخصت نمود عادل خان معصوب او در زنجیر
فیل و برخی جواهر و مرصع آلات برای راجه فرستاده بود و چون
از آن وقت باز که سیوا برسم مجرمان بی سلاح آمده بر اجه ملاقی
شده بود تا این وقت براق نمی بشت راجه درین هنگام یک قبضه
شمشیر و یک قبضه جمدهره و دو با ساز مرصع باو داده تکلیف براق
بستن نمود - اکنون کنگ حقانق نگار سر رشته سوانح دکن را اینجا
گذاشته بتحریر وقائع حضور پرنور می پردازد نوزدهم ذی حجه که
خبر فتح قلعه پورندهرو کیفیت آمدن سیوا نزد راجه جیسنگه را
عرضه داشت آن عمده راجها بمسامع جاء و جلال رسید باشاره عالی
شاهیان اقبال بنوازش آمد و عواطف خسروانه راجه را بعطای
خلعت خاص و شمشیر خاصه با ساز میناکار و یک زنجیر فیل با
براق نقره و جل زر بفت نواخته دو هزار سوار از تابینانش دو اسبه
سه اسبه مقرر فرمود که منصبش از اصل و اضافه هفت هزار
هفت هزار سوار دو اسبه سه اسبه باشد و کنور راجسنگه خلف الصدق
راجه مذکور که دولت اندوز خدمت حضور پرنور بود بعلایت خلعت
و برخی از حلی مرصع و یک زنجیر ماده فیل نوازش یافت و از
عمدهای آن جیش مسعود دلیر خان و داود خان و راجه راجسنگه
میسودیه و کیرت سنگه بمرحمت خلعت قاصت مباحات امر افتاد
و یک هزار سوار از تابینان دلیر خان دو اسبه سه اسبه مقرر شد که

احبای سلطنت قاهره آمده بود راجه لودمخان را بضبط آنجا تعیین
 نمود و بیست و یکم ربیع الاول بدیدن قلمه کفدانه که در شش گروهی
 معسکر ظفر پیرا بود رفته آن حصن رفیع و معقل منیع را ملاحظه
 نمود و اهتمام بند و بست و مرانجام ضروریات آن کرده و شب آنجا
 بسر برده روز دیگر بلشکرگاه برگردید و از آنجا که بموجب التماس
 آن عمده راجه سبهاچی پسر حنیوا از پیشگاه مکرمت و احسان
 بمنصب پنج هزاری پنج هزار هزار مرافراز گردیده فرمان مرحمت
 عنوان مشتمل برین معنی درین روز رسیده بود راجه او را هنگام
 دیوان طلبیده بجانی بیگ بخشی لشکر ظفر اثر اشاره نمود تا او را
 تسلیم این عطیه عظمی فرمود و از جانب خود خلعت و یک زنجیر
 فیل با ساز نقره داده پس از چند روز سیوا نیز از راجکده رسید و
 چون عادل خان حاکم بلچاپور قبل ازین مصدر برخی تقصیرات که
 از آن جمله تاخیر و امهال در ایصال رجوع پیشکش بود گشته درین
 اوقات برای اصلاح کارهایی ناهنجار خویش ملا احمد نایب را که در
 ملک عمده و اعظم دولت او انتظام داشت نزد راجه فرستاده بود
 بیست و ششم ربیع الاول که او بخشش گروهی معسکر ظفر اثر رسید
 راجه اودیراج منشی خود را باستقبال او فرستاد و ملا احبای
 برادرش را که مدتی قبل ازین چنانچه گزارش یافته بیارویی طالع
 در ملک بندهای درگاه آسمان جاه منسلک گشته در آن جیش
 فیروزی بود نیز دستوری بدینش داد و پس از سه روز که ساعت
 ملاقات ملا احمد بود راجه مقرر نمود که راجه رایسنگه و کبیرت سنگه
 رفته او را بیاورند و آنها اندک مهلتی طی کرده در انقادی راه باز

و پانصدی شش صد سوار مر بلند شد .

تعیین یافتن عمده راجها راجه جیسنکه با عساکر منصوره بعد فراغ از مهم میبوا بنخریب ولایت بیجاپور و تنبیه عادل خان

هر تنی مغز تیره اختری که از سرمایه دانش و دیده وری و پیرایه
کداست و خرد پروزی که مذاط جمیع امور خصوصا شیوه ریاست و مروری
همان تواند بود بی بهره و حرمان نصیب افتد و از ازل ادرا بمقتضای
نقصان فطرت و استعداد یا پستی مرتبه اصل و نژاد جوهر والای
بصیرت و پیش بینی و گوهر بی بهای ادب منجی و مصلحت
گزینی که نظام احوال جهانیان بدان منوط و مربوط است کرامت
نگشته باشد هر ائیفه در سلوک مسلک زندگانی و تنظیم قواعد اعمال
و امانی بورطه خسران و زیان زدگی در اندام از هر چه کند پیوسته
ندامت و پشیمانی اندوزد و بسا باشد که از کج اندیشی و باطل
پروزی خرمن بخت و سعادت خویش بآتش مخالفت عقل و
دانش بسوزد بارتق صدق این معنی از حال عادل خان حاکم
بیجاپور پرتو ظهور میدهد که چون در اصل فطرت از جوهر شعور و
دانائی محروم و بدقص فرومایه نژادی و رسمت پستی نسب
موسوم است همواره از مذهب ملج و جادو صواب عدول ورزیده بکارهای
ناشایسته و اندیشههای خام خود را مورد خسارت و ناکامی می گرداند
و دیده نا عاقبت بین از نتایج کردار نا پسند پوشیده شود کز
خویش از زبان باز نمی داند از جمله نگوهیده کارهای او آنکه

بمنصبش از اصل و اضافه پنج هزاری پنجهزار سوار از آن جمله دو هزار
 سوار دو اسبه سه اسبه باشد و از اصل و اضافه راجه سجان سنگه بندیله
 بمنصب سه هزار و سه هزار سوار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه و
 کیرت سنگه بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار و ترکنازخان
 بمنصب هزار و شش صد سوار سر بلندی اندر ختند و دیگر پندها
 در خور حال باضافه مناصب و دیگر مواهب نوازش یافتند سیوم
 محرم پرتی سنگه دك راجه جسونت سنگه از وطن رسیده دولت
 اندوز ملازمت اکسیر خاصیت گردید و بمنایت پهنوچی و مریمچ
 مرمع مر بلند شد نوزدهم ماه مذکور که جشن وزن سال دوازدهم از
 سن شریف نهال گلشن ابهت و کامکاری بهار چمن حشمت و
 یختیاری بادشاه زاده ارجمند محمد اعظم بود عاطفت شهنشاهانه
 آن گوهر درج سلطنت را بعطای يك عقد زمره نواخت - درین ایام
 از وقائع صوبه مالوه بمصامع حقائق مصامع پیوست که نوازش خان
 برادر خرد خلیل الله خان مرحوم که فوجدار ماندو بود جهان گذران
 را بدروود نمود و مرحمت والی پادشاهی افتخار خان میر سامان
 و ملتفت خان و میر بهاء الدین پسران اصالت خان مرحوم و
 روح الله خان و عزیز الدین پسران خلیل الله خان صفور را که
 برادر زادهای او بودند و کامیاب خان صفوی را که سمت قرابت بار
 داشت بعطای خلعت از لباس کنورت بر آورد و میر خان مهین
 خلف خلیل الله خان را که فوجدار جمون بود بار سال خلعت
 کسوت نوازش بخشید و محمد بیگ خان بفوجدار می ماندو تعیین
 یافتند بمنایت خلعت واسپ و از اصل و اضافه بمنصب هزار

و احتیال از خصائص احوال دکنیان زوجه خصال است در ادای وجه
پیشکش تعلل و تاخیر ورزیده درین مدت بلیت و لیل و لطائف
معاذیر و حیل میگذرانید و هرگاه یرباغ همایون بنادید آن عزمدور
می یافت پیدافهای بیجا و عذرهای فا روا تمهید مراسم اعتذار
نموده با وجود اندوختهای واقعه حکام ماضیه بیجاپور که بی شایستگی
و اهلیت و با عدم سابقه وراثت بقبضه تصرفش آمده بود دعوی املاس
و ناداری و اظهار خجالت و شرمساری می نمود و با وجود ارتکاب این
تقصیرات هنگامی که حیوای ضلالت شعار برود غلبه و احتیال یافته
بر هر بعضی قلاع او که محدود و ایات آن نابکار قریب الحجاز بود رفته
کلر برو تنگ داشت و نزدیک بود که قلعه نیاله را که از معظمت
قلاع خان مذکور است متصرف شود در رفع تسلط او بجناب
سلطنت و جهانبانی ملتجی شده درین باب بر سبیل تواتر و توالی
مرایض مبنی بر مراسم الحاح و اقتراح و مستحوی بر التزام خدشات
و دولت خواهی و رحانیدن وجه آن پیشکش و دیگر پیشکشها
به بندهای بادشاهی بدرگاه سلاطین بنده فرستاد چون عذر نیوشی و
خطا بخشی و فضل پروری و کر گستری از جلائل خصائل قدسیه
این سریر آرای انبال و اوزنگ نشین کشور افضال است عاطفت
پادشاهانه بر حال او بخشود و باین تشیع و اقبال برود تفضل و
ترحم فرمود و مناشیر تهدید و وعید پسبوا صادر گشت و اقواج قاهره
دکن را نیز فرمان شد که به تذبیده و تادیب او برداخته دست استیقای

دران ایام خبر انجام که صوبه دکن مرکز ریایات اقبال و آرام گاه
 سوکب جاد و جلال بود و آن نا قابل امر ایالت که بی سابقه اثر
 و احتیاق تازه بحکومت آن ولایت رسیده بود امور دولت و اسارتش
 کمال فتور و اختلال داشت حضرت شاهشاهی بذایر موجباتی که
 ذکر آن موجب اظطراب است با عساکر ظفر اعتصام و امرای عظام که
 یکی از آنها معظم خان بود لوای توجه به تسخیر بلجاپور بر امرای
 بدان صوبه نصبت فرموده بودند و بنیز روی اقبال کشور کاشحصن حصین بدور
 و قلعه منین کلدان را قهرا و جبرا مفتوح ساخته نزدیک بود که ساحات
 ولایت بلجاپور بالکلیه از غبار تصرف آن نا سزاوار امر ریاست پذیرایش
 یافته بقبضه تملک اولیای دولت بدزوال درآید و در خلال آن حال
 بذایر سفوح حوادث و وقایعی که دران ایام روی نمود و از جهت کمال
 عجز و خشوعی که آن فرد ساریه گوهر اظهار کرد نصح عزیمت آن
 مهم نموده و مدت جان و مال و ملک و ناموس بر نهاده عنان
 معاودت بخطه فیض بنیاد اورنگ آباد تافتند آن مجهول النسب
 بشکر این عطیه عظمی و موهبت کبری که فوق تصور و خیال
 و فرا تر از اندازه شایستگی و احتیال او بود تقبل داد و مبلغ یک
 کروڑ روپیه بر میل پیشکش نمود و بعد از آنکه سوکب اقبال از دکن
 بمستقر خلافت انتهای نموده سرپر ساطنت و جهانبانی و اورنگ
 حشمت و کاهرانی از جلوس همایون والا پایه شد و عساکر گردون
 مآثر یکچند بدفع فتنه بدشکوه و چندی دیگر بر نع شورش انگیزی
 نا شجاع و پس از آن بدیگر مهمات و مساعدات مشغول شد از آنجا که
 تاخیر و تسویف در امور و کوته اندیشی و نا عاقبت بینی و مکیدت

و بدان تدبیر ناقص و اندیشه واهی قطب الملک را نیز برین داشته
بود که نصرت و مدد آن کافر ناجر نموده زرها بدو فرستد و باوجود این
شائع اعمال بنابر مراعات حفظ ظاهر همواره عرائض مبغی بر اظهار
صدق عقیدت و راسخ ارادت بدرگاه آسمان جاه میفرستاد چون
این حقائق و معانی بر مرآت خاطر مهر نظیر که پیوسته از صیقل
الهام جلا پذیر است پرتو وضوح انگنده بدلائل ظاهره و براهین
باهره ثبوت یافته بود و آن ناحق شناس نعمت مکرمت و انضال
مستوجب تادیب و گوشمال گردیده لاجرم درین هنگام که عساکر
فیروزی اعتمام از کفایت مهم سیوای شقاوت گرا فارغ شد یرایغ
همایون از موقف جلال برآه جیسنگه صادر گشت که بعد از بندوبست
قلاع و ولایاتی که از سیوای بنصرف اولیای دولت قاهره در آمده بود
با امواج منصور بناخت ولایت بیجاپور شنافته در تخریب توابع
و مضامین آن که همگی سکنش در کیش کفر و جهالت و آئین
بت پرستی و ضلالت اند چنود کوشش بکار برد و تا پای قلعه بیجاپور
رفته و محاصره آن مقید گشته آن قدر که ممکن و مقدور باشد ولایت
مذکور را بنازد و هرچا از جنود مخالف اثری ظاهر شود صف
آرای کارزار گشته گرد دمار از روزگار آنها برانگیزد تا عادل خان نادان
از گران خواب غفلت و بیخبری بانبیاه گرانیده سرمایه هوشیاری
و کار آگهی بدست آرد و کیفیت این مهم نصرت پیرا از مبدا
تا منتهی در طی سوانح نهم سال جلوس اشرف سمت گزارش
خواهد پذیرفت مقدم صفر گنج علی خان از کوکمینان دار الملک
کابل که بموجب التماس به پیشگاه حضور آمده بود دولت زمین

آن مقهور را کوتاه گفتند و از پندانه انواج قاهره و حفظ قلاع و ولایات
خویش فرمانده عادل خان بدین حدیله از شر او مصون ماند و چون مهم
آن مردود بنابر سوء تدبیر سرداران جنود ظفر مآب و دیگر موجبات
و اسباب باستداد انجامید و بکچند عقد تعویق درین مطلب افتاده
باعث مزید خیرگی آن نابکار گردید فرمان کرامت عنوان عادل
خان عز و صدور یافت که او نیز انواج خویش بر سر آن بد کیش
تعیین نماید که چنانچه عساکر گردون متأثر ازین طرف دفع و
استیصال او میکوشد لشکر بلجاپور نیز از آن سمت در قمع و اهلاکش
ساعی باشد از آنجا که خان مذکور را دیده عاقبت بین و عقل
مصلحت گزین نبود و کوب تیره بخدیش فروغ سعادت و مقبلی
نداشت قدر این نعمت متوکل و عاطفت و الا نشناخته مسلک کفران
و ناپایداری بود و صلاح کار و سود روزگار خود ندانسته از کج اندیشی
و کوتاهی نظری بعات دکنیان بنای معامله بر خدیعت و حدیله گیری
گذاشت و اگرچه بظاهر چدین و می نمود که بنابر امتثال امر اعلی
در دفع او ساعیست و برخی از لشکریهای خود بحدود ولایت آن
مختول تعیین نموده بود لیکن ازین جهت که دفع آن بد نهاد و
قلع ریشه فساد او را بالکلیه از مقدمات خرابی حال خویش اندیشیده
صواب چنان میدانست که آن مقهور میان عساکر منصور و اهل
بلجاپور حائل باشد درین اوقات بنابر مصلحت کار خود با او بنامه
و پیام و عهد و موافقت سلسله جنبل یکدلی و موافقت گشته متفق
و همدستان شده بود و نهانی در مراتب امداد و اسعاش کوشیده
بتفویض اقطاع و ارمال نفوذ و دیگر مایحتاج او را معاونت میکرد

نمود که نامه او را جوابی از پدشگاه مهربانی و قدردانی صادر گشته
مصحوب یکی از بندهای پایۀ سرور عظمت و جهانپانی ارسال یابد
لاجرم درین ایام خواجه اسحاق که از بندهای سنجیده روشناس
بود بحاجت کاشغر معین شد و بمرحمت خلعت و اسب و شمشیر
و سپرباساز مرصع و کمر خنجر و جیفه مرصع و انعام هفت هزار روپیۀ
مباهی شده بدان صوب رخصت یافت و قدمی محیفه عطونت عنوان
در جواب نیاز نامه خان مذکور با یک قبضه خنجر و یک قبضه
شمشیر هر دو مرصع بجواهر نمین و برخی دیگر از نغائس
و زغائب مصحوب او مرحل گردید چهاردهم بعرض اشرف رسید
که رحمت خان دیوان بیوتات بعارضه مرضی که او را طاری
شده بود مرحله هستی پیمود و عاطفت پادشاهانۀ عهد الرحیم خان
داماد و محمد صادق پسرش را بعفایت خلعت از لباس موگواری
بر آورد و از نوشته وقائع نگاران ممالک شرقی معروض بارگاه جلال
گردید که راجه بهروز زمیندار مونگیر را باجل طبعی روزگار حیات
مهری شد و در همین اوقات خواجه قادر که در رکاب نصرت مآب
شغل جلیل احتساب بدر مقوض بود جهان گذران را پدرود نمود
و پسرانش بعفایت خلعت نوازش یافتند و دیانت خان که بخدمت
داروغگی داغ قیام داشت بدیوانی بیوتات سرمایه مباهات اندوخت
و خواجه صادق بدخشی بخدمت او منصوب گشت و شغل
احتساب بمحمد زاهد خلف قاضی اسلم مرحوم که بخدمت قضیلت
و تورع موسوم است تفویض یافت و مجموع بعفایت خلعت
مر اتمراز گشتند هزدهم سر بلند خان که بموجب برلیغ همایون

بوس در یافته بمرحمت خلعت مباحی شد و سعادتخان قاتشال
 که در جاگیر خود بود بقوجدارئی معظم نگر از تغیر الله یار پسر
 خنجر خان مامور گشته بعزایت ارسال خلعت و از اصل و اضافه
 بمنصب در هزاری هزار سوار سرفرازی یافت و درین ایام
 بمناسبت موسم بر شکل عاطفت بادشاه ابر کف دریا نوال
 بادشاهزادهای ارجمند عالی مقدار و امرای نامدار را بعطای خلعت
 بارانی نواخت و بجهت سرفرازی سیوای که برخی از حقیقت حال و
 کیفیت معامله آن ضالحت مآل گزارش یافت دیگر باره خلعت فاخره
 از پیشگاه مکرمت مرسل گشت و چون دستور اعظم جمعیترخان برگزار
 در بای چون منزلی عالی دلنشین بفاکرده درین ایام صورت اتمام یافته
 بود برای امتیاز و سرفرازی آن عمده نوئیقان هفتم ربیع الثانی
 خورشید اوج خلافت و جهانبانی پرتو سعادت بسرم منزل او افکنده
 سامنی تشریف حضور داشتند آن خان رفیع مقدار ادای مراسم پای
 انداز و نثار و شکر مقدم خدایورزگار بجای آورده پیشکشی شایسته
 از جواهر زواهر و مرصع آلات و دیگر رغائب و نوادر بنظر قدسی مآثر
 در آورد هشتم ماه مذکور چون روز دهم بود که عید هندوانست
 مهاراجه جسوف سنگه و کنور رام سنگه بعزایت خلعت قامت مباحات
 افرار شدند و پرتوی سنگه ولد مهاراجه بعطای کمر مرصع نوازش یافت
 و چون عبد الله خان والی کاشغر در سال گذشته چنانچه رقمزده
 کلک - وایح نگار گشته صحیفه اخلاصی با برخی از تحف ولایت خویش
 مصحوب میر حاجی فولاد بدرگاه سپهر بیداد فرستاده اظهار مراسم
 مخالفت و بکجپندی کرده بود و عاطفت خسروانه اقتضای آن می

خان هر يك بعطای خلعت خاص و دو سر اسب از طویلۀ خاصه
 یکی با ساز طلا و دیگری با ساز مطلی و محمد امین خان میر
 بخشی و مرتضی خان هر کدام بمرحمت اسب سربلندی یافت
 و چون حقیقت حسن خدمت و جانیفشانی دارد خان که در سلک
 همراهان راجه جیسنگه بود از وقائع لشکر منصور دکن بموقف
 عوض همایون رسیده بود عنایت پادشاهانه یک هزار سوار از
 تابندگان او را در اسب سه اسب مقرر فرمود که منصبش از اصل و
 اضافه پنج هزاری چهار هزار سوار از آن جمله دو هزار سوار دو اسب سه
 اسب باشد و کنور رام سنگه بعطای یک عقد مروراید و میرخان فوجدار
 جمون باضافه پانصدی بمنصب سه هزار و پانصدی سه هزار سوار
 و عبد الله خان باضافه پانصدی بمنصب پانصدی دو هزار سوار
 و پرتی سنگه ولد مهاراجه بعنایت جمدهر مرصع با علاقه مروراید
 و از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی هزار سوار و بهوجراج
 کچواکه که در سلک کومکبان راجه جیسنگه انتظام داشت از اصل
 و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار و در صد سوار و قزاق خان فوجدار
 پونا که قلعه داری یکی از قلاع مفتوحه ولایت سیوا علاوه خدمت
 او شده بود باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی
 هزار سوار از آنجمله پانصد سوار دو اسب سه اسب و دارابخان باضافه
 پانصدی بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار و عنایت ماده
 فیل و دیانت خان دیوان بیوتات از اصل و اضافه بمنصب هزار
 و پانصدی می صد و پنجاه سوار و مقدم خان باضافه پانصدی
 پنجاه سوار بمنصب هزار و پانصدی در صد سوار و کامگار خان

از دکن رسیده بود احراز دولت آسمان بوس نمود *

جشن وزن مبارک شمسی

درین اوقات قدسی برکت که فر دولت و فیض معذلت
 گیتی خدیو داد گر چمن پیرای ریاض امن و آرامش و جهانیان
 را نقد مقصود و گوهر امید بدامن خواهش بود فرخنده
 جشن وزن شمسی آفتاب اوج خلافت و گیتی ستمی عالمیان را
 بشارت بهجت و کامرانی رسانید و اوائل روز چهارشنبه بیست و پنجم
 ربیع الثانی مطابق سیزدهم ابان که ساعت بانوار سعادت و انظار
 میمنت اقتران داشت و بارگاه سلطنت و جهانبانی بآذین
 خسروانی زیب و آرایش یافته بود در ایوان فیض مکان غسلخانه
 مبارک بزمی دلکشا و محفلی نشاط افزا منعقد گشته وزن معصوم
 بآئین معهود بفعل آمد و سال چهل و هفتم شمسی از عمر
 کرامت قرین شهنشاه دنیا و دین بخجستگی و بهروزی بانجام رسیده
 و سال چهل و هشتم جلوه جهان افروزی آماز نمود حضرت شاهنشاهی
 بعد فراغ از مراسم وزن همایون بایوان سپهر نشان خاص و عام که
 بزینب انداب تاجمل و احشام بر آراسته گران مایه تخت والا پایه
 صرصر نگار درانجا بقوام اقبال نصب گشته بود پرتو قدوم گسترده
 سریر آرای دولت و تخت و اورنگ نشین عظمت و جلال گردیدند
 درین جشن خسروانه گوهر اسرار بهت و بختیاری فروغ اختر
 حشمت و کلم گاری پادشاهزاده ارجمند محمد اعظم بانعام یک لک
 روبه مطرح انوار عاطفت گشتند و مهاراجه جسونت سنگه و جعفر

دیدند حشمت و اقبال پادشاه زادۀ ارجمند فرخنده خصال محمد اعظم پیدشکشی شایسته از جواهر و مرصع آلات بنظر مقدس درآوردند بقبول آن ناصیه بخنداری بر افروختند و پلنج زنجیر نیل و سه هزار اشرفی از جانب امیرالامراء صوبه دار بنگاله بمحل عرض رسید و هر بلند خان یک زنجیر نیل بنظر انور درآورد و چندی دیگر از امرا در خور حال پیدشکشی گذرانیدند و تا سه روز این جشن دولت پیرا جهانیان را سرمایه نشاط و شادمانی و پیرایه انبساط و کمرانی بود درین اوقات از وقائع لشکر ظفر اثر دکن که بمردارچی راجه جیسنگه بعد از کفایت مهم میوا چنانچه گزارش پذیرفته بقاغت ولایت بلجاپور رسیدن یافته بود بعرض همایون رسید که عادل خان بملاحظه سوابق جرائم و تقصیرات خویش از گران خواب غفلت بیدار گشته و بصدقه قهر و انتقام محاکم فیروزی اعتصام مغلوب خوف و هراس شده ملا احمد نایقه را که دکن رکین دولت و مدار مهم حکومت او بود و بجهوهر عقل و رای و سمت فضیلت و فهمیدگی از امرای بلجاپور حمت امتیاز داشت چنانچه قبل ازین در طی سوانح آن جیش اقبال مذکور گشته درین هنگام بجهت اصلاح کار و تمهید مراسم زدامت و اعتذار و تجدید مراتب قول و قرار نزد راجه جیسنگه فرستاده است و مصحوب او دو زنجیر نیل و برخی جواهر و مرصع آلات برای راجه ارسال داشته در مقام خشوع و ایتهاال است چون ملا احمد را از صواب اندیشی و بختمندی مدتها بود که آرزوی ملازمت و تمفی خدمت این آسمان فلک نشان مرکوز ضمیر مصاحبت دان گشته همواره وسیله می جست و منصوبه میخواست

باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی در صد سوار و از اصل اضافه
 سید حامد خان بمنصب هزار و شش صد سوار و لطف الله خان
 بمنصب هزار و پانصد سوار و سید علی داروغه کذاب خانه
 بمنصب هزار و سی سوار و ادهم بیگ بخطاب ادهم خانی مفتخر
 و مباحی کشتند و فرخ فال ولد یمن الدوله آصف خان مرحوم
 متوفی که در ملک گوشه نشینان بود بعنایت خلعت و انعام
 انعام ده هزار روپیه نوازش یافته بمسقطر الخلافه اکبر آباد که
 در آنجا تمکن گزیده بود مرخص شد و قائم آقای فرستاده حسین
 پاشای حاکم بصره بعنایت خلعت و جیفه و خنجر مرصع و انعام
 دوازده هزار روپیه حراز گشته رخصت انصراف یافت و یک هزار
 روپیه بهمراهان او مرحمت شد و شاه خواجه بعطای خنجر مرصع و
 انعام ده هزار روپیه و عبد الله بیگ و قبیح بیگ که تازه از ولایت
 توران باستان فیض مکان رسیده بود اولین بهرحمت خلعت و خنجر
 و شمشیر و انعام سه هزار روپیه و دومین بعنایت خلعت و
 خنجر و شمشیر و انعام دو هزار روپیه و شیخ حسین عرب و حسن
 علی نبیره مرشد قلیخان مرحوم هر یک بانعام دو هزار روپیه و
 دوازده کس دیگر از بددهای درگاه جهان پناه هر یک بانعام یک هزار
 روپیه مشمول عاطفت کشتند و ملا عبد الله و ملا محمد تقی
 مشهور بمجلسی که بعزم بندگی این آستان فیض مکان از ولایت
 ایران آمده بود دولت زمین بوی یافته بعنایت خلعت و انعام
 دو هزار روپیه و منصب مشایسته کامیاب شد و پنج هزار روپیه بزمرة
 نغمه سنجان و سرود سرایان عطا شد و درین جشن عالم افروز فروغ

مسلمانانی در آن سرز و بوم پدید آمده بتدریج شهر و اعوام سمت
 شیوع و قوت گیرد و بی دینان آن کفرستان را که در باطل پرستی
 و ضلالت پروری خلیع انذار بودند هوای استبداد و خود مری از هر
 بیرون بود و فرمان کرامت عثمانی بنام دادن نمجل زمیندار آنجا
 بدین مضمون صادر شد که اگر مطیع الاسلام گشته آثار حق پرستی
 و معالم مسلمانی در ولایت خود رائج کند و حلقه اطاعت و بندگی
 در گوش کشیده خطبه و سکه بنام ناسی و القاب سامی مزین سازد
 زمینداران ولایت مذکور برز مسلم خواهد بود و الا انواع جهانکشا
 بتخریب آن ولایت و استیصال اهل کفر و غوایت معین خواهند
 شد و گرد دمار از روزگار او و اتباعش خواهند انگیخت و فرمان
 همایون را نزد شیخان صوبه دار کشمیر فرستاده امر فرمودند که آنرا
 مصحوب یکی از بندهای پادشاهی نزد زمیندار ضلالت شعار فرستند
 و در صورتی که امتثال حکم اشرف نماید متعرض احوال او نگردد
 و بر تقدیر ایا و استغفار با عساکر کشمیر بر سر ولایت او رفته نصیلت
 غرض و جهاد با آن نابکار بدنهان اندوز خان مذکور آن منشور لامع النور
 را مصحوب محمد شفیع نام یکی از بندهای درگاه خلائق پناه که
 در سالک کومندان آن صوبه انتظام داشت و چندی از تابینان خویش
 نزد دلدن نمجل فرستاد چون محمد شفیع با همراهان بدان حدود
 رسید سرزبان مذکور از مصلحت بینی و صلاح اندیشی باتمام خشوع
 و ابتهال تا سه کرده استقبال مثال ازم استتعال نموده آن منشور غر
 و شرف را بر برق مباحثات نهاد و آداب تسلیحات بجای آورده اظهار
 اطاعت و عبودیت کرد و روز دیگر که جمعه بود با اتباع خویش

که باین سعادت عظمی فائز آید و در ملک بندهای درگاه جهان پناه
 انتظام گزیده سرمایه شرف و مباحثات اندوزد درین وقت که حصول
 دیرین آرزوی ارا چنین تقریبی رو داده فرصت احراز این
 دولت ارجمند یافته بود مکنون خاطر خویش را برآید جیدسنگه اظهار
 نموده آن عمده راجها کیفیت این معنی به پیشگاه خلافت عرضه
 داشت و فرمان مکرمت عنوان طلب بفام مشار الیه عز صدور یافته
 با خلعت فاخره و جمده هر مرصع برای مرافرازی از منزل گشت
 و عاطفت پادشاهانه غائبانه اوزا بمنصب شش هزاری شش هزار
 سوار سرمایه افتخار بخشید .

نور آکین شدن ثبت بزرگ بفرار آثار اسلام و در آمدن زمیندار ضلالت فرجام آنجا بشاهراه اطاعت و بندگی درگاه فلک احترام

چون از سوابق ازمند و ایام ساحت آن ولایت ظلمت آمده
 کفر و شوائب بود و هرگز پرتو نور ایمان بر آن سرزمین نفاخته آثار
 دین مقید و شعار ملت مبین در آنجا رواج نداشت و زمینداران
 و سکنه آن ناصیه پیوسته روزگار بجهالت ضلالت و بیت پرستی
 گذرانیده هرگز طغنه تکبیر و تهلیل بگوش باطل نبوش آنها
 نرسیده بود و هیچگاه سر برهنگه اطاعت و فرمان برداری فرمان روایان
 اسلام قرون نیارزده بودند لاجرم رای عالم آزادی گیتی خدیو حق
 پرست چنین اقتضا نمود که سرکرده آن قوم جهالت کیش را
 بتهدید و وحید و واندوز شدید تکالیف اطاعت اسلام نمایند تا آثار

رویه ثبت خرد و کاشغر و تمام مغولستان است و جنوب رویه بدشت
 قلیچاق پیوسته زمیندار آنجا از دوازده هزار سوار و پیکار بسیار دارد و
 اکثر نوکرانش از قوم قره قنداق اند بالجماعه چون یازدهم جمادی
 الآخره از عرضداشت سیفخان که درین مطلب معی و تدبیر
 درست بکار برده بود حقیقت این مقدمه بر خاطر ملکوت ناظر پرتو
 ظهور انگشت عاطفت پادشاهانه او را بعنایت خلعت و از اصل و
 اضافه بمنصب در هزار و پانصدی دو هزار و سیصد سوار مرید
 گردانید و مراد خان زمیندار ثبت خرد را که درین مهم آثار دولت
 خواهی از بظهور پیوسته بود بمرحمت خلعت نواخت درین ایام
 مهاراجه جسونت سنگه و جعفر خان و محمد امین خان و مرتضی
 خان و دانشمند خان و دیگر امرای حضور بعطای خلعت زمستانی
 نوازش یافتند و همچنین امرای اطراف باین عنایت عز مباحات
 اذن و ختند و منشور عاطفت پیرا مبذول بر مراتب فضل و مکرمت
 بقام سیوا عز صدر یافته خلعت فاخره و جمدهر سرمع برای او
 مرسل گشت و بعرض اشرف رسید که راجه تودرمل که از فوجداری
 اقاربه معزول شده بود و بختیار خان زمیندار دهادر باجل طبیعی
 بساط حیات در نور دیدند - و از وقائع صوغ دکن بعرض همایون
 رسید که جواهر خان حبشی از کومکیان آنجا مرحله همفی
 پیمود چون شهنشاه یزدان پرست حق آگاه از کمال حسن نیت و
 توفیق شعاری درین ایام مبلغ سه لک و بیست هزار روپیه از نقد
 و جنس فدر بدنه و مجاورین و زمره عادات و صاحبین حرمین
 شریفین زادهما الله قدرا و جلالة فرموده بودند میر عزیز بدخشانی

بجهت خواندن خطبه برآمده در مکانی مناسب که خلقی کثیر آنجا
 فراهم آمده بودند خطبه بنام نامی و القاب سامی شهنشاه دولت
 و دین گیتی خدیو بزرگان برصفت حق آئین خوانده شد و چون
 خطیب زبان بنام والی خلیفه جهان گوهر آمود ساخت زر بسیار
 نثار نمود و بعد از تقدیم مراسم خطبه در حرزمینی مناسب به
 بنای مسجد اشاره کرد و طلا و نقره بسیار بسکه همایون زینت بخشیده
 با محمد شفیع و رفقای او مراسم اعزاز و نگو داشت بجای آورد و
 چون مسامح ساکنان آن دیار بصیت ملت احمد مختار صلوات الله
 و سلامه علیه و علی آله الاطهار و اصحابه الخیار و خطبه دولت و
 طنطنه حشمت شهنشاه روزگار برافروخت و فرستادگان از تقدیم
 مراتب و ترویج مراسمی که بدان مامور بودند پرداختند دادن تمجیل
 آنها را با احترام و اکرام تمام رخصت انصراف داد و عریضه مبنی بر
 وظائف عجز و بندگی و قواعد اطاعت و سرانگندگی و التزام اینکه
 من بعد همواره بر جاده تویم عبودیت و هوا خواهی ثابت قدم بوده
 از امتثال احکام و اوامر پادشاهی سرنقابد و ترویج خطبه و سکه
 مبارک و اشاعت آثار و شعار اسلامی را استقامت نماید یا کلید
 طائنی که اشارت بسپردن آن ولایت باشد و یکهزار اشرفی و دوهزار
 رویه مسکوک بسکه همایون و پیشکشی از تحف و رغائب آن دیار
 معجوب آنها بدرگاه سپهر مدار فرستاد طول ولایت مذکور زیاده بر
 شش ماهه راهست و عرفش در برخی مواضع در ماه و بعضی
 جاها یکماهه مغرب رویه آن یکشمیر و کمانون و سری نگر و بهار و
 بنکاله منتهی میشود و مشرق رویه بارزنگ و خطا میرسد و شمال

حقیقت آمدن او از بیجاوی و کیفیت طلبیدنش به پیشگاه حضور
 لامع المنور قبل ازین رقم زد که کلک حقائق طراز گشته بیرون قسمت
 و اقتضای تقدیر که هیچکس را ازان چاره و گزیر نیست در راه کعبه
 مقصود مرحله هستی پیونده بصر منزل بقا رسید و دیدن آرزوی
 خدمت و بندگی این آستان اقبال را که ساکنان شش جهت و
 قاطنان هفت کشور را منتهای امانی و آمالست بخاک نومیدی برد
 آن مرحوم چون بصدق اخلاص و روح عقیدت عزم بندگی درگاه خلایق
 پناه داشت آمد بمرخوت را با قشونی از پناه همراه آورده بود و بیعت
 و نهم ربیع الاول این سال فرخنده فال که در پای قلعه پورندهر
 بشکر ظفر اثر رسیده بر اجه جیستگه ملاتی شد راجه بذاب رعایت
 فضیلت و قابلیت مشار الیه و صدق ارادت و اعتقادش باین آستان
 پیر بنیاد با او لوازم احترام و تکرار داشت و مراسم دل جوئی و کرم
 خوئی بجای آورد و چون عاطفت پادشاه بنده پرور قدر دان چنانچه
 گذارش یافته او را بمنصب شش هزاری شش هزار سوار و عطای
 خلعت و جمدهر مرصع نواخته فرمان مرحمت عنوان مشتمل
 بر طلب او به پیشگاه حضور عز و مدور یافته بود راجه بموجب حکم معالی
 در لک روپیه بار و پنجاه هزار روپیه باند پسرش و دیگر رنقا از سرکار
 خاصه شریقه داده سلخ جمادی الاولی او را روانه درگاه آسمان جاه
 گردانید و از جانب خود نیز بقدر جنس تکلیفات بجای آورد و ترکتدار
 خان و غازی بیگ صحبت یساول را همراه کرد که بدرقه نموده
 او را باورنگ آباد فیض بنیاد رساند موسی الیه در راه کوفتفاک گشته
 چون باحمد نگر رسید از جام اجل شربت ناکمی چشیده و دیعت

برآمدن آن معین گشته خلعت - رافزای پوشید و درین ایام که
 موسم اعتدال هوا و هنگام نشاط اندوختی شکار و سیر صحرا بود رایت
 اقبال مکرر بآغز آباد و خضر آباد توجه نموده صید فیله کار و دیگر
 اقسام شکار بهجت انزای خاطر مقدس خدیو روزگار گردید هفتم
 رجب رخشنده اختر برج سلطنت تابنده گوهر درج خلعت پادشاه
 زاده ارجمند کلم کار محمد معظم که بفرمان همایون از دکن آمده
 بودند چون بکعبه حضور نزدیک رسیده در خضر آباد نزول داشتند
 بزنده امرای عظام جعفر خان حکم شد که بخضر آباد شناسفته
 آن دره التاج اقبال را بعز ملازمت اکسیر خاصیت رساند
 و آخر روز در غسلخانه مبارک آن عالی قدر والا تبار بانو گل
 حدیقه دولت سلطان معزالدین گرامی بعر خودش باحراز
 ملازمت اشرف - عادت اندوز گشته یک هزار مهر و چهار هزار روپیه
 بر سبیل نذر گذرانیدند و مطرح انوار عاطفت و مهرانی شده
 بعطای خلعت خاص و جمدهر مرصع با علاقه سروارید و بهوینچی
 مرصع و در اسب عربی هر دو با ساز طه و در اسب ترکی نوازش
 یافتند یازدهم ماه مذکور فروغ دودمان حشمت و کم کاری نهال
 بوستان ابهت و اخپاری پادشاهزاده سعادت دانش محمد اعظم
 بعنایت ده سراپ یکی از آنها با ساز طه مشمول انظار مرحمت
 گردیدند - درین ایام از نوشته و نایع نگاران دکن بمسامع حقائق
 مجامع رسید که ملا احمد نایبه که از عمدهای عادل خان بود و

رفته آن حالت در تزیین است از آنجا که کیفیت هنر و ضعف
شیب دوقریفه واضح بود برین که با وجود اشتداد و امتداد این عوارض
و آلام شمع حیات با برکات آن حضرت از صرصر گزند ایام مصون
نمی تواند بود و اطباء فیض حال بدین نمط و نموده اظهار یاس از
بهبود کردند و پیش نهاد همت پادشاهانه آن شد که لوای نهضت
بمسئور الخلاء اکبر آباد افراخته در چنین وقتی فیض اقامی میمنت
پیرای آن حضرت دریامته هنگام سحیح قضیه ناگزیر آنجا شرف
حضور داشته باشند و بکار پردازان پدشگاه خلقت اشاره معلی صادر
شد که بنودی در سامان لوازم این عزیمت کوشیده در جمیع
ضروریات اختصار بکار برند و چون امر انجام این مراتب بچند روز
می کشید بقای رعایت مراسم احتیاط مقرر فرمودند که مهین دار
نهال دولت و کامکاری بدین ثمره شجره حشمت و بختداری پادشاه
زاده ارجمند صمد معظم بر جناح سرعت و احتیاج پشتر باکبر آباد
شأنقه تا رسیدن رباب عالیات سعادت اندوز خدمت اکبر خاصیت
حضرت اطمینان باشند و بیست و سیوم ماه مذکور آن عالی قدر و اعتبار
را بعطای خلعت خاص و یک عقد مرورید نوازش فرموده مرخص
ساختند درین تاریخ امیر خان صوبه دلو کابل که بموجب فرمان
طالب بحضور لامع النور آمده بود و مکرم خان صوبه دار اوده که ازان
خدمت معزول شده بود دولت زمین بوس دریافتی بود بعطای
خلعت میناهی شدند •

حیات مستعار سپرد چون این خبر بمسامع جلال رسید عاطفت
 پادشاهانه اسد پسرش را بعنایت خلعت نواخته فرمان شد که با
 منسوبان و بازماندگان پدرش به پیشگاه خلافت و جهانبانی شتابد
 و از بموجب حکم معلی باورنگ آید آمده از اینجا روانه درگاه خلائق
 پناه شد - از سوانح ملال انرا آنکه از نوشته وقایع نگاران مستقر الخلافه
 اکبر آید بظهور پیوست که حضرت اعلی را که دران مرکز حشمت
 و ایهت بر مسند عافیت متمکن بودند و روی همت از شواغل
 موری و مشاغل دنیوی بر تافته بجمعیت خاطر و فراغ بال اوقات
 فرخنده ساعات بعبادت و پرستش ایزد بهیمال و تدارک سوابق احوال
 میگذرانیدند اوائل شب دو شنبه دراز دهم رجب عارضه حبس بول
 طاری شده شدت آن الم تا صبح باقی بود از ورود این خبر کلفت اثر
 خاطر مقدس حضرت شاهنشاهی قرین اندوه و ملالت گشته سرور
 محفل اقبال منقص شد و باطبائی که سعادت اندوز خدمت آن
 حضرت بودند و پیش قدم آنها حکیم موصفای شیرازی بود که
 بحسد و حذاقت موصوف است و از قدیم الایام بمزاج همایون آن
 حضرت آشنا و مورد اعتماد و محرمیت و مشمول التفات و عنایت
 بود تاکیدات شد که در ازاله آن عارضه جهد و کوشش بلیغ در کار برده
 حقائق احوال همایون لا روز بروز عرصه داشت نماید و پس از ان
 باخبار متواتر ظاهر شد که تمام روز دو شنبه و شب دیگر نیز در
 شدت آن عارضه تفاوتی بهم نرسیده و اوائل روز دیگر اگرچه بتدبیرات
 و معالجاتی که بکار رفته خفگی دران عارضه پدید آمده است
 لیکن دیگر کوفتها حادث شده و لیکنی در طبع بهم رسیده و رفته

و استعداد در شناخت و پرستش ایزد جهان آفرین که مقصود از آفرینش همین است گوشه نماید و فریفته وضع مستعار و دل بستن لذات نا پایدار آن دار بیدار نگشته از گوهر بی بهای عرفان و بزدان شناسی و دست آویز رجوع بموطن اصلی مرمایه عیش و مرور نشاء حقیقی بدست آرند و پس از سامان برگ و ساز باز گشت ازین مسیر همواره از سر انتظار گوش بر نداده جان فزای « یَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً » داشته چون فرمان طلب در آمد بخشنودی و رضا پذیرائی حکم نماند قضا گشته بآهنگ کعبه وصال و عزیمت بازگاه وصول از قضای این دار فنا و راحت این مرحله بر خوف و عذاب رخت اقامت برگیرند و دگر باره بفشاط آباد شهرستان انس و کشور روح پرور قدس رسیده بشمول فیض رحمت و غفران ایزدی کامیاب سرور ابدی و بهره مند حضور حرم صمدی شوند و جاودان بمشاهده انوار جمال و جلال حی لا ینزال و ادراک نعم پاینده و لذات دائمی آن نشاء بی زوال مورد روح و راحت و مشمول امن و استراحت باشند خاصه برگزیدگان بازگاه احدیت و دست پروردگان لطف صمدیت که از ان گروه قدسی شگوه اند سروران ملت اسلام و سلاطین دین پرور والا مقام چه این زمرة عالیشان در علم مرتبه ذات و رفعت منزلت نفس و دانش و بینش خدا داد با مویدات و صاحبان نفوس قدسیه شریک العنان اند و ساخت جهان بی بقا بر حوالان سمند همت بلند شان تنگ فضا و نظرت ارجمند و قوت نفس تابید پیوند آن قدسی منشان همواره طالب رفعت و اعتلا و جویای عروج بر معارج اعلی است علی الخصوص

رحلت مغفرت ایت مورد تاییدات ربانی مشمول توفیقات آسمانی اعلیٰ حضرت صاحب قران ثانی بوسعت آباد جهان قدس و فرهت جاویدانی

گیتی که در و راحت جاویدان نیست • در خور اقامت خردمندان نیست
جائی که نه جای آرمیدن باشد • چندانکه درونگه کانی چندان نیست
بیدار دلان هوشمند و خرد پروران حقیقت بیوند که واقفان
اسرار دانش و بینش و کار آگاهان کارخانه آفرینش اند بیقین
دانند که این ویرانه دیر سست بذا کهن خرابه معموره نما
که روزی چند مسکن و وطن آدمی گشته جازدان جای انامت
جان پاک و مهبط این گوهر تابناک نتواند بود بلکه شهر حقانی است
بر رهگذر واردان غیبی که چون بخرد نژادان ارواح و نفوس بروفق
تقدیر قاهر نور الجمال بعزم تحصیل معرفت و کمال از نزهت آباد
کشور قدس و دار الملک اعلیٰ جبروت در اهتزاز آیند و بمصلحت
حکمت ربانی بر مرکب قوالب هیولانی و مطایبی هیاکل جسمانی
راکب گشته آهنگ میر بحرای شهود و میل وادی ظهور و نمود
نمایند بعد از قطع مراحل مادی و مدت بدان خطه عاریت اساس
و عبده برسم مسافران آنجا بساط نزال اندازند و بضرورت طیلان
تعلقات نشای کوه پردرخش نظرت گرفته روزی چند بمقتضیات و
احکام آن در سازند تا بدستگیری قوی و شاعر و مددکاری حواس
باطن و ظاهر که گزین اسباب معرفت حضرت رب الارباب اند مشاهده
غرائب منع یلچون و عجائب هرگاه کن فیکون نمود بقدر • هایت

پذیرفت باغداد و استبداد انجامید و ضعف و ناتوانی برپیکر
 مقدس غالب شد امراض مختلفه و عوارض منضاده که معالجه
 یکی سبب ازدیاد دیگری می شد حادث گشته از کمال انحلال قوی
 رعشه و اختلاج عظیم در اعضا بهم رسیده و روز بروز قوت بدن در کاهش
 و اسهالی مرض در فزایش بوده و بر تدبیرات اطبا و استعمال ادویه
 و تناول اشربه و اغذیه اثری مترتب نمی گشت و به هیچ وجه
 صورت صحت و بهبود در آنوقت حال چهره نمی نمود تا آنکه اوائل
 شب در شنبه بیست و ششم رجب شدت مرض متزائد گشته آثار
 تغیر حال و علامات قرب ارتحال ظاهر شد و آن حضرت بنبروی
 توفیق و قوت ایمان دران حالت روی دل بچذاب کبریا آورده خاطر
 از غیر حق برداختند و نخست شکر جلائل نعمتهای بی منتهای
 آلهی که بمحض کرامت و فضل نامتناهی بآن حضرت عطا شده
 بود ببالغ وجهی ادا فرموده از صمیم قلب مقدس اظهار تسلیم و
 رضا بقضای ایزدی و تقدیر آسمانی که غنی و فقیر و امیر و
 وزیر را ازان چاره و گزیر نیست نموده مکرر تلمه طیبه توحید
 از روی کمال شعور و آگاهی بر زبان حق بیان جاری ساختند و
 در خلال این حال پرده گزین تنق عظمت و احترام صدر نشین
 مشکوی ابهت و احشام زبده سخدرات زمان مائمه جهان بیگم
 صاحب و چندی از پروردگبار حرم عفت و پرستاران بارگاه عزت را
 که شرف اندوز حضور بودند از ناله و زاری و جزع و بیقراری نهی
 فرموده و شرائف و صایا و جلائل مواعظ که سرمایه سعادت جاوید
 تواند بود بجای آورده بکلمات قدسیه ایمانی خاطر سوگواران ببقراران

اقبال مندی که بپس فضل و موهبت ایزد متعال حیر مدارج
 دولت و اقبال کرده در دنیا باقصی مراتب کرامتی فائز گردیده
 باشد و در سلوک آن منهج پرخطر سر رشته آگاه دلی و هشیار خراسی
 و رعایت مراسم دین پروری و عدالت گستری و اشاعت انوار
 رأفت و مکرمت برکنه خلایق از کف نگذاشته قبل از منوج واقعه
 ناگزیر از مشاغل عالم صورت که شواغل قرب و ارتباط بجهان معنی
 است اعراض نموده بتلافی و تدارک زلات نشاء بشریت موقوف
 گشته باشد از شواهد این تمهید قضیه رحلت مغفرت آیت مورد
 جلائل توفیقات ربانی مشمول انظار تاییدات سبحانی حضرت
 فردوس آشیانی صاحب قران ثانی است که ایام حشمت و کرامتی
 و خلافت و جهانبانی بعدالت و دینداری و پاسداری کنه رعایا و
 تحصیل رضا و خشنودی حضرت خالق البرایا گذرانیده پس از
 می و یک حال سلطنت و کشور ستانی توفیق ترک اشتغال
 بامور دنیا و اختیار عزالت و انزوا در یامنه بقیه عمرگران مایه بهمی
 جمعیت خاطر و توجه باطن بطاعت و عبادت و یزدان پرستی
 مصروف ساختند و چون ایام مقدر مهلت و مدت موعود اقامت
 درین دار غرور و سرای بی سرور بانجام رسیده داعی وَاللّٰهُ يَدْعُوْا اِلٰی
دَارِ الْعَقَمِ مژده طلب بگوش حق ندوش آن سرور دین پرور رسانید
 از مرصع عبودیت زمان ایمان بلبدیک اجابت گویا ساخته با ساز
 و برگ موالح اعمال و کرائم افعال آهنگ کعبه وصال نمودند و
 دربر سلطنت نشاء باقی را بشکوه دین پروری پایه افزودند - تبیین
 این سانحه عظمی آنکه چون عارضه آن حضرت چنانچه گزارش

پیوسته - عادت اندرز خدمت آن حضرت بود و قاضی قربان که
 شغل قضای مستقر الخلافه پارتملق داشت کس فرستادند که
 آمده بامر نجهانز و تکفین برد زند و در پاس شب که آنها حاضر
 شدند نخست بصر اسقاط نماز و روزه با آنکه هیچگاه ازان خدیو
 موفق فوت نشده بود قیام نموده مبلغی خطیر برای قضای صوم
 و صلوة سقر ساختند و پس ازان در برج مقمن که طائر روح
 فر و س آشیان آن حضرت دران مکان شنقا شده بود بامر نواب
 علیه بار یافتند و نعش مقدس را بابوایی که نزدیک برج مذکور
 احست نقل کرده بآئین شرع مدین و سنت رسول امین صلوات الله
 و سلامه علیه و علی آله و اصحابه اجمعین بادای مراسم غسل
 پرداختند و بعد از تقدیم وظائف تجلیل و تکفین جسد نور آگین
 را در صندوقی از مندل گذاشتند و دروازه شیب برج مذکور را
 که مسدود بود گشوده نعش مطهر را بآئینی شایسته از قلعه
 برآوردند و از دروازه شیر حاجی که محاذی آن دروازه بود گذرانیده
 بیرون حصار بردند و هوشدار خان صوبه دار با جمیع ندهای پادشاهی
 همراه گشته هنگام صبح بکفار دریا رسیدند و قابوت رحمت
 نثار آن سزوار غفران پروردگار را از آب گذرانیده بروضه منوره
 طایفه که برآورد معمار همت ارجمند آن حضرت است و مرقه
 منور نواب ثریا جناب خورشید احتجاب تقدس نقاب رابعه اطوار
 آیه آثار بیدگم بیگمان معظم بانوی بانوان عالم سرور زنان زمان
 صفوة نساء دران قدوسه مطهرات اسوه مقدسات ملکه ملکی خصائل
 مالکة قدسی شمائل مهبط انوار رحمت یزدانی مورد انظار مغفرت

درد مصیبت را تسلی بخشیدند و پس از لمحه طائر عرش
 پرواز روح هر فتوح آن خاقان سر فراز از غبار ما سوی پال و هر
 افشاند بهوای - میر حقیقه قدس و گلگشت سراستان جفان طیران
 نمود و در نشیمن خلد و نزهتگاه فردوس جای گرفته با طوطیان
 حدیره آشیان جنت هم آواز شد از وقوع این حادثه کبری دوران
 لباس کدورت در بر کرد و گردون غبار حسرت بر سر بیخست قدسیان
 مواع افلاک با مقیمان ساحل خاک در عالم این درد جگر سوز
 مهیم گشته جیب جامه جان چاک کردند و روشن - چهر اعلی
 و ساکنان چرخ را با معزم پر - شر این قضیه هولناک آهنگ خطه
 خاک کردند و خرد و بزرگ را خاطر دستخوش اندوه و تحسرت گشت
 و ضیاع و شریف را باطن مورد ملال و تأثر گردید • • • لمواغه •
 غم و سوگواری دیگر عالم شد • صبور بی بدنبال آرام شد
 درینا ازان گوهر بی بها • که آخر بچوبین صدف کرد جا
 برفت آن شکوه مجسم دریغ • ازان زینت انرای عالم دریغ
 اگرچه گذشتند شاهان بسی • دل آگاه نگذشته زینسان کسی
 ازین بزم معتان چه هشدار رفت • بخواب عدم بخت بیدار رفت
 روانست تا ذکر این مکنه دیو • روانش بود تازه از ذکر خیر
 بالجمله بعد از سنوح این واقعه ملالت اثر بموجب اشاره نواب قدس
 نقاب خورشید احتجاب ملکه جهان بیگم صاحب رعایا از خان قلعه
 در و خواجه پهل بدرون غلغله حاضر آمدند و کهرکی دروازه های
 قلعه گشوده باحضار سید محمد فتوحی که نخل و تقوی با شرف
 فقر و سیادت فراهم دارد و در ایام انزوای اعلی حضرت خلد آرامگاه

سال و دو ماه قمری و بیست و سه روز و سی سال و چهار ماه شمسی و هزده روز بود بالجمله او آخر شبی که قضیه ارتحال آن مصطفی فضل و غفران در الجلال وقوع یافته بود این خبر کلفت اثر در هفت کردی اکبر آباد برخاسته اختر برج حشمت فروزنده گوهر درج سلطنت پادشاهزاده والا قدر محمد معظم که بموجب حکم اشرف که بآن مستقر خلافت مرخص گشته بودند رسید و آن عالی نسب والا تبار بر جناح سرعت طبع آن معانت نموده اوائل روز که آن پادشاه خلد مکان مدفون گردیده بود بشهر رسیدند و روز دیگر بقلعه مبارکه رفته مراسم پیرش و تعزیه با ملکه قدسی میرت قدوسی نژاد بیگم صاحب و دیگر پرده گیان استار دولت بجای آوردند و بر حسب امر اعلی وظائف خیرات و مبرات و ختمات قرآن بتقدیم رسانیدند و مکرر مجلس مولود بانیی که برای سلاطین نامدار و خواتین عالی مقدار در خور و سزاوار باشد منعقد ساخته بانفاق اهل استحقاق و اطعام صلحا و علما روح مقدس آن حضرت را سرور و راحت بخشیدند و بسید محمد و قاضی محمد قربان و زمره مشایخ و ارباب فضل و اصحاب تقوی اكرامات سفیه بجای آوردند و چون اواخر روز بیست و ششم ماه مذکور که در شبش این قضیه خارج گشته بود منبیهان تیز پی از مستقر الخانه به پیشگاه جلال و جلال رسیده خبر وقوع این سانحه و هشت را رسانیدند از استماع این واقعه هائله خاطر مقدس حضرت شاهنشاهی قرین هزاران غصه و الم و رهین فراوان تحسرو افسوس گشته پی اختیار قطرات مبرات بر وجنات همایون فرود بارید و با وجود ثبات و تحمل خسروانی و

روانی بلقیس دوم و مریم ثانی مهبد علیا ممتاز الزمانی در آنجا
است و کیفیت آن نزهتگاه قدس در کتاب مستطاب پادشاه نامه
مشروح گشته رسانیدند و سید محمد و قاضی قربان و سایر صلحا و
اتقیا بر جنازه آن محفوف انوار مغفرت نماز گزارند و نعش مطهر را
بدرون گنبد برده بجوار رحمت ایزدی سپردند • اللهم كما وفقته
لقطع علائق الشر والفساد - و قلع اصول البغى والعناد - و هدم
بنيان الجور والاعتساف - و نصب رايات العدل والابصاف - و اعلاء
اعلام الدين - و ترويج الشوع المدين - حتى بلغت دولته عذان
السماء - و منقطع الفضاء - و نورت بلوامع سلطنته القاهرة - و سواطع
معدناته الباهرة - اقطار الارض و اكفافها - و ارجاء الدنيا و اطرافها -
اسكنه في اقصى درجات الخلد و اعلى عليين - و احشره في زمرة
اهل الحق و الصدق و اليقين - و اسقه من ماء معين - و زقه بحور
عین - تاریخ رحلت مغفرت آیت آن حضرت را یکی از نکته
منجیان (شاه جهان وفات کرد) یافته و راقم این صحیفه اقبال آن را
چنین در ملک نظم کشیده •
• مولفه •

چون شاه جهان خدیو قدسی ملکات

برخواست بعزم عقبی از تخت حیات

جستم از عقل سال تاریخش را

گفتا خردم شاه جهان کرد وفات

مدت زندگانی آن سرور آرامی سلطنت جاودانی هفتاد و شش سال
و سه ماه قمری و بیست و هفت روز و هفتاد و چهار سال شمسی
سه روز کم - و ایام فرمانروائی و حکم رانی آن حضرت سی و یک

برادر اخیاند و درین روز امیرخان پیشکشی مشتمل بر یک صد اسب عراقی و ترکی و نوادر جواهر و مرصع آلات و نفائس اقمشه و استعدیه بنظر انور رسانید و نهم ماه مذکور مطابق بیست و ششم بهمن که ساعت نهضت الویة ظفر طراز بود دانشمند خان بصوبه داری و حراست قلعه مبارکه دارالخانه تعیین یافته بعنایت خلعت خاصه و اسب مر بلند شد و چون معاودت ریات عالیات بزودی مقرر بود قرار یافت که مخدرات سوا پردۀ ابهت و احتشام محجبات تلقی عزت و احترام محمل آرای دولت همراهی نگشته در مشکوی سلطنت بمانند و پس از انقضای درازده گهزی از روز مذکور حضرت شاهنشاهی با فرآلهی و عظمت و شکوه جهان پناهی از قلعه مبارکه سوار سفینه اقبال گشته روی توجه بخضر آباد آوردند و آنروز در عمارات فیض بنیاد آن نزول سعادت نموده روز دیگر از اینجا نهضت فرمودند و مقرر شد که از راه گذار دریای چون که در هر منزلی باغی خد آئین و عمارتی عالی دلنشین بجهت دولتخانه والا سلخته شده طبع مسافت فرمایند و چون مرکز خاطر اقدس آن بود که بعد از وصول بمستقر خلافت تا از مراسم تعزیه و تسلیه مخدرات تلقی عفت و احتجاب نپروازند در قلعه مبارکه اقامت نگزینند اشاره معلی به پیشکاران سلطنت صادر شد که منزل بدشکوه را برای نزول اشرف زیلت و صفا بخشند و در مرحله دوم امیرخان صوبه دار کابل را بعطای خلعت خاصه و اسب با ساز طلا و جمدهر بآعلاقه مرورید نواخته رخصت معاودت بدار الملک کابل نمودند و در منزل ششم هوشدار خان صوبه دار اکبر آباد که استقبال موکب جلال نموده بود

شکوه و وفار سلیمانی و جمعیت دستگاه صبر و حوصله جهانپناهی آزار
 قلق و بیقراری و علامات کمال تاثیر و سوگواری که هرگز از حلول
 هیچ سائحه داغش از آن حضرت کسی را مشهرد و معاین نگشته
 بود ظاهر شد و چندان سیل سرشک از چشم جهان بین آن خدیو جهان
 روان گردید که مقربان بارگاه دولت و محرمین حریم سلطنت را
 تزلزل در پندای طاقت افتاد و در اندوه این حادثه آن حضرت و
 پادشاهزادهای ارجمند و الاقدر و جمیع ثمرات ریاض عفت و مقدسات
 تنق عصمت مانند صبح سفید پوش شدند و همچنین امرای
 نامدار و ارکان دولت پایدار لباس گذرورت پوشیدند و حکم اشرف
 بصدر پیوست که در اسفند و اقوال و وقایع و مناشیر نام فامی آن
 پادشاه خند آرام گاه بحضرت فردوس آشنایی مذکور و مرقم گردید
 و برزبان حق ترجمان گذشت که همگی آرزوی دل و متمدنای
 خاطر آن بود که هنگام سحوح این قضیه حاضر باشیم و دیده بدیدار
 باز بعین آن حضرت نور آگین ساخته بمقتل لوازم این اسراف گزیر
 اجر و سعادت اندوزیم چون باقتضای تدبیر آن امنیت بمحصول
 نه پیوست اکنون تدارک آن باین تواند بود که نسخ عزیمت انبر آبان
 نکرده بآن مستقر خلافت شتابیم و بزیارت مرقم ملور و مضجع مطهر
 آن حضرت تبرک جسته و گرامی همشیره تقدس نقاب تیره حجاب
 بدگم صاحب و دیگر سوگواران این مصیبت را تسلیه و دلجووی نموده
 از لباس گذرورت براریم و بذات تصمیم این عزیمت چهارم شعبان
 مطابق بیست و دوم بهمن باشاره و الا متصدیان پیشخانه هماپی
 سرادقات اقبال بیرون بوده در خضر آباد بلوچ حشمت و جلال

ایشان تسلی بخشیدند و همچنین با جمیع محبتات مرادق عزت لوازم تملطف و مهربانی بجای آوردند و از نفائس اقمشه تورهای شایسته بهریک مكرمت کرده مجموع را از لباس كدورت برآوردند و دو پاس از روز گذشته مراجعت فرمودند و پس از دو روز دوم باره بقلعه مبارکه شرف قدوم بخشیده آن ملكه قدسی خصال را بغیض حضور پرنور مسرور گردانیدند و اشاره سعلی صادر شدكه جمیع امرای قاصدار و بندهای آستان سلطنت مدار بدر حرملكه دولت رفته بخدمت آن ملكه قدسی نقاب كورنش برسانند و نذرها بگذرانند و چون بندهای سده خلافت بموجب حكم لازم الامتثال بمعینه شبستان اقبال حاضرآمده كورنش رسانیدند از مركز آن پرده آرای هودج عزت و بختیاری بجمیع اسرا تا هزاری خلع نلخره عطا شد و بعد از چند روز دكر باره گرامی همشیره قدسی نژاد را بدیدار همایون اثار مسرت اندرز ساخته ملاطفت و دلجوئی نمودند و آن ملكه ملكی اطوار مراسم پایی انداز و نثار بجای آورده پیشكشی شایسته بنظر انور رسانیدند و حضرت شاهنشاهی هرچند روز بروز بروضة منوره پرتو قدوم گسترده بدعا و فاتحه اجر و معادت می اندوختند و مكرردان روضه فیض آمود مجلس مولود منعقد ساخته بانفاق محتاجین و فقرا و انعام صلحا و فضلا هدیه مرور بروج مبرور حضرت فردوس آشیانی علیدن مكانی فرستادند و از آنجا كه برخی مصلحت های دولت و جهانپناهی مقتضی آن گشت كه رایات عالیات روزی چند در مستقر خلافت ابد پیوند اقامت نماید مخدرات مرادق سلطنت را از دار الخانك شاه جهان

بعض ملازمت همایون فائز گشت و روز دیگر عبد الغنی خان فوجدار
 متبرعات دولت زمین بوس دریافت بالجملة رانان عالیدات کوچ بر کوچ
 قطع مراحل نموده بدستم ماه مذکور مطابق هجتم اسفندار که ساعت
 دخول مستقر خلافت بود حضرت شاهشاهی از موضع بهادر پور بر
 کشتی نشسته از راه دریا متوجه شهر گرامت بهر اکبر آباد گردیدند
 و پس از وصول بآن مرکز سلطنت بمنزل بدشکوه که بجهت فنول
 اشرف قرار یافته بمسط بساط دولت زینت پذیرفته بود شرف ورود
 بخشیدند و روز دیگر بر روضه منوره حضرت علین مکنی فردوس
 آشیانی پرتو قدوم گسترده رسم طواف و زیارت بجای آوردند و
 بغایت دعا و طلب رحمت و غفران روح مطهر والدین گریمن
 شریفین را راحت و سرور افزودند و دل حق منزل را تاثیر و وقت
 عظیم دست داده از دیده اشکبار گوهر حرشک بسیار نثار آن دو سرور
 مغفرت انوار فرمودند و دوازده هزار روپیه بخدم و هجاورین آن سزار
 فیض آثار عطا کرده نماز ظهر در مسجد روضه مکرمه ادا نمودند و
 چون از تقدیم این مراتب پنداختند قرین سعادت مراجعت کردند
 و بعد از یک روز بفر قدوم اشرف رفعت بخش قلعه مبارکه گشته
 شبستان دولت را بانوار طلعت مهر فروغ بر افروختند و با نخل
 کریمه ریاض حشمت ثمره طایفه نهال ابهت ملکه تقدس نقاب
 خورشید احتجاب بیگم صاحب ملاقات نموده مراسم پرشش و
 دلجوئی بتقدیم رسانیدند و بانواع ملاطفت و ملامت خاطر شریف

و موهبت ربانی از عطا خانۀ تقدیر بخت جهان سدان و طالع
عالمگیر دهد لامحالہ بمقام دولت ارجمندش پادشاه
کارهای دشوار کشاید و پذیروی اقبال بلندش همواره نتوحات
شگرف رخ نماید مصدق این کلام کشایش قلعہ چانگام است از
کفر آباد ولایت رخنگ کہ هرگز پرتو ماہچہ اعلام اعلام بر ساحت آن
کفر بوم نماندہ و هیچیک از فرمانروایان هندوستان را خیال تسخیرش
در پیشگاه ضمیر راہ نیانده بود و درین سال فرخندہ بمساعی
جمیلہ زندہ نوبدان عظام امیرالامراء چہندار ہنگالہ صورت وقوع یافتہ
چہرہ امروز دین و دولت شد - تبیین این مقال آنکہ دوسیرتان ولایت
رخنگ کہ از کمال جہالت و ضلالت بصد مرحلہ از شہرستان
مردمی دور اند و ہر افواہ والسفہ بقوم مگہ مشہور بنابر قرب جوار
رخنگ بہنگالہ و اتصال مرحد آن دو ولایت بہم ہنگام انتہاز فرصت
از بدگوہری و فتنہ پروری جسارت ورزیدہ بانوارہ و ترہخانہ و کثرت
و جمعیت تمام بسرحد ولایت ہنگالہ می آمدند و سکنہ و رعایای
بعضی مواضع کہ بر سر راہ آن گمراہان بود آسیب دیداد آن گروہ
بدنہاد می رسید و اگرچہ از قدیم الایام آبہائی کہ راہ در آمد نوارہ
آن شور بخفانست بر ہر دو کفار آن قلاع و تہانہا محکم ساخته شدہ
بدعیین مردم کاری استواری دارد و ہموارہ جمعی با نوارہ پادشاہی
نیز بر روی دریا سیر نمودہ از دستبرد آنها با خبر میباشند لیکن
از آنجا کہ آن قوم بد مآب را در مراتب حرب و بیکار روی آب از کثرت
مزاوت و ممارست ملکہ و مہارتی عظیم است و سفائن جنگی
آنها بحسب مامان توپخانہ و متانت و استحکام مزیت تمام بر

آباد طلب فرمودند و عید النبی خان و مخلص خان و خدمت
خان خواجه سرا را با جمعی دیگر از بزرگان تعیین نمودند که
بآن مرکز اقبال شتافته هنگام آمدن در ملازمت هودج عفت بیگمان
باشند و چون عید سعید فطر نزدیک بود اشاره والا صادر شد که
تخت فیروز بخت مرصع و سایر اسباب و لوازم جشن مسعود را
نیز همراه بیاورند و درین ایام نجف قلی غلام والی ایران که از
جانب آن والا دودمان خربزه برسم سوغات آورده بود به پیشگاه
خلافت رسیده دولت زمین بوس صد سفید دریافت و در هزار و
هفت صد خربزه که بر پنجاه جمازه بار بود با سه مضاف طلا از نظر
معلى گذرانیده بعزایت خلعت عرواز گداید و پس از چند روز
دگر باره بعطای خلعت و انعام ده هزار روبه مباحی گشته رخصت
انصراف یافت و چون نهال ریاض دولت و کامکاری بهار چمن
ابیت و بختیارى پادشاهزاد والا قدر ارجمند محمد معظم را
اندک انصراف مزاجی روی داده قصد کرده بودند بیست و ششم
ماه مذکور حضرات شاهنشاهی از روی عطوفت و مرحمت پرتو
قدوم بصر منزل ایشان انگنده ساعتی چند قرین دولت آنجا تشریف
حضور داشتند و آن کامکار بخت بیدار مراسم پیشکش و نثار تقدیم
نموده شکر مقدم همایون بجای آوردند •

گفتار در فتح قلعه چانگام از متعلقات ولایت رخنک

چون والا قدر نیک اختری را دعت تابید آمالی انسر
گینى پناهی و جهان خسروی بر تارک عزت نهد و فضل

تسخیر چانگام که کلید فتح آن کفرستان و تصرف دران موجب سد طریق جرأت و دست اندازی آن گروه بولایت بنگاله است وجه قصد ساخته در سامان احباب این عزیمت خیر اثر کوشش نماید بذابر آن امیر الامرا کفر همت بتمشیت این مهم بر میان عبودیت بسته بسر انجام مقدمات این مطلب پرداخت و چون تهاغه نوکهای که آن طرف تهاغه منکرام کده و پهلوه و جنگدیه نزدیک بدریای شور واقع است منتهای تهاغهای پادشاهی و از انجا چانگام قریب المعائنات است و هرگاه نوارا مقهور آن بعزیمت شقاوت پروری سفری می شود از نزدیک آن گذشته بملک پادشاهی منتشر می گردد و از انجا کیفیت و کمیت نوارا آن تیغ بختان بد مآب در هنگام ذهاب و ادب معلوم می شود و ازین جهت در عهد صوبه داری ابراهیم خان فتح جنگ همواره جمعی از جنود قاهره بمحافظت آن قیام داشتند لهذا امیر الامرا با اقتضای رای اخلاص پیرا استحکام تهاغه مذکور از ضروریات این مطلب شمرده اوائل سفر این سال نصرت مآل سعید نام افغانی از نوکران خود با پانصد پیاده تیر انداز و تغنچی بحراست آن تعیین نمود و برخی از نوارا پادشاهی با جمعی دیگر بامداد و اعانت او مقرر ساخت و باستحکام تهاغه منکرام کده که الحال موسوم بعالمگیر نگر و محل جدا شدن آبپانی است که ممر مخافیل مکه است پرداخته محمد شریف موجودار بندر هوگلی را با پانصد برق انداز و تیر انداز و یک هزار پیاده بندوچی بتهانه داری آنجا معین ساخت و بیست توپ از خرد و کلان با لوازم آن بدانجا فرستاد و محمد بیگ اباکش و ابو الحسن نام یکی از جماعه داران

نواره بنگاله دارد بالکلیه راه جسارت آن دیو خصلت آن مردود مسدود
 فیود و چون اکثر اوقات در کمین فرصت می بودند هرگاه قابو می
 یافتند دست تعرض و تطاول بسکنه و رعایای سواحل دراز کرده
 اموال و اشیای آنها را عرصه انتهاب می ساختند و از هندو و مسلمان
 و مرد وزن چندانکه میسر بود بقید امر می آوردند و بعضی
 اوقات بغلبه و استیلا تمام آمده نهایت خلل و خرابی بولایت
 پادشاهی می رسانیدند چنانکه در سوابق ازمده نزدیک جهان گیر
 نگر رسیده باسرونهب آن حدود پرداخته بودند و زمره انبوه و خلقی
 کثیر از صغیر و کبیر اسیر ساخته از آنجا که همواره همت فلک نهمی
 این طرازنداق اورنگ خلافت را امن و آرامش بلاد و عباد و قلع
 سواد شروفساد پیش نهاد امت چندی قبل ازین که حقیقت
 جسارت و خبرگی آن شقاوت منشان و آمدن نواره آنها بسرحد
 ولایت پادشاهی از نوشته سوانح نگاران بنگاله معروض پیشگاه اقبال
 گردید از موقف عظمت و جلال یرایغ همایون بزیده امرای عظام امیر
 الامرا سپه دار آن صوبه عز صدوریافت که در حفظ ثغور آن ولایت
 و استحکام قلاع و تهانها که بر ممر آن قوم بد گهر واقع است پیشتر
 از پیشتر کوشیده در دفع شرو منع ضرر آنها که اینبنی ساعی باشد
 و قلاع تازه و تهانهای جدید در هر جا مناسب داند احداث نموده
 چنان کند که من بعد راه آمدن آن اشرار نا بکار بخدود ولایت پادشاهی
 مسدود شود و آسیب و گزند ازین جمیع شقاوت پیوندد بسکنه
 و رعایای مستمند نرسد و بالکلیه قطع سواد افساد آن گروه بد نهاد از
 آن بوم و بر صورت بلند همت برکشایش ولایت رخسار بسته نخصت

را آنجا فراهم آورده با هفت هشت هزار کس دگر باره روی جرات
 بحارین مجازان فیروزمند آورد ابو الحسن با وجود قلت عدد
 همراهان قدم احتیقاقت استوار داشته جنگی مردانه کرد و دلاور
 دو زخم تیر برداشته بجنگل فرار نمود و بسیاری از مردمش بدیغ
 طوط دلاوران شهادت گیش سپری شدند و از بهادران نصرت
 شعار نیز چندی جان نثار و برخی زخمه دار گردیدند و درین اثنا
 خبر رسید که برخی از نواره مقهوران رخنگ نمودار شده چون با
 ابو الحسن آن قدر کس نبود که گروهی بحراست جزیره گذارد و با
 جوتی دیگر همت بر مقابله و مدافعه رخنگیان گمارد با مجموع
 همراهان و نواره بدفع مخذلان روان شد چون مقاهیر رخنگ صلاح
 در جنگ ندیده نواره خود بیک سو کشیدند ابو الحسن نیز بفاصل
 مصلحت منعرض بیکار آنها نگشته بتهانۀ نواکهای آمد امیر الامر
 بعد از آگهی برین مقدمه ابن حسین داروغۀ نواره و جمالخان
 دلزاق و سران از خان و قراولخان و محمد بیگ اباکش و گروهی
 دیگر از منصبداران و یک هزار و پانصد کس از اهل توپخانه و چهار
 صد حوار از تابندگان خود با نواره تازه سوای آنچه بسیر روی آب
 مقرر بود تعیین نمود که ابو الحسن را با رفقای او بخود منضم
 ساخته بتسخیر جزیره سوندیپ پردازند و عرصۀ آن سرزمین
 بالکلید از خار وجود دلاور تیره اختر پردازند چون ابن حسین با
 همراهان بنواکهای که محاذی سوندیپ است رسید باقتضای
 صلاح اندیشی خود با محمد بیگ اباکش و نواره منصور بجهت
 مد راه مقهوران رخنگ آنجا توقف گزید و ابو الحسن با تابندگان

خود را با نواره که در سری پور بود تعیین نمود که بر سهیل نوبت
بر روی آب سیر نمایند و از سری پور تا عالمگیر نگر که بیست و یک
گروه مسافت است چون آل که هنگام برشکل بآن تردد توان نمود نبود
مقرر ساخت که آل بیدند تا در موسم طغیان آبها که زمینها را آب
می گیرد طریق وصول کوهک و آذوقه به تهاذه مذکور مسدود نباشد
و از آنجا که دالور زمیندار سوندیپ که بظاهر اظهار اطاعت و بندگی
می نمود بغایر مصلحت کار خویش باطفاً با مقاهیر مکه موافقت
داشت بابو الحسن نوشت که آن تیره بخت بی سعادت را که نقش
نفاق و دورویی از روی کارش افسح بود تکلیف رفاقت در سیر روی
آب نماید و اگر از آمدن ابا و امتناع کند تنبیه و تادیب او را جویای
وقت و فرصت باشد چون ابوالحسن درین باب بار پیام نمود جواب داد
که عنقریب آمده در نواحی مملکت می شوم ابو الحسن بآنجا رفته
یکدو روز انتظار کشید و چون اثری از دعدۀ او ظاهر نشد خود با نواره
و جمعی که همراه داشت بقصد بردن او عازم سوندیپ شد و چون
بدان سر زمین رسید آن تیره بخت اعلان آثار خلاف اندیشی و
عصیان منشی نموده با اتباع خویش بجنگ پیش آمد و ابو
الحسن با همراهان قدم همت فشرده با زوری جزأت و جلالت
به پیکار کشود و دالور بدگر پس از کوشش و آویزش بسیار قرار نموده
بقلعۀ که دران جزیره داشت محصور گشت و سیاه منصور
از پی او شتافته و پدای قلعه رسیده بکشایش آن پرداختند و قهرا
و جبرا ابرا محصر ساختند و آن مقهور بصد حیل و سعی خود را
از آن مهلکه بر آورده به پناه جنگل در خرید و مردم متفرق خود

تمکن داشتند حواله نمود که با نوشتنهای خود نزد آنها فرستند
 اتفاقاً چندنی از آن نوشتها بدست کرام کبری نام یکی از مقاهیر
 مکه که زمیندار رخنگ او را بعبادت فکوهیده خویش با برخی از
 نواره برسم قزاقی بطرف سوندیپ فرستاده بود در آمد و او نوشتها
 را نزد زمیندار مذکور ارسال داشت و بدین جهت آن مقهور بر
 طائفه فرنگیان بی اعتماد گشته بکرام کبری نوشت که آن فریق را
 با متعلقان از چانگام بوخنگ فرستند فرنگیان ازین معنی آگاهی
 یافته با رخنگیان در مقام مخالفت و محاربت در آمدند و برخی
 از سفائن آن بخت برگشتگان را آتش زده با کل اتباع و کشتیهایی
 خود بمزم بندگی و ولایت خواهی این آستان اقبال آغیان روی
 عزیمت بولایت بنگاله آوردند و بدست و یکم جمادی الآخره پنجاه
 حلیه فرنگی که مشحون بود بتوپ و تفنگ و سایر آلات جنگ و
 تمام طائفه فرنگیان چانگام داخل تهاه نواکهای شد غرهاد خان
 تهاه دار بهلوه چندنی از سرداران آنها نزد امیر الامرا فرستاده
 ما بقی را نزد خود نگاه داشت و آن عمده نویدان آن گروه را بقوید
 مراحم پادشاهی تسلیم و استماله نموده هم از سرکار والای پادشاهی و
 هم از جانب خود بآنها رعایتها کرد بالجمله چون این مقدمات
 روی نموده اسباب و معدّات فتح چانگام بمعنی کار گذار آسمانی
 سلسله وار دست بهم داد و قابوی سرکردن آن مهم بدست آمد
 امیر الامرا آن عزیمت مصمم نموده بزرگ امید خان خلف خوش
 را با دو هزار سوار از تابندگان خود و صد اختصاص خان باره و
 حیل سنگه پیسودیه و میانه خان و کرن کجی و چندنی دیگر از

امیر الاسرا و زمینداران اواسط جمادی الآخره این حال همانچون
بر سر جزیره مذکوره رفته هنگامه آرای کا، زار شد و بنامی بازی
جهد و کوشش قاعه چفت که زمیندار شقاوت شعار در کنار دریا
ساخته بود بدست آورده مورچاها بدست و جمعی کثیر از اتباع
دلور بدالت تبغ دلاروان شهاست پرور مسلک نیستی پیموند و
شریف پموش زخمی شده دستگیر گشت و دلار بد سیر چون تاب
مدافعت از بضاعت همت خویش فزون دید بچنگل گریخته در
مکانی که پناه جای خود اندیشیده بود قرار گرفت و ابو الحسن
تعاقب او نموده بسیاری از اتباع و سردمش را که ربه صفت
در جنگل خزیده بودند علف تیغ انتقام ساخت و آن تیره بخت
را با اهل و عیال دستگیر کرده ساخت آن جزیره از خار تصرفش
پرداخت و او را با خود و دو تن از مرد و زن که یار متعلق بودند
همراه منور زمیندار نزد امیر الاسرا فرستاد آن زبده نوین بعد از
آگهی برین معنی عهد الکریم برادر رشید خان را بحراست آنجا
مقرر ساخته در مد سوار و یک هزار پیداد بندوقچی با او تعیین نمود
و چون عزیمت تسخیر چاتگام داشت باین حسین داروغه توخانه
نوشت که با همراهان دران حدود توقف گزیده وقتی که دیگر جنود
نیروزی اعتصام به تسخیر چاتگام معین شوند او نیز با رفقا و نواره
بدان گروه ملحق گردند و چون استمهاله غرنگیانی که در چاتگام
سکونت گزیده با زمیندار رخسگ موافقت داشتند از مقدمات
ضروریه مطلب بود بصوابدید رای مدید خطوط معینی بر لطائف
مواعید بآن گروه نوشته بفرنگیانی که در بندرهای ولایت بنگاله

یافت که خان مذکور و میر مرتضی با دیگر بندهای پادشاهی و
 تابعان امیرالامرا برسم منقلبی از راه خشک مراحل مقصد پیانند
 و ابن حسین داروغه توبخانه و محمد بیگ ایاکش و منور زمیندار
 با دیگر زمینداران از راه دریا روانه شوند و بقایرین قرار داد فرهاد
 خان جمعی را با بیلداران و تبرداران و برخی از پیادهای تیر
 انداز و بندرچی بجهت ساختن راه و بریدن جنگل تعیین نمود و
 شانزدهم رجب با میر مرتضی و دیگر همراهان از نواکهای کوچ کرده
 بتهانه جکیده نزول کرد و ابن حسین و همراهانش که با نواره بودند
 زورق عزیمت را لنگر برگرفته نهنگ آما بحر فرسا گشتند و هزدهم
 ماه مذکور فرهاد خان با همراهان از آب پهنی عبور کرد و از روی
 تدبیر و کاردانی طی مراحل نموده بیست و چهارم نزدیک تالابی
 که از آنجا تا چانگام یکروزه مسافت نشان میدادند بانظار رسیدن بزرگ
 امید خان نزول کرد و خان مذکور بیست و یکم رجب از آب پهنی
 گذشته بآئین حزم و احتیاط و هوشیاری که مناط - پاهگری و
 سردار است قطع مسافت دشوار و طی مسالک ناهموار کرد و بکوشش
 و تدبیر تمام از آبها و دریاها و خونخوار و جنگلهای متراکم اشجار
 عبور نموده بیست و پنجم بهشت گروهی موضعی که فرهاد
 خان و میر مرتضی نزول داشتند و از آنجا تا قلعه چانگام ده گروه
 مسافت بود و جنگلی در کمال انبوهی و راهی بغایت صعب
 داشت رسیده منزل گزید فرهاد خان هر روز قدری راه را جنگل
 بریده و هموار ساخته پدش میرفت و نواره پادشاهی در موضع
 دورمره از متعلقات چانگام که تا موضع اقامت بزرگ امید خان

منصبداران و جمعی که پیشتر با عسکر خان بهمین کوچ بهار معین بودند بآن مهم تعیین نموده بدست و هفتم ماه مذکور رخصت کرد و چون مقرر گشته بود که خان مشارالیه با همراهان از راه خشک عزیمت مقصد شود بفرهاد خان تپانه داربهلوه نوشت که با این حسین داروغه نواره و منور زمیندار و دیگر بندها و لشکری که آنجا بودند سفینه عزیمت را از آن حدود لنگر برگرفته براه دریا روان شوند و میر مرتضی داروغه توبخانه را نیز رخصت نمود که برجذاج سرعت بفرهاد خان رسیده او را با دیگر همراهانش در پیش رفتن سزاوایی نماید و کپتان مورس سرگروه فرنگیان چانگام را با دیگر سرداران آنها خوشدل و مستمال ساخته مقرر گردد که با تمام اتباع و نواره خویش درین عزیمت فیروزی اثر رفیق جفتی شده بوده بمراسم خدمت و دولت خواهی پردازد و کمال پسر زمیندار سابق رخنگ را که از دست تسلط و استیلای زمیندار حال در عهد فرمان روائی اعلی حضرت علیین مکلفی فردوس آشیانی طاب ثراه باین دولت فلک رفعت پناه آورده بجهانگیر نگر آمده بود بوعده تفویض سرگروهی قوم او امیدوار از عذابت پادشاهانه ساخته مقرر نمود که با تریقی از قوم مکه که در جهانگیر نگر بودند همراه میر مرتضی بروند و مراسم خدمت و جانفشانی درین مهم بتقدیم رساند و پورانه مبنی بر ترغیب مراتب عبودیت و دولت خواهی و اتمامه بمراسم والی پادشاهی بحاکم چانگام نگاشته مصحوب یکی از مردم مکه نزد او فرستاد چون نوشته امیر الامرا بفرهاد خان رحیم و میر مرتضی با رفقا بدر پیوست بصوابدید و کنکاش دولت خواهان چنین قرار

چون نواره آنها بدریای کرن پهولي در آمد و سفائن بزرگ پادشاهي همراه فرسیده بود صلاح در پیش رفتن ننیده نواره را در سکنی مناسب باز داشت و شب را باقین پاسداری گفرانید چون بزرگ امبدخان ازین معنی آگهی یافت بفرهادخان و میر مرتضی بناید تمام نوشت که بجنگل بری و ساختن راه مفید نا شده برجفاح استعمال روان کردند و بهر عنوان که باشد خویش را نزدیک بنواره رسانند و خود نیز ترک جنگل بری کرده بسرعت سیر رهگرا شد فرهادخان و میر مرتضی با همراهان روز دیگر بکنار دریا رسیدند و مقاهیر تیره ایام را از مشاهده لشکر اسلام رایت همت نگونگار شد درین روز ابن حسین با نواره منصور بدریای کرن پهولي که نواره مخالف دران لطمه خور امواج ناکسبی بود در آمده با اعادی نابکار هتکامه آرامی کارزار شد و دیگر باره نوایر جدال بشدت تمام اشتعال یافتند حربی صعب و نبردی شدید روی داد و تا درپاس روز از طرفین نهایت مرابنه کوشش و آرایش بظهور رسید و آخر الامر دران موج خیز حرب و قتال بان مراد غنایت ایندی سفینه آمل مبارزان فیروزی مائل بساحل نصرت و فیروزی رسانید و مخالفان باطل ستم شکست فاحش یافته روی بوالهی گریز آوردند و جمعی گذر از مقاهیر را کشتی حیات بگرداب نیستی فرو شد و گروهی انبوه بقید اساری گرفتار آمدند و بسیاری از غلبه دهشت و فرط ارتعاب خود را بآب در افکنده ازان راه بآتش دوزخ پیوستند و آن روز پس از فتح نواره منصور در دریای کرن پهولي پائین قلعه چانگام توقف گزید و چندی از فرنگیان چانگام که آنجا مانده بودند و جمعی

قریب بیست گروه بود توقف نموده منتظر قریب وصول جنود
 فیروزی بود غنیمت عاقبت و خیم که در کمین گاه انتهاز فرصت
 باندیشه آنکه تا عساکر بودند متأثر از نوارده منصور دور است شاید
 دستبرد می توانند نمود نوارده خود توژ وک نموده بیست و هفتم ماه
 مذکور بجمعیت و ایست تمام بر هر نوارده پادشاهی آمده بچنگ
 پیوستند ابن حسین و منصور زمیندار و دیگر مبارزان نصرت شعار
 باعضاد تایید آسمانی که همواره قریب حال این دولت جاودانیدست
 دمت سعی و کوشش کشوده بمداغ و مقابله اعدای در آمدند
 نوایر جدال و قتال بر روی آب التهاب یافته هنگام کوشش و
 آویزش از طرفین گرمی پذیرفت حطخ دریا از آمیزش خون نهنگان
 بحر و غما سپهری شفق گون و بچار موج صدمات تبر و تفنگ و
 قوپ و ضرب زن کشتی عمر مخالفان غریق دریای خون گردید
 بدارش ابر مدارار کمان مدف سیف دشمنان از گوهر آبدار پیکان ابریز
 و رعد غرش بندوق جانستان نمودار آثار روز رستاخیز شد از آنجا که
 ستیزه باطل با حق و آدینه ظلمت با نور بجای نمیبرد اعدای
 ضلالت فرجام تاب ثبات و پایداری یا مبارزان اسلام نیاورده روی
 بوالهی فراز آوردند و ابن حسین داروغه نوارده با کشتیهایی میک تیزرو
 بنعاقب در آمده در غراب و سه حایه ازان تبر بخن بدست آورد
 و مقارن این حالت نوارده بزرگ مقاهیر نمودار شد و دگر باره بحر
 طوفان خیز محاربه و تنبیر بدلاطم آمده بعد از حرب و ضرب بسیار
 چون روز باخر رسید مخالفان ظلمت حرشت روی از مرصه مقابله
 پرتامده رهگرای ادبار شدند و ابن حسین تعاقب آن مدبران نموده

اقتدار کفار تا بکار بگوشار گشته بجای آن اعلام اسلام افراخته شد
 و حاکم چانگام که همزاد زمیندار رخنگ بود با یک پسر و چندنی
 از خویشان و قریب سیصد و پنجاه تن و دیگران از آن بد کیشان بقید
 اسر گرفتار گردید و یکصد و سی و دو کشتی جنگی و یک هزار
 و بیست و شش توپ برنجی و آهنی و تفنگ و زنبورک بسیار و سرب
 و باروت بیشمار و دیگر مصالح توپ خانه و سه زنجیر فیل بدست
 آمد و بمیدان حسن ذبت ارجمند و مجاهد همت آسمان پیوندد
 گیتی خدایو مؤید فیروزمند ساخت کفر آسای آن سرزمین که هرگز
 پرتو خورشید دین مبین بر آن نداشتند بود بانوار آثار اسلام روشنی
 پذیرفت و مدام سکه و قاطعانش که هیچ گاه جز نوای کفر و
 ضلال نشنیده بود باستماع زمزمه ذر و تهلل بر اثر و خلت و خلقی
 کثیر از رعایای ولایت بنگاله که بحسب تقدیر از دیرباز بقید اسر
 کفار سیه روزگار گرفتار آمده از بار و دیار دور افتاده بودند از شر تسلط
 اشوار نابکار رستند و باساکن و مساکن خویش پیوستند بالجملة بزرگ
 امین خان اسارای چانگام را بهمراهی جمعی نزد امیرالامرا فرستاد
 و خود با جیوش قاهره آنجا بساط اقامت گسترده در صدد بندوبست
 آن ولایت شد میانه خان را با جوقی بجهت استماله رعایا و نشانیدن
 تپانه بسمت شمالی چانگام تعیین نمود و تاج میانه را با گومکیدان
 و تابیدانش و یکصد نفر بدو تپی بتهانه داری و محافظت طرق و
 مساک از چانگام تا کفار دریا بهی مبدان ساخت و چون در بندر رامپور^(۲)

دیگر از اهل فرنگ که درین وقت از رخفک بکوسک آنها رسیده بودند
 باین حسین ملاقی شدند و گفتان مور که قیل ازین با همراهان خودش
 چنانچه گزارش یافته است از چاتگام نزد امیرالاعرا آمده درین
 مهم همراه لشکر نصرت پناه بود مصدر خدمت و دوزل خواهی
 گشته ترددات شایسته بظهور آورد و روز دیگر بزرگ امید خان با تخته
 جنود نصرت اعتصام پدایی قلعه چاتگام رسید و افواج قاهره از برو
 بحر بر قلعه محیط گشتند محصوران بعد از تلاش بسیار و کوشش
 بیشمار چون تاب مقاومت و مدافعت از اندازه قدرت و نیروی
 ممکن خریدش نزون دیدند و سطوت و استیلائی جنود مسعود رعب
 انگن باطن ضلالت ممکن شان گشته بود ناچار ترک مخالفت و پیکار
 جسته دست توکل بدامان استیمن زدند و روز دوم محاصره
 که سلج رجب بود رخت قامت از قلعه بیرون کشیده اولیایی
 دولت ابدی دوام آن حصن متین و معقل حصین را که در
 منازت و حصانت و استحکام شهره ایام است و هرگز کمند عزیمت
 هیچیک از سلاطین اسلام و خواندین دین پرور والا مقام بکنگره تسخیرش
 نرسیده و اقدام جنود خطرات و اوهام بسپردن ساخت تصدیقش
 آشنا نگردیده با کل ولایت چاتگام و تمام توپخانه و نوار آجا
 متصرف گشتند و بمیامن تاییدات قادر متعال و برکات توفیقات
 ایزه نصرت بخش بیهمال این قسم فتحی که سرمایه تشبید
 میانجی دین و ملت و پدیرایه تنظیم قواعد ملک و دولت بود احبای
 سلطنت و امقبای خلافت را نصیب گشته عرصه آن برو بوم کفر و
 فلال از لوث تصرف ارباب خزی و نکال برداخته آمد و زیادت

جسته بودند چون دانستند که دستگیر سرپیچ اقبال خواهند گردید
 امان طلبیده ملاقی شدند و اولیای دولت بی زوال مذبذولان را
 بقید اساری در آوردند و گروهی از مسلمین رعایای بنگاله که آنجا
 رهین قید کفار نابکار بودند از عذاب صحبت اشرار رهائی یافتند
 و از میان دولت قاهره رخت اقامت ازان کفرآباد ضلالت پندیدان
 بر گرفته بجاذب اوطان خویش شناختند چون خبر این فتح به بزرگ
 امیر خان رسید و نیز بظهور پیوست که زمیندار صلاحت شعار رخنگ
 فوجی از راه خشکی برامبو تعین نموده بذایر رعایت مراسم احتیاط
 میدان خان و جمال خان دلتراق و جمعی دیگر را بموسک میر
 مرتضی فرستاد میر مذکور بعد از تأخیر وادو جوتی از بندر قچان
 بمقار رودی که بمسافت یک و نیم گره از رامبو واقع است تعین
 کرده بود که آنجا اقامت نموده از آمدن غنیم یا خبر باشد روزی
 ناگاه جمعی کثیر از مخالفان با هفت زنجیر قید از جنگل برآمده
 برزمره بندر قچان حمله آوردند و چندی را از هم گذرانیدند و چون
 مار مرتضی ازین معنی آگاهی یافت سوار شده با جمعی از جیش
 قاهره بدفع آن اشرار روان شد و بمقار رود مذکور رسیده با آنکه
 آتش عمیق بود و مقهوران شروع در استحکام مورچال بر کنار آن
 نموده بودند با همراهان دایرانه بآب زده ازان سالم عبور نمود
 مردودان نابکار بجنگ و پیکار پیش آمده کوششی بلیغ نمودند و
 آخر الامر تاب ثبات و پایداری نیاز زده رویی بواستی فرار آوردند و
 میازان منصور تعاقب نموده جمعی کثیر را قذیل و اسیر ساختند
 و هشتاد توپ و بدوق بسیار و دیگر ادوات پیکار ازان حرب ادبار

که از چائنم تا آنجا چهار روزه راه و مابین چائنم و رخنگ واقع است جمعی کثیر از مخازیل رخنگ بودند و بمحارست و نگذاشت قلعه آن قیام داشتند میر مرتضی داروغه توپخانه را با برخی از افواج قاهره بدانصوب تعیین نمود که باستعمال رعایای آن سمت پرداخته از کیفیت مساک و معابر آن سرزمین آگاهی بخشد و اگر میسر آید بدانجا رسیده بر تسخیر قلعه آن همت گمارد میر مذکور بعد از قطع مراحل معب و گذشتن از جنگلهای انبوه و آبهای دشوار گذار پس از دوازده روز با همراهان بیک گروهی قلعه رامبو رسیده توقف نمود و از روی کار طلبی کشایش آن حصن متین پیش نهاد همت اخلاص آئین ساخت و روز دیگر زمانی که جنود مسعود انور صبح بموضع تسخیر نبلی حصار آسمان از کعبین گاه انق بپایان تاخت با مبارزان بسالت خوب رامبو رسیده باعتماد عون و امداد آلهی و انتظار اقبال فیروزی، مآل حضرت شاهنشاهی بر قلعه یورش برد راوی نام برادر زمیندار رخنگ که نظم مهم آن سرزمین باو متعلق بود با همراهان خویش از سر تجاد بمداومت پرداخته بقدر قدرت و توانائی مراسم کوشش بتقدیم رسانید و چون تاب مقاومت از اندازه استقامت خویش فرزند دید با محصوران رخت افامت از حصار بر گرفته بچنگلی که متصل بکوه نزدیک قلعه بود گریخت میر مرتضی با رفقا تعانق آن بد عاقبتان نموده جمعی کثیر را طعمه شمشیر انتقام ساخت و گروهی انبوه دستگیر شدند و برخی از مقهوران ضلالت آئین که از مدینه تیغ لیلن بهادران ظفر قرون رسته در پناه جنگل خزیده بکوه پناه

آغاز سال نهم از سنبر دولت والای عالمگیری مطابق سنه هزار و هفتاد و شش هجری

درین فرخنده اوقات که از فیض دین پروری و عدالت گستری
زیبیده اورنگ سلطنت و سروری جهان را اختر نیک اخترى از
سپهر مراد طالع و جهانیان را ماه سعادت از افق امید لامع بود
شهر کرامت بهر صدام در رسیده روشنی بخش دیده ایام شده و شب
دو شنبه مطابق هزدهم اسفندار رویت آن ماه مهر انوار اتفاق
افتاده سعادت منشان عبادت شعار را سرمایه احراز برکت و انوار
حسنات گردید و سال نهم از - مین خلافت مہمونت توین خدایگان
دولت و دین شہنشاہ بزدان پرست حق آئین بهزاران خرمی
و بهر روزی آغاز جهان اندرزی نموده اشاره معلی به پیشکاران پیشگاه
سلطنت صادر شد که تا رسیدن عید سعید بارگاه جاه و جلال را
آذین حشمت و اقبال بندند درین ایام مبارز خان که در جاگیر
خود بود بصوبه دارجی کشید از تنبیر سیف خان معین گشته
بعنایت خلعت و اضافت پانصدی به منصب سه هزاری در هزار
سوار سربلندی یافت و گویال - فک و حکرام کجیخواه از گرومندان
صوبه کابل هریک بمرحمت علم رایت میاهات افرخت و احمد ولد
ملا احمد نایکه که حقیقت آمدن او از پنجابور و پیری شدن روزگار
حیاتش در بلده احمد نگر در مقام خود سمیت گزارش پذیرفته
دولت زمین بوس آستان فلک نشان دریافت بعنایت خلعت
قاخوره و اسب با ساز طه و خنجر صومع و منصب هزار و پانصدی

بدست مجاهدان ظفر شعار در آمد بالجمله چون مسامت از چائنگام
 تارامبو بغایت ضعیف است و کوه و جنگل بسیار و یکدو آب که این
 گشتی متعذر العبور است در راه است و در موسم برشکال همه آن
 راه را چنان آب میگیرند که بالکنیده طریق عبور مسدود میگردد و
 درین سال از جهت قلت آذوقه و قرب وصول فصل برشکال تعیین
 افواج بحر امواج برخفنگ در حیز توقف افتاد و بزرگ امید خان
 از زوی دور بینی و مصلحت اندیشی نظر بر انصاف طرق و مسالک
 و عدم وصول کومک در هنگام طفیان آنها نموده بمیر مرتضی نوشت
 که با همراهان از اینجا برآمده سران زمینداران و اسارا و رعایای رامبو
 را بدکن کول که متعلق بچائنگام است بدارد میر مذکور بصوابدید
 بزرگ امید خان از رامبو بچائنگام آمد و چون خبر این فتوحات از
 عرضه داشت امیر الامرا و آخر شعبان این سال همایون فال بمسامع
 اقبال رسید حضرت شاهنشاهی چائنگام را باسلام آباد موعوم ساختند
 و آن زید نویشان را بغنایت خلعت خاص و شمشیر با ساز مرع
 و دو امپ از طوبیة خاصه یکی با ساز طلا و یک زنجیر نیل با تلایر
 و بزرگ امید خان خلف او را باضافه پانصدی صد سوار بمنصب
 هزار و پانصدی پانصد سوار و فرهاد خان را باضافه پانصدی
 بمنصب هزار و پانصدی سیصد و پنجاه سوار و میر مرتضی داروغه
 توپخانه را بخطاب مجاهد خانی و ابن حسین داروغه نواره را
 بخطاب مظفر خانی و هریک را باضافه منصب و منور زمیندار را
 از اصل و اضافه بمنصب هزاری پانصد سوار نواختند •

دو یس و دو گهری که ازان محفل - پیر نشان برخاستند پرتو قدوم
 بانجمن خاص غسلخانه گسترده با وجود تجشم حرکت و صرف قوت
 دماغ بهنگامه آرائی جشن و سوزیدنیان عدالت و داد گستری که اهم
 مهمات سلطنت و - سرور است و در هیچ روز وظیفه آن شغل جلیل
 ازان حضرت متخلف نمی شود پرداختند و بمیان عدل کامل
 و لطف شامل مطلوبان و جور دیدگان را نیز کم دل روا ساختند
 بالجماعه تا سه روز هنگامه عیش و طرب و انجمن خرمی و سرور
 مرتب بود و دران جشن فرخنده عاطفت پادشاهانه زهره عیسی
 خدمت و کام گاری دره محیط شوکت و اختیاری ملکه تقدس
 نقاب خورشید احتجاب بیگم صاحب را بانگام یک لک اشرفی
 عز اختصاص بخشیده بر سالیانه ایشان که سابق دوازده لک روپیه
 بود پنج لک روپیه افزود و بمقدور نقاب عزت پرده آرای مشکوی
 ابدیت پرهیز بانو بیگم و زینت بخش هودج عفت نور افزای
 دبستان دولت گوهر آرای بیگم هر کدام یک لک روپیه عطا فرمود و
 رخشنده اختر برج خلافت تابنده گهر درج سلطنت پادشاهزاده عالیقدر
 محمد معظم بمعنایت خلعت خاص و بازوبند و پروچپی مرصع
 و انعام دو لک روپیه و باضافه دو هزار سوار بمنصب پانزده هزار
 دوازده هزار سوار و تازه نهال ریاض عظمت گرامی نخل بوستان
 حشمت پادشاهزاده نامدار محمد اعظم عطا خلعت خاص رجینه
 مرصع و خنجر با عاقه مروارید و باضافه دو هزار سوار بمنصب
 دوازده هزار هفت هزار سوار مورد فوازش گردیدند و جعفر خان
 و مهاراجه جسرقت سنگه هر یک بمعنایت خلعت خاص تامت

هزار حواری و خطاب اگر ام خانی مورد نوازشی شد و عید الله
 خان موجود از نرور که بموجب التماس به پیشگاه حضور آمده بود
 احراز دولت ملازمت اکسیر خاصیت نمود و بعرض اشرف رسید
 که دلاور خان حارس قلعه رنجهور باجل طبعی بساط حیات
 در نوردید و یک صد و بیست و یک زنجیر نیک که برخی زمیندار
 آشام برسم پیشکش فرستاده و بعضی در جنگل های بنگاله صید شده
 بود مجموع را امیر الامرای صوبه دار آنجا بجنب معالی ارسال
 دادند بظفر خورشید اثر رسید و شب سه شنبه هفتم فروردین
 هلال خجسته شوال از مطلع سعادت و کامرانی رخ نموده چهره
 آرائی نشاط و شادمانی شد و روز دیگر که عید فرخنده نظر بود نوای
 شادیانه اقبال از بارگاه حشمت و جلال بلندی گرای گشته آوازه
 طرب و سرور بجهانیان در داد و طنطنه عظمت و شکوه بگوش
 گردون رسانید بادشاهزادعی والا گوهر عالی تبار و نوبخت رفیع
 قدر و امرای نامدار و سایر بندهای آستان پیر مدار بسده سینه
 خلافت و جهانپدانی حاضر آمده بتسلیمات تهنیت نازک سعادت
 پیروانند حضرت شاهنشاهی بمادت معبود بر قدلی گره پیگردید
 منظر که تخت زرین بر کوه هشت آن زده بودند سوار شده با فر
 آبی و عظمت و شکوه جهان پهای نوای توجه بمصلی برادر اخلاص
 هم از اقامت نماز عید قربن سعادت سعادت نموده در ایوان
 عالی بنیان خاص و عام بر سر گردون نظیر مرصع نگار جلوس
 فرمودند و دران والا بارگاه بزم کام بخشی و کامرانی آراسته دست
 دریای نوال بحد و احسان و مکرمت و افصال گشودند و بعد از

از تغیر میر مذکور خلعت سرورازی پوشید و پیرنهی سلطه واد
 مهاراجه جمونیت سلطه بعطای طره مرصع و اسپ و ساز طه سرمایه
 میاهات اندرخت و چون درین هنگام رای عالم آرای حضرت
 شاهنشاهی که گنجور کنوز رموز ملک و ملت و مرآت شواهد احرار
 دین و دولتست چنین اقتضای نمود که خزانن عاصره را که در
 پنجم سال جلوس میملت قرین بذایر بعضی مصلحت های
 سلطنت و جهانبانی از قلعه دولت بنیان مستقر الخلافه اکبر آباد
 بقاعه مبارکه دار الخلافه شاه جهان آباد نقل کرده بودند دگر باره
 بحسن سپهر مقال آن مرکز حشمت و اقبال که از موافق ایام
 همواره محل خزانن و ذخائر این دولت سپهر اعتصام است
 نقل نمایند که بدستور قدیم آنجا باشد لهذا نامدار خان را باهتمام
 آوردن آن تعیین نموده بعدایت اسپ باساز طه نواختند و درازدهم
 ماه مذکور مرخص ساختند و یرلیغ گیتی مطاع بقام دانشمند خان
 ناظم سهام دار الخلافه و دیگر متصدیان آن دار الملک مسجد و جلال
 طغرای نفاذ یافت که بزودی سرانجام احباب و لوازم این امر
 نموده خزانن عاصره را بمستقر خلافت فرستند - و درین ایام بعرض
 اشرف رسید که حق ورد بخان قلعه دار رایسین باجل طبعی در
 گذشت و چون حوی خانم جدی فیض الله خان که انگه نواب
 خورشید احتجاب تقدس نقاب ملکه جهان بیگم صاحب بود جهان
 گذران را بدرون نمود عاملت پادشاهانه خان مذکور را با محمد عابد
 برادرش و محمد جعفر والد ارادت خان مغفور که دختر زاده آن
 مرحومه است بعطای خلعت از لباس کدورت برآوردن - پانزدهم

مباحات افراخت و بهرام بن نذر محمد خان با تمام ده هزار زوبینه
 و طاهر خان بمرحمت اسپ با ساز طلا و باضافه پانصد سوار
 بمنصب پنج هزاره سه هزار سوار و فیض الله خان و حسن علیخان
 هر یک بمرحمت اسپ با ساز طلا و سر بلند خان باضافه پانصدی
 بمنصب سه هزاره هزار و پانصد سوار و امانه عهده النبی
 خان فوجدار متهرا بمنصب دو هزاره هزار و پانصد سوار از انجمله
 هفت صد سوار دو اسبه سه اسبه و حکیم الملک بمنصب دو هزاره
 یک صد سوار و معتمد خان قلعه دار گوالیار بمنصب هزار و پانصدی
 شش صد سوار و عهده الرحیم خان بمنصب هزار و پانصدی سیصد
 سوار و قلندر خان از کومکیان لشکر دکن بمنصب هزاره نهصد
 سوار و عرب شیخ ولد طاهر خان و بهیم - دکه پسر زمیقدار سری نگر
 هر یک بمنصب هزاره شش صد سوار و دربار خان خواجه سرا
 بمنصب هزاره سیصد سوار و بختاور خان بمنصب هزاره یک
 صد و بی سوار و مکرمات خان و توان گجرات که فوجدار بی اسلام
 نگر ضمیمه خدمتش شده بود بعزایت ارسال خلعت و باضافه
 شش صد سوار بمنصب دو هزاره دو هزار سوار مشمول عاطفت
 گشتند و عبید الله خان فوجدار ترور بمرحمت خلعت و اسپ مورد
 التفات خسروانه گشته بخدمت مرجوعه مرخص شد و میر
 عماد الدین خویش خلیفه سلطان بخدشت دیوانی بیوتات و کتب
 - عادت از تغیر دیانت خان منصوب شده بمطای خلعت و
 باضافه پانصدی پنجاه سوار بمنصب هزار و پانصدی دو صد پنجاه
 سوار نوازش یافست و لطف الله خان بخدمت داروغگی روزیبه داران

پیشگاه اقبال آنرا بیسط بساط عظمت و جلال آراسته تخت فیروز
 بخت مرصع نگار آنجا نصب نموده بودند دامن امید ترازو از فیض
 منجیدن گیتی خدیو عدل پرور مکرمت گستر لبریز زر و گوهر
 گردید وزن مسعود باین معبود بفعل آمده از برکات آن تمنای
 عالمی بحصول پیوست و سال چهل و نهم قمری از عمر ابد طراز
 خلیفه زمان خاقان گیهان ستان سعادت و بهروزی پیرایه انجام
 یافته سال پنجاهم بهزاران میمنت و فیروزی آغاز جهان افروزی
 نمود حضرت شاهنشاهی بعد فراغ از مراسم و زن مبارک بر سر بر
 گردون نظیر مرصع جلوس فرموده بکام بخشی خلایق پرداختند
 درین روز خجسته مهین شعبه دوحه ساطعت بهین باد نخل
 ایهت پادشاهزاده والا قدر محمد معظم بعطای خلعت خاص و طره
 مرصع و شمشیر خاصه و یک عقد سروارید و رخشنده اختر برج
 کامکاری تابنده گوهر درج بخنداری پادشاهزاده ارجمند محمد اعظم
 بعزایت خلعت خاص و سمرن سروارید و شمشیر خاصه و تازه نهال
 ریاض اقبال پادشاهزاده والا گهر ستوده خصال محمد اکبر بمرحمت
 خنجر مرصع با علاقه سروارید و نوگل حدیقه دولت سلطان معز الدین
 بمرحمت خلعت و یک زنجیر نبل عز اخلاص یافتند و جمعی
 خان و بهاراجه جسونت سنگه هر یک بمرحمت خلعت و مکرر
 خان بعطای شمشیر مشمول عاطفت گشتند و دیواکه بموجب حکم
 معالی کنور رام سنگه و مخلص خان پذیره شده او را بسده چهر
 مرتبه آورده بودند با سنبهaji پسرش در کمال انکسار و بندگی
 و خجالت و سرانگندگی اداب ملازمت و تسلیات عبودیت بجای

فی قعده چون سیوای قعده گرا که قبل ازین کیفیت احوال آن
 ضلالت نال و فرستادن راجه جیسنگه اورا به پیشگاه جاد و جلال
 مفسلا حمت گزارش پذیرفته بظاهر دار الخلافه رسیده بود حکم
 والا بنغاز پیدوست که فردای آن که روز جشن وزن مبارک بود
 جبهه سالی سده سینه گرو و بجهت استماله قلب آن وحشی دشت
 جهالت و گمراهی فرمان شد که دران روز فرخنده کنور رام سنگه
 خلف راجه جیسنگه و مخلص خان پذیرفته شده اورا بدوالت زمین
 بوس استان معلی رسانند و درین تاریخ نامدار خان که چنانچه
 سبق ذکر یافته بجهت آوردن خزائن مامور از دار الخلافه شاه جهان
 آباد معین شده بود احراز سعادت ملازمت اکسیر خاصیت نمود و
 آن خزائن پیکران و گنجهای روان که بر یک هزار و چهار صد عرابه
 بار بود بمستقر خلافت رسانید و مجموع آن در عرض چند روز بتأیید
 و اهتمام تمام داخل قاعه مبارکه شد •

جشن وزن فرخنده قمری

درین ایام میمنت قرین که از فرداوست و فیض معدلت زیادت
 بخش آدرنگ خلافت و جهانپانی روزگار درعین سعادت و کامرانی
 و زمانه هم آغوش شاهد آمال و امانی بود موسم جشن وزن قمری
 آن خورشید سپهر سلطنت و سروری در رسیده جهانپان را مزه
 محسوت و شادمانی رسانید و روز مبارک یکشنبه هزدهم ذی قعده
 موافق سیوم خرداد بعد از انقضای یکپاس و چهار گهزی از روز
 مذکور در محفل فیض بنیاد غسلخانه مبارک اکبرآباد که پیشکاران

قدوة الاولیاء الواصلین حضرت خواجه معین الدین چشتی بانعام
 دو هزار روپیه و شیخ جمال محدث و پنج کس دیگر هر کدام
 بمرحمت یک هزار روپیه سر بلندی یافتند و پنجاه هزار روپیه بزمرة
 نفقه سنجان و سرود سرایان آن بزم مسعود عطا گردید. دهم ذی حجه
 که عید فرخنده اضحی بود دگر باره بارگاه خلافت و دولت سرای
 سلطنت طراز عشرت و نشاط و پدیرائی طرب و انبساط یافته نوای
 کوس دولت و شادبانی انبال مزده بهجت و خرمی بمسامع جهانیان
 رسانید و گیتی خدیو دین پرور حق پرست بشیمة قدسیه خویش
 رایست حشمت بصوب مصلی هر افراخته بتوزوک و آئینی که معمول
 این دولت عالم آراست توجه فرمودند و نماز عید بجماعت ادا کرده
 قرین سعادت معاودت نمودند درین ایام سیفخان که از صوبه دارمی
 کمپر معزول شده بود از انجا رسیده احراز دولت زمین پوس نمود
 و بعطای خلعت مباحی گشت و میرخان فوجدار کوهستان جمون
 که بموجب یرلیخ همایون از انجا آمده بود بتلذیم سده سفید فائز
 شد و دیندار خان بفوجداری نوشهره از تغیر دلیر خان افغان تعیین
 یافته باضافه پانصدی دو صد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی
 هزار و دو صد سوار سرانراز گردید و دلیر خان بفوجداری جمون
 از تغیر میرخان منصوب گشته از اصل و اضافه بمنصب هزار و
 پانصدی یک هزار سوار از انجمله هشت صد سوار در اچیه سه اچیه
 نوازش یافت. غره صفر شهشاه روزگار پرتو توجه بساحت فتح شکار
 افکنده دو روز آنجا نشاط اندرز میداد بودند و روز سیوم مراجعت
 فرمودند و درین ایام بمقامت موسم برشکال پادشاهزادهای

آورده باحرار دولت زمین بوس تارک مباحات افراخت و یک هزار و پانصد اشرفی بر سبیل نذر و شش هزار روپیه برهم نذر گذرانیده مورد مزاحم خسروانه گردید و گنجعلی خان بغایت خنجر صومع و از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و دو هزار سوار حربی گشته در سلک کومکیان دارالملک کابل انتظام یافت و سردار خان از کومکیان صوبه گجرات باضافه پانصدی بمنصب سه هزار و دو هزار سوار ازان جمله هزار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه و از اصل و اضافه معتقد خان فوجدار جونیپور بمنصب دو هزار و دو هزار سوار ازان جمله یک هزار و هشت صد سوار دو اسبه سه اسبه و تهور خان بمنصب دو هزار و پانصد سوار و سید ابراهیم از کومکیان صوبه بنگاله بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و محمد علی خان بمنصب هزار و پانصدی سوار و پنججاه سوار و صالح خان بمنصب هزار و پانصدی دو صد و پنججاه سوار و مترمین بندنه از کومکیان و راجه جیسنگه و راجه مهانگه بهدوره از کومکیان صوبه کابل هر یک بمنصب هزار و پانصد سوار و سید خان حارس قلعه ارک دولت آباد بمنصب هزار و پانصد سوار و میر مهدی دیوان مستقر الخلفه اکبر آباد بمنصب هزار و یک صد سوار و عزیز الله ولد خلیل الله خان مرحوم که کد خدا میشد بغایت خلعت و اسب و خدا بخش ولد فاخر خان که او نیز از کدخدائی داشت بانعام ده هزار روپیه و راجه حیات سی زمیندار راجور بغایت شمشیر با ساز میا کار امرالله نبیره عبد الرحیم خاندان موقوف و بدیع الزمان پسر اقا مالی مرحوم هریک بانعام پنج هزار روپیه و سید محمد صاحب سجاده جناب

• میری شده بعالم بقا رحلت نمود والله ورد بخان فوجدار گورکپور بجای او تعیین یافته از منصبش که ۵۰ هزار و پانصدی ۵۰ هزار سوار بود پانصد سوار دو اسبه ۵۰ اسبه مقرر گشت و بمعنایت ارسال خلعت و فرمان عالیشان مشعر باین معنی سرافراز شد و سادات خان فوجدار شاه آباد بفوجداری گورکپور معین گشته بمرحمت خلعت مورد نوازش شد و منصبش که دو هزار و پانصدی هزار و سیصد سوار بود باضافه پانصدی هفت صد سوار افزایش پذیرفت •

فرار نمودن سیوای ضلالت شعار از درگاه سپهر مدار

هر تیره اختر بد گوهری که نامیده بخت شقاوت اثرش ازخانه تقدیر رقم پذیر نقوش خزی و نکال و طینت ادبار پرورش مغمور بر سلوک منهج گمراهی و ضلال باشد لا محاله باقتضای فرمان ازای و خذلان مطری پیوسته از دولت گریزان بود و از اقبال روی گردان گردد شاهد صدق این معنی رخ تافتن سیوای بد نهاده است از آستان فلک بنیاد و فرار نمودن از مستقر الخلافه اکبر آباد تبیین این قضیه آنکه همچنانچه در مقام خود سمت گزارش یافته بعد از تعیین انواع قاهره باستیصال او چون آن مقهور لایم بمنهج قویم و مسلک مستقیم اطاعت و فرمان برداری گرانیده کامیاب دولت عبودیت و خدمت گزاری گشته بود عمده راجهای عظام راجه جیسنکه بنابر عهد و قوای که با او داشت در صدد اصلاح کار و انجام اعمال آن خسران مآل بود و درینوقت که آن ضلالت منشا را بموجب

کامکار بخت بیدار و امرای رفیع مقدار خلعت بارانی مرحمت
 شد و امیر اصرا راجه جیسنگه و دیگر عمدها و امرای اطراف نیز
 باین عنایت سرمایه مباحثات اندوختند و از وقائع دکن بمسامع
 حقائق مجامع رسید که حشر خان از کومکیان آن صوبه باجل
 طبعی بساط حیات در نوردید * پانزدهم ماه مذکور سیفخان بصوبه
 داری ملتان از تغیر تربیب خان تعیین یافت و بعنایت خلعت
 و شمشیر با ساز میثاکار و اسب با ساز طلا و نعل باجل زر بفت و
 باضانه پانصد سوار بمنصب سه هزاری و هزار و پانصد سوار سرلذند
 گشته مرخص شد و حسن علی خان بخدمت داروغگی ملازمان
 جلو و همت خان بداروغگی گرز برادران از تغیر ملثفت خان و
 یوسف خان بداروغگی کارخانه مرصع آلات از تغیر عبد الرحیم خان
 خلعت سر امرازی پوشیدند و چون فیض الله خان اراده گوشه نشینی
 کرده بود دارالخا از تغیر او قراول بیگی شده خلعت یافت و
 درین اوقات عبد النبی خان که بفوجداری چکله متبرا قیام داشت
 فوجداری نواحی اکبر آباد علاوه خدمتش گشته بعنایت خلعت
 و باضانه پانصد سوار دو اسبه سه اسبه بمنصب دو هزاری دو هزار
 سوار از انجمله یک هزار و سیصد سوار دو اسبه سه اسبه نوازش یافت
 و باقیخان بحراست قلعه چاندور و فوجداری نواحی آن از تغیر میر
 محمد خان منصوب گشته بعطای خلعت و از اصل و اضافه
 بمنصب هزاری پانصد سوار مباحی گردید بیست * و سیوم بعرض
 اشرف رسید که اصالت خان فوجدار مراد آباد که او را از دبر باز
 عارضه صعبی طاری شده مریض و علیل بود و روزگار حیاتش

پادشاهان نمی دانست و هوای بعضی توقعات بیجا و مقاصد دور
از کار در مرد داشت و خیالات خام در خاطر بخته بود با وجود عواطف
و مراحمی که بمحض تفضل پادشاهانه نسبت بحال او سمت ظهور
یافت بعد از ایستادن دران مجلس بهشت آئین سودای جیل و
دادانی سرببی مغزش را بشور آورد و بگوشه رفته با کفور راسنکه اظهار
رنجیده خاطری نمود و گلهای بیجا و خواهشهای نا روا آغاز نهاد
پرده از روی سفاقت و بیخردی بر گرفت و جوهر خبط و شورش
دماغش در همان روز جهان افروز بروی روز افتاد و چون بر تو این
معنی بر پیشگاه خاطر آگاه حضرت شاهنشاهی تافت او را قابل
بساط قرب و حضور ندانسته رخصت فرمودند که بمنزل خود رود و بدین
جهت غذایات و مواجیبی که نسبت بار مقرر شده بود بظهور نیامد
و آن بیخرد بد کردار از نظر توجه و التفات شاهنشاه روزگار افتاده
حکم شد که من بعد در پیشگاه حضور بار نیافته از دولت کورنش محروم
باشد و بکفور راسنکه که واسطه کار آن نابکار بود و در بیرون شهر
منزل داشت حکم شد که آن مقهور را نزدیک اوثاق خویش فرود آورده
از حال او با خبر باشد و سلبهاچی پسرش را که چنانچه سبق ذکر
یافته بمنصب پنجپزاری پنجپزار سوار سر بلند بود هر چند روز با
خود بملازمت اشرف آورد و چون مراقب سکر و شیطنات آن مدبر
نکوهیده اطوار بر خاطر مهر انوار محبت ظهور داشت و مظنه فرار
آن ضلالت شعار میشد یغولاد خان شکنه شهر اشاره معلی صادر
گشت که بر اطراف منزل گاه او جمعی از همراهان خود و برخی
از اهل توپخانه بجهت پاسداری بنشانند و منشور لامع النور

خواهش از بدرگاه والا فرستاد و التماس کرده بود که چون پیشگاه
حشمت و جاه رسد بشمول مراحم و مکارم پادشاهی بدین الاقران
سر بلند و میاهی گردد لهذا درین هنگام که بسده فلک احترام
آمد حضرت شاهنشاهی که مظهر لطف و رحمت الهی اند نظر
بر سوابق تقصیراتش نکرده با او در مقام فوازش و بنده پروری
در آمدند و میخواستند که آن باطل پزوه را رهین تنایت و احسان
و مورد تفضل و امتنان سازند چنانچه در روز جشن مبارک که
رسیدن و بدولت ملازمت اکسیر خاصیت دران روز مسعود قرار
یافته بود کنور رامسنگه و مخلص خان را حکم شد که بجهت
سر امرازی از پذیره شده ان شقارت منش را بجزا امتان بوس رسانند
و چون ببارگاه خلافت رسیده کامیاب تقبیل شده سینه گردید بعد از
تقدیم آداب ملازمت باشاره والا بر بساط قرب و منزلت بار یافت
و در مقامی مناسب که جای مقربان پیشگاه دولت بود یا امرای
نامدار و نویزان رفیع مقدار دوش بدوش ایستاد و مقرر شده بود
که دران روز فرخنده بمواطف گوناگون سر بلندی یابند و روزی
چند دولت اندوز ملازمت اشرف بوده و از میامن الطاف و مکارم
پادشاهانه بمطالع و مقام خوبش فائز گشته بزودی کامیاب
عزت مباحات رخصت انصراف یابد لیکن از اینجا که آن تیره بخت
خندان شعار همواره با وحشیدان داشت ضلالت و در و دام صحرای
جهالت روزگار بسر برده خالی از نشاء خطی نبود و هرگز شرف
ملازمت خواتین نامدار و سلاطین پیر مقدار که بهین سرمایه تحسین
اخلاق و تهذیب اطوار است در نیافته قواعد آداب مجلس

و عصبان نخواهد نمود بظاہرین عاطفت خسروانه آن عمده راجها را
 بقبول این ملتئم سربلندی بخشیده پرتو عفو و بخشایش بر حال
 آن باطل سگال گسترد و حکم اشرف بقولادخان صادر شد که جمعی
 که بر دور منزلگاه او بجهت خبرداری نشانیده بود برخیزند تا
 خاطر وحشت زده اش بجمعیت و اطمینان گراند و سنبهاچی پسرش
 پیشتر از پیشتر آثار عذابت و مرحمت بظهور رسیده مرکوز باطن
 اقدس این بود که پس از چند روزی آن مقهور را نیز کامیاب
 دولت کورنش گردانند و مشمول الطاف و اعطاف ساخته رخصت
 انصراف دهند از آنجا که باطن ضلالت موطن آن تیره بخت از
 تصور شنائع انعال و اطوار سابق و اوضاع ناهنجار و اداهاي نالایق
 که بتازگی از سر زده نا ایمن بود و غلبه خوف و دهشت غضب
 پادشاهی که نمودار قهر و مخط آتشی است او را بیقرار داشت درینوقت
 که اهل توپخانه و تابندگان فولاد خان از اطراف منزلگاه او برخاستند
 و کنور رامسنگه نیز از پاسداری حال او غفلت ورزید انتهاز
 فرصت نموده مکدات و احتیال را کار بست و تغییر وضع داده در
 شب بیست و هفتم صفر با سنبهاچی پسر خویش رهگرایی وادی
 فرار و مرحله پیمایی دشت ادبار گردید چون این معنی بعرض
 اشرف رسید کنور رامسنگه مورد خشم و عذاب پادشاهانه شده از
 منصب معزول و از دولت کورنش ممنوع گردید و پراجه جیسنگه
 فرمان شد که نیتوی ضلالت خورا که با آن بغی اقدیش فتنه جو
 سمت قرابت داشت و چنانچه مذکور شده قبل ازین سر لشکر او
 بود و بظاہر مصلحت دولت و صوابدید راجه جیسنگه بمنصب پنج

مختوی بر صورت حال و کیفیت معامله آن مقهور براجی جیسنکه
 که مشغول مهم اینجا بود و با آن بد کیش عهد و قول در میان
 داشت عز صدور یافته حکم شد که آنچه در ماده او اصلاح دولت داند
 بدرگاه آسمان جاه معروض دارد تا بروفق صوابدید و ملتزم آن
 عهد راجها با آن مردود معامله رود و پس از دوسه روز که آن
 شقاوت اندوز مورد بی توجهی و تلخکام زهر بعداییتی گشته از
 دولت کورنش محروم بود شور سودای پندار و غمیزی که در سر داشت
 فرو نشسته از مدهوشی نشاء سفاقت بهرش آمد و از بیم قهر و
 عقاب پادشاهانه حکم در باخته در صدد چاره کار خود شد و توسل بامرای
 رفیع قدر و نویبان والا جاه جسته اظهار عجز و ندامت پیش گرفت
 و چندانکه خضوع و الحاح نمود پرتو القفات پادشاهی بر ساحت
 حال آن ضلالت مدش فتافته دولت بار و رخصت کورنش نیافت
 لیکن غلبه حاجی بهرش بموجب حکم معالی با کنور رامسنکه بعز
 کورنش میرسد و بعدایات و مراحم خسروانه مقتضی و میاهی
 میگشت در خلال این حال عرضه داشت راجی جیسنکه در خواب
 منشور لامع النور رسید معروض داشته بود که چون این فدوی با آن
 مخدول مراتب عهد و میثاق در میان آورده و هنوز بمهمات این
 حدر مشغول است اگر فضل و کرم پادشاهانه از چرم او در گذرد هم
 این بنده رهین منت بخشایش و احسان و سرفراز در زمره امفال
 و اقربان میگردد و هم این معنی بصلاح کار پادشاهی و تمشیت مهم
 این حدود اقرب مینماید و متمهدگشته بود که آن مطرود از مسلک
 بندگی و فرمان پذیری انحراف نورزیده جرأت بر حلوک جاده بغی

عزت محبوبه امتار ابهت ملکه تقدس نقاب روشن رای بیگم را
 باامرات طبیبات نهال حلاطت بدان صوب مرخص ساختند و مخلص
 خان را با جمعی از منصوبداران و اجدیان و برق اندازان همراه تعیین
 نمودند و اورا بعنایت خلعت و اسب و از اصل و اضافه بمقصب
 در هزاری شش صد سوار نواخته حکم فرمودند که چون گوهر انصر
 عظمت و بختیاری فروغ اختر شوکت و قاصداری بادشاهزاده
 والا قدر ارجمند محمد معظم که فرستادن ایشان با افواج نصرت لوا
 چنانچه مذکور خواهد شد بدارالملک کابل مقرر شده بودند
 بدارالخلافه رسند در سلک کومکیان رکاب ظفر مآب ایشان منظم
 باشد و پس از چند روز مسند نشین حرمکده عزت و احترام زینت
 بخش مرادق ابهت و احتشام ملکه آفاق بیگم صاحبه را که رفتن
 ایشان نیز بدارالخلافه شاه جهان آباد مقرر شده بود رخصت ان
 صوب نمودند و صفی خان را بملازمت هودج اقبال آن زهره سیمای
 سعادت و کمال تعیین فرموده بعنایت اسب باساز طلا سر بلندی
 بخشیدند *

نعین مهین شعبه دوحه سلطنت و فرمان
 روانی گزین باوه نهال خلافت و کشور کشائی
 بادشاهزاده کامکار بخت بیدار محمد معظم
 بافواج نصرت طراز بدارالملک کابل

تبیین مجملی از منشای این مقصد خیر انجام آنکه چون شاه
 عباس فرمان روانی ایران در سال چهارم از سلطنت این دولت

هزاری سر بلندی یافته در لشکر ظفر اثر همراه راجه بود بحسن
 تدبیر دستگیر ساخته بجناب خلافت و جهانپانی فرستد که مبادا
 عرق شقاوتش بجلبش آمده از جیش نصرت شعار فرار نماید و
 بآن عصیان منسبت تیره روزگار گراید درین ایام خان زمان ناظم مهام
 احمد نگر بصوبه داری خاندیس از تغیر داود خان منصوب شده
 بعنایت خلعت و مدور فرمان عالیشان مشعر باین معنی سر بلندی
 یافت و چون فوجداری پلارن از تغیر منگلی خان بلشکر خان
 صوبه دار پتله مقوض گشته بود بعنایت خلعت نوازش یافته
 یکهزار سوار تابیدانش دو اسبه سه اسبه مقرر شد که منصبش از
 اصل و اضافه چهار هزاری چهار هزار سوار از انجمله دو هزار سوار دو
 اسبه سه اسبه باشد و مرحمت خان بقوجداری آره معین گشته
 بمرحمت خلعت و باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزاری نهصد
 سوار مبدایی شد و جلال انغان که برهبری بخت از لشکر عادل
 خان جدائی گزیده بعزم بزدگی درگاه خلایق پناه براجه جیسنکه
 پیوسته بود بموجب تجویز آن عمده راجها بمنصب هزار و
 پانصدی هشت صد سوار سرازیری یافت و چون بقایر اسباب و
 مقدساتی که مذکور خواهد شد عزیمت توجه بدار الخلافه شاه جهان آباد
 مرکوز خاطر فیض بنیاد حضرت شاهنشاهی گشته بود رای عالم
 آرای چنین اقتضا نمود که قبل از انتهای الویله جهان کشا مهد عفت
 و هودج دولت پرده آرایان شهبستان حشمت و اقبال بان دارالملک
 مسجد و جلال نهضت سعادت نماید بقایران درین ایام که موسم
 بر شکل بانجام رسیده هوا باعتدال گرائیده بود نخست مخدرة سرادق

وقت که تربیت خان داخل حدود و ممالک محروسه گشته عرائض او بدرگاه آسمان جاه رسید حقیقت این احوال بتفصیل بر پیشگاه ضمیر خورشید نظیر گیتی خدیو عالمگیر پرتو امگنده شعله غیرت خسروانه زبانه بر کشیده عزیمت ایران زمین پیش نهاد همت بلند نهست ساختند و باین اراده بهار گلشن جاه و جلال فروغ اختر حشمت و اقبال بادشاهزاده کاسکر بخت بیدار محمد معظم را با مهاراجه جسونت سنگه و جمعی دیگر از امراء نامدار و عساکر فیروزی شعار که برخی شرف اندوز رکاب ظفر مآب و بعضی در محال قبول و اقطاعات خویش بودند و مجموع آن بیست هزار سوار بود و توپخانه برق سطوت رعد آثار و ساهانی شایسته و سزاوار در خور این درامت پایدار بدار الملك کابل تعیین نموده مقرر فرمودند که خود نیز متعاقب رایت خورشید تاب بصوب پنجاب برافرازند و اسلحه جلیله بطلب بهادر خان و دلیر خان و داؤد خان و دیگر سران و سپهداران که از پایه حر بر گردون نشان دور بودند عز صدور یافته حکم شد که بر جذاج سرعت و استعجال خود را بسایه چتر اقبال رسانند و روز سه شنبه چهارم ربیع الاول مطابق بیست و سوم شهریور بعد از انقضای هفت گهزی از روز مذکور که ساعت بانوار سعادت و انظار میمنت قرین بود آن عالی قدر والا تبار را با مهاراجه و دیگر امراء عظام و مبارزان ظفر اعتصام مرخص گردانیدند و هنگام رخصت آن غمال حدیقه ایست را بعهده خلعت

میمنت قربن بوداق بیک پسر قلندر سلطان جوله تغلکچی اقامی
 را با نامه خلعت پیرا و ارمغانی شایسته بجهت اداء مراسم تهنیت
 جلوس همایون بر سر بر سلطنت روز افزون برسم سفارت چنانچه در
 مقام خود سمت ذکر یافته بدرگاه ملک پیشگاه فرستاده اظهار مراتب
 صدق و صفا و ابراز مراسم یکجہتی و ولا نموده بود و بر دست همت
 بادشاهانه با اقتضای آئین فتوت پروری و صداقت گستری فرستادن
 جواب آن تهنیت نامه با شایسته ارمغانی لازم و متحکم می نمود
 لاجرم تربیت خان که از بندهای عمده بارگاه آسمان جاه است
 بسفارت ایران معین گشته در سال ششم جلوس اشرف از پیشگاه
 خلافت رخصت آن صوب یافت و چون بایران رسید در اصفهان
 بشاه ملاقی شد آن سلطنت پناه بخان مذکور خوب برخوردی بی
 منشاء و باعثی آثار نقار خاطر و غبار باطن ظاهر ساخت و برخلاف
 آئین مخالفت و رداد و قانون یکجہتی و اتحادی که در تهنیت
 نامه ابراز آن نه نموده بود با او سلوک نمود و بعضی اوقات عزم حیدر
 کشی و رزم آزمائی و داعیه فرستادن لشکر بسرخند ولایت پادشاهی
 و دیگر امور که مشعر بر تجش بود اظهار میکرد بالجمله تربیت
 خان پس از یکسال در مرج آبک مرخص گشته روانه هندوستان شد
 و شاه بعد از روانه شدن خان مذکور اراده لشکر کسی که اظهار کرده
 بود پیشهاد خاطر ساخته سپاهی گران با توپخانه مرادان بخراسان
 تعیین نمود و از فرج آبان روانه اصفهان شد که امر انجام اسباب
 این عزیمت نموده خود نیز متعاقب بخراسان آید چون این
 مراتب قبل ازین مجله بمسامع حقایق مجامع رسیدہ بود و درین

بمنصب هزاری چهار صد و پنجاه سوار و مجموع بعنایت خلعت و برخی بمرحمت اسب و محمد ابراهیم ولد شیخ میر مرحوم با دو برادر خود هر کدام بعطای خلعت و اسب و شاه قلی میر تورک بعنایت خلعت و خطاب هزیرخانی و گزوهی دیگر بمرحمت خلعت و جمعی بعطای اسب مفتخر و مبداهی گشتند و خواجه صادق بدخشی بخدمت بخشگیری آن لشکر ظفر اثر خلعت سرقرازی پوشید و از اصل و اضافه بمنصب هزاری چهار صد سوار حربلند گردید و درین تاریخ بعرض همایون رسید که تربیت خان بظاهر مستقر الخلافه رسیده است چون در مراتب سفارت بعضی تقصیرات از صادر گشته بود مورد عتاب بادشاه مالک رقاب گشته از دولت ملازمت اشرف ممنوع شد درین ایام از نوشته جوانج نگاران بندر سورت بموقف عرض رسید که میر عزیز بدخشی که چنانچه سبق ذکر یافته بجهت رسانیدن رجوه نذر و خیرات بمکه معظمه زاده الله قدر و جلالة معین گشته بود بعد از ادراک سعادت زیارت و طواف دران مقام ملائک مطاف باجل طبیعی در گذشت .

نهضت الویه مهر پیرویه از مستقر الخلافه

اکبر آباد بدار الخلافه شاه جهان آباد

چون بنابر مقدماتیکه سمت گزارش پذیرفت توجه رایات اقبال بآن دار الملک مجد و جلال و از انجا بسمت پنجاب و بکابل پیش نهاد همت والا وجهت عزیمت جهان کشا گشته بود بازدهم ربیع الثانی مطابق هژدهم مهر که ساعتی مسموم بود اشاره

خاص و جیفه مرصع و یکعقد مروارید که دانه‌های زمرود گران بها فیروز
 دران منظوم بود و سر بندی از دو قطعه لعل آبدار و دو زمرود و در
 دانه مروارید شاهوار و شمشیر با ساز مرصع و خنجر مرصع باعلاقه
 مروارید و تکرش با ساز مرصع و برخی جواهر دیگر که قیمت
 مجموع در لک و شصست هزار روپیه بود و یکصد راس اسب از
 انجمله بیست و پنج راس عربی و عراقی یکی با زین طلا و ساز
 میفکار و دیگری با ساز طلا و یکترنجیر فیل از حلقه خاصه با تلایر و
 ساز فقره و جل زر بفت و انعام پنج لک روپیه مشمول عواطف
 گوناگون ساختند و نو گل گلبن حشمت سلطان معزالدین مهین خلف
 ایشان را بمهرمت ماله زمرود و خنجر مرصع نواختند و از عمد‌های
 گومکیدان آنجیش اقبال مهاراجه بمعنایت خلعت خاص و شمشیر با ساز
 میفکار و جمدهر مرصع باعلاقه مروارید و در اسب یکی از طویل خامه
 و یکی با ساز طلا و فیل با ساز فقره و جل زر بفت و میرزا سلطان
 صفوی و نامدار خان هر یک بمعنایت خلعت و اسب با ساز طلا و
 از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار سی هزار سوار و غیرتخان
 بعطای خلعت و اسب و از اصل و اضافه بمنصب سه هزار سی در
 هزار پانصدی سوار و سر بلند خان بمهرمت خلعت و شمشیر
 و اسب و الله داد خان خوبشکی بمعنایت خلعت و اسب و ماده
 فیل و از سابق و حال بمنصب هزار و پانصدی هزار حوار از انجمله
 هشتصد سوار در امپه سه امپه و از اصل و اضافه خواجه رحمت الله
 ده بیدی بمنصب هزار و پانصدی میصد و پنجاه سوار و التفتخان
 بمنصب هزار و پانصدی دو صد و پنجاه سوار و صفاخر خان

از یمن رکوب اشرف کشتی را محبط گوهر اقبال ساخته آب روی
 دریا میفروزند و بچهارده منزل قطع آن مسافت نموده غرق
 جمادی اقلی حاجت فیض بندگان خضر آباد از جانب منجیق
 جهان کشا انوار میمنت پذیرمت و چهار روز در عمارات نزهت
 آئین آن بسر برده ششم ماه مذکور مطابق میزدهم ایان قریب سه
 پاس روز که فرخنده شامتی میمنت قرین بود راکب سفینه سعادت
 گشته لواء توجه بشهر برافراختند و اواخر روز قلعه مبارکه را از فیض
 فحول و فر نزل رشک بیت الشرف غورشید ساختند و دانشمند
 خان صوبه دار دار الخلافه بموجب امر معالی همانجا شرف اندوز
 ملازمت والا گردید و درین تاریخ بهادر خان صوبه دار اله آباد که
 برطبق برلیغ گیتی مطاع از آنجا آمده بود دولت زمین بوس دریافته
 یکهزار مهر و دو هزار روپیه بر سبیل نذر گذرانید و بعنایت خلعت
 خاص تامت مبعوث افراخت و چون موسم جشن وزن مبارک
 شمس در رسیده بود مقرر شد که آن جشن معهود را در مرکز
 خلافت و جهانداری بعمل آورند و روزی چند تا فراهم آمدن
 مبارزان فیروزمند و مجاهدان ظفر پیوند که مناشیر مطاع بطلب
 آنها از اطراف واکذاب صادر شده بود دران سریرگاه عز و جاه گذرانیده
 اواخر جمادی الآخره صوب مبارک منصور بصوب دار الحلیفه لاهور
 نهضت نماید •

جشن وزن مبارک شمس

درین اوقات میمنت سمات که انور نصرت و فیروزی و آثار

معلی به پیشگاه سلطنت صادر شد که مرادقات همایون از شهر بیرون زنند و بدستور معهود عملاً پیشخانه بغایت خلعت میبایگی گشند و روز مبارک دوشنبه نوزدهم ماه مذکور مطابق بیست و ششم مهر بعد از انقضای سه پاس ازان روز فیروز که ساعت نهضت ریاست عالیات بود حضرت شاهنشاهی با شان آسمی و فرجهان پناهی سوار سفینه سعادت گشته براه دریا نوابی عزیمت برانراختند و نزدیک موضع بهادر پور منزلگاه عز و جاه گشت و هوشدار خان بدستور سابق بصوبه دارمی اکبر آباد معین گشته بغایت خلعت و اسب با ساز طلا سربلند شد و بعد انداز خان بخدمت آخته بیگی و میر توزکی از تغیر ملتفت خان میبایگی گشته خلعت یافت و عید النبی خان بخدمت مرجومه مرخص گردیده بغایت خلعت سربلند شد و میر مهدی دیوان آن مستقرالخانه بخدمت سابق خلعت سرانرازی پوشید و بهرام ولد نذر محمد خان که دران مرکز حشمت و جلال وظیفه خوار احسان و انضال شهنشاه ابرکف دریا نوال بود بعتاء خلعت و انعام ده هزار روپیه کامیاب عاطفت گشته مرخص شد و رشیدیای خوشنویس که در ملک دعا گوین دولت قاهره انتظام یافته بود بغایت خلعت و محمد جعفر آصفخان و فریدون حسین ولد تهور خان مرخوم که دوزمره گوشه نشینان آن مصر دولت بودند هر یک بانعام ده هزار روپیه مورد عاطفت شد باجمعه موكب مسعود از طریق ساحل دریای جون راه نورد مقصود گشته شهنشاه جهان اکثر اوقات از آن طرف دریا شکار گفان صید انگنان طی راه میفرمودند و گاه

خان و دانشمند خان نیز بعزایت خلعت قامت امتیاز افراختند و
 عاطفت بادشاهانه طراز کسوت حشمت و ارجمندی زینت معصن
 شوکت و سر بلندی پادشاه زاد کام کار محمد معظم و مهاراجه
 جسونت سنگه را بار سال خلعت خاص نوازش نمود و یک هزار سوار
 از تابندگان بهادر خان و یک هزار سوار از تابندگان وزیر خان دو اسبه
 سه اسبه مقرر شد که از اصل و اضافه منصب نخستین پنج هزار
 پنج هزار سوار از جمله چهار هزار سوار دو اسبه سه اسبه باشد و منصب
 دومین پنج هزار سه هزار سوار و مکرم خان باضافه هزار
 پنج هزار سه هزار سوار و فدائی خان باضافه پانصد سوار و همتخان
 باضافه پانصد پانصد دو هزار و پانصد هزار و دو صد سوار و
 عاقل خان باضافه پانصد پانصد در هزار و پانصد هفت صد
 سوار و مرید خان که بقوجدارای دامن کوه کمانون معین گشته بود
 باضافه پانصد پانصد سوار بمنصب هزار و پانصد سوار و سردار
 خان بمرحمت اسپ و قلعه دار خان تهبانه دار غزنین بخطاب نصرت
 خانی و عرب شیخ ولد طاهر خان بخطاب مغلخانی و ملک
 حسین ابدالی از کومکیان صوبه ملتان بخطاب و قبا دار خانی و میر
 اسفندیار معصوری بخطاب معصوری و از اصل و اضافه هرجس
 گر بمنصب هزار نه صد سوار و میر برهانی بمنصب هزار
 پانصد سوار سر بلندی یافتند و عبد الرحمن بن نذر محمد خان
 بانعام پنج هزار روپیه و محمد بدیع بن خسرو بن نذر محمد خان
 و میر جعفر استرا بادی هر یک بانعام چهار هزار روپیه و حکیم
 مهدی شیرازی بانعام دو هزار روپیه و محمد وارث و نعمت خان

خجسته‌نگی و بهروزی از همه سوق‌ترین حال هوا خواهان این دولت
آسمان جاه و گردون بحسن موافقت و متابعت احباء سلطنت همایون
از اعدای کینه خواه بود جشن وزن شمسی شهنشاه ظفرزایت
توفیق سپاه خدیو یزدان پرست حق آگاه جهانیان را کامیاب نشاط
و شادمانی و هم آغوش شاهد آمل و امانی گردانید و هشتم
جمادی الاولی مطابق پانزدهم آبان بعد از انقضاء پنج گهزی از
روز مذکور در انجمن خاص حشمت و جلال و نگارین سرای دولت
و اقبال امنی نعلخانه مبارک که باشاره والا برای وقوع این
جشن طرب پیرا ژیب و آرایش یافته بود وزن مسعود بآئین معهود
صورت وقوع یافته از فیض سلجیدن شهنشاه آفاق گیتی خدیو معدلت
پرور قدسی اخلاق ترازوی میزان عدل را گران مصداق آمد و سال چهل
و هشتم از عمر کرامت طراز قرین تاییدات الهی و سعادات نامتناهی
پیرایه اختتام پذیرفته مال چهل و نهم چهره آغاز بگلگونه حسن انجام
برافروخت حضرت شهنشاهی بعد فراخ از مراسم وزن مبارک ساعتی
دران بزم گاه عز و جاه هویدر آرای ابهت و کامرانی گشته از آنجا بدارگاه
والای خاص و عام پرتو عظمت و احتشام گذرند و ساعتی چند
آنجا بزم اقبال آرامنده کام بخش خلیق گردیدند و بذیری توفیق
و خدا آگاهی ازان گزین محفل ابهت و گیتی پناهی بخلوتگاه
عزت و جلالت خرامش نموده بشیمة کریمه خویش زمانی برآورنگ
عدالت نشستند درین بزم جهان امروز اختر مهر دولت و کامکاری
گوهر محیط شوکت و بخنداری بادشاهزاده والا تدر محمد اعظم بمطای
خاست خاص و یکقبضه شمشیر مورد عاطفت گشتند و جعفر

و کمال و قدسیت خدمت و محرمیت بارگاه جاد و جلال اتصاف داشت و از معتمدان راست گفتار درست کردار بود خدیو عاطفت پرور مهربان را وقوع این حالتی خاطر حق شناس بدادر گرائید و پرتو التفات بحال بازماندهای او انگذده پسران و خوبشانش را بعنایت خلعت نواختند و همگی را باضافه مناصب و دیگر مراحم و مواهب کامیاب ساختند شانزدهم نزهتگاه خضر آباد از سایه چتر انبال فروغ سعادت گرفت و روز دیگر حضرت شاهنشاهی از آنجا بروضه قدسیه جناب قدوة الاولیای و الواصلین حضرت خواجه قطب الدین قدس سره العزیز توجه فرمودند و فیض زیارت آن مزار فایض الانوار اندوخته فردای آن دو هزار روپیه بمجاوران آن بقعه کریمه انعام نمودند و هفدهم رایست معارفت بشهرافروخته فردای آن بهادرخان را رخصت فرمودند که بشکر ظفر اثری که در رکاب پادشاهزد کام کار بخت یار محمد معظم بصوب دارالملک کابل تعیین یافته بود ملحق گردد و هنگام رخصت او را بمرحمت اسب با ساز طلا و قیل با یراق نقره نواختند و مدیر برهانی خلعت یافته در سلک همراهان خان مذکور در آمد بیست و سوم بجبهت سرافرازی زبده امرای عظام جعفر خان منزل او را بانوار قدردم اشرف برافروختند آنخان اخلاص آئین بشکر مقدم فیض قرین مراسم پای انداز و نثار بجای آورده پیشکشی از نوادر جواهر و صرمع آلات بنظر قدسی برکت در آورد و برخی ازان رتبه قبول یافت خاقان جهان ساعتی چند آنجا تشریف حضور داشته قبل از دو پاس روز مراجعت فرمودند و درین هنگام خواجه اسحاق که سال گذشته چنانچه سابق ذکر یافته بحیجاب کاشغر معین شده

و سعیدای خوش نوایس و چندی دیگر هر یک با دهام پنهزار روپیه
نوازش یافتند و چهار هزار روپیه بزم صرغ نوا سنجان و سرود سرایان آن
بزم مسعود عطا شد بالجمله تا سه روز آن جشن نشاط افزون گام
بخش جهانیان بود یازدهم ماه مذکور حضرت شاهنشاهی اوانل روز
بمنزل شریف پرده آرای هودج عزت زینت بخش مشکوی ایهت
ملکه تقدس نقاب ثریا جذاب بیگم صاحب پرتو قدوم گسترده ساعتی
چند ایشان را کامیاب فیض حضور گردانیدند آن ملکه ملکی سیرت
قدسی اطوار مراسم پای انداز و نقار و شکر مقدم همایون خدیو
روزگار بجای آورد و دو پاس روز از آنجا بصادات معاودت فرمودند
از سوانح مقتول شدن اعتماد خافست بتیغ جسارت یکی از صحابهیل
ترکمانان چون امیر خان صوبه دار کابل درین ایام چندی از مغولان
بی سرو پا را بمظننه جاسوسی گرفته بدرگاه جهان پناه فرستاده بود
حضرت شاهنشاهی خان مذکور را که بصمت کار آگاهی و معاصه
نهی می موموم بود بتحقیق حال آنها مامور ساخته بودند اواز یکی
ازان چند کس را که ترکمانی سپاهی وضع بود بی علاقه بند و زنجیر
در خلوت نزد خویش طلبیده بموجب امر لازم الاستدال ازو تفتیش
احوال می نمود درین وقت حرق جهالت آن صیقل حرکت کرده
ناگهان از جای درآمد و خون را بخادمی که در بیرون اسلحه او داشت
رسانید و شمشیر از دست او گرفته با تیغ آهسته بجا لای بر گشت
و ضربتی کاری بخان مذکور رسانیده بهمان زخم قطع رشته حیاتش
نمود و چندی که نزدیک بودند آن تیغ روز شقاوت اندوز را در میان
گرفته بتیغ انتقام از هم گذرانیدند از آنجا که خان مذکور بحلیه نعل

از آن حضرت بظهور نه پیوست بلکه اظهار ملالت و قیض خاطر کرده
 فرمودند که مرغوب طبع مقدس آن بود که شاه در قید حیات بوده
 فیما بین اتفاق صف آرائی می افتاد اکنون که چنین روی داد
 کمال فتوت و صروت اقتضای آن نمی نماید که افواج جهانکشا بر سر
 ایران زمین تعیین یابد بنابراین اندیشه قدسی اسامی یر بلغ کرامت
 عنوان بنام فروزنده اختر برج سلطنت تابنده گوهر درج خلافت پادشاه
 زاده ارجمند محمد معظم عز صدور بامت که از دار السلطنت لاهور
 پیش گرفته روزی چند در اینجا اقامت گزینند و چون فرمان طالب در
 رسد با افواج منصور آهنگ که جنگ حضور نمایند و نیز منشور لامع
 العز بهادر خان که درین روز می بخشدست آن شاه دار والا تجار مرخص
 گشته بود صادر شد که از راه برگشته پدایه سریر خلافت شتاب بالجمعه
 خاقان جهان درازده روز با بخت نیروز و طالع دشمن سوز مسرت اندوز
 شکار بود زبانه بر هفتاد فیله گاو و آهوی بسیار صید فرمودند و بیستم
 رجب بشهر معاودت نمودند چهاردهم ماه مذکور رایت اقبال پرتو
 و رود بخضر آباد انگند و خدیو حق پزوه از اینجا بروضه قدوسه اصفیای گرام
 سلطان المشایخ شیخ نظام الدین قدس سره توجه فرموده فیض زیارت
 اندوختند و بعد از یک هزار روپیه بمجاوران آن مزار قدسی
 انوار عطا فرمودند و بعد مراجعت از اینجا دگر باره باغراباد فیض
 بنیاد عز قدوم بخشیدند و چند روز در شکار گاههای نواحی آن بصید
 فیله گاو مسرت پذیرای طبع اندس گشته بیستم و چهارم بشهر
 معاودت نمودند درین ایام طراز کسوت حشمت و سروری فروغ اختر
 سعادت و نیک اختر ی پادشاهزاده والا تجار بخت بیدار محمد معظم

یون و یغایر اجتماع اخبار خلل و فتور آن ولایت از راه مراجعت کرده
به پیشگاه حضور آمده چون بظهور پیوست که احوال آن دیار بانساق
و انتظام گرانیده است دگر باره بدان صوب مرخص گشت بیست و یکم
جمادی آخره رایت دولت فرمانروائی عالم پرتو و زود بعرضه شکارگاه
هالم امکنده دو روز آنجا بشکار آهو نشاط اندوز بودند و از آنجا بعزم صید
نیله گاو که موسم آن رسیده بود ساحت خاص شکار را جولانگاه سمند
اقبال ساختند و بیست و چهارم ماه مذکور که گیتی خدیو عالم گیر
دران شکارگاه دایمیر نشاط اندوز صید نخچیر بودند خبر در گذشتن
شاه عباس فرمان روی ایران از عرایض زمینداران حدود ملتان و
و قندهار بمسامع جاه و جلال رسید تبیین مجمعی از کیفیت این
واقعہ آنکه چون شاه از فرج آباد عزیمت اصفهان نمود در راه عارضه
خناق بهمرسانیده مریض شد و چون مرض شدت داشت باندک
روزی آزارش را کار از تدبیر و مداوا در گذشته غره ربیع الاول این
سال ازین دار ضرور رحلت نمود و پس از وقوع این سانحه
بصوابدید امرا و ارکان دولت ایران بودلاق بیگ جولانگهی اقلیمی
که چنانچه درین دفاتر مآثر دولت سمیت گزارش پذیرفته برسم
سفارت بجانب خلافت و جهانبنانی آمده بود از اردو جدا شده برجناح
سرعت و استعجال باصفهان آمد و صفی میرزای پسر بزرگ اوراکه
آنجا بود برآورده باتفاق اکابر و اعیان بلند مذکوره برمسند حکومت
و ایالت آن دیار متمکن گردانید و متعاقب امرا و لشکریان رسیده
بدو گریزند باجمعه از آنجا که بزرگ نژادی و والا نهادی ذات قدسی
صفات شهنشاه جهانست از اجتماع این خبر اصلا اثر بهجت و بشاشت

که صوبه دارین آن پدر مقوض بود سرخص گشته هنگام رخصت بعقابت خلعت و خنجر مرصع با عاققه سروراید مشمول عاطفت شد و درین اوقات نیتوبی خویش میداد که چنانچه گزارش یافته پس از قمار آن ضلالت کدش جهالت شعار از درگاه جهان مدار راجه جیستکه او را در دکن دستگیر کرده بجناب معالی فرستاده بود بدایه اورنگ خلافت رسید و اشاره والا صادر شد که فدائی خان میر آتش جمعی از اهل توبیخانه بحر آتش گماشته از حال او با خبر باشد و پس از چند روز که در قید ضبط خان مذکور بود بدلاالت درامت و هدایت سعادت داعیه قبول اسلام از خاطرش سر برزید بواسطت خان صومی الیه در پیشگاه خلافت التماس نمود که اگر عاطفت بادشاهانه این بنده را بجان امان بخشد از روی صدق اعتقاد معلمان میشود چون منقسم او بمعرض همایون رسید شهنشاه دین پرور حق پزیر را آن داعیه مرضیه مستحسن افتاده پرتو عفو و انصاف بر حال او گذراندند و آن بخت مفید نیک امر انجام که عمری بضلالت کفر و جهالت و بت پرستی روزگار بسر برد بود توفیق ادراک شرف اسلام دریافته زاویه باطنش از ظلمت شرک پیرامنه شد و بمیلان این کرامت علیا از ورطه قهر و غضب پادشاهی که نمونه از مخط آلهی امت نجات یافته کلمبای مقاصد دارین شد و عنایات و مراحمی که بعد ازین نسبت بار صحت ظاهر یافت اعتقرب گزارش خواهد پذیرفت - اکنون کلک سوانح نگار - مرشده تحریر و قایع حضور مهر انوار را اینجا گذاشته بشرح مساعی و تردنات انواع ظفر لوا که بصیر گردگی راجه جیستکه که در حال گذشته بعد از اتمام سهم مدوا بظاہر اسباب

و مهاراجه جسونت حنکه را بمعنایت خلعت زمستانی نواختند و
 جعفرخان و دانشمندخان و مکرمخان و مرتضی خان و دیگر امرای
 حضور و عمدہای اطراف را باین عنایت امر بلند ساختند و طاهرخان
 از جاگیر و اژد خان و قطب الدین خان و صف شنگخان و قبادخان از دکن
 رسیده بتقییل سده اقبال اجتماع یافتند و پیرنمل بغدادی و مشکلی
 خان که از فوجدارج پلادن معزول شده بود در سلک گوسکیان دارالملک
 بل منتظم گشته نخستین بمعنایت خلعت و علم و باضافه پانصدی
 دو صد سوار بمنصب دو هزاری هزار و پانصد - وار و دومین بمعنایت
 خلعت و اسب نوازش یافت و نصیری خان بفوجدارج در بنگه و از
 اصل و اضافہ بمنصب دو هزاری هزار سوار - سرافراز گردید و مکرمخان
 خان دیوان گجرات از تغییر شفیع خان بدیوانی صوبه دکن و خان
 مذکور بدیوانی صوبه گجرات منصوب شده بمعنایت خلعت و سرسایه
 مباحات اندرختند و سیر رستم خوانی بفوجدارج برودہ خلعت
 - سرافرازی پوشیده باضافه پانصد سوار بمنصب هزار و هزار سوار
 مباحی شد و درانجا قراول بیگی بمرحمت خلعت و اسب نوازش
 یافت و بزمره قراولان خلعت و مرحمت شد و بعرض اشرف رسید که
 شاه قلی خان فوجدار اوده بالجل طبعی بسط حیات در نور دیده
 پنجم شعبان بهادر خان که چنانچه سابق ذکر یافته بمقامت و باب
 ظفر مآب بادشاهزاده عالیقدر و الایثار محمد معظم معین شده
 بعد از رسیدن خبر فوت والی ایران بموجب فرمان از راه برگشته بود
 بتلقیم سده عظمت و جهاننایی جدید اودت نورانی ساخت و بمعطای
 خلعت خاص قامت امتیاز افراخت و هجدهم ماه مذکور بالآ آبان

هزار پیاده بود در دست چپ قول تعیین یافت و سرگردگی هزارول
 بجوهر دلیبری و شجاعت دلیر خان منوط گشته سرفراز خان و غالب
 خان و دتاجی و رستم راو و پردل خان و سید نجابت باره و پورنعل
 بندیل و نرسنگه کور و لود خان و چتر بهوج چوهان و آتش خان داروغه
 تربخانه لشکر ظفر اثر با قریب پانصد برق انداز و اکثر توپخانه
 پادشاهی و جمعی از مبارزان نصرت پیرا و هزار سوار دانا که همگی
 قریب هفت هزار و پانصد سوار بودند با او تعیین یافتند و داوود خان
 یگانه مرثائی برانعامر کمر همت بر میدان عبودیت بسته راجه حجان سنگه
 و شرزه خان دکنی و جوهر خان حبشی و راو امر سنگه چندراوت و
 محمد صالح ترخان و مسعود خان و ترنگچی بهونسله و راجی
 پسر افضل بیجاپوری و اندرمن بندیل و سید زین العابدین بخاری
 و سید مقبول عالم و جمعی دیگر از مبارزان بصالت شیم که شش
 هزار سوار بودند بهمراهی او مقرر گشتند و سرداری جبرانگار با استقلال
 شهابت راجه رایسنگه سید سوده مقوض گشته جادو نرایی دکنی و
 باباجی و شرزه راو و ترنگچی و بهوجی و دولت مند خان با گروهی
 دیگر از دکنیان و سوهکرن و سترمین بندیل و هرجس کور و ابراهیم
 پتی و اسمعیل نیدازی و جمعی دیگر از دلداران جلالت شعار که زیاده
 از شش هزار سوار بودند با او معین شدند و قطب الدین خان با
 هلال خان و داوود خان و اودا جیرام و چنروچی و برخی دیگر از
 دکنیان و سید علی اکبر باره و خداوند حبشی و شیخ عبد الحمید
 و عبد الله شیوازی و سریز مهمنند و گروهی دیگر از منصبداران
 بچند اولی قرار یافت و کبریت سنگه با جوقی از مبارزان شهابت

و موجبات که در مقام خود مذکور شده بناخت ولایت بلجاپور و تنبیه
و تادیب عادل خان معین شده بود پرداخته وقایع و کیفیات آن
مهم نصرت فرجام از آغاز تا انجام بر سهیل تفصیل رقمزده کذا
حقائق ارقام میسازد •

شرح ناخت ولایت بلجاپور و محارباتی که حاکم جهانکشار ابادکنیان شقاوت گرا روی نمود

چون راجه جیسنگه با سایر افواج قاهره که با او معین بودند
بعد از کفایت مهم سیوا چنانچه سابق ذکر یافته به تنبیه
و تادیب عادل خان و ناخت ولایت بلجاپور مامور شده
بود بموجب حکم جهان مطاع بیست و دوم جمادی الاولی
سال گذشته باین عزیمت فیروزی انجام با دلیر خان و داور خان
و راجه رایسنگه و قطب الدین خان و سیوا و دیگر جنود ظفر اوا از
ای قلعه پورندهر کوچ کرده بسمت مقصد روانه شد و قول بحسن
شهامت و استقلال آن عمده راجهای عظام رونق یافته ملا یحیی
نایب و پردل خان و جگت سنگه هاده و مانکوچی و نازوچی و سید
علی بلجاپوری و بهوجراج کچهاوه و اودیبهان راتهور و سید منور
خان باره و زبردست خان و رامسنگه و برق انداز خان و بادل
بختیار و جانی خان بخشی و محمد لطیف دیوان لشکر منصور و
خواجه عبید الله پسر غالبخان و گروهی دیگر از بندهای پادشاهی و
خلاصه سیاه راجه جیسنگه که همگی قریب دوازده هزار سوار بود دران
توج معین شدند و سیوا با افواج خود که هزار و پانصد سوار و هفت

رعب قلعه را خالی کرده فرار نمودند و اولیای دولت قاهره آنرا
 متصرف گشتند راجه باستماع این خبر نالوجی و بهلاچی را با جمعی
 بحراست آن حصار معین ساخت بازدهم ماه مذکور نزدیک دریای
 تیرا محل درود افواج ظفر پیرا شد و چون قلعه پلتن نزدیک بود
 راجه بدیدن آن رفته بندوبست آن حصار نمود و بیجا جی زمینداران
 بوم آمده ملاقی شد و راجه او را بعنایت پادشاهی مستمال ساخته
 خلعت داد و نیتو را با همراهانش بتسخیر قلعه منگل پیده ده
 از انجا تا بلچاپور شانزده کرده جریبی مسافت امت تعیین نمود و
 چون سیوا باشا راجه جوتی دیگر از اتباع خود بتسخیر حصن ناتهوره
 که هفت گروهی قلعه پلتن است نیز فرستاده بود درین روز خبر
 رسید که فرستادهای او حارسان آن حصار را باستمالت بر آوردند و آن
 قلعه نیز بتصرف اولیای دولت روز افزون در آمد و افواج بحرا مواع از گذار
 دریای تیرا کوچ بر کوچ متوجه پیش شدند و هر روز صفوف قتال بر
 آراسته مجموع اردو را در میان گرفته بنوزوک و احتیاطی مسافت
 می نمودند و پس از قطع چند مرحله خبر رسیده که قلعه کهارن
 را که دران حدود بود متحصنان از سطوت و صولت عساکر گردون
 متأثر خالی کرده راه فرار سپرده اند راجه مسعود خان را با چندی
 از منصبداران و سیصد بندوچی از لشکر سیوا تعیین نمود که
 حصن مذکور را متصرف گشته بحراست آن قیام نماید بیست و
 یکم که جنود نصرت اعلم مقام داشت از تقریر منبیدان بوضوح
 پیوست که چون نیتو با همراهان بپای قلعه منگل پیده رسید
 محصوران تاب ثبات و نیروی استقامت در خود ندیده فرار نمودند

مانش التمش شد و فتح جنگ خان با حسن خان و محمد الرسول
 و جمعی دیگر در یسار جفون فیروزی آثار بطریق طرح معین گردید
 و قباد خان با جان نثار خان و مرقه از مغولان بقراولی چهره امروز
 جرأت و بردایی شد و دو فوج دیگر از مبارزان مغول یکی بسر
 گردگی شهنسوار خان و دیگری پیداشلیقی ترکناز خان مقرر گردید
 که بریمین و یسار عسکر منصور دور دور برسم قراولی طریق
 نصرت - پازند و پس از طی دو مرحله ابو محمد نیدرا بهلول خان
 که در ملک سرداران عادل خان انتظام داشت و از نیک اختری
 و سعادت یاروی بمزم بندگی درگاه خلیق پناه ازو جدائی گزیده
 بود با فوجی بشکر منصور پیوسته براجعه ملاتی شد و راجه اورا
 بمغایات و مراحم پادشاهی مستمال ساخته یک قبضه شمشیر مرصع
 و دو احب و برخی اقمشه از جانب خود داد و چون حقیقت
 آمدن او از عرضه داشت راجه بمسامع حقائق مجامع رسید عاطفت
 پادشاهانه اورا بمغایات خلعت و منصب پنج هزاری چهار هزار
 سوار سربلندی بخشیده حکم شد که در ملک کومکین راجه باشد
 و آن زبده راجها اورا با جمعی از مجاهدان بمالت آئین در جانب
 یمین موکب نصرت قرین بطریق طرح تعیین نمود و هفتم
 جمادی الآخره از ده کروهی قلعه پلتن که از حصون سرحد ولایت
 بلجاپور است و بر سر راه لشکر منصور بود نیتوی حراشکر سیوارا با
 فوجی ازو مقرر نمود که پدای قلعه مذکور رفته در تسخیر آن بکوشد
 و تا رسیدن خبر ازو فرار توقف دارد پس از سه روز بظهور پیوست
 که چون نیتوبا همراهان پدای قلعه رسید متحصنان از غلبه خوف و

رسیده معسکرشان را خالی یافتند و چون از لشکرگاه گذشته بر اثر
 آنها باره بیشتر رفتند فوجی عظیم از غنیمت لایم که قریب درازده
 هزار سوار بود و سردارانش سرزه مهدوی و ابوالمحمد نبیره پسر
 و خواص و جادون گلیانی و انکوی بهونسله بودند یسال بسته و
 صفوف آراسته نمایان شدند بمجرد دیدن موج اعادی دلیرخان و راجه
 رایسنکه و کیرت سنکه که در زمین و بیابان آن خل شهابت شعار
 بودند بذیروی شجاعت و دلیری جلو ریز بر مخالفان تاختند و
 مصاصم انتقام و تیغ کین بخون آن مخدولان ادبار آئین رنگین
 ساختند مقاهیر تیره روز خیره روی بمشاهده نیروی بازوی سطوت
 و جلالت بهادران شهابت خوی تاب ثبات در خود ندیده روی
 همت از عرصه فیرد بر تافتند و چنانچه عادت آن گروه بی معادت
 است که بقزاقی و حیل و زور فرصت دستبرد میجویند و قابوی کلزار
 می طلبند متفرق شده بچهار فوج متقسم شدند جوتی بسمت
 میمند و قشوی بطرف میسره و فریقی از پی قول در آمدند و
 جمعی بفوج قراول مقابل شدند تا مگر بدین طریق کاری از
 پیش توانند برد از انجماء فرجی از دست چپ راجه رایسنکه جلو ریز
 رسیده بار بکلزار پیوست راجه مذکور روی همت بمداعه آورده
 نبردی مردانه کرد و سربلگون و مترسین بدیده که هر اول او بودند
 مصدر ترددات شایسته گردیدند و پس از زد و خورد بسیار مقهوران
 را پای قرار از جای رفته عار قرار گزیدند درین آویزش یافت
 حبشی از عمدهای آن سده درونان بر خاک هلاک افتاد و پانزده
 تن دیگر از مردم نامی آنها بتیغ بدیربغ بهادران غیروماند سپری

راجه بعد از آگاهی برین معنی اودیت سنگه (ن) بهندریه را بحراحت
 آن قلعه و سرفراز خان را بفوجداری مضامین آن معین ساخت و روز
 دیگر کوچ شده چون قلعه منکلی بیده بمسافت دو گروه بزرگ سمت
 راه لشکر گردون شکوه بود راجه بدیدن آن رفقه آن حصار استوار را
 بنظر احتیاط در آورد و حصن مذکور قلعه امت عالی اساس کهن
 بنیان از سنگ و آهک تعمیر یافته خندق عمیق دارد و توپ
 آهنین و ده زنبورک و سیصد بان دران بود راجه توپ اندازان و
 باندازان و دیگر احتشام تعیین کرده بهندریست آن نمود و باره غله
 بجهت ذخیره فرستاد بیست و پنجم در اثنای قطع مسافت قراول
 غنیم از دور نمایان شد و شب هنگام مخالفان سیه بخت تیره ایام
 نزدیک بمعسکر نصرت اثر آمده چنانچه آنبن آن گروه ادبار پزوه
 است بانی چند انداختند چون مبارزان بخت بیدار در مورچالها
 مسلح و مستعد کار بودند سوار شده بدفع جسامت نشان پرداختند
 و از آنجا که مذهبیان خبر رسانیدند که گروهی انبوه در پنج گروهی
 بمعسکر ظفر قرین اقامت دارند راجه روز دیگر مقام کرده دلیر خان
 و راجه رایسنگه و قطب الدین خان و قباد خان و کبریت سنگه و فتح
 جنگ خان و ابوالمحمد و میوا و گروهی دیگر از مبارزان نصرت لوا
 بنادیب و تنبیه آن جمع شقاوت گرا تعیین نمود جنود مخالف
 باجمع این خبر کوچ کرده و از لشکر گاه پیشتر رفته صفوف اقبال
 آراسته بودند امواج مصوره بجائی که مقهوران را نشان داده بودند

خان باصداق و اعانت از پرداخته ترددات شایسته بظهور رسانیدند و مخالفان را از دفع کرده و هکرای وادی فرار گردانیدند و درین آویزش گوله بند و فچی بجادون کلابانی رسیده گرمی آن بر پیکر پلیدش با حریق دار سعیر در آتشخت و معدودی از مبارزان شهامت شعار جان نثار گشته جمعی زخم دار شدند و نوبتی دیگر گروهی از متغایر بر راجه رایسنگه حمله آوردند و قطب الدین خان و کیرت سنگه بگومگ او پرداخته آنها را منهنزم ساختند و دایر خان با جنود مسعود وقت شام بمعسكر نیروزی اعتصام رسید و درین تاریخ از نوشته اوست سنگه قلعه دار منگل بیده بظهور پیوست که روز پیش هنگام صبح سه فوج از غنوم عاقبت و خیم که قریب شش هزار سوار بودند بر سر قصبه منگل بیده آمده بجانب دروازه قلعه صف بسته ایستادند و با آنکه راجه جیسنگه از روی احتیاط و پیش بینی بهر افراز خان فوجدار آنجا تاکید بلیغ کرده بود که اگر فوج کلابانی از مخالفان با نظرف آید چون جمعیت سپاه با او کم است قصد مداومه و پیکار باعدای نابکر نکرده بقلعه در آید خان مذکور بمقتضای حمیت و رسالت مصلحت و تدبیر را کار بسته با سپاه قلیل خود که نه در خور مدافعه انادی بود با آنها مقابل شد و جنگی مردانه و نبردنی دلیرانه کرده کوشش و آویزش بسیار که نهایت مرتبه جرأت و تهور بود بظهور رسانید و عاقبت الامر بهر بازی رتبه سرامرازی یافت و از همراهانش چندی نقد جان دریاخته برخی مجروح شدند و میلانش زحمها برداشتن بعد از وقوع این قضیه پسران او با بقیه سپاه و قبائل از صلاح اندیشی خود را

گشتند و عثم و چنر و امپ و اعلیّه بسیار از کشتگان آن بخت
بر کشتگان بدست مبارزان نصرت نشان در آمد و همچنین دایرخان
و دیگر بهادران کار طلب پیکار جو از هر سو با زوی جلالت کشوده باعدا
در آواختند و حملات متواتر بر آنها پیموده بضرب تیغ آبدار و حنّان
آتشبار گرد دمار از روزگار شان انگیزتند خصوصاً دایرخان که زوی
صولت و دایری بهر طرف که می آورد در دم لوائی غلبه و
اعلیّه می افراخت و ملک جمعیت دشمنان را متفرق و پراکنده
میساخت بالجملة بعد از تردد بسیار و آویزش بی شمار که مخالفان
مردود رهگرای فرار گشته بودند چون روز بآخر رسید و لشکر ظفر
اشرش گروه طی مسافت کرده تجشم حرب و قتال اندوخته بود
و سرداران جیش فیروزی صالح در تعاقب ندیده زوی توجه بمعسكر
نصرت قرین آوردند چون مخالفان بر معاونت ادواج گردون شکوه
آگهی یافتند عیان ادبار از سمت قوار بر تافتند چنانچه شبوة دکنیان
برگشته روزگار است از دو طرف لشکر منصور نمایان شدند و خیرگی
نموده شروع در انداختن بان کردند و هرگاه ظفر سپاه پناه بر آنها حمله
میکشت بسان خاشاک مچک سر از پیش باد صرصر گریزان گشته
پای ثبات نمی افشردند و چون مبارزان شهامت کیش عیان بر
می تافتند دگر باره همان مسلک می سپردند درین اثنا جوقی
ازان تیره بخنان بر نیتو که با فوج مدوا برسم چنداولی از عقب
لشکر نصرت لواء می آمد حمله آورده باویزش در آمدند نیتو بمدامه
آنها پرداخته کوشش مردانه کرد و دگر باره جمعی کثیر ازان مدبران
در رسیدند بر نیتو حمله آوردند درین وقت دیرت سنگه و فتح جنگ

سنگه کچهواه با قشونی از راجپوتان راجه بدشتن ازین جماعه جلو ریز
 میروند مقهوران یعادت نکوهیدند خویش نخست روی گردان شده
 سری بگریز آغاز نهادند چون پیش روان عرصه کارزار تعاقب آن
 برگشته بخدان نموده نزدیک رسیدند و راه گریز بر آنها تنگ شد
 بحکم ضرورت عطف عفان نموده بجنگ شمشیر درآوردند و اجل سنگه
 و همراهانش را با آنها حربی صعب روی داد و قریب صد تن از
 مغذولان دران آویزش طعمه تیغ مبارزان نیروز مند گشته بسیاری
 مجروح شدند و برخی از راجپوتان راجه نیز بیکر سردی بزیست
 زخم آراستند و معدودی بمردگی سر بحیث نبیکامی فرو بردند
 آخر الامر مردودان نابکار را پای ثبات و قرار از جای رفته نیل عار
 فرار بر چهره روزگار خود کشیدند و بهادران منصور تا سه گروه آنها
 را تگامشی کردند و دلاور خان با همراهان خود بقوچی که مقابل او
 بود در آریخته بندیری شهادت و دلاوری لوی غلبه و استیلا بر
 افرخت و راجه مجانسه که هر اول او بود مصدر ترددات نمایان
 شد و دایر خان که بقوچ دست چپ حمله برده بود چون بمخالفان
 قریب شد و نزدیک بود که کار پیکار از تنگ و تیر گذشته بنیزه
 و شمشیر رحمد مقاهیر رخ از عرصه مقابل او بر تافته راه گریز سپردند
 درم ماه مذکور عساکر منصور در پنج گروهی بیجا پور نزول نمود
 و تا هفت روز آنجا اقامت گزید عادل خان حصن متین بیجاپور را که
 بمذاعت و رصانت و وسعت و حصانت شهره روزگار است بنور حارسان
 و کثرت آلات و ابوات قلعه داری استحکام تام داده حوای مردم
 مقرر و محافظان سابق می هزار پیاده کوناتیکی فراهم آورده داخل

بقلعه کشیدند مخالفان تا دروازه حصار آمده چون از برج و باره
تیر و تفنگ بر آن محال اندیشان باطل آمدنگ باریدن گرفت
و جمعی ازان خاکساران باک پیمای بر خاک هلاک افتادند خائب و
خاسر از پای قلعه برگردیدند بالجملة راجه در روز دیگر دران موضع
اقامت نموده بیعت و نهم کوچ کرد و غره رجب نزدیک بمنزل
منهیان آگهی دادند که فوجی از غنیم نمودار گشته راجه مقصود
بیگ علی دانشمندی را برسم قراولی برای تشخیص خبر تعیین
نمود و از بازگشته خبر رسانید که مخالفان بصره و تعجیل می
آیند راجه قباخ خان و آتشخان داروغه توپخانه را برای محافظت
بنگاه گذاشته راجه رایسنگه و قطب الدین خان را مقرر ساخت که
با سپاه خویش بیرون لشکرگاه ایستاده خبردار باشند و خود با
دیگر انواع قاهره که آماده کارزار بودند از نزدیک منزل برگشته
بمقابله سردودان روان شد نیم گروه طی کرده بود که سپاهی لشکر
آن تیره روزان نمودار گردید و ابوالمحمد نبیره بخترو شرزه مهندسی
و نبیره بلول و خواص با دیگر سرداران غنیم یک فوج عظیم شده
یکام جسارت می آمدند و فوجی دیگر نیز از عقب این گروه بود
مخالفان چون نزدیک رسیدند بر وفق رسم و آئین خویش
چوئی بیمین و فریقی به بسیار متفرق گردانیدند و از طرفین
جنگ بان و تفنگ سر شده راجه دلیر خان را با فوج هراول
بدفع گروهی که در جانب یسار جفود نصرت شعار بودند اشاره
کردند و خود بر قتل اعادی که فوجی انبوه بود حمله آور شد
و کبریت منفه و فتح جنگ خان و سبوا را پیش روی خود کرد اجل

مردان فیروزی نشان طریق معاودت سپردند بحجرت برگشتن آنها
مخالقان جسارت و خیرگی کرده جوق جوق رو بطرف جنوب مسعود
آوردند مبارزان بسالت کیش بمدافعت آن جمع محال اندیش
عنان بر تافتند نخست جمعی ازان تیره روزان بمقابله بایاجی
گهونسله و شرزه را و دیگر دگذیان که در سمت یمین راجه رایسنگه
بودند در آمده آغاز خیرگی نمودند راجه مذکور بدلیبری و دالوری
بر مخدولان حمله برد آنها را دافع کرد و چندی ازان مدبران بر
خاک هلاک افتاده برخی مجروح گردیدند و گروهی رو بسمت فوج
قطب الدین خان آورده ازان جمله قریب دو صد سوار جلالت شعار
تینها آهیخته مرکب جسارت بر انگیختند آن خان جلالت جو بازوی
همت بدفع آنها کشاده کوششی مردانه نمود و چندی ازان سیه بخندان
طعمه مصاصم انتقام مبارزان نصرت اعترصاص گشته برخی مجروح
شدند راجه جیسنگه پس از آگاهی بر کیفیت حال دلیر خان و
داود خان و کثرت سنگه را بمک تعیین نمود و خود با فوج قول که
آماده کار و مستعد پیکار بود بیرون دایره گاه ایستاده انتظار خبر میبرد
قام بردها در راه پراجه رایسنگه و قطب الدین خان و دیگر سپاه
ظفر پناه که غلیم را دافع نموده قریب نصرت و احتیلا معاودت نموده
بودند بر خورده باتفاق روان شدند و قریب پامی از شب گذشته
داخل معسکر فیروزی گشتند بالجمله چون عساکر منصور را قصد
محاصره قلعه بلچاپور مرکوز خاطر نبود و بظاهر عدم این اراده توپخانه
سنگین که تسخیر آن حصن حصین را شاید و دیگر ادوات قلعه
کشانی همراه نیآورده بودند و از سرحد ولایت پادشاهی تا نزدیک

آن حصن منيع کرده بود و تالاب نوبس پور و شاد پور را خالي نموده چاهها و باولی های پیرامون قلعه را همگی بزقوم و خاک انباشته و عمارات و معمورهای بیرون حصار بر زمین یکسان ساخته آنچه سپاه ظفر پناه را در تخریب آنجا بایستنی کردن خود بجای آورده بود و چنانچه رسم و آئین حکام بیجاپور است خود در آن حصن حصین و معقل متین تحصن جهته مجموع سرداران و انواع خویش را در بیرون بمداغعت و مقاومت جنود قاهره مامور گردانیده بود و درین وقت باشاره آن بی بهره جوهر سعادت شرزه مهدوی و سیدی مسعود و عزیز و چندی دیگر از لشکریانش بولایت بادشاهی در آمده غبار انگیز شورش گشته بودند تا اگر انواع گنبدانستان را عزم محاصره و تسخیر قلعه باشد باستماع این خبر متزلزل گشته دست از محاصره بردارند و از پای قلعه بر خیزند و ما بقی لشکرش در نواحی قلعه بود بالجملة راجه در منزل مذکور دلاوران مغول را با برخی در دست راست و پارا پیش روی لشکر ظفر اثر و جمعی از دکنیان در دست چپ و زمره در عقب بخیرداری و اهتمام کهی مقرر نموده بود و بر سهیل نوبت این جماعه بمحافظت اهل کهی میرفتند روزی جادونرای و دیگر دکنیان که یائنین معهود بجانب دست چپ رفته بودند خبر فرستادند که قراول غنیم نمایان شده راجه رایسنگه و قطب الدین خان باشاره راجه بدافسو شتافته بعد از طی دو کروه بقراول غنیم بر خوردند و از طرفین بانی چند انداخته تا شام قریبین در برابر یکدیگر ایستاده بودند و چون حجاب ظلمت شب در میان حائل شد

بطرف قلعه نباله تعین نمود تا مخالفان مذکور را مذبذب خاطر گشته برخی بآن
 طرف مشغول شوند و اگر میسر آید قلعه مذکور را مستخر سازد و ظاهر شد
 که شریزه مهدوی و دیگر مقامات که بولایت پادشاهی در آمده بودند
 باستماع توجه جناب مسعود بدینصوب از ولایت پادشاهی برآمده
 به ندیبه بملول و ابو احمد و سردودان دیگر که عقب لشکر فتح
 رهبر بودند ملحق شدند و نمایان از جانب پریزده رسیده آنگهی
 دادند که سکندر برادر فتح جنگ خان از آنجا عازم لشکر منصور
 شده در چهار گروهی پریزده فروز آمده بون شریزه مهدوی و دیگر
 افواج غنیم که نزدیک بودند خبر یافته پیغام کردند که بما ملاقی
 شو او بمقتضای صدق عبودیت و رشوخ عقیدت جواب داد که
 محل ملاقات ما و شما میدان نبرد و عرصه کزار است مخدودان
 بی فتوت نابکار با شش هزار سوار بر سر او آمدند و با او همگی یک
 صد سوار بود چهل سوار از تابینان خودش و شصت سوار دیگر از
 پریزده برافقت آمده بودند و چون اعدای نزدیک شدند تابینانش
 بمقتضای نمکخوارگی ثبات قدم ورزیده دیگران متفرق گشتند
 سکندر را حفظ ناموس شجاعت و سپاهگری دامن گرفته روی
 بر تاقین ازان گرده بی راه و روی تجویز نکرد و از کمال بسالت
 و مردانگی با رفیقان یکدل جلالت کیش خویش بقصد سر بازی
 و نیل سرخروئی و سوارازی از اسب فروز آمده داد مردی
 و مردانگی داد و بسیاری ازان نا جوانمردان را طعمه تیغ
 شجاعت و دلیری ساخته با همراهم وفادار نقد حیات مستعار
 فرار از من العار مردانه وار در بلخت و پشیمانی را با در تن دیگر که

قلعه بیدجاپور پر سپر تلخت و تاراج افواج بحر امواج گشته از تخریب
نواحی و مضادات قلعه دقیقه ناصری نماید و نیز مخالفان
چنانچه گزارش یافت تالابها را شکسته و چاهها و یاری های
اطراف قلعه را مانند چشمه سار بخت خویش بخاک انباشته دران
نواحی اثری از آب و آبادانی نگذاشته بودند و باوجود قلت آب
غله و آذوقه در لشکر ظفر قرین کمیاب شده بود لاجرم راجه و سایر
دولتخواهان خیراندیش تعاتب و تادیب سردودانی که بملک
بادشاهی در آمده غبار شورش انگیزه بودند مصالح دولت و مقتضای
مصلحت دانسته بهم مله مذکور از نواحی بیدجاپور کوچ کردند
و روی عزیمت بسمت قلعه متکمل بیده آوردند و کوچ بر کوچ
طی مراحل نموده پانزدهم کنار دریای بهپوره منزل گزیدند
درین روز چون راجه نزدیک دایره گاه رسید باافواج قاهره بآئین مقرر
صف بسته ایستاده بود جلوس نمودیم که بطریق معهود خویش عقب
چنداول می آمدند از یمین و یسار نمودار شده چو قی بطرف دلیر
خان روی جسارت آوردند خان مذکور بیداد حمله سردانه گرد و مار
از روزگار شان بر آورد و همچوین فریادی بداد خان و قشونی براجه
سجاسنگه مقابل شدند و پیروی بازوی جرأت و رسالت مبارزان
غیرروزمند مغلوب و مذکور گردیده راه ناکستی و فرار پیمودند و افواج
غیرروزی لوا بعد از دفع اعدا نزول نمودند اکثر اوقات مخدولان
تیره ایام انتهاز فرصت نموده باهل کبی نعمت اندازی میکردند و
مبارزان شهاست آئین از کمین کین برآمده سزای کردار آن گروه
ناپاک میدادند درین ایام راجه با مقتضای رای اخلاص پیرای سیوارا

از اینجا بقلعه کهدینه از قلع خودش که بمسافت بیست گزوه از قلعه
 نداله واقع است رفته قرار گرفت و جوقی چند از مردم خود بداخت
 ولایت غنیم فرستاد و درین وقت یقوی مرلشکرش ازو جدائی
 گزیده بمخالقان پیوست بیست و ششم که موضع لوهری از اعمال
 برینده مورد نزول جنود مسعود میگشت راجه قریب دو پاس
 روز بکنار داله که نزدیک منزل بود رسیده برای محافظت بهیروز و
 گذرانیدن توپخانه در دست چپ اردو قرار گرفته بود و قراولان را
 بهر سو فرستاده که خبر غنیم بیاورند و دلیر خان با فوج هراول برسم
 معهود پیشتر بمنزل رسیده بدستور هرروزه در پیش لشکرگاه صف بسته
 بود درین وقت از دست راست اردو فوجی از اعادی ظاهر شد داوود
 خان باشاره راجه از ناله گذشته آنطرف ایستاد و دلیر خان از جایی
 که بود باره پیشتر آمده بجایی که بان اعادی میرسید قرار گرفت
 و راجه قطب الدین خان را عقب اردو و راجه رایسنکه را در دست
 چپ بجای خود گذاشت که اردو را از ناله گذرانیده بمحافظت
 لشکرگاه قیام نمایند و خود بتعجیل از ناله گذشته میدان فوج دلیر
 خان و داوود خان ایستاد و قریب هفت هزار سوار از فوج بزرگ
 غنیم جدا شده رو بروی راجه و داوود خان صف آرا گشتند و هادی
 رو بسوی دلیر خان نهادند راجه کیمت سنگه را با فوج التمش
 و تنج جنگخان را با لشکر طرح باعداد دلیر خان فرستاد و پس از
 اندک زمانی از جمله این هفت هزار سوار که در برابر راجه و داوود
 خان بودند نیز بیشتری بصمت دلیر خان شتافته برو هجوم آوردند
 بمشاهد این حال راجه نیز با سپاه قول بخان مذکور ملحق شد

زخمهای نمایان برداشته در میدان افتاده بودند مقهوران برگرفته
 بقلعه سوا پور فرستادند القاصه چون افواج نکبت اثر غنیمت یکجا
 فراهم آمده در حشمت لشکر فتح رهبر بودند راجه بقصد اینکه قابوی
 تنبیه آن مدبران بدست آید تا سه روز در کنار دریای بیونره اقامت
 نموده در فکر تادیب آنها بود و از اینجهت که آن گروه قرار پیدایش یکجا
 قرار نگرفته بهر سو پویان و گریزان بودند دران مکان ایقمعنی صورت
 نه پذیرفت بنابراین بیستم ماه مذکور کوچ کرده در موضع دیگر از کنار
 دریا نزول نمود و روزی چند دران مقام اقامت گزید و دیانت
 رای که در سلک معتمدان عادل خان بود از جانب او آنجا رسیده
 بعضی پیغامهای مبنی بر مراسم اعتذار و اظهار عجز و ندامت
 بر راجه آورد و برخی مرصع آلات که فرستاده بود رسانید و درین هنگام
 راجه سید عبد العزیز بخاری را بقلعه داری منگول بیدهه تعین
 نمود و اودوت سنگه قلعه دار سابق را نیز بهمراهی او معین ساخت
 و احباب حفظ و حراست آن حصار بنهجی شایسته سامان نموده
 قرار داد که خود با افواج قلعه مابین سوا پور و پرینده اقامت نماید
 و در آنجا احوال و احوال مساکر اقبال را تخفیف داده و سبکبار شده
 دیگر بار بر سر ولایت بیجا پور رود و بیست و چهارم با جنود ظفر
 صاب از آب گذشت و از تقریر منبهان بظهور بدوست که سیوا که
 بطرف قلعه نداله معین شده بود بدای آن قلعه رسیده اواخر شب
 با سپاه خویش بران یورش برد چون محصوران خیردار و آماده
 مدافعت و پیکار بودند حربی صعب و کارزاری شدید واقع شده جمعی
 از مردم او مقتول و مجروح گشتند و چون کار از پیش نرفت

راجپوتان نامی راجه بزمهای نمایان چهره بسالت برانروختند و
 مید ستور خان باره و رام سنگه رتپور و برادرش که در فوج قول
 بودند از روی کار طلبی بر غنیمت ناخته ترددات پسندیده بظهور
 رسانیدند بمشاهد این حال راجه نیز بمداغه اعدا عمان گرا گشته
 بدیروی دلیری و دلاوری خیل مخالف را از پیش برداشت و از انجا
 بدفع گروهی که از طرفی دیگر آغاز جسارت کرده بودند برگشته
 لونی غلبه و استیلا برانراشت القصه دکنیان مقهور چندانکه مقدور
 و میسر بود کوشش و آبرزش نمودند و جمعی کثیر ازان قوم بدفرجام
 طعمه تیغ بهادران بهرام انتقام گشته بسیاری را آسیب زخمهای
 کاری رسید و آخر الامر بمیان بخت و روزگار خویش برگشته بکام
 ناکامی و ادبار راه فرار بردند و سپاه ظفر پناه تا ده گروه آن گروه
 شقاوت بزه را تکمشی نموده کامیاب نصرت و فیروزی بازگشتند
 راجه پس از فتح بمکانی که پشتهای کشتگان افتاده بود آمده ایستاد
 و اشاره کرد تا آنها را برداشتند و کثرت سنگ را بطریق چنداولی
 در عقب گذاشته با جنود معصوم بمنزلگاه روانه شد و یکپاس و سه
 گهری از شب گذشته بمعسكر فیروزی رسید درین محاربه و پیکار
 یکصد و نود تن از دلاوران صف شکن و هزیران خصم انکن مر
 بجیب نیکزادی در کشیدند و قریب دویست و پنجاه کس گلهای
 زخم از شاخسار مردهی چیدند و مرائب بسیار از پای در آمده
 برخی زخمدار گشتند و از غنیمت لثیم زیاده از چهار صد کس مقتول
 و مجروح شدند و از تقریر برخی مجروحان لشکر غنیمت که بدست
 آمده بردند بظهور پیوست که درین جنگ گولہ تفنگی بر اسب

و بکپاس از روز مانده مقهوران با فوج دلیر خان بکارزار درآمدند
آن خان شہامت شعار بدفع آن جمع نابکار درآمدہ بتلاشهای
مردانہ و حملہای دلیرانہ ملک جمعیت آنها را از ہم گسیخت و
جمعہی ازان گروہ ادبار پزوه را بتذبح الماس گون چون بخاک معرکہ
برآمیخت غیبت و مظفر برادرزادہای او و ابوالمحمد نبیرہ
بہلول و غالبخان و قباد خان و دیگر مبارزان جان نشان و بندہای
اخلاص نشان کہ دران فوج بودند دستبردهای نمایان نمودند و در ہر
طرف کہ برپاہ نصرت پناہ از استیلائی اعدا و هجوم خصوم کار
تنگ میشد دلیر خان خود را رسانبدہ دشمنان منکوب را مغلوب
می ساخت چون مخالفان از مقابلہ فوج دلیر خان طرفی نہ بستند
خامرو قاعلم ازان سمت عنان ہمت برتافتہ بفوجی کہ مقابل راجہ
و داؤد خان بود ملحق شدند و راجہ دلیر خان را طاہیدہ بجانب
دست چپ خود باز داشت و کثرت سنگہ و فتح جنگخان را پیش
روی خود کردہ آہنگ جنگ با آن گروہ باطل آہنگ نمود درین
انگاہ مخدولان خیرگی کردہ قدم جرأت پیمں نہادند کثرت سنگہ
با فوج التمش و راجپوتان راجہ و فتح جنگخان و جمعہی دیگر از
مردان مرد کہ پیش قدم عرصہ نبرد بودند برآن جسارت منشان حملہ ور
گشتند و ہرناتہ چوہان کہ از راجپوتان عمدہ راجہ بود و جمعہی
دیگر از منہوران حالات کیش سبقت نمودہ بمخالفان در آویختند
و بتذبح تیغ و سدان خون ریز بسیاری از مقہوران باطل ستیز را قار و
بود حیات از ہم گسیختند و دران آویزش ہرناتہ بیست و یک زخم
برداشتہ با ہمراہان خودش نقد جان در باخت و جمعہی دیگر از

مقهورانی که بمحاصره قلعه مسطور جسارت ورزیده بودند از اجتماع
 توجه افواج قاهره آنصوب از پای قلعه برخاسته راه ادبار سپردند
 بیست و چهارم و دوازدهم خان و راجه رایسنگه و قطب الدین خان
 برگشته بلشکر فیروزی پیوستند و چون نوشتههای قلعه داران ظفر آباد
 و کلیسی و اوسه وارد کیر مخبر از جسارت و خیرگی نبیره بهلول و
 دیگر مخالفان مخدول و در آمدن آنها بملک بادشاهی و شورش
 انگیزی و اسناد نینو که چنانچه گزارش یافته در پای قلعه پداله از
 سیوا جدائی گزیده بعادل خان گزیده بود رسید راجه با عساکر
 قاهره بیست و پنجم از نواحی پریزده کوچ کرده از راه دهارا میون
 و تلجاپور روانه شد که دگر باره بولایت غنیم در آمده چندانکه ممکن
 و مقدور باشد در تخریب آن بکوشد و جنود نامعلوم مخالف را
 نیز که در آن سمت نشان میدادند تنبیه و تادیب نماید و چون از
 نوشته ناروجی بمسونت رای که در قلعه بهلتن بود بظهور پیوست
 که در قلعه مذکور آب بغایت کم است و اگر محاصره اتفاق افتد نبات
 قلت آب کار بر محصوران تنگ خواهد شد راجه بمقتضای مصلحت
 بهلتن را بجایگیر مهداجی خویش سیوا که در ملک بندهای
 بادشاهی انتظام یافته بود مقرر ساخته او را بآنجا فرستاد و ناروجی
 بمسونت رای را نزد خود طلبید و چون در موضع درهوکي از اعمال
 تلجاپور قلعه گلینی بود که جمعی از معاندین در آن متحصن بودند
 غالب خان و ناروجی را که بود آتشخان را با برخی از توخانه بدستگیر
 آن تعیین نمود و پس از رسیدن این جماعه پدای آن قلعه محصوران
 زینهار خواسته برآمدند بکصد کس سپاهی و در مدت از رعایا

سوارى خواص که از سرداران مخالف بود رسیده از اسب نوزاد
و چون او را بر اسب دیگر سوار کردند بآن نیز تیرى رسید و شهید از
افغان که او هم از سرداران آن حزب ادبار بود زخم تیرى از شصت
جلادت مبارزان منصور بر سینه خورد با جمله لشکر منصور در منزل
مذکور یک مقام کرده از آنجا بطریق سه مرحله غرق شعبان در هشت
گروهی قلعه پربنده نزل نمود و بمقتضای مصاحبت بیست و چهار
روز آنجا اقامت گزید و بتواتر اخبار ظاهر شد که قطب الملک از
کچ اندیشی و بی خردی خود خویش از زبان باز ندانسته یا عادل
خان متفق شده است و با آنکه سابق شرزه نام نوکر خود را با چهار
هزار سوار و ده هزار پیاده بکرمک لشکر او فرستاده بود درین هنگام
رضا قلی خواجه سرا را از نوکران خویش که بخطاب نیکو خانى
بدنامی داشت با شش هزار سوار و بیست و پنج هزار پیاده باعداد
و معاونت آن باطل اندیش بی خرد تعیین نموده با افواج او پیش
گروهی بیجاپور رسیده و رضا قلی بقلعه رفته نزد عادل خاست
و از نوشته مسعود خان قلعه دار کهان بوضوح پیوست که سیدی
جوهر از سرداران غنیم با جمعی کلاب از مقاهیر بر سر قلعه مذکور
آمده آنرا قبل کرده بود اتفاقاً گول تفتگی از قلعه باور دیده رهگرایی
نیستی شد و رفیقانش متفرق گردیدند و هشتم ماه مذکور نوشته
البرت سنگ بهدرباره از قلعه منگول بیده رسید مشعر بآنکه فوجی
عظیم از غنیم آنرا در قبل دارند بنابر آن راجه داره خان و راجه
رایسنگ و قطب الدین خان را با همراهان مقرری آنها تعیین
نمود که مخالفان را از پای قلعه دفع کنند و نوزدهم خبر رسید که

گروه و قارعه ده گروه است منزل گزیده و غالب خان و دناجی
 و راکهوجی و کهیلوجی و جمعی دیگر را با آتشخان و برخی از
 توپخانه بدستگیر قلعه نبلنگه تعیین نمود و روزی چند آنجا اتفاق
 اقامت انداز چون فرستاده ها پانجا رسیدند محصوران قلعه حصار
 عامیت بر خود تنگ قضا دیده دست توسل بدامان اسپتمان زدند
 و قلعه را بقصر اولیای دولت سپردند راجه سلیمان بلجاپوری را
 اسب و خلعت داده بحراست قلعه مذکور معین ساخت و چون آن
 زیده راجا بمقتضای مصلحت و کار آگهی باستمالت و تالیف
 قلب فیتو که مجملی از حال او گزارش یافته است پرداخته او را
 بچاد قوم بندگانگی و مسلک مستقیم دولخواهی رهنمون شده بود
 درین وقت بیداری سخت و دولت از کردار نا صواب خویش برگشته
 از خیل مخالف جدا شد و بلشکر نصرت اثر پیوسته براجه ملاتی
 گردید و از آنجا که سیوا را آرزوی استقامت سده سینه مرکوز خاطر بود راجه
 بروفق خواهش و التماس او درین باب به پیشگاه خلعت و جهان یانی
 عرضه داشت نموده بود و فضل و عاطفت حضرت شاهنشاهی که
 پرتو خورشید لطف و کرم الهی است قبول ملتئم او کرده بربیع
 مکرمت پیرا صادر گشته بود که جریده آمده نامیده حای آستان
 معلی گردد درین ایام آن خلالت کیش با سنبهای پسر خویش و
 برخی نوکران خود از راجه مرخص شده روانه درگاه خلعت پناه
 گردید و چون راجه دناجی و همراهانش را از فوج هرول و ترکنداز
 خان را از فوج التمش با جمعی دیگر برای طلبه انواع نصرت
 پیرا تعیین نموده بود دناجی از نبلنگه دو گروه پیشتر رفته

بودند و شریزه راو بحراست آن تعیین یافت و هفتم ماه مبارک رمضان
 نهم سال از جلوس همایون تلچاپور مود نزل عساکر گردون مآثر
 گشت و باقتضای مصلحت شش روز آنجا مقام شد و بظهور پیروست
 که نبیره بهلول و ساهو با دیگر مخالفین بیست و هشتم شعبان پدای
 قلعه گلین رسیده غبار حسارت بر انگیزند و مبارزان نصرت شعار از
 فراز حصار آنها را بتوپ و تیغ و پان گرفته خاک ادبار بر فرق روزگار
 شان میخندند چنانچه شصت تن ازان محال اندیشان رهگرای نیستی
 شدند و بسیاری مجروح گشتند و نبیره بهلول ناکام و مخدول از پای
 قلعه برخاست و چون منهدان آگهی دادند که جنود غلیم که در
 سمت گلین و اومه بودند بصمت ظفر آبان شتافته اند راجه
 چهاردهم ماه مذکور با افواج منصور از تلچاپور کوچ کرده و دهم در
 سه گروهی قلعه نادرک نزل نمود و روز دیگر از آنجا بصمت
 قلعه کفجوتی کوچ کرد و چون پیشتر پتنگ راو را با جمعی بتسخیر
 کفجوتی تعیین کرده بود خبر آمد که و قدیکه او با همراهان با آنجا
 رحید گروهی از مخالفان که در قلعه و قصبه بودند از کوه اندیشی
 و بخت برگشتگی بکم حسارت بر آمده بمجادله پرداختند و چندی
 از طرفین مجروح شدند و زخم تبری بدست پتنگ راو رسید و
 شهنشاه مخدولان فرار نموده مسلک ادبار میزدند و قصبه با قلعه آن
 بتصرف مبارزان فرورزید در آمد و بیستم متصل کفجوتی بمسگر
 جنود صعود شد و راجه باقتضای صلاح اندیشی اشاره کرد که قلعه آنها
 منهدم ساختند و روز دیگر هفت و نیم کرده حریبی پیموده در یک
 گروهی فیلکه که قلعه متین گلین دارد و از آنجا تا گلین شش و نیم

بودند اشاره کرد که لشهای آنها را از خاک برداشته مسلمانان را
دفع کردند و هندوانرا سوختند و راجه را بستند و نیز اشاره راجه اواخر
شب رفته باو پیوست خان مذکور روز دیگر بدفع اعدایی که بمصامت
سه گروه از جنگ گاه اقامت داشتند روان شد و مخالفان از استماع
خبر آمدن او رو بوادعی فرار نهادند پنجم شوال عساکر نصرت متال
از نیکلکه بسمت اوس نهضت نمود و هفتم که مقام بود راجه
قطب الدین خان و داؤد خان را با همراهان آنها بحراست کهی
تعیین نمود و چون آگاهی یافته بود که لشکر پنجاپور و گلکنده سوای
ابوالمحمد نبیره بچتر و رضاقلی که در عقب بودند به فوج منقسم
گشته اند یکی بمرداری شرزه مهدوی و دوم بمردگی خواص
حبشی و سوم بکار فرمائی نبیره بهلول لجرم همواره مستعد کار و
مترصد بیکار بوده گوش بر خبر آن افواج نکبت اثر داشت تا آنکه
اواسط روز مذکور خبر رسیده که شرزه با فوج خود بر سر اهل کهی
آمده برخیز شتران که از افواج منصور بسمت دست راست رفته
پاره دور شده بودند گرفته و دو فوج دیگر بداد خان و قطب الدین
خان مقابل شده و آنها شتران کهی را پیش انداخته جنگ کفان
می آیند راجه باستماع این خبر دلیر خان را با فوج مراول بتعجیل
هرچه تمام تر بکومک مرستاد خان مذکور بسمتی که داؤد خان و
قطب الدین خان با غنیم لذیم آریزش داشتند روان شد و چون پاره
راه روست اتفاقا داؤد خان فوجی از اعدا بقصد اینکه از عقب فوج
داؤد خان و قطب الدین خان در آیند از جئون مخالف جدا شده باین
سمت که خان مذکور میرفت آمده بود آنخان جلالت پرور بران ربه

بحر است اهل کهنی قیام داشت درین اثنا شریزه مهدوی که بانواج
مخالف نزدیک بود فوجی بمقابلت ترکناز خان فرستاد خان مذکور
بمدافعت آنها در آمده کوشش مردانه نمود و چندی از همراهانش
زخم برداشتند و شریزه با سه چهار سوار بر سر دتاجی آمد و مخالفان
از هر چهار طرف او را با همراهانش قبل کرده هنگامه آرای کارزار
شد مبارزان هزیر آهنگ چون کار بر خود تنگ دیدند از ا-پان
فرود آمده بازوی جلالت بچنگ کشوندند و دتاجی با رفقای خویش
قدم همت و دایری فشرده آنچه مفتضای مرتبه کوشش و سپاهگری
بود بظهور رسانید و بضرب تیغ مرافشان بسیاری ازان شقارت مذهب
بر خاک هلاک انداخت و آخر الامر زخم بسیار برداشته جان
مهدونی در راه عبودیت در باخت و رستم راو مجروح شده در
معرکه افتاد و سپاه غنیم او را بر گرفته بردند و میدی و بجان
کوششهای مردانه کرده سر بحیب نیکفامی فرو برد و بسونت رای
و رائهوجی بمران دتاجی که زخمهای گری برداشته بودند با برخی
از همراهان خود را بیدک - و کشیدند و چون بمسکر ظفر پیوستند
بسونت رای بهمان زخمها در گذشت و در همین روز ابوالناسم پسر
قباک خان برسم قراولی از لشکر گاه برآمده بود گروهی از غنیم نابکار
نمودار شده باو در آویختند و او چون سپاهی درخور مدافعت اعدا
همراه نداشت بآنین قزاقی از آنجا برآمده اواخر روز دلیو خان را
ازین معنی آگهی داد آن خان شهادت نشان بلا توقف با فوج هراول
رواقه آنصوب شد و بجایی که جنگ واقع شده بود رسید شب آنجا
توقف گزید و قریب صد و پنجاه تن از مبارزانی که جان نثار شده

آوردند و سایر مبارزان منصور که در هر فوج معین بودند منصور
 تشبهای مردانه گردیدند باجمعه مخالفان قایم و چون از همه
 موافقت جرأت و جلالت فیروزی بازوی شهامت و صراحت مبارزان
 فیروزمند پرتافتند دیدند سر رشته ثبات و پایداری از کف داده
 بادیه پیمای فرار و رهگرای وادی ادبار شدند و بعد از پشت دادن
 اعدا راجه بنگامشی آنها در آمده مسافتی بعید در پی آن عبید
 خود را گریزها شتافت و چون منتهی زمان بهایمردی اسپان تازی نژاد
 بسرعت برق و باد پویان بودند و روز نیز بی گاه شده بود راجه عذر باز
 کشیده بسمت داودخان و قطب الدین خان روان شد و در راه خبر
 شنید که آنها نیز قریب نخم و ظفر بجانب او می آیند و از آنجا
 بسمتیکه دلیر خان بود میل کرده چون آگهی یافت که خان مذکور
 نیز مظفر و منصور می آید عذر بوادعی معاودت تانده روانه معسکر
 فیروزی شد و داودخان و قطب الدین در راه براجه پیوسته قریب
 یکپاس از شب گذشته مجموع سپاه ظفر پناه بلشکرگاه رسیدند درین
 فیروزی مصاف از مبارزان لشکر منصور قریب در صد تن بمردی
 و مردانگی نقد جان در باختند و چهار صد و شصت و پنج کس دیگر
 شجاعت بزیور زخم زینت پذیر ساختند و از حپاه مخالف مضاعف
 این مقتول و مجروح گردیدند و روز دیگر که مقام بود از تقریر
 میسران اقبال بظهور پیوست که الیاس مهدوی مخاطب بشرزه خان
 که در جلالت و دلوری و فنون سرداری و پناهگرمی مسلم اهل دکن
 و رکن اعظم آن جیش پر مکر و فن بود همین جنگ بزخم تفنگی
 که بدستش رسید و زخم نیزه که بر کتفش آمد از پای در افتاد

صفخان حيله و در حمله آور شده آنها را متفرق ساخت و از آنجا
 پيشتر رفته در حالي كه داود خان و قطب الدين خان در آب گهي
 را سالم از تعرض معاذدين روانه معسكر نصرت قرين نموده از سر
 جمعيت خاطر با غنيم خوديش معركه آراي نبرد بودند بآنها پيوست
 لودنخان و غيرت برادر زاده دايير خان كه پيش روي او بودند مركب
 جلالت بر انگيخته دايير اند بر مخالفان تاختند و رايت غلبه و احتيلا
 انراخته بسياري را بر خاک هلاك انداختند و چون فوجي ديگر از ان
 خيل ادبار بكوسك رسيد دايير خان از قبل فرود آمده بر اسب سوار
 شد و جلو ريز بر سر آن سده بخنان رسیده بطلمه سر پنجه همت و
 داييري روي جرأت و جسارت شان از عرصه كارزار بر تافت و بسياري
 را طعمه مصاصم انتقام ساخته تا دو گروه در پي آن مدبران شقاوت
 بژوه تاخت و راجه جيسنگه كه بعد از فرستادن دايير خان ملا يحيى
 و نيتو و سیدی سنبیل را با ديگر حبشيان و چندي از مبارزان
 مغول و جمعي از بندو قچيان پيادداري معسكر فيروزي تعيين کرده
 با باقي سپاه ظفر پناه سوار شد و چون نزديك رزسگاه رسيد فوجي
 از همت پمين نمودار گشت راجه جلو ريز بر آن گروه باطل ستيز
 حمله برده بشعله تبع آبدار و برق سنان آتشبار دود سودايي پندار
 از دماغ نخوت شان بر آورد و فتح جنگخان با فوج طرح و كبرت سگه
 بالشكر التمش كوششهاي نمايان بكار بردند و فوجي ديگر از جانب
 يسار نمودار گشته راجه با جنود جراتغار بر آنها تاخت و بيداري همت
 و دلوري سلک جمعيت آن جسارت كيشان از هم گسيخت و سوبهگرن
 و مقررين بنديله كه پيش روي او بودند ترددات شايسته بجاي

خان پیش روی راجه شد راجه رایسنگه در دست خان مذکور قرار گرفت و از غنیمت عاقبت دخیم حواص و پسر شرزه مهدوی و دیگر بیجاپوریان و حیدر آبادیان قطب الملکی با قریب هفت هزار سوار در بروی داؤد خان و قطب الدین خان صف آرا گشتند و نبدیره بملول با تمام افغانان بیجاپوری و انکوی بهونسله و مانگچی کهاپره و دیگر مروه‌های بیجاپوری و شرزه حیدر آبادی که نوجوی گران بودند بدلیبر خان مقابل شده بانی چند انداختند آن خان شهادت نشان بجنگ توپخانه مقید نا شده دلیرانه سمند جلالت بدفع مخالفان برانگیخت و نزدیک بآنها رسیده به تیغ تیز و سنان خون ریز بآن گروه باطل حقیق در آویخت و چون اشتعال نیران حرب و قتال شدت پذیرفت اعدای بد-گال - طوت و صوات مجاهدان جیش اقبال را تاب نیلورده روی همت از مقابله بر تافتند و دلبران عرصه نبرد و شیران پیشه نورد آن ربه صفیان شقاوت کیش را پیش انداخته بتعاقب در آمدند غیرت و نعمت برادر زاده‌های خان مذکور که از پیش روان معرکه گرزار بودند کوشش‌های مردانه بجای آوردند و رحیم‌داد برادر زاده دیگرش زخم‌های گری برداشته از مرکب فرو افتاد و ابوالمجد نبدیره بملول مصدر ترددات نمایان شده چندی از هموهایش بزخم‌هایی شمشیر چهره آزادی مردانگی گشتند و کرن را تهور و برادرش جوهر جادت بظهور رسانیده گلهای زخم از شاخسار مردی چیدند و آتشخان داروغه توپخانه و حسن بیگ منک باشی و جمعی دیگر از گروه برق اندازان که مقدمه این موج بودند ترددات شایسته نمودند و دلیر خان بهر جا غلبه از سپاه مخالف مشاهده میکرد

و مذبذولان لش را از معرکه برگرفته بیرون بردند و پسر خردش را آسیب زخمهای کثیری رسید و نیز منهدیان آگاه گزارش نمودند که درین آویزش پناه بجایپور و لشکر گامگنده زیاده بر بیست و دو هزار سوار بود نه ماه مذکور افواج قاهره از جایی که اقامت داشتند نهضت نموده در موضع سات سوار از اعمال اوسه نزول کردند و پس از هشت روز از آنجا نهضت نموده در مقام اردن منزل نمودند و بیست و یکم کنار آب تیر که آن نیز از متعلقات اوسه و از آنجا تا تلچاپور هشت کروز رسمیت معسکر حقود فتح رهبر شد روزی چند آنجا اتفاق قامت افتاده سیوه فی قعده شبهنگام فوجی از مخالفان خسران مآب بآن روی آب آمده قریب سه هزار بان پلشکر فیروزی انداختند و آسیب آن بدهضی مردم و برخی دواب رسید پنجم ماه مذکور کوچ شده موضعی دیگر از کنار آن آب مورد نزول گشت و دهم نزدیک قلعه تیر از اعمال برگنده دهوکی که متعلق به تلچاپور است محل ورود جیش معبود شد راجه بعد از وصول بدان منزل بآئین معبود از راه حزم و در بیفی نزدیک بمعسکر فیروزی توقف گزیده افواج قاهره را جایجا باز داشت و انقیادی از اردو پلشکر گاه رسیده چنداول هنوز نرسیده بود درین اثنا منهدیان خبر رسانیدند که لشکر نکبت اثر تلچاپور و کلگنده بهیئت مجموعی نزدیک بچنداول رسیده است راجه بمجرد استماع این خبر با لشکر قول و فوج طرح و التمش بجانب اعادی روان شد و بدلیرخان و دیگر سرداران فیروزی نشان پیام نمود که خود را زود برسانند و آنها نیز در راه بر راجه پیوستند چون بغیم نزدیک رسیدند دلیر

و روز بآخر رسیده باقتضای رای مصلحت پیرا صلاح در معاودت
و ترک تعاقب دیده بدایر خان پیام نمود که عنان باز کشیده
نوج متعرق خود را فراهم آورد و روانه معسکر فیروزی گردد و چون
خیلی از فتح جنگ خان که آسیب صدمه بان بار رسیده حراشیمه
میگردید در وقت روانه شدن راجه بسمت دلایرخان عقب مانده
بود درین وقت پسر شرزه و خواص و جمعی مخدولان که از دور نمایان
بودند اقتهاز فرصت نموده در پای کوهچه مذکور فیل را قبل کردند
راجه ازین معنی آگهی یافته بلا توقف با جمعی قلیل جلوریز
خود را بسر کوهچه رسانید مخالفان چون همراهان راجه را بغایت
کم دیدند فیل را گذاشته و یکجا فراهم آمده مهیای ستیز و آویز گشتند
درین وقت کثرت سنگ و فتح جنگ خان رسیدند و بان جمع نابکار
و گروه سیه روزگار در آویخته بضرب تیغ آیدار و عنان برق آثار بسیاری
را بر خاک نهد و انداختند و بعد حملهای مرده عرصه کار زار
از غبار جمعیت و هجوم آنها پذیرفته تا یک گروه بتعاقب پرداختند
و راجه نیز با وجود وقار سرداری خود را بهر طرف رسانیده آثار
شهادت و دلوری بظهور میرسانید چون شام در رسید و نسائم
غلبه و استیلا بر پرچم رایست مبارزان ظفر لوا و زبده اثری از غنیم
لذیم نماند افواج قاهره کوس نصرت نواخته و علم فیروزی انرا خفه
بدایره گاه معاودت کردند درین آویزش حیدر ترکمان را از سرداران
قطب الملک زخم تیری بر ران رسید و زیاده بر پانصد تن از سپاه
بدیچاپور و گلکنده که از آن جمله موسی افغان سر لشکر نبیره بهلول
و مانکوی پسر نایک که راره و چندی دیگر از عمدها بودند بدالالت

پیاپی مردی شهابت و مردانگی خود را رسانیده بدفع آنها می پرداخت
 راجه نیز که در سمت یمن آن خان بسالت آئین بود مصاعف شایان
 و دلشهایی نمایان بقدم رسانیده معاندان تیره بخت آنها از فرصت
 نموده بر جادو نرایی که در دست راست فوج راجه مذکور بود و اندکی
 از فوج دور بود هجوم آوردند او بمدافعت اعدا ثبات قدم ورزیده
 کوششی شایسته نمود و چندی از همراهانش سر بر سر مردانگی
 نهاده برخی مجروح شدند و راجه رایسنگه بکومک او رسیده معاویه
 را منهنز ساخت و جنود گردون شکوه تا هفت گروه تعاقب
 مخدولان ادبار پزوه نموده پالکی و جهنمی بسیار و شتران پربار از
 جوشن و زره و بان و دیگر اسلحه بیکار از آنها بدست بهادران نصرت
 شعار افتاد و راجه داود خان و قطب الدین خان را در برابر خواص
 و پسر شرزه مهنوی و دیگر مخالفین که بآن دو خان جلالت نشان
 مقابل بودند گذاشته بآهنگ کومک دلیر خان روان گشته بود چون
 یک گروه پیمود این گروه نیز بقصد ایفک از عقب دلیر خان در
 آیند رخ از عرصه مقابله داود خان و قطب الدین خان بر تافته
 از آنجا برگشتند و آنها برای محاربت دایره گاه ماندند در خلال
 اینحال خبر رسید که همراهان دلیر خان غنیم خود را رانده دور
 رفته اند و بتعاقب اعدای هر دو متفرق شده و خان مذکور با سیصد
 کس مانده راجه بمجرد اجتماع این خبر از کوهچکه که در میان او
 و دلیر خان حائل بود گذشته نزدیک بآنخان دلیر رسید کبریت سفید
 و قمع جنگ خان که مقدمه فوج راجه بودند بار پیوستند و از آنجا
 که موج بزرگ مخالفان تنبیه بلیغ یافتند رهبرای فرار گشته بود

که مخدولان را آنجا نشان میدادند پنج و نیم گزره جریبی پیمود و
 جاموسان گزارش نمودند که غنیمت مردرد خبر توجه جنود مسعود
 شنیده از دهراسیون بطرف تلجاپور رهگرایی اداوار شد و افواج
 قاهره بیست و هفتم ماه مذکور از دریای سبن عبور نموده در
 موضع سهری از اعمال پرینده که مخاندین آنجا گرد شورش انگیزیده
 بودند نزل کرد و روز دیگر بر کنار دریای بهیونره منزل نمود و از
 تقریر مذهب آن ظاهر شد که افواج مخالف یکجا فراهم آمده در سه
 گروهی سولپور اقامت گزیده اند و بتحقیق پیوست که چون عادل
 خان بر کفایت غلبه و استیلائی جنود اقبال و حقیقت ضعف حال
 و پیرشانی و اختلال افواج نکبت مآل خویش آگهی یافته ببقین
 دانسته که از مقابل و مدافعه عساکر گردون شکوه ستوه آمده فیتری
 کوشش و آویزش در آنها نمانده امت ناچار مصلحت کار در ترک
 پیکار دیده ابوالمحمد نبیره بیچتر را با لشکری که بخاص خیل
 معروف اهل دکنست نزد خود طلبیده بسرداران خود نوشته امت
 که بعد ازین قدم جرأت و جسارت بنزدیک عسکر ظفر قرین
 نگذاشته از آسیب سطوت و صولت مبارزان فیروزی نشان برگران
 باشند و با بقیه لشکر اداوار اثری که با آنها مانده تا هنگامی که
 جنود مسعود دران حدود است نزدیک سولپور اقامت نمایند
 و همچنین قطب الملک نیز لشکر خود را که بکومک بلجاپوریان
 فرستاده بود بحیدر آباد طلبیده است از آنجا که افواج جهانکشا
 در تحریک ولایت مخالف که بدان مامور بودند دقیقه نا مرعی
 نگذاشته تمام محال متعلقه بلجاپور را مکرر بی شهر تاخت و تاراج

تبع بهادران منصور راه عدم پیمودند و قریب هزار کس زخمی شدند و از سپاه ظفر پناه یکصد و سی و پنج تن بفقده جان گوهر نیک نامی خریدند و هفت صد و نود و چهار کس مجروح گردیدند بالجمعه راجه دران منزل سه روز اقامت نموده از آنجا بطبی دو مرحله پانزده ماه مذکور برگزار آب مانجیره که بمسافت ده کوه رسمی از فتح آباد معروف بدهارور واقع است نزول نمود از آنجا که مخالفان نابکار حیماب وارثکجا قرار نگرفته برسم قزانی چنانچه شیوه سپاه دکن است هنگام انتها از فرصت آویزش می نمودند و چون مغلوب میگشتند بدستیاری سبکیاری و پایمردی مرائب باد رفتار مرحله پیمای وادی فرار میگشتند و دگر باره قابو دیده سداک جسارت می سپردند و اقواچ بحر امواج بنابر گرانباری و سنگباری اردو بتعاقب آن بد عاقبتان شقاوت خوصصامت بعید نمی توانستند بهبود راجه باقتضای رای مصلحت پیرا عزیمت آن کرد که جنود نصوت شعار را جریده و سبکیار حاکمه بر سر آن جیش نکبت اثر رود و آنها را تنبیه و تادیبی چنان نماید که من بعد جرأت بسنیز و آویز نتوانند نمود و باین اراده جریده شده خیمه مختصری برداشت و همچنین همه سردارن و لشکریان را تاکید کرد که مخفف و سبکیار شوند و مجموع احوال و اقبال اردو و لشکر را بفتح آباد فرستاد که آنجا باشد و بیدرم دیو میسودیه و جگت سنگه هاده و کهیلوچی و جمعی دیگر را که دو هزار و صد کس بودند بجهت حراست بده و اردو در آنجا بیدرم نمود و بدست و دوم بی قعده باین عزیمت ضائب از گزار آب مانجیره کوچ کرده بسمت دهارامین

در زند و بیدارزان گماشت که گذرهای قلعه را انداخته آن قدر که
میسر باشد در هدم و تخریب آن حصار بکوشند و بعد فراغ ازین
مراتب مردم قلعه را همراه گرفته ششم ذی حجه با همراهان بلشکر
منصور رسید و روز دیگر راجه با افواج قاهره از کنار آب بهیونره
بسمت پرینده کوچ کرد و نهم از آب عبور نموده در هشت گروهی
پرینده منزل گزید و از آنجا بزرگیک موضع بهوم رسیده بنابر مصلحت
تا هفتم ربیع الثانی آنجا نزول داشت و از آنجا بفواحی بدر آمده
تا آخر ماه مذکور آنجا بود و چون درین ایام سیوای فتنه گرا که
بدرگاه معلی رفته بود از سر جهالت و کینه اندیشی چنانچه در
طبی گزارش وقایع حضور پرنور مذکور گشته از مستقر اختلاف
اکبر آباد که دران هنگام مرکز ریایات جاه و جلال بود روی گردان شده
مرحله پیمای وادی فرار و آزاره دشت ابدار گردیده بود پرتغ
همایون بر راجه جیسنگه صادر شده که نیتوی خویش او را دستگیر
نموده بدلیز خان سپارد و خان مذکور او را همراه گرفته بجناب خلافت
آرد راجه جمعی بجهت آوردن نیتو که در فتح آباد بود تعیین نمود
و آن جماعه او را بنجم جمادی الاولی بلشکر ظفر اثر رسانیدند و راجه
آن مسعود العاقبة را که حقیقت رسیدنش بسند سپهر احترام و
و شرف اندوختی او باداراک شرف اسلام سیق ذکر یافته با پسرش
حواله دلیز خان نمود و آن خان بسالت نشان روز دیگر نزدیک بدلیز
راجه جدا شده بموجب فرمان طلب روانه درگاه معلی شد و راجه
دلیز بیست و نهم ماه مزبور از نزدیک بدر بعزیمت اورنگ آباد کوچ
نموده هشتم جمادی الآخره در ظاهر آن بلدة فاخره نزول نمود .

ساخته بودند چنانچه گذارش یافت چندین مرتبه با جنود اعدا
 صف آرا گشته هر دفعه اوای غلبه و استیلا برانراخته و مبارزان ظفر
 شعار از کثرت حرکات و توالی رکضات و تجشم محاربات و مقاتلات
 بی در پی دستخوش رنج و تعب گشته مرابط و دواب بسیار
 تلف شده بود مع هذا موسم برشکال در رسیده مجال تردد نماند
 و در خلال این حال بنابر مقدمات مذکوره یزید از الاستیلا از
 پیشگاه جاء و جلال بر اجه جیستگه صادر شد که با جنود مسعود
 ببلند فخره اورنگ آباد معاودت نموده موسم برشکال را آنجا بگذرانند
 و برخی اسرا و لشکریان را بمحال تیول خویش رخصت نمایند
 که مرنه و آسوده حال شوند راجه بموجب اسرا علی ترک پیکار
 مخالفان نهاد و عزیمت معاودت با اورنگ آباد نمود و چون مقاتلات
 و استحکام قلعه منگل بیده و سامان اسباب و لوازم حراست آن
 در مرتبه نبود که وقتی که عسکر ظفر اثر از آن حدود رایست معاودت
 برانرازد از تعرض اعدای مصون تواند ماند راجه با اقتضای رای مصلحت
 بیا صلاح درین اندیشید که قلعه مذکور را خالی کند بنابرین دلیر
 خان با راجه رایستگه و قباک خان تعیین نمود که اسباب توپخانه و
 ذخائر قلعه بر آورده اردوت منگه حارس آنرا با رفقای او همراه بیاورد
 و خان مذکور با همراهان سلخ ماه مسطور مجاز منگل بیده شده چون
 بدانجا رسید آن قدر سرب و باروت که در قلعه بود به بدهای
 پادشاهی و تفنگچیان و بیلداران و دیگر مردم قسمت نمود که
 بشکر ظفر اثر رسانند و لشکریان را اعازه نمود که غلات و سایر
 ذخائر قلعه را چندانکه توانند تصرف نمایند و آنچه بماند آتش

بر مر ولایت آن مشهور رود خان مذکور در منزل از دریای نریده
گذشته بود که بوصول بولبع کرامت نشان مهابلی گشته با زندوله خان
و راجه سحان سنگه بنفیل و راجه بهاسنگه هاده و راجه کرب بهورتیه
و راجه نرسنگه کور و جگت سنگه هاده و قادر داد خان و زبردست
خان و آتش خان و برق انداز خان و گروهی دیگر از مبارزان نصرت
نشان اواخر جمادی آخره این سال همایون فال عازم مقصد گشت
و بموجب امر والا ایرج خان فوجدار ایلیچپور و فتح خان فوجدار
پونار و جمعی دیگر نیز در ملک کومکینان انتظام یافتند و چون
اولاً طبعیان با امواج قاهره محدود ولایت چابده رسیده مانجی ملار
زمیندار نابکار آن سر زمین بسطوت عداکرت ظفر قربن از بیپوشی
نشانی پندار بخوابش آمده جنود خوف و رعب بر پان ضلالت مواظفش
استیلا یافت و سراز هوای بغی و طغیان و خاطر از اندیشه
استبداد و عصیان پرداخته چاره کار در خلوک منهج اطاعت و
عبودیت دید و ناگیا نام شخصی که مدار مهاب او بود دلیر خان
فرستاده اظهار محجز و ایضال و ندامت بر سوابق جرائم و سیئات اعمال
نمود و استدعا کرد که چون آن خان دلیر نزدیک شود بآئین مسکنت
و خشوع آمده ملاقی گردد و برای ایمنی خاطر درخواست عهد و
قول نمود خان مذکور نظر بر عیبه فضل و کرم پادشاهی که نمودار
الطاف الهی است نموده متمدنای او را پادشاهی ایجاب بخشید و
فرستاده را باز گردانید که نوید حصول این مامول بدو رسانیده آن
ضلالت کیش را بیارود و چون ناگیا از لشکر فیروزی معاونت نمود
خاطر وحشت زد و او را از جانب دلیر خان متمدن گردانید این

تعمین یافتن دلیر خان باقواج قاهره به تنبیه زمیندار چانده و تحصیل پیشکش نمایان

ایزد بیهمال که لطف کامل و فضل شاملش چهره کشای
شواهد بدائع آمال است چون این زبیدۀ اورنگ خلافت را بمزید
تایید و اقبال و کمال نوازش و افضال از سلاطین والا شکوه کرامت
امتیاز بخشیده و بخاتم موهبت ازلی بر او حجت جبین طالع مسعودش
رقم نصر و اعزاز کشیده لاجرم همواره بازوی بخت از چمبد شد را در تاقین
سر پیچۀ نخوت سرکشان مغرور و عاصیان مقهور بندروی توفیقات
ربانی مؤید است و پادشاه اولیای دولت و سلطنت ابد پیوندش
را در احراز فتوحات نبیله و تحصیل غنائم امداد تید-برات
آسمانی معاضد از شواهد صدق این مدعا درین هنگام تعمین انواع
جهان کشا است بشر گردگی دلیر خان بر سر زمیندار چانده و دیدار
گشتن او از خواب غفلت و دادن پیشکش شایسته باولیای دولت-
تبدیل این مقال آنکه چون آن تیره بخت از کمال سفاهت کبشی
و نا عاقبت اندیشی از منهج قویم اطاعت و مساک مستقیم عبودیت
انحراف جسته شیوه بغی و عصیان ورزیده بود و بخدای محال و
بندار دور از کار مصدر حرکت ناهنجار گردیده بذابر آن تنبیه و گوشمال
آن خسران مآل پیش نهاد همت خسروانه گشته فرمان قهرمان
جلال بدلبرخان که با برخی از عسکر منصور دکن بعد فراغ از
تاخت و آیت بلجاپور به پیشگاه حضور طلب شده بود صادر گشت
که بهر جا رسیده باشد بمجود درود منشور امع الذور برگشته باهمراهان

ساخته سرمایه بهبود کار و سود روزگار خویش دانست و چنین قرار یافت که برسم جرمانه مبلغ یک کرور روپیه از نقود و نقایس اشیا مثل جواهر و مرصع آلات و نقره و فیلان کوه پیکر بدیع منظر در عرض مدت دو ماه سامان نموده باولیدای دولت قاهره واصل نماید و سوای آن پنج لک روپیه بدلییر خان که واسطه اصلاح کار و ذریعه عفو جرائم آن بدگیش نابکار در حضرت خلافت گشته بود بطریق شکرانه بدهد و هر ساله دو لک روپیه بهشش مقرری بصرکار خاصه شریفه مؤدی سازد و قلعه مانک درک را که از حصون مئیده آن مدبر غوی و پشت انتظارش بآن قوی بود بندهای پادشاهی منهدم ساخته باخاک یکسان نمایند و بموجب التماس خان مذکور فرمان عالیشان از جناب فضل و احسان مشتمل بر صفع مائیم آن مورد نکال عصیان و تقویض جا نشینی او به رام سنگه کهین پسرش که او را نایب مقام خویش می خواست بصدر پبوند و چون این مراتب مقرر گردید دلیر خان حقیقت معامله را به پیشگاه سلطنت و جهانبدای معروض داشته قبول این مطلب را الحاح و اقتراح نمود از آنجا که عفو و بخشایش از جلایل شیم قدسیه شهنشاه مکرمت پور تفصل منش است بر وفق ملتسم آن خان بسالت نشان رقم معارفات بر صدیق زلات مرزبان مزبور کشیده از مواقف لطف و اصطناع یر بلغ گیتی مطاع مبنی بر این معنی بطفرای نفاذ پیوست و باخلعت فاخره بجهت حراقرازی و اطمینان او از حضرت خلافت مرسل گشت باچمله دلیر خان مانجی ملار را نزد خود نگاهداشته وکلای او را رخصت کرد که

معنی را فوزی عظیم و نعمتی سترگ شفاخته بلا توقف بعزم ملاقات آن خان شهابت کیش با مدهکر نام مهدن پسر خویش روان شد و مبلغی از زر و سیم مسکوک بجهت پیشکش سرکار بادشاهی که عیاله آوردن آن میسر بود همراه برداشت و بیست و سیوم شعبان که دایر خان بموضع مازدوره که سرحد ولایت چانده است نزول نمود، سرزبان مذکور بلاشکر ظفر اثر پیوسته چون قصد ملاقات خان مذکور نموده با اشاره آن خان شهابت نشان آنشخان و رستم برادر امیرج خان رفته آن جهالت پرور را با پسرش بآئین مجرمان میان بند در گردن انگذده بی سلاح و یراق نزد او آوردند و در نهایت خضوع و سرانگندگی ملاقات کرد و تمهید مراسم ندامت و اعتذار و اظهار مراتب عجز و انکسار نموده یک هزار اشرفی و دو هزار روپیه و دو سر اسب و یک زنجیر نایل برسم نیاز دایر خان گذرانید و هفت هزار اشرفی و پنج تن روپیه که بر چند نایل و شتر و عرابه بار کرده همراه آورده بود بصحنه جرمانه و شکرانه امان بسرکار خاصه شریفه سپرد خان مزبور باز گفت که اگر سلامت جان و ناموس و بقای موطن و ولایت خویش میخواهی باید که پیشکشی لایق برای سرکار بادشاهی نزدی سرانجام دهی و من بعد بانموی دیو ضلالت و تحریک شقاوت و نکال قدم از شاهراه بندگی و فرمان پذیری بیرون نثی از آنجا که آن ضلالت شعار بسطوت اقبال دشمن مآل شهنشا روزگار مغلوب و عیب و بیم و مورد خوف عظیم گشته زوال موطن و مال و هلاک استیصال خود را بر تقدیر عدم قبول و امتثال صدیقن بود از کار گهی و معامله شناسی سخن دایر خان را آویزه گوش و هوش

دیگر از آلات و یک زنجیر فیل باو داده بیست و هفتم شوال او را با
 راضی نگه پسرش مرخص ساخت که بچانده رفته باصلاح امور ولایت
 خویش و سرانجام تتمه وجه پیشکش پردازد و چون فتح خان
 فوجدار پونار درین ایام باقتضای اجل سوعود بساط حیات درنوردد
 از پیشگاه خلافت و جهاندارمی قادر داد خان بجای او معین گشته
 بود تحصیل تتمه پیشکش بعهده معی و اهتمام خان مشار الیه
 گذاشته مدحکر همین پسرش را نیز برسم یرغمل تا وصول هشت لک
 روپیه که ادای آن معجله قرار یافته بود حواله او نمود و آنچه از
 نقود و مرصع آلات و فیلان کوه پیکر در وجه پیشکش بوصول رسیده
 بود مقرر کرد که برخی را از آن ایرج خان فوجدار ایلیچپور با محمد
 لطیف دیوان لشکر منصور و جمعی از بندهای بادشاهی و پاره را
 رحیم برادر ایرج خان با گروهی دیگر بایلیچپور رسانند و خان زمان
 صوبدار خاندیس وزیر العابدین دیوان آن صوبه را با فریقی بآنجای
 فرستند که آنها را به بلده طایفه برهانپور نقل نمایند و از آنجا بدرگاه
 آسمان جاه برده بمحل عرض رسانند بالجمعه چون کوک سفینه
 زمیندار ولایت دیوکده که بولایت چانده قرب الجوار است نیز از
 نا عاقبت اندیشی و سفاهت پردری در ایصال پیشکش مقرری
 تهران و امهال می ورزید چنانچه پانزده لک روپیه از پیشکش سفوات
 ماضیه بر ذمه او جمع آمده بود و در دادن آن بتمهید معاذیر
 دفع الوقت و تاخیر می نمود و بدلیبر خان فرمان شده بود که بعد از
 تمشیت مهم چانده بقادسیب آن تیره بخت غدار پردازد و او را نیز
 از گران خراب غفلت بیدار سازد و آنخان بسالت شعار در اندامی

رفته در سرانجام پیشگشی که مقرر شده بود بکوشند و محمد لطیف دیوان لشکر منصور را با جمعی از سوار و پیاده بهدم قلعه مانگ درک تعیین نمود و او با آن گروه بآنجا شتافته در اندک فرصتی آن حصن متدین را با سطح زمین برابر ساخت و میلغی خطیر ازینکه که جائجا دران قلعه مدفون بود با قریب پنجاه توپ آهنی درامچنگی و بندوق بسیار و دیگر ادوات توپخانه بر آورده بلشکر فروری رسانید و همچنین جمعی بقلعه بهلولی که در سرحد ولایت دیونده واقع بود و آن نیز کمال حصانت و متانت داشت تعیین نمود که بهدم و تخریب آن پردازند و پس از دو ماه که هفتاد و هفت لک روپیه از رجه پیشکش بوصول رسید چون زمین دار مسطور سرریض و علیل گذشته احوال ولایتش فتور و اختلال پذیرفته بود و سکنه و رعایای آن هر زمین روی بفرار آورده متفرق شده بودند و رخصت نمودن او در وصول تدمه پیشکش دخیل بود و فی الجمله تسامح و امهال با او مقتضای مصلحت می نمود لاجرم دلیرخان از روی صلاح اندیشی مقرر نمود که مانجی ملار را روزی چند رخصت نماید مشروط بدانکه سه لک روپیه دیگر از جمله تدمه پیشکش بر کار جهان مدار با مبلغ پنج لک روپیه که تقبل دادن آن بخان مومی الیه نموده بود که مجموع هشت لک روپیه باشد در عرض مدت دو ماه ادا نماید و بیست لک روپیه باقی را بتدریج در مدت سه سال واصل حازد و درین باب مچلکا از گرفت و بنابراین قرار داد خلعت فاخره که با فرمان مرحمت عنوان از جناب سلطنت بجهت او مرحل گشته دلیرخان بفایر مصلحت تا این هنگام باو نداده بود و جمدهر مرصع و برخی

و پس از چند روز بجهت سرانجام پیشکش مرخص گردیدند و مجله
 خان مذکور با جنود منصور روزی چند در آن حدود بسر بردند و برخی
 از وجوه پیشکش بوصول رسانید و در صدد این بود که ما بقی را
 بزودی تحصیل نماید و اگر زمیندار خصران مآل در ادای آن تعلل
 و اسهال ورزد همت بر تسخیر قلاع و ولایتش گماشته ساخت آن
 قاضیت از خار وجود او بپیراید در خلال این حال مثال کرامت
 تمثال از جناب خلافت و جهاندارى بآن خان شهابت پرور صادر شد
 که معامله زمیندار دیوکنده را بهر عنوان باشد زود صورت داده چون
 تادیب و تذیبه عادل خان و تاخت ولایت بلجاپور دیگر باره مرکوز
 خاطر والا وجه همت جهان کشا گشته با افواج قاهره از آنجا بدکن
 شتاید و بملازمت رخشنده اختر برج حشمت و اقبال تابنده گوهر
 درج اہبت و جلال پادشاهزادہ عالیقدر محمد معظم رسیده هرگاه
 اشارہ معلی صادر شود با افواج بحرا و واج بدان مهم قیام نماید لاجرم
 خان دایر زمیندار معذور را کہ اظهار تنگدستی و پربشان حالی
 می نمود بمقتضای مصلحت چندی دیگر مهلت داده دریاب
 ایصال تتمه پیشکش بوعده معین مچکا ازو گرفت و تحصیل آنرا
 نیز بعهده قادر داد خان نمود و درین ایام مانجی ملار زمیندار
 ولایت چانده بر دقق قرار داد خویش از جمله تتمه پیشکش مبلغ
 هشت لک روپیه دیگر کہ ادای آن معجله مقرر گشته بود سرانجام
 کرده باولیدای دولت قاهره واصل ساخت کہ مجموع هشتاد و پنج
 لک روپیه باشد و چون دایر خان خاطر از مهمات ولایت چانده و
 دیوکنده پرداخت بموجب برابری گیتی مطاع هشتم ربیع الثانی باعساکر

اشتغال بهم چنانچه زمیندار مذکور را تخویف و تهدید نموده بود
و آن ضلالت فرجام شخصی را که مدار سهام او بود فرستاده تا به تمهید
مراحم ندامت و اعتذار و تقبل ادای وجوه پیشکش بسرکار گیهان
مدار اصلاح کار آن نابکار نماید لاجرم خان دایمربنایر کمال خشوع و
ابتهاال آن بدکیش باطل سگال او را بقبول معذرت و تعهد التماس
عفو زلت در پیشگاه خلافت منت پذیر گردانیده مقرر ساخت
که پانزده لک روپیه که از پیشکش صفوات سابقه بر فسخه او لازم الادا
بود با قریب سه لک روپیه دیگر برسم جرمانه در عرض مدتی
معین بسرکار والا رسانند و از اجمله شش لک روپیه در مدت
دوماه واصل سازد و من بعد در ادای پیشکش مقرری که
هر ساله مبلغ یک لک روپیه بود مدهنده و مساعدی نورزیده هر از
خط بندگی و فرمان برداری نه پیچید و بغایرین قرارداد آن ضلالت
بهاک عجلاله ده زنجیر ذیل کوه تمثال در وجه پیشکش فرستاد
و چون دایمربنایر خان خاطر از مهم چنانچه پرداخت و وکیل آن تیره
روزگار را که درین مدت ملازم لشکر نصرت شعار بود رخصت
نمود که پیشتر رفته بصرا انجام مراتب پیشکش پرداخت و پانزدهم
ذی قعدة از دهم سال این سلطنت بی زوال خود نیز بجهت
مزید تاکید باافواج قاهره از حدود چانده که قریب سه ماه آنجا
افاضت داشت بجانب ولایت دیوکده روان شد و مانجی سالار
زمیندار چانده را نیز طلب داشت که با اتباع خویش آمده بجنود
میرزوی پیوندد و چون بحدود ولایت دیوکده رسید کوک سنگه
سرزبان آنجا بقدم عجز و خشوع آمده بان خان تعقیدت آئین ملافی شد

نولد نوکل حدیقه دولت

پادشاه زاده محمد کام بخش

درین فرخنده هنگام که فیض بهار عدل و راست پادشاه دریا
 نوال از نهال بخت جهانبدانی از هزار امائی و آمال میدید و بمیامن
 اقتران دین و دولت و برکت ازدواج ملک و ملت فتائج خیر و سعادت
 از بطن کمون بمهد ظهور میرشید در بهارستان خلافت تازه گلی از
 گلبن حشمت و کامرانی شگفته مشام اقبال را عطر آگین ساخت
 و روز یکشنبه دهم ماه مبارک رمضان مطابق شانزدهم اسفندار
 پس از انقضای دو پاسب و چهار گهری از روز مذکور پادشاهزاده
 والا گوهر نیک اختاری از بطن یکی از مخدرات تنق هفت و پرده
 گزینان سرادق عزت قدم فرخنده بعالم ظهور گذاشت و بمحمد کام
 بخش موسوم گشت و چون دین ایام گوهر الکیل ابهت و بختیاری
 فروغ اختر عظامت و نامداری پادشاهزاده ارجمند محمد معظم
 بموجب برلیغ همایون با عساکر منصور از دار السلطنت لاهور
 مراجعت نموده بودند بیست و پنجم ماه مذکور که ساعتی مسعود
 بود باشاره معالی عمده امرای عظام جعفر خان و محمد امین خان
 میر بخشی تا بیرون شهر پذیره شده آن دره التاج سلطنت را
 به پیشگاه حضور آوردند و اوایل روز در انجمن خاص غسخانه آن
 عالیقدر کامگار با سلطان معز الدین مهین خلف خویش بعزم از دست
 اشرف شهشاه روزگار فائز گردیدند و یکهزار اشرفی و چهار هزار روپیه
 بر ویل نذر گذرانیدند و میرزا سلطان صفوی و نامدارخان و راجه رای سنگه

فیروززی روانه دکن شد و عاطفت پادشاه بنده پرور قدردان آن خان
 بسالت منش را بمعنایت خلعت خاص و اسب با سارطه نوازش
 نموده یکهزار سوار از تابندگان او را دو اسبه سه اسبه مقرر ساخت که
 بمنصبش از اصل و اضافه پنجهزاری پنجهزار سوار از انجمله سه هزار
 سوار دو اسبه سه اسبه باشد و ایرج خان را باضافه پانصدی بمنصب
 دو هزار و پانصدی دو هزار سوار و قاهر داک خان را از اصل و
 اضافه بمنصب هزاری هشت صد سوار از انجمله چهار صد سوار دو
 اسبه سرینند بخشید •

آغاز سال دهم والای دولت عالمگیری مطابق سه هزار و هفتاد و هفت هجری

درین اوقات خجسته فرجام ماه مبارک صیام بهزاران یمن و
 برکت و فرخندگی و میمنت در رسیده پرتو سعادت برجها گشود
 و شب جمعه مطابق هفتم اسفندار رؤیت آن ماه مهر انوار اتفاق افتاده
 ابواب حصنات و منوبات بر روی جهانیان باز شد و سال دهم از حنین
 سلطنت و فرمان روانی خورشید سپهر خلافت و جهان کشائی قرین
 توفیقات آسمانی و تأییدات ربانی آغاز شد و اشاره هم یون به پیشکاران
 پیشگاه دولت صادر گشت که بتأمین اسباب و لوازم جشن مسعونه
 پرداخته تا رسیدن عید سعید فطر بارگاه خلافت و جهانبانی را
 بدستور هر حال آذین حشمت و کلم رانی بزنند •

برابر تعیین یافته بمغایب خلعت و جمده مرصع و اسب با ساز ظه
 -رافراز گردید و یک هزار سوار از تابغانش دو اسبه سه اسبه مقرر شد
 که بمنصبش از اصل و اضافه پنج هزار چهار هزار سوار از انجمله
 سه هزار سوار دو اسبه سه اسبه باشد و راجه رابستگه - میسودیه
 که بمنصب پنج هزار پنج هزار سوار مرینندی داشت پانصد سوار از
 تابغانش دو اسبه سه اسبه مقرر گشت و تربیت خان که بنابر بعضی
 اسباب چنانچه گزارش پذیرفت روزی چند مورد عقاب پادشاه مالک
 رقاب گشته از منصب معزول و از سعادت کورنش محروم بود از
 مبایمن مرادم پادشاهانه رخصت ملازمت یافته بمغوث قصیر
 کامیاب فضل و بخشایش خدیو جرم بخش عذر پذیر گشت
 و بمنصب چهار هزار چهار هزار سوار مرافرازی یافت و میرزا خان
 نیدر عبد الرحیم خان خاندان که از موالی ایام این سلطنت گیتی طراز
 تا این هنگام در سلک گوشه نشینان بود مورد انظار مغایب
 گشته بمنصب سه هزار سه هزار سوار و عطای خلعت خنجر
 مرصع مرینند شد و قطب الدین خان باضافه پانصدی پانصد سوار
 بمنصب سه هزار و پانصدی سه هزار سوار از انجمله دو هزار سوار
 دو اسبه سه اسبه مبایمی گردید و نیتوجی خویش سیوا که حقیقت
 حال و کیفیت نیک مرانجامی او بتوفیق ادراک شرف اسلام قبل
 ازین مرقوم کلک حقایق نگار گشته چون حلت ختن بجای آورده
 شعار و آداب مسلمانی اندرخته بود مطمح انظار مرادم شهنشاه دین
 پرور مکرمت گستر گشته بمغایب خلعت فاخره و جمده مرصع
 و شمشیر با ساز مینا کرد و اسب با ساز طه و ماده قبل و بمنصب

میسودیه و مخلص خان و غیرت خان و دیگر امرای نامدار که در
 رکاب آن والا تبار بودند نیز بتقدیر سده سزیه تارک مباحات
 برافراختند و عاطفت بادشاهانه آن قرق باصره حشمت را بعطای
 خلعت خاص و یک عقد مرورید گران بها و عصا و شمشیر با ساز
 مرمع و سلطان معز الدین و مها راجه جسونت - نگه را بعنایت
 خلعت عز اختصاص بخشید و شب یکشنبه هفتم فروردین هلال
 فرخنده شوال از انق سعادت رخ نموده منتظران مقدم خجسته عید
 را بهره مند حصول امید گردانید و صبح روز دل امروز عید نوای
 شادمانه اقبال از بارگاه ابهت و جلال پرده کشای گوش گردون گشته
 پادشاهزادهای کامکار و امرای نامدار و سایر یندهای آستان - پیر
 مدار در سده والای سلطنت و عتبه علیایی خلافت فراهم آمده چون
 خورشید جمال عالم آزادی گیتی خدبو حق پرست یزدان پزوه از
 مشرق عظمت و جهانبانی طلوع نموده تسلیمات تهنیت و آداب
 مبارکباد نحای آوردند و حضرت شهنشاهی بر غیل فلک شکوهی
 که تخت زرین بر کوه پشت آن منصوب بود سوار شده یائین معبود
 لوای توجه بمصلی برافراختند و پس از مراجعت ساعتی چند
 در محفل فلک شان خاص و عام بر سریر مرمع نگار جلوس فرموده
 انجمن آزادی کام بخشی و کامرانی گردیدند درین ایام فرخنده
 پادشاهزادهای کامکار ارجمند بخت بیدار محمد معظم و محمد
 اعظم و زکریا السلطنت جعفر خان بعطای خلعت خاص مشمول
 عاطفت گشتند و مکرخان بمرحمت اسب با ساز طلا مباحی شد و
 اعتقاد خان بعطای علم لوای افتخار امراخت و داوود خان بصوبه ناری

اندوختند و محمد منصور کاشغری بمقایات سادات میل و سید علی
داروغه کتابخانه بانعام ده هزار روپیه و جمیل بیگ ارالت که تازه
باسلام عتبه خلافت رسیده بود بانعام شش هزار روپیه و اورس بی
و ملا قاضی از اهل توران که آنها نیز درین ایام تاجکتاب معلی آمده
بودند هر یک بانعام پنج هزار روپیه و عوض بیگ و بیات قره هریک
بانعام چهار هزار روپیه و شاه خواجه بمرحمت اسپ و انعام سه هزار
و قاضی عبد الرحمن که بصدارت خطه فیض بنیان اورنگ آباد
تمییز یافته بود و گدا بیگ قلماق هریک بانعام سه هزار روپیه
و حاجی یاسین بانعام دو هزار روپیه و خواجه رحمت الله ده بیستی
و حکیم مقیم و یازده کس دیگر هریک بانعام یک هزار روپیه بهره اندوز
بمرحمت گشتند و چون خواجه عبد الغفار برسم معبود هر ساله از
سواراء الفهر بوسیله عریضه اخلاص و عبودیت استقاضه انوار مکرمت
خسروانه نموده بود دوازده هزار روپیه در وجه انعام او عطا گردید
و دو هزار روپیه بمیر محمود فرستاده خواجه مذکور عقیقت شد و عبد الله
بیگ ملازم عبد العزیز خان والی آنجا را که از جانب آن خان والا
دودمان سوغاتی از میوه آورده بود بمقایات خلعت و انعام سه هزار
روپیه مبادی شده رخصت انصراپ یافت و محمد سعید فرستاده
سلطان حاکم حضر موت که حاصل عریضه او بود بمرحمت خلعت
و انعام سه هزار روپیه مرافراز گشته مرخص شد و پنج هزار روپیه از
خزانة احسان بیکران باز حواله رفت که از امتعه هندوستان خرید
نموده برای سلطان محمد مذکور ببرد و سید زید حاکم سقا که او
بیز عریضه مبنی بر مراسم اخلاص و عبودیت بسده سده فرستاده

سه هزاری دو هزاری سوار و خطاب محمد قلی خانی کلبیاب نوازش
شد و از اصل و اضافه غیرت خان بمنصب سه هزاری دو هزار و دویست
سوار و مافی خان بمنصب سه هزاری هزار و پانصد سوار و انعام
دو هزار روپیة و سوبهکرن بندیلہ بمنصب دو هزاری هزار و پانصد
سوار و مید منور خان بمنصب دو هزاری هزار سوار و هادیخان
بمنصب دو هزاری هفت صد سوار و شهسوار خان بمنصب هزار و
پانصدی هفت صد سوار و زاهد خان بمنصب هزار و پانصدی
شش صد سوار و شیخ نظام بمنصب هزار و پانصدی یکصد سوار
و محمد طاهر نواسه رستم خان بمنصب هزاری هفت صد سوار و
سید زین العابدین بخاری بمنصب هزاری پانصد سوار و بادل
بختیار بمنصب هزاری سیصد و پنجاه سوار سر بلندی اندوختند
و سید فیروز خان که در سلک کومکیان صوبه بنگالہ انتظام داشت از
اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی یکهزار و پانصد سوار
از انجمنه پانصد سوار دو سه اسب و جگت سنگه هاده باضافه پانصد
سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار از انجمنه پانصد
سوار دو اسب سه اسب مفتخر و میاهی شدند و پیرم دیوسیدودیه
که بذابر تقصیری از منصب معزول شده بود بعطای خاعت و
منصب هزاری و پانصد سوار مورد عنایت شد و میر عماد الدین
دیوان بیوثات بخطاب رحمت خانی و عزیز الدین برادرزاده جمعفر
خان بخطاب بهره مند خانی و خواجه محمد یوسف بخشی صوبه
کابل بخطاب ارشد خانی و بهادر بیگ بخشی سرکار بادشاهزاده
فرخنده شیم محمد معظم بخطاب ضابط خانی سرمایہ کامرانی

سعادت آندوز بودند درین ایام که راجه جیسنگه از تاخت ولایت
 بیجاپور فارغ شده بموجب یرلیغ معالی با جنود فیروز بخطه اورنگ
 آباد آمده بودند درین ایام که برای عالم آرای حضرت شاهنشاهی
 که مرات چهاره نمایی اسرار ملک و ملت است چنان پرتو افکند که
 آن نامدار والا تبار را بدکن رخصت نمایند که بر نهج سابق بصوبه
 داربی آلیا قیام نمایند و راجه جیسنگه را بحضور لامع الغور طالب
 فرمایند بذالبر آن هفتم شوال آن گوهر انسر حشمت و اقبال را بعطای
 خلعت خاص و سربندی گران بها از ایکدانته لعل آبدار و در دانه
 سرورید شاهوار و دوسرا حبپ باد رفتار یکی ازان با ساز میثاکار و
 دیگری با ساز طه و نیل با ساز نقره و جل زربشت و ماده نیل و انعام
 پنج لک روپیه و باضافه پنج هزاری بمقصد بیعت هزاری دوازده هزار
 سوار و سلطان معز الدین خلف آن عالی قدر را بعنایت بمعقد سرورید
 مشمول عاطفت ساخته رخصت فرمودند و بذالبر بعضی مصلحتهای
 ملک و دولت مهاراجه جسونت سنگه و راجه رایسنگه میسودییه و
 وصف شکن خان و صفی خان و راجه رایسنگه کچواحه و غیرت خان
 و سربلند خان و جمعی دیگر از اسرا و عمدهای آستان خلعت را
 در رکاب نصرت آثار آن نامدار با نقد مقدار تعیین فرمودند و هنگام
 رخصت مهاراجه بعنایت خلعت و شمشیر با ساز مرصع و در احپ
 یکی با ساز طه و راجه رایسنگه میسودییه بعطای خلعت و جمدهر
 مرصع و صف شکنخان بعنایت خلعت و جمدهر میثاکار و اسپ با ساز
 طه و صفی خان بعنایت خلعت و اسپ با ساز طه و ماده نیل و
 غیرتخان و سربلند خان هر یک بمهرمت خلعت و جمدهر میثاکار

بود باز مال خلعت و انعام سه هزار روپيه مر بيلندي يافت و سه هزار روپيه بزمري نغمه - لمچان و سرود - را بيان آن بزم - مسعود عطا شد و در آن جشن جهان امروز از جانب پدده آرای هودج عزت و اقبال زينت امزای تقوى ابهت و جلال ملكه ملك سیرت قدسی خصال بیگم صاحب و نخله کریمه ریاض دولت شعیفه دوحه چمن سعادت ملكه تقدس نقاب روشن رای بیگم و دیگر معظمت سرادق سلطنت پیشکشهای شایسته بنظر همایون رسیده و زبده امرای عظام جعفر خان و محمد امین خان میر بخشی و دانشمند خان و داود خان و قطب الدین خان و چندین دیگر از عمددهای بارگاه سلطنت پیشکشهای شایسته از جواهر و مرصع آلات بنظر قدسی برکت رساندند و پیشکش وزیر خان صوبه دار مالوه مشتمل بر دو زنجیر نیل کوه دیگر و بفتح سراسر عراقی و نقایس جواهر و دیگر تحف و نوادر بمحل عرض رسید و آن محفل شادمانی تا سه روز جهانپیان را سرمایه نشاط و کامرانی بود - از سوانح این ایام فرخندان رخشنده اختر برج حشمت تابنده گوهر درج ابهت بادشاهزاده کامگار تخت بیدار محمد معظم است بدکن اگرچه بعد از آمدن آن عالی قدر والا نسب بموجب فرمان طلب در اواخر حال هشتم جلوس همایون از دکن به پیشگاه حضور نظم مهام آن صوبه بنابر بعضی مصلحتها بعمده راجهای عظام راجه جیسنگه که با افواج قاهره به تنبیه عادل خان قیام داشت تفویض یافته بود لیکن چون در حقیقت صوبه دارى آنجا بآن گوهر اکلیل شوکت و بختیاری متعلق بود بنابر اقتضای مصالح دولت بکچند در خدمت اشرف

نوشهره که در راه کابل است معین گشته از اصل و اضافه بمنصب
هزار و پانصدی هزار سوار از انجمله دو صد سوار دو اسبه سه اسبه
مورد نوازش گردید و زبردست خان بقوچداری هوشنگ آباد
منصوب گشته از اصل و اضافه بمنصب هزار و سوار از انجمله
پانصد سوار دو اسبه سه اسبه سر بلند شد و بهرام خان بقلعه داری
فتح آباد دکن از تغیر درویش خان بیگ قاتلش تعیین یافته
بمغایرت خلعت و اضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و سوار
و هفت صد سوار تارک مباحات افرخت *

شورش انگیزی افغانان یوسف زئی در سواحل دریای بیلاب و تنبیه و تادیب آن طائفه باغبه به نیروی اقبال دشمن مال شهنشاه مالک رقاب

پوشیده نماید که این قوم عصیان منش شقاوت پزوه زمره نڈبر
و گروهی انبوه اند در سواحل ایام بورت و مسکن آنها سرزمین
قندهار و قرا باغ بود بظاہر بعضی موجبات ازان حدود پراگنده شده
در زمانی که میرزا الغ بیگ کابلی حکم روای کابل بود روی
عزیمت بدان صوب آوردند و چون ریشه اقامت در سرزمین فزمت
قرین کابل محکم نتوانستند نمود روی بطرف لمعانات نهادند و
از اینجا تا کاشغر شتافتند و آخر الامر در سرزمین سواد و بچور رنگ اقامت
و بخته رحل سکونت انداختند و دران سرزمین گروهی که لقب
سلطانی داشتند و خود را از نژاد دختر می سلطان سکندر می پنداشتند
مرزبان بودند نخست این نابکاران غدار از راه خدمت گذاری درآمد

و راجه رایسنگه کچواسه بمهرمت خلعت و جمدهر مرصع و مخلص
 خان و ملتفت خان هریک بمعطای خلعت و سید منور خان و
 برق انداز خان هر کدام بمهرمت خلعت و اسب و شهسوار خان
 بمعنایت خلعت و خنجر مرصع و اسب و ترکناز خان و سید
 زمین العابدین بخاری و پردل خان و شجاع و جانباز خان و سید نجابت
 هریک بمهرمت اسب سربلندی یافتند و جمعی دیگر نیز در خور
 حال بمطایبی پادشاهانه از خلعت و اسب و شمشیر مباحی
 گردیدند و میرزا سلطان صفوی خلعت یافته بجایگز مرخص
 شد که بتدریست آن نموده از آنجا بمخدمت پادشاه زاده عالیقدر
 شهاب و برلیغ گیتی مطاع بر راجه جیسهنگه صادر شد که بعد از
 وصول آن والا نژاد بخطه اورنگ آباد عازم پیشگاه حضور گشته دولت
 آستان بوس دریافت و درین ایام میرزا خان بمعنایت اسب و ماده ذیل
 مباحی شده رخصت جاگیر یافت و معین خان بدیوانی دارالملک
 کابل معین گشته بمهرمت خلعت و اسب سرفراز شد و لطف الله
 خان که کد خدا میشد بمعنایت خلعت و اسب و فیض الله نیزه
 میرزا والی مرخوم که او نیز کد خدا میشد بمعطای خلعت و جیفه
 مرصع و اتمام پنجهاز رویه کامیاب عاطفت گردیدند و بعرض
 اشرف رسید که کنور پرتیپ سنگه ولد مهاراجه جسونت سنگه و
 مبارز خان فوجدار هوشنگ آباد و رزق الله خان شیخ زاده که در
 فن طب و جراحی مهارتی وافق داشت باجل طبعی بساط حیات
 در نوشند و زاهد خان بمهرمت خنجر مرصع و اسب مفتخر گشته
 در حاکم و مکینان صوبه کابل انتظام یافت و سقایی خان پنهان داری

مذکورہ بآن کوهستان درآمدہ آریزشہای سترگ و کوششہای عظیم نمودند و نخست غلبہ و استیلائی تمام یافتہ عمرہٴ بجزیر از غبار تسلط اشرار برداشتند و اکثری از سواد بحیطہٴ تصرف آوردہ قلع و تہانہا ساختند و آخر الامر از عدم اتفاق و یکدلی سرداران چشم زخمی عظیم بدان لشکر رسیدہ شکستی فاحش روی داد و جمعی کثیر تلف شدند و راجہ بپیرین دران میاندہ نقد زندگی در باخت و پیم از وقوع آن قضیہ مراسم جبر و تدارک بر وجہ احسن بکار نرفت و چون از قتل و غارت انواع پادشاهی خرابی تمام باحوال آن جمع بدفرجام راہ یافتہ بود ازان وقت باز تا این هنگام ترک فتنہ پروری و عصیان منشی کردہ قدم جرأت از حد خویش بیرون نمیگذاشتند و اگرچہ خود - مرو خلیع العذار در سر و بوم خود بسر بردہ گردن بریقہٴ پاچ گذاری نمیدادند لیکن بحدود خود در ساختمہ بدست چہل و غرور لوای جسارت نمی افراشتند درین ایام از تہہ رائی و کوتہ اندیشی هوای شورش پروری و فساد کیشی در دماغ پندار انگندہ قدم جرأت بواجب خلاف و طغیان گذاشتند و بہاکوی شقاوت خوی کہ سرگروہ آن جمع بی راہ و روی بود بمقتضای شقاوت فطری و شرارت ذاتی محرک حلسہٴ افساد گشتہ قبائل آن قوم جاہل را با خود متفق و ہمدستان ساخت و یکی از گدایان مجہول را بادعای آنکہ از نژاد مقتدایان آن گروہ جہالت پژوهست محمد شاہ لقب نمادہ دست آریز فتنہ انگیزی کرد و نخست ملاچاک کہ از ملایان بی ذم و نشان ولایت بہرہ و خوشاب است و در میان آن مجاہیل دوکانچہٴ زرق و تلبیس کشودہ بدست آریز ریا و تزویر - دست عزت و ریاستی یافتہ بصلاح دید

خوبش را دران ناحیت جای کردند و آخر الامر بغلغن غدر و
معدات چهارگوشه و وفای و وفای خراشیده طریق کفران نعمت و ناحق
شفا سی پونیدند و بچیره دستی و خیره روشی بر سلطانان آنجا تسلط
و استبداد یافتند و خار تصرف آن مخدولان تمامی دشت و کوه آن
مرزمین را فرو گرفته مرزبانان دیرین یزویای فاکمی و پیغولهای
گمناهی ملای گزیدند و جمعی ازان ستم دیدگان هنوز بافتضای
حب وطن دران مرز و بوم مسکن دارند و ترک یورت قدیم دشواری
انکارند و بالفعل زیاده از صد سالست که متغلبان یوسف زئی دران
حدود تسلط ممکن گشته بغیر نافرمانی و استبداد و دزدی و دزدی
و افساد بسر میبردند و بنگاه آنها کوهستان سواد و بجز است و
مرز زمین بدون کوه را نیز گرفته اند طول آن کوهستان سی کوه و
عرض در بعضی مواضع بیست کوه و در برخی اماکن پانزده
کوهست و مرغزارهای خوش و جنگلهای نزه دلکش دارند آن
مرزمین از دو جانب بدریای نیلاب و از یکجانب بدریای که از
خطه قبل آمده از پیشش نوشهره میگذرد و از جانب دیگر بکوهستان
شمالی محاط است در عهد سلطنت حضرت عرش آشیانی اکبر
بادشاه چون آثار بغی و فساد آن قوم بد نژاد بطور رسیدن بود زمین خان
گوگلتاش که از اعظم دولت آن حضرت بود با لشکری فراوان به تفتیش
آن بغی اندیشان معین شد و بعد از وراجیه بپیریل که از باریافتگان
بارگاه قرب و منزلت بود و حکیم ابو الفتح که در سلک عمدها و
مقریان انتظام دشت با دیگر جنود قاهره تعیین یافتند که ضمیمه
لشکر پیش شده در دفع و استیصال آن گروه بدستال بکوشند جیوش

گذشته بکاملخان پیوستند مخدومان یوسف زنی از تیره رانی و خیره
 روزی بجمعیت تمام باین روی دریا آمده بعزم جنگ و پیکار در گذر
 هارون اقامت ورزیده بودند کامل خان چون برینمعانی آگهی یافت
 از گذر سرکه و طورستانی که سه گروهی اتک است و آنجا اقامت
 داشت بعزم رزم مقهوران سوار شده مراد قلی سلطان را هراول
 ساخت و راجه مها سنگه را برانگار کرده خود قول شد و بنابر آنکه
 آب نیلاب در دست چپ بود ترتیب فوج جرافغار در کارنداشت
 و چون جنود مسعود بگذر هارون رسیدند از عامیان فتنه پرور قریب
 بیست و پنجهزار کس از سوار و پیاده باین روی آب آمده بودند
 و از آنجمله ده هزار سوار و پیاده انتخاب کرده بآهنگ جنگ مستعدگشته
 نخست مراد قلی سلطان که هراول بود با تا ایمان خود که همگی
 مسلح و آماده کارزار بودند و دودیل ساده یا ساز پیش روی آنها بود
 بمقاهیر ملاتی گشته بجنگ در پیوست و نبردی مردانه و کوشش
 دلیرانه بظهور رسانید و کامل خان و راجه مها سنگه و لشکری که همروز
 بنیروی همت و جلاوت حمله ور گشته تیغ انتقام از خون فامد آن
 مفسدان تیره ایام لعل فام ساختند و حربی صعب و رزمی شدید
 روی داد و عاقبت الامر بامداد نصر و تاید الهی و یارویی اقبال
 دشمن حال حضرت شاهنشاهی اولیای دولت بی زوال بکرامت
 نصرت و فیروزی مخصوص گشته لوای اعدیا برانراختند و گروه پانچیان
 چون از سطوت و صلاحت مبارزان فیروز صند جوهر همت دریافته
 بودند از میدان ستیز روی براد می گریز آورده سراپیده و هراسان بدویایی
 نیلاب زدند و مجاهدان ظفر مآب تعاقب نموده آتش کارزار بر امر و خفتند

بهاگویی فساد اندیش با پنج هزار کس از افغانان یوسف زئی بر سر
 قلعه چپاچل که در حدود کپه‌ای است رفته قلعه مذکور را که شمشیر
 نام گذاشته شادمان مرزبان آنجا در آن بود بلطایف غدر و مکیدت
 متصرف شد و در آن حدود آغاز شورش انگیزی نموده و گروهی
 ابویه از افغانان فتنه پزده یوسف زئی در کنار دریای نیلاب و حدود
 اتک پای جسارت از حد خویش پیش گذاشته دست تعرض و تجاوز
 برخی از مواقع ممالک محروسه دراز نمودند چون این خبر از نوشته
 وقایع نگاران آن حدود بمسامع جاء و جلال رسید بکاملخان موجودار اتک
 فرمان شد که فرجداران و جائگیرداران نواحی دریای نیلاب را همراه
 آورده حتی المقدور بتنادیب آن طایفه خسران مآب پردازند و باصیرخان
 صریه دار کابل یرایع کرامت طراز بفغان پیوست که شمشیرخان را
 با چندی دیگر از عمدهای کومکیان و جمعی از لشکریهای آن صوبه که
 مجموع پنج هزار کس باشد بدفع آن فساد کیشان محال اندیش
 تعیین نماید کاملخان از روی جلالت و کار طلبی رسیدن شمشیر
 خان مقید نگشته با همراهان خویش و لشکری کهکهر و اشرف و
 خورشیدخان ختک و برخی دیگر از بندهای پادشاهی که بار نزدیک
 بودند از اتک برآمده بگذر هارون که رو بروی ولایت یوسف زئی
 واقع است بقصد تنبیه آن جهالت مذشان روان شد و چون از عبدالرحیم
 ملازم امیرخان که بنیابت خان مذکور در پشاور می بود طلب
 کومک نموده بود و او باشاره امیرخان محاله مراد قلی سلطان
 کهکهر و راجه صاحبک به دوریه را با چندی دیگر از بندهای پادشاهی
 بموسک تعیین کرده این گروه شانزدهم شوال بگذر اتک از دریای نیلاب

سلک کوملیان موبد کابل از نظام یافته از پیشگاه حضور بدان صوب
معین گشته بودند ، ثانی الحال اشاره معانی صادر شده بود که چون
باتک رسد بکومک کاصحان قیام نمایند بخان مذکور ملحق گشتند
و هژدهم ذی قعدة شمشیر خان و راجه دیبی سنگه بنذیل و گزیال
سنگه و جگرم و امر سنگه و دیگر بندهای پادشاهی و عبدالرحیم
ملازم امیرخان با فوجی از تابندگان خان مذکور که بقاییت این مهم
معین شده بودند از دریای نیلاب گذشته بطرف اتک آمدند و در
برابر ولایت یوسف زئی از دریای مذکور عبور نموده بسرزمین آن
عاصیان تهر آئین در آمدند و مخالفان شقاوت پیوند در موضع
ارهند که دهانه کوهستان آن مخاذیل است دگر باره اجتماع نموده
مترصد فرصت جرات و فتنه انگیزی بودند و تنه این احوال
در مقام خود گزارش خواهد یافت .

نعین یافتن محمد امین خان با افواج قاهره و تنجیه افغانان یوسف زئی

چون آن گروه خدایان پزوه بمقتضای جهالت ذاتی و شقاوت
فطری چنانچه سمت گزارش یافت مصدر آثار بفی و طغیان گشته
از روی تهر و استبداد غبار شورش و انسداد بر انگیزده بودند و
سر رشته اطاعت و فرمان برداری که حبل متین نلق و رستگار بست
بدست جرات و بی آزر می گسیخته اجرم چهره قهر و عقاب شهنشاه
مالک رقاب از شفاعت کردار آن قوم بد مآب بسان خورشید فروزان
گشته بر پیشگاه خاطر عاظر چندین پرتو افکند که آن خبره رویان تیره

و گروهی آنبوه را در میان آب دریا خاشاک هستی بسیلاب فلان داده
ازان غلبه نمایان مسرت و خرمی اندوختند و قریب دو هزار ازان
دو سیرتان بهائم خو بقتل رفته بسیاری مجروح گشتند و اکثری از آنها
نیز در دریا دشتخوش امواج مفا شده از راه آب با آتش دروخ بدوستند
و چون در گذر هارون دریای نیلاب منشعب به شعبه گشته بمضی
مواضع پایاب بود بقدره السیف بهزاران خواری و دشواری رخت
حیات بساحل سلامت کشیدند و چهل تن دستگیر سر پنجه انقام
بهادران ظفر اعتصام گردیدند مبارزان منصور چهار صد سر ازان خود
مران فتنه پرور جدا کرده بودند کامل خان از انجمله یکصد و بیست
سربه پشاور فرستاد و از مابقی کله مغازی ساخت تا سرمایه عبیرت دیگر
گمراهان شوریده سرگرد و چند تپانه که در نیروی ولایت یوسف زئی
واقع است و مقهوران متصرف گشته بودند باز بتصرف بندهای
پادشاهی در آمد و چون این خبر بمسامع جاء و جلال رشید کاملخان
بطنی خلعت و فیل و باضایه پانصدی دو صد سوار بمنصب هزار
و پاصد هفت صد سوار و مراد قلی سلطان بمرحمت خلعت و راجه
مها نکه به دوریه بعنایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار
هزار سوار از انجمله پانصد سوار دوا سده سه اسبه مورد نوازش خسروانه
گردیدند بالجملة کاملخان با دیگر اربابای دولت قاهره بعد از دفع
اعادی در گذر هارون اقامت وززید و پس از وقوع این فتح حسین
بیگ خان با برخی از یوزباشیان و برق اندازان کومکي صوبه کامل
که امیرخان صوبه دار آنجا اورا با آنجمع برسم کومک بانگ تعیین
نموده بکاملخان بدوخت و همچنین الله داد خان و منگلخان که در

بخدا و حق پرتو بر جهان و جهاندار و مدین گستر بود جشن روز قدسی
 آن خورشید - سپهر سلطنت و سروری صورت انعقاد یافته عالمیان را
 دامن آمدن بگوهر مقصود بر آمد و بیست و پنجم ذی قعدة
 مطابق سوم اردی بهشت اوائل روز در انجمن خاص غسخانه
 که پانزین حشمت و ابهت پیرایش یافته بود وزن مسعود پانزین
 معبود بفعل آمد و سال پنجاهم قمری از سنین عمر کرامت قرین
 طرازند افسرد دولت و یارنده آونگ دین و ملت بهمارگی و بهرزی
 پیرایه انجام یافته سال پنجاه و یکم طرز آغاز پذیرفت در آن روز
 خسته دره التاج شوکت و اقبال قوه الظاهر عظمی و جلال پادشاه
 زاده ارجمند سعادت پیوفد محمد اعظم بعباسی خلعت خاص و
 شمشیر با ساز مرصع و خنجر باعلافته مروارید و باضافه سه هزار
 بمنصب پانزده هزاری هفت هزار سوار مورد انظار عاطفت گشتند
 و نوگل حدیقه حشمت و کلمکاری تازه فبال گلشن ابهت و نامداری
 پادشاهزاده نیک اختر والا گهر محمد اکبر که تا این هنگام منصب نیافته
 بودند بمنصب هشت هزاری دو هزار سوار و عطای تومان طوغ و
 نقاره و آفتاب گیر مطرح انوار مکرمت شدند و جعفر خان بعنایت
 خلعت خاص و عبد الرحمن خان بن نذر محمد خان پانعام پنج هزار
 روپیه و عابد خان و عاقل خان هر یک بمرحمت خنجر مرصع باعلافته
 مروارید و کبهری سنگه بهووتیه از اصل و اضافه بمنصب هزار و
 پانصدی هزار و چهار صد سوار و بقوالی دلس برادرش که تازه
 از وطن باستلام سده سپهر مرتبه فائز گشته بود بعنایت خلعت
 و اسب و جمدهر و دهکده یکی مرصع و منصب هزاری چهار صد

بخت را مالشی بسزا داده از گران خواب غفلت بیدار سازند و با آنکه کامیابان فوجدار اتک و مراد قلی سلطان کهکمر بالشکرهای آن حدود مکرر بآن جمع شقاوت پرور آویزشهای مردانه نموده استیلا و ظفر یافته بودند و بموجب برلیغ همایون امیر خان صوبه دار کابل شمشیر خان را بالشکری از گومکیان آن صوبه بتقاضی آن زمره باغبه تعیین نموده بود درین هنگام باقتضای رای عالم آزادی که عکس پذیر نقوش الهامات ربانی و سرآت صوابهای اسرار دولت و جهانانیت محمد امین خان میر بخشی را با مبرز خان و قباد خان و قطب الدین خان خوشگي و چندین دیگر از امرای نامدار و مبارزان نصرت شعار که مجموع نه هزار سوار بودند بغایت مهم آن اشرار نابکار تعیین نموده هر دهم ذی قعدة بآن صوب مرخص ساختند و هنگام رخصت خان مذکور را بعطای خلعت خاص واسپ باساز طلا و قیل با ساز نقره نواختند و از گومکیان آن جدش ظفر لوا امیر خان و قباد خان و قطب الدین خان^۱ و رگهناقه^۲ سنگه بهور تیده و کیسری سنگه بهور تیده هر کدام بمرحمت اسپ و پرندیه و مسودیه و مو بهر بندیده و شجاع بیک و جمعی دیگر هر یک بغایت مشمول نوازش گشتند و بگره‌ی دیگر درخور حال اسپ و خلعت و شمشیر عطا شد •

جشن وزن فرخنده قمری

درین اوقات میمنت اثر که میامن عدل و رافت کیدی

(ن ۲) و هادی خان و سعید سلطان کرمانی و اکرام خان و جانباز خان

سرافراز گردید و مصطفی خان بغوجدارئی بهکر تعیین یافته بغایت
 خلعت و اسب و باضافه پانصدی چهار صد سوار بمنصب دو هزار
 و پانصدی دو هزار سوار سرافراز گردید دهم ماه مذکور که عید فرخنده
 اضحی بود آن عید سعید بفعل آمده حضرت شاهنشاهی بعدادت
 معهود لوای توجه بمصلی افرایند و پس از معاودت بر سریر
 کامرانی نشسته بکام بخشی خلایق پرداختند چون عبد العزیز خان
 والی بخارا بنابر تاکید مباحث الفت و واد و تشدید ارکان یکجبهتی
 و اتحاد رستم بی نام یکی از عدهای خود را با صحیفه الوار
 برخی تفسولات توران دیار برسم ارمغان بدرگاه فلک پیشگاه که صلحا
 و مرجع خواقین والاجاه است فرستاده بود و حفر مذکور درینوقت
 بظاهر دار الخلافه رسیده دوازدهم ماه مزبور حکم معالی صادر شد
 که تربیت خان تا بیرون شهر پذیرد شده اوزا به پیشگاه حضور آورد
 در انجمن والی غمسخانه بادراک دولت ملازمت اشرف فائز
 گشته بغایت خلعت فاخره و خنجر و جیفه مرصع و سی هزار
 روپیه مباحی شد درین اوقات سلفخان که از صوبه دارئی ملتان و
 معصوم خان که از فوجدارئی سرکار ترمذ معزول گشته بودند سعادت
 زمین بوس دریافتند و رضوانخان بخاری که جمال حالش بحلیه
 سیادت و صلاح آراستگی داشت بخدمت جلیل القدر صدارت
 اعظم از تغیر عابد خان منصوب گشته بغایت خلعت و باضافه
 پانصدی بمنصب سه هزاری پانصد سوار سربلندی یازدهم و
 اشرف خان از تغیر خان مذکور بخدمت دیدارنی سرکار پرده آرای
 هودج عزت نور افزای مشغوبی ابهت ملکه قدسی خصال بیگم

سوار و بخندار خان از اصل و اضافه بمنصب هزاربی پناه - سوار و
محمد جمفر پسر ارادتخان مرحوم بعنایت ماده ذیل نوازش
یافتند و شیخ محمد خادم روضه معینیه بعنایت خلعت و انعام
دو هزار روپیه و محمد وارث و نعمت خان و چندینی از بندگانهای
عقیدت شعار باضافه منصب و دیگر عنایات چهارم افتخار برافروختند
و از خزانه انعام پادشاهانه بیست هزار روپیه بجمعی از امیدواران
فیض احسان و سه هزار روپیه بزمزمه نغمه سنجان و مورد سرایان
عطا شد و تاسه روز آن جشن جهان افروز همگان را سرمایه خرمی
و کامیابی بود و درین ایام چون از نوشته محمد خان والی
اورکلیج بقصد استفاضه انور توجهات پادشاهی و اظهار مراسم اخلاص
و هوا خواهی ایشم بی دیوان بیگی خود را برسم سفارت با
رقیمه الاخلاص و مختصر ارمعانی بدرگاه سلاطین پناه فرستاده
بود، پنجم ذی حجه سفیر مذکور به پیشگاه حضور لامع النور
رسیده دولت زمین بوس دروایت و بعطای خلعت و خنجر
و انعام پنج هزار روپیه مباحی شد و درین هنگام بمرض اشرف
رسید که غصه فرخان صوبه دار تهنه باجل طبعی بمطاط حیات
درواشت و حسن علی خان برادرش بعطای خلعت نوازش یافته
الله وردیخان مهن برادر او که فوجدار مراد آباد بود و ارسلانخان
برادر خردش که فوجدار حیاتان داشته و همچنین پسران و دیگر
مسئولانش بار سال خلعت مورد عاطفت گشتند و سید عزتخان
موجدار بهکر صوبه دار تهنه معین گشته بعنایت خلعت و
اضافه پانصدی یک هزار - سوار بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار

خان بفرج اربع نرد از تغیر عبد الله خان معین گشته بعنایت خلعت و اسب نوازش یافت و درین هنگام بمناسبت موسم برشکال بیادشاهزادهای ارجمند عالیقدر و امرای نامدار خلعت دارانی عنایت شد و رستم بی ایلچی بخارا بمرحمت گارد اوزبکی با ساز مرصع و پاندان طلا با خوانچه و کمر مرصع و ماده نایل با حوضه نقره و انعام بیست هزار روپیه و برخی از همراهانش بمرحمت خلعت و انعام سی و دو هزار روپیه و خوشی بیگ ایلچی بلخ نیز بعنایت گارد اوزبکی با ساز مرصع و پاندان طلا با خوانچه و کمر مرصع و ماده نایل و انعام یکصد اشرفی صد مہری و یکصد روپیه دو صد تولگی و برخی رفیقانش عطای خلعت و انعام پنج هزار روپیه کمرباد عواطف پادشاهانه گردیدند بدست و هشتم از نوشته سوانح نگاران بلده طایفه برهانپور بمجامع حقایق مجامع رسید که عمده راجہائی عظام راجہ جیسنگہ کہ چنانچہ گزارش پذیرفته بعد فراخ از مہم بیجاپور بخطه اورنگ آباد معادلت نموده از انجا بموجب حکم والا روانہ درگاه معلی شدہ بود مریض گشتہ در بلده برهانپور رخت ہستی بر بست گیتی خدیو بلده پرور مہریان کنور رامسنگہ مہین خلف او را کہ دولت اندوز خدمت حضور بود و چنانچہ سبق ذکر یافتہ بذابر تقصیری کہ در محافظت حیوا ازو بظہور پیوستہ بود مورد عذاب خسروانہ گشتہ تا این هنگام از منصب معزول بود مورد انظار عاطفت ماحذہ بعنایت خلعت و جمہدھر مرصع با علاقہ سروارید و شمشیر با ساز مرصع و اسب عربی با ساز طلا و نایل خاصہ با جل زربفت و ساز نقره و خطاب راجگی و منصب

صاحب خلعت مر افرازی پوشید و کار طلب خان بفرجدارئی گوالیار
تعیین یافته بمعنایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار
هفت صد سوار مباحی شد و میر برهانی بفرجدارئی باری معین گشته
عطای خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و هفت صد سوار
نوازش یافت و چون سبحان قلی خان والی بلخ اقتدا بعبدالعزیز خان
مهمین برادر خویش کرده خوئی بیگ نام یکی از عمدهای خود را
برسم سفارت بآستان فیض مکان تعین نموده بود و مصحوب او نیاز
نامه و ارمغانی از نقایس توران فوستانه و از درین هنگام بظاهر
دار الخلافه رسیده در اغریاب نزل داشت چهارم محرم الحرام
بموجب امر اشرف بوساطت بخشیان عظام دولت زمینی بوس عقبه
سپهر احترام دریافت و عاطفت پادشاهانه او را بعطای خلعت فاخر
و خنجر و جیفه مرصع و انعام پانزده هزار روپیه نواخت درین ایام
چون خان دوران صوبه دار اودیسه باجل طبیعی و دیعت حیات
سپرده بود تربیت خان بصوبه دارئی آنجا تعین یافته بمعنایت
خلعت و اسب باساز طلا و بمنصب چهار هزار و سه هزار سوار از انجمله
پانصد سوار دو اسبه سه اسبه هر بلند گشت و سردار خان فوجدار
جوناگده چون فوجداری اسلام آباد علاوه خدمتش شده بود باضافه
پانصد سوار دو اسبه سه اسبه بمنصب سه هزار و سه هزار سوار از انجمله
دو هزار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه مباحی شد و سادات خان فوجدار
کورکهور فوجداری جولپور از تغیر معتقد خان منصوب گشته بمعنایت
خلعت و باضافه یک هزار و دو صد سوار بمنصب سه هزار و سه هزار
سوار از انجمله پانصد سوار دو اسبه سه اسبه امر از شد و جالی

همراهان او گردید بالجملة چون شمشیرخان آگاهی یافت که مردودان
یوسف زئی با مجبوهایی که او را دست آویز فتنه جوئی ساخته بودند
در موضع منصور و پنج پر و مرغز که محل سکونت بهاکوی مخدول
و اتباع او است اجتماع کرده اند عزم تعدیه آن فساد افندیان نموده
صبح روز بیست و یکم ذی حجه با افواج قاهره از اوهند که محل
اقامت جنود فیروز مند بود بر سر آن گروه شقاوت پیوند رفت چون
بموضع پنج پر رسید عاصیان مخدولان پزوه با گروهی انبوه از سوار
و پیاده در دامن کوهی قدم جرأت نهاده دست بآویزش و پیکار
کشادند مبارزان شهابت کیش بآن زمره جاهل ناعاقبت اندیش
درآورده خنجره داد مردی مردانگی دادند و تبغ زمره نام از خون خصم
تیره سر انجام لعل گون ساخته پذیروی بازوی دلاوری باغیان مقهور را
از موضع مذکور دفع کردند مخالفان بغی اندیش چون تاب مقاومت
در خویش ندیدند خود را ببالای کوه کشیده به تیر و تفنگ و سنگ
دگر باره هنگامه آزای جنگ گشتند و لحظه حرکت المذنبی کرده
متفرق گردیدند و درین آویزش داود برادر شمشیرخان بمردانگی
نقد هستی در باخت و چندی دیگر از دلاوران جلالت شعار گوهر
جان نثار کردند و بسیاری دیگر شجاعت و دلیوی را بطراز زحم زینت
بخشیدند و اکثری قریب مساکن آن سیه روزان را آتش در زده امتعه
و مواشی آنها بید غارت دادند و پس از دو روز دگر باره شمشیر
خان با جنود مسعود بر سر موضعی چند که در دست چپ پنج پر
بود رفته بر نهب مواشی و اموال و تخریب مواطن آن جمع خسران
مال گماشت و دران موضع از آبادی اثری نگذاشت و نوبتی دیگر

چهار هزاری چهار هزار سوار مشمول مراسم گوناگون گردانیدند -
 درین ایام نصرت فرجام از نوشته وقایع نگاران فوجی که بسر گردگی
 شمشیر خان چنانچه گزارش یافته به تنبیه انغانان یوسف زئی
 معین شده بود در پیشگاه خلافت چلین بظهور پیوست که خان
 مذکور را پیش از وصول محمد امین خان با عاصیان مقهور مکرر
 آویزشهای متراک روی داده محاربات نمایان اتفاق افتاده و آن
 زمره فساد آئین از جنود ظفر قرین تنبیه و تادیب بلیغ یافته منهنز
 و مغلوب و گردیده اند - بتدین مجملی از کیفیت آن اینکه چون بعد از
 جنگی که کامل خان را با اتفاق مراد قلی سلطان و دیگر بندهای
 پادشاهی درین روی آب نبال با بغی اندیشان خسران مآب روی
 نموده شمشیر خان و عبد الرحیم ملازم امیر خان با عساکر کومک
 کابل بمحدود ولایت آن مفسدان رسیدند سرزمین مندر را که در بیرون
 کوهستان یوسف زئی و محل کشت و زرع و میدان کرو و قرآن گروه شقاوت
 پرور است محل نزول انواع قاهره ساخته باحداث تهاذه و مورچال
 در موضع اوهند که دهانه کوهستان است و ضبط و نسق آن حدود
 برداختند و مساکن و موطن و قری و مزارع آن تیره بخندان که در
 بیرون کوهستان بود پی سپر تاخمت و تاراج و دستخوش نهب و
 غارت گردانیده رایت احتیلا برافراختند و بمحمد امین خان میر
 بخشی که چنانچه مذکور شده بلشکری تازه و توپخانه و سامانی
 شایسته از جناب خلافت و اقبال باسذیصال آن قوم بد سگال معین
 گشته بود فرمان شد که از کومکیان خویش قباد خان را بر جفاح
 سرعت نزد شمشیر خان فرستد که پیشتر بآنجا رسیده ضمیمه

بضرب نوپ و شتر نال و بان و بندوق آن خیره رویان جسارت کیش
را از پیش رانده بموضع منصور که چنانچه مذکور شد آنجا مورچاها
بسته پدید و تفنگچی و تیر انداز بی شمار گذاشته بودند و راه بودند چون
افواج قاهره بمورچاها نزدیک شدند آن گروه عاقبت و خیم مکرر
شلکهای عظیم نموده بندوق بسیار رها کردند و نزدیک بود که روی
لشکر ظفر اثر بر گردد درین اثنا بتحریرک شمشیر خان افواج هر اول
و برانغار بیکبار جلو ریز بر مردودان باطل سنیز تاخفتند خان مذکور
خود نیز با فوج قول بر آن قوم مخدول حمله آور گشت و حربی
صعب در پیوست دلاوران نصرت نشان بضرب تیغ و طعن سنان
خون بسیاری ازان تیره بختان بخاک معرکه بر آمیختند و داد
کوشش و دلیری داده سلک جمعیت اعادی از هم گسیختند و
مقهوران ادبار منش شکستی رسوا و هزیمتی فالحش خورده جمعی
تأیر علف تیغ انتقام گریهیدند و گروهی انبوه هجر جرح شدند و از غرط
حرارت هوا بسیاری از گریختگان چون بلب آب پنج پر رسیدند
بی اختیار آب خورده شعله حیات خویش فرو نشانیدند و گروهی از
بی آبی تشنه لب بسراب عدم رسیدند و برخی که فرصت گریز نیافتند بر
فراز گوهی که در آن موضع بود برآمده بکوشش و آویزش ثبات قدم ورزیدند
همساکر نصرت پرتو بر آن گوه محیط گشته از یک طرف هدایت
برادر شمشیر خان که هر اول او بود با تابیدان خان مذکور و قطب کاسی
و عبدالرحمن خویشگی و جوقی دیگر بجنگ در پیوستند و از طرفی
دیگر الله داد خان و دلیر و مصری و ابراهیم و سرصفت و جمعی
دیگر بدفع اهل عصیان پرداختند مبارزان فیروزی آهنگ چون بجنگ

بر چهار موضع که پنج کرده پیشتر از موخر امت تاخت برده لوازم
انتخاب و تخریب بنقدیم رسانید بهاگوی حیه روی و دیگر ملکان
یوسف زنی بعد از وقوع این مقدمات باعانت و امداد الوس اکوزنی
و ملی زنی گرد آورده که اهل سواد و تدبیر اند لشکری فراوان گرد
آورده بخیال محال تدارک و انتقام پانزدهم محرم الحرام با سپاه
نامحضور بموضع منصور آمدند و آنجا مورچالهای مستحکم در اماکن
مناسب بسته از پناه بندوقچی و تبرانداز که زیاده از سوار و ملاح
فراهم داشتند پناه بدی ها قرار داده مورچالها را - تحکیم نام بخشیدند
و روز دیگر عزم پیکار با لشکر فیروزی نموده با گروهی از سوار و پیاده
از موضع مذکور روی بهسارت بسوی کارزار آوردند و قراول آن مردودان
بمورچالهای لشکر ظفر اثر نزدیک رسیده آغاز خیرگی کرد شمشیر
خان ترتیب انواع نموده با جنود قاهره متوجه دنع مقابله گردید
در نوح هراول الله داک خان خویشتگی و دلیر ولد بهادر خان روحیه
ومصری و سید فیروز و قطب کاسی و ابراهیم و سرمست داود زنی
و عبد الواحد قیام خانی و کور دهن کور و کشن - سنگه و میر تقی ملازم
امیرخان با گروهی از تابندگان خان مذکور مقرر شدند و راجه دیبی
سنگه پندیلک و راجه مها سنگه بهدویه با جمعی از مبارزان شهاست
شعار در پیرانغار قرار یافت و گویال و جگرم با چوئی دیگر در جرانغار
تعیین یافتند و آخر خان با زمره از مغولان بقراولی کمر همت بست
و شمشیر خان با عبد الرحیم نایب امیرخان بریکه فیل نشسته
کفرمای قول شد چون جیش نصرت لوا باعدا قریب گشت عامیان
مقهور دست جرات بجنگ بندوق و تبر کشودند و سپاه ظفر پناه

گیتی مطاع بار صادر شد که بعد از رسیدن الله وردیخان بآباد
از آنجا عازم گجرات گردیده بنظم مهمان آن صوبه قیام نماید و نامدار
خان بفوجداری سرکار مراد آباد منصوب گشته بعنایت خلعت و
اسب باساز طلا و از اصل و اضافه بمنصب چهار هزاری سه هزار
سوار مقرر شد و اعتقاد خان خلعت یافته برای دیدن مهین برادر
خویش امیرالامرا صوبه دار بنگاله مرخص شد و محمد ولیخان
در ملک کومکین دار الملک کابل انتظام یافته بعطای خلعت و
اسب باساز طلا و یکزنجیر فیل تارک مباحات افرخت و معتقد
خان که سابق فوجدار جونپور بود بفوجداری سلطان پور بلهری
تعیین یافته باضافه هزار سوار بمنصب دو هزار و پانصد
سوار دو اسبه سه اسبه مقرر شد و چون راز کون بهور تیده که در ملک
کومکین صوبه دکن انتظام داشت مصدر تقصیری شده بود مورد
عذاب خسرو مالک رقاب گشته سرگردگی قوم او و ریاست وطن او
بانوپ سنگه پسرش عطا شد و عاطفت پادشاهانه او را بعطای خلعت
و علم و منصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار مرمایه افتخار
بخشید و چون محمد تقی خان بخشی و واقعه نویص صوبه
اورنگ آباد باجل طبیعی درگذشته بود فرمان شد که غیاث الدین
خان ناظم مهمان بندر سورت بصوبه مذکور شتافته بخدمت بخشگیری
و وقائع نگاری آنجا قیام نماید و زین العابدین دیوان خاندیس
بنظم مهمات بندر سورت تعیین یافته بخطاب خانی نامور شد و
چون محمد امین خان که با جنود نصرت نشان چنانچه گزارش
پذیرفته بدنع و استیصال افغانان یوسف زئی مهین گشته بود

تیر و تفنگ دفع متمردان نتوانستند بی توقف و درنگ از مرانب
پایه شده و سپر ها بر رو گرفته مردانه وار بکوه بر رفتند و گروهی از
مردودان که بجنگ پیش آمدند طعمه تیغ انتقام ساختند و برخی
که دست از جنگ کشیده امان طلبیدند آنها را دستگیر نمودند
چنانچه قریب سیصد تن ازان عاصیان که چندی از ملکان معتبر
الومات خود بودند اسیرگشتند چون درین ایام این حقایق و کیفیات
بسماع جاه و جلال رحید عاطفت شهشاه بنده پرور قنردان شمشیر
خان را بعنایت خلعت و باضافه پانصدی بمنصب سه هزاری دو هزار
و پانصد سوار از انجمله یکهزار سوار دو اسبه سه اسبه نواخت و از
کومکیان او راجه دیبی سنگه بنفیله بمنصب دو هزاری دو هزار سوار
و گوپال سنگه بمنصب هزار و پانصدی یکهزار و پانصد سوار و جگرم
کچواه بمنصب هزار و پانصدی یکهزار سوار و راجه اسرنگه نروزی
بمنصب هزاری شش صد و پنجاه سوار هر یک از اصل و اضافه و
مجموع بعنایت ارسال خلعت مورد نوازش گشتند درین اوقات عابد
خان بصوبه داری اجمیر تعین یافته بعنایت خلعت و بکرنجیر فیل
و باضافه پانصد سوار بمنصب چهار هزاری هزار و پانصد سوار
مورد عاطفت شد و الله وردیخان فوجدار مراد آباد بصوبه داری
اله آباد از تغیر بهادر خان معین گشته بعنایت خلعت و اسب و
اصدار درمان عالیشان مشعر باین معنی نوازش یافت و از تابستان او
یکهزار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه مقرر شد که از اصل و اضافه
منصبش چهار هزاری سه هزار سوار دو اسبه سه اسبه باشد و صوبه
داری گجرات از تغیر بهادرخان به بهادر خان مغوض گشته پرباغ

تادیب و گوشمال بودند بصوابدید رای مصلحت پیرا آمد از سه روز
اقامت در مواضع لکی بعزیمت تنبیه آن مفسدان بصوب شهباز کده
روان شد و چون افغانان باجور نیز مفسدات برداشته با قوم انور زئی
که بهاکوی بد نهاد بامداد آنها مستطهر بون متفق شده بودند
نخست افرخان را با قریب هشتصد سوار بدان صوب تعین نمود
و پس از آن گنجعلی خان را با دو هزار سوار بآن ناحیت مدین
ساخت که با افرخان اتفاق نموده در تادیب بغی افدیشان آنچه
صلاح دانند بکار برند و چون ما بین لنگرکوت و شهباز کده منزل
گزید میرخان را با حیدر سلطان و جبهگون بدیله و اکرام خان و
مراد قلی سلطان و کیصری سنگه و زکھذاته سنگه و گروهی دیگر
از منصبداران و برخی دیگر از تائیدان خویش تعین نمود که
مواضع تراجیع شهباز کده را بتنازند خان مذکور و همراهانش هنگام
صبح بقریه که در دست راست شهباز کده بود رسید آنرا با چند
موضع دیگر که در اطراف آن بود تاختند و در نصای اندرون کوه
کوه مار در آمده و چند قریه دیگر را آتش در زده بخاک تیره برابر
ساختند و قریب شش هزار از مواشی عاصیان نابکار بدست مبارزان
نصرت شعار در آمد و میرخان با پناه ظفر پناه مظفر و غلام بهمسکر
فیروزئی پیوست و محمد امین خان با انواع منصور از آنجا بطی
مرحله بموضع حجاز که پر دره کوه سواد واقع است رسید به اشارت
او عساکر گردون مآثر بتادیب مفسدان آن مرز و بوم و تخریب بدت
و مصادن آنها پرداختند و غبار دمار از روزگار سنگه آن سرزمین برانگیخته
مواشی بسیار بدست آوردند و چون خان مذکور از تاخت آن حدود

بواسطه آن مردودان که شمشیرخان با لشکرهاى کابل آنجا بود رسیده
 از مراتب ناخست و تراج و تخريب مساکن و مواطن عاميان چندانکه
 ممکن بود بفعل آورد درين هنگام باقتضای رای عالم آرای پيرايغ هاديون
 باوصاد شد که برخى از کوسکيان خویش را ضميمه کوسکيان سابق
 شمشیرخان ساخته و اذرا بدستور پيش در سرزمين اوهند گذاشته
 خود با تيم جنود مسعود معارفت نمايد و چون بدار السلطنت
 لاهور رسد توقف گزيده از تغير ابراهيم خان بصوبه دارى آنجا قيام
 نمايد و سپاه همراه او بدرگاه آمان جاه آيند - محتملي از کيفيت
 حال خان مذکور دران مهم آنکه دوازدهم ربيع الاول از آب نوشهره
 بگذر نرى گذشته بموضع لکى رسيد و آنجا بمقام کرده شمشیرخان را
 از اوهند نزد خود طلبیده که بعضى حقايق از توغتبش نموده در صلاح
 کارکنش نمايد شمشیرخان خاطر از بددويست سرزمين اوهند و
 صورچالهای لشکر ظفر پيوند جمع نموده بموجب طالب خان مذکور
 نزد او آمد و چون ملکان قوم ارتمان زني را که اظهار اطاعت و فرمان
 بردارى ميکردند و بشمشیرخان ملتجی گشته بودند همراه آورده بود
 محمد امين خان باقتضای مصلحت آنها را خلعت داده رخصت نمود
 که باوطن خویش بازگشته بدستور پيش در آنجا مدام و از سطوت
 عساکر قاهره ايمن باشند و سران قلی سلطان و جمعي از منصبداران
 و احديان تيرانداز و برق انداز از همراهان شمشیرخان ضميمه لشکر
 خویش ساخت و چون از فريق يوسف زني قوم شيرپا که از شهبازانده
 تا کوه کره مار جا نجا ميگرفت دارند هنگام انتهاز فرصت دست
 جهارت بدزدی ميگشودند و بنا بر اظهار آثار شقاوت و نگال سزوار

معادت پیوند محمد اعظم بعطای خلعت خاص و سپر با ساز مرصع
و یکترنجیر ذیل مورد عاطفت گشتند و جعفر خان بعبایت خلعت
خاص عز اختصاص یافت و مکرم خان صفوی مخاطب بمیرزا
مکرمخان گشته رایت افتخار باوج بلند نامی افرخت و فدائی خان
بفوجداری گورکپور از تغیر عیادت خان معین گشته بمرحمت
خلعت و اسب با ساز طلا و باضافه هزار و پانصد سوار بمنصب
چهار هزار و چهار سوار سر بلند شد و زعم انداز خان از تغیر
فدائی خان بخدمت داروغگی و توبخانه خلعت سرافرازی پوشید و
کیرت سنگه بعبایت نقاره و باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب
سه هزار و دو هزار و پانصد سوار و نصرت خان تپانه دارغزین باضافه
پانصدی بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار از انجمله
هفتصد سوار دو اسبه سه اسبه میبای شدند و روح الله خان از تغیر
زعم انداز خان اختر بیگی شده بعبایت خلعت و باضافه پانصدی
بمنصب دو هزار و ششصد سوار مشمول انظار تربیت گردید و کامگار
خان بخدمت میر بخشیدگیبری احدیان از تغیر روح الله خان معین
گشته بعبایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی
سیصد سوار سرافرازی یافت [و از اصل و اضافه رکعتیه سنگه بهورتیه
بمنصب هزار و پانصدی نه صد سوار و فضل الله خان بمنصب
هزار و پانصدی شش صد و پنجاه سوار و ملتفت خان از کومکیان
دکن بمنصب هزار و پانصدی هفت صد سوار و صالح خان بمنصب

و تهنید عامیان مردود پند اخت بیست و هفتم ربیع الثانی با عمار
 نیروز مند باوهذ رسید بر حقایق و کفیات آن سرزمین آگهی
 حاصل نمود و بموجب یولغ معلی که درین وقت باز رسید شمشیر
 خان را با لشکر حایق که همراه او بود و قریب دو هزار کس دیگر
 از همراهان خویش بدستور پیش آنجا گذاشته ششم جمادی الاولی
 با جنود مسعود از آن حدود مراجعت نمود درین ایام کثرت سنگه
 ولد راجه جیسنکه که همراه پدر خویش بود بتقبیل سد حقیقه
 دولت اندوز گشته بهطای خلعت مشمول مکرمت شد و کشتن سنگه
 ولد راجه رایسنکه از وطن رسیده احراز ملازمت اشرف نمود و بهطای
 خلعت حرمانیه افتخار اندوخت. و از سوانج دارالملک کابل بعرض
 همایون رسید که عربخان تهاذه دار یاجور باجل طبعی در گذشت

جشن وزن فرخنده شمسی

درین فرخنده ایام میمنت قمر جام که از نیض تابش آفتاب
 معذلت شهشاه حق پزوه زاویه امید جهانیدان روشن و برشحات محاب
 احسان گیتی خدیو گردون شکوه عرصه جهان رشک ساخت گلشن بود
 جشن وزن شمسی خورشید اوج خلافت و کشور ستونی هنگامه آرای
 نشاط و شادمانی و مجلس افروز عشرت و کامرانی گردید و بیست و
 پنجم جمادی الاولی بیستم ابان قریب دو پاس روز در انجمن خاص
 غسالخانه که برای این جشن همایون بآئین خسروانی آرایش یافته
 بد وزن مسعود بآئین معهود بفعل آمد درین جشن خجسته اختر برج
 عظمت و نامداری گوهر درج حشمت و تختیاری پادشاهزاده ارجمند

و محمد وارث و جمعی کثیر هر یک بانعام یک هزار روپیه کامیاب
 عنایت پادشاهانه گردیدند و سه هزار روپیه بزرگ نغمه سنجیان
 و سرد سردیان عطا شد و آن جشن خسرویه تا سه روز جهانیان را
 سرمد نشاط و پیدایه انبساط بود تا بیست و ششم ربیع الثانی و ششم بی
 ایلیچی بید العزیز خان بمرحمت خلعت فلخر و شمشیر هر دو با ساز
 مرصع و اسب با ساز طلا و یک زنجیر نایل و انعام می و چهار هزار
 روپیه و همراهانش بانعام شانزده هزار روپیه و خوشحال بیگ ایلیچی
 سلطان قای خان بعنایت خلعت و اسب با ساز طلا و شمشیر و سپر
 هر دو با ساز طلا و سپر هر دو با ساز مرصع و یک زنجیر نایل و انعام
 می و چهار هزار روپیه و یار محمد پسرش بمرحمت خلعت و خنجر
 و انعام یکصد اشرفی پنجاه سهری و رقیقش بانعام چهار هزار روپیه
 مشغول مراسم پادشاهانه گشته رخصت انصاف یافتند از اول تا
 آخر پسر میر بخارا و رفقای او مرید در لک روپیه و با ایلیچی بلخ
 و تبعه او یک لک و پنجاه هزار روپیه عطا شد و ایشم بی مرقد
 والی اورنگ بعنایت خلعت و انعام شش هزار روپیه نوازش
 یافته مرخص گردید و از روی عاطفت یک قبضه خنجر مرصع گران
 بها مصحوب او برای والی مذکور ارسال یافت و بیست هزار
 روپیه باری حواله رفت که از اسمعه هندوستان خرید نمود جهت موسمی الیه
 ببرد و از خزانة احسان پادشاهانه برای خواجه موسمی و خواجه
 زاهد که از خواجهای جویماری اند هر کدام پنج هزار روپیه مصحوب
 گسان آنها مرسل گشت - از خوانج این ایام آنکه از نوشته وقایع نگاران
 صوبه دل پذیر کشمیر و عرفد داشت سران خان زمیندار ثبت معروض بازگاه

هزار و پانصدی در صد و پنجاه حوار و مقررین بنده به منصب
 هزاری و هزار حوار و مغولخان بمنصب هزاری هفت صد حوار
 و یک تاز خان و سید پادگار حصین هر یک بمنصب هزاری چهار
 صد حوار معنظر گردیدند [و راجه اندرمن دهند هیره از کوه بیان صوبه
 بنگاله باضافه پانصدی صد حوار بمنصب هزار و پانصدی پانصد
 حوار و کونداجی دکنی هم محمد قلی خان که کیفیت احوال و
 حقیقت نیک مراجمی او سبق ذکر یافت چون درین هنگام
 بموافقت خان مذکور توفیق ادراک شرف اسام یافت بود بعزایت
 خلعت و اسب با ساز طلا و شمشیر با ساز میفا کار و انعام در هزار
 روپیه و بمنصب هزاری هشت حوار سرمایه مبالغت و کامرانی
 اندوخت و کشتن سنگه ولد راجه راجه سنگه که تازه از وطن بسده حلیه
 رسیده بود بمنصب هزاری پانصد حوار سرافراز گشته بکنور کشتن
 هنگه مخاطب شد [و عبد الرحمن بن نذر محمد خان بانعام پنج
 هزار روپیه و محمد بدیع بن خسرو بن نذر محمد خان بانعام چهار
 هزار روپیه و باقی محمد برادر خرد از بانعام سه هزار روپیه و خوشحال
 بیگ کاشغری بمرحمت شمشیر با ساز میفا کار] و محمد منصور برادر
 عبد الله خان و ابی کاشغر بمخاطب ناصر خانی و عزایت جیفه صرع
 و یک زنجیر ذیل و انعام پنج هزار روپیه و ناصر خان ولد امیر الامرا
 بمخاطب ظفر خانی مطرح انوار عزایت گشتند [و سید محمد قنوجی
 بانعام چهار هزار روپیه و حکیم مومنا بانعام هزار روپیه و نعمت خان

ضروریات و سایر محتاج آن خان رزق قدر نموده و مبلغ پنجاه هزار روپیه از خزانه آن صوبه داده هرگاه روانه درگاه سلاطین پناه گردد خود همراه گشته خان مشار الیه را بدارگاه خلافت رساند و بمحمد امین خان صوبه دار لاهور فرمان شد که چون بآن مرکز سلطنت وارد گردد لوازم اعزاز و اکرام و مراسم زیکو داشت و احترام بعمل آورد و وظائف ضیانت بروجه لائق تقدیم نماید و پنجاه هزار روپیه از سرکار خاصه شریفه و مبلغی کرانمند و برخی استعده از جانب خود بدهد و همچنین بجمع حکام و فوجداران که بر سر راه بودند حکم شد که جا بجا مراتب مهمانداری بظهور رسانند و از حدود متعلقه خویش بآنین شایسته بگذرانند و در هشتم شوال سال یازدهم از جلوس همایون بظاهر دار الخلافه رسیده در یکی از بساطین نزعت آنین اغریاب فرود آمد و در آنجا با اشاره والا لوازم ضیافت چنانچه شایسته جلالت قدر و شان این دولت کرامت نشان باشد بنقدیم رسید و خانه رستم خان مرحوم که سرمنزلی عالی دلنشین است بر کنار دریای جون و از سرکار خاصه شریفه فرش و دیگر لوازم آن مهیا گشته رونق و صفای تازه یافته بود بجهت نزول آنخان والا مکان معین شد و قرار یافت که یازدهم ماه مذکور داخل دار الخلافه گشته باندراک ملاقات فائز البرکت خدیو جهان که سروران گیتی و سرافرازان کیهان را هوای تمنای آن در سر است کامیاب گردد در آن روز بموجب حکم والا زبده امرای عظام جعفر خان که مدار مهم این دولت گیتی اعتصام است با اسدخان بخشی دوم تا بدرون شهر پذیره گشته با احترام تمام آنخان والا مقام را بدارگاه

خلافت گردید که خان والا دودمان عبدالله خان والی کشمیر که یوچرس
 خان پسرش بر و مستولی شده بود با اهل و عیال و معدودی از ملازمان
 خویش غارت زده بی سامان بقصد توسل و التجا باین دولت
 فیض قرین که ملجای سلاطین و مرجع خواقین است روی عزیمت
 از ولایت خویش بدان صوب فغانه و خواجه امحاق که چنانچه در
 مقام خود گزارش یافته از جذاب سلطنت و جهانبانی برهم سفارت
 بدان صوب دستوری یافته بود درین حالت بدو ملاقی شده خان مذکور
 را در رعایتی ازان درطه ممد و معاون گشته است و عنقریب بکشمیر
 بهشت نظیر خواهد رسید حضرت شاهنشاهی که ذات قدسی
 ملکاتش مصدر اعطای الهی و منبع الطاف نامتناهی است باستماع
 این خبر از کمال رأیت و قدرانی پرتو تفقد و مهریانی بحال آنخان
 سعادت نشان انگنده خواجه صادق بدخشی و حیف الله را بجهت
 تقدیم مراسم مهمانداری آن سلاله خوانین تعیین نمودند و یک
 قبضه خنجر مرصع گران بها و جینة مرصع و یکصد و نه سراسپ
 از عربی و عراقی و ترکی چندی از آنها با ساز مرصع طلا و دوزنجیر
 نایل و برخی از ظروف طلا و نقره و قدری معتدبه از ملبوسات
 و رغائب اثواب و خیمه و خورگاه و نقایس فرش و سایر امیاب
 تجمل مصحوب آنها ارسال داشته حکم فرمودند که فرستادها
 بکشمیر شتافته آنجا بآن والا دودمان ملاقی شوند و حکم شد که
 تا رسیدن خان معطور به پیشگاه حضور لامع النور بلوازم مهمانداری
 قیام نمایند و بربیع گیتی مطاع بمبارز خان صوبه دار کشمیر صادر شد
 که چون بدان خطه دلیپذیر رسد از سرکار اشرف و اعلی سامان جمیع

زاد هما الله قدرا و جلاله پیش نهاد همت ساخته دوران اراده فرخنده
 رسوخ داشت پس از انقضای مدت مذکور با حراز آن مقصد استی
 مرخص گشت و هنگام رخصت حضرت شاهنشاهی آن شوکت مرتبت
 را دگر باره بانجمن حضور طلب داشته انواع تلافیات و مهر دانیها
 بجا آوردند و باشاره والا کار برد از آن پدشگاه سلطنت سامان و
 لوازم و مائحتاج آن سفر میمنت اثر بر وجه لایق نمودند و یرلیغ
 کرامت نشان بصوبه داران و حکام و فوجداران از دار الخلافه
 شاه جهان آباد تا بندر سورت صادر شد که آن رقیع قدر را از
 حدود متعلقه خود بآئین شایسته بگذرانند و مهمانداران بدستور
 هنگام آمدن معین شدند و از اول تا آخر مبلغ ده لک روپیه از
 خزانه پادشاهانه باز عائد گردید عمده رجب بمرض اشرف رسید که
 خان دوران صوبه دار اودیسه باجل طبیعی رخت هستی بر بست
 حیزه هم دانشمند خان از تغیر محمد امین خان که چنانچه گزارش
 یافته بود بعد فراغ از مهم یوسف زئی بصوبه داری دارالسلطنت هور
 تعیین یافته بود بخدمت جلیل القدر میر بخشگیری سر بلند گشته
 بعطای خلعت خاص و قلمدان مرصع نوازش یافت - و درین ایام عاطفت
 خسروانه پادشاه زادهای عالیقدر و اکتبار و امرای نام دار را بعطای خلعت
 زمستانی قامت امتیاز برافراخت ارسلان خان و بغوجداری سلطانپور
 بلهیری معین گشته بعبایت خلعت و اسب از اصل و اضافه بمنصب
 هزاری هشت صد سوار دو اسبه سه اسبه مرافراز شد و خواجه پهل

اقبال آوردند و چون داخل قلعه مبارک شد پامرا علی رکن الماطت
 جعفر خان اورا از راه باغ حیات بخش بمسجد همايون غسخانه
 که عبادتگاه خاص پادشاه حق پرست است و ملاقات خان موسی
 الیه را آنجا مقرر شده بود آورد و حضرت شاهنشاهی جمعی
 قبل از نماز ظهر خرامش اقبال بآن بقعه قدسیه فرموده خان
 مذکور را از احراز لقای میمنت قرون فیض اندوز و مسرت آگین
 ساختند و بسختان تفقد آمیز عطوفت پیرا عاطفتهای پادشاهانه
 بجای آوردند و چون وقت نماز در رسید بآئین معهود نماز ظهر بجماعت
 ادا نمود بعد فراغ از نماز آن خان رفیع منزلت را بمنزل رخصت
 فرمودند و پیشکاران پیشگاه سلطنت را فرمان شد که هر روز از انواع اطعمه
 و اشریه بنوعی که مزادار این دولت مظهر بسطت باشد از سرکار خاصه
 شریفه حاکمان نموده بآئین شایسته میفرستاده باشند و همواره
 شهنشاه مکرمت پرور مهربان آن سلاله خواندین را بملاطفت گوناگون
 یار و شاد میفرمودند و خاطر غمدیده رفیع کشیده اش را باظهار آثار
 قدر شناسی و نقوت پیروزی مسرور ساخته انواع دل جوئی و کرم خوئی
 بظهور میسرسانیدند و فویتی دیگر عاطفت خسروانه خان مذکور را در باغ
 حیات بخش از فیض حضور قدسی سرور کامیاب ساخت بالجمله
 آن حشمت پناه مدت هشت ماه قریب خرمی و شادکامی و مشمول
 اعزاز و احترام در دار الخلافه شاه جهان آباد بصر برده از کلفت و
 محنت مقرر بر آسود و بمیامن اعطاف بیگران خدیو زمان غبار مکاره
 و نوائب روزگار که باقتضای گردش چرخ دوار اورا روی نموده
 بود از صفحه خاطر زدود و چون عزیمت طواف حرمین شریفین

میمود به و جمعی دیگر از عمدها و منصبداران و هزار و پانصد
 احدی و پانصد برق انداز باو تعیین یافتند •

خانمه

سپاس و نیایش ایند بی همتا را که بدستداری بخت بلند
 و پیشکاری طالع از چمنده سه ساله خوانج ایام سلطنت و کلم رانی
 و اعوام خلافت و جهان ستانی گیتی خدیو مهر افسر سپهر حریر
 شهشاه عالم گیر بطرزی بدیع و اسلوبی منیع که پذیرای طبائع دشوار
 پسندان کار آگاه خندانی و دقائق شناسان رموز الفاظ و معانی
 تواند بود بی شائبه مبالغه و اطرا نگاشته کلک نکته منج معنی
 پیرا گردید و ازان وقائع دولت آثار الواح صحائف روزگار و اوراق
 دفاتر لیل و نهار زینت جاوید پذیرفته بمیاض نشر مذاقب و مآثر
 و ذکر معالی و مغایر آن در رنگ نشین کشور باطن و ظاهر نام این
 گدنام بر جریده ایام ثبت افتاد •
 لمولفه • نظم •

صد شکر که این شگرف نامه • پیراسته شد بکام خامه
 دیدیچۀ حشمت و جلال است • نهرست دفاتر کمال است
 دستور سلوک شهر یاران • آویزه گوش روز گاران
 هر نکته او هزار دفتر • هر نقطه درو هزار گوهر
 منگر تو که ساده است گفتار • این شاهد ساده هست پرکار
 کردم بشگرف کاری کلک • بس گوهر بی بها درین سلت
 صد رخنه بدل نگذردم از فکر • تا شانه زدم بزلف این بکر
 طبعم تا نقش این رقم هست • بس نقش بدیع از قلم هست

بقلمه داری گوالیار از تغیر معتمد خان منصوب گردیده بعنایت خلعت و اسپ و خنجر و خطاب خدمتکار خانی مباحی شد و خدمتکار خان بخدمتگذار خان مخاطب گشت نوزدهم ابراهیم خان که از صوبه داری دار السلطنت لاهور معزول شده بود باحرار ملازمت اکسیر خاصیت چهره سعادت بر اثر زحمت و میر خان و هادیخان که در سلک کومندان محمد امین خان بودند بتقبیل سده سینه فائز گردیدند و عنایت خسروانه میر خان را بمطای خلعت نواخت و عبدالغنی خان فوجدار متبرا از آنجا رسیده دولت زمین بوس دریافت درین اوقات چون از سوانح بنگاله بعرض همایون رسید که آخامیان مردود دگر باره از راه نا عاقبت اندیشی قدم جرأت و جسارت از حد خویش پیش نهاده با لشکری انبوه و توارق عظیم بر سر کواھتی که سرحد ولایت بنگاله است آمده اند و بظاہر عدم وصول مدد بسید فیروز خان تپانه دار آنجا آن دو حیرتان بر قلعه کواھتی امتیلا یافته خان مذکور با اکثر همراهان بمردمی و مردانگی نقد جان در راه عبودیت در باخته است رومی عالم آرای چنان اقتضا نمود که یکی از عمدهای آستان سلطنت با لشکری از پیشگاه حضور بدفع نفقہ آن عاصیان مقهور و بی دینان از خدا دور معین گردد و برخی از عساکر کومکی آنصوبه نیز بهمراهم خویش ملحق ساخته بتادیب و تنبیه آن گروه خدلان پزوه پردازد بنابراین راجه رام سنگه بکفایت این مهم معین گردید و بیست و یکم ماه مذکور بعنایت خلعت و اسپ با سار طلا و جمدهر با علاقه مرزاید مورد نوازش گشته مرخص شد و نصیر خان و کیسری سنگه بهورتیه و رکھناته سنگه میرتیه و پیرم دیو

خدا آگاه باقتضای سعادت مطهری و نیک بختی ازلی بکمال
 رنوخ در مراتب دین عیدین و نهایت ثبات و استقامت بر جاده
 شرح مطهر حضرت خاتم المرملین صلوات الله و سلامه علیه و علی
 آله و اصحابه اجمعین چنانچه آثار آن بر روی روزگار آشکار است
 متصف و موسوم اند - و از مذاهب اربعه معتبره اسلامی بمذهب
 حنیف امام ایمن حضرت امام اعظم قدس الله سره الاکرم که از فروغ
 مشکوه هدايتش حریم کعبه دین و ایمان روشن و انوار برکات
 مجتهداتش بر اقطار ارض و ارجای جهان پرتو افکن است عاملند
 و جمیع عقائد و اعمال آن برگزیده ذو الجلال بر طبق اصول محکمه
 و نروع متقنه طائفه حقه حنفیه است - تقوی و صلاح و زهد و توریع
 آن حضرت بمرتبه ایست که متقیان روزگار و ذریع نیشان پرهیزگار
 از تتبع مراتب احوال سعادت ملوال حلقه ارادت در گوش و غاشیه
 پیروی بردوش دارند - آن مورد تاییدات آسمانی با وجود جمعیت
 اسباب حشمت و کرامتی هم از ریعان من شباب و عنفوان ایام
 جوانی که موسم نو بهار عشرت و شادمانی و هفکام غلبه و استیلای
 هواجس نفسانیت از جمیع مذلهی و ملاهی و مسکرات و محرمات
 متحرز و نفوراند و از رسائی نشاء توفیق هیچگاه مانند هواپرستان و
 غفلت پیشگان لب بشرب ریحون نیالوده بوی مسکرات و مغیرات بمشام
 پرهیزگاری آن حضرت نرسیده - و از کمال عفت نفس قدسی
 سرمدت هرگز طبع مبارک جز با شرائف حائل و زوجات مکرمات
 مقارنت و مضاجعت نجسته و از مبادی غلوای شباب تا این هفکام
 میمنت آغاز خجسته فرجام که من کرامت قرین منزل خمسین را

بسیار رسید خواب و آرام * کین نامه گرفت حسن انجام
 اکنون خاصه حقائق فکر برخی از شرائف اطوار و کرائم اخلاق آن
 خدیو انفس و آفاق که جداگانه طراز نگارش یافته در ذیل این صحیفه
 اقبال ثبت نموده شاهد کلام را بدان زیور اختتام می بخشد *

گذارش برخی از کرائم عادات و شرائف

صفات این خدیو کامل الذات

چون ایند جهان آفرین آن پایه افزای اورنگ دولت و دین را
 مورد انظار فضل و کرم و مطرح انوار تربیت و نوازش خویش
 ساخته در خلافت و سروری بر تبه اتملیت و برتری از فرمان روان
 گیتی بگانه و ممتاز خوانده لاجرم ذات کرامت سماتش را بحلیه
 ملکات ناضله و اخلاق کامله انسانی پیرایه سعادت جاودانی
 بخشیده تا بشرائف اوصاف و خصائل و جلال مناقب و فضائل
 نسخه انعام کامل باشد و بوفور حق شناسی و دین پروری و فرط
 نصفت شماری و معدلت کسری مقتدای خواقین دین دار
 و پیشوای سلاطین عادل چنانچه صورت این معنی بر مرآت خاطر
 دیده وزان هوشمند و آگاه دهن حقیقت پیوند از تتبع مراتب شماثل
 و عادات و تصفح مدارج تابدات و سعادات آن حضرت جلوه ظهور
 دارد وراقم این صحیفه مآثر اقبال بگذارش برخی ازان چهره آرای
 شاهد مقال گشته بدان تقرب برای خسروان جهان و مرفوزان
 کیهان چهره اخلاق می پردازد که آن گروه والا شکوه را دستور العمل
 دولت و بختداری و قانون الادب حشمت و کماکاری باشد - آن بادشاه

مبارک صیام ادای سنت تراویح ضمیمه رواتب عبادات آن پادشاه
حق پرست است - و سر تا سر آن ماه فرخنده بادای طاعت و عبادات
و اناضه خیر و مبرات و قیام بصوالح اعمال و التزام شرائف احوال
و کام بخشی و فیض رحمانی خلایق و تحصیل خشنودی و رضای
خالق اوقات بانض البرکت مصروف ساخته در عشره اخیره بسنت
علیه نبوی در مسجد قدسی اساس غسلخانه معتکف میشوند و
درین ایام بتمام همت و همگی نهست روی توجه بجناب کبریا آورده
در آن خلوت قدس شب و روز بسجود عبودیت ناصبه افروز و بحسن
خشوع و خضوع از درگاه صمدیت فیض اندوزاند - و در جمعات تشریف
حضور بمسجد جامع می برند و اقامت نماز جمعه هیچگاه از روی
احتیاطی وقوع مانعی قوی ازان حضرت فوت نمیشود و هرگاه موکب
جاء و جلال در دار الخانه شاه جهان آباد و یا شهری دیگر اقامت
داشته باشد چون عزم توجه بشکارگاههای نواحی شهر می نمایند اول
هفته نهست اقبال فرموده روز پنجشنبه لوای مراجعت به شهر
می افرازند تا فطور در ادای نماز جمعه نشود و گاهی که شکار دو
هفته یا بیشتر پیش نهاد خاطر والا گردد در یکی از جوامع تصبات
بزرگ که نزدیک باوردی معلی باشد نماز جمعه می کنند - و در
عیدین خواه - قرو خواه حضر بمصلی برتو حضور گسترده با کانه
مسلمین نماز عید بجماعت میگزازند - و در ایامی متبرکه باحبای
شب که طریقه زنده دلان خدا طلب است پرداخته از انوار فیض
الهی چراغ افروز بخت و سعادت اند - با آنکه بصحبت مشایخ کرام
و اعظم دین و سالکان مسلک حق و یقین از مواهب قلبی و فتوحات

نامیداب بمذات برکات و الوف سمادات ساخته میل به نسوان محرمه
در خاطر اشرف اطهر که جلوه گاه دوشیزکان حجله غریب و آئینه
خانه شواهد اسرار الهی امت نقش نه بسته - با آنکه بزم آریان
عشرت و هنگامه پیرایان نشاط از مطریان خوش آواز و سازندهای
دلفواز و نوا - نجان نادر ترانه و سرود سرایان سرآمد یگانه از هر
صنف و گروه در پایه سریر گردون شکوه مجتمع اند از کمال تقدس
و تشرع و حق پرستی باستماع سرود و ساز توجه نمی نمایند - و جز
هنگام جشن و مور و اوقات طرب و سرور که باقتضای آئین شهنشاهی
و رعایت آداب جهان پناهی ارتکاب صحبت ساز و نوا ضرور است
هنگامه رود و سرود در بزم مقدس انعقاد نمی یابد لمولفه - شعره

نکرده بهر رضای خدای عز و جل

نه چشم حوی غزال و نه گوش سوی غزل

آن خدیو قدسی شیم بلبلایهای نامشروع و زینتهای محرم اگرچه شان
سلطنت و شکوه دولت را صفاتی نیست تلبس و تزین نمیفرمایند و
پیوسته لباس مبارک از اقواب فاخره متشرعانه است - و زواهر جواهری
که از پوشش آن حضرت زیب و فر می باید آنچه محتاج نگین
خانه است بجای طلا بر سوزن یشب تعبیه یافته نامشروع و مباح
باشد - از کمال پاکیزگی طیف و طهارت جلیات همیشه با وضو میباشند -
و با صلوات مفروضه جمیع سنن و نوافل بی شایبه ملال و تکامل ادا
نموده تاخیر نماز از وقت مستحب روا نمیدارند - و روزه ماه مبارک
و رمضان صفا و حضرا بر غایت داشته - در سایر ایام متبرکه نیز بیقوت
تایید ازلی و نیروی توفیق آسمانی صائم می باشند - و در ماه

علیهم اجمعین - مثل آن صورت وقوع نیافته - از بركات مسلمانان آن
حضرت در معابد شرک و منامک ضال گرد بی رونقی برچهره
بدان نشسته و زناز تعلق بت پرستان از کیش و آئین کثری
گسسته یوما فیوما آثار کفر و جهالت در کاهش و انوار اسلام و ایمان
در افزایش است چه در مستقر اورنگ سلطنت و چه در اطراف و
اکفاف این مملکت - پیر بسطت پیوسته جمعی از کفار ضلالت شعار
شرف اسلام در می یابند و در پایه سریر گردون شکوه هر کس از آن
گروه بدولت سعادت اراده مسلمانان میکنند ناظران سهام شرعیه
اورا بعتبه بارگاه خلافت حاضر آورده باشاره معلی تلقین کلمه طیبه
میدمایند و حضرت شاهنشاهی بجهت تالیف قلوب حایر اهل
غوايت آن فریق را بخلعت و انعام نفوذ و دیگر عطایا و مواهب بر
وفق درجات احوال آنها می نوازند و برخی را که از قوم خود
امتیازی دارند بی واسطه بزبان حق ترجمان که مفتاح خزائن
صدق و ایمان است تلقین شهادتین نموده بین الاقران سر بلند
می سازند مولفه

بعد خسرو دین پرور سلیمان قدر
گسسته است سلیمانی از میدان زناز
توان براه ضلالت کشید از آن - دی
ز بس که شد بت هنگین شکسته از کفار

احکام شریعت غرا و ملت بیضا بحماییت دین پرور بی آن حضرت
چنان کامیاب نفاق و جریان است که اگر بدعوی بی نوائی
و نظام کمترین گدائی از محکمه قضا رقم احضار بنام یکی از اعیان

باطنی چندان حریمیه گرفته اند که بازشاد و هدایت مستعدان آن احوال و مستحقان آن نوال را زکوة نصاب کمال می توانند داد از غایت حق طلبی و خدا جوئی پیوسته خاطر عاظر آن قبله مقبلان جویای صحبت فقرا و عرفا و صاحبان است و در هر کس نشانی از مقصود اصلی و مطلوب حقیقی می یابند حلقه جنبان طلب اند . تقدس و تأله و روحانیت و تیرگی آن خدیو قدسی خصال دران پایه است که خاطر ملکوت ناظر بامتیغای لذات جسمانی و مشتهیات نفسانی با آنکه حلال و مباح باشد نیز راغب نیست و پیوسته بر ریاضات بدنی از تقلیل غذا و التزام سهر و کثرت صوم و مواظبت عبادات شافیه در تصفیه روح و تلطیف امر و تنزیه باطن میگویند و همواره عبادت و پرستش کردگار جهان و ذکر و یاد خالق زمین و آسمان پیش نهاد همت حق پرور داشته به تحصیل کمالات حقیقی و انخار نعم روحانی اسباب دولت جاودانی فراهم می آورند و غرض از سلطنت و سروری اعلای اعلام دین پروری و مقصود از خلافت و برتری تشیید ارکان شریعت گستره دانسته در ترویج قواعد دین مبین و تفهید احکام ملت منین و محور سوم ضلالت و جهالت و رفع آثار بدع و اهو و منع ظهور مناهای و ملامی روح مقدس حضرت رسالت پناهی را صلوات الله و سلامه علیه و علی آله و اصحابه از خود خشنود می سازند چنانچه بمیان مساعی مشکوره آن حضرت دین حلیف و ملت بیضا را درین کشور فیض پیرا قوت و استیلائی دست داده که در زمان هیچ یکی از فرمان دهان با داد و دین غیر از عهد سعادت مهد خلغای راشدین مهدیدین رضوان الله

زمان فرمان روائی و خلافت آن حضرت ظلمی اگر رفته برگزشتگان
 و پیشدیشان است که ادراک این عهد سعادت مهمل نموده از ظل
 حرمت و فیض عدالت بادشاهانه محروم بوده اند مولفه • شعر •
 بدوران عدالتش که پاینده باد • متممید کس ندارد بیده
 بآهن رسد گرز عدالتش خبر • پدای درخت آب گردد تبر
 کند سیل اگر خانه را خراب • شود زهره ابر از بیم آب
 ز دریا بگشتی رسد گریبان • گهرگیرد از بحر هم سنگ آن
 با آنکه خلاصه اوقات فرخنده سعادت صرف داد دهی خلایق
 و پژوهش حال رعایا و زیردستان نموده هر روز بی تخلف دیوان
 عدالت میکنند و میر عدل و داروغه عدالت تعیین نموده اند که
 متظلمان و داد خواهان را پیشگاه عدالت حاضر آورده مطالب و
 مقاصد آنها را بعرض والا میرسانند از غایت اعتنا و اهتمام بشان
 این امر جلیل یکی از معتمدان بارگاه خلافت را معین ساخته اند
 که اگر متصدیان عدالت در عرض مدعی و انجام مطلب بعضی
 ملهوفان بغیر اغراض نفسانی تاخیر و تعویق و مدهانه و ممانعت
 ورزند و آن مستغنیان بدر رجوع نموده عرائض مشتمل بر حقیقت حال
 خویش باو دهند تا آنها را بنظر انور رسانند و در خلوات قدس آن
 تظم نامها بمطالعه اشرف میرسد و جواب مطالب آن فریق بخط
 مبارک بر حاشیه آنها طراز نگارش می یابد - و از شرائف تاییداتی
 که آن دست پوردد لطف خاص ایزدی بدان کرامت اختصاص
 یافته است که عقل و حکمت و عدل و رأیت و ضبط و سیاست
 و خدا پرستی و شریعت پروری را چنان با هم ترکیب و امتزاج

وامرا صادر شود امتثال مثال را بحال تأخیر و امهال ندارد
و خواه و نا خواه حکم شرح شریف و فتوی ملت منیف را گردن
اطاعت می گذارد لمولفه
• شعر •

گیاه خشک کند دعوی از طراوت خویش
بآفتاب ز دار القضا رود اعلام
قصاص اگر طلبد شمع کشته را آتش
حدیث باد بود خیسر باد با ایام

و همچنین که قیل ازین درین دفاتر دولات مآثر سابق ذکر یافته
در بایست سریر سلطنت و سایر بلاد و اقطار ممالک محروسه
محتسبان نافذ حکم بجهت منع منکرات و رفع محرمات مقرر
ساخته اند تا خلایق را بقهر و زهر ازان باز داشته زهنمون طریق
صلاح و سداد و مانع ارتکاب فجور و فساد باشند چنانچه در هیچ
جا احدی از رعیت و سپاهی بلکه پندهای عمده پادشاهی
را جرأت بر اظهار و اعلان مناهی و ملامتی نمانده و ترویج امر
حتساب درین مملکت گردون فسحت بدین غایت از خصائص
احکام این پادشاه دین پناه است و در سوائف ایام چندین
رواجی نداشته و جز نامی ازان نبوده لمولفه
• شعر •

دولتش تا حاصی اسلام شد • دین همی بالذ بخویش از عز و شان
احتساب شرع را از حکم او • دره بر دوش است چرخ از کبکشان
صفت عدل و نصفت آن خدیو کامل عادل را دفتری جداگانه
باید تا به نیروی تگاپوی کلک نکته سنج معنی طراز در روزگاری
دراز یکی از هزار و اندکی از بسیارش بمحض اظهار تواند آمد در

و مشغول گرم و نوازش می شود و همچنین سایر بندهای آسمان
 والا که جرم و خطائی از آنها سرزند بدین عنوان متنبه و متذلل
 میگردند و این معنی در حقیقت عین تربیت و بنده پرور است
 که حرمانه اصلاح احوال و پیرایه تهذیب اخلاق و اطوار بندهای
 ناهنجار میگردند - و صفت عفو و جرم بخشی و خطا پوشی و عذر
 نبوشی آن مظهر لطف و احسان و رحمت آفریدگار بحدیست
 که در ایام فترت و زمان اختلال ملک دولت که آن حضرت برهبری
 تایید آسمانی بذکر موجبات و اسبابی که در اول این کتاب مستطاب
 گزارش پذیرفته رایت عزیمت از دکن برافراخته متوجه معتقر الخلافه
 گشتند و عساکر نصرت مآل را با اعدای بدسگال محاربات عظیم
 روی داد و آویزشهایی سترگ اتفاق افتاد و عاقبت الامر بدارویی
 نصر و امداد ایزد معال و اقتضای حکمت و مشیت قادر ذوالجلال
 سریر سلطنت و اقبال و اورنگ عظمت و استقلال بفر جلوس همایون
 زیب و زینت یافت جمعی که از بیدولتی و کوتاه اندیشی رخ از
 سعادت ارادت و هوا خواهی آن برگزیده الهی تافته غبار مخالفت
 بفرق روزگار خود بخشند و در معارک و حروب که آن حضرت با اعدای
 صف آرا بودند تیغ جسارت بر روی مبارزان جنود دولت کشیده چون
 ارز و حیا برخاک مقاومت ریختند و گروهی که در برخی مواقع
 هیچ از نفاق و دو رویی بخت از عسکر ظفر اثر بر نافتند و
 براه عصیان منشی و خلاف اندیشی شتافتند و مجموع هزاران
 صنوف عذاب و بی توجهی بل مستحق عقوبات عظیمه شده بودند
 از کمال فضل و کرم جبری بموجب این معنی که • مصرع •

داده اند که در نظم و نسق مملکتی بدین وسعت و حفظ و حراست
 دولتی باین عظمت جز حدود و هیاسات شرعیه که متکفلان امور
 ریاست کبری و متکفلان بار ناموس خلافت عظمی را اجرای آن
 فاگیر است بکار نمیبرند و هرگز باقتضای قوت غضبی و هوای
 نفس و شهوات طبع بتخریب بذای حیات فردی از افراد نوع
 انسان که بدائع صنائع و شرائف و دائع آفریدگار جهانند حکم
 نمی فرمایند - و هیچ یک از پادشاهزادهای کامگار و الا ثبار و امرا
 و نوئیان رنیع مقدار که بنظم سهام صوبه و ولایتی ازین کشور و منبع
 قیام دارند از بیم باز پرس قهر و عذاب پادشاهانه بقتل احدی
 جرأت نمی توانند کرد - جمعی که مصدر تقصیرات و مستحق
 عقوبات شده باشند از عرایض حکام و صوبه داران و نوشته رقائب
 نگاران حقیقت حال شان بمصامع حقائق مجامع می رسد و چون
 از درگاه معلی بر وفق شریعت غرا حکم سیاست آنها صادر میشود
 بپایا میروند و در پیشگاه معدلت خسروانه وضع و شریف و ادانی و
 اقامی را مواخذ و باز پرس یکسانست و در اجرای حدود شرعیه
 امرا و اعیان و فقرا و بی نوایان از هم متمیز نیستند - هرگاه یکی از
 مملوهای بارگاه خلافت در مراتب خدمت و مراسم عبودیت مصدر
 زلتی شود که بحکم تورط سلطنت و پادشاهی و آئین فرماندهی و
 جهانجویی تادیب و گوشمال او لازم و متحتم باشد بعزل از خدمت
 و سلب رتبه عزت و اعتبار و برطرف کردن منصب و جایگزین یا کم
 کردن منصب در خور جریمه و تقصیر تلذیه و تادیب می باید و
 پس از چندی اگر جریمش قابل عفو باشد مورد فضل و بخشایش

بیم و هراس بر اندام طیش و تندی و عجلت و اضطراب در هیچ
 باب ازان خدایو خورشید قدر ملک جذاب مشاهده نگشته - در کارها
 نهایت شور و تامل و دور بینی و ملاحظه اطراف و عواقب آن بکار
 می برند و هرگز امری از امور که خالی از مصلحت دین
 و دولت و خیریت و صلاح جمهور باشد ازان حضرت بظهور
 نمی رسد - تیقظ و آگاهی در مراتب سلطنت و پادشاهی دران پایه
 که حقایق معاسلات هر صوبه و سرکار همواره بر سبیل تفصیل
 روزنامه دار از نوشته های سوانح نگاران که جایجا معین اند
 بهوقف عرض اشرف رسیده جزئیات و کتبات کیفیت زیست
 و سلوک صوبه داران و حکام و عمال در پیشگاه جاه جلال سمت
 انکشاف می یابد و باقتضای عدالت و انصاف پاداش حسن
 عمل و کبفر سوء کردار هر کس میدهند - و از غایت اعتنا و اهتمامی
 که با انکشاف احوال ملک و دولت دارند در هر صوبه و سرکار بغیر
 واقعه نویسن مقرر - یکی از معتمدان بیغرض کار آگاه خفیه معین
 فرموده اند که - سوانح و حقائق آنجا بی اطلاع دیگری نوشته بدوگاه
 آسمان جاه ارسان دارد تا اگر واقعه نگار مقرر بغیر غرضی در
 فکرش برخی امور از نفس الامر تجاوز ورزیده باشد از نوشته او
 حقیقت حال در جذاب سلطنت و جهان بینی درجه ظهور یابد و
 ببرکت این هوشیاری و خبرداری نیکی و راستی بر کردار متصدیان
 اشغال و مهام غالب گشته از اعمال نکوهیده و اعمال ناپسندیده
 محترز اند

دل روشنش آگه از کار ملک • عیان نود او جمله اسرار ملک
 مولفه • شعر •

در عفو لغتی است که در انتقام نیست

جرائم و زلات همه بخشیدند و هیچ یک را باظهار سوء کردار
خجالت نداده پرده انعام بر تقصیرات شان کشیدند - حیا و شرم
و مردمی و آرزو آنحضرت بغایتی است که هرگز کلمه رکبک و
حرفی مستهجن بر زبان گهر بیان جریان نیافته و هیچگاه سخنی
که موجب شرمندگی و انفعال و باعث هتک عزت و تقبیح حال
کسی باشد بر وی نقرصوده اند

مولفه • شعر •

حیای عالم با او است و این عجب نبود

که چشم عالمیان است و چشم جای حیا است

آز غایت بزرگ نهادهی و دلا نژادی و نهایت پایه شناسی و
قدردانی با فرقه سادات عظام و طایفه مشایخ کرام و زمره علمای
اعلام مراسم توقیر و تمجید و لوازم اعزاز و احترام باقصی الغایه
و رعایت فرموده پاس عزت این گروه را اساس بارگاه - روزی و
سرمرازی میدادند و در ایوان عدل و داد چنان کشاده پیشانی
می نشیند و نرم خوئی و صبریانی با متظلمان و داد خواهان بکار
میبرند که آنها را در عرض مطلب و مدعی هیبت محفل - پیر
مشاغل بند و هشت بر زبان نگذاشته بی شایبه خوف و بیم مقاصد
و مدعیات خود بشرح و بسط تمام و بمبالغه و اطلاق در کلام
معروض میدارند و ازان بهیچ وجه آثار ملالت در ناصیه حال
اشرف ظاهر نمیشود و باین طیب خلق و کشاده پیشانی لطف
دور باش شان و شکوه و مهابت عظمت و جلال آن قهرمان کشور
اقبال که زهره گداز اکسره ایام است و ترک بهرام را از نهیب آن لرزه

منصبداران و سایر بقدهای درگاه والا که محبت خانه زاد بی آستان
 معنی دارند وضع شده سرمایه نفایت خزانة عامره میشود. ازان جا
 که محبت خیر محبت آن حضرت پیوسته بر ترمیدید مرام لطف
 و رأفت و تشدید مبدائی خود و عاطفت مقصور است و همواره وجه
 قصد و پیش نهاد خاطر اقدس آنکه مرانرازان عبودیت این دولت
 اندیشان و سعادت اندوزان خدمت این آستان فیض مکن بطیب
 حال و وصعت عیش و فراغ بال و سرور خاطر مخصوص و بهره مند
 بوده غبار پریشانی بر چهره حال و گرد ناکامی بر رخسار آمل
 آنها نه نشیند بمقتضای استیفای مآثر مکرمت و انضال رقم عفو
 بر دفاتر مطالبات مذکور کشیده حکم جهان مطاع از پیشگاه فضل
 و امطناع بظاهمان مذاظم دیوانی عز صدور یافت که جمیع بقدهای
 درگاه خلائق پناه را از منصب دار دو بدستی تا امیری که بمنصب
 هفت هزاره مر بلند است از مطالبه آنچه بر ذمه اجداد و نیاکان
 واجب الادا بوده معاف و معلم شمرده بدان جهت تعرض
 و مزاحمت ننمایند و از دو منصب دار بدستی تا چهار صدی بغابر
 کمی منصب از مطالبه آنچه ذمه آباء آنها بدان مشغول باشد نیز
 معاف شناسند و از پانصدی تا هفت هزاره بحکم محبت حال
 و حصول استطاعت وجوه مطالبات را لازم الادا دانسته اگر موازی
 قدر آن میراث یافته باشند بمرور ایام و تدریج شعور و اعوام از عهد
 ادای آن بر آیند و اگر بقدر آن میراث نبرده باشند وجه مطالبه
 بقدر ترک ادا کنند و اگر ظاهر شود که بجماعه مذکوره مطلقاً متروکه
 فرموده آنها نیز بالکلیه از ادای وجه مطالبه معاف و مرفوع القلم

و احوال مردم چنان نگه یاب • که داند چه بینند عجبها بخواب
 از مراتب جود و احسان و فضل و اصطلاح آن رونق افزای کارخانه
 ابداع کلک نکرده پرداز تا کجا داستان طراز تواند شد شرافت خیرات و
 کرائم مبرات و صفوف ادرازا و اکرامات چندانکه ازان مظهر الطاف
 الهی بمنصه ظهور رسیده عشر معشار آن از اعظم سلاطین کامگار
 و خوانین گردون اقتدار در تمام ایام دولت و مدت سلطنت روسی
 نداده و انوار صدق اینمعنی از مواهب عالیه و انعامات سامیه
 آنحضرت که این دیباچه نسخه مفخر و معالی بذکر بعضی ازان
 مشحون است بر مرات ضمیر همگان پرتو افکن میگردد - و از جمله
 آن مترک بخشها عفو کردن باج غلات و عیوب و وجوه راهداری
 و محصول اقمشه و دیگر اموال سایر است در کل ممالک محروسه و
 تمام قلم رو دولت قاهره از فرقه مسلمین خصوصا و عفو کردن بعض
 وجوه مذکوره از کفای رعایا و قاطبه برایا عموما که مجموع آن هر ساله
 مبلغ سی لک روپیه می شود - و ازان جمله بخشیدن مطالبات اجداد و
 نیاکان بندهای آستان خلافت نشان است که قبل ازین درین دولت
 جهان مدار و سلطنت گردون اقتدار بر رونق معمول روزگار دیوانیان
 عظام و مستوفیان ممالک نظام از تنخواه مناصب و وجه مواجب
 آنها بر سیل تدریج وضع نموده بمرکز خاصه شریفه عائد می ساختند
 و اینمعنی موجب پریشانی و اختلال حال بسیاری از منتصبان
 متدیه جاه و جلال می گشت و چون این مطالب درین دولت
 فیض پرور که مرجع و ملجای خلائق هفت کشور است حد و نهایتی
 ندارد هر سال بدین جهت مبلغهای خطیر از وجه طلب امرا و

انجیدانی که محتاج صورت باشد بتوسیع آن پردازند و در هر موضع
 که پل در کار باشد نیز باستحکام تمام بسازند چنانچه از خزانن جود و
 اکرام پادشاهی بمصارف این ابدیه خیر چندان زرخیز شده و می شود
 که مستوفی خیال بدستگیری معمارانندیشه از تخمین آن عاجز است
 و بالفعل پیمان فضل و کرم شاهنشاه زمان که رونق بخش کهن
 صوای جهان و موسس اساس خیر و احسان است طرق و مسالک
 هندوستان بهشت نشان چنان سمت امن و آبادی پذیرفته که مراحل
 و منازل و جبال و صحرای از معموری و ایمنی حکم بلاد و امصار
 گرفته است و از جمله مکرم سنیه آن حضرت آنکه هم در نخستین
 حال جلوس میمنت پیدا که حقیقت بی رونقی و اندر اس زانهدام
 برخی مساجد و معابد اسلام بمعرض اشرف رسید بولیع کرامت طراز
 بطمرای نفاذ پیوست که در جمیع ممالک محروسه هرجا مسجدی
 مدروس باشد از سرکار خاصه شریفه ترمیم و تجدید عمارت آن کرده
 از نور رونق و صفا بخشند و امام و مؤذن و خادم و سایر لوازم خرج
 مسجد از فرش و چراغ و غیر آن مقرر سازند چنانچه هر سال مبلغهای
 خطیر بدین وجه مصروف میشود و از آنجا که توجه خاطر دانش
 متأثر بقریب مراتب فضل و تالیس معالیم علم درجه قصوی دارد
 و در جمیع بلاد و قصبات این کشور وسیع فضلا و مدرسان را بوظائف
 لایقه از روزیانه و املاک موظف ساخته بشغل تدریس و تعلیم
 محصلان علوم گذاشته اند و برای طلبه علم در هر معمولی و ناحیه
 وجوه معیشت درخور رتبه و حالت و استعداد مقرر داشته و هر ساله
 بدین وجه نیز از خزائن احسان پادشاهانه مبلغهای معتد به

باشد و آنچه بدین جهت بخشیده است والا گفته از گزرها
متجاوز است لمولفه • شعر •

بقطره ابر و بانجم سپهر نتواند

سفا و بخشش ارا نگاهداشت شام

ز آستین عطایش که کوچه امل است

نمونه دوده چنین است موج دریا بار

و از مبرات عالم شامل آن خدیو ایرکف دریا نوال آنکه چون

سابق در بسیاری از مسالک و مشایخ این مملکت گردون بسطت

بجهت نزول مسافران خانان و رباطات که محل امن و آرامش

و مقام راحت و آسایش آن گزرها تواند شد نبود و خلایق

در بعض راهها خصوصا از بلاد فیض بزیاد ادرنگ آباد

تا مستقر خلافت اکبر آباد و از دار السلطنة اهواز تا دار الملک کابل

کمال رفیع و تعب می کشیدند رأست و عاطفت پادشاهانه بر حال

مترددین و مسافری بخشوده یرایغ لازم الامتثال از پیشگاه مکرمت

و انصال پدرویه صدور یافت که در جمیع طرق و شوارع این مسالک

کثیر المسالک بهرجا حرا و رباط نباشد از مرکز خالصه شریفه سرای

وسیع الفضا از سنگ و خشت و آهک و گچ در کمال متانت

و استحکام مشتمل بر بازار و مسجد و چاه بخته و حمام بسازند و در

بر مرحله بجهت فرسودگان محفمت سفر و رهروان دشت و صحرا

ممنون گاهی بهر دازند که محط رحال و محل صیانت اشیا و اموال آن

فریق باشد و برکات اجر و ثوابش به روزگار این دولت همایون

آثار عائد گردد - و همچنین حکم والا صادر شد که هر سرای قدیم

کتب و دفاتر شقی و قبیح و تصفح جمیع نسخ فتاوی معتقنی
 باشند و سرگردگی و اهتمام این مهم صواب انجام بغضیلت مآب
 شیخ نظام که جامع فضائل معقول و منقول است تفویض یافت که کمر
 سعی و اجتهاد بتمشیت این امر بسته بانفاق سایر اهل فضل و
 دانش جمع و تألیف آن مسائل نماید و گروهی از فضلا و علما
 که در پایه اورنگ خلافت بودند بدان شغل شریف مامور شدند و
 در اطراف و المذاق کشور فضل پرور هندوستان بهر جا کسی بسمت
 اشتهار و مهارت در علوم موسوم بود بموجب یرلیغ همایون بجذاب
 والی ملطنت حاضر آمده بموافقت آن جمع تعیین یافت و همگی آن
 فریق بوظائف شایسته و مواهب ارجمند کسیداب گشته بتقدیم آن
 امر مشغول شدند و از کتبی که تمشیت آن امر را در کار شود نسخ
 صحیح از کذاب خائفه خاصه شریقه بفضل حواله رفت و هر سال مبلغی
 خطیر در وجوه وظائف و انعامات عمل و ماموران این شغل جلیل
 و خطب نبیل از خزانه احسان بادشاهی صرف میشود و چون آن کذاب
 مستطاب صورت اتمام گیرد و پیرایه اختتام پذیرد جهانیان را از
 سایر کتب فقهی مغنی خواهد بود و برکت اجر و ثوابش ابد الآباد
 در نسخه حسنات شهنشاه مؤید قدسی ملکت مثبت و مرقوم
 خواهد گشت - شجاعت و شهامت و پهلوی و حزمات و صرامت
 و مدانت رای و اصابت تدبیر و همت بلند و عزیمت عالم گیر آن
 خدیو مهر انور و مهر حریر از فرط ثبوت و کمال ظهور معتقنی
 از مراتب شرح و تقریر است کار آگهان رموز حرب و غنا و دقائق
 مهمان قواعد رزم و هیجا درین معنی متفق اند که جز امیر کبیر

صرف میشود و از نبض مکرمت و امضال شهنشاه ابر کف دریا
 نوال طالبان علم و کمال سمت افزونی پذیرفتند و مفسر حلال و صریح
 الحال بکسب و تحصیل علوم اشتغال می ورزند و بزرگت دعاای
 اجابت اثر آن گزیده مرمایه بقای این دولت آسمانی شکوه میکردند -
 و از آن جمله آنست که چون همگی همت والا نهمت شریعت
 برای آن خدیو دین پرور حق پزیر مصروف است با آنکه کعبه
 مسلمین در احکام دین متین بمسائلی که اشهر علما و ائمه مذهب
 شریف حنفی بدان فتوی داده معمول بها و معمول علیها دانسته
 عمل نمایند و مسائل مذکوره در کذب فقه و نسخ فتاوی بذایر
 اختلاف نقبا و علما با روایات ضعیفه و اقوال مختلفه آنها مخلوط است
 و معینا مجموع آنها یک کتاب حاوی نیست و تا کتب مبسوطه
 بسیار فراهم نیاید و کسی را دستگاهی وسیع و بضاعتی کامل و قدرت
 و استحضاری وافی در علم احکام فقه نباشد استکشاف حق صریح
 و استنباط مسئله مفتی بها حکم صحیح نمی تواند نمود لاجرم بر ضمیر
 مهر انوار که در امور دین و دولت بفتوی الهام کار گزار است پرتو
 این عزیمت تافت که جمعی از علمای پایه سرور اعلی کتب
 معتبره و نسخ مبسوطه آن فن را که در کتاب خانه خاصه شریفه
 بروز کاران از اطراف و اکناف عالم فراهم آمده جلوه گاه انظار تابع
 ساخته از روی تحقیق و تدقیق و خوض و غور البق بجمع و تالیف
 آن مسائل پردازند و از مجموع آن نسخه جامعه مرتب سازند تا
 همگان را استکشاف مسئله مفتی بها در هر باب بمراجعت آن
 کتاب سهولت و آسانی دست دهد و قضات و مفتیان امام از جمیع

در آن مصاف که انشوده است پای و قار
 ز خاک پای ثباتش طلا کند بر سر
 سپهر بهر مدداری کهنه رنج ددار

مکرر در مواقف هیجا و صفوف و غا چنان روی داده که حاکم
 اجتماع موکب همایون از هم گسیخته زمره قلیل در رکاب ظفر مآب
 مانده اند و انواع مخالف بجمعیت و شوکت تمام هنگامه آرای
 کارزار بوده و آن خدیو خصم امن دشمن شکن انگار امتقاست و
 پایداری انگذده چون کوه بهیلاب لشکرانبوه از جا نرفته اند و
 بحسن صبر و ثبات و نیروی همت و پردلی رابست غلبه و استیلا
 افتراخته مظفر و منصور گشته - و از خصائص عادات آن حضرت
 آن است که در عین گرمی هنگامه حرب و قتال و زمان اشتغال
 فوایز رزم و جدال چون وقت نماز میرسد بقصد عبادت بزدان
 پاک و معبود بی نیاز از مرکوب خاص فرود می آیند و از
 سر صدق عبودیت سجاده طاعت و حق پرستی بر زمین نیاز
 گسترده با ملازمان رکاب دولت صف آرای جماعت میگردند و در
 کمال حضور و طمانیت و نهایت تخضع و تخشع چنانچه شیعه کریمه
 آن حضرت است نماز میگزارند و در آن حالت اگر جهان و جهانیان
 بهم بر آیند در جمعیت قلب و آرام باطن اشرف خلل و فتور نمیرود
 و بارها در مواقف صعب این صورت از آن خدیو صورت و معنی رخ
 نموده و دوست و دشمن و موافق و مخالف آنرا معاینه کرده اند
 و بالجمله بیرونق مودای " من استأنس بالله لم يستوحش من غیر
 الله " جزایزد توانا و خالق بی همتا ترس و بیم و خوف و هراس

و خاقان اعظم مطاع سوزان جهان و پیشوای خسروان عالم حضرت
صاحبقران کشور ستان طالب ثراه دیگری از سلاطین والا شکوه و
بادشاهان عالی مکان را در فنون رزم آزمائی و سپه آرائی و مراتب
لشکرکشی و جهان کشائی این مایه خبرت و رسائی و مهارت و
دستگاه که آن شهشاه فلک قدر انجم سپاه را است نبوده و هیچ یک
از ملوک سابقه و خواقین ماضیه بگوهر رای صائب و جوهر تیغ
ثاقب این آثار دشمن سوزی و کارنامه‌های فتح و فیروزی در
روزگار نهموده آگاه ددان دانش آئین از تتبع صادرات احوال میمنت
قرین که این دفاتر مآثر گاهکاری مایه برخی ازان است میملا
ادراک اینمعنی توانند نمود. حسن توکل و ثبات و استقلال آن فرزانده
لوی اقبال در معارک رزم و قتال و مواضع اخطار و احوال بمثابه
ایست که هرگز نظر همت بلند آن حضرت بر قلت اعدا و انصار
و کثرت اعدا و خصوم و اعادی نبوده و جز برعون عنایت این
نصرت بخش فیروزی رحمان و ثوق و اعتماد ننموده اند در مضمار
کشور کشائی و هنگام صف آرائی اگر خیل بشر حراهر بگین برخیزند
و جنود هفت کشور بیک دفعه غیار حمله انگیزند ارکان ثبات و قرار
آن برگزیده آفریدگار تزلزل نمی یابد و رخ تافتن از میدان رزم و عرصه
کارزار در ضمیر مهرانوار خطور نمی نماید حملات سرد آزمائی
شیعان جهان و دلازان عالم بر آن گران رکاب مضمار ثبات قدم لامحاله
چون وزیدن ریاح عاصف است بر کوه گران و مانند آهنگ برق
خاطف بسوی قطب آسمان

مؤلفه • شعر •

فغانه پید صفت موج لرزه بر تن شیر

غلبه حرور و احتیاجی حزن از احوال آن مظهر بدیع صفات قوالجمال
 مستنبط نمیگردد و در مقام بشاشت و انبساط خفده آن حضرت از
 حد تبسم در نمیگذرد و هنگام قهر و شورش طبع هیأت غضبانی
 آن آیت رحمت ربانی از زهر چشم و چین پیشانی عذاب بیشتر
 نیست و مع هذا هیبت آن معاتبت زهره گداز رستم و انرا سیاب و جگر
 شیر دلان روزگار از سطوت آن آب امت - از کمالات کسبیده آن حضرت
 که زینت بخش حالات قدسیه و هیبه گشته تابع علوم دینی
 از حدیث و تفسیر عربیه و فقه شریف حنفیه امت از بس
 بممارست مراتب شرعیه و استکشاف عقائد اصلیه و مسائل فرعیه
 اشتغال ورزیده اند قوت حافظه اشرف مخزن این حقائق شده و
 بسیاری از کتب طریقت و سلوک و اخلاق چون احیاء العلوم
 و کیمیای معاد و دیگر تصانیف عربی و اکابر و رسائل و مولفات
 علمای باطن و ظاهر بمطالعۀ همایون رسیده حل معضلات و کشف
 احرار آن فرموده اند و بالفعل نیز بعد فراغ از نظم مهام سلطنت و حروری
 و تمهید مراسم دین پروری و عدالت گستری باین شرائف اشتغال
 پیوستگی دارند - و از جلائل فضائل آن خدیو یزدان برمت توفیق
 حفظ تمام کلام مجید ربانیت در عین اوان سلطنت و جهان بینی
 و زمان اشتغال با امور ملک رانی و کشور ستانی که هیچ یک از
 سلاطین اسلام و دین پروران پادشاهی را این خصیصه معادت چهره
 آرای دولت نگشته و عزیزمت این مقصد بلند و داعیه همت پسند
 در خاطر نگذاشته بلکه کمتری از ازیاب فضل و کمال و اصحاب علم
 و معرفت را این کرامت و شرف دست نداده اگر چه هم از مبادی

از هیچ چیز و هیچکس در ذات اقدس نیست اموافقه شعر •

هرگز بر هیچ چیز دلش بی قرار نیست

از بس گرفته معرفت حق درو قرار

از بزرگ نژادی‌های نفس قدسی نهاده آن بهره مند معاد
خدا داد یکی آنست که از وقوع امور نامعلوم و مناسبات طبع که
نشان کون و عالم بشریت از آن خالی نیست غبار حجب و محال
بر چهره احوال آنحضرت نمی نشیند و از صدور مواعج مسرت
بخش بهجت پدرا و حصول مطالب و مقاصد علما چون ظهور فتوحات
مترک و مغلوب گشتن اعدا که طبائع بشری را نشاط افزا است
آثار فرح و انبساط مفرط از بشره همایون ظاهر نمیشود چنانچه در
محاربات عظامه که جنود اقبال را با اعدای خسران مثال روی
داده همه جا فتح و ظفر نصیب اولیای دولت بی زوال گردید
صورت صدق ایمنی مشهور همگان شده است در هر معرکه و
کارزار پس از ظهور غلبه و استیلائی آتوج نصرت شعار و هزیمت
یافتن دشمنان نابکار چون فدویان اخلاصمند و ثوینان عقیدت شعار
نقدیم مراسم مبارکباد فتح نموده اظهار بشاشت و نشاط میکنند طبع
مبارک بآن توجه نفرموده روی التفات همت از آن وادی می تافتند
و آن مایه مسرت و شگفتگی که از وقوع آن قسم فتوحات نمایان رخ
مینماید در چهره حال اقدس ظاهر نبود حاصل که در اوقات شدت
و رخا و رنج و راحت و اندوه و شادی حال خجسته مثال بیک و تیره
و مفعول است بر صفوح امور مرقومه شکر و سپاس مفعم حقیقی بجا
آورده مکرره را بصبر و حکم و ثبات نفس تنقی میفرمایند و هرگز

آن دارند و اکثر اوقات توفیق ثواب اندوختن کتابت کلام الله از مقام عبادات و کرائم عادات آن شهشاه دین پناه است در ایام میمنت انجام بادشاهزادگی مصحفی مجید بخط مبارک صورت اتمام داده آنرا با دیگر شرائف تحف و رغائب و مبلغی خطیبر برسم نذر و آئین نیاز بمکه معظمه و کعبه مشرفه زاده الله قدرا و جلالة مرتقادند که دران حرم محترم و بقعه مکرم برکت تلاوتش بروزگار خجسته آثار عائد گردد و بعد از جلوس بر سریر سلطنت و اقبال با وجود کثرت مشاغل صوری و معنوی و نظم و پرداخت امور دینی و دنیوی و توجیه اشتغال بحراست و پاسداری جهانیان و تأسیس قواعد عدل و احسان عزیمت نگارش مصحفی دیگر از خاطر انور سوز زده شروع دران مقصد والا فرمودند و هرروز بعد فراغ از اشغال ضروریه دین و دولت و تنظیم مهام ملک و ملت و ادای وظائف طاعت و عبادت شطری از اوقات میمنت قرین بتحریر مطری چند از کتاب مبین مصروف ساخته در عرض اندک وقتی بدستگیری تابید و مددکاری بخت معید جلدی دیگر از مصحف مجید باتمام رسانیده سعادت جاوید اندوختند و سوای این دو مصحف کریم مکرر بتحریر پنج سوره و دیگر سوره قرآنی موفق گشته اند - خط نستعلیق آن حضرت بی شایبه اطرای مدح طرازی و اغراق نکته پردازي دران رتبه است که قطعهایی که در عین ایام ذوق و سرگرمی مشق رقم پذیر خاصه اشرف گشته بقطعهایی خوب استادان که عمر گرانمایه صرف تحصیل آن سرمایه ساخته بتکمیل امری دیگر پرداخته اند در نظر خط شناسان عصر مشتبیه می شود - و شکسته نستعلیق در

حال دولت و اقبال برخی از مور کرمه قرآنی و بسیاری از آداب
 بیانات فرقانی محفوظ خاطر اقدس بود لیکن حفظ مجموع کلام الله
 ازان بادشاه خدا آگاه بعد جاوس بر اورنگ حشمت و جاه
 اتفاق افتاد و چون به نیروی تابد ریاضی این خطر الهی و داعیه
 آسمانی بر باطن تقدس موطن پرتو افکند بمیاض همت بادشاهانه
 و عزیمت خسروانه و یاروی توفیق کردگار و مساعدت بخت سعادت
 آثار در معرض اندک وقتی و مختصر فرصتی مجموع کلام مجید و فرقان
 حمید با رعایت مراتب قرات و شرائط تجوید و ادراک شان و نزول
 آیات بیانات و تفسیر معانی و فهم اسرار و نکات آن بر لوح حافظه
 اشرف که لوح محفوظ اسرار غیبی است مرتسم گشت چنانچه
 تاریخ شروع آن حفظ شریف را حروف کرمه "منقروک فلا تنسی"
 بحساب جمل پرده از رخ می کشاید و تاریخ اتمامش از اعداد
 لوح محفوظ جلوه ظهور می نماید از رتبه خط و حسن تحریر آن
 شهنشاه فاطون فطنت سکندر نظیر که صفحات روزگار و اوراق دنا تر
 لیل و نهار ازان زیفت پذیر است خاتم نکته پرداز جادو فن
 را چه یارای دم زدن بقدرت کلک بدائع آثار معنی استادی و
 سخننگاری را چنان بر کرسی نشانیده اند که دست استادان اقالیم
 مبعه خط بدان نتواند رسید و بر شمع فیض انامل در بار نهال
 موزون قلم را در خوشنویسی شاخ و برگ می بخشیده که یکتایان
 صنعت خط از تتبع آن شیوه جز خجالت ثمری نتوانند چید - خط
 نسخ آن حضرت که رقم نسخ خط یقوت و صیقلی تواند بود در غایت
 بختگی و مزه و منافات و اسلوب است و کمال قد رت در نوشتن

می باید که ادیب از ملاحظه آن بعجز و تصور معتبر گشته
 مراقبه بصیرت در اسلوب و قواعد سخن و پدیرائی خیرت و مهارت
 دران فن می اندوزد و همچنین مذاشیر جلالت نشانی که مشایخ
 بلاغت آثار پادشاهزادهای کامگار بخت بیدار و عمدهای این
 دولت پادشاه می نویسند بخت مسوده آنها بنظر انور در آمده
 بزیرور اصلاح پادشاهانه مزین می شود - آن زبان سرور بخت
 و اقبال اگرچه اکثر اوقات بزبان - ملیس و صلیح فارسی تکلم می نمایند
 لیکن ترکی چغتائی را بغایت خوب می دانند و با ترکان بدان زبان
 سخن می کنند و با جمعی از اهل هند که فارسی نمی دانند یا
 نمیگو می توانند گفت بضرورت زبان بلفظ هندی می کشایند - و
 قواعد و آداب - پادشاهی و صنوف هنرهای که لازم مرتبه شصت
 سرور بست از علم صید و شکار و شیوه کمانداری و تنگ اندازی
 و اسب تازی و دیگر لواحق این امور کمال آن برگزیده ذوالجلال
 بحدیست که مهارت پشکان آن فنون که ساعات اندوز بساط قرب
 و ملتزم رکاب اقبالند پیوسته از مشاهده عجز و نقصان خویش در
 جنب آن کمالات عرق تشویر و افعال بر ناصیه عبودیت دارند - و از
 کوائف اخلاق آن خدیو کشور انفس و آفاق حسن تربیت فرزندان ارجمند
 عالی گهر و پادشاهزادهای والا قدر نیک اختر است که بمیامن
 توجه باطنی و ظاهری و پرورش صوری و معنوی آن حضرت
 بکمالات علیه و فضائل - فیه فائز گشته از صلاح و طاعت و برهیزکاری
 و عقل و رای و دانش و هوشیاری و قواعد و آداب سروری
 و سرداری و صنوف هنرهای کسبی نصیبه وافی دارند و همگی

غایت مغزداري و مغاوتانیت و بختگی می نویسند که شکستهای
 زلف دلبران سلسله نسب آنان درست میکنند و خط تدار سیمین
 عارضان سر مشق دلربائی و نظر نریبی ازان می گیرند همانا تسخیر
 خطه خط و فرمانروای قلمرو این فن بدیع نمط چون فتح کشور دیگر
 فضائل و کمالات از مضمونات عالمگیری و جهان کشائی آنحضرت است
 در اکثر اوقات باقتضای غایت و مرحمت یا بظاہر بعضی مطالب
 سری و مصالح ملکی مناشیر کرامت عنوان بادشاهزاده های ارجمند
 کماکر و توثیقان نامدار بخط مبارک می نویسند و کم وقتی میگذرد
 که بر عنوان امثله جلیله که باصرای ذی شان و عمدہای آستان
 سپهر نشان زینت صدور می یابد سطری چند نگارش نمیدرمایند -
 نکته دانی و معنی شناسی و ربط و مناسبت قطری و کسبی آن
 حضرت بمراتب نفیر و انشای انواع کلام در مرتبه ایست که سخن
 سنجان معنی طراز و فصاحت پیشگان نکته پرداز از فیض تعلیم
 و ارشاد آن مظهر کمالات قدسی عمرها استفادۀ دقائق و رموز سخن
 می توانند کرد هرگاه بادای منشور منشیان بلاغت گستر انشا
 نامه میدرمایند بحسن تقریر دل پذیر نوعی تمهید مطلب و
 تلقین مدعی می نمایند که اگر نگارند قوت حافظه را درج آن
 درر شاهوار و لایق آبدار ساخته بنگارش همان الفاظ گهر نثار بنظم و
 تالیفی که از زبان حق بیان استماع نموده اکتفا نماید از تجشم فکر
 و تکلف انشا مستغنی است و چون مسوده آن درست میشود
 بمطالعه اشرف رسیده از قلم بدائع رقم آن شهنشاه نکته رس
 هوشمند چندان بقصرویات مرغوب و املاهای دایم زینت

بانتظار وقت ثواب اندوز می باشند و چون وقت نماز می رسد پس
 از اقامت سنت موکده مفروضه صبح را ادا می نمایند و بعد از نماز
 بقرائت کلام مجید و ادعیه مأثوره و اقامت اوراد و وظائف معبوه
 که در آن مراتب بمیان توفیقات ایزدی و تابدات آسمانی گوی
 مزیت از سجاده نشینان عبادت پرور و زاویه گزینان حق پرست
 رفته اند پرداخته تا چاشتگاه باین امور مشغول می باشند و بعد
 از فراغ قرین بخت و سعادت و کامیاب فیض عبادت ازان معبود
 همایون برآمده بخلوت ناه عز و جاه که نشیمن خاص آن خدیو خدا
 آگاه است شرف قدوم می بخشد و در آن وقت برخی محرمان حریم
 دولت و مقربان پیشگاه اقبال را با خواص خدم شرف بار داده بر
 سریر معدلت و داد دهی می نشینند و داروگان عدالت جمعی از
 متظلمان و داد خواهان چه از اهل دار الخلاء و مردم حضور پر نور و
 چه از مردم دور دست و سکنه اقطار بلاد و صوبها که بر آنها ستمی
 رفته و باستماع صیت بصفت و مظلوم نوازی و استظهار آثار
 معدلت و ظلم گدازگی آن طرازنده اورنگ سروری و سرامراری
 از مساکین و اوطان خویش مهاجرت گزیده بآستان پیر بنیاد که
 موقوف عدل و داد است می آیند در پیشگاه معدلت حاضر آورده
 صورت تظلم و استعائنه آنها بی شاید اغماص و غایله اغراض
 بخدمت اشرف ارفع رفع نموده مطلب هر یک مفصل و مشروح
 بعرض همایون میرسانند و آن حضرت بلفظ نفیس متوجه تقدیش
 و استکشاف حال آنها گشته چون صورت احوال شان در حضرت
 خلاصت پیرایه ظهور می یابد قضایای شرعیه با اشاره والا بر وفق

بیمن استغاضه انوار تربیت شاهنشاه خدا آگاه حافظ کلام الله اند و تحصیل قدر معقد به از مراتب علم و ادب کرده در نوشتن اقسام خطوط مهارت اندوخته و با فصاحت و بلاغت زبان فارسی و ترکی نیکو آموخته اند - و همچنین ثمرات طبایات نهال حشمت و اقبال و نکالات شریفات ریاض عظمت و جلال و دیگر صدور نشینان مشکوی عزت و احترام و پرده گزینان شهبندان ابهت و احشام و سایر محتجبات استدار عفت و مخدرات مرادق عصمت بمیدان ارشاد و هدایت و برکت خدمت فیض آیت آن حضرت اکتساب عقائد حقه و احکام ضروریه دینیّه و تحصیل خط و سواد نموده همه پر مجاهد طاعت و حق پرستی و از کمال تقدس و تنزه برکت بخش خاندان وجود و شرافت افزای دودمان هستی اند و پیوسته بتلاوت و کتابت قرآن مجید و مواظبت خیرات و مہرات و تحصیل حسنات و مقویات اشتغال می دارند •

ذکر کرائم اشغال شهنشاه حق پرزه

خیر اندوز در اوقات شبانروزی

آن حضرت قبل از طلوع انوار صبح صادق از بستر استراحت با بخت بیدار و دل هوشیار برخاسته از چشمه سار توفیق وضو میکنند و از خوابگاه مقدس بیرون خرامیده بمسجد فیض آمون غسلخانه مبارک پرتو قدم می گسترند و مستقیل قبله بجای نماز نشسته بموجب حدیث شریف نبوی علی قاله شرائف الصلوات و کرائم التحیات که « المتقنظر للصلوة کمن هو فی الصلوة »

و مرده خوئی گشته باشند از یک زنجیر تا پنج زنجیر بقدر خواهش
 طبع افدس دران میدان وسیع بجهت می اندازند و نظاره آن
 شگرت هنگامه دلغریب که از غرائب دیدنیهای عالم است ازان
 منظره والا حسرت پیرای خاطر ملکوت ناظر شهنشا جهان و حیرت
 امزای زمرا نظار گدیان میگردد و دران جلوه گاه اقبال در گهزی و گاه
 بدشمر و گاه کمتر می نشینند و از اینجا بسعادت برخاسته بجمهور که
 ایوان چهل ستون خاص و عام که در وسعت و عظمت و شکوه و شان
 نمونه از ایوان کیوان است و خاصه نکهه منج را وصف زیب و
 آراستگی آن فزن از نیروی قدرت و توان جلوس سعادت می
 نمایند و دران محفل همایون بنورک و آئینی که معمول این
 دولت ابد قرین است دیوان بزرگ کرده متوجه پرداخت عظام
 امور ملکی و کلیات مهمات مالی می شوند و بواسطت بخشیان
 عظام مراتب معاملات و مهمات امرا و منصب داران بعرض اشرف
 رسیده جمعی که بتفویض خدمات و اضافه مذاصب و دیگر عطایا
 و مواهب کامیاب میگرددند یا بدولت بندگی این درگاه آسمان جاه
 تازه سر بلندی می یابند تقدیم رحم تسلیم می نمایند و گروهی
 که بصورتها و خدمات بیرونی تعین یافته باشند خلعت سوارازی
 پوشیده در خور پایه و حالت مورد دیگر مراحل گردیده از پیشگاه
 خلافت مرخص می شوند و گروهی که امیدوار دولت بندگی و
 خدمت و اضافه منصب اند از نظر انور گذشته در خور شایستگی
 و قابلیت بمطالب و متمنیات خویش فائز میگرددند و همچنین
 مهمات زمرا برق اندازان که عبارت از تفنگچیان - واراند - خواه

شریعت غرا و مطابق ملت بیضا بقطع و فیصل میبرد و مراتب
 مرفیه موافق تورا سلطنت و جهان بینی و آئین معدلت خسروانی
 تفکیک و تشخیص می یابد و از ارباب تظلم و استعانه جمعی که
 دلائل مسکنت و اضطراب و مخائل احتیاج و اندکار از چهار احوال
 شان نمودار باشد از خزانه احسان بیکران دامن امید بقصد مقصود
 آورده فیض اندوز فضل و مکرمت میگردند و پسر از تقدیم مراتب
 معدلت گستری بشیستان انبال خرامیده بعضی اوقات چون مهر
 منیر و خورشید عالم گیر که از دریچه مشرق جهان تاب گردد از منظر
 مبارک درمن جلوه سعادت نموده منتظران دیدار میمنت آثار
 را فروغ بخش ابرار میگردند و در نضای پای درمن خلقی انبوه
 از هر صنف و گروه فراهم آمده بی مانع و مزاحمت استفاضه انوار
 فیض الهی از جمال عالم آرا می نمایند آن خدیو خورشید قدر انجم
 حشر شان افواج ناهیه بیشتر دران عرصه پهنادور می بینند و در جمعات
 که برای انصاف نماز جمعه بجامع دار الخلافه پرتو قدوم میگزینند
 بعضی امرا از تابندگان خود را در نضای دلکشی پای قلعه بنظرانور
 مرص میدهند و متصدیان فیلان سرکار خاصه شریفه برخی ابدال
 محبت خود سر که آوردن آنها بخاص و عام دشوار است در پای
 درمن از نظر اقدس میگذرانند و گاه بعضی از فیلان گوه پیکر بدیع
 منظر ابر خرام رعد خروش در عقب اسبان برق تگ یاد رفتار
 میدوانند تا بدویدن از دنبال اسب و حمله بر رکب و مرکوب که
 در معارک و غا از آنها مطلوبست خوگر شوند و بعضی اوقات باشاره
 معنی فیلان گوه تمثال ملک شکوه که عید مسرت باد جنگجویی

جلو و اهل خاص چوکنی و جمعی از چیلها و تورچیان و مردمی که وجود شان ضروری باشد آنجا شرف بار می یابند و دیوانیان عظام و بخشیان ممالک نظام و مقصدیان مهمام بیوثات و چندی از داروغهای کار خانجات و دیگر ارباب خدمات که رخصت عرض دارند از مطالب و مهمات کلی و جزوی بفیضت معروض داشته بچوایی با مواب که ارباب الباب را سرمایه بخردی و پذیرائی هوشمندی تواند بود ارشاد می یابند و صدر الصدور اهل استحقاق و نیاز مندان فیض اتفاق را جوق جوق بنظر کمیا اثر شهنشاہ اتفاق در آورده مراتب احوال و صورت امانی و آمال آن ها بشرف آنها میرساند و آن گزیده هر فوق نصیبی از لی بتعلین وظائف و عطای اراضی مدد معاش و انعام نقود کمباب موظف باشاهانه می گردند و عرائض صوبه داران و حکام اطراف اکثر درین محفل فیض قرین بوساطت بار یافتگان بساط قرب از نظر فیض اثر گذشته برخی بمطالعہ اشرف میرسند و بعضی دیگر را و زیراعظم بخوانده مضمون بعرض همایون میرساند و احکامی که در جواب هر یک می شود دستور خرد گنجور بمنشیان عطارده نشان ابلاغ می نمایند و اکثر مسودات نخست بامر از نظر انور نور آگین گشته بتصرفات بدیعه و اصلاحهای کاملانہ بادشاهانه در الفاظ و معانی که ماهران رموز سخن منجی و نکته دانی را دستور العمل فصاحت و قانون الادب بلاغت تواند بود زیفت می باید و چون مناشیر جلیل القدر نوشته می شود دستور اعظم آنها را بنظر معلی میرساند و عنوان بعضی امثله جلیله که بامرای نامدار و نویندگان رفیع مقدار عز صدور یافته

منصبدار و خواه احدی و فرقه احدیان تیر انداز و محاطت میر آتش
 و بخشی احدیان بموقف عرض میرسد و آن گروه از نظر اقدس می گذرند
 و بوسیله مقربان بارگاه و امیران درگاه عرائض صوبه داران و منصبداران
 هر صوبه و سرکار و پدشکهای آنها بمحل عرض میرسد و منصبدار
 خدمت عرض مکرر احکام مطاعه که در باب منصب و جاگیر و
 دیگر مراتب و مهمات و اقامت معاملات صادر می شود مکرر بعرض
 اقدس می رساند و آخته بیگی و داروغه اقبال هر روز به برخی اقبال
 و چندی از نیاان بزیفت و آراستگی تمام بنظر انور در می آورند
 و اگر اشپی یا نیلی زبون و لغر شد متکفلان امور آنها بمعرض
 عتاب و باز خواست می آیند و اقبال داغی و تابیدگان و منصبداران
 را داروغه داغ و تصحیح بنظر خورشید اثر می نمایند و اگر اشپی یا
 سواری بنظر همایون زبون در آید رد فرموده تابین باشی را بمعرض
 عتاب می آورند بالجملة کلیات امور و عظام مطالب جمهور درین
 دیوان اقبال و ایوان جلال پیرایه انتظام می گیرد و چهار پنج
 گهومی آنجا اوقات میمنت سمات آنحضرت بجلال اشغال
 پادشاهی و شرافت مهم گیتی پناه می مصروف می شود و قبل
 از دو پاس روز قرین بخت و سعادت ازین دیوان بزرگ و محفل
 سترگ برخاسته بالچمن خاص غسل خانه عز قدوم می بخشند
 و دران نگارین سرای دولت برآورنگ قدر و حشمت نشسته تا
 دو پاس روز سریر آرای کام بخشی و کمرانی و انتظام بخش امور
 خلافت و جهان بانی می باشند و اکثر اعیان دولت و ارکان سلطنت
 و منصبداران مهمات و اهل خدمات و گروهی از گرز برداران و پندهای

قریب دوپاس روز باین مراتب اشتغال دارند و ازین محفل
 همایون قرین سعادت برخاسته بمشکوی قدس و حرمکده اقبال عز
 قدوم می بخشند و آنجا بر سفره نعمت خاصه نشسته بقصد
 تحصیل قوت طاعت و عبادت ایزدی بقدر قوت روحانیدان از اغذیه
 طیبه که از خزانه وجه حلال سرانجام می یابد تناول می نمایند
 و بجهت ترطیب دماغ و حفظ صحت و قوام بدن و اعتدال مزاج
 ساعتی با دل بیدار دیده بشکر خواب می سپارند و قبل از درآمدن
 وقت نماز ظهر از دستراستراحت برخاسته وضو می کنند و دگر باره نور
 افزای ساحات قدس مسجد گشته بعد از ادای دوگانه تحیت
 باتین تخشع و عبودیت بر سجاده توفیق مستقبل قبله می نشینند
 و از روی کمال آگاهی و حضور دمی چند تذکر و تسبیح حق و یاد
 پروردگار مطلق بمنوانی که از اعظم ملت و اکابر دین و اهل باطن
 و ارباب یقین فرا گرفته اند سعادت اندوز گشته چون وقت ادای
 صلوٰه میرسد با جمعی از علما و عبادات و مشایخ و فقرا و برخی
 از خواص و نزدیکان که در آن وقت حاضر اند فریضه ظهر بجماعت
 گزارده تمام سنن و نوافل و ادراک و وظائف معهوده که اوقات متعبدان
 مجرد کیش و متفلسکان زهد اندیش از استیغای آن قاصر است
 ادا نموده بعد فراغ ازین مراتب خلوت کده خاص را که مابین
 حرم کده قدس و ایوان مبارک غسلخانه است بقدر همایون فروغ
 سعادت می بخشند و تا رسیدن وقت نماز عصر دران آرامگاه دولت
 بکرائم اعمال و شرائف اشتغال مانند تلاوت قرآن مجید و کتابت و
 مقابله آن و تتبع مسائل دینی و خوض در معارف یقینی و

باشد بجهت تفخیر و مباحث آن گروه یا مزید تدبیر و تأکید در
مطالب و احکام بخط خاص که از سواد خط پیدائنی مقبلان خوشتر
است مزین میسازند و وقایع هر موبه و سرکار از روزی نوشته‌های
سوانح نگاران اطراف و اکناف این کشور ملک وسعت که رسیدیل تواتر
و تولی به پیشگاه حضور عز و صل می یابد درین والا بارگاه بمسامع
حقائق مجامع میرسد و برخی اوقات جانوران شکاری از باز و جره
و شاعین و چرخ و بحری و یوز و غیر آن بوساطت قوش بیگی و
قراول بیگی از نظر اشرف میگذرد و لختی تماشای پری چهره ا-پان
برق سرعت یاد رفتار که متصدیان اصطبل سرکار خاصه شریفه
بآراستگی تمام از نظر انور میگذرانند و رانضان و چابک سواران نیز
در صحن غسلخانه سوار شده می گردانند ممرت پیرای طبع اندس
میشود و درین مجلس همایون نیز داروغه عدالت مستغنیان و داد
خواهان را حاضر ساخته عرض احوال و مطالب آنها می نمایند
و شهنشاہ حق آگاه در اندای اشتغال بمهمات ماطفت و سروری که
مجمعی ازان سمت گزارش پذیرد بحال متظلمان نیز پرداخته
داد دمی خلایق می فرمایند و از ایام هفته روز چهار شنبه
خاص بامر عدالت است دران روز بدیوان خاص و عام شرف
حضور نمی بخشند و جمیع متصدیان عدالت و قاضی عساکر و
مفتیان و فضلا و علما و ارباب عمام و شخصگان شهر در محفل خلد
آئین غسلخانه حاضر آمده همگی اوقات قدسی سمات مصروف
بعمل پروری و داد گستر می شود و مرد می که آنجا ضروری الوجود
قبایند در آن والا بارگاه بار نمی یابند بالجمله شهنشاہ جهان تا

جمعی از اسرا و منصبداران که نوبت کشتک آنها باشد در آن وقت
 حاضر میشوند و میرتوزکن بهرام مولت و صحبت و یساوان پیشگاه دولت
 آن فریق را بحسب تفاوت پایه و قدر برادر طرف قور خاصه باز داشته
 از مردم میده صفی در پیش می آریند و در عقب آن صفوف دیگر
 مرتب میدارند و بخشیدان عظام باشاره والا آنها را بدستوری که
 درین سلطنت ابد طراز معمول است تسلیم قور می فرمایند و بعد
 فراغ ازین امر که متصل بوقت شام می باشد چون مؤذن اذان
 مغرب میگوید شهنشاه یزدان پرست حق آگاه روی دل از هنگامه
 کثرت و گیر و دار سلطنت بر تانده بخضوع تمام متوجه شنیدن
 اذان می شوند و پس از استماع آن از سر برگردن نظیر بر خامنه
 نماز مغرب بجماعت در مسجد ادا مینمایند و بشیعه کریمه
 خویش جمیع منن و نوافل با اوزاد و وظائف معهوده بجای می
 آرند و این مراتب بدو گهزی میکشد و بعد فراغ نماز از مسجد
 برآمده دگر باره در نشیمن والای غمناخانه که از کثرت مشاغل
 مهر فروغ و دوز شمعهای کفوری زرین لکن و فانوسهای طلائی مه
 پرتو چون یزم سپهر پیرامان انجم لبریز نور می شود بر تخت فیروزی
 بخت جلوس سعادت فرموده بنظم و پرداخت امور ملک و مال
 و تمشیت مهام دولت و اقبال توجه مینمایند و وزیر اعظم
 درین وقت مهمات کلیده و جزئیات دیوانی بعرض اشرف رسانیده
 بجوابهای رسا و احکام دولت پدرا که خردمندان روزگار و مدبران
 امور کار را دستور العمل آگهی و هوشمندی تواند شد ارشاد می یابد
 و چون چهار گهزی از شب میگذرد و مؤذن اذان عشا میگوید

مطالعه کتب و رسائل عرفا و اکابر اوقات فرخنده آیات مصروف
 میدارند و بعضی احیان در آن نشیمن جاه و جلال بعضی از
 عموهای آنان اقبال و ناظران منازم ملک و مال را شرف بار
 داده به تنظیم و تمشیت برخی مصالح و مهمات ضروریه سلطنت
 می پردازند و عرائض بعضی داد خواهان و القاص مظلومان
 بواسطت بار یافتگان بساط قرب بنظر بیدش در رسیده جواب آنها
 از پیشگاه عدل و مکرمت صادر میشود و درین وقت گاه حرم سرای
 درات را ساعتی بنور حضور مشرف میسازند در آن شیدستان اقبال
 نیز صدر نشینان مشکوی عزت و احترام و پرده گزینان تدق عظمت
 و احتشام و شرائف عتائف سعادت پیوند و سخدرات عاقله
 هوشمند که بار یافته پیشگاه قرب و خدمت اند احوال مستورات
 محنت زده و بیوگان و یتیمان بموقف عرض میرحانند و حوائج
 آنها بانجاح مقرون گشته هر یک در خور حال از آثار فیض وجود و بر
 و عطای این دولت جاوید بقا کسب میگردند و چون وقت نماز
 عصر میرسد دگر باره بمسجد مبارک غسلخانه پرتو قدوم گسترده
 فریضه عصر بجماعت ادا می نمایند و بعد از فراغ خلوت کده دولت
 معاودت فرموده ساعتی دیگر بهوشیار دای و آگاهی و نظم مهم
 خلعت و جهان پناهی می گذرانند و چون از روز یک دو گهری بانی
 می ماند از آن خلوتگاه عز و جاه بر آمده در انجمن خاص غسلخانه
 سریر آرای حشمت و بختباری میگردند و برخی از مهمات ملک
 و دولت بمرض میرسد و بار یافتگان پیشگاه سلطنت در آن محفل فردوس
 آئین بدستور روز بهشین شرف بار یافته سعادت کورنش می یابند و

گلشن امکان است باوقه اقبال این نهال حمایه گستر یومئذیان جاده و
 جلال پر یار شد و تا نقش بند قدر بنقوش صور موجودات صورت طراز
 نگار خانه کون و مکان است نقش بدیع دولت این اورنگ نشین
 عظمت و استقلال بر روی کار باشد

• ع •

زمین دعاها بر اجابت صفت بصیر پاد

تعالی شد

شهنشاه بیدار بخت از فراز تخت برخاسته اکثر مردم را اذن رفتن از غسلخانه میشود و نماز عشا نیز با جمعی از خواص و نزدیکان بهجماعت گزارده بآرامگاه خاص عز ورون می بخشد و روزهای پنجشنبه بدیوان اول روز در ایوان سپهر نشان خاص و عام انکضا نموده دیوان آخر روز و انعقاد مجلس خلد آئین غسلخانه در شب موقوف میدارند و آن شب متبرک باصور دنیوی و مهمات صوری نپرداخته همگی اوقات فائض البرکت مصروف طاعت و عبادت و تحصیل اسباب ثواب اندرزی و معادت میشود و در شبها چون خاطر مقدس از مشاغل کونیه و وظائف عبادات پرداخته بقصد استراحت و آرام بخلوت گاه انس پرتو قدوم می گسترند اکثری از شب را با دل بیدار و خاطر آگاه به تیقظ و انتباه و مشغولی بیداد پروردگار جهان و تفکر و تدبیر در مصنوعات خالق کون و مکان و شکر و محاسن نعم والی بی منتهای الهی که از پیشگاه فضل و احسان نامتناهی بآن سزاوار حریر شهنشاهی و شایسته اورنگ گیتی پناهی عطا شده میگذرانند تا هنگامی که باقتضای بشریت حواس قدسی اسان را بخت بیدار خواب در می یابد و در مه گهری بی اختیار تن به بستر استراحت میدهند و در شبهانروزی آسایش و خواب آن بادشاه مالک رقاب زیاده از یک پامن شب نیست مولفه

• نظم •

سر چو ببالین هوس کم نهاد • بر سر خود بار دو عالم نهاد
خلق بکندل ز گران بارش • نفعه گران خواب زبیدارش
امید که تا نخلبند قضا به پرورش اشجار ممکنات نصارت بخش

بسم الله الرحمن الرحيم

مقدمه

بر آرای مهر پیرای دانشوران خردمند بین و خردمندان والا
تمکین که بسیاحی غواص فکر آئین دل پذیر و درازی بی مثل و
نظیر معانی از قلم طبع بساحل قرطاس آورده گوش هوش سامعین
را زینت تازه می بخشند و عرائس اخبار عجیبه و سوانح غریبه
سلاطین نامدار و دیگر امراي والا تبار را بجواهر بیان متحلی
ساخته پذیرای بارگاه سلطنت و پسندیده حضرات ملوک عالی
منقبت می گردانند تا عالمیان از احوال پاستانی عبرت گیرند
و پند پذیرند و از افعال قبیحه و خصائل فضیحه که باعث بدنامی
و خرامت و سبب سوء سرانجامی و خامت است اجتناب ورزیده
خود را بمکارم اخلاق آراسته و بمحاسن اوصاف پیراسته نمایند
مخفی و محتجب نماند •

که کتاب عالم گیر نامه فرخنده کتابی ست زیبا و گرامی نسخه

ایزدی به نمایش گردید بآبروی سخن در آغاز نخستین سال
 جلوس همایون شرف ملازمت سده فلک احترام منبع آثار عظمت
 و جلال مطلع انوار ابهت و اقبال سپهر بلند اختر ی سرور اقلیم سرب
 و سروری والا همت قوی صولت کف اسلام مرجع انام همی سیمای
 مشرق ضمیر خورشید رای جمشید نظیر نخل پیرای ریاض سعادت
 ابدی گل چین حدیقه خلق محمدی حق دوست باطل دشمن
 زناز گل بت شکن کامل نصاب جوهر دانش و بینش مالک
 رقاب کشور آفرینش فروغ گوهر خرد فرق کننده میان نیک و بد
 سلیمان ثانی صاحب قرانی سلطان ابوالمظفر محی الدین محمد
 اورنگ زیب عالم گیر پانته بیمن مدیح سنجی آن اورنگ نفیس کشور
 معانی گوی حقیقت از همه ربود و غبار بی رونقی از چهره اقبالش
 زدود و بدست یاری طبع سخن سرا از حسیض ذات و خمول برآمده
 بر بساط عزت و شرف قبول شصت و بیست غنوده سر از کفارش
 برگرفت و ظلمت زدای اختر طالع گردید و ناصیه سعادت و نیک
 بختی بنقش ارادت آراسته در سلک بندگی گوید بشکرانه آن
 بقلم استعجال صفحه چند بان شاه محامد آن ذات اقدس نگاشته
 هدیه انجمن اقبال و تحفه بارگاه عز و جلال گردانید •

چونکه در مجلس عزت انصاف و قدر دانی را پایه بلند و از
 محاسن عادات و مکارم اخلاق پادشاه ارجمند آن بود که از اصحاب
 معانی گلی بدای می گرفتند و گوهری بکافی می پذیرفتند
 آن عبارات معجز آیات پسند خاطر همایون افتاد و اسلوب کلامش
 خیلی ملائم طبع سلطانی آمد •

دل‌کشا و گلستانی ست بی خزان و ناره بوستانی ست که هزاران
ریاحین معانی در وی شکفته و خندان اگر بآب زرنگشته آید بجا و
اگر دفتري از فصاحت خوانم روا •

از رشحه کلک گوهر سلک مجلّی میدان سخن پروري و مقدم
مضمار انشا پردازي مدرنشين بزم سوانح نگاري زینت بخش محفل
عبارت آرائي جهان گیر ملک سحر بیاني عالم گیر کشور سخن داني
منشقی بی مثل و بدیل بیقین محمد کاظم بن محمد امین
مشهور بمیرزا کاظم ولد امینزای کاشي که در من انشا علم " انا
ولا غیری " بر افراشته و در رنگین نگاري رایت " انا انصح " برداشته
و در فصاحت و بلاغت گوی سبقت از همه ر بوده و در اعجاز کلامی
شهره آفاق " کاشمس رابعة الفهار " بوده طبع افشائي داشت و در
نظم دقتي این بیت ازوست •

نیست از چاه زندان بتان قسمت ماء غیر آبی که ز حسرت بدهان می گردد
اما در بدو حال بمقتضای مشیت ایزدی برخی از اوقات
گران مایه جوهر زندگانی را دست فرسوده ببحاصلی کرده روزگار
به بطالت می سپرد و یک چند در دام نامساعدی روزگار چون
مرف زبرک بسر می برد و در زوایه گم نامی با شاهد ناکامی دست
در آغوش می بود و روی شاهد نامرادی بمرآت حال می نمود و از
خار حسرت عسرت غنچه مرادش چاک چاک می گشت و شوب
خواری و بی اعتباری سینه اش را می خست و بار صفر الیدی
بر خود می کشید و شربت تلخ تهی دستی می چشید •
و چون همای طالعش به پرواز آمد و در نقش یابری نمود و توفیق

معدنات گستری از جمادی الاولی سنه مذکور تا رجب المرجب سنه هزار و هفتاد و هشت هجری اعنی ده ساله احوال ایام سلطنت و کامرانی و اعوام خلافت و جهان بانی آنچه از قوه بفعل آمده بود بعبارت دل پذیر بدیع اسلوب و فقرات رنگین و مرغوب بطرز بدیع و وضعی منیع که پذیرای طبع دشوار پسندان کارگاه سخن دانی و دقائق شناسان رموز الفاظ و معانی تواند بود بمعرض تحریر در آورده داد انشا پر دازی در داد *

و چون بزدگان حضرت اعلی خاقانی بمقتضای دانش خداداد و فطرت بلند و علو همت و وسعت حوصله ابقاء آثار ظاهر را در جذب محو آن و قعنی نه نهاده بقاسیس مآثر باطن بیشتر توجه داشتند بعد از تدوین واقعات ده ساله حکم حقیقت شیم صادر شد که گذارنده داستان مفاخر و مکارم محمد کاظم مصنف کتاب مستطاب عالمگیر نامه من بعد وقایع را بقید کتاب در نیارد لهذا او هم بدان قدر اکتفا نمود. و پس از وفات پادشاه عنایت الله خان مرید خاص عالم گیر در عهد پادشاه ابوالنصر قطب الدین شاه عالم پادشاه غازی محمد ساقی مستعد خان را باعث شد که باقی احوال چهل ساله و کسری بقید تحریر در آورد *

و مؤلف درین صحیفه تصریح باسم اورنگ زیب ننموده در هر جا از آن بلفظی شریف و عبارتی بدیع که مناسب مقام ست چون شهنشاہ گیتی پناه - و شهنشاہ دانش آئین - و شهنشاہ آفاق - و بادشاہ داد گستر - و خاقان جهان - و خدیو فیروز بخت کام یاب - و آنحضرت * و شاه جهان را باعلی حضرت و حضرت اعلی نام برده -

اشاره صادر گردید که بدائع سوانح دولت کرامت آئین و مملکت سعادت قرین که مثل آن دیگر سلاطین نام دار و خواقین والا تبار را با وصف جد فراوان وسعی بی کران روی نداده بکوشش تمام جمع نموده بی بیش و کم بکلک صدق رقم تسطیر نماید و تحریر سازد و آن دراری دل پذیر اقبال را درسلک تالیف انتظام بخشد و آن عرائس اخبار را بحلی تقریر دل چسپ و مرغوب آرایش دهد تا بر صفحه روزگار یادگار ماند و پس ماندگان قافله وجود را اطلاع بر سوانح این عهد سعادت توامان گردد مؤلف را درین عهد سوانح نگاری و کار وقائع نویسی مقرر فرموده حکم عالی شرف نفاذ یافت که وقائع نگاران نسخه واقعات سامی فهرست واردات احوال گرامی ماه بماء سال بسال با وقائع صوابعات و سوانح ولایات بدو سپارند و مقرر گشت که هرچه از اخبار و سوانح بحیز تحریر و معرض تسطیر در آید بعد از ترتیب داستان داستان ازان در خلوت همایون باوقات مناسب معرض اشرف پادشاه برسد •

و حکم فرمودند که چون احوال بادشاه زادگی از حین تولد تا زمان عالم آرایی در کتاب پادشاه فامه مذکور و مسطور است عنان اسب بیان ازان سمت معطوف داشته بتحریر احوال ایام سلطنت پردازد و از آغاز انکشاف صبح کشور کشائی که در جمادی الاولی سنه یک هزار و شصت و هفت هجری بموقع آمده داستان طراز گشته هژده ساله احوال را یک مجلد سازد بر طبق فرمان سلطانی مؤلف این کتاب سوانح ایام سلطنت پروری وقائع ازمنه

قامت خود می برد و خود را از دیگران احق می دید هنگام
مرض شهنشاه زمان خسرو دوران انتهاز فرصت نموده زمام اختیار
سلطنت بقبضه اقتدار خود در آورد و دست استقلال آن حضرت از
مراتب ملک و مال کوتاه ساخته باقتضای رای خود جمیع کارهای
مالی و ملکی انجام می کرد اورنگ زیب که در آن وقت بملک دکن
اقامت میداشتند و در نظم و نسق آن نواحی مشغول بودند چون
اخبار بیماری پدر بزرگوار خویش و بی اختیاری او و اقتدار دارا
شکوه در امور جهان بانی و دادگستری اصفا فرمودند مصلحت در
امهال و صلاح در اهمال ندیده باشقهار عزم ملازمت والد امجد
از خطه اورنگ آباد نهضت فرمائی سمت دار الخلافه شاه جهان
آباد گردیدند و در اثنای راه با مهاراجه جسونت سنگه و دیگر
امرا و افواج پادشاهی که باشاره دارا شکوه سد راه بودند مقاتله
کنان و محاربه و زران باحصول غلبه و نصرت تا مقام اعزآباد نزول
اجال ارزانی داشتند آخر چون پدر و برادر را مغلوب یافتند بروز جمعه
غره ذی قعدة سنه یک هزار و شصت و هشت هجری در عمارت
دل پذیر اعزآباد مجلسی دل کشا و جشنی جهان آرا باهتمام
امرای موافق ترتیب داده بعد انقضای پانزده گهری و بیست و
دو بل روز مذکور مطابق شش ساعت و نه دقیقه نجومی بر سر
فرمان دهی بی ادای رسوم که سلاطین فامدار و لاتبار را حین
جلوس بر اورنگ دولت معمولی و ضروری ست جلوس اجال
فرموده بسبب طمع سلطنت و حرص مملکت پدر پیر خود را
محبوس فرمودند *

و از دارا شکوه و شجاع بی شکوه و ناشجاع سخن سرانیده •
 و چون ولد امینا از ذکر حبس کردن عالم گیر پدر پدر خود
 شاه جهان را تا هشت سال و ده همان حال انتقال کردنش
 بدارالبقا و همچنین دیگر سوانح ناپسندیده و وقایع غیر حمیده که
 در اوایل ایام سلطنت او صورت بسته اغراض نموده مجملی ازان
 در اینجا بطور نمونه ذکر کرده می شود •

در سده یک هزار و شصت و هفت هجری شاه جهان را که بعدالت
 و انصاف و فطانت و کدایت معروف بود بمقتضای مشیت ایزدی
 عارضه حبس بول ظاهر شد و بالتماس دارا شکوه بمواری کشتی
 هرمه دل کشای اکبر آباد از پرتو ریات جاه و جلال مطاع خورشید
 اقبال گشت و تا غره ربیع الثانی سده مذکور بمنزل دارا شکوه اقامت
 داشته بتاریخ غره شهر مذکور نهضت قریبی ایوان شهریاری و
 ریخت بخش کالج معدلت گستری گردید و زینت تازه بخشیده
 تا این سال انجام امور سلطنت و انصرام کارهای مملکت
 بالاستقلال بقبضه اقتدارش بود و رتق و فتق هر امور می فرموده
 چون عارضه جسمانی بر پیکر مقدس و عنصر همایون طاری شده
 مزاج اشرف از منزه صحت و قانون اعتدال منحرف گشت و ایام
 کوفت امتداد یافته ضعف قوی روز بروز سست تضاعف و اشتداد
 می پذیرفت ازان جهت بظلم و نسق امور جهان داری انواع
 اختلال راه یافته فساد عظیم در مملکت هندوستان بهم رسید و ضرر
 خزان بی انتظامی بگاسقان مملکت وزید دارا شکوه که همیشه
 خلعت استحقاق امور کشور کشائی و جهان بانی بمقراض طمع بر

فہرست اسمی مواضع واقع در کتاب
عالم گیرنامہ بترتیب حروف تہجی *

بسم اللہ الرحمن الرحیم

• ۱ •

آرہ • ۹۷۲ •

آشام • ۵۸۶۵ - ۶۷۶ - ۶۷۷ - ۶۷۸ - ۶۷۹ - ۶۸۰ - ۶۸۱ - ۶۹۲ - ۶۹۳ - ۶۹۴ - ۷۰۰ •

۷۰۱ - ۷۰۲ - ۷۰۳ - ۷۰۶ - ۷۱۲ - ۷۱۵ - ۷۱۹ - ۷۲۲ - ۷۲۶ - ۷۳۱ •

۷۳۷ - ۷۳۸ - ۷۳۹ - ۷۴۰ - ۷۴۱ - ۷۴۲ - ۷۴۳ - ۷۴۴ - ۷۴۵ - ۷۴۶ - ۷۴۷ - ۷۴۸ - ۷۴۹ - ۷۵۰ •

• ۹۵۸ - ۸۱۰ •

آنچہرہ • ۱۸۸ •

آرہ • ۷۲۳ •

آہن محل • ۲۷۲ •

آثارہ • ۱۲۷ - ۲۳۷ - ۳۴۰ - ۴۷۵ - ۶۰۴ - ۷۶۵ - ۸۷۴ - ۸۸۵ •

آنک • ۵۶۸ - ۸۸۵ - ۱۰۴۲ - ۱۰۴۵ - ۱۰۴۶ •

اجمیر • ۱۱۹ - ۲۰۵ - ۲۹۲ - ۲۹۵ - ۲۹۹ - ۳۰۰ - ۳۰۴ - ۳۱۰ - ۳۱۱ •

۳۱۲ - ۳۱۳ - ۳۱۴ - ۳۱۸ - ۳۱۹ - ۳۲۵ - ۳۳۴ - ۳۳۶ - ۳۴۵ •

• ۱۰۵۶ - ۶۳۱ - ۵۱۸ - ۴۱۳ - ۳۱۰ - ۳۰۹ •

آجین • ۱۸۳ - ۳۲ •

احمد آباد • ۱۹۷ - ۲۹۷ - ۴۰۴ - ۵۶۶ - ۶۳۴ •

احمد پور • ۴۵۶ •

احمد نگر • ۹۵۷ •

و تا هشت سال جلوس عالم گیر شاه جهان بزندان مانده در همان قید از زندان بدن پس از سی و یک سال و دو ماه سلطنت باوانل شب دوشنبه بیست و ششم شهر رجب المرجب سنه یک هزار و هفتاد و شش هجری دایمی اجل را لبیک اجابت فرمود تاریخش

• شاه جهان وفات کرد • و نیز

• بیت •

سال هجری فوت شاه جهان • رضي الله - گفت اشرف خان

و هم • مصراع • ز عالم سفر کرد شاه جهان • یافتند

اگرچه ذات مستجمع صفات آن پادشاه دین پناه بحر علوم خدایگانی و معدن خصائل جهان بانی موصوف بحکمت و شجاعت و دانشمندی در امور سلطنت بود اما از مطاعن عقوب پدر و سفک دماء برادر و تعذیب بعضی از اولاد و تجویز قتل جماعت مسلمین در محاربات بیجاپور و حیدرآباد و غیره ممالک دکن صرف بطمع متکثر دنیوی که این همه در پردۀ حیئل شرعیه اجرا می نمود خالی نبود •

تمام شد این عجالت ناقعه در اخصر و اهم احوال کتاب عالمگیرنامه -

بحکم عالم علوم عربیه و فارسیه علامۀ زمان پروفیسر مستر ایچ باخمان صاحب بهادر ام اے سکریٹری اشیاٹک سوسائٹی اف بنگال - رقم زدہ شکستہ قلم - خاکسار عبدالحی مدرس مدرسہ عالیہ کلکتہ عفا عنہ الله و رحم • و فهرست مفصلہ اسماء رجال و مواضع واقع عالم گیر نامہ عنقریب بحلیہ طبع جلوہ گر و منتخبتر شدنی ست •

۱۹۲ - ۲۱۲ - ۲۱۵ - ۲۲۲ - ۲۲۵ - ۲۲۶ - ۲۳۴ - ۲۳۵ - ۲۳۶

۲۳۹ - ۲۴۰ - ۲۴۴ - ۲۵۰ - ۲۸۴ - ۲۸۵ - ۲۸۶ - ۲۸۷ - ۲۹۹ - ۳۰۳

۳۰۵ - ۳۴۹ - ۴۲۲ - ۴۷۴ - ۴۸۶ - ۴۹۲ - ۴۹۳ - ۵۶۴ - ۶۳۱ - ۸۵۸

۸۶۰ - ۹۷۹ - ۹۸۶ - ۱۰۵۶ - ۱۰۵۷

اذا ساگر * ۳۰۹

افچاله * ۲۱۹ - ۷۶۵ - ۸۴۸ - ۸۴۹

اگوله * ۹۰۵

انذ باری * ۸۷۶

اوترکول * ۷۲۲ - ۷۲۵ - ۷۳۶ - ۸۰۷

اوجه * ۲۰۵ - ۲۷۲

اوجین * ۳۳ - ۴۹ - ۵۶ - ۷۵ - ۷۸ - ۸۰ - ۸۱ - ۱۰۵ - ۱۴۱

ارد گیر * ۸۸۵ - ۱۰۰۷

اوده * ۱۲۷ - ۲۰۲ - ۸۶۰ - ۹۸۶

اودیسک * اڈیسک * ۴۵۵ - ۴۷۴ - ۷۵۱ - ۸۷۶ - ۱۰۵۰ - ۱۰۶۷

اورنگ آباد * ۳۶ - ۴۰ - ۴۱ - ۴۴ - ۸۴ - ۲۱۹ - ۳۸۹ - ۸۵۲ - ۸۸۷

۹۱۰ - ۹۲۵ - ۱۰۲۰ - ۱۰۳۵ - ۱۰۳۸ - ۱۰۵۱

اوسه * ۱۰۰۷ - ۱۰۱۴

اوهند * ۱۰۴ - ۱۰۵۲ - ۱۰۵۳ - ۱۰۵۸ - ۱۰۶۰

ایسانکده * ۸۹۶ - ۹۰۳ - ۹۰۵

ایلا پور * ۱۰۲۳ - ۱۰۲۷

ایمران * ۴۳۸ - ۴۶۳ - ۵۹۵ - ۶۰۷ - ۶۰۹ - ۶۱۶ - ۶۲۱ - ۶۲۲ - ۶۴۳

۸۳۳ - ۸۴۴ - ۸۴۵ - ۸۵۱ - ۸۷۴ - ۹۱۸ - ۹۷۳ - ۹۷۴ - ۹۷۵

ادستان * ۴۵ *

ارک * ۵۳ - ۱۹۳ - ۱۰۱۶ - ۴۴۲ - ۴۷۲ - ۵۸۸ - ۸۳۴ *

اسلام نگر * ۹۶۰ *

اسلام آباد * ۸۳۵ - ۹۵۶ - ۱۰۵۰ *

اعز آباد * ۱۴۵ - ۱۴۷ - ۱۱۴۹ - ۱۵۹ - ۱۶۱ - ۲۲۰ - ۲۲۷ - ۴۱۸ - ۴۲۸ *

- ۴۳۰ - ۴۳۵ - ۴۶۷ - ۴۷۲ - ۴۷۴ - ۶۱۶ - ۶۷۳ - ۷۵۷ - ۷۵۹ - ۷۶۴ *

- ۸۵۲ - ۸۶۵ - ۸۷۳ - ۸۷۵ - ۹۲۴ - ۱۰۵۰ *

اعظم آباد * ۷۶۳ *

اکبر آباد * ۳۰ - ۳۱ - ۴۸ - ۴۹ - ۸۰ - ۸۲ - ۸۵ - ۸۶ - ۸۷ - ۱۰۷ - ۱۰۸ -

- ۱۰۹ - ۱۲۰ - ۱۲۳ - ۱۳۶ - ۱۳۷ - ۱۶۷ - ۱۷۸ - ۱۸۳ - ۱۹۱ - ۱۹۲ -

- ۱۹۳ - ۲۱۶ - ۲۲۰ - ۲۲۱ - ۲۲۳ - ۲۲۴ - ۲۲۵ - ۲۲۶ - ۲۲۹ -

- ۲۳۰ - ۲۳۱ - ۲۳۲ - ۲۳۳ - ۲۳۷ - ۲۳۹ - ۲۴۱ - ۲۴۴ - ۲۴۵ - ۲۴۶ -

- ۲۹۵ - ۳۰۱ - ۳۰۳ - ۳۰۴ - ۳۰۵ - ۳۰۶ - ۳۰۷ - ۳۰۸ - ۳۰۹ - ۳۱۰ - ۳۱۱ -

- ۳۱۲ - ۳۱۳ - ۳۱۴ - ۳۱۵ - ۳۱۶ - ۳۱۷ - ۳۱۸ - ۳۱۹ - ۳۲۰ - ۳۲۱ - ۳۲۲ -

- ۳۲۳ - ۳۲۴ - ۳۲۵ - ۳۲۶ - ۳۲۷ - ۳۲۸ - ۳۲۹ - ۳۳۰ - ۳۳۱ - ۳۳۲ -

- ۳۳۳ - ۳۳۴ - ۳۳۵ - ۳۳۶ - ۳۳۷ - ۳۳۸ - ۳۳۹ - ۳۴۰ - ۳۴۱ - ۳۴۲ -

- ۳۴۳ - ۳۴۴ - ۳۴۵ - ۳۴۶ - ۳۴۷ - ۳۴۸ - ۳۴۹ - ۳۵۰ - ۳۵۱ - ۳۵۲ -

- ۳۵۳ - ۳۵۴ - ۳۵۵ - ۳۵۶ - ۳۵۷ - ۳۵۸ - ۳۵۹ - ۳۶۰ - ۳۶۱ - ۳۶۲ -

اکبر پور * ۵۳ *

اکبر نگر * ۲۲۴ - ۳۳۳ - ۳۳۴ - ۴۲۳ - ۴۲۴ - ۴۹۴ - ۵۵۵ - ۶۸۳ *

اکبری * ۴۲۵ *

آلہ آباد * ۱۲۶ - ۱۳۲ - ۱۶۶ - ۱۷۰ - ۱۷۱ - ۱۷۴ - ۱۷۵ - ۱۷۶ - ۱۸۰ -

باغ * ۶۰۵ - ۶۰۶ - ۶۰۷ - ۸۴۸ - ۸۶۴ - ۸۸۶ *

بلری جوگی ہتی * ۸۲۲ *

بلوچ پور * ۸۱ - ۸۲ *

بذاس * ۶۶۹ - ۷۰۰ *

بذارس * ۲۹ - ۱۹۳ - ۲۲۲ - ۲۳۵ - ۲۳۶ - ۲۳۹ - ۲۴۲ - ۴۱۲ - ۶۲۷ -

* ۷۵۸ - ۸۷۵ *

بنج رتن * ۶۶۷ *

بندرابین * ۳۴۴ *

بنگال * ۲۹ - ۳۱ - ۱۴۱ - ۱۷۵ - ۱۸۰ - ۲۱۱ - ۲۲۳ - ۲۲۴ - ۲۶۴ -

۲۶۶ - ۲۶۸ - ۲۷۱ - ۳۶۹ - ۴۰۶ - ۴۱۹ - ۴۲۰ - ۴۲۲ - ۴۳۳ -

۴۳۵ - ۴۴۰ - ۴۴۱ - ۴۴۶ - ۴۶۰ - ۴۶۱ - ۴۶۳ - ۴۷۱ - ۴۷۶ -

۴۷۷ - ۴۷۹ - ۴۸۳ - ۴۸۴ - ۴۹۵ - ۵۶۱ - ۵۶۳ - ۵۶۵ -

۶۰۴ - ۶۰۵ - ۶۰۷ - ۶۳۲ - ۶۳۴ - ۶۴۹ - ۶۷۳ - ۶۷۶ - ۶۷۷ -

۶۷۸ - ۶۸۰ - ۶۸۲ - ۶۸۷ - ۷۱۷ - ۷۲۲ - ۷۳۰ - ۷۳۱ - ۷۶۱ -

۷۷۶ - ۷۸۲ - ۸۰۹ - ۸۱۲ - ۸۱۵ - ۸۴۸ - ۸۵۳ - ۸۵۵ - ۸۵۸ -

۸۵۹ - ۸۶۴ - ۸۶۵ - ۸۸۰ - ۸۸۲ - ۹۱۱ - ۹۲۲ - ۹۴۱ - ۹۴۲ -

* ۹۴۶ - ۹۵۵ - ۱۰۳۴ - ۱۰۴۰ - ۱۰۵۷ - ۱۰۶۲ - ۱۰۶۸ *

بنفولہ * ۵۱ *

بورینہ * ۱۲۶ - ۱۴۸ *

بہادر پور * ۱۲۴ - ۴۲۲ - ۹۷۸ *

بہار * ۱۲۷ - ۲۱۱ - ۲۲۳ - ۲۴۰ - ۵۸۶ - ۶۴۹ - ۹۲۲ *

بہارگئی * ۵۲۴ - ۵۲۶ *

ایوان چهل ستون * ۳۵۱ - ۳۶۲ - ۵۹۱ - ۸۵۴ *

ب *

باري * ۱۰۵۰ *

باغ نور مغزل * ۱۱۸ *

بالا پور * ۸۸۵ - ۴۵۴ *

بانس برله * م * بانس بريلي * ۵۶ *

بانسي * ۷۸۱ *

بخارا * ۶۲۸ - ۶۳۷ - ۶۶۲ - ۶۶۴ - ۷۳۸ - ۸۶۳ - ۱۰۴۹ - ۱۰۵۱ - ۱۰۶۳ *

بدخشان * ۶۰۵ *

برار * ۱۹۹ *

برمهاپتر * ۶۸۵ - ۶۹۴ - ۶۹۷ - ۶۹۹ - ۷۰۰ - ۷۰۳ - ۷۰۴ - ۷۰۵ -

۷۱۳ - ۷۱۷ - ۷۲۲ - ۷۲۳ - ۷۲۷ - ۷۳۳ - ۷۷۶ *

بروده * ۹۸۶ *

برهان پور * ۴۲ - ۴۴ - ۴۶ - ۴۸ - ۵۰ - ۵۱ - ۵۲ - ۵۳ - ۵۶ - ۹۱ -

۲۰۹ - ۲۱۹ - ۲۶۶ - ۴۳۸ - ۱۰۲۷ - ۱۰۵۱ *

بري نله * ۶۸۳ - ۶۸۴ *

بريائي * ۲۶۸ *

بصره * ۶۱۹ - ۶۳۶ *

بقلا نه * ۳۳۷ *

بگت گده * ۹۰۵ *

بگله گهات * ۵۴۴ - ۵۴۵ - ۵۴۶ - ۵۴۷ - ۵۴۸ - ۵۴۹ *

بلا چور * ۱۸۵ *

• ۱۰۱۷ - ۱۰۱۹ - ۱۰۲۲ - ۱۰۲۹ - ۱۰۳۷ - ۱۰۵۱ •

• ۱۹۹ • بیجا گڈہ •

• ۸۳۵ • بیج ہزارہ •

• ۵۶۸ • بیدراتہ •

• ۴۹۶ • بیدر بہوم •

• ۴۵۰ • بیسوارہ •

• ۵۷۱ • بیکا •

• ۸۳۷ - ۸۳۶ • بیگم آباد •

• ۸۰۷ • بیل تلی •

• پ •

• ۴۹۵ • پیدالہ پور •

• ۸۷۵ • پالم •

• ۸۴۹ - ۲۲۰ • پانی پت •

• ۷۰۰ • پاندو • ن - عاندو - ناندو •

• ۸۰۷ • پنام •

• ۵۱۶ • پنور • ن •

• ۶۰۴ - ۲۱۳ • پنن •

• ۲۲۳ - ۲۲۲ - ۲۱۱ - ۱۹۱ - ۱۸۱ - ۱۸۰ - ۱۶۸ - ۱۲۱ - ۳۱ - ۲۹ • پنہ •

• ۲۸۶ - ۲۳۹ - ۲۳۶ - ۲۲۵ •

• ۵۷۸ - ۵۷ • پرنالہ •

• ۱۰۲۱ - ۱۰۱۹ - ۱۰۰۶ - ۱۰۰۳ - ۸۹۱ - ۸۸۲ - ۵۹۶ • پریندہ •

• ۱۰۴۴ - ۱۰۴۲ - ۹۷۸ • پشاور •

بیاضچہا * ۶۹۷ *

بہرائیج * ۸۲۷ - ۸۱۸ - ۵۹۳ - ۳۴۱ *

بہرہ * ۱۰۴۱ - ۱۹۸ - ۱۹۷ *

بہکر * ۲۰۵ - ۲۱۲ - ۲۲۱ - ۲۳۰ - ۲۷۳ - ۲۷۴ - ۲۷۵ - ۲۸۳ - ۲۸۴ -

* ۳۰۵ - ۳۱۱ - ۳۱۴ - ۳۱۵ - ۳۸۱ - ۶۲۵ - ۱۰۴۹ *

بہکرناتہہ * ۱۷۸ *

بہاتن * ۱۰۰ *

بہلسہ * ۳۴۶ - ۴۸۱ *

بہلولی * ۱۰۲۶ *

بہلورہ * ۵۵۸ - ۵۵۹ - ۵۶۰ - ۹۴۳ - ۹۵۸ *

بہنڈیر * ۸۲۰ - ۸۲۱ - ۸۲۲ *

بہند ادرک * ۹۰۵ *

بہنڈت * ۶۸۸ - ۶۹۰ *

بہوم * ۱۰۲۱ *

بہیرہ * ۱۶۷ *

بہیور * ۱۰۰۳ *

بہیورہ * ن * ۱۰۰۰ - ۵۸۵ - ۱۰۱۹ - ۱۰۰۰ *

بیاسا * ۵۷۳ *

بیہ * ۱۳۴ - ۱۸۴ - ۱۸۵ - ۱۸۷ - ۱۹۹ - ۲۰۵ - ۲۷۲ *

بیچاپور * ۲ - ۴۵ - ۴۷ - ۸۳ - ۴۷۱ - ۵۷۰ - ۵۷۵ - ۵۷۶ - ۵۷۷ -

۵۷۸ - ۵۹۸ - ۵۵۱ - ۸۶۰ - ۹۰۹ - ۹۱۰ - ۹۱۲ - ۹۱۳ - ۹۱۹ -

۹۷۰ - ۹۸۸ - ۹۹۷ - ۹۹۸ - ۱۰۰۰ - ۱۰۰۲ - ۱۰۰۶ - ۱۰۰۷ - ۱۰۱۴ -

نپکي * ن * ننگي * ۸۹۶ - ۹۰۳ - ۹۰۵ *

تردي پور * ۵۵۴ - ۵۵۵ *

ترمهاني * ۷۱۸ - ۷۱۹ - ۸۰۵ *

ترهار * ۵۶۵ *

ترهت * ۸۵۲ - ۱۰۴۹ *

تکونه * ۸۹۶ - ۹۰۳ - ۹۰۵ *

تلچاپور * ۱۰۰۷ - ۱۰۰۸ - ۱۰۱۳ - ۱۰۱۹ *

تلکوکن * ۵۸۴ - ۸۹۳ *

تلون * ۱۴۳ - ۱۶۴ - ۱۶۵ - ۱۸۰ - ۱۸۲ *

تلوندي * ۷۶۶ - ۷۶۸ *

تلينبه * ۲۰۵ *

توده * ۳۰۵ - ۳۳۶ *

توران * ۳۹۲ - ۳۹۳ - ۹۰۶ - ۱۰۳۵ - ۱۰۵۰ *

تهانديسر * ۲۲ *

تير * ن * تيرا * ۹۹۱ - ۱۰۱۳ *

* ت *

تازي * ۴۶۱ - ۴۷۶ - ۴۸۳ - ۵۵۳ - ۵۵۷ *

تنه * ۲۱۷ - ۲۷۵ - ۲۸۱ - ۲۸۲ - ۲۸۳ - ۲۹۵ - ۳۸۵ - ۶۲۷ - ۷۷۸ - ۱۰۴۸ *

* ج *

جالپور * ۴۵۴ *

جالندر * ۲۱۹ *

جام * ن * هالر * ۷۶۸ *

(۸)

پکس کھول • ن • پلس کھول • ۹۰۵ •

پگہلی • ۱۰۴۲ •

پلٹون • ۶۴۸ - ۶۵۰ - ۶۵۱ - ۶۵۳ - ۶۶۰ - ۶۶۳ - ۷۵۵ - ۹۷۲ - ۹۸۶ •

پلٹری • ۹۹۰ - ۹۹۱ •

پنجاب • ۱۴ - ۱۴۹ - ۱۵۶ - ۱۶۰ - ۱۷۱ - ۱۷۷ - ۱۷۸ - ۱۷۹ - ۳۰۱ •

۲۲۵ - ۲۱۶ - ۲۱۵ - ۱۹۳ - ۱۸۱ - ۱۸۰ - ۳۵۰ - ۴۱۹ - ۶۶۱ •

۸۶۳ - ۷۶۴ - ۸۴۵ - ۸۴۶ •

پورب • ۴۵۰ •

پور کھور • ن • پور دیکھور • ۸۹۶ •

پورنکھر • ۸۸۸ - ۸۸۹ - ۸۹۰ - ۸۹۱ - ۹۰۰ - ۹۰۲ - ۹۰۳ - ۹۰۴ - ۹۰۵ •

- ۹۰۶ -

پونار • ۱۰۲۷ •

پونچ • ۸۲۰ •

پوند • ۵۷۵ - ۵۷۹ - ۵۸۰ - ۵۸۲ - ۵۸۳ - ۵۸۴ - ۵۸۵ - ۵۸۸ - ۸۸۸ •

۸۹۲ - ۸۹۶ - ۸۹۹ - ۹۰۳ •

پہنی • ۹۵۳ •

پہلور • ۷۶۶ •

• ن •

قاراگڈہ • ۲۶۴ •

نامی کتور • ۸۹۶ •

تبت • ۸۲۶ - ۸۳۲ - ۸۳۸ - ۸۶۰ - ۹۲۳ - ۱۰۶۳ •

نپکی • ۸۹۶ - ۹۰۳ - ۹۰۵ •

* ۵۲ *

چانگام * ۵۵۶ - ۵۵۸ - ۵۶۰ - ۹۴۰ - ۹۴۳ - ۹۴۶ - ۹۴۷ - ۹۴۸ - ۹۴۹ -

* ۹۵۱ - ۹۵۲ - ۹۵۳ - ۹۵۴ - ۹۵۶ *

چانگ نگر * ۴۹۶ *

چارنگ * ۸۰۲ - ۸۱۰ *

چالفت * ۵۷۳ - ۵۸۴ - ۵۸۵ *

چاند پور * ۱۷۱ *

چانده * ۴۷۵ - ۱۰۲۲ - ۱۰۱۳ - ۱۰۲۴ *

چاندي * ۱۷۳ - ۲۹۳ *

چناب * ۲۱۶ - ۸۳۷ - ۸۳۹ *

چنآڙه * ۳۱۸ - ۴۹۳ - ۵۹۴ - ۱۰۲۷ - ۱۰۲۸ *

چنبل * ۷۹ - ۸۰ - ۸۵ - ۸۹ - ۹۰ *

چنپال * ۲۱۷ *

چنپه * ۸۴۳ - ۸۴۷ *

چنداولي * ۳۴۳ *

چنگش هتي * ۸۲۳ *

چور اگڙه * ۱۹۲ - ۲۱۸ *

چور نوايند * ۵۶ *

چول * ۲۸۳ - ۲۹۶ *

چونا گڙه * ۲۸۳ *

چوهرمل * ۲۱۷ *

چاچل * ۱۰۴۲ *

جگدیہ * ۹۴۳ *

جلال آباد * ۱۲۸ *

جمدھڑہ * ۷۱۳ - ۷۲۵ - ۸۰۷ *

جموں * ۱۷۹ - ۱۹۹ - ۳۲۰ - ۶۰۹ - ۷۵۷ - ۷۶۸ - ۸۴۰ - ۸۴۳ - ۸۴۷ -

* ۸۵۹ - ۸۷۶ - ۸۸۵ - ۹۰۶ - ۹۱۷ - ۹۶۵ *

جنڈیر * ۸۸۸ - ۸۹۳ *

جودہ پور * ۱۸۳ - ۲۸۸ - ۳۰۰ - ۳۰۹ - ۳۱۰ - ۳۱۱ - ۳۱۲ *

جورا گڈہ * ۱۹۲ *

جوگی کمپہ * ۶۶۶ - ۶۶۷ - ۶۶۸ - ۶۹۹ *

جون * ۷۶ - ۱۱۱ - ۱۲۱ - ۱۲۶ - ۱۵۹ - ۱۶۷ - ۲۳۳ - ۴۵۰ - ۴۷۹ - ۶۲۱ -

* ۶۴۳ - ۶۶۴ - ۸۴۹ - ۹۷۸ *

جونہ گڈہ * ۲۸۳ - ۵۶۴ - ۷۶۸ - ۷۷۰ *

جون پور * ۲۱۵ - ۲۳۹ - ۲۶۳ - ۲۸۷ - ۴۷۸ - ۸۵۳ - ۸۵۹ - ۱۰۵۰ -

* ۱۰۵۷ *

جہانگیر پور * ۵۳ *

جہانگیرنگر * ۳۳۶ - ۴۶۱ - ۴۷۷ - ۴۸۳ - ۴۸۴ - ۵۵۵ - ۵۵۶ - ۵۵۷ - ۵۵۸ -

۶۷۹ - ۶۸۰ - ۶۸۱ - ۶۸۳ - ۶۸۹ - ۷۱۲ - ۷۳۴ - ۷۳۵ - ۷۹۹ -

* ۹۴۸ *

ججہی * ۲۷۲ *

جیاضہ * ۵۱۸ *

جیسلمیر * ۲۲۱ - ۲۷۵ *

جیل ساری * ۵۲۸ *

• ۵ •

دادر • ن • دهادر ۴۰۸ - ۴۱۲ - ۴۱۵ - ۴۳۰ •

درهنگه • ۹۸۶ - ۸۵۰ - ۶۵۰ •

درنگ • ۸۱۱ - ۷۲۵ •

دکن • ۲۵ - ۲۹ - ۳۰ - ۳۲ - ۳۰ - ۴۳ - ۴۴ - ۴۵ - ۵۳ - ۵۶ - ۱۲۷ •

- ۱۲۹ - ۱۵۷ - ۱۹۲ - ۲۹۷ - ۲۹۸ - ۳۰۱ - ۳۳۸ - ۳۶۹ - ۳۹۴ - ۴۱۶ •

- ۴۱۷ - ۴۲۶ - ۴۳۹ - ۴۴۹ - ۴۵۴ - ۴۷۱ - ۴۷۶ - ۴۷۷ - ۴۸۵ - ۵۶۵ •

- ۵۶۸ - ۵۶۹ - ۵۷۰ - ۵۷۸ - ۵۸۶ - ۵۸۹ - ۵۹۶ - ۵۹۷ - ۶۰۶ - ۶۱۶ •

- ۶۲۹ - ۶۳۰ - ۶۳۶ - ۶۳۵ - ۶۷۵ - ۷۳۳ - ۷۶۱ - ۷۶۳ - ۸۲۷ - ۸۳۳ •

- ۸۵۱ - ۸۵۴ - ۸۵۵ - ۸۵۷ - ۸۶۰ - ۸۷۰ - ۸۷۱ - ۸۸۰ - ۸۸۱ - ۸۸۴ •

- ۹۱۰ - ۹۱۱ - ۹۱۷ - ۹۶۰ - ۱۰۱۳ - ۱۰۱۸ - ۱۰۲۹ - ۱۰۳۰ - ۱۰۳۶ •

• ۱۰۶۱ - ۱۰۳۹ •

دکن کول • ۷۲۲ - ۷۲۳ - ۷۲۵ - ۷۳۶ - ۸۰۸ •

دولت آباد • ۴۰ - ۴۴ - ۱۵۸ - ۱۹۰ - ۱۹۳ - ۱۹۴ - ۲۱۹ - ۲۹۰ - ۴۱۶ •

• ۵۷۵ •

دوله • ۷۲۲ •

دهاپه • ۵۵۷ •

دهار • ۵۷ •

دهاراسیون • ۱۰۰۷ - ۱۰۱۸ - ۱۰۱۹ •

دهارور • ۱۰۱۸ •

دهامونی • ۱۹۲ - ۲۱۸ •

دهرمات پور • ۵۶ - ۵۷ - ۵۸ •

چیت پور • ۵۴ - ۵۵ •

چین پور • ۹۵۰ • ✓

چبول • ۵۷۴ - ۹۰۵ •

• ح •

حبشه • ۸۸۵ •

حضر موت • ۸۸۳ - ۸۸۵ - ۱۰۳۵ •

حیدر آباد • ۱۰۱۹ •

• خ •

خان پور • ۸۲۱ - ۸۲۶ •

خاندیس • ۴۳ - ۴۶ - ۴۹ - ۵۰ - ۵۱ - ۵۶ - ۱۹۱ - ۱۹۹ - ۲۱۸ - ۲۱۹ •

• ۲۳۳ - ۲۴۲ - ۸۷۳ - ۹۷۲ - ۱۰۲۷ - ۱۰۵۷ •

خانوة • ۶۳۴ •

ختا • ۷۲۲ •

ختن • ۷۲۲ •

خضر پور • ۶۸۳ •

خضر آباد • ۱۴۰ - ۱۴۲ - ۱۴۹ - ۲۳۶ - ۲۳۷ - ۳۴۹ - ۴۳۰ - ۴۳۱ - ۴۳۲ •

• ۴۴۳ - ۶۷۳ - ۶۷۴ - ۷۵۶ - ۷۶۵ - ۸۴۹ - ۸۷۵ - ۹۲۴ - ۹۳۶ - ۹۳۷ •

• ۹۸۵ - ۹۸۳ •

خضري • ۴۲۵ •

خلم • ۴۴۳ •

خوشاب • ۱۹۹ - ۱۰۴۱ •

خیر آباد • ۱۶۱ - ۸۶۲ •

رامپو * ن * رامپو * م * رامپور * ۹۵۳ - ۹۵۴

رام سر * ۳۰۶ - ۳۳۶

راڊي * ۲۱۶

راهون * ۱۸۵ - ۱۹۷ - ۱۹۸

رٺن پور * ۸۷۶

رخنگ * ۱۴۸۴ - ۵۵۶ - ۵۵۸ - ۵۵۹ - ۵۶۰ - ۵۶۱ - ۹۴۰ - ۹۴۲ - ۹۴۵

* ۹۵۴ - ۹۴۷

رڌر مال * ۹۰۵

رنگا مائي * ۳۹۵ - ۶۸۲ - ۶۸۴ - ۶۹۴

روپا گڏ * ۹۰۵

روهڙ * ۱۶۳ - ۱۸۳ - ۱۸۴

روهيڙ * ۸۹۵ - ۹۰۳ - ۹۰۵

رهڻاس * ۲۲۵ - ۴۵۵ - ۴۷۵ - ۶۳۰ - ۸۵۳ - ۸۶۵ - ۸۶۶ - ۸۷۶

* س *

سا پور * ن * ساسور * ۵۸۲

سات سور * ۱۰۱۴

سا سور * ۸۸۸ - ۸۸۹

ساگر گڏ * ۹۰۵

سڌگهوا * ۲۰۱

سڻاڇ * ۱۴۳ - ۱۴۴ - ۱۴۷ - ۱۶۴ - ۱۸۰ - ۱۸۲ - ۱۸۳ - ۱۸۴ - ۱۸۹ - ۱۹۲

* ۱۹۴ - ۱۹۷ - ۲۰۵ - ۲۱۸ - ۲۱۹ - ۲۷۲ - ۷۶۶ - ۸۴۸

سڌيڏ * ۷۲۵

دھلی * ۸۷ - ۱۰۸ - ۱۲۰ - ۱۲۱ - ۱۲۵ - ۱۶۸ - ۱۶۹ - ۱۷۰ - ۱۷۹ - ۲۳۱ *

دھندیر * ۶۳۲ *

دھنگ * ۷۱۶ - ۷۱۷ - ۷۱۸ - ۷۲۳ - ۷۳۵ - ۸۰۴ *

دھن کوٹ * ۸۲۸ *

دھوکہ * ۱۰۱۴ *

دھول پور * ۷۹ - ۸۵ - ۸۶ - ۸۹ *

دیداپور * ن * دیناپور * ۵۰۲ *

دیپال پور * ۵۵ - ۵۷ - ۱۹۷ - ۲۰۵ - ۴۶۳ - ۴۶۶ - ۸۷۵ *

دیکھو * ۷۱۸ - ۷۱۹ - ۷۲۹ - ۸۰۱ - ۸۰۴ *

دینی پور * ۸۳۵ *

دیوانی * ۷۳۵ - ۷۸۳ *

دین * ۲۳۴ - ۶۰۱ *

دیورانی * ۳۱۴ *

دیوگڈہ * ۱۰۲۶ - ۱۰۲۷ - ۱۰۲۸ - ۱۰۲۹ *

دیول گانو * ۷۱۸ - ۷۷۷ - ۷۹۶ - ۷۹۷ - ۸۰۱ - ۸۰۲ - ۸۱۰ *

* ڈ *

ڈرو سریدہ * ن * ڈوسریدہ * ۷۰۳ - ۸۱۰ - ۸۱۱ *

* ر *

راجپورہ * ۸۶ *

راج گڈہ * ۵۸۰ - ۵۹۵ - ۹۰۰ - ۹۰۱ - ۹۰۳ - ۹۰۶ *

راجواہ * ۵۸۳ *

راجور * ۸۳۸ *

• ۶۹۲ • سنکوس

• ۸۹۱ - ۵۷۹ - ۵۷۸ - ۵۷۵ • سويک

• ۵۲۸ • سوتني

• ۸۵۱ - ۸۲۷ - ۷۶۸ - ۷۶۵ - ۶۶۲ - ۶۱۸ - ۶۰۶ - ۴۷۱ - ۲۹۸ • سورت

• ۱۰۶۷ - ۱۰۵۷ - ۹۷۷ - ۸۸۰ •

• ۴۶۳ - ۴۶۰ - ۲۳۹ - ۲۳۸ - ۲۳۷ - ۲۳۶ - ۲۳۵ • سوزون

• ۱۰۱۹ - ۱۰۰۲ • سولاپور

• ۸۰۶ - ۷۸۷ • سولاکوڑي

• ۷۱۶ • سوله گڈه

• ۵۷۸ • سون پري

• ۹۰۵ • سون گڈه

• ۸۵۰ - ۶۷۵ • سون پي

• ۱۳۸ - ۱۲۹ • سهارن پور

• ۸۴۸ - ۷۹۵ - ۷۵۹ - ۲۲۰ - ۲۱۹ - ۱۶۶ - ۱۴۲ - ۱۲۶ • سهرنگ

• ۶۳۲ • سهره

• ۱۰۱۹ • سهری

• ۵۴۹ • سیتل گهاٹ

• ۷۲۳ - ۷۰۴ • سیدمان گڈه

• ۱۰۱۹ • سین

• ۸۹۵ - ۵۸۱ - ۵۸۰ • سیواپور

• ۱۰۴۸ - ۸۸۱ - ۴۶۷ - ۴۰۰ - ۲۸۰ - ۲۷۷ - ۲۷۶ • سیوستان

سرگنج * ۲۹۷ *

سرصور * ۲۲۱ - ۲۳۱ - ۴۴۱ - ۵۶۴ - ۷۶۵ - ۸۴۹ *

سرن گهاٹ * ۴۵۸ - ۴۵۷ *

سروپ گڈہ * ۹۰۵ *

سرهند * ۱۷۹ - ۸۴۹ *

سوي پور * ۵۵۷ *

سري گهاٹ * ۷۰۰ - ۷۰۱ *

سري نگر * ۱۶۷ - ۱۷۳ - ۱۷۴ - ۱۷۵ - ۱۷۶ - ۱۷۷ - ۱۹۹ - ۲۹۳ - ۴۲۱ -

۴۴۱ - ۴۷۹ - ۵۸۹ - ۶۰۰ - ۶۰۱ - ۶۰۴ - ۶۱۸ - ۶۲۵ - ۷۲۲ - ۷۵۷ -

۸۷۲ - ۸۸۱ - ۹۲۲ *

سکندریہ * ۳۴۶ *

سرول * ۵۷۹ - ۵۸۰ *

سکپور * ۲۷۳ - ۲۷۴ - ۲۷۵ - ۲۷۶ - ۲۷۸ - ۲۸۴ *

سپاہانی * ۷۳۵ - ۷۳۶ - ۷۸۰ *

سلطان پور * ۱۶۶ - ۱۸۲ - ۱۹۸ - ۲۱۷ - ۲۱۸ - ۳۵۵ - ۱۰۵۷ - ۱۰۶۷ *

سلیم پور * ۱۲۸ *

سلیم گڈہ * ۴۷۸ - ۶۰۲ *

سمرقند * ۲۷۱ *

سموگر * ۱۱۱ - ۱۱۲ *

سند * ۴۱۷ - ۴۱۸ *

سندر باڑی * ۱۴۶ - ۱۴۷ - ۲۲۷ - ۴۷۴ *

سنگرام گڈہ * ۹۴۳ *

• ۲۸۹ • عمان پور

• ۳۵۲ • عمان

• غ •

• ۱۹۵ - ۳۴۱ - ۶۲۵ - ۶۴۷ - ۸۳۴ - ۸۸۵ - ۹۸۱ - ۱۰۶۱ • غزنین

• ف •

• ۵۶۵ - ۷۶۶ - ۱۰۱۸ - ۱۰۲۱ - ۱۰۳۹ • فتح آباد

• ۲۴۰ - ۲۸۷ - ۳۴۰ - ۴۲۴ - ۶۳۴ • فتح پور

• ۹۷۴ - ۹۸۴ • فرخ آباد

• ۵۰ - ۵۱ • فرمان بازي

• ۲۴۱ - ۲۷۵ • فیروزه

• ۳۵۵ • فیروز پور

• ۸۴۹ • فیض آباد

• ق •

• ۱۶۳ • قلیچاق

• ۱۰۳۹ • قراباغ

• ۱۲۰ • قلعه بابر

• ۷۰۳ - ۷۰۴ • قلعه جمدهر

• ۱۶۳ • قلعه چاندور

• ۶۵۰ • قلعه دیوکن

• ۸۱۰ - ۸۱۱ • قلعه کجلی

• ۶۵۰ - ۶۵۱ • قلعه کفده

• ۸۹۶ • قلعه کذواری

• ش •

• ۸۲۱ • شاجه مرگ

• ۸۷۴ - ۸۷۰ - ۸۳۸ - ۸۳۷ - ۲۱۹ • شاه آباد

• ۱۳۸ - ۲۲۹ - ۱۲۵ - ۱۲۴ - ۱۲۳ - ۸۲ - ۸۱ - ۲۷ • شاه جهان آباد

• ۲۲۰ - ۲۱۹ - ۲۱۱ - ۲۰۱ - ۱۸۹ - ۱۷۳ - ۱۶۳ - ۱۴۵ - ۱۴۲

• ۶۰۸ - ۴۸۱ - ۳۴۷ - ۳۴۳ - ۳۳۵ - ۳۰۴ - ۲۹۲ - ۲۹۱ - ۲۲۱

• ۹۷۲ - ۹۶۱ - ۹۳۹ - ۸۴۹ - ۸۴۵ - ۸۲۷ - ۷۵۹ - ۶۲۵ - ۶۱۰

• ۱۰۶۷ - ۱۰۶۶ - ۹۷۷ - ۹۷۳

• ۱۶۹ • شاه جهان پور

• ۴۳۵ • شاه نهر

• ۴۷۹ • شکر پور

• ۴۶۳ - ۴۶۱ • شمس آباد

• ۱۰۸۹ - ۱۰۵۸ • شهباز گڑھ

• ۵۵۴ • شیر پور ✓

• ۹۳۳ - ۴۲۵ - ۴۲۴ - ۴۲۳ • شیر حاجی

• ص •

• ۲۳۳ • صاحب آباد

• ظ •

• ۶۲۴ • ظفر آباد

• ۵۶۷ • ظفر نگر

• ع •

• ۹۴۴ - ۹۴۳ - ۶۹۴ • عالمگیر نگر

کچھوڑ • ۲۸۴ - ۲۶۹ - ۲۶۵

کراڈ • ۵۸۲ - ۵۸۰

کروگانو • ۷۰۴ - ۷۱۶ - ۷۱۷ - ۷۱۸ - ۷۱۹ - ۷۲۲ - ۷۲۳ - ۷۲۴ - ۷۲۷

۷۲۸ - ۷۳۳ - ۷۳۴ - ۷۳۵ - ۷۳۶ - ۷۷۷ - ۷۷۸ - ۷۸۳ - ۷۸۴

۷۸۷ - ۷۸۸ - ۷۸۹ - ۷۹۳ - ۷۹۴ - ۷۹۷ - ۸۰۰ - ۸۰۱ - ۸۰۲

۸۰۴ - ۸۰۵ - ۸۰۹

کرنال • ۱۶۲ - ۱۶۳ - ۲۲۰ - ۷۶۴ - ۸۴۹

کرناتک • ۱۴۰ - ۵۷۵

کرومار • ۱۰۵۸

کرن پھولی • ۶۵۱

کری • ۴۱۱

کری باری • ۶۷۹ - ۶۸۱ - ۶۸۲

کڑہ • ن • کورہ • ۱۶۸ - ۲۴۱ - ۲۷۱ - ۲۸۵ - ۲۸۷

کڑہ مانک پور • ۲۱۸ - ۵۶۵

کشمیر • ۱۹۶ - ۲۱۰ - ۲۱۵ - ۴۸۷ - ۵۶۴ - ۶۱۹ - ۶۳۴ - ۷۶۴ - ۷۶۸

۸۱۳ - ۸۱۴ - ۸۲۰ - ۸۲۱ - ۸۲۳ - ۸۲۵ - ۸۲۷ - ۸۲۹ - ۸۳۲ - ۸۳۵

۸۷۸ - ۹۲۱ - ۹۲۲ - ۱۰۶۳

کلنگ • ۸۰۸ - ۸۱۰

کلیا بر • ۷۹۷

کلیان • ۱۲۷ - ۵۹۴ - ۲۱۵ - ۹۱۰ - ۱۰۰۷ - ۱۰۰۸

کمانون • ۱۴۱ - ۵۹۵ - ۷۶۵ - ۸۶۱ - ۹۲۲ - ۹۸۱

کن • ۲۷۳

قلعہ کوتہی * ۶۵۰ - ۶۵۱ - ۶۵۲ *

قذدھار * ۱۸۸ - ۲۰۵ - ۲۷۵ - ۳۱۲ - ۳۱۳ - ۳۷۶ - ۵۶۶ - ۶۰۸ - ۹۸۹ -

* ۱۰۳۱

• ک • ک •

کابل * ۱۲۶ - ۱۷۸ - ۱۹۰ - ۱۹۳ - ۱۹۵ - ۲۱۵ - ۲۱۹ - ۳۰۲ - ۳۰۸ -

۳۳۹ - ۳۴۳ - ۳۶۹ - ۳۷۲ - ۳۵۳ - ۳۵۷ - ۳۷۵ - ۳۸۱ - ۳۸۵ - ۴۸۶ -

۴۸۷ - ۶۰۳ - ۶۲۷ - ۶۲۸ - ۶۲۹ - ۶۳۵ - ۶۴۷ - ۶۶۱ - ۷۴۱ - ۷۵۲ -

۷۶۱ - ۸۳۴ - ۸۴۲ - ۸۴۷ - ۸۵۸ - ۸۶۳ - ۸۷۷ - ۹۱۳ - ۹۵۷ - ۹۷۳ -

۹۸۲ - ۹۸۳ - ۱۰۳۴ - ۱۰۳۸ - ۱۰۳۹ - ۱۰۴۰ - ۱۰۴۲ - ۱۰۵۷ -

* ۱۰۵۸ - ۱۰۶۰ *

کاجروڈ * ۵۶ - ۵۷ *

کاشغر * ۵۶۵ - ۸۵۸ - ۸۶۱ - ۹۱۴ - ۹۱۵ - ۹۲۳ - ۹۸۳ - ۱۰۳۹ - ۱۰۶۲ -

* ۱۰۶۴

کاکوجان * ۷۹۴ *

کالی بھیت * ۷۷ *

کامروپ * ۶۷۸ - ۶۸۱ - ۶۸۲ - ۷۱۵ - ۷۲۱ - ۷۷۶ *

کانگرہ * ۱۹۹ - ۲۱۷ - ۲۸۶ - ۲۹۲ *

کانودامہن * ۸۴۷ *

کانہ نال * ۱۷۴ *

کچل * ۶۸۰ *

کچ پور * ۷۱۸ - ۷۱۹ - ۷۷۸ - ۷۸۳ - ۷۹۶ - ۸۰۲ *

کچھ * ۲۸۳ - ۲۹۶ - ۷۷۰ - ۷۷۲ *

گلکندہ * ۱۰۱۷ - ۱۰۱۴ - ۱۰۱۱

گنگ * ۱۷۵ - ۱۷۳ - ۱۷۲ - ۱۷۱ - ۱۶۹ - ۱۶۷ - ۱۵۹ - ۱۴۸ - ۳۱

۱۷۷ - ۲۸۴ - ۲۸۵ - ۳۴۴ - ۳۴۴ - ۴۵۲ - ۴۵۶ - ۴۶۳ - ۴۶۴

* ۴۹۳ - ۴۹۲

گوالیار * ۷۸ - ۷۹ - ۸۰ - ۲۹۱ - ۲۹۲ - ۳۰۱ - ۳۰۴ - ۴۳۳ - ۵۹۴

* ۱۰۶۸ - ۱۰۵۰ - ۸۶۳ - ۶۰۶ - ۶۰۳ - ۶۰۲

گواہٹی * ۶۷۸ - ۶۸۰ - ۶۹۹ - ۷۰۱ - ۷۰۲ - ۷۲۲ - ۷۲۵ - ۸۱۰ - ۸۱۱

* ۱۰۶۸

گوبندوال * ۱۸۲ - ۱۸۳ - ۱۸۶ - ۱۸۷ - ۱۸۸

گورکھ پور * ۲۰۲ - ۴۷۶ - ۵۷۳ - ۵۹۰ - ۶۴۸ - ۷۴۱ - ۸۵۰ - ۸۷۳

* ۱۰۶۱ - ۱۰۵۰ - ۹۶۷ - ۸۷۷

گومکھیا * ۷۰۲

گون رکھ * ۵۳۸

گہوڑا گھاٹ * ن * کھوتنگھاٹ * ۶۷۷ - ۶۸۴ - ۶۸۵ - ۶۹۴ - ۷۸۲

* لام *

لام دانگ * ۷۱۹

لامدہ * ۷۲۲

لاہور * ۸۷ - ۱۲۵ - ۱۴۳ - ۱۴۴ - ۱۴۶ - ۱۷۸ - ۱۷۹ - ۱۸۰ - ۱۸۲

۱۸۳ - ۱۸۶ - ۱۸۷ - ۱۸۸ - ۱۹۷ - ۱۹۹ - ۲۰۰ - ۲۰۴ - ۲۱۲

۲۱۳ - ۲۱۴ - ۲۱۶ - ۲۱۷ - ۲۲۱ - ۲۲۹ - ۳۳۸ - ۴۷۳ - ۶۳۰

۶۶۱ - ۷۳۸ - ۷۵۱ - ۷۶۶ - ۸۱۵ - ۸۱۸ - ۸۲۱ - ۸۲۳ - ۸۳۵

۸۳۸ - ۸۴۰ - ۸۴۲ - ۸۴۶ - ۹۷۹ - ۱۰۳۱ - ۱۰۵۸ - ۱۰۶۷ - ۱۰۶۸

کنجوتی * ۱۰۰۸ *

گندانه * ۸۹۵ - ۹۰۵ - ۹۰۶ *

کنور * ۷۷ *

کوچ بهار * ۶۸۳ - ۶۸۴ - ۶۸۶ - ۶۹۳ - ۷۴۱ - ۷۸۱ - ۸۱۰ *

کون * ۵۷۴ - ۵۷۵ - ۵۷۶ - ۵۷۷ - ۵۷۸ *

کوکله بهاری * ۳۱۴ - ۳۱۵ - ۳۲۰ - ۳۲۱ - ۳۲۲ *

کول * ۷۵۲ *

کوله گنده * ۳۱۳ *

کهایتم پور * ۲۷۱ - ۲۸۲ *

کهایون * ۱۰۰۶ *

کهای پور * ۴۹۴ *

کهمرد * ۲۰۲ *

کهندا کله * ۹۰۵ *

کھیلند * ۱۰۰۳ *

گجرات * ۲۹ - ۳۳ - ۴۳ - ۵۵ - ۶۶ - ۱۳۴ - ۱۹۷ - ۲۱۰ - ۲۱۳ - ۲۸۱

- ۲۸۲ - ۲۸۳ - ۲۹۵ - ۲۹۶ - ۲۹۷ - ۲۹۸ - ۲۹۹ - ۳۳۲ - ۳۳۴ - ۳۴۲

- ۳۴۳ - ۳۴۵ - ۴۰۳ - ۴۱۰ - ۴۱۱ - ۴۵۸ - ۴۵۹ - ۴۷۱ - ۴۸۵

- ۵۶۴ - ۵۶۵ - ۵۶۸ - ۵۹۲ - ۶۲۹ - ۶۳۶ - ۶۴۷ - ۷۵۴ - ۷۵۵ - ۷۶۳

- ۷۷۰ - ۸۳۲ - ۸۳۷ - ۸۳۸ - ۸۵۵ - ۸۶۱ - ۸۸۰ - ۸۸۱ - ۹۶۴

* ۹۸۶ - ۱۰۵۶ - ۱۰۵۷ *

گده بیتلهلی * ۳۲۶ *

گده سارنگ * ۱۸۵ *

• ۱۰۱۸ • مانیچور

• ۱۰۲۴ • ماندنوره

• ۹۷۰ - ۵۳ - ۵۲ • ماندو

• ۲۷۸ • ماندشو

• ۱۰۲۶ - ۱۰۲۵ • مانك درك

• ۹۰۵ • مان گكه

• ۸۵۷ - ۸۴۸ - ۸۴۴ - ۸۱۴ - ۶۳۴ - ۴۶۳ - ۴۶۲ - ۳۴۳ • ماراد الزهر

• ۸۸۱

• ۴۵۷ - ۴۴۹ - ۴۱۶ - ۳۴۵ - ۳۴۴ - ۳۴۱ - ۱۹۳ - ۱۳۸ - ۱۳۱ • منبرا

• ۱۰۶۸ - ۹۶۶ - ۵۷۳ - ۵۶۴ - ۴۸۱ - ۴۵۹

• ۸۰۰ - ۷۹۸ - ۷۸۸ - ۷۷۷ - ۷۳۵ - ۷۳۴ • منبرا پور

• ۲۰۲ • مسند پور

• ۱۰۳۵ • منيا

• ۵۲۵ • مخصوص آباد

• ۸۴۹ • مخلص پور

• ۸۹۲ - ۸۵۱ - ۶۲۴ - ۵۶۹ - ۴۹۱ - ۴۸۱ - ۴۰۴ - ۱۲۶ • مراد آباد

• ۱۰۵۶ - ۱۰۴۸

• ۹۰۵ • مرگ گكه

• ۶۷۹ • مسند سله

• ۹۱۴ - ۸۷۳ - ۸۲۸ • معظم نگر

• ۹۷۷ - ۸۸۲ • مكد

• ۲۴۱ • مكن پور

لجسا • ۸۵۲ •

لري هير پور • ۸۲۶ •

لکي • ۱۰۵۸ - ۱۰۵۹ •

لکهنو • ۱۴۹ •

لکھو کھار • ن • کلو کھار • ۲۰۵ •

لکھو گڏ • ۷۱۶ - ۷۱۷ - ۷۱۸ - ۷۲۳ - ۷۲۵ - ۷۷۸ - ۷۸۰ - ۷۹۱ - ۷۹۰ •

• ۹۰۹ •

لکهي جنگل • ۱۴۲ - ۷۶۷ •

لکهي ڏيڍ • ۵۵۹ •

لنگر گڏ • ۱۰۵۹ •

لود پانه • ۷۶۶ •

لونا چماري • ن • لونه • ۲۸۳ - ۷۰۲ •

لوهري • ۲۷۶ - ۲۸۴ - ۱۰۰۳ •

لوه گڏ • ۳۰۵ - ۸۸۸ - ۸۹۶ - ۹۰۵ •

• ميم •

ماچھوار • ن • ماچھوار • ۱۹۷ •

مالد • ۵۳۶ - ۵۴۵ - ۵۴۶ - ۵۴۷ •

مالوار • ۵۷۱ •

مالو • ۳۲ - ۴۱ - ۴۳ - ۴۹ - ۵۲ - ۵۶ - ۷۷ - ۷۸ - ۱۶۲ - ۱۸۹ - ۳۰۱ •

۴۱۹ - ۴۲۱ - ۴۳۴ - ۴۷۴ - ۴۸۵ - ۵۹۰ - ۵۹۳ - ۶۱۵ - ۶۳۰ •

۶۳۱ - ۶۳۲ - ۶۳۴ - ۷۴۱ - ۸۵۵ - ۸۷۳ - ۸۷۴ - ۸۸۰ - ۹۰۶ •

مانگ گڏ • ۹۰۵ •

• نرسی • (تره‌سی) ۶۵۳ - ۶۵۵ •

• نریله • ۱۶۱ •

• نلدرک • ۱۰۰۸ •

• نواکهای • ۹۴۷ - ۴ •

• نورنگر • ۴۵۸ •

• نوشهره • ۱۸۵ - ۸۲۳ - ۱۰۳۹ - ۱۰۴۰ - ۱۰۵۸ •

• نیاله • ن • نیاله • ۱۹ - ۱۰۰۲ - ۱۰۰۳ - ۱۰۰۷ •

• نیلاب • ۸۴۸ - ۱۰۳۹ - ۱۰۴ - ۱۰۴۲ - ۱۰۵۲ •

• نیلانگه • ۱۰۰۸ - ۱۰۰۹ •

• د •

• وابل • ۵۷۴ •

• وزیر پور • ۳۰۳ •

• ویرنات • ۸۳۵ - ۸۳۷ •

• ز •

• حاجورا • ۶۷۸ •

• هالار • ۷۷۵ •

• هتیه بول • ۲۱۴ - ۴۲۵ - ۷۶۷ •

• هجرایور • ۵۵۵ •

• هجره‌هتی • ۵۵۴ •

• هر دوار • ۱۴۸ - ۱۵۶ - ۱۶۶ - ۱۷۲ - ۱۷۷ •

• رسول • ۴۴ - ۴۵ •

ملاچور * ن * بلاچور * ۱۸۵ *

ملتان * ۱۷۸ - ۱۸۱ - ۱۸۶ - ۱۸۸ - ۲۰۰ - ۲۰۳ - ۲۰۴ - ۲۰۵ - ۲۰۶ -

۲۰۷ - ۲۰۸ - ۲۱۰ - ۲۱۱ - ۲۱۲ - ۲۱۳ - ۲۱۴ - ۲۱۷ - ۲۷۲ -

۲۹۰ - ۳۲۸ - ۳۸۵ - ۵۸۹ - ۶۰۳ - ۶۰۴ - ۶۰۷ - ۶۰۸ - ۶۲۸ -

۷۴۴ - ۸۴۵ - ۹۶۶ - ۹۸۱ - ۱۰۴۹ *

منجولا * ۵۱۶ - ۵۱۸ *

منگل بیدل * ۹۹۱ - ۹۹۲ - ۹۹۵ - ۱۰۰۲ - ۱۰۰۶ - ۱۰۲۰ *

موربخن * ۹۰۵ *

مومسن پور * ۲۰۳ *

مورنگ * ۶۸۳ - ۶۸۶ - ۶۸۹ - ۸۷۵ *

مونگیر * ۲۱۱ - ۲۲۳ - ۳۳۶ - ۳۳۷ - ۳۴۰ - ۳۴۳ - ۳۹۳ - ۴۹۴ -

۴۶۵ - ۶۵۰ - ۹۱۵ *

مہانڈی * ۵۳۶ - ۵۳۷ - ۵۳۸ - ۵۴۰ - ۵۴۱ - ۵۴۶ - ۵۴۸ *

میرٹھ * ۳۰۰ - ۳۰۹ - ۳۱۱ *

—
* ن *

نادرگ * ۹۰۵ *

نامروپ * ۷۲۲ - ۷۲۳ - ۷۲۵ - ۷۳۳ - ۷۸۷ - ۷۸۹ - ۷۹۸ - ۸۰۵ - ۸۰۶ -

۸۱۱ *

ناندیر * ۵۹۸ *

ناتھور * ۹۱۱ *

ندینہ * ۱۷۱ - ۱۷۲ - ۱۷۴ - ۱۷۶ *

نوبہ * ۳۲ - ۳۳ - ۵۳ - ۵۶ - ۵۷ - ۲۳ *

(۱)

- ۶۳۴- ۵۶۴- ۴۸۸- ۴۶۲- ۴۲۸

- ۸۵۵- ۸۶۶- ۸۴۰- ۸۱۸- ۷۶۶

- ۱۰۶۸- ۱۰۵۸- ۹۷۶

ابراهیم خان فتح جنگ .. ۹۴۳

ابراهیم خورشیدی ۳۰۸

ابن حسن ۴۶۳

ابن حسین ۵۲۳- ۵۴۴- ۵۵۴- ۷۱۳

- ۸۴۵- ۸۰۹- ۸۰۲- ۷۹۶- ۷۱۷

- ۹۵۱- ۹۵۰- ۹۴۹- ۹۴۸- ۹۴۶

۹۵۶

ابوالبشر ۳۸۶

ابوالیقبا ۱۹۷

ابوالحسن ۴۰۱- ۷۸۳- ۸۰۱- ۸۰۲

- ۹۴۳- ۸۹۳- ۸۴۴- ۸۰۴- ۸۰۳

۹۴۴- ۹۴۵- ۹۴۶

ابوسعید ۶۲۳- ۶۲- ۵۵

ابوطالب ۵۹۵- ۱۴۰

ابوالفتح ۱۵۸- ۲۹۱- ۴۱۶- ۱۰۴۰

ابوالفضل ۳۸۷- ۷۷- ۵۳

ابوالقاسم ۲۲۱- ۵۷۴- ۸۹۹- ۱۰۱۰

آتش خان ۴۵۲- ۴۵۴- ۴۷۶- ۵۷۲

- ۱۰۰۷- ۹۹۶- ۹۸۹- ۸۹۸- ۸۹۰

- ۱۰۲۴- ۱۰۲۳- ۱۰۰۹

آتش قلماق ۱۴۸- ۲۴۹- ۳۰۸

۳۳۱- ۴۴۳- ۴۴۸

آصف خان ۱۱۱- ۱۱۴- ۲۸۲- ۳۹۴

- ۹۷۸- ۹۱۸- ۸۵۶- ۶۵۱- ۴۰۵

۹۸۲

آغرخان ۲۷۶- ۲۸۴

آقا علی سمانی ۴۱۸

آقا ملا ۹۶۴

آقا یوسف ۲۰۶- ۲۴۸- ۳۰۷- ۳۷۰

۴۰۴- ۴۴۸

ابابکر خورشیدی ۳۲۲- ۳۲۴

ابراهیم ۳۲۶- ۶۲۶- ۱۰۵۴- ۱۰۵۵

ابراهیم بیگ نجم نانی ۱۰۶- ۲۱۸

- ۶۰۶- ۶۰۷- ۶۰۸- ۸۶۴

ابراهیم خان ۹۵- ۱۳۹- ۱۵۸- ۲۲۰

- ۴۲۶- ۳۹۶- ۳۴۶- ۲۳۶- ۲۳۰

هفت چنار * ۸۲۶ *

هند * ۵۷۹ - ۳۶۱ - ۲۵ *

هندوستان * ۵۶۵ - ۴۶۳ - ۴۴۲ - ۴۱۳ - ۳۱۲ - ۱۳۴ - ۹۵ - ۳۲ - ۲۷ *

- ۸۴۸ - ۸۱۴ - ۷۸۲ - ۷۳۱ - ۷۳۰ - ۷۰۷ - ۶۷۳ - ۶۱۵ - ۶۰۵ *

* ۱۰۶۳ - ۱۰۳۵ - ۹۷۴ *

هندون * ۳۳۸ - ۳۰۳ *

هوشنگ آباد * ۱۰۳۹ - ۱۰۳۸ - ۷۵۸ - ۵۹۳ *

هوگلی * ۶۴۳ *

هیبت پور * ۲۰۰ *

هیره تور * ۸۳۸ - ۸۲۶ - ۸۲۱ *

• ی •

یمس * ۸۸۳ - ۳۳۱ *

اسد کاشي ۷۶ - ۱۱۵ - ۱۴۲ - ۱۵۷	ادرا جي رام ۱۲۸
۱۹۵ - ۲۳۲ - ۲۴۹ - ۳۰۸ - ۳۲۱	ادهم بيگ ۹۱۸
۳۲۳ - ۳۳۴ - ۳۴۱ - ۳۹۵ - ۴۰۰	اويب سنگهه بيدريه ۴۱
۴۰۴ - ۴۲۸ - ۴۳۹ - ۴۶۴ - ۵۶۵	ارادت خان ۱۱۹ - ۱۲۷ - ۲۰۲
۵۹۵ - ۶۲۱ - ۶۴۲ - ۷۶۲ - ۷۷۰	۲۳۵ - ۲۴۵ - ۴۷۹ - ۵۲۴ - ۵۴۶
۷۷۱ - ۷۷۲ - ۷۷۳ - ۸۱۶ - ۹۲۵	۵۶۶ - ۶۶۱ - ۹۶۱ - ۱۰۴۸
۹۲۶ - ۹۵۷	ارجن گور ۶۵ - ۶۶ - ۷۰ - ۳۵۷
اسفنديار ۷۳ - ۱۰۶ - ۲۵۱ - ۳۲۸	۴۵۷ - ۱۰۶۷
۳۹۷ - ۵۲۳ - ۵۵۴ - ۵۹۵ - ۶۸۸	ارسلان خان ۸۱۷ - ۸۷۵ - ۸۸۱
۶۸۹ - ۶۹۴ - ۷۸۲ - ۸۱۲ - ۸۵۱	۱۰۴۸ - ۱۰۶۷
اسفنديار بيگ ۱۰۶ - ۶۸۸ - ۶۸۹	ارسلان علي ۴۷۱ - ۷۵۷ - ۷۵۸ - ۸۱۷
۶۹۴ - ۸۵۱	۸۷۵
اسفنديار معصومي ۴۹۶ - ۵۰۴ - ۵۲۳	ارسي ۱۳۹ - ۱۶۶
۵۵۴ - ۸۶۳ - ۹۸۸	ارشاد خان ۱۰۳۴
اسکندر روهيله ۲۶۹	استحق بيگ .. ۹۵ - ۱۰۶ - ۱۹۵
اسلام خان ۷۷ - ۹۲ - ۹۸ - ۱۲۴	اسد خان ۱۱۹ - ۱۹۵ - ۲۴۸ - ۳۲۶
۱۲۷ - ۱۳۵ - ۱۵۷ - ۲۳۰ - ۲۳۷	۳۳۶ - ۳۴۱ - ۳۹۵ - ۴۰۰ - ۴۳۹
۲۴۶ - ۲۵۶ - ۲۶۲ - ۲۶۷ - ۲۶۹	۵۹۵ - ۶۲۱ - ۶۴۲ - ۷۵۱ - ۷۶۲
۴۰۱ - ۴۰۴ - ۴۰۸ - ۴۱۸ - ۵۰۴	۸۱۶ - ۸۱۷ - ۸۲۲ - ۸۴۳ - ۸۵۸
۵۱۲ - ۵۱۸ - ۵۲۲ - ۵۲۴ - ۵۳۰	۸۸۰ - ۱۰۶۵

۱۹۳ - ۱۹۶ - ۱۹۷ - ۱۹۸ - ۱۹۹ - ۲۰۰ - ۲۰۱ - ۲۰۲ - ۲۰۳ - ۲۰۴	ابو محمد ۳۴۹ - ۹۹۰ - ۹۹۱ - ۹۹۲
۸۸۵ - ۸۷۲	۹۹۳ - ۹۹۶ - ۱۰۰۱ - ۱۰۰۴ - ۱۰۱۱
احمد بیگ نجم ثانی ۸۸۵	۱۰۱۵ - ۱۰۱۹
احمد خورشیدی ۷۷ - ۱۹۲	ابوالحسن ۵۹۲ - ۹۹۳ - ۹۹۶ - ۱۰۰۱
احمد سرهندي ۵۹۵	۱۰۰۴ - ۱۰۱۱ - ۱۰۱۵ - ۱۰۱۷
احمد عرب ۸۸۲ - ۸۸۶	۱۰۱۹
احمد مختار صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم	ابو مسلم ۹۲ - ۲۰۶ - ۲۴۶ - ۲۵۷
۹۲۲	ابو العزیز محی الدین محمد ۱۱ -
احمد نایقہ ۵۷۵ - ۸۵۸ - ۹۰۶ - ۹۱۹	۲۵ - ۳۲۷ - ۵۶۷
۹۵۷ - ۹۲۴	ابوالمعالي ۲۵۱
اختصاص خان ۸۳ - ۴۳۹ - ۵۱۲	ابوالکلام ۲۴۷ - ۳۰۶ - ۳۲۴ - ۳۳۴
۵۹۳ - ۶۸۳ - ۹۴۷	۷۸۸ - ۸۸۸ - ۸۹۹
اختیار ترین ۲۴۸	اجل سنگھ نچواہ ۸۹۳ - ۸۹۵
اخلاص خان ۹۲ - ۱۲۸ - ۱۹۱ - ۱۹۶	۸۹۶ - ۹۹۶ - ۹۹۷
۲۴۹ - ۲۶۹ - ۲۹۱ - ۵۱۲ - ۵۲۲	احجاب بیگم صاحب ۱۳۴ - ۵۶۹
۵۳۳ - ۵۴۸ - ۵۴۹ - ۵۵۵ - ۵۷۳	۶۲۰ - ۷۴۳ - ۹۳۸ - ۹۵۹
۵۶۳ - ۶۱۸ - ۷۶۵ - ۷۶۵ - ۸۶۰	احشام خان ۲۱۵ - ۲۴۶ - ۲۶۹
اخلاص خان خورشیدی ۲۶۹ - ۵۲۲	۲۸۳ - ۸۵۳ - ۸۵۵ - ۸۶۸ - ۸۷۱
۵۴۸ - ۵۵۵ - ۵۹۳ - ۶۱۸ - ۷۶۰	۸۸۸ - ۸۹۱
۷۶۵	احمد بیگ ۵۱ - ۷۷ - ۷۸ - ۹۲ - ۱۵۸

۱۰۵۹ - ۱۰۴۹ - ۹۵۸	۷۴۴ - ۶۸۰ - ۶۷۰ - ۶۶۱ - ۶۵۰
اله داد ۵۷۳	۸۲۷ - ۸۳۰ - ۸۳۲ - ۸۸۱ - ۹۲۸
اله وردی خان ۱۱۱ - ۱۱۵ - ۱۴۱	۹۳۲ - ۹۴۸
۳۹۹ - ۴۱۳ - ۴۵۹ - ۴۹۰	اعز خان [اغرخان] ۲۸۴ - ۳۳۳
۴۶۳ - ۴۸۱ - ۴۸۸ - ۴۹۱	۴۴۸ - ۴۵۱ - ۵۵۵ - ۶۸۱
۴۹۸ - ۴۹۹ - ۵۷۳ - ۶۴۸	۶۸۲ - ۷۵۸ - ۱۰۵۴ - ۱۰۵۹
۷۴۱ - ۷۵۷ - ۸۵۰ - ۷۰۸	افشار خان ۶۵ - ۷۱ - ۲۴۶ - ۲۴۷
۸۷۴ - ۸۷۵ - ۸۷۷	۲۸۹ - ۳۰۶ - ۳۰۷ - ۳۳۴ - ۳۴۲
الهیاریگ ۶۳ - ۹۴ - ۱۴۱ - ۱۰۵۶	۴۰۱ - ۴۰۳ - ۵۱۴ - ۶۲۷ - ۶۳۵
الهیاری خان ۲۴۸ - ۶۸۸ - ۷۴۴	۶۴۲ - ۶۶۳ - ۷۴۳ - ۷۵۱ - ۸۱۷
۷۵۱ - ۷۶۳ - ۸۱۷ - ۸۳۱ - ۸۴۹	۸۳۰ - ۸۳۲ - ۸۴۲ - ۸۸۰ - ۹۰۸
التغاسخان ۴۷۸ - ۴۸۶ - ۶۳۵ - ۸۱۷	افضل خان ۵۷۶ - ۵۷۷ - ۸۳۴
۸۷۰ - ۹۷۶	۹۰۰ - ۹۸۹
الغریگ ۱۰۳۹	افلاطون خان چیله ۴۸۸
الف خان .. ۴۸۱ - ۵۷۲ - ۶۲۵	اقبال بیگم ۴۷۴
الله داد ۲۹۱ - ۸۷۲ - ۹۷۶ - ۱۰۴۴	اکبر بارقه ۲۴۶
۱۰۵۴ - ۱۰۵۵	اکبر پادشاه ۳۸۷ - ۸۲۳ - ۱۰۴۰
الله قلی بیگ ۴۲۹	اکرام خان ۲۴۶ - ۲۵۶ - ۲۶۲
الله قلی چیله ۸۳۲	۲۶۳ - ۲۶۸ - ۳۰۱ - ۳۴۲ - ۳۴۵
الله وردی خان ۲۶۴ - ۲۶۵ - ۲۸۴	۴۴۶ - ۶۳۴ - ۷۵۷ - ۷۵۸

- ۶۲۰ - ۵۶۹ - ۵۶۸ - ۵۶۴ - ۴۵۵

- ۸۵۵ - ۸۵۱ - ۶۲۷ - ۶۲۵ - ۶۲۴

۹۶۶ - ۹۰۸ - ۸۵۷

۵۷۲ - ۴۸۱ اصغر خان

- ۱۹۶ - ۱۹۴ - ۱۹۲ - ۱۹۱ اعتبار خان

۸۸۳ - ۸۵۶ - ۶۲۵ - ۳۴۲ - ۳۰۸

- ۲۰۱ - ۱۹۳ - ۱۹۲ - ۱۳۰ اعتقاد خان

- ۴۶۴ - ۴۵۲ - ۴۵۱ - ۳۹۵ - ۲۱۳

- ۸۴۷ - ۸۴۰ - ۷۶۲ - ۷۶۱ - ۷۴۱

۱۰۳۲ - ۸۸۴

- ۵۶۴ - ۴۵۵ - ۳۰۳ - ۱۳۲ اعتماد خان

۹۸۲ - ۸۵۶ - ۷۶۵ - ۶۲۳ - ۶۱۸

۶۲۳ - ۶۲ - ۵۵ اعتماد الدوله

۸۹۲ اعزاز الدین

- ۱۰۷ - ۹۲ - ۵۱ - ۴۷ اعظم خان

۸۶۳ - ۱۱۹

- ۲۶۴ - ۱۹۸ - ۲۷ - ۲۵ اعلیٰ حضرت

- ۳۹۰ - ۳۸۷ - ۳۶۶ - ۳۴۰ - ۲۹۸

- ۵۶۸ - ۴۹۲ - ۴۷۴ - ۴۲۹ - ۳۹۵

- ۶۳۰ - ۶۰۹ - ۶۰۵ - ۸۷۵ - ۵۷۰

- ۵۶۷ - ۵۵۵ - ۵۴۳ - ۵۴۲ - ۵۳۳

۶۲۷ - ۶۲۴

۸۸۳ - ۷۰۲ - ۲۴۸ اسماعیل

- ۸۲۳ - ۶۸۰ - ۶۵ اسماعیل افغان

۸۳۹ - ۸۳۲ - ۸۲۶

۱۰۶ - ۶۴ اسماعیل بیگ

- ۵۴۸ - ۴۵۲ - ۱۲۸ اسماعیل خان

۸۷۳ - ۷۵۵

۷۶ - ۶۲ اسماعیل خوشگي

۴۸۷ - ۲۲۱ اسماعیل کرمانی

- ۹۲ - ۷۷ - ۶۲ - ۴۵ اسماعیل نیازي

- ۲۲۱ - ۲۱۸ - ۲۲۸ - ۱۰۶ - ۹۵

- ۵۳۳ - ۴۸۷ - ۴۵۴ - ۴۴۰ - ۳۴۱

۹۸۹ - ۸۸۲ - ۸۷۳ - ۵۵۷

۴۷۹ اشرف الله

- ۱۰۴۲ - ۷۶۲ - ۶۴۲ - ۶۱۹ اشرف خان

۱۰۴۹

- ۹۳ - ۶۵ - ۶۳ - ۵۳ اصالت خان

- ۳۳۴ - ۳۳۱ - ۱۵۸ - ۱۵۷ - ۹۵

- ۴۰۰ - ۳۹۵ - ۳۵۸ - ۳۴۳ - ۳۴۱

- ۸۴۸ - ۳۳۸ - ۳۳۷ - ۳۳۴ - ۳۳۱

۹۸۸ - ۸۹۰

۹۰۶ - ۹۰۴ اودي راج

۴۵۴ اودي کرن

۱۰۳۵ اورس بي

- ۹۳ - ۹۲ - ۵۳ - ۵۲ اورنگ خان

۳۰۷ - ۲۴۶

۳۹۷ - ۱۱ اورنگ زيب

- ۳۹۵۰ ۳۵۷ - ۲۴۷ - ۵۳ اوزبك خان

۵۸۸ - ۵۸۶

۹۴۹ - ۹۱۹ - ۵۰۸ - ۵۰۶ اعتمام خان

۹۰۷ اعظم بيگ

- ۱۰۲۳ - ۱۶۲ - ۱۴۶ ايرج خان

۱۰۲۸ - ۱۰۲۷ - ۱۰۲۶

۱۰۹۳ - ۱۰۳۸ ايشم بي

۳۱۴ ايمون افندي

۴۱۳ ايوب افغان

(ب)

۳۵۶ بابا بيگ

۹۹۹ - ۹۸۹ - ۱۲۸ - ۹۳ - ۵۴ باباجي

- ۱۰۴۶ - ۱۰۴۵ - ۱۰۴۲ - ۹۸۲ - ۹۳۷

۱۰۵۴ - ۱۰۵۲

۳۸۷ امير فتح الله شيرازي

۵۳۹ اميرقلي

۲۹۸ اميناي گجراتي

۵۲۱ اندازخان

۹۰۳ - ۵۱۸ - ۴۷۹ اندرمن

- ۳۰۲ - ۲۹۰ - ۲۴۸ اندرمن بنديله

- ۸۹۰ - ۵۲۳ - ۵۱۷ - ۵۱۳ - ۴۷۹

۹۸۹ - ۸۹۱

۱۰۶۴ - ۸۷۴ - ۶۳۲ اندرمن دهنديرو

۱۰۱۵ - ۹۹۳ انكوي بهونسله

۸۵۷ - ۶۰۶ - ۵۶۹ - ۲۷۱ انوپ منكهه

۷۹۶ - ۷۷۸ انور بيگ

۶۳۶ انور خان

۴۷۶ اونار خان

۹۸۹ - ۱۲۸ اودا احترام

- ۱۰۰۲ - ۹۹۵ - ۹۹۲ اودوت سنگه

۱۰۲۰ - ۹۰۰۹

- ۳۰۸ - ۲۰۴ - ۱۲۸ - ۹۳ - ۵۴ اودي بهان رانهور

۴۲۸ - ۴۴۷ - ۴۵۱ - ۴۹۷ -

۸۹۳ - ۹۸۹ -

امیرسلطنته راتهور ۱۳۹

امیرسلطنته روزي ۵۵۵ - ۶۸۳ - ۸۵۸ -

۱۰۵۹

امیر خان .. ۲۹۱ - ۸۵۹ - ۸۹۶

امیر ۵۹۷

امیر اعلیٰ ۹۰۴

امیر الامرا ۱۵۹ - ۲۲۶ - ۲۹۱ - ۲۹۳ -

۳۰۶ - ۳۱۵ - ۳۳۳ - ۳۴۱ - ۳۴۹ -

۳۹۳ - ۳۹۶ - ۳۹۷ - ۴۱۶ - ۴۱۷ -

۴۲۹ - ۴۶۲ - ۴۷۷ - ۵۶۸ - ۵۷۴ -

۵۸۸ - ۵۹۴ - ۸۴۸ - ۱۵۲ - ۹۵۳ -

۹۵۸ - ۱۰۶۲ -

امیر خان ۲۳۰ - ۲۳۶ - ۲۹۲ - ۳۰۴ -

۳۰۶ - ۳۳۱ - ۳۴۲ - ۳۴۵ - ۳۹۵ -

۴۰۰ - ۴۲۷ - ۴۸۵ - ۴۸۸ - ۵۷۰ -

۵۷۴ - ۵۹۹ - ۵۹۷ - ۵۹۸ - ۶۲۶ -

۶۶۱ - ۷۴۱ - ۷۴۲ - ۷۵۱ - ۷۶۱ -

۸۱۸ - ۸۴۲ - ۸۴۷ - ۹۱۸ - ۹۲۷ -

۹۹۷ - ۱۰۴۸ - ۱۰۵۶ - ۱۰۵۷ -

الله یار بیگ ۱۰۱ - ۱۴۱ -

الله یار خان ۱۹۹ - ۲۰۴ - ۲۰۵ - ۲۳۱ -

۲۴۸ - ۲۴۹ - ۲۷۰ - ۲۸۹ - ۳۰۸ -

۳۴۲ - ۳۶۶ -

الوس راتهور ۳۰۶ - ۴۷۹ - ۴۸۶ - ۶۰۳ -

۷۶۳ - ۸۱۷ - ۸۳۱ - ۸۴۶ - ۸۵۱ -

۸۷۳ - ۸۸۲ - ۹۱۳ -

الوس رکوزئی ۱۰۵۴

الهام الله ۶۴ - ۷۶ -

امام اسمعیل ۳۴۱ - ۸۸۳ -

امام قلی آخر ۱۸۶ - ۲۱۶ -

امام قلی خان ۸۵ - ۲۰۳ - ۵۵۹ -

۵۶۰

امان الله ۱۹۷ - ۲۱۳ - ۶۰۴ - ۸۶۴ -

امانت خان ۳۵۸ - ۴۱۸ -

امیر الله ۹۹۴

امیرسلطنته ۷۷ - ۲۰۷ - ۲۱۵ - ۲۴۶ -

۷۳۴ - ۷۹۴ - ۸۵۶ - ۱۰۴۵ -

امیرسلطنته چندراوت ۶۵ - ۷۹ - ۲۶۵ -

۳۰۵ - ۳۰۶ - ۳۰۷ - ۳۱۵ - ۳۳۱	بلند چرو ۷۷۵
۳۳۷ - ۳۴۰ - ۳۴۴ - ۳۴۵ - ۳۴۸	بلند خان ۹۱۹
۳۴۰ - ۳۴۱ - ۳۴۳ - ۳۴۴ - ۳۴۶	بلوي چوهان - بلوي چوهان ۲۴۶ -
۳۵۰ - ۳۵۱ - ۳۵۵ - ۳۵۹ - ۳۸۴	۲۵۴ - ۳۵۱
۳۸۶ - ۳۹۰ - ۳۹۲ - ۳۹۶ - ۷۰۸	بنوالي داس ۱۰۴۷
۸۴۴ - ۸۶۰ - ۹۷۵ - ۹۷۹ - ۹۸۱	بوداق بيگ ۲۰۹ - ۶۰۷ - ۶۰۸ -
۹۸۳ - ۹۸۵ - ۹۸۶ - ۱۰۵۳ - ۱۰۵۶	۶۰۹ - ۶۱۳ - ۶۱۵ - ۶۱۶ - ۶۲۱ -
بهارخان بلج کوتي .. ۴۷۹ - ۴۶۵	۶۲۲ - ۶۲۴ - ۶۲۶ - ۶۲۷ - ۶۲۸ -
بهار لوهاني ۱۷۶	۶۶۳ - ۸۴۴ - ۸۴۹ - ۸۶۴ - ۸۷۰ -
بهاسي ۸۹۸	۹۱۸ - ۹۲۳ - ۹۶۰ - ۹۷۴ - ۹۸۴ -
بهانکوتي ۱۰۴۱ - ۱۰۵۳ - ۱۰۵۴ - ۱۰۵۶	بهاء الدين .. ۳۵ - ۶۲۷ - ۶۶۳ -
بهاو سنگه ۲۳۱ - ۳۵۶ - ۳۸۷ - ۹۰۹	بهار بيگ .. ۶۵ - ۲۴۵ - ۱۰۳۴ -
بهاو سنگه هار ۲۲۰ - ۲۲۱ - ۲۳۵ -	بهار چند ۲۰۲ - ۴۱۴ - ۵۶۴ - ۵۹۵ -
۶۰۹ - ۶۹۲	۷۶۵ - ۸۶۱
بهرام ۹۳ - ۱۱۴ - ۲۴۹ - ۳۴۸ - ۴۸۱	بهار خان ۵۴ - ۶۲ - ۹۳ - ۹۸ -
۴۸۶ - ۸۸۵ - ۸۹۸ - ۹۶۰ - ۹۷۸	۱۰۷ - ۱۲۵ - ۱۲۸ - ۱۴۶ - ۱۶۰ -
۱۰۳۹	۱۶۴ - ۱۶۶ - ۱۶۹ - ۱۷۰ - ۱۷۴ -
بهيگوتي داس ۴۵۲	۱۸۲ - ۱۸۴ - ۱۸۸ - ۱۹۰ - ۲۰۵ -
بهيگوت سنگه ۶۳ - ۱۹۲ - ۲۴۹ -	۲۰۷ - ۲۰۸ - ۲۱۶ - ۲۲۹ - ۲۳۰ -
۳۰۸ - ۳۵۲ - ۴۱۸ - ۴۵۹ - ۴۶۶	۲۳۹ - ۲۴۶ - ۲۵۹ - ۲۶۷ - ۳۰۳ -

۸۵۱ بر خورده لاریک	۷۷۳ باجا
۸۷۵ - ۸۵۷ .. برسوجي دکني	۸۷۱ - ۸۶۸ - ۴۰۷ - ۶۳ بختيلر
- ۴۳۴ - ۳۱۴ - ۹۵ برق انداز خان	۱۰۳۴ - ۹۸۸ - ۸۹۰
- ۸۷۱ - ۸۶۸ - ۸۶۱ - ۸۵۶ - ۴۳۵	۷۶۶ - ۷۶۵ - ۴۱۴ .. باترخان
۱۰۳۸ - ۱۰۲۳ - ۹۸۸	۱۷۴ - ۱۷۰ - ۱۲۵ .. باقي بيگ
۱۲۸ برن دوله خان	۹۶۶ - ۷۶۲ - ۵۷۳ .. باقي خان
۸۳۳ - ۸۱۸ برهان الدين	۱۰۶۲ باقي محمد
- ۴۱۶ - ۲۹۱ - ۱۴۹ بزرگ اميد خان	۸۷۶ بانويگم
- ۹۵۲ - ۹۴۹ - ۹۴۷ - ۸۶۵ - ۴۳۳	۹۳ بايزيد عرض افغان
۹۵۶ - ۹۵۵ - ۹۵۳	۳۰۹ بايزيد غازي
۷۵۶ - ۶۲۹ - ۲۳۲ .. بسم خان	۹۹۱ بجاجي
۲۷۴ بسنت خان	۱۰۱۹ - ۹۹۶ - ۹۹۳ .. بجنتر
۱۰۱۰ - ۱۰۰۷ - ۶۳ بسونت راي	۵۸۹ بچي سنگه
۹۶۴ بشارت خان	۹۶۰ - ۸۷۰ بختاور خان
۶۸۸ بشن نواين	- ۴۴۱ - ۴۳۰ - ۵۳ - ۵۲ بختيار خان
۸۱۴ بقا بيگ	- ۸۵۶ - ۸۱۷ - ۷۴۲ - ۴۹۴
۴۷۲ بلال دکني	۱۰۴۸
۶۵۰ بلبهدر چيرو	۸۵۷ بدايت الله
- ۲۶۴ - ۲۵۷ - ۲۵۰ - ۲۴۹ بلند اختر	۲۶۸ بدر النسا بيگم
۵۵۷ - ۵۵۲ - ۵۵۰	۹۶۴ - ۹۶۳ بديع الزمان

۹۰۰	پنقت	۳۳۸	پرتاب سنگه
۹۸۶ - ۸۷۱ - ۸۶۸ - ۷۹۹	پورنمل	۳۶۲ - ۳۵۹ - ۳۴۲ - ۲۳۷	پرتھي چند
۵۳۰ - ۵۳۹ - ۵۲۸ - ۵۱۹	پيرمحمد	۴۶۲	پرتھي خان
(۵)		۳۴۲ - ۳۰۶ - ۹۵	پرتھي راج
۵۳ - ۵۲	ناتاربيگ	- ۶۰۰ - ۵۹۵ - ۴۶۲ - ۴۵۹	پرتھي سنگه
۹۵۳	ناتارخان	- ۹۰۸ - ۶۲۵ - ۶۱۸ - ۶۰۴ - ۶۰۱	
۱۷۶	ناچ نيازي	۱۰۳۸ - ۹۶۱ - ۹۱۷ - ۹۱۴	
۸۵۹ - ۹۰۵ - ۵۲۱ - ۳۵۸	نارخان	- ۲۰۳ - ۱۶۱ - ۹۲ - ۶۱	پردل خان
۳۱۴	نعماني خان	- ۳۳۴ - ۳۳۱ - ۳۰۵ - ۳۰۴ - ۲۰۸	
- ۱۱۹ - ۱۱۳ - ۱۰۸ - ۷۸	نوريت خان	- ۶۰۴ - ۵۷۳ - ۴۷۹ - ۴۴۸ - ۴۲۳	
- ۵۶۸ - ۳۸۵ - ۳۱۱ - ۳۰۸ - ۳۰۴		- ۹۸۸ - ۹۱۷ - ۹۱۴ - ۸۹۴ - ۷۵۸	
- ۶۱۴ - ۶۰۴ - ۶۰۲ - ۶۰۱ - ۵۸۹		۱۰۳۸ - ۹۸۹	
- ۸۷۳ - ۸۴۵ - ۸۳۵ - ۸۳۰ - ۸۱۷		- ۳۳۸ - ۲۳۱ - ۹۶ - ۷۱ - ۶۶	پرسوجي
- ۹۷۷ - ۹۷۵ - ۹۷۴ - ۹۶۶		۸۵۷ - ۵۹۴	
۱۰۵۰ - ۱۰۴۹ - ۱۰۳۳		۱۴۰	پرسو دکني
۷۱	نوسوجي	۱۰۴۶ - ۷۶۲ - ۲۳۷ - ۲۳۵ - ۲۱۳	پروم ديور
- ۳۰۸ - ۳۰۴ - ۲۸۱	تورک تارخان	۹۵۹	پرهيزيانو بيگم
- ۸۹۸ - ۸۹۱ - ۶۳۲ - ۵۷۲ - ۲۳۱		۸۸۱ - ۸۷۲	پويم سنگه
۱۰۳۸ - ۱۰۱۱ - ۱۰۰۹ - ۹۲۵ - ۹۰۹		۴۴۱ - ۴۲۱	پرتھي بت
۱۲۸	نورمک جي	۳۰۷ - ۲۸۸ - ۲۴۸	پلنگ حمله

بیاتر ۱۰۲۵	۴۷۴ - ۶۱۵ - ۶۱۶
بینوجی ۴۷ - ۶۲ - ۶۳ - ۹۷ - ۹۸	۹۹۱
بشچدلی بیوکن ۷۹۷ - ۷۹۵ - ۷۹۸	۱۰۰۷
۸۰۰ - ۸۰۳ - ۸۰۴ - ۸۰۵ - ۸۰۶	بہلول خان ۹۹ - ۹۹۶ - ۱۰۰۱ - ۱۰۰۳
۸۰۸ - ۸۰۹ - ۸۱۰	۱۰۰۷ - ۱۰۰۸ - ۱۰۱۵ - ۱۰۱۷
بیریل ۱۰۳۰ - ۱۰۳۱	بہوانی داس ۱۷۳
بیرم دیو سیسودیہ ۹۵ - ۲۳۵ - ۲۳۶	بہرام سنگھ ۸۱۸
۳۰۶ - ۳۳۸ - ۱۰۱۸ - ۱۰۳۴	بہرجی راج کچھواہ ۳۰۶ - ۳۳۱
۱۰۶۸	۳۳۴ - ۹۱۷ - ۹۸۸
بی شکوہ ۲۵ - ۲۹ - ۳۱ - ۳۳ - ۳۴	بہول ناتھ ۶۷۹ - ۶۸۶ - ۶۸۸ - ۶۸۹
۳۵ - ۳۶ - ۴۹ - ۵۷ - ۷۹	۶۹۳
۸۰ - ۸۱ - ۸۲ - ۸۳ - ۸۴ - ۸۷	بہینل داس کور ۶۵ - ۱۹۳
۸۹ - ۹۰ - ۹۲ - ۹۹ - ۱۰۵ - ۸۳۷	بہیل افغان ۵۲ - ۶۱۵
۸۷۲ - ۹۱۰ - ۹۳۷ - ۹۳۸	بہیل سنگھ ۹۶۰
بیک محمد خوشگی ۶۳	بہیم ۶۵ - ۹۵ - ۱۰۲
(پ)	بہیم نراین ۶۷۸ - ۶۷۹ - ۶۸۰ - ۶۸۱
بدم سنگھ ۵۹۹ - ۶۰۹ - ۶۹۸	۶۸۲ - ۶۸۳ - ۶۸۴ - ۶۸۶ - ۶۸۷
بیرہنراج بہانی ۱۶۳	۶۸۸ - ۶۸۹ - ۶۹۰ - ۶۹۴ - ۷۸۱
برہو ۳۵	۷۸۲ - ۸۱۲ - ۸۱۵
برناب ۶۵۰ - ۶۹۸	بیاس راو ۴۸

جهان باز خان [جان بازخان] ۱۸۹	۱۰۳۹-۱۰۴۷-۱۰۶۰-۱۰۶۵
۳۷۹-۳۸۵	۱۰۶۶
جهان بیگم ۷۶۲-۹۶۱	جغت سنگه ۲۲۱-۲۳۵-۲۶۴
جهان گیرقلي بيگ ۲۴۸-۵۹۴	۳۰۶-۴۵۱-۴۵۴-۸۹۱-۹۸۸
۸۴۸-۸۴۹	۱۰۱۸-۱۰۲۳-۱۰۳۴
جهان گیرقلي خان ۷۶۵-۸۸۱	جگرم ۹۵۷-۱۰۴۵-۱۰۵۴-۱۰۵۶
جیدو سنگه ۶۷۸-۷۳۱	جلال افغان ۹۷۲
جیسنگه بهدوره .. ۲۴۹-۳۰۲	جلال خان .. ۵۹۳-۷۵۷-۷۵۸
* ج *	جلال الدین .. ۴۲۴-۴۳۳-۵۹۳
چاند خان ۴۱۱	جمال بیجاپوری .. ۶۱-۹۲
چتر بوج ۲۷۰-۴۹۷-۸۹۱-۹۸۹	جمال خان ۱۴۷-۲۰۳-۳۱۴-۶۹۸
چتورجي ۲۰۶-۹۸۹	۷۰۸-۷۰۹-۷۱۷-۹۴۵-۹۵۵
چگرسین بیگل .. ۴۷۴-۶۱۵	جمال دلزاق .. ۵۴-۵۴۱
چلپی بیگ ۴۷۶	جمال غوری ۲۴۸-۵۲۶-۵۴۷-۵۴۴
چلیت بندیلہ ۷۸-۹۲-۱۶۳-۲۱۷	۵۴۵-۵۴۷-۵۵۵
۳۰۱	جہ شید ۳۸۹-۷۳۹
چند راوت خان ۲۴۶	جہیل بیگ ۱۰۳۵
[چویر خان] ۶۴۴	جواہر خان .. ۸۴۲-۸۶۶-۹۲۳
* ح *	جوہر خان ۶۳-۵۸۶-۶۲۶-۶۴۴
حاجی اللہ وردی ۲۷۴	۸۷۱-۸۹۱-۹۸۹

جالوڙي ۱۹۷	قربڪ جي پھونسلہ ۴۸-۱۲۸-۵۸۵
جان بازخان ۱۸۹-۳۰۸-۴۶۴-۴۷۹	۹۸۹-۴۵۴-۴۷۱-۵۶۵
۱۰۴۶-۱۰۳۸	تشریف خان .. ۴۵۴-۴۷۱-۵۶۵
جان بيگ ۳۱۳-۳۲۶-۵۴۴-۵۵۲	نقرب خان ۱۱۶-۱۲۴-۲۰۷-۲۳۲
۵۵۸	۲۹۲-۲۵۴-۳۶۰-۳۹۵-۴۱۶
جان سپار خان ۵۷۲	۴۵۱-۴۶۶-۴۸۵-۴۸۹-۶۲۰
جان نثار خان ۳۰۶-۳۰۸-۳۳۱	۶۶۲-۷۴۹-۷۵۷
۴۳۳-۹۹۵	تاجي ۶۲۵-۷۶۹-۷۷۰-۷۷۳
جاني بيگ ۶۵-۵۱۱-۵۷۴-۸۷۱	۷۷۵
۹۰۶	قنوجي ۴۷
جاني خان ۹۸۸-۱۰۵۰	تھور خان ۵۵-۶۳-۹۲-۱۸۹-۲۱۷
جسونت راو ۵۵	۲۴۸-۳۰۷-۴۴۷-۵۶۵-۶۵۰
جسونت سنگھ .. ۳۳-۳۱-۴۹	۶۵۳-۶۵۵-۶۵۶-۶۵۷-۸۵۶
جعفرخان ۳۴۴-۳۴۵-۴۱۸-۴۱۹	۹۶۴-۹۷۸
۴۳۴-۴۸۵-۵۹۰-۵۹۲-۶۳۴	(ج)
۷۴۱-۷۴۳-۷۶۱-۸۳۷-۸۵۲	جادو راو ۴۷
۸۵۵-۸۵۶-۸۵۷-۸۶۰-۸۶۵	جادو راس ۶۳
۸۶۹-۸۷۹-۸۸۴-۹۱۴-۹۱۶	جادوون ۹۹۳
۹۲۳-۹۵۹-۹۶۳-۹۸۰-۹۸۳	جادو نرائن ۵۵-۱۶۱-۵۷۸-۵۸۴
۹۸۹-۱۰۳۱-۱۰۳۲-۱۰۳۴	۵۸۶-۵۹۷-۹۸۹

خافي خان ۱۰۵۰	حقيقت خان ۸۷۵ - ۴۵۱
خان جهان ۱۳۰ - ۱۱۴	حكيم احمد ۸۸۵ - ۸۸۲
خان خانان ۷۹ - ۹۲ - ۱۱۴ - ۱۱۷	حكيم جمالای كاشي ۵۹۴
۱۳۰ - ۶۸۷ - ۶۸۴ - ۶۸۲ - ۶۸۱	حكيم شمسائي ۵۹۷
۶۹۰ - ۶۹۳ - ۶۹۹ - ۷۰۱ - ۷۰۲	حكيم ابوالفتح ۱۰۴۱
۷۰۶ - ۷۰۸ - ۷۱۷ - ۷۲۷ - ۷۳۶	حكيم صائب ۸۴۴
۷۳۷ - ۷۶۷ - ۸۰۴ - ۸۰۸ - ۸۰۹	حكيم صال ۲۹۴ - ۳۴۴ - ۴۰۴ - ۶۳۵
۸۱۱ - ۸۵۷	۸۷۰
خان دوران ۷۹ - ۹۳ - ۱۳۱ - ۱۹۲	حكيم محمد امين .. ۳۹۹ - ۵۹۷
۲۱۵ - ۲۱۶ - ۲۲۵ - ۲۲۶ - ۲۴۶	حكيم محمد مهدي ۳۹۹ - ۵۹۷
۲۸۶ - ۳۰۳ - ۴۷۸	۶۲۶ - ۷۴۴ - ۷۵۰ - ۸۳۲ - ۸۹۱
خان زمان .. ۹۲ - ۱۱۹ - ۴۱۷	حكيم مقيم ۵۹۷ - ۱۰۳۵
خان عالم ۲۰۷ - ۲۴۵ - ۲۹۰ - ۳۰۶	حكيم مومنا ۹۲۶ - ۱۰۶۲
۳۴۱ - ۴۴۷	حكيم نورالدين ۳۴۴
خانزاد خان ۹۴ - ۱۲۷ - ۲۴۹ - ۴۷۰	حكيم يوسف ۶۲۴
۲۹۰ - ۳۰۸ - ۳۳۳ - ۴۷۵ - ۵۹۴	حميدالدين ۵۵ - ۶۲ - ۷۷
۶۲۳ - ۸۴۷	حميد كاكر ۶۲ - ۷۷
خدا بخش ۹۶۴	حيات افغان ۵۴
خدا داد ۷۶۵	حيات زميندار ۲۱۷
خدمت خان ۶۶۴ - ۹۴۰ - ۷۶۷	(خ)

۹۹۰	حاجي بقا' ۲۱۶-۱۶۷
حسن خوشگي ۲۵۱-۲۵۷-۲۶۱-	حاجي بلوچ ۲۱۲
۲۶۳	حاجي بيگ ۱۰۶
حسن علي ۱۴۱-۲۵۹-۲۷۰-۲۹۰-	حاجي حسين ۲۴۶
۳۰۲-۳۰۹-۳۴۷-۴۵۱-۴۵۷-	حاجي خان ۴۴۱-۴۰۵
۵۹۳-۶۳۴-۶۴۷-۷۴۱-۷۵۱-	حاجي شفيق ۸۷۰
۷۵۲-۷۶۵-۸۵۶-۸۷۰-۸۸۰-	حاجي قاسم ۸۷۲-۸۵۷-۹۲۰
۹۱۸-۹۶۶-۱۰۴۸-	حاجي محمد ۸۵۱-۸۴۱
حسن فوجدار ۵۵	حاجي محمد خان ۸۲۵
حسن قلي خان ۲۴۷	حاجي محمد سعيد ۸۸۲-۲۹۴
حسين بيگ ۵۵-۹۵-۱۱۵-۲۱۸-	حاجي محمد طاهر ۸۴۹
۴۵۴-۵۵۹-۵۶۰-	حاجي اس ۱۰۳۵
حسين پاشا ۶۰۶-۶۱۵-۶۱۹-	حافظ رحيم الدين ۸۴۴
۶۲۶-۶۳۶-۸۸۷-	حامد خان ۸۵۶
حسين خان ۴۶۳-۵۲۳-	حبش خان ۵۸۵
حسين داروغه ۷۱۷	حسام الدين ۵۲-۶۲-۹۲-۱۹۹-
حضرت اعلى [شاه جهان پادشاه]	۳۰۲-۴۳۹
۴۶-۴۸-۶۵۱-۶۶۴-	حسن بخش ۹۹
حضرت خاتم المرسلين ۳۶۶	حسن بيگ ۱۶۳-۷۰۲-۱۰۱۵-
حق وردى خان ۵۴۵-۶۶۱-	حسن خان ۴۰۴-۴۶۳-۷۲۱-۸۹۱-

خواجه قاير ۷۵۶ - ۸۴۰ - ۸۷۲ - ۹۱۵	۱۰۳۵
خواجه قطاب الدين ۲۳۴ - ۴۴۴ - ۹۸۳	خواجه زاهد ۱۰۶۳
خواجه كلان ۷۷	خواجه سكندر ۸۸۱ - ۸۷۲
خواجه كمال ۴۹۶ - ۴۹۷	خواجه صادق ۱۸۸ - ۲۱۳ - ۲۴۹
خواجه كمال الدين ۸۷۲	۳۰۸ - ۶۱۹ - ۶۲۸ - ۶۶۱ - ۷۵۸
خواجه محمد شريف ۲۴۷	۹۱۵ - ۹۷۷ - ۱۰۶۴
خواجه محمد يوسف ۱۰۳۴	خواجه طرب ۸۸۱
خواجه مشكي ۵۲۶ - ۵۳۶ - ۵۳۷	خواجه عابد ۴۵ - ۵۱
۵۴۰ - ۵۴۱	خواجه عبدالرؤف ۸۳۲
خواجه معقول ۴۰۹ - ۴۱۳	خواجه عبدالغفار ۴۶۲ - ۶۰۵ - ۸۴۸
خواجه معين الدين ۸۳۲ - ۸۸۱	۸۷۶ - ۱۰۳۵
خواجه منظور ۴۴	خواجه عبدالهتان ۷۵۵
خواجه موسى ۶۱۹	خواجه عبدالله ۶۳ - ۹۳ - ۱۳۲
خواجه نذير ۸۵۳ - ۸۶۵	۲۹۰ - ۳۰۱ - ۳۴۹ - ۴۱۸ - ۸۳۸
خواجه وفا ۸۵۷	۹۸۸
خواص ۹۹۳ - ۹۹۶	خواجه عبدالوهاب ۱۱۴ - ۲۳۷ - ۴۰۳
خواص خان ۶۳ - ۹۲ - ۱۳۲ - ۲۴۹	۴۶۴
۲۶۸ - ۲۹۹ - ۳۴۹ - ۴۱۸ - ۸۳۴	[خواجه عنايت] ۳۴۳
۸۳۸	خواجه عنايت الله ۳۰۵ - ۳۳۹ - ۵۱۳
خوشحال بيگ ۵۳ - ۹۹ - ۱۰۱	۸۸۵

۶۰۸ - ۶۱۵ - ۶۳۱ - ۶۶۲ - ۶۶۳	۷۷۶ - ۷۷۷ - ۷۸۳ - ۷۸۴ - ۷۸۶
۶۶۳ - ۶۶۳ - ۸۲۸ - ۹۰۸ - ۹۶۳	۷۸۸ - ۷۸۹ - ۷۹۶ - ۷۹۸ - ۷۹۹
خفجر خان ۱۷۹ - ۱۹۷ - ۱۹۸ - ۶۲۵ -	۱۰۱۴
۸۱۵ - ۸۱۷ - ۸۲۹ - ۸۶۲ - ۸۷۰ -	خدمت طلب خان ۷۴۴ - ۸۳۲ - ۸۴۳ -
۸۷۳ - ۹۱۴	۸۸۱
خواجه ابرئناي ۶۰۹	خدمت گار خان ۲۴۸ - ۶۶۴ - ۷۶۸ -
خواجه احمد ۹۲۹ - ۹۳۷ - ۹۳۸ - ۹۴۴ -	۱۰۶۸
۹۶۲ - ۹۶۴ - ۷۳۸ - ۸۱۹ - ۸۶۳ -	خدمت گزار خان ۱۰۶۸
خواجه اسحاق ۹۱۵ - ۹۸۳ - ۱۰۶۴ -	خسرو ۱۱۴ - ۱۵۸ - ۱۶۲ - ۲۴۲ -
خواجه انور ۶۰۴	۲۴۸ - ۲۷۰ - ۲۹۳ - ۳۰۸ - ۳۹۹ -
خواجه بختاور ۲۴۸ - ۳۰۸ -	۵۹۳ - ۹۸۱ - ۱۰۶۲ -
خواجه بوخوردار .. ۴۵۵ - ۶۶۴ -	خضر ۲۴۷ - ۶۰۵ -
خواجه بهاؤالدین ۸۴۴	خلیل الله خان ۸۴ - ۹۵ - ۹۹ - ۱۱۴ -
خواجه پهل ۲۷۲ - ۱۰۶۷ -	۱۱۵ - ۱۱۶ - ۱۳۰ - ۱۴۷ - ۱۶۳ -
خواجه حسن ۶۳ - ۲۴۷ - ۳۰۸ -	۱۶۳ - ۱۶۶ - ۱۸۲ - ۱۸۴ - ۱۸۷ -
خواجه خان ۱۰۶	۱۸۸ - ۱۸۹ - ۱۹۶ - ۱۹۷ - ۱۹۸ -
خواجه خداوند محمود ۶۲۹ - ۸۳۲ -	۲۰۰ - ۲۰۲ - ۲۰۴ - ۲۰۵ - ۲۰۷ -
۸۶۳	۲۱۵ - ۲۱۶ - ۲۱۷ - ۲۲۵ - ۲۲۹ -
خواجه خسرو .. ۲۳۹ - ۲۶۱ - ۵۱۵ -	۲۳۱ - ۲۳۹ - ۲۶۲ - ۲۷۳ - ۲۷۷ -
خواجه رحمت الله ۲۴۴ - ۳۰۴ - ۳۰۸ -	۳۸۵ - ۳۸۶ - ۳۸۷ - ۳۸۷ - ۵۷۴ -

۱۰۱۳ - ۱۰۱۵ - ۱۰۱۶ - ۱۰۱۷ -	۱۰۶۷ - ۱۰۳۶ - ۹۸۶
۱۰۳۶ - ۱۰۳۲	دانیال ۴۳۳
دلتاجی ۱۲۸ - ۶۲۵ - ۸۷۱ - ۹۸۹ -	داور داد خان ۲۱۸ - ۵۶۸ - ۷۶۳ -
۱۰۱۰ - ۱۰۰۹	۸۳۷
دربار خان ۳۰۸ - ۴۴۸ - ۶۰۵ - ۸۴۳ -	دلوڈ خان ۸۵ - ۶۵ - ۱۰۶ - ۱۴۳ -
۸۶۶ - ۸۷۰ - ۹۶۰	۱۶۳ - ۱۸۰ - ۱۸۲ - ۱۸۳ - ۱۸۴ -
درجن سال ۵۴ - ۵۵ -	۱۸۶ - ۱۸۸ - ۲۲۱ - ۲۳۰ - ۲۴۰ -
درویش بیگ ۳۰۳ - ۸۰۶ -	۲۴۷ - ۲۶۹ - ۲۷۴ - ۲۷۵ - ۲۷۶ -
درویش خان ۱۰۳۹ -	۲۹۱ - ۳۷۶ - ۴۷۷ - ۵۱۳ - ۵۱۴ -
درویش محمد ۲۲۱ - ۵۵۴ -	۵۲۴ - ۵۲۶ - ۵۳۲ - ۵۳۳ - ۵۳۴ -
دکھنانه سنگه ۱۶۱ -	۵۳۵ - ۵۳۶ - ۵۳۷ - ۵۳۸ - ۵۴۰ -
دلاور ۶۲ - ۹۳ - ۹۸ - ۱۹۰ - ۲۴۹ -	۵۴۱ - ۵۴۵ - ۵۵۳ - ۵۵۵ - ۵۸۹ -
۲۶۹ - ۲۸۷ - ۵۲۲ - ۵۳۳ - ۵۹۷ -	۶۴۹ - ۶۵۱ - ۶۵۲ - ۶۵۳ - ۶۵۴ -
۸۷۶ - ۹۸۹	۶۵۵ - ۶۵۶ - ۶۵۷ - ۶۵۹ - ۶۶۰ -
دلاور خان ۶۲ - ۲۸۷ - ۵۳۳ - ۵۹۷ -	۷۵۴ - ۷۵۵ - ۸۵۷ - ۸۶۶ - ۸۶۸ -
۸۷۶ - ۹۵۸ - ۹۸۹	۸۷۱ - ۸۷۸ - ۸۸۹ - ۸۹۰ - ۸۹۱ -
دلبادل خان ۶۱۳ -	۸۹۳ - ۸۹۵ - ۸۹۶ - ۸۹۷ - ۹۰۷ -
دلدار بیگ ۱۳۹ - ۱۴۰ -	۹۱۷ - ۹۷۲ - ۹۷۵ - ۹۸۶ - ۹۸۹ -
دلدار خان ۲۱۳ -	۹۹۷ - ۹۹۹ - ۱۰۰۰ - ۱۰۰۳ -
دل دوست ۱۳۹ - ۱۴۰ - ۴۵۴ -	۱۰۰۶ - ۱۰۰۷ - ۱۰۱۱ - ۱۰۱۲ -

- ۲۷۳- ۲۷۲- ۲۷۱- ۲۳۰- ۲۲۵

- ۲۷۹- ۲۷۸- ۲۷۷- ۲۷۶- ۲۷۵

- ۲۸۴- ۲۸۳- ۲۸۲- ۲۸۱- ۲۸۰

- ۲۹۲- ۲۹۱- ۲۸۹- ۲۸۸- ۲۸۵

- ۲۹۸- ۲۹۷- ۲۹۶- ۲۹۵- ۲۹۴

- ۳۱۴- ۳۱۳- ۳۱۱- ۳۱۰- ۳۰۹

- ۳۲۴- ۳۲۳- ۳۲۰- ۳۱۹- ۳۱۸

- ۳۴۲- ۳۴۸- ۳۴۵- ۳۴۴- ۳۴۱

- ۳۵۵- ۳۵۰- ۳۴۹- ۳۴۵- ۳۴۴

- ۴۱۴- ۴۱۳- ۴۱۱- ۴۰۹- ۴۰۷

- ۴۳۲- ۴۳۰- ۴۲۱- ۴۲۰- ۴۱۹

۶۳۱- ۵۷۰- ۴۶۶

۵۸۴- ۴۸ داکوچي

۶۳- ۴۷ داکوچي

- ۲۲۰- ۱۶۱- ۱۴۲ خان دانشمند

- ۴۰۲- ۳۹۵- ۳۴۵- ۳۳۶- ۳۳۰

- ۶۳۶- ۴۶۴- ۴۵۱- ۴۲۷- ۴۰۵

- ۸۴۵- ۸۳۱- ۸۱۷- ۷۶۳- ۷۴۱

- ۸۸۲- ۸۸۰- ۸۶۴- ۸۵۷- ۸۵۵

- ۹۷۹- ۹۶۱- ۹۳۷- ۹۲۳- ۸۸۴

۱۰۶۳- ۱۰۶۲- ۴۷۱- ۴۵۱- ۱۶۳

- ۴۸۷- ۲۹۳- ۲۳۲ خان خوشحال

۸۵۷- ۶۴۴

(۵)

۵۸۵- ۴۸ داکوچي

- ۹۷۵- ۴۵۴- ۲۸۷- ۲۴۷ خان داراب

- ۹۱۷- ۸۵۶- ۷۶۷- ۷۴۴- ۷۰۴

۹۶۶

- ۲۷- ۲۵ [بي شکوه] دارا شکوه

- ۱۱۰- ۱۰۶- ۱۰۳- ۱۰۰- ۹۹

- ۱۱۹- ۱۱۵- ۱۱۴- ۱۱۲- ۱۱۱

- ۱۲۸- ۱۲۵- ۱۲۳- ۱۲۲- ۱۲۰

- ۱۳۹- ۱۳۸- ۱۳۶- ۱۳۴- ۱۳۰

- ۱۷۳- ۱۷۱- ۱۷۰- ۱۶۸- ۱۶۰

- ۱۸۳- ۱۸۲- ۱۷۹- ۱۷۷- ۱۷۵

- ۱۸۸- ۱۸۷- ۱۸۶- ۱۸۵- ۱۸۴

- ۱۹۸- ۱۹۷- ۱۹۴- ۱۹۰- ۱۸۹

- ۲۰۶- ۲۰۴- ۲۰۳- ۲۰۰- ۱۹۹

- ۲۱۳- ۲۱۲- ۲۱۱- ۲۰۸- ۲۰۷

- ۲۲۴- ۲۲۳- ۲۲۲- ۲۲۱- ۲۱۵

۲۴۷ - ۲۹۸ - ۲۹۹ - ۳۳۹ - ۵۱۳ -

۵۱۷ - ۵۱۸ - ۵۳۳ - ۸۷۴ - ۱۰۶۲ -

راجہ انردہ کنور ۱۹۳ - ۲۲۰ - ۲۳۰ -

۲۳۵ - ۲۴۱ - ۲۹۸ - ۲۷۰ - ۲۷۱ -

راجہ بہار چند ۵۶۴ - ۷۶۵ -

راجہ بہرور ۳۴۰ - ۴۶۴ - ۵۲۴ - ۵۳۳ -

۵۳۴ - ۶۵۰ - ۶۵۳ - ۶۵۴ - ۶۵۷ -

۸۱۲

راجہ بیتل داس گورکھ ۹۵ - ۱۰۲ -

۱۹۳ - ۴۵۶ - ۴۵۷ -

راجہ بیریل ۱۰۳۹ - ۱۰۴۰ -

راجہ دینام ۸۰۸ -

راجہ تودرمل ۱۴۲ - ۱۹۰ - ۲۱۶ -

۲۱۹ - ۲۲۰ - ۶۰۴ - ۷۶۵ - ۸۷۴ -

۸۸۵

راجہ جسونت سنگھ ۳۲ - ۳۳ - ۴۱ -

۴۹ - ۵۶ - ۵۷ - ۵۹ - ۶۰ - ۶۴ -

۷۱ - ۸۰ - ۸۱ - ۸۲ - ۹۵ - ۱۳۹ -

۱۴۱ - ۱۸۳ - ۱۸۹ - ۲۲۰ - ۲۲۶ -

۲۴۹ - ۲۵۴ - ۲۵۶ - ۲۸۵ - ۲۸۸ -

(۵)

ذوالفقار خان ۶۲ - ۶۶ - ۶۷ - ۷۴ -

۷۵ - ۷۶ - ۷۹ - ۹۲ - ۱۰۱ -

۱۰۷ - ۱۵۷ - ۱۶۳ - ۲۳۴ - ۲۳۹ -

۲۴۵ - ۲۶۲ - ۲۹۷ - ۳۶۹ - ۴۳۹ -

۴۶۳ - ۴۷۹ - ۴۹۳ - ۵۰۲ - ۵۰۴ -

۵۱۲ - ۵۱۷ - ۵۱۸ - ۵۲۰ - ۵۲۱ -

۵۲۲ - ۵۲۳ - ۵۳۰ - ۵۳۳ - ۵۳۸ -

۵۴۵ - ۵۴۶ - ۵۴۷ - ۵۶۷ - ۶۳۰ -

ذوالقدر خان ۶۳ - ۶۷ - ۷۹ - ۹۵ - ۱۲۴ -

۱۲۷ - ۱۴۵ - ۲۴۸ - ۲۶۲ - ۲۶۷ -

۲۶۹ - ۳۰۸ - ۴۴۸ -

(۶)

راجہ سنگھ ۱۰۷ - ۱۲۹ - ۱۶۶ - ۱۹۴ -

۲۴۵ - ۲۶۷ - ۲۸۸ - ۳۰۷ - ۳۴۱ -

۴۳۴ - ۴۵۴ - ۴۵۷ - ۵۶۴ - ۵۸۶ -

۶۶۱ - ۷۳۳ - ۷۴۱ - ۷۶۷ - ۸۹۱ -

راجہ امر سنگھ ۶۸۳ - ۷۳۴ - ۷۶۴ -

۸۵۸

راجہ اندرمن ۴۳ - ۶۲ - ۷۶ - ۹۲ -

۱۰۰۰ - ۹۹۹ - ۹۹۶ - ۹۹۵ - ۹۹۴	دایر ۱۶۰ - ۳۰۵ - ۳۰۶ - ۳۱۵
۱۰۰۱ - ۱۰۰۰ - ۱۰۰۴ - ۱۰۰۳	۳۳۷ - ۶۶۱ - ۱۰۵۴ - ۱۰۵۵
۱۰۱۵ - ۱۰۱۴ - ۱۰۱۳ - ۱۰۱۲	دایر افغان ۷۵۸
۱۰۲۱ - ۱۰۲۰ - ۱۰۱۷ - ۱۰۱۶	دایر خان ۱۰۴ - ۱۳۰ - ۱۳۸ - ۱۴۲
۱۰۲۵ - ۱۰۲۴ - ۱۰۲۳ - ۱۰۲۲	۱۴۶ - ۱۵۷ - ۱۶۰ - ۱۶۷ - ۱۶۹
۱۰۲۶ - ۱۰۲۵ - ۱۰۲۷ - ۱۰۲۶	۱۷۰ - ۱۸۴ - ۱۸۵ - ۱۸۸ - ۲۰۷
۱۵۶ دوزان خان	۲۰۸ - ۲۰۹ - ۲۷۲ - ۲۷۳ - ۲۷۴
۲۴۵ - ۷۸ دوست افغان	۲۸۲ - ۲۸۳ - ۲۹۵ - ۳۰۵ - ۳۰۶
۳۰۸ دوست ییگ	۳۱۵ - ۳۱۶ - ۳۲۱ - ۳۲۲ - ۳۲۴
۸۶۱ دوست مسعود	۳۳۷ - ۳۴۰ - ۳۹۵ - ۴۰۰ - ۴۰۳
۵۲۳ - ۹۳ دولت ییگ	۴۷۶ - ۴۷۷ - ۵۲۵ - ۵۳۳ - ۵۳۵
۹۸۹ - ۹۳ - ۶۳ دولت مند خان	۵۳۶ - ۵۳۷ - ۵۳۸ - ۵۴۰ - ۵۴۱
۱۹۰ دهرم راج	۵۴۵ - ۵۴۶ - ۵۴۷ - ۵۴۸ - ۵۴۹
۹۶۰ - ۹۱۷ دیانت خان	۵۵۰ - ۵۵۵ - ۵۶۵ - ۹۲۳ - ۹۹۵
۱۰۰۲ دیانت رای	۷۰۳ - ۷۰۶ - ۷۰۸ - ۷۰۹ - ۷۱۰
۸۱۸ دیبی چند	۷۸۸ - ۷۸۹ - ۸۰۰ - ۸۰۱ - ۸۰۷
۴۸۱ - ۷۶ - ۷۴ - ۷۱ دیبی سنگه	۸۰۸ - ۸۱۴ - ۸۶۰ - ۸۶۸ - ۸۷۱
۲۳۱ - ۱۰۷ - ۱۰۱۰ - ۹۳ دیندار خان	۸۸۹ - ۸۹۰ - ۸۹۱ - ۸۹۲ - ۸۹۳
۱۰۴۱۲ - ۳۹۹ - ۳۲۶ - ۳۰۷ - ۲۴۸	۸۹۴ - ۸۹۸ - ۹۰۱ - ۹۰۳ - ۹۰۴
۸۷۵ - ۸۳۸ - ۵۷۲	۹۶۵ - ۹۸۱ - ۹۹۲ - ۹۹۳

راجہ سلیمان ۱۰۰۹ - ۱۱۲۵ - ۱۰۲۶	۱۹۰ - ۱۹۸ - ۱۹۹ - ۲۰۲ - ۲۹۳
راجہ سارنگدھر .. ۶۲ - ۹۲ - ۷۵۷	۳۰۷ - ۳۲۰ - ۳۲۲ - ۴۲۱ - ۴۴۱
راجہ مچان سنگھ ۶۵ - ۷۰ - ۲۴۷	۳۷۹ - ۵۰۹ - ۶۰۹ - ۶۲۵ - ۶۳۵
۲۶۷ - ۲۸۷ - ۳۴۲ - ۴۸۶ - ۵۰۲	۶۴۷ - ۶۳۸ - ۶۳۹ - ۵۸۹ - ۹۷۴
۵۲۲ - ۵۳۳ - ۵۴۹ - ۶۳۴ - ۶۳۳	راجہ رابینگہ ۳۹ - ۶۵ - ۷۰ - ۱۴۱
۶۸۱ - ۶۸۲ - ۶۸۵ - ۷۸۵ - ۷۸۸	۱۴۷ - ۱۵۷ - ۲۰۷ - ۲۴۲ - ۲۴۶
۸۰۰ - ۸۶۸ - ۹۰۳ - ۹۰۸ - ۹۸۸	۲۶۷ - ۲۷۰ - ۲۸۸ - ۳۰۵ - ۳۰۶
۹۹۷ - ۱۰۰۰ - ۱۰۲۴	۳۳۶ - ۳۳۸ - ۴۴۱ - ۴۰۵ - ۴۱۷
راجہ سروپ ۳۳۹	۴۴۱ - ۴۴۱ - ۵۷۲ - ۵۸۱ - ۵۸۳
راجہ سواج مل کور ۲۸۸	۶۲۳ - ۶۲۷ - ۶۴۳ - ۷۶۹ - ۷۷۰
راجہ شینرام ۹۵۵۷ - ۱۰۲ - ۱۰۲۲ - ۹۵۳	۷۷۱ - ۷۷۳ - ۷۷۴ - ۷۷۵ - ۸۱۷
راجہ کشن (بشن) سنگھ ۹۵ - ۳۰۴	۸۳۸ - ۸۶۵ - ۸۷۱ - ۸۹۰ - ۸۹۱
۳۴۲ - ۴۲۸ - ۷۱۳ - ۸۵۸	۸۹۳ - ۸۹۵ - ۸۹۶ - ۸۹۷ - ۹۰۳
راجہ عالم سنگھ ۳۴۱ - ۳۴۶	۹۰۶ - ۹۰۷ - ۹۸۸ - ۹۸۹ - ۹۹۴
راجہ کرن ۵۷۰	۹۹۳ - ۹۹۶ - ۹۹۸ - ۱۰۰۳
راجہ مان سنگھ ۲۲۱ - ۲۸۶ - ۸۸۵	۱۰۰۶ - ۱۰۰۷ - ۱۰۱۵ - ۱۰۱۶
راجہ مہاسنگھ ۲۴۰ - ۴۶۲ - ۱۰۳۴	۱۰۲۰ - ۱۰۳۱ - ۱۰۳۳ - ۱۰۳۷
۱۰۴۴ - ۱۰۵۴	۱۰۳۸ - ۱۰۶۰
راجہ نرسنگھ ۳۰۴ - ۳۰۶ - ۳۹۹	راجہ روپ سنگھ ۹۵ - ۱۰۲ - ۱۵۸
۴۳۴ - ۷۰۸ - ۸۹۸ - ۸۹۹ - ۸۷۱	۶۴۰ - ۶۴۵ - ۸۷۳

- ۷۵۷ - ۷۴۹ - ۷۴۱ - ۷۳۶ - ۷۳۰

- ۸۶۶ - ۸۶۸ - ۸۶۹ - ۸۶۱ - ۸۶۰

- ۸۵۷ - ۸۵۵ - ۸۴۸ - ۸۴۰ - ۸۳۸

- ۸۳۹ - ۸۳۸ - ۸۳۹ - ۸۳۵ - ۸۳۰

- ۸۸۷ - ۸۸۳ - ۸۷۹ - ۸۷۳ - ۸۷۱

- ۸۹۷ - ۸۹۶ - ۸۹۵ - ۸۹۲ - ۸۹۰

- ۹۰۷ - ۹۰۳ - ۹۰۰ - ۸۹۹ - ۸۹۸

- ۹۲۰ - ۹۱۹ - ۹۱۷ - ۹۱۲ - ۹۰۹

- ۹۶۷ - ۹۶۶ - ۹۶۴ - ۹۶۲ - ۹۶۵

- ۹۸۸ - ۹۸۷ - ۹۷۵ - ۹۷۱ - ۹۷۰

- ۱۰۲۰ - ۱۰۱۲ - ۹۹۹ - ۹۹۵

- ۱۰۳۸ - ۱۰۳۷ - ۱۰۳۶ - ۱۰۲۱

۱۰۶۰ - ۱۰۵۱

۲۴۶ راجه چرمین

۸۶۴ - ۸۳۸ - ۸۲۴ .. راجه حیات

- ۲۰۶ - ۱۳۹ - ۶۶ راجه دیبئی سنگه

- ۵۷۲ - ۳۸۱ - ۳۴۶ - ۳۴۱ - ۲۴۷

- ۱۰۴۵ - ۷۵۸ - ۶۳۲ - ۶۲۵

۱۰۵۶ - ۱۰۵۴

- ۱۸۷ - ۱۸۱ - ۱۷۹ راجه زاجروپ

- ۳۴۹ - ۳۱۱ - ۳۰۹ - ۳۰۰ - ۲۹۲

- ۳۵۹ - ۳۵۶ - ۳۴۰ - ۳۰۶ - ۳۵۹

- ۵۶۸ - ۵۲۳ - ۴۹۷ - ۴۸۵ - ۴۶۲

- ۶۴۰ - ۶۳۴ - ۶۳۱ - ۵۹۵ - ۵۹۲

- ۸۱۶ - ۷۶۱ - ۷۵۴ - ۷۴۱ - ۶۴۷

- ۸۶۷ - ۸۶۵ - ۸۵۵ - ۸۴۸ - ۸۱۹

- ۹۰۸ - ۸۸۸ - ۸۸۷ - ۸۸۴ - ۸۶۸

- ۹۶۲ - ۹۵۹ - ۹۲۳ - ۹۱۶ - ۹۱۴

- ۱۰۳۷ - ۱۰۳۲ - ۹۸۶ - ۹۸۵ - ۹۶۳

۱۰۳۸

- ۱۴۱ - ۱۳۹ - ۹۶ - ۳۰ راجه جیستنگه

- ۱۶۹ - ۱۶۸ - ۱۶۷ - ۱۵۷ - ۱۴۶

- ۱۸۷ - ۱۸۵ - ۱۸۴ - ۱۸۳ - ۱۷۰

- ۲۲۹ - ۲۲۱ - ۲۲۰ - ۲۱۸ - ۲۰۲

- ۳۲۱ - ۳۱۵ - ۳۰۹ - ۳۰۶ - ۲۶۹

- ۴۱۵ - ۴۱۴ - ۴۰۲ - ۳۳۱ - ۳۲۴

- ۴۵۷ - ۴۴۷ - ۴۴۶ - ۴۴۴ - ۴۱۹

- ۴۸۶ - ۴۸۵ - ۴۷۹ - ۴۶۵ - ۴۶۲

- ۶۰۲ - ۶۰۱ - ۵۹۹ - ۵۶۸ - ۴۹۷

- ۶۲۹ - ۶۲۷ - ۶۲۰ - ۶۱۸ - ۶۰۳

روح الله ۱۴۷ - ۱۶۱ - ۴۵۱ - ۴۷۷ -	رضوان خان ۲۴۸ - ۳۴۳
۴۸۶ - ۶۳۵ - ۶۶۲ - ۶۶۳ - ۷۴۲ -	رضوي خان ۲۴۸ - ۳۰۳ - ۴۴۰ - ۴۵۲ -
۷۵۷ - ۸۱۷ - ۸۳۰ - ۸۷۰ - ۹۰۸ -	۷۴۳ - ۷۵۵ - ۱۰۴۹ -
۱۰۶۱ -	رعایت خان ۱۹۵ - ۳۴۷ - ۴۵۵ - ۷۶۸ -
رود خان ۶۹۷	۸۱۵ - ۸۵۱ -
روشن آرای بیگم ۳۰۲	رعد انداز بیگ ۶۳ - ۶۳۵ -
روشن راسه بیگم ۳۶۸ - ۴۴۹ - ۴۸۹ -	رعد انداز خان ۲۳۴ - ۲۴۷ - ۲۴۰ -
۵۶۸ - ۷۵۲ - ۸۱۵ - ۸۳۹ - ۸۷۷ -	۳۰۱ - ۳۳۶ - ۴۴۱ - ۴۷۷ - ۴۸۶ -
۹۷۳ - ۱۰۳۹ -	۴۸۷ - ۵۸۹ - ۶۰۱ - ۶۰۲ - ۶۲۵ -
(ز)	۸۱۵ - ۸۳۹ - ۹۳۲ - ۹۷۸ - ۱۰۶۱ -
زاهد بیگ .. ۲۰۳ - ۲۸۳ - ۴۰۱ -	زگنهانه ۶۳ - ۷۴ - ۸۶ - ۹۳ - ۱۹۸ -
زاهد خان ۲۴۸ - ۲۷۰ - ۵۷۲ - ۶۳۵ -	۲۰۲ - ۲۴۹ - ۳۰۸ - ۴۵۱ - ۶۳۵ -
۸۸۸ - ۹۰۵ - ۱۰۳۸ - ۱۰۴۳ -	۷۴۹ - ۷۵۱ - ۷۶۳ - ۸۲۹ - ۱۰۴۹ -
زیده النساء بیگم ۳۶۸	۱۰۵۹ - ۱۰۶۱ - ۱۰۶۸ -
زبردست خان ۶۲ - ۹۲ - ۱۲۸ - ۲۴۵ -	زنباجي ۲۴۹ - ۲۹۳ -
۲۶۹ - ۲۹۱ - ۵۰۷ - ۵۲۲ - ۵۵۵ -	زندوله ۹۳ - ۱۲۸ - ۱۶۰ - ۵۵۵ - ۸۷۱ -
۵۹۳ - ۵۹۸ - ۸۹۳ - ۸۹۸ - ۹۸۸ -	۸۸۸ - ۸۹۹ - ۱۰۲۳ -
۱۰۲۳ - ۱۰۳۹ -	زن مست .. ۳۱۵ - ۳۳۷ - ۷۰۸ -
زیب النساء بیگم ۳۶۸ - ۴۸۹ - ۸۳۹ -	زوپسنگه ۱۹۳ - ۲۴۹ - ۲۸۸ - ۳۰۷ -
زین خان ۴۴۲ - ۸۷۰ -	۳۴۲ - ۴۴۷ - ۴۵۴ - ۶۹۸ -

۲۹۹ - ۳۳۴ - ۳۳۶ - ۳۴۸ - ۳۸۷

۸۵۶ - ۹۱۵

رحمن یار ۵۱۴ - ۵۱۵ - ۵۳۳

رزق الله ۸۷۳ - ۱۰۳۸

رستم ۱۰۱ - ۵۵ - ۷۳ - ۸۱ - ۹۷ - ۹۸

۹۹ - ۱۰۳ - ۱۲۷۰ - ۲۸۸ - ۳۰۷

۳۲۸ - ۳۴۲ - ۵۰۸ - ۵۷۸ - ۶۲۱

۱۰۳۴ - ۱۰۵۱ - ۱۰۶۵

رستم راو ۴۷ - ۶۳ - ۱۲۸ - ۹۸۹ - ۱۰۱۰

رسول ۵۰۸

رسول بیگ ۵۲۱ - ۵۲۴ - ۸۹۱ - ۸۹۴

رشیدای خوش نویس ۹۷۸

رسورسنگه ۵۷۴

رشید خان ۷۶ - ۹۲ - ۱۲۸ - ۲۴۵

۲۶۹ - ۲۹۱ - ۴۴۷ - ۵۰۲ - ۵۱۳

۵۱۴ - ۵۳۸ - ۵۴۰ - ۵۴۱ - ۶۸۱

۶۸۲ - ۶۹۴ - ۷۰۱ - ۷۹۳ - ۷۹۴

۷۹۵ - ۹۴۶

رضاقلی ۱۰۰۶ - ۱۰۱۱

رضوان الله ۶۱۶

۸۹۱ - ۱۰۲۳

راجی ۸۹۹ - ۹۸۹

راکھو جی ۱۰۰۹ - ۱۰۱۰

راکھو سنگه ۳۳۶ - ۸۵ - ۹۵ - ۱۰۲ - ۱۴۱

۱۹۲ - ۲۴۵ - ۲۴۶ - ۲۵۴ - ۳۵۱

۳۵۷ - ۴۸۶ - ۷۷۵ - ۸۹۱ - ۹۸۸

۱۰۰۵ - ۱۰۲۷ - ۱۰۶۲ - ۱۰۶۸

رانا راکھو سنگه ۷۷ - ۱۲۹ - ۲۶۷ - ۴۵۴

راو امر سنگه چند راوت ۲۶۹ - ۴۲۵

راو پهاو سنگه ۲۳۷ - ۲۴۵ - ۲۶۹ - ۳۴۶

۵۸۲ - ۵۸۶ - ۵۸۸ - ۱۰۲۳

راو کرن ۵۵ - ۱۸۹ - ۵۷۲ - ۵۹۹

۶۰۳ - ۶۰۶ - ۱۰۲۳

راولی ۹۵۴

راو سنو سال ۶۳ - ۹۵ - ۱۰۲ - ۱۰۳

رای پهاو ۶۱۹

راے مکرم ۲۶۸

راے قنوجی ۲۴۹

رقن راکھو ۶۵ - ۶۶ - ۷۰۰ - ۱۴۱ - ۱۴۲

رحمت خان ۱۳۹ - ۱۴۰ - ۲۹۷

سلطان حسین ۹۵۰۶۵	مرمست ۴۵۲-۴۵۵-۱۰۴۴-۱۰۵۵
سلطان علی عرب ۵۸۶	مزاوار خان ۶۳-۶۳-۱۰۷-۱۲۷
سلطان سکندر ۱۰۳۹	۸۸۰-۸۵۱-۸۴۳-۴۴۸
سلطان محمد ۱۰۳۵	سعادت خان ۱۲۹-۱۵۷-۱۵۸-۱۶۰۰
سلطان یار ۱۰۷	۱۹۲-۱۹۵-۲۲۰-۲۳۹-۳۰۰
سلیمان ۳۶-۲۵	۴۳۴-۴۴۲-۶۶۱-۸۸۵-۹۱۴
سلیمان بے شکوہ ۳۰-۳۲-۸۰۹	سعدالله خان ۱۶۱-۲۴۸-۳۰۳
۱۲۱-۱۲۵-۱۳۰-۱۳۸-۱۴۱	۶۶۱-۸۸۵-۹۱۴
۱۴۲-۱۵۷-۱۵۸-۱۵۹-۱۶۲	سعید ۷۶۲-۷۴۳
۱۶۰-۱۶۱-۱۶۶-۱۶۷-۱۶۹	سعید جعفر ۸۳۲
۱۷۰-۱۷۱-۱۷۴-۱۹۸-۱۹۹	سعیدای خوشنویس ۸۷۲-۸۸۲
۲۰۰-۲۱۳-۳۰۳-۳۲۱-۳۰۰	۹۸۲
۶۰۱-۶۰۲-۶۰۴-۱۰۰۹	سعیدخان ۱۳۱-۱۴۱-۱۹۵-۳۳۹
سنہاچی ۹۰۵-۹۰۶-۹۱۳-۹۶۹	۴۱۹-۴۲۳-۴۲۷-۴۸۷-۵۹۳
۹۷۰-۹۷۱-۱۰۰۹	۷۶۲
سنجر ۲۶۴-۲۹۰	سعید الله ۸۸۱
سندرداس ۲۴۶-۲۸۸-۳۳۸	سکت (سکت) سنگہ ۳۳۱
سویکرن ۶۳-۹۳-۱۵۷-۲۴۹	سکندر ۶۳-۷۴-۱۴۸-۲۴۵-۲۹۱
۲۶۸-۲۹۳-۳۰۱-۳۷۸-۳۷۹	۱۰۰۰-۱۰۰۱
۵۶۵-۶۳۱-۶۳۵-۸۶۴-۸۹۵	سلطان بیگ ۲۲۱-۲۴۹-۲۸۷-۴۵۶

سپهر ۹۵ - ۹۷ - ۹۹ - ۱۰۰ - ۱۰۸ -	زین الدین ۲۵۰ - ۲۵۷ - ۲۵۸ - ۲۹۳ -
۲۹۹ - ۳۲۵ - ۳۳۱ - ۳۳۳ -	۵۰۴ - ۵۱۵ - ۵۴۱ - ۵۵۶ - ۵۵۷ -
سپهدار خان ۶۲	۵۵۸ -
سپهان سنگه ۷۰ - ۱۰۶ - ۲۴۶ - ۲۶۷ -	زین العابدین ۴۵ - ۳۰۶ - ۵۰۴ - ۵۱۵ -
۵۴۶ -	۵۵۲ - ۵۵۶ - ۵۵۷ - ۶۲۲ - ۸۸۹ -
سراج الدین ۴۹۹ - ۵۰۰ - ۵۱۷ -	۱۰۲۷ - ۱۰۵۷ -
۵۴۴ - ۵۴۴ -	زینت النساء بیگم .. ۳۶۸ - ۴۸۹ -
سرام خان ۶۲۶ - ۶۴۴ -	(س)
سرانداز خان ۵۴۷ - ۷۰۸ - ۷۷۸ - ۷۷۹ -	صادات خان ۳۵ - ۵۳ - ۶۲ - ۹۳ -
۷۸۳ - ۷۸۴ - ۷۸۷ - ۷۹۱ - ۷۹۴ -	۲۴۷ - ۱۷۱ - ۲۸۹ - ۸۷۰ - ۱۰۵۰ -
۸۰۴ - ۹۴۵ -	سارنگ دهر .. ۱۹۶ - ۲۱۹ - ۲۸۶ -
سرباز خان ۱۰۳۸	ساقی بیگ ۸۱ -
سربلند خان ۹۶ - ۱۱۳ - ۸۱۷ - ۹۱۵ -	سالار خان ۳۶۶ - ۳۱۹ - ۵۲۷ - ۵۴۰ -
۹۱۹ - ۹۶۰ - ۹۷۶ - ۱۰۳۷ -	۵۴۱ - ۵۴۴ - ۵۴۷ -
سردار خان ۶۴ - ۹۳ - ۱۰۷ - ۱۲۷ -	ساحو بهونسله ۵۷۵ -
۲۱۳ - ۲۴۰ - ۲۴۹ - ۳۴۵ - ۴۰۳ -	سپهان قلی خان ۴۴۲ - ۴۴۳ - ۶۰۵ -
۱۰۱۱ - ۵۶۴ - ۶۲۹ - ۸۲۷ - ۸۳۷ -	۶۰۶ - ۶۰۷ - ۶۰۸ - ۸۱۴ - ۸۴۸ -
۹۶۴ - ۹۸۱ - ۱۰۵۰ -	۸۶۴ - ۸۸۹ - ۱۰۵۰ - ۱۰۶۳ -
سرفروز خان ۴۷ - ۱۳۹ - ۳۱۷ - ۵۸۱ -	سپه سنگه سیوریه ۲۱۱ - ۲۳۷ - ۳۰۶ -
۵۸۴ - ۵۸۶ - ۵۹۷ - ۹۰۱ - ۹۹۲ -	۹۴۷ -

سید شیرخان ۶۵-۹۶-۱۱۵-۲۱۵-	سید خان جهان .. ۱۹۶-۱۹۷
۲۴۵-۲۶۹-۸۷۶	سید دلاور خان ۲۲-۹۳-۹۸-۱۰۷
سید شیرزمان .. ۴۷-۵۴	سید دلیر خان .. ۱۳۶
سید شیرمحمد .. ۵۶۷-۸۷۲	سید راجن .. ۲۵۱-۲۵۲
سید صادق .. ۶۸۷	سید زبردست .. ۲۴۹
سید صدر جهان .. ۸۵۱	سید زید .. ۱۰۳۵
سید صلاحیت خان ۱۷۰-۱۷۲-۱۹۸-	سید زین العابدین ۳۰۶-۶۳۵-۸۹۱-
۱۹۹-۲۶۹-۶۰۵	۸۹۳-۹۸۹-۱۰۳۴-۱۰۳۸
سید عالم ۲۳۹-۲۵۲-۲۵۷-۲۹۰-	سید سالار خان ۱۲-۶۵-۳۴۹-
۵۰۵-۵۰۶-۵۴۱-۵۴۶-	۵۲۷-۵۴۰-۵۴۱-۵۴۷-۶۸۱-
۵۵۰-۵۵۲-۵۵۴-۵۵۷-۵۶۱-	۷۸۹-۷۹۱-۷۹۲-۸۰۲
سید عبدالجلیل .. ۲۲۵-۲۸۵	سید سلطان ۸۴۰-۸۴۳-۸۷۰-۸۷۶-
سید عبدالرحمن ۳۸-۵۵-۸۸۳-	۸۸۰-۱۰۴۶-۱۰۵۹
۸۸۶	سید شاه خان .. ۶۵
سید عبدالرزاق .. ۲۷۴	سید شاه محمد .. ۵۵-۵۱
سید عبدالرشید .. ۱۵۴	سید شجاعت خان ۱۴۹-۱۷۷-۳۴۵
سید عبدالرؤف .. ۹۲۹	سید شمس .. ۲۴۹
سید عبدالعزیز .. ۶۶۱-۱۰۰۲	سید شهابت خان .. ۶۲۵
سید عبدالله .. ۸۸۳-۸۸۶	سید شیخ .. ۸۷۲
سید (میر) عبدالعزیز .. ۸۵	سید شیخ .. ۱۰۷

سید بهادر ۹۶ - ۲۴۶ - ۲۴۷ - ۲۹۳	۸۹۸ - ۹۰۹ - ۹۸۹ - ۹۹۳ - ۹۹۹
۳۰۸ - ۴۰۵ - ۴۴۳ - ۴۹۹ - ۵۷۲	۱۰۱۲ - ۱۰۴۳ - ۱۰۴۹
۶۰۵	سورجمل .. ۱۹۲ - ۳۰۶ - ۳۳۱
سید ناتار ۲۴۹ - ۲۷۴ - ۲۷۵ - ۲۸۸	سوننگه ۵۵ - ۷۷
۳۰۷ - ۵۴۰ - ۵۴۱ - ۶۵۳ - ۶۵۷	سواسنگه ۵۵
۷۱۳	مهراب خان .. ۴۵۴ - ۸۶۴ - ۸۸۵
سید تاج ۵۳۶ - ۵۳۷ - ۵۴۰	سیادت خان ۱۲۹ - ۱۵۷ - ۱۹۱ - ۳۲۴
سید تاج الدین ۵۲۶	۳۳۴ - ۳۴۹ - ۴۱۸ - ۶۸۰ - ۸۷۰
سید جعفر ۴۱۸ - ۵۶۶ - ۶۳۶	سید ابراهیم ۳۱۳ - ۳۲۶ - ۳۳۴
۸۸۱ - ۸۶۱ - ۸۳۳	۳۴۷ - ۹۶۴ - ۱۰۶۱
سید چال ۲۹۹ - ۴۱۱ - ۴۱۸ - ۴۸۷	سید ابومحمد ۳۴۹
۵۶۶ - ۶۳۶ - ۷۵۵ - ۸۳۲	سید احمد ۱۷۶ - ۲۴۹ - ۲۹۹ - ۴۱۱
۸۶۱ - ۸۷۲	سید اختصاصی خان باره ۶۸۳ - ۹۴۷
سید جان ۱۹۳ - ۶۱۹ - ۸۸۰ - ۹۶۴	سید اسمعیل ۱۰۶
سید جوان ۲۷۴ - ۲۷۵	سید اشرف ۴۰۵
سید حامد ۲۴۹ - ۳۰۷ - ۳۰۸	سید انور ۸۶۲ - ۱۶۱
۴۸۶ - ۶۱۹ - ۹۱۸	سید بایزید ۱۰۶
سید حسن ۵۵ - ۶۲ - ۹۲ - ۱۳۹	سید بدایت الله قادری .. ۸۵۷
۱۴۰ - ۴۸۷ - ۵۶۵ - ۵۶۶ - ۵۸۵	سید بدیع الدین ۲۴۱
سید حسین ۵۹۵ - ۶۴۰	سید بهار .. ۶۲ - ۳۹۹ - ۴۴۳

سیدی سنبل ۱۰۱۲	۱۰۴۸
سیدی فولاد ۵۶۷	سید میر ۱۵۹ - ۹۲ - ۶۲
سیدی کامل ۸۸۹ - ۸۸۲	سید میرزا ۳۶۶ - ۵۳۴ - ۷۱۳ - ۷۶۷
سیدی مسعود ۹۹۸	سید ناصر خان ۱۰۴
سیف الله ۴۵ - ۴۲۳ - ۴۲۷ - ۴۹۸	سید نجابت خان ۹۶ - ۹۵۷ - ۹۸۹ -
۵۰۰ - ۵۰۱ - ۱۰۶۴	۱۰۳۸
سیف نجای پوری ۶۳ - ۱۶۳ - ۲۴۹ -	سید نصیرالدین ۴۵ - ۶۱ - ۹۲ - ۱۴۸ -
۲۸۸	۲۰۳ - ۳۱۳ - ۳۴۲ - ۴۱۹ - ۵۲۷ -
سیف الدین ۷۸ - ۲۴۹ - ۲۷۰ - ۴۲۷ -	۵۳۴ - ۵۴۵ - ۶۸۱ - ۶۹۷ - ۷۰۰ -
۶۶۳ - ۷۴۲ - ۷۶۵ - ۸۷۰ -	۷۶۷ - ۱۷۱۳
سیف خان ۹۲ - ۱۶۳ - ۱۶۵ - ۲۱۳ -	سید نورالعینان ۹۶ - ۲۴۵ -
۲۴۱ - ۲۴۹ - ۲۵۶ - ۲۶۲ - ۲۶۳ -	سید هدایت الله ۱۱۲ - ۲۱۳ - ۲۴۸ -
۲۸۶ - ۲۸۷ - ۲۸۹ - ۳۴۲ - ۳۴۵ -	۵۹۴
۴۱۵ - ۴۲۸ - ۴۳۲ - ۴۳۳ - ۴۴۰ -	سید یادگار حسین ۲۴۶ - ۱۰۶۱ -
۴۸۱ - ۶۰۴ - ۶۱۰ - ۶۲۱ - ۶۳۷ - ۶۴۲ -	سید نجیب ۸۸۱ - ۸۸۲ - ۸۸۶ -
۶۵۵ - ۷۵۷ - ۷۵۹ - ۸۲۶ - ۸۳۲ -	سید یوسف ۶۲ - ۶۸۱ -
۸۳۹ - ۸۴۳ - ۸۷۷ - ۹۲۱ -	سیدی احمد ۸۵۱ -
۹۲۳ - ۹۵۶ - ۹۶۰ - ۹۶۵ - ۹۶۶ -	سیدی بلال ۶۲۶ -
۱۰۴۹	سیدی جوهر ۶۴۶ -
سیدوا ۴۴ - ۵۷۶ - ۵۷۷ - ۵۷۹ -	سیدی ربیعان ۱۰۱۰ -

سید محمد ۳۴۵ - ۳۴۷ - ۳۹۷ -	سید عرب ۲۷۰
۴۱۶ - ۴۲۷ - ۴۸۷ - ۵۹۳ -	سید عزت خان ۱۸۰ - ۲۰۷ - ۲۴۸ -
۶۲۰ - ۶۳۶ - ۷۱۸ - ۷۳۴ - ۸۶۱ -	۲۷۰ - ۵۹۳ - ۸۵۵ - ۱۰۴۸ -
۹۰۲ - ۹۳۲ - ۹۳۴ - ۹۳۵ - ۹۶۴ -	سید علی ۸۲۶ - ۸۳۴ - ۸۸۱ - ۹۱۹ -
۱۰۶۲	۹۸۸ - ۹۸۹ - ۱۰۳۵ -
سید محمد جواد ۹۰۳	سید علی اکبر ۱۴۹ - ۲۴۶ - ۲۸۸ -
سید محمد صالح .. ۶۲۶ - ۵۶۶	۳۰۷ - ۶۳۵ - ۹۸۱ -
سید محمد قانوجی ۱۰۶۲	سید عنایت الله ۸۸۱
سید مسعود ۲۰۷ - ۲۴۹ - ۲۶۸ - ۲۸۸ -	سید فیروز خان ۱۶۱ - ۲۱۳ - ۲۱۶ - ۲۰۹ -
۳۰۷ - ۴۰۳ - ۴۵۴	۱۰۵۴
سید مصطفی ۴۵۱	سید فیروز خان ۱۳۹ - ۱۴۹ - ۲۴۰ -
سید مظفر ۶۱ - ۹۲ - ۱۲۹	۲۶۹ - ۱۰۶۸ -
سید مظفر خان ۱۲ - ۲۶۹ - ۲۹۱ -	سید قاسم ۲۵۷ - ۲۸۵ - ۲۸۶ - ۳۰۳ -
۵۲۲ - ۵۳۳	۳۰۵
سید مقبول عالم ۹۶ - ۴۴۷ - ۸۶۱ -	سید قطب عالم .. ۲۴۷ - ۵۶۶
۹۶۹	سید قلی ۵۲۷ - ۵۴۴ - ۵۴۷ - ۵۵۰ -
سید منصور ۶۳ - ۹۳ - ۱۳۹ - ۱۴۸ -	۵۵۲ - ۵۵۷ - ۵۶۱ -
۱۹۰ - ۲۰۸ - ۲۴۹ - ۳۰۶ - ۳۳۷ -	سید کرم الله ۲۴۶
سید منور ۹۶ - ۵۷۲ - ۸۰۶ - ۸۶۱ -	سید کمال الدین ۱۰۶
۹۸۸ - ۱۰۰۵ - ۱۰۳۴ - ۱۰۳۸ -	سید لطف علی ۱۳۹ - ۱۴۹ -

شیخ آثار ٦٥٧-٦٥٣	شمشیر خان ١٩٥-٣٤١-١٤١٩-
شیخ بہاء الدین ٣٨٧	٣٤٢-٣٧١-٣٨٧-٣٤٣-
شیخ جمال ٨٥٧	١٠٣٢-١٠٣٥-١٠٣٦-١٠٥٢-
شیخ حسین ٩١٨	١٠٥٣-١٠٥٤-١٠٥٥-١٠٥٦-
شیخ حمید ٥٣٣-٥٣٤	١٠٥٨-١٠٦٠
شیخ خان محمد ١٠٦	شہاب الدین ٢٤٦
شیخ سعد اللہ ٨٥٩	شہاب خان ٣٠٥-٣٠١-٣٥٧-
شیخ سلیم ٣٤٠	٨٣٤-٩٤٧
شیخ عقی ٦٥٩-٦٥٧	شہباز خان ١٣٨-١٩٧-٣٦٤-٣٧٥-
شیخ ظریف ٢٥١-٢٥٢-٢٥٧-	٧٥٧-٦٢٥
٣٠٨-٢٦١	شہسوار بیگ ١٨٦-٢٠٣-٣٠٨-
شیخ عباس ٣٤٠-٣٧٣-٥١٦-١٥١٧-	٦٢٦-٣٣٢-٣٣١
شیخ عبدالحمید ٩٨٩	شہسوار خان ٩٩٠-١٠٣٤-١٠٣٨-
شیخ عبدالرحیم ٢٧٥	شیخ ابوالفضل ٣٨٧
شیخ عبدالسلام ٦٨٠	شیخ احمد ٩٥٧-٥٩٥
شیخ عبدالعزیز ٦٢-٦٤-٧٧-١٣١-	شیخ احمد سرحدی ٣٩٣-٥٩٥
شیخ عبدالقوی ٥٤-٦٣-٢٣١-	شیخ اللہ داد ٨٧٢
٢٤٨-٣٠٧-٣٩٩-٦١٩-٦٥٧-	شیخ برهان ٥٩٧
شیخ عبدالکریم ٢٢٠-٣٠٣-٣٣٣-	شیخ بدھر ٧٦٣-٦٣٦-٦٤
شیخ عبداللہ ٨٥٧-٨١٨-٩٢٠-	شیخ پیر محمد ٨٨١

شاه يوسف ۲۱۰	۵۸۰ - ۵۸۲ - ۸۶۵ - ۸۶۶ - ۸۶۸
شایسته خان ۹۵۱	۸۸۷ - ۸۸۸ - ۸۹۱ - ۸۹۳ - ۸۹۴
شجاع ۲۵ - ۳۱ - ۱۴۱ - (۱۷ - ۱۷۵)	۸۹۸ - ۸۹۹ - ۹۰۳ - ۹۰۴ - ۹۰۵
۱۰۳۸ - ۱۰۴۹	۹۰۶ - ۹۰۷ - ۹۰۹ - ۹۱۱ - ۹۱۳
شجاعت خان ۵۴ - ۶۷ - ۷۶ - ۹۲	۹۱۴ - ۹۱۷ - ۹۱۹ - ۹۲۷ - ۹۸۸
۱۱۷ - ۱۲۹ - ۱۴۹ - ۱۹۳ - ۲۴۶	۹۹۶ - ۹۹۹ - ۱۰۰۰ - ۱۰۰۴ - ۱۰۲۱
۲۴۷ - ۴۰۵	۱۰۳۳ - ۱۰۵۱
شجاع خان ۲۴۰ - ۲۹۸ - ۳۰۶ - ۴۱۸	(ش)
۱۵۶	شاه خان ۱۹۳
شرزه ۱۰۱۵	شاه بیگ خان ۴۴ - ۶۵ - ۷۸ - ۲۴۷
شرزه خان ۹۲ - ۲۰۸ - ۲۰۹ - ۳۰۴	۴۰۱ - ۴۷۵
۳۰۷ - ۳۳۹ - ۵۸۰ - ۸۷۱ - ۸۹۱	شاهزاده دانیال ۴۳۳
۸۹۳ - ۹۸۹ - ۱۰۱۳	شاهزاده مراد ۴۳۳
شرزه زارو ۹۸۹	شاه قلی چیلک ۸۸۵
شرزه مهدی ۹۹۶ - ۱۰۱۰	شاه محمد ۵۱ - ۴۵۶ - ۴۹۶ - ۴۸۶
شرف خان .. ۲۴۶ - ۲۹۰ - ۴۶۵	۶۲۶ - ۷۶۰ - ۸۸۵ - ۹۷۷
شفقت الله ۱۲۷	شاه نور خان ۲۹ - ۴۵ - ۵۱ - ۵۲
شفیع خان ۹۸۶	۹۶۰ - ۹۰۹ - ۲۹۶ - ۲۹۹ - ۳۲۳
شمس الدین ۴۵ - ۴۷ - ۵۴۰ - ۵۸۱	۳۲۵ - ۳۳۹ - ۴۲۰ - ۸۵۲ - ۸۶۴
۵۸۲ - ۵۸۳ - ۵۸۵ - ۵۸۷ - ۶۹۶	۸۷۶

صورت سنگه ٩٥٣

(ف)

فضلاء الدين ٨٧٥

(ط)

ظاهر خان ١٥ - ١١٣ - ١٢٠ - ١٢٧ -

١٨٦ - ١٨٨ - ٢٠٧ - ٢١٢ - ٢٢٩ -

٢٩٠ - ٣٠٤ - ٣٠٦ - ٣٠٨ - ٣٢١ -

٣٠٢ - ٣١٤ - ٣٢٣ - ٣٢٧ - ٣٠٤ -

٦١٨ - ٦٢٢ - ٧٢١ - ٨١٧ - ٨٢٠ -

٨٢٢ - ٨٥٥ - ٨٥٦ - ٨٦٠ - ٨٨٠ -

٨٨٢ - ٩٦٠ - ٩٨١

طلب خان .. ٥٩٦ - ٧٢٣ - ٩٧٦

طبيب خواجه ٦٠٥ - ٦١٩

(ظ)

ظفر خان ٩٦ - ١١٥ - ٢٣٦ - ٣٢٦ -

٣٠٠ - ٣٠٥ - ٣٥١ - ٣٦٣ - ٦٢٩ -

٨٣٢

ظالم الحق ٣٧٠ - ١٠٦٢

(ع)

عابد خان ٥٥ - ٧٦ - ٢٢٨ - ٣٠٧ -

صالح بيگ ٢٢٨

صالح خان .. ٨٨٠ - ٩٦٣ - ١٠٦١ -

صف شکن خان ٦٣ - ٦٨ - ٨٠ - ٩٢ -

١٣١ - ١٥٧ - ١٦٠ - ١٦٧ - ١٨٢ -

١٨٧ - ١٨٨ - ١٩٦ - ١٩٧ - ٢٠٣ -

٢٠٤ - ٢٠٨ - ٢١١ - ٢٧١ - ٢٧٢ -

٢٧٣ - ٢٧٤ - ٢٧٥ - ٢٧٦ - ٢٧٧ -

٢٧٨ - ٢٧٩ - ٢٨٠ - ٢٨١ - ٢٨٢ -

٢٨٣ - ٣٠٣ - ٣٠٤ - ٣٠٦ - ٣١٢ -

٣١٥ - ٣٢٦ - ٣٣٥ - ٣٩٦ - ٣٦٢ -

٣٨٥ - ٦٣٤ - ٦٦٠ - ٧٥١ - ٧٦٢ -

٧٦٥ - ٨٢٢ - ٨٣٨ - ٨٤٣ - ٨٤٦ -

٨٥٢ - ٨٨٠ - ٩٨٦ - ١٠٣٧ -

صفی خان ٢٩٢ - ٣٢٩ - ٤١٨ -

٣٦٢ - ٥٩٣ - ٦٣٧ - ٧٢٣ - ٧٥١ -

٧٦٣ - ٨٧٨ - ٩٧٣ - ١٠٣٧ -

١٠٤٣

صفی میرزا ٩٨٢

صلاحت خان ١٧٢ - ١٩٩

صلاح الدين ٦٢٣

شیخ میر ۵۳-۶۸-۹۲-۹۸-۱۱۷-	شیخ عبدالعزیز ۵۲۹
۱۳۸-۱۴۲-۱۵۶-۱۵۸-۱۶۰-	شیخ عبدالملک ۸۷۲
۱۶۷-۱۹۵-۲۰۸-۲۱۲-۲۱۷-	شیخ عبدالوہاب ۲۳۲-۶۵۶-۸۱۸-
۲۷۱-۲۷۲-۲۷۳-۲۷۴-۲۷۵-	۸۶۱
۲۷۸-۲۷۹-۲۸۰-۲۸۱-۲۸۲-	شیخ فرید .. ۱۹۱-۱۹۲-۳۰۷
۲۸۳-۲۹۲-۲۹۵-۳۰۳-۳۰۴-	شیخ قطب ۳۹۷-۴۸۸-۸۵۷-۶۲۰-
۳۰۶-۳۱۵-۳۱۶-۳۲۱-۳۲۲-	۸۶۱
۳۲۴-۳۲۵-۳۳۲-۳۴۴-۳۶۱-	شیخ کتب ؟ ۲۱۸
۷۴۳-۸۵۶-۹۷۷-	شیخ محبوب محمد ۴۵۹
شیخ ولی فریدی ۲۵۰-۲۵۲-۲۵۷-	شیخ محسن ۸۳۲
۲۶۱-۲۶۳	شیخ محمد اشرف .. ۸۵۷-۸۸۵
شیر افغان ۲۸۷	شیخ محمد حیات ۵۱۳
شیر بیگ ۴۴۲	شیخ محمد سعید .. ۲۹۳-۵۹۵
شیر حاجی ۹۳۳	شیخ محمد ماس ۸۸۱-۸۸۳-۸۸۶-
شیر منگہ ۱۹۲-۴۴۱-۴۹۷-۸۴۳-	۱۰۴۸
۸۴۷-۸۹۱	شیخ محمد معصوم ۲۹۳
(ص)	شیخ محمد یوسف ۸۱۸
صاحب قرآن ثانی ۲۵	شیخ مصری ۸۶۱
صادق محمد ۲۹۸	شیخ معظم ۱۰۶-۹۶
صالح بہادر ۸۴۷	شیخ موسیٰ ۴۲۸-۹۲۶

١٠٩٤	٨١٤٣ - ٨١٧ - ٨١٤ - ٧٦٣ - ٦٧٣
عبد المجيد ٢٩١ - ٢٨٩	٨٨٠ - ٩٨١ - ١٠٤٧ - ١٠٥٥
عبد النبي ٩٦ - ١١٥ - ١٢٧ - ١٣١	١٠٩٢
٢٤٧ - ٢٤٠ - ٢٤٣ - ٥٧٣ - ٩٤٠	عبد الرسول ٢٤٧ - ٢٤٠ - ٢٤٣ - ٥٣٣
١٠٩٨ - ٩٧٨ - ٩٦٦	٧٦١ - ٧٦٢ - ٧٦٥ - ٨١٨ - ٩٩٠
عبد الواحد ١٠٥٤	عبد العزيز خان ٢٤٠ - ٢٤٨ - ٦٣٧
عبد الوهاب ١٦١	٦٣٨ - ٦٦٢ - ٦٧٣ - ٧٣٨ - ٨٤١
عبيد الله ١٩٨ - ٢٧٣ - ٥٩٦ - ٥٩٧	٨٤٤ - ٨٥٩ - ٨٦٣ - ٨٦٤ - ١٠٣٥
٦٠٣ - ٧٤٣ - ٧٥٨ - ٨٦١ - ٩١٤	١٠٤٩ - ١٠٥٠ - ١٠٦٣
٩٥٨ - ٩٦٠ - ٩٨٩ - ١٠٥١	عبد الكريم ٩٤٦
عرب خان ١٠٦٠	عبد الله ٨٧٢
عرب شيخ ٢٤٩ - ٨٥٦ - ٩٦٠ - ٩٨١	عبد الله بيگ ٣٧ - ٥١ - ١٣٢ - ١٤٨
عزت خان ١٨٠ - ٣٠٢ - ٣٤١ - ٥٩٣	١٨٩ - ١٩٦ - ٢١٢ - ٢٣٦ - ٢٤٨
١٠٦٥	٢٨١ - ٣٠٨ - ٨٥٢ - ٩٨١
عزیز ٩٦٨	عبد الله خان ٥٥ - ٦٣ - ٩٣ - ١٣١
عزیز الدین ٧٤٣ - ٩٠٨ - ١٠٣٤	١٤٨ - ٢٤٩ - ٢٨٨ - ٣٠٨ - ٣٠٢
عزیز الله ٣٨٧ - ١٦٢ - ٩٦٣ - ٧٦٧	٥٢٧ - ٥٢٠ - ٥٣٥ - ٥٥٥ - ٥٦٥
٩٦٤	٦٥٠ - ٧٤٣ - ٧٦٢ - ٨١٨ - ٨٥٨
عسکر خان ٩٥ - ٣١٣ - ٣٢٦ - ٣٣٤	٨٦١ - ٨٧٢ - ٨٧٤ - ٩١٣ - ٩١٧
٣٣٢ - ٣٦٥ - ٦٢٥ - ٦٢٧ - ٩٦١	٩٨٩ - ١٠٣٥ - ١٠٥١ - ١٠٦٣

- ۲۹۵ - ۲۶۹ - ۲۵۶ - ۲۵۲ - ۲۵۱

- ۳۱۴۸ - ۳۱۴۷ - ۳۲۹ - ۳۲۸ - ۲۹۹

- ۳۰۹ - ۳۰۶ - ۳۶۲ - ۳۶۱ - ۳۵۹

- ۵۷۰ - ۵۲۲ - ۴۸۲ - ۴۶۱ - ۴۲۴

- ۶۱۴ - ۶۳۲ - ۶۲۸ - ۵۹۶ - ۵۹۱

- ۸۴۱ - ۷۳۹ - ۷۳۳ - ۶۹۴ - ۶۴۶

۹۸۴ - ۹۷۵ - ۹۴۳ - ۸۴۵

۳۰۷ عباد الله

۳۰۷ - ۲۷۰ - ۲۴۹ - ۲۱۵ - ۲۱۳ عباس

۶۰۷

- ۲۹۱ - ۲۴۵ - ۹۲ - ۶۲ عباد الیاری

- ۷۷۴ - ۷۷۲ - ۷۷۱ - ۷۷۰ - ۵۵۵

۱۶۳ عباد الصمد

- ۳۵۱ - ۳۱۸ - ۳۰۴ - ۵۳ عباد الرحیم

- ۹۶۴ - ۹۶۱ - ۹۱۵ - ۸۵۶ - ۴۵۷

- ۱۰۴۵ - ۱۰۴۲ - ۱۰۳۳ - ۹۶۶

۱۰۵۴ - ۱۰۵۲

- ۲۵۰ - ۷۶ - ۶۲ - ۵۵ عباد الرحمن

- ۳۴۱ - ۳۰۷ - ۲۶۷ - ۲۶۴ - ۲۵۷

- ۳۳۴ - ۳۷۵ - ۳۲۰ - ۴۱۸ - ۳۹۵

- ۸۵۵ - ۸۴۶ - ۷۶۲ - ۶۰۹ - ۴۰۳

۱۰۵۶ - ۱۰۴۹ - ۱۰۴۷

- ۴۰۵ - ۳۹۷ - ۲۹۸ - ۸۳ عادل خان

- ۴۷۱ - ۴۶۶ - ۴۱۷ - ۴۱۶ - ۴۱۵

- ۵۹۸ - ۵۹۶ - ۵۷۹ - ۵۷۶ - ۵۷۵

- ۸۵۷ - ۸۵۱ - ۸۵۰ - ۷۶۷ - ۶۳۴

- ۹۱۳ - ۹۱۲ - ۹۰۹ - ۹۰۷ - ۹۰۶

- ۹۹۷ - ۹۹۰ - ۹۸۸ - ۹۷۲ - ۹۲۴

- ۱۰۱۹ - ۱۰۰۷ - ۱۰۰۶ - ۱۰۰۲

- ۱۰۴۹ - ۱۰۴۷ - ۱۰۳۶ - ۱۰۲۹

۱۰۵۶

- ۴۱۶ - ۴۰۱ - ۱۹۴ - ۴۴ عادل خان

- ۸۴۳ - ۶۳۰ - ۶۲۵ - ۴۷۸ - ۴۷۱

۱۰۴۷ - ۹۸۱ - ۸۵۱

۸۸۵ - ۶۲۵ عالم خان

۷۷ عالم سنگه

- ۶۳ - ۵۶ - ۲۶ - ۲۵۰ ۱۱ عالم گیر

- ۱۳۳ - ۱۱۶ - ۱۱۲ - ۶۸ - ۶۴

- ۲۰۱ - ۱۸۳ - ۱۵۴ - ۱۵۱ - ۱۴۹

- ۲۲۷ - ۲۲۶ - ۲۲۴ - ۲۲۰ - ۲۱۲

فتح افغان ٣٤٥	غیرت بیگ ٥٥ - ٦٢ - ٩٢ - ٩٣
فتح بیگ ٩١٨ - ٢٤٦	٩٩ - ١٠٧ - ١٩٣ - ٢٠٦ - ٢٣٢
فتح جنگ خان ١٢٨ - ٢٣٥ - ٢٦٦	غیرت خان ٩٣ - ٩٣ - ١٠١ - ١٧٨
٢٩٠ - ٥٠٢ - ٥٠٧ - ٥٠٨ - ٥٢٢	٢٤٨ - ٣٠٧ - ٣٤٩ - ٣٥١ - ٣٧٥
٥٣٠ - ٥٥٥ - ٦٠٣ - ٩٩٢ - ٩٩٣	٥٩٤ - ٨٢٢ - ٨٧٣ - ٨٧٣ - ٩٧٦
١٠٠١ - ١٠٠٣ - ١٠٠٤ - ١٠١٢	١٠٢٢ - ١٠٣٣ - ١٠٣٧
١٠١٦ - ١٠١٧	(ف)
فتح حسین خان ١٠٣٤	فخر خان ٩٦ - ١١١ - ٢٣٦ - ٢٤٨
فتح خان ٥٩٨ - ٥٥	٣٤٦ - ٣٥١ - ٣٩٤ - ٣٩٦ - ٣٩٥
فتح رودیله .. ٥١ - ٣٧ - ٦٣ - ٧٦	٧٣٣ - ٧٣٣
فتح الله خان ٢١٨ - ٢٣٨ - ٣٣٩	فاضل خان ١١٢ - ١١٣ - ١١٥ - ١٢٤
٣١٩	٢٩٣ - ٢٩٣ - ٣٠٣ - ٣٠٧ - ٣٣٨
فتحانی خان ١٣٦ - ١٣٨ - ١٦٧ - ١٧٣	٣٣٩ - ٣٣٩ - ٣٥٢ - ٣٨٥
١٩٧ - ٢٠٢ - ٢٢٩ - ٢٧٦ - ٣٧٧	٣٨٦ - ٣٨٧ - ٣٨٨ - ٥٥٣ - ٦٢٣
٥٠٣ - ٥١٢ - ٥١٨ - ٥٢٢ - ٥٣٠	٦٦٠ - ٦٦٣ - ٦٦٧ - ٧٣١ - ٧٣٣
٥٣٣ - ٥٣٨ - ٥٣٦ - ٥٧٣ - ٥٩٠	٧٣٩ - ٧٥٨ - ٧٦٢ - ٧٦٣ - ٧٦٦
٥٩٣ - ٦١١ - ٦٣٥ - ٧٣١ - ٧٦٢	٨١٧ - ٨١٨ - ٨٢٢ - ٨٢٩ - ٨٣١
٨١٧ - ٨٢٢ - ٨٢٨ - ٨٢٩ - ٨٣٣	٨٣٣
٨٣٧ - ٨٥٧ - ٨٧٠ - ٨٧٦ - ٩٨١	فتح خان ١١٥ - ٢٣٧ - ٨٨٠ - ٩١٧
٩٨٧ - ١٠٦١	١٠٢٧

۹۶۰ عباد الدین	۷۸۲ - ۸۱۲ - ۹۴۸
۲۸۷ - ۲۷۰ - ۲۴۷ عمورتین	۸۴ عسکری خان
۸۸۱ عزایت الله	۶۹۹ عطاء الله
- ۲۰۳ - ۱۳۰ - ۹۳ - ۹۲ خان عزایت	۶۷۶ عظام خان
- ۳۵۱ - ۳۰۵ - ۳۳۹ - ۳۱۴ - ۲۶۸	۸۷۴ عظیم الدین
۸۸۵ - ۸۶۱ - ۸۳۲	- ۷۱۷ - ۷۱۳ - ۲۶۱ عقیقت خان
- ۵۳ - ۴۹ - ۴۶ - ۳۴ عیسی بیگ	۷۶۶
۱۰۷	۵۱۷ علاء الدین
(غ)	۱۳۵ علي نقی
۸۰۲ غازي افغان	۴۰۱ علي خان
۷۶ - ۶۲ غازي بیجاپوری	- ۵۷۸ - ۵۷۷ - ۵۷۶ علي عادل خان
۹۲۵ - ۹۰۳ - ۹۰۲ غازي بیگ	۵۹۲ - ۶۲۶
- ۹۸۸ - ۸۷۱ - ۵۹۷ - ۵۹۶ غالب	۵۸۶ - ۲۴۷ علي عرب
۱۰۰۹ - ۱۰۰۷ - ۱۰۰۴ - ۹۸۹	- ۲۴۶ - ۲۳۵ - ۱۴۰ - ۱۳۹ علي قلی
۱۳۹ - ۱۰۷ غریب داس	- ۵۵۵ - ۵۳۴ - ۲۹۱ - ۲۶۹ - ۲۶۸
- ۱۷۷ - ۱۶۷ - ۱۱۱ - ۹۵ غضنفر خان	۸۸۵ - ۷۶۳ - ۷۴۲
- ۴۷۸ - ۴۷۷ - ۴۷۵ - ۴۰۳ - ۴۰۰	- ۱۳۲ - ۱۰۶ - ۹۵ علي مردان خان
۱۰۴۸ - ۹۶۴ - ۹۵۹ - ۸۵۳	- ۲۲۰ - ۱۹۹ - ۱۸۹ - ۱۴۸ - ۱۳۹
۴۷۵ - ۳۳۹ - ۳۰۵ - ۵۳ غلام محمد	۴۶۰ - ۴۲۶
۱۰۵۷ - ۸۸۰ - ۸۵۱ غیاث الدین	۵۸۶ علي یار

۱۰۰۴ - ۱۰۱۰ - ۱۰۲۰ - ۱۰۴۹ -

۱۰۵۲

قبيح بيگ ۹۱۸

قدر انداز خان ۵۲۱

قراول خان ۵۵۵ - ۷۰۸ - ۷۸۳ -

۷۸۹ - ۷۹۳ - ۸۰۳ - ۹۴۵

قزل باش خان ۶۳ - ۹۳ - ۲۴۰ -

۲۴۵ - ۲۶۹ - ۲۹۱ - ۳۲۶ - ۴۸۹ -

۵۱۳ - ۵۲۴ - ۵۳۳ - ۵۶۶

قطب الدين خان ۳۹ - ۱۴۰ - ۱۴۶ -

۲۰۲ - ۳۳۸ - ۳۵۷ - ۵۶۴ - ۶۱۸ -

۶۴۷ - ۶۶۲ - ۶۶۸ - ۷۶۹ - ۷۷۰ -

۷۷۱ - ۷۷۲ - ۷۷۳ - ۷۷۵ - ۸۲۷ -

۸۷۱ - ۸۸۸ - ۸۹۳ - ۸۹۶ - ۸۹۷ -

۹۸۳ - ۹۸۶ - ۹۸۸ - ۹۸۹ - ۹۹۲ -

۹۹۵ - ۹۹۶ - ۹۹۸ - ۹۹۹ - ۱۰۰۳ -

۱۰۰۶ - ۱۰۰۷ - ۱۰۱۱ - ۱۰۱۲ -

۱۰۱۳ - ۱۰۱۵ - ۱۰۱۶ - ۱۰۳۳ -

۱۰۳۶ - ۱۰۴۶

قطب کاشي ۲۴۸ - ۲۶۸ - ۳۰۷ -

۴۹۱ - ۵۱۱ - ۵۶۴ - ۵۷۳ - ۵۷۴ -

قاضي اسلام ۹۱۵

قاضي عبدالرحمن ۱۰۳۵

قاضي عبد الوهاب ۲۳۲ - ۳۹۹ - ۴۰۴ -

۴۴۲ - ۴۵۸ - ۴۸۱ - ۴۸۸ - ۴۹۱ -

۵۹۵ - ۶۴۴ - ۸۳۳ - ۸۴۴ - ۸۸۲ -

قاضي عارف ۸۷۴

قاضي قربان .. ۹۲۳ - ۹۳۴ - ۹۳۵ -

قاضي نظامي ۴۸ - ۵۳ -

قبار ۸۵ - ۹۵ - ۱۱۳ - ۱۲۰ - ۱۴۸ -

۲۰۸ - ۲۱۲ - ۲۷۲ - ۲۷۳ - ۲۷۴ -

۲۸۲ - ۲۹۰

قباي بيگ ۱۶۳ - ۲۴۸ - ۲۹۰ - ۳۰۷ -

۴۴۲ - ۶۱۳

قباي خان ۹۵ - ۱۱۳ - ۱۲۰ - ۲۷۲ -

۲۷۳ - ۲۸۲ - ۲۹۰ - ۴۶۶ - ۴۸۵ -

۶۲۳ - ۶۲۶ - ۶۲۷ - ۶۳۴ - ۶۳۷ -

۷۴۱ - ۸۱۷ - ۸۲۲ - ۸۶۴ - ۸۶۸ -

۸۷۱ - ۸۹۰ - ۸۹۲ - ۸۹۹ - ۹۰۳ -

۹۸۶ - ۹۹۰ - ۹۹۲ - ۹۹۶ -

فرخ قال	٩١٨ - ٨٥٦
فرهاد بیگ	- ٢٨٧ - ٢٦٨ - ٢٤٦
	٢٨٨ - ٣٠٧ - ٣٣٠
فرهاد خان	- ٥٥٥ - ٥٣٨ - ٥٢٦
	- ٧٨٣ - ٧١٨ - ٧٠٨
	- ٧٠٧ - ٦٨٩
	- ٧٨٤ - ٧٨٥ - ٦٨٦
	- ٦٨٩ - ٦٩٠
	- ٧٩١ - ٧٩٢ - ٧٩٣
	- ٨٨٠ - ٩٤٧
	٩٤٨ - ٩٤٩ - ٩٥١
	٩٥٦ - ٩٥٧
فریدون حسین	٩٧٨
فضل الله خان	- ٣٠٧ - ٢٣٧ - ١٦٦
	- ٣٤٧ - ٣٩٩ - ٤٠٢
	- ٤١٨ - ٤٢٧
	- ٣٤٨ - ٣٥٦ - ٣٦٢
	- ٥٩٣ - ٦٣٧
	- ٦٧٣ - ٦٧٥ - ٧٦٥
	- ٨٥٦ - ١٠٦١
فقیر الله	٧٨
فوجدار خان	٨٦٦ - ٩٢٥ - ٣٤٢
فرلاد خان	٩٧١ - ٩٦٦ - ٨٦٦
فیروز خان	- ٨٤٦ - ٧٦٧ - ٤٧٥
	- ١٢٤٠ - ١٢٥٠ - ١٢٦٠
فیروز میروانی	- ٣٢٥ - ٣١٣ - ٢٠٥
	- ٩٦ - ١٠٩ - ١١١
	- ١٢٧ - ١٢٧ - ١٢٧

(ق)

قابل خان	- ٣٤٧ - ٣٠٨ - ٢٦٨
	- ٢٤٦ - ٢٢٠ - ٢٥١
قادر	٢٩١
قادر دان	- ٢٦٩ - ٢٤٥ - ٩٢
	- ٦٢ - ٣٥٨ - ٥١٣
	- ٦٣٥ - ١٠٢٣
	١٠٢٧ - ١٠٢٩ - ١٠٣٠
قاسم	- ٣٨١ - ٣٤٢ - ٣٠٤
	- ٣٩٩ - ٣٨٨ - ٣٩١
	- ٥١١ - ٥٥٤ - ٦٠٦
	٦١٩ - ٦٢٦ - ٦٢٨
قاسم خان	- ٦٥٠ - ٦٣٠ - ٥٦
	- ٣٣ - ٧٢ - ١١٥
	- ١٢٧ - ١٢٧ - ١٢٧
	- ١٧٧ - ١٧٧ - ١٧٧
	- ٢٢٥ - ٢٢٢ - ٢٨٨

٩٩٢ - ٩٩٩ - ٩٩٦ - ٩٩٥ - ٩٥١

٩٩٩ - ٩٩٥ - ٩٩٤ - ٩٩٣

١٠١٢ - ١٠٠٥ - ١٠٠٤ - ١٠٠٣

١٠٦١ - ١٠٦٠

کيسري سنگه ٩٣ - ٩٣ - ٩٣ - ٩٣

١٠١٧ - ٥٧٢ - ٣٠٦ - ٢٤٩ - ١٨٩

١٠٦١ - ١٠٥٩ - ١٠٣٧ - ١٠٣٦

١٠٦٨

(گ)

گل سنگه ٢٧١ - ٢٧١ - ٢٧١ - ٢٧١ - ٢٧١

گدا بيگ ٨٧٠ - ٥٣٥ - ٣٠٨ - ٢٠٣ - ١٠٣

١٠٣٥

گودر ٢٦٩ - ٢٣٥ - ٢٣١ - ٢٢١ - ٩٥

٨٥٧ - ٢٩٧ - ٢٨٧

گل محمد ٢١٣ - ٢١٣ - ٢١٣ - ٢١٣ - ٢١٣

گمان سنگه ١٠٦ - ١٠٦ - ١٠٦ - ١٠٦ - ١٠٦

گنج علي خان ٣٠٦ - ٢٤٩ - ٢٠٧ - ٢٠٧ - ٢٠٧

١٠٥٩ - ٩٦٣ - ٩١٣ - ٢٨٦ - ٢٢٧

گويال سنگه ١٠٣٥ - ٩٥٧ - ٨٥٨ - ٣٣٩ - ٣٣٩

١٠٥٦ - ١٠٥٤

١٠٦٢ - ١٠٦٠ - ١٠٥٣

کفایت خان ٨٣٩ - ٥٩٣ - ٢٧٦ - ٧٧

کمال خان ٣١٤ - ٣١٤ - ٣١٤ - ٣١٤ - ٣١٤

کمال لودي ٦٠٥ - ٧٦ - ٦١ - ٦١ - ٦١

کنور زم سنگه ٢٦٩ - ١٩٥ - ٩٦ - ٩٦ - ٩٦

٢٠٠ - ٥٩٣ - ٢٩٧ - ٢٥٩ - ٢٤٩

٦١٨ - ٦٠٤ - ٦٠٣ - ٦٠٢ - ٦٠١

٨٣١ - ٧٥٧ - ٧٥٥ - ٦٤٧ - ٦٢٧

٩١٣ - ٩٠٧ - ٨٩١ - ٨٨٥ - ٨٥٧

٩٧٠ - ٩٦٩ - ٩٦٨ - ٩٦٣ - ٩١٧

١٠٥١ - ٩٧١

کنور لال سنگه ١٣٩ - ١٣٨ - ١٢٩ - ١٢٩ - ١٢٩

٢٦٧ - ٢٣١

کوجلي بيگ ٨٣٤ - ٨٣١ - ٨٣١ - ٨٣١ - ٨٣١

کوک سنگه ١٠٢٨ - ١٠٢٧ - ١٠٢٧ - ١٠٢٧ - ١٠٢٧

کهدلوجي ١٠١٨ - ١٠٠٩ - ١٠٠٩ - ١٠٠٩ - ١٠٠٩

کيرت سنگه ١٠٣٧ - ١٠٣٧ - ١٠٣٧ - ١٠٣٧ - ١٠٣٧

٨٧١ - ٨٦٨ - ٧٦٠ - ٢٦٥ - ٢٥١

٨٩٨ - ٨٩٥ - ٨٩٤ - ٨٩١ - ٨٩٠

٩٠٨ - ٩٠٧ - ٩٠٦ - ٩٠٢ - ٩٠١

کاشي ۴۰۱۱	۳۴۷ - ۴۶۰ - ۷۵۱ - ۱۰۵۴
کاگر خان ۲۱۸ - ۲۴۵ - ۲۶۹ - ۲۹۹	۱۰۵۵
۸۵۶	قطب الملک ۲۹۸ - ۴۴۰ - ۵۶۸
کالي افغان ۹۳	۱۰۰۶ - ۱۰۱۷ - ۱۰۱۹
کام گاز خان ۱۴۱ - ۲۴۷ - ۳۰۷	قلعه دار خان ۴۸ - ۳۵۹ - ۴۷۱
۳۴۶ - ۴۵۶ - ۷۵۱ - ۹۱۷ - ۱۰۶۱	۸۳۴ - ۸۷۰ - ۸۸۵
کامل بیگ ۸۸۵ - ۲۴۸	قلندر ۳۰۸ - ۸۴۴ - ۹۶۰
کامل خان ۱۰۴۲ - ۱۰۴۳ - ۱۰۴۴	قلندر بیگ ۱۲۷
۱۰۴۵ - ۱۰۴۶ - ۱۰۵۲	قلندر سلطان ۶۰۷ - ۸۴۲
کامیاب ۱۴۱	قلي بیگ ۵۹۴
کب اندر ۸۸۲	قلیج بیگ ۶۰۵
کب اندر هندی ۸۱۸	قلیج خان ۶۳ - ۹۳ - ۱۹۷ - ۳۱۴ - ۴۷۱
کب رای ۵۸	قلي خان ۴۶۶ - ۴۷۵ - ۴۸۶ - ۵۰۴
کبیرای ۸۸۲	۷۶۵ - ۸۶۰
کپتان مور ۹۵۲	قرچ علي ۲۷۶
کرم افغان ۲۳۷	قرور خان ۵۹۴
کرم سنگه ۸۱۸ - ۸۸۵	قیام خالي ۲۹۰
کرن زانهوز ۸۹۱ - ۱۰۱۵	(ک)
کرن کچهي ۵۲ - ۶۲ - ۹۲ - ۹۴۷	کار طلب خان ۵۵ - ۶۲ - ۷۶ - ۱۴۸
کشن سنگه ۱۴۹ - ۲۴۷ - ۴۷۳	۵۹۷ - ۱۰۵۰

۵۹۳ - ۹۸۱ - ۱۰۶۲	محمد امیر ۶۱ - ۵۱۹ - ۵۳۹ - ۵۴۰
محمد بیگ ۵۱ - ۶۵ - ۷۷ - ۲۴۹	محمد افغان ۲۴۷
۲۸۸ - ۳۰۶ - ۳۲۶ - ۳۳۱ - ۳۴۳	محمد اکبر ۴۳ - ۲۶۰ - ۳۰۱ - ۳۶۹
۴۲۷ - ۵۶۵ - ۷۰۲ - ۷۰۸ - ۸۱۱	۳۸۷ - ۴۲۴ - ۴۳۳ - ۵۶۳ - ۶۶۳
۸۵۱ - ۹۰۸ - ۹۴۳ - ۹۴۵ - ۹۴۹	۷۴۰ - ۷۶۱ - ۸۷۹ - ۹۶۳ - ۱۰۴۷
محمد پاشا ۸۵۲	محمد امین خان ۴۵ - ۵۱ - ۸۳
محمد تقی ۲۱۸ - ۲۴۸ - ۳۴۸ - ۷۵۵	۸۴ - ۱۱۱ - ۱۱۹ - ۱۱۶ - ۱۵۷
۸۲۰ - ۸۳۲ - ۸۸۱ - ۹۱۸ - ۱۰۵۷	۲۰۱ - ۲۱۴ - ۲۲۹ - ۲۴۹ - ۲۶۷
محمد جعفر ۱۰۴۹	۲۸۸ - ۲۸۹ - ۳۰۵ - ۳۰۷ - ۳۳۸
محمد حسین ۲۰۰ - ۲۱۰ - ۲۱۳	۳۹۹ - ۴۰۰ - ۴۲۶ - ۴۵۲ - ۴۷۴
۲۴۶ - ۴۱۷ - ۴۶۹ - ۶۲۲ - ۶۲۳	۴۷۷ - ۴۸۵ - ۴۸۹ - ۵۶۷ - ۶۲۰
۶۲۴	۶۲۶ - ۶۲۹ - ۷۳۶ - ۷۴۰ - ۷۴۱
محمد خان ۲۴۸ - ۳۰۷ - ۳۹۵ - ۴۲۱	۷۴۶ - ۷۴۹ - ۷۵۰ - ۷۶۱ - ۷۶۴
۴۲۷ - ۵۶۷ - ۶۳۶ - ۸۱۷ - ۹۸۱	۸۱۳ - ۸۱۵ - ۸۱۶ - ۸۲۲ - ۸۴۸
۱۰۴۷ - ۱۰۴۸	۸۵۵ - ۸۵۷ - ۸۶۵ - ۸۸۴ - ۹۱۷
محمد رحیم ۶۶۲	۹۲۳ - ۱۰۳۱ - ۱۰۳۶ - ۱۰۴۰
محمد رشید ۴۵۷	۱۰۴۶ - ۱۰۵۲ - ۱۰۵۷ - ۱۰۵۸
محمد زاهد ۹۱۵	۱۰۵۹ - ۱۰۶۵ - ۱۰۶۷ - ۱۰۶۸
محمد زمان ۵۵۴	۵۴۲ - ۵۴۸ - ۶۷۰ - ۲۷۰ - ۳۰۷ - ۳۵۹
محمد سعید ۸۸۲ - ۱۰۳۳	

مانکوجي ۹۸۸	گوردھن ۶۵ - ۷۶۹ - ۱۰۵۴ - ۱۰۵۶
مبارز خان ۱۹۵ - ۴۰۲ - ۶۳۶ - ۱۰۶۲	گوهر آراي بيگم .. . ۹۵۹
مبارک خان . ۴۵۴ - ۴۷۵ - ۸۷۰	(ل)
محامد بيچا پوري ۱۳۹	لشکر خان ۱۹۵ - ۱۹۶ - ۲۱۰ - ۲۱۴
محمد ۳۲۴ - ۳۳۴ - ۷۷۲ - ۷۷۵	۲۱۷ - ۴۲۸ - ۵۷۴ - ۶۰۳ - ۸۷۸
محمد ابراهيم ۴۵ - ۵۱ - ۳۴۳	۹۷۲
۵۹۳ - ۹۶۱ - ۹۷۷	لشکر گهکپر .. ۱۰۴۲ - ۱۰۴۳
محمد اسحق ۳۴۳ - ۶۶۱	لطف الله ۱۶۱ - ۲۴۸ - ۲۴۹ - ۳۰۳
محمد اسماعيل ۴۸ - ۴۴۳	۱۰۳۸ - ۹۶۰ - ۹۱۸ - ۸۴۳ - ۶۷۸
محمد اشرف ۸۸۵	لطيف بيگ ۶۶۲ - ۶۶۴
محمد اعظم ۴۳ - ۶۲ - ۹۲ - ۹۳	لعل چند ۶۱۹
۱۲۴ - ۱۵۶ - ۱۹۹ - ۲۰۰ - ۲۰۱	لودي خان ۶۱ - ۷۶ - ۹۴ - ۲۱۰
۲۱۳ - ۲۱۸ - ۲۴۶ - ۲۴۸ - ۲۸۷	۲۴۵ - ۲۶۹ - ۲۹۱ - ۵۰۲ - ۵۲۲
۳۰۷ - ۳۶۹ - ۴۱۷ - ۴۲۶ - ۴۵۴	۵۳۳ - ۵۳۸ - ۵۴۸ - ۵۴۹ - ۵۶۴
۴۶۶ - ۴۸۵ - ۵۶۳ - ۵۶۹ - ۵۶۲	۸۹۳ - ۹۰۶ - ۹۸۹ - ۱۰۱۲
۶۲۹ - ۷۴۰ - ۷۶۱ - ۸۱۶ - ۸۲۳	(م)
۸۳۶ - ۸۵۵ - ۸۵۹ - ۸۶۹ - ۸۷۹	مالکوجي ۶۶ - ۷۱ - ۹۲ - ۱۵۸ - ۳۹۶
۸۸۴ - ۹۰۸ - ۹۱۶ - ۹۱۹ - ۹۲۴	۳۳۴ - ۵۵۵ - ۵۶۴ - ۷۵۱
۹۵۹ - ۹۶۳ - ۹۸۰ - ۱۰۳۲ - ۱۰۴۷	ملان سنگه ۱۵۸ - ۱۹۹ - ۲۱۷ - ۳۳۶
۱۰۶۱	۴۴۷ - ۴۵۴ - ۶۳۵ - ۸۵۷ - ۸۸۵

۹۷۳ - ۹۷۵ - ۹۸۱ - ۹۸۵ - ۹۸۶

۱۰۲۹ - ۱۰۳۱ - ۱۰۳۲ - ۱۰۳۴

۱۰۳۶

محمد متقیم ۶۵ - ۷۸ - ۲۴۸ - ۳۰۱

۳۰۲ - ۶۸۴ - ۸۷۲

محمد منصور ۷۶۲ - ۸۵۷ - ۱۰۳۵

۱۰۶۲

محمد منعم ۴۵ - ۵۱

محمد مؤمن ۴۷۶ - ۷۱۳ - ۷۸۳

محمد مهدی ۳۹۹

محمد میرطلب ۱۴۹

محمد میرک ۲۲۳

محمد ناصر ۳۹۷ - ۴۱۶ - ۸۸۱

محمد وارث ۵۹۵ - ۸۴۴ - ۸۷۲

۹۸۱ - ۱۰۶۳ - ۱۰۸۴

محمد یعقوب ۳۴۳

محمد یوسف ۵۳ - ۲۱۰

محمدون بیگ ۷۰۶ - ۷۱۱

محمدون خان ۴۴۷

محمدون دلزاق ۶۱۹

محمد لطیف ۹۸۸ - ۱۰۲۹ - ۱۰۲۷

محمد مراد بیگ ۱۵۸ - ۲۴۶ - ۵۰۳

۵۱۶ - ۵۳۲ - ۵۴۴ - ۷۷۹ - ۷۸۳

محمد معصوم ۵۱ - ۲۷۶ - ۲۷۷

۲۸۱ - ۸۸۱

محمد معظم ۴۳ - ۴۴ - ۱۲۹ - ۱۵۶

۱۹۱ - ۲۱۰ - ۲۳۸ - ۳۶۹ - ۳۹۴

۳۹۹ - ۴۱۶ - ۴۱۷ - ۴۵۲ - ۴۵۳

۴۵۴ - ۴۵۷ - ۴۵۸ - ۴۶۰ - ۴۶۲

۴۶۳ - ۴۶۵ - ۴۶۷ - ۴۸۴ - ۴۸۸

۴۸۹ - ۴۹۰ - ۴۹۱ - ۵۶۳ - ۵۶۸

۵۶۹ - ۵۹۰ - ۵۹۲ - ۶۰۹ - ۶۱۴

۶۱۵ - ۶۱۷ - ۶۲۹ - ۶۳۴ - ۶۳۸

۶۳۹ - ۶۴۷ - ۶۸۳ - ۷۴۰ - ۷۴۹

۷۵۱ - ۷۵۸ - ۷۶۰ - ۷۶۱ - ۷۶۷

۸۱۶ - ۸۱۹ - ۸۲۳ - ۸۳۶ - ۸۴۸

۸۵۲ - ۸۵۴ - ۸۵۵ - ۸۵۷ - ۸۶۰

۸۶۲ - ۸۶۳ - ۸۶۵ - ۸۶۹ - ۸۷۳

۸۷۵ - ۸۷۹ - ۸۸۷ - ۹۱۹ - ۹۲۴

۹۲۷ - ۹۳۵ - ۹۴۰ - ۹۵۹ - ۹۶۳

محمد صادق ٣٣ - ٥٥ - ٩٢ - ١٠٧ -	محمد سلطان ٢٢ - ٢٦ - ٥٢ - ٦١ -
٢٠٦ - ٢١٥ - ٢٣٢ - ٢٤٨ - ٥٢١ -	٦٤ - ٧٥ - ٩٢ - ١١٣ - ١١٥ - ١١٧ -
٧٥٥ - ٨١٨ - ٩١٥ -	١٢٢ - ١٢٧ - ١٥٦ - ١٦٧ - ١٩٣ -
محمد صالح ١٦١ - ٢٢١ - ٢٧٦ -	٢٢٦ - ٢٣٠ - ٢٣٢ - ٢٣٦ -
٢٧٧ - ٢٧٨ - ٢٩٤ - ٣٢٧ - ٤٠٠ -	٢٣٧ - ٢٣٨ - ٢٤١ - ٢٤٢ - ٢٤٥ -
١٢٤٧ - ١٢٥١ - ١٢٦٠ - ١٢٨٢ - ١٢٧٣ -	٢٥٤ - ٢٦٢ - ٢٦٦ - ٢٦٩ - ٢٨٥ -
٨٩١ - ٩٨٩ -	٢٨٦ - ٢٨٧ - ٢٩٠ - ٣٠٣ - ٣٣٦ -
محمد ظاهر ٢٩ - ٥٠ - ٥٣ - ٢٨٨ -	٣٣٧ - ٣٣٩ - ٣٤٣ - ٣٦٩ - ٣٩٧ -
٣٠٧ - ٣٢٢ - ٨٤٦ - ١٠٢٤ -	٣٠٦ - ٣٤٤ - ٣٧٥ - ٣٧٦ - ٣٧٨ -
محمد عابد ١٣٩ - ١٤١ - ٢٢٨ -	٣٧٩ - ٣٩١ - ٣٩٣ - ٣٩٤ - ٣٩٥ -
٢٧٠ - ٢٣٥ - ٧٣٤ - ٨٢٣ - ٩٦١ -	٣٩٧ - ٥٠١ - ٥٠٣ - ٥٠٦ - ٥٠٩ -
محمد عاقل ٥٣ -	٥١٠ - ٥١٧ - ٥١٨ - ٥١٩ - ٥٢٠ -
محمد عسكري ١٢٨٧ -	٥٢٢ - ٥٢٧ - ٥٣٠ - ٥٣٥ - ٥٣٨ -
محمد علي ٢٠٧ - ٢٣٢ - ٢٤٨ - ٢٧٦ -	٥٣٩ - ٥٤٢ - ٥٤٥ - ٥٦٦ - ٦٠٢ -
٣٠٧ - ٣١٥ - ٧٥٧ - ٨٥٦ - ٩٦٤ -	محمد سليم ١٩٦ -
محمد قاسم ٢٦٨ - ٣٣٩ - ٣٠٣ -	محمد شاه ١٧٦ - ١٧٧ - ٦٠١ - ١٠٤١ -
٣٠٤ - ٨٧٢ -	محمد شريف ٥٤ - ٦٣ - ١٣٥ - ٣٠٨ -
محمد قلي ٥٥ - ٨٢٥ - ١٠٣٤ - ١٠٥١ -	٣١٤ - ٣٢٤ - ٣٢٦ - ٣٠٢ - ٨٦٣ -
١٠٦٢ -	٩٢٣ -
محمد کامگار ١٦٢ - ٨٥٦ -	محمد شفيق ٩٢ - ٩٢٢ -

مصري افغان .. ۵۳ - ۳۳۱ - ۴۵۴	مرزا سلطان ۴۶ - ۱۹۲ - ۲۱۸ - ۸۷۳
مصري خان ۵۳ - ۱۰۵۵	۸۸۰ - ۹۷۶ - ۱۰۳۱ - ۱۰۳۸
مصطفی خان ۶۰۶ - ۶۸۳ - ۷۵۱	مرزا شيخ موسى ۸۲۶
۷۶۵ - ۱۰۴۹	مرزا علي ۲۴۷ - ۳۰۷ - ۵۶۵ - ۵۶۷
مظفر ۱۹۳ - ۴۵۱ - ۵۲۲ - ۵۴۳ - ۵۴۹	۹۷۶
مظفر بيگ ۷۶۳	مرزا محمد مهدي ۵۱۵
مظفر خان ۱۲۸ - ۹۲	مرزا محمد وكيل ۸۷۳
مظفر لودي ۵۱	مرزا نودر صفوي ۲۹۳ - ۴۴۲ - ۴۴۶
معتقد خان ۱۵۸ - ۲۰۶ - ۸۵۳ - ۸۷۳	۵۶۳ - ۸۵۸
۹۶۴ - ۱۰۵۰ - ۱۰۵۷	مرزا هوشدار ۴۷
معتمد خان ۱۲۶ - ۲۴۸ - ۲۹۴ - ۳۴۰	مرشد علي قلي خان .. ۴۱۸ - ۴۴۰
۳۴۲ - ۴۴۸ - ۴۵۱ - ۴۶۶ - ۴۷۹	مرشد قلي خان ۴۴۰ - ۵۴۰ - ۶۲ - ۶۶
۶۰۲ - ۶۰۳ - ۸۶۴ - ۸۷۰ - ۹۶۰	۶۷ - ۷۴ - ۲۱۵ - ۶۱۹
۱۰۶۸	صروج الدين ۱۳۴
معزالدين ۶۱۴ - ۸۶۲ - ۹۲۴ - ۹۶۳	صريه خان ۶۴۸ - ۹۸۱
۹۷۶ - ۱۰۳۱ - ۱۰۳۲ - ۱۰۳۷	مسعود خان ۲۴۶ - ۳۰۶ - ۳۳۸ - ۹۸۹
معصوم خان ۲۱۰ - ۳۳۳ - ۵۱۵	۹۹۱ - ۱۰۰۶
۶۰۴ - ۸۵۲ - ۱۰۳۷ - ۱۰۴۹	مسعود منكلي ۶۳ - ۷۷
معظم خان ۲۹ - ۸۳ - ۸۴ - ۱۱۱	مسعود يادگار ۷۸
۱۹۰ - ۲۱۸ - ۲۳۳ - ۲۴۲ - ۲۴۸	مصاحب بيگ ۱۸۰ - ۶۲۹

مراد قلی ۶۳۵ - ۶۶۱ - ۱۰۴۲ - ۱۰۴۳ - ۱۰۴۶

۱۰۴۶ - ۱۰۵۲ - ۱۰۵۸ - ۱۰۵۹

مرحمت خان ۲۹۰ - ۲۹۶ - ۳۵۳

۳۷۶ - ۳۹۰ - ۳۹۳ - ۹۷۱

مرتضی خان ۶۲ - ۶۸ - ۷۷ - ۹۳

۱۰۱ - ۱۰۷ - ۱۰۷ - ۱۵۷ - ۲۳۰ - ۲۴۹

۲۵۹ - ۲۶۸ - ۲۷۰ - ۳۰۸ - ۳۳۱

۳۹۵ - ۴۰۰ - ۴۲۷ - ۴۴۶ - ۴۶۲

۴۷۷ - ۴۸۵ - ۴۸۶ - ۴۸۹ - ۵۵۴

۶۰۳ - ۶۰۶ - ۶۱۹ - ۶۲۰ - ۶۲۹

۶۴۷ - ۷۴۱ - ۷۶۱ - ۷۶۲ - ۸۱۸

۸۲۴ - ۸۳۱ - ۸۵۵ - ۸۷۰ - ۸۸۲

۹۱۷ - ۹۲۳ - ۹۴۵ - ۹۸۶ - ۱۰۳۸

مرزا بیگ ۵۰۰ - ۵۴۶ - ۵۴۷ - ۵۵۲

۵۵۷ - ۵۵۹ - ۵۶۰ - ۶۶۲ - ۶۶۴

۶۸۱

مرزا خان ۳۵ - ۵۱ - ۲۴۶ - ۲۸۷

۳۴۱ - ۳۴۸ - ۵۴۰ - ۵۴۱ - ۵۴۲

۶۵۰ - ۶۵۳ - ۶۵۷ - ۸۵۰ - ۱۰۳۲

۱۰۳۸

(محرم خان) ۲۹۴

مختارخان ۳۷ - ۵۱ - ۶۲ - ۹۲ - ۱۲۷

۲۶۶ - ۵۷۸ - ۵۹۸ - ۸۸۲

مخلص خان ۶۳ - ۶۵ - ۷۸ - ۹۳

۱۹۵ - ۲۳۱ - ۲۳۸ - ۲۴۸ - ۲۹۴

۳۴۰ - ۳۴۴ - ۳۹۶ - ۴۳۳ - ۴۴۰

۳۵۷ - ۳۷۷ - ۵۲۷ - ۵۳۳ - ۵۳۴

۵۳۸ - ۵۴۸ - ۵۴۹ - ۵۵۵ - ۶۸۳

۸۴۳ - ۸۵۹ - ۸۶۰ - ۹۴۰ - ۹۶۲

۹۶۳ - ۹۶۸ - ۹۷۳ - ۱۰۳۲ - ۱۰۳۸

مراد بخش ۲۹ - ۳۰ - ۳۲ - ۳۳

۴۰ - ۴۱ - ۴۳ - ۵۶ - ۶۲

۶۳ - ۷۱ - ۷۴ - ۷۵ - ۹۲ - ۹۹

۱۰۰ - ۱۰۷ - ۱۱۰ - ۱۱۳ - ۱۱۷

۱۱۸ - ۱۲۸ - ۱۳۲ - ۱۳۴ - ۱۳۹

۱۴۲ - ۱۶۳ - ۲۰۹ - ۲۳۶ - ۲۹۱

۲۶۸ - ۲۹۹ - ۳۰۴ - ۳۶۳ - ۶۱۳

مراد بیگ .. ۵۰۳ - ۵۲۸ - ۹۲۳

مراد خان ۲۴۸ - ۲۴۷ - ۸۲۶ - ۸۳۲

۸۳۸ - ۸۶۰ - ۱۰۹۳

منعم خان ۵۵ - ۶۳ - ۶۳ - ۲۴۸ -	ملك عريض وجيهه ۲۳۲ - ۳۹۲ - ۴۴۸ -
۴۵۱۶	۸۵۸ - ۸۶۰
منگلي خان ۹۳ - ۱۹۳ - ۳۰۶ - ۳۳۹ -	ملا قروغي ... ۶۲۱ - ۸۵۷ - ۸۸۲ -
۶۲۷ - ۶۶۰ - ۸۶۲ - ۸۶۶ - ۹۷۲ -	ملا قاضي ۱۰۳۰ -
۹۸۶ - ۱۰۳۸ - ۱۰۴۴ -	ملا مجير ۸۵۰ - ۸۵۸ - ۸۶۰ - ۸۶۸ -
منور خان ۵۱۵ - ۵۵۶ - ۷۱۳ - ۷۱۷ -	۸۷۱ - ۹۰۶ - ۹۸۸ - ۱۰۲۲ -
۷۹۶	ملا محمد امين ۸۸۱ -
منوهر داس ۱۳۹ - ۱۴۰ - ۲۲۱ -	ملا محمد خان ۴۴۸ -
۲۸۷	ملا يحيى ۸۶۸ -
مومن سنگه ۶۵ - ۷۰ -	ملئقت خان ۴۷ - ۵۱ - ۶۲ - ۷۵ -
مهابت خان ۱۲۹ - ۱۶۴ - ۲۱۹ -	۲۷۰ - ۳۰۷ - ۳۹۹ - ۵۹۳ - ۶۲۱ -
۲۲۹ - ۳۰۲ - ۳۴۱ - ۳۹۷ - ۴۱۹ -	۶۲۷ - ۶۴۲ - ۶۶۳ - ۷۵۲ - ۷۵۹ -
۴۴۲ - ۴۵۳ - ۴۸۵ - ۵۶۴ - ۵۹۸ -	۸۳۰ - ۸۴۳ - ۸۴۹ - ۸۵۱ - ۸۸۰ -
۶۰۳ - ۶۲۴ - ۶۳۴ - ۶۶۱ - ۷۵۲ -	۹۰۸ - ۹۶۶ - ۹۷۸ - ۱۰۳۸ -
۷۵۴ - ۸۳۸ - ۸۵۵ - ۱۰۵۶ -	۱۰۶۱ - ۱۰۶۶ -
مها سنگه ۹۶ - ۷۶۷ - ۹۶۴ - ۱۰۴۲ -	ملك عزيز ۵۹۸ - ۸۶۱ -
۱۰۴۳ - ۱۰۴۴ - ۱۰۵۴ -	ميرزا مهناذ ۵۳ - ۶۲ - ۹۲ - ۹۹ -
مهدي جي ۱۰۰۷ -	۱۰۷ - ۲۴۶ - ۹۸۹ -
مهدي ۵۶۵ -	منصور خان ۷۱۳ -
مهدي بيگ ۱۰۶ -	منصور كاشغري ۶۰۵ - ۸۵۲ -

مغول خان ۱۹۵ - ۳۱۴ - ۳۰۰ - ۶۳۶

۱۰۶۲

مغلو خان ۸۳۲ - ۸۵۹ - ۹۷۶

مفتخر خان ۳۱ - ۴۷ - ۷۵

مقصود بیگ ۵۲۱

مقیم خان ۹۳ - ۱۲۸ - ۲۳۷ - ۳۳۶

۸۱۵ - ۸۳۹ - ۸۷۷ - ۹۱۷

مکتوب خان ۸۵۷

مکردهج ۸۱۱

مکرم خان ۲۱۵ - ۲۳۹ - ۲۵۱ - ۲۵۷

۲۶۳ - ۲۶۷ - ۲۸۷ - ۳۷۷ - ۹۲۷

۶۶۳ - ۶۸۱ - ۹۸۶ - ۱۰۳۲ - ۱۰۶۱

مکرمات خان ۷۵۵ - ۸۷۱ - ۸۸۰

۹۶۰

مکنده سنگه .. ۶۵ - ۶۶ - ۷۰ - ۱۰۳

ملا احمد ۵۷۵ - ۵۷۶ - ۸۵۰ - ۸۵۸

۸۶۰ - ۹۰۶ - ۹۱۹ - ۹۲۴

ملا چالاک ۱۰۴۱

ملا حیدر علی ۸۶۱

ملا عبدالله ۸۶۱ - ۹۱۸

۲۵۲ - ۲۶۶ - ۲۶۹ - ۲۸۵ - ۲۸۶

۳۳۳ - ۳۴۳ - ۴۰۶ - ۴۰۷ - ۴۱۹

۴۴۰ - ۴۴۴ - ۴۵۲ - ۴۵۳ - ۴۶۲

۴۶۵ - ۴۶۶ - ۴۷۷ - ۴۸۴ - ۴۸۵

۴۸۸ - ۴۹۲ - ۴۹۳ - ۴۹۴ - ۴۹۵

۴۹۸ - ۵۰۱ - ۵۰۳ - ۵۰۴ - ۵۰۵

۵۰۶ - ۵۰۷ - ۵۱۱ - ۵۱۲ - ۵۱۳

۵۱۴ - ۵۱۵ - ۵۱۷ - ۵۱۸ - ۵۱۹

۵۲۰ - ۵۲۲ - ۵۲۳ - ۵۲۴ - ۵۲۵

۵۲۶ - ۵۲۷ - ۵۲۹ - ۵۳۰ - ۵۳۱

۵۳۲ - ۵۳۳ - ۵۳۵ - ۵۳۷ - ۵۳۸

۵۳۹ - ۵۴۰ - ۵۴۱ - ۵۴۳ - ۵۴۴

۵۴۵ - ۵۴۶ - ۵۴۷ - ۵۴۸ - ۵۴۹

۵۵۰ - ۵۵۱ - ۵۵۲ - ۵۵۳ - ۵۵۴

۵۵۵ - ۵۵۷ - ۵۶۳ - ۵۷۰ - ۶۷۶

۶۸۳ - ۹۱۰ - ۱۰۳۹

معین خان ۹۲

معین خان ۲۱۳ - ۲۴۸ - ۳۰۳

۴۶۵ - ۸۱۵ - ۸۳۲ - ۸۷۷ - ۱۰۳۸

معین الدین .. ۳۰۳ - ۶۲۰ - ۹۶۵

مير رفيع الدين ٢٧١ - ٢٦٨	مير علاء الدين ٥١٧
مير زين العابدين .. ٩٢٣ - ٩٢٢	مير علي اصغر ٧٦٧
مير سلطان حسين .. ١٥٨	مير عمان ٧٦٣ - ٦٨٦
مير سيدي ٢٢٨	مير عماد الدين ١٠٣٤
مير شرف الدين ٢٢٦	مير عيسى ٧٧
مير شمس الدين .. ٥١ - ٢٧	مير غضنفر ٨٥٦ - ٥٦٢
مير صالح ١٦٠ - ١٢٥ - ٢٢٧ - ٢٢٣	مير فتاح .. ١٣٩ - ١٢٠ - ٢٢٢
مير ضياء الدين حسين ٢٣ - ٢٢ - ٢١ - ٢٠	مير فتح ٢٩٥
٧٦ - ٥١	مير فضل الله ١٥٨
مير عابد ٢٢٢	مير محمد صادق ٨١٨
مير عارف ٢٧١	مير محمد مراد ١٢٨
مير عبد الوحيم ٢٢٧	مير محمد مهدي ١٢٩ - ١٢٥ - ١٢٣
مير عبد السلام .. ٨٧٨ - ٦٨٠	٢٠٠
مير عبد الله ٢١٥ - ٥٦٦ - ٦٧٣	مير محمد هادي ٢٦٨ - ٢٧١ - ٢٨٧
مير عبد المعبود .. ٥٩٧ - ٥٨٥	مير محمود ٢٩٣ - ٢٦٣ - ٢٧٢
مير عزيز ٢٢٢ - ٢٢٦ - ٢٧٢ - ٢٧٥	١٠٣٥ - ٨٨٢ - ٦١٩ - ٢٨٧
٥٢٣ - ٥٥١ - ٦١٩ - ٦٢١ - ٨٦٠	مير مراد ٥٢٤
٩٧٧ - ٩٢٣	مير مرتضى ٥١٩ - ٥٢٢ - ٥٢٤
مير عسكري ٢٢٢	٦٩٥ - ٧٠٣ - ٧٠٦ - ٧٠٨ - ٧٠٩
مير علاء الدولة .. ١٥١	٧١١ - ٧٢٢ - ٧٢٦ - ٧٧٦ - ٧٨٠

میر اسفندیار ۶۳	مهدی قلی خان ۳۰۴ - ۵۶۶ - ۸۸۱
میر باقی .. ۴۶۳ - ۴۸۷ - ۱۹	میریس داس ۶۵ - ۱۶۳ - ۱۸۹ - ۲۴۶
میر بهادر دل ۶۲ - ۲۷	۲۵۵
میر تقی ۵۴	میدان سبحان قلی خان ۴۴۲ - ۴۴۳
میر جعفر ۷۵۵ - ۸۱	میدانه خان ۵۰۶ - ۵۴۰ - ۵۴۱ - ۵۴۴
میر حاجی فولاد ۸۵۸ - ۸۶۱ - ۱۱۳	۵۵۵ - ۶۰۸ - ۶۹۸ - ۷۰۹ - ۷۳۵
میر حسن ۲۲۷ - ۸۷	۷۳۶ - ۷۸۰ - ۷۸۷ - ۷۹۱ - ۹۴۷
میر حسین ۳۲	۹۵۳ - ۹۵۵
میر حسینی ۴۹	میر آق ۵۶۷
میر خاں ۹۵ - ۱۲۷ - ۲۱۷ - ۴۶۲	میر ابراهیم ۵۱ - ۶۳ - ۹۴ - ۱۵۸
۴۷۳ - ۶۲۵ - ۶۶۲ - ۶۶۳ - ۷۴۲	۱۶۳ - ۱۹۳ - ۳۰۷ - ۳۳۳ - ۳۴۵
۸۱۵ - ۸۱۸ - ۸۴۰ - ۸۴۷ - ۸۵۹	۳۹۷ - ۴۴۸ - ۴۵۰ - ۴۸۷ - ۶۲۷
۸۷۶ - ۹۰۸ - ۹۱۷ - ۹۶۵	۷۴۳ - ۸۵۶
۱۰۵۹	میر ابوالیقا ۲۹۳
میرداد افغان ۲۱۰ - ۳۰۹	میر ابوالحسن .. ۳۷ - ۱۶۱ - ۴۰۱
میر رحمت الله .. ۲۷۱ - ۴۷۶	میر ابوطالب ۴۸۷ - ۵۹۴
میر رستم ۲۳۲ - ۲۴۹ - ۲۷۴ - ۲۷۵	میر ابوالفضل .. ۵۳ - ۶۲ - ۷۷
۳۰۶ - ۳۹۹ - ۷۷۰ - ۷۷۱ - ۷۷۲	میر ابوالمعالي ۲۴۰
۹۸۹	میر احمد ۴۵ - ۵۳ - ۴۴۰ - ۴۷۱ - ۸۸۵
میر رضی الدین ۸۶۲	میر اسحق ۳۴۵

۲۶۷ - ۲۷۰ - ۲۹۳ - ۳۰۷ - ۳۲۱ -

۳۹۵ - ۳۱۹ - ۳۱۸ - ۳۲۱ - ۳۲۷ -

۵۹۳ - ۶۳۴ - ۷۶۳ - ۸۱۷ - ۸۴۳ -

۸۸۰ - ۹۶۰ - ۹۷۸ - ۱۰۴۷ - ۱۰۴۷ -

۱۰۶۲

نرسنگه ۲۶۸

نرسنگه داس ۲۷۰

نرسنگه کور ۳۰۴ - ۳۰۶ - ۸۶۵ - ۹۸۹ -

نصرت خان ۷۹ - ۲۴۸ - ۲۴۹ - ۲۶۸ -

۲۸۷ - ۲۸۸ - ۳۰۷ - ۳۰۸ - ۳۹۹ -

۴۶۲ - ۱۰۹۱

نصیرالدین ۴۵ - ۶۲۰ - ۳۹۹ - ۶۹۸ -

۷۱۲

نصیری خان ۵۶۵ - ۸۵۶ - ۹۸۶ -

نظام الدین ۷۶ - ۲۶۹ -

نظرقلی ۶۲۲ - ۶۲۳ - ۶۲۴ -

نعمت خان ۳۹۷ - ۱۰۶۲ -

نعمت الله ۵۲ - ۶۲ - ۹۴ - ۹۸۱ - ۱۰۴۸ -

۱۰۶۸

نوازش بالنویگم

۵۶۷ - ۵۷۳ - ۶۳۱ - ۶۷۳ - ۶۷۶ -

۶۷۷ - ۶۷۸ - ۶۷۹ - ۶۸۰ - ۶۸۱ -

۶۸۲ - ۶۹۴ - ۷۸۳ - ۹۱۰ -

ناصرخان ۱۰۶۲

ناصرخان .. ۶۲۵ - ۷۴۲ - ۸۵۶ -

نامدارخان ۱۱۵ - ۱۵۷ - ۱۶۲ -

۴۲۱ - ۴۲۷ - ۴۲۸ - ۴۳۹ - ۴۴۰ -

۸۱۷ - ۸۶۴ - ۹۶۲ - ۹۷۶ - ۱۰۳۱ -

نانچی ۱۲۸

ناهرخان ۱۰۴

نجات خان ۲۹ - ۴۲ - ۴۵ - ۴۶ - ۴۸ -

۵۱ - ۵۳ - ۶۱ - ۶۴ - ۶۸ - ۷۵ -

۲۳۰ - ۲۳۶ - ۲۴۵ - ۲۴۸ - ۳۴۶ -

۳۹۶ - ۴۴۳ - ۴۴۷ - ۴۵۱ - ۴۶۵ -

۵۶۳ - ۵۷۰ - ۵۹۴ - ۷۶۲ - ۸۱۷ -

۸۱۸ - ۸۲۲ - ۸۳۷ - ۸۴۲ - ۸۵۵ -

۸۶۴ - ۸۶۵ - ۸۷۳ -

نجفقلی ۹۴۰ - ۹۷۶ -

نذر محمد خان ۱۱۴ - ۱۵۸ - ۱۶۲ -

۲۴۲ - ۲۴۸ - ۲۵۰ - ۲۵۷ - ۲۶۴ -

- ۲۲۳- ۲۱۱- ۱۹۳- ۱۸۰- ۱۶۱	- ۷۹۱- ۷۹۰- ۷۸۸- ۷۸۶- ۷۸۳
- ۲۳۸- ۲۳۶- ۲۳۵- ۲۲۹- ۲۲۵	- ۹۳۸- ۸۱۰- ۸۰۹- ۸۰۳- ۷۹۲
- ۲۴۴- ۲۴۳- ۲۴۱- ۲۴۰- ۲۳۹	۹۵۶- ۹۵۵- ۹۵۴- ۹۵۱- ۹۴۹
- ۲۵۵- ۲۵۵- ۲۵۲- ۲۵۱- ۲۵۰	میر مظفر حسین ۸۶۳
- ۲۶۵- ۲۶۳- ۲۶۱- ۲۵۸- ۲۵۷	میر معصوم ۵۱
- ۲۸۳- ۲۷۱- ۲۷۰- ۲۶۹- ۲۶۸	میر ملک حسین ۵۱
- ۲۳۶- ۳۰۹- ۲۹۳- ۲۸۹- ۲۸۵	میر معین ۸۷۴
- ۳۲۱- ۳۰۶- ۳۰۳- ۳۰۲- ۳۰۱	میر موسی ۸۱۸- ۳۰۰
- ۳۵۸- ۳۵۶- ۳۴۴- ۳۲۳- ۳۲۲	میر مهدی ۸۳۹- ۹۶۳- ۹۷۸
- ۳۷۱- ۳۷۰- ۳۷۰- ۳۶۰- ۳۵۹	میر نعمان .. ۳۴۱- ۳۵۰- ۳۶۷
- ۳۹۸- ۳۹۵- ۳۹۳- ۳۹۱- ۳۸۳	میر نعمت الله ۲۴۸- ۲۷۰- ۲۸۷
- ۵۰۴- ۵۰۳- ۵۰۱- ۵۰۰- ۴۹۹	میر نور ۵۹۳
- ۵۱۲- ۵۱۱- ۵۱۰- ۵۰۹- ۵۰۵	میر هاشم ۳۲۲
- ۵۱۷- ۵۱۶- ۵۱۵- ۵۱۴- ۵۱۳	میر هوشدار ۵۱
- ۵۲۵- ۵۲۴- ۵۲۳- ۵۲۰- ۵۱۹	میر لکھنوی ۷۴۳
- ۵۳۰- ۵۲۹- ۵۲۸- ۵۲۷- ۵۲۶	میر یعقوب ۳۴۵- ۱۹۵
- ۵۳۴- ۵۳۲- ۵۳۱- ۵۳۰- ۵۳۱	(ن)
- ۵۵۰- ۵۴۹- ۵۴۸- ۵۴۷- ۵۴۶	نابینا ۱۰۰۷- ۹۸۸
- ۵۵۵- ۵۵۴- ۵۵۳- ۵۵۲- ۵۵۱	ناشجاع (یعنی شامزاده شجاع)
- ۵۶۳- ۵۶۱- ۵۶۰- ۵۵۸- ۵۵۶	- ۳۳- ۳۲- ۳۱- ۳۰- ۲۹

- ۴۸۱ - ۴۷۲ - ۴۵۸ - ۴۵۳ - ۴۵۲

- ۷۶۲ - ۷۶۱ - ۷۴۳ - ۷۴۱ - ۷۲۰

- ۸۷۳ - ۸۶۵ - ۸۵۷ - ۸۵۵ - ۸۱۹

۹۸۱ - ۸۸۲ - ۸۸۰

۷۴۳ وزیر کومار

- ۳۰۸ - ۲۸۷ - ۲۸۳ - ۲۴۹ - ۲۴۹

۵۹۴ - ۴۶۰

۴۵ ولی محمدا

۲۴۸ ولی محمد انصاری

(۵)

- ۹۸ - ۹۳ - ۶۲ - ۵۳ - ۵۳ هادی دادخان

- ۸۸۰ - ۵۱۳ - ۲۴۷ - ۱۰۷

۱۰۶۸ - ۱۰۴۶ - ۱۰۳۴

۴۷۳ - ۳۷۳ - ۳۰۳ - ۱۱۲ هدایت الله

- ۳۳۶ - ۳۲۰ - ۲۷۰ - ۲۷۰ هرجس کور

۹۹۹ - ۴۸۷ - ۴۵۷ - ۳۳۷

۲۵۴ - ۲۴۶ هرام

۱۰۰۴ هرناتیه

- ۱۶۱ - ۹۳ - ۶۳ - ۵۵ هنریرخان

- ۴۳۳ - ۴۰۳ - ۳۰۷ - ۲۸۸ - ۲۴۰

- ۱۸۹ - ۱۲۹ - ۱۱۳ فوازش خان

- ۵۹۳ - ۴۸۸ - ۴۷۴ - ۳۳۳ - ۲۷۰

۹۰۸

۸۴۰ تربت خان

۳۸۶ لوح

۵۹۳ نوادر صفوی

- ۵۰۴ - ۴۹۹ - ۴۶۰ نورالحسین

۵۶۵ - ۵۵۱ - ۵۲۹ - ۵۲۳ - ۵۰۵

- ۸۴۰ - ۳۸۷ - ۳۸۷ نورالدین محمد جهانگیر

۸۷۷

۲۱۶ - ۲۰۳ - ۱۸۶ - ۸۵ نوربی بیگ

۸۵۷ نهال چند

۲۶۹ - ۲۴۹ نیاززی خان

۱۰۳۳ - ۱۰۰۳ - ۹۷۱ نیکو

- ۶۲۷ - ۵۳۳ - ۵۲۲ نیک نام خان

۸۷۶

(۵)

۵۶۶ - ۴۷۹ - ۲۳۲ بیگ

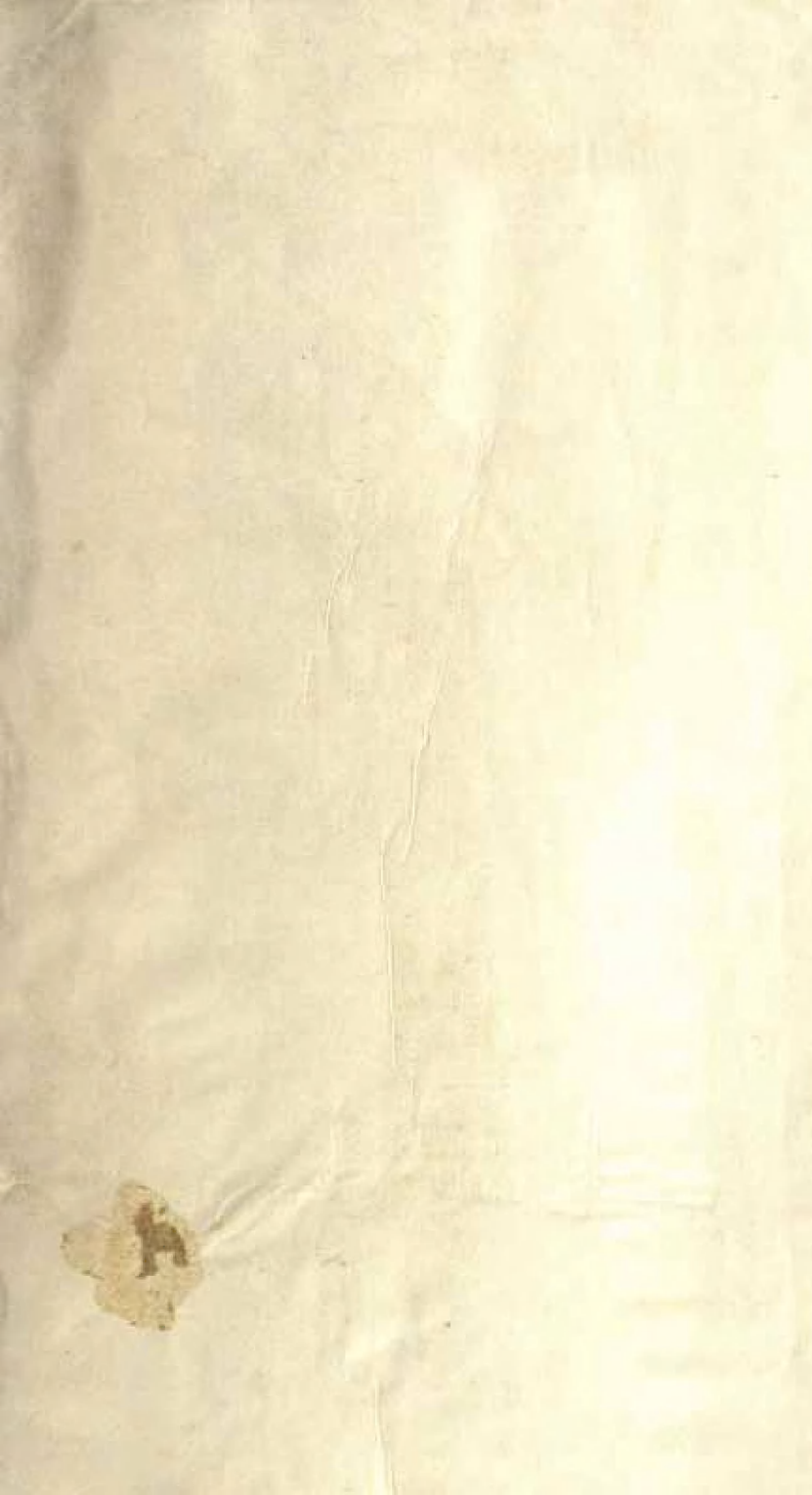
- ۲۱۴ - ۱۹۶ - ۱۹۱ - ۱۲۹

- ۴۴۸ - ۴۱۷ - ۲۴۸ - ۲۱

یادگار بیگ ۲۰۳ - ۲۴۹ - ۳۰۶ - ۳۳۳	۶۳۰ - ۸۵۳ - ۸۶۶ - ۹۷۵
یادگار خان .. ۶۹۷ - ۷۰۸ - ۷۹۹	هائل خان ۸۷۱ - ۹۸۹
یادگار مسعود ۶۵	همایون بادشاه ۲۳۳ - ۳۴۳
یار محمد ۱۰۶۳ - ۱۴۴۹	همت خان ۶۲ - ۹۲ - ۱۰۷ - ۲۳۱
یزدانی ۲۴۰	۲۴۹ - ۲۹۱ - ۳۴۳ - ۴۰۸ - ۴۳۵
یسویب راول ۶۳	۵۹۳ - ۶۲۷ - ۶۳۵ - ۸۲۳ - ۸۲۹
یعقوب ۶۳۵ - ۵۹۷ - ۶۲	۸۵۲ - ۸۵۶ - ۸۸۰ - ۹۶۶ - ۹۸۱
یکه تازخان ۹۳ - ۱۱۷ - ۱۴۸ - ۲۰۷	هوشدار خان ۶۲ - ۹۲ - ۱۲۷ - ۱۵۷
۲۴۷ - ۲۶۸ - ۲۹۱ - ۳۵۸	۲۰۲ - ۲۴۶ - ۲۹۷ - ۲۹۹ - ۳۰۲
۵۲۱ - ۵۴۷ - ۶۰۵ - ۸۸۵ - ۱۰۹۲	۳۰۷ - ۳۲۱ - ۳۲۶ - ۳۳۱ - ۳۴۱
یعیسیب راول ۱۱۱ - ۱۱۴	۴۲۷ - ۴۲۸ - ۴۴۹ - ۴۸۸ - ۶۲۹
یوسف خان ۱۰۴ - ۲۷ - ۷۴۲	۶۴۷ - ۶۷۵ - ۷۶۲ - ۷۶۳ - ۸۳۹
۸۰ - ۹۶۶	۸۴۲ - ۸۷۱ - ۸۷۳ - ۸۸۰ - ۸۸۳
یوسف زویا ۶۷ - ۱۰۵۸	۹۰۲ - ۹۳۳ - ۹۷۸
یوسف گرد یزی	(ی)
یوسف نیاز ۳۱۴	یادگار ۱۹۳

تمام شد

ن از رنگ زیب عالمگیر بادشاه

باهتمام

اشیاءک موردبندی بنگاه

بتصحیح

مولوی خادم حسین و مولوی عبدالحی مدرعین مدرسه کلکتہ

در

کالج پریس چاپ شد

"A book that is shut is but a block"

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY

GOVT. OF INDIA
Department of Archaeology
NEW DELHI.

Please help us to keep the book
clean and moving.